6
11 M
7

6. 11. M. 7

6.11.M.7

Genealogie Johannis Boccacij cum

micantiſſimis arborum effigiationibus cuiuſq; gentilis dei proge
niem/non tam aperte q̃ ſummatim declarantibus Cumq;
prefoecunda oim quę in hoc libro ſunt ad finē tabu
la. Eiuſdēq; de mōtib. & ſiluis de fōtib. lacubus
& fluminib. Ac etiā de ſtagnis & paludib.
nec non & de marib. ſeu diuerſis
maris nominib. libri luculētiſſi
mi comnib. deniq; huma
narū litterarum.

49

Sectatoribus oppido q̃ neceſſarij Parrhiſiis quoq; ſtudio perq̃ vigil
accuratiſſime q; impreſſi Nunq̃ q; antea citra alpes notulis
ſtanneis diuulgati viſenda deniq; caſti
gatione conſpicui.

¶ Proſtant in vico Diui Iacobi ſub interſignijs triū co
ronarū colcnienſiū atq; Diui martini.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

¶ Ioannes kierherus Slettſtattinus: Gotfrido Hittorpio Agrippinenſi Bibliopolę integerrimo. Salutem.

GAudeo plurimũ/ Humaniſſime Gotfride/ tandem meridiana luce clarius emerſiſſe: multo-
rũ etiam exemplo: gentilium poetarum figmenta: non penitus (vt nonnulli triuiales litera-
tores voluere) aſpernanda reijciendaq; eſſe. Perinde atq; in illis pręter verborum elegantiã
nihil interius quod grauius auguſtiuſq; eſſet contineretur. Quippe cũ poeris ferme omnib⁹
peculiare ſit: grauiſſimos ſenſus/ & maxime philoſophicos: ſub fabularũ mythico contextu:
vt hominibus minus ſeueriores apparerent: & proinde acceptabiliores: velare & abſconde-
re. Quid ei aliud poeſis ipſa/ q̃ occulta: verborumq; inuolucro latens philoſophia/ Nam ſi
Straboni credimus/ Antiqui Poeticam primam quandam philoſophiam eſſe perhibuere: po
ſteriores vero ſolum poetam ipſum ſapientẽ eſſe aſſeruerunt. Quamobrem Græcorum inquit ciuitates ab ipſo
primordio eorum liberos (quibus nunc ſtulte nimis interdicitur) in poerica erudierunt: non nude vtiq; Volu-
ptatis: ſed caſtæ moderationis gratia. Neq; enim poetę alia virtus eſt q̃ verbis ad imitandam viuendi ratio-
nem excitare. Quæ quidẽ res hac tempeſtate notior eſt: q̃ vt multis rationibus eam probare neceſſe habuerim: ma-
xime cum exploratum habeam/ id non epiſtolari anguſtię: ſed multo potius longiſſimę cuipiam orationi conue-
nire. Tam et ſi perſuaſum mihi eſt: multis aliter videri: neq; id quidem mirum: ſuus em̃ cuiq; guſtus eſt: neq; credi
bile eſt omnia omnibus placere. Quo fit/ vt nonnullis craſſiore ingenio preditis: diuina illa poetarũ philoſophia
(ab ipſis namq; oim primo manauit) mythicis verborum preſtigijs tecta: nauſeam moueat: indignaq; plane cru-
dioribus illis videatur: q̃ vt ea quidpiam noſtri ſibi laboris vendicet. Sed liceat illis veteratoribus ſuo more vti/
quando quidem ſecus fieri non queat: ſiquidem nihil cum fidibus graculo: & vt alio vtar adagio nihil certe cum
amaracino ſui. Quid/ q; non omnibus datum eſt: poetarum ſacra illa myſteria attingere: vt pote qui diuini ſint: di-
uinoq; numine plerumq; afflati ferantur. Quod perpulchre Naſo innuit cum dixit. Eſt deus in nobis/ ſunt & com
mertia coeli: Sedibus ęthereis ſpiritus ille venit. Repetant queſo memoria Diuũ Aureliũ Auguſtinũ ſcriptum re
liquiſſe: poetas olim theologos nuncupatos fuiſſe. Quocirca minime moleſti ſint fabulæ iſti alijs: ingenioq; melio
ribus: nulloq; pacto q̃d eis negatũ eſt: alijs itidem ſurreptum eſſe iudicent. Quãdoquidẽ nõ omnia vni dij dederũt.
Sed quid ego/ Gotfride humaniſſime/ cõtra iſtos Andabatarum more/ clauſis (vt dicit) oculis/ i tenebris dimico:
q̃n longe fortius & totis facundię machinis in eos Boccacius noſter ictum librat. & ita librat vt feriat: & ita ferit vt
omnino conficiat. Cui ei non videt: vel fortiſſimũ contra poetarum oſores Boccaciũ patrocinium ſumpſiſſe: quos
quidem et ita acriter inſectatur confutat et imminuit. vt illis plane nihil reliqui eſſe: q̃d mordeant: videatur. Quę
res vel maxime fecit: vt q̃d oneris mihi imponere conat⁹ fueris: leuius ferrem. Cum em̃ animo tibi ſederet: denuo
Boccacij mythologiam impreſſioni dare: & quidẽ emendatiſſimę: cœpiſti me nõ ſemel hortari/ vt emendationis la
borem capeſſerem: conceſſi tibi: et id potiſſimũ demerendę tuę amiciciæ gr̃a. Spopondiq; me q̃d perhumane pete-
res (quæ mea eſt ingenij mediocritas) perq̃ ſedulo facturũ. Hocq; eo libentius on⁹ ſubiui/ quo poetarum obtrecta-
torib⁹ in eos inuehendi anſa commodiſſima ſubtraheretur. quoq; Cerbereis illis rabulis plenior aliquando offa
(vt maledictis abſtinerent) obijci poſſet. Itaq; velim/ Hũaniſſime Gotfride ſic tibi perſuadeas: me diligentiſſime
collatis exemplaribus: eam operam daturum: vt boccaci⁹/ ſi non omnibus (quis em̃ omnia Argi more peruideat)
tamen plurimis mendis vindicat⁹: q̃ emendatiſſime in publicum prodeat: Quamobrem tibi merito candidi lecto
res. vel trifariam gr̃as debebunt: cum q̃ oim primus hunc vtiliſſimũ librũ excuſoribus deſtinaueris: & id quidem
modo quo fieri potuit emendatiſſimo: tum quia hunc Parrhiſijs potiſſimũ curaueris imprimendũ/ vbi antea nũq̃
excuſus ſit. Poſtremo vt paucis multa concludã: quicquid vtilitatis/ delectationis. volupt atis/ lectores benigniſ-
ſimi inde aſſequunt: id omne tuę acceptum referant diligẽtię. Vale/ et me vt cœpiſti ama. Ex Celeberrima parrhiſ-
ſiorum vrbe Lutecia pridie kal. Iunias. Anno virginei partus Milleſimo quingenteſimo vndecimo.

¶ Eiuſdem Ioannis kierheri Ad pios Lectores.

Qui veterum geneſim volet inquiſiſſe deorum
  Mythica Boccaci ſcripta verenda legat.
Grandia nobilium ſoluit myſteria vatum
  Ingenio ſcindens/ Gordia texta/ ſacro
Abdita ſub verbis quę ſunt ænigmata nudis
  Expedit/ vt ceris dulcia mella ſolent.
Defendit claros/ poſt hęc a crimine vates
  Quoſq; ſua rigidus depulit vrbe Plato.
Ordine tum ponit/ montes: ſyluaſq; virentes
  Fontes: atq; illis addita mira locis
Deinde lacus altos/ hinc flumina: ſtagna: paludes
  Quoq;/ ſimul dicit/ ſtentq; fluantq; loco
Omnia narrando ponti docet inde receſſus
  Innatat & toto quicquid in Oceano
At liber hic moles rerum qui continet illas
  Aere manet paruo Lector amic⁹ tuus.

Genealogiæ deoꝝ gẽtiliũ Ioãnis Boccacii de Certaldo ad Hugonẽ iclytũ Hieruſalẽ & Cypri regem. Procœmium

Si ſatis ex relatis Donini Parmenſis egregii militis tui vera pcepui rex inclyte ſummopere
cupis/Genealogiã deoꝝ gẽtiliũ & heroũ ex eis (iuxta fictiones veterũ) deſcẽdẽtiũ: atq; cum
hac quid ſub fabularũ tegmine illuſtres quõdã ſẽſerũt viri: & me a cælſitudine tua quaſi exp-
tiſſimum atq; erudiſſimũ hoies in talibus ſelectum tãto operi auctorẽ. Sane vt omiſerim ae-
ſyderii tui admirationẽ. (Nõ.n. paruũ hoies decet: qd regem moueat pſcrutari) aduerſus ele-
ctionẽ mei quid ſẽtiã dicere pretermittã: nedũ inſufficientiã meã monſtrauero/p ſubterfugia
arbitreris: impoſiti laboris onus euitẽ: Antq; ad ſniam meam circa impoſitum opus deue-
niam: libet ſemiſſime regũ apponere: & ſi non omnis: quędã ſaltẽ quę. inter Doninũ inſignẽ
militẽ tuũ: dum iuſſa tuæ cælſitudinis explicaret: & me interuenere verba: vt eis perlectis ſatis iudicium tuum de
me videas: & temeritatem meã dum in obedientiã tuæ maieſtatis deuenio. Cũ igitur ille facundo ore: ſacta ma-
ieſtatis tuæ ſtudia: & opera regalis officii admirãda: necnõ & inſignes atq; glorioſos quoſdã tui nois titulos longa
dicacitate explicuiſſet: eo deuenit: vt conatu plurimo me i tuam ſniam deducere conaretur: non vnica tãtũ ratio-
ne: ſed multis: ex quibus fateor validæ videbantur quędã. Verũ poſtq̃ tacuit: & mihi rñdẽdi copia facta eſt: ſic dixi.
Arbitrat⁹ es forſan facũde miles: ſeu rex tu⁹ de pxio nõ futurus pſtãte deo: hãc iſaniã veterũ. ſ. cupiẽtiũ ſe haberi di-
uino pcreatos ſãguie: ãgulũ terræ modicũ occupaſſe: & tãq̃ ridiculũ quoddã. vt erat puo tpis pſeueraſſe tractu: & ve-
luti etiã recentiſſimũ opus facile colligi poſſe. Attamen bona ſp tua pace dicã. aliter lõge e. Nã vt omittã Cycladas
& reliquas ægei maris iſulas. Achaiã: Illyriã: atq; Thraciã: quas penes/ſomẽta huius ſtultitiæ emicuere plurimũ:
& potiſſime dũ græcorũ reſpu. floruit: Euxini maris: Helleſpontiaci: Meonii: Icarii: Pãphilii: Cilicis: Phœnicis: &
Syrii: atq; ægyptii littora ſua cõtagiõe ifecit. Nec Cyprus nři regis iſigne decus ab hac labe fuit imũis. Sic & oẽm
Lybiæ atq; ſyrtiũ & Nũidiæ orã labefactauit: & atlãtiacos: occiduiq; maris ſin⁹: & rẽotiſſimos heſpidũ hortos. Nec
mediterranei tãtũ maris fuit cõtẽta littorib⁹: qnimo & ad icognitas mari nationes ẽt penetrauit. Decidere ẽt i pni-
tiẽ hãc cũ littorib/accolæ oẽs Nili fõte carẽtis: & harinæ libycæ vna cũ ſuis peſtib⁹: & ãtiqſſimarũ Thebarũ ſolitudies
Necnõ & ſupiores ægyptii atq; garamãtes feruidi & calẽtes nimiũ: hyrſutiq; æthyopes: & odori arabes: Perſæq;
dites atq; gãgarides populi: & nigredie iſignes indi: Babylões: & cælſa caucaſi cacuia: eiuſq; iã i feruidũ ſolẽ q̃ i ge-
lidas arctos ſcabroſa decliua. Caſpiũ mar: hyrcãiq; truces: & ois Thanais/ac niuoſus ſp Rhodopes & ſcytharu ẽt in
culta barberies. & cũ oriẽtalis ẽt oceani fluctus: & rubri maris iſeciſſet iſulas. poſtrẽo ad nos vſq; italos declinauit/
adeo vt rõa rerũ dña hui⁹ caligis obfuſcata nube ſit: & ne paſſim p regiões oẽs: i quib⁹ plurimũ hæc inſcina potuit
euagari: vt ſatis potes aduertere: portiũcula ſola fuit orbis inter triões: & cadẽtẽ ſolem: q̃ deitatis huiuſmõi nõ fuit
nobilitata pgenie: eſto neſãdæ crudelitatis: ſicuti & reliquis fuit iſecta: nec iſta æuo nřo fuere. Erat adhuc foriã ado
leſcẽs Abraã/dũ apd Sicyõios cœpit iſta pſerpe: & iſipiẽnũ hoium ſubitrare aios. Heroũ tñ tempeſtate ferbuit: & i
maximũ demũ deuẽit decus: & nomẽ: & i dies vſq; ſupbi ilionis ruiæ pſeuerauit. nã i troiano bello quoſdã cecidiſ-
ſe deoꝝ filios: & Hecubã i canẽ. & Polidoꝝ i virgulta cõuerſos legiſſe meminimus. qd̃ qdẽ vetuſtiſſimũ ẽ: & pluri-
um ſeculoꝝ tp̃s. Nec dubitãdum iſup qn quocũq; hæc viguerit ſtultitia: ibidẽ igẽtia ſcripta ſint volumia: vt ma-
ioꝝ diuis nobilitas mõimẽta lřarum vẽiret ad poſteros. Et eſto nũq̃ exiſtiſueri taliũ puũ fuiſſe nũc ꝝ: q̃ q̃ maxim⁹
fuerit Paulus puſin⁹: vir grauis: & taliũ ſolertiſſim⁹ atq; curioſiſſim⁹ exqſitor/nõni q̃ aſſeruit me pſente a Barlaã
quodã calabro hoie/grecaꝝ lřaꝝ apprie erudito hũiſſe: nẽinẽ iſignẽ viꝝ pricips tu aut pemiuẽtia alia: tota in græ-
cia: iſulis: & littorib⁹ pmõſtratis eo fuiſſe ſæculo: quo hæc fatuitas viguit: qui ab aliquo deorũ huiuſmodi duxiſſe
originẽ nõ mõſtraret. qd igř dicã? qd tu ſi ſpectares tã lõge lateq; diffuſe malũ: tã vet⁹: tot pſeueratum ſæculis: tot
explicatũ volumib⁹: & i tã grãdi viroꝝ numero ãpliatũ? Credis ne me regis optata poſſe pficere? Equidẽ ſi pſtent
mõtes faciles trãſit⁹: & ſolitudies iuiæ aptũ notũq; iter. Si fluia vada: & maria trãqllas vndas: ac tranſfretanti emit-
tat abãtro. Aeolus vẽtos tã validos: q̃ſcdos. & qd̃ mai⁹ ẽ ſint Argiphõtis talaria aurea volucri cuicũq; homi alliga
ta pedib⁹: & p votis quocũq; libuerit euolet: vix tã longos terraꝝ mariſq; tract⁹: ẽt ſi illi pſtet p maxia ſeculorum
ãnoſitas: nedũ alid̃ agat ſolũ poterit pagraſſe: Cõcedã ãpli⁹: dẽt cui velis hæc oia poſſe cõtigeř i momento loca: &
diuia iſup fauẽte gřa characteꝝ ac idiõatũ variaꝝ nationũ noticia: & corã accedẽti integra ppareř voluia: qs vt me
ptermiſeri mortaliũ erit/cui ſint vires tã ſolidæ: tã pſpicax igeniũ: tãq; tẽax mẽoria: vt ois q̃at videř appoſita: & in
telligeř viſa: & itellecta ſeruař: & demũ calão ẽt exarař: & i opus collecta deducere. Addebas pręterea. vt explica-
rẽ: q̃ ſub rediculo fabulaꝝ cortice abſcõdiſſẽt prudẽtes viri: quaſi rex iclyt⁹ arbitrareř ſtolidũ credere / hoies fere oi
dogmate eruditos ſimpř circa dſcribẽdas fablas: nulli veritati cõſõas: nec pter lřalẽ ſẽſũ hñtes/triuiſſet tp̃s: & ipen
diſſe ſudores: Nõ iſicias dlectauit me iſta regalis diſcretio: & argumẽtũ certiſſimũ pbuit: qm vt tu ante dicebas: ſit
illi diuinũ igeniũ: meq; i votũ ipulit ſuũ: dũmõ vires ſufficerẽt: Sãe circa huiuſmodi explicationes lõge pluſq̃ putes
difficltatis & theologi hois labor ẽ. nã dato iuxta Var. ſniam vbi de diuis & hũanis reb⁹ mlta dſcripſit: gẽus hoc the
ologiæ ſit: qd̃ miſticũ ſeu vt aliis placet: & forte meli⁹ phyſicum dř: & ſi pſimũ ridẽdæ falſitatis hẽat: multum tñ ad
illã eliciẽdã artis exqrit. Et ob id miles elegãtiſſime pẽſãdæ ſt hoim vires & exãiãda igẽia: & ſic illis conuenẽtia
onera iponẽda. Potuit athlas capite ſuſtieř cælũ: eiq; feſſo ſub onere Alcides potuit pſtař vicẽ: diui hões ambo: &
iuictũ ſeř robur fuit ãbob⁹ Aſt ego qd? breuis ſũ homũtio: nlłæ mihi vires: igeniũ tardũ: fluxa memoria: & tu me-
is hũeris nõ dicã cælũ qd̃ illi tulere: qnimo & terrã ſupaddeř cupis: & maria: ac ẽt cælicolas ipos: & cum eis ſuſtenta
tores egregios. Nil aliud hoc ẽ niſi velle vt põdere pmar. Veꝝ ſi tãtũ regi hoc erat aio: erat onus aptũ (ſi inter mor-
tales vn⁹ ẽ tãto labori ſufficiẽs) virib⁹ pclariſſimi viri. F petrarchæ. cui⁹ iã diu ego adiutor ſũ. hõ quippe ẽ cæleſti i-
gřio pdit⁹: & pẽni mẽoria: at et facũdia admirabili. cui fãiliariſſime quarũcũq; gẽtiũ hiſtoriæ ſt: ſẽſus fabularum no-
tiſſimi: & breuiř qcqd phiæ ſacro iacet i grẽio mãifeſtũ ẽ. Tacuerã iã: cũ ſic ille vultu placido: & compto ſermone ſe-
cut⁹ ẽ. Credo lõge meli⁹ q̃ noueri ea vera eẽ q̃ narras: & difficultates vidõ. Sed q̃ſo mi la, an putas regẽ nřm circun-

BIBL. NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

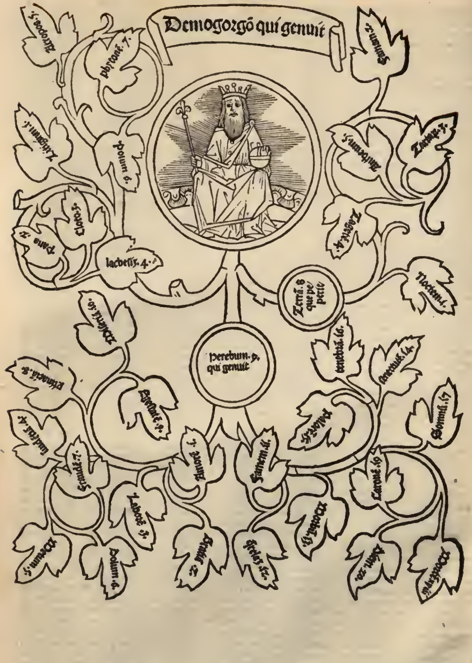
ſpectiõe carere? Oculatus qppe dñs ẽ:& mitis igẽii:& regia fœlicitate laudabilis:& abſit vt queq̃ nedum te premere
velit:qnimo vetus ẽ illi mos leuare quoſcũq3: & iccirco ſane itelligenda atq3 aſſumenda ipſius iuſſa. Edepol facile
credi põt iacceſſibiles eẽ eas:qs p̃dixeras natiões.& eorũ codices:ſiq ſũt oino latis icognitos.verũ ſi q̃ ex græcis q̃
ad latios vſq3 deuenerit:ſeu apd latios ipos:quo₊ lr̃is nõ parũ honoris & gloriæ maiorũ attuler̃ ſtudia, cõplanẽ
& ſi nõ oia q̃ ſaltẽ tua cura hr̃i poſſint:iſta dſiderat. Eia ergo liberali aio bene de deo ſpans laborẽ ſubi:& quid po-
tes facito:cũ ad ipoſſibile regraẽ nẽo. Nõ.n.mihi vir₊ illũ ſublimẽ:& nedũ apd cyprios: ſed phama ſuper æthera no
tũ. F. petrarchã dedit formã obuiũ. Credo ſic volẽte deo:& illi maxis occupato pcerẽ:& iuuentuti tuę hõeſtum la-
borẽ iferrẽ.ex quo nomẽ tuũ nup i auras exire icipiẽs iclyte eluceſcat clarius apd nr̃os. Tũc ego iam inq̃ ſatis video
ſtrennue miles q p̃termiſſis barbaro₊ rẽotiſſimis libris exiſtẽs ex græcis :latiſq3 opus hoc integrum pfici poſſe. O
bõe de⁹.nõne ipſe vides:q̃a hac ipſa cõceſſiõe maximã ptem opis dẽas? Sed faciãus vti iã dudum nr̃i fecere princi-
pes ro. ipiũ didẽtes iorĩẽtale & occiduũ:ſint monſtro huic corpa duo: barbaricũ vnũ:& græcũ atq3 latinũ reliquum
& ad græcũ latinũq3:quos ipſemet noias libri:nec ẽt iſtd poterit :vt qd poſtulas cõſequaẽ. Antiq̃.n.hãc peſtem mon
ſtrauius.tu nũc tecũ volue.q labẽtib⁹ ſæculis hoſtes hũere voluia. Cõfiteberis eqdẽ:qm & icẽdia:& aquarum dilu
uia:vt de pticularib⁹ taceã:bibliothecas abſũpſerit plurias. Et ſi nõ alia depiſſet q̃ Alexãdria:quã iãdudum Philadel
phus ſũma cũ diligẽtia fecerat:eẽt libro₊ maxia diminutio:cũ i ea teſtionio ãtiquo₊ poteras reperire quæ velles
Præterea iualeſcẽte glorioſiſſimo x p̃i noie:eiuſq3 ſinceræ veritatis plucida læthiferi erroris & potiſſime gentilicij
tenebras amouẽte :ac ẽt diu declinãte græco₊ fulgore:clamãtib⁹ i iſauſtã religionẽ x p̃i nũcus:ac eã i exterminium
pellẽtib⁹ nulli dubitãdũ ẽ qn ſecũ multos diluerit libros:hui⁹ materiæ refertiſſimos:dum nõ multos eſſe deos : nec
deo₊ filios:ſed vnicũ deũ patrẽ:& filiũ dei vnicũ:tã vera q̃ pia p̃dicatiõe mõſtrarẽt. Inſup auaritiã:cui nõ pũæ ſunt
vires:cõcedes hũiſſe hoſtẽ. Facultatẽ.n.poeticã ſciẽtib⁹ nihil afferre lucri certiſſimũ ẽ:& apd eã nil p̃ciolum eſt: p̃ter
qd afferat au₊:ex quo cõſecutũ :vt au₊ nõ afferẽtia:nõ ſolũ neglecta:ſed deſpecta atq3 deiecta ſint. Et cum omẽs ſe
re i ditias totis tẽdãt pedibus:voluia talia i deſuetudinẽ abire:& ẽt ſic pire facile fuit :q in eo₊ detrimentum quo
rũdã pricipũ deteſtabile acceſſit odiũ:nec aliter q̃ in hoſtes ab eis aduerſ⁹ ea cõſpiratũ ẽ:& quot hoc deleuerit odiũ
nõ ſolũ fabula₊:ſed quarũcũq3 facultatũ voluia nõ leuiter expriereẽ nũerus. Cæte₊ ſi cætera pepiſſẽt: non eis iſtau
ratore carẽtib⁹ pe pciſſet labile tp̃s:cui & taciti & adamãtini dẽtes ſſ.nedum libros.ſed ſaxa corrodentes duriſſima
& ferrũ ipſũ domãs cætera. Hoc hercle tã græca q̃ latia mlta redegit i puluerem: Et ſi hæc & alia plura paſſa ſint :&
ea potiſſime q̃ nr̃o labori opportũa eſſent:negari tñ nõ p̃t qn multa ſupſint. Sed nullũ tñ q̃d ego nouerim in hoc q̃d
optas cõſcriptũ. Vagaẽ itaq3 tã deo₊ q̃ pgenio₊ natiões & noia huc illuc diſpſa p orbem. Hẽt.n.liber hic ex his ali
qd:& aliqd liber alter. Quæ qs q̃ſo p mũeret:ſeu ſaltẽ parũ fructuoſo labore velit exqrere:& tot volumina voluere
legere & hicide excerpe ppauca? Credo ſatius deſiſtendũ. Aſt ille difixis luminib⁹ inqt. Nõ me latebat qn aduerſum
moderatã petitionẽ meã hẽres:qd diceres:ſed nõ adeo me repelles qn loculus rẽaneat aliqs:i quẽ fugiã Nõ eqdem
negabo qd aſſeris. Ve₊ iã ſcdo dixiſſe veli:qd potes facito:hãc portiũculã:quã hicide excerpſiſſe poteris. Rex noſter
exoptat. Poteris ne iſtud denegaſſe? ſed heu tieo ne has tibi torpor ignauus rõnes p̃paret:vt laborẽ effugias. Nihil
tẽpe turpi⁹ ocioſo iuuene & ſi laborãdũ ẽ:quũ oẽs ad laborẽ naſcamur. Cui meli⁹ q̃ regi optio potes laborẽ ipẽde
re? Surge igr̃ & iertiã hãc pelle & ad opus igẽti accigere aio:vt regi piter pareas: & tuo noi ad iclytã famã viã facias
Venies pfecto ſi prudẽs es:vltro eo quo ego te conor ipellere. Noſti.n.quõ labor iprob⁹ vicat oia:audẽteſq3 fortuna
iuuet:& multo magis deus ipe nũq̃ deſeiẽs ſpantes i ſe. Vade igr̃ & bonis auib⁹ volue & euolue :& ex ẽtera libros:
calamũ arripe.& dũ regi obſeq̃ris:tuũ nomẽ in lõgiſſimũ deduc æuũ. Tũ ego vincor inq̃ magis fere læpiditate ver-
borũ q̃ virib⁹ rõnũ. Vrges eteni me:ipellis:trahis:& vt paream:ſi noli veli ve:neceſſe eſt. Et ſic clementiſſime rex : vt
ad te calamũ aliqñ flectã:aliq̃diu altercati ſumus Dñus tuus & ego:& ſeu valeã ſeu nõ valeã ad vltimum victus
i tuã ſniam ipulſus vẽio:qbus tñ viribus tu vides. Iuſſu igr̃ tuo montanis Certaldi cocleis:& ſterili ſolo derelictis
tenui licet lymba i vertigioſũ mar̃ crebriſq3 iplicitũ ſcopulis nouus deſcendam nauta:icretus nũqd o pæp̃ciũ factu-
rus ſim.ſi oia legero littora/& mõſtruoſa ẽt nẽora:ſcrobes & antra ſi opus ſit peragrauero pedibus:ad inferos vſq3
deſcẽdero:& Dedalus alter factus:ad æthera trãſuolauero:vndiq3 i tuũ deſideriũ:nõ aliter q̃ ſi p vaſtũ littus ingen
tis naufragii fragmenta colligerẽ:i ſpſas p infinita pene voluia deo₊ gẽtilium reliqas colligã:q̃s cõperiã : collectas
æuo diminutas atq3 ſemeſas:& fere attritas in vnum genealogiæ corpus:quo potero ordine: vt tuo fruaris voto:
redigã. Horreſco tñ grãde opus aſſumere.& vix credã ſi reſurgat & veniat Prometheus alter:ſeu is idẽ qui poeta-
rũ aſſertiõe priſco tpe cõſueuerat hoies ex luto cõponer̃/nedũ ego huius opis ſit author ſufficiens. Sane ne rex icly
te mireris i poſterũ dixiſſe vel i/nõ expectes poſt multũ tpis diſpendiũ/& longis vigiliis elucubratũ opus corpus
huiuſmodi hr̃e pfectũ. Mutilũ qppe & vtinã nõ mẽbrorum pluriũ/& fortaſſe diſtortũ ſeu contractũ/gibboſũq3 ha-
bendũ eſt. Iã rõnibus p̃mõſtratis Porro priceps eximie vti ad cõponenda mẽbra deueniã/ſic ſenſus abſcõdito ſub-
duro cortice enucleãdo pcedã/nõ tñ ad vnguem iuxta itentionẽ figẽtiũ feciſſe pmittã. Quis.n.tempeſtate nr̃a anti-
quo₊ q̃at/terebrare pectora/& mentes excutere i vitã aliã iam diu a mortali ſegregatas/& quos hũere ſenſus elice
re? Fẽt ædepol dinũ potius q̃ hũanũ. Veteres qppe relictis lr̃is/ſuis noibus iſignitis/i viam vniuerſę carnis abiere
ſenſuſq3 ex eis iuxta iudiciũ poſt ſe reliq̃re naſcentiũ/quo₊ quot ſũt capita/fere iueniunẽ tot iudicia/nec mirabile
Videmus.n.diu i volumis verba ab ipſa lucida/certa ac immobili veritate plata ẽt ſi aliq̃do tecta ſint tenui figura
tiõis velo/i tot iterp̃tatiões diſtrahi/quot ad illa deuenere lectores/& ob id in hoc minus paueſcens accedã. Nã & ſi
minus bene dixero/ſaltem ad meli⁹ dicendũ prudẽtiorẽ alte₊ excitabo/& hoc faciẽs prio q̃ ab antiqs audiſſe pote-
ro/ſcribã/ inde vbi defecerit/ſeu minus iudicio meo plene dixerint/meã apponã ſententiã/& hoc libẽtiſſimo faciã
aio/vt quibuſdã ignaris atq3 faſtidioſe deteſtãtibus poetas,a ſe minime intellectos appareat eos /& ſi non catholi-
cos/ tãta fuiſſe prudentia p̃ditos:vt nihil artificioſius hũani igenii fictiõe vallatũ ſit: nec verborũ cultu pulchrius
exornatũ. Ex qbus patet liqdo eos pluria mũdana ſapia ibutos fuiſſe:q̃ ſepiſſime carẽt ſtõmachoſi rephẽſores eorũ
ex qbus enucleatiõibus p̃ter artificiũ fingẽtiũ poetarũ & futiliũ deo₊ cõſanguitates & affinitates explicitas, nã

ruralia q̄dā videbis tāto occultata myſterio:vt mireris:ſic & ꝓcerū geſta moreſq; nō per oē triuium euagātiat. Poſt
hæc q̄m i lōge maius volumē q̄ exiſties ꝓgredieƺ opus:opportunū arbitror:vt facili⁹ iuenies quod exquires: & me
lius poſſis retiere q̄ velis:illud i ptes diſtiguere plures:eoſq; nūcupare libros:quorū vniuſcuiuſq; principio arborē
apponendam cenſeo:cuius in radice pater ſdſit ꝓpagis,in ramis vero iuxta graduū ſeriē apponere cēm dilatatā
ꝓpaginē:vt p hāc videas:de q̄bus & quo ordine in ſequēti libro ꝗquiras:Quos libros ēt del tus cōperies rubricis ai
ſtictos āpliori ſermōe pādētibus:q̄d vnico tātū noie p ſiōdes arboris primo plegeris. Denū ducs ſupaddā libellos
& in primo quibuſdā obiectionibus i poeſim:& poetas factis reſpōdebo. In ſcdo q totius cp̄is erit vltimus:q̄dā q̄ in
me forſan obiiciēt:amouere conabor. Ssne ne omiſeri(nolo mireris vt errore meo contigiſſe putes)veterum enim
eſt quod ſæpiſſime leges multa.ſ.adeo veritati diſſona:& in ſeipſa nōnunq̄ diſcrepātia neū a phis opinata:ſed nec
a ruſticis cogitata putes:ſic & peſſime tp̄ibus cōgruētia:q̄ q̄dē & alia ſi qua ſunt a debito variātia:nō ē meæ intētio
nis redarguere vel aliquo mō corrigere:niſi ad aliquē ordinem ſponte ſua ſe ſinant redigi. Satis.n.mihi erit cōpta
reſcribere:& diſputationes philoſophātibus linq̄re. Poſtrēo ſi ſane mētis hoies tā ex debito.q̄ ex platōis cōſulto:in
quibuſcūq; ēt minimarū rerū principijs diuinā opē iprecari cōſueuere:ac ēt eius i noie agēdis initiū dare:eo q̄ illo ꝓ
termiſſo Torquati ſn̄ia nullū rite fundeƺ exordiū:ſatis aduertere poſſū:q̄d mihi faciēdū ſit,qui iter fragoſa,vetuſta
tis aſpreta:& aculeo odiorū mēbrati diſcerptū attritū:& i cineres fere redactū igens oli corpus deorū:ꝓcerūq; genti
lium,nūc huc:nūc illuc collecturus:& quaſi æſculapius alter ad iſtar Hippolyti cōſolidaturus ſū. Et iō cū ſolū cogi
tās iā ſub pōdere titubem nimio:piiſſimū patrē,verū deū/rerūq; oium opificem:& cūcta potentem:cui mortales vi
uimus oēs:ſupplex ꝓcor/vt grādi ſupboq; cœptui meo fauens adſit. Sit mihi ſplendens & imobile ſidus/& naui
culæ diſſuetū mare ſulcātis gubernaculū regat/& vt opportūitas exigit/ventis vela concedat/vt eo deuehar/ quo
ſuo nomini ſit decus/laus/honor & gloria ſempiterna. Detrectātibus autem deluſio/ignominia/dedecus/& æter
na dānatio.

Qui primus apud gentiles deus habitus ſit.

MAre magnū/& diſſuetū nauigiis itraturus:nōnunq̄ ſupturus iter ratus ſū ꝓſpectādū fore ſolerti⁹/quo ex
littore cymbæ ꝓra ſoluenda ſit/vt rectius ſcdo ſpirāte vento eo deuehar/quo cupit aius:q̄d quidem tūc
cœpiſſe recte cūcū cēpere/q.eē ſibi primū deū finxere priores/vt ab eo initio ꝓpaginis ſumpto debito
poſſim ordine i poſteritate ꝓcedere. Cōuenerāt igiƺ mecū oēs ai vires/& e ſublimi mentis ſpeculo cēm
fere ordis iruebar ābitū/ſurgenteſq; exemplo plurios vidi/nec vnius tātū religiōis hoies/cuiuſcūq; tamē veritatis
fide digniſſimos teſtes/grauitate aſſerentes ſua deum vnicum eē/quē nemo vidit vnq̄/& hūc verū eē/pricipio fine
q; carētē/potētē oia/rerū patrē atq; creatorē/tā patētiū q̄ nō patentiū nobis/q̄d cū optie crederē/& ab ipſis puerilib⁹
annis crediderī ſp/cœpi mente reuoluere veterū q̄pluriorū circa hūc varias atq; diuerſas opiones. Viſūq; mihi eſt
hoc idē fere ipſos credere gentiles/ſed eos decepi dū creaturæ creatoris attribuūt dignitatē:nec oēs vni/ſed diuer
ſi diuerſis conanƺ ſpendere. Cui errori cām ītuliſſe philoſophātes/& diuerſimode ſentientes exiſtio/dū oſtenderēt
priſcæ ruditati/& poſt eos poetæ/quos prios theologizātes Arū,dicit ſcdm ſuas credulitates eē eos deos primos/
quos ipſi arbitrabanƺ rerū prias fuiſſe cās.& hi cū plures diuerſimode opinantes fuere de neceſſitate ſequutum eſt
vt plures & diuerſos deos diuerſæ haberent nationes vel ſectæ/quarū vnaq̄q; ſuū exiſtiauit verū & primū & vnicū
eſſe deū/aliorū patrē & dominū. Et ſic nō ſolū iſtar creberi tricipitem ſecere beluā:ſ nimo in.oſtrū lōge plutiū capi
tū deſcribere conati ſūt/quorū dū ātiq̄ſſimū iueſtigarem. Thaletē Mileſiū obuiū hn ſuo æuo ſapiētiſſimum hoiem
& cælo aſtriſq; familiariſſimū/& quem ego audierā multa de vero deo/igenio magis q̄ fide iā diu exq̄ſiuiſſe. Hunc
ego rogauit/vt diceret quem ratus ſi deorū fuiſſe primū/q eueſtigio ingt/Rerū oium cām primā aquam fuiſſe reor/
eāq; i ſe diuinā hr̄e mētē/ois ꝓducentē:nec aliter q̄ apud nos plātas hūc ēt/ſic ea abyſſo ſcaturigibus emiſſis in cæ
lū vſq; ſydera & ornatū reliquū manu madida fabricaſſe. Hinc Anaximenem aliū doctiſſimū virū conueni/ & dum
Hoc idem q̄d a Thalete pcūctor/reſpondit aerem rerū oim ꝓductorē/eo aiantia aere pdito morianƺ ilico & abſq;
eo neq̄ant ꝓcreari. Poſt hos Chryſippus affuit inter priſcos famoſus hō/q rogatus ait/ Ignem ſe rerū oim condito
rem credere/eo q̄ abſq; calore nil appeat poſſe gigni mortale/vel genitū poſſe cōſiſtere. Alcinoū aūt cretonienſem
cū cōueniſſem/cæteris celſioris ai hoiem compi. Nā elementis trāſuolatis repente itellectu ſe miſcuit aſtris iter q̄/q̄
nouerit neſcio/ſed rettulit ſe arbitrari ſolem lunā & ſtellas & oē cælū rerū oim fuiſſe fabros. O liberalis hō,quā vni
tātū elemento cæteri dederāt/hic hoibus ſupcæleſtiū corpibus deitatem largitus ē. Poſt hos ego Macrobiū iunio
rē oium adorior. Ille aūt ſolo ſoli attribuit q̄d dederat Alcinous toti cælo. Theodōtius vero vt arbitror non nou⁹
hō/ſed taliū iueſtigator ꝓcipuus.nēinem noiando reſpōdit/vetuſtiſſimorū Archadū fuiſſe opinionem/terrā rerū oim
fuiſſe cām/eiq; vt de aqua dicit Thales/mētē īeē diuinā exiſtimātes/crediderūt eius ope oia fuiſſe ꝓducta/atq; creata.
Porro vt de reliq̄s taceāus poetæ/q Taletis opionem ſecuti ſūt/aq̄ elemētū oceanū vocauere/& rerū oium hoium
atq; deorū dixere patrem/& ab eo genealogiæ deorū dedere pricipiū/q̄d & nos feciſſe poterāus/ niſi inueniſſem⁹
ſcdm quoſdā oceanū filiū fuiſſe cæli. Et q Anaximenem & Chryſippū vera dixiſſe credidere/eo q̄ Iouem p elemē
to ignis/& nōnūq̄ aeris ſæpiſſime ponāt poetæ/ei pricipatū deorū oium tradidere/& ſuis genealogiis deorum pri
mū oium aſſūpſere/quos iōi hoc ſecuti nō ſum⁹/q̄a Iouem nūc ætheris/nūc cæli/nūc ſaturni fuiſſe filium legiſſe me
minimus.q vero Alcinoo dicunƺ ꝓſtitiſſe fidem/cæliū ſeu cælū genealogiæ ſuæ pricipē voluerūt. q̄d cū æthere ge
nitū legiſſem⁹/vltro omiſim⁹/ſicut & Macrobiū prioreſq; ſuos/q ſoli genealogiæ cōceſſere priuatū/quem multos
habuiſſe parentes ipſi teſtanƺ poetæ/nūc illi Iouem patrem/nūc hypionem/nūc vulcanū attribuentes. qui aūt terrā
oim ꝓductricem voluere/vt Theodōtius dicit/imixtā illi diuinā mentem Demogorgonem nūcupauere/quem ꝓ
fecto ego deorū gentiliū oim patrem pricipiūq; exiſtio/cū nēinem illi ſecūdū poeticas fictiōes patrem fuiſſe cōperi
& cū ætheris nō tātū patrem/ſed auū extitiſſe legeri/& deorū aliorū pluriū/ex q̄b⁹ hi orti ſūt/de q̄bus ſupra mētio
facta eſt. Sic igiƺ oibus circūſpectis & aliis abſciſis tanq̄ ſupfluis capitibus/& i membra redactis adiueniſſe itineris
principiū rati facientes Demogorgonem nō rerū patrem/ſed deorū gentiliū duce deo ſcabroſum intrabimus iter
per tenaron/aut ætnam in terræ viſcera deſcendentes,& ante alia Stygiæ paludis vada ſulcantes.

Primus habet ſtirpem demogorgonis ethere dempto.

SVmma cum maieſtate tenebrarum arbore deſcripta veternoſus ille deorum omnium genti-
lium proauus/vndiqꝫ ſtipatus nebulis & caligine mediis in viſceribus terræ perambulan-
ti mihi apparuit Demogorgon:nomine ipſo horribilis:pallore quodam muſcoſo: & negle-
cta humiditate amictus:terreſtrem:tetrum:fœtidumqꝫ euaporans odorem:ſeqꝫ miſeri prin-
cipatus patrem potius alieno ſermone q̄ ſuo confeſſus verbo me coram noui laboris opifice
conſtitit. Riſi fateor dum illum intuerer:memor ſtulticiæ veterum qui illum a nemine geni-
tum/æternum:& rerum omnium patrem:atqꝫ in viſceribus terræ deliteſcentem rati ſunt. Sa-
ne quoniam minus hoc ſpectat ad opus:eum ſinamus in ſua miſeria:procedentes eo quo cu-
pimus. Huius igitur inſipidæ credulitatis cauſam dicit Theodontius:non a ſtudioſis hominibus habuiſſe princi-
pium:quinimmo a vetuſtiſſimis archadum ruſticis:Qui cum mediterranei eſſent homines:atqꝫ montani & ſemi-
ſylueſtres:& viderent terram ſponte ſua:ſyluas & arbuſta quæ ꝓ producere:flores:fructus:& ſemina emittere: ani-
malia alere cuncta:& demum in ſe morientia quæ ꝓ ſuſcipere:necnon & montes flammas euomere:& duris ſi-
licibus ignes excuti:ex concauis locis & vallibus exalare ventos:& illam ſentirent moueri nonnunq̄ & etiam mu-
gitus emittere:eiuſqꝫ e viſceribus fontes:lacus:& flumina fundi:quaſi ex ea æthereus ignis & lucidus aer exorti
ac egregie pota ingentem illum oceani pelagum emiſerit:& ex colliſis incendiis euolantes in altum fauillæ ſolis
lunæqꝫ globos ediderint:ſummoqꝫ implicitæ cælo in ſtellas ſeſe infixerint ſempiternas ſtolide credidere. qui autẽ
poſt hos ſecuti ſunt paulo altius ſentientes:non terram ſimpliciter rerum harum dixere auctorem:ſed illi mẽtem
iplicitam eſſe diuinam:itellectu & nutu cuius agerent iſta:eãqꝫ mentẽ in ſubterraneis habere ſedem arbitrati ſunt.
Cui errori auxit fidem apud ruſticos antra ac ꝓfundiſſimos terrarũ abditus intraſſe nonnunq̄:cum in proceſſu lan-
gueſcente luce ſilentiũ augeri videatur:ſubintrare mentes cũ natiuo locorꝫ horrore religio cõſueuit:& ignaris præ-
ſentiæ alicuius diuinitatis ſuſpicio:quã a talibus ſuſpicatam diuinitatem nõ alterius q̄ Demogorgonis exiſtima-
bant:eo ꝙ eius mãſio in terræ viſceribus crederetur:vt dictũ eſt. Hic igitur cum eſſet apud vetuſtiſſimos archades in
honore præcipuo rati taciturnitate ſui nois diuinitatis eius augeri maieſtatẽ:ſeu exiſtimãtes idecẽs eſſe tam ſubli-
me nomen in buccas venire mortaliũ:vel forte timẽtes ne noiatus irritaretur in eos:cõſenſu publico ventum eſt:ne
īpune nominaretur a quoq̄:quod qdẽ teſtari videtur Lucanus:vbi erictũ manes inuocantem deſcribit dicens. Paretis
an ille Compellandus erit:quo nunq̄ terra vocato Nõ cõcuſſa tremit:q gorgona cernit aptã: Verberibuſqꝫ ſuis tre-
pidã caſtigat erynnẽ. Sic & ſtatius vbi cæcũ ſenẽ Tyreſiã iuſſu Etheoclis belli Thebanorum exitum ꝑſcrutatur dicit
Scimus enĩ:& quicqd dici noſciqꝫ timetis:Et turbare hecatẽ ni re tymbree timerem:Et triplicis mundi ſummum
quẽ ſcire nephaſtũ Illũ ſed taceo &c. hunc de quo duo poetæ loquuntur noie nõ expreſſo. Lactantius inſignis homo
doctuſqꝫ ſup Statiũ ſcribens liquido dicit eſſe Demogorgonẽ:ſũmũqꝫ & primũ deorũ gentiliũ. Et nos etiam ſatis
ſumere poſſumus:ſi verba carminũ põderare velimus Dicit enĩ apud Lucanum fœmina malefica:& gẽtilis ad præ-
eminẽtiã atqꝫ ſubterraneã huius mãſionẽ demonſtrãdã terram tremere:eo vocato:quod nunq̄ alias facit niſi con-
cuſſa. Subſequitur hoc idẽ:qa videt gorgonẽ:ideſt terram aptã:ideſt ad plenũ:eo ꝙ i viſceribus habitet terræ. nos
autẽ reſpectiue ad eũ ſupiorẽ:ſi ſupficiẽ tantũ videmus:vel videt apertã gorgonẽ:mõſtrum illud vertens aſpicien-
tes in ſaxa:nec ꝓpterea in ſaxũ vertitur:vt appareat ꝑeminentiæ ei9 ſignũ aliud:Tertio potẽtiã eius oſtendit etiã cir-
ca īferna:dũ eũ dicit:caſtigate verberibus erynnem ꝑ erynnas.i.furias eas.ſ.potẽtia ſua:& reprimendo & irritando
Hũc autem cognoſci a ſupis:iõ dicit Statius:vt illũ & ſubterraneũ & cũctorꝫ demõſtret principẽ:& iuocatum poſſe
cogere manes in deſideria mortaliũ:quod ipſi nollent. eũ aũt cognoſci iõ nephas dicit:qa ſcire ſecreta dei non ſpe-
ctat ad oẽs. nam ſi cognita ſint:in vilipẽſionẽ fere veniet potẽtia deitatis: Huic ꝓterea ne tedio ſolitudinis angeretur
liberalis & circũſpecta vetuſtas:vt ait Theodõtius:dedit æternitatẽ atqꝫ chaos:& inde filiorꝫ agmen egregiũ. Nos-
uem enĩ illi inter mares & fœminas fuiſſe voluere:vt infra patebit diſtinctius. erat hic locus detegendi:ſiqd fuiſſet
poetica fictione reconditum:ſed cũ nudus ſit huius deitatis erroneæ ſenſus:explicare quid nomẽ eius horridũ ſo-
nare videatur:tantũmodo ſupereſt. Sonat igitur:vt reor Demogorgon græce terræ deus latine. nam demon deus vt
ait lactantius. Gorgon autẽ terra iterpretatur:ſeu potius ſapiẽtia terræ:cũ ſæpe demon ſciẽs vel ſapiẽtia exponatur
Seu vt magis placet aliis:deus terribilis:quod de vero deo/qui in cælis habitat/legitur. Sanctũ & terribile nomen
eius. Verũ iſte aliam ob cauſã terribilis eſt. nã ille ob itegritatẽ iuſticiæ male agentibus in iudicio eſt terribilis. Iſte
vero ſtolide exiſtimantibus. Poſtremo anteq̄ de filiis aliquid:de ſociis pauca videnda ſunt.

Cap. I.

De Aeternitate.

SEquitur de æternitate/quã ideo veteres Demogorgoni ſociam dedere/vt is qui nullus erat videretur
æternus/quæ qd ſit ſuo ſeipſa pãdit noie. nulla.n.temporis quãtitate menſurari põt/nullo tpis ſpatio
deſignari/cũ oẽ contineat æuũ/& cõtineatur a nullo. Quid enim de illa ſcripſerit Claudius Claudianus/
vbi in heroico carmine Stiliconis laudes extulit/libet inſerere. dicit enim ſic. eſt ignota procul noſtræ-
que iperuia menti. Vix adeũda diis annorum ſqualida mater immenſa ſpelunca æui/quæ tempora vaſte Suppe-
ditat reuocatqꝫ ſinu cõplectitur antrum. Oia quæ placido cõſumit numine ſerpẽs Perpetuũ viret ſquãmis caudãqꝫ
reducto Ore vorat/tacito relegens exordia lapſu. Veſtibuli cuſtos vultu longeua decoro. ante fores natura ſedet
cunctiſqꝫ volantes dependet mẽbris animæ manſura verendus Scribit iura ſenex/numeros q diuidit aſtris Et cur-
ſus ſtabileſqꝫ moras/qbus oia viuunt. Ac pereũt/fixis cũ legibus ille recẽſet &c. Antro demum ſic deſcripto ſubſe-
quitur idem. Hic habitant vario facies diſtincta metallo Sæcula certa locis/illic glomerantur ahena Hic ferrata ri-
gent illic argentea candẽt. Eximia regione domus/&c. hæc ille. Ex quibus reor Sereniſſime regum poſſis aduerte-
re quam ſuaui ſtilo quãqꝫ accurata explicata orone/qd æternitas/& quæ intra æternitatem contineantur poeta
deſcribat. Qui vt eius oſtẽdat omniũ tẽporũ exceſſum/dicit ſpeluncã ipſius/ ideſt gremii ꝓfunditatem incognitã

atq; procul ſtantem:& nedum mortalibus:ſed vix adeundã diis: ideſt beatis creaturis:quæ in conſpectu dei ſunt. eamq; demũ dicit tempora ſuppeditantem atq; reuocantem :vt appareat intra eam omne tempus initium ſu mere ſuũ ſe ac lumere & ſupturum eſſe:& vltimo in finem deuenire ſuũ:& vt appareat quo ordine deſcribit ſerpentem perpetuo viridem.ideſt q̃tum ad eã/nunq̃ in ſenium tendentem eumq; dicit reuoluto i caudã ore eã deuorantem:vt ex hoc ſctu percipiamus temporis circularis lapſum·Nam ſemper anni vnius finis principiũ eſt ſequẽtis: & ſic erit durante tempore. Quo exemplo vſus eſt:eo ꝙ per illud fuerit olim ægyptiis anteq̃ litteras ſuſcepiſſent conſuetudo deſcribendi annũ.Subſequenter autẽ hoc fieri tacite dicit/eo ꝙ no aduertẽtibus nobis paulatim labat tempus. Naturã autem amicarũ circũuolantiũ plenã/eo ꝙ aſſidue multis animãribus animas ifundat.ideo ante fores æternitatis deſcribit/vt intelligamus quod quicqd intrat æternitatis gremiũ/ſeu parũ manſurũ: ſeu multum natura rerũ augente intrat/& ſic quaſi genitrix hic eſt & intelligendũ eſt de natura naturata.Nam quod natura naturans imittit/nunq̃ egredietur.Senem autem qui in antro numeros ſtellis diuidit/deum verũ credo nõ quia ſenex ſit .Non eni in æternũ cadit ætatis vlla deſcriptio ſed mortalium loquitur more qui longæuos etiam immortales ſedes dicimus.Hic numeros ſtellis diuidit vt intelligamus quia eo agente & ordinante per certũ & conſtitutum ab eo ſyderum motũ nobis tempora diſtingantur.vt per ſolis totius cæli circuitũ habemus annũ. Sic per eandem lunæ circũuolutionem menſem:& per integram octauę ſpheræ reuolutionem diem. De ſæculis autem quæ ibidẽ dicit eſſe:infra vbi deaonis ſatis clare ſcribetur.

De Chaos. Cap.i.

CHaos:vt Ouidius in principio maioris ſui voluminis aſſerit:fuit quædã omniũ rerum creandarum immixta & confuſa materia: Dicit enim ſic:Ante mare & terras :& quod regit omnia cælum Vnus erat toto naturæ vultus in orbe.Quem dixere chaos : rudis indigeſtaq; moles.Nec quicq̃ niſi pondus iners congeſtaq; eodem. Non bene iunctarum diſcordia ſemina rerum & cætera.Hunc ſeu hanc tam ſpecioſam forma certa carentem effigiem voluere nonnulli alias inſignes philoſophi ſociam atq; iam æternam fuiſſe Demogorgoni:vt ſi quando in mentem illi veniſſet creaturas producere non deeſſet materia quaſi non poſſet:qui poterat rebus variis formam dare materiam: ex qua daret producere::ridiculum eſt ſed iam neminem redarguere profeſſus ſum.

De Litigio primo Demogorgonis filio. Cap.ii.

HIs præmiſſis ad inclytam prolem primi dei gentiliũ veniendum eſt:Cui⁹ primũ filiũ voluere Litigiũ eo ꝙ primũ eũ ex Chaos prægnantis vtero:ex incerto tamen patre eductum velint. De cuius eductione talis a Theodontio recitatur fabula.Dicit enim a Pronapide poeta in prothocoſmo ſcribi ꝙ ſemel reſidente demogorgone vt quieſceret in æternitatis antro ſenſit in vtero.Chaos tumultuari:quamobrem commotus extenſa manu Chaos ventrem aperuit:& euulſo Litigio tumultum faciente:eo ꝙ turpem & inhoneſtam haberet faciem abiecit in auras. Qui confeſtim euolauit in altum.non enim poterat ad inferiora deſcendere cum omnium rerum inferior is eſſe videretur.qui illum ex vtero matris exemerat.Aſt inde Chaos acri feſſa labore cum non haberet quam inuocaret Lucinam:madens tota in ſudorem videbatur reſolui debere ignita exhalans infinita ſuſpiria:inſiſtente forti manu Demogorgone:ex quo factum eſt:vt iam diuulſo Litigio t tres parcas & panem educeret vna cum eis. Inde autem cum illi. Pan rebus gerendis videretur cæteris aptior: eum domui præfecit ſuæ & ſorores illi dedit pediſſequas. Chaos autem liberata pondere iuſſu panis. Demogorgonis ceſſit in ſedem. Litigium vero quod nos vulgariori vocabulo diſcordiam dicimus:ab Homero in Illiade lis vocatur.& Iouis dicitur filia quam ipſe ait:eo ꝙ a iunone per eam læſus fuerit circa natiuitatem. Euriſteri & Herculis de cælo in terram eiectam.Theodontius autem de lerigio plura inſuper recitat quæ vbi decentius in proceſſu ponenda videbuntur:apponantur quæ hic ad præſens omittuntur. Habes rex indite ridiculam fabulam : verum eoventum eſt : vt opportunum ſit a veritate amouere fictionis corticem : ſed prius reſpondendum eſt per ſæpe dicentibus:quid poetæ dei opera:vel naturæ vel hominum hoc ſub fabularũ velamine tradidere?Non erat eis modus alter?Erat equidem ſed vti non æqua facies omnibus:ſic nec animorum iudicia. Achilles arma præpoſuit ocio. Aegiſthus deſidiam armis. Plato philoſophiam omiſſis cæteris ſecutus eſt. Statuas celtas ſculpſere. Phidias Apelles penniculo imagines pinxere.Sic & reliqua hominum ſtudia ſinam. Poeta delectatus eſt tegere fabulis veritatem : cuius delectationis Macrobius ſuper ſomnio Scipionis ſcribens ſatis aperte cauſam videtur oſtendere dum dicit. De dijs autem dixi cæteris:& de anima non fruſtra ſed nec vt oblectent ad fabuloſa conuertunt : ſed quia ſciunt inimicam eſſe naturæ vndiq; apertam expoſitionem ſui : quæ ſicut vulgaribus hominum ſenſibus intellectum ſui vario rerum tegmine operimento ſubtraxit : ita a prudentibus archana ſua voluit per fabuloſa tractari. Sic ipſa myſteria fabularum cuniculis operiuntur : ne vel hoc adeptis nudam rerum talium natura ſe præbeat : ſed ſummatibus tantum viris ſapientia interprete veri archani conſcijs contenti ſunt reliqui. hæc Macrobius: Et ſi multo plura dici poſſunt ſatis reſponſum arbitror exquirentibus. Inſuper rex præcipue ſciendum eſt his fictionibus non eſſe tantum vnicum intellectum : quinnimo dici poteſt potius polyſenum : hoc eſt multiplicium ſenſum. Nam ſenſus primus habetur per corticem : & hic litteralis vocatus eſt. Alii per ſignificata per corticem : & hi allegorici nuncupantur. Et vt quid velim facilius aſſumatur ponemus exemplum. Perſeus Iouis filius figmento poetico occidit Gorgonem : & victor euolauit in æthera : hoc dum legitur per litteram hiſtorialis ſenſus præſtatur. Si mortalis ex hac littera quæritur intellectus : victoria oſtenditur prudentis in vitium : & ad virtutem acceſſio. Allegorice autem ſi velimus aſſumere : piæ mentis ſpretis mundanis delitiis ad cæleſtia eleuatio deſignatur. Præterea poſſet & analogice dici per fabulam Christi aſcenſum ad patrem mundi principe ſuperato figurari. Qui tamen ſenſus : & ſi varijs nunca-

pentur nominibus:poſſunt tamen omnes allegorici appellari:quod vtplurimum fit. Nam allegoria dicit
ab allon quod ē alienum latine ſiue diuerſum:& ideo quod diuerſi ab hiſtoriali ſeu litterali ſint ſenſu:allegori
ci poſſunt:vt dictū eſt:merito vocitari. Verum nō eſt animus mihi ſecundum omnes ſenſus enucleare fabu/
las:quæ ſequunt̄:cū ſatis vnum arbitrer ex pluribꝰ explicaſſe. Eſto aliquando apponentur fortaſſe plures:
Nūc aūt quid Pronapidē ſenſiſſe putē explicabo paucis. Videt̄ & enim mihi:Pronapidē creationē mūdi de/
ſignare voluiſſe ſecundū erroneam eoꝝ opinionem:qui rati ſunt deū ex materia præparata produxiſſe quę
creata ſūt. Nā ſenſiſſe Demogorgonē tumultū fieri i vtero chaos:nil aliud reor q̄ diuinam ſapiētiam aliqua
eam mouēte cauſa:vtputa maturitatē ventris id eſt tēpus ꝓpoſiti horam aduenıſſe:& ſic cœpiſſe velle crea Fabule
tionē:& quæ imixta erant certo ordine ſegregare:& hinc extendiſſe manū:id eſt operā voluntati dediſſe:vt prece
ex informi colluuie formoſum atq; ordinatū produceret opus:& ante alia euulſis ex vtero laborātis.i.labo dentis
rem confuſionis patiētis litigium:quod totiēs aufert̄ a rebus:quotiens amotis diſcordantiæ cauſis illis debi alle
tus iponit̄ ordo. Patet igit̄ hoc ante alia feciſſe:diſgregaſſe.ſ.quæ inter ſe erant:erāt.n.elemēta confuſa:cali goria
da enim frigidis:ſicca humidis:& leuia grauibus repugnabant. Et cū primus dei videret̄ actꝰ a diſcordātibꝰ
ordinando ſubtraxiſſe litigium:Demogorgonis primus filius dictus eſt. Eum abiectū ob turpem faciem:
q a turpe ſit vt plurimū litigare. Euolaſſe ad ſublimia potius videt̄ fabuloſo ordini præſtare decorē:q̄ aliud
velle ſignificare. Prætereа eiectū:quo ſe afferret i altū tendere nō habebat:cū in iferioribꝰ iā ꝓducti orbis
partibꝰ i lucē cōſtet eū fuiſſe productū:quod a ſuperis in terrā demum deiectum ſit ſcribit Homerꝰ ob id fa/
ctū:quod opere ſuo ante Herculē Euriſtheus natus ſit:vt ſuo narrabit̄ loco. Verum quantum ad intriſecum
ſenſum hoc ego ſentio:quod a motu corpoꝝ ſuperioꝝ apud mortales ſæpiſſime oriantur litigia. Inſuper di
ci poteſt illud in terras eiectum a ſuperis:cū apud ſuperos omnia certo & perpetuo agātur ordine vbi apud
mortales vix inuenitur aliqnid eſſe concors. Deinde cum dicit ſudore madefactam chaos:& ignita emittē/
tem ſuſpiria:nil aliud intelligat reor:q̄ elemētorum ſegregationem primam:vt per ſudorē ſentiamus aquā:
per ignita vero ſuſpiria aerem atq; ignem:& quæ deſurſum ſunt corpora:& per groſſitiem molis huius ter/
ram:quæ Panis conſilio cōfeſtim creatoris ſui domus & ſedes facta eſt. Eductum autem pana poſt litigium
credo ratos veteres ea in ſeparatione elementorum naturam naturatā habuiſſe initiū:& e veſtigio domui
id eſt orbi demogorgonis præpoſitā:quaſi eius opere ſic volēte deo:omnia producātur mortalia. Percas āt
eodem partu productas:& pediſſequas fratri datas ideo fictum exiſtimo:vt intelligatur naturam his cum
legibus productā vt procreet:ſeu gignat:nutriat:& in finem nata deducat:quæ tria ſunt parcarum officia:in
quibus continuum naturæ præſtant obſequium:vt latius in ſequentibus apparebit.

De Pane ſecundo Demogorgonis filio. Cap. IIII.

PAna Demogorgonis fuiſſe filiū iam ſatis ſupra demonſtratū eſt. De quo talem Theodontius re/
citat fabulā. Dicit.n.eum verbis irritaſſe cupidinem:& inito cū eo certamine ſuperatum:& victoris
iuſſu Syringā nymphā Archadem adamaſſe:quæ cū Satyros ante luſiſſet:eius etiam ſpreuit coniu
gium. Pan autē cum illā vrgente amore fugientem ſequeretur:contigit vt ipſa a ladone fluuio impedita cō/
ſiſteret:& nympharū auxilium precibus imploraret:quarum opere factum eſt:vt in paluſtres calamos ver/
teretur. Quos cum Pan motu ventoꝝ ſenſiſſet:dum inuicē colliderentur eſſe canoros:tam affectiōe puellę
a ſe dilectæ:q̄ delectatione ſoni permotus calamos libens aſſumpſit:& ex eis ſeptē diſparibus factis fiſtulā
vt aiunt:compoſuit:eaq; primus cecinit:vt etiam teſtari videtur Vergilius. Pan primus calamos cera cōiun Pan fiſtu
gere plures iſtituit &c. Huius:præterea poetæ & alij iſignes viri mirabilē deſcripſere figurā. Nā vt Rabanus le iuētor.
in libro de origine reꝝ ait. Is ante alia fronti habet infixa cornua in cælū tendētia:barbam prolixam:& i pe
ctus pendulam:& loco palij pellem diſtinctā maculis:quā nebridem vocauere priſci:ſic & manu virgā atq;
ſeptem calamoꝝ fiſtulam. Prætereа iferioribus membris hirſutum atq; hiſpidum dicit:& pedes habere ca Forma
preos:& vt addit Vergilius purpuream faciem:hunc vnum & idem cū Siluano arbitrabat̄ Rabanus:ſed di/ Panos.
uerſos eſſe deſcribit Vergilius dicēs. Venit & agreſti capitis ſiluanus honore Florentes ferulas & grādia li/
lia quaſſans. Et illico ſequitur. Pan deus archadiæ venit. Et alibi. Panaq; ſiluanumq; ſenē nymphaſq; ſoro/ Syluanꝰ.
res &c. His igitur præmiſſis ad intrinſeca veniendum eſt. Et quoniam ſupra Pane naturam naturatam eſſe
dictum eſt quid ſibi voluerunt fingētes eum a cupidine ſuperatum:facile reor:videri poteſt. Nam q̄ cito ab
ipſo creatore natura producta eſt:e veſtigio cœpit operari:& ſub delectata opere illud cœpit amare. & ſic a Fabule
delectatiōe irritata amori ſuccubuit. Syringā autē quam aiunt a Pane dilectam. vt dicebat Leontius:dici/ Allego/
tur a ſyrin græce:quod latine ſonat deo cantans. & ſic poterimus dicere ſyringam eē cælorum ſeu ſphærarū ria.
melodiam:quæ vt Pythagoræ placuit:ex varijs iter ſe motibus circulorum ſphærarum cōficiebatur:ſeu cō/ Syringa
ficitur:& per conſequens tanq̄ deo & naturæ gratiſſimum a naturæ conficiente diligitur. Seu volumus po/
tius Syringam eſſe circa nos agētibus ſupercæleſtibus corporibus naturæ opus tanto organizatum ordie:
vt dum incertum & determinatum finem continuo deducitur tractu:non aliter q̄ faciant rite canentes ar/
moniam facere:quod deo gratiſſimum fore credendum eſt. Cur autem hanc nympham Archadem fuiſſe
dixerint. & in calamos verſam:ideo dictum puto:quia vt placet Theodontio:archades primi fuere:q exco
gitato cantu emittentes per calamos longos & breues ſpiritum:quattuor vocum inuenere diſcrimina:& de
mum addiecere tria:& ad poſtremum quod per multos faciebāt calamos in vnam contraxere fiſtulam:fo Qui vo/
raminibus ori flantibus proximis:& remotioribus excogitatis. Macrobius vero hoc repertum dicit Pytha cū muſi/
goræ ad ictus malleorum grauium & leuium. Ioſephus vero in libro antiquitatis iudaicæ dicit longe vetu/ ces iuēto
ſtius Tubal inuentum fuiſſe ad tinnitum malleorum Tubalcain fratris ſui:qui ferrarius faber fuit. Verum res.
quoniam fingentibus verius viſum eſt archades inueniſſe:eo q̄ illo forſan æuo cęteros excederent fiſtula Tubal.

Archadem nympham fuiſſe voluere. Syringam autem luſiſſe ſatyros: & Pana fugientem atq; a ladone mo
ratam: & nympharum ſuffragio in calamū verſam: circa noſtros cātus iudicio meo aliq̄ bonæ cōſiderationis
abſcondit. Hæc enim ſpretis ſatyris .i. ingenijs rudibus: fugit pana .i. hominem aptum natum ad muſicalia
nec eūdem aptum fugit: ſed extimatione cupientis: cui in delectatione videtur ceſſari quod optat. Hæc tunc
a ladone ſiſtitur donec inſtrumentū ad emittendam meditationem perficitur. Eſt enim ladon fluuius in ri-
pa enutriens calamos: in quos verſam ſyringam aiunt: ex quibus poſtmodū confectam fiſtulam nouimus
ex quo ſumere debemus vti calamorum radix terræ infixa eſt: ſic & meditatio muſicæ artis & compertus ex
inde cantus tam diu latet in pectore inuentoris: donec emittēdi præſteť organū: qd' ex calamis ſuffragio hu
miditatis a radice emiſſis cōficitur: quo confecto ſonus præmeditatus emittitur ſuffragio humiditatis ſpiri-
tus emittentis. Nan ſi ſiccus eſſet nulla ſonoritatis dulcedo ſed mugitus potius ſequeretur: vt videmus ex
igne per fiſtulas emiſſo contingere: & ſic i calamos verſa videtur ſyringa: eo ꝙ per calamos reſonet. Poſſi-
bile pterea fuit a cōpertore fiſtulę calamos adhuc prio fuiſſe cōpertos ladonē iecus: & ſic a ladone detētos
Allegoria imaginis panos. Reſtat videre qd ſenſiſſe potuerint circa panis imaginē: q̄ ego arbitror veteres vniuerſale naturæ corp⁹ tā
.ſ. agentiū q̄ patiētiū rerum voluiſſe deſcribere: vt puta ſentientes per cornua i cęlū tēdētia ſupercęleſtiū corpo
rū demōſtrationē: quā duplici mō percipim⁹ arte .ſ. qua diſcurſus ſiderū inueſtigantes cognoſcimus: & ſenſu
quo eorum in nos infuſiones ſentimus. Per ignitā aūt eius faciē ignis elementū: cui annexū aerē voluere ſumē
dū reor: quos ſic iunctos Iouē dixere nōnulli. Per barbā aūt: per quam virilitas demonſtratur: virtutē actiuā
horū duorū elementorum ſic iunctorum intelligi voluiſſe exiſtimo: & eorum opus in terram & aquam dum
demiſſam illam in pectus: & ad partes inferiores traxere. Eum autem maculoſa pelle tectum deſcripſere:
vt per illam oſtēderetur octauæ ſphæræ mirabilis pulchritudo crebro ſtellarum fulgore depicta: a qua qdem
ſphæra ſicut pallio tegiť homo: ſic omnia ad naturam rerum ſpectantia conteguntur. Per virgā autem naturæ
regimen intelligendū reor: quo omnia & potiſſime ratiōe carentia reguntˀ: & in determinatum finem in ſuis
operibus etiam deducuntur. Fiſtulā ad armoniā cęleſtem deſignādam illi appoſuere. Quod illi circa inferio
ra ſit hiſpidū corpus & hirſutū: terræ ſuperficiē: montium: & ſcopulorum gibboſam: & ſiluarum virgultorum &
graminum tectam intelligo. Alij vero ſenſere aliter. Solem .ſ. per hanc imaginē deſignari: quē rerum patrē
dominūq; credidere. Quos inter fuit Macrobius. Et ſic per ei⁹ cornua volunt lunæ renaſcentis īdicium: per
purpuream faciem aeris mane ſeroq; rubeſcentis aſpectū. per prolixā barbā ipſi⁹ ſolis in terrā vſq; radios
deſcendentes. Per maculoſam pellem cęli ornatum a ſolis luce deriuātem. Per baculum ſeu virgam rerū
Cur Author ſuccinctior. potentiam atq; moderamen. Per fiſtulā cęli armoniam a motu ſolis cognitā: prout ſupra. Credo Rex ma-
gnifice videas q̄ ſummotenus exponendo trāſeam: quod duplici de cauſa facio. Primo quia cōfido: quoniā
tibi nobile ſit ingenium: quo poſſis quantūcunq; paruis datis iudicijs: in quoſcūq; profundiſſimos ſenſus pe
netrare. Secundo quia ſequentibus cedendū eſt. Nam ſi oīa quę ad expoſitionem huius fabulę poſſent in-
duci: deſcribere vellē: inuidia forte poſteritatis feciſſe videret: & ipſa ſola fere totum excogitatum volumen
occuparet: quod & de reliquis dictum volo. & vt redeam ad omiſſa: hunc Pana: ſeu ꝙ in proceſſu eundem
cū Demogorgone arbitrarentur Archades: vt Theodontio viſum eſt: ſeu ꝙ illo neglecto in iſtum totos ver
terent animos ſacris etiā horrēdis: vt puta humano: immo natorum illi litantes ſanguine pręcipue coluere:
eumq; dixere Pana a pan: quod totum latine ſonat. Volentes ob hoc ꝙ omnia quęcūque ſint in naturę gre
mio concludantur: & ſic ipſa totum ſit. Iuniores inde: eo ꝙ innouata placeant pana lyceū vocauere. Alij dē
Quare Pan Lyceꝰ dictꝰ. pto panis nomine lyceū tantū dixere: & nōnulli Iouē lyceū exiſtimātes naturę ſeu Iouis opere lupos a gre-
gibus amoueri: quibus ipſi fere vacabant omnes: & ſic a lupis fugatis cognomē meruiſſe videtur. Gręce
eni lupus diciť lycos. Auguſtinus vero vbi de ci. dei ſcribit: dicit ne ob hoc contigiſſe pana lyceū vocari: qui-
nimmo propter crebram mutationem hominum in lupos: quę i archadia cōtingebat: quod niſi diuina ope-
rante virtute fieri non poſſe arbitrabantur. Hinc prętereavidetur Macrobium ſumpſiſſe pana non Iouem
ſed ſolem eſſe: eo ꝙ ſol omnis mortalis vitę ſit pater: & ꝙ eo ſurgente conſueuerint lupi dimiſſis inſidijs ad
uerſus greges in ſyluas abire. & ſic ob iſtud beneficium eum dixere lyceum.

De Cloto: Lacheſi: & Atropos Demogorgonis filiabus. Cap. V.

CLoto Lacheſis & Atropos: vt ſupra vbi de litigio: filię fuere Demogorgonis. Cicero aūt has par-
cas vocat. vbi de naturis deorum ſcribit: & filias Herebi noctiſq; fuiſſe dicit. Verum ego ideo Theo-
dontio potius adhęreo: qui illas cū rerum natura creatas dicit. quod longe magis veritati videť con
forme: eas .ſ. naturę rerum eſſe coæuas. has eaſdē vbi ſupra vocat Tulli⁹ in ſingulari fatū illudq; he
rebi noctiſq; filiū dicit: quod ego lōge magiſq; q̄ parcas habito reſpectu ad id quod de fato ſcribitur: vt poſt
De Fato ſequetur: Demogorgonis filiū dicā. Seneca vero has in epiſtolis ad Lucillū fata vocat: cleantis dictum di-
cens. Ducunt volentē fata: nolentē trahūt. Circa qd' nō ſolū eorum deſcribit officiū: eas .ſ. ſorores oīa ducere
ſed ēt trahere: nō aliter q̄ ſi de neceſſitate cōrigāt oīa: quod lōge aperti⁹ ſētire videť i tragœdijs Seneca poe
ta tragicus: & i ea potiſſime cui titulus ē oedipus: vbi dicit. Fatis agimur cedite fatis. Nō ſollicitę poſſunt cu
rę mutare rati ſtamia fuſi. Quicquid patimur mortale genus Quicqd facim⁹ vēit ex alto Seruatq; ſua decre
ta colus Lacheſis dura reuoluta manu Oia ſepto tramite vadūt. Primuſq; dies dedit extremū. Nō illa deo
vertiſſe licet: Quę nexa ſuis currūt cauſis. It cuiq; ratus p̄ce nōnulla Mobilis ordo multis ipm timuiſſe nocet.
Multi ad fatū venere ſuū dū fata timēt &c. Hęc ille. qd' ēt Ouidi. ſenſiſſe videť dū i maiori ſuo volumine di-
cit i perſona Iouis veneri. Tu ſola iſuperabile fatū Nata mouere putas? itres licet ipa ſororū Tecta triū cer
nens illic molimine vaſto Ex ęre & ſolido rerum tabularia ferro. Quę neq; cōcurſum cęli neq; fulminis iram.
Nec metuūt vllas tuta atq; ęterna ruinas. Inuenies illic iciſa adamante perēni Fata tui generis &c. In quib⁹

p̄ter iam dānatā opinionē ſumi pōt has tres ſorores eē fatū:& fata quantūcūq; Tullius in parcas et fata
diſiūxerit:volēs potius:vt reor diuerſitate noim diuerſitatē officiorū q̄ perſonarū oſtēdere. Nos aūt de his
tribus redigēdis poſtrēo i vnū:qđ nōnulli ſētiāt videamus. Has ſupra diximus ſeruitio panis dedicatas a
pr̄e et cām demōſtrauimus. Fulgētius vero vbi de mythologiis:dicit eas attributas obſeqo Plutōis īfe
rorū dei. Credo vt ſētiamus actiōes iſtarū circa terrena tātū verſari:et pluto terra iterp̄tat. Et ait idē fulgē
tius Cloto iterp̄tari euocatiōnē:eo q̄ ſuū ſit iacto cuiuſcūq; rei ſeie:illđ adeo icremētū trahere:vt aptū
ſit i lucē emergere. Lacheſis āt:vt idē dicit iterp̄tatur ꝓtractio:eo q̄ qcqd a Cloto cōpoſitū ē:et i lucē euo
catū:a lacheſi ſuſcipiat et ꝓtrahat i vitā. Atropos āt ab a q̄ ē ſine et tropos q̄ ē cōuerſio abſq; cōuerſiōe
iterp̄tat:eoq; oē natū eueſtigio:q̄ i terminū ſibi p̄ſignatū veniſſe cognouerit:demergat i mortē:a q̄ nulla
retro nāli opere cōuerſio ē. Apuleius vero madaurēſis nō mediocris auctoritatis phūs:de his i libro quē
ſcomographiā cognoiat ſcribit ſic. Sed tria fata ſūt nūero cū rōe t̄pis faciētia:ſi poteſtatē earū ad eiuſdē ſi
militudinē t̄pis referas. Nā q̄ iſuſo perfectū ē:p̄teriti t̄pis hēt ſpēm:et qđ torq̄t i digitis momēti p̄ſētis idi
cat ſpacia:et q̄ nōdū ex colo tractū ē:ſub actūq; curę digitorū:id futuri et cōſequētis ſęculi poſteriora videt
oſtēdere. Hęc illis cōditio:et noim eiuſdē ꝓprietatē cōtigit:vt ſit atropos p̄teriti t̄pis fatū:qđ nō deus qdā
faciet infectū: et futuri t̄pis. Lacheſis aūt a fine cognoiata:qđ etiā illis q̄ futura ſūt finē ſui deus dederit.
Cloto p̄ſētis t̄pis hēt curā:vt ipis actiōib⁹ ſuadeat:ne cura ſolers reb⁹ oib⁹ deſit. Hęc Apulei⁹. ſūt iſuper
q volūt lacheſi eā eē:quā fortunā nūcupamus:et ab ea oia mortalibus cōtigentia agitari. Nūc āt qd de
fato ſentiāt veteres datoq; nō multū a p̄cedētibus differāt vidēdū ē. Dicit ergo de fato ſic Tullius i libro
quē de diuinatiōe ſcripſit. Fatū id appello:qđ gręci ειμαρμενην.i. ordinē:ſeriēq; cāt: cū cā cām ex ſe gi
gnat:ea ē ex oi aeternitate fluēs veritas ſēpiterna. Quod cū ita ſit:nil ē futurū:cuius nō cās idip̄m efficien/
tes natura cōtineat:ex quo itelligitur:vt fatū ſit:nō id qđ ſuperſtitioſe:ſed id qđ philoſophice dicitur:cā
aeterna rerū:cur ea q̄ p̄terierint facta ſunt:et q̄ inſtāt fiāt:et q̄ ſequūtur futura ſint. Haec Cicero Boetius āt
torquatus vir diſertiſſimus atq; catholicus:vbi de philoſophica cōſolatiōe ſcripſit:cū diffuſe de hac ma
teria cū phia magiſtra rerū altricetur:dicit iter alia de fato ſic. Oim generatio rerū cūctuſq; mutabiliū natu
rarū ꝓgreſſus:et qcqd aliquo mouetur mō:cās:ordinē:formas ex diuinae mētis ſtabilitate ſortitur:haec
i ſuae ſimplicitatis arce cōpoſita:multiplicē rebus gerēdis modū ſtatuit. Qui modus cū ipſa diuinae itelli/
gētiae puritate cōſpicitur:ꝓuidētia noiatur. Cū vero ad ea q̄ mouet:atq; diſpōit refertur. fatū a veteribus
appellatū ē. Hęc ille. poterā et apponere qđ Apuleius de fato i coſmographia determinet:et aliorū ſētē/
tias. ſed quoniā ſatis dictū reor:cur Demogorgōis aut Herebi noctiſq; parcę:ſeu fatū/vel fata dicāt filię:
breuiter deſcribā. Cū ſępe euētu rū ſit i ſequētibus:et iā in p̄cedetibus cōtigerit:q̄ cātus cātis dicatur fili/
us:poſſumus ad p̄ſens dicere has tres ſorores varris nūcupatas noibus dei filias tāq̄ ab eo cātas:q prīa
cāt ē:vt ſatis per verba ſupra ꝓxie Ciceronis atq; Torq̄ti videri pōt:hūc deū:vt dictū eſt. Demogor/
gonē veteres dixere. Qđ aūt ex Herebo et nocte:vt dicit Tullius natae ſint:talis rō reddi pōt. Eſt He/
rebus vt apparebit latius i ſeq̄ntibus terrae ꝓfūdiſſimus et abſcōditus locus:quē allegorice poſſumus
accipere ꝓfūditate diuinae mētis:in q̄ mortal' oculus penetrare nō pōt:et cū diuīa mēs videns tanq̄ ſe
ip̄am:itelligēs:qd actura eēt:et ide has actu cū natura rerū ꝓduceret ſatis ex herebo.i. ex archano et
ꝓfundiſſimo diuinae mētis penetrali natas dicere poſſumus. Noctis aūt filiae dici poſſūt q̄tū ad nos:
q̄a oia i q̄ acies oculorū noſtrorū penetrare nō pōt:obſcura dicimus:et noctis luce carētis filia:et ſic dū
ad itriſeca diuinae mētis itellectu trāſire nequeamus:mortali offuſcati caligine:cū i ſeip̄a ſplēdidiſſima
ſit:et viuae atq; ideficiētis lucis coruſca:vitiū illi noſtrae hebitudinis noiando attribuimus noctē perenē di
em nūcupātes:et ſic noctis erūt filiae:ſeu volumus dicere:q̄a nobis icognitae ſūt diſpoſitiōes earū:eas
obſcuras:et noctis filias vocitamus. De noibus ꝓpriis p̄dictū eſt:de appellatiuis dicēdū. Vocat igitur
has Tullius parcas:vt arbitror per antiphraſim:q̄a nemini parcāt. Nulla eni apud eas ē acceptio per/
ſonarū:ſolus deus pōt peruertere earū vires et ordinē. Fatū aūt aut fata a for faris tractū nomē eſt:q̄ſi
velit:q̄ id ipoſuere nomē:qđ ab eis agit a deo q̄ſi irreuocabile dictū ſit:ſeu p̄uiſum:vt per verba Boetii
ſatis aſſumit:vt etiā ſētire videtur Auguſtinus:vbi de ciuitate dei:ſed abhorret ip̄e vocabulū/ admo/
nēs:vt ſi q ſq̄ voluntatē dei ſeu poteſtatem noie fari appellet ſententiā teneat linguam coerceat.

De tribus parcis.

Colus parcarum expoſitio.

Quid fatum.

Herebus quid.

De polo ſexto Demogorgonis filio. Cap. VI.

DIcunt iſuper Polū Demogorgonis fuiſſe filiū:et hoc i ꝓthocoſmo aſſerere ꝓnapidē talē ex hoc
fabulā recitantē. Qđ dū ſecus nudas i ſede ſua cōſiſteret Daemogorgon:et ex exili limo ſphe
rulā cōpoſuiſſet:eā nuncupauit Polū. Qui ſpretis pr̄is cauernis:et iertia euolauit in altū:et eo
q̄ adhuc mollis eēt i tā grāde corpus euolās cōflatus ē:vt oia q̄ a parte fuerāt ante cōpoſi/
ta circūdaret. Verū nōdū ſibi aliqs erat ornatus:cū fabricāti patri lucis globū aſſiſtēs:videretq; ignitas
p̄imū ad ictū mallei fabril':hic ide fauillas euolare:oēs ſinu facto collegit:et i domū ſuā detulit:eaq; ex
illis ornauit oēm. Haberē rex iclite q̄d riderē vidēs cōpoſiti orbis tā ieptū ordinē:ſed ante teſtatus ſū
nullū velle mordere Seq̄tur eni vt i caeteris ꝓnapides opinionē volētiū ex terra a mēte diuia terris iclu
ſa fuiſſe ꝓducta:dū Polū:quē ego caelū itelligo:ex terra extēſibili factū ait:et in maximū ac circūple/
ctens oia corpus eductū. Qđ aut ex fauill'. ex luce ꝓdeūtibus domū ornauerit ſuā:hoc iō dictū reor:q̄a
ſol' micātibus radiis:ſtellae i caelo cōpoſitae:natura ſue luce carētes lucidae facte ſit. Polus aūt dr̄:vt arbi/
tror a q̄buſdā portioribus ſuis partibus. Cōſtat eni:vt venerabil' Andalo p̄ceptor me⁹:et veteres aſtro
logiae auctores aſſerunt caelū oē ſuper duos polos circōflecti:quorū alterū nobis ꝓpinquiorē arcticū
vocāt. oppoſitū autē antractiicum. hunc tamē aliqui polucem vocant:cauſam ego non video.

Polus vnde

De Phythone ſeptimo Dæmogorgonis filio. Cap. VII.

P Hython pronapidis teſtimonio Dæmogorgonis filius fuit et Terræ:ex natiuitate cuius ip̄ eta
l̄ē recitat fabulā. Dicit enim Dæmogorgonē continue caliginis affectum tedio acrocerau nos
conſcendiſſe montes:et ex eis ingentem nimium & ignitam euulliſſe molē:eamq̄ primū rotū
daſſe forcipibus:deinde in caucaſo monte malleo ſolidaſſe. Poſt hæc vltra Taprobanē detuliſſe:et glo/
bum illum lucidum ſexies vndis merſiſſe:totidēq̄ circūrotaſſe per auras:et hæc ideo ne vlla vnq̄ poſſet
circuitione diminui:aut æui labefactari rubigine. et vt agilis ferretur vndiq̄:qui cōfeſtim ſe tollens in al/
tum:domū intrauit poli:patriſq̄ ſedē omnē cōpleuit fulgore. Ex imerſionibus autem eius aquæ ante dul
ces amaritudinē ſūpſere ſalſedinis:et aer ad percipiēdos lucis radios:ex rotatiōibus apt⁹ fact⁹ ē. Orphe⁹
vero:q fere poetarū oīm vetuſtiſſimus fuit:vt Lactā. in lib. diuinarū iſtitu. ſcribit: opinat⁹ ē phythonē hūc
primū maximū et verū deū eē:et ab ipſo cūcta fuiſſe ꝓducta atq̄ creata: qđ forſan hoc in opere locū illi
primū q̄ſiſſet:tāto aſſerēte teſte:ni ipſemet Orpheus min⁹ aduertēs reor:ſeu q a negret aio cōcipere quēq̄
fuiſſe ingēitū:ſcripſiſſet. πρωτογονος φαεθων περιμηκεος ηερος υιος. Quod in latinū verſum
Phyton. ſonat. Principio genitus phyton longo aerere natus. Et ſic nō primus:vt dixerat ſi aere genitus ē. Hūc p̄/
Phaneta terea Lactān⁹ vbi ſupra phaneta vocat. Sed iā ſūpt⁹ expetit ordo:vt videamus qđ cōtegat fictio: qđ ex/
Alii py plicato ſenſu noium fere apparebit liq̄do Phythonē dicunt ſolē eē:et hoc illi q̄ſitū nomē a Phythone ſer/
thon. pente:ab eodē ſuperato. Sic et Paulus in libro: quē collectionū intitulat. dicit phanos ſeu phaneta idē eē
qđ apparitio. Sic enim Phythonē hūc Lactātius vocat:q̄ quidē nomē ſoli optime cōpetit. ipſe enim ē qui
ſurgens apparet:eo eni ceſſante nulla erit ceterarū creaturarū mortaliū apparitio:ſeu etiā ſyderū. Ergo
ſolis creationē: vult oſtendere Pronapides:circa quam vt eorū conſequatur opinionem:qui ex terra om
nia volunt condita:inducit deum:ſeu terræ diuinam mentem ex acroceraunis montibus ſumpſiſſe ma/
teriam iratus ignitam terram ad cōponendum lucidum corpus aptiorem. Quod autem hanc molē forci
pib⁹ rotundaſſet: intelligo diuinā artem:qua a deo ſolis globus adeo ſphericus factus eſt:vt nulla ſuper
fluitate eius ſuperficies gibboſa ſit. Aequo modo et malleus dici poteſt ſummi artificis inventum:quo in
caucaſo monte:ideſt in cæli ſummitate adeo corpus illud ſolidū formauit:vt nulla ex parte diſſolui: aut
Taprobane. minui videatur. Inde dicit eum delatum vltra Taprobanem:vt oſtendat vbi creatum opinetur. Eſt enim
Taprobane orientalis inſula hoſtio gangis fluminis oppoſita:qua ex parte nobis in equinoctiis ſol ori/
Senari⁹ perfectus. tur:et ſic in oriente videtur cōpoſitum velle. Merſum enim ibi ſexies vndis dicit imitatus fabriles actus:
qui ad durandū ferrum feruidum aquis imergunt:et in hoc arbitror pronapidem voluiſſe perfectionē et
æternitatem corporis huius deſignaſſe. Eſt equidem ſex perfectus numerus ſe ex ſuis partibus omnib⁹
conficiens:ex quo vult intelligamus:et artificis et artificati perfectionem. Quod autem ſexies rotatū ſit
puto per numerum perfectū rationis voluerit eius circularem et indeficientem motum deſcribere:a quo
nunq̄ exorbitaſſe:aut deſtitiſſe cōpertum eſt. Quod ob ingentis et igniti corporis demerſionē aquæ pri/
mo dulces amaræ factæ ſunt:non ob aliud dictum puto: niſi vt oſtendatur q̄ ob continuam radiorum ſo
lis feruentium percuſſionem aquarū maris aquæ ſuperficie tenus ſalſæ factæ ſint:vt approbant phyſici.

De terra ex filiis Demogorgonis octaua:quæ ex incognitis parentibus quinq̄ genuit filios:quorū pri
ma Nox:ſecundus Tartarus:tertia Phama:quartus Taygetes: quintus Anthæus. Cap. VIII.

T Erra:vt ſupra patet: Dęmogorgōis fuit ſedes et filia:de q̄ Statius i thebaide ſcribit ſic. O
hoim diuūq̄ ęterna creatrix. Quę fluuios ſiluaſq̄ aiarū ſemina mūdi Cūcta: ꝓmetheaſq̄
Ex octauo ſtatii. manus pyrrheaq̄ ſaxa Gignis:et ipaſtis: q̄pria elemēta dediſti:Mutaſtiq̄ viros q̄ pontū
ābiſq̄ vehiſq̄. Te penes et pecudū gēs mitis:et ira ferarū. Et volucrū reqes firmū atq̄ i/
mobile mūdi robur:et occidui te velox machina cæli Aere pēdētē vacuo te currus vterq̄
Circuit. o rerū media idiuiſaq̄ magnis Fratribus. ergo ſimil tot gētibus alma:tot altis Vr/
bibus ac popul ſubterq̄:et deſuper vna Sufficis:aſtriferūq̄ domos atlāta ſupernos Ferre laborātē nullo
vehis ipa labore:etc. In q̄bus ꝓfecto carminibus ſatis terrę opus et laudes oſtēdūt:de cuius generatione:
quoniā ſupra vbi de litigio dictū ē reiterādū nō cēſeo. Eā tamē veteres titanis dixere cōiugē eāq̄ ex patris
cōcubitu:vt p̄mōſtratū ē:quoſdā ſuſcepiſſe filios:et ex oceāo nepote:atq̄ ex Acherōte iferna li fluuio:nec
Terre nomina. nō et aliis icognitis:vt decēti mōſtrabit loco. Vocauerē eā p̄terea multis noibus:vtputa Terrā:tellurē:tel/
lumenē. humū:aridā:bonā deā:matrē magnā:faunā:fatuā. Hēt et p̄terea hęc cū q̄buſdā deab⁹ coia noia
Dicit. n. cybeles berecynthia Rhea:opis:Iuno:Ceres:Proſerpia:Veſta:Iſis:maia:et medea. Sed q̄d di/
ca p̄dicta theologi voluerit veteres vidēdū ē. Dicūt eā titanis:q ſol ē cōiugē:eo q̄ i eā ſol agat tāq̄ i diſpo
ſitā materiā ad ꝓducēdū aiantia q̄cūq̄:atq̄ metalla:et p̄cioſos lapides et huiuſmōi. nōnulli volūt titanū
hoiem igētis potētię fuiſſe:et terrę virū dictū:eo q̄ multū terrę poſſideret:et filios ſuſcepiſſe tāta p̄ſtātes
fortitudie:et corporis mole:vt nō ex muliere:ſed ex igētiori corpore:vtputa terrę ſuſcepti viderēt. Et vt
ad noia veniamus dicit rabanus:i libro de originibus rerū eo terrā nūcupari:eo q̄ teratr:qđ ad ſuperficiē
Terra vnde. ſolā ſpectat. Tellus aūt vt idē teſtat Raban⁹ dicta ē:q a fruct⁹ ex ea tollamus:Seru⁹ aūt dicit eā terrā eſſe
q̄ terit:tellurē vero deā. Et alibi dicit tellurē deā eē:terrā aūt elemētū:ſed q̄doq̄ tellurē ꝓ terra poni:ſicut
Tellus vnde. ꝓ igne vulcanū:et cererē ꝓ frumēto. Tellumenē vero:vt ego cōiectura poſſū percipere eā terræ partē di/
xere:q̄ nec terit:nec graminū radicib⁹:aut arborū vſui ē:eo q̄ lōge ſit tellure iferior. Huius vero:vt aſſerit
raban⁹ ea pars terrę dr̄:q̄ plurimū hēt hūiditatis:vtputa paluſtris et ꝓpinqua flumibus. Aridā aūt terrā
Bōa dea vocauere:non quia ſic illā a creatione:creator nūcupauerit:vt eius verā cōplexionem oſtēderet:ſed eo q̄
aretur. Bona aūt dea teſte Macrobio ſaturnaliorū ideo dicta eſt:q̄ nobis oium bonorum ad victū cauſa

ſit:cum ipſa germinantia nutriat:fructus alat:eſcas auibus:& pabula brutis exhibeat:ex quibus & ipſi nutri/
mur. Matrē autē magnā vt Paulus ait:vocari voluere:qui arbitrati ſunt eā rerū omniū creatricē. Ego equidē
arbitror:quia tanq̄ pia mater:& maxima ſua vbertate nutriat cuncta mortalia:& ſuo gremio morientia cū/
cta ſuſcipiat. Cur aūt faunā dixerit:Macrobius ſaturnaliorū libro deſcribit dicens:quod omni vſui faueat ani Fauna.
mantiū:quod adeo manifeſtū eſt vt litteris explicari nō egeat. Fatuā vero a fando dictā dicit idē Macrobi⁹
veteres voluiſſe:eo q̄ infantes partu editi non prius vocē habeant vel emittant:q̄ ipſam contigerint. Quę
vero ex nominibus cum alijs communia ſunt:vbi de illis in ſequentibus mentio fiet:intelligenda dicentur:
& ad explicandum de filijs quos ex incerto patre genuiſſe dixerunt veteres veniemus.

⁋ De nocte prima terræ filia. Cap. IX.

EX incerto patre dicit Paulus noctem terrę fuiſſe filiam:de qua Pronapides talem in protocoſmo
fabulam ſcribit. eam. ſ. a Phanete paſtore dilectam:cui petenti cum mater vellet copulare connu
bio:dixit ſe ignotū hr̄e hominē:nec vnq̄ vidiſſe audiſſe. tm̄ illum ſuis aduerſum moribus:& ideo
mori malle:q̄ illi nubere:q̄obrem indignans Phanetes ex amatore hoſtis factus. dum illam occi
ſurus ſequeretur:illa ſe copulauit herebo:non auſa vbi phanetes eſſet apparere. Dicit inſuper Theodon/
tius huic a Ioue conceſſam quadrigam:eo q̄ illi fautrix fuiſſet:dum ante lucem accederet ad Alcmenam:
hanc inſuper quantumcūq̄ fuſca ſit:picta ornauerunt chlamyde:& in eius laudem:& vt eius ꝓ parte demō/
ſtraret effectus:Statius hos in thebaide cecinit verſus. Nox quæ terrarum cæliq̄ conplexa labores Ignea
multiuago tranſmittis ſydera lapſu. Indulgens reparare animum:dum proximus ęgris Infundat tytan agi/
les animantibus ortus &c. Sed nunc quid fabulæ veri tegant videamus. Dicunt igitur ante alia eam abſq̄ Fabule
cognito patre terræ filiam:quod ob id arbitror dictum:quia terra denſitate ſui corporis operatur:vt radij ſo de No/
lares nequeant in partem oppoſitam penetrare:& ſic cauſam dante terra vmbra tam grandis efficitur:quā cte alle/
tum ſpacij a dimidio corporis terræ occupatur:quæ quidem vmbra nox dicitur:& ſic tanq̄ a terra & non ab goria.
alia re cauſata abſq̄ cognito patre noctis tantum filia arbitratur. Quod autem a Phanete paſtore dilecta
ſit hoc modo intelligendū reor. Phanetē ego Solē puto ideo paſtorē dictū:quia ſuo opere viuentia cuncta
paſcūtur:eū aūt adamaſſe noctē fictū exiſtimo:quia tanq̄ dilectam ſibi videre cupiēs rapido curſu ſequitur:
& illi videtur appetere copulari. Illa vero renuit nec minus volucri paſſu fugit q̄ ſeq̄tur:eo q̄ ſibi mores ad/
uerſos habeat:cum illuminet ille. ipſa aūt obſcurū faciat:nec fruſtra ſe:ſi illi iungatur:morituā dicit:cū ſol lu
ce ſua omnē diſſoluat obſcuritatē:& ſic eius hoſtis efficitur. Demū nox herebo iūgitur. i. inferno:in quē cum
nunq̄ ſolares penetrēt radij nox viget atq̄ ſecura cōſiſtit. qđ aūt Ioui fauerit:fabula manifeſtat:vt patet per
Plautū in amphitriōe. Nā cū acceſſiſſet in diluculo Iuppiter ad Alcmenā:nox vt illi p̄ſtaret obſequiū tāquā
a crepuſculo nocturno ichoaſſet:perſeuerauit i lōgū:ex quo q̄drigā meruit:per quā circuitionē terrę cōtinuā
quā facit intelligo. Per quattuor aūt rotas:ex quibus quadriga cōſtat:q̄ttuor arbitror ſignificari noctis tēpo Noctis
ra ſolūnocturnę q̄eti ſeruiētia. Diuiditur aūt nox a Macrobio in lib. Saturnalium in ſeptē tēpora:quorū pri/ Tēpora
mū Sole intrāte incipit & dicitur crepuſculū a crepero:qđ eſt dubium:eo q̄ dubitari videaī diei p̄teritæ:an Crepu/
veniēti nocti attribuendū ſit:& hoc mōnō deſeruit q̄eti. Secundū aūt cū iam obſcurū ſit fax primi dicit:eo q̄ ſculum.
tūc faces accendātur:nec hoc quieti accōmodū. Tertiū vero cū iā nox denſior ſit nocte cōcubia nūcupaī:eo Fax pria
q̄ quieturi vadamus concubitū. Quartū nox dicitur intēpeſta:eo q̄ nulli operi tēp⁹ aptū ſit. Quintū aūt gal Nox con
liciniū vocitaī:eo q̄ a medio ſui noctē ī diē tendēte galli cantēt. Sextū vero dicī cōticiniū iā auroræ ꝓximū: cubia.
& ideo ſic dictū eo q̄ tūc videaī vt plurimū grata quies:& ob id oia cōticeſcūt:& hæc q̄ttuor quieti p̄ſtantur Nox intē
Septimū appellaī diluculū a die iā lucēte:in quo ſolertes aſſurgūt operi:qđ minime ſomno aptū ē. Et ſic to peſta.
tidem rotæ ſunt currui noctis:quod in ea ſunt tēpora quieti tantūmodo ſeruiētia. Seu volumus more nauta Gallicini
rum & caſtrenſiū vigilū noctē in partes quattuor diuidere:in primā ſcilicet & ſecundā & tertiā atq̄ quartam um.
vigiliam:& ſic quadrigæ rotas quattuor ex totidē vigilijs cōponem⁹. Quod autem picta palla amicta ſit:fa Contici/
cile videri poteſt:illā cæli ornatum ſignificare quo tegimur. Nox autem:male agentibus apta eſt cum lega/ nium.
mus. Qui male agit:odit lucem:ex quo ſequitur vt tenebras amet tanq̄ malo operi aptiores:& dicit etiam Diluculū
Hora. Vt iugulent hoīes ſurgūt de nocte latrones. Homer⁹ prætererea in Iliade eam Domitricem deorum
vocitat:vt ſentiamus quoniā nocte magnanimes igentia pectoribus verſant:tamen nox minie talib⁹ apta
ebulientes opprimit ſpiritus:eoſq̄ tanq̄ domitos in lucē vſq̄ coerceat. Fuerūt inſuper huic tam ex viro q̄ ex
alijs filij plures:vt ſequētibus deſcribiī.

⁋ De Phama ſecunda Terræ filia. Cap. X.

VIrgilio cæleſtis ingenij poetæ placet Phamam Terræ fuiſſe filiam dum dicit in æneide. Illam ter/
ra parens ira irritata deorum Extremā:vt perhibent cæo enceladoq̄ ſororē Progenuit &c. De
hac vt appareat originis ſuæ cauſa:talis a Paulo recitatur fabula:q̄ cum ob regni cupidinem bel Phamæ
lum inter Titanos gygantes Terræ filios & Iouem eſſet exortum:eo itum eſt:vt omnes Terræ fi fabula.
lij qui Ioui aduerſabantur:occiderenī:& a Ioue & dijs alijs. Quo dolore terra irritata & vindictæ auida cū
ſibi aduerſus tā potentes hoſtes arma deeſſent:vt illis quibus poterat virib⁹ aliq̄d mali ageret coacto vte
ro Phamam emiſit ſcelerum ſuperum relatricem. Huius autē incrementum & formam deſcribēs Verg. ait
ſic. Phama malum quo non aliud velocius vllum Mobilitate viget vireſq̄ acquirit eundo Parua metu pri/
mo:mox ſeſe tollit in auras:Ingrediturq̄ ſolo:& caput inter nubila condit. Et paulopoſt hæc ait Et pedi/
bus celerem & pernicibus alis Monſtrū horrendum ingens:cui quot ſunt corpore plumæ Tot vigiles oculi
ſubter:mirabile dictu Tot linguæ totidem ora ſonāt:tot ſubrigit aures:Nocte volat medio cæli terręq̄ per
vmbrā Stridens:nec dulci declinat lumina ſomno. Luce ſedet cuſtos aut ſummi culmine tecti:Turrib⁹ aut
altis:& magnas territat vrbes:Tā ficti prauiq̄ tenax q̄ nuncia veri. Sentis optime rex quāto verborū orna/

tu:quãto lepore:q̃ ſucci pleno:q̃q; induſtrioſa fictione Vergilius qdẽ eius opus conet̃ oſtẽdere & oñdat : ſen
tis eqdẽ:ſed vt q te præter lectum ſunt ampliuſcule videãt libet explicare paululũ: præmiſſo tamẽ quid velit
fabula Pauli. Dicit ergo primo irritatã terram ira deoꝝ. Circa qđ ꝓ iratis dijs :ſiderũ opus circa quedã itelli
Aſtra in nos agere. go. Sidera eni ſeu ſupercelestia corpora ꝓculdubio in nos agũt:potẽtia eis a creatore cõceſſa ſecũdũ diſpo
ſitiones ſuſcipientiũ eoꝝ influentias :& hinc fit:ꝙ puer vel adoleſcẽs auget̃ eoꝝ opere:cum diminuat̃ ſene/
ſcens :& cũ nunq̃ a rõne gubernatoris optimi ſeparẽt̃:nõnunq̃ aliqua faciunt : q̃ mortaliũ repentino:falſoq;
Famę allegoria. iudicio tanq̃ irata feciſſe videnẽ:vtputa dum iuſtũ regẽ: dũ fœlicem iperatorem : dum ſtrenuũ militem in fi/
nẽ ſuum deducunt. Et ideo iratos dixit deos Paulus:q̃a occiderint illuſtres viros :quos perpetuãdos reban
tur hoies. Sed qd ex hoc ſequit̃:irritatur ab hoc opere:qđ deorũ iram vocãt:terra.i.animoſus homo.nã ter
rei ſumus omnes :& ad qd irritat̃:vt pariat phamam vltricem futuræ mortis.i.vt id agat:ꝓpter qđ phama
ſui nominis oriat̃:vt dum deoꝝ ira ceciderit:illius nomẽ agẽte meritoꝝ phama ſit ſuperſtes : etiã nolẽtibus
his:q hoiem occidendo eũ:oino auferre conati ſunt:ad qđ nos idẽ hortat̃ Vergili⁹ dum dicit. Stat ſua cuiq;
dies:breue & irreparabile tempus Omnibus ẽ vitæ:ſed phamã extendere factis:Hoc virtutis op⁹ &c. Hãc
aũt phamã ideo malũ dicit Vergili⁹:q̃a non ęquo paſſu ad eã perq̃rendã tẽdimus oẽs. Nã per fraudes vt plu
rimũ ſũma occupari ſacerdotia cernimus :dolo victorias obtineri:pricipatus poſſideri violẽtia:& ea quæcũ/
q; per fas & nefas:quæ oia ſolent in lumẽ extollere. Nã ſi per virtutẽ agat̃ : tunc non malũ viuere dicit̃ pha/
ma:Veꝝ iproprie locutus eſt auctor:vſus ꝓ ifamia vocabulo phamæ:cũ ſic fictionẽ iſpiciamus :ſeu potius fi
ctionis cãm ſatis aduertamus :ex ea iſamiã non famam ſecutã. Hanc iſuper dicit metu primo paruã & ſic ẽ.
Nã quãtũcũq; grãdia ſint facinora:ex q̃bus orit̃:a quodã tamẽ audĩtũ metu videt̃ incipere : mouemur q̃dẽ
auditu primo rei alicuius :& ſi placet:eam falſam eſſe timemus :ſi vero diſplicet æquo modo:ne vera ſit exti/
meſcamus:mox ſeſe attollit i auras.i.in ampliationẽ locutõis gentiũ euolat:ſeu mediocrib⁹ miſcet̃ viris:. &
inde ſe ſolo infert:hoc eſt in vulgus & plebeios:& tunc caput inter nubila cõdit:cũ ſe ad reges atq; maiores
effert. Pernix etiã eſt:ideſt velox nil enim vt ipſemet dicit velocius eſt. Monſtrũ autem ingens aſſerit:& hor
rendum ratione corporis qđ illi deſcribit:volens i hoc qđ omnes eius plumæ:cum auẽ dicat propter ei⁹ ce
lerem motum habeat hominis effigiẽ.ad hoc vt per hoc intelligat̃ vnunquẽq; de aliqua re loquentem:pen/
nam vnam addere phamæ:& ſic ex multis cum multæ ſint auium pẽnæ:non ex paucis phama conficit̃. Seu
potius monſtrũ horrendũ hanc vocat:quia fere nunq̃ ſuperari poteſt. nam quanto magis quis illam conat̃
opprimere:tanto magis exinde fit maior:qđ monſtroſum eſt. Dicit inſuper omnes oculos eius vigiles eſſe
eo ꝙ non niſi a vigilantibus perſonet phama. nam ſi in ſomnũ tendit locutio:phama vertitur in nihilũ. No/
cte eam e medio cœli volitantem:ob id dicit qđ ſæpiſſime cõtigiſſe compertum eſt:ſero.ſ.factum aliquid:&
mane etiam in remotiſſimis partibus cognitũ:non aliter:q̃ ſi nocte volauerit. Seu id dicit vt oſtendat vigilã/
tiam garrulorum. In die aũt eam ſedere dicit cuſtodẽ:vt oſtendat qđ ad eius relata cuſtodes portis terrarũ
vrbium apponant̃:& in turribus ad excitandũ vigiles :vel ſpeculandũ a longe. Et cum inter veritatẽ & men
dacium non diſtinguat:contenta eſt pro veris quæcunq; audita referre. Cuius præterea domum in maiori
Domus famę graphica deſcriptio. Ex Ouidij meta.xii. ſuo volumine ſic deſcribit Ouidius. Orbe loc⁹ medio eſt inter terraſq; fretũq;:Cæleſteſq; plagas triplicis cõ/
finia mundi:Vnde qđ eſt vſquã:quãuis regiõibus abſit Inſpicit̃:penetratq; cauas vox omnis ad auras. Pha
ma tenet ſummaq; locũ ſibi legit in arce: Innumeroſq; aditus :ac mille foramina tectis Addidit:& nullis iclu
ſit limina portis. Nocte dieq; patet.tota ẽ ex ære ſonãti. Tota fremit:voceſq; refert:iteratq; qđ audit. Nulla
quies intus:nullaq; ſilẽtia parte. Nõ tantũ ẽ clamor:ſed paruæ murmura vocis: Qualia de pelagi ſiq̃s ꝓcul
audiat vndis Eſſe ſolent:q̃lẽ ve ſonũ cũ Iuppiter atras Increpuit nubes extrema tonitrua reddũt. Atria tur
ba tenet:veniũt leue vulg⁹ eũtq;. Mixtaq; cũ veris pariter cõmenta vagant̃ Milia rumorũ cõfuſaq; verba vo
lutant: E quibus hi vacuas replẽt ſermonibus aures: Hi narrata ferũt alio:menſuraq; ficti Creſcit:& auditis
aliquid nouus adijcit autor. Illic credulitas:illic temerarius error: Vanaq; lętitia eſt:cõſternatiq; timores. Se
ditioq; recens :dubioq; autore ſuſurri. Ipſa quid in cælo reꝝ pelagoq; gerat̃ : Et tellure videt : totũq; inquirit
in orbẽ &c. Satis hæc etiã minus erudito patentia ſunt:& ideo quid ſibi velit Paulus dum addidit fabulæ: fa/
mam genitã:vt turpia deoꝝ facta narraret:vidiſſe ſupereſt:qđ nil aliud autumo præter qđ cũ minores i ma
iores nil viribus poſſunt:illata verbis maioribus infamia conant̃ vlciſci. Terræ autẽ ideo filiã voluere:q̃a nõ
aliunde q̃ ex geſtis in terris phama ſit. quod autẽ prẽ careat:non abſurde dictũ eſt:cũ vt ſępiſſime reꝝ a pha
ma geſtarum quæ vt plurimum falſiſſime ſunt ignoret̃ auctor:qui cõpertus loco prĩs deſcribi poſſet.

¶ De Tartaro.iij.terræ filio. Cap. XI.

TArtaꝝ aſſerit Theodõti⁹ abſq; prẽ terrę fuiſſe filiũ:hũc Barlaã dicit iertẽ atq; torpẽtẽ mrĩs
adhuc i vtero iacere:eo ꝙ iuocata lucina fauere partui noluiſſet:ob id qđ phamã in deoꝝ
ignominiã peperiſſet. Figmẽtũ hoc ab effectu cauſã ſũpſit. Nõ erat ei lucina nõ naſcituro:
ſeu partui nõ futuro pſtatura fauorẽ: Arbitrati ſũt qdẽ veteres circa terrę cẽtrũ locũ eẽ con/
cauũ:& i eodẽ ſontiũ aĩæ pœnis affligi:vt ſatis in deſcẽſu Aeneæ ad iferos oſtẽdit Vergili⁹.
Hũc tartaꝝ dici volunt:& hoc ſecũdũ Iſidoꝝ vbi de etymologijs a tremore frigoris dictũ. Nam ibi nec ſolis
Tartar⁹ vbi ſit. vnq̃ potuit penetrare radi⁹:nec aeris mot⁹ ẽ aliq̃s:cõfricatõe cuius calefieri poſſit. Qđ aũt I vtero mrĩs tor
peat ſatis apparet:nõ.n.ad ſuperiora põt aſcẽdere:& ſi aſcẽdat nõ erit ãpli⁹ tartarus. Terrę ãt fili⁹ iproprie
dicit̃. Nã quãtũcũq; cõceperit mulier:niſi i lucẽ cõcept⁹ venerit:iure filius dici nõ poterit. Dicit̃ aũt abſq; pa/
tre cõceptus :eo ꝙ credamus terræ corp⁹ cõcauitates habere:nõ tamẽ ſatis certi ſum⁹:an a creatõe : an a ſe
cuto poſt creationem euẽtu habuerit. In teſtimoniũ autem prædictoꝝ dicit Vergilius. Tartarus ipſe. Bis pa
tet i præceps tantum tenditq; ſub vmbras Quantus ad æthereum cęli ſuſpectus olympum &c. Nec multo

poſt ait. Hic genus antiquum terræ titania pubes. Fulmine deiecti fundo voluuntur in imo &c.

¶ De Tage. iiij. Terræ filio. Cap. XII.

TAges vt aſſeruere gẽtiles:& potiſſime thuſci:abſq; cognito genitore terrę filꝰ habitꝰ ẽ. De quo refert Paulꝰ peruſinꝰ:ꝙ cũ apd' etruſcos i agro targnieſi aliquãtulũ tellꝰ intumuiſſet:is vilicꝰ cuiꝰ erat agellꝰ nouitate rei permotꝰ:auiduſq; videre qd eẽt oſtẽti mõſtratura turgidi/tas:aliquãdiu expectauit:tãdẽ ipatiẽs morę ligone ſũpto locũ cępit ſẽſim effodere:nec multũ effodit:& ecce ex glebis ꝓſiluit ifãtulꝰ. Quo mõſtro perterritꝰ rudis hõ vocauit affines: nec diu:& is q mõ ifãs erat ętate ꝓuectꝰ viſꝰ ẽ & idẽ ſenex:& cũ ſcolas auruſpicinã docuiſſet:repẽte nuſq̃ cõ/paruit: Auditores ãt arbitrati numẽ:& terrę credidere filiũ & noiauere Tagen:qd' idẽ oli ligua ſonabat etruſca:qd' latina deꝰ:eũq; poſtea loco ſũmi numinis coluere. Iſidorꝰ vero ab aratore gleba vomere ſubmora ifantẽ cõpertũ dicit:nec amplꝰ ab etruſcis viſum:& i illa eos auruſpicinã docuiſſe:& ex ea libros ẽt reliqſſe: quos poſtea Romani i linguã ꝓpriã trãſtulere. Cuius figmẽti talẽ fuiſſe ſenſum exiſtimo. Quẽdã.ſ.eẽ potuiſſe:q diu ſtudens circa auruſpicinã:& ob cõtemplatõis cõmodũ cõſortio hoium aſpernato:doctꝰ repẽte:vnde minime credebaꝛ cõparuit. Et qa forſan ex antro aliquo exire viſus ẽ:terrę puerperiũ fictũ eſt:vl' i oculos agꝝ colentis iopinatus affuit:q̃ſi prodiſſet ex glebis:a rudi vulgo terræ filius dictus ẽ:& ideo abſq; pr̃e:qa i cognita eius fuerit origo. Cõſueuere p̃terea veteres exteros ignotos terreſtri itinere ad ſe veniẽtes terrę filios vocitare:vti Neptũni q aduehereñ nauigio. Infans ãt dictus q anouꝰ & cõfeſti ꝓuectus:& ſenex: eo ꝙ eruditus & prudens:qd' ſenum eſt:cõpertus ſit:ꝙ in agro tarquinenſi cõtigerit:ſeu quia aut ſic fuit ibidem.i. Tagen primo cognitum:ſeu quia etruſci auruſpicina clariſſimi fuere. In breui autẽ termio moræ deſignatur affectio grandis incolarum ad eum. Nam dilectæ rei mora etiam ſi longiſſima ſit:diligenti videꝛ breuiſſima Eum autem deum habitũ ob id contigiſſe puto:vt doctrinã quã ſumme colebant deo actore nobilitarent.

De Tage & Oui. metha. xv.

Terræ filij.

Neptuni filij.

¶ De Antæo. v. terræ filio. Cap. XIII.

ANtheũ oẽs terrę dicũt filiũ:& qa nemo illi pr̃em deſignat:iter gẽitos icerto pr̃e eũ appõe/re neceſſe fuit:de quo ſic ſcribit Luca. Nõdũ poſt gẽitos tellꝰ effœta gigãtes Terribile libycis partũ cõcepit i ãtris:Nectã iuſta fuit terrarꝝ glĩa typhõ: Aut Tityos:briareuſq; ferox: cęloq; pepercit. Qd' nõ phlegręis ãtęũ ſuſtulit aruis. Hoc quoq; tã vaſtꝰ cumulauit mũere vires Terra ſui fœtꝰ. qd' cũ tetigere parẽtẽ Iã defecta vigẽt renouato robore mẽbra. Hæc illi ſpelũca domꝰ:latuiſſe ſub alta Rupe fert: epulas raptos habuiſſe leões. Ad ſõnos nõ terga feræ p̃bere cubile Aſſueuerunt:nõ ſylua torꝝ:vireſq; reſumit In nuda tellure iacẽs:periere colõi Aruoꝝ libyes: pereũt quos appulit ęquor:Auxilioq; diu virtꝰ nõ vſa cadẽdi Terrę ſpernit opes:iuictꝰ robore cũctis. Quãuis ſtaret erat &c. Apparet ergo per Lucãi carmẽ q̃ grãdis q̃q; fortis & ferꝰ fuerit Antęꝰ:ad quẽ vt idẽ teſtaꝛ Lucanꝰ:vt cũ eo luctã iniret acceſſit Hercules laboꝝ victor:& cũ i agõe eẽnt:eũq; ſępiꝰ ꝓſtratũ robuſtiorẽ reſurgẽtẽ cerneret:aduertẽs ꝙ a terra vires recuperaret:iã feſſũ vlnis in altũ extulit:tãq; diu tenuit donec exſpirauit. Fabulę huiꝰ ſẽſꝰ duplex ẽ.hyſtoricꝰ & moraꝛ. Videꝛ.n. Põponio mellę i libro coſmographię placere:hũc regẽ in extremis mauritanię fuiſſe:aſſerẽs apd' Ampeluſiã ꝓmõtoriũ i oceanũ athlãticũ tẽdẽs:eẽ ſpecũ Herculi ſacrã:& vltra Tigẽ oppidũ peruetuſtũ ab Antęo:vt fert:cõditũ:& i teſtioniũ oñdiꝛ ab icoꝉ perma igẽs ex elephãte:& ob magnitudinẽ nulli nũc habiꝉ:quã ab eo geſtatã aſſert:& ſũme colũt. Necnõ mõſtraꝛ ab eiſdem icolꝉ modicũ reſupini hois iacẽtis habẽs imaginẽ:quẽ eiꝰ tumulũ fuiſſe cõfirmãt. Aduerſꝰ hũc dicit Theodõtiꝰ Dionyſiũ thebęũ q ob iſignẽ eiꝰ virtutẽ:Hercules appellatꝰ fuit:bellũ hũiſſe:& q cũ aduertiſſet eũ ſępiꝰ i mauritania ꝓſtratũ:& e veſtigio exercitꝰ reſtaurãtẽ:ficta fuga eũ ad ſe perſequẽdũ i lybiã vſq; traxit:ibi eũ vero ſuperauit & occidit:Leõtiꝰ vero dicebat hũc Herculẽ fuiſſe Nili filiũ:quẽ ego vnũ & idẽ cũ ſuperiori puto. Euſebiꝰ ãt i libro tẽpoꝝ dicit hũc Antęũ paleſtricę artis fuiſſe doctiſſimũ:& quorũcũq; certaminũ:q̃ exercerẽtur i terris:& ob id oñdit ſe arbitrari fictũ.ꝙ terrę fuit filꝰ: & ꝙ viribꝰ reſtauraretꝛ ab ea. Fulgentius quidẽ moralẽ ſenſum fictõi ſubeſſe demõſtrat:dicẽs Antęũ de terra natũ libidinẽ eẽ:q̃ ſola ex carne naſciꝛ:q̃ tacta & ſi feſſa ſit in vires reſurgit. Veꝝ ab hoie virtuoſo:carnis denegato tactu ſuperaꝛ:hunc fuiſſe dicit Auguſtinus regnante argis danao. Euſebius aũt regnante athenis Aegeo. Leontius regnãte apud argiuos argo.

Luca. iiij.

Antęꝰ paleſtrita.

¶ De Herebo. ix. Demogorgonis filio:cui fuerunt filij. xxi. quorum primus. Amor. ij. Gratia. iij. Labor. iiij. Inuidẽtia. v. Metꝰ. vi. Dolꝰ. vij. Fraus. viij. Pertiacia. ix. Egeſtas. x. Miſeria. xi. Fames. xij. Querela. xiij. Morbꝰ. xiiij. Senectꝰ. xv. Pallor. xvi. Tenebra. xvij. Sõnꝰ. xviij. Mors. xix. Charõ. xx. Dies. xxi. Aether. Ca. XIIII.

EXpeditis Terræ filijs ad Herebum ſtilus reuocandus eſt:qui vt Paulus ait a Criſyppo traditũ/filius fuit Demogorgonis & terræ. Hunc ego arbitror vnum & idem cum Tartaro:cum eum oẽs veteres exiſtimare videantur in remotiſſimis terræ viſceribus eſſe:& in eodem:vti de Tartaro diximus:ſupplicijs ſontes puniri. De hoc tamen multa ſcribunꝛ ab antiquis:& potiſſime a Vergilio in. vi. Aeneidos libro:quæ ſub compendio pertranſibo: eo ꝙ fere de o[illegible] fiet in ſequentibus prolixior mentio. Dicit ergo Verg. ꝙ in faucibus huius ſunt terribiles viſu hæ formæ [illegible]licet Luctus & vltrices curę: morbi pallentes:& triſtis ſenectus:atq; metus & fames egeſtaſq; terribilis:[illegible]horribiles viſu:letũ:labor & ſopor:& mala mẽtis gaudia. Bellũq; lætiferꝝ & eumenides:& diſcordia:& vlm[illegible]mnioꝝ ſedes:Cẽtauri ſcillæ briareus:lernæuſq; ſerpẽs:& flãmis armata chymera vna cũ gorgõibus ha[illegible]is. & tricorporeo geryone/& trifauce cerbero limina ſeruãte ditis. Præterea hũc herebũ q̃ttuor rigari f[illegible]ibus Acherõte.ſ.& phlegetonte/ſtygeq; atq; cocyto/& Acherõtis nautã dicit eẽ Charonẽ moriẽtũ aias [illegible] ꝓfundiora Herebi trãſferẽtẽ. Inſuper Minoẽ Rhadamãtũ ęacũq; verſãtes vrnis merita i[illegible]tiũ deſcribit & ꝓſtratos fulminibus Titanos gigãtes/& ſalmoneũ ac Tityon diſcerptũ a vulture/Ixiona perpetua circũuolutũ rota/necnõ & ſiſy/

Incolæ Herebi.

phū in altū: gentia pectore ipingentē ſaxa:ac tantalū īter vndas & poma ſitī fameq; pereūtē:& Theſeū per
petuo dānatū ocio alioſq;:& hos oēs itraditis ferrea mœnia ſub vltrice tiſiphone cruciari. Similiter & hunc
Herebi idē ꝓter herebū multis vocauere noībus vtputa Tartaꝝ:Orcū:Ditē:Auernū:Barathrū:& ifernū. Sic & eun
nomina dē multoꝝ filioꝝ patrē faciūt. Cæteꝝ is præmiſſis ad d:tectionē abſconditæ veritatis veniendū eſt. Volunt
Orcus. igitur eū Demogorgonis & terræ filiū:eo ꝙ Demogorgonē reꝝ oīum creatorem arbitrati ſunt. Terrę aūt
quia vt patet in eius vtero conditus eſt. Vereū locū eſſe pœnaꝝ nō ſolum gētiles:ſed nōnulli illuſtres chri/
Herebi ſtiani exiſtimauere:hac forte ductiratione. Nā cū ſūma bonitas deus ſit:& q peccatū cōmittit.qđ forte ma
allego/ lū eſt:& ſic malus effectꝰ ſit:vt a deo tanq̄ a ſuo contrario remotiſſimus ſit:neceſſe eſt:nos deū in cęlis habi
ria. tare credimus.& a cælo nulla remotior pars ē cētro terræ:& ob id tanq̄ in loco a deo remotiſſimo.ibidē pœ
Locꝰ pe/ nas luant ipij:forſan nō inepte creditū ē. De hoc tamē Tullius vbi de quæſtionibus tuſculanis aperte ludit.
narum. Ex quo ſatis exiſtiari pōt:aliud eruditos veteres ſenſiſſe:& iō cū voluerūt duplicē eē mūdū:maiorē.ſ. & mi/
norem:maiorem eum quem generaliter mundū dicimus:minorem autem hoīem: aſſerentes omnia in mi
nori eſſe quæ in maiori deſcribuntur ab eis:credo eos hunc Herebum:& hos cruciatus itra minorem mun
dum.i.hoiem eſſe:exiſtimaſſe ac voluiſſe illas horribiles formas quas i veſtibulo Herebi deſcribit Vergilꝰ:
eſſe cauſas exteriores per quas itrorſū illa ſupplicia cauſant:ſeu ea q̄ ab intrinſecis creata apparent extror
ſum:quem longe meliorem ſenſum exiſtimo. Deinceps qdem:vt ꝑdictoꝝ ſeriem exponēdo ꝑuertā:neceſ/
ſe eſt. Fictū igitur puto in profundum huius Herebi ditem eſſe ferreā ciuitatem:vt per eam itelligamus pro
Titanes fundam obſtinati cordis partem:in qua vere pertinaces n nunq̄ ſumus & ferrei. Titanes.i. hoies terrenis
deditiſ:& gigantes.i.ſuperbi proſtrati:ideo vexari dicuntur:vt cognoſcamus circa hoc anxiari terreos: & ſu/
perbos homines aio:qui dum ſemper extolli cupiunt cæco ſuo iudicio deprimi & vilipendi arbitrentur: &
Tityus. ab excelſo deijciunt aliq̄do:qđ illis ē acre tormētum. Per Tityon aūt diſceptū a vulture mēs cuiuſcūq; labo
rantis:vt ea quę ad eū ſpectāt agnoſcat:accipiēda eſt:ſeu illius:qui i cumulādis theſauris cōtinua cogitatiōe
Ixion agitaſ. Ixion autē perpetua circūuolutus rota circūagitatiōes optātis regnū oſtendit. Sic & ſiſyphus ſaxa re
Siſyphꝰ uoluēs iefficacibꝰ:ac laborioſis conatibꝰ vitā ducētis declarat. Per Tantalū autē inter vndas:& poma fame
Tantalꝰ pereūtē:auaroꝝ hoīum curas & agōes circa ifamē parſimoniā itelligere debemꝰ. Theſeꝰ aūt ocioſus teme
Theſeus rarioꝝ friuolos conatus oſtēdit:qbus miſere cruciāſ. Dicunt āt hos ſub infeſtatiōe vexari thiſiphonis:qđ ſic
Tiſipho/ reor accipiēdū. Interpretaſ āt tiſiphones iraꝝ vox:& ſic patet q a talibus cruciantſ:i ſeipſos iraſci:& iraꝝ vo/
ne. ces nōnunq̄ emittere. Per illos aūt tres iudices:hoc itelligo:tres.n. perſonas male agēdo lædere poſſumꝰ:
Iudices i deū:ꝓximū:& noſmetipſos:& ſic a triplici cōſcientiæ iudicio redarguimur & dānamur. Per ianitorē autem
fernales tricerberꝝ canem:cuius officiū ē volentes itro mittere:& exitum itrātibus ꝓhibere:tres cās itelligēdas puto
Cerberꝰ rodētes acri morſu deceptoꝝ mētes lætales ſ.aſſentatorū blandiciæ:falſa fœlicitatis opinio: & inanis gl'iæ
fulgor:q quidē cōtinue nouis diſcipulis detrahētes ignaros miſeras curas augēt:& minuere auctas nō per/
Orci flu/ mittunt. Circuiſ ſeu inūdaſ herebꝰ a q̄tuor fluminibꝰ: vt per hoc ſentiamus qa hi q ſe rōne deiecta ab ince/
mina qđ ptis concupiſcētijs trahi permittunt:primo recti iudicij perturbata lætitia acherontē tranſeūt: qui carēs gau
dio interpretaſ:& ſic pulſa lætitia:vt eius occupet mœſticia locū neceſſe eſt:ex qua ob bonum læticię perdi/
tū perſępe vehemēs naſciſ ira:a q̄ in furorē impellimur:q phlegetō ē.i.ardēs.ex furore etiam in triſticiā labi/
mur:quæ ſtix eſt:& ex triſticia in luctū:& lachrymas:per quas cocytꝰ accipiēdꝰ eſt quartus fluuiꝰ. Et ſic miſe/
ri mortales agimur:cæca cōcupiſcibilis appetitus opinione ſeducti:itra aq; gerimus: qđ in viſceribus terræ a
poetis ſtolidi arbitrantur incluſum. Dis autem dicitur a dite rege ſuo:qui apud poetas diuitiarum diciſ deus
& hoc ideo quia diues ſit.ideſt abundans locus iſte:eo ꝙ in eum deſcendant:vt plurimum morientes hodie
olim omnes. verū tartarus eſt ꝓfundiſſimus infernorū locus:ex quo vt opinari videtur: chriſtus neminem
eduxit. Baratrum vero a forma dictus creditur. Eſt autem baratrum vas ex viminibus confectum a parte
ſuperiori ꝓpatulū:ab iferiori āt acutū quo vtunſ agreſtes cāpani: dū ex vitibꝰ arboribus ānexis videmian/
tes vuas colligūt:& hoc iō dictū vt itelligamus ifernū ampliſſimas fauces ad ſuſcipiēdum dānatos hr̄e: ad
eos vero ſeruādum artiſſimū locū atq; ꝓfundum. Infernus āt diciſ:qa oium terræ partiū iferior ſit. Auernꝰ
autē ab a quod eſt ſine:& vernos qđ eſt gaudium diciſ:eo ꝙ gaudio careat & triſtitia lugeat ſempiterna.

¶ De Amore primo herebi filio. Cap. IX.

EX filijs herebi primus occurrit amor:quē ab eo ex nocte ſuſceptū:vbi de naturis deoꝝ Tullꝰ aſ/
ſerit. Qđ forſan regū ſereniſſime videreſ tibi mōſtruoſum:niſi veꝝ mōſtrareſ rōne poſſibili. Anti/
quorū ſnia fuit amorē eſſe animi paſſionē. Et iō qcquid optamus id amor eſt. Verum quoniā in di
Amor a/ uerſum nr̄æ affectōes finē ferunſ:vt amor nō idē circa oia ſit neceſſe ē:& ob id i paruū numerū re/
nimi paſ/ dactis mortaliū deſiderijs:triplicē illū maiores dixere. Et ante alios Apuleio teſte:eo i libro:quē de dogma
ſio. te Platōis ſcripſit:aſſerit plato tres nō amplꝰ amores fore. Quoꝝ primū dixit eē diuinū: cū icorrupta mēte:
& virtutis rōne cōuenientē. Alteꝝ degeneris animi corruptæq; volūtatis paſſionē. Tertiū ex vtroq; permix
Amor tum. Poſt quē auditor eius Ariſtoteles mutatis fere potiꝰ verbis q̄ ſnia:æq; triplicē voluit. Primū dicēs ꝓpter
triplex. honeſtū. ſecūdū ꝓpter delectabile. tertiū ꝓpter vtile mouētē captos a ſe. Sane quoniā nec is de quo ſermo:
diuinꝰ aut ꝓpter hōeſtū ē:nec ex duobꝰ alijs permixtꝰ:aut ꝓpter delectabile:veꝝ degn̄is animi:& ꝓpter vti
le:merito eū iuxta ſētētiā Cicerōis:filiū herebi noctiſq; dicemꝰ.i.cæcæ mētis & obſtiati pectoris. Ab hoc.n.i
execrabilē auri famē ipellimur. ab hoc i cupidinē ipij iexplebilē. Ab hoc i ſtolidū peritureę gloriæ deſiderium.
Ab hoc i funeſtā amicoꝝ cedē. Ab hoc i periclitatiōes vrbiū. furta:fraudes:violētias: & doloſa cōſilia miſeri
trahimur. Hac peſte afficiunſ gnatonici hiſtriones:aſſentatores:& huiuſmodi pernicioſa manꝰ hoīm ridē/
tem inſipientium ſequentes fortunam:& eo vtuntur ad denudandos blādicijs:& falſis laudibꝰ milites glo/

tioſos. Eum igitur rite penſatis omnibus non amorem:quinimmo odium rectius vocaremus.

De gratia Herebi & Noctis filia. Cap. XVI.

HErebi & Noctis Gratiã eẽ filiã ſcribit Tulliꝰ:vbi de naturis deoꝝ. Ego tamẽ alibi legiſſe memini grãs ſeu Iouis & auctonij:ſeu liberi pr̃is ac Veneris fuiſſe filias. Veꝝ vt hẽamus q̃di hoc ſeſerit: q finxerũt ẽ ſciendũ:grãm eẽ quandã liberę mẽtis affectionẽ:maioꝝ potiſſime in minorẽ.q̃ nullo p̃ceden e merito idulgentię beneficia:& obſeq̃a:etiãnõ perẽtibus ipendunť. Harũ tñ multiplices eẽ ſpẽs reor. Aliæ q̃dẽ dei ſunt imortalis:quibꝰ amotis nulli ſumus. Alię vero hoium īter ſe:& hæ i bonũ poſſunt tẽdere & in malũ:q̃q̃ ſẽpe ti bonũ ſonare videaŕ grã. Has oẽs Herebi & noctis filias:vanatis tamen parentũ ſenſibus poſſemus oſtendere. ſed vt ad hanc omiſſis in ſuũ tẽpus reliquis veniamꝰ:reor ergo hanc eã grãm eſſe:quæ ob aliquod infandũ facinus:vel turpes alicuiꝰ hominis mores in peruerſo aliquo ac deteſtabili viro cauſatur:& ſic Herebi.i.obſtinati pectoris:& Noctis.i.cecæ mentis erit filia gratia talis. Grã q̃d.

De Labore.iij.Herebi filio Cap. XVII. Labor quid.

LAbor a Cicerone Noctis & Herebi ſcribiť filius.cuius ratio ab eodẽ huiuſmodi deſignaŕ: Labor eſt functio quędã:vel aię vel corporis grauioris operis vel muneris. Q ua iſpecta merito Noctis & Herebi filius dr̃ ſeu dici põt:is.i.qui dãnoſus ẽ:& merito reprobãdus. Nam vti i Herebo & Nocte perpetua ſontiũ ẽ ingetudo:ſic & i ſecretis cordiũ penetralibus eoꝝ q cęca tracti cupidie:circa ſuperflua & mime opportũa cogitatiõe agitanť cõtinua & quoniã cogitatões tales i obſcuro cauſanť pectore:merito labor talis filius diciť Noctis & Herebi.

De Inuidentia ſeu Inuidia.iiij.Herebi filia. Cap. XVIII. Inuidia quid.

INuidentiam dicit Tullius Herebi:& Noctis fuiſſe filiã:q vbi de queſtionibus tuſculanis:hanc ab inuidia differẽtiã facit:dicẽs iuidẽtiã ad iuidũ tantũmõ pertinere:cũ iuidia ad eũ etiã cui feŕ pertiere videaŕ:& de ea cõcludẽs dicit. Inuidẽtiã eẽ ægritudinẽ ſuſceptã ꝓpter alteriꝰ res ſecundas:q̃ nil noceãt iuidẽti.huiꝰ.n.hitatiõem & mores ſic deſcribit Oui. Protinꝰ iuidię nigro ſq̃lẽtia tabo Tecta petit:domus eſt imis in vallibus huius Abdita ſole carens nõulli peruia vẽto:Triſtis & ignaui pleniſſima frigoris:& q̃ Igne vacet ſẽper:caligine ſẽper abũdet. Et paulopoſt. Cõcuſſæ patuere fores.videt intus edentẽ Vipereas carnes/vitioꝝ alimẽ:a ſuoꝝ Inuidiã viſãq oculis auertit. at illa Surgit humo pigre:ſemeſarũq reliq̃t Corpora ſerpẽtũ:paſſuq icedit ierti. Vtq deã vidit:formaq:armiſq decorã:Ingemuit:vultũq deę ad ſuſpiria duxit:Pallor in ore ſedẽs:macies in corpore toto. Nuſq̃ recta acies:liuẽt rubigine dẽtes:Pectora felle virent:lingua eſt ſuffuſa veneno. Riſus abeſt:niſi quẽ viſi fecere dolores:Nec fruiť ſõno vigilãtibus excita curis. Sed videt igratos:itabeſcitq vidẽdo Succeſſus hoium:carpitq & carpiť vna. Suppliciũq ſuũ eſt &c. Hos verſus ſiqs plene cõſiderabit:& eã eſſe iuidẽtiã:quã nos ampliori licẽtia iuidiã dicimus:& herebi noctiſq filiam abſq difficultate cognoſcet &c.

De Metu.v.Herebi filio. Cap. XIX.

MEtus:vt ſępe dictus aſſerit Tullius filius Herebi:fuit & noctis. Eſt enim metus:vt idẽ ait Tullius rõni aduerſa cautio Hũc ego hoꝝ parẽtũ filiũ dictũ arbitror:q a ex remotis a cognitõe noſtra noſtris i pectoribus onaŕ. Eũ tamẽ duplicẽ reor:& qui i diſcretũ virũ iure cadere poſſit:vt metuiſſe tonitrua q nulla tõnabili cã ipellẽte:nõ aliter q̃ mulierculas nõnullos exanimat Hic ſub vocabulo pauoris vnus ex miniſtris martis eſt:vt demẽſtraŕ a Statio dicẽte. Inde vnũ dira comitũ de plebe pauorẽ Quadrupes ãteire iubet:nõ alter anhelos Inſinuare metus aiumq auertere veris:Aptior inſerę mõſtro voceſq manuſq. Et faciẽs q̃cũq libet bonus oia credit Auctor:& horificis limphari incurſibus vrbes. Si geminos ſoles ruituraq ſuadeat aſtra:Aut mutare ſolũ:aut veteres deſcẽdere ſyluas. Has miſeri vidiſſe putãt &c. Poſſem rex optie multa verba facere huiꝰ carminis explicãdo partes:vt mores metꝰ aperirẽ:ſed adeo tenuia ſũt figmẽta:vt plura dicere ſuperflua ratus ſim. Huic p̃terea aſcribit Tulliꝰ ituſculanis q̃ſtiõibꝰ nõ aduertẽter plures ſubeẽ miſtros:vtputa pigritiã:pudorẽ:terrorẽ:timorẽ:pauorẽ:exaiationẽ:conturbationẽ:& formidinẽ:de q̃bus oibus ibidẽ ſerioſe legiť. Metꝰ q̃d Statiꝰ vij

De dolo.vi.Herebi filio. Cap. XX. Dolus

EſSt & Dolus:vt Tullio placet:filiꝰ noctis & herebi:de quo referre cõſueuerat Barlaã quũ troianũ bellũ iuiſſet cũ grecis:& cũ minus armis treŕ i votũ cõſultãtibꝰ q̃buſdã ex primatibꝰ de agẽdis ab Vlyſſe:cui familiariſſimus erat i cõſiliũ fuiſſe deductũ Q ui cũ elatos aios & iactãtes atq cõſilia quorũdã audiuiſſet:atq aliquã diu ſecũ niſiſſet. rogatꝰ ſentẽtiã dixit:q̃ & ſi nõ hõeſta:eo q opportũa videbaŕ:aſſũpta ẽ:& eidẽ cũ Epeo fabricandi eq:negociũ eueſtigio commiſſũ eſt:quo poſtmodum eo peruentum:vt optato iam feſſi potirentur gręci. Satis tenue fictionis eſt velum. & ideo cur herebi & noctis dicatur filꝰ videamꝰ Q uod meo iudicio facris oſtendiť litteris:quibꝰ docemur ab herebo forma ſerpẽtis aſſũpta:hũani gñris hoſtẽ i terris veniſſe:& parẽtum nr̃oꝝ mẽtes doloſis ſuggeſtiõibꝰ obfuſcaſſe nocte tartarea:& ide tãq̃ icultũ agrũ ſemẽ iieciſſe letiferũ:cuiꝰ fructꝰ cũ i legẽ egiſſet extẽplo venit i lucẽ:& ſic dolꝰ nõdũ i terris cognitꝰ ab initio manauit ex herebo:& ivtero cęcę mẽtis cõceptꝰ nr̃a morte:& exilio regni cæleſtis palã facto:oñdit liq̃do ſe filiũ noctis & herebi. Sane q a q̃d gẽtiles nõ nouerũt:finxiſſe nõ poterãt. arbitror eos ꝑ herebo itimũ cordis hũani receſſũ itellexiſſe. vbi.n. cogitationum oium ſedes ẽ:& iõ ſi ęger aius virtute neglecta:vt ad optatũ deueniat:ſi deſit vires illico dirigit ad artes igeniũ Et quoniã faciliꝰ dolo capiunť amãtes:eo cogitatõibꝰ peſſimis fabricato:& quos capit & ſeipm̃ letifero alligat laq̃o:& ſic ex nocte.i.mẽtis cęcitate:per quã ea via:q̃ minime decet i deſideriũ ſuũ tẽdit:& ęgri pectoris ignominioſa cõcuſpiſcẽtia feruẽtis dolꝰ creaŕ:& naſciť. & vt plurimũ nõ añ viſꝰ i lucẽ:q̃ is p̃cipitiũ venerii quẽ ſtruitur.

De fraude.vij.Herebi filia. Cap. XXI. Fraus

FRaus & merito Herebi & Noctis a Cicerõe:vbi de naturis deoꝝ diciť filia:Lætalis q̃dẽ & ifanda peſtis. & iniquæ mẽtis execrabile vitiũ. Inter hãc & dolũ hoc itereſt. ſ.dolũ quãdoq i bonũ operari poſſe:fraus nunq̃ p̃ter in malũ:ſed potius aduerſus hoſtes dolo agimus:amicos fraude decipi

mis. Huius aūt formā Dantes allegeri florētinus:eo in poemate:qꝺ florētino ſcripſit idiomate:nō parui quidem inter alia poemata momenti:ſic deſcribit. Eam.ſ.iuſti hoīs habere faciē:corpus reliquū ſerpētinū: varijs diſtinctū maculis:atq coloribus:& eius caudā terminari in ſcorpiōis aculeū:eāq cociti innare vndis:

Gerion. adeo vt illis excepta facie totū cōtegat horridū corpꝰ.eāq gerionē cognoiat In placida igitur:& ſimili iuſti hoīs facie ſentit auctor extrinſecū fraudulētiā hominū vultum.ſunt.n.vultu & eloquio mites:habitu modeſti:inceſſu graues:moribus īſignes:& ſpectabiles pietate:operibus vero miſerabili ſub gelu īigtatis tectis verſipelles ſunt aſtutia callidi:& maculis reſperſi ſcelerū:adeo vt ois eoꝝ operū concluſio pernicioſo ſit plena veneno. Et ide Gerion dicta eſt:qa regnās apud baleares īſulas Geriō mitivultu blādiſq verbis & oi comitatu cōſueuerit hoſpites ſuſcipere:& demū ſub hac benignitate ſoſpites occidere Cur āt Herebi noctiſq dicta ſit filia:eadē:q̄ de dolo rō eſt.

De pertinacia octaua Herebi filia.. Cap. XXII.

Pertinatia. PErtinacia inſipiētū exitiale crimē ſecūdū Tulliū Herebi noctiſq filia ē:nec cauſam videre difficile. Nā quotiēs īdigeſtus mortaliū ignauiæ rigor rōnibꝰ validis:& colori diuini feruoris īterpoſita.obfuſcata ītellectus caligine moliri nō pōt:obſtinationē:ſeu pertinaciā oriri neceſſe ē:imo iā exortū ē ignorātiæ certiſſimū argumētū. Ergo bene pertinaciā Herebi:quē ſæpe gelidū diximus & noctis:quā ſæpe caliginem mentis monſtrauimus eſſe:filia eſt.

De Egeſtate.ix. Herebi filia. Cap. XXIII.

Egeſtas EGeſtas Herebi Noctiſq filia:nō ea ē quā plurimi arbitrant̄ opportūis.ſ.carere.hāc.n.viri fortes tolerātia ſuperauere:vt in arenis libycis cato.ſed ea potiꝰ cui abūdātes falſoiudicio tracti ſuccūbunt:vt auri cuſtos Midas Phrygū rex:qui dū oia quæ tangebat iuxta votū verterent̄ in aurū:fame peribat hæc eſt ergo vere herebi filia.i.gelidi cordis acignaui:ac ē noctis.i.cęci cōſilij:exiſtimātis optimum diuitias augere:vt vſu careamus earū.

De Miſeria.x. Herebi filia. Cap. XXIIII.

Miſeria. PLacet īſuper Tullio Miſeriā Herebi noctiſq filiā fuiſſe. Hoc.n.adeo extremū īfortuniū ē:vt poſſit iſ ꝓſpectātes in miſericordiā cōmouere. Qꝺ qdē noſipſi nobis facimꝰ:dum neglecto veritatis lumine ꝑituras res abeūtes quocūq modo:nō aliter īgemiſcimꝰ:q̄ ſi perpetuas perderemꝰ:& ſic ab offuſcato mētis iudicio cōcuſſum pectus:ſuſpirijs lachrymiſq miſeriā emittit in publicū:vt ide filia noctis & herebi dici poſſit.

De fame.xi. Herebi filia. Cap. XXV.

Fames. FAmē dicit Paulus iuxta Chriſippū herebi noctiſq fuiſſe filiā. Hęc aūt aut publica ē:vt oli ꝓmōſtrata pharaōi:aut priuata:vt Eriſichthonis Publica ex vniuerſali frugū penuria cōſueuit cōtingere Cuius rei:aut diuina ira cā ē:vl diuturnū bellū:ſeu aduerſa ſupercæleſtiū corpoꝝ diſpōtio:ſeu vermes ſubterranei rodētes ſemia:ſeu locuſtæ iā ſata naſcētia deuorantes. Ex qbꝰ cā pria a nemine mortaliū noſci pōt:& ſic dici poterit herebi noctiſq filia:ſed nō herebi ī viſceribꝰ terrę latētis:aut ī ęgris hoīum pectoribꝰ reſidētis qnimo ī ꝓfūdo diuinę mētis arcano ſāctiſſie vigilātis:quē ītellectꝰ hoīum mortalitatis caligie offuſcatꝰ.ītueri nō pōt:nec ē noctis diuiæ mētis:ī q̄ nihil vnq̄ fuit obſcurū:veꝝ ſuo ſēper lumie cūcta clarificat:ſed nēq ībecillitatis errores. Cęteras cāę huiꝰ ſpes aſſerūt mathematici ſuis artibꝰ ēt ꝓuideri poſſe. Si āt ſic ē talis fames nec herebi:nec noctis filia eē pōt. Si āt nō ſic:tūc vt de eo diximꝰ cū ī arcano naturę ātro repoſitū videri nō poſſit liquet:vt talis fames filia ſit noctis & herebi rōe iā dicta. Priuata aūt fames:aut ex penuria ciboꝝ cōtinget: vt plurimū:aut aliqñ ex faſtidio ſtomachātiū.ſi ex penuria aut inertia:atq deſidia patiētis:aut ęgeſtatis crimie cōtigit Si ex iertia:vl deſidia:vt qnq videmꝰ quoſdā laſciuijs potiꝰ & iertijs atq ocio vacare:q̄ rei familiaris curā gerere. Hęc ꝑfecto Noctis & Herebi filia ē eo pacto:quo ſuperiores ſūt cęteri. Si ægeſtatis crimine dū modo nō ob intēperātiam ſit genus q patit̄:nec hāc Herebi noctiſq filiā puto:niſi ob id dixerim:qa ab intriſeco ſtomachi eſuriētis ꝓcedit Si vero ob ciboꝝ faſtidiū fames ſit:vt nōnūq̄ qbuſdā diſcolis:atq praua cōſuetudine nauſeantibꝰ cōtigiſſe nouimꝰ:qbꝰ niſi exqſita edulia:& pulmēta accurate cōpoſita:ſeu regū turceta in ꝓcioſa vina atq forēſia aponant̄:adeo vulgaria ſpernūt:& reſpuūt vt priꝰ ſe torqueri inedia permittāt q̄ comedāt:nulli dubiū qn & hæc nata ſit herebi atq noctis. Huius aūt māſionē & formā ſic deſcribit Ouid. Quęſitāq famē lapidoſo iuenit in agro Vnguibus & raris vellentē dentibus herbas. Hyrtus erat crinis:caua lumia:pallor ī ore:Labra icana ſitu ſcabri rubigine dentes:Dura cutis/per quā ſpectari viſcera poſſent. Oſſa ſub icuruis extabāt arida lumbis. Vētris erat ꝓ ventre locus:pēdere putares Pectus & a ſpinę tātūmō crate teneri. Auxerat articulos macies genūq tumebat Orbis:& ī modico ꝓdibant tubere tali:Hāc ꝓcul vt vidit &c.

Querela

De Querela.xij. Herebi filia. Cap. XXVI.

QVerelā dicit Tullius filiā fuiſſe Noctis & Herebi:quod facile cōcedit̄:ſi qd ſit ſanæ mētis oculo ꝓſpectet̄. Eſt enim morbus quaſi male conuenientis ſecum animi:ob hoc inſanū veniēs pectus:qa aut ſubtrahi qꝺ ſibi debet̄ autumat incōſultus homo:aut ægre fert ſibi nō dari qꝺ optat:vel non poſſe qꝺ cupiat. Et ſic qꝺ ſuū crimen eſt:alienū lumine mentis priuatus exiſtimat. Hinc querit̄ laſciuus amās:hic auri cupidus:hic auri bonoꝝ auidus:hic ſanguinis ſitibūdus:& alij plures malum quod itroduxerunt ipſi:& prudētes eiecīſſe poterāt flentes.

De Morbo.xiij. Herebi filio. Cap. XXVII.

Morbꝰ. ESt Herebi noctiſq filius Morbus:vt placet Tullio & Criſyppo:Hic aūt mētis & corporis pōt eē defectꝰ:& vti in corpore ab humoꝝ diſcordantia:ſic ī mēte animoꝝ īconuenientia cauſat̄:& tunc merito huiuſmodi parentū.i.cæcitatis ītrinſecæ filius nūcupat̄:& quoniā in mortē ſalutis tendere videat̄:morbus vt placet pluribus appellat̄.

De Senectute.xiiij. Herebi filia. Cap. XXVIII.

Senectꝰ. SEnectus ætatum vltima:& morti contermina:ſolo contingit corpori cum rationalis anima tem dat viriditate perpetua in æternum. Hæc vt ait Tullius Herebi fuit noctiſq filia:quod qdem faci

le concedi poteſt:cum illi ſit in complexione conformis:frigida ſcilicet & ſicca:& filij ſimiles conſueuerunt eē parentibus. Eſt inſuper Herebus iners:& tremulus:a quibus non degener eſt ſenectus:cum vt cernimus tremula ſit & tarda. Porro quia hebetes offuſcatoſqꝫ ſenſus habet corporeos:non incongrue illi noctem di/xere matrem. Attamen hoc habet inſigne:quia quantum illi ſubtrahitur virium:tantum magis augetur cō/ſilij. ex quo fit vt veneranda ſit:& eius cani iuuenum præponant lacertis. Senect⁹ veneranda.

De Pallore decimaquinta Herebi filia. Cap. XXIX.

Pallor faciei atqꝫ toti⁹ corporis ex ſāguis ē color exhauſti ſāguinis:ſeu agri ſeu repētini timoris certiſſim⁹ teſtis:hic noctis & Herebi filius eſt:teſte Chriſyppo. Et hoc iō:quia qcqnid a luce ſolis nō cer/nitur:aut a minus bona vegetatione nutrit:pallore facile occupat:& ſupra dictū ē:quia neqꝫ ſolem videat neqꝫ calorē ſentiat herebus:& ob id vbi iſta contingunt frigeſcere ſanguinem:& aduerſa digeſtione corrumpi:& per conſequens oriri pallorē neceſſe eſt:vt ſatis videmus in eis qui diu cæco carcere clauſi i lucē veniunt. aut q ab ægritudine corporea fatigati reſurgunt:vel ſubito correpti pauore palleſcunt. Pallor

De Tenebra decimaſexta Herebi filia. Cap. XXX.

Herebi noctiſqꝫ filiā eſſe tenebrā nullo iterueniente teſte credit. Sane ne idem mater & filia videā/tur:in hoc differunt. Nocte aliqualis res luminoſa cernitur vt luna:& ſidera:ſeu ignis aliquando. In tenebra autem nil vnq̄ apparet luminis:& ſi appareat vſq̄ deſiſtet eſſe tenebra. tenebra

De ſomno decimoſeptimo Herebi filio. Cap. XXXI.

S Omnus ſecundum quoſdam eſt intimi ignis coertio:& per membra mollita:& labore relaxata diffuſa quies. ſecundum vero alios eſt quies animalium virtutum:cum itentiōe naturalium. De hoc ſic ſcribit Oui. Sōne qes rerū placidiſſime ſomne deoꝝ Pax animi:quē cura fugit:q corpora duris Feſſa miniſterijs mulces reparaſqꝫ labori. Sane lōge plenius ſōni cōmoda deſcribit Seneca poeta in tragœdia Herculis furētis dū dicit. Tu quoqꝫ domitor ſōne maloꝝ reqes animi. Pars humanæ melior vitæ Volucer matris genus aſtreæ. Frater duræ languidę mortis Teris miſcēs falſa futuri Certus:& idē peſſim⁹ auctor Pater o rerū portus vitæ:Lucis requies noctiſqꝫ comes Qui par regi famuloqꝫ venis. Placidus feſſū leuiſqꝫ foue Pauidū leti genus humanū Cogis longā diſcere mortē Preme deuictum &c. Huic præterea deſcribit thalamū ſatis aptū dormiēdi cupido dicens. Eſt ꝓpe cimerios longo ſpelunca receſſu Mons cauus: ignaui domus:& penetralia ſomni:Quo nunq̄ radiis oriens/mediuſue/cadēſue/Phœbus adire pōt:nebulę caligine mixte Exhalant humo/dubiæqꝫ crepuſcula lucis Nō vigil ales ibi criſtati cātib⁹ oris Euocat aurorā nec voce ſilentia rūpūt. Sollicitæue canes:canibuſue ſagacior āſer:Garrula nec ꝓgne ſtertētia pectora mulcet. Nō fera:nō pecudes:nō moti flamine rami Humanæue ſonū reddūt cōuitia linguę:Muta quies habitat: ſaxo tamē exit ab imo Riuus aquæ Lethes per quē cū murmure/labens Inuitat ſonos crepitantib⁹ vnda lapillis Ante fores Antri fœcūda papauera florēt:Innumeræqꝫ herbę:quaꝝ de lacte ſoporē Nox legit:& ſpargit per opacas humida terras. Ianua ne verſo ſtridorē cardie reddat:Nulla domo tota ē/cuſtos i limine nullus In medio torus eſt:Hebeno ſublimis in ātro Plumeus vnicolor pullo velamie tectus Quo cubat ipſe deus/mēbris languore ſolutis Hūc circa paſſim varias imitātia formas Sōnia vana iacēt/totidē quot meſſis ariſtas. Sylua gerit frondes. eiecta Littus arenas:&c. Hūc tā ſpectabili thalamo:ac cubiculari decoratū deū dicit Tullius Herebi & Noctis fuiſſe filiū:cuius rei cā vidēda eſt:& inde videre poterimus de miniſtris:cū ſatis ſenſ⁹ appareat deſcripti Thalami. Filius ergo Herebi Noctiſqꝫ dicit ſomnus:qa a vaporibus humidis e ſtomacho ſurgētibus:& opilātibus arterias:& qeta obſcuritate cauſet. Si āt de mortali ſōno velim⁹ itelligere:nō difficilius parētū taliū dabit cauſa. Nā calore caritatis perdito:& omiſſa rōnis via:vt neceſſariū ſit i leтиferū ire ſomnū ſatis apertū ē Nūc autē de aſſiſtētibus videam⁹:quę ſomnia ſint mutliplicū ſpecierū:ex quib⁹ quiqꝫ tantū ſuper ſōnio Scipiōis Macrobius oſtēdit. Harū prima vocat phātaſma:q nunq̄ ſe mortalibus miſcet niſi lente:dū ſe incipit ſomnus immittere:exiſtimātibus nobis adhuc vigilare. Affertqꝫ horribiles viſu formas:& vt plurimū a natura ſpecie & magnitudine diſcrepātes. Certamē noxiū:aut mirabile gaudium tempeſtates validas/ventoſqꝫ ſonoros:& huiuſmodi. Huius ignē dicit Macrobi⁹ eſſe etiā emactes ſeu ephiactes:vl ephialtes:quē cōmunis perſuaſio exiſtimat qeſcētes inuadere:& ſuo pōdere pſſos:ſētiētesqꝫ grauare Et huius cauſā opinant multi ſtomachū nimio cibo vel potu grauatū:ſeu longo ieiunio vacuū:& nōnunquam aliquē ex humoribus ceteris prædominantē. Sunt qui ſuperaddāt hęſitationes:dicātqꝫ Vergiliū intellexiſſe Didonē vidiſſe phantaſmata/dū ſorori cōqueſta eſt dicēs:Quę me ſuſpenſam īſomnia terrent. & illud iſomnia pro phātaſmate licentia poetica iproprie poſitū. Secunda inſomniū nuncupat a pmeditatione cauſatum:vt Tullius affirmare videt in libro reipublicæ dicēs. Fit eni ſæpe vt cogitatiōes ſermoneſqꝫ noſtri pariāt aliquid i ſomnio:quale de Homero ſcribit Ennius:de quo videlicet ſępiſſime vigilans ſolebat cogitare & loqui &ce. In hac igitur ſpecie ſomni/amās dilectam ſibi puellā in amplexus occurrentem aſpiciet:aut fugientem miſerrimus exorabit. Nauta tranquillum mare nauēqꝫ panſis velis ſulcantem:aut tempeſtate periclitantem aſpiciet. Sic & agricola fruſtra lætabitur lętas aruis intuens ſegetes:depaſtaſqꝫ plorabit. In gurgitator pocula exhauriet:ieiunus cibos:aut optabit:aut faucib⁹ vacuis deuorabit appoſitos De pręmeditatis autē a Didone ſaucia/viſa quidam volunt:eo ꝙ videantur a Vergilio oſtenſam præmeditationem: dum dicit. Multa viri virtus animo multuſqꝫ recuſat Gentis honos hærent infixi pectore vult⁹. Verbaqꝫ &c. & ſic tanq̄ ex præmeditatione proueniens videtur eſſe inſomnium. Verum quoniam ex affectione procedunt vna cum ſomno in auras euaneſcunt:vt ipſe idem Vergilius dicit. Sed illa ad cęlum mittunt inſomnia manes. Somnium ſpecies tertia appellatur:per quod placet Macrobio certa ſomniari:ſed ſub velamine vt teſte Moſe in pētatheuco vidit Ioſeph manipulos fratrū ſuū adorātes:& vt ait. Vale. Aſtiages vitē & vrinā

Margin notes: Somn⁹. — Somn⁹ fr mortis — Sōni habitatio: — Anſeres vigiles — Phantaſma. — Ephialtes q & incubus. — Inſōniū. — Somniū

Viſo. ex genitalibus filiæ prodeũte.hoc autẽ fieri volũt homie exiſtẽte ſobrio vt plurimũ ſumus ꝓpinquãte d e.
Quarta vero ſpecies viſio noiaẽ:nullas prę ſeſferens ambages/qnimo ꝙ facturũ eſt liquida patefactiõe de
Oraculũ monſtrat:vt vidit Artemus Rufus romanus eques dormiẽs Syracuſis:ſe.ſ.dum gladiatoꝝ munus iſpiceret
retiarii manu trãſfodi:qđ die ſequẽti cũ multis nunciaſſet ſecutũ ẽ:Q uintã & vltimã ſõnioꝝ ſpeciem oracu/
lum veteres vocauere:qđ Macrobius eẽ vult dum ſopiti parẽtes maioreſq; noſtros grauẽ hoiem vt põtificẽ
ſeu ipſum deũ aliqua dicentẽ ſeu ꝓmonentẽ nos cernimus:vt in ſõniis Ioſeph ab ãgelo ꝓmonitus eſt:vt ac
ciperet puerũ & matrem eius:& cũ eis ſecederet in Aegyptũ.Sane nõnulli ex priſcis:vt ex verbis Porphyrij
philoſophi ſatis percipi põt:oia per quietẽ viſa vera eſſe arbitrati ſũt Sed vt plurimũ minime itellecta:& ob
Verg.vi. hoc videẽ Porphirium/lõge aliter ꝗ multi faciant alij ſentire:qđ per Homerũ primo:deinde per Vergiliũ di
ctum eſt:& quoniã familiare magis Vergilij ꝗ Homeri carmen deducamus in mediũ.Dicit eteni Verg. Sũt
geminæ ſõni portæ:quarũ altera ferẽ Cornea:ꝗ veris facilis daẽ exitus vmbris.Altera cãdẽti perfecta nitẽs
elephãto.Sed falſa ad cęlũ mittũt iſõnia manes &c.Per hos verſ⁹ vult Porphyrius ſõnia oia vera eẽ:ſentiẽs
ꝙ aia ſopito corpore tãꝗ paululũ ſolutior:in ſuã diuinitatẽ nitaẽ:& in latẽs humanitatẽ verũ aciẽ omnẽ diri
gat itellectus:& nõnulla videat:& diſcernat:& plura videat ꝗ diſcernat:ſeu lõgius abdita ſint ſeu dẽſioni teg
mie occultata:& hinc fit vt quod diſcerni:eſto nõ plene nebulo caliginis mortalitatis obſiſtẽte:dictũ ſit per
corneã emitti ianuã:cũ cornu huius naturæ ſit:vt extenuatũ peruiũ ſit ituitu:& tanꝗ diaphanũ corpus in ſe/
recõdita videre permittat.Quod autẽ obſiſtẽte carnis caligine videre nõ põt:id elephanto cõtectũ dicim⁹:
cuius qdẽ os a natura adeo cõdenſatũ eſt in quãtãcunq; tenuitatẽ redigaẽ videre ſuppoſita non permittat:
ꝗ ideo falſa dicit Ver.quia minime itellecta ſunt:vt ait Porphyrius.Nũc aũt ſupereſt de miniſtris videre:q &
ſi forte multi ſint/noia triũ tantũ eſſe cognoſcimus:quoꝝ primum morphea dictũ volũt:qđ interpꝛtatur for
matio ſeu ſimulachrũ:cuius domini iuſſu officiũ eſt quoſcũq; hominũ vultus fingere:verba:mores:voces:&
Mor/ idiomata:vt ſcribit Ouidius dicens:At pater e populo natoꝝ mille ſuorũ Excitat artificẽ ſimulatoreq; figu/
pheus. ræ.Morphea nõ vllo iuſſos ſolertior alter:Exprimit inceſſus vultũq; ſonũq; loquẽdi.Adiicit & veſtes:& cõ/
Ou.dx. ſuetiſſima quęq; Verba.ſed hic ſolus hoies imitaẽ &c.Secundũ autẽ Icelona ſeu phobetora:quoꝝ ego no/
minũ ſignificatũ ignoro.Huius tamẽ officiũ hoc in carmine dicit Ouidius.Alter fit fera:fit volucris:fit longo
corpore ſerpẽs.Hũc Icelon ſupeꝛi mortale phobetora vulgus Noiat &c.Tertiũ vero dixere phanxtaſũ:q ſi
totũ:cuius officiũ eſt iſenſibilia fingere Ouidio teſte:dũ ait.Eſt etiã diuerſæ phantaſos artis tertius ille:i hu
mũ:ſaxũq;:vndãq;:trabẽq; Quæq; vacant animo fallaciter oia tranſit &c.Quaſi ex his velit quæ cernimus
Mors dormientes ab exteriori potentia nobis ablata ſint.Verum vtrum ſic ſit videant alij.

De Morte decimaoctaua Herebi filia. Cap. XXXII.

MOrs:vt voluere Tullius & Chriſippus:filia fuit noctis & Herebi:quã vltimũ eſſe terribilũ teſtaẽ
Ariſtoteles.ab hac eni oẽs ab ea ipſa die:qua miſeri mundũ intramus:ſenſim adeo:vt nõ aduer
tamus cõtinue carpimur:& cũ quottidie moriamur:tũc vulgato ſermone mori dicimur:cũ mori
deſinimus.Hanc & ſi mille modis miſeri rapiamur:aut violentã:aut naturalem voluere priores.
Violenta eſt quę ferro vel igni:vel caſu aliquo fugienti:vel etiã poſtulanti infereẽ.Naturalis autem ſecũdum
Macrobiũ ſuper ſõnio Scipiõis ea eſt:ꝗ nõ corpus ab aia:ſed a corpore aia derelicta ẽ.Vocauere inſuper ve
teres ſenũ mortẽ maturã ſeu meritã:iuuenũ imaturã:puerorũ autẽ acerbã dixere.necnõ & aliis multis no/
minibus appellata eſt:vt atropos:parca:letũ:nex:& fatũ Huius etiã dirũ opus ſic breuiter deſcribit Stati⁹.
Stygiis emiſſa tenebris Mors fruiẽ cælo bellatoreq; volando Cãpum operit nigroq; viros inuitat hiatu.Nil
vulgare legẽs:ſed quæ digniſſima vita.Funera ꝓcipuos annis animiſq; cruẽto Angue notat &c.Sed iã quæ
pauca ficta ſunt detegamus.Herebi illã dicunt filiã:qui ab Herebro miſſa ſit:vt in pꝛſcripto carmine Statius
Stygiis emiſſa tenebris:ſeu qa colore careat:vt caret Herebus.Noctis aũt ideo filia dicta eſt:qa horribilis
& obſcura videatur.Mors autem dicta eſt quia mordeat.vel a morſu parentis primi per quem morimur.vł
a Marte qui interfector eſt hominum:vel mors quaſi amaror:quia amara ſit.nihil enim hominibus crediẽ
amarior morte:eis exceptis:de quibus dicit Ioannes in Apocalypſi.Beati qui in domino moriuntur.Hæc
vt placere videtur Seruio:ab atro pu:de qua ſupra:differt.quia per hanc violentã debemus intelligere mor
tem:vt ſatis etiam colligitur proximo ſupra ex carmine Statij.Per Atropon autem vult intelligi naturalem
rerum diſpoſitionem.Atropos autem dicta quia non conuertitur.Parcam vero eam per antiphraſim dixe
re:eo ꝙ nemini parcat.Sic & lętũ cum ſit mœſtiſſima rerum:Necem autem illam proprie arbitror qua aqua
vel laqueo ſeu modo alio ſpiritus intercluditur.Fatum autem dicta eſt:eo ꝙ diuina prouidentia præmon/
ſtratum ſit:qui naſcuntur omnes mori debere.

De Charone.xix.Herebi filio. Cap. XXXIII.

CHaron Acherontis nauta Herebi & Noctis filius dicẽ a Chriſyppo:de quo ſic ait Verg. Portitor
has horrendus aquas & flumina ſeruat Terribili ſqualore Charon:cui plurima mento Canities
inculta iacet:ſtant lumina flãma.Sordidus ex humeris nodo dependet amictus Ipſe ratẽ cõto ſub
igit veliſq; miniſtrat Vt ferruginea ſubuectat corpora cymba.Iam ſenior ſed cruda deo:viridiſq;
ſenectus.Charon:quem Seruius deuoluit in cronon:tempus eſt.Herebus autem hic pro intrinſeco diuinæ
mentis conſilio intelligendus eſt:a quo tempus & cætera omnia creata ſunt:& ſic Hereb⁹ Charonis pater.
Nox autem illi ob id mater dicta eſt:qa ante creatum tempus nulla fuit ſenſibilis lux.& ideo in tenebris fa
ctũ eſt:& ex tenebris productũ videtur.Apud iferos vero ideo poſitus eſt Charon:qa ſuperi tẽpore nõ idi/
gent:vt nos mortales:qui ab illis ſumus inferi:indigemus.ꝙ autẽ Charon corpora deferat ex vna i alterã
Acherontis ripam:ideo fictũ eſt vt intelligamus:quoniam tempus confeſtim vt naſcimur ſuos nos ſumit in

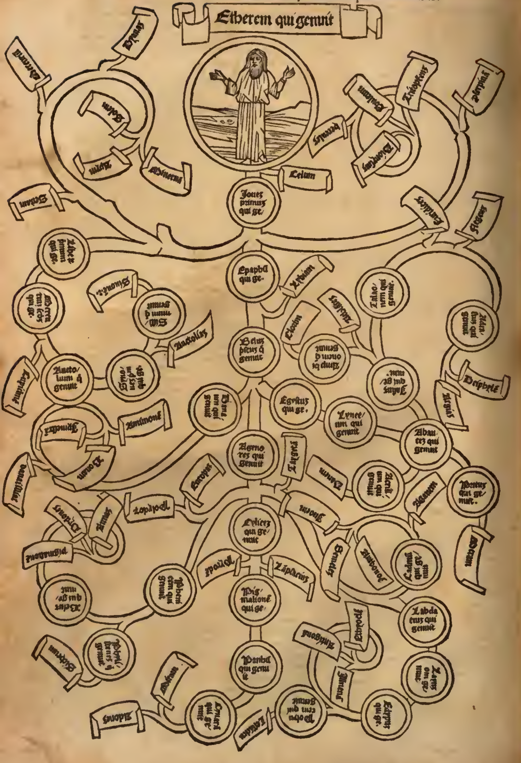
gremio: & in ripã defert oppoſitam.i.in mortẽ:quæ quidã eſt natiuitati contraria:cũ illa deducat in eſſe &
hæc corporibus auferat eſſe. Vehimur præterea a Charone per Acherontẽ fluuiũ:qui abſq; gaudio intea
pretatur:vt aduertamus:quoniã a tp̃e trahimur ad vitam labilem & miſeriis plenam. Eum p̃terea dicit
Virg.ſenẽ:ſed robuſta viridiq; fultum ſenecta:vt cognoſcamus tp̃s annoſitate vires non perdere:hoc idã
hodie poteſt quod potuit dum creatum eſt. Sordidus autem illi amictus eſt:vt appareat:quia circa terre
na:quæ ſordida ſunt verſentur.

De Die.xx.Herebi filia. Cap. XXXIIII.

Dies Herebi noctiſq; fuit filia. Sic vbi de naturis deo℞ ſcribẽte Tullio. Hãc dicit Theodõtius Ae
theri fratri ſuo cõiugio copulatã q̄ Herebi filia ſit & Noctis talis rõ redditur a qbuſdã. Herebũ
eni a parte totũ ſumẽtes p̃ vniuerſo terræ corpore ſumi voluere ex extremo:cuius q̄ orizõta
vocãt græci. non ẽ dubiũ aduẽtũ ſolis cedẽte nocte diẽ cõſurgere:& eã herebũ ex nocte p̃duxiſ
ſe. Eã aũt æthert cõiũcta cõnubio rõ dicunt:quia ætherẽ intelligũt ignẽ:qui claritate carere non poteſt:&
ob id cũ dies clara ſit nil aliud volũt q̄ claritudinẽ igni cõiũcta oſtẽdere. hæc aũt ab ãtiquis poſtq̃ a deo di
ctũ ẽ. Veſpere & mane factũ eſt dies vna:huius magnitudinis deſignata ẽ:vt idẽ tẽpus qd' labitur aſſurgẽ
te ſole & mundum oẽm circũeũte:atq; in eodem loco vnde ſurrexerat redeunte:ea cum nocte:quæ inclu dies na/
ditur dies dicatur vna:& hæc naturalis:quã i.xxiiii.æquas partes diuiſere:& has horas nũcupauere. De turalis.
inde p̃ut eiſdẽ viſum ẽ:artificialis ẽ ſuperiducta dies:quæ in diẽ & noctẽ diuiſa vniciuq; partiũ diei.ſ. & no
cti.xii.horas eſto inæquales eſſe conceſſere:& artificialẽ ab artificio excogitantis eã dixere:q̃ i ſuis iudici
is vt plurimũ vtũtur aſtrologi. inde medici creticũ iuenere diẽ:eaq; circa ægretudinũ obſeruationes vtũ/ Creticy.
tur. Die℞ vero naturaliũ initiũ nõ æq̃ a natiõibus oibus ſumitur. Romani aũt:vt ait.M. Varro a nocte me dies.
dia icepiſſe:et in ſequẽtis noctis mediũ terminaſſe voluerũt:quã dimẽſionẽ adhuc ſeruãt itali:et potiſſie Diei mẽ/
in iudicialibus cauſis. Athenẽſes aũt olim a ſolis occaſu icipiẽtes diẽ in occaſum diei ſeq̃ntis finiebãt. Ba bra et no
bylonii vero ab ortu faciebãt:qd' ob occaſu attici. Vmbri q et ætruſci ſũt.a meridie illi fecere pricipiũ et ctis.
in ſeq̃ntis diei meridiẽ terminabãt: quæ cõſuetudo adhuc ab aſtrologis obſeruatur. Eſt et p̃terea dies
naturalis ſecũdũ varias eius qualitates variis diſtĩcta noibus. Nã vt Macrobius ſaturnalio℞ aſſerit abſ
tio diei romano℞ icipiẽs primũ tp̃s diei:dicit mediæ noctis iclinatio:eo q̄ nox in diẽ icipiat declinare. De
inde a galli cãtu gallicinũ nũcupatũ. Tertiũ cõticiniũ eo q̄ ſopita oia cõticeſcere videãtur. Quartũ dilucu
lũ dicitur:eo q̄ diei lux apparere videatur. Subſequẽter quĩtũ tp̃s ſole iam ſurgẽte mane vocari voluere
ſeu q̄ a manibus exordiũ lucis emergi viſũ ſit:ſeu ab omie boni nois. Nã Lanubini mane p̃ bono dicũt.
Sextũ aũt dixere meridiẽ. hoc ẽ diei mediũ:qd' nos meridiẽ dicimus. ab hac aũt hora tp̃s in noctẽ tẽdẽs:
qd' ſeptimũ ẽ vocat occiduũ: qa cadere videat. Octauũ vero ſuprema tẽpeſtas nũcupatũ ẽ:eo q̄ diei ſit
nouiſſimũ tp̃s:vt i.xii. tabulis ẽ expreſſum. Solis occaſus ſuprema tẽpeſtas eſto deinde nouũ tp̃us dici/
tur veſpera:qd' a græcis tractũ eſt. Illi eni heſperã a ſtella heſpero:q̃ i occaſu ſolis apparet dicũt. Deci/ Pria fax.
mũ aũt tp̃s qd' ẽ noctis initiũ:dicitur pria fax:eo q̄ tũc ſtellę icipiãt apparere ſeu vt aliis placet. qa tũc lu Nox cõ/
ce ceſſãte diei icipimus faces accẽdere:vt tenebras noctis vicamus lumie. Tp̃s vero vndecimũ nox cõcu cubia.
bia dictũ ẽ eo q̄ ea hora poſt aliqualẽ vigiliã cubitũ cõſueuerit ire mortales. Duodecimũ q̃dẽ diei tp̃s qd'
noctis ẽ tertiũ itẽpeſtũ dicitur/eo q̄ nullis gerẽdis rebus videatur. accõmodũ. Cuius finis ẽ circa pricipiũ
eius. qd' diximus mediæ noctis iclinatio. Inſuper cũ hũana ſolertia reſpectu habito ad ſeptẽnariũ nũe℞
q̃ qbuſdã ex cãis veteres voluere perfectũ diſpoſuerit oẽ tp̃s per ſeptimanas die℞ efflui/et dies illas
ſeptianæ noib⁹ variis nũcupare. cõſueuere nõnulli noim taliũ exq̄rere cãs: q̃s ego has puto cũ a plane Sabba/
tis apd' nos qnq; denoientur. Sexta ſabbatũ ab hebreis dicta a xp̃ianis poſtea imutata nõ eſt eo q̄ req/ tum.
em dicãt ſignificare latie/vt appareat cũ creauiſſet oia deus i ſex diebus eũ ſeptia ab oib⁹ operib⁹ ſuis Dñica di/
quieuiſſe. Dñica aũt dies/ q̃ nobis xp̃ianis ẽ ſeptia ſic eo dicta ẽ qr:ea die xp̃s dei filius. nõ ſolũ ab oibus la es.
borib⁹ ſuis quieuit vez victor ſurrexit a mortuis. et ſic illã a dño noſtro patres iclitti vocauere dñicã. Alii vo
lũt a Sole denoiatã:eo q̄ ip̃e ſit planeta℞ priceps et iñ dicatur dñs. et qr eiuſdẽ die hore prie pricipatũ ha
beat. ob id illã denoian dñicam. Sed cum longe alius ſit ordo planeta℞ q̃ in oibus die℞ habeatur. ẽ ſci
endũ ſecũdũ planeta℞ ordinẽ ſucceſſiue vniciuq; diei horæ dari dominiũ. et ab eo cui cõtingit prie hore
diei dñium habere. ab eo dies illa denoiata eſt. vt puta ſi diei dominice veneri ſecũdã horã tribues q̃ ſo
li imediate ſubiacet. et mercurio tertiã q ſubiacet veneri et lunæ q̃rtã q ſubiacet mercurio. qntã aũt ſatur
no ad quẽ cõuertẽdus ẽ ordo cũ i luna defecerit. ſextã Ioui et ſic de ſingulis xxiiii. horis diei dominice ſub
noie vel deo mercurii iueniretur hora. xxiiii. et. xxv. q̃ pria ẽ diei i ſeq̃ntis ſub noie vel dominio lunæ. et iõ
ab ea ſcd'us denoiatus ẽ hebdomadæ dies ſeu poti⁹ prim⁹. vt dies dñica ſeptia ſit hebdomadæ et quie
tis dies. A qua pria diei lunæ hora. ſi eodẽ mõ cõputaueris. xxiiii. eius horã inuenies ſub iouis iperio cõ/
ſtitutã. et xxv. ſub martis dominio. a quo et ipſa ſcd'a dies martis denoiata ẽ. qr prie ei⁹ horæ mars ipe
ret et ſic ſucceſſiue de ſingul' donec ad vltimã deueneris ſabbati q̃ marti ſubeſt et ſubſeqtur pria diei ip̃e
dñici aſcripta vt. Soli. a quo dies añdixim⁹ dicta ẽ. Dies aũt naturalis cũ ex die cõſtet et nocte. a die tota
tanq̃ a digniori parte denoiata ẽ. et dies a diis vocitata. nã dios græce latie dicitur de⁹ Nã vti dii morta
lib⁹ opinione vete℞ adiutores ſũt. ſic et adiutrices ſũt dies. et a diis tp̃is etiam eã ob cãm denoiate ſ ũt.

Oſtq̃ ſubterraneis latebris i diei lucẽ p̃ſtãte deo deuenim⁹. ſupererat nobis vt æq̃ de oib⁹ He
rebi filiis dixiſſem⁹ & de Aethere. quẽ eiuſdẽ filiũ volũt. qd' ſe ſeritveteres deſcripſiſſe. Sana
p quoniã oẽ ei⁹ maſculinũ gen⁹ hoc excepto filio ſterile ẽ. et hui⁹ nõ ẽ parua poſteritas et i lõgũ
ſatis volumẽ p̃tractũ ẽ. in ſecundum ſeruandũ honeſtius ratus ſum. & primo finem iponere

Ethera deſcribit prolis cum parte ſecundus.

Genealogię deorum gentilium Liber Secundus incipit. Procemium.

E Cauernis herebi fere oēm ꝓlē eduximus /gr̄a dei nr̄i oīpotentis & veri opitulan
te:& quo conceſſum eſt igenio amotis figmentis /nudam & pręcedenti volumi/
ne corā appoſuimus lectoribus: Eqdē nō abſq; ingēti labore iter ſtygis fumos:
& nebulas vacillātis hincinde nauiculę: ſane poſtq̄ i patentiorē orbē ventū eſt:
forſan minus ambigue flexus varios reciprocoſq; ſuperabimus euripos :quorū
ſuperbientes in cælum vndas ni fallor aſpicio. Nā inter alios arduus æthere vi/
ſceribus herebi i ſublime delatus primus ipetu occurrit ſuo:nō magna tamen ꝓ
le fœcūdus:ſed ſpectabili qdē. ex q̄ ſi ſatis recte cōſpicio primus iuppiter vnus ē:
tā cōſpicui nois gloria q̄ lōga ſucceſſiōe refulgēs :quā ſi deſcribeſ veli oēm i ęgy/
ptū vſq; littus & ſyriū:regnūq; tuū Cyprū vt euehar ipellēte fluctu neceſſe eſt.
Q uæ cū tāto ſit cælſitudini tuæ notior rex iclytæ:q̄to mihi lōgingor nauigatio q̄
ſo per tui nois inſigne decus:errores meos ęquo aio feras:& pij more principis emendari potius iubeas q̄
dentibus inuidorum lacerari permittas. Ipſe enim tenſo velo ex orci faucibus iter arripio:orans vt ille illud
dirigat:q naufragātibus in mare geneſareth diſcipulis ventis imperauit & vndis.

De Aethere Herebi & Noctis. xxi. filio qui genuit Iouem primum & cælium ſeu cęlum. Cap. I.

AEther vt placet Tul. in li. de natu. deoꝝ:filius fuit Noctis & Herebi. q qdē & ſi qn̄q; ꝑ cęlo
ſumaſ:ꝓprie tn̄ ignis elementū videſ exiſtimari a multis. ſic velle videſ Ouidius vbi in pri
cipio maioris ſui voluminis dicit. Hæc ſuper impoſuit liqdum & grauitate carentē Aethera:
nec quicq̄ terrenę fecis habentē &c. Hunc rerū oium cām credidere qdā vt ſupra dictū eſt
& eum ſimiliter Demogorgonis filiū fictiōe ſua pronapides oſtendit:dū dixit chaos igni
ta exhalaſſe ſuſpiria. ſed viſum ē Ciceroni credendū Q uē quātūcūq; ſterilē multi faciēt. ipſe
tn̄ eū ſcribit fuiſſe foecundū:& Iouē genuiſſe primū & cęlū:ex qbus emanauit ois numeroſa deoꝝ ꝓſapia.

De Ioue primo Aetheris filio:qui. xiij. iter filios & filias genuit:quorū prima Minerua:ſecūdus Apis:ter
tius Sol:quarta Diana:quintus Mercurius:Sextus Tritopatreus:ſeptimus Ebuleus:octau⁹ Dionyſius:no
nus Hercules:decima Proſerpina:vndecimus Liber pater:duodecimus Epaphus. xiij. Scytha Cap. II.

IOuē primū dicit Theodōtius fuiſſe filiū ætheris & diei:de quo quidē Ioue quātūcunq; præclaro ſit
iſignitus noie:legiſſe nihil:audiuiſſe tamē per pauca eſto laudabilia memini. Referebat eni Leō
tius græcus hō & taliū abūdantiſſimus. Hūc ante q̄ ſirū maius nomē Lyſaniā nūcupatū:hominē
archadē & ꝑfecto nobilē:& ex archadia Athenas fuiſſe:& cū eſſet igentis igenij:vidiſſetq; rudi ſę
culo:rudi & fere beſtiali ritu viuētes atticos:ante oia cōpoſitis legibus illos publico inſtituto viuere docuit:
& qui fœminas fere cōes habebāt:primus matrimonia celebrare mōſtrauit:& cum iam ad humanos rede
giſſet mores:monuit eos deos colere:& eis aras & templa atq; ſacerdotes iſtituit:& multa illis iſuper oſtē
dit vtilia. quæ dū mirarenſ ſylueſtres attici:atq; cōmendarēt:eum rati deū iouē vocauere:regēq; ſuū fecere.
Q uē etiā Cicero antiqſſimū dicit athenieſium fuiſſe regē. Hæc mihi de iſto ſunt. Hūc vero viſo cur ætheris &
diei illū finxerūt filium:& quoniam celeberrimū fuit apud gētiles Iouis nomē:eius ſignificatū videbimus. &
quæ potuerit eē impoſitionis cauſa & deificationis perſcrutabimur. Dicunt ergo eū Aetheris filiū:ſeu vt eum
nobilitēt patre generoſo. Putant eni primā rerū cauſam ignē:& ſic illi nobiliorē patrem dare nō poterāt:ſeu
q̄ eū cæleſtē putarēt hoiem:ſeu deū a cęlo veniſſe rōne ꝓfunditatis igenij. ſeu q a illi naturā igneā viderent Iuppiter
more ignis ſēper ad alta tendētē:vt de eo dici poſſit Vergilianū illud:Igneus eſt illis vigor:& cęleſtis origo. quare
Diei vero filiū ideo illū dictū puto· q a eſto naſcaſ qs aptus ad maxia/ nō tamē e veſtigio q̄ nat⁹ ē:ea pōt ad ætheris /
q̄ natus eſt agere:oportet vt in dies augeanſ vires :& anim⁹ in feruorē agēdoꝝ excreſcat:& demū ipſe ope filius.
reſ:cu⁹ opera quoniā in dieviſa & cognita ſūt a die nouo videſ editus partu:vt de talibus dici poſſit qđ Va/
lerius dicit de Demoſthene. Itaq; alterū Demoſthenē mater:alterū iduſtria enixa ē:ſic & alterū peperit Ly
ſaniā mr̄:& alterū dies operū teſtis. Vocatus eſt iſuper Lyſanias iſte ab athenieſibus iuppiter nomē eo vſq;
nemini cōceſſum mortalium:nec ipſi etiā deo fuerat adhuc a gētilitate impoſitū:nec vn̄ ſūptū ſit ab iponētib⁹
ſatis ſciſ. Arbitror ego tamē id nois hui⁹ cauſam dediſſe:q̄ & de alus etiā planetis multis contigiſſe cōperi Planeta
mus ad ſimilitudinē. ſ. operationū cōformiū huius hois ipſi ioui. Dicit eni Albumaſar in ſuo maiori introdu/ iupp.
ctorio iouē planetā natura calidū eſſe & humidū:aeriū tēperatū:modeſtū atq; honeſtū:laudabilē plurimū:
& patientię obſeruatorē:ac i periculis poſt patientiā:audacē:liberalē:miſericordē:cautū:amatorē:verū ma
giſtratuū auidū. fidelē:multiloquū:bonorū amicū:maloꝝ vero hoſtē:& amatorē principū & maioꝝ. Et alia
plura de eo ſcribit:q bus ſāne dicit eū ſignificare naturalē animā:vitā pulchritudinē:ſapiētes viros:legū docto
res:iuſtos iudices:diuinū cultū:religionē:victoriā:regnū:diuitias:nobilitatē:gaudiū & huiuſmodi. Q uibus
cōſideratis & demū huius hois pōderatis moribus:adeo eū cū ioue cōuenire diſcernem⁹:vt nō icōgrue io/
uē nuncupatū dicamus:& hāc cōuenientiā tanti nois illi cauſam fuiſſe credamus Sane nomen hoc poſtq̄ ab
antiquis planetæ & Lyſanię conceſſum eſt:nōnullis alijs a recentioribus etiā attributum legimus:vt puta
ioui ſecundo cæli filio. qui & Archas homo fuit & athenieſium rex Nec nō & ioui tertio homini cretenſi & Sa
turni filio. Sic æque & Pericli athenienſi principi:quem multi iouem olimpum vocauere. Præterea poetæ
ignem elementum:& nōnunq̄ ignem & aerem ſub iouis nomine ſuis fictionibus iſeruere. adeoq; in ſublime
cōſcēdit:vt a prudētioribus etiā ſummo & vero deo aſcriberet. nec immerito:ipſi quippe ſoli tam egregium
cōpetit nomē:quod nec abhorret xp̄ianus:conſiderato nois ſignificato:niſi gentilium fuiſſet inuentum. vo/
lunt. n. aliqui & graues viri:q̄ idē iuppiter ſonet qđ iuuans pater:qđ ſoli vero deo conuenit. Ipſe enim vero
pater eſt:& ab ęterno fuit:& erit in ſempiternū:qđ de alio nemine dici poteſt. Similiter & iuuans eſt oibus

& nulli nocens:& intãtũ iuuãs eſt:vt ſi ſuũ retrahat iuuamẽ/periclitent oĩa cõfeſtim neceſſe ſit. Inſuper hoc nomẽ iuppiter grece dicit Ζευσ:quod latine vita ſonat:& qs alter rebus & creaturis oĩbus vita ẽ niſi de⁹? ipſe eni de ſeipſo dicẽs teſtatur. Ego ſum via veritas & vita. & ꝑfecto ſic eſt. illi ei:& per eũ:& i eo viuũt oĩa: extra eũ ꝑter mortẽ & tenebras nihil. Hũc & ſi nõ rite coluerit:veteres romani iouẽ optimũ maximũ vocauere:conati per hæc pauca verba oſtendere:quoniã magnitudine & potentia cæteros excedat deos:& ꝙ ipſe ſolus ſummũ ſit bonũ:& ꝙ ab eo vita ſit:& adiutoriũ vniuerſis. Multa ꝑterea poterã hic apponere ioui a poetis attributa:vt puta armigerã auẽ:quercũ:bella:iunonẽ cõiugẽ & alia Sed quoniã iſta videntur recte ſpectare ad ea q̃ de ioue cretico ficta ſũt illi cẽſui reſeruãda. Porro Rex idyte nõ ſatis certũ eſt vtrũ Athenienſes iouẽ hũc in deũ habuerint aut fecerit. Si aũt fecerũt:ſciẽdũ eſt antiqs cõſuetũ fuiſſe ad augendã originis nobilitatẽ:cõditores ciuitatũ ſuaꝝ certis ſuis infauſtis cerimonijs numero deorũ iſerere:& ſacris tẽplisꝙ colere Sic & parentes ſuoꝝ principũ:ſic & ipſos principes ob aliquod ab eis ſuſceptũ beneficiũ:vt ſe gratos oſtẽderent:& alios ad bene agendũ ob cupiditatẽ tam ſplẽdidæ gloriæ animarẽt. ſcribũt iſuper veteres multos fuiſſe ioui filios:ex quib⁹ arbitror vere nõnullos iouis fuiſſe filios:ſed cu⁹ iouis:primi:ſecundi vel tertii:de aliquib⁹ nõ ſatis cõſtat. Sic & alios plures ob iſignẽ virtutis præeminẽtiã:& ad gloriã generis extollẽdã a theologis gentilium ioui ſimiliter attributos:quos ego illi attribuam ioui:cui magis videntur contemporanei.

Quare hoies in numerũ deorũ relati.

De Minerua prima primi iouis prima filia. Cap. III.

Minerua vulgato fere poetaꝝ omniũ carmine iouis fuit filia:de ortu cuius talis fert fabula:ꝙ cũ videret iuppiter iunonẽ cõiugẽ ſuã nõ ferentẽ filios:ne:oĩno abſq filiis eẽt percuſſo cerebro ſuo/armatã emiſit Mineruã:qd' Lucanus firmare videt dicẽs. Hãc & Pallas amat patrio quæ vertice nata eſt. Et i natiuitate eius dicit Claudianus: Auratos radiis hymbres naſcẽte Mineruã Induxiſſe ioue perhibẽt &c. Inſuper hanc natã dicit Seruius Luna quinta:ſicuti reliqui:qui:ſteriles fuere. Huius præterea cõpertũ volũt lanificiũ ante eã icognitũ:ſic et texturã:& ob id placet Ouidio:huic cũ aragne colophonia de textura fuiſſe certamen & victoriã. Sic & cũ neptuno de ipoſitiõe nois ciuitatis Athenarũ. Eã ꝑterea nõnulli armatã fingũt:& arcis athenarũ præſidẽ. Illi inſuper Ti. Li. attribuit numeroꝝ inuẽtionem:& eorundem figuras:cũ ante loco numeri ſignis vterent antiqui. Recitat de hac & alia fabula:ꝙ cũ eſſet huic perpetuæ virginitatis ſeruandę ꝓpoſitũ:& Vulcanus in deſideriũ ſui veniſſet:ioui Patri ſuo petiit loco muneris factorũ a ſe fulminũ/in gigãtomachia Mineruæ matrimoniũ. Cui iuppiter voti natę cõſcius/ſi obtinere poſſet cõceſſit. & Mineruæ ſi illũ aſpernaret verſa vice cõceſſum eſt:vt ſe viribus tueret:& ſic dũ totis conatibus in eam iuiſſet Vulcanus:& ipſa in cõtrariũ niteret:actũ eſt vt emiſſo a Vulcano ſemine in terrã naſceretur puer & ipſa linqueret in pace. Triplici ẽt illã indutã veſte dixerũt:eiꝙ peplũ pictũ conſecrauere:& eius in tutelam cornice pulſa noctuã poſuere:ac pluribus eã nũcupauere noĩbus:vt Mineruã:Palladẽ:Athenã:& Tritoniã. His explicitis exqrebat ordo ſũptus:vt detegeret qd ſenſiſſe ſub figmẽtis potuiſſent ãtiqui. Verũ hic aduertendũ eſt:quoniã nõ oĩa hic appoſita figmẽta ad hãc ſpectãt Mineruã. illa qppe nois idẽtitas non curãtibus ex hoc poetis iplicuit. Nã nec arma vt leontius aſſerit ad hãc ſpectãt:nec Neptũni certamen:qnimo ei⁹ ſũt Mineruę:q̃ iouis ſecũdi fuit filia. & iõ illis omiſſis detegemus cętera:& q̃dã hiſtorialia appõemus. Volũt igitur Mineruã.i. ſapiẽtiã:ex cerebro iouis.i. dei natã. Volũt.n. phyſici oẽm itellectiuã virtutẽ i cerebro:tanq̃ in arce corporis cõſiſtere. hic Mineruã.i. ſapiẽtiã ex cerebro natã fingũt.i. ex cerebro dei vt itelligam⁹: quoniã ex ꝓfundo diuinæ ſapiẽtiæ archano:oẽm itellectũ:oẽm ſapiẽtiã iſuſam eẽ:quã iuno.i. terra quãtũ ad hoc ſterilis dare non poterat:neꝙ poteſt. Nam teſte ſacra pagina. Omnis ſapientia a domino deo eſt:& ipſemet ī eadem dicit: Ego eni ex ore altiſſimi prodiui. Et ſic eã profecto induſtrioſe:nõ vt nos gignimur:ſed ex iouis cerebro natã finxere:vt oſtenderent eius ſingularẽ nobilitatẽ ab omni terrena ſpurcitie:feceꝙ ſemotã. Virginitas inde illi attribuitur perpetua & ide ſterilitas/vt per hoc noſcatur ꝙ ſapientia nunq̃ labefactat aliqua contagione mortalium:quinimmo ſemper pura:ſemper lucida:ſemper integra & perfecta eſt. & quãtũ ad tẽporalia eſt ſterilis cũ ſapiẽtię æterni ſint fructus. Quid per certamẽ illius ſẽſerint:& Vulcani:infra vbi de Erichthonio ex certamine hoc nato ſcribet. Triplici aũt veſte ideo tegitur:vt itelligantur verba ſapientũ & potiſſime fingentiũ multiplicẽ habere ſenſũ. illiꝙ iõ peplũ pictũ ſacrũ eſt:vt itelligam⁹ ſermões ſapiẽtũ ornatos floridos:lepidos:& ſũma venuſtate decoros: Noctua aũt illi attributa iõ ẽ pulſa cornice:vt oſtẽdat ſapiẽtẽ ꝑmeditatiõe i obſcuris ſepoſita noſcere:vti & noctua videt i tenebris:& loquacitate:atꝙ garrulitate repulſa vt opere agat:loca tẽpuſꝙ reſpicere. Minerua dicit a minuẽdo vt inqt Cic. Pallas & Athenę ad alias ſpectant mineruas/& ideo vbi de illis mentio fiet exponentur. Tritonia aũt dicta eſt a loco ſeu a lacu:quem penes primo comparuit:qui triton in Africa cõputatus eſt. Fictionibus igit ſic expoſitis ad hiſtoriã veniẽdũ eſt & ſciendũ Mineruã fuiſſe virginẽ quãdã cu⁹ icognita fuit origo:ipſa vero cũ igentis eẽt igenij:vt Euſebi⁹ ait: regnãte argiuis phoroneo:prio apud tritonã paludẽ ſeu lacũ africæ cõparuit/ignorantib⁹ cunctis/qb⁹ veniſſet ab oris Dicit tamẽ Pompõ. mela in coſmographia:ꝙ icolæ arbitrabant eã ibidẽ genitã:& fabulæ fidẽ faciũt:quia quã natalẽ illi putant/idẽ ludicris virginũ inter ſe decertantiũ celebrãt. Hęc aũt cũ lanificiũ & texturã & alia multa artifioſa cõperiſſet:celebris dea habita ẽ. & quoniã omnia eius iuenta ex vi igenij atꝙ ſapiẽtię ꝓcedere videbant:locus fabulæ adinuẽtus ẽ:vt ex cerebro Iouis genita videret De hac eni dicit Auguſtinus in libro de ciuitate dei. qd' Ogygio i attica regnante:eam:in virginali habitu apparuiſſe apud lacũ tritonis vt dictũ eſt & cũ multoꝝ opeꝝ eẽt iuentrix tanto ꝓclius dea credita eſt:quãto minus origo eius cognita. nec ab Euſebio differt Auguſtinus in tẽpore. nã cõtemporaneos fuiſſe phoroneũ & ogygiũ idẽ oñdit Euſebius. & ob hoc ego hãc Ioui primo filiã aſcripſi:eo ꝙ illi magis q̃ cũ reliqs videat cõuenire tempore.

Minerua lanificij & texture inuentrix.

Minerue Allegoria.

Quare noctua Minerue attribuit.

De Apiargiuorum rege primi Iouis ſecundofilio. Cap. IIII.

EVſebius in libro temporum dicit Apim qui poſtea rex argiuorũ/filiũ fuiſſe Iouis & Niobes filie phoronei: cum idem Euſebius ſcribit Iouem primo q̄ alteri mortalium imixtum, & ſic primus fu/it Iuppiter cum tẽpore longe inferiores ſint alii. Leontius autem dicit hũc Phoronei & Niobes/ ſororis & coniugis ſuæ fuiſſe filium: eiqꝫ ĩ regnum ſycionioꝝ hæredem ſucceſſiſſe. Verum poſtea ab ægyptiis & deum & Iouis filium factum. De hoc Api multa narrantur. Nam vt referunt aliqui cũ aliquã/diu Argis poſt Phoronei mortem imperaſſet/cupiditate glorie & amplioris regni ad ægyptios tranſfre tauit. & obtento regno: cũ rudes homines multa docuiſſet: & potiſſime vini vſum: loco dei haberi cœptus eſt: iam Iſide ſibi copulata coniugio. Euſebius vero eum ſycionioꝝ ſcribit fuiſſe regem. & vbi ab eodẽ traditum eſt de tempore eius variæ ſenſere ſcriptores annalium. Nam quidam dicunt tempore Abrãe ab eo græciã apiam appellatã. Alii autem dicũt nato iam Iacob eũ apud ægyptios deũ habitũ. Beda vero eo ĩ libro quẽ de temporibus ſcripſit/dicit tẽpore Iacob: ab Api in ægypto Memphim conditã. Euſebius præte/rea dicit ſecũdum alios eũ regem fuiſſe argiuoꝝ: & regnaſſe poſt centeſimum annum Iacob. & ibidem dicit Apin cũ Aegialeũ fratrum Regẽ præfeciſſet Achaiæ: ĩ ægyptũ trãſfretaſſe: & Mẽphin cõdidiſſe ciuitatem. Eũ autẽ in ægiptũ abiſſe: & Iſidẽ habuiſſe coniugẽ ſatis ab omnib⁹ credit. Verum vti de tempore ei⁹ ambigit: ſic & de morte eius varia etiam recitãtur. Nã alii volũt eũ apud ægyptios mortuum & ſepultum: de quo ĩ libro de ciuitate dei ſic dicit Auguſtinus. Rex argiuoꝝ apis nauibus tranſuectus in ægyptum cũ ibidẽ mor/tuus fuiſſet factus eſt Serapis omniũ maximus ægyptiorũ deus. Nominis autem eius cur nõ apis etiã poſt mortem: ſed Serapis appellatus ſit. faciliimam rationem Varro reddit. Quia. n. archa in qua mortu⁹ poni/tur: quã omnes iam Sarcophagũ vocant σορος dicitur græce: & ibi venerari ſepulcrũ cœperãt prius q̄ tẽplũ eius eſſet extructũ. vnde Soroſapis vel Sorapis primo: deinde vna littera cõmutata vt fieri ſolet Serapis dictus eſt. Alij aũt dixere eum a Typhone fratre occiſum atqꝫ membratim diſcerptum: diu ab Iſide cõiuge q̄ſitum & poſtremo compertum: & in vanno eius membra collecta: quod poſtmodum ĩ religionem verſum eſt: ĩ ſacris. ſ. februis interuenire vannũ. Iſis aũt vltra paludẽ Stygiam: quæ in Africa eſt: in Semorã ĩſulã col/lecta detulit: & ibidẽ recõdidit: Voluntqꝫ q hoc veꝝ arbitrant a longa Iſidis exquiſitiõe exortã quã ęgyptij fecere diu: non ante deſiſtentes q̄ albũ tauꝝ comperiſſent: cõpertoqꝫ applaudentes eum vocabãt Oſirim. & quoniam ſingulis annis id fiebat: dixit Iuuena. & nunq̄ ſatis quæſitus oſiris. Cæteꝝ quandocũqꝫ in ægiptum fuerit: ſeu qualitercũqꝫ occubuerit: aut quocũqꝫ ſepult⁹ ſit Apis: in tanta fuit apud ægyptios veneratiõe: vt eo ferretur ab eis ad hoc vt nulla humanitatis infectiõe poſſet illius labefafactari diuinitas: vt cauerant inſtituto publico. vt ſi qſ illũ fuiſſe hoiem diceret capite puniret: & ob id ĩ qbuſcũqꝫ tẽplis ei⁹ ſimulacꝝ digito labijs impreſſo admonebat ſilẽtiũ. Huius ĩſuper tauri (quẽ Serapim arbitrabant ægyptij) caput dicit Rabãus delirantes iudęos ĩ heremo loco dei coluiſſe. Hũc ꝑterea api dicit Macro. ĩ libro ſaturnalioꝝ apđ Alexãdriã ægypti mirabili cultu venerari: ſeqꝫ ſoli venerationẽ illã ĩpẽdere affirmare: & ſic Apim ſolẽ eẽ videt arbitrari.

❡ De Sole primo primi Iouis filio tertio. Cap. V.

SOlem primũ primi Iouis fuiſſe filium ſcribit Tul. vbi de naturis deorum. Nec tamen dicit ex qua matre ſuſceptum. Sunt qui volunt hunc apim fuiſſe: eo ꝙ loco ſolis ab ægyptijs: vt paulo ſupra dictum eſt: cultus ſit. Ego autem quis aliter fuerit comperiſſe non memini: hominem tamen fuiſſe certus ſum: & ſic alius fuit ab api Credendum eſt eum inſignẽ atqꝫ ſplẽdidum fuiſſe hominẽ: & ingentis: atqꝫ regij animi præditum: & eo modo quo ſupra de Ioue dictum eſt tam claro nomine decoratum.

❡ De Diana prima primi Iouis quarta filia. Cap. VI.

DIana prima filia fuit Iouis primi: & ꝓſerpina: vt ĩ libro quo ſupra Tul. idẽ aſſerit. Hãc ego reor verã huius Iouis fuiſſe filiã & nõ aſcripticiã. & cũ ſatis ſit nomẽ illud muliebris vſitatum poſſibile etiam eſt fuiſſe propriũ non appoſitũ: veꝝ qualiſcũqꝫ fuerit: non ea eſt: quam poetæ ĩſignem virginitate perpetua voluere: cũ legat hãc ex mercurio libri & ꝓſerpinæ filio pennatũ cõcepiſſe Cupidinem.

❡ De Mercurio primo primi Iouis. v. filio. Cap. VII.

PRimi Iouis & Cyllenes nymphæ Archadis aſſerit Leontius filium fuiſſe Mercuriũ. Hũc deorũ nunciũ ſeu interꝑtem fore poetæ deſcribunt: eumqꝫ varijs ornamẽtis inſigniunt: vt per illa intel/ligatur eiuſdem officioꝝ varietas. ſcribit. n ſic de eo Verg. Primũ pedibus talaria nectit Aurea quæ ſublimẽ alis ſiue ęquora ſupra. Seu terrã rapido pariter cum flamine portãt. Tũ virgã rapit hac animas ille euocat orco Pallẽtes: alias ſub triſtia tartara mittit. Dat ſomnos adimitqꝫ: & lumina morte reſignat. Illa fret⁹ agit vẽtos: & turbida tranat nubila &c. Inſuper Hora. de eo ſic ſcribit ĩ odis Mercuri facundæ nepos Atlãtis. Qui feros cultus hoium recẽtũ Voce formaſti catus & decore More paleſtræ &c. Illi inſuper Stati⁹ galeꝝ addidit: dicẽs. Obnubitqꝫ comas: & tẽperat aſtra galero. Sane q̄q̄ legam⁹ plures hoies fuiſſe mercurios: his ĩſpectis quæ ſupra proximo de eo poetæ deſcribũt dato: poſſunt & ad hominẽ referri: de Mercurio planeta ſcripta potius ꝑſumemus: & potiſſime ſi ĩſpexerimus qualiter cũ his quę ab aſtrologis ſcripta ſunt poetaꝝ dicta cõueniant. Albumaſar aũt maximæ iter antiquos auctoritatis hõ: aſſerit mercuriũ adeo flexibilis eſſe naturæ: vt e veſtigio ad naturã eius: cui adheret. & ĩpe ſuã naturã cõuer/tat: & hoc propter temperamẽtũ eius ſiccitatis & frigoris. Venerabilis aũt Andalo pręceptor meus: eũ cõ/plexione dicit calidũ & ſiccũ: eũqꝫ ſignificare concubinariũ delectatiões: claritatẽ & oracula vatũ: eloquẽtiã & hiſtoriaꝝ memoriã: credulitatem: pulchritudinẽ: bonitatẽ diſciplinę: & acumen igenij: pręſcientiã futuroꝝ arithmeticam & geometriã atqꝫ aſtrologiã. Et hinc tam cęleſtium q̄ terreſtrium reꝝ oium deſcriptionem: Pręterea auguria: dulcedinẽ ꝓlationis: velocitatem: & pricipatus deſideriũ: & ob illum laudẽ atqꝫ phamã &

inſuper comæ tonſuram:ſcriptores & libros:mendacium:& teſtimonium falſum:ſpeculationem ſemotarũ
rerum:paucitatem gaudij:& ſubſtantiæ deſolationem:negociationes:& emporia:furta:contentiões:calidi
tates:& conſilij profunditatem:modulationes carminum & fiſtularum:colorationes multimodas:obediẽ
tiam:concordiam:pietatẽ:paupertatẽ:amicitiæ retẽtionẽ:artificia manuũ:& mlta alia:vt idẽ ipſe aſſerit An
dalo:cũ maſculis maſculus:& cũ fœmineis fœmineus eſt. Ex qbus facile cõprahẽdere poſſumus:cũ tã cõ/
uertibilis ſit naturæ:de eo in pſcriptis carminibus intellexiſſe poetas:eſto illud idẽ de hoĩbus mercurialib⁹
dici poſſit & dicatur:vt in ſequentibus appa ebit. Sane libet intantum poetarum explicare latus:vt quãtũ
Galerus cur mercurio aſcribitur. cũ aſtrologis conueniunt manifeſtetur apertius. Dicunt igitur vt a capite ſumamus exordium:eum tectum
galero:vt per hoc ſentiamus. quia ſicut qui galero tegitur imbres fugit & radios. ſic & Mercurius ſolaribus
tectus radijs:quibus fere ſemper iunctus:fugit aſpici a mortalibus:rariſſime qdem videtur:& paucis nor⁹
eſt:& mercurialis hõ caliditate ſuum tegit conſilium. Alata.n. habere talaria velocitatem tamen eius:nõ ſo
lũ in motu q illi circa epiciclũ velociſſimus eſt. Sed ob Celerem alioꝝ corpoꝝ ſupercęleſtiũ ꝓprietatũ aſſũ
ptionem atq; traditionẽ:ex qua mercurialiũ etiã hoĩum velox:verſipelliſq; circũflexio denotat̃. Virga aũt il/
li aſcripta eſt ꝓpter dimenſiones corpoꝝ ſe ſibi iungentiũ:ſecundũ quas & ipſe ilico ſuos diſponit effectus:r
etiã mercurialis homo circa quodcũq; op⁹ ſuũ metitur obſequiũ. Q d' ab orco aĩas reuocet virga.i. potẽtia
ſua eſt hic acuti⁹ attendendũ. Fuere qdem q arbitrati ſunt oẽs hoĩum aĩas a pricipio ſimul fuiſſe creatas:&
demũ cõceptis hoĩbus imiſſas:eas moriẽtibus nobis ad iferos deſcẽdere:ibiq; cruciari:donec in vita cõmiſ
ſa purgarent̃:& inde tranſitũ facere ad elyſios cãpos:ac ide poſt mille annos a Mercurio deduci ad Lethẽ
fluuiũ:vt eo potato obliuiſcerent̃ præſentis vitæ labores:& ſic deſiderarent iteꝝ redire ad corpora:ad quas
Mercurius reuocabat. quã ridiculã opinionẽ optie tangit Verg. dum dicit:Quiſq; ſuos patimur manes:exin
de per amplũ Mittimur elyſiũ:& pauci læta arua tenem⁹. Donec lõga dies perfecto tẽporis orbe Cõcretã
exemit labẽ:puruq; relinqt Aethereũ ſenſũ:atq; aurai ſimplicis ignẽ. Has omnes vbi mille rotã voluere per
ãnos Letheũ & fluuiũ deus euocat agmine magno:ſcilicet imemores ſupera vt cõuexa reuiſãt rurſus & ici
piãt i corpora velle reuerti. Hoc aũt officiũ reuocãdi aĩas ad corpora:iõ Mercurio attributũ volũt:qa dicũt
eũ præeſſe fœtui in vtero matris exiſtenti i menſe ſexto:in quo opinantur multi rationẽ infundi cõcepto:&
hoc mercurij prædominãtis opere. & ſic ab orco.i. ab inferiori loco reuocatur aĩa in corpus naſcituri a mer
curio qd' aũt ad tartara mittat:phyſicũ ẽ:qa deficiẽte per frigidũ & ſiccũ:quæ ẽ Mercurij cõplexio vera:cali/
do & humido radicali aĩa ſeparat̃ a corpore. & iuxta veteꝝ opinionẽ tendit ad iferos. Sõnos adimere & da
re idẽ ẽ cũ eo qd' dictũ eſt in vitã educere naſcẽtes:qd' ſomnũ ẽ adimere & i mortẽ ſoluere:qd' ẽ ſomnũ da/
re. Vẽtos agere Mercurij ẽ. ipe.n. frigore ſuo nõnunq̃ ſuſcitat illos:qbus ſuſcitatis eis ipellẽtibus ferũt̃ huc il
luc nubes. Volũt ꝑterea eũ deũ eloquẽtiæ:deũ mercatoꝝ:deũ furꝝ:& alia qdã eſſe:de qbus oĩbus ifra pro/
tenſius:vbi de mercurijs hoĩbus dicet̃. Eũ aũt Iouis fuiſſe filiũ:ideo fictũ eſt. qa dei creatura ẽ. Cyllen⁹ aũt
ad colorandã fictionẽ dictus ẽ:ſeu eo q apud Cyllenem montem Archadiæ primo cultus eſt.

¶ De Tritopatreo. vi. & Ebuleo. vij. & Dionyſio. viij. Iouis primi filijs. Cap. VIII.

TRitopatreũ Ebulũ Dionyſiũ dicit Cicero vbi de naturis deoꝝ ãtiqſſimi Iouis.i. primi Athe
nieſiũ regis & Proſerpinę fuiſſe filios:& athenis Ariarches appellatos eẽ. quos & ſi nihil de
ipis cõperiã arbitror iſignes fuiſſe viros:cũ Ariarches ſonet armoꝝ priceps. nã aris græce
mars latine ſonat & archos priceps. ergo belloꝝ ſeu armoꝝ priceps fuere qd' ea tẽpeſta
te & ẽt hodierna per maximũ ẽ. Leõti⁹ vero dicit q cũ ebule⁹ ab famã tract⁹ Anthei terrę fi
lij ad ieũdũ cũ eo luctã acceſſiſſet:eo ſuperato Hercul' meruit cognomẽ:qd' añ eũ nemo meruerat. Ego ãt
credo lõge ãtiqorẽ Ebuleũ Antheo. Silr & Dionyſiũ dicit ad idos coactis in militiã mulierib⁹ intuliſſe bellũ
& obtẽta victoria Nyſã vrbẽ ibidẽ cõdidiſſe. & cũ victorioſ⁹ reuerteret̃:primũ põpã excogitaſſe triũphi:ac
Dionyſius Triũphum inuenit ẽt vini vſũ athenieſes docuiſſe:eũq; ab eiſdẽ Liberꝝ appellatũ & patrẽ:eo q ſeſe liberos eo viuẽte arbitrarẽ
tur:q̃ſi ſub optimi pr̃is tutela ſeruatos:q̃ qdẽ ſic eẽ potuiſſe nõ nego. ſed tñ lõge poſt fuiſſe exiſtimo.

¶ De Hercule primo. ix. primi Iouis filio. Cap. IX.

PLacet iſuper Tullio primi Iouis ex Liſica primũ & ãtiqſſimũ Herculẽ fuiſſe filiũ:& huic aſſerit cum
Apolline de Tripode fuiſſe certamẽ:i quo quoniã obtinuerit dicit Paul⁹ cũ Dionyſius vocaret̃ hercu/
les meruit appellari:qd' qdẽ & Leontius affirmat. ſed cãm nõ oſtẽdit. & ideo qd' credã:non habeo.
Certamẽ aũt Tripodis credo de diuinatiõe fuit. nã phœbi Tripodas dicit Paulus ſpẽm eſſe lauri:cui tan:ũ
tres ſunt radices:& has ob id in libris pontificũ tripodas dictas:& Appollini ob id ſacras. quia cum ipe diui
nationis deus ſit:huiuſmodi lauri eandem videantur habere virtutem:cum legatur. Si frõdes huius ſpeciei
Lauri virtus. Lauri dormientis capiti ſupponantur:eum proculdubio vera viſurum ſomnia.

¶ De Proſerpina prima. x. primi Iouis filia. Cap. X.

EX Proſerpia Ioue nõnullos ſuſcepiſſe filios oſtẽdit Tullius:& ide illi⁹ ẽt fuiſſe filiã:qd' qdẽ poſſibi
le ẽ honeſtate ſeruata & Proſerpinã habuiſſe cõiugẽ. & ex hac eadẽ vel ex alia muliere ꝓſerpinã
habuiſſe filiã:quã Liberi fr̃is ſui fuiſſe cõiugẽ. idẽ videt̃ teſtari Tullius:cũ de ea nil alid' legiſſe me/
minerim.

¶ De libero primo. xi. primi Iouis filio:qui genuit Mercuriũ ſecũdũ. Cap. XI.

LIbeꝝ primũ primi Iouis fuiſſe filiũ Cicero vbi de naturis deoꝝ teſtat̃ liqdo. Hũc vnũ & idem cum
Dionyſio ſuperiori Leõti⁹ arbitrat̃. eũq; pre cęteris fratribus iſignẽ fuiſſe viꝝ conat̃ oſtẽdere. Ta/
mẽ Euſebi. ſeu de hoc ſeu de alio:qd' ego magis arbitror:longe poſt hæc tẽpora fuiſſe deſcribit.
Huius aũt Proſerpinã & ſororẽ & coniugẽ nõnulli volũt:eũq; ex ea Mercuriũ ſecũdũ ſuſcepiſſe filium.

¶ De Mercurio ſecũdo Liberi & Proſerpinæ filio q genuit Cupidinẽ & Autolycũ. Cap. XII.

MErcurius alter a ſuperiori Liberi & Proſerpinæ fuit filius: vt Theodõtius dicit & Cornuꝰ: de quo talis a Theodõtio recitaẽ fabula: ꝙ cum vidente nemine pter Batũ quendã Apollinis vaccas ſuratus fuiſſet: Bato vt hęc nemini reuelaret: vnã cõceſſit ex vaccis. demũ in facie alterã trãſformatus: experturus Bati fidẽ ad eũ redijt: promiſitq́; tauꝝ ſi ſublatas ſibi vaccas oſtẽderet. Batus aũt oĩa quæ viderat reuelauit. Quãobrẽ turbatus Mercurius: eũ mutauit in ſaxũ: qđ indicẽ vocauere priores. nos aũt paragonẽ vulgo dicimus. Tãdẽ cũ diuinitate ſua fretꝰ hoc cognouiſſet Apollo: ſumpto arcu voluit Mercuriũ ſagittis occidere. Sed Mercurius præſtygio inuiſibilis factus lædi non potuit. Poſtremo inter eos inita cõcordia: cytharã a ſe compertã Mercurius cõceſſit Apollini. Apollo ãt virgã cõceſſit eidẽ. Dicebat inſuper Paulus ſe alibi legiſſe: ꝙ Mercurius irã præcogitans Apollinis ne lædi poſſet ab eo clam illi pharetrã euacuauerat: qđ cũ aduertiſſet iratus apollo: miratus eius aſtutiã riſit & i concordiam ſecũ venit vt ſupra. Leõtius circa hãc fabulã dicebat hũc Mercuriũ filiũ fuiſſe Dionyſij: q pxime ſupra liber vocaẽ. & eũ a natiuitate vocatũ Nyſum: eo ꝙ apud nyſam Indiæ paulo ante a prẽ cõdita natꝰ ſit: & cũ adoleuiſſet: tãta pedũ velocitate valuit: vt coæuos ſuos cæteros curſu ſuperaret. q̃obrẽ omiſſo noie primo Stilbõ appellatꝰ ẽ: qđ velox latine ſonat. Demũ cum illuſiões magicas didiciſſet: & latrocinijs delectareẽ ſũme: armẽta rapuit phoronidis ſacerdotis apollinis delphici: q ea tẽpeſtate mirãdæ auctoritatis habebaẽ: & ea poſt lapideũ tumulũ quẽdã cui Batos nomẽ erat: ſeduxerat. Veꝝ cũ taurus vnus ex iprouiſo ſegregareẽ a reliq́s: locos vagus repeteret: forte cõſcẽdit tumulũ illũ mugiẽs: mugitui cuiꝰ reſpõdẽtibꝰ alijs ab exquirẽtibus armẽta cõperta ſunt: & tumulus ex Bato dictus ẽ index. Stilbon aũt cum ſuis artibus Phoronidis irati ipetum effugiſſet amicus eius tandẽ factus ẽ. Veꝝ cum i talibus perſeueraret: nõ ob auariciã: ſed naturæ vt aiebat ipulſu: cũ alias eſſet & formoſus homo & eloquẽtiſſimus: & circa oĩa manualia opera celeberrimi igenij: Mercurius nũcupatus eſt: & furꝝ deus: qđ vt idẽ aſſerebat Leõtius: & ſi a ioco habuerit initiũ: conualuit tamen apud atticos & archades inceptũ: vt poſt mortẽ illi tẽpla dedicareẽ & ſacra: quibꝰ ſibi ppiciũ conabãẽ facere hi quibꝰ furto aliq̃d erat ſubtractũ: aſſerẽtes numine ſuo: & ſeruata multa ac ẽt recuperata: eũq́; aiebat ſicuti & cęteros iſignitũ: de quibꝰ iſignibꝰ quoniã ifra: vbi de tertio Mercurio late dicturꝰ ſum: hic aliquid ſcribere nõ curaui. Mercurij furtum:

℄ De Cupidine primo ſecundi Mercurij filio. Cap. XIII.

CVpido primus: vt ait cũ Tullio Theodõtius: ſecũdi Mercurij & Dianæ primæ fuit filius: quẽ aiunt fuiſſe pennatũ circa qđ duo potuere ſenſiſſe fingẽtes. Primũ circa nomẽ: eo ꝙ ſpecioſiſſimus fuerit puer: & ſtat Cupidinis filij Veneris: quẽ pueꝝ & pulcherrimũ ſemper pīxere pictores: quaſi alter Cupido dictus ẽ. Pennatum ãt ob id cognominatũ reor: quia velociſſimus curſu fuerit adoleſcẽs.

℄ De Autolico ſecundi Mercurij filio qui genuit Symonem primum. Cap. XIIII.

AVtolycꝰ: vt Ouidio Placet Mercurij & Chiones fuit filꝰ: qui Ouidꝰ de origie eiuſdẽ taiẽ recitat fabulã. Dicit.n. chionẽ Dedaliõis ſpecioſiſſimã fuiſſe filiã, adeo vt Apollini & Mercurio placeret: quibꝰ poſcẽtibꝰ vna & eadẽ die: vno tñ de altero ignorãte: eiꝰ i ſequẽti nocte cõcubitũ cũ pmiſiſſet a Mercurio nõ expectata nocte virga tacta ẽ: & i ſõnũ ſoluta: & ſic cũ ea cõcubuit. Apollo ãt nocte acceſſit ad eã: ex quibꝰ cũ gemios cõcepiſſet: peperit Mercurio Autolycũ Apollini vero Philemonẽ. Veꝝ Autolycꝰ iter fures euaſit clariſſimꝰ: adeo vt nõ videreẽ degñare a prẽ. Phylemonẽ ãt citharista factꝰ ſe Apollinis filiũ demõſtrauit. Huic ego fictiõi cauſã dediſſe variũ gemioꝝ fratrũ exitũ. & ſic vterq́; eoꝝ illi deo attributꝰ ẽ filꝰ. cuiꝰ imitatꝰ ẽ mores: & forſã Autolyci naſcẽtis fuit ſignificator Mercuriꝰ: & ſic eiꝰ dictꝰ eſt filꝰ. & Apollo eãdẽ ob cauſã Philemonẽ lucratꝰ ẽ.

℄ De Synone primo Autolyci filio: qui genuit Siſſimum & Autolyam. Cap. XV.

SYnõ Auctolici fuit filius: vt placet Paulo. & hũc idẽ dicit Seruius fuiſſe furẽ: ſeq́; ad exercẽda latrocinia i diuerſas ſpecies adeo tranſformantẽ. vt facile quos vellet: falleret: Genuit autẽ Siſſimũ & Auctoliam matrem Vlyſſis. & habuit dominiũ penes Parnaſum. vt per Homeꝝ patet in odyſſea vbi recitat qualiter Vlyſſes apud Parnaſum ab Apro in Tibia vulneratus ſit.

℄ De Siſſimo filio primi Synonis. & patre ſecundi. Cap. XVI.

S Iſſimus vt dicit Seruius. filius fuit primi Synonis. nec de eo aliud legiſſe memini niſi quia prẽ fuit ſecundi Synonis. qui fraude ſua troianos in extremam deduxit perniciem. Sicut qui p Siſſimo Syſypho legant.

℄ De Auctolia Synonis primi filia & Vlyſſis matre. Cap. XVII.

AVctolia vt Seruio placet Synonis primi fuit filia. Hæc cũ nupſiſſet Laerti Ithacæ regi. vt quibuſdã placet. a Syſipho latrone ad viꝝ vadens itercepta eſt atq́; oppreſſa. & ex eo cõcubitu ſũt q dicũt eã cõcepiſſe Vlyſſem: & ſic prægnãtẽ iuiſſe i nuptias Laertis & quẽ ex Syſipho cõceperat Laertis filiũ eẽ dixit. qđ Aiax Thelamoniꝰ apud Ouidiũ in qõne de armis Achillis illi obiicit: dicens. Qui ſanguine cretus Syſiphio furtiſq́; & fraude ſimillimus illi &c. Hæc autẽ vt ferẽ cũ audiſſet falſo nuncio apud Troiã Vlyſſem occiſum: doloris ipatiens laqueo vitã abiecit, quã poſtea apud inferos, vt in odyſſea ſcribit Homerus Vlyſſes comperit, & agnouit & de multis perquiſiuit ab ea & prædoctus eſt.

℄ De ſecundo Synone filio Siſſimi. Cap. XVIII.

SEcundus Synon teſtimonio Seruij filius fuit Siſſimi & a Synone prio auo ſuo denoiatꝰ. Hic cum græcis vt per Verg. patet ad excidiũ troianũ exceſſit, & iã minꝰ ſuccedẽtibꝰ rebꝰ a græcis fingentibus reditũ ſubornatus, volens a troianis captus & ad Priamũ regẽ deductus eſt apđ quẽ mira ſagacitate primo ſe extulit, & demũ fallacibꝰ verbis i perniciosam credulitatẽ de receſſu græcorum regem troianoſq́; reliquos ad ſuſcipiendum equũ intra mœnia ciuitatis impulit. Quid ex illo deinde ſecutꝰ ſit neſcio. Scribit tamen Plinius in libro de hiſtoria naturali huius inuentam fuiſſe ſignificationẽ ſpeculariã. Synon ſpeculariã iuẽit.

ex quo ſatis patet eum non minimi momenti fuiſſe hominem.

De Epapho primi Iouis .xij. filio: qui genuit Libyam & Belum. Cap. XIX.

POſtq̄ primi Liberi patris Iouis primi filij prolē oēm expediuimus: retro trahendus ē ſermo ad Epapū ægyptiū eiuſq; ampliſſimā ꝓgeniē. q̄ quidē epaph⁹ vt teſtat̄ Ouid. ex Ione filia Inachi Iouis fuiſſe filiū dicūt. ſed ex Iſide ꝓmethei filia vt vbi infra diu de Iſidæ latius patebit. Euſeb. aūt lib. tempoꝝ dicit eū aliū fuiſſe Thelegōi: cui poſt mortē Apis nupſit Iſis. Geruaſius q̄dē tellibērienſis in libro ociorum īperalium ſcribit Epaphū Heleni & iſidis fuiſſe filiū: & Babyloniā ægyptiā cōdidiſſe: qđ opus fuiſſe cābiſis perſaꝝ Regis certiores autores affirmāt. & ſic de p̄re & m̄re ei⁹ iter ſe diſcrepāt autores. Ego aūt vulgatiorē ſecutus famam: Iouis & Ionis filium dicā: ex cuius cōceptōe fabula īfra vbi de Ione ſcribit̄ itegre referet̄. Hui⁹ dicit Lactātius Caſſiopā fuiſſe coniugē: nō eā quæ ſocrus fuit perſei: ſed longe antiq̄orē & ex ea quoſdam ſuſcepiſſe filios: vt poſtea apparebit. De tēpore eius nō min⁹ q̄ de patre & m̄re diſcordes ſūt veteres. nam Euſebio vbi de tēporib⁹ referente. Aliq̄ dicūt Iouē Ioni Inachi filiæ mixtū regnāte athenis Cecrope: q̄ regnauit circa ānos mūdi. iij. M. dcxlviij. cū cōſtet inachū regnaſſe vſq; ad annū mūdi. iij. M. ccc. lxxxxvij. & ſecundū hos oportuit aliā eſſe Ionē q̄ inachi filiā. Idē aūt Euſebi⁹ paulopoſt prædictā dicit Ionē in ęgyptū ꝓfectā anno. xliij. regni Cecropis: q̄ mundi fuit annus. iij. M. dccx. & ibidē iſidē nūcupatā: & Thelegono cuidā nupſiſſe: & ex eo Epaphum concepiſſe. Ego autem diſcordantijs omiſſis Iouis primi Epaphum filiū dixi eo q̄ eius tempus videatur conuenire magis cum ione inachi filia & iſide Promethei: ex quibus quis poteſt quam malit illi matrem aſcribere.

De Libya filia Epaphi. Cap. XX.

LIbya Epaphi & Caſſiopiæ coniugis ſuæ vt Lactantio placet: fuit filia: quæ cum i Neptūni veniſſet concubitū. i. alieni hois ab ægypto: & ex eo cōcepit & peperit Buſiridē i manē poſtea tyrānū. Hæc vt dicit Iſidorus: vbi de ethimologiis: eius partis africæ regina fuit: q̄ ex ſuo noie Libya dicta eſt.

De Belo Priſco Epaphi filio qui genuit Danaū: Aeſtigiū: & Agenorem. Cap. XXI.

BElus quem Priſcū cognominant veteres Epaphi ſecundū Paulū fuit filius: & poſt eū in ſuperiori ægypto regnauit: vbi vt aiunt cæleſtis diſciplinæ inuētor doctorq; factus: meruit ab ægyptijs vt idem Paulus aſſerit: templū quod illi i Babylonia fuit cōſtructū: & Ioui belo cōſecratū. Theodōtius vero dicit templū hoc poſt belū factum cretenſis Iouis aſtutia: q̄ captatis cum principibus amicitijs quaſi ad eas conſeruādas templa in regnis eorū ædificari: & ſuo amici titulo inſigniri plura fecit: qua aſtutia ſumme nomē eius & deitas ampliata eſt. Alij ſunt qui dicant templū hoc nō Belo priſco ædificatū nec in Babylonia ægyptia: ſed Belo patri Nini regis aſſyriorū i Babylonia Chaldeorū: eūq; diu ſub noie Saturni ſacris & cultu vario honoratū. Fuere præterea belo priſco filij quidam: ſed ex quibus mulieribus non conſtat.

De Danao Beli Priſci filio: qui. l. genuit filias: ex quib⁹ Hypermeſtra & Amynone atq; Bona tantum nomine cognoſcuntur. Cap. XXII.

DAnaus Beli Priſci fuit filius: vt aſſerit Paulus. & illud idē affirmat Lactātius: qui etiā & ante Paulum Oroſiū dicit Danaum Beli filiū ex pluribus cōiugibus. l. filias habuiſſe. quas cū Aegiſtus frater eius cui totidē erant melioris ſexus filij: poſtulaſſet in nurus: Danaus oraculi reſponſo cōperto ſe manibus generi moriturū: volens euitare periculum: conſcenſis nauibus in argos venit. Aſſeritq; Plini⁹ in libro naturalis hiſtoriæ: eū primū nauibus ſeu naui trāſfretaſſe cum antea ratibus inuētis ab eritra rege in mari

Danai .l. filie. Aegiſti .l. filii. rubro nauigaret̄. eſto ſint vt idē ſcribit Plinius: qui credant miſios & troianos i Helleſponto priores excogitaſſe dum aduerſus tracas trāſirēt. Aegiſtus autē q̄ ſpretus eſſet indignans: vt illū ſequerent̄ filijs imperauit: lege data vt nunq̄ domū repeterent ni prius danaū occidiſſent. Qui cū apud argos oppugnarēt patruum. ab eo difficente fraude capti ſunt. Spopondit. n. ſe illis iuxta Aegiſti votū filias daturū in coniuges: nec defuit ꝓmiſſo fides. Subornatæ. n. a patre virorū intrauere thalamos ſingulis cultris clam armatæ oēs: & cum vino lætitiaq; calētes iuuenes facile in ſoporē iuiſſēt: obedientes p̄ri virgines: captato tēpore iugulauerūt viros: vnaquæq; ſuū: Hypermeſtra excepta: q̄ lino ſeu linceo viro ſuo miſerta pepercit. Hūc Danaū dicit Euſebi⁹ cui & armais nomē fuit: anno mūdi. iij. M. dcc. xvj apud ægyptios regnare cœpiſſe. Aſt idē ægypto pulſus argos veniens prius Stelenū argiuoꝝ regē cū annis regnaſſet. xi. regno expulit & idē Gelanorē ſucceſſorē ei⁹ argiui ab iperio expulere & Danaū ſuſcepere: q̄ aq̄s eos abūdare fecit. Nā vt ait Plini⁹ i libro de naturali hiſto. Puteos prim⁹ ex ęgypto i gręcia fodiēdos oſtēdit. Et eiſdē fere tēporib⁹ aſſerit ei⁹ opere a filiab⁹. l. Danai filios. l. Aegiſti fr̄is ſuꝑter Linū: ſeu Liceū occiſos. Tādē ipe cū. l. annis regnaſſet: a liceo occiſ⁹ ē.

Belides vna nocte omnes ſuos viros occiderunt.

De quinquaginta filiabus Danai in generali. Cap. XXIII.

FIliæ Danai fratricidæ ꝓprijs fere nominibus icognitæ ſūt: cū nomina triū tantū ad nos vſq; peruenerint: & ſicuti noia perdidimus: ſic & fortunas poſt ſcelꝰ facinus perpetratū. Finxere tamē poetę has apud inferos eſſe dānatas: & hoc aſſiduo agitari ſupplicio vt haurientes aquas vrnas abſq; fundis conent̄ iplere: vt dicit Oui. Moliriq; ſuis letū patruelibus auſę: Aſſidue repetunt q̄s perdāt belides vndas &c. Et Seneca tragic⁹ i Hercule furēte: Vrnaſq; fruſtra danaides plenas ferūt. Hoc ego illis iniūctū ſupplicū reor: vt mulieꝝ ſingularis cura deſcribat̄: q̄ dū ſuā formoſitatē Lauticia nimia augere conant̄ur: laborē perdūt: & minuit̄ qđ itēdūt iani ſolertia augere. Vł poti⁹ mōſtrat̄ q̄lis ſit fluxoꝝ atq; effœminatoꝝ hoium labor: q̄ dū ſæpe repetito coitu credunt adimplere qđ cupiūt nō obtēto voto ſeipſoſ euacuaſſe comperiunt.

De Hypermeſtra vna ex filiabus danai. Cap. XXIIII.

HYpermeſtra vt in epiſtolis oſtendit Ouidius filia fuit Danai & ſola ex. l. ſororibus neglecto patris imperio Linceo viro ſuo pepercit: & ob id vt idē dicit Oui. carceri tradita ē Hanc vt dicit Euſebi.

in libro tēporū:nōnulli putarūt iſidē eſſe. Attamē. Danao patre argis regnāte ſacerdotio functa eſt.

De Amiemone vna ex. l. filiabus Danai. Cap. XXV.

AMmieone:vt ait Lactātiꝰ:filia fuit Danai ex. l. ſororibꝰ vna Hæc cū ſtudioſe in ſylua iaculo venarēt:iaduertēter ſatyrū percuſſit:q cū illi vi vellet iferre:Amiemō Neptūni auxiliū iploraūt Neptūnus autē fugato Satyro:q ab illo virgo pati noluerat:a maiori deo paſſa cōcepit:& peperit Naupliū. Quid autē de fictione ſentiēdū ſit:infra vbi de ortu Nauplij apponetur.

De Bona vna ex. l. filiabus Danai. Cap. XXVI.

BOna vt dicit Ditis Cretēſis:vbi de expeditione græcorū cōtra troianos ſcribit:filia fuit Danai:quę vt ipſe aſſerit Atlanti nupſit:& ex eo Electrā peperit:quæ poſtea ex Ioue Dardanū edidit:

De ægiſto Beli Priſci filio:qui genuit. l. filios:ex quibus Lynceus: Cap. XXVII.

a Egiſtus Beli priſci fuit filius:& Danai frater:vt ſupra ſatis mōſtratū eſt. Huic. l. fuere filij:quibus cum quæſiſſet Danai fratris ſui filias in cōiuges:ab eiſdē Danai iuſſu occiſi ſunt omnes nuptiarū nocte præter Lynceum:vt prædictum eſt.

De Lynceo ex. l. filijs ægiſti vno:qui genuit Abātē & Iaſium & Acriſiū Cap. XXVIII

Ynceus quē Lynū appellat Ouid. filius fuit ægiſti:& solꝰ ex. l. fratribꝰ miſericordia Hypermeſtrę
L cōiugis euaſit a morte:hic vt placet aliq̄bus:Danao patruo pulſo pro eo regnauit apud argos. Alij vero dicūt:eo occiſo ſed qualitercūq; fuerit:vt Euſebiꝰ oſtendit in libro tēporū:poſtq̄ Danaꝰ regnaſſet annis. l. Lynceus eidē ſucceſſit in regno:cūq; regnaſſet annis. xli. Abante & Iaſio & Acryſio filijs derelictis:diem clauſit

De Abante filio Lyncei:qui genuit Pritum. Cap. XXIX.

A Bas:vt aſſerit Barlaam filius fuit Lyncei ex Hypermeſtra cōiuge:eſto Paulꝰ dicat eū Beli Priſci fuiſſe filiū. Hic autē bellicoſus homo & acerrimi ingenij fuit:Lynceoq; patri ſucceſſit in regno:annisq;. xxviij. vt dicit Euſebius:imperauit argiuis. & mortuus eſt

De Proeto filio Abantis:qui genuit Meram & ſorores. Cap. XXX.

PRœtus:vt Lactantio placet:& Seruio:filius fuit abantis argiuorum regis. Huic vt fere oēs aſſerūt cōiunx fuit Sthenoboe. Homerus autē:dicit Antiope:ex qua tres ſuſtulit filias:quæ iam adultæ:eo q formoſiſſimę eſſent:elatę tēplum Iunonis intrātes ſe prętulere Iunoni. q̄obrem turbata Iuno: illis furorem immiſit talem vt ſe vaccas arbitrarentur:& aratra timentes ſyluas optarent:vt ait Verg. Prætides implerunt falſis mugitibus agros Ouidius aliā refert inſaniæ cauſā dicens has in cea inſula ſe vaccas creditas:eo q furto facto ex armentis Herculis p̄ſtitiſſent conſenſum. Sed quacunq; cauſa factum ſit:ægre tulit infortuniū Prætus. propoſuitq; regni partē:& qua ex eis mallet in coniugē:ei qui illas in priſtinā mentē reuocaſſet. Cuius præmii cupiditate tractus Melāpus Amithaonis filius curādas aſſumpſit:& vt ait Vitruuius in libro architecturæ:eas apud clitorē archadiæ ciuitatē duxit. Ibidē enī ſpelūca eſt ex qua p̄fluit aqua:de ſvbi ex q̄ ſiqs biberit fit abſtemius & ob id apud eā lapidē epigrāma gręcis carminibus ſcriptū ē:teſtificās aquā nō curare eſſe idoneā ad lauandū:& vitibus inimicā. Ibi autē peractis ſacris eas purgauit:& priſtinę reſtituit mēti:& ſic regni partē:& coniugiū vnius conſecutus eſt. Prętus autē ſecūdū Euſebiū annis. xvij. regnauit:eiq; ſucceſſit Acryſius frater. Huius ego filias. ſi medelā Melampodis intueor:vino fuiſſe vltra q̄ deceat mulieres auidas arbitror:& potatæ nōnūq̄ ſe pr̄i regi præferre auſas. Quāobrē Iunonis irā:id eſt regnātis patris metuere:& caſtitate in partē alterā inſtigante vino muliebriter in furiā verſæ ſe vaccas & ſeruas:& iugo ſubitas clamitabant:quod cū forſan ſæpius cōtigiſſet:vexatus infortunio Prætus:eas tradidit Melampodi curādas. qui cū eas aqua prædicta potaſſet hoſtes vini fecit:& furor abijt conſuetus.

¶ De Mera Præti filia. Cap. XXXI.

MEra dicit Leontius filia fuit Præti & Anthiæ filiæ Amphianaſte:quæ cū venationibus dedita dianam per nemora ſequereť:a Ioue viſa atq; dilecta eſt:& ab eo dianæ ſumpta imagine viciata:q̄ tandē cū ob pudorē patrati ſceleris:& timēs ne iterū deciperet:vocanti eā Diana obſeq noluit:& ob id Diana cōmota illā ſagittis occidit. Hanc dicit Paulus Stenoboe fuiſſe filiā ſicut & reliq̄ & poſt ſuſceptā ſanitatē obſecuturā Dianę veniſſe:qua fictione dicit idē Leontius monemur hypocrytas ſępe credulos dolis in eā:quā diſſuadent deduxiſſe perniciē:a qua dū verax homo aliquādo lapſos releuare conať decepti ſemel:& oīa timētes icreduli facti:oblatā reſpuētes ſalutē in mortē perpetuā dilabuntur.

¶ De Achryſio Abantis filio:qui genuit Danaen matrem Perſei. Cap. XXXII.

ACryſius Abātis fuit filius:vt dicit Lactantiꝰ:& vt Euſebiꝰ i libro tēporū ſcribit:Prœto fratri ſucceſſit i regno. hic vt idē Lactātiꝰ aſſerit:nec ab hoc diſcrepat Seruiꝰ:vnicā habēs filiam Danaē i reſpōſis habuit ſe manu eiꝰ:q ex filia naſcereť:moriturū:q̄ ad effugiēdā p̄nūciatā mortē:filiā i q̄dā turri ſepoſuit:ſeruariq; iuſſit:ne qs hō poſſet ad eā accedere. Cōtigit igiť vt audita formoſitatis eius phama:illā cōcupiſceret Iuppi. q cū ad eā acceſſū aliū nō videret:verſꝰ i auri guttā ex teguľi gremiū eiꝰ ſe cadere permiſit:& ſic p̄gnās effecta ē. qđ ęgre ferēs Acryſiꝰ:eā capi iuſſit:& i archā pōi:atq; i mari p̄ijci:qđ cū miſtri feciſſēt:i litꝰ vſq; Apuliū archa delata ē & caſu a piſcatore capta:i q̄ cū cōperiſſet Danaē:& paruū filiū:quē enixa fuerat:eā ad Pilūnū regē detulit. q cū genꝰ eiꝰ cognouiſſet:& patriā:illā libēter ſibi i cōiugio copulauit. Filiꝰ āt eiꝰ cui perſeꝰ nomē fuit:cū excreuiſſet:& gorgoni caput abſtuliſſet:i argos veniēs Acryſiū trāſmutauit i ſaxū:q̄ qdē trāſmutatio ſcđm Euſebiū ſonat:q cū regnaſſet Acryſius apud argos ānis. xxxi. a Perſeo nepote ſuo:nō ſpōte tamē occiſus eſt:& i lapidē. i. infrigiditatē perpetuā verſus. quod autē fictionis ſupereſt infra:vbi de Danae declarabitur.

BIBLIOTECA ... RG ... VITTOR...

De Danae filia Acryſii Cap. XXXIII.

D Anaes Acryſii filia:vt ſupra ꝓximo dictū eſt:i mare pgnās a patre dimiſſa: cū i Apuliā ipulſa ve/niſſet:pilūno regi apulo nupſit:& inde ad rutulos abiere.& cōſtructa ibidē Ardea ciuitate Daunū Pilūno peperit. Saneq́ꝫ omiſſū ē ſupra:Ioue aurū fluxiſſe per tegulas:itelliſſēdū ē auro pudicitiā virginis viciatā:& cū nō eſſet adulterio iter permiſſū per ianuā:clā tectū cōſcēdiſſe: & ide ſe i thala mū virgis demiſiſſe. Dicit tñ Theodōti⁹ ꝙ cū Danaes amaret a Ioue: & ſe ob timorē p̄tris ſciret perpetuo dānatā carceri:vt poſſet euadere:& fugā arripere:occultecū Ioue auro cōcubitū mercata ē:& parata naui & cū his quas potuit deferre diuitijs fugam arripuit:prægnans ex Ioue.

Auream pluuiam iouis ait

De Iaſio Abātis filio:q genuit Atalantā:Amphionē:& Thalaonē. Cap. XXXIIII.

F Vit:vt theodontio placet:Iaſius iſte Abantis filius:de quo niſi ꝙ ſæpiſſime inter argiuos reges nu meratus eſt:& quoſdam habuit filios nil legi.

¶ De Atalanta filia Iaſij:& matre Parthenopei. Cap. XXXV.

A Talanta:vt dicit Lactā. & Theodōtius:iunior fuit filioꝝ Iaſij. Quæ cū ſpecioſa virgo ex ſocijs eēt Dianę:ad Aprū calidoniū perimēdū vna cū cętera Achaię nobilitate iuuenū a Meleagro vocata venit:& i venatiōe p̄ria aprū ſagitta percuſſit:& vt ob ſuā formoſitatē a Meleagro dilecta:occiſa belua:ab ea eiuſdē honorari capite meruit:ex quo eius in amicitiā venit:& amplexus ipſius paſ/ſa ei parthenopeū peperit.

¶ De Amphione Iaſij filio:qui genuit Clorim. Cap: XXXVI.

A Mphion alter ab illo:qui thebas clauſit muro:filius fuit Iaſij:& regnauit:vt dicit Leōtius in orco/meno minio & inpilo vocatus alias argus:cui vnica fuit filia nomine Clons.

De Cloris filia Amphionis & Nelei coniuge. Cap. XXXVII.

C Loris vt ſupra dictum eſt filia fuit Amphionis vt in odiſſea teſtatur Homerus Neleo nupſit: eiq peperit Neſtorem & alios plures filios.

¶ De Thalaone Iaſii filio:qui genuit Eriphylem:Flegeū & Adraſtum. Cap. XXXVIII.

T Halaon dicit paul⁹:fili⁹ fuit Iaſij & apud argos regnauit:qđ qđe iudicio meo ſane itelligē dū ē dū huiuſmodi hoies reges appellāt veteres:nā cū i cathalogo regū nō reperiāt exu/ſtimādū ē eos de ſtirpe regia fuiſſe & aliquā regni particulā tenuiſſe & appellatos reges magis ob dec⁹ ſtirpis q̄ ob poſſeſſū a talib⁹ regnū ex qb⁹ Thalaonē hūc & āphionē & iaſiū puto.

¶ De Eriphyle Thalaonis filia & amphiarai cōiuge. Cap. XXXIX.

E Riphyle vt aſſerit Theodonti⁹ fuit filia Thalaonis & amphiarao vati iūcta coniugio cui peperit Amphilocū & Almeonē. Cūq adraſtus Polynicis gñi ſui cauſa aduerſus Etheocle & Thebāos ſumpſiſſet bellum:belliq pararet:vidiſſetq amphiaraus oraculi reſponſo ſe nō reditu ū ſi iret in bellum latibulū petiit. vxoriq ſue tantum ſuas patefecit latebras. qui cum ab adraſto aliiſq quęreretur: nec cōperiretur vſq:contigit vt videret Eriphyle argiæ cōiugis Polynicis monile quodā a Vulcano donatū Hermioni cōiugi cadmi:illudq deſideraret:diceretq argiæ ſi monile illud illi cōcederet: ſe oſtēſurā amphia raū:& ſic factum eſt:quā obrē in bellū vadens amphiaraus a terra abſorptus eſt: Eriphyle autem poſtea ab alcmeone filio:cui vadens amphiaraus vindictam ſuæ mortis iniunxerat:occiſa eſt.

Virū ob monile prodidit Eriphyle.

¶ De Flegeo filio Thalaonis. Cap. XL.

F Legeus:vt dicit Theodontius fili⁹ fuit Thalaonis:& iuuenis moriēs:nil memoratu dignū reliqt.

¶ De Adraſto rege filio Thalaonis:qui genuit Deiphilē & argiā Cap. XLI.

A Draſt⁹ argiuoꝝ rex vt ait Lactā. fili⁹ fuit thala. & Euronomię:cui cū due eēnt filię:Deiphy le & argia:audiſſetq ab oraculo ſe nuptui daturū alterā apro:alterā leōi:Circa futurū ſfor/tuniū filiaꝝ affligebat:& ecce caſu factū ē:vt polyninces Theban⁹ ex cōpoſito exul itēpeſta nocte argos appelleret:hymbreſq fugiēs:regiā ſubitraret porticū. Nec mora & Tydeus ob homicidiū Calidoniā fugiēs ibidē deuenitet:& i certamē poſt iurgiū hoſpitij cauſa con/ſurgerēt:quā obrē parat⁹ rex ſenex Adraſt⁹ ad eos deſcēdit:& verbis & auctoritate ſua iu/uenū iras cōpoſuit:eoſq deduxit i regiā. Et cū vidiſſet alteꝝ pelle leōis tectū Polinycē.ſ.q regi⁹ iuuenis iſi/gne ill⁹ i teſtioniū virtutis Thebāi Hercul' ferebat Et alteꝝ cute apri:q ob occiſū a meleagro patruo aprū ideo⁹ p̄lis ea tect⁹ icedebat:mſi ābiguitate itellecta:cognouit hos ſibi generos eē trāſmiſſos. Quos p̄oſtq nouit affinitate cōtet⁹:Tydeo deiphilē & polinyci argiā dedit vxores:& cū iuxta ꝓmiſſū regnū ab Etheocle Polinycinō reſtitueret:cōtractis virib⁹ aduerſ⁹ Thebāos bellū mouit:& cūtā duces oēs ſui morte occubuiſ/ſet:cecidiſſetq mutuis vulnerib⁹ polinyces & etheocles:ipe i furā verſ⁹ repetijt argos:nec q̄s illi ſuerit finis noueni.

¶ De Deiphyle Adraſti regis filia:& Tydei coniuge. Cap. XLII.

D Eiphyle:vt dicit Statius:filia fuit Adraſti regis:& cōiux Tydei Calidonij:cui peperit Diomedem.

¶ De Argia Adraſti filia:& coniuge polynicis. Cap. XLIII.

A Rgia ſecūdū Statiū adraſti regis fuit filia:& polinycis cōiux q̄ cū illi peperiſſet Theſſādrū: audiſſetq eū affeo occiſū:ab argo thebas veniēs:vt extremas lahcrias:& officiū funerale cadaueri vi i pēderet eo qđ faceret aduerſ⁹ iperiū Creōtis:vna cū ātigōa polinycis ſorore capta: & iuſſu Creōtis occiſa ē.

¶ De Agenore tertio Beli priſci filio q genuit ſeptē filios:quoꝝ prima Taygeta. ſecūdus Polydorus. tert⁹ Cilix q̄rtus Phœnix quinta Europa. vi. Cadmus. vij. Labdacus. Cap. XLIIII.

P Oſt explicitas ſucceſſiōes Danai & ægiſti filij Beli priſci:ad āpliorē p̄lē Agenoris Phœnicū regis eiuſdem Beli filij:vt Theodontius dicit & Paulus: ſtilus reuocandus eſt. Et eſto a prædictis dicatur ꝙ hic Agenor fuerit Beli filius. Sunt tamen qui dicant eum Beli fuiſſe filium:ſed non

ægyptij:qnimo phœnicis :auumq; huius Agenoris Agenorē etiã nuncupatũ:eumq; Agenorē primũ: nimia apud aſſyrios regnãte cũ igenti multitudine:peſte coactum:patrias ſedes quas circa extremã meridionalē ægypũ habuerat:liqſſe:& duce perigrinationis Nylo i littus ſyriacũ deueniſſe nauibus. & illud pulſis veteribus icolis occupaſſe:ſibiq; regnaſſe:ſibiq; Belũ filium ſucceſſorē liqſſe:quē huius agenoris patrē volũt . Alij vero nepotē ex Phœnice filio:ex qbus cõprehendi poteſt a ſimilitudine nõis:& forſan tēporis exortũ errorē:vt q Beli ſyriaci filius fuerit creditus Beli ægyptiaci. Sed ex quocũq; Belo natus ſit:mens mihi ē hic Theodontij & pauli opinionē ſequi:cũ de ſuperiori nõ ſatis certus appareat auctor Hũc igiť dicũt ex ægypto inlitus ſyriũ abijſſe:& phœnicibus iperaſſe:& ampliſſima atq; generoſa prole claruiſſe.

¶ De Thaygeta prima Agenoris filia. Cap. XLV.

THaygetam dicit Diris cretenſis Agenoris fuiſſe filiam:eãq; Ioui placuiſſe: & in eius veniſſe concubitum:& cum concepiſſet lacedæmonem peperiſſe:dato ſint q eũ ex Semele natum dicant.

¶ De Polydoro.ii. agenoris filio. Cap. XLVI.

POlydor⁹ vt teſtatur Lactantius:filius fuit agenoris:de quo præter nudũ nomen nil puto. Eſto Theodontius de iſto leuem faciat mentionem. ſed longe antiquiorem iſto Agenore illum dicit.

¶ De Cylice tertio Agenoris filio:q genuit Lampſaciũ:& Pygmalionē:& Pyrodē Cap. XLVII

CYlix ſecundum Lactantiũ filius fuit agenoris. Hũc dicit Theodõtius hoiem acris igenij & robuſti corporis fuiſſe:& cũ ſuperiores ſibi fratres ſperneret & de ſucceſſiõe regni ēt deſperaret:vilipēſo ſuperiorũ iugo:parte copiarũ ſũpta:ſedes haud lõge a ſuis occupauit ſibi:& regionē a ſuo noie cylicã nũcupauit:ibiq; duos filios ſuperſtites dereliqt:Lãpſaciũ.ſ.& Pigmalionē. Sũt q dicãt puinciã hãc a Cadmo occupatã anteq̃ q̃ſiturus Europã mitteretur a prē:eãq; poſtea a Cylice poſſeſſã cadmo nõ redeunte.

¶ De Lampſacio Cylicis filio. Cap. XLVIII.

LAmpſaci⁹ vt dicit Theodontius & poſt eũ Paulus filius fuit Cylicis :eiq; ſucceſſit in regno:nec ex eo aliud vlterius inuenitur.

¶ De Pigmalione.i. Cilicis filio & Cypriorum rege qui genuit Paphum. Cap. XLIX.

PIgmalion vt dicit Theodõtius filius fuit Cilicis:de quo refert q cũ iuuenis eēt:& gloria maiorũ ſuorũ:quos ad occiduũ vſq; penetraſſe:& aphricũ litt⁹ ēt occupaſſe audierat:iſeſtareť:Collecta Cilicũ manu:& cõuocatis ex phœnicibus:claſſeq; parata:i cyprũ tuã ſereniſſime regũ trãſuexit exercitũ:& ide veteres ſyros qui ibidē agenoris vetuſtiſſimi vinib⁹:ex antiqs pulſi ſedib⁹ confugerãt:expulit:& occupauit omnē atq; tenuit iſulã:& regnauit in ea. Sane:qď ēt reſtať Ouidius i maiori volumine:cũ ibi ſceleſtiſſimas cõperiſſet mulieres:oino libidini obſequētes:vitio offenſus:vitã cęlibē ducere diſpoſuerat. Attamē q valebat igenio:& artificioſas haberet manus:finxere poetæ eũ ſibi ex cãdidiſſio ebore fœmineã ſculpſiſſe imaginē:eãq; iuxta deſideriũ ſuũ lineamētis atq; decore oris contraxiſſe per oia: in q̃ cũ igenioſus hõ:& artē miraretur ſuã:& venuſtatē imaginis cõmēdaret i dilectionē eius icidit: & feruore maximo cupiebat eã eē fœminã:orauitq; Venerē ea tēpeſtate celeberrimã inſulæ deã:vt aiaret eãdē: & ſuorũ faceret amorũ ſenſibilē: nec effectu caruere pces:fœmina vera facta ē. Quod aduertēs Pigmaliõ gaudio plenus:quoniã voti cõpos eēt:ei⁹ vſ⁹ ē cõcubitu:& e veſtigio grauida facta ē:eiq; peperit filiũ quē paphũ ipe poſtea noiauit:eũq; ſibi morięti reliqt hæredē. Nũc qd ſibi eburnea velit imago:ingenio poti⁹ poetico q̃ viri artificio fabrefacta videndũ ē. Arbitror enim cum pigmalioni ſuſpecta prouectarum ætate virginum pudicitia eſſet:eũ ſibi virgunculã n elegiſſe:ætate ſuſpitione carentem:candore atq; mollitie ebori ſimilē: quã cum ſuis aptam feciſſet moribus:excreuit ante ætatē puellę cõcupiſcētia eius:cœpitq; deſiderare atq; expoſcere precibus:vt cito efficeretur matura viro:qua tandem facta in votum deuenit ſuum. Ouid. Io.

¶ De Papho Pigmalionis filio qui genuit Cinyram. Cap. L.

PAphus vt dicit Theodontius filius fuit Pigmalionis ex eburnea matre: q cũ Pigmalioni ſucceſſiſſet in regno:Cyprũ inſulam Paphum ex ſuo noie nuncupauit. Paul⁹ autē dicit Paphũ oppidũ ab eo tantum conſtructum:& de ſuo nomine nominatum:qď quidem Veneri ſacrum eſſe voluit:cõſtructo in eodem illi templo & ara:cui thure ſolo diu ſacrificatum eſt.

¶ De Cinyra filio Paphi qui genuit Myrrham:& ex Myrrha Adonem. Cap. LI.

CInyras filius fuit Paphi:prout oſtēdit Ouid. dũ dicit. Editus hac ille ē:q ſi ſine ple fuiſſet. Inter fœlices Cinyra potuiſſet haberi. Eſt aũt hic aliter ab illo Cinyra:q aſſyriorũ rex diciť:i lapidē verſus flendo iſortunia filiorũ. Ex hoc autē Cinyra cyprio præter ſcelus vnũ nõ habemus. Nã vt ipſe recitat Oui. huic ex cõiuge filia fuit noie Myrrha:quæ cũ formoſa eſſet : ac etiã matura viro : præter debitũ patrē amauit:& nutricis ſuæ opera:dum mater eius ſacra cereris celebraret:in qbus oportebat per nouē dies a contactu viri abſtinere:eius concubitu potita eſt:in quo prægnãs effecta Adon filius natus eſt.

¶ De Myrrha filia Cinyræ & matre Adonis. Cap. LII.

MYrrha:vt ſupra patet Cinyræ regis filiã dicit fuiſſe Ouidius:& cũ eũ nephario adamaſſet amore: opera nutricis ſuæ:eius icognita habuiſſe concubitum. Fulgentius tamē dicit eã cũ Cinyra poſtq̃ illum ebrium effeciſſet habuiſſe concubitũ:quę ex nephario concubitu prægnans facta:cũ illam vellet noſcere Cinyras:nouiſſetq; filiã:dolore percitus eam ſecutus occidere voluit. Quidã dicũt eam in ſabæos fugiſſe:ad quos vſq; ſecutus Cinyras:cũ illã gladio percuſſiſſet:ex vulnere cõceptũ filiũ eripuiſſe. Ouid. tamen dicit eam miſeratiõe deorũ apud ſabęos in arborem ſui nois verſam:& calore ſol' aperto cortice filiũ emiſiſſe:quē nymphæ liquoribus vnxere maternis. Figmēto huic arbitror cãm dediſſe nomen arboris:quæ apud ſabæos vocať myrrha:guttas emittens ſolis percuſſa radijs : ex qb⁹ pigmētũ cõficiť qď Ait: nefã/dã Myr/rhę libidinem.

adon vocāt:qđ latine ſuaue ſonat. eſt enī ſuaſiſſimi odoris:vt videt̄ velle Petroniꝰ arbiter plurimum libidi/ni cōferens:adeo vt aſſerat ſe ad libidinis icrementū:myrrhinū potaſſe poculum. Veꝝ Fulgentius vt in plu/ribus longe altius ſentiens circa hoc dicit. Myrrham arborem in India eſſe:& ſolis caloribus cremari:& q2 ſolē patrē oīum reꝝ dicebant:ideo patrē myrrham amaſſe dictū:& cū ſol feruētius illam calefaceret eā te/ges eximis corticis emittere:& ſic a patre vulnerata:adonem.i.ſuauitatem odoris emiſiſſe.

¶ De Adone Myrrhæ filio & nepote Cinyræ Cap. LIII.

Ouid.lo. ADon Cinyræ regis aui ſui: & Myrrhæ ſororis fuit filiꝰ:vt lōgo carmīe i maiori voluie teſta/tur Ouid. de quo talē ipē idē recitat fabulā. Dicit eni ꝙ formoſiſſimꝰ euaſiſſet iuuenis:a Ve/nere caſu percuſſa a filio ſūme dilectꝰ ē:ꝗ dū illū maxia delectātiōe ſua per ſiluas ſeqret̄ & nemora:eiuſꝗ vteret̄ āplexibꝰ:ſępiꝰ eū monuit vt ſibi ab armatis beluis caueret & ſeqret̄ iermes. Veꝝ die ꝗdā male verboꝝ Veneris memor a aprū irruēs ab eo occiſꝰ ē. Quē Venꝰ fleuit amare:& i florē cōuertit purpureū. Hoc figmētū Macro. i lib. ſaturnalioꝝ conat̄ eno/date mirabili rōne. Dicit ei Adonē ſolē eē:quo nil pulchriꝰ:& eā terrę partē:quā inhabitamꝰ ſuperiꝰ.ſ. hemi/ſpheriū Venerē eē:cūꝗ i iferiori ē hemiſpherio:a phyſicis ꝓſerpina appellata ſ.t. Et ſic apđ aſſyrios & phoe/nices:quos penes & Veneris & Adōis fuit religio igēs:tūc Venꝰ cū Adōe a ſe dilecto delectaret̄. cū circa ſu/

Alti alle/goriam Adonis. periꝰ hemiſpheriū ſol ā plioti circūflectit̄ ābitu & ide ornatior:qa flores frōdes & fructꝰ eo tēpore terra ꝓdu/cit. Dū vero breuiores circūducit circulos:de neceſſitate maiores apud iferiꝰ hemiſpheriū agit:& ſic autūnꝰ & hyēs ibribꝰ aſſiduis terrā decore ſuo priuatā lutoſā faciūt:quo aper q hiſpidū aial ē delectat̄: & ſic ab apro .i. ab ea tēporis ꝗlitate ꝗ delectat̄ aper. adō.i.ſol terrę.i.veneri ſublatꝰ vr:& i de venꝰ luctuoſa efficit̄. Qđ āt ſit adō trāſformatꝰ i florē:ob id fictū puto:vt nrī decoris breuitas oñdat̄. mane qdē purpureꝰ ē:ſero lāguēs palleſcꝗ marcidꝰ efficit̄. ſic & nr̄a hūanitas māe.i.iuuētutis tēpore florēs & ſplēdida ē.ſero āt.i.ſenectutis quo pallemꝰ & i tenebras mortis ruimꝰ Sāe ꝗcqd aſſyrij ſētiāt vl Macro. hiſtoria tñ videt̄ ſētire & Tulliꝰ teſtatur vbi de naturis deoꝝ:venerē fuiſſe ſyria cyproꝗ cōceptā.i.ex ſyrio hoie & cypria muliere:quā aſtarcū voca/uere ſyri:eāꝗ adōi nupſiſſe:vt dicit Lactā.i libro diuinaꝝ iſtitutioñū. In ſacra hiſtoria cōtinet̄ hāc meretriciā iſtituiſſe artē & ſtupꝝ mulierībꝰ ſuaſiſſe:& vt vulgato corpore queſtū facerēt:& hoc ideo dicit iperaſſe:ne ſo/la ꝑter alias mulieres ipudica:& viroꝝ appetens videret̄. Ex quo cōſecutū eſt & longis perſeueratū tēpori/bus:vt phoenices de ꝓſtitutiōe filiaꝝ donarēt anteꝗ eas iungerēt viris:vt i libro de ciui. dei teſtat̄ Augu. & Iu/ſtinus i epithomate pōpei trogi:vbi Didonē lxx. virgines i littore cyprio ꝗ in ꝗſtū venerant rapuiſſe demō/ſtrat. Fuit igit̄ Adon rex cyprí:& Veneris maritus:quē ego ēt ſeu ab apro:ſeu alia nece Veneri ſubtractū re/or:eo ꝙ ad imitationē lachrymarum eius veteres anniuerſario plangore conſueuerint adonis interitū fle/re:quos in ſuis viſionibus increpat Iſaias. ¶ De Pirode Cylicis filio. Cap. LIIII.

Primus pyrodes e ſilicem ignē ex/cuſſit. PIrodes vt Plinius aſſerit in libro naturalis hiſtoriæ filius fuit cylicis:ex quo & ſi nil aliud habeamus eodem Plinio teſte:ſaltem habemus eundem primo ignem ex ſilice excuſſiſſe.

¶ De phœnice.iiij. Agenoris filio qui genuit Philiſthenum & Belum. Cap. LV.

P Hoenix vt dicit Lactātius filꝰ fuit Agenoris. hūc dicit Euſeb. i libro tēpoꝝ:regnāte argiuis da/nao vna cū Cadmo fratre a thebis ęgyptij veniſſe i ſyriā:& apđ tyꝝ & ſydonē iperaſſe:qđ qdē fuiſſe potuit circa ānū mūdi.iij.M.dcc.xlvi. poſt paulū āt dicit eū āno prio lyncei regis bithuniā cōdidiſſe:ꝗ priꝰ Mariādina vocabat̄:qđ fuit āno mūdi.iij.M.dcclxxix. huꝰ tamē aduētū i ſyriā nō cōueīt cū dictis ſupra:vbi de Agēore a Theodōtio & etiā ab Ouidio diſcrepat:q videt̄ velle Agenorē veniſſe nō phœnicē cū cadmū miſſū ad perqrendā Europā ab Agenore:nō a Phœnice deſcribat. Sed has ego varietates vltro cōcordare volētibus linquā:& de phœnice qđ cōpereri ꝓſeqr. Hūc āt artificio ſū fuiſſe hoiem oñdit Euſebiꝰ.eo ꝙ primus ꝗſdā lr̄as ſeu lr̄arū caracteres phœnicibꝰ dederit:deide ad ſcri/

Phœni/cis inuētū litere. bēdū eas iſt tuiſſe vermiculū:vnde & color ille phœniceus dictus ē credo ab iuētore:q poſtea mutata lr̄a eſt puniceus appellatus. ¶ De Philiſtene filio phœnicis qui genuit Sichæum. Cap. LVI.

P Hiliſthenē dicit Theodōtius filiū fuiſſe Phœnicis:Qui cū eēt Herculis ſacerdos:ꝗ perſanctiſſie a phœnicibus colebat̄:videretꝗ phœnice patre mortuo Belū fratrē natū maiorē regnare:relicto Sichæo filio ſacerdotio:& copiaꝝ parte ſumpta naues cōſcēdit:& poſt multos caſus cū Herculis

Philiſthe nes Ga/des con/didit. colūnas curſu ſuperaſſet:ibidē in littore oceani ſedes aſſumpſit perpetuas:cōdita ciuitate quā Gades voca/uere ſui:& ne ſacerdotiū abdicaſſe videret̄ oino:tēplū ibidē cōſtituit herculi:& ſacra oia ritu tyrio inouauit.

¶ De Sichæo Philiſthenis filio & Didonis viro. Cap. LVII.

SIchæus ſecūdū Theodontium fuit filius Philiſthenis:cui abeūte patre ſacerdotium derelictū ē:vt ſupra dicitur. quod ā rege proximus erat honor. hunc dicit Seruius ſicarbam vocatū:eſto eū Ver/gilius ſemper vocet Sichęū. Et Iuſtius ſēper illū vocet ſicharbā:hic āt ſeu relictis ſeu aliūde ꝗſitis the/ſauris:vt Theodōtio placet:& reliqs:copioſus factus plurimū:Belo mortuo Eliſam filiā eiꝰ acce/pit vxorē:quę poſtea Dido vocata eſt:quā præcipue dilexit. Veꝝ cum Pigmalion Beli filius patri ſucceſſiſſet in regno auri auidus:eius deſideratis diuitijs:clā illi tetēdit inſidias & incautū interemit.

¶ De Belo Phœnicis filio:qui genuit Pigmalionem & Didonem & Annam. Cap. LVIII.

BElus q & metres ſecundū Seruiū appellatus eſt:vt ait Theodōtius filius fuit phœnicis:vir bello & armis iſignis:adeo vt cyprios littus phœnicū pyratica ifeſtantes ſubigeret:quod Vergilius i perſo/na Didōis perfunctorie tāgit dicens. Genitor tum Belus opimā: Vaſtabat cypꝝ & victor ditione tenebat. ¶ De Pigmalione filio Beli. Cap. LIX.

P Igmaliō:vt Theodōtio placet filius fuit Beli regis Tyri:& patre moriēte vt:ait Iuſtinꝰ vna cū ſoro/ribus tyrijs derelictus ē. Cui adhuc puero populus paternū tradidit regnū:hic vero auariſſimꝰ cū

aium ad diuitias Sichæi patruelis ſui inieciſſet:illum dolo interemit hoc ſolũ ſcelus ex rege iſto nobis reliq̃t
antiquitas.

De Didone filia beli & coniuge Sichæi. Cap. LX.

Ido p̃cipuum matronalis pudicitiæ dec⁹:vt Vergilio placet:Beli regis fuit filia. Hãc inſignis
formę virginẽ tyri Belo mortuo ſicharbę vel ſichæo Herculis ſacerdoti dedere in cõiugem
qui ob auaritiã a Pigmalione occiſus eſt. Hęc aũt poſt longa fratris mẽdacia i ſõnis a viro
p̃monita:ſũpto virili aio:pluribus ex his q̃bus ſciebat Pigmalionẽ exoſũ:clam i ſuã ſniam
tractis:ſũptis nauib⁹ fugã cœpit theſauris ſecũ delatis. Et cũ i litt⁹ deueniſſet africũ:vt pla
cet & Tito liuio:mercato ab icolis ſuadẽtib⁹:vt ibidẽ ſedẽ ſumeret:tãtũ littoris quãtũ poſ/
ſet bouino corio occupare:illudq̃ i cartã redactũ:& i fruſta cõciſũ occupauit plurimũ:& oſtẽſis ſociis theſau
ris ſuis:eiſq̃ aiatis ciuitatẽ cõpoſuit:quã poſtea vocauere Carthaginẽ. Arcẽ vero eius a bouino corio:qđ ſic
vocitãt:byrſam nũcupauit. Ad hãc acceſſiſſe Aeneã p̃fugũ vi tẽpeſtatis ipulſũ:& hoſpitio thoroq̃ ſuſceptũ
ab ea:Vergilio placet:eamq̃ diſcedente a ſe Aenea:ob amoris impatientiam occiſã. Ver ̃ Iuſtin⁹ & hiſtori
ographi veteres aliter ſentiunt. Dicit ei Iuſtinus a mauritanorũ rege ſub belli denũciatione a p̃ricipib⁹ Car
thaginenſibus poſtulatã in coniugem:qđ cũ ipſa reſciſſet:& ſua ſe ante ſnia/ad oẽm caſum pro ſalute pa/
trię dãnaſſet:ęgre tulit:ſed terminũ ĩpetrauit:infra quẽ ſe ad virũ p̃miſit iturã. Qui cũ veniſſet conſtructo in/
genti rogo:in eminẽtiori ciuitate parte:q̃ſi Sichæi placatura manes illũ cõſcendit. Et aſtãtibus ciuibus atq̃ Mira Di
expectãtibus q̃dnã factura eẽt:ipſa educto quẽ clã geſſerat cultro dixit. Optimi ciues vt vultis ad virũ vado. donis ca
Seq̃ hoc dicto interemit:mortem potius eligens:q̃ pudicitiã maculare. Qđ etiã longe eſt a deſcriptiõe Ma ſtitas
ronis.

De Anna Beli regis filia. Cap. LXI.

Nna filia fuit Beli:vt videtur placere Vergilio:qui illam ſæpiſſime Didonis ſororẽ appellat. hæc
Didonis fugæ comes fuit:quã poſtq̃ mortuam vidit:& Carthaginẽ ab hiarba rege occupatã:vt
Ouidius dicit vbi de faſtis ad:Bathum regem Cocyrę inſulæ aufugit vetuſti hoſpitii confiſa iure.
Tandẽ ſentiẽs:q̃ a Pigmalion arma aduerſus eam moueret hãc ob cãm a Batho licentiata itra Ouid. fa/
uit mare:& tempeſtatẽ paſſa vbi Cameren petere intẽdebat:in laurẽtũ littus delata eſt:per quod dum Ae/ ſtorum.
neas iam ſuperato Turno:cũ Achate ſpaciando deambularet:eo viſo fugã cœpit:tandem p̃ſtita ab Aenea
fide ſubſtitit:& ab eo in regiã deducta eſt cuius ob aduẽtũ ſuſpicata Lauinia ei tetẽdit inſidias. Verum ãna a
Didone per quietẽ monita nocte regiã exiuit:& ſi ſatis poteſt ex Ouidij verbi cõcepi:in numicum flumẽ ſeſe
præcipitẽ dedit. Sane fictor Ouidius ad vlteriora p̃cedens dicit:q̃ cum poſtea exquireref:& a perq̃rentibus
perueniref ad numicum flumen:viſum eſt illis e fluuio vocẽ audiuiſſe dicentẽ. Placidij ſum nympha numici
Amne perẽne latens anna perẽna vocor. Poſt ipſum autẽ Ouidiũ dicit Macrobius in ſaturnaliorũ libro:apri
li menſe publice & priuatim ſacrificatum iri:vt annare & perennare cõmode liceat.

De Europa Agenoris.vi.filia. Cap. LXII.

Vropa filia fuit Agenoris:vt per Ouidiũ patet:ex q̃ talis narraf fabula:q̃ cũ ob formoſitatẽ ſuam
ſummę diligeref a ioue:ab eodẽ Mercurius miſſus eſt:eiq̃ iperatũ:vt quę cerneret armẽta in mõ
tanis phœnicũ in littus impelleret:quo cum puellis ludere cõſueuerat Europa. Quod cum Mer
curius feciſſet/iuppiter in candidũ taurũ transformatus:ſe armẽtis imiſcuit Hũc cũ cerneret virgo
pulchritudinis & manſuetudinis eius delectata:illũ primo tractare manibus cœpit. at inde eius conſcendit
dorſum:qui paulatim ſe in vndas deducẽs:dũ illã territã:& cornibus atq̃ dorſo initentẽ ſenſit natans in cre
tã tranſtulit:vbi in verã redactus formã:eam oppreſſit:& oppreſſu prægnantem fecit:quę illi poſtea pepe/ Europe
rit:vt nõnullis placet:Minoẽ Rhadamãtũ & Sarpedonẽ. Ipſe vero in eius ſempiternã memoriam tertiam raptus
orbis partẽ Europã ex eius noie nuncupauit. Huius fabulæ figmẽtũ adeo tenui tegif cortice:vt facile poſſit Aq̃ tertia
apparere quid velit. Nã Mercuriũ armenta depellentẽi littus:ego eloquentiã & ſagacitatẽ alicu⁹ lenonis orbis
virginẽ e ciuitate in littus deducentem intelligo:ſeu mercatorẽ fictum ſe iocalia oſtenſurum:ſi nauem con/ pars no/
ſcenderet pollicentem. Iouem i taurum transformatum virginis delatorẽ iam apud deliras aniculas vulga minata.
tum eſt:nauem fuiſſe cui erat inſigne albus taurus:qua quacunq̃ fraude conſcẽſa:a virgine illico remiganti
um opere factũ eſt:vt deferretur in cretam vbi ioui coniugio iuncta eſt:ſeu ſecundũ Euſebium in libro tem/
porũ Aſterio regi:ex quo ipſe ſupra dictos filios aſſerit procreato. Auguſtino tamen placet hunc nõ Aſteri
um:ſed ſanctum appellatum fuiſſe. Diſcrepãt inſuper de tempore huius rapinæ plurimũ auctores. Cũ ſint:
vt Euſebius refert:qui dicãt iouẽ anno Danai regis argiuorũ.xl. europæ mixtum:eãq̃ poſtea Aſteriũ creten
ſium regẽ in coniugẽ aſſumpſiſſe:qui annus eſt mundi.iij.M.dccc.xviij. Alij vero dicunt eã a cretẽſibus raptã
regnante argis acriſio circa annũ mundi.iij.M.dccc.lxviij. Quidam autem volunt eam raptam Panoe eiuſ
dem Europæ filio leguntur. Huius imaginem egregiam ex ære a Pithagora tarenti poſitã dicit Varo vbi de
origine linguę latinæ.

De Cadmo Agenoris.vi.filio:qui genuit Semelem Agauem:Autonoẽ & Inoem. Cap. LXIII

Admus ãtiquiorũ omnium vulgata fama fuit filius agenoris:quem vna cũ Phœnice fratre a the/
bis ægyptiorum veniſſe anno Danai argiuorum regis.xvij.& apud tyrum & ſydonem regnaſſe
ſcribit Euſebius in libro temporum:cum vt ſupra patet longe ante ibidem veni:. Agenor peſte
pulſus:a quo Agenorẽ patrem horum nõnulli volunt duxiſſe originem. Qui Euſebius poſt hæc
ſcribit:anno regni lyncei.xvi.Cadmum armeniã occupaſſe:quod a Cilice factũ ſupra memorauimus. Hic
tamen vt ſcribit Ouidius cũ rapuiſſet iuppiter Europam:ad ipſius perq̃ſitionẽ ab Agenore patre miſſus eſt
hac ei indicta lege ne abſq̃ ea reuerteref i patriã. Qui ſũptis ſociis cũ quorſum q̃reret ignoraret:nouas ſibi

exquirere ſedes ſtatuit. Et cũ haud longe a parnaſo applicuiſſet:oraculũ conſuluit:& habito reſpõſo:vt bo
uem ſequeretur indomitam:& ibidẽ vbi conſiſteret ſedes aſſumeret:qui ĩdeſtina tũ ĩbi locũ ductus acquie/
uit:& regione a boue vocata Boeotia ciuitatis fundamẽta fecit:eãq; ab antiquis thebys ęgyptiis:ex quibꝰ p
deceſſores eius aduenerãt thebas appellauit:Sane vt dicit Ouidius:dum vellet ſacrũ conficere & ex ſociis
quoſdam miſiſſet:vt aquã afferrent:nec reuerterent:eos ſecutus cõperit a ſerpente ingenti deuoratos:quẽ
cũ ſpectaret audiuit:quia & ipſe ſerpens inſpiceret. Eo tandem occiſo monitu ſumpto dentes illi euulſi:ac
ſeuit:& repente hoĩes in armis exorti ſunt:& prœliũ inuicẽ habuere ſpectante Cadmo:nec ãte ceſſauit prœ
lium:q̃ qnq; tantũ ſuperſtites remanerẽt:qui inita pace ſeſe iũxere cadmo:& cœpto operi adiutoriũ pręſtite
re. Palefactus inſuper ſcribit eum Sphingam habuiſſe coniugẽ:eandemq; propter zelum Hermiõe ab eo
diſceſſiſſe:& aduerſus cadmeios bellum miſſe:Sunt prӕterea qui velint eum ſecus hypocrenem fontẽ ſedẽ
tem atq; meditantẽ. xvi. litterarũ caracteres adinueniſſe:qbus poſtea omnis grӕcia vſa eſt. Sic & Pliniꝰ in li
bro naturalis hiſtoriӕ dicit eũ apud thebas lapidicinas inueniſſe:& auri metallorũq; cõflaturã:dato Theo
Cadmꝰ. phraſtus eũ dicat hӕc apud phœnices feciſſe. Verũ longe poſt deſignatũ tẽpꝰ. Nã qđ ſupra de eo ſcribit fuit
is lr̃as circa anũ mũdi. iii. M. dccc. v. hӕc autẽ circa ãnos. iii. M. dcccc. xxxviij. Inde dicit Ouidiꝰ fuiſſe ſibi cõiugẽ Her
iuenit. mionẽ Martis & Veneris filiã:ex qua conſtat. iiii. genuiſſe filias eidẽq; Hermioni a vulcano victrico exitiale
monile cõceſſum. Poſt hӕc autẽ cũ plurima ex nepotibus & filiabus eueniſſẽt infortunia:ipſe iam ſenex ab
Amphione & Zeto pulſus in illyrios abijt:vbi miſeratiõe deoꝝ in ſerpentes ipſe & Hermionӕ verſi ſũt. Hu
ius hiſtoria fabuloſa aliqua habet imixta:quorũ videre ſenſum ſupereſt Serpentẽ igitur marti ſacrũ: Ego
ſenẽ hominẽ atq; prudendẽ olim armigerũ:& bellicoſum intelligo verbis ſuis:& percõtationibus Cadmi ſo
cios detinentẽ:cuius cõſilio:q; ego per dentes aſſumo:inter incolas ſeminata diſcordia eſt:qui aduerſus eũ
Sphingę impulſu ſurrexerant. Ex qua repente ſumptis aduerſum ſe armis in pugnã deuenere:quorum prin
cipes attritis cede popularibus cũ cadmo in cõcordiã deuenere:& ex icolis atq; forẽſibus vnũ fecere popu
lum:qđ autẽ ipſe exul cum cõiuge ſerpẽs effectus ſit:eos deſignat factos eſſe lõgӕuos:prudentes ei more
ſerpentũ ſunt ſenes:& rerũ experiẽtia cauti:& ętate annoſi. & ſi etiam ęuum impulerit:& ſubſidia deſint ritu
ſerpentũ curuo icedunt pectore. De tẽpore autẽ huius regni etiã diſcordes fuere veteres. Dicit eni Euſebiꝰ
in libro tẽporũ anno regni Abantis regis argiuoꝝ. viii. q fuit mundi annis. iij. M. dccc. xxvij. Cadmũ ab Am
phione & Zeto regno pulſum. Nec multũ poſt dicit regnante argis Acriſio Cadmũ regnaſſe thebis:cũ acri
ſius abãti ſucceſſerit:qđ tamẽ eẽ potuit circa ãnũ mũdi. iii. M. dccc. lxxv. cui tẽpori cõgruit qđ poſtmodũ idẽ
ſcribit Euſebius. ſ. Acriſcio argis regnãte ea fuiſſe:quӕ de ſpartis memorant. Quos dicit Palefatus q; cũ p
ximarũ eſſẽt regionũ aduerſus Cadmũ ſubito conſtitiſſe:& propter repentinos cõtractus:quaſi de terra na
tos:& quia ex omni cõfluxiſſent parte ſpartos vocatos. Sed tamẽ male conuenit tempori:quo ſupra raptã
diximus europã. hi veritatẽ cõperiãt:qbus magis eſt curӕ:ego autẽ nil amplius reperire potui.

De Semele filia Cadmi. Cap. LXIIII.

SEmeles Cadmi fuit filia & Hermiones:vt ſatis per Ouidium patet in maiori volumine. Hanc ex Ioue prӕgnantem cum ӕgre ferret Iuno:ei in vetulam Beroem epidauream transformata ſuaſit:vt experiretur nunquid amaretur a Ioue:vt ab eo poſtularet:vt ſecum prout Iunone concumberet. Quę cum Iouem per ſtygias vndas iurare compuliſſet vt ſibi poſtulata concederet:petiit vt ſe cũ prout cum Iunone iaceret. Iuppiter autem dolẽs:quia iuraſſet:ſumpto minore flumine eam percuſſit:& mortua eſt:eiq; ex vtero nõdum perfectus infans eductus eſt:qui Bacchus poſtea fuit. Figmenti huius ego veritatem puto:hanc fœminam pręgnãtem:vt ipſa ſonat fabula fulmine percuſſam:nõ enim ignis. i. Iuppiter Aeri:ideſt Iunoni miſcetur:niſi per fulmen ad inferiora deſcendens.

De Agaue filia cadmi. Cap. LXV.

AGaues:vt ſatis notũ eſt:Cadmi & Hermionis fuit filia:quam Cadmus Echioni vni. ſ. ex ſociis:q illum iuuere Thebas ponere:matrimonio coniunxit:ex quo ipſa cõcepit & peperit filium quẽ vocauere Pentheũ elati animi iuuenẽ:qui cũ ſacra bacchi ſperneret/celebrãtibus matre & ſororibꝰ & aliis:ab oĩbus infuriã verſis occiſus eſt. Dicebat Leontiꝰ Pentheũ hũc abſtemium fuiſſe:& ob
Pentheꝰ id a temulenta matre & aliis occiſum:quia ſӕpius ebrietatem & temulentiã dãnaſſet earum.
abſteniꝰ

De Autonoe filia Cadmi. Cap. LXVI.

A Vtonoe Cadmi & Hermionis fuit filia vt ait Oui. Hęc Ariſtei fuit cõiũx & ex eo peperit Actӕonẽ

De Inoe Cadmi filia. Cap. LXVII.

INo ӕque Cadmi & Hermionis:vt ait Ouidius fuit filia:quę cum nupſiſſet Athamãti Aeoli filio:eiq; Learcũ & Melicertem peperiſſet cũ ab inſano patre Learcũ vidiſſet occiſum:ſibi timens & reliquo ex prӕrupto ſaxo ſe p̃cipitẽ dedit ĩ mare:ex quo aiunt eã marinã deã leucotoem factã:& melicertã palemonem miſeratione Neptuni. Credo ego loca illa fuiſſe:ad quę necata cadauera mare detulerit:& delatis ad ſolatiũ ſuperuiuẽtiũ ĩpoſita deitatis noĩa Seu potius:vt ĩfra legit de Learco & Melicerte

Leuco/thoe ex Ino.

De Labdaco ſeptimo Agenoris filio qui genuit Laium. Cap. LXVIII.

L Abdacus:vt dicit Theodontius:iunior fuit filioꝝ oium Agenoris Qui cũ audiſſet fugatũ fratrem & amphionẽ propria manu peremptũ:& Lycum occiſum ab Hercule:ab amicis ſollicitatus precibus:vt ſyria relicta veniret in grӕciã:cũ eſſet ob ſeniũ nimis inhabilis ad laborẽ Laiũ ex filijs iuniorẽ trãſmiſit. Qui confeſtim occupato regno rex dictus eſt. Paulus aũt dicit Labdacũ Phœnicis fuiſſe filium:ſeneq; thebas veniſſe vocatum:& ibidẽ regnaſſe aliquãdiu:& Laium filium genuiſſe.

De Laio rege thebarum Labdacii filio qui genuit Oedipum. Cap. LXIX.

LAius thebarũ rex fuit:& vt ſatis demõſtratũ ẽ Labdaci filius:qui ſeu ex phœnice miſſus venerit Thebas:ſeu ibidẽ natus ſit regnãs Iocaſtã Creontis thebani filiã ſũpſit vxorẽ. Quã cũ audiſſet cõcepiſſe:cõſuluit de futura ꝓle oraculũ:& in reſpõſis habuit ſe naſcituri manu periturũ. Qui volẽs cõſilio obſtare periculo:iuſſit Iocaſtæ:vt quicqd naſcereẽ exponeret. Quæ cũ mœſta infantem feciſſet exponi:alitus ab extero dũ adoleſcẽs patrẽ exquireret:& ab oraculo ſe audiuiſſet illũ apud phocim inuenturũ:cũ veniſſet ibidẽ patrẽ icognitũ ſeditionẽ cũ ſi:& exteroꝝ ſeparantẽ occidit:& ſic Laius occubuit. Laii mors

De Oedipo filio Laii:qui genuit Antigonã:& Iſmenã:& Etheoclẽ:& Pollynicẽ. Cap. LXX.

OEdipus rex thebarũ fuit:& Laii filius & Iocaſtæ:vt in thebaide teſtaẽ Statius. Hũc iuſſu patris:vt ſupradictũ eſt:a matris vtero in ſyluas abiiciendũ feris delatũ dicũt. Quẽ cũ deferrent ſerui eius ætati innocuæ cõpatiẽtes:nõ abiecerũt iuxta mandatũ:qnimo perforatis ei pedib⁹ arbori vimine alligarũt. Ad vagitũ cuius tract⁹ paſtor qdã polibii corynthioꝝ regis:eũ ab arbore abſtulit:& ad polybiũ detulit. Qui cũ filiis careret patria affectiõe ſuſcepit:& filii loco educauit. Is tamen cũ adoleuiſſet:audiſſetqꝫ ſe nõ polybii filiũ:perquirere patrem diſpoſuit:& cũ appollinẽ cõſuluiſſet:accepit ſe phocis patrẽ reperturũ:& matrẽ ſũpturũ in cõiugẽ:qui phocim veniẽs orta iter ciues:forẽſeſqꝫ ſeditione dũ faueret forẽſibus Laiũ conantẽ ſedare tumultũ icognitũ iteremit. Tãdẽ tanq̃ ab oraculo iuſ⁹ thebas petẽs Sphigẽ iuenit quã ſolutis ꝓblematib⁹ cũ occidiſſet:thebas itrauit:vbi filius Polybi credit⁹:illi locaſta mater cõiugio iũcta eſt:quã libẽs ſumpſit:meroes olim Polybi cõiugis:quã matrẽ ſuſpicabaẽ:timens coniugiũ:& rex thebarum factus:&.iiii. filiorũ ex Iocaſta pr:orta letali peſte thebis habitũ ẽ ab oraculo:nõ defuturã ciuitati peſtẽ:ni regnãtis exilio:inceſtuoſum Iocaſtæ cõiugiũ purgareẽ Sane dũ heſitaret iã infœlix venit corinthius vn⁹ eũ polybo mortuo in regnũ vocãs:qui dũ ſe matris nuptias timere diceret:quonã mõ corinthũ deueniſſet audiuit a ſene:qđ cũ audiuiſſet Iocaſta memor:quæ a ſeruis audiuiſſet:qui illũ detulerãt iſpectis ei⁹ pedib⁹ eũ extẽplo recognouit in f.liũ:qđ ille audiẽs:& a ſe Laiũ patrẽ occiſum cognoſcẽs:dolore percitus ſibi man⁹ in iecit in oculos:eiſqꝫ electis ſe perpetuis dãnauit tenebris Filii vero diſcedẽtes ei⁹ ſpreta humilitate veniẽtes ĩ bellũ:& ide in mutuã mortẽ Iocaſta iã gladio perẽpta mœſta:dolẽſqꝫ altera filiarũ ducẽte exul Creõtis ipe rio in Cyteronẽ mõtẽ abiit. quo aũt inde abierit mihi incognitũ eſt. Sibi tamẽ ab Athenienſibus:neſcio quo merito templum & ſacra tanq̃ deo:Valerio referente conſtituta ſunt. Oedip⁹. ſibi oculos eruit

De Antigona Oedipi filia. Cap. LXXI.

ANtigona Statio teſte Oedipi ex Iocaſta fuit filia:Hæc patri cæco:& in exiliũ a Creonte pulſo ducatũ miſerãda præſtitit:ide cũ ad exhibẽdas vltimas lachrymas fratrib⁹:& officiũ fũebre nocte aduerſus Creontis iperiũ veniſſet:ibiqꝫ argiã polynicis cõiugẽ cõperiſſet. Cremarẽtqꝫ ambę cadauera fratrum:cum argia capta eſt:& iuſſu creontis occiſa.

De Iſmene filia Oedipi. Cap. LXXII.

ISmenes Oedipi fuit filia:vt aſſerit Statius:de qua nil habeẽ:niſi ꝙ cuidã Athy iuueni Cyrreo deſpõſata fuerat:qui ante nuptias a Tydeo occiſus eſt.

De Etheocle Oedipi filio & Iocaſtæ. Cap. LXXIII.

ETheocles Oedipi filius ſpreta prĩs humilitate:habita cũ polynice frẽ de regimine regni ſub hac lege cõcordia:vt viciſſim ſingulis ãnis altero interim exule regnarẽt:repetito a polynice per Tydeũ amicũ regno:nõ ſolũ ſeruare legẽ noluit:ſed iſidias Tydeo legato poſuit:quã o brẽ ſeptẽ regũ obſidionẽ paſſus eſt:& demũ in duellũ cũ fratre veniẽs:ab eo iã vict⁹ illũ cultro trãſegit:& ſic mutuis cecidere vulneribus:nec eorundem ignes cremantes cadauera fuere concordes. Mira fratrũ diſcordia

De Polynice filio Oedipi:qui genuit Theſſandrum. Cap. LXXIIII.

POlynicẽ Oedipi fuiſſe filium & Iocaſtę notiſſimũ eſt:hic cũ fratre:vt ꝓximo ſupra inita de regimine pactione:primus in exiliũ tendens agẽtibus hymbribus:& vento nocte argos intrauit:& cum ſub regia porticu quieſceret adueniẽte Tydeo:q exul patriã fugiebat:itrante eo ſub porticũ:aduerſ⁹ eũ ſurrexit in rixam:& vt ſupra dictũ eſt ab Adraſto rege pacati:& in regiã deducti ſunt:& eius etiam generi facti. Tractu autẽ tẽporis:cũ Tydeus ſub legationis noie pro Polynice etheocli regnũ poſtulaſſet fruſtra:eiqꝫ cõtra ius gentiũ in mortẽ iſidias ab Etheocle ſibi poſitas cõperiſſet:eo itũ eſt:nato iã ex argia Polynici paruulo filio:vt Adraſtus cõgregatis argiuis principibus aduerſus Etheoclẽ & Thebanos iret in bellũ:vbi hiatu terræ abſorpto Amphiarao:& Tydeo ſagitta letali vulnere icto:reliqſqꝫ perẽptis varijs mortib⁹ pugnãdo regibus actũ eſt:vt in ſingulare certamẽ deuenirẽt fratres. In quo cũ iã victor videreẽ Polynices clã a fratre iacẽte trãffixus eſt:& ſic ambo mutuis vulnerib⁹ periere. Quoꝝ tã efficax atqꝫ inflexibile odiũ fuit:vt ẽt eis mortuis iter cadauera perſeueraret. Nã eis ĩ eodẽ rogo ab Argia Pollynicis cõiuge:& Antigona ſorore poſitis:nõ prio ignis accẽſus ẽq̃ diuiſæ ſint flãmæ:adeo vt liqdo appareret cadauera recuſare vno eodẽqꝫ igne cõburi. Extremum odium.

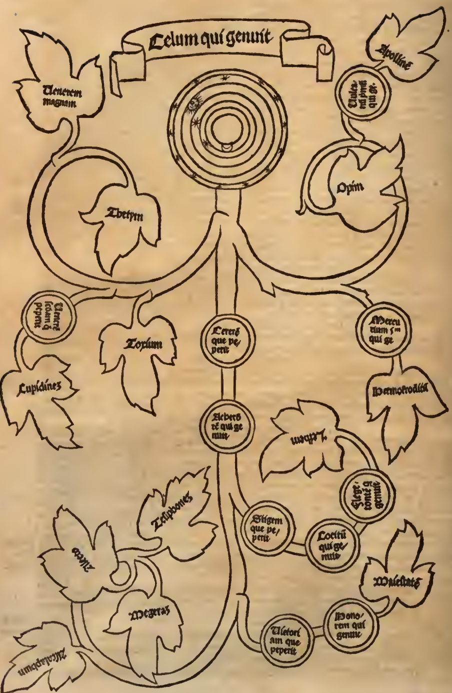
De Theſſandro Polynicis filio. Cap. LXXV.

THeſſander Polynicis fuit fili⁹ ex Argia:Statio teſte. Qui cũ robuſt⁹ euaſiſſet iuuenis iter ꝓceres ceteros ad Troianũ excidiũ iuit cũ grecis. & vt ait Verg. vnus fuit ex illis:qui cum Vlyſſe ligneum equũ intrauere. quid tandẽ ex eo fuerit non comperi.

De Scytha. xiii. filio primi Iouis. Cap. LXXVI. Scytha arci inuẽtor.

SCyta:vt Plynio placet in libro de hiſtoria naturali:Iouis fuit filius:de quo nil aliud legim⁹:preter quod ipſe aſſerit Plynius eũ.f. arciſagittarũqꝫ repertorẽ primũ fuiſſe. Quẽ longe ãtiquiorẽ ſacrę teſtantur litterę. Ex quibus ſumitur Lamech ſagittarium extitiſſe.

SVpererat de ſtirpe ætheris celius:quẽ vt in ſequẽti libro daret initiũ reſeruare ſatius viſum eſt.

Celum qui genuit
Venerem magnam
Apolline
Thetym
Opim
Venerẽ secũdam q̃ peperit
Toxium
Cererẽ que pe/perit
Mercurium 5m qui ge
Cupidinez
Hermofrodi
Acherõ tẽ qui ge nuit
Lethem
Flegetontẽ q genuit
Stigem que pe/perit
Locitũ qui ge/nuit
Tesiphones
Alecto
Maiestatẽ
Megeraz
Honorem qui genuit
Victoriam que peperit
Ascalaphum

SVlcanti mihi exiguo cortice errorum vetuſtatis ſalum. Et ecce inter aſpreta ſco
pulorum & frequentia freta/ grandæuus ſenex Numenius philoſophus vir qui
dem ſuo ſæculo auctoritatis inclytæ/ ſe obtulit obuium:& placida ſatis voce ſer
moneq; compoſito inquit. Quid labore tuo numina ledis: vbi quiete illis poe/
tas placuiſſe/ fuit olim mihi quę tibi nunc cura eſt: theologizantium ſcilicet poe
tarum clauſtra vulgo etiam reſerare. Et dum Eleuſiorum ſacrorum archanum
totis viribus in propatulum trahere conarer: Ecce ſopito mihi inquiete profun
da. viſæ ſunt Eleuſinæ deæ meretricali ornatu veſteq; deturpatæ ipſis fornicum
in faucibus: ſe quibuſcunq; adeuntibus proſternentes vltro. Quod cum videre
tur dignitati idecens nimium: mirarerq; tam pudicas deas in tam prophanum
meretricium corruiſſe: repente quæſiui: tam inepte ignominiæ cauſam. Aſt illæ
toruis oculis & rugoſa fronte: in me verſę irato vultu verbiſq; cœpere. Quid le
no ſceleſte poſcis/ tu tam obſcœni facinoris cauſa es. Exceſſu quidem noſtrę integritatis atq; pudicitię reni
tentes in crinibus captas abſtrahis:& in publicum lupanar tu ipſe caſtiſſimas olim paſſim ſubiicis. Ego au
tem & ſi ſomno plurimo marcerem: non aliter q̄ vigilans intellexi: indignantes illico & cognoui dormiens: Sacra
quod vigilando nō viderem: ſacra ſcilicet myſteria paucorum eſſe debere:& extemplo a cœptis deſtiti: ne miſteria
indignationem acriorem incurrerem Tu autem longe plus cupiens: q̄ tibi cauens vortiginoſum intraſti gur paucorū
gitem:& quod omiſi præſumis ipſe: ſino nunquid credam tantum tibi luminis pręſtetur ingenij: quantum o eſſe
peri tam ſublimi: opportunum ſit:& hoc tacuiſſe nolim. Caue quid feceris iam p̄monitus Eriſichthon ob lę Eriſich
ſam cererem periclitatus ē. Pentheus bacchi ſacra deſpiciens: capite mulctatus a matre pœnas dedit. Nio thon.
bes ob vilipēſam latonā perditis filiis & viro in ſilicem riguit:& ne plures enumerem: tu forſan credis deoꝝ Pētheus
aulas impune reſerare vulgo/ deciperis & ni deſiſtas eorum iram: non anteq̄ experiaris agnoſces: Tū ego Niobe
& ſi æſtuantis maris obſiſteret impetus: paululum tamen ſubſtiti: dixiq;. Quibus te ab oris: quæſo nimium
hos inter ſcopulos euehis/ Ab inferis arbitror. Odore enim ſulphureo cuncta reples:& os inferna caligine
fuſcum:& hæc veteris infauſti plutonis mandata ſint: credo quaſi chriſtiano homini vti iā dudum gentilibus
conſueuerat: talibus timorem putet incutere. Ille quidem veteres cecidere cathenæ:& arma hoſtis antiqui
contrita ſunt: vicimus precioſo redempti ſanguine:& in eo renati lotiq; ſuas decipulas non curamus. Atta/ Alabādi
men ego dearum tuarum nō reſero thalamos: nec deorum tuorum receſſus aperio: quaſi velim illecebras molles.
eorum magis ex propinquo conſpicere: ſed vt appareat poetas: ſi bene de deo ſenſiſſent/ homines fuiſſe p̄
claros:& ob mirabile artificium venerandos:& vt videas quāti pendam hos tuos fabuloſos deos ſimilem
ſtratonico ſibi iram alabandi imprecanti:& Herculis immoleſtam exoranti precem faciā. Ipſi ergo omnes
quorum tu me hortaris iram fugere mihi irati ſint quęſo. Tibi autem illiſq;:& tam inepta credētibus chriſt9
Ieſus is dominus/ e veſtigio euanuit ille. Aſt ego attentus nauigio in ægeum euehebar mare: cęli prolē perq
ſiturus ampliſſimam. Ille autem iter præſtet placidum qui ex Sabæis magnos ad ſe orandum atq; munerl/
bus honorandum ſtella duce deduxit in Syriam.

De Cælo Aeteris & diei filio: qui genuit. xi. filios. Dato q; in præſenti tertio libro de. viij. tantum tractet
vt puta de Opi: de Thetide magna: de cerere prima: de vulcano prio: de Mercurio tertio: de venere magna
& de venere ſecunda:& de Toxio. Cap. I.

CAelum nō illud quidem prægrandæ corpus ornatum ſyderibus: quod dicebat Orpheus a phane
te compoſitum: in domicilium ſuum atq; aliorum deorum:& q; nos ſemper ambire circuitu cerni
mus. Verum homo quidam ſic vocatus: vt ait Tullius: vbi de naturis deorum filius fuit Aetheris
& diei: id eſt ignitæ virtutis:& claritatis eximiæ: a quibus eius nomen proceſſit in lucem & q; hō/
fuerit: ſatis in libro diuinarum inſtitutionum per lactantium patet. dicit enim ſic in ſacra hiſtoria. reperi Vra/
nium potentem virum Veſtam habuiſſe coniugem:& ex ea Saturnum atq; Opim & alios ſuſcepiſſe: qui ſa/
turnus cum regno potens efficeretur: patrem vranium cælum appellauit:& matrem terram: vt hac muta/
tione nominum: fulgorem ſuę originis ampliaret:& cæterea. Huic præterea vt in ſacra hiſtoria dicit Enni9/
Iuppiter nepos eius primo in panço monte aram ſtatuit: atq; ſacrificium adoleuit:& ab eo cælum ipſum ve
rum denominauit. Euemerus vero dicit hunc cęlium ſeu cęlum in oceano mortuum:& in oppido aulatia ſe
pultum.

De Opi prima Cæli filia:& Saturni coniuge. Cap. II.

OPs ſeu opis: vt placet Lactētio libro diuinarū iſtitutionum: filia fuit cæli & Veſtę.& Saturni
frīs cōiunx:& Iouis aliorūq; plurium deorū mr̄: q̄obrem apud orbos orbis plurimū ve/
nerationis obtinuit. Sane ſeu ātiq theologizātes ad ſuos palliādos errores fecerit: ſeu ad
occultandā vulgo fictionib9 magnarū rerū veritatē: vt pręt actū ē: ſeu vt potius Ioui adula
rentur maxios regi: hiſtoria omiſſa: Hāc miris fictiōib9 ornauere: atq; illā ex eis extulere: Galli eu
adeo vt loco maximi numinis colerēt a multis: eiq; tēpla & ſacra ſacerdoteſq; variis cōſti nuchi ſa/
tuerēt locis: de qb9 vt diſtictı9 videam9 apponēda ſūt aliq̄. Prio eā deoꝝ dixere matrē cerdotes
eiq; conſtituere quadrigam a leonibus tractam: eiuſq; capiti turritam deſcripſere coronam & ſceptrum ma Opis.
nibus addidere. Veſte præterea ramorum circuitionibus:& herbarum conſpicua ornauere: illamq; incedē/
tem ſacerdotes: quos eo q; Eunuchi ex inſtituto eſſent gallos vocauere: tympana tangentes:& æra præ/

Opis de ummatris Allegoria ſachie miſta.

cedere demonſtrarunt. eiuſq; in circuitu ſedes vacuas poſuere:& corybantes armatos illam ambire voluerunt. Quid ex his tot ſenſerit videamus. Deorum enim mater ideo habita eſt:quia terrei ſunt homines:q ab hoibus dij facti ſunt. Turrita vero corona:qua iſignita eſt/ſatis pro terra ſumenda oſtendit:cum ſit terræ circuitus:ciuitatum & oppidorum ad inſtar coronæ iſignitus. Veſtis autem ramis herbiſq; diſtincta mõſtrabit ſiluas:& fruteta:& herbarum ſpecies infinitas:quibus terræ ſuperficies tecta eſt. Sceptrum autem quod manibus defert regna/diuitias:& potentiam imperantium ſuper terra monſtrabit:ꝙ quadriga vehatur cũ ſit immobilis:Intellexere ordinem in operibus terræ per quattuor ãni tẽpora:circulari quodã inceſſu ſeruari continue. Cur autem a leonibus trahatur:ratio hęc reddi poteſt. Voluere quidẽ agricolarũ in tradendis terrę ſeminibus conſuetudinẽ demonſtrare. Conſueuere quidẽ leones:vt Solinus in libro mirabiliũ dicit:ſi per puluereum ſolum iter faciant:cauda pedum ſuorũ verrentes turbare veſtigia:ne venatoribus ſui itineris præſtent iudicium.

Leonũ natura.

Quod & agricolæ ſeminibus iniectis ſulcis eueſtigio faciunt regentes:ne ſemen ſurripiatur ab auibus. Præterea cum ſint oſſa leonis oſſibus cæterorũ animalium duriora:intelligi voluerunt: vertentium terram mẽbra eſſe oportere ſolidiora:q̃ cæteris. Vel potius vt oſtendatur per leões:quos quadrupedum reges dicimus:iugo opis ſubditos:orbis principes terrę legibus eſſe ſuppoſitos. Sedes aũt vacuæ illi circumpoſitæ exiſtimo:nil aliud velint q̃ oſtẽdere:quia non ſolũ domus:ſed ciuitates:quę incolentiũ ſunt ſedes vacuentur:perſæpe peſte agente vel bello:ſeu quia in ſuperficie terræ vacuę ſint ſedes plurimæ: ideſt loca inhabitata. Seu quia ipſa terra ſemper ſedes ſeruet vacuas naſcituris. Seu ad demonſtrandũ ꝙ hi ad quos pertinet terrę cultũ:non dico de agricultoribus tantũ:ſed etiã de principibus:qui ciuitatib⁹ & regnis p̃ſunt:non debent ſe ocio & inepte quieti concedere:quinimo ſtare continue & vigilare:cum de nouo ſemper emergant:quę exercitio talium indigeant. Corybantes autẽ has armatos ambire deſignauerũt voluntv nũquẽq; mortalium pro patria ſe debere bellis exponere:& arma pro ſalute patriæ ſumere.

Athys ſo pi dilect⁹

Gallos aũt ſacerdotes habere:ob id contigiſſe dicũt: cum deũ mater:athym decoꝝ adamaſſet puerũ:eũq; cũ pellice comperiſſet:zelo percita illi abſcidiſſe virilia:& ob id ſimilis ſacerdotes appetere:quos gallos a cõtrario ſẽſu dixere. Sane per dilectum athym vult Macrobius ſaturnalioꝝ libro ſolem intelligi:q anno quolibet iuueneſcere videtur:& adeo a terra diligitur:vt in ſe eius ſuſcepta iſluẽtia:quas cernimus herbas:floreſ:& fructus pariat:ꝙ eum caſtrauerit:hoc ideo fictũ credo:quia certo anni tempore:ſolis radij videantur ſteriles eſſe:& potiſſime circa autũnũ & hyemẽ:in quibus temporibus nihil gigni videtur ab eis. Vel vt dicit Porphyrius:athys flos eſt a terra dilectus tanq̃ ornamentũ ſuum:qui tũc a terra caſtraẽ cũ veniente fructu flos decidit:vel ſi cadat ante fructũ nõ ſit vlterius ad fructũ aptus:ꝙ hi ſacerdotes tympana ferãt:& ęra volunt pro tympanis:quæ vaſa ſũt ſemiſpherica:& ſẽper bina feruntur:duo intelligi hemiſpheria terræ: in quibus ambobus vt nõnulli opinati ſunt:terræ opus oſtenditur. Per ęra vero intelligi voluerunt inſtrumẽta ad agriculturã accõmoda.q̃ quondam ãteq̃ ferri vſus inueniretur ex ære confici conſueuerant. Hanc præterea multis nuncupauere noibus:de quibus nõnulla ſignificata expoſita ſupra ſũt vbi de terra:& certa hic ſunt:cum aliquibus deabus communia:de quibus in ſequentibus dicetur:& ob id quæ ſua ſunt propria cenſui apponẽda.

Ops
Berecynthia
Rhea
Cybele
Alma/
Magna
tales

Vocant igitur eam Opim:Berecinthiam:Rheam:Cybelem:Almam:& magnam palẽ Opim autem ideo vocitatam volunt:quod vt ait Rabanus. Opem ferat frugibus:& opere melior fiat: Berecĩthiã autem dicit Fulgentius vocitatam quaſi montium dominam:eo ꝙ deorum ſit mater:q pro mõtibus intelligũtur:ideſt elatis hominibus:vel vt placet aliis & mihi a berecynthio monte ſeu oppido phrygię:i quo per ſancte colebatur ab incolis Rhea autẽ eo ꝙ idem græce ſonet qđ ops latine. Cybelẽ vero voluere nõnulli eam a cybelo quodam denominatam:quem primum illi ſacerdotio fũctum aiũt. alij vero a cybelo oppido in quo dicunt ſacra eius fuiſſe comperta. Quidam vero dictam volũt a Cybel:qđ capitis motũ ſonat:q plurimus i ſacris eius fiebat. Almam autem ab alendo nõnulli credidere dictam eo ꝙ ſuis fructibus oẽs alat. Palem autem eam vocauere paſtores:& pabuloꝝ dixere deã:eo ꝙ gregibus & armẽtis pabula præſtet.

De Tehy magna Cæli ſecunda filia & oceani coniuge. Cap. III.

TEthyn magnã/dicit Paulus a Cryſippo traditũ filiã fuiſſe Cæli atq; Veſtę:& Oceani cõiugẽ qđ qdẽ Lactãti⁹ aſſerit:eãq; matrẽ dicit fuiſſe nymphaꝝ. Veꝝ Serui⁹ eã vocat Dori:qđ arbitror a Ver. ſũpſerit dũ dicit. Sic vbi cũ fluct⁹ ſubter/labere ſicanos Doris amara ſuã nõ itermiſceat vndã &c. In his igr̃ cũ nil hiſtoriographũ hẽaẽ/allegoric⁹ ſẽſ⁹ vidẽd⁹ ę. Tethys ꝓcul dubio aq̃ ẽ:quã dicit Cryſipp⁹ vi feruoris cęleſtis e viſcerib⁹ eductã terrę:& ſic ex cęlo nõ hoie:Veſtaq;.i.terra natã. Doris ãt amaritudo/interꝑtaẽ:quæ qdẽ ſolis agẽte feruore/aq̃rinæ vt phyſici teſtanẽ addita eſt:quod experientia notum videẽ. Nam vt aiunt nautæ. Salſedo illa ſuperficiei aquæ maris tantum immixta eſt:cum infra decem paſſus dulcis inueniatur. Sed quid quod eã Oceano coniugem iungit:cum Oceano aqua ſit:& ſic idem videatur vir & vxor Credo hoc fingentes ſenſiſſe:Oceanũ accipi debere ꝓ elemeto aquæ ſimplici:quod qdem agens credi̇̃:vbi aquæ actio requiratur. Tethym vero pro aqua elementata ſeu mixturam aliorum elementorum habente. Cuius mixtiouis opera poteſt concipere & nutrire. Seu cum vtrunq; ſexum diis eſſe deſcribant:vt Valerii ſerrani carmine patet dicentis Iuppiter omnipotens regum rex atq; repertor. Progenitor genitrixq; deum deus vnus & idem &c. Voʃ

Vale Ser ramis poeta

lunt cum agat aliquid aquam eam vocari Oceanum:cum vero patiatur tethym. Seneca autem vbi de quæſtionibus naturalibus ſcribit aliter videtur ſentire dicit enim:aquam virilem vocãt Maro:muliebrem omnẽ aliã: Vocauere antem eam tethym maiorem:ad differentiam Thetis matris Achillis/quam nympham voluere veteres/non maximam deam niſi & nymphas vt quandoq; ſit diximus deas. Hæc autem magna tethys multos ex Oceano peperit filios:de quibus poſtea.

De Cerere prima Cælij ſecunda filia quę peperit Acherontem. Cap. IIII.

CEres vt placet Lactantio i libro diuinarum iſtitutionum: filia fuit Cęlij & Veſtæ. Hanc dicit Theo
dontius Sicani vetuſtiſſimi ſiciliæ regis fuiſſe cõiugẽ. Siculoſq; primũ frumenti docuiſſe vſum: & Si
cano plures peperiſſe filios: nullũ tamẽ nominat. Hãc pterea teſtimonio Pronapidis dicit Ache/
rontã fluuiũ peperiſſe: & ob hoc ex ea talem recitat fabulã. Eã. ſ. cõcepiſſe: & rubore excreſcẽtis
vteri: in abditã cretę ſpecũ ſeceſſiſſe: & ibidẽ Acherontẽ peperiſſe: qui nõ auſus lucẽ aſpicere defluxit ad infe
ros: & ibidẽ infernalis effectus eſt fluuius. Cuius fictionis ipſemet Theodontius talẽ explicat rõnẽ. dicit eni
pro conſtanti habitũ Cererẽ ſuaſiſſe Saturno fratri ne Titano regnum aliquo pacto reſtitueret: & aduerſus
conditionẽ inter Titanũ & Saturnũ initam: quos Saturnus filios maſculos procreauit: clam naſcentes ſurri
puiſſe: vna cũ Veſta matre atq; educaſſe: qď cũ detectũ eſſet: & audiſſet Saturnũ opemq; a Titano detineri
captiuos: ſibi timens: in cretam abiẽs latebras petiit: nec auſa eſt comparere: donec certior facta ẽ: Iouẽ vi
ctoria liberaſſe parẽtes. Ex quo Cererẽ concepiſſe voluit Pronapides dolorem ex captiuitate fratrũ: eũq;
in ſpecu. i. in latebris peperiſſe: ideſt emiſiſſe ſeu reliqſſe: dũ victoria Iouis lęta venit in publicum. Eũ autem
Acherontem dictũ. ab a qď eſt ſine. & Χαιρων gaudens. nam abſq; gaudio ẽ qui dolet: & ideo lucem vide
re noluiſſe dicit. quia dolentes vt plurimum deiectis in terram oculis receſſus appetũt: & obſcura loca Ibi
enim infernalis fluuius factus eſt: quia apud iferos nulla vnq̃ ſit lętitia. nec illi ideo pater aſcribitur: quia no/
ſtra tantu exiſtimatione procreatur.

De Acheronte infernali fluuio Cereris filio: Qui genuit ſex filios: ſcilicet Alecto: Tiſiphonẽ: Megęram.
Victoriam. Aſcalaphum & Stygem. Cap. V.

ACheron ĩfernalis fluuius abſq; patre Cereris fuit filius. vt pręmonſtratum ẽ. Hũc Paulus Titanis
& terræ filiũ dicebat & ob id a Ioue deiectũ ad iferos: q a ſitiẽtib⁹ titãnis lipidas pſtitiſſet aq̃s Sa
ne noſter Dãtes in pria ſui poematis parte: q̃ ifernus dicit: aliter de origine hui⁹ ſentire videt. Di
cit eni in ſũmitate idę mõtis cretẽſis ſtatuã eſſe ingentẽ cuiuſdam ſenis: cuius aureũ caput eſt: pectus vero &
brachia argentea: corpus & renes ex ære confectos: tybias atq; crura & ſiniſtrum pedẽ ex electiſſimo ferro
factum: dextrum autem pedem ex terra cocta conſiſtere: & in eum fere corporea moles: omnis in romam
verſa inniti. Et has omnes partes præter aureum caput rimulas habere: ex quibus effluunt guttæ aquę ſeu
lachrymæ: quæ collectæ: & per cauernas ad inferos deſcẽdentes flumen faciunt acherontis Sed quid ſibi tã
varię velint fictiones videndũ eſt: Cur cereris dictus ſit filius pręmonſtratũ eſt: q; tiranis & terrę fuerit etiam
concedi poteſt: vbi titanum ſolem intelligere velimus: vt etiam veteres voluere: & ſic nõnulli opinati ſunt: Duo
agente calore ſolis aquas maris trahi in viſcera terrę: & ex eis a frigore terrę dulcoratas effluere: & ſic cum Acherõ/
ſol cauſam dederit eius filius dici po eſt: acillius cuius videtur vterũ exire. Quod inferorũ ſit fluuius. hoc tes;
modo poteſt accipi. ſunt enim fluuii duo: quibus acheron nomen eſt. Vnus quidem apud moloſſos defluit
vt dicit Titus liuius & in ſtagna: quæ inferna vocantur effluit: & ex eis in heleſpõtium ſinũ mergitur Alter ve
ro apud lucanos fluens morte Alexandri epirotæ inſignis in infernũ cadit: & ſic horum ad inferos vnuſquiſ
q; deſcẽdit. Nam qui apud moloſſos eſt i regno quondam Plutonis qui deus inferni dictus eſt: eo q; ab oriẽ
te ſole factum eſſet inferior vagat. Et ſic ſi in regno Plutonis eſt. in inferno eſt. Attamen de ſecund . ſic ſen
fere quidam: Aſſerunt quippe priſcis temporibus græcis fuiſſe conſuetudinem: damnatos exilio in italiam
mittere: ſeu ipſi exules ſua ſponte venire: quã eo q; apud inferum mare dicebant: ſeu quia iferior græcia ab
ortu ſit ſolis: ideo & flumẽ: & dãnatos eſſe apud inferos teſtabãtur: ex quo volũt locum fabulæ adinuentũ:
cum etiam ethimologia nominis fluuii faueat fictioni: cum ſonet ſine gaudio vel ſalute: quaſi exules patria
perdita abſq; gaudio vel ſalute eſſent. Qui vero aliter ſenſerũt: vt ſeruius: & poſt eum Albericus dicunt A
cherõtem fluuium non eſſe: ſed ſolum italiæ: verum de hoc alias. Dantes autẽ noſter de vero acheronte in
fernali intelligit: & dicens: quia in creta inſula ſenis ſit ſtatua ex variis metallis a damiata ſyriæ ciuitate in
romam verſa: intẽdit loci congruẽtiam originis deſignare: & tempora cauſaſq;. Sed primo de loco videam⁹.
Dicit ergo ſtatuã ſenis: ſeu ſenẽ ſtare erectum: vt per hunc intelligamus humanum genus: quod adhuc ſtat
eſto antiquũ ſit: & ſtat in monte Ida. Ida enim idem eſt quod formoſitas: per quã ſentire vult forõſitatẽ tem/
poraliũ rerũ: quam vt periturã deſignet dicit. olim montẽ ill lętum: hodie vero triſtem atq; deſertũ. In mõ/
te autem cretenſi dicit: eo q; creta inſula tripartiti orbis media videatur. nam illi ab arctoo ægeũ eſt mare:
& ab occiduo Ionium: ſeu myrthęũ: quę europe ſũt maria. A ſolis ortu eſt illi icareum mare. atq; carpatium
ſeu ęgyptium: quæ aſyatica maria ſunt. A meridie vero & occiduo afro alitur ponto: & ſic tribus orbis parti
bus terminus eſt: vt itelligamus non ſolum vnam harum partium: ſed omnes operam dare: vt acheron cõ
creetur. Ipſe autem ex guttis cadentibus: ideſt ex criminibus & operibus prauis fluxiſq; antiquarum ętatũ
& præſentis confectus eſt olim: & conficitur hodie: vt ſentiamus ex criminibus mortalium amitti gaudium
ſempiternum. Verum vt appareat: quia non omnis ętas in hoc conueniat: aureum caput ſolidum eſſe di/
cit: vt per illud intelligatur innocentię primi parentis tempus: & noſtrum dum renati baptiſmare ĩ infantia
ſimplices perſeueremus. Demum venit argentea. quę & ſi corporeis viribus videatur validior vitiis tamen
efficitur vilior: & ſic argentea ſciſſa rimis: ideſt criminibus. Tandem tertia ſequitur priorum ſordidior. & ope
rum longe deterior: & hæc ęquo modo ſciſſa eſt: & in augmentum agit miſerię. Inde ſequitur ferrea fortior
reliquarum etiam peior & obſtinatior. Vltimo ſequitur teſtea: in quam omnis moles corporea inclina/
tur: & per quam mortalium fragilitas: & ſenium deſignatur. & hæc ſciſſa eſt. Ex quibus quidem ſciſſuris
fit vt lachrimæ effluant facientes acherontem: ideſt gaudii perditionem: ex qua acquiſitio triſtitiæ ſequa/
tur neceſſe eſt: vt ſtigis habeatur origo: & ex triſtitia: doloris incendium: qui phlegeton eſt. Et

ex hoc luctus miſeriæ:frigiditas i ſempiterna:quam cocyus ſignificat. Quod autẽ a damiata in Romã verſus ſic deſcribit humanũ genus:qđ in campo damaſceno principium habuit: Romam regnorũ mundi vltimam:ideſt finem ſuum proſpicat.

De furijs filiabus Acherontis in generali. Cap. VI.

FVrias tres eſſe omnes videnť velle poetæ:de quibus in generali libet pauca præfari:vt de particularibus ſumatur facilius intellectus. Primo igitur eas dicunt Acherontis fuiſſe filias atq; noctis:& Acheron illi pater fuerit teſtatur Theodontius:qđ autem ex nocte matre natę ſint carmie pater Vergilij dicentis. Dicuntur geminæ peſtes cognominæ diræ:Quas & tartaream nox intempeſta megeram Vno eodẽq; tulit partu:& cætera. His inſuper plura eſſe nomina voluere. Nam apud inferos eas vocari dixere canes:vt videtur velle Lucanus dum dicit. Iam vos ego nc mino vero Elicã:ſtigiaſq; canes i luce ſuperna Deſtituã:& cętera. Apud mortales furias,vt ab effectu patet per Vergilij carmẽ. Cęruleis vnũ de crinibus anguem Cõiicit.inq; ſinu præcordia ad intima ſubdit Quo furibunda domũ monſtro permiſceat omnẽ. Eumenides etiam apud nos appellari dicũtur:vt per Ouidiũ patet dicentẽ:Eumenides tenere faces de funere raptas:& cętera. Et hoc apud nos factũ i infortunato cõiugio ſatis cõſtat. Diræ etiã appellãť & hoc apud ſuperos:vt ait Vergilius. At procul vt diræ ſtridorẽ agnouit & alas:Infœlix crines ſcindit Iuturna ſolutos:& cætera. Nam Iuturna dea ſtridorem diræ in aere:non in terris agnouit:Vocãtur.& volucres vt idem dicit Vergilius. Iam iam linquo acies ne me terrete timentem Obſcœnę volucres alerũ verbera noſco. Dicit præterea Theodotius apud littorales harpiyas appellari. Poſt hæc illas aiũt Iouis atq; Plutonis

Furiarũ Allegoria. obſequio deputatas:vt Vergilius teſtatur ſcribẽs de eis. Hę Iouis ad ſolium:ſęuiq; in limine regis Apparẽt acuuntq; metum mortalibus ęgris. Si quando letum horrificum morboſq; deum rex Molitur mentis:aut bello territat vrbes:& cætera. Sed iam quid iſta velint videndum. Dicunť igitur eas Acherõtis & noctis filias:& ratio videtur talis. Non ſuccedentibus pro votis rebus & ratione cedente:vt pertubatio mẽtis oriať. de neceſſitate videatur:quę non abſq; mentis cęcitate iudicii perſeuerat:& perſeueratione fit maior:donec erumpat in actum:qui abſq; ratione factus furioſus appareat neceſſe eſt. Et ſic ex Acherõte furiæ naſcũtur & nocte. Dicuntur præterea apud inferos canes:ſcilicet apud homines conditionis infimæ:qui dũ i perturbationẽ veniunt nõ exiſtẽtibus furori viribus:clamoribus omnia cõplent:canũ more latrantes. Apud medios autem furiæ:vel eumenides dictę ſunt:eo q; maiori ledant incẽdio furioſum. mediocris eĩ homo perturbatus:vt in ſe aga::ſeq; intus rodat atq; cõſumat:quędam faciunt. nã ne in minores agat lex publica prohibet in maiores potentia:& more vulgi inferioris clamores emittere indignatio vetat:ſecum igitur vrit:& ſi eruperit vix deſiſtet quin in maximũ tendat icendiũ multis opitulantibus furori. Dicũtur autẽ Eumenides beneuole et mites per contrarium quaſi non mites ευμειк.n. beneuolus. Apud ſuperos veros appellanť diræ a ſęuitia maioꝝ in minores:ad quã cõfeſtim euolat maiorũ furor. Volucres aũt appellantur a velocitate furoris:cum repente a manſuetudine in furorẽ erumpant homines. Harpyie autẽ apud littorales a rapacitate dicuntur. Tanto eñi feruore littorales efferunť in prędã:vt in nullo diſcrepet a furore. Plutoni autem ideo obſequioſos vocant:quia diuitiaꝝ dicitur deus:vt aduertamus crebro perturbationes:iraſq;:& rixas:ob imoderatã auri cupidinem ſuſcitari. Quod autẽ ioui aſſiſtant:non eſt mirandũ:eſto illum pium mitẽq; dixerimus. pio enim iudici opportunum eſt vltores ſcelerũ habere miniſtros:qbus ſi careat:aut nõ vtatur:legum auctoritas facile diſſoluetur. Eſt inſuper aliquando ob populorũ crimina diuina permiſſio:vt in elemẽtis miſceatur furor:& eis diſcordantibus iſiciatur aer:& peſtes letiferę orianť. qbus miſeri abſorbemur. Sic ex eorundẽ ſuperbia bella naſcantur ex quibus incendia:populationes:& excidia conſequuntur.

De Alecto filia prima Acherontis. Cap. VII.

ALecto furiarum prima eſt Acherontis:& Noctis filia:quam ſic ſcribit Vergilius. Luctificam alecte dirarum a ſede ſororum. Infernisq; ciet tenebris cui triſtia bella: Iraq; inſidięq; & crimina noxia cordi. Odi & ipſe pater Pluton:odere ſorores Tartareę:monſtrum tot ſeſe vertit in ora. Tam ſęuę facies:tot pullulat atra colubris. Et paulo iſra. Tu potes vnanimes armare i prœlia fratres Atq; odiis verſare domos:tu verbera tectis. Funereaſq; iferre faces:tibi numina mille. Mille nocẽdi artes &ce. Satis hoc carmine huius funę officia apparent ſatis potentia:ſatis & truculentia:cum etiam plutoni & ſororibus odioſa ſit. Sonat enim alecto iuxta Fulgentium ipauſabilis:vt itelligať omnem furiam ab animi inquietudine initiari:quę quidem inquietudo totiens intrat mentes:quotiens deſiſtimus noſipſos & deum cognoſcere.

De Tiſiphone furia Acherontis.ii.filia. Cap. VIII.

TIſiphone furiaꝝ ſecunda:eſt Acherontis & Noctis filia:quã ſic deſignat Ouidius. Nec mora Tiſiphone madefactam ſanguine ſumit. Importuna facem:fluidoq; cruore rubentẽ. Induitur palam:tortoq; icingitur angue. Egrediturq; domo:luctus comitantur euntẽ. Et pauor & terror trepidoq; inſania vultu &c. Quibus Claudian⁹ addit Centũ ill. ſtãtes vibrabãt ora ceraſtę Turba minor diri capitis ſedet it⁹ abactis Ferrea lux oculis:q̃lis per nubila phœbes Atracia rubet arte color ſuffuſa veneno. Et his ſuperaddit Stati⁹ dicẽs. Suffuſa veneno Tẽdit:ac ſanie gliſcit cutis igne⁹ atro Ore vapor:quo lõga ſitis morbiq; fameſq; Et populis mors vna venit &c. Sic igiť vti per Vergiliũ alecto qualitas:ſic per hos tres vates Tiſiphonis demõſtrata eſt. Fulgẽtius p̃terea dicit. Tiſiphone idem quod τουτων φωνη.i.ſtarum vox in quam poſtq̃ pectus turgidum fecit inquietudo facile deuen tur:& ideo progreſſum talem facem ſanguine madẽtẽ dicit Ouidius:eo q; iguea ira nunq̃ egreditur niſi in ſanguine:& ideo fluido cruore rubentem dicit ob colorem faciei hominis irati.& ad diſpoſitio

nem animi demonſtrandam. Nec ante conſurgit iratus q̃ illum amicorum comitantur lachrymæ illi minus ſano timentes: qui ideo a terrore comitatur: quia iratus omnis terribilis videatur. Serpentes nunc eidem appoſiti habent iræ ſeuitiam denotare. Hinc deuenieus iratus iuvocem emittit vapores: id eſt verba per quæ ſæpe deſolationes oriuntur lococorum & populorum mortes atq; egeſtates.

De megæra furiarum. iii: Acherontis filia. Cap. ix.

MEgæra furiarum. iii. Acherontis & noctis filia: ſic a Claudiano vbi de laudibus Stiliconis effigia/tur. Improba mox ſurgit triſti de ſede megæra: Quam penes inſani fremitus animiq; prophanis Error. & vndantes ſpumis furialibus iræ. Non niſi quæſitum cognata cede cruorem. Illicitumq; bibit primum quem fuderat enſis. Quem dederint fratres: hæc terruit herculis hora Hæc defenſorum terrarum polluit artus, Hæc athamanteæ direxit ſpicula dextre. Hæc agamenonias inte baccata penates Alternis luſit iugulis: hac auſpice tedæ Oedipodẽ matri natæ & iũxere thyeſtem &c. Et quoniam megæra magna ſonat contentio ſeu lis: ſatis cognoſcere poſſumus per ſuperiores verſus facta nomini conuenire: & ſic fit vt ex inquietudine animi deueniamus in clamorem: & ex clamore in odium & rixam: ex quib⁹ furioſi in exitium ſæpiſſime ruimus

De Victoria quarta Acherontis filia. Cap. X

VIctoriam dicit Paulus Acherontis fuiſſe filiam: ex Styge filia ſua ſuſceptam cui adeo Iouẽ fuiſſe gratum aiunt: vt cum ei fauiſſet in pugna gigantum ſibi loco muneris exhibuiſſe: vt dii per Stygem matrem eius iurarent: & ſi qui aduerſus iuramentum agerent/ per certum tempus a nectare abſtinerent. Hanc Claudianus vbi de laudibus Stiliconis ſic deſcribit. Ipſa duci ſacras victoria pãderet alas. Et palma viridi gaudẽs: & amicta tropheis Cuſtos ĩperii: virgo q̃ ſola mederis Vulnerib⁹: nullũ que doces ſentire laborẽ &cæ. Theodontius vero fere cõcors Claudião i deſcriptiõe eã iſuper ornat triũphalib⁹ ornamẽtis. Verũ paul⁹ diſcrepat: eãq; dicit lætã: ſed rubigie atq; puluerulẽto ſqualore obſitã: armis indutam & cruentis manibus: nunc captiuos nũc ſpolia recenſentẽ: & ornamẽta quæ Theodõtius huic apponebat filio eius: quẽ honorẽ dicunt exhibẽt oia Sed quid ſenſerint exquiramus. Victoriã Acherontis filiã ideo voluiſſe veteres credo: quia nõ ex incuria & ocio acquiratur: ſed ex cogitationibus cõtinuis: quæ dũ ex ingenio exprimũtur vtiliora cõſilia: agũt profecto cogitantẽ: & ab eo gaudiũ omne amouẽt: & ſic iã adeſt Acheron. Præterea nec in comeſſationibus atq; ioculationibus inuenitur: quinimo ex vigiliis: circuitõibus: & laboribus aſſiduis cõſtãti aio & forti pectore dolore vulnerum & tolerantia incurſionum excerpitur: quæ abſq; triſticia patientis euenire aut tolerari non poſſunt. Verum vt differat hec triſticia a triſticia furiarum: illa ab ægritudine mentis: hæc a corporea vt plurimum oritur. Et ſic cui pater Acheron venerat: ſtix accedit eueſtigio mater. E contra aũt ſtãtes nec aliqua præmeditantes facile deueniunt in ruinam. Troia anxia capi non potuit. læta confeſtim capta eſt. Alatam victoriam dicit Claudianus: quia facile etiam vna oportuna omiſſa vigilia: nonnunq̃ in partem euolat alterã. Palma ornatur: quia nunquam lignum palmæ corrumpitur: frondeſq; viriditatem conſeruant/ vt victoris auctum robur & nomen in longum virere intelligamus. Tropheis autem amicta eſt vt ſecuuda honoris ſpecies impenſi victori monſtretur. minor. n. erat triumphus. & quia i eo ſacrificaret ouẽ victor: ouatio vocabatur. Seu vocabant veteres tropheum truncum ad inſtar ſuperati hominis factum: & armis eiuſdem iditum: habitus victoriæ a Paulo deſignatus aptior videtur: q̃ is qui a Theodontio ſcribitur: Nõ enim extemplo victor ornamentis ornatur: non victoriæ: ſed ob victoriam ei poſtea exhibẽtur.

Pulchra Victorie deſcriptio

De honore Victoriæ filio. Cap. XI

HOnorem Theodontius & Paulus filium dicunt fuiſſe Victorie: ex quo patre non dicunt. Hunc tamẽ arbitror ideo Victorie dictũ filiũ: quia ex victoria q̃ſita cõſequatur honor: qui quidẽ in p̃ſentia ſuſcipiẽtis exhibebatur: cũ laudes in abſentia præſtarẽtur. Huic a Romanis olim tẽplũ cõſtructũ fuit/ tẽplo virtutis iunctũ: ad quod niſi per tẽplũ virtutis nõ erat itroitus: vt appareret neminẽ niſi per virtutẽ honorẽ conſequi poſſe: & ſi ob aliã cauſã cuiquã fiat: nõ honor ſed ridiculæ atq; lætales blanditiæ ſunt: huic coniugẽ fuiſſe reuerentiã uolũt: & ex ea illi maieſtatẽ exortã. Sunt tamẽ qui idẽ dicãt reuerentiã & honorẽ cũ differant Eſt honor public⁹ & priuatus: publicus cũ alicui laurea vel triũphus decernitur. priuat⁹ is eſt qui a priuatis impẽditur. vt dum alicui priuato aſſurgimus: eum præmittimus: primum locum in templo vel menſa præſtamus. Reuerentia vero eſt quam maioribus non ex decreto: ſed ſponte vel conſuetudine exhibemus: cum flexis genibus & adaperto capite venerabiles viros alloquimur. Quæ ſolius dei ſũt eſto ſibi ambitioſi principes occuparint.

Honor

Reuerentia

De maieſtate Honoris filia. Cap. XII

MAieſtatem honoris atq; reuerentie filiam dicit. Ouidius: de qua vbi de faſtis ſic ait. Donec honor placidoq; decẽs reuerentia vultu. Corpora legitimis impoſuere toris. Hic ſacra maieſtas quæ mundũ tẽperat omnem. Qua q; die partu eſt edita magna fuit. Nec mora conſedit medio ſublimis olympo. Aurea purpureo conſpicienda ſinu &c. Hanc honoris & reuerentiæ filiam voluiſſe reor: quia ex honore impenſo & exhibita reuerentia fit quidam maioritatis ſtatus in ſuſcipiente: ex quo maieſtas eſt dicta deo ſoli competens.

De Aſcalapho quinto Acherontis filio. Cap. XIII

AScalaphus Acherõtis & Orphne nymphe fuit filius: vt ait Ouidius. Aſcalaphus audit quem quõdã dicitur orphne Inter auernales non ignotiſſima nymphas: Ex acheronte ſuo furuis peperiſſe

ſub Antris &c. Hunc aiunt rapta Proſerpina a Plutone:cũ q̃reretˀ nunq̃d aliquid apud iferos guſtaſſet:eã accuſaſſe/atq; dixiſſe/tria grana mali punici ex vindario ditis guſtaſſe:ex quo factũ eſt vt nõ reſtitueretˀ ex toto Proſerpina:& ipſe verteretˀ a Cerere i bubonẽ. Circa qđ figmẽtũ nil credo aliud voluiſſe poetas q̃ oſtẽdere odioſiſſimũ eẽ accuſatoris officiũ: & iccirco aiũt i bubonẽ verſũ Aſcalaphũ:eo q̧ ſicut bubo funeſta ẽ auis:& ſiniſtri ſemper augurii reputata:ſic & accuſator ſemper laboris:& anxietatis prænuncius eſt accuſato. Præterea bubo ſtridula auis:eſt vt oſtendatˀ clamoſos eẽ accuſatores:ſic & vti bubo ſub multitudine variaꝝ pennaꝝ modicũ habet corporis:& æque accuſatoris ſub lõga verboſitate vt plurimũ reperitˀ modicũ veritatis. Igitˀ nõ icõgrue filiꝰ dicitˀ Acherontis:ad ſimilitudinẽ ſaltẽ officij. quia ſicuti Acheron gaudio priuat quos trãſuehit:ſic & accuſator hos replet triſtitia i quos iuehitˀ. Quod aũt Orphne mater eiꝰ dicatur:a cõſuetudine bubonis ſumptũ eſt:qui ſæpiſſime:vt aiunt:qui de ꝓprietatibꝰ reꝝ ſcripſere:die mortuorũ ſepulchris inhabitat:& Lucanus ait. Cælo tegitur qui nõ habet vrnã. Spectantia ad Cererẽ & ꝓſerpinã vbi de eis in ſequẽtibꝰ apponetˀ.

Delatores odioſiſſimi.

De Styge Acherontis ſexta filia. Cap. XIIII.

STyx iferna dicitˀ palus & Acherontis & terræ filia exiſtimatˀ a cũctis:& ſecũdũ Albericũ deum nutrix & hoſpita. per quam etiam vt dictum eſt dii iurant:neq; timore pœnę audẽt peierare:vt Vergilius. Stygiãq; paludem:dij cuius iurare timent & fallere numen &c. priuabatur. n. ad tempus qui deieraſſet nectareo poculo. Et hoc ideo illi volunt conceſſum quia victoria eiꝰ filia:dijs aduerſus Titanos pugnantibus fauiſſet. Styx enim iterprǣtatur triſtitia. ideo Acherontis:qui ſine gaudio eſt/dicta filia: eo q̧ vt ait Albericus, qui gaudio caret i triſtitiã labitˀ facile: imo vt labatˀ neceſſe eſt. Terra aũt illi attribuitˀ mater:qa cũ ois aqua a fonte illo aquaꝝ vno Oceano ꝓcedat:trahi per viſcera terræ vſq; ad illum locũ vnde prorumpit in publicũ neceſſe eſt:& ſic terra Stygis dicitˀ mater. Seu ſecũdũ aliũ ſenſũ. Inter humores ab elemẽtis impreſſos mortalibus:a terra imprimitur melancolia:quæ proculdubio triſtitiæ mater & altrix eſt. Deoꝝ autem nutricẽ & hoſpitã non abſq; miniſterio Stygẽ voluere. Circa qđ aduertẽdũ eſt duplicẽ eẽ triſtitiã. Aut triſtamur qa deteſtãda noſtra deſideria:quacũq; ex cauſa ſit cõſeq neque amus. Aut triſtamur cognoſcentes qa aliquid ſeu multa minus iuſte peregimꝰ. Triſticia prima nunq̃ deorũ fuit nutrix aut hoſpita. Secunda vero fuit & eſt:nã ex minus bene cõmiſſis dolere & triſtari nil aliud ẽ:q̃ alimenta præbere virtuti per quã i deitates ſuas gẽtiles ruere:& nos chriſtiani i beatitudinem imus eternã i qua dii nõ inanes aut perituri ſumus. Has triſticiæ ſpecies optime ſenſiſſe i. vi. æneidos oſtẽdit Vergiliꝰ:vbi perfidos & obſtinatos i malũ hoies mittit i tartara:vbi nulla ẽ redemptio. Alios vero poſt exactas ob culpã pœnas elyſios ducit i cãpos. Seu volumꝰ dicere:quod magis forſan ſenſere poetæ. deos. i. ſol & ſydera ad ægyptios aliqñ abijſſe:qđ hyemali tẽpore cõtingit:quando ſol ſemotus a nobis tenet ſolſtitium antarcticũ:qđ vltra meridionales ægyptios Cenith capitis habitantiũ ibidẽ facit:& tũc a palude ſtygia paſcuntˀ ſidera ſecundũ opinionẽ eoꝝ:qui exiſtimabãt ſuperioꝝ corpoꝝ ignes ex humiditate vapoꝝ ex aqua ſurgẽtiũ paſci:& apud eã hoſpitantˀ donec verſus arcticũ polũ gradũ nõ flexerint. Stygem autem eſſe ſub auſtrali plaga demonſtrat Seneca:eo libro quẽ ſcripſit de ſacris ægyptioꝝ dicẽs. Stygẽ paludem apud ſuperos eſſe. i. apud eos qui in ſuperiori ſũt hemiſpherio:oſtẽdens inde q̧ circa ſyenẽ extremã ægypti partẽ verſus auſtrum locũ eſſe:quẽ phyalas hoc eſt amicas incolæ vocitent:& apud eas paludem eſſe ingentẽ:quę cũ tranſitu difficillima ſit:limoſa nimis & papyris iplicita:ſtyx appellata ẽ:quaſi triſticiã & laborẽ nimium trãſeuntibꝰ inferẽs. Iurare autẽ deos per ſtygem poteſt eſſe rõ talis. Cõſueuimꝰ. n. per eas res:quas timemꝰ aut optamus iurare. Saneq ſũme gaudet nõ videtˀ habere qđ cupiat:cũ nõ deſit qđ timeat:& ex his dij ſũt quos fœlices faciunt. quãobrem reſtat vt iurent per triſticiã:quã ſibi noſcũt aduerſam. Quod peierãtes nectareo priuentur poculo:eo dictũ puto:qa qui ex fœlicitate i miſeriam deuenere:peieraſſe:id eſt minꝰ bene egiſſe dicebant:& ſic a nectareo poculo ad amaritudinẽ infortunij deueniſſe.

Dij per ſtigẽ iurãt & cur nõ peierẽt.

De Cocyto ifernali fluuio Stygis filio qui genuit Phlegethontem. Ca. XV.

COcytus ifernalis eſt fluuius:quẽ ex Styge palude natum dicit Albericus:quod ob id arbitror dictũ:quia luctus quem per Cocytum intelligunt ex triſtitia quæ ſtyx eſt oriatur

De Phlegethonte fluuio ifernali Cocyti filio qui genuit Lethem. Cap. XVI.

PHlegethon & hic iferni fluuius ẽ:& ſecundũ Theodõtiũ Cocyti fluuiꝰ:ob id vt exiſtimo dictũ: quia ex diuturno luctu quis facile veniat i furorẽ:qđ quidẽ vt nõnullis placet natura cõtingit. Nã exhauſto lachrymis humiditate cerebro: feruẽtes cordis impetus frenari nõ poſſunt:& ſic quis i furiã labitˀ. Phlegethõ. n. ardor iterpretatˀ:vt cõprehẽdatˀ ex feruore cordis nimio:hominũ excitari furores.

De lethe fluuio ifernali Phlegethontis filio. Cap. XVII.

LEthem iferni dicũt fluuium & Phlegethõtis filium quod ideo dictũ puto:eo q̧ ex furore naſcatur obliuio. Cernimꝰ enim furioſos ſuæ ſuorumq; dignitatis oblitos:& lethes iterpretatur obliuio. Hũc fluuiũ ponit Vergiliꝰ apud Elyſios campos & eo illos potari quos Mercurius vult reuerti ad corpora:de quibꝰ ſupra dictũ ẽ:vbi de Mercurio primo. Dantes vero noſter illũ deſcribit i ſummitate montis purgatorij:& ex illo dicit animas mundas & cœlo dignas potare:vt obliuiſcãtˀ præteritoꝝ maloꝝ:quoꝝ memoria felicitatiˀ perpetuæ præſtaret impedimentum

De Vulcano primo cæli filio quarto:qui genuit Apollinẽ. Cap XVIII.

VVlcanus primus teſte. Tullio vbi de naturis deorum celo natus eſt:de quo nil aliud reperitur niſi quia ex minerua ſecũdi. Iouis filia:vt dicit Theodontius:Apollinẽ genuerit primũ. Credo ego hunc igneum & inexhauſti vigoris hominem fuiſſe & Saturni fratrem.

De Apolline primi Vulcani filio. Cap: XIX.

APollo vt: Ciceroni placet & Theodōtio: filius fuit primi Vulcani atq; Mineruæ/ & vt ipſemet Tullius aſſerit vbi de naturis deorū/ hic oīm Apollinū fuit antiquior. hunc dicit Theodōti⁹ fuiſſe medicine artis repertorē: & primū viriū herbarū cognitorē: quātūcūq; Plinius i li. hiſtoriæ naturalis aſſerat chironē Saturni & Phylre filiū primū fuiſſe herbarū viriū atq; medicamētoꝝ repertorē.

Apollo/ medicie/ repertor & Chirō.

De Mercurio quinto Cæli filio. Cap. XX

MErcurius q tertius eſt: vt ait Tullius de naturis deorum: cælo patre & die matre natus eſt: obſcęnius tamē excitata natura: eo ꝙ aſpectu proſerpinæ motus ſit. huic ornamēta quæ cæteris apponuntur. Dicit tamē Theodontius ægyptios virgæ huius circūuoluiſſe ſerpentē: quod teſtatur Valerius martialis epigramatū libro ſeptimo dicens: Cyllenes cæliq; dec⁹ facunde miniſter: Aurea cui torto virga dracone viret. Aiunt inſuper eum ex Venere ſorore ſua Hermophroditum filium ſuſcepiſſe His premiſſis quid ſenſiſſe veteres fictionibus voluerint exquiram⁹: & primo quid eum a cælo obſcœne genitum dicant. hoc circa multa dicebat Leontius: vt proſpectū cæli in terram: & rarā planetæ Mercurii apparitionē: & alia huiuſmodi: quæ quoniā friuola viſa ſunt: eis omiſſis barlaæ relatū appōere libuit. Dicebat. n. huius Mercurii a natiuitate nomē hermes fuiſſe: ſeu hermias: eumq; ex ſtupro Phylonis archadis & proſerpinæ eiuſdē filiæ: i quā ſe balneātē impudicos iniecerat oculos: procreatū: & ſic ſatis patet quia obſcœne excitata natura ſit īſpecta proſerpia: Hermetē autē eū nominarū dicit: eo ꝙ eo nato: cū de futuris eius ſucceſſionibus Phylon conſuluiſſet mathematicū habuit pro reſponſo eū diuinū futurū hominē/ & maximum diuinarum rerum interpretem: quāobrē Phylō qui illū exponi propoſuerat: ſeruari fecit: atq; cum diligētia nutriri: eūq; vocauit hermetē: eo ꝙ hermena græce latine ſonet interpres. Poſt hæc cum adoleuiſſet: ob ruborē ſceleſte originis i ægyptum ſeceſſit: vbi mirabiliter profecit in multis. & potiſſime in Arithmetica geometria & aſtrologia: adeo vt ægyptiis cæteris ꝓferretur: & cum ob excellētiā ꝓdictorum iā Mercurii nomē meruiſſet: medicinalib⁹ operam dedit: tamque i his ſublimis effectus ē vt nō omiſſo Mercurii noie crederetur Apollō: & lōge ꝓfuſi⁹ i ſacris Aegyptiorum iſtruct⁹: cunctis factus eſt homo mirabilis: ibique ſeu ad eius nobilitādā originē: ſeu potius ad ignominiā originis contegendā: Cæli dictus eſt filius & diei: quaſi a cælo miſſus: & in diei luce factus conſpicuus. De hoc prætereа Hermes triſmegiſt⁹: qui ſe teſtatur ei⁹ fuiſſe nepotē mētionē facit: eo i libro quē de idolo ſcribit ad Aſclepium dicēs: ꝙ eſto mortu⁹ veniētes ad eius ſepulchrum adiuuet & conſeruet. Sed quid hæc velint inſignia aduertendum: cum aliud in planeta: aliud in medico: aliud in rhetore & aliud in mercatore: vel fure mercurio habeant demonſtrare. Dicunt ergo eum vt præmonſtratum eſt vbi de mercurio primo: galero tectum: vt per illum cælum intelligamus: a quo & ſi tegamur omnes a medico potiſſime cognoſci debet: circa planetarum mot⁹ varios & eorum diſpoſitiōes & ſyderum ſpeculando: vt per ea tanquā ihumana corpora agentia: & cauſantia plurima: & ægritudinum cauſas: ſucceſſus & opportuna remedia poſſit agnoſcere: atq; ea quæ ad ſalutē ægrotātis neceſſaria monſtrantur diſponere Talaria vero illi apponunt pēnata: vt per ea noſcamus oportere medicum prōptum & ad remedia cōtingētium habere ſcientiā: ne ante ægritudinē laborās deficiat: q̄ acceſſent tardi medici argumētum. Prætereа vt ipſi cognoſcāt cum naturæ miniſtri ſint oī alia ſe poſita cura ſe debere ad neceſſitates vocātium euolare. Eſt illi inſuper virga quā ſupra dixim⁹ illi ab Apolline fuiſſe conceſſam: vt intelligatur primo: quia conceſſa eſt ab Apolline medicinæ auctore: ideſt a medico experto & doctore auctoritas approbantis: abſq; qua nemo hercle deberet tale officium exercere. Inſuper dicūt eum hac virga ab orco pallentes euocare animas vt appareat multos iā dudum iudicio & arte multorum medētium in mortem ituros ſcientis medici adiutorio in vitā retentos: ſeu a morte: ideſt ab orco poti⁹ reuocatos. Sic verſa vice dum min⁹ morborum noſcunt cauſæ: hac eadem virga i. auctoritate vel artificio minus congrue operato: aīæ quę ſtetiſſent emittuntur ad tartara. i. in mortē. Somnos etiā hac virga. i. arte dat medicus per ſępe in ſomnum declinare nequeuntibus & aufert in ſuā perniciem dormientib⁹ nimium. Ventos inſuper hac virga medic⁹ amouet: dum ſtultas ęgrotātium opiniones ſuaſionibus & rationib⁹ veris amouet: auferendo timorem. Seu etiam dum ventoſitates viſcera in grauiſſimum patientis dolorem agitantes ſuis aut potionibus: aut remediis alis reſoluunt i nihilum. Sic & nubila tranant dum humiditates ſuperfluas educant: quaſi tranantes. i. ad ſe trahentes a corpore languido. Serpens aūt ideo circum voluit virgę: vt itelligam⁹ mediciale exercitum abſq; naturali & debita diſcretione tendere nō forte min⁹ i perniciēm q̄ ſalutem. Pendent. n. nō min⁹ ex aiaduertentia medētis q̄ ex arte quandoq; remedia. Iubet. n. ars reubarbaro a corporibus expelli ſuperflua: qđ ſi debilitato nimium dabit: facile vita cum ſuperfluis emittet. & iō circa talia & alia oia medētis plurimū oppoitūa diſcretio: q̄ per ſerpētē prudētiſſimum alias deſignat vī gę ideo circumuolutum vt nunq̄ abſq; diſcretiōe exerceat auctoritas. Q đ Hermophroditum genuerit dicit Pau. verū nō eē. ſed ideo fictum atq; appoſitum ē: qa prim⁹ ægyptiis qui mōſtruoſum arbitrabātur Hermophroditos naſci atq; tanq̄ rē ꝓter naturā abiiciebāt ſi quando aliquē naſci cōtigiſſet: oſtēdit quia naturali gigni rōne poterāt: & q̄ i parte matricis ſuſciperet a fœmina.

Medicus ſit Aſtrologus

Quare Angues in virga Mercurij.

Pro Medicis pulchra.

De Hermophrodito Mercurii & Veneris filio. Cap. XXI.

HErmophroditum dicit Theodōtius ex Venere filium fuiſſe Mercurii: quod etiā teſtatur Ouidius dicens/ Mercurio puerum & diua cythereide natum Naiades ideis enutriuere ſub antris: Cuius erat ſpecies: in qua materq; paterq; Cognoſci poſſent: nomen quoq; traxit ab illis &c. Ex quo iſuper Ouidi⁹ fabulā recitat talem. Quod cum ida monte phrygię: in quo fuerat nutritus: derelicto: vagans in cariam vſq; deueniſſet: fontem lympidum vidit: quem Salmacis nympha incolebat: quę cū eum formoſiſſimum vidiſſet: eueſtigio amauit: & blādis verbis in ſuā ſniam trahere conata ē. Tandem cum ve/

recundaretꝰ adoleſcẽtulus:aſpernaretur q; verba nymphæ pariter & amplexꝰ:illa ſimulato receſſu poſt ve
pretum latuit. Iuuenis autem putans abiiſſe nymphã nudus fontem intrauit:qđ Salmacis vidẽs abiectis
ueſtibus confeſtim & ipſa in fontem ſe nudam dedit:renitẽtẽq; tenuit. Verum cum eum inflexibilem cerne
ret:orauit vt ex ambobus efficeretur vnus. Et factũ eſt:& ſic q maſculus intrauerat fontẽ: maſculus illum
exiuit & fœmina:& deprecatus eſt vt q in ea balnerentur in poſteꝝ hanc eandẽ ignominiam reportarent:
quod obtentum eſt:& fauente precibus vtroq; parente. Hermophroditũ ex Mercurio & Venere genitum
vult Albericus laſciuientẽ pręter opportunitatem eſſe ſermonem:qui cũ virilis eſſe debeat:nimia verboꝝ
mollitie videtur effœminatus. Ego vero Hermophroditũ habere vtrũq; ſexũ ad naturã Mercurij refero:
quẽ venerabilis Andalo aiebat:eo q cũ maſculinis planetis maſculꝰ eſſet:cũ fœmininis aũt fœmina:iſerre
iter cetera his quoꝝ natiuitatibꝰ ꝑerat:ni planetaꝝ alius obſiſteret:vel cæli locus:vt vtriuſq; ſexus cõcupi
ſcẽtia teneretꝰ. Sed volunt nõnulli altius itellexiſſe poetã:dicẽtes i matricibus mulieꝝ ſeptẽ cõceptui aptas
cellulas eſſe:quaꝝ tres i dextera vten ſũt:& totidẽ i ſiniſtra & vna media. Ex his vnaquæq; duos poſſe cõ-
cipere:quantũcunq; dicat Albericus i libro de naturis animalium:ſe ab ortu cuiuſdam mulieris aduertiſſe eã
c.l. filios mutem cõcepiſſe. Ex his enim quæ in dextera ſunt cum ſemen cõcipiunt:maſculos pariunt. quæ
autem i ſiniſtra:fœminas. cum vero in ea quæ media eſt concipitur:naſcunꝰ vtrunq; ſexum habentes:quos
Hermophroditas dicimus:& ſic in cellula tanquam in fonte vtriuſq; ſexus lucta eſt. & dum vincere conatur
vterq; ne alter ſuccumbat:efficitur:vt vtriuſq; victorię veſtigia videanꝰ. Sic rata manet oratio:vt ſiqs fontẽ
illum itrauerit:ſemiuir exeat illum. Sane longe aliter ſenſiſſe poetantes exiſtimo. Eſt enim Salmacis cariæ
fons celeberrimus:qui ne hac labe pollutus appareat:& purgare fontẽ:& qcqd dederit fictiõi cãm:libet ap

Salmacis Fons Cariæ.

ponerꝰ. Eſt igiꝰ vt Vitruuio eo i volumie:quod de architectonica ſcripſit:placet:fõs cui ſalmacis nomẽ ẽ i ca-
ria:haud lõge ab alicarnaſo claritate ꝑſpicuus:& ſapore egregiꝰ:circũ quẽ barbari oli:carij. ſ. & lelegę hita
bãt:q a Nyda & a Reuania archadibus:a qbꝰ ibi Troezẽ cõis deducta Colonia:pulſi ad mõtana fugere:&
latrocinijs atq; diſcurſionibꝰ oia iſeſtare cœpere. Sed cũ de colonis archas vnus lucri tractus auiditate ꝓpe
fontẽ tabernã meritoriã edidiſſet:quaſi aquæ bonitas cœptis ſuis eſſet præſtatura fauorem. factũ eſt vt tã
aquæ delectatione q̃ cibi opportunitate nõnunquã barbari immanes deſcẽderent in tabernã. & cõſuetudĩ
ne paulatim barbariẽ ponere:& grecorum molloribꝰ moribus atq; humanioribus adhærere inciperent:
donec ex ferociſſimis mites viderentur effecti. Et quum manſuetudo reſpectu ferocitatis videatur fœmi-
na:dictum eſt vt qui illo vterentur fonte effœminarentur.

De Venere magna. vj. Cæli filia. Cap. XXII.

VEnus magna:vt vbi de naturis deoꝝ ſcribit Cic. Cæli fuit filia & Diei. cum præter hanc tres alias
fuiſſe demonſtret. hanc primã omniũ aſſerit extitiſſe. Attamen cũ figmẽta plurima circa veneres
indiſtincte comperiantur:his ſumptis quę ad hanc ſpectare videbũtur:reliqua reliquis relinque-
mus. non q̃a huic adaptari nõ poſſunt omnia. ſed poſtq̃ alijs attributa ſunt:illis dum de eis ſermo
fiet appoſuiſſe decẽtius eſt. Huius igitur ante alia filiũ fuiſſe amorem geminũ voluere:vt teſtatur Ouid. dũ
dicit. Alma faue dixi geminorum mater amoꝝ &c. De patre autẽ diſſentiunt:cũ dicãt alij ex Ioue genitum
alij ex Libero patre:ſic & gratias:quas huius etiã dicũt filias. dicũt inſuper huic Cingulũ eẽ qđ Ceſton no
minant:quo cinctã eam aſſerunt legitimis interuenire nuptijs. Alij vero coniunctionibus maris & fœminę
dicunt abſq; cingulo intereſſe. & inſuper dicunt ſumme Solis ꝓgeniẽ habere odio:propter adulterium eiꝰ
cum marte ab eo Vulcano patefactum. Addunt præterea in tutelam eius eſſe colũbas. & cũ eidẽ currum
tribuant:illum a cignis trahi volunt: myrtumq; arborem illi ſacram faciunt:& ex floribus roſam. Poſt hæc
etiã dicit Theodontius eam in domo martis furias hoſpitio ſuſcepiſſe:ſeq; eis familiaritate iunxiſſe. Et vt
plurimũ de reliquis dijs faciunt:eam multis appellãt nominibus:vtputa Venerem Cythercam: Acidaliã:

Venus dea

Heſpeꝝ:Luciferum:& Veſperuginem. Et vt ſiqua alia ſunt omiſerim ad ſenſum pręcedentium veniamꝰ.
Sane quoniã vel omnia vel fere omnia prædicta a fingentibus:a proprietatibꝰ. Veneris planetæ ſũpta for
te ſunt:quid de eiſdem aſtrologi ſentiat:ante alia apponendũ cenſui:vt facilius ſumatur ex dictis poetãtiũ
intellectus. Et quoniam alias Albumaſar ſecutus ſum & venerabilẽ Andalo:iuxta eoꝝ ſententiam eiꝰ fere
mores & potentiam:ſeu circa quæ verſetur deſcribã. Volunt igitur Venerẽ eſſe fœminã complexiõe fleg-
maticam atq; nocturnam:acutę meditationis in compoſitionibus carminũ:periuria ridentẽ:mẽdacem:cre
dulam:liberalem:patientẽ:& leuitatis plurimæ. honeſti tamen moris & aſpectus:hilarẽ: voluptuoſã: dul-
ciloquã maxime:atq; aſpernatricẽ corporeæ fortitudinis:& animi debilitatis. Eſt huiꝰ iſuper ſignificare pul
chritudinem faciei:& corporis venuſtatẽ:rerumq; omnium decorẽ. ſic & vſum precioſoꝝ vnguentorũ:aro
matũ fragrãtiũ:aleaꝝ ludos:& calculoꝝ ſeu latronum:ebrietates præterea & comeſſatiões:vina mella &
quæcunq; ad dulcedinẽ & calefactionẽ pertinere vidẽtur. æque omnis generis fornicationes atq; laſciuias
& coitꝰ multitudinẽ:magiſteria circa ſtatuas & picturas:certorum cõpoſitiones:& veſtiũ indumenta:auro
argentoq; contexta:delectationem plurimam circa cantũ & riſum:ſaltatiões fidicinas:& fiſtulas:nuptias
& alia multa. ſed eis omiſſis ad auferendam fictiõis corticem veniamus. Filiam eam dicũt Cæli & Diei. &
cum de planeta intelligant:non incongrue. Nã quia Cælo vidętur infixa:& cum eo mouetur: ab eo vide-
tur producta. Diei vero dicitur filia a claritate ſua:qua cæteris aſtris fulgidior eſt. Eam geminũ amorẽ pe
periſſe non caret myſterio. Ad euidentiam cuius exiſtimandũ eſt:vt aliquãdo conſueuit dicere venerabilis
Andalo:deũ patrẽ omnipotentem dum omnis mundi machina ab eo fabricata eſt:nil feciſſe ſuperfluum
aut commodo carẽs animaliũ futurorũ. Sic & ſupercæleſtia corpora tam grandia:tam lucida:tã ordina
te ſuo ſe & alieno motu mouẽtia non ſolũ ad ornatum quẽ nos fere ob crebram iſpectionem flocci facimꝰ:

condidiſſe credendum eſt. Sed circa inferiora illis plurimũ poteſtatis dediſſe: ad hoc ſcilicet vt eorum mo
tu atque influentia anni voluentis variarẽtur tempora: gignerentur mortalia: genita naſcerentur: & aleren
tur nata: atque in tempore deducerentur in finem. Nec hanc mixtim atque confuſe corporibus iniunctam
debemus arbitrari potentiam: quinimmo Vnicuique proprium conſtituiſſe officium: & circa quę eius ver/
ſaretur auctoritas diſtinxiſſe: voluiſſe que omnia ſemuicem ſecundum plus & minus coniunctionum atque
reliquarum virium pro varietate locorum ad opus in finem deducendum intentum: mutuis viciſſitudini/
bus iuuare: & inter alia conceſſa pluribus vt teſtantur effectus. Veneri planetæ aſſerebat idem Andalo
fuiſſe conceſſum quicquid ad amorem: amicitiam: dilectionem: coniunctionem: ſocietatem & vnionem in
ter animalia ſpectare videretur: & potiſſime ad procreationem prolis ſpectantia: vt eſſet qui ſegnem for
te naturam in ſui continuationem atque ampliationem vrgeret. & iccirco cauſari ab iſta hominum volu/
ptates concedi poteſt. quo conceſſo egregie finxere poetæ: qui ei⁹ amorem ſeu cupidinem filium fuiſſe di Gemin⁹
xere. Sed quid illum geminum dicit Ouidius aduertendum. Credo ego amorem tantum vnicum eſſe. ſed cupido
hunc totiẽs & mutare mores: & nouum cognomẽ patremq́; acquirere: quotiens in diuerſos ſeſe trahi per veneris
mittit effectus. Et hinc Ariſtotelẽ reor triplicẽ deſignaſſe ꝓpter delectabile: & ꝓpter vtile. & ne diſcordes filius.
Ariſtoteles & Ouidius videãtur: forſan ex duobus vltimis vnum tantum faciebat Ouidius: cum etiam de/
lectare minus honeſte videatur vtilitas. Verum quoniam tractatus talis potius ſpectat vbi de amore vł cu
pidine mentio fiet: ad reliqua ad Venerẽ pertinentia veniendum eſt. Dicunt igitur eam gratias peperiſſe: Grẽ filie
nec mirabile: quis vnquam amor abſq; gratia fuit? Quę quare tres & alia ad ea ſpectantia commodius in veneris
fra vbi de eis ratio apponetur. Cigulum Veneri quod vocare Ceſton: inſuper eſſe dixere: quod illi minime
datũ a natura fuerat: nec a poetis fuiſſet: niſi ſanctiſſima atq; veneranda legũ auctoritate illi fuiſſet appo/
ſitum: vt aliquali coertione vaga nimis laſciuia frenarent. Quid enim ipſũ ſit ceſton in iliade deſcribit Ho
mer⁹ dicẽs ηκαιαπποσ ηθεσ φινελυσατο κεσονιμαντα ποικιλον ενθαδεοιθελητιρια πα
υτετετυκτο. Intellect⁹ eſt iſte. Et a pectoribus ſoluit Ceſton cingulum vanũ vbi ſibi volũtaria oia ordi Cinguli
nata erãt. vbi certe amicitia atque cupido atque ſacũdia: blãditię que furatæ que licet ſtudioſę ſciẽtũ: circa veneris
quod ſi rite conſiderentur in eo deſcripta ſatis circa coniugium contingẽtia videbimus. Dicit. n. ibi cupidinẽ proprie
eſſe: vt intelligatur ſponſi ſponſęq; ante nuptias deſiderium. inde amicitiam: quę quidem ex commixtione tates.
& morum conuenientia oritur atque in longum trahitur: Si vero diſſonent mores: inimicitię: iurgium deſpe
ctio & huiuſmodi naſci vidimus aliquando. Facundia autem q̃ opportuna ſit patet liquido. nam per eam
affectiones panduntur cordis: amantiũ mulcentur aures: ſedantur litigia: quę ſæpiſſime inter coniuges on
untur & ad tolerantiam emergentium etiam animantur. Sunt & in eo blanditię quæ habent animos attra
here & ligare: iras comprimere: & alienatum amorem etiam reuocare: quarum ſunt tam grandes ꝓfecto
vires: vt non ſolum ab eis capiantur ignari: ſed etiam vt ipſemet dicit. Homerus hæ furatæ ſũt ſępiſſime ſa
pientibus intellectum. Hoc cingulum dicit Lactantius vti nos ante diximus Venerem non ferre niſi ad ho Inceſtus
neſtas nuptias. & ob id omnem alium concubitum: eo ꝙ ad eum ceſton delatum non ſit: inceſtum vocari: vnde.
Quod Furias in domo Martis hoſpitata ſit & eis familiaris effecta: hanc ob cauſam dictũ reor. Sunt enim
inter ſigna cęleſtia vt dicebat venerabilis Andalo: duo: quæ marti ab aſtrologis domicilij loco attributa
ſunt. Aries ſcilicet & Scorpio. in quam harum domorum illas Venus duxerit non habemus. ſed ſi in arietẽ
duxerint initium veris per arietem deſignari credo: cum tunc ver incipiat quando ſol arietem intrat. Circa
quod tempus animalia cuncta in concupiſcentiam inclinantur: vt dicit Vergilius. In furias ignesq; ruunt.
Nec ſolum bruta: ſed etiam mulieres: quarum complexio vt plurimum frigida & humida eſt: agente veris
temperie in calorem & Venerem acrius excitantur. Quæ quidem excitatio niſi frena rubor iniiceret verti
in furiam viderentur. Si no feruores iuuenum: qui niſi legum auctoritate ſopirentur: ſeu potius coercerẽ/
tur: in peſtiferos profecto furores excederent. Et ſic bene in domum Martis a Venere deductę ſunt furię:
eiſque familiaris effecta eſt: inquantum immoderata efficitur & effrenis. Si in Scorpione duxiſſe volum⁹:
quoniam veneniferum atq; fraudulentum eſt animal: intelligo nonnunquam amantium amaritudines an
xias modicæ mixtas dulcedini: ob quas ſæpiſſime miſeri adeo vexantur ardentes: vt in ſeipſos gladio: la
queo: pręcipitioq; furẽtes vertantur: ſeu ob ſuſceptas iniurias: luſis amoribus vel mutatis: ob iuramẽta fru
ſtrata: ob fraudes cõpertas: ob mendacia: ex quibus aut deſperatione torquentur: aut in rixas ꝙ homicidia
furioſi ꝓcipitãtur. & ſic a Venere in Scorpionẽ ſuſceptæ ſunt furiæ. Venerẽ exoſã Solis prolẽ habere: a con
ſequentibus ex amore illecebris ſumptum puto. Nam vt inferius legetur: vbi de Sole Hyperionis filio: ꝓ
ducit ſol formoſiſſimos homines & mulieres: quorum pulchritudo proculdubio trahit inſpicientium men
tes in concupiſcentiam ſui: & qui tracti ſũt varijs artibus perſæpe trahentes trahunt: quod quidem. Vene/
ris opus eſſe creditur. Hij quippe innumeris ſubijciuntur periculis. nam dum in libidinem ſuam paribus de
ueniunt votis. alij occiduntur. alij lætali perſequuntur odio. alij ex ditiſſimis in extremam efferuntur ino/
piam: & nonnullæ ſplendidum pudicicie decus turpi atq; perpetua denigrauerũt infamia. Et vt alia plura
ſinam: ignominioſe occubuere poſtremo. & ſic patet liquido Venerẽ Solis prolẽ vetuſto odio infeſtare: &
mellitis venenis ſuis opprimere. Columbas inſuper eius in cuſtodiam poſuere: qđ taliter contigiſſe legitur
Laſciuientibus in campis Venere & Cupidine in contentionem deuenere: quiſnã. ſ. ex eis plures ſibi colli/ Quare
geret flores: videbaturq; alarum ſuffragio: plures. Cupidinem collecturum: quamobrẽ vidit cupido. Peri Colum/
ſteram nympham in adiutorium Veneris ſurrexiſſe: qua indignatus cauſa eam in columbam transforma/ be i tute/
uit ilico. Venus autem traſformatam in tutelam confeſtim aſſumpſit: & inde ſubſecutum eſt columbas la vene/
ris.

De Periſtera nympha

ſemper Veneri attributas Huic autem fabulæ ſenſus talis præſtari videtur. Dicit enim Theodontius Periſteram apud corinthios origine inſignem fuiſſe puellam: & longe magis notiſſimam meretricem. & ideo hic Venus agens dici poteſt in Periſteram patientẽ: agentis autem ipreſſio in patientẽ amor eſt: cuius agitata ſtimulis virgo adhæſit Veneri id eſt coitui: qui fere agentis eſt finalis intentio: ſi forſan ob id vinci poſſet infeſtans cupido. verum cũ talis appetitus actu potius accendatur q̃ extinguatur/ eo deuenit: vt non eſſet vnius amãtis contenta ſolatio: ſed more columbæ: cuius moris eſt ſępiſſime nouos experiri amores: in plurium deuenit amplexus: quam ob cauſam ab ipſo cupidine: id eſt luxurię ſtimulo in columbam verſam voluere poetæ. Periſtera vero gręce latine columba ſonat. Quæ quidem columbe eo Veneri iu tutelam datæ ſunt: quia aues ſunt coitus plurimi & fere fœtationis continuę: vt per eas crebro coeuntes Veneri obſequentes intelligantur. Nam hi veniunt in tutelam alicuius qui nondum opportuna ſibi facere cognouere: & tutore habito agenda eius mãdato conficiunt. Sic & libidinoſi ſub tutela Veneris eſſe dicũtur. quia ſęper in laſciuias merguntur Venere imperante. Currus autem ideo Veneri deſignatur: quia ſicuti cæteri planetæ per ſuos circulos circumagitur motu coutinuo. ꝙ a cignis eius trahatur currus duplex poteſt eſſe ratio: aut quia per albedinẽ ſignificant lauticiam muliebrem: aut quia dulciſſime canant & maxime morti propinqui

Quare myrth⁹ veneri cõſecrata.

vt demonſtretur amantum animos cantu trahi: & ꝙ cantu amantes fere deſiderio nimio morientes paſſiones explicent ſuas. myrthus autẽ Veneri dedicata eſt: quia vt ait Rabanus a mari dicta eſt quia naſcitur in littoribus. & Venus iu mari dicitur genita: ſeu quia odorifera ſit arbor & Venus odoribus delectat̃: Seu quia huius arboris odor credatur a nonnullis venerea ſuadere. ſeu vt phiſici dicunt: eo ꝙ ex ea multa mulierum commoda fiant: ſeu quia ex baccis eius aliquod compoſitum fiat per quod excitatur libido: ac etiam roboratur: quod videtur teſtari futurius poeta comœdus: dum Digonẽ meretricẽ inducit dicentem. Myrthinũ mihi affers quod Veneri armis occurſem fortiuncula & cæ. Roſa vero ob id illius flos dicitur: quia ſuauis ſit odoris. Nominum eius plurium hęc poſſunt rationes oſtendi. Dicitur primo Venus: quã ſtoici vanam rem interpretantur quaſi voluptatẽ abominantes. & hoc intelligendũ eſt eam vanam rem a ſtoicis dici inquantum ad illecebrem partem illam libidinum & laſciuiarum declinet. Epicurii vero Venerem bonam rem exponunt uti voluptatũ profeſſores. Nam circa voluptatẽ ſummum exiſtimant bonũ conſiſtere. Cicero autẽ dicit Venerẽ dici quod ad omnia veniat: quod quidẽ nõ incõgrue dictum eſt cũ amicitiaꝝ omniũ a q̇buſdam dicatur cauſã pręſtare. Citherea autẽ ab inſula Cithera ſeu a Cithereo mõte: in quibus potiſſime coli cõſueuerat denoiata. Acidalia aũt dicta ẽ: ſeu ab acidalio fõte q̇ i orcomeno boetię ciuitate ẽ Veneri atq; gratis ſacer: & in quo arbitrabãtur olim iſipidi grãs Veneris peſſidequas lauari. Seu q̇ a curas iniciat. Nouimus .n. quod curis amantes repleat: & gręci acidas curas vocãt. Heſperus aũt propriũ planetę nomẽ eſt apud gręcos: & maxime dum poſt Solem occidit: & inde etiam veſper dictus: vt per Vergilium pater: Ante diẽ clauſo cõponet veſper olympho. Varro aũt vult vbi de origie linguę latine eã ab hora in qua apparet: veſperuginem appellari. nam Plautus ſic etiam illam vocat dicens. Neque iugula neq; veſperugo neque vergilię occidunt & cetera. Lucifer autem latine dicitur cum apud gręcos vt aſſerit Tullius vbi de naturis deorũ phoſphoros appellatur quaſi lucem afferens. & hoc quando ante ſolem aut auroram in oriente cernitur: tanto ſplendore coruſca: vt etiam de ſe merito Lucifer appelletur. Hanc & nautę & idiotę Dianam perſępe vocãt: q̇a diei videat̃ p̃nuncia.

De ſedunda Venere Cęli ſeptia filia & matre Cupidis Cap. XXIII.

Venerẽ ſecundã plures Coeli volũt fuiſſe filiã: non tamẽ ritu genitam quo gignuntur oẽs: ex qua recitat̃. Saturnũ ſcilicet in Cęlũ ſeuiſſe patrẽ: & falce ſũpta ei abſcidiſſe virilia: & i mare abieciſſe quorſũ autẽ ceciderit: nõ habetur. Falcẽ vero haud longe a promõtorio lilibei ſiculi deiectã aiũt: nomenq; dediſſe loco drepanum: eo q̇ ſic gręce falx dcã ſit. Teſticuli vero deiecti quacũq; i parte maris deciderit ſãguinẽ emiſere: ex quo & maris ſpuma hãc ꝓcreatã Venerẽ voluere: ac etiã a maris ſpuma denoiatã q̃ gręce aphros dicit̃: quoniã ſic & hec dcã ẽ. Macrobi⁹ aũt i lib. ſatnaliorũ: Venerẽ ex ſanguie teſticulorũ Cęli natã dicit: ſed maris ſpuma nutritã. Dicũt iſuper vt Põponi⁹ Mella refert accolę palepaphos Cyprici oppidi tui ſereniſſie rex penes eos Venerẽ ſic natã in terras primo emerſiſſe: & q̇d ob nudã & perſepe natantẽ eam fingãt: quod & noſtri etiã quãdoque teſtantur poetę. dicit enim eius in perſona Ouidius: Et diis adde tuis/ aliqua eſt mihi gratia ponto. Si tamen in medio quondam concreta profundo Spuma fui: gratumq; manet mihi nomen ab illa. & cetera. Et Vergilius. Neptunum ei dicere ſcribit. Fas omne eſt cytherea meis te fidere regnis. Vnde genus ducis & cetera. Huic preterea dicunt roſas eſſe dicatas: & quod marinam geſtet manibus concham. Sic & ex ea & Mercurio hermophroditum natum volunt et ex ea ſola Cupidinem. Multę quidem fictiones ſunt. ſed ex eis talis

Veneris Allegoria.

poteſt exprimi ſenſus. Nam pro Venere hac: ego vitam voluptuoſam intelligo: et in omnibus ad voluptatem et libidinem pertinentibus cum ſuperiori⁹ vnam et eãdem eſſe et ſic etiam videtur velle Fulgentius. ex ſanguine autem teſticulorũ a ſaturno deſectorũ ideo natã: quia vt ex Macrobio ſumi poteſt cum chaos eſſet tempora non erant. Nam tempus eſt certa dimentio quę ex cęli circuitione colligitur. et ſic a cęli circuitione natum tempus: et inde ab ipſo carones natos: qui et cronos eſt: quem nos Saturnum dicimus eum que ſemina rerum omnium poſt cęlum gignendarum de cęlo fluerent: et elementa vniuerſa quę mundo plenitudinem facerent ex illis ſeminibus fundarentur: vbi mundus omnibus ſuis partibus atque membris perfectus eſt: certo iã tempore finis eſt procedendi de celo ſemina: et ſic genitalia a Saturno .i. tẽpora

dectſa videtur: & in mari deiecta: vt appareret gignendi atq; propagandi facultatem: quæ per venerē aſ/
ſumenda eſt in humorem tranſlatam: coitu maris & fœminæ mediante: qui per ſpumam intelligitur. Nam
vti ſpuma ex aquæ motu conſurgit: ſic & ex confricatione venitur in coitum: & vti illa facile ſoluitur: ſic &
libido breui delectatione finitur. Seu vt placet Fulgētio: q̄ concitatio ipſa ſeminis ſpumoſa ſit: & ideo mari
nā dicimus ſpumā ob ſalſedinē ſudoris emuncti circa coitum: ſeu q̄ ipſum ſpuma ſalſum ſit. Sic ex humidi/
tate nata Venus: hec & a ſpuma maris: id eſt ſalcedine humiditatis nutrita: id eſt aucta: donec in finē cœpti
operis deducta ſit. Sane vidēdū quæ hec ſit humiditas: vt clarius origo huius Veneris enodet. Fulgentius

Veneris ortus.

igitur vult vbi ab alijs dicitur Saturnū cœlo Iouem Saturno genitalia abſcidiſſe: & ſic ſuam exponit opinio
nem. Dicit enim Saturnum græce χρονοσ nūcupari: quód tempus latinæ: cui vires abſciſſe falſe. i. fruct⁹ q
in humoribus viſcerū velut in mare prouciuntur: ex quibus dicit neceſſe ſic procreari libidinē. Nec dubium
ea ex humiditate procedit Venus: quę ex cibo potuq; procedit: cum raro ruant i libidinē ieiunantes: & tūc
procedit maxime quando cibi potuſq; calor vires mouet: & ſuſcitat naturales. Et vere i mari naſcitur: ſcili/
cet in gurgite ſalſo ſanguinis colefactu: & eiuſdem ebulientis ſpuma: id eſt pruritu nutritur: cum eo tepeſcen
te libido deficiat. Falcem autem nōnulli volunt apud Drepanum fuiſſe deiectam: vt oſtendatur ſicuti falx
aliquid operata eſt circa veneris originem: ſic & abundantia frugum: ex quibus demū cibaria componūtur
plurimum etiam operetur: que quidem abundantia eſt: & alia incitatoria multa apud inſulam Siciliæ: in
qua & Drepanum ciuitas ē. Ego autē reor huius particulæ & nomen oppidi: & littoris formam: quæ falci ſi
milis eſt: fabulæ cauſā tribuiſſe. Quod autē ciues Paphos apud ſe e mari emerſiſſe Venerē volunt: bona cū

Sine cerere & baccho friget Venus

pace maieſtatis tuæ rex optime dicturus ſum: quod niſi te equū etiam maximis rebus noſcerem: non aude
rem. eſt autem Cyprus inſula vulgata phama: ſeu cœlo agente: ſeu alio incolarū vitio: adeo in venerē pro
na vt hoſpitium officina: fomentumq; laſciuiarum atq; voluptatū omnium habeatur: quā ob cauſā paphijs
concedendum eſt. primo apud eos ex vndis Venerem emerſiſſe. Verum hoc pot⁹ ad hiſtoriā q̄ ad aliū ſen
ſum pertinere ex Cornelio Tacito ſumi poteſt: qui velle videtur Venerem auſpicio doctam: armata manu
cōſcēdiſſe inſulā: belluq; Cynaræ regi mouiſſe: qui tandē cum iniſſent cōcordiam cum Venere: vt ipſe rex
Veneri templum conſtrueret: i quo eidem veneri ſacra miniſtrarent: qui ex familia regia & ſua ſuccederēt.
Confecto autē templo ſola animalia maſculini generis in holocauſtū parabantur. altaria vero ſanguine
maculari piaculū/ cū ſolis precibus: igneq; puro illa adolerent. Simulachrū vero deæ nullam humanē ha/
bere dicit effigiem: quinimo eſſe ibidem continuum orbem latiorem initio: & tenuem in ambitu ad inſtar
metę exurgentem: & quare hoc/ nullam haberi rationem. Nuda autem ideo pingitur: vt ad qd ſemper pa

Cyprii Venerei

rata ſit oſtēdatur. Seu quia nudos qui illam imitantur perſępe faciat: aut quia luxurię crimen: & ſi in longum
perſeueret occultum. tandem dum minus arbitrantur obſcœni procedit in publicum omni palliatione re/
mota. Vel potius: quia abſq; nuditate cōmitti non poſſit. Natantē aūt ideo Venerē pingunt: vt infœlicium
amātium amantudinibus immixtam vitam procellis agitatam varijs: & eorum naufragia crebra demon
ſtrent. Vnde & Porphyrius in epigrāmate dicit: Nudus egens Veneris naufragus i pelago. Sed lōge meli⁹

Quare Ven⁹ nuda.

in ciſtellaria Plautus: dicit enim. Credo ego amorē primū apud homines carnificinam cōmentū. Hāc ego
de me coniecturam domi facio: ne foras quęram: qui omnes homines ſupero: atq; anteo cruciabilitatibus
animi. Iactor: crucior: agitor: vexor vi amoris totus miſer. Exanimor: feror: differor: diſtrahor: diripior: ita
nullam mentē animi habeo: vbi ſum ibi non ſum vbi non ſum ibi eſt animus: ita mihi omnia ingenia ſunt/
quod iubet non iubet iam id continuo. Iam amor laſſum animi ludificat/ fugat/ agit: appetit: raptat retinet:
iactat largitur: qđ dat/ nō dat/ deludit modo: qđ ſuaſit diſſuadet: quod diſſuaſit id affectat/ maritimis mo
dis mecum experitur: ita meū frangit amantem animum: & cætera. Equidem bene fluctuabat in ſalo Ve
neris homo iſte. Sed nos ad reliqua: illi roſas in tutelā datas aiunt: eo q̄ rubeant atq; pungant: quod quidē
libidinis propriū eſſe videtur. nā turpitudine ſceleris erubeſcimus: & conſcientiæ peccati vexamur aculeo:
& ſicut per tempuſculum roſa delectat: paruoq; temporis lapſu marcet: ſic & libido paruæ breuiſq; delecta
tionis: & longæ pœnitentiæ cauſa eſt: cum in breui decidat: qđ delectat. & qđ officit vexet i longum mari
nā concham manib⁹ geſtat: vt per eam Veneris oſtendantur illecebra. toto enim adaperto corpore: refert
iuba: concha miſcetur in coitum.

Plautus Amoris incōmoda.

De cupidine Veneris filio. Cap. XXIIII.

c Vpido: vt Simonidi poetæ placet Seruio teſte: ex Venere ſola natus eſt: de quo cū alibi plura di
cēda veniant: ſatis erit mentionem feciſſe tantūmodo.

De Toxio. ix. Cæli filio. Cap. XXV.

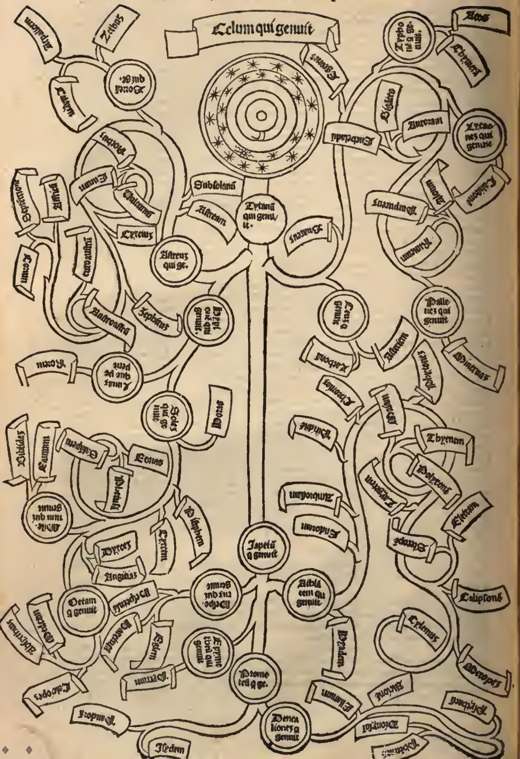
TOxius: vt ait Plinius in libro naturalis hiſtoriæ: Celio affirmante: filius fuit Cæli: eum q̄ di
cit Lutei ędificij: exemplo ab hyrundinibus ſumpto inuentorem. nondum enim cōſtruxe
rāt architecti palatia: ex quo patet eum induſtrioſum & antiquum fuiſſe hominem: & me
rito cæli: ideſt claritatis filium.

Toxius lutei edificii inuētor.

Capitulum. XXVI.

SVpererāt ex filiis celi Titāus Iuppiter ſecundus: Oceanus: & Saturnus: quorum eo q̄ ampliſſima
eſſet poſteritas viſum eſt: vt huic libro tertio fiat finis: & Titanum quarto ſeruare volumini. Iouē
quinto & ſexto, Oceanum ſeptimo: Saturnum octauo reliquiſq;.

In quarto Tythan datur & tythania proles.

Genealogiæ deorum gentilium liber quartus.

Procemium.

Luctuabar adhuc ſplendide princeps circa Paphũ oppidũ tuũ Veneris infauſtæ deſcribens illecebras: cũ ecce quaſi Aeoli carcere fracto / oẽs i pelagos ꝓdeuntes ſæuire venti cœperũt: & in cęlum ſurgere fluctus impetu impulſi maximo: eoq; repellente in profundũ vſq; demergi herebum. Qui dum aſcenderent & mergerentur iterum: flatuſq; illos valido ſpiritu ex tranſuerſo confringerent: ſtupidus ego & ſemiuictus nouitatis horrore: quid nam tam repentinę tempeſtati cauſam pręſtitiſſet: excogitans fere abſorptus ſum. Tãdem eiꝰ crebro inuocans ſuffragium: qui ex nauicula piſcatoria: ad ſe venientẽ periclitãtẽ Petrũ manu ſuſtulit: nunc dextrorſum: nunc ſiniſtroſum deiectum lebum quibus poterã viribꝰ regẽs eo vſq; fere naufragꝰ deductꝰ ſum: vt ex alto cernerẽ nõ aliter q̃ſi diruptis ferreis ditis muris diſiectis viculis. Titanis antiqui immanẽ aduẽtare ꝓlem ſtilo cępti operis exigente ſcribendã: nouiq; antiqui maris euſdẽ memor erã i tumultum tã grãdem hoſtes ſuos ſuſcitaſſe deos. O quas i ſuperbiã ſuã i medio periculi excitaui iras. O quotiẽs Iouis fulmina non ſolum laudaui ſed etiam inploraui. O quotiens cathenas atq; ſupplicia augeri deprecatꝰ ſũ. Sed quid tandem: poſtq̃ aliquãdiu non aliter q̃ ſi in olympum rediuiui inſultaſſent. vnde mugitu maximo ſonuere: omneſq; vehementes venti ſuſcitauere procellas: vt arbitror iubente deo: cui ſoli omnia parent aquarum reſedere mõtes: & ſi æqua tranquillitas facta non ſit: tamen nauigabile deuenit mare quaobrẽ a Cypro ſeparatus in ęgeum veniẽs: a longe cępi ingentia mirabundus proſpectare corpora: adhuc fulminibus exuſta: & inferno pallore atq; caligine turpia & longo cathenarũ circuitu preſſa: adeo vt nõ abſq; difficultate nomina ex ſemeſis elicerem deſcripturus: ea tamen quę nouiſſe potui huic apponentur cum ſucceſſoribus ſuis volumini. Attamen ne deficiam is faciat qui populo iſrael Iordanem aperuit tranſeunti.

De Titano Cęli filio. viij. qui genuit filios multos: ex quibus hic. xiiij. nominantur: quorũ primus Hyperion. ſecundꝰ Briareus. tertius Ceus. quartus Typhon vel Typhoeus. quintꝰ Encheladus: ſextus Aegeõ. ſeptima. Aurora. octauus Iapetꝰ: nonus Aſtreus. decimus Alous. vndecimꝰ Pallenes. duodecimꝰ Rüchꝰ. decimustertiꝰ Porphyrius. xiiij. Lycaon. Genuit pręterea gygãtes: quoꝝ nomina nõ habemꝰ. Cap. I.

E celo ętheris & diei filio ſatis i pcedenti volumine dictũ eſt: veꝝ cum eius explicetur ꝓles aiũt Titanũ eiꝰ & Veſtę fuiſſe filium theologi veteres: vt in libro diuinaꝝ inſtitutionũ teſtatur Lactãtius: cuiꝰ fuiſſe cõiugẽ Terrã Demogorgonis filiã Theodontius aſſerit: ex qua plures ſuſcepiſſe filios i ſequẽtibꝰ apparebit: quos oẽs quita luna natos videt̃ aſſerere Vergiliꝰ: dũ dicit: Tũ luna. ſ. qnta: partu terra nephãdo Cœumq; iapetũq; creat ſeuũq; typhoea. Et cõiuratos cęlũ reſcindere fratres: & cętera. De hoc. n. Titano multa referũt fabuloſa: iter que qđ potiſſimũ eſt aiunt eũ cũ filijs aduerſus Iouem deoſq; reliquos bellum habuiſſe: eiſq; celum conãtes eripere montes mõtibus ſuper impoſuiſſe ſibi ſternentes iter ad illud: eos demum a dijs cæſos & fulminibus interẽptos: atq; apud iferos cathenis religatos & morti damnatos perpetue: vt in. vi. æneidos ſatis conuenienter oſtendit Vergilius: Latẽtia ſub hac fictiõe & hiſtoriã continẽt: & moralem ſenſum naturali mixtum: quod ad hyſtoriã pertinet verba de ea quæ in ſacra legunt̃ hiſtoria apponentur ad litterã. dicit. n. ſic. Ex in Saturnus vxorem duxit Opi: titan qui natu maior erat poſtulat vt ipe regnaret: vbi Veſta mater eoꝝ & ſorores Ceres atq; Ops ſuadẽt Saturno vt de regno nõ cedat fratri. Ibi Titã qui facie deterior eſſet q̃ Saturnus: iccirco & quod videbat matrẽ atq; ſorores ſuas operã dare vt ſaturnꝰ regnaret: cõceſſit eis vt is regnaret. Itaq; pactꝰ eſt cũ ſaturno vti ſi quis liberorum virilis ſexus ei natꝰ eſſet ne quẽ educaret. Id eiꝰ rei cauſa fecit vt ad ſuos natos regnũ rediret. Tũ Saturno filiꝰ qui primus natus eſt eum necauerunt. Deinde poſterius nati ſunt gemini iuppiter atq; Iuno. Tũ Iunonem Saturno in cõſpectũ dedere: atq; Iouem clã abſcondũt: dantq; eum Veſtę educandũ celãtes Saturno. Item Neptũnum clã Saturno Opis parit: eũq; clanculo abſcõdit. Ad eundẽ modũ tertio partu Opis parit geminos Plutonẽ & Glaucã. Pluto latine dictus eſt Dieſpiter: alij Orchũ vocãt. Ibi filiã Glaucã Saturno oſtendũt: plutonẽ cęlant atq; abſcondũt. Deinde Glauca parua emorit̃. Nec multũ poſt hęc ſequitur i eadẽ hiſtoria. Deinde Titã poſtq̃ reſciuit Saturno filios ꝓcreatos atq; educatos eſſe: clam ſeducit ſecũ filios ſuos qui Titani vocãtur: fratreq; ſuũ Saturnũ atq; Opem cõprehendũt: eoſq; muro circũegit & cuſtodiã hijs appoſuit. Poſt hęc paucis iterpoſitis ſequit̃. Iouẽ ad vltimũ cũ audiſſet patrẽ atq; matrem cuſtodijs circũſeptos atq; i vincula cõiectos veniſſe cũ magna cretenſiũ multitudie: Titanũq; atq; filios eiꝰ expugnaſſe: parentes vinculis exemiſſe: patri regnũ reddidiſſe a: q̃ita in cretã remeaſſe. Hec Lactãtiꝰ ex hiſtoria ſacra: quę q̃ vera ſint quaſi eadẽ referẽs edocet Sybill i Enthręa. Viſo ſenſu hiſtoriali circa reliquos pauca dicẽda ſunt: & primo quid ſibi velint hũc cęli dicentes filiũ atq; Veſtę: quod pręter hiſtorię veritatem de quocũq; mortali arbitror dici poſſe. Nã terrenũ corpus: & celeſtẽ habemus aĩam ex qbus conſtat hoiem eſſe. Sed hic altiori verboꝝ volumie extollit̃ ab vniuerſo mortaliũ grege: & nũcupatur Titan quod vt placet Lactantio: idẽ quod vltio ſonat. Supra. n. oſtenſum eſt Veſtam terrã eſſe: & terrã irritatã ira deoꝝ i vltionẽ ſuã peperiſſe Titanes. Et quoniã vbi de fama demõſtratũ ẽ: quę ſit ira deoꝝ: ob quã terra irritata ẽ: & q̃lit̃ terrę filij in vltionẽ matris cõſurgãt. Satis eſt hic dicere terra hũc tantũ ex ęgregijs illis viris fuiſſe q operibꝰ conatus extendere phamã: & mortẽ ſuperare ſuã. qđ aũt illi Terra cõiunx fuerit: per hoc itellige huiꝰ hois & cuiuſcũq; alteriꝰ huic ſimilis ingentem animũ quo ſibi terram ſubigit vti vir vxorem: eiq; dominat̃ ſaltem

aĩo ſi poſſeſſio deſit. Ex hac ei volũt eũ multos genuiſſe filios: quod q̃dẽ ẽt oñdit hiſtoria: & ſi ẽt poſſibile ſit
nõnullos ob cõuenientiã moꝝ ſibi vt reliquis attributos eẽ ſecũdũ abſcõditũ ſenſũ: nulli dubiũ eſſe debet:
qui multi fuerit oli: & hodie ſint iſignes viri: qui eiꝰ eo ꝙ primꝰ deſcribiť filij dici poſſũt. Inſuper dicũt hos cla
ros fuiſſe hoĩes: & aduerſũ deos habuiſſe bellũ: vt aduertamꝰ quoniã ex magnanimatate ad ſuperbiã faci
lis ſit trãſitꝰ. & ob id plurimũ dũ minꝰ cõſiderate magnates agũt / ex glorioſiſſima virtute ideteſtabile vitiũ
Quinta lũa nati ſteriles cadũt. & tũc ſteriles efficiũtur. i. abſq; fructu virtutis: & vt itelligamꝰ titanis filios fuiſſe tales quita lũa natos
dicũt. Veteri. n. ſuperſtiõe creditũ ẽ quicquid quita lũa naſcereť ſterile atq; dãnoſũ fore. nec dubiũ elatos eẽ
dãnoſos: eo ꝙ belloꝝ ſit ſemẽ: per q̃ euacuanť agri colonis & ciuitates & deſolanť regna. Dicũt p̃terea eos
habuiſſe cũ dijs bellũ: qđ & magnanimes hñt & ſuperbi. Magnanimes. n. bonis operibꝰ ſimiles dijs effici
conanť. Superbi aũt ſe qđ mime ſũt exiſtimãtes verbo: & ſi poſſẽt opere ipſũ veꝝ deũ calcare ſatagunt. ex
quo fit vt deijciãtur & rediganť i nihilũ. Eſt tñ aduertẽdũ duplex ab hominibꝰ bellũ cũ ſuperbis habitũ: quo
rũ vnũ fuit iſtud quo iuppiter liberauit parẽtes occiſis Titanis filijs. Aliud vero fuit cũ gygãtes qui & Titanis
dicunť filij / voluerũt ioui cęlũ eripere: & tũc mõtes mõtibꝰ ipoſuere: qđ poſtea vbi de gygãtibꝰ exponetur.

De Hyperione primo Titanis filio qui genuit ſolem & lunam. Cap. II.

Hyperionẽ Titanis & Terrę fuiſſe filium Theodontius & Paulus voluere: de quo nil aliud credo le
gi: niſi quia Solem genuerit & lunam. Arbitror tamẽ eum magnæ præeminẽtiæ hominem fuiſſe:
& hoc tam a ſignificato nominis quod ſuper omnia ſonat q̃ a nominibus filioꝝ tam claris.

De Sole Hyperionis filio qui genuit horas / quas loco vniꝰ filię pono: & ſic prima gẽuit Aeonas: quas eq̃
loco filiæ vnius ſcribo: & ſic ſecunda. iij. Phetuſã. iiij. Salemperij. quintam Dircen. Sextam Miletũ. Septimã
Paſiphaen. octauam Oetam. nonam Cyrcem. decimam Anginam. Cap. III.

Solem Hyperiõis fuiſſe filiũ vulgatiſſima phama eſt: ex qua tamẽ matre: nõ cõſtat. Hũc dicũt nõ
ſolũ patri & fratribus aduerſum iouẽ nõ fauiſſe: ſed Iouis partes ſecutum: q̃ ob cãm poſt victoriã
currũ coronã & aulã: & alia multa iſignia a ioue obtinuiſſe: q̃ oia i ſequẽtibus plene explicabunť.
Hunc ego credo ſuis tẽporibꝰ clariſſimũ fuiſſe hoĩem: & vere magnanimẽ. & ob id dictũ nõ fauiſſe fratribꝰ:
ſed ioui: quia nõ ſuperbꝰ: quãobrẽ adeo illi fuit phama ꝓpitia vt i eum a poetis omne decus delatũ ſit: qđ ve
ro ſoli deferendũ ẽ. Nec aliter de eo q̃ de vero Sole vt plurimum locuti ſũt. Sane quoniã hic fere nulla ad ho
minẽ ſpectãtia apponi videť de Sole planeta loquemur. Finxerunt igr̃ eum ãte alia regẽ: & forte fuit: eiq; re
giam deſignauere aulam: de qua Oui. i maiori volumine lib. ij. Regia ſolis erat ſublimibus alta colũnis. & i
Currus ſolis. fra per. xvij. verſꝰ. Deſcripta vero aula Oui. maieſtatẽ regiã ꝓcereſq; deſcribit dicẽs: Purpurea velatꝰ veſte ſe
debat: infra per ſeptẽ verſus deſignata regia maieſtate currũ eiꝰ deſcribit dicẽs: Aureus axis erat / themo au
Eq ſolis reus / aurea ſũmæ Curuatura rotæ: radioꝝ argenteꝰ ordo: Per iuga chryſoliti poſitæq; ex ordine gẽmæ. Cla
ra repercuſſo reddebãt lumia phœbo: &c. Nec poſt multũ idẽ ſcribit equos: Interea volucres Pyrous Eous
& Aethon Solis equi quartuſq; phlegõ Hinnitibꝰ auras. Flãmigeris implẽt / pedibuſq; repagula pulſãt: &c.
Huic inſuper regi coronã inſignẽ. cxxxij. lapidibus precioſis: vt Albericus oſtẽdit: ipoſuit. Eiq; dicũt aurora
veniente ab horis currum parari & equis adnecti. Hũc p̃terea multoꝝ filioꝝ patrẽ volunt: ex quibꝰ aliquos
ueros fuiſſe poſſibile eſt: dũ eum hominẽ fuiſſe dicamꝰ: & nõnullos etiã ratiõe cõueniẽtiæ moꝝ attributos:
Sol planeta. ſi ſolem planetam dixerimus. Præterea vt aiũt philoſophi in rebꝰ ꝓcreandis tantæ potẽtiæ eſt: vt pater oĩs
mortalis vitæ habeať. Inter alia ex q̃dam ſingulari potentia dũ in natiuitate alicuius hominis cæteris ſuper
celeſtibus corporibus præualet / eũ formoſiſſimũ: amabilẽ: facie alacrem: atq; ſplendidũ: moribus inſignẽ
& generoſitate ꝓducit conſpicuũ. Eum ſimiliter multis vocãt nominibus: per q̃ ſatis apparet de Sole planeta
nõ de homine intellexiſſe poetas. Nũc quid dicta velint explicãdũ eſt. Dicũt eũ primo Hyperiõis natũ: qđ
cõcedẽdũ eſt. Diximus eni ſupra hyperionem idẽ ſonare qđ ſuper omnia: & ſic hic ꝓ vero deo accipieť: qui
cum oia ex nihilo creauerit: ſolus pater dici poteſt Solis cum ipſe ſolus ſit ſuper oia. Poſt hæc regia huic tã
ſplendida iõ deſignata eſt: vt intelligamus per appoſita in eodem opere huius ex potẽtia attributa cuncta
conſiſtere: eũq; omniũ curam gerere. cui inter alia propinquiora circũpoſita ſũt tẽpora: & tempoꝝ q̃litates
vt intelligatur eũ motu ſuo deſcripſiſſe omnia: eſto aliquos fuiſſe dies ãte eũ in principio Pentateuci ſcribat
Moſes: Quos arte ſua illa fecit: qui cũcta creauit. Nẽdũ iſto creato: nec eidẽ poteſtate aliq̃ attributa. Poſtq̃
vero creatus eſt volente creatore: ſuo motu tẽpora deſcribit: & deſcribit oia & horas: & diẽ & mẽſẽ & annũ
& ſæcula: vt in ſequẽtibus latius apperebit. Sic & motu ſuo qualitates tẽpoꝝ facit eſſe diuerſas: cuidam dãs
frõdes & flores: alteri ſegetes: tertiæ maturos p̃bet fructus: & frõdes icipit auferre: vltimæ rigorẽ frigoris &
niuis caniciẽ. Currus aũt illi tũ lucidus apparatus indefeſſam eiꝰ atq; perpetuã cũ ideficiẽte lumine circa or
bem terraꝝ volubilitatẽ oſtẽdit: q rotaꝝ quattuor ẽ vt deſcripta iã q̃ttuor tẽpora ſua fieri circuitõe deſignet:
ſic & illi q̃ttuor eq / vt per eos q̃litates diturnæ circuitiõis oſtẽdat. nã Pyrous q primꝰ ẽ pingiť & i tẽpore rube
us: eo ꝙ primo mane agẽtibus vaporibus a terra ſurgẽtibꝰ ſol oriens rubeat. Eous qui ſecũdꝰ ẽ cũ albꝰ effi
gietur diciť ſplẽdidius: eo ꝙ exhalatꝰ ſol iã diſſolutis uaporibꝰ ſplendens ſit Ethon aũt tercius rubẽs: ſed in
croceum tẽdens ardẽs expoitur. nã ſol iam cęli mediũ tenente lux eius coruſca eſt: & cũctis videť feruidior.
Phlœgõ ãt quartꝰ ex croceo colore tendit i nigrũ & i tẽpore terrã amãs oſtẽdẽs adueſperaſcẽte die ſolẽ ter
rã petere. i. occaſũ. Hos tamẽ equos Fulgẽ. Eſto cũ eiſdẽ ſignificationibꝰ alter noiat: videlicet Erithreum
Acteõa: Lãpos: & Philogeũ. Per coronã ãt. xii. lapidũ oñdit Alberi. lõga dicacitate. xii. cęli ſigna itelligi de
beť per q̃ mortaliũ igenia eũ ãno quolibz diſcurreť iueneť. His p̃dictis ſuperẽ de noibꝰ ſolueť globũ ex qbꝰ
eo ꝙ nõnulla cũ qbuſdã alijs dijs hẽat cõia: illis reſeruatis vbi de dijs talibꝰ / de his q̃ ad eũ ſolũ ſpectať videť q̃

breui⁹ fieri poterit exponet̃. Vocat̃ ergo primo ſol: eo ꝙ ī quātū planeta ſolus ē vt teſtari videt̃ Macro. dicēs Nā & latin⁹ eū q tāta claritudine ſolus obtinuit Solē vocauit: Et in thimæo dicit Plato vbi de ſpheris. ut aūt per ipſos: octo circuitus celeritatis & tarditatis certa mēſura & ſit & noſcatur deus ſn ambitu ſupra terram ſiderꝫ lumē accēdit: quē nūc ſolē vocam⁹. Inſuper hūc Tul. vbi de repu. vocat pricipē atqꝫ ducē dicēs. Deinde ſubitus mediā terræ regionē Sol obtinet/ dux & priceps & moderator luminū reliquorꝫ mēs mūdi & tēperatio/ tāta magnitudie/ vt cūcta ſua luce luſtret & cōpleat Super quib⁹ verbis ſic ait Macro. ſuper ſomnio Scipionis. Dux ergo q a oēs luminis maieſtate ꝓcedit. Priceps. q a ita eminet vt ꝓpterea ꝙ talis appareat/ ſol vocet̃. Et poſt pauca ſequit̃. Mēs mūdi appellat̃ ita vt phyſici eū cor cæli vocauerūt. Inde nimirꝫ ꝙ oia q̄ ſtatuta rōne per cælū ferri videmus diē noctēqꝫ & migrātes iter vtrāqꝫ ꝓlixitatis breuitatiſqꝫ vices: & certis temporib⁹ ęquā vtriuſqꝫ mēſurā. Deīde veris clemētē tēperiē. Torridū cancri & leonis ęſtū: mollitiē autūnalis auręs: vi frigoris iter vtrāqꝫ tēperiē. Oia hęc ſolis curſus & rō diſpenſat. Iure ergo cor cęli dr̃ per quē fiūt oia q̄ diuio rōne fieri videm⁹. Eſt & hec cā ꝓpter quā iure cor cæli vocet̃/ qđ natura ignis ſeper i motu perpetuo agitata ē. Solē āt ignis ætherei fōtē eē dictū rettulim⁹. Sol ergo i æthere quod i aiali cor: cu⁹ iſta natura ē: ne vnq̄ ceſſet a motu: aut breuis eius quocūqꝫ caſu ab agitatōe ceſſatio mox aial iterimat. hæc Macro. Ex quib⁹ ſatis percipi pōt: eū exiſtimaſſe: Solē rerꝫ oim cām. Loſias iſuper eū appellat: vt ait Macro. cenopides qđ ab occaſu ad oriētē tēdēs circulū facit obliquū. Phœb⁹ ēt nūcupat̃ & potiſſie a poetis/ qđ a ſpē atqꝫ nitore dictū ē. Alii dicūt phœb⁹ q a nou⁹ eo ꝙ māe quolibet nou⁹ videat̃ ab orizōte cōſurgere. Lyc⁹ ēt nūcupat̃: & vt aliq dicūt a Licio tēplo deli. Macro. oſtēdit Cleātē aliā rōnē reddere dicēs. Cleātes lyciū Apollinē noiatū ſcribit ꝙ veluti lupi pecora rapiāt: ita ipſe quoqꝫ humorē rapiat radiis. Soconias vt idem dicit Macro. a Syriis etiā Sol appellat̃/ a fulgore. ſ. radiorꝫ: quos vocāt comas aureas ſolis. ſic & argitoroſus/ ꝙ naſcens per ſūmū orbis ābitū veluti arcus q dam figurat̃ alba & argantea ſpecie: ex quo arcu radii in modū emicant ſagittarum Imbricitor ꝙ lumē eius exoriens amabile amiciſſima veneratione oculorū. Sol dict⁹ eſt: quia ſic a phyſicis eſtimatur. Dicitur & horus quaſi magnus vel gygas maximus quidē eſt: vt ipſi videre poſſumus: & hoc illi nomen eſt apud ægyptios. Vocatur inſuper aliis noibus pluribus: vt per Macro. patet in ſaturnaliorum li. — Sol mēs mundi

De horis filiabus Solis & Cronis. Cap. III.

HOras Solis & Cronis dicit Theo. fuiſſe filias: & ab eo denoīatas: eo ꝙ hor⁹ ipſe ab ęgyptijs appellet̃. has Homer⁹ dicit equos & currū i tēpore parare ſoli: & diei venire volēti cæli portas aperire. Filias ego ideo Solis dici puto: & Cronis: qđ ē tēp⁹: eo ꝙ ſolis ꝓgreſſu ex certa tēporis dimēſione fiāt. Equos aūt & currū ſoli parari ab eis iō fictū eſt: quia eis ſibi viciſſim ſuccedētibus nox labit̃: & dies accedit: i quē ſol tāq̄ i ꝑparatū ſibi vehiculū a ſucceſſiōe horarū ꝓgredit̃: i cui⁹ ꝓgreſſiōis initio horæ diei adueniēti cæli portas. i. lucis ortū aperire vident̃.

De Aeonis filiabus Solis. Cap. V.

AEonas dicit Theodōti⁹ plures eē ſorores Solis & cronis filias corporib⁹ igētes: & ſub Iouis collocatas pedib⁹. De his ego nūq̄ alibi legiſſe memini: niſi forſā has velit itelligi ſæcula cū αιων græce latie ſæculū iterꝑtet̃: ſi de ſæculis dixiſſe velit/ hęc ꝑfecto certa & lōga tēporis dimēſiōe a ſolis motu cōficiunt̃: hæc ſupra mōſtrauim⁹ a Claudi. i ātro ęternitatis fuiſſe deſcripta. de q̄titate vero ſęculi plurimū iter ſe diſcrepauere veteres. Dicebāt eni aliqui: vt Cēſorius i li. quē de natali die ſcripſit ad Cerellū: ab his potiſſime: q rituales ętruſcorꝫ ſequeb ant̃: hoc modo deſcripta ſęcula: vt aliquo ſuperꝫ. ſ. oſtēto initiaret̃ ſęculū: eo vſqꝫ ꝓtēderet̃: donec aliud ſuperueniret oſtētū: qđ finis eēt ꝑteriti & ſequētis iitiū: & ſic nō certo: aut determinato annorꝫ numero cōſtare videbat̃ ſęculū: qnimo aliq̄n lōgū: & nōnunq̄ breue cōtigere. Poſt hęc oſtēdit alios aliter arbitrari dicētes/ id ſpaciū tp̄is eſſe qđ efflueret iter vnā celebrationē ludorꝫ ſecularium & alterā ſubſequentē: ex quo ēt tēporis iæqualitas ſequeret̃ permaxia. Poſtremo multis recitatis opiniōib⁹ dicit. & ciuile romanorꝫ ſæculū centū annis ſolarib⁹ terminari. Qđ ego memini ſæpiſſime a venerabili Andalo eodē finiri ſpacio. Erāt iſuper q vellēt idē eē ſęculū & ętatē: qđ nō eſt verū: eſto aliquādo ſcribāt iproprie veteres ſæculū ꝓ ætate. Aetas eni: ſi eo modo ſūpſerimus: quo ſanctorꝫ deſcribunt litteræ: ac etiā poetarū multa i ſe cōtinēt ſæcula. Qđ vero ſub iouis pedib⁹ ſęcula deſignent̃: puto fieri: vt itelligamus ſolius veri dei iperio tēpora labi: eiqꝫ ſoli diuturnitatē cognitā eorūdē: & quę i eis futura ſint: nec ab hoc diſcrepat Claudiani deſcriptio: qui illa dixit in antro æternitatis manere: cū in ipſa trinitate perſonarꝫ: et vnica deitate tantū cōſiſtat æternitas: & ſic quicq d in æternitate cōſiſtit in deo ſit neceſſe eſt. — Seculū quid — Aetas

De Phaetuſa & Lampetie tertia & quarta filiabus ſolis. Cap. VI.

PHaetuſa & Lāpetie nymphę ſiculę filie fuere Solis & Neęre: vt in odyſſea ſcribit Home. dicēs has i Sicilia ſolis ſeruare greges: a qb⁹ Vlyſſes a Cyrce ꝓhibitus ē. Circa quā ꝓhibitionē talis ab Home. fabula recitat̃: ꝙ cū veniſſet ab īferis reditur⁹ i patriā Vlyſſes/ a cyrce ꝑmonitus ē: ꝙ poſtq̄ cū ſocijs vltra Syllā & caribdim in ſiciliā deueniſſet/ & cōperiſſet greges ſolis ſeruari a Pheruſa & Lāpetie filiabus ſuis: ab eis oino cū ſocijs abſtineret: nā ſiqs ex eis comederet occideret̃: Ad quos cū poſtergatis aliis periculis feſſ⁹ cū ſociis deueniſſet Vlyſſes: factū eſt vt ibidē eurilochi cōſilio pernoctarēt: ſed mane mutatis vētis abire nequere: & cū ibidē lōgi⁹ credito detineret̃/ ipellēte ciborꝫ penuria dormiēte Vlyſſe: & Euriloco ſuadēte: a ſociis Vlyſſis i greges itū ē: & ex eis ſedata fames: Verū eis diſcedētib⁹ graui agitati tēpeſtate: ad vltimū a Ioue fulminati periere oēs: Vlyſſe excepto q ex gregib⁹ nō guſtauit. Huic fabulę talis poteſt ſēſus exhiberi. Calor & humiditas. i. ſol & Neęra: q̄ nympha eſt: ſyluas & paſcua gignūt: q̄ duæ ſūt nymphæ Solis & Neęre filiæ. harū altera ꝑſtat vmbras: altera vero gregib⁹ victū: & ſic ſeruātes ſūt greges ſolis: q ex oi viuēte cōficit̃: aia vegetatiua. ſ. & ſēſitiua. opera. n. ſuo naſcūt̃: & tegmiet

atq; victu prædictarũ cuſtodũ ſeruantur. eẽ tamẽ hos greges in Sicilia dicit Home. nõ tñ q alibi nõ ſint: ſed ibidẽ ob ingentẽ rerũ abundãtiã: & cæli tẽperiẽ plus vigoris videanť habere delitiæ q̃ ob corruptos loci mores etiã magis q̃ alibi ſunt peſtiferæ. Ab his ois rõalis aĩa ꝓhibeť. Sane tamen ne eis imoderate fruatur: ne i mortẽ deueniat: ãt vitã quę ſit morte deterior: qđ totiẽs cõtingit: quotiẽs habenis apperitui datis in laſciuias mergimur: qđ iã apud ſiculos fecere plurimi: qui eneru es facti poſt guſtatis delitiis nõ ſuffecere laborib⁹.

Delicijs non concedẽdũ.

Verũ Eurilocus. i. blãda ſenſualitatis perſuaſio: dormiẽte Vlyſſe. i. rõnis robore: auidos ſenſus in greges. i. i delitias emittit: ex quo libidinibus ſoluti maris fluctuantis. i. mundi huius labores ferre nequiuere: & ſic Iouis fulmĩe. i. iuſto dei iudicio: in mare deiecti periere. i. in amaritudines & miſerias mortalis uitæ anxiati & incogniti defecere. Vel q forſan cõtigiſſe potuit: cũ in Siciliã deueniſſet Vlyſſes: & ibidem ab aduerſo detineretur tempore: eo non curante adeo ſocii eius cibo potuq; & mulieribus ſoluti ſunt: vt reintrantes mare opportuna negligerent & ſic naufragium facerent: quod non ſolum Vlyſſi cõtigiſſe legimus: quinimmo & Hãnibali pœno ſtrennuiſſimo bellorum duci: cuius milites cum nulli lõgi atq; difficillimi itineris ex Hiſpania i Italiam tranſcendẽtes labores ſuperaſſe nequiſſent: capuanæ delitiæ attriuere.

Hãibal delitijs fractus.

De Dirce Solis. v. filia: & Lyci regis coniuge. Cap. VII.

Dirce ſolis fuit filia Lyci regis Thebarũ coniunx: in quã ſicuti cæteras Solis filias Venerẽ ſæuiſſe dicit Fulg. de qua talis ferť hiſtoria Stuprata per vim Anthiopa Nictei regis filia ab Epapho: vt placet Lanctan. ſeu a ioue: vt plures videtur arbitrari: a Lyco rege Thebarũ marito ſuo abdicata eſt & iſuper inducta Dyrce: quæ illico ſuſpicata: ne forte Lycus Anthiopã in ſuã reuocaret gratiã: & ſic ea reaſſumpta dimitteretur: ipſa ipetrauit a viro vt poſſet illã in vinculis detinere. Quæ cũ ex ioue prolem geminã ſuſcepiſſet, partus adueniente tempore: ab eo vĩculis liberata eſt: & clã in Cytheronẽ mõtem aufugit ibiq; peperit Amphionẽ & zetũ: quos expoſitos paſtor quidã ꝓ ſuis aluit: Qui cũ adoleuiſſent a matre cogniti & ſui generis certiores facti facile in Dyrcẽ irritati ſunt: & in matris vltionẽ inſurgẽtes Lycũ occiderunt regẽ: & dyrcẽ tauro idomito alligauerunt: qui dũ eã traheret: miſeratiõe deorũ auxiliũ iplorauit: quorũ ſubſidio i fontẽ ſui nois haud lõge a Thebis mutata ẽ: & ſic Veneris ſatiauit irã. Qđ aũt i hac hiſtoria fabuloſum ẽ explicabiť facile. Anthiopã a ioue tẽpore part⁹ liberatã a carcere dicit Theo. iõ fictũ: qa cũ videreť dyrce ob tumidũ Anthiopæ vterũ ſatis ſui adulterij teſtimoniũ apparere: & ob id eã viro arbitrareť odioſam: merito vltro eã relinqt. Dyrcẽ aũt mutatã i fontẽ ſatis cõphẽdi põt: ita ob perditũ regnũ q̃ ob ſupplicii illati pœnã, eã i multas ſolutã lachrymas. Fuiſſe aũt ſolis filiã ideo dictã: qa aut ſic de facto fuit eã alicuius iſignis viri ſic nominati fuiſſe filiã: aut ob inſignem eius pulchritudinem Solis filiam vocitatam.

De Mileto Solis. vi. filio: qui genuit Caunum & Biblidem Cap. VIII.

Quis Miletũ condiderit.

Miletus vt teſtať Ouid. Solis fuit filius Theo. aũt dicit iſtũ Solis Rhodii filiũ: & Paſiphaes fuiſſe fratrẽ. Hunc tamẽ in Minoẽ ſenẽ voletẽ iſurgere bello perterruit Iuppiter: quã ob cauſam i Leſbon abiit: & ibi ciuitatẽ: quã Militenẽ ex ſuo nomine dixit: conſtruxit. Verũ poſtea imutatis literis ex militene miletna dicta eſt. Poſt hæc cum Cyane nympha Meandri fluminis filia ſe immiſcuit: & ex ea ſuſcepit filios duos: Caunũ. ſ. & Biblidẽ.

De Cauno & Biblide filiis Mileti. Cap. IX.

Caunus & Biblis filii fuerũt Mileti ex Cyane nympha ſuſcepti: vt teſtať Ouid. di. Hic tibi dũ ſequitur patriæ curuamina ripæ Filia meãdri totiẽs redeuntis eadẽ Cognita Cyanee pſtanti corpore nympha Biblida cũ Cauno ꝓlẽ ẽ enixa gemellã &c. Et qa nil preter cõe ambobus de his legi: de ambobus ſcribere inuicẽ viſum eſt. Legiť ergo Caunũ ſpecioſiſſimũ fuiſſe iuuenẽ: & a Biblide ſorore ſua iſto amore dilectũ: venere in prolẽ Solis irata agẽte. Sane cũ Biblis fratri flãmas execrandę libidinis detexiſſet: ipſe aſpernat⁹ deteſtãdã ſororis cõcupiſcẽtiã fugã ſumpſit. Inq; peregria ponit noua mœnia terra. Infœlix aũt Biblis cõfeſti ſecuta eſt eũ. & poſtq̃ Carã Lyciãq; & Lelegas peragrauit labore atq; dolore victa cõſedit: & ſpreta ſeſe dedit i lachrymas: ex quo factũ ẽ vt in fontẽ Naiadũ beneficio miſera verteretur vt dicit Oui. Sic lachrymis cõſumpta ſuis phœbeia Biblis Vertiť i fontẽ: q nũc quoq; vallibus illis Nomẽ hẽt dñe: nigra q; ſub ilice manat &c. Figmẽtũ aũt ſatis patet: quia a fletu cõtinuo fons lachrymis manãs viſa ẽ.

De Paſiphae. viii. Solis filia & Minois cõiuge. Cap. X

Paſiphaę Solis fuit filia: vt Senecę poetę tragœdia percipitur carmĩe: aiẽtis i Tragędia Hippolyti. Quid ille reb⁹ lumẽ ifundẽs ſuũ mrĩs parẽs &c. Verba qdẽ nutricis ſunt loqntis ad iſanã amore Hippolyti Phœdrã Paſiphaes filiã. Theo. aũt dicit: nõ fuiſſe filiã Solis Hyperiõis: ſed Rhodii Fuit hęc Minois Cretẽſis cõiux: & vacãte Minoe bello aduerſus Megarẽſes & atheniẽſes ob occiſum Androgeũ filiũ ab irata Venere i Sobolẽ Solis i fauſti amoris flãmas ſuſcepit: amauit q ſpecioſiſſimũ taurũ, in cuius cõcubitũ Dędali artificio veniſſe dr̃: & ex eo ſuſcepit quẽ mediũ hoiem mediũq; taurũ peperit. Alii vero aliã amoris hui⁹ cãm deſcribũt aiẽtes: q cũ oraſſet Mios i bellũ ꝓgreſſur⁹ pẽm vt dignũ ſe ſacrificaturo ſibi pparaaret hoſtiã: e veſtigio illi pparat⁹ ẽ taur⁹: formoſitate cui⁹ capt⁹ Minos illũ armẽtis ſuis pfecit ducẽ: alio cõſecrato: ex quo irat⁹ Iuppiter egit: vt illo abſente reſeruat⁹ diligereť a cõiuge & hic voluĩt Minoẽ ob cõmiſſũ facin⁹ nõ auſũ i cõiugẽ ſęuire. Qđ aũt Paſipaeh filia Solis ex tauro cõceperit vult Ser. taurũ hũc ſcribã Miois fuiſſe ſic noĩatũ: eũq; i domo Dędali cũ Paſiphae coiſſe: filiũ ex ea ſuſcepiſſe. & tãdẽ gemios peperiſſe: quoꝝ alteꝝ ex mioe cõceptũ notis apparebat. alteꝝ vero ex tauro ęque idicãtib⁹ ſignis. & cũ de ſcđo nõ eẽt certa fides: noĩe ad vtrũq; ſpectãte paritẽ Miotauro. ſ. impoſito enutrit⁹ ẽ. ego aũt lõge altiorẽ ſenſũ ſub hac fabula tegi reor. Exiſtimo qdẽ voluiſſe veteres oñdere qualiter vitiũ beſtialitatis careť i nobis hac rõne. Paſiphae ſpecioſiſſimã fœminã & Solis filiã: credo aiam noſtrã veri ſolis. i. Dei

Minotauri ortus.

omnipotētis a quo creata eſt filiā: omni pulchritudine inocētiæ ſplēdidā. Hæc cōiunx efficitur Minois regis legūlatoris. i. rōni humanæ iungitur: quæ ſuis legibus eā hēt regere atq; in rectū iter dirigere. Huic inimicaꝰ Venus. i. appetitꝰ cōcupiſcibilis q ſenſualitati adhærēs / ſemper rōnis eſt hoſtis: cui ſi adhęſerit aīa / a rōne ſuperetꝰ neceſſe eſt: a qua ſemota: facile a blanditiis & ſuaſionibꝰ carnis ſe trahi permittit: & ſic p̄cipitē ſe fert ī cōcupiſcentiā tauri a Ioue dati: vt ſibi ex eo Minos ſacrū conficiat: quē ego thaurū ſentio mundi huius delitias prima facie pulchras & delectabiles / a deo rōni conceſſas: vt ex ea moderamie certo vitæ noſtræ opportuna miniſtret. Nam dum his debite vtimur rite ex eis deo ſacrū conficimꝰ. Sane dum eis iudiciū ſenſualitatis ſequentes abutimur: aut abuti deſideramus in beſtialē concupiſcētiam deuenimꝰ: & thauro tunc obſcœne aīa iūgitꝰ i lignea vacca: dū artificio īgenii noſtri naturalibus præter naturę leges innitimur. Et ſic ex appetitu illecebri & adoptione nephariæ voluntatis cauſaꝰ & naſcitur minotaurus. i. beſtialitatis vitium. Huiꝰ autem minotauri hominis & tauri formam eſſe finxere: eo ꝙ tali vitio laborantes / intuitu primo videnꝰ homines: ſi opera aūt proſpectemus: & abſcondita itrorſum deſideria tales eē beſtias cognoſcemus. Clauditur aūt hic labyrintho carceri circuitionū pluriū īplicito. & hociō: quia fortiſſimū atq; ferociſſimū & furioſum eſſet aīal. In quo oſtendiꝰ eum humano pectori īfandis deſideriis intricato: & ꝙ eo impellente fortē atq; immanem præſtemus animum dum infauſtum aliquid audemus: quod niſi pro voto perficiamus confeſtim in furiam declinamus. Hic inſuper a Theſeo ab Ariadna prædocto occiditur. i. a prudēti viro: cui virilitas: quā per Ariadnā accipio: eo ꝙ ἀνδρος græce vir ſonet latine. oſtendit deteſtabile tam ſceleſto vitio ſubiacere & quibus armis etiam conficiendum ſit.

De Aeęta Colchorū rege Solis filio octauo: qui genuit Medeā & abſyrtiū & Calciopē. Cap. XI.

AEęta Colchoꝝ rex: vt Home. i odyſſea teſtaꝰ: Solis fuit filꝰ & Perſæ filiæ Oceani. Tulliꝰ aūt vbi de na. deo. eū ex Aſterie ſorore Latōe ſuſceptū dicit: quā Aſteriē videꝰ idē Tul. dicere ab eo occiſā Dicit eni ſic. Quid Medeæ reſpōdebis: q̄ duobus auis ſole & oceano: & patre matricida progna ta eſt. Hūc clarū ea tēpeſtate fuiſſe regē teſtaꝰ ātiquitas: cū permaximū illi regnū fuiſſe deſcribat Seneca tragœdus: in tragœdia Medeæ / ad hūc nouercales inſidias fugiēs deuenit phryxus Athamātis filius / cū aureo vellere: ꝙ ſibi fatale ab oraculo ſentiens Aeęta diligentiſſime ſeruabat: ne eo perdito priuareꝰ regno. Qui tñ a Iaſone ſpoliatꝰ ē & regno pulſus. Verū iā ſenex ab eadē in regnū reductꝰ ē. Dicit Theo. hūc Aeętā nō fuiſſe filium Solis Hyperionis: ſed eius qui apud colchos maximus fuit & regnauit ibidem.

De Medæa Aeętæ regis filia: & Iaſonis coniuge Cap. XII.

MEdea Aeętæ regis fuit filia ex Ipſea cōiuge: vt ſatis patet per Ouidii carmē dicētis: Nō erat Aeętes ad quē deſpecta rediret: Nō ipſea parēs &c. Huius Medeæ grādis recitaꝰ hiſtoria quādoq; fabulis mixta. Aiūt eni aū alia: qđ ex apollonio ſumptū ē: qui de argonautis librū ſcripſit Iaſonē a Pelia patruo miſſum Colchos veniſſe: & comiter ab Aeęta ſuſceptū Medeæ virgini placuiſſe. in quā venus irata vti in cæterā Solis prolē: oēs a filio amatorias iniici flāmas fecit: quæ amās cum pericula noſceret dilecti iuuenis euntis ad vellus aureum aſſumēdum / miſerta eius: habita ſui cōiugii ſpōſiōe: eū docuit quo pacto illud abſq; periculo poſſet ſurripere: eoq; ſubrepto vna ſecū fugā arripuit: traxitq; fugæ comitem abſyrthiū: ſeu Egialeū paruulū fratrē: quos cū ſequereꝰ Aeęta: vt eis ſpaciū fuge p̄ſtareꝰ: in iſula: q̄ i faucibꝰ Phaſis a ſcelere ab ea perpetrato thomitania: exilio Ouidii Naſonis poſtea nobilitata: per quā oportebat Aeętā ſequentē trāſitū facere / puerū Abſyrthiū obtrūcauit: articulatimq; diuiſum paſſim per agros diſiecit vt p̄rem ſiſteret ad colligēda filii mēbra: Nec p̄meditatio fefellit i fauſtā. nā ſic factū eſt. dūq; orbatus pater flēs mēbra collegit nati: & funeralia peregit: abiit illa cū raptore. Et poſt lōgas ſecūdū quoſdā circuitiones ī Theſſaliā deuenit: vbi p̄cibꝰ Iaſonis Aeſonē patrē ānoſitate decrepitū i robuſtiorē retraxit ætatē. Et cum Iaſoni duos filios peperiſſet i Peliæ mortē ſuas filias armauit. Tādem quacūq; ex cauſa factū ſit a Iaſōe abdicata ē: & Creuſa Creōtis regis Corithioꝝ filia deſpōſata: qđ cū ægerrime ferret: excogitata malitia filios ſuos: q̄ſi ad placādā ſibi nouercā cū donis in ſcrineolo clauſit miſit: qđ a Creuſa nō aū apertū ē q̄ per oēm regiā flāma euolauerit igēs: a qua cum ipſa Creuſa regia ois exuſta eſt: cum iā pueri p̄moniti euaſiſſent. Verū cū i eā iratꝰ Iaſon irruiſſet ſumpturꝰ ex tā ipio facinore pœnas: eo vidente trux fœmia filios trucidauit innocuos: & maleficiis ſuis ſublata Athenas abiit: vbi Aegeo iā ſenaſcenti coniugio iuncta eſt: Peperitq; ei filiū quē ex ſe Medū vocauit. Sane cū Theſeo redeunti ex lōgiqua atq; diutina expeditione ab egeo īcognito per eiuſdē manꝰ venēatū paraſſet poculū: & illud idē ab egeo filio iā cognito ſublatū vidiſſet: fuga Theſei euitauit irā: & tandē neſcio quo pacto iaſoni recōciliata vna ſecū in Colchos rediit. patrēq; ſenē & exulē Iaſonis viribꝰ i regnū reſtituit. Eſto grauis Cæliꝰ: vt ī de mirabilibus mūdi refert Soli. dicat eā a Iaſone bitrote ſepultā: & medū eiꝰ filiū iperaſſe Marſis populis italis. his ergo ornata facinoribꝰ Medea locū apđ grecos primo. q meliꝰ eā cognouiſſe debuerāt. Deide apud romanos cōperit. vt pro dea ſuſciperetur atq; ſacris honoraretꝰ ab eis: vt liquido teſtaꝰ Macro. quę aūt huiꝰ in hiſtoria fictiones cōtextæ ſunt vbi de / Aeſone & Pelia: & Iaſone ſcriberetꝰ: quoniā ad eos ſpectare videntur: paſſim vbi opportunum videbitur: aperietur

Vbi exilium Naſonis

De Abſyrthio & Calciope filiis Aeętæ. Cap. XIII

ABſyrtiꝰ & calciope frater & ſoror filii fuerūt Aeętæ regis colchoꝝ. nā de Abſyrthio teſtatur Tu. vbi de naturis deoꝝ dicēs. Quid huiꝰ. ſ. medeæ Abſyrthio fratri: q ē apđ Pacuuium Egyaleus. &c. De Calciope aūt dicit Ou. i epiſtolis. Nō erat Aeętes ad quē deſpecta rediret. Nō ipſea parēs Calciopeq; ſoror. &c. De hac Calciope nil repperi alid niſi ꝙ cōiūx fuerit Phryxi: eiq; peperit Cycoꝝ filiū. De Abſyrthio aūt ſeu Egyaleo iā ſupra dictū qualiter a ſorore ſit cęſus: a quo ſunt qui dicāt flumen illud colchorum Abſyrtium de pueri noīe nuncupari.

De Cyrce filia Solis. Cap. XIIII.

CYrce malefica mulier:vt Homerus teſtaẽ in Odyſſea:filia fuit Solis & Perſę quo aũt pacto Colchos reliq̃rit:& i Italiã venerit:nuſq̃ legi. cõſtat tñ eã habitaſſe haud lõge a Caieta cãpanie ciuitate:in quodã mõte olim iſula:qui cyrceus ab ea i hodiernũ vſq; diem dictus eſt: Circa quem ad huc aiunt icolę rugire leones :feraſq; alias :quas ex hoibꝰ cantato carmine fecit. De hac aũt ſic ſcribit Verg Diues i acceſſos vbi ſolis filia lucos Aſſiduo reſonat cantu tectiſq; ſuperbis Vrit odoratã nocturna i lumina cedrũ Arguto tenues percurrẽs pectine telas Hic exaudiri gemitꝰ iręq; leonũ Vincla recuſãtũ:& ſera ſub nocte rudẽtũ Setigeriq; ſues atq; i pręſepibꝰ vrſi Sęuire:ac forme magnoꝝ vlulare lupoꝝ. Quos hoim ex facie dea ſena potentibꝰ herbis Induerat cyrce/ i vultꝰ ac terga ferarũ &c. Homerꝰ aũt i odyſſea dicit Vlyſſem errãtem cũ ſocijs ad hãc deueniſſe:vt cũ ſocios eiꝰ omnes mutaſſet i feras:eũ a Mercurio ꝑdoctũ mutare nõ potuiſſe:qnimo ab eo exterrita ſocios eiꝰ omnes i hoies reformaſſe:eũq; per annũ ibidem tenuiſſe:ac pepeniſſe ei Telegonũ filiũ:& nõnulli ſuperaddũt Latinũ Laurentũ poſtea regẽ & demũ eũ ꝑdoctũ multis dimiſiſſe. Refert ꝑterea de hac q̃ amauerit Glaucum marinũ deum:& quoniã ipe Scyllã nymphã amaret zelo percitã:fõtẽ i quo nympha lauari cõſueuerat infeciſſe venenis:quão brẽ dum illum itraſſet nympha repẽte a marinis canibꝰ vſq; ad iguina abſorpta:i marinũ mõſtrum verſa ẽ. Inſuper dicit q̃ a Pico rege ſpreta eo q̃ Pomonã amaret eum i auẽ ſui nois transformaſſe. Nũc autẽ qd ſub his fictionibus ſentiẽdum ſit videamus. Theo. harũ rerũ ſolertiſſimus indagator/ dicit hãc Solis Hyperionis filiã non fuiſſe:ſed eius qui apud Colchos regaſſe creditur. ſed ideo huius credita:quia vt dicit Seruius:formiſſima fuit mulier & meretrix famoſa:quod contigiſſe fingunt ob veneris odium i prolẽ Solis:de quo odio infra patebit:vbi de Venere: Audiri feras mugiẽtes in circuitu mõtis eſt:quia dũ inter ingẽtia atq; pręrupta ſaxa rupes & cauernas:quorũ mons circũdatus eſt:maris vndę ventoꝝ impetu efferunẽ:& demũ retrahunẽ:& ſuperuenientibus illidunẽ:& hinc inde frãgunẽ:fit de neceſſitate rumor diſſonus:& nũc mugitui nunc rugitui ſimilis:& hinc ſe fingũt audire leones aproſq;. Quod autẽ herbis aut cãtato carmine in beluas hoies trãſformaret: hoc videtur a multis cõcedi poſſibile magicis illuſionibus:dum pharaonis magos ſuis artibus feciſſe credimꝰ quę faciebat Moſes virtute diuina. dũ hoies i Arcadia lupos fieri:dũ apuleũ in aſinũ permutatũ. Sed ego potius credo hãc formoſitate ſua multos in dilectionẽ ſui traxiſſe mortales: qui ſeſe vt eius mererenẽ gratiã:quæ meretricũ abſq; pecunia cõſequi nõ poteſt:illecebris varijs:vt dona portarent:miſcuiſſe:& ſic eas induiſſe formas:quæ officijs congruebãt:quas Vlyſſes.i. prudẽs hõ nõ induit. Hanc poſt hęc amaſſe Glaucum ideo dictũ puto:q̃ a ſecundũ qd' aliquibꝰ placet:& potiſſime Leontio: Glaucus idẽ ſonat qd' terror. & quoniã terribile ſit audire mugitus aquarũ circa cyrceũ:vt ſupra dictum eſt: & ipſe terror ibidem conſiſtat aſſidue videtur a Cyrce:id eſt a loco illo cyrces amari. q̃ autem Glaucus amauerit Scyllam ob eãdẽ cauſam dictum eſt:eo q̃ apud Scyllam idẽ a mugitu maris ſit terror aſſiduus: & ſic cum ibi moretur aſſidue videtur Scyllam diligere. q̃ Scylla infectis aquis a marinis canibus vſq; ad inguina rapta ſit:ab effectu ſumpſit fictio cauſam. Eſt enim Scylla ſcopulus ſecus fretũ Siculũ aquis ſupereminẽs:adeo vt medius aquas exire videatur:& ab aquis medius occupari:& cum totus ſit pręruptus & cauernoſus vbi cõtinue maximo cum impetu mare fluat & refluat:dum cauernas illas intrat:& demũ ſe retrahit:ad inſtar canum latrantiũ ſonum emittit:& ſic ſcopulus a marinis canibus rapi dicitur:quę autem ad Picum ſpectant:in ſequentibus ſcribetur:vbi de Pico. Ego autem cyrcem hãc Aeętæ fuiſſe ſororem nõ credo:cũ diu ante troianũ bellum Colchida fuerit Cyrces. Hęc autem contemporanea:ſed conuenientia nominum:& forſan artium ex duabus vnam feciſſe potuerunt.

De Angitia Solis filia. Cap. XV.

ANgitiã ſeu Ageoniã Theodõtiꝰ dicit Cyrces fuiſſe ſororẽ & Solis filiã: & haud lõge ab ea in agro cãpanię moratã:ſed melioribꝰ artibꝰ operatã. de qua nõ i oibꝰ cũ eo concordans grauis Cęlius aſſerit eã Cyrces fuiſſe ſororẽ & vicinia Fucini lacus occupaſſe:& ibidẽ ſalubri ſciẽtia aduerſus morbos icolis deſeruiſſe. q̃ ob id ẽ diẽ claudẽs dea ab eiſdẽ habita ẽ. Macro. aũt i lib. ſaturnalioꝝ libro:hãc Angeroniã deã vocat:dicitq; illi apud Romanos. xij. calẽ. Ianuarias ferias celebrari:eiq; a põtificibꝰ i ſacello volupiæ ſacrũ fieri. Verꝰ aũt Flaccus ideo dicit eã Angeroniã appellari:q̃ angores & ſollicitudines aiarũ ꝓpiciata depellat. Addit inſuper Maſurius ſimulachrũ huiꝰ deæ ore obligato atq; ſignato in ara volupię collocatũ::& ob id qd' quis ſuos dolores auxietateſq; diſſimulat beneficio patiẽtię in maximam oblectationem deueniat. Sane Iulius Modeſtus huic ſacrũ fieri dicit:eo q̃ populus Romanus morbi qui angina diciẽ:voto pręmiſſo liberatus ſit. Cur autem Solis ſit credita aut dicta filia medendi ars cauſam dediſſe potuit.

Att: ſimulachrum Angeronie.

De luna Hyperionis filia. Cap. XVI.

LVnam: vt ad Hyperionis prolẽ redeam:eiuſdem Hyperionis fuiſſe filiã & Solis ſororem vulgatiſſimũ eſt. de hac veteres multa ſenſerunt. illi quippe ante alia Bigam dixere cõceſſam: eo q̃ aduerſus patruos cum Ioue ſenſiſſet:eaq; curru vti teſtatur Accius poeta dicens Almaq; curru noctiuago phœbe &c. Et Ver. Iamq; dies cęlo cõceſſerat almaq; curru Noctiuago phœbe mediũ pulſabat olympũ &c. Hãc Bigã dicit Iſidorꝰ vbi de ethimologijs a duobꝰ equis trahi: quorum alter albus:alter vero niger eſt. Eam pręterea a Pane Archadię deo dilectam dicit Nicãder poeta:& lanæ candidę munere in ſuos deduxiſſe concubitus :quod & Verg. in georgicis aſſerit dicens. Munere ſic niueo lane ſi credere dignum eſt/ Pan deꝰ Archadiæ captã te luna fefellit. In nemora alta vocãs: nec tu aſpernata vocantem &c. Inſuper & eam dilectam aiunt ab Endymione paſtore:quẽ dicunt primo ab ea repulſũ:demũ

Endymionis ſomnus.

Arcades paſtores.

poſtq̄ aliquandiu albos ſuos paviſſet greges in ſuam gratiam ſuſceptum. Dicit tamen Tullius eum in Latmio Ioniæ monte obdormiuiſſe: & in ſomnis a Luna deoſculatum. Sunt & qui illi filios tribuant. Nam Alcman lyricus poeta dicit rorem ab ea & aere genitum. Similiter eã multis vocant noĩbus: vt puta Lunã/ Hecatẽ/ Lucinã/ Dianã/ Proſerpinã/ Triuiã/ Argenteã/ Pheben/ Cererẽ/ Artemiã/ Menam/ & aliis. ſed quid ex his tot intellexerim: aduertendũ: Cur Hyperionis dicta ſit filia dici poteſt: id quod de Sole dictũ eſt: puto ego illam claritate inſignem fuiſſe mulierem: & ob eius ſingularem præeminẽtiam. & quia Solis eſſet ſoror: lunam denominatã fuiſſe: ad quã ſequentia non ſpectant: quinimo ad verã Lunã: & ideo ꝙ aduerſus Titanos Ioui fauerit .i. aduerſus ſuperbos: ob eius cõplexionem frigidam & humidam dictum eſt: qua multũ fumoſitates hoĩum repelluntur. Biga autẽ vti dicitur ad deſignandũ curſum ſuũ diurnũ & nocturnũ: quẽ longe clarius equorũ colores oſtendunt. Præterea & humiditate ſua germinãtia fouet deſuper: & deſubter ad iumentum radicibus infert. Quod autẽ ab Arcade deo dilecta ſit poterit forſan hic talis præſtari ſenſus vt pro Archade deo ſumatur quicũq; paſtor. Erant enim archades vt plurimũ paſtores. omnes paſtores aũt lunã amãt: id eſt eius lumen: eo ꝙ ex illo commodum ſuſcipiũt: & ob id eam i ſyluis votis vocare conſueuerant/ vt ſuos greges per noctem ab inſidiis ferarũ facilius cauerent. & ob id dũ fulgida veniebat/ ei in ſacris agnã mactabãt candidã. & ſic albo vellere captã dicebãt. Quod aũt ab Endymione dilecta ſit dicit Fulgẽtius hoc poſſe cõtingere/ ꝙ Endymion paſtor fuerit: qui vti paſtores faciunt: noctis humorẽ amauit: quẽ vaporia siderũ & ipſius lunæ in animandis herbarũ ſuccis iſudant. & inde in paſtorũ cõmoda vertitur. Vel aliter ait idem Fulgẽtius: ꝙ is Endymion primus rõnẽ curſus lunæ inuenerit: & obdormiſſe. xxx. annis dicitur quia ſtultorũ iudicio meditationi vacantes dormiunt: id eſt tempus perdunt: ſeu qui meditationibus deditꝰ eſt profecto non aliter quã ſi dormiret imiſcetur actiuis operibꝰ. Quod de Endymione dictũ eſt: quia nil aliud eo viuẽte: niſi huic meditationi operã dare peregit: vti Minaſtas in eo libro: quẽ de Europa ſcripſit: teſtat̃ qđ ego verum puto: nec ſit qui longũ tẽporis miretur ſpaciũ: cũ circa lunæ curſum plurima veniãt cõſiderãda: vt oſtendit venerabilis Andalo in ſua theorica planetarũ. Sed ꝙ albos ante greges pauerit: ideo appoſitũ credo: vt loci ſuæ meditationis qualitas oſtẽdat̃: qui i culmiẽ mõtis illius fuit qđ ſibi elegit: vt poſſet libere eleuatiões aſſumere tãq̃ expedito loco: & mõtiũ culmina: & potiſſime celſa: vt plurimũ cõſueuerũt eſſe niuoſa: quas niues: q̃a diu obſeruauit: paſtor niuei pecoris dictus eſt. ꝙ aũt a Luna deoſculatꝰ ſit/ ideo fictum reor: q̃a ſicut amãtes puellã amoris munꝰ oſculũ arbitrãtur: ſic & lõge meditationis fuiſſe Lunæ cõperiſſe curſum. & ſic ſui amoris videtur oſculũ ſuſcepiſſe. Supereſt de noĩbꝰ videre. Lunã a lucẽdo dictã volũt: & maxie dũ lucet in ſero: cũ dũ mane luceat velint appellari Dianã. Hecates aũt dicta ẽ: q̃a centũ iterpretat̃: in quo numero quaſi finitũ ꝓ infinito poſitũ ſit volũt multiplicitatẽ eius potẽtiæ denotari. Triuiã nõnulli: eſto Seneca poeta triformẽ dicat in tragœdia Hyppoliti: ſuo noĩe pricipali dictã volũt. Vocatur eñi Luna diana & Proſerpina. Dicũt eã etiã vocari lucinã: vt i odis Horatiꝰ Te lucinã probas vocari &c. quã parturiẽtiũ deã vocãt: & cur ſic dicta ſit: paulopoſt dicetur: Argẽteã autẽ ob id dicũt: q̃a ſuũ ſit argentũ ꝓcreare: ſeu quia ſolis reſpectu qui aureus eſt videatur argentea. Phœbeam aũt ideo vocauere: q̃a ſępe noua ſit. Arthemia ſeu arnothemis a tica lingua idẽ ẽ quod luna: ideo ſic dicta vt refert Macrobius: quia arthemis quaſi arnothemis .i. aerẽ ſecãs. Luna a parturientibus iuocatur: quia propriũ eius eſt diſcindere rimas corporis & meatibꝰ viã dare: quod ẽ ad accelerandos partus ſalutare: vt poeta Thimotheus elegãter expreſſit. Mena autem dicta eſt: quia nõnunq̃ defectus patit̃: vt puta in eclypſibus: & inde mena ꝙ defectus latine ſonat: ſeu quia naturaliter luce careat: & quos habet mutuet̃ a ſole: vti cætera faciunt ſydera. Reliqua autẽ nomina: quoniã ad alias pertinẽt deas: de quibus ſingularis in hoc opere mentio fit: ex conſulto donec de illis tractetur/ omiſi.

De Rore filio Lunæ. Cap. XVII.

ROrẽ Alcman lyricus poeta lunæ atq; Aeris fuiſſe filium dicit: teſte Macrobio: qđ quidẽ figmentũ a natura ſunptum eſt. agente quidẽ Luna vapores terræ humidos nequeuntes abſente ſole conſurgere altius: frigiditate aeris & lunæ alternati: vertuntur in tenuem aquã: quæ decidens ros eſtiuo tempore appellatur: Hyeme vero condenſati gelu/ pruina dicitur.

De Briareo Titanis filio. Cap. XVIII.

BRiareus ab oĩbus creditus eſt Titanis & Terre filius: quẽ omnes fere latini poete hoſtem iouis & infeſtiſſimum contẽptoremq; deorũ aſſerunt: & ob id apud inferos detruſum volunt eumq; inter mõſtruoſos in veſtibulo inferni excubia agere ſcribit Vergilius dicẽs: Et centumgeminus Briareus & Belua Lerne. & cetera: Sane Homerus eũ amicum fuiſſe iouis oſtendit in iliade. Cito centimanũ vocaſti in magnũ olympũ: quẽ Briareũ vocãt dij hominesq; omnes Terrigenã eius patrẽ meliorẽ: in quibꝰ carminibus Homerus perſũctone tãgit fabulã: quã Theodõtius paulo latius refert dicẽs. ꝙ cõmoti dij aduerſꝰ Iouẽ iuno: ſcilicet & Neptũnus vna cũ pallade: & aliquibꝰ alijs in domo Nerei patris Thetidis deliberauerũt cathenã facere: & dormiẽti ioui inijcere: & inuicẽ trahẽtes oẽs eũ e cœlo eijcere: qđ Thetis ioui rettulit & ob id ipſe i fauorẽ ſuũ in cœlũ Briareũ euocauit. Quẽ cũ vidiſſẽt cõiurati: eo ꝙ fortiſſimꝰ eſtimaret̃: cõfeſtĩ a cœptis deſtitere: & ſic tutatꝰ ẽ iuppiter. Ex quibꝰ patet Briareũ amicũ fuiſſe iouis. Cuiꝰ autẽ fabule volẽs leõtius aperire ſenſũ aiebat: ãte reſolutioẽm Chaos iferiora elemẽta cũ ſuperis diſcordare: & hũoris opera ĩijſſe cõcordiã. Et alia q̃dã plura ridẽda potius q̃ ſcribẽda. Theodõtius autẽ dicit ſub hac fabula tenui velo hiſtoriã tegi. Dicit eñi iouẽ poſt victoriam ex Titanis atq; gygãtibus habitam adeo elatũ: vt importabilis efficeretur amicis: quã ob cauſã Iuno coniunx eius: & Neptũnus/ frater clam apud inſulam Nerithos cõuo

catis quibuſdam ex amicis iniuere conſilium:vt eum nil tale timentem eregno pellerent:q̄ cum illi reuela
tum eſſet a nauta conſcio:Briareum ex titanis ſuperſtitē vnū & potentiſſimū ad huc hominē:ſeu potiꝰ Bria
Cur Briareus centū geminus. rei Titanis filiū eodē nomine nuncupatum euocauit:& cum eo inito ſocietatis fœdere coniuratos exterruit
adeo vt in eum nil penitus auderent Dictus eſt eni Briareus centū geminus:quia multis p̄eſſet hominibus
& ponitur finitum pro infinito.apud inferos autem nō in ciuitate ditis detruſus eſt:vt reliqui ſunt:qui adhuc
in adiutorium ſeruaretur ſuperū:vt intelligamus non eſſe aliquos quantūcunq; peruerſos:qn ad meliorē vi
tam ſeruentur a deo:cum ab eodem eorum futura conuerſio cognoſcatur.

De Cęo Titanis.iii.filio:qui genuit Latonam & Aſteriem. Cap. XIX.

C Eum inter alios Titanis filios enumerat Paulus:& eius matrem terram fuiſſe oſtendit Virgilius
cum dicit:extremā vt perhibent Cęo encheladoq; ſororē &c.Leontius dicit hunc Cææ inſulæ fuiſ/
ſe potentiſſimū regem:& extreme ferocitatis hominē:atq; ſuperbiæ/ob quā cū antiquior fuerit ti
tāo inter eius numeratur filios.Fuit enim Latonæ & Aſteries ſpectabilium pulchritudine virginū
pater.Dicebatq; Paulus pro eo q̄ Iuppiter Latonam vitiaſſet/Titanorum bellū aduerſus iouem motum:
ſed falſum eſt:vt ſupra demonſtrauimus ex his:quæ in ſacra leguntur hiſtoria.

De Latona Cęi filia:quæ peperit Apollinem & dianam Cap. XX.

L Atonam filiam fuiſſe C ei:ex Ouidij carmie ſumitur Dicit ei. Neſcio quo audetis genitam titani
da Cęo Latonā præferre mihi &c.Hāc aūt veteres a ioue dilectā pariter & oppreſſam volūteā
q;ex eo geminā ſuſcepiſſe ꝓlem.Apollinem.ſ.& Dianā:qđ aūt adeo ægre tuliſſe iunonē:vt nō
ſolū omnē terrā ad onus vteri deponēdū iterdiceret illi:verū & imitteret Pythonē igētis magni
tudinis ſerpentē ad eā fugādā atq; ipediendā.Q ue cū paueſcēs fugeret:neq; locū aliquē ſe retinentē inueni
ret:propinquans Ortygiæ inſulæ/ab ea ſuſcepta eſt:& in eadē peperit primo Dianā:quæ eueſtigio obſtetri
catus officiū in naſcituro fratre matri præſtitit:& Apollinē naſcētē ſuſcepit:qui mox ſagittis Pythonē intere/
mit:& dare cœpit reſpōſa petentibus.Præterea ob hunc partū dicunt nomē inmutatū inſulæ.nā cū primo
diceretur Ortygia:delos poſtea dicta eſt.Dicunt inſuper deferentē Latonā paruulos adhuc filios per Lyciā
dū ob æſtū ſiti laboraret/acceſiſſe ad lacū quēdā vt biberet:quā cū vidiſſent cōſtātes ruſtici:cōfeſtim lacū pe
dibꝰ itraſſe:& omnē turbaſſe aquā:ex quo cōmotā Latonā oraſſe:vt exterminarentur:quāobrē ruſtici repē
te in ranas mutati lacū ſemper icoluere.Circa has fictiones dicebat Barlaā ceſſante diluuio:qđ Ogigii re
gis fuit tēpore:ex humiditate terræ nimia:cui calor erat imixtꝰ tā dēſas exhalaſſe nebulas:vt apud plura lo
ca ægei maris:& achaiæ nullo mō ſolares radii die:nec nocte lunares viderētur ab icolis:tandē eis rareſcē
tibus:& potiſſime apud iſulas:apud quas ratione maris minus poterat exhalatio terræ:cōtigit:vt nocte q̄
dā circa horā diei proximam a circūſtantibꝰ i inſula Orthygiæ primo viderentur lunares radii:& ſubſequen
ter mane ſolares:quāobrē maximo ōniū gaudio quaſi reacquiſiſſēt quos perditos iā arbitrabātur:dictum ē
apud Ortygiam Dianā & Apollinem natos:& ob id iſule mutatū nomē & ex Ortygia delos:quod idē ſonat
quod manifeſtatio:appellata ē.eo q̄ ibi primo manifeſtatio ſolis & lūe facta ſit Latonā autē eā ipſā iſulam
voluere fingentes:in qua manifeſtatio facta:eāq; fœminā p̄cipue aſſūpſere ad figmētū cōficiēdū:quia con
tigerat eam geminos peperiſſe:quorum maſculū Apollinē fœminā autē nūcupauerat.Dianā.Pythonem
autem Latonam inſequentem ne poſſet parere:nebulas denſas ſurgentium vaporum voluere:quæ quidē
obſtabant ne poſſent ſolares atq; lunares radii a mortalibus intueri:nec in cōgrue has vocauere ſerpentē
Nam dum leues huc illuc a quocunq; ſpiritu impellerentur/more ſerpentis ſerpere videbantur. Et hunc a
Iunone ideo miſſum dixere:eo q̄ nonnunq̄ pro terra & mari intelligatur Iuno:a quibus euaporatiōes illæ
emittebantur. Diana autem ideo ante natā dicunt:quia nocte extenuatis iam vaporibus primo lunares
apparuere radii.q̄ autem obſtetricatus in natiuitate fratris officio functa ſit:ideo dictum eſt:quia ſicut ob
ſtetrices conſueuere naſcentes ſuſcipere:ſic & luna dū paulo ante ſolem ſurrexiſſet ſolem orientem ſuſcipe
re panſis cornibus viſa eſt.Occiſum autem Pythonem telis ab Apolline ideo fictum quia ſolaribus radijs
agentibus omnis illa terræ euaperatio diſſoluta eſt:q̄ autem cœperit Apollo dare reſponſa/ſumptum eſt
ab eo quod poſtmodum contigit.ſ.vt ea in inſula neſcio cuius malefitio dæmon ſub Apollinis titulo cœpit
& diu dedit de queſitis reſponſa.Mutatos autem in ranas ruſticos ideo dictum eſt:quia vt ſcribit Philocho
rus bellum fuit Rhodijs.olim aduerſꝰ Lycios.Rhodiis auxiliares venere delones:qui cum aquatum ad la
cum quēdam Liciorum iuiſſent ruſtici loci incolæ aquas prohibuere:in quos delones irruentes.omnes inte
remere:& in lacum corpora occiſorum eiecere Tractu tandem temporis cum montani Lycij veniſſent ad
Metha. Ouidi. 6. lacum nec occiſorum agreſtiū corpora comperiſſent:& ranas i circuitu coaxantes ſenſiſſent/rudes & igna
ri arbitrati ſunt eas ranas animas eſſe ceſorum:& dum ſic referunt alijs fabulæ cauſam adinuenere.

De Aſterie filia Cei & matre Herculis. Cap. XXI

A Sterie filia fuit Cei Titanis:vt Theodōtio placet.Hec aūt vt ait Fulgētiꝰ:poſt viciatā.La
to nā a Ioue dilecta ē:a quo verſo i aqlā & oppreſſa fuit eiq; eo ex cōcubitu Herculē pe/
perit.Q uæ tādē vt qbuſdā placet:aduerſꝰ Iouē ſētiēs:& eiꝰ fugiēs iras miſeratiōe deorū in
coturnicē verſa ē:quæ græce vocatꝰ ortygia:nomēq; dedit inſulæ:i quā aufugerat:vbi a Io
ue in lapidē mutata ē:vndiſq; dimerſa:& ab eiſdē huc illuc agitata:quæ tandē ob ſuſceptā
Latonam firmata eſt.Huius fabulæ talis poteſt eſſe ratio.dicit Theodontius ſuperato atq; occiſo a Ioue
Cęo qui ob vitiatā Latonam aduerſus eū arma mouerat:eum in ceam veniſſe inſulam:& ibidem Aſteriem
virginem Cei filiam oppreſſiſſe:tandem ea aduerſus eum ſentiente.primo volucri fuga in ortygiā abijſſe

inde vero i colchos tráſfretaſſe:ſoliq̨ ibi regnāti nupſiſſe:eiq̨ peperiſſe Aetā:a quo poſtmodū occiſa ē. Seu vt Barlaā dicit:i partu Aetę defecit. Ex qbꝰ fictū ē Iouē aqlā ſecū cōcubuiſſe:qa aqla Iouis erat ſignū: dum eēt i armis:& qa bello ceā capiſſet:fictū ē eū i aqlā verſū cū Aſterie cōcubuiſſe. Q đ aūt i coturnicē aſterıes verſa ſit:aut ob eiꝰ volucrē fugā:cū coturnicū ſit volare perniciter:aut ꝓpter lōgā eiꝰ tráſfretationē:qđ ēt eſt coturnicū certo āni tēpore traſfretare. Q đ aūt i lapidē verſa ſit:nō ſpectat ad eā:quinimo ad iſulā i quā p̄io aufugit:q̄ ortygia dicta ē:latine vero coturnix:q̄ iō i lapidē verſā dicit:vt eiꝰ noua ſtabilitas deſignet. Ferūt aūt ortygiā ſolitā vna cū vndis fluctuare:qđ fictū ē:qa nimia & crebra terræ motuū cōcuſſione agitari conſueuerit:quā tandē firmatā volunt:id eſt a concuſſione liberatam:eo q̨ Apolline reſpōſum ſit:ne in ea mortuum corpus ſepeliretur:& quædā illi iſuper celebrarētur ſacra:quibꝰ rite celebratis ceſſauit terręmotuū iſeſtatio:& ſic facta lapis.i.ſtabilis. Puto ego repletis cauernis:i quibus aer incluſus terræmotus cauſabat:hoc cōtigiſſe:eoſq̨ illo diaboli reſponſo deceptos. Superaddūt quidā eidē ortygiæ micones atq̨ gyaros iſulas adhæſiſſe atq̨ firmaſſe:quod nō ſic ſimpliciter itelligendum eſt:quinimo ex inſulis illis:quæ illi proximæ ſūt ortygia iam firmata acceſſere incolę & inuicem quam reliquerant habitauere. Ortygia olim mobiſ

¶ De Typhone ſeu Typhoeo quarto Titanis filio. qui genuit Aeos & Chymæram. Cap. XXII.

TYphō ſeu Typhoeꝰ Theodōtio aſſerēte Titani fuit filiꝰ ex terra:eſto dicat Lactātiꝰ eū ex tartaro genitū & terra. Hūc iſuper dicit idē Lactātiꝰ Iouē i certamē p̄uocaſſe de regno. quam ob cauſā iratꝰ Iuppiter fulmie eū ꝓſtrauit:& ad eiꝰ opprimēdā ſuperbiā corpori eiꝰ ſuperimpoſuiſſe trinacriā:qđ ēt ſic teſtat Ouidiꝰ. Vaſta gygāteis iniecta ē iſula mēbris:& ifra per. x. verſꝰ. Vergiliꝰ āt nō Aethnā ſed inarimē illi dicit ſuperiectū:q qdē mōs ē iſulæ vicinæ baijs: q̄ hodie iſcla vocaŧ haud lōge a Prochyta iſula. & dicit ſic. Tū ſonitu ꝓchyta alta tremit durūq̨ cubile. Inarime Iouis imperijs impoſta typhoeo &c. Q đ etiā videŧ tenuiſſe Lucanꝰ dū dicit: Vndat apex cāpana fremēs cui ſaxa vaporat Conditus inarimes æterna mole typhoeus &c. Hinc inſuper iſigne antrum fuiſſe i cilicia haud longe a Coryco oppido dicit Pōponius mella in ſuo Coſmographiæ libro:& poſt eū Solinus de mirabilibus. Nā aiunt i monte profundiſſimā ſpecū per duo milia & quingētos paſſus nemoꝝ vmbra:& riuuloꝝ fluentum tinnitu amænā plurimū. Deinde poſt tam longū deſcēſum panditur ſpecus altera: quæ i ꝓceſſu iam obſcura habet ſacrum Ioui phanū. Inde in eius extremo receſſu Typhonis cubile poſitū incolæ aſſeruere. Hæc de Typhoeo. Nūc abſcōdita corticibꝰ euiſcerāda ſunt. Typhoeū igiŧ iſtū titanis ob elatū eiꝰ ſpiritū filiū dixere:& terræ ob potētiā:cū dicat Theodōtiꝰ eū ātiquiſſimū Ciliciæ fuiſſe regē: & Oſirim fratrē ſuperaſſe bello:atq̨ diſcerpiſſe mēbratim:& bellū aduerſus primum Iouē mouiſſe: ſed ab eo ſuperatū atq̨ occiſū. Veꝝ fictiōibus quibus hęc hiſtoria dediſſe cauſam ſatis apparet:erit explicatio iſta. Vidētur.n. i his naturā & cauſam terremotuū ſatis conuenięter:latēter tamē oſtendere qui finxere. Dicunt.n. Typhonē ſeu typhoneū idem ſonare quod flāmas eijcientem:vt per hoc ſatis videre poſſimꝰ: eos p̄io exhalātē in viſceribꝰ terrę clauſū ignē oſtendere voluiſſe:in quātū illi ſuperipoſitos montes a Ioue.i. a natura rerū aiunt. In quantū autē Typhoeū ſe erigere conantē dicunt:terræmotuū cauſam oſtendūt. Eſt autē terra vt plurimū cauernoſa:in qbus cauernis vt aer iterclusus ſit aliquādo neceſſe ē:& ibidē nōnunq̄ cōtingit per ſubterraneos meatꝰ aquā ēt penetrare:cuiꝰ qualicūq̨ motu oportet:vt aer ēt moueaŧ:qui motu ſuo:& ab obicibus hic ide percuſſus:& in vehemētiorē motū excitatus caleſit. Eo autē calefacto: tātæ potētiæ efficiŧ motus eius:vt circūadiacētia cuncta cōcutiat & moueri faciat:& ſi bitumınoſa atq̨ ſulphurea terra loco tali ꝓpinqua ſit vt accēdaŧ cōfeſtim neceſſe ē:nec extiguiŧ vnq̄ tali materia perdurāte. & cū nequeat ignis teneri clauſus:& eo ardēte multū augeaŧ aeris:nec tanti ſit capax locus:fit nō ſolū cōcuſſio grandis terræ adiacētis ſed etiam aperiri cogitur:& exitum præſtare accenſo igni:qui euaporans Typhonē.i. eijcientē flāmas locum facit. Et cū Sicilia & inarimes huiuſmodi naturæ ſint:adeo Typhoni ſuperipoſitas finxere prudētes.

¶ De Aeo Typhonis filio. Cap. XXIII.

Eos Iſidorus vbi de ethimologijs ſcribit filiū fuiſſe Typhonis: eūq̨ tuam Paphos Rex inclyte
A Cypri vetuſtiſſimam ciuitatem condidiſſe:quam ſupra Paphi fili, Pigmalionis opus fuiſſe dixeram:& de ſui nomine nuncupatam:quod an verum ſit incertum habeo.

¶ De Chymæra Typhonis filia. Cap. XXIIII.

CHymæram Typhonis filiā fuiſſe dicunt & Chedriæ:quā ob cām hoc dictū ſit non video: niſi quia & hæc ignes euomat. Hanc tamē quidam monſtruoſiſſimā deſcribunt. Dicit enim de ea Oui. ſic: Q uiq̨ chymæra iugo medijs in partibus ignē Pectus & ora leę:caudā ſerpentis habebat Ver. autē de ea ſic ait. Horrēdū ſtridens flāmiſq̨ armata chymęra &c. Alij aūt dicunt illam igneū habuiſſe caput:pectus leoninum:caprinum vētrem:& crura ſerpentis:& plurimum Lycijs infeſtam ſed tandem a Belle rophonte ſuperatam atq̨ occiſam. Cuius cauſa abſconditum ſenſum quęritq̨ enucleare Fulgentius: ampliſſimam:& meo iudicio minime opportunam verborum effundens copiā:cū potius hiſtoriale ſignificatum:q̄ aliud ſub tenui ſatis cortice lateat. Eſt.n. Chymęra Lycię mōs in ſummitate ardēs ſicut & Aethna olim:poſtmodū ad iferiora declinās:leones dudū nutrire conſueuerat:ſubſequenter abundat capreis: & i radicibus feraciſſimus erat ſerpentū. Q ui a Belle rophōte inſigni viro purgatus noxijs: hitabilis factꝰ eſt.

¶ De Enchelado Titanis.v.filio. Cap. XXV.

ENcheladum Titanis & terrę filium fuiſſe dicit Paulus:cum ex terra tantum natum dicat Vergil. ibi. Illā terra parēs ira irritata deoꝝ Extremā vt perhibēt Ceo Encheladoq̨ ſororē &c. Fuit hic hō igētis potētię:& imanis vt Theodōtiꝰ aſſerit. Hūc fulmie ictū Aethnęq̨ ſuppoſitū dicit Ver. ſic

Fama eſt enchela di ſemiuſtum fulmine corpus Vrgeri mole hac:ingenteq; inſuper æthnā Impoſitā:rupti s flamā expirare cauernis. Et feſſum quotiēs mutat latus itremere oēm Murmure trinacriā: & cælū ſubtexe re fumo &c. Quē ego idē dicerē cū typhoeo: ni illos eē diuerſos oſtēderet in Odis Hora. dū dicit. Sed quid Typhoeus & validus minas. Aut quid minaci Porphuriō ſtatu. quid rhet⁹:euulſiſq; trūcis Enchelap⁹ iacula tor audax &c. Quid ergo cū diuerſi ſint vti phyſica rōne Typhoeū ſubterreaneū ignē ab igne elemēto per iiectū a ioue fulmē deſignare & a motu ſubterranei aeris cauſatū atq; euaporatū ad exteriora diximus: ſic morali demōſtratōe hūc ſuperbū hoiem deſignare dicem⁹: cui⁹ mos ē ritu ignis ſtolida elatiōe ſēper ad ex celſa cōtendere:verba ignita emittere:& cūcta furore ſuo conſumere:qui totiēs Aethna ꝑmitur: quotiens a potētia diuinæ iuſtitiæ ipellitur:& ſuperaṫ:& humiliū calcari pedibus ſubmittiṫ. Præterea ſi nō alio pōdere i curuētur tales:ſua tantū horuſti rabie deprimunṫ: dū minus ſic volēte deo ab eis in votū itur.

De Aegeone Titanis ſexto filio. Cap. XXVI.

Aegeon pyrata — AEgęō:ſi āquitati credim⁹:terræ fuit fili⁹ & Titanis. ea rōne qua cæteri. Hūc Serui⁹ vnū eē cū Briareo velle videṫ:eo q & cētūgemin⁹ cognomieṫ. Sed huic opinioni Paul⁹ aduerſaṫ dicēs ægeonē ſæuiſſimū & imanē fuiſſe Pyratā:& ægeona noiatū ab iſula deſerta:q̄ æge i ægeo mari vocatur. In qua inſidebat more pyrathar ū:quib⁹ fas nō eſt ob latrociniū ſuū vrbes incolere. Superaddēs Theodōtius ab hoc nō:ab æge iſula ægeū denomiatū mare:eo q æuo ſuo nemo in eo mari niſi quātū huic placuiſſet:aliquid audebat. Dicūt præterea fabulæ veteres hūc cētū a Ioue religatū cathenis. Ouid. iſuper dicit de eo. Balenarūq; ꝑmētē Aegęon a ſuis imania terga laceitis &c. Vt poſſit per hoc cōꝑhēdi eū potētiſſimū fuiſſe:dū tot cathenis ei⁹ aſtrigunṫ vires:& aſſiduā ei⁹ mans fuiſſe curā & nauigioꝝ quibus inſidebat. Is.n. iō centūgeminus dictus ē:eo q is centū hoies remigio deſeruiē:es hēret in nauibus:vti lōgis opportunos cernimus.

De Aurora. vij. Titanis filia. Cap. XXVII.

Vrorā dicit Paul⁹ filiā fuiſſe Titanis & terræ:quā ſi mulierē volum⁹ arbitrari:eo q eā Titanis fr̄is
a Laumedōtis dicat Ouidi⁹ fuiſſe cōiūgē:poſſum⁹ eā exiſtimare aliquā ingētis potētię & admirādi decoris fuiſſe fœminā. Veꝝ ego reor de ea itellexiſſe poetas:quā oēs dicim⁹ aurorā:eū. ſ. matutinū ſplēdorē:quo cernim⁹ añ ſolē eleuarū cęlū albeſcere:quā ideo Titanis dicūt filiā: nō q̄a ex Titano natā credāt:ſed ex ſole:quē ſępiſſ. e ex noie aui titanū vocāt. Nā ex ſole ꝓcedit:vt dictū ē:illa claritas cęli: quā auroram dicim⁹. Terrę aūt ideo diciṫ filia:q̄a Orizōtē orientalē ſuperās videtur intuentibus ex terra exire.

De Iapeto. viij. Titanis filio qui genuit heſperꝫ & Athlātē & Epimetheū & Prometheū. Cap. XXVIII.

IApeti parentes Titanū & terrā fuiſſe Theodontius aſſerit:qui eū dicit ſuo tempore grādē potentēq; fuiſſe apud Theſſalos hominē:ſed ꝓterui ingenij:cognitus magis nobis filiorū claritate: q̄ ſua virtute. Huius dicit Varro de origine linguæ latinæ coniugē fuiſſe Aſiam nymphā. a qua Aſia denominata eſt. Equidem huius non paruæ magnitudinis argumentum:ex qua ſuſcepiſſe nonnulli volunt Heſperum Athlantem Epimetheum & Prometheum.

De Heſpero Iapeti filio qui genuit tres Heſperidas. Cap. XXVIX.

HEſperꝫ dicit Theodontius fuiſſe filiū Aſię & Iapeti primo Philotē a parētibus appellatū. Veꝝ cū iuuenis vna cū Athlante fratre i extremos Mauros ſeceſſiſſet atq; æthiopibus qui vltra Ampeluſiā promontoriū littus Oceani icolūt:ac iſulis eo littori adiacētibus iperaſſet A grecis Heſperus appellatus eſt:eo q ey nomine occidentis heſperi omnē occiduam regionem vocent Heſperiam:& ſic ab ea regione ad quam tranſmigrauerat a ſuis perpetuo denominatus eſt. De hoc tamen nil habetur vlteri⁹: niſi q illi tres fuerunt filiæ Herculis clarę.

De Aegle Herethuſa & heſperthuſa filiabus heſperi. Cap. XXX.

HEſperides vt ipſum ſonat patronymicū Heſperi fuerunt filiæ. Eſto ſit qui Athlātis dicat. Hæ tres
h numero fuere ægle. ſ. & erethuſa:ac ēt Heſperthuſa. De quibus fertur q eſſet illis viridariū i quo aurea mala naſcebantur:cui cuſtodē prefecerāt ſerpentē peruigilē. Cui⁹ viridarij fama cū ad Euriſtęum perueniſſet:& ipē pomoꝝ deſiderio tract⁹ miſit Herculē vt illa mala ſurriperet. Qui veniens ſoporato ſeu occiſo ſerpente viridarium intrauit:& mala ſuſtulit:atq; Euriſtęo detulit. Cuius fictionis archanum aperuiſſe non erit difficile. Fuere quippe vt placet Pōponio inſulę i Oceano occidentali habentes ex oppoſito deſertum littus in continenti inter heſperos ęthiopes & athlantes populos: quę quidē inſulę a puellis heſperidibus poſſeſſę fuerunt:erātq; abundantiſſimę ouium. lana quarum precioſiſſima erat adiſtar auri:
Heſperidū mala — & ſic inſulę heſperię quę taliū ouium erant paſcua/viridariū fuere heſperidum:oues autē aurea mala. Nam oues a gręcis μηλον ſeu mala dicūtur teſte Varrone i libro de agricultura. Peruigil autē ſerpēs Euripi erāt qui iter inſulas ęſtuante oceano die noctuq; abſq; intermiſſione inſulas mira cum tempeſtate circuibant/& ad inſulas tranſitum prohibebant:quas Hercules captato tempore tranſiēs malis aureis: ideſt pecudibus eductis remeauit in gręciam. Fulgētius aūt more ſuo ex abyſſo conatur in ęthera educere intellectum: quē eo q non putē fuiſſe de mēte fingētium: omittēdum cēſui. Sunt tamen qui velint hunc Herculem fuiſſe Perſeum & Heſperidas fuiſſe Gorgones: ipſi videant.

Hinc melote veſtes ex pellibus ouium factæ. — De Athlāte. ix. Titanis filio qui genuit Hyā & vii. hyades: quaꝝ hęc ſūt noia. Eudora: Ambroſia: Priſithoe Corōis: Pitho: Plexaura: & Tythe: & genuit iſuper Pleia. q̄ꝝ hęc ſūt noia. Electra: Maia: Aſterope. Celēo: Taygeta: Alcinoe: Merope. & genuit Caliſpſonē nympham. Cap. XXXI.

a ATlas:vt dicit Lactā. fili⁹ fuit Iapeti & Climenes: Theodō: vero Iapeti & Aſię filiū fuiſſe dicit. Plinius aūt vbi de hiſtoria naturali matrē huius dicit libyā fuiſſe. Veꝝ hi nō videnṫ vnum & idē: cum

tres fuiſſe dicit. Quoꝝ prim⁹ credit ex Arcadia:alter aũt a prio Theſſalus idē maurus fuit:terci⁹ ille .ſ. q cũ
Heſpero frē ad Mauros trãſfretauit. Eſt pręterea & athlas Italus:q vt vulgo fert ãtiqſſim⁹ apud Feſulas
iperauit:cui⁹ quoniã parētes nõ cõperi:nõ appoſiti. De quo iſtoꝝ circa ea q̃ de eis ſcripta reperiũt:itellexerit
auctores:nõ ſatis certũ ē dato ꝙ aliqñ poſſit per cõiecturas itelligi. Scribã igr tãq̃ vnius tãtum acta ſit oia.
Fuit ergo athlas:vt dictũ ē:Iapeti ſeu ex Climene:ſeu ex Aſia fili⁹:vl ex Libya:ex quo tal narrat fabula. Q ď
cũ Perſe⁹ Iouis fili⁹ iuſſu polydori rgis:vt dicit Lactãti⁹ ad occidēdã iuiſſet Gorgonē: eãq; ſup aſſet:alliq; caput
abſcidiſſet/victorq; rdiret:cõtigit vt hoſpitiũ pateret athlãti. Athlas aũt oraculo pmot⁹:vt ſibi caueret a Io
uis filijs:qa ab aliquo eoꝝ regno priuaret:audito eũ iouis eē filiũ ſuſcipere noluit:q̃ obrē rbar⁹ Perſe⁹ detecto
Gorgois capite illũ i ſui nois mõtē mutauit:dãnauitq; eũ vt i perpetuũ cęlũ ſubſtētaret hũeris:qď & factũ ē.
Sub hac fictiõe voluere priores hiſtoriã occultari/ cũ dicat Fulgēti⁹ qď ſuperata Meduſa ditiſſia regia Perſe⁹
regnũ iuaſiſſet/ Athlãtis fult⁹ copijs atq; ſubſtãtijs meduſę eũ i mõtes cõpulit aufugere:& ſic nui ex rgiamõ/
tanus factus ē fuga cauſã dędit fabulę:vt in montē diceret eſſe cõuerſus opera eius:cui⁹ diuitijs i mõtes fue
rat cõpulſus. Quod cęlũ humeris ſubſtētauerit:alia cauſa fuit. Affirmat aũt Aug. in libro de ci. dei:hũc maxi/ Aſtrolo/
mum fuiſſe aſtrologum:& Rabanus dicit eum primum aſtrologię artē excogitaſſe: quod a Plinio ſũptũ pu gie At
to. Ipſe autem in libro de naturali hiſtoria dicit hunc aſtrologiam inueniſſe:& hinc ob ſudores ex arte ſuſce las inuē
ptos cęlum humeris tolleraſſe dictum eſt. Verum ignauũ vulgus hoc credidit:eũ ſcilicet humeris ſuſtinere tor
quia cerneret mõtis verticē adeo extolli:vt i eũ videat inclinari cęlũ. Huic pręterea multas fuiſſe filias dixe/
re veteres quos ex uarijs Athlãtibus natas arbitror:& huic ſoli attributas:vt in particulari eaꝝ deſcriptiõe
clarius apparebit.

De Hyade Athlantis filio. Cap. XXXII.

Hyas vt ab vnico meliori:ſexus initiũ faciamus:fuit Athlãtis & Aethrę filius:vt placet Ouidio:vbi
de faſtis ait. Nõdum ſtabat Athlas humeros oneratus olympho:Cũ ſatus eſt forma cõſpiciēdus
hyas. Nũc ſtirps oceani maturis nixib⁹ æthra. Edidit & nymphas:ſed prior ortus hyas. Hic iuue
nis venator fuit:& in venationibus a Leena occiſus eſt vt ipſe vbi ſupra teſtatur Oui. Dum noua
lanugo pauidos formidine ceruos:& infra poſt octo verſus.

De Hyadibus .vii. filiabus Athlantis. Cap. XXXIII.

H Yades ſeptē fuere ſorores:& filię atlãtis ex æthra q̃ꝝ hęc fuere noia. Eudora: Ambroſia:Priſithoe
vl paſithoe. Cotonis pitho. Plexaura Tythe. De qb⁹ iuicē ſcriber neceſſe fuit:cũ de eis i particulari
nil legat. De his aũt ſcribit Oui. At ſi iducēt obſcura crepuſcula noctē. Pars hyadũ toto de grege
nlla latet. Ora micãt tauri ſeptē radiãtia flãmis. Nauita q̃s hyades grai⁹ ab vrbe vocat. Pars Bacchũ nutriſ
ſe putat:pars credidit eē Tethyos has neptes oceãiq; ſenis. Per hos verſ⁹ poſſum⁹ cognoſcere eas vt ſupra
dixerat idē Oui. ob pietatē mortui fratris i cęlũ aſſumptas: & in frõte tauri locatas. Videt tamē Ouidi⁹ in fi
ne carminũ credere partē haꝝ Hyadis fuiſſe filias. Veꝝ Theodõti⁹ totas atlãtis fuiſſe cõfirmat. Has aũt
ſuculas appellari dicit Anſelm⁹ in lib. de imagine mũdi. Sed quid iſta velint:videam⁹. Et primo ego haꝝ aſ
ſũptiõem in cęlũ ſic cõtigiſſe arbitror quia eo ꝙ numero cõuenirēt cũ ſtellis in frõte tauri poſitis cęptũ ſit ab
his qui numeꝝ norãt filiaꝝ atlãtis. Iocoſe illas ſtellas a noibus puellaꝝ appellare:& cũ perſeuerarēt adeo
ſtellis ãnexũ ē:vt i hodiernũ vſq; perduret. Seu qď veriſimili⁹ ē:filias atlãtis ob cõuenientiã numeri nomine
ſtellaꝝ nũcupatas:& huic fabulæ pſtitiſſe materiam. Nam ſtellas illas hyadas vocatas credo ab effectu
earũ longa aiaduerſatione percepto. υη eni gręce:pluuia ſonat latine: quod eis nomē impoſitum eſt:eo ꝙ
incipientibus eis apparere autumnales incipiunt pluuię. Suculę vero dictę. etiam a latinis ſunt Quod autē
Bacchum nutriuerint ideo dictum reor. quod humiditate ſua ſeu ſigni in quo ſunt ſole exiſtente in virgine
plurimum vinetis nocte conferant diurno feruore exhauſtis.

De Electra filia Atlantis & matre Dardani. Cap. XXXIIII.

ELectra filia fuit Atlantis & Pleiones & vti ego arbitror Atlãtis Tuſci:eo ꝙ velint aliqui eã cõiugē
fuiſſe Corinthi regis:quem Tuſcũ fuiſſe exiſtimãt plurimi:& ſi Thuſci non fuit:Archadis tamē fuit
non eni ad eius cõcubitum Iupiter iuiſſet in Mauros. Hãc a Ioue oppreſſam/peperiſſe illi Darda
nũ Troię auctorē volunt:& viro laſium. Hęc praterea cũ ſex ſororibus a Pleione matre Pleiades appella
tæ ſunt:& qa Iouem ſeu liberꝝ patrē nutriuere cęlũ meruerũt:& ſtelle i genu tauri locatæ ſũt & a latinis ver
gilię appellatę. De qbus omnib⁹ ſic ſcribit Ouidius Pleiades incipiũt humeros reſerare paternos. Quæ ſe
ptem dici ſex tamen eſſe ſolent. Seu quod in amplexũ ſex hinc venere deoꝝ. Nam ſteropē Marti cõcubuiſ
ſe ferunt. Neptuno alcinoē: & te formoſa celeno. Maian & Electrã Taygetemq; Ioui. Septima mortali
merope tibi ſiſyphe nupſit. Penitet/ & facti ſole pudore latet. Siue quod Electra Troię ſpectare ruinã. Nõ
tulit/ante oculos oppoſuitq; manũ:&c. Aſtrologi autē dicũt harũ vnam eſſe nebuloſam:nec poſſe videri.
Sane vt figmenta paucis expediamus de his quantũ ad nomen & ad ſumptionem in cælum dici poteſt qď
de hyadibus dictum eſt. Eſto velit Anſelmus has pleiades nõ a matre:ſed a pluralitate denominatas:cũ
dicat Plyon græce pluralitatē ſonare latine. Vergiliæ autē dicuntur:quoniam oriuntur vna cum ſole ſcilicet
eo exeunte in tauro:quia tunc virgulta augeantur. Iouem autem nutriſſe ideo dicuntur:quia opinati ſũt nõ
nulli æthereum ignem ex humiditate terreſtri nutriri:q̃ humiditatem pluuiæ cauſant. De libero autem vt
ſupra vbi de hyadibus.

De Maia. Atlantis filia & matre Mercurij. Cap. XXXV.

MAia Atlãtis fuit filia:vt dicit Verg. At Maiã auditis ſi q̃oq̃ credimus Atlas. Idē atlas generat cęli:
q ſidera tollit &c. Ego credo atlãtis archadis fuiſſe filiã:eãq; dicit Cinigi⁹ Vulcão nupſiſſe:& argu
mēto vtit:vt dicit Macro. ſaturnalioꝝ:qď flamē vulcanalis alēdis maiis huic deæ rē diuinã facit.

Sed Piſo vxorē Vulcani maieſtā:nō Maiā vocari dicit. Hoc tamē aſſerūt oēs eā Ioui concubuiſſe:atq; ex eo
peperiſſe Mercuriū. Hāc iſuper Iunonē aiūt ex pellicib⁹ iouis vnā ſūme dilexiſſe:eiuſq; filiū Mercuriū lactaſ
ſe affirmat Martianus. & huius amoris cauſā reddūt:quia ea ſurgēte ver & æſtas veniunt qb⁹ aer pulchrior
factus lętari videt. Sed qd nō ſic Celenō & Electrā & alias. quę æquo mō ſurgūt cū Maia: Rō pōt eſſe hæc
quia per Maiā veteres terrā itellexere i q̄ diuitię & regna ſūt qb⁹ preē ipſa iuno. Hec aūt Maia apud Roma
nos in maxima fuit reuerētia. Ei qdē:vt ait Macrobius:mēſe maio eo q; ab ea denoiatū putarēt:vt vbi de
faſtis ſcribit Oui. exhibebāt mercatores vna:& mercurio filio ſacrū. Et q a vt Corneli⁹ labeo aſſentire vide
tur:terrā eā putāt:& Maie nomē a magnitudine ſūpſiſſe:ei p̄gnantē ſuē mactabāt:quā hoſtiā terre ꝓpiciam
dicebāt:& hoc ob fœcūditatē arbitror. Pręterea dicit idē. Labeo huic Maiæ.i.terræ eādē calē. maijs dedica
tā ſub noīe bonę deæ:& eandē eē bonā deā:& terrā ſit:& Bonā:& Faunā:& Opē:& Fatuā:pōtificū libris di
cit oſtēdi. Rōnes aūt ſupra vbi de terra ſcripſim⁹ appoſitę ſunt. De Sterope Atlantis filia. Ca. XXXVI.

ſ Terope:& hęc filia fuit Atlātis:& Pleiones:quā dicit Ouidius a Marte dilectā:& ex eo peperiſſe
parthaonē:qui rex fuit Calidoniæ:Archadiæ fere oppoſitæ.

De Celeno Atlantis filia. Cap. XXXVII.

c Eleno æque Atlantis & Pleionis fuit filia. Hec a Ioue vitiata Mercuriū peperit:aliū a ſuperiori:q
cognominatus eſt Cyllenus a matre ſeu a monte Archadiæ:in quo forte natus eſt.

De Taygeta Atlantis filia. Cap. XXXVIII.

t Aygetæ patrē fuiſſe Atlantē volūt:& Pleionē matrē:eāq; dicūt placuiſſe Ioui:& i eius āplexus ve
niſſe:atq; ex eo cōcepiſſe Lacedæmonē:quē filiū Taygetę Agenoris filię dixerūt alij:& nōnulli eū
ex Semele natū voluere. De Alcinoe filia Atlantis. Cap. XXXIX.

a Lcinoe ex Atlante & Pleione nata eſt:placuitq; Neptūno:ex quo periſſe volūt Alcionem cōiu
gem Cei regis Trachinæ

De Merope filia Atlantis. Cap. XL.

m Erope:vt reliquę Pleiades Atlātis & Pleionis filia fuit:Siſyphoq; Corinthiorū regi nupſit. Oui
dio teſte:& credit eā Siſypho peperiſſe Laertē Vlyſſis patrē:& Glaucum:& Creontem.

De Calypſone Atlantis filia. Cap. XLI.

Calypſo nympha:vt dicit. Priſcianus in maiori volumine:filia fuit Atlātis:ex qua tamē matre nō
dicit. Quod etiā ante Priſcianū teſtat Homer⁹ in odyſſea dicēs. Vbi certe Atlātis filia doloſa ca
lypſo. Cuius aūt atlātis ignorat. Ad hāc:vt Homerus teſtat peruenit Vlyſſes naufrag⁹:& ſeptē
annis apud eā detētus eſt. Fuit eni hęc domina cuiuſdā inſulę Ogygia nuncupate:ſeu a ſe Caly
pſo denoiatæ De Epimetheo Iapeti filio:qui genuit Pyrrham. Cap. XLII.

Epimetheus filius fuit Iapeti ex Aſia cōiuge:vt ait Leontius. Hic igenio valēs hois ſtatuā primus
ex luto finxit:quāobrē dicit Theodōtius indignatū Iouē:& eū vertiſſe in ſimiā:atq; religaſſe apud
Inſula ſi- inſulas Pithacuſas. Cuius figmēti reſeratio talis eſt. Sūt ſimiæ aīalia inter alia hoc a natura infixū
miarū. habētia:vt qcquid viderit quēq̄ agentē:& ipſe facere velint:& aliquādo faciāt. Sic viſum eſt Epi-
metheū ad iſtar naturæ voluiſſe hominē facere:& ſic ſimiæ imitatus naturā ſimia dictus eſt. apud Pithacu-
ſas inſulas ideo ſimiā religatam dicere:eo q; olim abundauerint ſimijs inſulæ illæ:ſeu forſan ingenioſis ho
minibus:& in ſuis operibus naturam imitantibus.

De Pyrrha Epimethei filia:& Deucalionis coniuge. Cāp. XLIII.

Pyrrha Epimethei fuit filia:vt dicit Ouid. & Deucalionis cōiūx:de q̄ idē Oui. dicit ſic: Deucaliō
lachrymis ita Pyrrha affat obortis. O ſoror:o cōiūx:o fœmina ſola ſuperſtes Quā cōe mihi ge
n⁹ & patruelis origo. Deide tor⁹ iunxit:nūc ipa pericula iungūt. Hęc aūt cū eſſet pijſſima mu
lierū vna cū Deucalione viro diluuiū paſſa eſt:eiq; quattuor peperit filios.

De Prometheo Iapeti filio:q fecit Pādorā & genuit Iſidem & deucalionē. Ca. XLIIII.

Prometheus Iapeti fuit filius ex Aſya nympha cōiuge eius:vt Var. teſtat:vbi de origine linguæ lati
næ:& alij plures. Hūc aūt ante alios oēs formaſſe hoiem ex terra dicit Ouid. Siue recēs tellus de
ductaq; nuper ab alto Aethere:cognati retinebat ſemina cęli. Quā ſatus Iapeto mixtā fluuialib⁹
vndis. Finxit in effigiē moderātū cura deoꝝ. Horatius aūt aliqd ſuperaddēs dicit in odis. Fert Promethe
us addere pricipi Limo coact⁹ particulā vndiq; deſectā iſani leonis:vi ſtomacho appoſuiſſe noſtro:&c. Ve
rum Claudianus in panegyrico q̄rto:conſulatus fabricā iſtā lōge plenius oium longa verborū ſerie deſcri
bit dicēs. Diſce orbis qđ qſq; ſibi cū cōderet artus:& ifra per. xxvj. verſus Sane his a Seruio & Fulgētio ſu
peradditur fabula. Dicūt eni cū ꝓmetheus ex luta finxiſſet hoiem inaiatū:miratā eius eximiū opus Miner
uā:eiq; ſpopōdiſſe qcqd ex cęleſtib⁹ bonis vellet i perfectionē operis ſui. Qui cum rñdiſſet ſe neſcire niſi ſi
videret:q̄ apđ ſuperos ſibi eſſēt vtilia:ab ea eleuat⁹ i cęlū eſt:vbi cū cerneret cęleſtia flāmis oia aīata. vt ſuo
etiā operi flāmā imitteret:clā ferulā rotis phœbi applicuit:& ea accēſa ignē furatus:reportauit in terras:&
pectuſculo ficti hominis adplicuit:& ſic animatū reddidit:eūq; pādora vocauit. Quāobrem irati dij eū per
Mercuriū Caucaſo alligari fecerūt:& vulturi:ſeu aqlæ iecur eius vł cor dilaniādū perpetuo dederūt. Cui⁹ cō
queſtionē i rupe ſatis longo carmine Eſchilus Pythagoreus poeta deſcribit:aſſerens illi cor ab aqlę roſtro
diſcerpi:& mox iterum reſtaurari:ac iterum ab aue laniari:& ſic indeſinenter vexari. Hominibus autem:vt
Sapphus & Eſiodus dicunt:dij ob hoc morbos & maciem:ac mulieres immiſere. Horatius autem dicit
tantum maciem & febrem:vt in Odis. Audax Iapeti genus:ignem mala fraude gentibus intulit. Poſt ignē

ætherea domo ſubductũ macies & noua febriũ terris icubuit cohors &c. Harũ fictionũ iuolucrũ Sereniſſi
me Rex nõ erit leue corticẽ aperire. multa eñi iſunt lõga exqrẽtia verba: quę ſi nõ apponanť erit paucis plu
rimũ igenij opportunũ. Faciã igiť reſecãs quãtũ potero: vt pręſtabit de⁹. Et ante oĩa videndũ puto quis fue
rit prometheus iſte. Qui qdẽ duplex eſt: ſicut duplex eſt homo q̃ ꝓducit. Primus aũt de⁹ verus & o. potẽs
eſt: qui prim⁹ hominẽ ex limo terrę cõpoſuit: vt Prometheũ figũt feciſſe ſeu natura rerũ: quę ad iſtar primi
reliquos etiã ex terra ꝓducit: ſed alia arte q̃ deus. Secũdus eſt ipſe Prometheus: de quo antequã aliã ſcri/
bamus allegariã: ſecundũ ſimplicẽ ſenſũ quis fuerit videndũ eſt. Dicit ergo Theodontius de Prometheo
iſto legiſſe. q̃ cum illi Iapeti patris: eo q̃ natu maior eſſet: ſucceſſio deberet: iuuenis & dulcedie ſtudiorum
tract⁹ vltro illã Epimetheo fratri duob⁹ paruis filijs Deucalione & Iſide derelictis: i Aſſyriã abijt: & ide poſt
quã aliquãdiu iſignes eo æuo audiuiſſet Chaldęos: i verticẽ caucaſi receſſit: ex quo lõga meditatiõe & expe
rientia percepto aſtrorũ curſu: ꝓcuratiſq; naturis fulminũ: & rerũ pluriũ cauſis: ad Aſſyrios redijt: eoſq; aſtro
logiã docuit. & ꝓcurationes fulminum: & qđ oĩno ignorabãt ciuilium mores hoim: egitq; adeo: vt quos ru
des & oĩno ſylueſtręs: & ritu ferarũ viuẽtes inenerat: quaſi de nouo compoſitos ciuiles reliquerit homines.

Prometheĩ geſta.

Quibus ſic pręmiſſis vidẽdum eſt quis ſit productus homo: quẽ ſupra dixi duplicẽ eſſe. Eſt enim homo na/
turalis: & eſt homo ciuilis: ambo tamẽ anima ratiõali viuẽtes. naturalis autẽ homo prim⁹ a deo ex limo ter
rę creatus ẽ: de quo & Ouidius & Claudianus itelligunt: eſto non adeo religioſe: vt chriſtiani faciũt: & cũ ex
luto illũ Prometheus: iſte primus formaſſet: inſufflauit in eum animam viuentẽ: quã ego rõnalem intelli/
go. & cũ hac ſenſitiuã & vegetatiuã potentias: ſeu ſecundũ quoſdã aĩas. Verũ hæ natura habuere corporeã:
& niſi peccaſſet hõ fuiſſet æterne ſicuti & rõnalis: cui diuina natura eſt. Hũc perfectũ fuiſſe hominem circa
quoſcũq; actus terreos credendũ eſt. nec opinari debet quiſq̃ opportunũ illi fuiſſe ad eruditionẽ tẽporaliũ
rerum Prometheum aliquem mortalẽ. Verum qui a natura ꝓducti ſunt rudes & ignari veniunt: immo ni in
ſtruanť lutei ęgreſtes & beluæ. Circa quos ſecundus prometheus inſurgit: id eſt doctus homo: & eos tãquã
lapideos ſuſcipiens quaſi de nouo creat: docet & inſtruit & demonſtrationibus ſuis ex naturalibus homini
bus ciuiles facit: moribus: ſciẽtia & virtutibus iſignes: adeo vt liq̃do pateat alios ꝓduxiſſe naturã: & alios
reformaſſe doctrinam. Inſuper dicunt Mineruã opus huius miratã eum in cælum traxiſſe: daturam ſiquid
ad opus ſuum perficiendum cerneret opportunum. Quod ego ſic itelligendum reor: pro Nineruã. ſ. ſapien
tem virum: qui naturæ opus admiratur: hominem. ſ. ex luto productum: & cum eum videat imperfectum
quantum ad doctrinam & mores cupiens eũ animare: id eſt perficere / ſapientia duce / per ſpeculationẽ aſcẽ
dit in cęlum: & omnia ibi igne animata videt: vt itelligamus q̃ in celo: id eſt in loco perfectionis ſũt omnia
animata igne: id eſt claritate veritatis: ſic & perfect⁹ homo nulla ignorãtię nebula offuſcatur: & meditatio/
ne continua verſatur in cęlis. Deinde a rota ſolis furatur hic ignem: & defert i terras: & pectori infert luteo
homini: & viuus efficitur. Equidẽ non incõgrue dictum eſt. Non enim in theatris vel i plateis vel in propa/
tulo veritatis claritatem adipiſcimur: quinimmo in ſolitudinibus ſemoti: & exquiſita taciturnitate ſpecula/
mur: & crebra meditatiõe rerum naturas exquirimus: & q̃a iſta talia clam fiunt: quaſi furari videmur: & vt
appareat vnde ſapiẽtia veniat in mortales dicit: q̃ a rota ſolis: id eſt a gremio dei: a quo omnis ſapiẽtia eſt:
ipſe verus deus eſt ſol qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum: cuius æternitatem
per rotam non habentem principium neq; finem deſignare voluere: & hoc appoſuere vt de ipſo vero deo
& nõ de ſole creato acciperemus dictũ. Hanc demum flammam: id eſt doctrine claritatem immittit pecto
ri lutei hominis: id eſt ignari. Nam ſi omnibus largitor ille munerum deus / animã bonam & perfectam in
fundat: corporea moles caligine iſecta terreſtri / adeo vires retundit animæ: vt plurimum niſi doctrina iuuẽ
tur: & excitentur adeo obtorpeſcunt: vt potius bruta q̃ rationabilia aĩalia videantur. Doctrina igitur ſapi/
entiæ a deo ſuſceptæ prudens homo animat: id eſt ſopitam aĩam excitat lutei. i. ignari hoĩs: q̃ tũc viuere di
citur: dum ex bruto rõnalis efficiť: ſeu effect⁹ eſt. Explicito aũt hoĩe iratos deos dicũt quædam feciſſe: vt re
ligaſſe Prometheũ in rupe imiſiſſe febrem: maciem: & fæminã hominibus. Circa qđ quãtũ ad primum: ad
uertendũ eſt hic poetas more vulgi improprie fuiſſe locutos. Exiſtimat qdẽ vulgus iners iratũ deũ aduer/
ſus quẽcũq; laborantẽ videt: q̃tuncũq; circa laudabile opus fatigeť: quaſi nil pter ocium detur a pacato deo
& ideo iratũ putauere deum Prometheo: eo q̃ aſſiduo ſtudio noſcẽdarũ rerũ laboraret. Seu ideo iratos di
xere: q̃a laborioſa hominib⁹ imiſere. De iſta ira qualis ſit: ſupra vbi de Phama dictũ eſt. Qđ aũt duci & al/
ligari Caucaſo Prometheũ a Mercurio fecerint peruertiť ordo. nam prius in Caucaſo fuit Prometheus: q̃
hoiem rapto igne animaret. Ductus eſt igiť futurus: & iam deſiderio ipſo prudẽs homo a Mercurio iterpre
te deorũ. i. ab eruditione alicuius enucleantis ſecreta naturę impulſus in Caucaſum. i. in ſolitudinẽ q̃tũcũq;
ſecundũ hiſtoriã in Caucaſum receſſerit: & ibi religatus in rupe. i. a ꝓpria voluntate detẽtus. Ibi illi pręcor/
dia aiunt ab aq̃la lacerari. i. a meditationib⁹ ſublimib⁹ anxiari: quæ longo exhauſta meditatõis labore: tũc
reſtauranť: quãdo per ambages varias exquiſita alicuius rei veritas reperiť. Et hęc quantũ ad ficta de Pro
metheo: quẽ profecto maiores noſtri aſſerũt eximiũ ſapientię doctorẽ fuiſſe. Nam Augu. in lib. de ciuitate
dei: & poſt eum Rabanus: & Luon Carnotenſis ęquo fatenť conſenſu eũ ſciẽtia iſignẽ fuiſſe virũ. Euſebius
pręterea in libro temporum dicit Argo regnante Argiuis fuit Prometheus: a quo homines factos eſſe cõ
memorant: & reuera cum ſapiens eſſet / feritatem eorũ & nimiam imperitiam ad humanitatem & ſciẽtiam
transfigurabat. Poſt hũc Seruius etiam de eo teſtatur quia prudentiſſimus vir fuit: & a prouidentia deno/
minatus: & quod primus aſtrologiam Aſſyrios docuerit: quam in altiſſimo reſidẽs Caucaſi vertice maxia
cum cura didicerat. Hunc inſuper dicit Lactantius in libro diuinarum inſtitutionum: primũ ſimulachra ex

Homo natura/lis. Homo ciuilis.

Prometheũ clarus fuit ſcientia.

Prometh. Aſtrologus

Promethe⁹ primꝰ ignē e ſilice excuſſū ſeruare docuit.

luto componere inueniſſe:quod forſan de compoſitione homis ex luto fabulæ dedit initium. Sic & Plinius vbi de naturali hiſtoria dicit:eum primo docuiſſe ignem e ſilice ꝓuocatum ferula ſeruare. Voluere inſuper iratos deos immiſiſſe hominibus maciē:febrem:& mulieres. Pro macie ego itelligo labores corporeos:quibus extenuamur:& ad quos naſcimur illius crimine cui dictū eſt. Cum ſudore vultus tui veſceris pane tuo. Hinc aūt macieí viam dedit intranti: Per febres vero arbores concupiſcentię:quibus angimur:& vexamur aſſidue:voluiſſe reor. Mulier autē ad ſolatium creata eſt:ſed in obedientia ſua factus eſt ſtimulus. nec equidem paruus ſit ire intueri velimus:quod vt potius alienis verbis q̄ meis oſtendam:quid ꝑclariſſimus præceptor meus Franciſcus Petrarcha eo in libro:quē:de vita ſolitana ſcripſit:de eis ſentiat libet apponere. Dicit en. ſic. Nullū virus adeo peſtiferū vitā hac ſectātibus vt muliebre cōſortium. Femineus eni decor eo formidoloſior funeſtiorq; :quo blandior:vt ſileā mores quibus omnino: nil inſta bilius: nihil ſtudio qetis infeſti⁹.

Femina officina litiū

Quiſq; requiem quęris:fœminā caue perpetnā officinā litiū & laborū. Raro ſub eodē tecto habitāt quies & mulier. Satyricū verbū eſt. Sēper habet lites alternaq; iurgia lectus. In quo nupta iacet minimū dormitur in illo. niſi forte trāqu.llior eſt cōcubinę accubitus. Cuius & fides minor & maior infamia & litigium par. Scitū eſt & illud clari oratoris dictum. Qui nō litigat:celebs eſt. Poſt hec paulo infra ſequitur idem. Quiſque ergo litē fugis:& fœminā fuge. vix alteram ſine altera effugies. Fęminæ & ſi quod rarum eſt mitiſſimi mores ſint ipſa pręſentia:vtq; ita dixerim:vmbra nocens eſt. Cuius ſiquid fidei mereor vultus atq; verba cunctis qui ſolitariā pacē quęrunt:nō aliter vitandi ſunt:nō dico quā coluber:ſed quā baſiliſci cōſpectus ac ſibila. nam nec aliter oculis q̄ baſiliſcus iterficit:& ante contactū inficit. hæc ille. Quæ etſi multa ſint & vera haberē quæ dicerē longe plura. ſed quoniā non exigit intentum preſens. hæc de ſtimulo humani generis dixiſſe ſufficiant.

Coelebs nō litigat.

De Pandora homine a Prometheo facto. Cap. XLV.

PAandora dicit Fulgeutius nominatum eum:quem Prometheus primum ex luto confecit. quod a Fulgentio ob id dictum puto. quia Pandoræ ſignificatum ſit in latino omnium munus: eo ꝙ non ex notitia vnius tantum rei componaƭ ſapiens: ſed ex multis & verius ex omnibus. ſed talis ſolus eſt deus. Poſſet preterea dici Pandora quaſi omniū dona vel quaſi ab omnibus donata Nil in preſenti vita poteſt homo abſq; amaritudine poſſidere:quod vtrū verum ſit ſe vnuſquiſq; excutiat:& videbit. Iob āt vir ſanctus & patientiæ inſigne ſpecimen volens hoc improperare humano generi:dixit: Homo natus de muliere breui viuens tēpore multis repletus miſerijs &c.

De Iſide Promethei filia. Cap. XLVI.

ISis vt ait Theodontius:filia fuit Promethei & paruula a patre Epimetheo patruo derelicta:de q̄ idē Theodōtius talē recitat hiſtoriā. Dicit ergo ꝙ cū virgo excreuiſſet & præſtātiſſimi decoris iam natura viro Ioui placuiſſet:& ab eo actū ſeu potētia ſeu ſuaſioibus: vt i eius iret cōcubitū: ex quo Iſidē dicit Ioui Epaphū peperiſſe. Tādē ſeu tāto fidēs Amaſio puella:ſeu quia natura ardētis eēt animi: i regni cupidinē icidit:& auxiliarijs a Ioue habitis & aliūde cōtractis virib⁹ quaſi i effectū viribus regē animū inijciēs Argū Argiuoꝝ regē annoſitate decrepitū:ſed alias occulatū hoiem traxit i bellū:aduerſ⁹ quē cū deſcendiſſet in aciē factū ē:vt fractis Iſidis viribus ipſa capereƭ Iſis:& ab argo ſeruareƭ captiua. Verū iuſſu Iouis pr̄is ſui Stilbō:q poſtea Mercurius appellat⁹ eſt:hō eloquētiſſimus:& audacia atq; induſtria plen⁹:decipulis ſuis egit:vt occiſo a ſe Argo ſene/a captiuitate liberareƭ Iſis. Cui cū nō bene cederēt res i patria:ſuæ cōfiſa ſolertiæ cōſcēſa naue:cui vacca erat iſigne:ad ęgyptios trāſfretauit:& cū ea Stilbō ob perpetratū facinus pulſus ex gręcia:& cū ibi iā apis potētiſſim⁹ eſſet eidē nupſit:& datis Aegyptijs caracterib⁹ litteraꝝ:atq; oſtenſo terræ cultu in tam grādem deuenit ægyptioꝝ exiſtimatiōem vt nō mortalis fœmina:ſed dea potius habetur:diuiniq; illi adhuc viuenti impenderentur honores. Leonitus vero dicebat ſe a Barlaam habuiſſe hanc Iſidē ante tranſfretationem Apis in ęgyptum:eidem Api nupſiſſe:& poſtmodum cum Ioue cōcubuiſſe:& ob id cum reſciſſet indignatus Apis:regno argiuorum relicto:i ęgyptum abiſſe:& eam poſtmodum ad ſe accedentē vltro ſuſcepiſſe. In quibus tot ſunt ab vtraq; parte operum & temporꝝ inconueniētia: vt nō ſolum auferatur hiſtorię fides:ſed nec etiam aliqua poſſit veriſimi'itudo rerum adaptari:& potiſſime adueniente Iouis obſtaculo:cuius cum Api conuenientia tempora huic hiſtorię plurimū auferūt fidei. Sane ſolertibus huius veritatis inquiſitio relinquatur.

Iſis Ab Argo capta.

De Deucalione filio Promethei:qui genuit Ellanū Pſytacū & Dionyſiū & Phentratē. Cap. XLVII.

DEucalion omnium veterum teſtimonio:Promethei filius fuit: cui adulto Epimetheus patruus Pyrrham filiam iunxit coniugio. mitis enim igenij homo fuit: & Pyrrha piiſſima fœmina:de quibus Ouidius. Non illo melior quiſquā:nec amantior ęqui Vir fuit:aut illa reuerentior vlla dearū & cę. Huius enim tempore apud Theſſalos ingens fuit diluuium:de quo fere omnes ſcriptores veteres mentionem faciunt:finguntq; plurima excreſcentibus aquis Deucalionem ſolum cum Pyrrha cōiuge in nauicula euaſiſſe:& in Parnaſum deueniſſe montem:& cum iam aquæ ceſſarent: Themis adiſſe oraculum/ conſulturi de humani generis reſtauratione:eiuſq; iuſſu tecto capite ſolutiſq; veſtibus poſtergaſſe ſaxa:tanquam magnæ parentis oſſa:& ea in homines fœminaſq; conuerſa. Hoc figmentum a Barlaam ſic explicatum referebat Paulus. Dicebat enim ſe legiſſe in græcorum antiquiſſimis annalibus/ob hoc diluuium territos homines:& ad ſuprema vſq; montium effugiſſe atq; itraſſe cauernas & antra vna cum mulieribus ſuis expectaturos finem:& ad hos Deucalionem & Pyrrham ceſſantib⁹ aquis i mœſto atq; ſupplicum habitu acceſſiſſe:& Deucalionem hominibus & Pyrrham mulieribus non abſq; labore maximo ſuaſiſſe aquas ceſſaſſe:nec amplius fore timendū. & ſic eos e verticibus montiū atq; ex ſaxis antris eis. ſ. andi

Diluuiū Deucalionis.

bobus præcedentibus i habitatiões & tecta reduxiſſe. Porro Theodõtius non ſic. Dicit eni delatũ. Deucalionem cum coniuge & alijs pluribus in naui ad Parnaſum. & cum ceſſaſſent aquæ ibi regni ſui ſedẽ ſtatuiſſe: cum primo Theſſalis imperaret: & ex communi cõſilio tanquam bono publico factum vt reuocatis hominibus & mulieribus e cauernis: quarum quantitas maxima longe hominum numerũ excedebat: eo ꝙ venientibus aquis pauidiores longe anteq̃ hominees in montana confugerent: & ſic ex eis nulla perijt: cũ ex hominibus multi abſorpti ſint: poſita verecundia quã per tectum caput intelligit. Non enim verecundamur niſi videntes: indiſtincte homines quibuſcunq; mulieribus miſcerentur: quod per ſolutas veſtes dicit intelligi. Nam vt vbi de Venere dictum eſt: Veneris cingulum eſt dictum Ceſton: quod ipa fert ad legitimos coitus. Cum vera in illitos tendit: cingulum deponit. & ſic illi ſolutis veſtibus in illicitos ire coitus oſtendebant: & hoc augendæ prolis cauſa: cum ex multitudine mulierum virorum paucitas poſſit ampliſſimã ꝓlẽ ſuſcipere. Quod autem illos vocat oſſa parẽtis non ob aliud dictum puto: niſi q̃a ſicuti ſaxa terræ molem ne effluat continent. ſic & oſſa corpora hominum ſeruant in robore: & labores agricultorum agunt: vt ea producantur ex terra ex quibus nutrimur atque conſiſtimus: quaſi videantur ex agris aſſumpti qui incoluere poſtea ciuitates. Ego autem reor illos parẽtis oſſa dictos: quia ex cauernis & antris montiũ vti lapides facimus: educti ſint: & ob duriciam ſuam ſaxei dicti.

De Ellano Deucalionis filio. Cap. XLVIII.

Ellanũ dicit Theodõtius filium fuiſſe deucalionis & Pyrrhæ: quem ait Barlaã patre mortuo adeo nomẽ ſuũ & imperiũ ampliaſſe: vt fere omnis Græcia quæ i egeum mare verſa eſt a nomine ſuo Ellada nominata ſit: & Ellades græci.

De Pſytaco Deucalionis filio. Cap. XLIX.

Pſytacus Deucalionis & Pyrrhę filius: vt ait Theodontius: Promethei aui ſui doctrinis imbutus ad æthiopas abijt: vbi in maxima veneratione habitus: cũ in longiſſimum euaſiſſet ęuum: orauit vt rebus ſubtraheretur humanis. cuius precibus dij faciles eum in auem ſui nominis mutauere. Huius ego fictionis cauſam credo ſui nominis & virtutis phamam: quę eo cano mortuo viriditate durauit perpetua: vti ſunt virides aues illæ. Fuere q credederent hũc Pſitacum eum fuiſſe: q vnus ex ſeptẽ ſapientibus dictus ẽ. ſed Theodontius dicit eũ longe antiquiorem.

De Dionyſio Deucalionis filio. Cap. L.

Dionyſius vt teſtatur Euſebius i libro tempoꝝ: Deucalionis fuit filius: eiuſq; facta claruiſſe dicit circa initiũ ducatus Moſis. Quę tamẽ fuerit nuſquã legiſſe memini: pręterq̃ cum in Atticã veniſſet: a Semacho quodã ſuſceptus hoſpitio: filiæ eius Capreæ pellẽ largitus eſt.

De Phentrate Deucalionis filio. Cap. LI.

Phentratẽ Deucalionis fuiſſe filiũ Paulus & nõnulli alij arbitrant̃: eo ꝙ de eo ſic referat Tullius i libro tuſculanarum quęſtionum: Dicearchus autem illo ſermone: quem Corinthi habitum tribus libris exponit: doctorum hominum diſputantium in primo libro multos loquentes facit: duobus Phentratem: quendam Phiotam ſenem quem ait a Deucalione ortum differentem iducit &c. Ex quibus pręter originem apparet eum fuiſſe philoſophum.

De Aſtreo Titanis filio. ix. q genuit Aſtream & Ventos. Cap. LII.

Aſtręus filius fuit Titanis & terrę vt aſſerit paul⁹. Hũc dicũt Seru⁹ & Lactãtius cum Aurora cõcubuiſſe & ex ea genuiſſe aſtręam virginẽ: necnõ & vẽtos oẽs. Quos dicit paulus cũ ſenex eſſet: dum fratres aduerſ⁹ Iouẽ bellũ mouiſſẽt: oẽs armauit & emiſit i ſuperos: Eſto Lactanti⁹ dicat eos ab Athlãte armatos. Aſtreũ potẽtẽ aliquẽ atq; ſuperbũ fuiſſe hoiem exiſtimo. ideo vẽtorũ patrẽ dictũ: q̃a alicui ventoſę religioni pręfuerit: ꝙ illos armauerit i ſuperos: a vẽtoꝝ diſcurſione ſumptũ eſt: qui ſi a terræ cõcauitatib⁹ veniãt: vt i altum erumpant neceſſe eſt.

De Aſtręa filia Aſtrei. Cap. LIII.

Stręam Aſtręi Titanis fuiſſe filiam ſatis vulgatum eſt: quæ quoniã dijs fauit aduerſus patrem &
a patruos i cęlum aſſumpta eſt: & in zodiaco locata ea i parte quę ab ea Virgo denoiata eſt. Nũc aũt qd ſibi velit fictio videamus Aſtręũ Aſtreæ patrem ego hic non hoiem: ſed cælum aſtrigerum intelligo: qd' ex ſe iuſticiam gignit: dum perpetuo ordie ſibi diuino munere dato: īferioribus corporibus vnicuiq; iuxta ſui qualitatem ideſinenter opportuna concedit. Et huius exemplum legumlatores pro vt humano ingenio poſſibile eſt noſtram ordinauere iuſticiam. Ex aurora ideo nata dicitur. quia ſicut aurorę claritas ſolem præcedit: ſic ex noticia certa rerum geſtarum debet oriri ſeu oritur iuſticia: ſeu iudicium. Dijs fauiſſe dicitur: quia bonis ſemper fauet iuſticia & eijcit reprobos. Ea eni in cęli parte ideo poſita eſt: quia contigua eſt equinoctio vt oſtendatur ex iuſticia rerum æquitatem conſequi. & ſicut ſole ibidem exiſtente ęqua temporis pars nocti atq; diei ab eodem ſole conceditur: ſic a iuſticia æquius redditur depreſſæ conditionis hominibus atq; claris.

De Ventis filijs Aſtręi in generali. Cap. LIIII.

Venti vt perhibet Seru⁹ & Lactãtius Aſtręi Titanis & Auroræ fuere filij: hos dicit Lactãtius a Iunone ob natum Epaphum icitatos in Iouem: quam ob cauſam a Ioue cauernis clauſi ſunt: & ſub iperio Aeoli religati. Sed aliam cauſam dicit Theodontius a Pronapide monſtrari in Protocoſmo quæ talis eſt. Dicit enim Pronapides litigium ægre plurimum tuliſſe a Ioue de cælo fuiſſe delectum: & ob id ad inferos deſcendiſſe: & conuentis furijs oraſſe: ſiquid vnquam eorum votis ſuis labor poſſet in poſterum voluptatis afferre: irent: & ſua venena quieſcentibus ventis inijcerent vt furijs infeſtati

ſtati Iouis regnū īfeſtarēt atq̧ quietē. Quæ e ueſtigio tēdētes: cū eos pacifice ſedētes ī domo patria iuenisſ/
ſent: nō ſolū furias: ſed odia immiſere: adeo vt ī regiōes ſuas abeūtes cōfeſtim vn⁹ in alteꝝ diſcurſū facere: &
oē cælū terrāque cōcutere cœpere: Quib⁹ perterit⁹ primo Iuppiter: deīde cōmot⁹ eis nō abſque labore ca/
ptis: & cauernis Eoli iclufis eos ſub ei⁹ eē iuſſit īperio. De quib⁹ æneidos prio ſcribit Vergili⁹ Nymboꝝ ī pa
triā loca fœta furētib⁹ auſtris. Et īfra per duodeci verſ⁹. Haꝝ vero fictionū ſi volum⁹ habere ſenſū añ alia:
neceſſe ē vt Aſtreū hoꝝ patrē cælum credam⁹ aſtrigeꝝ: ita tñ vt vnū ſit cælum quicquid inter lunæ cōcauum
Venti. & octauæ ſperæ conuexum continetur. Nam motū cæli & planetarum tanquam a remotiori tantum paulu
Amore lum cauſa cauſari arbitror. Si autem Aſtręum hominem vētorum patrem voluerimus: iam ſupra dictum eſt
filij. eum imperaſſe locis: ex quibus multi oriuntur venti: & hinc dictus ſit ventorum pater. Auroræ autem dicū
tur filij: quia vt plurimum appropinquante aurora conſueuerunt venti oriri. Quod nautarum approbat au/
ctoritas & conſuetudo. Illa enim hora eos ſurgere dicunt & ob id eadem hora vt plurimum ſuas nauigatio
nes incipiunt. & hinc Auroræ filij nuncupati ſunt. Eos autem a Iunone in Iouem armatos fuiſſe ideo fictum
eſt. quia a terra emitti creduntur: quæ Iuno eſt: & quadam terræ reſpiratione ipelli: & cum alibi nequeant p̄
ter in aerem impingi: cum aer Iuppiter ſit: in Iouem armatos: ideſt impetuoſos fictum eſt. Quod autem li/
tigium opere furiarum eos & inquietare regnum Iouis: & inter ſe hoſtes fecerit: a motu eorum & opere ſū/
ptum eſt. Nam ſi ab oriente ventus ſurrexerit: & itidem ab occidente: vt & per aerem & in ſe concurrant ne
ceſſe eſt: ex quo videntur hoſtes: & regnum inquietare Iouis. Eos autem ſub imperio Eoli religatos in ca/
Quare uernis ideo dictum eſt: quia Aeolides inſulæ qbus olim præfuit Aeolus. & ab eo denoiatæ ſunt. plenæ ſunt
venti ſub cauernarum: cauernæ autem plenæ ſunt aeris & aquæ: cuius motu cauſatur calor: & ob calorem ſurgunt ex
Aeolo aqua vapores: quos calor ipſe reuoluit in aerem: qui cum in loco non capaci conſiſtere nequeat egreditur.
& ſi arctus ſit egreſſus: de neceſſitate ipetuoſior & ſonorior & diuturnior exit: & ſic cū generati vēti e cauer/
nis ęolidarum inſularum exeant fictum eſt eos in cauernis Aeoli religatos: atque ſuo ſub imperio poſitos.
Sed Vergilius ſub hac fictiōe longe aliud ſentit: quod quoniam non ſpectat ad propoſitū non appono. Eſt p̄
ter fictiones horum prægrandis potentia. Sunt diſtictæ regiones & nomina. Sunt inſuper ſecundum quoſ/
dam pauciores: ſecūdum vero alios plures. nec eiſdem nominibus ab omnibus nūcupati ſunt: de quib⁹ an
tequam ad ſingulorum ſermonem veniamus: pauca dixiſſe non erit incongruum. De eorum potentia no/
minibus & regionibus ī maiori ſuccincte ſcribit Ouidius. Et cum fluminibus facientes frigora ventos. His
quoq̧ non paſſim mundi fabricator habendum Aera permiſit: vix nunc obſiſtitur illis: Cum ſua quiſq̧ regat
diuerſo flamina tractu. Quin lanient mundum: tāta eſt diſcordia fratrum: Eurus ad auroram: nabathęa q̄
regna receſſit Perſidaq̧ & radijs iuga ſubdita matutinis Veſper: & occiduo que littora ſole tepeſcunt Pro/
xima ſunt Zephyro: ſcythiam ſeptēq̧ triones Horrifer inuaſit boreas: contraria tellus Nubibus aſſiduis:
Sublola/ pluuioq̧ madeſcit ab auſtro: & cęte. hos duodeci eē dicit Iſidorus ethimologiarū lib. eoſq̧ ſic diſponit & no
nus. minat: Qui ab oriente verno in occiduum tendit. ideo dicitur ſubſolanus. quia ſub ortu ſolis naſcitur. Huic
Furus duos collaterales annectit: eurū ſcilicet a ſiniſtris: quē ſic ait vocari: eo ꝙ ab Eoo ſpiret: ideſt ab oriēte æſti/
Vulturn⁹ uo. A dextris vero dicit eſſe Vulturnum: ſic dictus quod alte tonet. Auſtrum inde a meridie flantem ſic dicit
Auſter dici: ꝙ aquas hauriat: eum que græce appellari nothum. A dextris eius dicitur eſſe Euroauſtrum inde dictū
Libs ꝙ inter eurum ſit & auſtrum. Sic & qui a ſiniſtris eſt auſtroaphrum. quia iter auſtrum ſit & aphrum. Sic & idē
Zephyr⁹ lybonotus vocatur: eo ꝙ inde libs & hinc ſit illi nothus. Zephyrum autem ſubſequenter ab occiduo flan/
tem dicit eo ſic appellatum ꝙ flores & gramina eius viuificentur ſpiritu: atque eundem vocari fauonium la
Chorus tine: ꝙ his faueat quæ naſcuntur: cuius a dextra Aphricum ſeu Lybin a regione vnde ſpirat denominatum
Septen/ a leua vero chorum: eo ꝙ ventorum circulum claudat. & quaſi chorum faciat. Antea tamen dicit chaurum
trio. nominatum: & a nonnullis argeſton. Septentrionem inde dicit dictum: eo ꝙ a circulo ſeptem ſtellarum cō
Boreas ſurgat: cui ponit a dextera circium: a vicinitate chori ſic denominatum. A ſiniſtra vero Aquilonem cuius no/
Aquilo minis cauſam dicit ꝙ aquas extingat & diſſipet nubes: eumque dicit & Boream nominari: ꝙ ab hyperbo/
Etheſie reis montibus egredi videatur. Scribit præterea Iſidorus his. xij: deſignatis. alios etiam eſſe ventos: quos
ego eoſdem puto: ſed alijs nominibus appellatos: vtputa Etheſias: quas ait ſtatuto anni tēpore a borea ī
Turbo. ægyptum efflare. Sic & auram & altanum. auram vero ab aere dictam: ꝙ lenis ſit quaſi agitatus leniter aer
altanum in pelago fieri: & ab alto denominatum. Turbonem inſuper a terra dictum dicit. eſt enim vento/
rum circumuolutio quædam pernicioſa perſæpe. Fragorem a fractarum rerum ſonitu denominari dictum
ventum ait. Sic & procellam dictam: eo ꝙ cum pluuia flans euellat. Vitruuius autem vbi de architectura
ſcribit. xxiiij. eſſe ventos oſtendit. Dicit enim auſtri collaterales leuconothum & altanum. Aphrici libono/
Cecias thum & ſubueſperum fauonij argeſtes & etheſias: caurici rcium & chorum. Septentrionis Traſceas & Gal
licum. Aquilonis ſupernas & cecias. Solano curbas & orinthias. Euro circias & vulturnum. Alibi autem di
cit ipſe Vitruuius eos. viij. tantum eſſe ſcribens. Androuicum. Cyrreſtem ad demonſtrationem opinionis
huius Athenis turrim octogonam conſtruxiſſe. & ſingulis lateribus ſculptam eius venti imaginem cui illa
facies muri eſſet aduerſa poſuiſſe. & tandē metha marmorea ſuper turrim impoſita æreum trionē ſuper im
poſuit ſlli dextra virgam porrigentem. Qui cum circunageretur a ventis virga deſignabat: qui eſſet: qui fla
ret. & ſic dicit compertum inter ſolanum & auſtrum eurum. Inter auſtrum & fauonium africum. Inter fauo/
nium & ſeptentrionem chaurum ſeu corum. Inter ſeptentrionem & ſolanum aquilonem. quam deſcriptio/
nem tamquā optimam atq̧ veram mediterranei maris nautæ omnes ſeruant & potiſſime Ianuēſes. qui ꝓ
fecto ceteros nautice artis excedunt ingenio.

De ſubſolano vento & vulturno & euro collateralibus ſuis filijs Aſtrei. Cap.LV.

EXpedito de ventis in generali/ de vno quoq; ſecundum Iſidori deſcriptionem: i particulari pauca dicenda ſũt/ & primo de ſubſolano orientali vento. Hic(vt Beda dicit)calidus ẽ & ſiccus. ſed temperate & ideo calidus: quia diu ſub ſole moretur. Siccus autem quia cum Oceanus orientalis multium diſtet a nobis ex quo humiditatem ſumere creditur eam omnem veniendo dimittit. Sed ablit vt credam ridiculum iſtud/ omnem. ſ. ventum qui ad nos ab orientis plaga venit: oriri i oriente extremo: cum certiſſimum habeatur multos apud æolidas oriri vt prædictum eſt: ex quibus non nulli in nos efflant: quos nos orientales & merito dicimus. quam ob cauſam ſalua ſemper reuerentia Bedæ: fruſtra dictum puto eos longinquitatem originis ſuæ ad nos mutata complexione venire: huic eiuſdem complexionis ſunt a dextris vulturnus omnia deſiccans/ a ſiniſtris vero Eurus nubes aggregans ſeu generans.

De Noto vento & Euroauſtro atq; Auſtroafro collateralibus eius filijs Aſtrei. Cap.LVI.

NOtus auſtralis eſt ventus naturaliter frigidus & ſiccus/ verum dũ per torridã zonam ad nos veniẽs tranſit: calorẽ aſſumit: & ab aquarũ multitudie i meridie exiſtẽte ſumit humiditatẽ. & ſic mutata natura ad nos venit calidꝰ & humidus: & calore ſuo poros terræ aperit & humorẽ vt plurimũ multiplicare: & nubes & pluuias inducere cõſueuit. Huius formã ſic deſcribit Ouidiꝰ: Madidis notus euolat alis/ Terribilẽ picea tectꝰ caligine vultũ. Barba grauis nymbis: canis fluit vnda capillis. Fronte ſedẽt nebulę: rorant pennęq; ſinuſq; & c. Huic eiuſdẽ cõplexionis a dextris ẽ euroauſter: qui tẽpeſtates i mari generat: eo ꝗ(vt dicit Beda)ab imo ſufflet: a ſiniſtris autem auſtroafer: quem aliqui dicunt calidum & temperatum.

De ſeptẽtrione vento & circio collaterali eius: & filijs Aſtrei. Cap.LVII.

SEptẽtrio ventus eſt a plaga in qua oritur nuncupatus. naſcitur enim in locis aquoſis: & congelatis & excelſis mõtibus: & ex quibus ad nos vſq; purus flat. eo ꝗ in locis: per quę tranſitꝰ facit nullus ob intenſum frigus reſoluitur vapor. Hic aerem ſerenũ facit: & quas excitauerat auſter peſtes repellit & purgat. Complexione aũt cũ collateralibus frigidus eſt & ſiccus. Qui eni a dextris eſt: circius appellat̃ niuiũ grandinũq; ꝑductor. A ſiniſtris autẽ aquilo eſt: ſeu boreas: de quo latior ſermo ſequitur.

De aquilone ſeu borea vento Aſtrei filio: & collaterali ſeptentrionis: qui genuit Zethum Calaim & Arpalicem. Cap.LVIII.

BOreas ſeu aquilo vẽtus collateralis eſt ſeptẽtrionis: & natura ſua habet nubes diſſipare: & aquas colligere gelu: cuius vires & opera in perſona ſui loquens deſcribit Ouidius dicens: Apta mihi vis eſt: hac triſtia nubila pello: Hac freta concutio/ nodoſaq; robora verto: Induroq; niues: & terras grãdine pulſo. Idem ego cum fratres cęlo ſum nactus aperto. Nam mihi campus is eſt: tanto molimine luctor: Vt medius noſtris cõcurſibus inſonet æther. Exiliantq; cauis eliſi nubibus ignes: Idem ego cum ſubij conuexa foramina terræ: Suppoſuiq; ferox imis mea terga cauernis: Sollicito manes/ totumq; tremoribus orbem. & c. Ex hoc plures dicunt̃ fabulæ. Nam Seruius dicit eum amaſſe hyacinthum puerum: qui etiam ab Apolline amabatur: & quoniam cerneret amorem pueri in amorem Apollinis magis ꝗ in ſe flecti: iratus diſco ludentẽ interemit. Præterea dicit Ouidius eum amaſſe Orithyiam Ericthonij regis athenarum filiã: ac eam in coniugem poſtulaſſe: quę cũ non daretur indignans ſe diſpoſuit ad rapinam: rapuitq; & ex ea Zethũ & Calain filios ſuſcepit. Inſuper dicit Homerus in iliade inducens æneam achilli loquentẽ in pugna/ boreã pulcherrimas Dardani adamaſſe equas: & ex eis equos. xij. velociſſimos ſuſcepiſſe. A qbꝰ ſi corticẽ fabulæ amouerimus aduertemus primo boreã Hyacinthũ: qui flos ẽ: & iõ puer: quia nullꝰ diu viuit flos: amare. hac in forma: qa forte flabat ſępiſſime per prata plena Hyacinthis: quaſi viſurꝰ quos diligebat: vti & nos crebro viſuri vadimꝰ quos amamꝰ. Qui Hyacinthus & ab Apolline. i. a ſole amabat̃. Nã & ipſe ꝑductor taliũ & ſpectator amator etiã dicit̃: & qa taliũ fotor ẽ: & iõ a Hyacintho amari dicit̃ ꝗa vnaquaq; res adamare videt̃ per qd' ad eẽ deducit̃: & perſeuerat in eẽ. nã flores & alia ſole agẽte naſcunt̃ & viuũt ꝗdiu viuũt. A borea aũt iõ occiſus dicit̃: quia boreas horriditate ſui flatus cũcta humore priuat atq; deſiccat. Amaſſe eũ Orithyiã hiſtoria eſt. Dicit enim Theodontius boream iuuenem fuiſſe Thracem nobilem & animoſum: qui tractus fama matrimonij contracti a Thereo: qui Pandionis filiam habuerat i coniugem: cum audiſſet Orithyiam Ericthonij Athenienſium regis formoſiſſimam puellam eſſe/ cupidine captus/ eius petijt cõiugium: qd' cum illi negaretur ob iceſtum cõmiſſum a Thereo in Philomenã: quaſi ſimilis illi Boreas facturus eſſet: iratus captato tẽpore: illã rapuit anno regni Ericthei. ix. & filios ex ea ſuſcepit: & ſic fabulę locum & nomen iuuenis t. & regno adinuenit. Equos autem Dardani a Borea genitos: ideo dici arbitror: quia poſſibile fuit Dardanũ fama bonitatis equorum eius regionis tractum miſiſſe ibidem: & proletarios aſſumpſiſſe: quibus iũctis æꝗbus ſuis optimos atq; veloces ſuſcepit equos: quorum ſucceſſores eius ꝓlem ſemper poſt modũ ſeruare. & hinc ſumptum eos boreæ filios extitiſſe.

De Zeto & Calai filijs Boreæ. Cap. LIX.

Z Ethus & Calais filij fuere Boreæ & Orithyiæ: quos teſtatur Ouidiꝰ cũ Iaſõe & alijs argonautis ad Colchos iuiſſe. Verũ vt dicit Seruiꝰ: cũ a Phineo rege archadię: q eo ꝗ ſuaſiõe nouę cõiugis filios cęcauerat: a dijs cęcatus & ipſe fuerat: eiq; vt eſcas fœdarẽt atq; ſurriperẽt arpyiæ obſcœnæ aues fuerãt appoſitæ: ſuſcepti hoſpitio remuneratiõis gratia ad expellẽdas aues Zetꝰ & Calays: quoniã alati erãt miſſi ſũt. Qui cũ illas ſtrictis gladijs perſeqrent̃ ex archadia pulſas vſq; ad iſulas: ꝗ Plotę appellant̃ perſecuti ſunt. Ibi vero monitu Iris vt deſiſterent Iouis canes vlterius perſequi ad ſocios redierunt. Quæ lu

uenũ conuerſio nomẽ imutauit iſulis:& vbi plotæ dicebãtur Strophades dictæ ſũt.nã Strophę græce latine cõuerſio dicitᷣ. Hęc ego de iſtis legiſſe memini:quid autẽ habeãt ſub velamie fictiões detegẽdũ ẽ:Dicit ergo Ouidiꝰ hos poſt pueritiã pẽnas habuiſſe:ꝑ qbus ego itelligo barbã & velocitatẽ:q̃ i adoleſcẽtia hoibus ve niũt.Circa ãt allegoriã pulſarũ ab his arpyiarũ dico ꝙ diuino munere oẽs boni naſcimur:& prima mortaliũ
Phineꝰ cõiunx bonitas:ſeu inocẽtia eſt:ſed tandẽ grãdiores effecti:vt plurimũ abiecta inocẽtia deprauamur:& tũc ſecũda ſuper inducitᷣ vxor:cũ quis cõcupiſcibilis appetitꝰ iudicio ſe trahi permittit. ꝙ i quã perinciofos dedu cat ſaltus:Phineus teſtis ẽ:qui auri cupidie occupatus:dũ auaritiæ credit:q̃ ſecũda vxor illi fuit:filios priuat luminibus. Filij aũt nr̃i laudabiles actus ſũt:quos tũc priuamus lumie cũ illos obſcœnis operibus deturpa/ mus. Quid ei turpius agere poſſumꝰ:q̃ bonã mentẽ abijcere:vt diuitias acquiramꝰ? Q d' teſte Seneca philo
Q̃ꝛ Auaricia ceci fiamus ſopho facete Demetrius petẽti cuidã libertino dixit:Facilẽ.ſ. ſibi ad diuitias viam:quo die pœnituiſſet bonę mẽtis. Sic & nos cæci efficimur:quãdo ob cẽſus deſideriũ nimiũ in rapinas & turpia lucra delabimur. Appo/ nuntᷣ ei talibus arpyiæ fœdæ volucres atq; rapaces:quas ego mordaces auarorũ curas & ſollicitudines itel ligo:a qbus iõ auaris ſurripi dicuntᷣ dapes:quia dũ talibꝰ detinẽtur cogitationibꝰ i tã grandẽ ſui obliuionem auari veniũt:vt ẽt aliquãdo cibũ ſumere efficiantᷣ imemores:ſeu dũ auri cumulum augeri ſatagũt:ſibi ipſis ci bos extenuant:& ſua miſeria fœdos faciũt. Argonautę q apud hũc hoſpitantᷣ:quoniã illuſtres oẽs iuuenes fuere:& virtute cõſpicui/loco ſalubriũ conſiliorũ ſumẽdi ſũt:q̃ etſi ægre ſuſcipiantᷣ a talibus.ſuſcipiuntᷣ tñ ali/ quãdo & ſuſcepta loco muneris retribuũt boni inquiſitionẽ:q̃ ſecũdũ fulgentiũ ꝑ Zeto & Calai itelligitᷣ. Hęc aũt boni:ideſt veritatis inqſitio agit:vt canes Iouis:ideſt mordaces curę:& alienis bonis cõtinue inhiantes pelluntᷣ vſq; ad ſtrophadas:ideſt vſq; ad cõuerſionẽ animi per quirẽtis bonũ:q̃ cõuerſio eẽ nõ põt:niſi omiſſis vitijs & cõcupiſcẽtijs i virtutes quis greſſus dirigat ſuos:& tũc remanet a ſordibus deſideriorũ turpiũ imunis mẽſa Phinei. Sane Leontiꝰ lõge breuius huius ſenſũ expedit. Dicit eñi hiſtoriã hãc fuiſſe talẽ Phineũ ditiſſi/ mũ fuiſſe regẽ Archadię:& auarũ:& mortua Steneboe cõiuge:ex q̃ Palemonẽ:& Phineũ ſuſceperant filios: ſuperinduxit Arpalicẽ boreæ filiã:& ſororẽ Zeti & Calai:cuius ꝑcibꝰ ipſe filios excæcauit:qđ ſciẽtes Pyratę: qui Plotas iſulas icolebãt:q̃ſi in deſtitutũ auxilijs & odioſum ſuis ob ſcelus cõmiſſum in filios venere & obſe derũt eũ:& machinis erectis vſq; in regiã putrida ſordeſq; iaciebãt. Tandẽ venientibus Zeto & Calai voca tis cũ longis nauibus:eũ liberauerũt obſidione:pyrataſq; vſq; ad Strophadas repulere.

De Arpalice Boreæ filia & Phinei coniuge. Cap LX.

a Rpalice vt dicit Leõtius:filia fuit Boreæ:ex qua matre nõ dicit. Hæc Phineo regi Archadię nupta fuit:vt ſupra proximo patet:& infeſta priuignis.

De Zephyro vento & Aphrico & coro collateralibus eius:filijs Aſtręi. Cap. LXI.

z Ephyrus ventus eſt occiduus:qui a latinis vocatur Fauonius/complexione frigidus & humidꝰ:tẽ perate tñ. Hyemes autẽ reſoluit:& germina floreſq; producit:& dicitur zephyrus a zeph quod latine vita ſonat:Fauonius autem:eo ꝙ foueat germinantia:vel faueat germinibus. Flat ei ſuaui ter & placide:& a meridie vſq; in noctem a principio veris vſq; ad æſtatis finem. A dextris eius Aphricus po nitur:qui tempeſtuoſus fulmina & tonitrua generat. A ſiniſtris autẽ eius corus:qui vt Beda dicit:in oriente nubiloſum aerem facit:cum ſerenũ faciat in occiduo. De Zephyro recitatᷣ talis fabula. Nymphã.ſ. fuiſſe no mine Clorim a Zephyro dilectã:& i coniugẽ acceptã:eiq; ab eo i munꝰ amoris atq; violatę pudicitię omne ius in flores cõceſſum. Eãq; ex Clora florã vocauit. Pręterea refert Homerus i iliade hũc Tyellã cõpreſſiſſe
Xanthꝰ et Baliꝰ eq Achillis. Arpyiam:& ex ea Xanthũ:& Baliũ Achillis equos ſuſcepiſſe. Harũ fabularũ intentio talis eẽ põt. Dicit La/ ctãtius i libro diuinarũ iſtitutionũ:Florã fœminã magnas ex meretricio q̃ſiſſe opes:q̃rũ moriẽs romanũ po pulũ ſcripſit herędẽ:parte ſeruata:quę ſub annuo fœnore ꝓſtaretᷣ:ex quo ſcilicet fœnore voluit vt ſuus nata lis dies ſingulis annis ędit:one ludorum celebraretur:qui ludi Florales:& ſacra floralia:a Flora nuncupa/
Flora meretrix. ta ſunt:quod quia ſenatui tractu temporis flagitioſum viſum eſt:cum timore plebis retractare non poſſet: ab ipſo meretricis nomine argumentum ſumi placuit:vt rei pudendę dignitas adderetur & inde finxerunt floram floribus præeſſe:eamq; oportere ludis placare:vt fruges cum arboribus:aut vitibus bene proſpe reque florerent. Quem colorem ſecutus Ouidius Nympham non ignobilem Zephyro nuptam ait:& dota licio munere vt floribus præeſſet accepiſſe a ſponſo. Qui ludi vt dicit Lactantius memorię meretricis con/ ueniunt. Nam omni laſciuia & verborum licentia:quibus omnis obſcœnitas effunditur.poſitis flagitante populo a meretricibus veſtimentis:quę ludis in illis mimorum fungebantur officio:celebrantur. Ex Tyella autem Arpyia equos ſuſcepiſſe:neſcio quid velit Homerus.niſi id forte ꝙ apud Eliſbenem extremum Hiſ panię in occiduum oppidum equas facere conſueuiſſe apud Plinium ſecundum legimus. Quas dicit Pliniꝰ in concupiſcentiam prolis ſuſcipiendę venientes hyulco gutture conſueuiſſe flantes zephyros ſuſcipere:& ex eis concipere:& parere velociſſimos equos:breui tamen æuo valentes:& ſic forſan ex equa cui nomen
Equas vẽto concipere. erat Thyella:quę impetus ſeu procella interpretatur:factum eſt:vel ut ſupra de equis Dardani ex borea cõ ceptis diximus.

De Aloo Titanis.x.filio. Cap.LXII.

ALous vt ait Theodontius:filius fuit Titanis & Terrę:cui cõiunx fuit:vt etiã Seruius aſſerit. Hyphi media:quã cũ violaſſet Neptunus:duos ex eo peperit filios:Othum & Ephyaltem:quos Alous educauit vt ſuos:& cum.ix.digitis:vt dicit Seruius:ſingulis menſibus creſcerent parantibus Gy/ gantibus bellum aduerſus ſuperos:nec obſeniũ Alous ad illud poſſet accedere:hos miſit gemi nos adiutores:de quibus vbi de filijs Neptuni dicemus.

De Pallene.xi.Titanis filio:qui genuit Mineruam.

PAllenē ſeu Pallantē vnū fuiſſe ex filijs Titanis dicit Paulus: īſulā q̄ i Aegeo mari tenuiſſe: & a ſe denominaſſe Pallenē: hoiem imanē: & ſupeus aduerſum plurimū: cuius Lucanus meminit di/cens: Pallenea Ioui mutauit fulmina Cyclops. Hūc dicit idē Paulus a Minerua i bello aduerſ⁹ Iouē facto occiſū: & ob id eam Palladē denoiatam. Et alibi dicit idē Paulus: eū ob eius ſeuitiā añ bellū a Ioue fulminatū. Sane Theodōtius ei dicit fuiſſe filiā noie Mineruā: a q̄ cū illi conareſ virginitatē ſumpere: occiſus eſt.

De Minerua Pallantis filia. Cap. LXIIII.

MInerua vt ſupra proximo patet iuxta Theodontium: filia fuit Pallantis: a ſe ob virginitatem tuē dam occiſi. Hæc vt Tullius dicit vbi de naturis deorum iter plures alias Mineruas. v. fuit: ei que ait ab antiquis pinnata apponi talaria: ſeu q͡a occiſo patre velox fuerit ad fugā / ſeu ob aliam cau ſam factū ſit.

De Runco & porphirio. xij. & . xiij. filijs Titanis. Cap. LXV.

RVncus & Porphyrius: vt aſſerit Priſcian⁹ i maiori volumine: filij fuerūt Titanis & Terrę: quo rū ait Neuium poetā meminiſſe aientem. Inerant ſigna expreſſa quomō Titani bicorpor res magniq; Athlantes Runc⁹ atq; Porphyri⁹ filij terras ꝓ terrę & c. Et Horati⁹ i Odis: ait. Aut qui minaci Porphyrion ſtatu. De his autem aliud legiſſe non memini.

De Lycaone. xiiij. Titanis filio qui genuit Caliſthonem. Cap. LXVI.

LYcaonē Archadiæ regem dicit Thodontius: quod nuſq̄ alibi legi: filium fuiſſe Titanis & Terræ ſeu ob ſplendorem regium: ſeu ob inſigne aliquod facinus. ſeu quod potius credo: quia nequā fu it homo / & deorum ſpretor atq; vilipenſor: ſicut plurimum legimus fuiſſe Titanes. Ex eo autem talem refert Ouidius fabulā. Cum aſcendiſſet in cælū mortaliū clamor quoniā oia male agerenꝫ i terris: voluit Iuppiter experiri ꝑſentia: & forma hois ſūpta / deuenit in regiā / Lycaonis: egitq; vt aduerterēt ppl̄i: q͡a de⁹ eſſet i terris: q cū ſacris operā darēt: a Lycaōe riſi ſūt oēs: Qui tn̄ vt experireꝫ: nunqd vt dicebaꝫ: hoſpes ſuus iuppiter eēt: cōſpiraſſetq; i nocturnā ei⁹ necē: nec peregiſſe potuiſſet: ad aliud facin⁹ repēte intēdit animum: & occiſo ex obſidib⁹ moloſſoꝝ vno: vndis parti: partimq; prunis excoqui iuſſit: & illū comedēdū Ioui appoſui. Qui cū cognouiſſet ſcelus: ſpreuiſſetq; cibū / ignē in regiā Lycaonis iniecit: & abijt. Lycaō aūt territus: abijt i ſyluas & i lupū verſ⁹ morē rapinæ / priſtinū ſeruare cœpit: i greges ſa uiēs ſāguinis auiditate. Sub hac fabula hiſtoriā eſſe talē dicebat Leonti⁹ Fuit oli iter Epiros: ex q̄bus aliqui poſtea a Mo loſſo Pyrrhi filio Moloſſi dicti ſūt: & Pelaſgos. qui poſtea Archades: cōtrouerſia: de q̄ cū i cōcordiā itū eſſet: petijt Lycaō: qui tūc præerat Pelaſgis: vt ſibi i robur initæ cōcordiæ / dareꝫ ſaltē obſes vnus ab Epyris: eo ꝙ ab eis fuiſſet primit⁹ exorta diſcordia. Cui a Moloſſis vſq; ad certū tp̄s iuuenis vnus ex nobiliorib⁹ cōceſſus ē. Qui cū nō remittereꝫ intermino a Lycaone / per legatos gētis ſuę requiſit⁹ ē. Lycaō aūt: ſeu quia ſuperbe requiſit⁹ videreꝫ: ſeu ob aliā cām turbatus: eoq; peſſim⁹ eēt hō: & inflati animi: reſpōdit legatis ſe i ſequenti die obſidem redditurum: iuſſitq; i mane ſequēti ſecū i conuiuio eſſent: & clā obſide occiſo atq; decocto / lega tis alijſq; cōuiuantib⁹ iuſſit apponi. Erat forte iter eos epulās iuuenis adhuc Lyſania: is qui poſtea Iuppiter dictus eſt: homo ea tempeſtate apud Archades exiſtimationis permaximæ: qui cum mēbra humana nouiſ ſet: eiectis menſis turbatus atrocitate facinoris proſiluit in publicū: & in Lycaonem ſibi fauētibus populari b⁹ omnibus eueſtigio conſpirauit: & congregatis viribus eum traxit in pugnā: ſuperatūq; regno priuauit. Ly caon autē deiectus exul & inops cū paucis fugit in ſyluas: & cœpit itineribus iſidiari & raptu viuere: qđ fabu læ locum dedit: ꝙ in lupum verſus ſit. nam ſi rite velimus iſpicere: nulli dubium eſſe debet: quin q̄cito ad aua ritiam & rapinam mentem apponimus humanitate exuti: lupum eueſtigio induamus: atq; tādiu perſeuera mus in lupum: q̄diu talis appetitus perſeuerat in nobis: humana tantū reſeruata effigie. Dicebat iſuper idē Leontius: alios affirmare Lycaonem in verum lupum fuiſſe conuerſum: aſſerentibus talibus i Archadia la cum fore: quem ſiquis tranſnataſſet: ilico transformabatur in lupum: & ſi a carnibus abſtinuiſſet humanis: & anno. ix. tranſacto lacū eundem iterum tranſnataſſet: ei forma priſtina reddebatur. Quod ſciens Lycaō: & plurimū iram Iouis timens atq; ſuorū: & ob ſuam perfidiā ignorans: quo ſatis tutā poſſet habere latebrā ad expectandū abſq; ſuſpitione vitę rei exitū: lacū tranſnatauit: & verus lupus effectus inter alia eiuſdē ſpe ciei animalia habitauit in ſyluis: relicta filia vnica virgine Caliſthone. Preterea ſcribit Plinius in libro natu/ ralis hiſtoriæ: bellorū inducias huius Lycaonis inuentum fuiſſe: ludorumq; gymnicorum in Archadia.

Quid ſit i lupum verti.

Att. lacū quē traiſ ciētes in lupos mutātur

Inuēta Lycaōis

De Caliſtone filia Lycaonis: & matre Archadis. Cap. LXVII.

CAliſto filia fuit Lycaonis: vt ſatis per Onidium patet. Hec vt ſcribit Paulus iam patre fugato iter rerū tumultum adhuc virgo regiam exiuit: & aufugit ad nemora: ſe vbi virginibus Dianæ dicatis ſociam iunxit: apud quas a Ioue in habitu transformato Dianæ oppreſſa eſt: & cum turgeſcen/ te vtero appareret crimē: pulſa peperit Archadē: De quibus ābobus plene infra vbi de Archade dicetur: & ea potiſſime: quæ a Leontio de fictione relata ſunt. Sane hæc pluribus eſt appellata nominibus. nam græce arctos dicitur: quod latine ſonat vrſa. Preterea & elyce dicꝫ a gyri circuitione: nā græce elyci di/ cuntur gyri. Nuncupatur etiā Cynoſura: qđ nomē ante fuerūt duo noia. Cynos. ſ. qđ ſonat latine canis. Nā imago cęleſtis: q̄ poſtea vrſa dicta eſt canis dicebaꝫ: & forte adhuc apud quoſdā dicꝫ: & vros: qđ latine bos ſylueſtris ſonat. nam & eodē nomine dicta eſt propter eleuatam caudam ad ſemicirculi formā: qđ magis ad ſylueſtrem bouem ſpectat: q̄ ad canem faciat: aut vrſam. Nā ſicut dicitur: fert ſylueſtris bos caudam ele uatam: vt ſemicirculū facere videaꝫ. Appellaꝫ & phœnix: ſic volēte Thalete inuētore: qui phœnix & ipē fuit: ſeu q͡a phœnices: qui inſtructiſſimi fuere nautę: ea in nauigatione primi ſunt vſi. Dicitur & ſeptētrio: ꝙ etiam Archadi: ſeu maiori vrſę nomen eſt: eo ꝙ a ſeptem denotetur ſtellis. Varro ſcribit triones boues vocari.

Caliſtoi vrſā, ver ſa Cynoſu ra

De gigantibus ex ſanguine Titanorum procreatis & terra. Cap. LXVIII.

GIgantes:vt Paulus & Theodontius teſtanť:nati ſunt ex ſanguine Titanorũ & terra:qđ etiã teſtari
videť Ouidius in maiori volumine:vbi dicit. Obruta mole ſua cum corpora dira iacerent. Et infra
ꝑ ſex verſꝰ:hos Theodõtiꝰ dicit pedes anguiũ habuiſſe & bellũ mouiſſe Ioui:vt patres fecerãt.
Verum nil auſos: donec Eglæ ſpecioſiſſima mulierum:& coniunx panis/ a terra matre eorum
celaretur in ſpecu: qua occultata/ exẽplo in deos fecere impetum:atqꝫ eos adeo terruere: vt in ægyptum
vſque formis mutatis expellerent: de quibus ſic dicit Ouidi. Emiſſumqꝫ ima de ſede typhœa terræ Cæli/
tibus feciſſe metũ: cunctoſqꝫ dediſſe Terga fugæ donec feſſos ægiptia tellus Ceperat:& ſeptẽ diſcretꝰ i ho/
ſtia nilus. Huc quoqꝫ terrigenã veniſſe Typhoea narrat. Et ſe mẽtitis ſuperos celaſſe figuris. Duxqꝫ gregis
dixit ſit Iuppiter/inde recurius. Nũc quoqꝫ formatus libycis cũ cornibus ammon. Delius i coruo ꝓles ſeme
leia capro. Fele ſoror phebi niuea ſaturnia vacca:Piſce venus latuit:cyllenius ibidis alis &c. Vẽꝝ i aliqbꝰ
Theodontius & Ouidius diſſentire videť:cũ Theodontius dicat a gigãtibus hoc factũ:& Ouidius dicat Ty/
phoeum ex imo terre veniſſe atqꝫ feciſſe. Preterea & in formis deorũ. Nam dicit Theodontius Iouẽ in aqui
lã verſum:Cybelem in merulã: Venerem in anguillam. Pana autẽ ſe in fluuium fere totũ deieciſſe. Superio
rẽ vero partem que remanſit in ripa in hyrcum mutatam dicit: quę intrauit fluuium in piſcem:ex qua figura
poſtea Iouem capricornum ſignum feciſſe dicit. Tandem Iouem aſſerit oraculo habuiſſe: ſi victoriã vellet:
clypeũ ex Egla panis cõiuge tegeret:& caput ſuũ gorgõe. Quo facto:ꝑſẽte Pallade fugati ſũt:atqꝫ obruti
gigãtes:& apud iferos a Ioue detruſi Multa his dictis ſuperdicẽda veniũt:ſi fictionũ velimꝰ ãbages reſolue

Probat Gigãtes oli fuiſſe
re. Sed an oia nõ omnino fictũ ẽ fuiſſe gigãtes:ideſt hoies forma: ſeu ſtatura vltra modũ ceteros excedẽtes
imo conſtat eſſe veriſſimũ:& liquido his diebus apud Drepanũ Siciliæ oppidũ fortuitus demõſtrauit euẽtꝰ
Nã cũ in radicibus mõtis qui ſupereminet Drepano:haud lõge ab oppido:nõnulli agreſtes ad cõſtruẽdam
paſtoralẽ domũ fundamẽta foderẽt:apparuit cauernæ cuiuſdã introitus. quẽ cũ viſuri quidnã intus eẽt facul
incẽſis foſſores itraſſẽt auidi:antrũ ſũmæ altitudis atqꝫ ãplitudis inuenere:per qđ icedẽtes in oppoſitũ itroi
tꝰ:igentis magnitudinis ſedentẽ viderũt hominẽ:ex quo terrefacti repẽte fugã arripiẽtes exiuere ãtrũ:nec
ãte tenuere curſum:ꝙ i oppidũ deueniſſẽt occurrẽtibus qđ viderãt nunciãtes. Mirabũdi ãt ciues viſuri qđnã
mali hoc eẽt:icẽſis funalibꝰ armiſqꝫ ſũptis:quaſi i hoſtem vnanimes exiuere ciuitatẽ:& vltra trecẽtos intra

Drepani miran de magnitudinis hõ in antro repertus.
uere ſpecum. Viderunt qꝫ nõ minus ꝙ primi ſtupidi quem rettulerant villici. Tãdem proximiores facti:poſtꝙ
non viuum eſſe hominem norunt:viderunt ſedẽtem quẽdam in ſede:& ſiniſtra manu innixum baculo:tan/
tæ altitudinis atqꝫ groſſitiei:vt excederet quẽcunqꝫ prægrandis nauigij malum:ſic & hominem inuiſæ atqꝫ
inauditæ amplitudinis:nulla ex parte corroſum aut diminutum. Et cum ex eis vnus porrecta manu tetigiſ/
ſet ſtantẽ malum eueſtigio malus ſolutus in cinerem corruit:remanſitqꝫ veſte nudatꝰ baculus alter plũbe
ad manum vſqꝫ tenentis aſcendens:& vt ſatis aduerterunt:plumbum erat ad augendum grauedinem ma/
lo infuſum:ꝙ poſtea ponderantes aſſerũt:qui viderunt fuiſſe ponderis. xv. cãtariorum drepanenſium:quo
rum vnuſquiſqꝫ ponderis eſt librarum cõmunium cẽtum. Demum hominis ſtatura tacta æque corruit:& in
puluerem ois fere verſa eſt. Quẽ quũ nõnulli tractarẽt manibus:tres dẽtes adhuc ſolidi cõperti ſũt mõſtruo
ſæ grãdiciei. põderis aũt erãt triũ rotuloꝝ.i.cẽtũ cõium vnciarũ. Quos Drepanites i teſtimoniũ cõperti gi
gãtis:& ſẽpiternã poſteritati memoriã filo alligauere ferreo:& ſuſpẽdere i quadã ciuitatis eccleſia i honorẽ

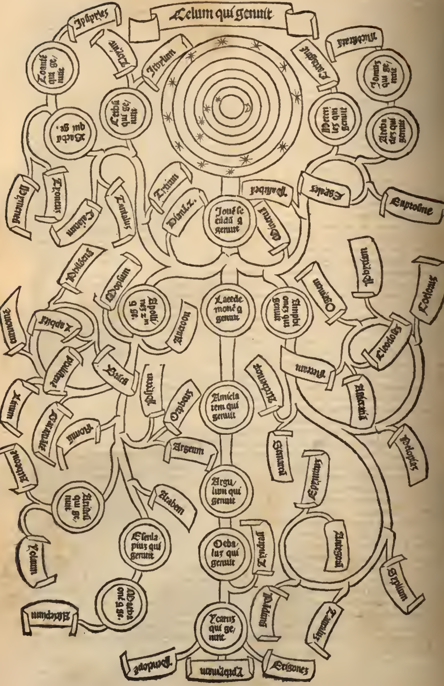
Attcranei gigãtis capacitatem.
annũciatę virginis edita:& eiuſdẽ titulo inſignita. Pręterea & partẽ cranei anteriorem iuenere firmiſſimã ad
huc:& pluriũ frumẽti modioꝝ capacẽ. Sic & os alterius cruris:cuius et ſi ob annoſitatẽ nimiã in putredinem
pars deueniſſet:perceptũ tñ i reliquo ẽ ab his ꝙ totã hois altitudinẽ ad menſurã cuiuſqꝫ minimi oſſis nouere
eũ fuiſſe magnitudinis ducẽtoꝝ cubitoꝝ vel amplius. Suſpicatũqꝫ eſt a qbuſdã ex prudẽtioribus hunc fuiſſe
Encem loci potentiſſimũ regem:Butis & Veneris filium ab Hercule occiſum:& in eodem monte conditũ.

Eryx. Entellꝰ.
Quidã autem arbitrantur Entellum:qui olim in funebribus ludis ab Aenea ꝓ Anchiſe patre editis:pugno
taurũ occiderat. Alij vero vnũ ex Cyclopibus:& potiſſime Polyphemũ:de quo multa Homerus:& poſt eũ
Ver. vt patet circa finẽ tertij li. Aeneidos. Fuere igitur ingẽtis ſtaturę gigantes:qđ & ſacra teſtatur pagina:
ex quibꝰ et ſi nõ huius tam mirãdę magnitudinis fuerint:duo ſaltẽ i eadẽ nuncupanť. Nembroth.ſ.q turrim
in deũ excogitauit:& Goliath Philiſteus a Dauid funda & lapidibus ſuperatꝰ. Hos tales Ioſephꝰ vir aliogn
circũſpectus & eruditus exiſtimauit:vt ipſe in libro antiquitatis iudaicę ſcribit:ab ãgelis dei mulieribꝰ mor
talibus coeuntibus ꝓcreari:qđ ędepol ridiculũ ẽ:cũ ingentiũ corpoꝝ cauſa ſint ſidera cęliqꝫ reuolutio certa
qua etiã euo nrõ factũ eſt:quod aliqui fere caput omne:vel amplius ꝓceritate excederẽt etiã magnos corpo

Gigãtes qđ ſit ex Macro.
re viros. Sane de his ego poetas nunc puto locutos:ſi mites fuerunt hoies & humane viuentes. Sed de his
de qbꝰ videť itelligere in Saturnalioꝝ li. Macro. vbi dicit. Gigãtes ãt quid aliud credendũ eſt fuiſſe:ꝙ homi
num quandam impiam gentẽ:deos negantẽ:& ĩõ exiſtimatã deum pellere de cęleſti ſede voluiſſe. Hoꝝ pe
des in draconum volumina deſinebant:quod ſignificat nil eos rectũ:nil ſuperũ cogitaſſe:totius vitę eorum
greſſu atqꝫ ꝓceſſu in inferna mergentes &c. Huiuſmodi ergo homines ex ſanguine titanorum & terra pro/
ductos fuiſſe. Non debet extraneũ apparere homini erudito cum perſępe ſimilis oriatur ex ſimili:& ob hoc
Titanorum ſuperboꝝ hoium rite ſuperbos omnes homines ſi non ex ſanguine:ſaltem ex moribꝰ ſeu vitio
filios poſſumus nũcupare. Quorum etiam nulla rectius dici mater poteſt ꝙ terra:iam a Macrobio ratione
monſtrata:tales.ſ. nil ſuperum:ideſt cęleſte:nil ſanctum:nil iuſtum cogitant. omnis vitę eorum progreſſus
ad terrena & inferiora demergitur. Attamen hos tales:ſeu quos tales appellamus bellum habuiſſe cum
Ioue homine Cretenſium rege non omnino fabuloſum eſt. Conſtat enim ex hiſtoriis antiquis: Iouem duo

inſignia geſſiſſe bella. primũ cũ Titanis: vt parẽtes vinculis detentos liberaret. ſecũdũ cũ ipſo patre ſuo Sa/
turno mortẽ ei⁹ teſtãte Lactãtio moliẽte. & hoc gigãteũ bellũ dictũ ẽ. & ſecũdũ quoſdã apud Phlegrã Theſ
ſaliæ agrũ cõflictũ ẽ: & victus atq; ſuperat⁹ ſaturnus. Q d' aũt oraculo Eglæ corio clypeũ tegere illi iperatũ
ſit: & caput ſuum gorgone & Egles a terra in ſpecu abſcõdita. Intelligo quia ſubſidio gregũ & armẽtoꝝ i q
bus conſiſtebãt ſubſtãtię veterꝝ: quę per Eglã quod idẽ ſonat qd' capra: intelligũtur & agroꝝ fructus: quos
accipio pro Gorgone ſumptus belloꝝ maximi ſubſtẽtati ſũt. & ſic Iouis clypeũ tectũ: id eſt defenſionẽ habi Videtur
tam & caput coopertũ: id eſt cõſilijs ad opportuna fulcitũ. His autẽ ceſſantib⁹. ſ. fructibus ſubſtãtiarũ Egles ęgida de
dicitur abſcondita. & tũc audent hoſtes in hoſtes inſurgere quaſi aduerſus inermẽ.. Tantũ his exiſtẽtib⁹: & ſignare.
Pallade: quæ pro militari diſciplina intelligẽda eſt hic: in victoriã itur. Q d' aũt in infernũ merſi ſint: humiliari
atq; deijci ſuperborũ ꝓteruiã oſtendere voluere fingentes. Huic tamẽ bello gigantum multa ſuperaddunt
hic nõ appoſita: eos. ſ. montes montibus impoſuiſſe vt in cęlũ aſcẽderent: & alia quędã feciſſe: quę referẽda
ſunt ad actus bellantiũ. Erigũt q dem arces & imponũt mõtibus turres: vt cælũ: id eſt regnũ hoſtis occupẽt:
q̃ oia tandẽ a victore deijciũtur: vt a Ioue factũ eſt. De hoc gigantũ bello atq; ſuperũ videbatur Varro aliter
opinari. Dicebat. n. hoc fuiſſe cum ceſſaſſet diluuiũ: dicens aliquos in diluuio cũ vtenſibus oibus confugiſſe
i mõtes: q laceſſiti poſtea bello ab alijs: q de alijs deſcenderant mõtibus tanq̃ ſuperiores veniẽtes facile re
pellebant. Vñ fictũ eſt ſuperiores deos eẽ: iferiores vero terrigenas. & quia ex vallibus ad ſummã tẽdentes
ꝓmiſſo pectore quaſi reptare videnť more ſerpentũ. Inde dictũ eſt eos ſerpentũ habuiſſe pedes. Quod ãt
metu Typhœi i Aegyptũ mutatis formis aufugerit dij: aliud ſẽtit: q̃ hiſtoria vel mortalitas. Nã ꝑ Typhœo:
q̃ terræ fuit filius: terra ipſa intelligenda eſt: & potiſſime ea pars: quæ a nobis ſeptentrionalibus icolitur: a q̃
dij. i. Sol: per quẽ (vt Macrobio placet in libro Saturnalioꝝ) reliqua deoꝝ multitudo intelligẽda eſt: tunc fugi
unt quãdo ab equinoctio autũnali verſus ãtarcticum polũ ſol incipit declinare: q tunc elongatur a terra ſol
ſ. a regiõe nr̃a qui ſeptentrionales ſumus: & tendit i ęgyptũ. i. in auſtrũ ſeu ad regiones auſtrales. Deos aũt
formas mutaſſe: fortẽ potius ad ornatũ fictionis appoſitũ eſt: q̃ ob aliam cãm. Nã vt dicit Auguſtin⁹ vbi de
ciuitate dei: Non omnia quæ geſta narrãtur: aliquid etiã ſignificare putanda ſunt: ſed ꝓpter illa quæ aliqd ſi
gnificant: & ea quæ nihil ſignificant attexerunt. Solo enim vomere terra ꝓſcinditur. ſed vt hoc fieri poſſit: ẽt
cętera aratri mẽbra ſũt neceſſaria. Et ſoli neruii cytharis atq; huiuſmodi vaſis muſicis aptanť ad cantũ. ſed
vt aptari poſſint inſunt & cętera. In compagibus organorum: quę nõ percutiuntur a canentibus. ſed ea quę
percuſſa reſonant: huic connectuntur. Hoc Auguſtinus. Et ob id eſto ad intentum minime ſpectaret: ne vi/
deamur euitaſſe laborem quod in illis formis ſenſiſſe potuerint: annectamus. Dicit ergo Ouidius: Iouem
mutatum in arietem: vt in hoc iouis naturam demonſtret. Eſt autem aries mãſuetum & benignum animal
nemini ſi in quiete ſua permittatur infeſtum. Preterea vtile plurimum. nam ad procreandam prolem maxi
mo pecudũ gregi ſolus ſufficit. & inſuper non ſolum vir gregis eſt: ſed dux etiam. nã ſi abſit paſtor: ipſe ſe pa
ſtorem pecori preuiũ offert: aliudq; itinere recto reducit in caulas. Quæ Ioui conuenire videntur in alia mul
ta. Eſt enim planeta benignus & mitis: niſi cõiunctione alterius deprauetur: &c. Eſt ſimiliter vtilis: quia ma
turos fœtus mulierum mouet ad exitum: & emittit in lucem: omneſq; iuuat vt ipſum nomen ſonat: ſic & dux
gregis id eſt rex: & dominus deorum: vt omnis gentilitius error affirmat. Solem autem ideo in coruum ver
ſum reor: vt æque ex proprietatibus ſolis demonſtretur vna. Coruum autem habere vim quandam præſa/ Coruus
giẽdi credidere veteres: & ideo quia ſol diuinatiõis dictus eſt deus: vt vbi de Apolline dicetur: eidem coruũ diuina
conſecrauere: qui vt dicit Fulgentius ſolus inter aues habet. lxiiij. vocis mutationes: q̃ ob cauſam augurib⁹ tor
antiquis erat in augurijs captandis auis gratiſſima. Bacchum in capram mutatum: hyemali tempore cõue
nit. nam vinum id eſt bacchũ a frigore hyemis coactum in ſe vires colligit ſuas. & cum minoris videatur vir/
tutis q̃ ſit: agente frigore facilius potatur a ſtultis. Verum poſtq̃ potatum eſt calore auctum ſtomachi exter/
ditur: & more hyrci ad ſublimiora tendit: agitq; vt calefacti homines animoſiores efficiantur. & ad celſiora
contendant. Quod autem luna in Felem id eſt in dammam mutata ſit: vt eius deſignetur velocitas dictum
eſt: cum ſit Damma velociſſimum animal: nec illi ad defenſionem ſui tælum aliud q̃ fuga conceſſum ſit a na
tura. & ſic luna inter planetas velociſſima eſt. Iunonem autem in candidam mutatam vaccã: ideo voluere:
quia vacca fertile ſit animal: & ſic terra: quam Iunonem aliquãdo volunt: & ideo cãdida: quia niuibus hye/
me tegatur. Quod Venus piſcis effecta ſit: eius grandis humiditas ſeu quod humiditate vigeat Venus oſtẽ
ditur. Mercurius autem ibis factus dicitur: eo q ibis ſociabilis auis ſit: ex quo Mercurij conuenientia cum
omnibus deſignatur: & vti ſerpentum hoſtis ibis eſt: ſic aſtutiarum diſſipator Mercurius. Secundum autem
Theodontium Iuppiter in aquilã verſus eſt: vt per aquilam: quæ altius cæteris auibus volat eius ſublimes
intelligantur effectus. Cybelem vero in Merulam ideo verſam puto: quia cum terra ſit: & Merula ſit auis
volans continue circa terram: vt terra per Merulam deſignetur. Per anguillam autem in qua Venerem ver
ſam dicit: eius Veneris lubricum accipiendum eſt. Per Pana autem in hyrcum in ſuperiori ſui parte verſum:
& in piſcem in inferiori. intelligo orbem totum cui natura rerum: id eſt Pan præeſt: & q ſuperiori parte id eſt
terra: quæ aqua ſuperior eſt: & hyrcos: & animalia cetera paſcit. in inferiori autem parte id eſt aqua ideo pi
ſcis fingitur: quia piſces producat & nutriat. Sed cum iam omnis Titania proles: expedita ſit: libello huic fi
nem etiam faciemus.

Explicit Liber quartus.

Celum qui genuit
Jouē ſecūdū q genuit
Lacedemonē q genuit
Amiclatem qui genuit
Argulum qui genuit
Oebaluz qui genuit
Ycaruz qui genuit
Argeum
Eſculapius qui genuit
Capitolinē

Genealogię deorum Gentilium ſecundum Ioannem Boccatium de Certaldo Liber Quintus Incipit.

Prooemium.

NOndum plene finieram Superbam Titanis prolē in medium trahere:& ecce q̃
adeo circa principium impetuoſe ab imo vſq; conuenerant ęquora:quaſi in an
trum Aeoli reuocati imperio abijſſēt venti quieuere omnes:& turgidū hacten⁹
velum:languidū exhauſtūq; adhęſit malo. Quod ego perſpectās aduerti ilico:
quia eſſet paululū quieſcendū. nec miꝝ:q̄ ſi fulminādo Iuppiter fatigat⁹ eſt de
me:ſcribēdo ſceleſti generis elatos mores:poterit arbitrari diſcret⁹. Progredi
or igit̄ i littus:cōſcēdo tumulū:viſurus quo nā me libēs liquiſſet ſpūs:dumq; i cir
cū oculos voluo:atticū ſub pedib⁹ habere ſolū cognoui:auiduſq; i circuitu cūcta
paſſim videre:nō ordine certo itnebar/quinimo vt memoria repręſentabat prę
terita. Sic nūc huc nūc illuc oculos ipellebā. & ſūmos primo aliq̄diu Archadum
montiū conſideraui vertces:& nemoroſa decliua mecū dicēs. Hos icoluit Mercurius puer per illa ducebat
Diana choros:diſcurrebat Athlas:& paru⁹ adhuc Parthenope⁹ cōſueuit agitare ceruos:i illis Caliſto latuit
virgo. Inde repēte reuolut⁹ in littus:aſpexi. nō dicā Athenas:ſed eaꝝ dū fere cōſumptū paruūq; veſtigiū in
tueret. Riſi nrę mortalitatis iſana iudicia qbus decepta vetuſtas:dū illas futuras perēnes arbitrareť:primo
deos in litē nominis iponendi traxit. Inde eas vocauit eoꝝ ſnia imortales:nūc paucis elapſis ſęculis:nimis
ſuū finē veniſſe teſtanť. In mortē ꝓfecto nos & nr̄a corruūt oīa celeri paſſu. Attamē q̄tuncūq; exinanita ciui Oīa occidunt.
tas:imo potius ciuitas buſtū eēt:memorari cœpi quāta philoſophoꝝ:atq; poetarū luce:quanto ſtudiorum
omniū decore:quāta regū ducūq; gloria:quāta iſignis potētia:quanto victoriarū fulgore ſplendida iam du/
dum fuerit:& exhorrui videns omnia ſub turpi ruinarum tam temploꝝ q̄ ędium tumulo deiecta iacere. Ab
hac tandem me conſideratione retorſit biceps ferei cōſpectu poſitus Parnaſus:plurimo celebris carmine:
& vatū redolens laureis:atq; vetuſtiſſimū & ſuaue muſarū hoſpitiū:quē dū quadā mentis veneratione con
ſpicerē:& deſerto fonti caſtalio cōpaterer:vidi antiqui hoſtis decipulā veterē:antrū.ſ. Apollinis Delphici:ex Delphi
quo ꝓdeuntes ambages:& perplexa reſpōſa in ſe:tanq̄ in charibdim cūcta ſorbentē:& i baratrū perditōis decipu
perpetuę dimittentē:tandiu gentiliū iſœlices aias cōtraxere:tn̄ mutū & elinguē nō aureis ornatū ſtatuis:nō la dia/
ꝓcioſis coruſcū lapidibus:ſed varia fere totū ſerpentiū radicū circūplexione contectū:ſic ſacro volēte lumie: boli.
qđ nō iplicitis vocibus:ſed ſanctoꝝ:qui a ſęculo ſunt ꝓphetarū:eius futuris ſacra myſteria expectatæ ſalu/
tis elegāti patefecit eloquio. Ab hac i Thebas Boeotias haud longiquas loco ſe flexit itētio:quas apud/dū
iter ruinaꝝ tumulos:& ingētia veterū ędificia turpi lapſu ſqualētia:Bacchi & Herculis oculo mentis exquiro
cunabula:tetrus odor tabis illiſi in ſaxū learchi. truncati Penthei:diſcerpti Acteonis:& germanoꝝ vulnerū
me in partē impulit alterā. Et in Lacedæmoniā vſq; ꝓtendēs aciē:ne dū Agamēnonias arces:& execrabilē
decorē Helenæ:ſacraſq; Lycurgi leges cernerē:& iperijt prægrādis iſignia:ſed vix locus vbi cōſederit ocul⁹
alter græciæ cognoſcere potui:& ob id in excedentē fere ſydera Corinthiā arcē oculos dedi:Lacedæmonis
memor:& Siſyphi. Sed quid multa? Dū ſic diſtrahor clemētiſſime princeps:ſēſi reſtaurari vires:quas pridia
nus labor obtuderat:& me ad cœptū reuocari iter ab aura tenui:quāobrē omiſſo tumulo:quaſi futuri itine/
ris premonitus:paruā reintraui nauiculā:& eius inuocato nomine:qui iādudū in ſuaue vinū inſipidas vertit
aquas in Chana:ſecūdi Iouis inſignē ſcripturus prolem:flatibus velum dedi.

De Ioue ſecūdo Cęli nono filio:qui genuit filios quindecim:quoꝝ prima Diana. ſecūdus Apollo. terti⁹
Tityus. quartus Bachus. qntus Amphion. ſextus Zethus. ſeptim⁹ Calathus:octaua Paſythea. nona Egia
le. decima Euphoroſyne. vndecimus Lacedęmon. duodecimus Tantalus. tertiuſdecimus Hercules. quar/
tadecima Minerua. quintuſdecimus Archas. Cap. I.

SVpra de cęlo libro tertio dictū eſt:cuius fuiſſe filiū Iouē ſecūdū teſtať Tullius in libro de naturis
deoꝝ:eūq; dicit in Archadia natū/ex qua tamē matre nō dicit. Huius & ſi credā grandia fuiſſe fa/
cinora:abſq; qbus nō potuiſſet tam inſigne meruiſſe cognomē:Pauca tamē ad nos vſq; phama:
ſeu veterū monimēta duxere:& ſi qua forſan peruenere:nō ſatis certū ē an ſua:an potius primi:
vel tertij fuerint Iouis. Verū quæ pauca huius fuiſſe Theodōtius aſſerit/explicabo. Vult igiť Theodontius
hunc inſiguem fuiſſe hominē primo apud ſuos/& ibidē ob appoſita a Lycaone Archadum rege in conuiuio
humana mēbra/Lycaonē viciſſe prœlio/regnoq; priuaſſe/& tūc primo cœpiſſe vocari Iouē ob iuſtāde in
quo rege vltionē ſumptā. Hūc tamē Leontius Lyſaniā ſupra/vbi de Lycaone/vocat/quē primū fuiſſe Iouē/
& Athenienſiū regē diximus. Et ob id q̄d dicā nō habeo/niſi vt iſtas adeo iter ſe diſcrepātes opiniōes prudē
tior me/ſi queat incōcordiā redigat. Poſt hæc dicit Theodonti⁹ hūc ſe Athenas trāſtuliſſe:& ibidē i culmine
fuiſſe permaximo. Et ob ſtupratā Latonam/aduerſus Cęū igēs habuiſſe bellū/eoq; ſuperato maxima cū
gloria Athenas rediſſe/Iouiq; primo bouē imolaſſe & multa ad laudabilē ciuitatē ſpectātia apud Athenie/
ſes iſtituiſſe/qbus agētibus cauſis Iuppiter cōmuni hominū conſenſu vocatus ē. de tēpore nō cōſtat. Sūt tn̄
q credāt eū Cecropē Atheniēſiū regē primū fuiſſe/ſed ab hoc vulgata diſcordat opinio/cum Cecrops fuerit
Aegyptius/& Iuppiter archas. Alij vero antiqorē dicunt/nec tamē vllus ꝓfixū tēpus apponit & ideo omitta
mus.

De diana prima Iouis ſecundi filia. Cap. II.

DIana omniū fere teſtimonio poetarū: Iouis & Latonæ fuit filia:& eodē partu cū Apolline edita:
vt ſupra vbi de Latona mōſtratū eſt. Hāc veteres inſignē virginitate perpetua voluere:& quoniā
ſpreto hominū cōſortio ſyluas ihabitaret:venationibuſq; vacaret:eam arcu pharetraq; accinctā

deſcripſere:& nemoꝝ mõtiũqꝫ dixere deã:curruqꝫ vti voluere:a ceruis albis tracto:& nympharũ ſocietate
Diana atqꝫ officijs & obſequio vti. Q đ Claudianus vbi de laudibus Styliconis oſtendit ãpliſſime:ibi. Dixit:& exi
viarum plo frondoſa ferẽ ab alpe:& ĩfra per multos verſ⁹. Pręterea hãc viaꝝ voluere p̄ſidẽ:& vna cũ luna multis ve
preſes. cauere noĩb⁹. His igr̃ p̄miſſis aduertendũ ẽ:q̃ per ea ſẽti.da ſũt. Fuit hęc ꝓfecto fœmina Iouis hoĩs & Lato
nę filia. & poſſibile ẽ eã virginẽ quãdã fuiſſe:vt nõnullę ſũt oĩno hoĩum abhorrẽtes cõſortiũ:& ſic virginitate
perpetua clauſiſſe:& venationib⁹ dediſſe operã. Et cũ hęc lunę cõuenire videanẽ:q̃ ſuo frigore habet vene
reas frenare cõcupiſcẽtias:& nemora:mõteſqꝫ nocte ſuo luſtrare lumĩe:ei ad lunã ſpectãtia tanq̃ ſi ipſa lũa
eſſet:inuxere:ſeu ipſã poti⁹ iſipidi credidere:eo mõ:quo ſupra ſępius de quibuſdã alijs dictũ ẽ. Et quoniam
de his vbi de lũa nil fere dictũ fuit:paululũ latius ꝓſequemur. Accigiẽ igiẽ Diana arcu & pharetra:vt per hoc
ĩtelligaẽ luna:& ipſa radioꝝ iaculatrix:q loco ſagittaꝝ ĩtelligẽdi ſũt:& iõ ſagittę:qa nõnunq̃ nocitu atqꝫ peſti
feri. Nemoꝝ mõtiũqꝫ iõ dea dicta ẽ qa lunę videaẽ eẽ:plãtas herbaſqꝫ ſuis humiditatib⁹ fœcũdare:& i vigo
rẽ ſeruare:acẽt icremẽta p̄ſtare. Currus aũt iõ illi additẽ:nõ ſolũ vt ex hoc cęli circuitio aſſumaẽ:q đ ẽt veloci
cęteris planetis peragit:q;imo vt mõtiũ a:qꝫ nemoꝝ circutiões venãtiũ deſigneneẽ. Quia ceruis iõ trahi di
ciẽ:eo ꝙ a ſylueſtribus aĩalibus venãtiũ deſiderũ trahi videaẽ. Cãdidi aũt iõ apponunẽ:quia albedo iter co
lores Lunę a phyſicis tribuaẽ. Q đ nymphas habet ſocias:accipi debet ꝓ humiditate cõtinua:qua abũdat:
Nym/ cũ nil aliud nympha ſit q̃ aqua:aut cõplexio humida:vt.īfra vbi de nymphis clari⁹ apparebit. Q đ nymphis
pha. ſint officia attributa:ad decorẽ fictionis appoſitũ ẽ:ſeu velim⁹ dicere humiditates obſequium p̄ſtare:fluentis
lunę. Viaꝝ ergo p̄ſidẽ iõ voluere:qa lumĩe ſuo nocturnas vincẽs tenebras illas reddit viatorib⁹ expeditas:
ſeu qa vię ſint Dianę virgini ſterilitate ſimiles. Dianã vero vocari voluere:vt dicit Rabanus ĩ libro de origi
nerũ:q̃ſi duanã:eo ꝙ nocte & die appareat:& ſic deſeruire videaẽ ãbobus. Sed Theodontius aliter:vt alias
dictũ eſt. Luna eni planeta iſte vocaẽ quãdo de ſero lucet. Diana aũt dum luce ſua tẽdit in diẽ:& tũc eſt venã
tibus aptior:& viatoribus:& Virgo illa tũc diciẽ:quia poſt excurſũ mediũ cęli circulum:plãtis nec affert nutri
mentũ validũ:nec de nouo plantis preſtat vtile incremẽtũ:vt facit dum in oppoſitum fertur diſcedens a So
le. Cynthia autẽ dicta a Cynthio mõte:in quo pręcipue colebaẽ. De reliquis alibi dictũ eſt.

De Apolline ſecundo Iouis ſecundi filio:qui.xvi.iter filias & filios genuit:quorũ hęc ſunt nomĩa. prima
Lapitha. ſecũda Eurymones.iii. Mopſus.iiij. Lin⁹.v. Philiſthenes.vi. Garamas.vij. Branch⁹.viij. Philemõ.
ix. Orpheus.x. Ariſteus.xi. Nomius.xij. Actous.xiij. Argeus.xiiij. Aeſculapius.xv. Piſce.xvi. Arabs. Ca. III.

APollo ęque Iouis & Latonę fuit filius:& eode enixus cũ Diana partu:vt p̄habitũ ẽ:vbi de Lato
na. De hoc multa narranẽ:quę forſã nõ minus aliena fuere q̃ ſua:cum pręter eum tres alios fuiſſe
Apollines ſcribat Cicero. Verũ quoniã oẽs in hũc ſeſe inclinãt poetę:quaſi ſol⁹ ipſe fuerit Apollo:
& ob id quæ alioꝝ fuerint:nõ ſatis apparet:in hũc oĩa deferre neceſſe eſt. Dixere igiẽ poſt natiui
tatis ſuę tabulã:hũc diuinitatis & ſapientiæ deũ:& medicinę artis repertorẽ. Pręterea dicũt Cyclopes intere
miſſe:& ob id aliquãdiu priuatũ diuinitate:armenta Admeti regis Theſſaliæ paiuiſſe. Voluere inſuper cũ illi
cytharum donaſſet Mercurius:eum Heliconicis præeſſe muſis:vt eo ſcilicet lyram tangente muſę canerẽt.
Similiter & imberbem dixere:atqꝫ laurum arborem:& hyperboreas grypes:& coruũ & buccolicum carmẽ
illi ſacrũ fecere. Multiſqꝫ illũ vocauere noĩbus:& plures illi filios aſcripſere. Longa fictionum ſeries hęc eſt:
quarum ſi velimus ſenſum excerpere:ante alia aduertendum eſt. quoniã aliquando eum hominem:vt fuit:
aliquando ſolem intelligamus neceſſe eſt. Fuit ergo hic homo:& ſecundi Iouis filius ex Latona:vt ſępius di
ctũ eſt. Verum Tullius vbi de naturis deorum:dicit eum Iouis Cretẽſis fuiſſe filiũ:& ab hyperboreis mon
bus veniſſe Delphos. & ſi ſic eſſet multa fruſtrarentur ex dictis ſupra. Verum ſalua ſemper Ciceronis reue
rentia. ego iſtud non credo:cũ dicat Euſebius in libro temporum Apollinem & Dianam ex Latona natos
regnante Argis Stheleno:regniqꝫ ei⁹ anno.iiij. qui fuit annus mũdi.iij.M.dcc.xi.cũ lõge poſt per eiuſdẽ Eu
ſebij ſcripta comprehendatur Iouem cretenſem fuiſſe. Theodontius vero dicit iſtũ Iouis ſecũdi fuiſſe filiũ:
& apud Archades regnaſſe:eiſqꝫ nouas adinueniſſe leges:& Nomiũ fuiſſe vocatum & ob ſeueritatẽ nimiã
legum a ſubditis regno fuiſſe pulſum:& ad Admetum regem theſſalię confugiſſe:atqꝫ ex cõceſſione Adme
Apollo ti quibuſdam ſecus Amphryſum flumen populis imperaſſe:ex quibus nata fabula eſt:ꝙ ob occiſos Cyclo
Nomi⁹. pes diuinitate priuat⁹:admeti pauerit armenta. Sane dicit idem Euſebius Apollinem ex latona natum:nõ
eum fuiſſe a quo conſueuerunt antiqui reſponſa ſuſcipere:ſed eũ qui ſeruiuit Admeto:& ſic ille vt dicit Tul
lius:qui Delphos ex hyperboreis venit:filius potuit eſſe Iouis cretenſis. De natiuitate autem huius & cõtin
gentibus circa eum:in præcedentibus vbi de Latona multa dicta ſunt. & lõge plura legi poſſent per Macro
in libro Saturnalioꝝ ſcripta:quę profecto vtilia ſunt. nec tamen multum a ſcriptis deſuper diſcrepantia. &
Herbaꝝ ideo non appoſui. Fuit inſuper hic vt theodontius aſſerit:primus:qui vires herbarum nouerit:& ad oppor
vires A tunitates hominum earum virtutes adaptauerit. & ob id non ſolũ medicinę repertor habitus eſt:ſed deus:
pollo pri cum ęgrotantes plurimi ex ſuis remedijs ſanitatem conſequerentur. Et quoniam ipſe pulſorum hominum
m⁹ nouit concordantias reperiſſet:illi a Mercurio numerorum atqꝫ menſuram principe cytharam conceſſam dicũt:
& medi/ volentes intelligere vti per diuerſas voces ex diuerſo fidium tactu ſurgentes vna fit melodia:ſi rite tangan
cine re tur:ſic ex diuerſis pulſuum motibus ſi rite ordinati ſunt:q đ medicum ſpectat:fiat ſanitas bene diſpoſiti cor
pertor. poris concordantia. Et quoniam viſis ægritudinum ſignis multis mortem:& multis etiã ſopitatem prædi
Lauri. ceret:diuinationis illi deitas attributa eſt. Et ſic illi laurus & coruus dicati ſunt:cum vt alias dictũ eſt:ſi lauri
virtus frondes dormiẽtis capiti alligentur:ſomnia eũ viſurũ vera prædicẽt:quę diuinitatis eſt ſpecies. Sic & coruũ:
vt etiam dictũ eſt:habere.lxiiij.vocũ mutatiões:ex quib⁹ optime augures futura ſe cõprehẽdere aſſerebãt:

quod etiã ad diuinationẽ deſignandã apponit̃. albericus iſuper dicebat ob id fictũ eum occidiſſe Pythonẽ: quia pythõ fidẽ auferens iterpretat̃:q̃ ablatio fidei tũc de medio tollit̃. cũ veritatis claritas referat̃:qđ per ſolis lumen efficit̃. ſed tũc planeta eſt:non homo:per quẽ ẽt vt mathematici aſſerunt multa futura mortalibus demonſtrant̃. Sapientiæ ãt ideo deus eſt habitus propter cõſilia:q̃ ſalubria circa morbos dabat poſcẽtibus. Præterea q a vbi de ſole itelligat̃:lumine ſuo vitãda demõſtrat:ac ẽt imitanda:qđ ſapiẽtis ẽ. Imberbẽ aũt ſolẽ planeta dicunt:q a ſemper iuuenis tanq̃ omni die nouus exoriẽs. Lyra canere: & muſis p̃eſſe eũ tã voluere:q a putauerũt eũ cæleſtis melodiæ modulatorẽ & pricipẽ. & iter. ix. ſpherarꝫ circuitiões varias tãq̃ iter. ix. muſas noticia & demõſtratioe eorundẽ modulos exhibentẽ: Nũc de nominibꝰ. dr̃ Apollo: qđ vt ait Fulgẽtius perdẽs iterptat̃:& ideo ęthiopũ qdẽ ſũt pplĩ q eũ ſurgẽtem totis affectibꝰ execrant̃:eo ꝙ feruore ſuo nimio apud eos cũcta diſperdat. & hic eſt vt dicit Seruius qđ Porphyrius in eo libro quẽ ſolẽ appellat: dicit triplicẽ eſſe Apollinis poteſtatẽ: eũ. ſ. apud ſuperos eſſe ſolẽ. Lyberꝫ patrẽ i terris: & Apollinẽ apud inferos: & idẽ tria iſignia ſimulacro eius abãtiqs appoſita: lyram. ſ. ꝑ qua cæleſtis armoniæ imaginẽ voluere Clypeũ: quo eũ Terræ numen itelligi ſenſere. & ſagittas: q bus ifernorꝫ deus & noxius iudicatus eſt. Et ob id Homerꝫ dixiſſe videt̃ eundẽ tam peſtilẽtiæ: q̃ ſalutis autorẽ. Quod ẽt ſenſiſſe videt̃ Horatius i carmine ſæculari: dũ dicit: Cõdito mitis placiduſq; telo: ſupplices audi pueros apollo &c. Vocat̃ ẽt inſuper Nomiꝰ qđ latine paſtor ſonat inde ſumptũ ꝙ paſtor fingat̃ Admeti. & ideo tanq̃ paſtori buccolicũ illi carmẽ cõſecratũ eſt quia paſtorale carmẽ eſt. Cynthius aũt dicit̃ a cynthio monte: in quo diligẽtiſſimẽ colebatur.

Quare phoebꝰ intonſus.

Huc faciunt q̃ dicit Statius in fine primi Theb:

ℭ De Lapitha. i. Apollinis filia. Cap. IIII.

LApitha vt Iſidoro placet in libro ethimologiarum filia fuit Apollinis. Eſto quidam virꝫ fuiſſe teſtatur. Ab hac autem vt Rabanus aſſerit Lapithę populi Theſſaliæ denominati ſunt. Indicium quidem eſt non parui momẽti: hanc. ſ. inſignem fuiſſe mulierem: poſtquã egregij ab ea denominati ſunt populi. Quod autem Apollinis fuerit filia: verum eſſe poteſt tanq̃ hominis, ſi autem tanquã ſolis: ob formoſitatem: vel ſapientiam: vel augurandi peritiam fictum arbitrari poteſt.

ℭ De Eurymone Apollinis. ij. filia. Cap. V.

EVrymonem Paulus peruſinus aſſerit apollinis fuiſſe filiam: eamq; Thalaoni nuptam: ac eidem Adraſtum argiuorum regem: & Enphilen amphiarai: poſtea coniugem peperiſſe.

ℭ De Mopſo. iij. Apollinis filio. Cap. VI.

MOpſus vt dicit Theodotius: filius fuit apollinis & Hymantis: Iaſoni ſu[illegible]na atq; fida amicitia iũctus: vt teſtat̃ Statius Sæpius idubijs auditꝰ Iaſone Mopſus. Hic vt placet Lactãtio: diuinãdi peritiſſimus fuit: & grineo nemori vbi apollinis oraculũ erat: præfectus vt ait Seruius: Fuit autẽ homo æuo ſuo venerabilis adeo: vt illi poſt mortẽ tẽpla dicata ſint & ex eorꝫ aditis a petẽtibꝰ accepta reſpõſa. Paulꝰ ãt dicit nõ Hymãtis fuiſſe filiũ ſed Manthonis filiæ Tyreſiæ Thebãi. Hũc prætereã dicit Põponius Mela: Phaſeli ciuitatẽ i finibus Pãphiliæ condidiſſe: nec multo poſt aſſerit idẽ Põponius Mãthonem fugientẽ Thebarꝫ victores: Clarij fanũ apud lebedos Ionas ſtatuiſſe: Cayſtro fluuio proximũ: nec lõge ab eo Mopſum eiuſdẽ filiũ Colophonẽ cõdidiſſe. Euſebius ãt dicit Mopſũ apud Cylices regnaſſe: regnãte Agamẽnone Mycænis. & eo Mopſicrone & Mopſiciæ dicta: dicẽtibus Mãthonẽ huius fuiſſe matrẽ: aduerſãtur dicẽtes: Manthonẽ poſt Thebanũ bellũ in Italiã tranſmigraſſe & in Ciſalpinam galliam deueniſſe.

Mopſus diuinãdi peritiſſ:

ℭ De Lino. iiij. Apollinis filio. Cap. VII.

LInus vt ſcribit Lactãtius: ex Pſamata filius fuit apollinis: ex quo talẽ recitat fabulam. Quod cũ interfeciſſet Apollo Pythonem ſerpẽtem & perqreret cædis actæ piacula: a Crotopo rege argiuorũ in domum ſuſceptus eſt: vbi clam cum Pſamata virgine & eiuſdẽ Crotopi filia concubuit: q̃ cũ cõcepiſſet: & tempore debito ſecus Nemęũ flumẽ occulte peperiſſet: filium illũ Linũ appellauit: eũq; vt placet aliq bus: expoſuit. & ſic repertus a canibus deuoratus eſt. Alij vero dicunt: quia illũ paſtori cuidam alendũ tradidit: tamẽ dum quadã die incuria paſtoris paruulus iaceret in herba. a canibus deuoratus eſt: quod Statius teſtari videtur dicens. Irradiant medio linus intertextus acantho Letiferiq; canes &c. Apollo autẽ miratus filium fuiſſe a canibus deuoratũ: regioni monſtrũ miſit: cuncta deuaſtans: quod poſtmodum Corebus occidit. Arbitror fictioni huic cauſam dediſſe aliquod peſtiferũ animal: quod forte eo tempore apparuit: quo puer iſte a canibus diſcerptus eſt: qđ cũ impium viſum ſit: eo dictũ monſtrum imiſſum. Fuit inſuper & alter Linus: qui & Apollinis filius fuit: & in muſica mirabilis habitus eſt: de quo Vergilius. Non me carminibus vincet nec thracius orpheus. Nec Linus &c.

Vide papiniũ li. primo Thebaidos.

Linꝰ muſicus antiqſſimꝰ.

ℭ De Philiſthene. v. Apollinis filio. Cap. VIII.

PHiliſthenes vt Seruio placet: Apollinis ex Cãtilena filiꝰ fuit: quẽ ait Oaxẽ oppidũ i Creta iſula cõdidiſſe: & ex ſuo nũcupaſſe nomie. Vñ Varro. Quos magnos Cãtilena partu adducta dolore. Et gemitꝰ cupiẽs dolorẽ Oaxida palmis Scindere &c. Si ergo Oaxidẽ ſuo nomie appellauit: binomiꝰ de neceſſitate fuit. Ego exiſtimo eũ cãtu valuiſſe. & idẽ tã Cãtilenæ q̃ Apollinis filium a poetis fictum.

ℭ De Garamante. vi. Apollinis filio. Cao. IX.

GAramas vt Rabanus ait in libro de originibus rerum filius fuit Apollinis & ab eo vt idem ait Garamantes æthiopiæ populi nuncupati ſunt. & Garama oppidũ apud ęthiopas conſtructũ. Hunc ego ideo Apollinis fictũ reor: quia ibidem iperauit vbi ꝓfecto nimio ęſtu ſol omnia fere perimat quas quia ſedes elegit tanq̃ ſterilitate & æſtu delectatus: filius Apollinis habitus eſt.

Vñ Garamãtes.

ℭ De Brancho. vij. Apollinis filio. Cap. X.

De brancho & Sta:in Theb: tercio.

BRanchns vt ait Lactātius:Apollinis filius fuit ex filia Iaucis:& Sucronis cōiuge ſuſceptus:cuius talis eſt fabula ſecundū Varronē in lib:rerū diui. Cyus qdam decimus ab Apollline genus ducēs cū peregrinādo pranderet in littore:ac deinde forte minus ſobnus ꝓficiſcereť oblitus Sucronē filiū puerū dereliqt. Q ui Sucrō patre perdito errās peruenit i ſaltū cuiudā Iaucis:receptuſq; cœpit cum pueris illius capras i paſcua ducere:cōtigit aūt eos cignū capere:quē cū veſte texiſſet:pueri pugnabāt iuter ſe qſnam illū patrono muneris loco deberet offerre. T andē fatigati certamine reiĉta veſte loco cigni cōpererunt mulierē:quo euentu territi cœpere fugā. Verū reuocati ab ea moniti ſunt vt Iauci patrono ſuo dicerent vt Sucronē puerū coleret. Illi vero ea quæ contigerāt:& quæ audiuerant patrono recitant. Tunc Laucis miratus Sucronē hře loco filij cœpit:eiq; filiā ſuā locauit vxorem. Q uæ cū prægnās eſſet vidit per qetem ſolē per fauces ſuas itraſſe & exiſſe ex ventre. Poſt hæc editus eſt filius:quē Brāchū vocauerť:q cū Apollinis

Apollo phyleſi⁹.

malas deoſculat⁹ eſſet:ab eo capt⁹ coronā accepit,& virgā:cœpitq; vaticinari:& ſubito nuſq cōparuit. Poſt hoc illi tēplum igēs cōſtructū,qđ Branchiadon noiatur:& apollini phyleſio ob hanc rē cōſecrata ſunt tēpla: quæ ab oſculo Branchidis:ſiue a certamine puerorū Phyleſia nuncupanť. Alibi vero ſcribit Lactantius Brāchū fuiſſe Theſſalū adoleſcentē ab apolline dilectū:quē interfectū acriter dolēs ſepulchro ſacrauit:& tem

Cygni natura.

plo:& ibidem Branchiades apollo dicitur. In præcedenti fabula pueri.i.ignari cignum capiunt:id eſt futuri vatis augurium. nam cignus auis ſoli dicatus ē:eo ꝙ propinquam ſibi mortem præcognoſcat:& ſuauiſſimo cantu prædicet. Ex augurio autem ſumpto in loquacitatē itur:& ideo in mulierē verſus fingitur. ex hac loquacitate fit:vt Sucron canor efficiť patrono:eiuſq; deueniat gener:videatq; in ſomnis coniunx prægnans ſolē per guttur eius intrantem:id eſt cæleſtem influentiam ad producendum procreatum aptum vaticinio:qđ per ſolem intelligiť:qui demum ventre egreditur dum naſciť:qui appollinis tunc malas deoſculantur:dum delectatione abſq; qua nil perficitur adhæret ſtudio vaticinādi:& tunc coronā & virgā ab Apolline ſuſcepit: dum eruditus iſignia doctoratus aſſumit. nā per coronam. quæ capitis ornamētum eſt:præeminentia deſignať:quam quis per quæſitam ſtudijs ſciētiam cōſequiť. Per virgā aūt poteſtas itelligiť exercendi q̃ ſtudio q̃ſita ſunt. Eum autem nuſquam comparuiſſe eo factum eſt. quia morte de medio ſublatus eſt.

ℂ De Phylemone.viij. Apollinis filio. Cap. XL

PHylemō apollinis & Chiones vt teſtať Ouidi⁹:fili⁹ fuit. Nā vt ipſe refert:Dędaliō Luciferi fili⁹ habuit ſpecioſiſſimā filiā:quā cū Apollo & Mercuri⁹ eo tēpore dilexiſſet:& i ei⁹ iuiſſēt cōcubitū:ex ābob⁹ cōcepit:& apollini peperit Phylemonē:q carmie clar⁹ fuit & cythara. Q đ autē fictū ē ab euētu ſūptō puto. nā Chione vnō partu duos enixa ē:quorū alter fuit iſignis fur:quē dixerūt genuiſſe Mercuriū:eo ꝙ circa talia videať aſtrologis operari Mercuri⁹. Alter vero cythariſta fuit egregi⁹:circa qđ arbitraņť ſolē operam dare. & iō apollinis filiū vocare.

ℂ De Orpheo apollinis filio.ix. Cap. XIL

ORpheus Calliopes muſæ & apollinis fuit filius vt dicit Lactātius. Huic dicit Rabānus Mercuri⁹ lyram nuper a ſe cōpertā tradidit:q̃ tātū valuit:vt ea mouere ſyluas & flumia ſiſtere:& feras mites facere poſſet. De hoc Vergilius talē recitat fabulā: Eum.ſ. amaſſe Eurydicē nymphā:quā cū ſuo cantu iſu i traxiſſe gratiā:eam ſibi iunxit vxorē. hanc cœpit amare ariſtæus paſtor:& die quadā dū ſecus ripas hebri cū dryadibus ſpatiareť:eam capere voluit:q̃ fugiēs pede ſerpētē iter herbas latitātē p̄ſſit. Q ui reuolut⁹ i eam venenato morſu iteremit. Q uā ob cauſam gemebūđ⁹ Orphe⁹ deſcēdit ad iferos. & lyra adeo dulciter canere cœpit:orās vt ſibi reſtitueret Euridice:ꝙ nō ſolū miſtros iferni i ſui pietatē traheret ſed & vmbras i obliuionē pœnarū ſuarū deduceret. Ex quo factū eſt vt illi a Proſerpina Eurydice reſtitueret: hac lege ne illā (niſi perdere vellet) reſpiceret:donec perueniſſet ad ſuperos. Q ui cū iam ꝓximus eēt:nimio

Att:Muſices vim

vidēdi Eurydicē ſuā deſiderio tract⁹:oculos i poſtergantē flexit. ex quo factū ē vt eueſtigio dilectā iterū perderet. Q uā ob cauſam diu fleuit & celibē deducere vitā diſpoſuit. & ob id vt ait Ouidius:cū mltas ſuas nuptias poſtulantes reieciſſet aliiſq; hoibus celibē vitā ducere ſuaderet:mulierū icidit odiū:& a celebrantib⁹ matronis orgia Bacchi ſec⁹ hebrū raſtris atq; ligōib⁹ cæſus atq; diſcerptus ē:& eius caput in hebrū ꝓiectū cū cythara:i Leſbō vſq; deiecta ſunt:vbi cū ſerpēs qdā caput deuorare velľet ab apollie i ſaxū verſ⁹ ē. Lyra aūt vt dicit Rabān⁹ i cęlū aſſūpta:& iter alias cęleſtes imagines locata ē. Pulchræ eqdē & artificioſæ fictiones ſunt vt incipiamus a prima:cur apollinis & Calliopes dicať fili⁹:videamus. Dicať aūt Orphe⁹:q̃ſi aurea

Mors orphei.

Φων н.i. bona eloquētiæ vox:q̃ qdē Apollinis.i.ſapiētiæ:& Calliopes:q̃ bon⁹.interpretať ſon⁹:filia ē. Lyra aūt illi a Mercurio data ē:qa per lyrā diuerſa vocū habētē diſcrimia:debem⁹ itelligere oratoriā facultatē:q̃ nō vna voce.i.demōſtratōe cōficiť:ſed ex mltis:& cōfecta nō oibus cōuenit:ſed ſapiēti atq; eloquēti:& bōa voce valēti. Q uę cū oia i orpheū cōuenirēt:a Mercurio mēſuratore tēporū eidē cōceſſa dicūť. Hac Orpheus

Quid ſignificet Orphea ſyluas mouere. &c.

mouet ſyluas radices habētes firmiſſimas & ifixas ſolo:id ē obſtinatę opiniōis hoies:q niſi per eloquentię vires q̄unt a ſua pertinacia remoueri. Siſtit flumia.i. fluxos & laſciuos hoies q niſi validis eloquētię demonſtratōib⁹ i virile robur firmēť imare vſq; defluūt.i.i perpetuā amaritudinē. feras mites facit.i.hoies ſāguinū rapaceſq; quos ſępiſſie eloquētia ſapiētis reuocat i māſuetudinē & hūanitatē. Hic iſuper Eurydicē habet i cōiugē.i.naturalē cōcupiſcētiā q̃ nemo mortaliū caret. Hāc per prata vagantē.i.per tēporalia deſideria amat Ariſtę⁹.i.virt⁹ q̃ eā i laudabilia deſideria trahere cupit. Verū ipa fugit:qa naturaľ cōcupiſcētia virtuti cōtradicit. & dū fugit virtutē a ſerpēte occidiť.i.a fraude iter tēporalia latēte. nā apparet minus recte ituētibus tēporalia viuere.i. poſſe beatitudinē p̄ſtare:cui⁹ apparētię ſi qs credat:ſe i perpetuā duci mortem cōperiet. Sed qđ tādē: Cū naturaľ cōcupiſcētia ad iferos.i. circa terrena oino lapſa ē:vir prudēs eloquētia.i. demonſtratiōibus veris eā conať ad ſuperiora:ideſt ad virtuoſa reduce. Q uę tandem aliquando reſtituitur. & hoc

dū appetitꝰ ad laudabiliora dirigiẗ:ſed reddiẗ pacto ne retro ſuſpici... ſpiciat:donec ad ſuperos vſq; deuenerit.i.ne iterū i cōcupiſcētiam taliū relabaẗ:donec cognitiōe veritatis & ſuperū bonorū itelligētia robo ratꝰ/ ad dānandā ſceleſtorū operū ſpurcitiē:oculos poſſit i cōcupiſcentiā flectere. Q đ' aūt ob id Orpheꝰ ad iferos deſcendent:debemus accipere prudētes viros nōnūq̄ re contēplatiōis i perituras res:& hoīum ignauias oculos meditatiōis deflectere:vt dū q̄ dānare debeāt viderit:q̄ appetēda ſūt feruētiori deſiderio cōcupiſcāt. Fulgētius aūt lōge aliter ſētit. Dicit.n. dilectę ac perditę & demū reaſſūptę Eurydicis eē muſicę deſignatiōnē:cū Orpheus dicaẗ:q̄ſi ορεαιοφωνη:qđ' interpretaẗ vox optima. Eurydices aūt ꝓfūda diiudicatio. & iō cū i muſicis aliud ſit armonia phtōgorū:& aliud effectus tonorū:virtuſq; verborū &c.vt vbi de ethimologiis: Sed vt ad ea veniamꝰ q̄ ad Orphei videnẗ ſpectare mortē:ē ſciendū vt dicit Theodōtiꝰ.Orphęū primo Bacchi ſacra cōperiſſe:& ea iuſſit apud Thraces choris Menadū.i.mulierū patientiū mēſtruū vt illa illo tēpore auferret a cōmixtiōe virorū:cū nō ſolū abhominabile ſit:ſed ēt pernitioſū viris. Q đ' cū mulieres poſt tp̄s aduertiſſēt & extimaſſēt:hoc adinuētū ad turpitudinē earū:viris detegendā i Orphęū cōiurauere:illūq; nihil tale ſuſpicantē iterfecere ligonibus:& i hebrū fluuiū deiecere. Lactātius āt i libro diuinarū iſtitutionū dicit de eo ſic. Sacra liberi pr̄is primꝰ Orphęus iduxit i grǽciā primuſq; celebrauit i mōte Boeotię Thebis:vbi Liber natꝰ ē ꝓximo:q cū frequēter cytharę cātu perſonaret:Cytherō appellatꝰ ē. Ea ſacra ēt nūc orphica nominātur:i q bꝰ ipſe poſtea dilaceratꝰ & carptꝰ ē:&c. Q đ' caput eiꝰ & cythara leſbos dilata ſit:dicebat Leōtius fabulā nō eē.q a ſic phama ferebat Leſbiū quēdam ex auditoribꝰ ſuis ea ſecū deuotiōis cā Leſbos vſq; portaſſe. qđ' ſerpēs q caput Orphei deuorare volebat i lapidē verſus ſit:itelligo ꝓ ſerpēte ānorū reuolutiōes:q̄ caput.i.nomē Orphæi:ſeu ea q̄ igenio Orphei cōpoſita ſūt:cū i capite vigeāt vires igenii cōſumere:vt reliq̄ faciūt:conatæ ſint. Sed i ſaxū iō verſus dicit ſerpēs:vt oſtādaẗ nil illi poſſe tēpꝰ obſiſtere. Q đ' quidem hucuſq; nō potuit egiſſe:qn adhuc famoſius exiſtat cum cythara ſua cū poetis fere antiquior reputeẗ. Præterea ſunt qui velint inter hos Plinius in libro hiſtorię naturalis:huius inuentū fuiſſe auguria ex cæteris aīalibus ſumi: quę primo tantū ex auibus ſumebanẗ:atq; quo modo opinati ſunt quidā eum primū cytharā excogitaſſe quantūcunq; Amphioni aut Lino attribuant alii. fuit.n. ex gente cicona Thracię natꝰ qui vt Solinꝰ de mirabilibꝰ mūdi affirmat:in æuū vſq; ſuū in maximū ſui decus ſumebat. De tempore eius nō videtur ambigi. Multi.n. teſtātur quod inter argonautas Colchos cū Iaſone acceſſerit:vt ſtatius. De hoc tamen ſcribit Lactātiꝰ in libro diuinarū inſtitutionū. Et fuit per eadē tēpora quibꝰ faunꝰ:ſed quis ætate p̄ceſſerit poteſt dubitari. Siquidem per eoſdē annos Latinus Priamuſq; regnarūt. Item patres eorū Faunus & Laumedō:quo regnante Orphæus cum argonautis ad ilienſium littus acceſſit. Hæc Lactantius. Euſebius autem i libro temporū dicit:eū fuiſſe regnante Athenis Aegeo:quæ quidem ſatis cōuenire videntur. Leontius aūt dicebat: hunc nō eum fuiſſe qui Orphica adinuenit:cum illum aſſerit longe antiquiorem eſſe.

Orpheiī uēta Auguria Cythara.

¶De Ariſtæo Appollinis.x.filio:qui genuit Actęonem & Iolaum. Cap. XIII.

Riſtæꝰ filiꝰ fuit Apollinis & Cyrenes filiæ Penei fluminis:vt teſtaẗ Vergiliꝰ i perſona Ariſtæi i georgicis dicēs:Mater cyrene mr̄ q̄ gurgitis huiꝰ Ima tenes:qd me p̄clara ſtirpe deorū. Si modo quē perhibes pater ē tymbreꝰ Apollo:Inuiſū fatis genuiſti &c. Q đ' & Iuſtinus in epythomatæ Pōpei trogi cōfirmat talē hiſtoriā recitās. Q đ' Citnꝰ.ſ. rex Therame iſulæ filiū habuit:cui nomē Battꝰ ꝓpter liguę obligationē. Verū cū Citnus ad oraculū Delphos ꝓpter dedecꝰ adoleſcētis filii dep̄catůrꝰ veniſſet:habuit i reſpōſis Bacū Aphricā petere:Cyrenē vrbē condere:& ibidem linguæ vſum accepturū. Q uod ob ſolitudinē Theramenis inſulæ omiſſū eſt:q̄ſi nō haberēt vnde colonos in Aphricam deducerent. Tādem tractu temporis peſte compulſi adeo paucos miſęr:vt vix nauis complereẗ vna. Hii Aphricā venientes:mōtem Cyram loci amœnitate & vbertate fontiū capti:occupauere. Ibi Battus ſolutis liguæ nodis:dux eorū prio loqui cæpit. Q uāobrem oraculi ꝓmiſſis certi:vrbem condidere Cyrenem. Porro ſic a poſteris fictū eſt:Cyrenem eximiæ pulchritudinis virginē a pelio mōte Theſſaliæ ab Apolline raptā:perlatāq; in eiꝰ mōtis iuga:cuiꝰ collem occupauerant qui filiū ſecuti ſunt:& ab eo replerā.iiii. pepeniſſe filios:Ariſtæū:Nomiū:Auctoū:& Argeū. In hac nil fere fictionis eſt:niſi vbi Penei dicit ſpei regis Theſſaliæ filia fuit:a quo miſſi ſunt q perquirerēt:quoniā abiiſſet. Q ui ea cōperta & loci amœnitate detenti:in eiſdē terris aiūt cū Cyrene remāſiſſe. Ex his tantum pueris tres aiūt adulti in Theſſaliā rediſſe. & auita regna recepiſſe. Inter quos dicūt Ariſtæū in archadia late regnaſſe:eūq; primū apis & mellis vſū & lactis coagulū tradidiſſe atq; trapetis oleas preſſiſſe oleum educere:& eius vſum oſtēdiſſe:vt refert Plinius de naturali hiſtoria. Præterea ſciens factus ſideris ſolſticialis ortꝰ primū iueniſſe. quibꝰ cōſideratis nō abſurde Vergilius fabulam Ariſtæi de recuperatione apium in fine georgicorū deſcripſit. Hūc inſuper volūt autonoem Cadmi filiam in coniugem accepiſſe:& ex ea ſuſcepiſſe actæonem. Sane vt Saluſtio placet:matris conſilio relictis Thebis Cæam inſulam illoſq; ab hominibus inhabitatam abiit:illamq; tenuit eſto reliquerit poſtea:& cum Dædalo in Sardiniam abierit:in qua vt dicit Solinus de mirabilibus mundi:vrbem cōdidit. quid inde ex eo contigerit:legiſſe non memini.

Iuſtinus xiii. Strabo vltimo.

Dicitēt Thera

Inuenta Ariſtæi

¶De Actæone filio Ariſtæi. Cap. XIIII.

Ctæon filius fuit ariſtæi ex auctonoe cōiuge:vt Statiꝰ teſtaẗ & Ouidius qui eū etiā ſcribit Hyantiū appellatum:vbi dicit Cum iuuenis placido cōpellat Hyantiꝰ ore. Et ſunt qui dicāt hoc illi nomen a puella ſepulta eo in loco in quo natus eſt. Hic vt oſtendit idem Ouidius:venator fuit:& cū die quadam venatione feſſus in valle gargaphiæ deſcendiſſet:eo q̄ in ea fons eſſet recens & lympidus:& ad eum forte potaturus accederet:vidit in eo Dianam nudam ſe lauantem. Q uod cum ægre Diana tuliſſet:ſumpta manibus aqua:in faciem eius proiecit dicens:Vade:& dic ſi potes. Is autem repente in ſeruū conuerſus eſt:quē cum canes eius vidiſſent cōfeſtim irruerūt in eum:illumq; i montem coactum

Ouidius Metha. Lib. iii.

Sui Actęona canes diſcerpſiūt.

atq; dentibus laceratũ:comederũt. Circa quod figmentũ ſic ſcribit Fulgentius. Anaximenes:q de picturis
Venatio periculũ habet
antiqs diſſeruit in libro.ij. venationẽ actæonem dilexiſſe:q cũ ad maturam perueniſſet ætatem cõſideratis venationũ periculis:ideſt quaſi nudã artis ſuæ rationẽ videns:timidus factus eſt. Et paulopoſt. Sed cũ venãdi periculũ fugeret:affectũ tamẽ canũ nõ dimiſit:quos inaniter paſcendo:pene oẽm ſubſtantiam perdidit. Ob hanc rẽ a canibus ſuis deuoratus eſt.

℃ De Iolao Ariſtæi filio. Cap. XV.

Iolaum dicit Solinus de mirabilibus mũdi:filiũ fuiſſe Ariſtæi:& poſt eũ in Sardinia dominiũ tenuiſſe. Supra aũt dicit in ſuo volumine Iolaũ filiũ fuiſſe Iphiclei filij Amphitriõis:& æque in Sardinia ĩperaſſe. neſcio an idem ſit:vel alius.

℃ De Nomio.xi. apollinis filio. Cap. XVI.

Nomiꝰ vt ſcribit Iuſtinꝰ i epitomate filiꝰ fuit Apollinis & Cyrenis. Hũc dicit Leõtiꝰ apollinẽ nominatũ (qcquid ſupra dixerit Theodõtiꝰ) eũq; archadibꝰ iperaſſe:eiſq; leges dediſſe:q̃ quoniã quoſdã ex optimatibꝰ videbanẽ offẽdere:orta ſeditiõe iter archades:ariſtæo fauẽte pulſus ẽ. & loco eiꝰ regnauit ariſtæꝰ. Is ãt ad Admetũ Theſſalie regẽ cõfugit & eiꝰ armẽta ſeptẽ ãnis pauit. Tãdẽ viribꝰ reaſſũptis:ariſtæũ fugauit & archadũ iterũ obtinuit pricipatũ:cũ abiiſſet ariſtæꝰ i Cẽã inſulã:& quoniã armẽta pauiſſet Nomiꝰ appellatꝰ ẽ:qđ apđ archades paſtor ſonat. & hic dicit fictionẽ traxiſſe locũ:apollinẽ. ſ. ob occiſos Cyclopes diuinitate ſpoliatũ Admeti regis armẽta pauiſſe. ego aũt neſcio qd credã potiꝰ:cũ & vetuſtate & ignauia librariorũ adeo periere codices vt ſubtractũ ſit:poſſe de q̃plurimis veritatẽ cernere:& hic ãpliſſimꝰ vagãdi locꝰ mẽdatio relictꝰ ẽ:cũ ſcribat de antiquis vnuſquiſq; quod libet.

Quare Apollo Nomius dictus.

℃ De Auctoo.xij. Apollinis filio. Cap: XVII.

Auctous filius fuit apollinis & Cyrenes:vt ſupra monſtratum eſt. Hunc ſunt qui dicant deſcendentibꝰ fratribꝰ ex aphrica & i grçciã veniẽtibꝰ:Cyrene remãſiſſe & his iperaſſe:q vna ſecũ ibidẽ remanſere.

Al' Atç

℃ De Argeo.xiij. apollinis filio. Cap. XVIII.

Argeus vt ſupra a Iuſtino monſtratũ eſt:Apollinis fuit filius & Cyrenes. Hic de ſe quod ego nouerim nil præter nudum nomen poſteritati reliquit.

℃ De Aeſculapio.xiiij. Apollinis filio:qui genuit Machaonem. Cap. XIX

Meta/mor.ij.

Aeſculapiꝰ vt priſci fere teſtãẽ oẽs:Apollinis & Coronidis nymphæ fuit filiꝰ. Dicit.n. Oui. hãc ex Lariſſa fuiſſe:& Phlegiæ filiã:quã cũ ſũme Apollo diligeret:& in eiꝰ iuiſſet cõcubitũ p̃gnãs effecta ẽ. Porro coruꝰ apollinis auis ad apollinẽ detulit:qa cõperiſſe eã iuuenẽ cuidã Aemonio cõmiſceri:quã ob cãm turbatꝰ Apollo eã ſagittis occidit:& facti tãdẽ poenitẽs cũ remedijs ſuis illã neqret ab iferis reuocare:ſecto eiꝰ vtero:cõceptũ ex ſe eduxit ifãtẽ:eũq; çſculapiũ appellauit. & vt fertur:chironi cẽtauro tradidit educãdũ:quẽ cũ vidiſſet Ocyroe Chirõis filia vaticinij docta:vaticinata ẽ qa mortuũ hoiem ab iferis reuocaret i vitã. & ipſe fulminatꝰ deijcereẽ ad iferos:qđ effectu nõ caruit. Aiũt.n. hũc arte ſua cũ eximiꝰ euaſiſſet medicꝰ. Dianæ p̃cibus Hyppolitũ mẽbris collectis vndiq; i vitã reuocaſſe:& priſtinç reſtituiſſe ſanitati. Quã ob cãm turbatꝰ Iuppiter:eũ fulmie iteremit:vt liqdo teſtaẽ Ver. dicẽs:Pçonijs reuocatũ herbis & amore Dianç:Tũ p̃r oĩps aliquẽ idignatꝰ ab vmbris Mortalẽ ifernis ad lumẽ ſurgere vitç. Ipſe repertorẽ medicinç talꝰ & artis Fulmie phoebigenã ſtygias detruſit ivndas. &c. Quç hucuſq; dicta ſũt:vt ſatis patet hiſtoria mixta poeticis ẽ:Aſt vt pura cõſiſtiat hiſtoria:excutiẽdç ſũt fictiões. Et iõ coruũ accuſaſſe Coro. ſic accipiẽdũ arbitror Apol. ſ. augurãdi peritia fornicationẽ nouiſſe Coro. & iratũ iterfeciſſe p̃gnãtẽ. Q đ ãt Hyppolitũ:ſeu vt placet Plinio Caſtorẽ Tyndari filiũ ob raptas Licço & idç ſpõſas a Lyncço ſeu Ida occiſũ in vitã herbis & arte reuocauerit. aliter cõtigiſſe puto:hos ſeu hos alteros nõ mortuos:qa a morte i vitã aliquẽ reuocare:ſoliꝰ dei ẽ. Sed vulnerũ imanitate & ob perditũ ſãguinẽ mortuos exiſtimatos:quos cũ arte & ſollicitudine ſua i ſanitatẽ reuocaſſet priſtinã:dictũ ẽ:eũ illos ab iferis i vitã retraxiſſe. Q đ aũt ob id a Ioue fulmiatꝰ ſit. nõ ẽ credibile. ſed ideo fictũ credo qa poſſibile eſt ob eã curã eũ laboraſſe plurimũ i exquiſitiõe herbarũ & aliarũ opportunitatũ:& ſic p̃ter vires fatigatus in febrẽ incidiſſe:q̃ pfecto lætale fulmen & ignitũ ẽ:& ex ea febre defecerit:ſeu forte caſu fulmiatꝰ ẽ & opinatũ ab ignaris hoc illi cõtigiſſe ob reuocatos ab iferis mortuos:& hinc fabulç datum principiũ. Sane Theodõtiꝰ negat apollinẽ dilexiſſe coronidẽ:& ex eo çſculapiũ fuiſſe cõceptũ:aſſeritq; eũ ex çmonio iuuene & Corõide natũ. ſed apollinis filiꝰ dictꝰ ẽ:altera ex duabꝰ cauſis:ſeu quia mortua matre añ partũ:& eiꝰ ſecto vtero eductꝰ eſt:qđ nõ abſq; medici opere fit:per quẽ figiẽ apollo qa medicinç repertor. & ſic apollinis filiꝰ:qa apollinis opere natꝰ ſit. Seu qa q ſic naſcũẽ apollini ſacros fore voluere veteres:eo qꝛ vt dictũ ẽ apollinis opere lucẽ ſortiti videẽ. & ob id aũt Cçſarũ familiã ſacre apollinis obſeruaſſe:qa primus eorũ q ex familia Iulia cçſar dictꝰ ẽ:ob eã cãm cognomẽ adeptꝰ ẽ:& factꝰ apollini ſacer:q e ſecto mr̃is vtero ĩ lucẽ venerit. Præterea potuit apollinis haberi filius:qa clariſſimus euaſerit medicus. Theodõtij aũt opinio aliq̃liter dictis roboraẽ Lactãtij:q de æſculapio i libro diuinarũ inſtitutionũ dicit ſic. Hũc Tarquitiꝰ de illuſtribus viris diſſerens ait. Incertis parẽtibus ortũ:expoſitũ:& a venatoribus inuẽtũ canino lacte nutritũ:Chironi traditũ didiciſſe medicinã. Fuiſſe aũt Meſſenũ ſed Epidaurç moratũ:&c. Poſt hçc dicit Lactãtiꝰ:hunc eũ fuiſſe q Hyppolitũ curauit. Cçterũ ne ob diuerſitatẽ relatorũ vbi minie opportunũ ẽ mẽdaces credãẽ ſcriptores:ẽ aduertẽdũ:vt Placet Tullio de naturis deorũ:qa tres fuere æſculapij. Quorũ Primum dicit idem filium fuiſſe Apollinis:eumq; ſpeculum inueniſſe:& primum obligaſſe vulnus:& hunc ab archadibus aſſerit ſumme coli. Secundum vero dicit fratrem fuiſſe ſecundi Mercurij ex Valente patre atq; Coronide mr̃e natum:eumq; percuſſum fulmine interiſſe:& cynoſuris humatum. Tertium vero dicit filium fuiſſe Aſippi & Carſinoæ:eumq; primum alui purgationem & dentis euulſionem comperiſſe eiuſq; ſepulchrum eſſe in archadia:nõ longe a luſio flumine:circa quod & lucus oſtẽditur eius. Et ſic erit poſſibile ex his aliquẽ ex mr̃is

Aeſculapij origo

Cçſares a ſecto mr̃is vtero appellari.

Aeſculapij iuẽta.

vtero ex ſum aliquē ex icerto patre natū atq; expoſitū. nec obſtat omniū parētes a Tullio narrari: Vidi ego
i patria nūnūq̄ ex pricipibꝰ patriæ hoiem: q ifās fuit expoſitus: & demū a nutritore tāq̄ a p̄re cognominatꝰ.
Sed qd mlta/ q̄liſcūq; ſeu qcūq; fuerit ex iſtis tāta veneratiōe apđ Epidaurios habitꝰ ē vt ēt Romani iā fere
oi Italia occupata: peſtilētia ęgritudinū agitati: q̄ſi p ſingulari & certo ſubſidio legatos ad Epidauros mit/
terēt oratores: vt illis de opportūo remedio ſubuenirēt. permitterētq; ęſculapiū tāquā ſalutare ſubſidiū Ro Aeſcula:
mā deferrēt: cōceſſūq; vt i forma ſerpētis diabolo operāte: Romā i naui deueherēt: illiq; tēplū iſigne i inſula eff.gie
Tyberis cōſtruerēt: & loco ſalutaris dei diu colerēt. Dato illi ipune Dionyſiꝰ ſyracuſanꝰ nouacula aureā ab ſerpētis
ſtulerit barbā. Aeſculapiꝰ āt dure agēs iterp̄tat: qđ forſā nomē labori ſuo circa curā Hippolyti cōforme fuit romā de
latus.

¶ De Machaone Aeſculapij filio: qui genuit Aſclepium. Cap. XX.

Machaon: filius fuit æſculapij: æuo ſuo inſignis medicus: quod ego vtrū credā: neſcio: eū ſaltē fuiſ/
ſe medicū: cum ſcribat Iſidorus poſt fulminatū æſculapiū iterdictū fuiſſe medēdi officium: vt ait Machaō
Plinius vbi de hiſtoria naturali. Cū claruiſſent opera ęſculapij tēporibꝰ Troiāis: ſequētia eius in medicus
nocte denſiſſima latuere ad Pelopōneſiacū bellū: & tunc eā reuocauit in lucē Hippocrates &c.
Q đ tēpus vt dicit Iſidorus fuit annoꝝ fere qngentoꝝ. Hic ego ſumptū puto qđ fictū ē ſolem ob fulminatū
æſculapiū noluiſſe aliq̄diu lucis curꝝ ducere: vt oſtēderet ſolis iuentū. ſ. medicinā eclypſim paſſū per ſęcula
plura: & tandē i lucē reuocatū. Ego hūc Machaonē auctoritate Papiæ nō apposuiſſē: cū eū i multis circa ta
lia minus curioſum ſępiſſime iuenerim ſcripſiſſe diſſona veritati. Sed vt ponerē me traxit ſolertia Pauli: qui Papias
non ſolum Machaonem ęſculapij filium ſcribit: ſed & Aſclepium quēdā Machaonis filium fuiſſe cōfirmat. mendax

¶ De Aſclepio Machaonis filio. Cap. XXI.

Aſclepius (vt dicit Paulus) fuit filius Machaonis: credo Auguſtinū ſecutꝰ: q̄ hunc ęſculapij nepotē
videt dicere ſcribēs/ vbi de ciuitate dei Hermetē Triſmegiſtū aſclepio loquētē ſic. Auus. n. tuus o
Aſclepi medicię primus iuentor: cui templū cōſecratū eſt i mōte Libyę circa littus Crocodiloꝝ: i
quo eius iacet mūdanus homo. i. corpus. Reliquus vero vel potius totus in ſenſu vitę melior re/
meauit i cęlum: omnia etiā nunc hominibus adiumēta pręſtans: ifirmis numine nūc ſuo: quę ſolet medicinę Aſclepiꝰ
arte prebere. Et paulo ifra idem ſequit Auguſtinus. Ecce duos deos dicunt hoies fuiſſe: ęſculapiū & Mer/ medicus
curium &c. Verum ego librum hūc Hermetis Trimegiſti: quē de Idolo ititulat vidi. nec tamē qualiter ęſcula percele/
piꝰ fuerit Aſclepiadis auus per verba Hermetis p̄cedētia atq; ſequētia dictis ab Augu. percipere queo. cer/ bris.
tus tamen quoniam potius ingenium deficiat meum q̄ accuſari poſſit animaduerſio auguſtini.

¶ De Pſyche. xv. apollinis filia. Cap. XXII.

Pſyche vt dicit Marcianꝰ Capella i libro quē de nuptijs Mercurij & Philologię ſcripſit: filia fuit
apollinis & Endelechię: ex q̄ Luciꝰ apuleiꝰ i libro methamorphoſeō: qui vulgariori vocabulo
aſinꝰ aureꝰ appellat: lōgiuſculā recitat fabulā talē. Regē. ſ. fuiſſe & reginā: qbus tres fuere filię: Att/ mi/
quaꝝ duę maiores natu & ſi forma ſpectabiles eēnt: iunior cui Pſyches nomē erat: in tātū pul/ ram Pſy/
chritudie cęteras excedebat mortales: vt nō ſolū admiratiōe teneret ſpectātes: ſed ifigeret ais ignaris rei ches fa/
miraculo credulitatē vt Venꝰ eēt: q̄ deſcēdiſſet i terris: & phama lōge lateq; vulgata iuiſę formoſitatis egit: bulam.
vt nō ſolum ciues ſed exteri ad viſēdā Venerē: & ſacris honorādā accederēt: tēplis verę Veneris neglectis.
Q đ ęgre Venꝰ ferēs: i Pſychē accēſa: Cupidini filio ſuo iuſſit: vt eā amore feruētiſſio hois extremę ſortis icē
deret. Interi p̄r de nuptijs virgis Mileſiū apollinē cōſuluit. Q ui r̄ndit vt illā i vertice mōtis deduceret: ibiq; di
uina ſtirpe creatum eſto peſſimum & vipereum nanciſceretur virgo maritum. Q uo reſpōſo parentes affe/
cti: cum lachrymis & mœrore totiꝰ ciuitatis virginē i p̄deſtinatum deduxere culmē: ibiq; ſolā liq̄re. Q uę & ſi
ſolitudie & icerto timore futuri cōiugis āxiaret. nō t̄n diu perſtitit: & venit zephirꝰ mitis & ſuaui ſpiritu eā aſ/
ſumēs: i floridā detulit vallē: i q̄ cum aliq̄ ſōno leniſſet ęrumnā: ſurgēs vidit gratum oclis nemꝰ & argēteis vn
dis manātē fōtē/ atq; palatium nō ſolum regium/ ſed diuinum miris ornatum diuitijs. Q đ cum itraſſet/ & i/
gētes iueniſſet theſauros abſq; cuſtode/ & miraret plurimū obſeq̄ntiū vocibꝰ abſq; corporibꝰ auditis intra Cupido
uit lauacrū/ iuiſis ſibi aſſiſtentibꝰ obſequioſis. Inde cœna diuinis cōferta dapibꝰ ſumpta/ cubiculū itrans/ cō maritus
ſcendit genialem thoꝝ & ſoporatę maritꝰ affuit. q cū eā ſibi feciſſet cōiugem veniente luce iuiſus abijt/ & ſic Pſyches
ſępiꝰ magna Pſychis cōſolatiōe cōtinuans/ factū eſt/ vt ſorores eiuſdem audito Pſychis iſortunio e domibꝰ
maritoꝝ ad lugubres parentes accederent/ & vna cū eis ſororis iſœlices nuptias deflerent. At Cupido p̄ſē
tiens quid inuidia ſoroꝝ pararet Pſychi: eam pręmonuit: vt eaꝝ oino floccifaceret lachrymas: nec in ſuam
perniciē pia atq; credula eſſet. Q đ cū ſpopondiſſet Pſyche: ſe cœpit deplorare captiuā: & qđ ſorores vide
re & alloq nō poſſet: & veniētē atq; redarguentē Cupidinē p̄cibus in eam ſniam traxit: vt cū eis loq poſſet
Zephyroq; iuberet vt eas ad ſe leni deferret flatu. Q ui cū feciſſet: cōceſſit etiā vt ex theſauris: quos liberet
aſportare permitteret: ſed eaꝝ ſuaſiōibꝰ nullo modo crederet: nec ſuā videre formā alicuꝰ cōſilio exopta/
ret. Tādē cōplorata domi Pſyche a ſororibꝰ: ſcopulū cōſcendere: & vlulatu fœmineo reditegrato a Pſyche
auditę ſūt atq; paucis cōſolatę verbis: & poſtremo illas Zephyrꝰ Pſychis iperio i vallem detulit amœnam.
Ibi a Pſyche feſtiua cōgratulatiōe ſuſceptæ ſunt: eiſq; omnes oſtenſæ delitiæ: ex qbus iuidæ factæ ſorores: Sororū
ei totis ſuaſere niſibus: vt viri formā conaret videre: quæ credula eis cum donis remiſſis nouaculā parauit: Pſyches
& lucernā abſcondit ſub modio: nocte ſequenti viſura: quiſnā eſſet is cuius vteret concubitu: occiſura eū ſi eſ inuidia.
ſet illi forma verbis ſoroꝝ cōformis. Intrat igit more ſolito lectū Cupido: & in ſomnū ſoluit. Pſyches vero
aperto lumine vidit illū mira formoſitate conſpicuū iuuenē: alis pernicibus inſignitum: & ad eius pedes ar/
cum & pharetram ſagittis confertam: ex quibus cum vnam mirabūda eduxiſſet expertura aciem adeo di/

gito ipreſſit ſuo vt aliqual'ſcaturiret e vulnere ſaguis.quo facto miro dormiētis adhuc amore flagrauit. Dū
qꝫ illū ſtupeſcēs iſpiceret:fauillula ex lucerna ꝓſilu.t i dexteꝶ dormiētis humeꝶ.Q uãobrē expergefact⁹ Cu
pido repēte fugā arripuit. Veꝶ Pſyche cū illū cœpiſſet crure atqꝫ fortiter teneret:tādiu ab eo per aerē dela/
ta ē donec feſſa:eo dimiſſo caderet.Cupido āt i vicinā cupſſā euolās:lōga q̄rela eā redarguit : ſeipſū dānās
qꝫ a mr̄e miſſ⁹ vt illā extremi hois amore icēderet.& ipe ſeipſū ob ei⁹ pulchritudinē vulneraſſet:& ide euo/
lauit. Pſyche āxia perditi viri mori voluit:fraude tādē ſorores ābas quaꝶ cōſilijs igrūnā venerat:i ꝓcipitium
deduxit. Inde a Venere obiurgata acriter:& pediſeqs ei⁹ laceſſita verberib⁹:i labores mortali iexplicabi/
Volup/ les iuſſu Veneris iplicita:opere viri adiuta perfecit iuncta:cui⁹ poſtremo ad Iouē ꝓcib⁹ actū ē vt i Veneris de
tas Cupi uenitet gratiā:& i cęlis aſſūpta Cupidinis perpetuo frueret̄ cōiugio:cui peperit Voluptatē. Sereniſſie rex ſi
dinis filia hui⁹ tā grādis fabulę ad vnguē ſenſū enucleate voluerim⁹:i igēs ꝓfecto volumē euaderet.& iō cur Apollinis
& ēdelechię filia dicat̄ Pſyche:q̄ ei⁹ ſorores:& cur Cupidinis dicat̄ cōiūx:cū paucis ex cōtigētib⁹ dixiſſe ſatis
Endele/ ſit.Pſyche ergo anima iterpretatur. Hæc aūt Apollinis.i.ſolis filia dicit̄:eius.ſ.q mūdi vera lux ē de⁹:cū nul/
chia lius alterius potentiæ ſit rōnalem creare aiam niſi dei. Endelechia aūt vt dicit Calcidius ſuper Thimęo Pla
toni:perfecta ætas interp̄tatur:cui⁹ oino rōnalis aia dicit̄ filia.quia etſi in vtero matris illā a patre luminum
ſuſcipiamus nō tamē eius apparēt opera:niſi in ætate perfecta:cū poti⁹ naturali quodā inſtinctu vſqꝫ ad ęta
tē perfectā formamur:q̄ iudicio rōnis. Aetate vero perfecta agere icipim⁹ rōne. Ergo bn̄ Apollinis & Ende
Potencie lechię filia dicit̄. Sūt huic duę ſorores maiores natu:nō q a prio natę ſint:ſed quoniā prio potentia vtunt̄ ſua
anime. quaꝶ:vna vegetatiua dicit̄:altera vero ſenſitiua:quæ non aiæ ſunt:vt quidā voluerūt.ſed huius aiæ ſunt po/
tentiæ:quaꝶ ideo Pſyche dicitur iunior:quia longe ante eam vegetatiua potentia conceditur fœtui & inde
tractu temporis ſenſitiua. Poſtremo aūt huic Pſychi cōceditur rō.& quia primo in actu ſunt:rō primæ dicunt̄
iunctæ cōiugio qđ huic rōnali diuinæ ſtirpi ſeruat̄.i.amori honeſto.ſeu ipſi deo:cuius iter delitias a zephiro
i.a vitali ſpiritu:qui ſanct⁹ eſt deſertur & matrimonio iungitur. Hic coniugi prohibet ne eum videre cupiat ni
perdere velit:hoc eſt nolit de æternitate ſua:de principijs rerum de omnipotentia videre per cauſas : ſibi
quæ ſoli nota ſunt.nam quotiens talia mortales perquirim⁹:illum:immo noſmeptipſos deuiando perdim⁹
Sēſ⁹ con/ Sorores autē nonnunq̄ ad methas vſqꝫ primas delitiaꝶ Pſyches deueniunt:& ex theſauris eius reportant
tra rōnē, inquātum penes rationem viuētes melius opus ſuum vegetatio peragit:& ſenſitiue virtutes clariores ſūt:
& longius perſeuerant. Sane iuident ſorori:quod minime nouum eſt:ſenſualitatē cum ratiōe diſcordem:&
dum illi blandis verbis ſuadere nō poſſunt vt virum videat:id eſt velit naturali ratiōe videre qđ amat:& nō
per fidem cognoſcere:eam terroribus conātur inducere:aſſerētes eū immanē eſſe ſerpentem:ſeqꝫ eā deuo
raturum. Quod quidē totiens fit:quotiens ſenſualitas conat̄ rationē ſopire & oſtendere animæ cōtempla/
tionem:& cognitarum rerū per cauſam:nō ſolum delectationes ſenſitiuas auferre:ſed labores maxios:&
angores minime opportunos ingerere:& nil demum placidæ retributionis auferre. Anima autem dum mi
nus prudēs talibus demonſtratiōibus fidem adhibet:& quod negatur videre deſiderat occiſura ſi voto nō
correſpondeat forma. Videt effigiē viri pulcherriuā:ideſt extrinſeca dei opera. Formam:ideſt diuinitatē vi
dere non poteſt.quia deū nemo vidit vnq̄.& cū fauillula lædit & vulnerat:ideſt ſuperbo deſiderio:per quod
inobediens facta:& ſenſualitati credula bonū contēplationis amittit:& ſic a diuino ſeparat̄ cōiugio. Tandē
pœnitens & amās perniciē ſororum curat aſtutia:eaſqꝫ adeo opprimit vt aduerſus rationem nullę ſint illis
vires:& ærumnis & miſerijs purgata præſumptuoſa ſuperbia atqꝫ inobediētia : bonū diuinæ dilectiōis atqꝫ
cōtemplationis iterū reaſſumit:eiqꝫ ſe iniūgit perpetuo:dum perituris dimiſſis rebus in æternam defertur
gloriam.& ibi ex amore parturit voluptatem.i.delectationem & læticiam ſempiternam.

De Arabe Apollinis filio. Cap. XXIII.

Arabs A Rabs vt placet Plinio in libro naturalis hiſtoriæ:Apollinis & Babyloniæ fuit filius : quē medici/
medice næ artis dicit etiā repertorem. Puto ego hunc ſeu Babylonē fuiſſe hoiem:& ibidē medicinā oſtē/
artis re/ diſſe prius ſeu apud Babylonios didiciſſe:& ad arabes primū detuliſſe.& hinc Apollinis fili⁹ di/
pertor. ctus:quia medicus & Babylonius:quia in Babylonia natus vel eruditus ſit.

De Tityo filio Iouis.iij. Cap. XXIIII.

P Oſtq̄ Apollinis lōga poſteritas expedita ē vt ad Iouis filios reuertamur ordo poſtulat:ex qb⁹ ſe
ſe an alios Tityus offert:quē dicit Leōtius filiū fuiſſe Iouis ex Hellaro Orcomeni filia:quā ꝓgnā
tem Iuppiter irā Iunonis timēs occultauit i terrā:ex quo factū eſt vt naſcēs puer ex terra nat⁹ vi/
deret̄:vt Seruius aſſerebat. Quę qdē terra poſtmodū eum nutriuit:& ſic nō mater:ſed nutrix. Is tamē cū ad
integrā veniſſet ætatē Latonā Apollinis matrē amauit:eamqꝫ de ſtupro iterpellauit. Quamobrem turbat⁹
Apollo eū ſagittis occidit:& apud iferos religauit:atqꝫ eius iecur vulturib⁹ laniādū appoſuit hac lege: vt cō
Vultures ſumptū reſtauraret̄ ilico.& ſic nunq̄ vultures a diſcerpēdo ceſſarent:nec ipſe a patiendo. Reſtat nunc huic fi
Tityi ie/ ctioni velū eripere:vt qd cōtegat videam⁹. Dicit.n.prio Iouē ꝓgnātē abſcōdiſſe i terris. Nil.n.occulti⁹ tegi/
cur depa tur:q̄ quod ifodit̄. Et ideo debemus itelligere hāc ſecretiſſime fuiſſe ſeruatā & hoc timore Iunonis.i.maio/
ſcunt. ris potētiæ:cū dea regnoꝶ ſit iuno. Terrā aūt aluiſſe Tityū nomē nouū dum oēs alamur terra. Qđ Latonā
Apollinis matrē amauerit:igentē eius demōſtrat animū. Cælſitudinē.n.appetit:q̄ claritatis mater ē.ſed ab
apolline.i.a regio ſplēdore deiect⁹ ē apud iferos.i.apđ plebeios:quos penes ſēper curaꝶ plenus qualiter
poſſet i gradū:ex quo deſiderat reaſcēdere. Recitat ey iſto Tityo Leōtius breuē hiſtoriam:& dicit hūc apđ
Boeotios magnū fuiſſe hoiem:& virib⁹ tētaſſe ex Delpho Apollinē eijcere:a quo ipe eiect⁹ ē:& fere ad pri
uatā vitā redactus. De pœna aūt illi appoſita dicit:vbi de ſomnio Scipionis Macrobius ſic:Vulturē iecur im/

mortale tondentẽ:nihil aliud itelligi volentes:q̃ tormenta cõſcientiȩ obnoxia flagitio viſcera iteriora rimã
tiȩ:& ipſa vitalia ideſeſſa admiſſi ſceleris admonitiõe laniantis:ſemperq; curas: ſi geſcere forte tẽptauerit
excitantis: tanq̃ febris renaſcentis inhȩrendo:nec vlla ſibi miſeratione parcẽtis lege hac:qua ſe iudice ne/
mo nocens abſoluitur:nec de ſe ſuam poteſt vitare ſententiam. Hoc Macrobius.

Quid ſi/gnificet iecur pro/pter de/paſtum.

¶ De Baccho ſecũdi Iouis filio.iiij. qui genuit Hymeneũ Thyonȩũ & Thoantem. Cap. XXV.

BAcchꝰ Iouis filiꝰ & Semeles ab Ouidio:& reliq̃s poetis dicit̃:ex cuiꝰ origie talis recitat̃ fabula. Cũ
amaret Iuppiter Semelẽ Cadmi filiã:& ipa cõcepiſſet ex eo:acceſſit ad eã Iuno formã gerẽs Be/
roȩ epidaurȩ anꝰ:& inito cũ ea colloq̃o:perq̃ſiuit nũq̃d diligeret̃ a Ioue:cui dixit Semeles arbitra
ri ſe diligi. Tũc Iuno.nõ potes filia niſi vno mõ cognoſcere .ſ. ſi ſtygis iterpoſito iuramẽto ꝓmitat
tecũ eo pacto cõiugi:quo iunoni iũgit̃. Semeles experiẽtiæ auida veniẽti iuramẽtũ:& idẽ munꝰ popoſcit. Iup
piter aũt dolẽs eã:ne aduerſꝰ iuramẽtũ ageret:fulmiauit:& mortuȩ filiũ traxit ex vtero:ſuoq; apoſuit fœmo
ri:donec tẽpꝰ perficeret̃:qđ eũ eẽ in vẽtre mřis opportunitas exigebat. Hũc prio clã nutriuit Ino matertera
eiꝰ:poſtmodũ nymphis tradidit:q̃ ẽt ei alimẽta dedeřt:vt ait Ouidiꝰ:eũq;:ne a perq̃rẽte Iunone iueniret̃ he
deris occultauere. Huic iſuper alũnũ dicũt fuiſſe Silenũ q captꝰ a ruſticis a Mida Baccho reſtitutꝰ ẽ. Hũc ꝓ
terea curru & ſocijs honorãt. de q̃bꝰ ſic refert Statiꝰ. Promouet effrenȩ dextera leuaq; ſequũtur Lynces: &
vda mero lãbũt retiacula tygres. Poſt exultãtes ſpolia armentalia portãt: Semineceſq; lupos ſciſſaſq; mi/
mallones vrſas. Nec comitatꝰ iers:ſũt illic ira furorq;: Et metꝰ:& virtꝰ:& nũq̃ ſobrꝰ ardor: Succiduq; gra/
dus: & caſtra ſimillima regni &c. Dicũt iſuper eũ primũ vitem plantaſſe:vt ait Accius in Bacchis. O Diony/
ſe pater optime viti ſator Semelæ genitus euchie:& hũc vini deum aſſerunt. ederam ei ſacram & Vãnum
& Marſya i tutelã eiꝰ aſcribũt:eiq; Ariadnã Minois filiã cõiugẽ copulãt. Baculũ ab eo repertũ:atq; denoia
tũ affirmat Rabãus:vt eo hoies vino graues vteret̃. Mřis ẽt illũ nomibꝰ vocãt: de q̃bꝰ Ouid. Thura dabãt
Bacchũq; vocãt bromiũq; liẽũ Ignigenãq;:ſatũq; iter; ſolũq; bimatrẽ. Addit̃ his Nyſeꝰ i de tõſuſq; Thyoneꝰ
Et cũ lȩneo genial' cõſitor vuȩ: Niculuſq; eleleuſq; parẽs: & iacchꝰ & euan: Et q̃ ꝑterea per graias plurima
gẽtes Hoia liber habes: tibi.n.icõſũpta iuuẽta ẽ. Tu puer ȩternꝰ: tu formoſiſſimꝰ alto Cõſpicens cȩlo tũc cũ
ſine cornibꝰ extas &c. Addit & alia noia Albericꝰ:vocatũq; dicit Euchiũ: Briſeũ & Baſſareũ. Lactã.ẽt eũ vo
cari dicit dythyrãbũ. Dicit iſuper Seruꝰ Orpheũ dicere hũc a gygãtibꝰ mẽbrati diſcerptũ: qđ Albericꝰ affir
mat addẽs ꝙ ab eis ebrꝰ ſit iuẽtꝰ:eũq; dicit ſepultũ:& poſtea ſurrexiſſe itegrũ Pigebãt ẽt eũ ãtiqui i habitu
muliebri & nudũ atq; puerulũ:ei nocturno tẽpore tibijs & cymbal' & clamore ſacrũ:qđ orgia vocabãt cele
brãtes. Prȩter hȩc alia ẽt recitãt̃: ſed quoniã nõ cõperta ſũt oia:q̃ q̃rũt̃:q̃ videri poſſũt de appoſitis videamꝰ.
Prio igi & ãñ oia ꝓ cõſtãti videt̃ tenere hiſtoriographi Dionyſiũ hũc ex Ioue & Semele natũ adeo vt de tẽ/
pore iter ãtiquos plurima fuerit varietas: ex q̃bꝰ alij Dionyſiũ. alij Liberꝝ patrẽ vocãt. & quoniam nõ cõſtat
cuiꝰ. Iouis fuerit filiꝰ: ego ſcđo aſcripſi ioui: eo ꝙ eiꝰ ȩuũ meliꝰ videat̃ cõuenire cũ ſcđo q̃ cũ aliquo alioꝝ. Di
cit.n. Euſebiꝰ i libro tẽpoꝝ: a q̃buſdã arbitrari Danao Argis regnãte Dioniſiũ i idia Nyſã condidiſſe: & ſuo
noie nũcupaſſe:& eodẽ tẽpore eũ i India militaſſe:& eiꝰ i exercitu fuiſſe mulieres bacchas cognoitas ob fu
rorẽ potiuſq̃ ob virtutẽ. Q đ q̃dẽ fuit circa ãnos mũdi.iij. Mil. dccxxix. Paulo poſt idẽ Euſebiꝰ dicit regnante
Danao argis Cadmꝰ regnauit Thebeis: ex cuiꝰ filia Semele natꝰ ẽ Dionyſiꝰ.i. Liber pr̃: qđ ſcđm eiꝰ ãnorũ
deſcriptionẽ cõphẽdit̃: fuiſſe circa ãnos mundi.iij. Mil. dcc. lxxvi. nec mlto poſt dicit ãno. xxxv. Lincei regis
argiuoꝝ Dionyſius: qui latine dicitur Liber pater: naſcit̃ ex Semele: quod contigiſſe videtur ãno mundi. iij.
Mil. dccc. xiiij. inde ſubſequit̃. Acriſio regnãte argiuis Dionyſiꝰ: qui & Liber pater: aduerſus Indos dimicãs
Nyſam vrbem iuxta indum flumẽ condidit. quod factũ colligit̃ anno mundi. iij. Mil. dccc. lxx. Q uãta ſit hæc
tempoꝝ diuerſitas ab Euſebio ex cõmentarijs veteꝝ collecta: facile cõprehẽdi poteſt. noſtrũ aũt ẽ per cõ
iecturas arbitrari: qđ veriꝰ potuerit ex dictis tẽpꝰ attribui ȩuo Bacchi. Ego aũt omiſſis cauſis me mouenti
bus arbitror Bacchi dies fuiſſe circa antiquus hoꝝ tempꝰ: ſeu ſaltẽ qđ de ꝓximo ſequit̃: eũq; ea tẽpeſtate na
tũ ægiſſe q̃ ab eo geſta narrant̃. Sed his curioſioribus derelictis ad figmẽta tẽdamus. Fulminatã Semelem
a caſu ſumptũ credo: eam.ſ. a fulmine: ſeu ab ignita febre in mortẽ deductã: quaꝝ vtranq; a Ioue.i. ab ele/
mento ignis emiſſam non mirabit̃ eruditus. Euulſum ab vtero mortuæ matris fœtũ:& Iouis fœmoribus ap
plicitũ notiſſimũ obſtetricibus officiũ deſignat̃. neceſſe enim eſt: vt caloribus extrinſecis: q per Iouẽ debent
itelligi: foueat̃ qui ante tẽpus itrĩſecis aufert̃. Sed cũ ſit hæc expoſitio phyſica. hiſtoriã recitat Põponius Mel
la in Coſmographia dicens. Vrbiũ quas incolũt Indi: ſunt aũt plurimæ: Nyſa ẽ clariſſima & maxima: mõtiũ
Meros Ioui ſacer: famã hinc præcipuã habent: in illa genitũ in huius ſpecu liberꝝ arbitrant̃ eſſe nutritũ. Vñ
Græcis auctoribus: vt fœmori Iouis inſitũ diceret̃: aut materia geſſit aut error. Hæc ille. Albericꝰ ãt addit di
cẽs a Remigio affirmari apud Nyſam Liberi patris haberi crepundia: in teſtimoniũ qđ ibidẽ altus ſit: qđ ſi
ſic eſt exiſtimo potius de altero itelligendũ ſit: q̃ de eo: q ex Semele natus ẽ: ex quo etiã ſequi poſſet tẽporũ
diuerſitates a diuerſis Dionyſijs exortas eſſe De hoc eni: ſi is fuit: dicit Oroſius ſic. Subactã Indiã Liber pr̃
ſanguiue madefecit: cædibus oppleuit: libidinibus polluit: gentẽ vtiq; nulli hoium vnq̃ obnoxiã vernacula
tantũ quiete contentã. Cæterũ: vt ad ſenſus phyſicos tectos ſub fabula iterũ redeamus: dico ꝙ nõnulli vo/
lunt per Bacchũ vinũ itelligi: & ſic ſemeles pro vite ſumet̃: quæ ex Ioue.i. ex calore in altũ humorẽ terrȩ im/
mixtũ per vitis poros trahẽte ſe ꝑgnãtẽ.i. turgidã facit: & i palmites botroſq; ſuccos: tanq̃ i cõceptũ fœtum
emittit. tunc autem fulminatur cum adueniente autumnali calore nõ in ampliorẽ maturitatem: ſed potius
in corruptionem & putredinẽ fructũ conceptum deduceret: vt auferatur neceſſe eſt: & fœmori Iouis.i. calo/
ri altero applicetur. Q uod q̃dẽ fit: dum preſſum ex vuis vinũ: aut igni aut ipſiſmet preſſis buliendũ cõcedi/

Semeles matris Bacchi partꝰ mi/rabilis.

Silenus Bacchi a lumnus.

Bacchus primꝰ vi/ſitator

Bacchi nomina.

Niſa vrbs A baccho condita

mu ſiterū donec defecatū tali bul'itione reddaꝛ potui aptū Deinde Ino. vas illud ſeruat occultū. i. contectū
nea Iunone iueniatur. i. ne ab aere corrumpaꝛ. Seu pgnantem tunc ſemelē dicimus ex ioue: cū vitem agen
te calore turgidā cernimus vere primo. Verū tunc fulminaꝛ dū æſtiuo calore præter conſuetū exuritur Tunc
aūt apertis poris conceptū emittit in botros: qd' fœmon Iouis. i. diurno calori applicaꝛ: vt quā ex matre non
habuerat: a patre maturitatē accipiat: & tunc Ino illud ſeruat occulte: dū a panpinis tegiꝛ: ne ab aere nimis
calido offēdaꝛ & illud tūc nutriunt nymphæ: dū nocturnis hūiditatibus reſtauraꝛ: qd' calore diurno fuerat

Senes potu gaudent.

exhauſtū. Silenus ſenex eius alumnus diciꝛ: eo q ſenes fere potu magis q̄ cibo ſuſtententur. Q uilli a Mi
da auariſſimo hoie reſtituitur: q a auar⁹ potationibus non delectatur. Curru & ſotiis vti ideo a poetis dictū
eſt vt nōnulli ex ſuis demonſtrenꝛ effectus. nā p curru ebrioꝝ volubilitas aſſumēda eſt. Lynces aūt illi attri
buunꝛ: vt intelligatur vinū moderate ſūptū vires: audaciā & perſpicaciā augere. Tygres aūt ideo currū tra

Vinum parce ſūptum pderit.

hūt: vt ebrioꝝ oſtendatur ſæuitia. nemini. n. parcit onuſtus vino. Sunt præterea temulenti temerarii adeo vt
in quodcū p periculū icōſiderate irruāt: qd' per ſemineces lupos: & ſaſſas vrſas quæ in præda Bacchi depor
tantur itelligo: qd' iraſcantur facile: & inde veniant in furorē: ſatis liqdo patet: & ſic nō ſobrio comitantur ar

Ebrii temerarii.

dore. Meticuloſi etiā ſunt vinolēti: quia perdito recto rōnis iudicio ſæpiſſime non timēda pauefcunt. Virtus
aūt cur currui Bacchi iūgaꝛ prætactū ē vbi de lyncibus diximus. Succidui gradus ideo inter Bacchi numerā
tur comites: vt ebriorum titubantia deſignetur: quia adeo titubando incedunt: vt cadere credantur cōtinue

Noe vitē primus plātauit.

Superadditur Baccho caſtra eſſe ſimillima regum: nec imerito. nā ſi cernamus tabernas meritori as ibidē:
tabernacula frondium. cupedinarios lurcones: adulia & potatriċes hincinde ac tumultuarios rixanteſque
videbimus: quæ caſtris regum ſimillima ſunt. Bacchum autem apud græcos primum plantaſſe vitem ſeu
vineam: & vinum feciſſe poſſibile eſt: cum longe apud hebræos id feciſſe Noe certiſſimum habeamus. Di
cunt tamen aliqui Bacchum vitem nom plantaſſe: ſed incognitum thebanis vini vſum introduxiſſe: atque
illud variis liquoribus immiſcuiſſe: vt amabili⁹ foret: quod quoniam mirabile viſum eſt: deus vini apud ru
des primo credit⁹ eſt. Hederam præterea Baccho ſacram dicunt: credo quia vites hedere tramites luxuri
antes plurimum: & botros vuarum imitentur corimbi: necnon quia vireat viriditate perpetua: per quā oſtē

Poete hedera coronantur.

ditur vini iuuentus continua: nunquā enim quantum ad vires ſeneſcit vinum. Hac etiam poetæ coronari cō
ſueuere: eo q Baccho ob facūdiam ſacri ſint: & ad perpetuitatem carminum demōſtrandam. Vannus autē
illi ſacer eſt myſtica ratione. Ait autem Seruius Liberi patris ſacra ad purgationem animæ pertinere: & ſic
homines eius myſteriis purgantur: ſicut vāno frumenta purganꝛ. Fuere tamen qui voluere hæc purgamina
viuentibus hominibus fieri per extremam ebrietatem quæ ſacrum Bacchi eſt: aſſerentes ſiquis in tantam
ebrietatem procederet: vt in vomitum vſq veniret: poſt præteritum cerebri ſtuporem animum exutis curis

Cur Marſyas baccho attribuatur.

tedioſis: atq eiectis remanere tranquillum. Cui opinioni Seneca philoſophus in libro: quem de tranquilli
tate animi ſcripſit adhæſiſſe videtur: Marſiam i ſuam tutelam ideo poſitum voluiſſe reor: quia audax immo
temerarius in Apollinem fuit: per quam temeritatem vinolētorum loquacitatē in quoſcūq tendētem intel
ligo: quam in cōſpectu rudium ſæpe prudentes ab ignaris confundi videnꝛ: non aduertētium: quia nullo ta
lium oratio incedat ordine: ſed more ſatyri: vti Marſias fuit: huc illuc ſaltitando procedat. tandē in conſpe
ctu eruditorum nudatus Marſia. i. patefacta calefactorum pra ſūptiōe in flumen vertiꝛ. i. in lapſum: quaſi nil
dixerint talium ſermo ſoluaꝛ. Q uod ad Ariadnam coniugem ſpectat in ſequentibus vbi de ea ſcribeꝛ. Hūc
aūt a gigātib⁹ fuiſſe diſcerptū: & ide ſepultū ideo dictū reor: q a ab Euſebio in libro tēporū ſcribiꝛ q regnāte
Athenis Pandiode anno. ſ. mundi. iii. Mil. dcccxcvi. Marco Varrone poeta teſte: hic Liber pater aduerſus
Perſeum pugnās in prœlio occiſus ſit: eiuſq videri ſepulchrum apud Delphos iuxta Apollinē aureū: & hoc
quantū ad hiſtoriā dictum ſit. Sed fictioni ſuperadditur a qbuſdā eū. ſ. quantūcūq diſcerptum ſepelierit: in
tegrū ſurrexiſſe. Q d' ego arbitror debere intelligi: quod ex pluri b⁹ ingurgitatiōibus ab elatis calore vini bi
bonibus factis vna conſurgat ebrietas: per quā Bacchum viuere: & aliquid agere ſatis patet. Dicebat tñ cir
ca hoc Alderic⁹ Bacchum animā mundi intelligēdum: quāuis mēbratim per mundi corpora diuidatur: tñ ſe
redintegrare videꝛ de corporibus emergēs: & ſe reformās: & ſemper vna eadēq perſeuerās nullas ſimpli
citatis ſuæ patiens ſectionis. Hæc ille. Aſt ego puto hunc Bacchum Alberici ſolem intelligēdum Macrobii:

Quare bacchus muliebri habitu & nudus ſit.

ipſe Macrobi⁹ trāſfert deoꝝ oim deitates. Pictus aūt in habitu muliebri eſt: quia in expeditiōe aduerſus In
dos ſecū habuit mulieres: vt pdictū ē: vl q a cōtinuate potiōes eneruāt vires: debileſq reddāt ad vltimū pota
tores. Nudus vero ideo pingiꝛ: quia ebri⁹ oia pandat ſecreta. vel quia multos iam ad inopiā & nuditatē de
duxerit vl q a calores potatiōes igerāt. Puer quidē dicitur: quia non aliter ſint laſciui ebrii q̄ pueri: quibus nō
dum iteger eſt intellectus. Reſtat nunc de nominibus videre. Diciꝛ igitur primo Bacch⁹: qd' idem ſonat qd'
furor: eo vinum & potiſſime nouum tā feruentis furoris eſt vt nullo queat clauſtro contineri: & imoderate

Dythyrāb⁹ q per duas ianuas trāſierit ſemeles ſcilicet & Iouis femur

ſumēre vt prædictum eſt: facit etiā furioſos. Dicitur etiam Bromi⁹: a βρεμειν. i. a fremēdo. Modeſta quidē
boni vini potatio cōſumit ſuperfluitates ciborum: & digeſtionem adiuuat: vt phyſicis placet. ſed imoderate
ſumptum humiditatem bonam deſiccat: & neruorum hebetat vires: adeo vt plurimū igurgitatores tremu
los effetoſq redat. Vocatur iſuper & lyeus q curas ſoluat Vinum. modeſte autē ſumptum diſperſas vires
colligit augetq: immoderate ſenſus ligat & ratiouem. Vel ſecundum Fulgentiū lye⁹ diciꝛ: q a lenitatē pſtat.
ſumus eni poſt aliqualem potationem magis exorabiles. Nuncupatur & ignigena: ſeu quia ex igne genit⁹
ſit: ſeu quia ignem. ideſt calorem generat. videmus eni capita potantium fumantia: eoſq ob calorem veſti
mēta quandoq deponere. Appellaꝛ etiā ſatus iteꝝ: & ob id eū vocari dythyrambum / qd' idem ſonet / dicit
Lactantius / q autē iterum natus ſit / ſupra monſtratum eſt, & inde merito bimater. Nyſe⁹ præterea a Nyſa

ciuitate in qua colif:vel a Nyſa vno ex uerticibus Parnaſi eidẽ conſecrato. vocatus eſt Thyone⁹ a Thyone matre que et ſemele; dicitur aũt Intonſus quia vites exquibus orif lõgos hñt palmites:vel qđ melius puto:ad ſuã puericitiã oſtendẽdã:qa intonſi ſint pueri. Conſitor vuæ dicif a vite a ſe primo plantata. Nictelius vero vocitaf:qa noctẽ.i.tenebras ſenſibus ingerat. Elele⁹ a voce ελελευ. Iacchus aũt ea de cauſa noiatus ẽ qa hoies clamare facit. Eu an vox ẽ laudãtis Bacchũ:& ſonat bonus puer. Briſſeus ideo dictus:vt ait Albericus:quia primus vinũ ex vua preſſit. Baſſareus autem appellatus eſt a ſpecie veſtiũ:quibus miniſtrę eius vtebanf in ſacris:& ab eiſdẽ miniſtræ Baſſarides nũcupatæ. Liber autẽ pater dicitur:qa hoibus libertatem videatur iferre:nã potati ſerui etiam ebrietate duiãte arbitranf ſe fregiſſe vincula ſeruitutis. Liberat pręterea a curis:& in agendis ſecuriores facit:pauperes ab opportunitatibus reddit immunes. deiectos extollit etiã i ſublime. Et dicit Alberic⁹:ꝙ cum iter initia cõdẽdaꝝ ciuitatũ dijs cæteris ꝓ auſpicib⁹ cœptoꝝ fierẽt ſacra:Libero patri fiebant vt libertatẽ futuræ patrię cõſeruaret. Pręterea ciuitates iperantibus orbis Romanis aut ſtipendiariæ erant:aut fœderatæ:aut liberæ. in liberis aũt ciuitatibus in ſignũ libertatis ſimulacrum Marſię habebant:quem ſupra diximus in tutelã eſſe liberi patris. Inſuper mos fuit Romanis liberã togam adoleſcentibus in feſtis liberalibus exhibere ad ſignificationem liberioris vitæ in poſterum conceſſæ. Cui⁹ quidẽ ſacra dicit Seruius a Iulio Cęſare Romam primo tranſlata:in quibus hircus imolabaf:& hoc iõ:quia aliquando capellę palmites vitiũ creſcẽtes vaſtaſſent. Dicit enim. M Teren. Varro:vbi de agricultura:eidẽ tanq̃ repertori vitis hircos imolati:vt pœnas capite pendant. Ego aũt huius ſacra nõ puto a Iulio primũ Romã trãſlata:ſed eius Liberi patris de quo intellexiſſe videf Tullius dum vbi de naturis deorum ſcripſit. Hunc dico liberum Semele natum:nõ eum:quẽ noſtri maiores auguſte ſancteq; cenſent liberꝝ & c. Quem ego arbitror iuxta ſentẽtiã Macrobij ſolẽ:quẽ arbitrati ſunt rerũ oium patrẽ:& hinc liberũ patrem dictum. & ſic etiã itellexiſſe Vergiliũ puto. Lumina labentẽ cęlo quę ducitis annũ Liber & alma ceres. &c. Nõ enim Bacchus labentẽ annũ cælo ducit:ſed ſol. Et hęc quidẽ ea duo fuerũt numina:quę Etruſci potiſſime coluerunt. Sed qcunq; hic fuerit liber oſtẽdit Auguſtinus in libro de ciuitate dei:ei a priſcis obſcœna celebrata ſacra:& inter alia dicit:quod eius in honorẽ pudenda virilia colebantur in publico:adeo vt i feſtis diebus liberi mẽbrũ virile eleuatũ ex cõpitis deferref in vrbem verbis flagitioſiſſimis omni cõceſſa licẽtia. inde perforꝝ da traſuectum:& in locũ eidẽ deputatũ depoſitũ:oportebat vt honeſtiſſima omniũ materfamilias illi coronã iponeret. Inſuper & Dionyſius appellaf Bacchus:de quo vbi de Dionyſio.

Quare Liber pr̃

Hircus baccho ceditur.

Bacch⁹ ſol.

Att:nefãda Bacchi ſacra

De Hymenæo filio Bacchi. Cap. XXVI.

Hymenæũ dicit Albericus filiũ fuiſſe Bacchi & Veneris:& ſequif auctoritate Remigij:ob id habitũ quia ex nimia petulantia libido ſoleat excitari. Hymen autẽ gręce dicif mẽbrana:quę eſt proprie muliebris ſexus:i qua puerperia fieri dicuntur:inde Hymenæus nuptiarum deus dictus eſt. Sane Lactãtius ab hiſtoria tractũ dicit ſcribẽs:qa Hymenęus puer fuerit athenienſis mediocri genere natus:q cũ annos puerilis ætatis excederet nec dũ virũ poſſet iplere:ea pulchritudine fuiſſe ꝑditũ dicif:vt fœminã mẽtiref. Iſtũ cũ vna ex ciuib⁹ ſuis virgo nobilis adamaſſet:is qa nuptias deſperabat:puellã tñ verſa vice diligebat extreme:& aio ſaltẽ aſpectu ſatiſfaciebat ſuo. Cũq; nobiles fœmie cũ virginibus ſacra Cęreris eleuſinę celebrarẽt:ſubito aduẽtu pyrataꝝ raptæ ſunt:iter quas ẽt Hymene⁹:qui illo a ſe dilectã ſecutus fuerat. Cũ igif per longinq̃ maria ꝑdã pyratæ vexiſſent:ad quãdã tñ regionẽ deuoluti:& ibi ſõno oppꝛſſi:ab iſequẽtibus iterẽpti ſunt oẽs. Hymenæus aũt relictis virginibus euolauit Athenas pactus a conſanguinijs dilectæ ſuæ nuptias:ſi illis filias nuper raptas reſtitueret:q̃s vbi ꝓ voto reſtituit:exoptatã accepit vxorem. Qđ cõiugiũ qa fœlix fuerat:placuit Atheniẽſibus nomẽ hymenęi miſceri nuptijs. Sunt tñ:qui dicãt eum die q̃dã nuptiaꝝ ruina oppꝛſſum:& piatiõis cã id adinuẽtum:vt nomẽ ei⁹ celebraref i nuptijs qđ oino Serui⁹ dãnat. Ego autẽ eum ob id Bacchi & Veneris filium dictum reor. qa ꝓpter duo fiãt nuptię:ſeu duo ĩteruenĩũt ĩ nuptijs:feſtum & carnalis copula. Per feſtum Bacch⁹ itelligẽd⁹ ẽ:vt per Ver. patet:dũ dicit. Adſit lætitiæ bacch⁹ dator. &c. per venerẽ autẽ carnalis copula:cum ad eã ſpectare videaf ad ꝓcreandã ꝓlẽ marẽ & fœminã copulare:& ex his duobus cõficiunf nuptiæ:ſeu Hymenæus:qui ꝓ nuptijs intelligendus eſt.

Hymeneus nuptiarum deus.

De Thyoneo Bacchi filio. Cap. XXVII.

Thyoneũ Bacchi filiũ dicit Oui. & de eo breuẽ recitat fabulã. Dicit ei:ꝙ cũ bouẽ fuiſſet furat⁹ ob id opprimeref a ruſticis:inuocato forte pr̃is auxilio:factũ ẽ:vt a Baccho Thyonæ⁹ i venatorẽ cõuerteref. & bos permutaref i ceruũ. Arbitror ego hũc fuiſſe furẽ:& potatis optie ruſticis bouem ſuũ repetẽtibus facile oſtẽdiſſe eis:& ſe venatorem:& bouem ceruũ fuiſſe.

De Thoante Bacchi filio:qui genuit Hypſyphilem Cap. XXVIII.

Thoãtẽ Bacchi filium fuiſſe carmẽ Ouidij demõſtrat dicẽtis Tũ primum ſeſe trepid⁹ ſub nocte thyone⁹ Detexit nato portãs extrema thoãti Subſidia &c. Paul⁹ autẽ eũ ex ariadna Miois filia ſuſceptũ teſtaf. Sed miror q̃liter hoc fieri potuerit:cũ Thoas:vt ifra mõſtrabif:genuerit hypſyphilẽ:q̃ tẽpore thebani belli nutrix Opheltis licurgo nemęo ſeruiebat:& ariadna anteq̃ Baccho nupſerit a Theſeo rapta ẽ poſt hippolytũ ſuſceptũ:q paulo ante initiũ ſuſcepti belli thebani i Italiam abiit:& ſic lõge antiquior Thoas fuit:q̃ ariadna. Is quidem:vt teſtaf Statius:iam ſenex cum lemniades:apud quos rex fuit:a fœminis ſuis cõi cõſilio occiſi ſunt:a filia Hypſyphile:facto rogo ſaluatus eſt. & in Chium inſulam nocte tranſmiſſus.

De Hypſyphile Thoantis filia. Cap. XXIX.

Hypſyphile filia fuit Thoãtis:teſte Statio:dũ dicit Cui regnũ genitorq; thoas & lucidus euan Stirpis auus, &c. Hæc autẽ:vt idem refert Statius:cũ adhibuiſſet cõſenſum publico mulierũ lẽniadũ

Lemnia des viros ſuos omnes occidere Vide papiniū. v. the:

cōſilio de occidēdis maſculis ſuis:& ſuis legibus viuere:ea nocte:qua ſcælus a cęteris fœminis perpetratū ē Thoantē patrē naui poſuit:eūq bacho patri cōmēdauit:& in iſulā Chiū tranſmiſit:& constructo in regiā rogo:ſe patrē iteremiſſe mōſtrauit:eiuſq loco homicidis mulieribus iperauit:qua regnāte:vt oſtendit Statiꝰ: factū eſt:tēdētibus cū Iaſone argonautis i colcos ad Lemni littus appellerēt:& ſeu quia nō reciperent:ſeu quia vltores criminū acceſſiſſent:vi iſulā cepere:& ſic ſuſcepti iter alios Iaſō ab Hypſypile receptꝰ eſt:& eiꝰ amicitia vſus:ſocijs orātibꝰ & exigēte tēpore:reditu ꝓximo nauē cōſcendēs:eā pręgnātē reliqt:q poſtea geminos peperit:Thoantē.ſ.Euneu/& cū minime reuerteret Iaſō/& caſu cognitū foret a lēniadibus/eā Thoāti pepercisse prī/regno pulſa ē/& a pyrrhatis capta in littore in ſeruitiū regis Nemeæ deducta eſt. Quæ eidem Opheltē paruū filiū alendū exhibuit/quę dū operi vacaret/venientibus argiuis in Thebanos i nemea ſylua ſiti pereuntibꝰ/ab his qui aq̄ exploratores venerāt/ſeu ab ipſo Adraſto rege cōperto & interrogata ē.

Att: Opheltis caſum.

Quæ e veſtigio langiā fluuiū oſtēdit:vbi ſiti poſuere reges:& q illos ſequebāt populi:& quę nā eēt exploraſſēt:& ea caſus recitaſſet ſuos:cōtigit vt medio ex agmine Thoas & Euneꝰ iuuenes filii eius ꝓſilirēt matre cognita:eiuſq ſolarēt dolores. Sed dū ipſa fortunas ſuas recitat alūnū oblita:quē iter herbas floreſq ludētem liq̄rat:īfelici euentu cōtigit:vt is a ſerpente caudæ repercuſſione occideret. Quāobrē turbatꝰ exercitꝰ ē. Verū Licurgus ęgre filij necē ferens:dū in eā ipetu ageret:ab Adraſto reliquiſq regibus:& a filijs ſuis ſeruata eſt. Quid tandem ex ea cōtigerit nuſq̄ legiſſe memini.

De āphione rege Thebaꝝ qnto Iouis ſecūdi filio:q. vij. genuit filios:& totidē filias. Cap. XXX.

Amphiō inſignis muſicis. Amphiō Lydios modos reperit.

Amphiō fuit filiꝰ Iouis & Anthiopę. vt i Odyſſea teſtat Homerꝰ:Ex cuiꝰ creatiōe:vbi de Anthiopa ſcribit fabula recitat. Dicit tñ Ouidiꝰ ꝙ ibidē nō ſcribit a Ioue i taurū verſo oppſſā Anthiopā:& grauidā factā:Et alibi dicit. Addidit & ſatyri celatꝰ imagine pulchrā Iuppiter iplerēt gemino nicteida fœtu. &c. Homerꝰ ꝑterea vbi ſupra dicit. Iouē tres ex āthiopa ſuſcepiſſe filios:Amphionē.ſ.& Zetū atq Calai. Hos ꝑterea volūt expoſitos a mr̄e pulſa a Lynceo rege Thebaꝝ ob ſtuprū cū epapho:ſeu Ioue cōmiſſū:& grādes tādem a paſtore quodā nutriti:īſurrexiſſe i Lynceū:& eū occidiſſe:atq Dyrcē cōiugē eiꝰ:& demū pulſo Cadmo ſene:apd̓ Thebas regnaſſe. Ex iſtis āt ſecūdū Seruiū Amphiō muſicę artis adeo peritꝰ fuit:vt iuxta Lactantiū a mercurio cytharā meruerit:cū q̄ Thebanos muros cōſtruxit:vt Seneca poeta i tragœdia Herculis furētis dicit. Cuiuſq muros natꝰ Amphiō Ioue Struxit canoro ſaxa modulatu trahens. &c. Eūq lydios modulos iueniſſe ſcribit pliniꝰ. Huic iſuper cōiūx fuit Niobes Tātali filia:ex qua ſecūdū Homerū i Iliade. xij. ſuſcepit filios:ſecundū vero latinos poetas:& Ouidiū potiſſime ſuſcepit xiiij. quos cū ob ſuperbiā Niobis ab Apollie & Diana vidiſſet occiſos:ſeipſū gladio iteremit. Nūc āt declarādę fictiōes veniūt. Dicunt igr̄ hūc a tauro/Ioue:ſeu ſatyro genitū:qd̓ fictū puto ad feruorē libidinis opprimentis demonſtrandū:cū ſcribat alibi anthiopā violēter oppreſſā. Theodōtius tñ dicit:amphionē & fratres nō iouis ſed Epaphi fuiſſe filios ex anthiopa:& ob hoc a Lynceo Thebaꝝ ægyptiorū rege anthiopā repudiatā:in quē Lynceū iam adulti iuuenes inſurgentes eū interfecere:& aufugerūt in Gręciā:& a Cadmo ſuſcepti eū ſenē regno priuarūt:& ſe Iouis dixerere filios Floruit enim:vt dicit Euſebius in libro tēpoꝝ:i muſicis:Lynceo regnāte argis. Eū autē cythara mouiſſe ſaxa in muros Thebanos cōſtruēdos dicit albericus. nil aliud fuiſſe:q̄ melliflua oratione ſuaſiſſe ignaris:atq rudibus & duris hoībus & ſparſim degētibus:vt in vnū cōuenirent. & ciuiliter viuerēt:& in defenſionem publicam ciuitatē mœnibus circundarēt:qd̓ & factum eſt. ꝙ aūt a Mercurio cytharā ſuſceperit. eſt ꝙ eloquētiam ab influentia Mercurij habuerit:vt mathematici aſſerunt.

Amphione canente ſaxa i muros coiuere.

De. xiiij. filijs amphionis. Cap. XXXI.

Amphioni ex Niobe ſeptem fuere filij:& filię totidem:quoꝝ hæc fuere nomina:Archemorus: Antegorus:Tantalus:necnon & Sipylus:Phœdimus:& Xemarchus:atq Epinitos: Demū filiæ ſic dictæ ſunt. Aſticratia:Pelopia:& Cheloris:& poſt has Cleodoxe:ac Ogune & Phytia:atq Nerea. Hoꝝ ludentes maſculi dicit Oui. ob ſuperbiā Niobis in Latonā obloquētis ab Apolline occiſi ſunt:fœminę autē a Diana Niobe matre vidente. Sane Ouid. diſcrepat in aliqbus noībus a Lactantio. Nam pro Archemoro Anthegoro Xeniarcho atq Epinito ponit Ouid:Iſmenū Alphenorē:& Damaſichthonē & Ilioneū. Ex his āt neſcio quē Homerꝰ vocabat Amaleā:Qui hos dicit ſic occiſos nouē ānis ſepulchro caruiſſe:tandē cōuerſis a Ioue populis in lapides eos cōtexiſſe. Eſto alibi dicat eos in Sipylo mōte cōditos extitiſſe. Qd̓ aūt iſti tā repēte perierint peſte factū credo:cum ſit exterminator Apollo:& hinc cōtigiſſe deficientibus hoībus defeciſſe qui illos ſepelirent:q mortui hoies & in lapidē.i.puluerē cōuerſi eos etiā reſolutos texere:aut texiſſe creditū. Vel:qd̓ melius dictū puto:populos lapideos factos.i.malis duratos illos:adinuētis vrnis:vt ait Home. apud Sipylū ſepeliſſe:nō eni aliquādo ob pietatē nimiā poſſumus qd̓ debemꝰ Seu aliter potuit cōtigiſſe:hos iminēte peſte populari ritu ſepultos:& nouē annis neglectos demū regio more lapides vrnis imiſſos.

Ob ſuperbiā Niobe filios oēs amiſit.

De Zeto ſecūdi iouis filio. vi. qui genuit ithilū & Thyn. Cap. XXXII

Zetꝰ filiꝰ fuit iouis & Anthiopes:vt vbi de Amphione tantū dictū eſt. Hunc dicit Lactantius ſuper achilleide:& Seruius ſimiliter ruſticum fuiſſe hoiem:eſto cū fratre regnauerit.

De ithilo & Thyi filijs Zeti.

Ithilus. & Thyis:vt teſtat Homerus in Odyſſea:filij fuerūt Zeti regis ex Aidona cōiuge. Ithilū aūt per errorem nocte Adona mater interfecit putans eum Amalea Amphionis filium. Inuidebat quidē vxori āphionis:eo ꝙ ſibi ſex eſſent filij maſculi:Quę vt ait Leontius:crimē ſuū cognoſcēs optauit mori:miſeratione tamē deorum i carduelem verſa ithilū deflet, de Thyi autem nudum ſupereſt nomen.

De Calato ſecundi Iouis filio.vij. Cap. XXXIIII.

C alatus filius fuit Iouis & Anthiopæ:vt Homerus i Odiſſea deſcribit:de quo nil præter nomen le/
giſſe memini. De Paſythea & Egiale & Euphroſyne gratijs ſecūdi Iouis filiab⁹. Cap.XXXV

DAſythea & Egyale & Euphroſyne quę grę ſeu Charites appellāť:vt placet Lactātio: Iouis &
Anthonoi fuere filię. Has dicūt Veneris eē pediſſequas:affirmātq; qa ſe lauēt i acydalio fōte: De trib⁹ Gratijs
q i Orchomeno Boeotiæ ciuitate ē:& ide nudas icedere:& iuicē victas:ac ex eis duas facie ad
nos eē cōuerſas:cū tergū tertia vertat. Quid aūt i hoc ſēſerint veteres excutiendū ē. Cū ei grā
ſēper i bonū ſonet:merito Iouis dicunť filię:cuius effectus ſēper i bonū tēdūt. Et cū cōiunctio/
nū oium ex attributa potētia cauſatrix venus ſit:vt ſupra dictū eſt:illi merito obſequunť cū ſēper videať ali/
quali grā pcedēte qs i vnionē:ſeu amicitiā ire alterius.vt puta rōne beneficij ipenſi.vel cōplexionis & morū
conformitate:ſeu ſtudiorꝫ ſimilitudine & huiuſmodi.& ideo:vt placet fulgentio:Paſithea q̄ gratiarū primā
eſt:interpretať attrahens:eo q̄ ante alia quacūq; moueamur cā:ad aliq̄ rem deſiderādā atrahimur. Secūda
aūt Egyale iterpretať demulcēs:& hoc iō:qa niſi delectaret i pceſſu:qđ appetiuimus āte nō iretur in perſe
uerantiā amicitię:imo diſſolvereť ilico:& iccirco vt demulceat & delectet neceſſe ē:qđ attraxerat āte. Ter/
tia āt Euphroſyne appellať qđ retinēs ſonat:vt per hoc itelligať i vacuū quis i delectationē alicu⁹ rei attra
hi:atq; ſe attractū delectari:niſi qs opere ſuo teneat qđ attraxerat & delectat Et hic potes aduertere duas Att: Craciaꝝ Allegoriā.
i te grās veniētes. Tertiā vero a te i illas ineuntē:& ſic duę i nos faciē:tertia tergū vertit. Vel aliter:ſiqd eni i
hominē gratū miſeris:ab eo i te duplū:ſeu maius redite videbit:& ob id dicit Ilione⁹ Didoni apđ Verg. Ne
te certaſſe priorē pœniteat:q̄ſi velit itelligi:ſi nobis boni aliqd feceris:& viuat ęneas duplicatū ab eo recipi
es. In Acydalio aūt fōte iō balneari dicunť.qa acyda gręce latine cura ē:& hoc iō fictū:vt ſentiam⁹ quia dū
trahimur:dū mulcemur:dū retinere conamur:varijs curis angimur. Nudas aūt eas icedere nō ob aliud vo
luere:niſi vt viderem⁹ i captādis amicitijs nil fictū:nil fucatū:nil palliatū iteruenire debeat:qnimo ſiplici &
pura mēte:atq; aperta i hoc debem⁹ icedere.nā q alter ex grūt amicitiarꝫ mercatores poti⁹ q̄ factores dici
poſſūt.

De Lacedęmone.xi.ſecūdi Iouis filio:qui genuit Amiclatē. Cap.XXXVI.

LAcedęmon:vt ſcribit ditis cretēſis eo in libro:quē de expoſitione gręcorꝫ in Troianos cōpoſuit:
filius fuit iouis ex Taigeta filia Agenoris Phœnicū regis. Eſto Euſebius in libro tēporꝫ dicat eū
filiū fuiſſe Semeles patre nō noiato:eūq; Crotopo argiuis regnāte Lacedęmonē cōdidiſſe ciui
tatē.

De Amyclate filio Lacedęmonis:qui genuit Argulū. Cap XXXVII.

A Myclas:vt pdictus ditis aſſerit:filius fuit Lacedæmonis. Eſto ſint libri i quib⁹ legať:Lacedæmo
nem fœminā fuiſſe:& ex ea Amyclatē natū:ego tamē hominē fuiſſe puto.

De Argulo filio Amyclatis:qui genuit Oebalum. Cap. XXXVIII. Quadrigę iuentor.

A Rgulus:vt idē ditis dicit:filius fuit Amyclatis:quē Theodōtius dicit primū iunxiſſe apud Acheos
q̄drigā:ſed timeo ne ſimilitudine fere nois decept⁹ ſit. Is ei qui prim⁹ quadrigam iunxit i græcia
Aregillus dictus eſt:& id adinuenit regnāte Arge Phorbante:qui diu ante Argulū fuit.

De Oebalo Arguli filio:qui genuit Tyndarū & Icarū. Cap. XXXIX.

OEbalus:vt dicit ditis & Theodonti⁹ fili⁹ fuit Arguli:quē regnaſſe dicit Paul⁹ apud Laconas:quos
a ſe Oebalos nominauit. Huic duos fuiſſe filios cōperimus:Tyndarū.ſ.& Icarum.

De Tyndaro Oebali filio. Cap. XL.

TYndarus:vt Ditis ſcribit & Theodōtius:filius fuit Oebali:illiq; ſucceſſit iu regno:ex quo & ſi nil alid
habeamus:hoc ſaltē legim⁹:eū Lędā habuiſſe cōiugē:quę ſi non ex eo:ex Ioue tamen eius in regia
Caſtorē & pollucē:& Helenā & Clytēneſtrā peperit:dato ſint:qui Caſtorē:& Clytēneſtrā non iouis:
ſed Lyndari filios dicant. Ego omnes quattuor Lyndari fuiſſe arbitror:ſed abſit vt auferā tam pudiciſſimo
deo liberos:quos illi liberalis dicauit antiquitas.

De Icaro Oebali filio:qui genuit Erigonē Iptimā:& Penelopē. Cap.VLI.

ICarus:vt dicit Leontius:Oebali fuit filius. Hūc Lactantius dicit comitē fuiſſe Liberi patris:& ab
eo accepiſſe:vt ui vinū exhiberet mortalibus. Qui cū paſtoribus:ſeu ſecūdū alios meſſoribus ſuis
exhibuiſſet:& hi:ſeu quia vltra debitū:ſeu quia iſueti potaſſēt ebrij facti:& ide exiſtimātes ſibi ve/
nenū exhibitū:Icarū apud Marathonē venatiōi vacantē iteremerūt. Quē dicit ſeruius a cane ſuo
diu ſeruatū:tādē vt dicit Theodontius:cū canis fame ipulſ⁹ domū rediſſet:eiq; Erigores virgo Icari filia pa Att:canis i dominū fidelitatē.
nē dediſſet:& ipſe ilico a cadauer reuerteretť domini:Erigones eū ſecuta patrē occiſum cōperit:cuius tandē
pcipus Icarus in cęlū aſſumptus eſt:& i Boetē cōuerſus:& cū eo canis:qui aſſyri⁹ nūcupať. Poſſibile eſt:cū
i octaua ſphæra i antiquis aſtrologis multæ ſint imagines q̄dā ſtellarū deſignatiōe figurate:ex his aliq̄s i cō
ſolationē remanētinm poſt Icarū noie Icari & canis ſui denoiatas:Verū ego nō credo eū Icarum fuiſſe:qui
Oebali filius fuit:aut Penelopis pater.

De Erigone filia Icari. Cap. XLII.

ERigones filia fuit Icari:vt Lactāti⁹ affirmat:& Seruius:q̄ cā Baccho placuiſſet:ab eo i ſpē vuę:vt
ait Ouid. decepta ē atq; oppſſa. Hęc tamē:vt dicit Seruius:cū ductu canis i Marathoniā ſyluā pa
trē a ruſticis occiſum cōperiſſet:fleuiſſetq; diu:tandē doloris ipatiēs i arbore laq̄o ſe ſuſpēdit:ſed
ſeu corporis pōdere nimio.ſeu laq̄i vel rami debilitare factū ſit i terrā cecidit. Cuius tamē miſerti Erigōe laqueo ſe ſuſpēdit.
dij eā iter ſydera trāſtulerūt.feceruntq; ex ea i Zodiaco ſignum illud:qđ adhuc virginē appellamus:tractu
tamē tēporis:cū ſecundum Lactātiū vmbra eius regionē illā iſeſtaret:ad eius irā mitigādā cōpertū ē ex cęra
humanā formare ſpeciē:& i eadē arbore appēdere:& a paſtorib⁹ canibuſq; diē illā celebrare facere:ex quo

Oſcilla ſunt parue imaguncule vł ſigilla

Ver. Tibiq; Oſcilla ex alta ſuſpẽdũt mollia pinu. Sane Seruiꝰ aliter. Dicit.n.ꝙ cũ poſt aliquãtũ tẽporis Athe
niẽſibꝰ eẽt morbus imiſſus talis:vt ẽt virgines furore quodã cõpellerent̃ ad laqueũ:eſſetq; ab oraculo reſpõ
ſum ſedari poſſe peſtẽ illã:ſi reqrerent̃ Erigonis & Icari cadauera. Qui illa quæſiuere diu:& cũ reperiri non
poſſẽt:ad oſtẽdendã deuotionẽ ſuã athenienſes:q̃ſi i elemẽto alieno ẽt q̃rere viderent̃:ſuſpẽdebãt i arborib⁹
funes:ad quas ſe tenentes hoies hac atq; illac agitabant̃:vt quaſi per aerẽ illoꝝ cadauera petere viderent̃:
Sed q͂a plurimi cadebãt:inuenere formas ad ſui oris ſimilitudinẽ:& eas ꝓ ſe ſuſpẽſas mouebãt. Vñ oſcilla di
cta ſũt ab eo:ꝙ i his cilarent̃. mouerent̃ ora:& eo mõ peſtis purgata eſt. A Baccho aũt eã in ſpecie vuæ de
ceptam:ideo dictũ credo. quia poſſibile fuit inſuetã:dum vuas comederet:ebrietatem incidere.

De Hiptima filia Icari. Cap. XLIII.

HIptima filia fuit Icari:vt in odyſſea teſtat̃ Homerus dicens. Hiptimæ puellę magnanimi Icari:quę
Eumilo nupſit:domum fratris habitanti.

De Penelope filia Icari:& vxore Vlyſſis. Cap. XLIIII.

PEnelope filia fuit icari:vt in Odyſſea teſtat̃ Homerus:dũ dicit: Filia icari valde ſapiens Penelope.
Hæc quidẽ:vt ſatis vulgatũ eſt nupſit Vlyſſi:& ex eo Thelemachũ filiũ peperit. Poſtea cũ iuiſſet Tro
iã Vlyſſes:& ide diu poſt Troiã deletã erraſſet:multa paſſa eſt:tam ob pudicitiã ſuã tutandã:quam
Procipr͂ocis plurimi ſollicitabãt:q̃ ob timorẽ inſidiarũ aduerſus Thelemachũ a ꝓcatoribus poſitarũ:& do
lorẽ nõ redeũtis Vlyſſis. Tãdẽ eis ſeruatis:virũ rehabuit:i quẽ tãdẽ finẽ iuerit:nõ ſatis certũ habeo. Dicit tñ
Leõtiꝰ Lycophronẽ græcũ poetã dicere:Penelopẽ cõcubitũ oium ꝓcãtiũ paſſã:& ex vno eoꝝ genuiſſe quẽ
dã filiũ:cui Pana nomẽ fuit:qđ cũ i reditu cognouiſſet Vlyſſes:ſtati abijt ad iſulã Gortinã:& ibidẽ obijt. Qđ
abſit:vt credã pudicitiã penelopis a tot:tãq; egregijs celebratã autoribꝰ:ab aliquo fuiſſe maculatã:q̃ cõquid
Licophrõ loquat̃ maliloquꝰ.

De Tãtalo duodecimo Iouis ſecũdi filio. Cap. XLV.

Penelope pudica.

LAcedęmonis expedita ꝓſapia:ad reliquos iouis ſecũdi filios redeũdũ ẽ:ex qbꝰ duodecimũ Tã
talũ dicit Theodõtius iouis fuiſſe filiũ:Fuit eni is ãtiqſſimꝰ Corinthioꝝ rex:& pius hõ:atq; deo
rum menſis ſæpe accubuit. Quod ideo fictum puto:quia cælſiſſima ſit arx corinthioꝝ adeo:vt ſi
quis eam aſcendat in cælum videatur conſcendere:& eſſe cum ſuperis.

De Hercule.xiiij. ſecundi iouis filio:qui genuit Carthaginem. Cap. XLVI.

h Ercules hic a Cicerone i libro de naturis deoꝝ cognoiat̃.iiij.& ab eodẽ dicit̃ iouis filꝰ ex Aſte
rie ſorore Latone ſuſceptꝰ. Hũc p̄terea ſũmę a Tyrijs coli dicit:& eo Carthaginẽ filiã genitam.

De Carthagine.iiij. Hercul s filia. Cap. XLVII.

CArthago:vt proximo ſupra mõſtratũ eſt:Herculis quarti fuit filia:quã nos Carthaginẽ nuncupa
mus:quæ ideo Herculis filia dicta eſt:quia a Phœnicibus:qui Herculem ſumme colebant poſita
eſt Herculis dei ſui auſpicio.

De Minerua ſecundi Iouis filia.xiiij. Cap. XLVIII.

Minerua que & bellona belli inuentrix.

MIneruа nõ ea cui cognomẽ tritonia fuit:iouis ſecũdi fuit filia:vt ſcribit Tulli. de naturis deoꝝ:quã
idẽ Tullius iuẽtricẽ aſſerit fuiſſe belloꝝ atq; principẽ:& ob id a nõnullis Bellona appellata eſt:&
ſoror Martis:& auriga:vt teſtatur Statꝰ videt̃ dicẽs. Regit atra iugales Sãguinea Bellona manu:
lõgaq; fatigat Cuſpide &c. Nec ea fuit hæc:quã veteres virginẽ & ſterilẽ aſſeruererq̃ primo:vt idẽ
dicit Tullius:ex Vulcano Cæli filio antiquiſſimo Apollinẽ primũ peperit. Præterea vt dicit Leõtius:hæc eſt:
quã armis iſignẽ finxere oculis toruã:Haſtãq; gerentem lõgiſſimã cum cryſtallino clypeo:& hoc magis ad
oſtentationem inuenti a ſe belli:q̃ ob aliquod aliud ſignificatum:qđ non credo:quinimo inſignia illa ad ali
quod myſterium oſtẽdendum appoſita aio puto. Nã cum oẽs aſſiduis infeſtemur bellis:armatã fingi puto
vt doceamur prouidos viros ſemper in armis conſiſtere ideſt cõſilijs:quibꝰ ad emergẽtia poſſint obſiſtere.
Quod oculos habeat toruos:oſtẽdit ſapientẽ de facili capi nõ poſſe:cum vt plurimũ exterioribꝰ actibus lõ
ge aliud ſe oſtendat agere q̃ gerat aio:vti toruus alibi reſpicit q̃ intuentes eius faciẽ arbitrent̃. haſta ãt illi di
cat̃ longiſſima:vt noſcamus prudentẽ viꝝ etiã longinqua cognoſcere:& ex lõginquo ictus iſigere:atq; a ſei
ſidiãtes repellere. Cryſtallinum autẽ iõ illi clypeũ attributum ẽ vt appareat i trãſparẽti cryſtallo atq; ſolido
corpore ſapientẽ viꝝ ęq̃ ſimul & hoſtis videre opera:& ſeipm remedijs opportunis ꝓtegere. Huic iſuper di
cit idẽ Lactãtius cum Neptuno de ipoſitiõe nois ciuitati Athenaꝝ fuiſſe certamẽ:illudq; præſentibus dijs in
ariopago agitatum:actumq; eoꝝ ſnia:vt qs eoꝝ terra percuſſa laudabiliorẽ ꝓduxiſſet effectũ:is ciuitati no
mẽ iponeret:ob quã rẽ Neptunꝰ percuſſo tridẽte ſolo equum ꝓduxit Minerua ãt haſta ꝓiecta ꝓduxit oliuã
Quę quoniã vtilior viſa ſit equo:Minerua deoꝝ iudicio ciuitatẽ e ſuo noie nũcupauit Athenas:nã Minerua
a græcis noiata ẽ. Quid hic figmẽti eſt:ſic Albericus exponit. Dicit eni Cecropi cõditori qui & huic Mineruæ
contẽporaneus fuit. & iuxta Theodõtium pater fuiſſet aliquãdiu ãbiguum:an illa a cõmoditate maris quo
etiã plurimũ valebat:an cõmoditate terræ:qua etiã plurimum abundabat:denoiaretur:quã maris commo
ditatem per equum deſignare voluere:quia & mare vehat:vt equus:& equus vt mare velox ſit:& nonunq̃
impetuoſus:& furore nimio plenus:vt mare:terrã vero oliuã:ſeu quia locus oliuaꝝ abundans ſit:ſeu q͂a pi
gue ſit ſolũ & fertile. Tandẽ cũ cerneret circunſpectus hõ maris cõmoda varijs ex cauſis poſſe ſubtrahi. &
terreſtria qualicunq; eſſe cõtinua:a terreſtribus perpetuis denominãdã cenſuit:atq; vocauit athenas:qđ la
tine imortales ſonat. Ego autem puto:cum Maritima ciuitas ſit athenę diſſenſionem hanc inter nautas &
mechanicos homines oſtendentibus nautis rem plurimũ augeri nauigijs:quæ per equũ intelligenda ſunt.
Mechanici autem contra artibus & agricultura ciuitates ſuſtentari & augmentari quę per oliuarum demõ

Athene vrbs vnde nomẽ traxerit

ſtrãtur:cũ eius ſit liquor mitis & ampliatius:q̃obrẽ a diis.i.a iudicibus in hoc datis pro mechanicis ſentẽtia lata eſt:& hic optime Neptũnus iductus eſt ꝓ mechanicis aũt Minerua:quæ artiũ omniũ fere repertrix fuit Poſſet qs hic obiicere Iouẽ primũ regẽ Athenarũ dictũ lõge antiqorẽ Cecrope:& hic Cecropẽ cõditorẽ dicimus Athenarũ hãc obiectionẽ paucis abſoluit Leõtiꝰ. Dicit ei nõ de nouo ædificatas Athenas a Cecrope: ſed mari ꝓpinquiores factas:& hac tempeſtate ſponte ſua oliuam in arcem natam.

Pallas artium inuentrix.

¶ De Archade.xv.filio ſecundi Iouis:qui genuit Ionium. Cap. XLIX.

ARchas Iouis fuit filius & Caliſtonis nymphæ:vt clare teſtať Ouid. Huius enĩ matris poſt Lycaonẽ patrẽ e regno pulſum a Ioue:vt refert Paulus:ſe choris Dianæ ſociauit:& in venationibꝰ vitã agẽs cũ ętate valeret & forma a Ioue dilecta eſt:vt dicit Ouid. ab eodẽ ſub ſpecie Dianæ iter vmbras nemorꝝ decepta & opp̃ſſa ẽ. Quę cũ cõcepiſſet:& iã excreſceret vterꝰ:a puellis ſociis ad lauacꝝ euocata ẽ:ſe lauãte Diana. Hęc ãt timẽs ne crimẽ appareret ſuũ:ſi veſtimẽta deponeret:lauari renuebat:tãdẽ a virginibus nudata:cũ turgidũ vẽtrẽ Diana vidiſſet cõfeſtim eã a cõſortio ſuo repulit:q̃ poſtea Archadẽ peperit. Qđ facinꝰ cũ cognouiſſet Iuno irata i eã:illã diu traxit crinibus:& tãdẽ trãſformauit i vrſam. Archas aũt cũ grãdis eẽt:eã ſibi icognitã & ad ſe veniẽtẽ voluit occidere. aſt ipſa pauida:vt ait Theodõtiꝰ i Iouis tẽplũ:cuius ſẽper erãt apertę ianuę:nec ꝓpterea aut fera:aut auis itrabat vlla aufugit:i qđ & Archas ſecutus ẽ:quos cũ vellẽt icolę occidere:a Ioue ꝓhibiti ſũt:& mutato ęque in vrſũ Archadẽ ambos in cælum trãſtulit:& circa polũ arcticũ locauit. Caliſto aũt vrſa minor dicta ẽ:vbi maior vocatꝰ ẽ Archas. Iuno aũt ex hoc turbata:qđ pellex in celũ ſuſcepta eſſet vna cũ filio:acceſſit ad Tethydẽ magnã nutricẽ ſuã:orauitq; ne has vrſas more alioꝝ ſyderũ ſuis vndis lauari pateretˀ:qđ Tethys vltro ſe facturũ ꝓmiſit & ſeruat vſq; i hodiernũ. Sub hac fictiõe:vt plurimũ latet hiſtoria. Nã ſuperato a Ioue Lycaone:Caliſto filia aufugit ad virgines Pani lyceo ſacras:& cũ his emiſſo perpetue virginitatis voto cõtigit:vt audito a Ioue:ſua formoſitate caperetˀ:& icideret i deſideriũ potiundi:& cũ ſe i habitũ ſociaꝝ trãſformaſſet:clã nocte acceſſit ad illã. & cũ variis ſuaſionibꝰ i ſuũ deſideriũ traxiſſet:eã vitiauit atq; ꝑgnãtẽ fecit. Poſtremo cũ partu crimẽ appareret Caliſtonis:e veſtigio cũ maxĩo dedecore ſuo nil vlteriꝰ timore Iouis:audiẽtibꝰ virginibꝰ ſacris:vna cũ filio clauſtris excluſa ẽ. Quę ob ruborẽ clã receſſit i ſyluas:& i eis latuit diu icognita. Sane cũ adoleuiſſet filiꝰ:eſſetq; igẽtis animi:nec poſſet perpeti matris iperiũ:eã voluit occidere. Quę timore perterita:ſyluas liquẽs cõfugit ad Iouẽ q eã i gratiã filij recõciliauit:permiſitq; vt in patriũ poſſet redire regnũ:ſuitq;. Quão brẽ cũ Archas ferox iuuenis Pelaſgos i ditionẽ redegiſſet ſuã:Archades illos ex ſuo noĩe appellauit:Archades autẽ Caliſtonẽ:quã mortuã putabãt ob diuturnã latebrã vrſã appellauere:cũ vrſus:vt aiũt phiſiologi:certã anni partẽ i cauernis moreť dormiẽs:& a noĩe matris vrſum ẽt filium vocauere:quos ambos poſtea in gratiã Archadis poetæ in cælũ trãſlatos dixere:& ex canibus eius in locis i qbus hos locauerũt:diu ante ab ægyptiis figuratis fecere vrſos. qđ aũt a Tethyde Iunõis alũna lauari i oceano nõ permittať:ſũptũ ẽ ab eleuatiõe poli q in regiõe nr̃a adeo eleuatꝰ eſt:& hec ſydera adeo illi ꝓpinq̃:vt circuitiõe cęli:ſicuti reliquę q̃ occidẽdo mergi videnť Oceano:mergi nõ poſſunt:imo earũ circa polũ itegrũ circuitione videmꝰ. Hũc Archadẽ ſcribit Euſebius ſubegiſſe Pelaſgos anno mundi.iii.mil.idccviii.

Quõ due vrſe in celum tralate

Archadis geſta

De Ionio filio Archadis:qui genuit Nicoſtratam. Cap L.

IOnius fuit:vt ait Theodõtius:& poſt eũ Paulus Archadis filiꝰ ex Selẽne nympha ſuſceptꝰ:hõ æuo ſuo bellica arte:& potiſſime nauali peritiſſimus:adeo vt littora fere oĩa pelopõnẽſia:& vſq; ad mare ſiculũ ſuę ditioni ſubigeret:& a ſuo noĩe Ionas & Ioniũ cognoiaret mare:q i tã grãdẽ venere pręeminentiã:vt ſibi totiꝰ græciæ quartã partẽ ſubeſſe diceret:& Ionicis litteris atq; grãmatica vti cogerẽt. Sane Leõtiꝰ negat hoc cognomẽ gẽti mariq; iditũ a Ionio rege:affirmãs diu ãte illis fuiſſe ab Ione Inachi filia:cui maximũ i partibꝰ illis fuit iperiũ appoſitũ:qđ ẽt alibi ipſemet teſtať Theodõtius. Fuit ergo Ionii:vt Theodontiꝰ dicit & Leontiꝰ:filia vnica nomine Nicoſtrata.

Vñ mare Ionium.

De Nicoſtrata filia Ioni & matre Euãdri Cap.LI.

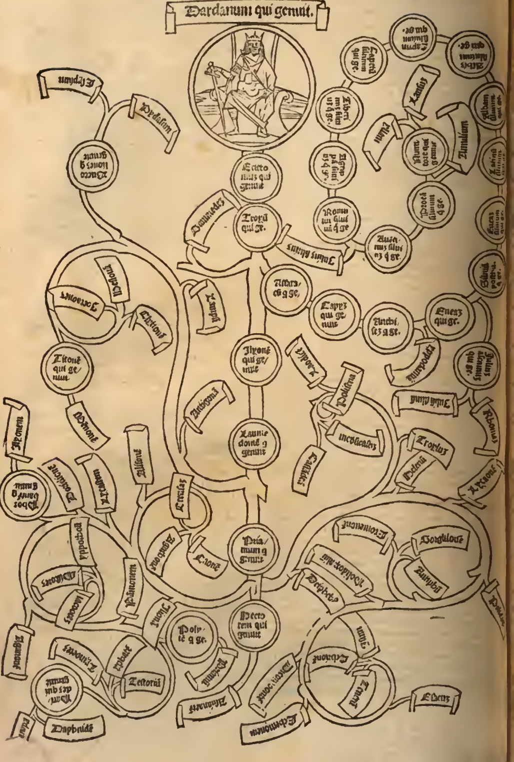
NIcoſtrata:Theondõtio & Leõtio aſſerẽtibus:filia fuit Ionii Archadũ regis:quę cũ ſecundũ prædictos Pallãti cuidã Archadũ viro nobili nupſiſſet:ſeu ſecũdũ alios eius nurus exiſteret:ex Mercurio poſtea Euãdrũ Archadię regẽ cõcepit:& cum græcarũ litteraꝝ eſſet doctiſſima:adeo verſatilis fuit ingenii:vt ad vaticiniũ vſq; penetraret vigilanti ſtudio:& famoſiſſima vates euaſit. Et cum quærentibus nõnunq̃ expromeret futura carmine:Nicoſtratæ abolito nomine:Carmẽta nuncupata eſt. Quæ cum Euander putatiuũ patrẽ:ſeu verũ potius occidiſſet caſu:vt quidam volunt. Seu vt aliis videtur:ſeditione ſuorum e regno pulſus auito magna filio fugienti vaticinio promittens:cum eo ad Italiã deuenit:& hoſtia tyberis intrans in palatino mõte conſedit. Et cũ ſylueſtres comperiſſet incolas nouos litterarum caracteres adinuenit:eoſq; eaꝝ coniunctiones ſonoſq; edocuit. Quæ & ſi ab initio.xvi. tantũ fuerit aliis a poſteris ſuperadditis:eis in hodiernum vſq; vtimur. Cuius rei admirati rudes:nõ hominẽ ſed deam potius arbitrati ſunt:& cum eam adhuc viuẽtem diuinis celebraſſent honoribus:mortuæ ſub infima Capitolini montis parte:vbi vitã dixerat:ſacellũ ſuo nomini condidere. Et ad eius perpetuandam memoriã a ſuo nomine loca adiacentis carmentalia vocauere. Quod quidẽ nec Roma iam grandi aboleſſe paſſa:quinimo ianuã ciuitatis:quam ibi exigente neceſſitate ciues conſtrui fecerant carmẽtale per multa ſęcula vocauere. Supererat:vt omnis Iouis ſecũdi poſteritas eſſet appoſita:Dardanum qui ex filiis eius vnus fuit:& omnem ipſius proſapiam apponere. Verum quoniam volumen hoc quintum finem poſcere videbatur:& illam eſſe lõginſculam:viſum eſt hic terminum figere:& Dardanum prolemq; ſuam ſequenti volumini reſeruare.

Carmẽtis vates

Euãder prem occidit

Carmẽtis lr̃as inuenit in latio.

Explicit liber quintus.

Dardanum qui genuit.
Erictonium qui genuit
Troiam qui ge.
Iliona qui genuit
Laumedontem qui genuit
Priamum qui genuit
Hectorem qui genuit
Eneam qui ge.
Anchiſem qui ge.
Capim qui genuit
Aſſaracum qui ge.
Ganimedes
Iulius ſilvius
Antigona
Ezeas
Daphnidem
Elenus
Troylus
Heleniis
Gorgilione
Policena
Cassandra
Deiphebus

Genealogiæ deorum gentilium ſecundum Iaonem Boccacium de Certaldo Liber Sextus Incipit.

Prohœmium.

DEfecerat in faucibus. Tyberis leuis cymbulę ĩpetus:vbi dũ ocioſus:& nouas vires:& nouos expectare pariter flatus:quadã loci veneratione tract⁹ cœpi adiacētia cũcta cõſpicere. Erat ibi videre Laurēti veteris:lauiniq₃ minas:& priſcorꝫ latinorꝫ cunabula. Inde longã albam a fœta ſue denominatam:ſiluis obſitam atq₃ vepretis:nullũ fere de ſe p̄ter nomē pręſtãte veſtigiũ. Aſt vlterius paululũ aurea olim. Roma fulgebat:veteri potius ſplēdore:q̄ lumie nouo. Quã dũ toto itueter aio:in mētē priſci venere reges:venere & ꝓceres:ſublimeſq₃ duces iſignes virtute plurima:& militari diſciplina:atq₃ ſanctiſſima paupertate ſpectabiles. Venere triũphi cõſpicui:ſubactæq₃ vndiq₃ natões:& gloria ſingularis iperij: q̄ ſola mortales cęteros ſuperauit:& ob quã orbis toti⁹ & ſiena regere & vocari meruit caput. Dũq₃ mecũ mirabund⁹ perq̄rerē:quiſnã tantę molis genitor: quis dici prim⁹ potuerit parēs:Terra an Titanus vel neptunus potius educere igētia corpora cõſueti:tuſc⁹ Dardanus ſubintrauit meriorã eũq₃ victorioſi populi vetuſtiſſimũ auũ memini. Nec ex lõginquo videbat̃ littus:ex quo nauē ſoluerat iturus i Altã vſq₃ tã iclyta poſteritatis ſemia ꝓiecturus:q̄obrē ne omiſſa videret̃ ꝑles tãta claritate cõſpicua:tuſci fluminis relictis hoſtijs:veterē ſecut⁹ aq̄ ſulcũ. vt occulta fide maiorꝫ monumēta cognoſcerē:Zephyro fauēte:littus vſq₃ Meoniũ cõtēdi:vt abide eo p̄ſtãte q aq̄s ſeiũxit ab Anda:tã grãdis:tãq₃ admirabilis iperij,perſuas ſucceſſiões:auos vetuſtiſſimos recēſerē & i vltimũ vſq₃ iclytæ poſteritatis deducerē ſucceſſores.

De Dardano.xvi. Iouis ſecundi filio:qui genuit Erichthoniũ. Cap. I.

OStēſũ ē i p̄cedētibus iouē ſecũdũ Cæli fuiſſe filiũ:cui⁹ poſteritatis:quoniã ſenes i p̄cedēti volumie fere ois deſignata ē:ſolo reſeruato Dardano:i hoc libello ei⁹ ſobolē deſcribēt:⁹:eo paſſũpto:quē veteres iouis teſtant̃ filiũ ex Electra Athlãtis filio:& Corithi regis cõiuge ſuſceptũ:ex quo de faſtis ait Oui. Dardaniũ electra q̄s neſcit Athlãtide natũ. Scilicet Electrã cõcubuiſſe ioui. &c. Hũc aũt priſci iter cęteros filios iouē p̄cipue dilexiſſe Sed q̄d velit fictio paucis aduertam⁹. Cõſtat ãt ſnia Pauli Dardanũ Corithi regis fuiſſe ex Electra cõiuge filiũ:ſed ad nobilitãdã poſteritatē ioui attributũ:cui ſermonib⁹ erat cõformis:Nã natura mitis hõ fuit & religioſ⁹:vt idē ait Paul⁹. Huic Iaſius fuit f̃r. Eſto ſint q addãt Italũ:& Sicanũ atq₃ Cãdauiã ſororē:& cũ Coritho ſola ciuitas Corith⁹ eēt de ſuo noie dicta:& ea erat q̄ hodie opiniõe Pauli aliq̄bus additis lr̃is vulgo Corneto vocat̃. Venerũt eo mortuo de ſucceſſiõe i diſcordiã f̃res natu maiores:Dardan⁹:& Iaſius:q̄ cũ mot⁹ Dardan⁹:q tēpore poſterior erat:Iaſiũ iteremit. Quã ob cãm cũ turbatos ciues cerneret:cũ parte ppl̃i nauē cõſcendit:& lõga act⁹ nauigatiõe:p̄rio i Samothraciã:q̄ tũc ſamos erat:ſedes habuit:vt teſtat̃ Verg. dicēs:Arũcos ita ferre ſenes:his ort⁹ i agris Dardan⁹ ideas phrigię penetrauit ad vrbes:Treiciãq₃ ſamũ:q̄ nũc Samothracia fert̃:Hic illũ corithi tyrrhena a ſede ꝓfectũ. &c. A Samo ãt eũ i Aſię partē abijſſe q̄ Heleſpõto cõtigua ē man:& eã quã occupauit orã de ſuo noie Dardani i nũcupaſſe:quã apd' regnauit:oppido eiuſdē nois cõſtructo:q̄d' cõtigiſſe viſum eſt Euſebio circa.xxxv. Moſis ãnũ regnãte argiuis Steleno:q mundi fuit ãnus.iij.M.dccxxxvi. Ibidē ãt:cũ ãnis regnaſſet q̄nquagita:vt idē dicit Euſebi⁹ i libro temporꝫ. Erichthonio filio relicto ſuperſtite diē clauſit.

Dardanus Iaſiũ f̃rem occidit.

Roma oli clara

De Erichthonio Dardani filio:qui genuit Troium. Cap II.

Erichthonius fili⁹ fuit Dardani. Hunc Paul⁹ arbitrat̃ ex Cãdauia Darni cõiuge & ſorore natũ. Hic autē Dardano p̄ri ſucceſſit:& cum regnaſſet annis.xlvij. Troio filio derelicto:defunctus eſt.

De Troio Erichthonii filio:qui genuit Ganymedē:Ilionē & Aſſaracum Cap. III.

TRos ſeu troius fili⁹ fuit Erichthonius carmine patet Oui. Hui⁹ Erichthoni⁹. tros ē generat⁹ ab illo. Hic p̄ri ſuccedēs:cũ vir eēt armorꝫ:ãpliato regno ex ſuo noie regionē:q̄ vſq₃ tũc dardania dicebat̃:appellauit Troiã. Huic bellũ fuit aduerſ⁹ Tãtalũ Phrygiæ regē ob raptum ſibi ab eo Ganymedē filiũ:quem p̄ter Ilionē & Aſſaracũ genuit:quib⁹ ſuperſtitib⁹ diē obiit.

Ganymedis raptus

De Ganymede Troi filio Cap. IIII.

GAnymedes Troi regis fuit filius ſpecioſiſſim⁹ adoleſcēs:de quo ſic Verg. Intexuſq₃ puer frõdoſa regibus ida Veloces iaculo ceruos curſuq₃ fatigat. Acer anhelãti ſimilis:quē p̄pes ab ida Sublimē pedibus rapuit iouis armiger vncis. Lõgæui palmas ne quicq̄ ad ſydera tendũt Cuſtodes:ſęuitq₃ canũ latratus ad aures &c. Hũc in cęlũ raptũ dicit Ouid. & pincernã Iouis factũ:& aquarij ſignũ. Cuius fictionis intētũ paucis iudicio ſuo Fulgētius explicat dicēs. Iouis pugnãtis nauali certamine:exiſtētiſq₃ i naui:cuius aq̄la erat iſigne:bellicã p̄dã fuiſſe ganymedē. Euſebi⁹ aũt i li. tporꝫ nõ a ioue raptũ:ſed a Tãtalo Porygiæ rege dicit:q̄d' ſcriptũ aſſerit a Phãdro poeta:& ob hoc ortũ bellũ iter Troiũ & Tãtalũ:& hinc videt̃ fruſtrari Ouidii dictũ. Sane ſecũdũ Leõtiũ nõ fruſtrat̃. Dicit eni Tãtalũ ad iouis cretēſis grãm ꝓmerendã:quē ipudiciſſimũ cognoſcebat:ſub ſignis aq̄læ venantē:adoleſcētulũ rapuiſſe:eumq₃ ioui dono dediſſe. Q̄d' autem deorꝫ pincerna factus ſit:iõ fictũ eſt:q a inter cæli imagines figuratus forſã ad ſuorꝫ ſolatiũ eũ eē dicũt:quã vocamus aq̄riũ:in quo exiſtēte ſole:terra maximis hymbribus irrigat̃:quarꝫ humidis vaporib⁹ ſydera paſci nõnulli voluere:& ſic deorꝫ pincerna factus eſt:fuit autem regnante argiuis Preto.

Ganydes cur deorum picerna.

De Ilione filio Trois:qui genuit Laomedontem. Cap. V.

ILion:vt Homerus in iliade:vbi omnis genealogia Troianorum vſq₃ ad Hectorem & Aeneam explicauit:ait:filius Trois regis Troianorꝫ. Hic:vt dicit Euſebius in libro:temporꝫ:regnãte athenis Cecrope:Ilionem ciuitatē illam inclytã Homeri carmine condidit:& ex ſuo noie nũcupauit. Hæc

Alii Iliõ vocant

enim eſt:quę decēnalē græcoꝝ obſidionē paſſa eſt. & ab eis delata:Cōdita autē eſt circa annum mundi.iij. M.dccc.xcv. Ilioni autem vnicum legimus fuiſſe filium Laomedontē:quē ſuperſtitem moriens dereliquit:

De laomedonte Ilionis filio:qui iter mares & fœminas octo genuit filios:quoꝝ hęc ſunt nomina. Antigona. Heſiona. Lampus. Clition. Ioetaon. Titon Bucolion & Priamus. Cap. VI

Laomedōdeos decepit

LAomedon rex Troię filius fuit Ilionis:vt ſcribit̄ i iliade ab homero. Hunc dicunt veteres voluiſſe Ilium muris circundare:& cū Apolline & Neptūno cōueniſſe:vt ipſi muros facerēt mercede promiſſa:& obſeruādi iuramēto præſtito. Qui cum feciſſent:nec ſibi ꝓmiſſū ſeruari cerneret:omnis Troia a Neptunno aquis repleta eſt:& Apollo iſuper miſit peſtem. Quamobrem anxius Laomedon de remedio oraculū cōſuluit:cui reſpōſum:oportere quot annis virginem Troianā ceto marino.ſ.monſtro exponere. Qď forte apud troianos fiebat. Tandē Heſione Lamedōtis filię ſors cōtigit. Quæ cū i ſcopulo religata mōſtrū expectaret:aduenit Hercules:q cū Laomedōte pactionē fecit:videlicet ſi liberaret a mōſtro filiā:ſibi equos diuino ſemine ꝓcreatos:quos cōſtabat Laomedontē habere:largiret̄:Attamē cū Hercules virginē liberaſſet voluit Laomedō ſeruare ꝓmiſſum. Quāobrē:ſeu vt alijs placet:qa dū illā pueꝝ perditū q̄reret:a Laomedōte portu troiano ꝓhibitꝰ ē:& iō cū āplioribus copijs veniēs Iliōē expugnauit:& Laomedōtē occidit:& oia eiꝰ vertit i p̄dā. Is appoſitis qđ ſibi velit fictio videamꝰ. Volūt.n. apď Troianos pecuniā fuiſſe i ſacra Neptūni atq: Apollinis reſeruatā:quā Laomedō iureiurādo p̄ſtito ſe nō ſolū eādē reſtituturū:ſed iſuper ex ꝓpria largiturū i p̄dictis ſacris i ędificatiōe muroꝝ ciuitatis expēdit:nec tandē petētibꝰ pecuniā reſtituere voluit. Sane adueniēte pōſtea aquaꝝ iundatione:& poſt eā nō ſatis a ſole digeſtā:vt fit aer ifectꝰ aq̄rū putredine peſtē itulit:q̄ duo quoniā ad Apollinē & Neptūnū pertinere vident̄. adinuētū ē ea ob periuriū a deceptis dijs imiſſa. Qď virgines mōſtro appoſitę ſint reſponſo oraculi:cū ſic illos deciperet perſępe diabolus:poſſibile puto:& hinc hiſtoriā habere cætera arbitror. Fuere huic filij filięq: plures:q̄q̄ ſolus Priamꝰ eſſet ei in regno ſucceſſor.

Hercules Laomedōta occidit

De Antigona Laomedontis filia. Cap. VII.

ANtigonā filiā fuiſſe Laomedōtis teſtat̄ Seruiꝰ:quā dicit:eo ꝙ formoſiſſima eſſet:auſā ſe pulchritudine p̄ferre Iunoni:ob quā cauſam irata Iuno eā vertit i ciconiā:cuius figmenti talis pōt reddi ratio. Dicit Leontius ꝙ capto ab Hercule Ilione:& occiſo Laomedonte:omnes Laomedōtis filij:exceptis Heſiona & Priamo:qui capti fuerūt:clam aufugerūt:quo illos fortūa detulit. Antigona autē inter arūdineta Scamādri latuit pluribus diebus:& hinc ego fabulę locū datū puto:quia q̄ ſuperbia ſua ſe regnāte patre præferebat pulchritudine cæteris:a fortuna regnoꝝ domina vices vertēte eo deducta ſit:quo cōſueuere ciconiæ victū quærere:& ſic ipſa donec ibidem fuit:quaſi in ciconiā verſa viſa eſt.

De Heſionaq Laomedontis filia:& Teucri matre. Cap. VIII.

HEſiona filia fuit Laomedontis:quæ cū primo:vt ſupra dictū eſt:fuiſſet a mōſtro marino ab Hercule liberata:poſtmodū ab eodē Hercule:deiecto Ilione & occiſo Laomedonte:capta eſt:& Thelamoni:quoniā primus muros cōſcēdiſſet ciuitatis i partē p̄dæ cōceſſa eſt. Qui eā ſalaminā detulit:& cū fruſtra ſæpius a Priamo repetita eſſet:Thelamoni Teucrū peperit.

Heſionę abducta

De Lampo Clitione:& Ioetaone filijs Laomedontis. Cap. IX.

LAmpus:Clition:& Ioetaon filij fuere. Laomedōtis:vt i. Iliade dicit Homerus ſic aiēs. Laomedon vere. Titonum genuit. Priamūq: Lāpūq:Clitionē:Ioetaonēq: ramum martis:ex his tantum tribus nil p̄ter nudum nomen habemus.

De Titono Laomedontis filio:qui genuit Mēnonem. Cap. X.

TItonꝰ:vt ſupra ꝓximo Homeri carmie mōſtratū ē filꝰ fuit Laomedōtis:q cū eēt forma decorꝰ iuuenis:vt dicit Seruiꝰ:ab aurora dilectꝰ:& raptꝰ ē:ex q̄ filiū aiūt Mēnonē ſuſcepiſſe:& cū lōgiſſimā optaſſet vitā:& obtinuiſſet:poſtremo i cicadā verſꝰ ē. Hūcāt ab aurora raptū. nil aliď puto, niſi qa deſiderio captꝰ:auditis forſā per q̄ ſperabat iperiū poſſe nāciſci:p̄ria dimiſſa:ad oriētales migrauit populos:a qbꝰ nobis aurora cōſurgit:& eis ſubegit plurios eiſq: iperauit:Qď āt i cicadā verſꝰ ſit:cur fingat̄ nōnullę poſſūt rōnes oſtēdi. Prima q̄rū ē:quia vti rore matutino:q̄ i aurora cadit:cicadę alunt̄:ſic & iſte ſūptibꝰ oriētaliū:q ſub aurora ſūt:alebat̄. Præterea quia cicadę nigræ ſūt cū virides naſcant̄:ſic & iſte qui albus natꝰ ē:agēte feruore ſolis:eiꝰ regionis:ad quam tranſitū fecerat:icolaꝝ ritu niger effectus eſt. Poſtremo quia ſenex audita morte Mēnonis filij:& ſuoꝝ deſolationem in querulam ſenectutem lapſus ſit:& inde mortuus:vti cicadæ faciūt:quę potius conqueri:q̄ cantare videntur:& demum poſt longam querelam crepantes obeunt.

Titonꝰ i cicadam verſus.

De Memnone Titonis filio. Cap. XI.

MEm non Ouidio teſte:filius fuit Titoni ex aurora ſuſceptus. hūc dicūt cū maxima oriētaliū populoꝝ copia ſubſidio veniſſe Priamo:& in pugna ab Achille occiſus eſt. De quo fabuloſe dicit Ouid. ꝙ dum rogo īpoſitus vreret̄:orōne auroræ matris a Ioue in auē mutatus eſt:& cū eo multæ aues ex fauillis pyræ ꝓdiſſe:quæ cum ter pyram cum igēti clamore circuiſſent:ſeſę diuiſere. & tā diu inter ſe decertauere:donec mortuę occubuere. Quas aues Mēnonias appellatas dicit Ouid. Hęc fictio a cōſuetudine quadā circa pyrā Mēnonis ſeruatā a ſuis:& a quadā cōtingentia:mirabili ſūpſit originē. Vetuſtiſſimus mos orientaliū fuit:cariores amicos regis mortuo velle cū cadauere regis cōburi:& ad hoc:ſeu aduerſum cōcurrentes:vt circa Mēnonis corpus factū puto:ſeu aliter i mortē vadunt:& regio iponunt̄ rogo. Prætere a dicit Solinus de mirabilibus mūdi ſic. At iuxta Iliū Mēnonis ſtat ſepulchrū:ad quod ex ſempiterno ex æthiopia cateruatim congregatæ aues aduolant:q̄s Iliēſes Mēnonias vocant. Cremutiꝰ auctor ē:has eaſdē anno.v. in æthiopia cateruatim cōgregari & vndiq: verſum quo vſq: ſint ad regiam Memnonis cōueuire

Amicos regis cū rege cōburi.

Aues Mennonias.

Hæc ille. Poſſumus ergo ex dictis aſſumere fortuitu cõtigiſſe aues illas eo tũc veniſſe: vbi regiũ Mẽnõis fu
nus agebaꝛ: & circuiſſe volatu locũ: & ide a ſimplicibus creditum eos q̃ ſe morti dederãt i honorẽ regij fune
ris i fauillas: & ex fauillis i aues eſſe mutatos. Mẽnonẽ autẽ i auẽ verſum nil aliud deſignare reor: q̃ viri cele
brẽ famã: q̃ poſt eius mortẽ euolauit: lõge lateq; agẽtibus oratõibꝰ: & ꝓconijs populoꝝ ſuoꝝ. hũc Mẽnonẽ
aiunt quidam Suſim inſigne oppidum Perſiæ: quod Sure fluuio imminet: conſtruxiſſe.

De Bucolione Laomedontis filio qui genuit Eſipium & Piſadum. Cap. XII.

BVcolion filius fuit Laomedontis: vt i Iliade teſtaꝛ Homerus dũ dicit: Bucoliõ autẽ filius gereroſi
Laomedõtis &c. De hoc aũt nil habemus vlterius: niſi ꝙ genuerit filios duos: Eſipiũ & Pidaſum.

De Eſipio & Pidaſo filijs Bucolionis. Cap. XIII.

ESipiꝰ & Pidaſus filij fuerũt Bucoliõis: vt i Iliade ſcribit Hom. ſic dicẽs. Fuit ãt ad Eſipiũ & Pidaſũ.
quos quõdã nympha his a Varuarea genuit laudabili Bucoliõi. hi q̃dẽ ſtrẽnui iuuenes i pugna ad
uerſꝰ gręcos fuere: ſed tãdẽ ab Eurialo quodã gręco pugnãtes occiſi ſũt ãbo: vt idẽ teſtaꝛ Home.

De Priamo Laomedõtis filio: q̃ ex Hecuba cõiuge. xix. genuit iter filios & filias & ex alijs mu lierbꝰ iter mares & fœmias genuit. xxxi. ex q̃bus. l. noia tãtũ. xxxviij. cognouimꝰ: q̃ hęc ſũt.

Pria Creuſa. ij.
Caſſãdra. iij. Iliona. Laodices. v. Lycaſtes. vi. Mediſicaſtis. vij. Polyxena. viij. Paris. ix. Hector. x. Helenꝰ. xi
Chaõ. xij. Troilꝰ. xiij. Deiphobꝰ. xiiij. Polydorꝰ. xv. Polydorꝰ. xvi. Lycaõ. xvij. Eſacꝰ. xviij. Antiphꝰ. xix. Iſus.
xx. Teucer. xxi. Dimocoõtes. xxij. Echemõ. xxiij. Cremenõ. xxiiij. Gorgitiõ. xxv. Cebrion. xxvi. Phorbas.
xxvii. Doridõ. xxviii. Pãmon. xxix. Aliphõ. xxx. Agatõ. xxxi. Hippothous. xxxii. Aganon. xxxiii. Lacoõtes.
xxxiiii. Miſtor. v. Iphates. xxxvi. Teſtorius. xxxvii. Tymœtes. xxxviii. Polites. Cap. XIIII.

PRiamus Laomedõtis regis fuit filꝰ adeo notus inter mortales vt vix vꝗ̃ notior alter ſit. Eo quidẽ
adhuc puero exiſtẽte ab Hercule Ilion ciuitas deleta ẽ: & occiſus Laomedon: & ipſe cũ multis alijs
captus: quẽ Hercules vicinis ꝓciũ ꝓ eo dãtibus: illis reſtituit: & a redẽptiõe Priamus appellatus: vt
Seruio placet. hũc tamẽ ſemidirutã patriã reſtauraſſe cõſtat: voluntq; ſcriptores multi eã aduerſus hoſtiles
ipetus vallaſſe. Nã dicit Ser. eũ ſic egiſſe: vt ꝓ rato haberet ſecũdũ Plautũ: tribus ſtãtibus rebus: eã capi nõ Priamus vñ dictꝰ.
poſſe. vita. ſ. Troili: Palladii cõſeruatiõe: & Laomedõtis ſepulchro itegro: qđ i porta ſceæ fuit. Secũdũ autẽ
alios lõge plura ad eã capiẽdã opportũa gręcis fuere: vt. ſ. de Aeaci genere aliqs iteresſet: & inde Pyrrhꝰ ad Tria Ilii
modũ puer i bellũ vocatꝰ ẽ. Vt Rhęſi regis eq̃ tollereꝛ: ãteq̃ Xãti aquã guſtaſſet: & vt Hercul' itereſſent ſagit Fata.
tæ: q̃s miſit Philoctetes: cũ ipſe nõ poſſet afferre morte ꝑuẽtus. Priãus ergo Laomedõte mortuo regnauit
cui cũ cũcta ꝓ votis ſuccederẽt: capta Hecuba filia Ciſſei regis Thracię i cõiugẽ: & ex ea multis ſuſceptis fi
lijs: & ex alijs mulieribus ẽt q̃pluribus: itã grãdẽ regnũ ſuũ ãpliauit ſplẽdorẽ: vt nõ ſolũ Troię rex: ſed totius
aſię videreꝛ. Sane dũ patris filꝰ eſꝰ ꝓ capta Heſiõa ſorore priami ab hercule Helenã Menelai cõiugẽ rapuiſ
ſet: & deduxiſſet i Troiã: nulliſq; poſſet iduci ſuaſiõibꝰ: vt illã repetẽtibꝰ græcis reſtitueret. Eos cũ mille na
uibꝰ i littus Troianũ deſcẽdẽtes vidit: & Illiõ ẽt obſidẽtes & circũ igne ferroq; cuncta vaſtãtes: & perſæpe fi
lios ſuos & naturales & legitimos: & auxiliares reges occidẽtes: & poſtremo cæſum vidit hectorẽ: & curru
Achillis trahi: ad cuius redimẽdũ cadauer dicit Home. i Iliade circa finẽ nocte Mercurio duce iuiſſe: & flexis Att/ Priami fatũ.
genibus Achillẽ oraſſe. Eſto dicat Seruius lõge aliter fuiſſe: eũ. ſ. nocte ad tentoriũ Achillis acceſſiſſe: eũq;
dormiẽtẽ iueniſſe: adeo: vt eũ occidere potuiſſet: ſed excitaſſe potiꝰ voluiſſe: atq; oraſſe & obtinuiſſe petitũ
& ab Achille vſq; Troiã poſtmodũ ꝓſecutũ: ſed hęc ab Homero oppſſa: ne q laudũ Achill' erat ꝓco: videreꝛ
dedecorũ ſuoꝝ recitator. Preterea vidit priamus palladiũ ſubtractũ: equos Rheſi eductos: Troilũ cęſum &
paridẽ: & vltio Illiõ capi: & filias captiuas deduci & igne cũcta cremari: & i regiã vſq; ſuã: poſt polytẽ filiũ fu
giẽtẽ Neoptholemũ penetrãtẽ: & i ſinu ſuo ifœlicẽ filiũ occidẽtẽ: ſeq; obiurgãtẽ trãſfodi gladio. Sãe dicit Ser.
de morte priãi varie opiari: cũ dicãt alii eũ a pyrrho i domo regia captũ: & ad tumulũ vſq; achillis tractũ: ibi
q; cõfoſſum & buſto caput abſciſſum: atq; pilo ipoſitũ & circũlatũ. Alii dicũt ad hercei Iouis arã: vt diximꝰ:
qđ opiari videꝛ Ver. fuerẽt. n. huic vt ipſemet Achilli narrat i vltio Iliadis lib. filii q̃nq̃gita iter mares & fœmi
nas ex q̃bus dicit ſe. xix. ex cõiuge ſuſcepiſſe: reliquos vero ex mulieribus alijs in atrijs ſuis cõmorantibus.

De Creuſe prima filia Priami & Aeneæ coniuge. Cop. XV.

CReuſa filia fuit Priami & Hecubæ vt teſtaꝛ Seruius: fuitq; Aeneæ cõiũx vt ſępe per Ver. patet: eiq;
filiũ peperit Aſcaniũ. Hãc in excidio Ilionis ab ænea cũ pr̃e & filio fugiẽtẽ perditã dicit Ver. ſed nõ
nulli eã ab ipſo ex pactione cũ græcis facta occiſam volunt: ne q̃s in ſua libertate ex ſemine Priãi
ſupereſſet. Q đ ſatis caute tetigiſſe videꝛ Vergi. vbi Aeneã exq̃rentẽ eã deſcribit: & illius vmbrã loquẽtem
Aeneæ inducit atq; dicentẽ. Nõ ego mirmidonũ ſedes delopũue ſuperbas Aſpiciã. aut grais ſeruitũ matri
bus ibo. Dardanis & diuæ veneris nurus. Sed me magna deũ genitrix his detinet oris &c. Et ſic patet poſt
q̃ a nemine captã ſe dicit: ſed detineri a matre deũ: quæ terra ẽ: ibidẽ mortuã derelictã atq; infoſſam.

De Caſſandra. ii. Priami filia. Cap. XVI.

CAſſandra filia fuit priami & Hecube formoſa virgo. Quam cũ amaret Apollo: eiuſq; concubitũ
peteret: petiit Caſſandra munꝰ: quod illi apollo ſe daturum iuramẽto firmauit. Petiit ergo vt va
tes fieret & facta eſt. Volens aũt apollo quod petierat: ipſa negauit. Quãobrẽ turbatus apollo:
cum auferre neq̃ret qđ dederat: egit vt nulla pręſtaretur fides vaticiniis ſuis: & ſic factum eſt. Nã Caſſandra vates cui nihil credebatur.
cũ ex raptu Helenę q̃d futurum eẽt Troianis pręediceret: non ſolũ non credita: ſed a patre & fratribus ſępiſ
me verberibus caſtigata eſt: hęc aũt Corebo Migdonio iuueni deſponſata fuerat: Verg. aſſerente. Tandẽ
cũ nondũ nuptias celebraſſet capto Ilio/ & ipſa ifœlix a gręcis capta eſt. vt idẽ dicit Verg. Ver; Ilio diruto/ &
pręda inter principes diuiſa/ miſella in ſortem contigit Agamennoni. & quę illi fata ſeruarentur a coniuge
pręedixit. vt Seneca poeta teſtatur in Tragœdia Agamẽnonis. Sed more ſolito nil ſibi creditum eſt. Ex quo

vt in Odyſſea teſtaẽ Homerus:factũ ẽ:vt in cõuiuio ab Egiſto & Clitẽneſtra & Agamẽnon occideretẽ:& ipſa iubente et Clitẽneſtra perimeretẽ. Qd' ãt de Apolline fictũ ẽ ab euẽtu ſumptũ videẽ. Studuit.n.virgo vt vaticinio iſtueretẽ:& eo q̄ optime ꝑficeret ab apolline diuinatõis deo diligi viſum eſt:dictũq; illi ab eo, cõceſſum qd' labore quæſiuerat:& quoniã fides dictis eiuſdẽ nõ præſtabaẽ qd' figmẽti ſupereſt additum eſt.

¶ De Iliona.iij. Priami filia & Polymneſtoris regis Thraciæ coniuge. Cap. XVII.

ILiona:vt Seruio placet.filia fuit Priami:& vt aſſerit Paul⁹ ex Hecuba. Hæc ratiõe veteris hoſpicij: & inſignis amicitiæ vt dicit Seruius:Polymneſtori regi Thraciæ matrimonio iũcta eſt.

De Laodice.iiij. Priami filia:& Helicaonii coniuge. Cap. XVIII.

LAodice priami fuit filia. & Helicaonio filio Anthenoris regis Thraciæ nupta:quã vocabãt Troiani Laodicẽ galoo. hæc aũt teſtaẽ Home. i Iliade dicẽs. Quã Anthenorides hẽbat rex Helicaõ Laodicẽ priami filiarum ſpecie optimam. Hanc Hecubæ ego filiam fuiſſe puto.

¶ De Lycaſte.v. Priami filia:& coniuge Polydamantis. Cap. XIX.

LYcaſte:vt aſſerit Paulus :filia fuit Priami pulchritudie iſignis adeo vt captus ex ea Polydamas Anthenoris & Theano ſororis Hecubæ filius :illam ex concubina ſuſceptam ſumeret in vxorem.

¶ De Mediſicaſti.vi. Priami filia & Polippi coniuge. Cap. XX.

MEdiſicaſtis filia fuit Priami naturalis:nec habeẽ ex qua matre. Quæ q̄dẽ nupſit Polippo Mẽtoris filio:vt i Iliade teſtaẽ Homerus. Habitabat quã ipid:on anteq̃ venirẽt filij Aciuorũ. Filiã aũt priami nothã hẽbat Mediſicaſtin. Hu⁹ Mediſicaſtis virũ.ſ. Polyppũ in certamie a Teucro Thelamonis filio occiſum dicit Home.

¶ De Polyxena.vij. Priami filia. Cap. XXI.

POlyxena virgo filia fuit Priami & hecubæ:vt perſæpe teſtatur Euripides in tragœdia:cui titulus Polydorus. Hæc iter cæteras Troianas formoſior ferẽ:ob quã formoſitatẽ ifortunio ſuo:ab Achille dilecta ẽ:quo amore i mortẽ fortiſſimi iuuenis hecuba ꝓditorie vſa ẽ:nõ exiſtimãs per Achillis vulnera ſanguinẽ inocuæ virginis ſe fuſurã. Hãc q̄dẽ poſt Ilionẽ euerſum:vt Sene. tragicus teſtaẽ i troade:pyrrhus achillis filius ad placãdos p̄ris manes popoſcit:atq; poſt lõgũ iurgium:ſic ſuadẽte Calcãte vate cõceſſa eſt. Quã ornatã ritu virginum nuptias celebrãtiũ ad Achillis tumulũ truculẽt⁹ deduxit iuuenis: & quoniam ab imagine Achillis petitã dicebant:vt dicit Euripides i præallegata tragœdia:ibidem interemit.

Pirrhus polixenã iterfecit.

¶ De Paride octauo Priami filio:qui genuit Daphnidem & Ideum. Cap. XXII.

PAris:q alio noie Alexãder dict⁹ ẽ:fili⁹ fuit ꝑami & Hecubę:ex quo talis añ alia recitaẽ hiſtoria. Dicit.n. Tulli⁹ vbi de diuinatõe ſcribit:Hecubę p̄gnanti:ea.ſ. p̄gnatiõe:ex q̃ poſtea natus ẽ paris:per q̄etẽ viſũ facẽ parere Troiã oẽm cõburẽtẽ atq; diſſipãtẽ. Ob qd' ſomniũ ãxius priãus apollinẽ cõſuluit:q te r̃ndit naſcituri filio opera Troiã oẽm perituram. Quão brẽ priam⁹ Hecu. naſciturũ iuſſit expõi. Hecuba ãt cũ ſpecioſiſſimũ filiũ perſpexiſſet:miſerta tradidit eũ q̄buſdã:q illũ paſtorib⁹ regijs alẽdũ traderẽt: & ſic ſub Ida a paſtorib⁹: educat⁹ ẽ: & cũ adoleuiſſet Oenõis nymphæ Idę cõtubernio vſ⁹: duos ex ea ſuſcepit filios:ꝑterea cũ iter quoſcũq; litigãtes eẽt eq̄ſſim⁹:i maximã iuſticię famã euaſit:adeo vt litigãtib⁹ de formoſitate pallade Iunone & venere:ꝓpter aureũ pomũ a diſcordia eis i cõuiuiũ ꝓiectũ:i quo deẽ digniori:erat ſcriptũ a Ioue ad eũ ꝓ ſñia remiſſæ ſunt. Quæ:vt aiũt illi:ſub opacis nemorꝫ vmbris locor cui Meſaulõ dicebaẽ:remotis veſtib⁹ ſeſe paridi mõſtrauere. Eiq; dixit pallas:ſi eã cęteris pulchriorẽ diceret ei rerꝫ oium cognitionẽ daturã. Sic & Iuno regnorꝫ & diuitiarꝫ dominiũ. Ven⁹ ãt pulchriorẽ orbis mulierẽ ſpopõdit. Qua tract⁹ cõcupiſcẽtia ſiluãus Iudex Veneri deberi pomũ iudicauit. Tãdẽ:vt dicit Serui. hic paris ſecũdũ troica Nerõis fortiſſim⁹ fuit:adeo vt i agonali certamie:qd' agebaẽ Troię:ſuperaret oẽs: & ipſm Hectorẽ. Qui cũ irat⁹:q a vinceretẽ:i eũ ſtrigeret gladiũ p aſtorẽ putans:dixit ſe eẽ germanũ:qd' ablatis crepũdijs ꝓbauit:cũ adhuc ſub hitu lateret paſtorali. Et ſic videẽ q̄ cognit⁹ recept⁹ fuerit i domũ patriã. Inde cõpoſitis xx. nauib⁹ a prião ſub ſpẽ legatõis ad repetẽdã Heſionã i gręciã miſſ⁹ ẽ:vbi aliq̄ volũt:& hos iter Ouid. vt in epiſtolis eius patet:a Menelao hoſpitio ſuſceptus & honoratus ẽ. Alij vero arbitrãẽ in gręciã veniſſe:abſẽte Menelao:& ad fam̃ pulchritudinis Helenę tract⁹ Spartẽ petijſſe ciuitatẽ:& eã expugnaſſe ãno regni agamẽnonis prio nõ exiſtẽtibus ibi caſtore & polluce:q ad agamẽnonẽ perrexerãt:& ſecũ hermionẽ helenę & Menelai filiã duxerãt. Et ſic ciuitate capta helenã renitẽtẽ rapuiſſe:& oẽs theſauros regios abſtuliſſe:qd' ſatis elegãter tãgit Ver. dũ dicit. Me duce dardãi⁹ ſpartã expugnauit adulter &c. Et ob hoc volũt q hãc opinionẽ tenẽt Helenã poſt captũ Ilionẽ meruiſſe a viro recipi. Ex q̃ rapia bellũ decẽnale gręcorꝫ aduerſ⁹ Troianos ſuſceptũ ẽ:a qd' refert Home. paridẽ ab Hectore frẽ icrepitũ deſcẽdiſſe ſemel:& ſigulare certamẽ aduerſus Menelaũ ſũpſiſſe:i quo cũ apertiſſie vinceretẽ:a Venere eũ ꝓlio ſubtractũ dicit:adijciẽs ipulſu Minerue pãdarꝫ i Menelaũ ſagitaſſe atq; eũ vulneraſſe:& ſic qd' erat ſigulare i vniuerſale certamẽ deuẽit. Poſtremo iã Hectore & Troilo perẽptis ab achille:cũ ipſe arcu & ſagittis:q b⁹ plurimũ valebat:achillẽ fraude Hecubę ad deſpõſãdã Polyxenã itẽplũ Tymbrei Apolli. nocte:& ſolũ euocatũ occidiſſet:& ipſe a Pyrrho achill' filio occiſ⁹ ẽ. Paucis q̄ppe fictõib⁹ hęc hiſtoria iterlita ẽ:q̄s enucleare volẽtes prio iudiciũ Paridis videam⁹ i quo ſñia Fulgẽtij meo iudicio ſequẽda ẽ. Dicit.n. tripartitã mortaliũ vitã eẽ. Quarꝫ prima theorica dr̃. ſecũda practica. tertia philargica:q̄s nos vulgariorib⁹ vocabul' cõtẽplatiuã:actiuã:& voluptuoſã nũcupam⁹. de q b⁹ Ariſtoteles vti de cæteris optime facit:diſſerit i primo ethicorꝫ. Has Iuppiter. i. deus:ne videaẽ aliquã reprobãdo arbitriũ liberꝫ cuiq̃ ſurripere:ad iudiciũ Paridis. i. cuiuſcũq; hois remittit vt ei liceat quã maluerit approbare:& ſibi ſumere. q̄d aũt ſumẽdi voluptuoſã ſequaẽ exitu Paridis demõſtraẽ. q̄ aũt a Venere ſubſtractus ſit:ad eius declarandam ignauiã dictũ eſt:vt appareat q̄ iners tantũ vacaret Venereis. Pandarum autem a Minerua impulſum ideo dictum eſt vt oſtẽderetur aſtutia Troianorum:qui vidẽtes deficere Paridem:vt eum morti ſubtraherent:non ſeruatis pactionibus in Meneaum fecerunt inſultum.

Paris ex ponitur.

Paris iudex inter deas electus.

Paris cũ hectore cõgrediẽ

Paris Hectorẽ fraude intercipit.

¶ De Daphnide & Idæo filiis Paridis. Cap. XXIII.

DAphnis & Idæus vt paul⁹ affirmat: filii fuere paridis ex Oenone nympha idęa ſeu pegaſea: cu⁹
amicitia vſus dū paſtor eēt ſuſcepit: de quibus nil memoratu dignum comperiſſe memini.

¶ De Hectore Priami filio. ix. q genuit Aſtianaſtem. Cap. XXIIII.

HEctor præ cæteris corporea virtute iſignis: vatū oium carminibus celebris: iuuenis phama iclyta
i nouiſſimū vſq3 diē forte victurus: filius fuit priami regis & Hecubæ. hūc i cōiugē ſumpſiſſe Andro
machā filiā lectiōis Thebaꝝ Ciliciæ domini teſtat̄ Hom. ex q̄ iā orto græcoꝝ bello filiū ſuſcepit
noie Aſtianactē: eſto ipſe Scamādrū appellaret. Huic igr̄ & ſi militaris diſciplīæ plurimū ineēt: tā
grādis erat animi audacia & corporis robur vt poſt occiſum ꝓteſilaū primū i littus troianū ex græcis e naui
bus ꝓſilietē: troianoꝝ aciē perſæpe p̄ſentia ſua nō ſolū aduerſ⁹ gæcos ad ſubſiſtēdū patientē faceret: ſed ad
iſiliēdū redderet audacē: Et qđ mirabilius erat: ipſe ſolus ſæpiſſime græcoꝝ thurmas aggredi auſus eſt: &
vi diſgregare phalāges: adeoq3 oē agmē cogere: vt ſol⁹ eſſet terror achiuis oīb⁹. Hic aduerſ⁹ aiacē Thelamo
niū vt ait Home. ſingulari pugnauit certamie. nox tamē ſuperueniēs nō minus aiaci grata q̄ ſibi diremit du
ellū: a quo more priſco cū diſcederet: gladiū illi dono dedit: quo ſe Aiax poſtmodū iteremit: & ab eo ſuſcepit
baltheū: quo ornatus ab achille occiſus ē: & poſt curꝝ tractus vt ait Serui. Tādē cū multos ēt græcoꝝ pricī
pes morti dediſſet: patroclū Achillis amicū & ſuis iſignē armis occidit: achillē exiſtimās ſuperaſſe: & armis Aiax &
nudatū iſignibus pōpa iclytus igēti toriā itrauit: ſuæ necis irritamēto glorioſus. nec multo poſt cū Ahille cō Hector ſi
greſſus ſeu feſſ⁹ hector: ſeu multū p̄ualeret achilles: ab achille ſuperat⁹ occubuit: & nō ſolū armis ornatuq3 g'lari cer
reliquo a Victore ſuperat⁹ ē: veꝝ & curru cū baltheo ab aiace cōceſſo tract⁹ circa iliōnē priamo ēt ꝓſpectāte tamie pu
ē: & ad naues vſq3 græcoꝝ deuectus. Quas penes ſæuerus iuuenis nondū poſito amici occiſi dolore: nudū gnauerit.
cadauer per dies. xij. iſepultū ſeruauit donec nocte redēptur⁹ miſerabil' pr̄ priam⁹ veniret: vt ſcribit Home. Achill' ſe
Veꝝ eodē homero teſte iuſſu iouis ab apollie cadauer iſigne ne corrūperet̄: añ fun⁹ ſacris liquorib⁹ perlitū uitia
ē. priamo āt reſtitutū Iliadū lachrymis & mœrore publico: & ſolēni cerimōiaꝝ veteꝝ pōpa tumulatū ē: eiuſ
q3 cieres aurea i vrna ſeruati. In hac hiſtoria nil fictū ē p̄ter qđ apollie ſit cadauer curatū: qđ factū ē medico
iuſſu achillis: Dicebat Leōti⁹ & hoc nō honorificētię cā: ſed expectatōe pecunię: q̄ ſperabat cadauer redimi
ſi itegrū ſeruaret̄ vti factū ē. mltis. n. ſuſceptis mūerib⁹ poſcēti priāo reddidit. Huic vnū tātū legiſſe filiū me
mini: aſtianactē. ſ. Veꝝ iudicio alioꝝ plures fuere: cū dicāt Euſe. & Beda: vnuſq3q3 eoꝝ i libro quē tēpoꝝ ſcri
pſere: hectoris filios poſt lapſū tēporis Iliū recepiſſe: helēo eis ſubſidiū p̄ſtāte ac poſteros āthēoris ex iliōe
pulſos regnāte Latinis Aſcāio ęneę filio. Inſuper Vicēti⁹ gallic⁹ hiſtoriograph⁹ velle videt̄: Frācoꝝ reges ho Frācorū
diernos a filijs Hectoris ātiq̄ſſimā originē hūiſſe: aiēs a Frācone quodā Hectoris filio cū i extremā germāiā origo ab
aufugiſſet: Sycābriā ciuitatē cōditā: & tractu tēporis hui⁹ Frācōis ſucceſſores ripas obſeruātes Danubij i oc Hectore
ciduū deſcēdiſſe: ac Marco māno priāi filio & Samiōe ex poſteris Anthēoris ducib⁹: Gratiāi Cæſaris Augu
ſti tēpore: trāſuadato Rheno eas i partes veniſſe: q̄s ſēper poſtea tenuere: ſibiq3 ex eis ducibuſq3 reges con
ſtituere: & i poſteritatē longā atq3 fulgidā deuenere. Qđ & ſi multū non credā: abſit vt oino negē: cū oia ſint
poſſibilia apud deum.

¶ De Aſtyanacte Hectoris filio. Cap. XVV.

ASTyanactes vt ſæpiſſime in iliade teſtat̄ Homerus & Seneca poeta in troade tragœdia: vnic⁹ fuit Aſtia
Hectoris filius ex Andromacha natus eidē poſt ichoatū bellū iter troiāos & græcos: vt ſatis per nax alij.
Vergiliū ſumi pōt vbi deſcribit Andromachā Aſcaniū alloquētē: qđ ēt ex tragœdia Senecæ p̄alle
gata colligit̄: vbi dū ab Vlyſſe q̄reret̄ i mortē (vt paruuloꝝ moris ē) cōfugit ad matrē. Sed tādē vi agēte gręcis
expoſcētibus redditur anteq̄ naues a Sygeo ſoluerēt: vt q̄dā volūt: e turri deiectus ē: vt alij ſaxo illiſus: & ſic
mortuus: ne vlla priami generis libera ſuperaſſet poſteritas. hūc Homero teſte hector vt plurimum voca
bat Scamandrum.

¶ De Heleno. x. priami regis filio. Cap. XXVI.

HElenus priami fuit filius: & Hecubæ vaticinio iſignis vt de eo loquēs teſtat̄ Verg. dicēs. Troiugēa
iterpres diuū q numina phœbi. Qui tripodas clarij lauros: q ſidera ſentis. Et volucrū linguas: &
p̄petis omina pēnæ Fāre age &c. Huic ſūt q dicāt a græcis idultū: q a capt⁹ eis opportūa ad Tro
iā capiendā reuelaſſet. Ipſe tamē Ilione deiecto pyrrho Achillis filio nauigationē ꝓhibuit: p̄dixitq3 futuram
peſtē nauigātibus. Quāobrē non ſolū a pyrrho ſeruatus ē: ſed ab eo in Epyrū deductus: & ibidē illi parte re
gni conceſſa cū Hermionā rapuiſſet Horeſti Andromachā olim Hectoris cōiugē quā loco vxoris tenuerat:
illi cōiunxit cōiugio. & tandē cū pyrrhus ab horeſte occiſus fuiſſet i tēplo apollinis vt dicit Seruius. Moloſſū
pyrrhi filiū: quē illi andromacha pepereat & eius regnum ſeruauit. Qui q̄dem Helenus cum regnum ſuum
Chaoniā de noie fratris appellaſſet: ibidē iſtar Troiæ ciuitatē ædifcauit: in q̄ Aeneā profugum ſuſcepit: & ho
norauit: & donatis muneribus interceptum dimiſit. Quis tamen illi fuerit finis non legi. Chaonia

¶ De Chaone priami filio. xi. Cap. XXVII. vnde.

CHaō vt dicit Serui. fili⁹ fuit priāi ex q̄ mr̄e nō dicit. hūc iſuper ait ab Helēo i venatōe iaduertēter oc
ciſū: & ob id q̄ſi i perditi fr̄is ſolatiū regni portionē. q̄ helēo fuerat a pyrrho conceſſa: ab eodē he
leno Chaoniam nominatam.

¶ De Troilo. xij. priami filio. Cap. XXVIII.

TRoilus fuit priami regis filius & Hecubæ: vt ſatis abſq3 teſtimonio notū ē hic aūt adhuc adoleſcē
tulus auſus aduerſus Achillē pugnā arripere ab eo occiſus vt patet liq̄do per Verg vbi parte alia
fugiens amiſſis troilus armis.

¶ De Deiphobo. xiij. regis priami filio. Cap. XXIX.

DEiphobus filius fuit priami ex Hecuba: qui cū multa i hoſtes egiſſet dū ſe tutum arbitraretur oc
cubuit. nā inter tumultū capti Ilionis dormiēs inſidijs Helenæ quā poſt mortē paridis cōiugē du
xerat occiſus: & turpiter lacerat⁹ fuit: vt apud Vergi. refert Aeneas: q illū iſignia vulnerū ſeruantē

apud inferos deſcribit ibi: Atq; hinc priamidē laniatum corpore toto. & infra per plures verſus.

℄ De Polydoro. xiiij. priami filio. Cap. XXX.

POlydoros ego duos fuiſſe Priami filios cōperio. nā vnū ex hecuba ſuſcepiſſe i tragœdia: q̄ Poydor⁹ ititulat: pleīſſime aſſerit Eurypides: Alterū vero ex Laothoi filia Althai ſuſcepiſſe dicit Home. i Iliade: eūq; in pugna occiſū ab Achille. Nos āt de prio ꝓſeq̄mur. Fuit ergo iſte Priami filius & Hecubæ quem vt dicit Eurypides: priamus filiis ad futuros euentus cum maximo auri pondere miſit in thraciam ad polymneſtorem regem antiquū hoſpitē: & amicū atq; generū ſuū vt eum aleret & cum auro ſeruaret: Sane cū iā i græcos lætiori vultu ꝓſpicere videret fortūa: cū illa polymneſtor aīum vertit: & auri cupidus: polydorū in littore ſpatiātē telis aggredit & fruſtra fidē iplorātē occidit. cadēriq; tumulū ſuperiniecit: cui ſuper creuere mirti virgulta. Hec aūt a Verg. ſcribunt ibi. Hūc polidorū auri quodā cū pōdere magno. & infra per plures verſ⁹: i qb⁹ ēt refert q̄liter virgulta ex his p̄dā fortuitu ab æneā diſcerpta emiſere ſanguinē: & demū verba qbus vt fugā arriperet ęneā p̄monuit. Huius extremę partis nil aliud tegit figmētū q̄ q̄ mitteta qbus amica ſūt littora ad iſtar iaculorū emitrūt virgulta. Sanguis vero emiſſ⁹ mortis violētā ſpeciē deſignat. Sic & verba hoīum cōſciorū relata: per quę cōpręhendit iniquitas occiſoris. & mōetur quis apud tales morā non eē trahendam.

Polymneſtor Polydorū ob aurū obtrūcat.

℄ De Polydoro. xv. & Lycaone. xvi. filijs priami. Cap. XXXI.

POlydorus hic alter a ſuperiori & Lycaō filij fuerūt priāi & Laothoi: vt ſatis apud Homerū Licaon oſtēdit Achilli dicēs: Te precor achille miſerere mei: itur⁹ eni tuus ſeru⁹ ſū quo miſeris: te penes icōuiuio fui: dū me i viridario cœpiſti & i Lēnon tranſmiſiſti: duodecima dies abijt poſtq̄ ad ilionē redij: & i tuas māus iterū reduxit me de⁹: me iuuenē vides: quē genuit Laothoi filia Althai ſenis: q bellereſſi dn̄abat. Huius aūt filiā priam⁹ hēbat: & alias. ex iſta aūt duo nati ſum⁹: tu aūt ābos iugulabis. Certe primū iter pedeſtres domuiſti polydorū deo ſimilē & percuſſiſti lācea. Nūc aūt mihi iſortuniū paras: tuas effugere man⁹ non poſſū. ſed hoc in animo ponas quæſo ne me interficias. non ei ex vno ventre cū Hectore ſū: q tibi ſociū iterfecit &c. Verū achilles nil iuūātib⁹ p̄cib⁹: eū ignominioſis obiurgās verbis: i Scamādrū flumē ipulit: & in eodē miſere perijt. Patet ergo ex verbis hui⁹ Polydorū hūc aliū a prio fuiſſe: q vt teſtat Home plurimū diligebat a priāo: eo q̄ iunior filiorū eēt. & ob id nō permittebat illum i pugnā deſcēdere. vicebat. n. hic celeritate pedū quoſcūq; coętāeos: & mirabilē de ſe p̄bebat idolē. Verū q̄dam die neſciēte priāo armat⁹ deſcēdēs i hoſtes idicit i achillē: q lācea eū percuſſit: & fractis obſtacul' armorū iſocē euiſcerauit. Sed ipe viſcerib⁹ māu collectis dū abiret debilitat⁹ occubuit: nec potuit hector i ei⁹ ſalutē veniens eum e manibus mortis ſubtrahere.

℄ De Aeſaco. xvij. Priami regis Troiæ filio. Cap. XXXII.

AEſac⁹ fuit fili⁹ priāi & Alyxothoes dymātis filię: vt dicit Oui. Q uāuis ē illū ꝓles enixa dymantis Aeſacō vmbroſa furti pepeniſſe ſub ida. Fert Alyxothoe &c. Hic añ belli troianū diu nat⁹ ē: & mortu⁹ pauloāte iitiū: ex quo talē recitat Oui. fabulā. Erat huic ciuitas exoſa: & libēs nemora colebat & rura. cōtigit vna die vt videret eperiē virginē capillos pectētem ſuos atq; ſiccātē: & ei⁹ caperet formoſitate. quē cū vidiſſet Eperię ad ſe accedētē: cōfeſti fugā arripuit. hic vero dū illā feruēter ſeq̄ret: & cōtigiſſet vt virgo fugiēs ab āgue iter herbas latēte morderet & moreret ex morſu: acri dolore cōcuſſ⁹ i deſideriū mortis icidit: & ex ſcopulo ꝓxio ſe i mare p̄cipitē dedit: cui⁹ miſerta Thetys eū mutauit i mergū nōdū ſic vocitatū. Ipe tñ vitā ſpernēs dū ſępe mergeret moritur⁹ i vndos: mergi nomē ſortit⁹ ē: hūc priam⁹ & filij facto illi tumulo fleuere diu: eo q̄ ſi vita māſiſſet: Hectore nō videbat iferior virib⁹. Eū āt i mergū iō verſū dicit Theodōti⁹: q a viu⁹ deſcēdit ad ima & ab aqs mortu⁹ i altū reduct⁹ ē. Ego āt puto iō i mergū verſū creditū ſeu dictū: eo q̄ q nare nō norūt ſi i aq̄s cadūt añq̄ moriāt & mergūt: & i altū ſępe redeūt more mergi. Seu forte ſic cōtigit vt dū i aq̄s cecidiſſet Aeſac⁹ & remāſiſſet i fundo: merg⁹ q ante aq̄s itrauerat: tūc eas exiēs euolauit. & hic ſūptū Aeſacū i mergū verſū.

Aeſac⁹ in mergum mutatur.

℄ De Antipho. xviij. & Iſo. xix. filijs Priami. Cap. XXXIII.

AMntiphus & Iſus priāi fuere filij. verū antiphus ex Hecuba ſuſceptus ē: cū naturalis Iſus exiſteret vt auctoritate cōſtat Homeri: q i Iliade de ābob⁹ ſic ait. Ille āt iuit iſcq; & ātiphō iterfectur⁹ filios duos priāi Nothū & legitimū: ābobus i vno curru exiſtētibus. ſed nothus frēa regebat: Antiphus āt trālibat &c. Reſtat igit qd' Iſus erat nothus: q frēa regebat. Hi tamē ābo: vt erāt ab Agamēnone i pugna vna hora occiſi ſunt: & ob id iunctos appoſui.

℄ De Teucro. xx. priami filio. Cap. XXXIIII.

Euocer vt affirmat Barlaā: fili⁹ fuit priami ex nympha ſuſceptus Anthiodona. nec eſt hic is a quo

T Teucri appellant troiani. nā ille longe fuit antiquior: & filius ſcamandri Cretenſis: qui ob penuriā frugū relicta Creta venit i phrygiā: & cū Dardano & Dinochoōte regnauit. Hūc tñ dicit Barlāā bello nō iterfuiſſe: cū paulo ante dū i Bebritiis ſyluis venaret ab igēti vrſo laceratus fuiſſet.

℄ De Dimochoonte priami. xxi. filio. Cap. XXXV.

Inochoontes filius fuit priāi: ex q̄ tamē mr̄e non habet ſed naturalē ſatis per Homerū apparet

D i iliade dicentē de eo ſic. Sed filiū priami Nothū percuſſit Dinochoontem. Hic ab Vlyſſe occiſ⁹ eſt in pugna vt i textu ſequit Homeri: & hoc i vidictā Leuci ſocij Vlyſſis occiſi ab Antiphone filio priami

℄ De Echemone. xxij. & Cromenone. xxiij. filijs priami. Cap. XXXVI.

EChemō & Cremenō priami fuere filij naturales: de qbus i iliade ſic dicit Home. vbi filios priami duos cœpit Dardāidis i vno curru exiſtētes Echemōa & cremonē. hos, n. duos vt ſatis per ſequētia hōeri verba patet: Diōedes peremit i pugna.

℄ De Gorgitiōe. xxiiij. Priāi filio. Cap. XXVII.

G Orgition ex Caſtiamira priami fuit filius: vt i his teſtat Home. & hunc certe fefellit. hic āt irrep̄henſibilē Gorgitiōa filiū amplū priami per pect⁹ percuſſit telo. Hunc vt poſtea ſequit in textu: Priamus ex

Caſtiamirai Euſina c'uitate ꝓpinqua Troiæ ſuſcepit:q poſtea i certamine apud Troiã a Teucro Thelamonis filio confoſſus occubuit.

¶ De Cebrione.xxv.Priami filio. Cap. XXXVIII.

CEbriõ filius fuit priami vt per Home. apparet in iliade dicẽtẽ. Cebrionẽ nothũ filiũ glioſi Priami. Iſte cebrion vt idẽ Home. in iliade dicit: in pugna penes Troiã a Patroclo ſaxo ictus interijt.

¶ De Phorbante.xxvi.Priami filio qui genuit Ilioneum. Cap. XXXIX.

PHorbas filius fuit priami & Ephitheſiæ filiæ Staiyppi Migdõij vt dicit Paul⁹: quẽ adeo ſene tẽpore belli fuiſſe ſcribit: vt poti⁹ frater q̃ filius priami videret̃: & ob iſtã armoꝝ virtutẽ nõ obſtantibus annis ẽt ꝓhibẽte priamo icertamẽ ſæpi⁹ deſcẽdit: vt tandẽ a Menelao gladio obtrũcatus ẽ. eſto dicat Ser. & i teſtẽ iducat Home. hũc Phorbãtẽ nunq̃ pugnaſſe qn ſibi fauiſſet Mercurius: qď ego miror in iliade nõ iueniſſe: dato credibile ſit: nõ oẽs q i certaminibus illis pugnauere ab Home. poſitos. qs ãt huic fuerit finis legiſſe non memini.

¶ De Ilioneo Phorbantis filio. Cap. XL.

ILiõeus Phorbãtis fuit fili⁹ vt aſſerit Paulus qď ẽt teſtat̃ Serui. Q uãtus vĩ q̃lis hic i armis fuerit apď troiã nõ legi. Veꝝ vt per Verg. patet: eloq̃ntia valuit plurimũ. Nã ipe fuit q ſecut⁹ ęneã poſt Ilionis excidiũ Didonem ꝓ ſalute ſua atq; ſocioꝝ orauit: & eloqo placauit: & cũ iã in italiã veniſſet æneas: ad Latinum regem princeps legationis fuit.

¶ De Doridone Priami filio.xxvij. Cap. XLI.

D Oridon teſte Home. naturalis Priami fuit filius. dicit enim in iliade ſic. Aiax Troianis inſultans accepit: ideſt occidit Doridonem Priami Nothum filium.

De Pãmõe.xxviij. Anthiphõe.xxix. Agathõe.xxx. Hyppothoo.xxxi. & Aganõe.xxxij. filijs priãi. Ca. XLII

DAmnonẽ: Antiphonẽ: Agathonẽ: Hypothoũ & Aganonẽ filios fuiſſe Priami his carminibus in iliade demõſtrat Home. Irato ſene hicãt filios ꝓprios clamabat iiuriãs Helenũ Pariq; agathonẽq; glioſum. Pãmonẽ ãtiphonẽq; & voce bonũ Politõ. Deiphobũq; & Hyppothoũ: & diuum Aganonẽ. hos qdẽ oẽs in parte dicit Home. itur⁹ nocte Priam⁹ ad achillẽ redẽpturus cadauer Hectoris iratus clamabat ad præparãdos ſibi currus & alia opportũa: ex quib⁹ cõcepti matribus ſeu quid ex eis poſtmodum contigerit: nec dicit Homerus: nec alibi memoratos inuenio.

¶ D Laocoonte.xxxiij.Priami regis Troiæ filio. Cap. XLIII.

LAcoontẽ Priãi fuiſſe filiũ: & apollinis ſacerdotẽ: vndecũq; hũerit quidẽ affirmat. Ex quo qdem mẽtionẽ facit Verg. dicẽs: Prius ibi añ oẽs magna cõmitãte caterua Laocoon ardẽs ſũma decurrit ab arce. &c. Dicit qdẽ Verg. q hic percuſſit haſta equũ paratũ a gręcis: & ob id a duob⁹ draconib⁹ duos filios ſuos paruulos deuoratos: & ipe demũ ab eiſdẽ capt⁹ & circũflex⁹. tñ vtrũ fuerit occiſ⁹ nõ ſatis apparet: nec aliud ide dicit.

¶ De Miſtore.xxxiij.Priami filio. Cap. XLIIII

MIſtor filius fuit Priami: vt in iliadæ oſtendit Homerus vbi cõqueritur Priamus: q omnes filij ſui qui optimi erant in armis occiſi ſunt: & inter alios nominat iſtum Miſtorem.

¶ De Iphate.xxxv.& Teſtorio.xxxvi.filijs priami. Cap. XLV.

IPhates & Teſtorius vt dicit Paulus filij fuerũt Priãi: quos illi vno partu Periuia Idea nympha enixa e: quã ipſe furtim iuuẽis i venatõe cõpreſſerat. Cuius qdẽ rei teſtimõio vtit̃ Homeri. eſto quo libro nõ ſcripſerit. Addit iſuper eos ineũtes vna acriter pugnã apud Ilionẽ ab anthiloco Neſtoris filio trucidatos.

¶ De Thimœte.xxxvij.Priami filio.. Cap. XLVI.

T Himœtẽ dicit Seruius priãi & Aryſbæ fuiſſe filiũ: vbi aduertẽdũ Thimœtẽ: vt teſtat̃ Ephoriõ: vatẽ fuiſſe: q cũ dixiſſet die q̃dã naſci pueꝝ per quẽ Troia poſſet euerti cõtigit: vt ea die q̃ a Thimœte p̃dicta fuerat parerẽt æq̃ thimœtis cõiũx & Hecuba. Q uãobrẽ ad euitãdũ p̃ſagiũ priãus Thimœtis natũ filiũ vxorẽq; iuſſit occidi. Et hic tractu tẽporis factũ ẽ. vt thimœthes iniuriæ memor aduerſus patrẽ ſentiret i ꝓditionẽ ciuitatis: qď ſatis videt̃ ex verbis Vergilij cõcipi dicẽtis. Pars ſtupet inuptę donũ exitiale Mineruæ: Et molẽ mirãt̃ equi: primuſq; Thymœtes Duci intra muros hortat̃ & arce locari. Siue dolo: ſeu iam Troiæ ſic fata ferebãt &c Alij vero volũt Thymœtem filium nõ fuiſſe Priami: ſed Aryſbæ virum ex qua Priamus filiũ ſuſcepit: quẽ mox cũ matre fecit occidi: vt ſupra dictum ẽ. & Thymoetes poſtea tam ob mortem coniugis q̃ ob perpetratum in ea a Priamo adulterium aduerſus patriã cum græcis ſenſiſſe.

Verg. ſecundo Eneid:

¶ De Polite.xxxviij.Priami filio: qui genuit Priamum. Cap. XLVII.

P Olites filius fuit Priami: vt carmie Verg. ſumit̃: vbi dicit. Ecce aũt elapſus Pyrrhi de cæde Polites Vnus natoꝝ priami &c. Nec multo poſt ſi qs leget aduertet facile Hecubæ ẽt fuiſſe filiũ. Hic aũt polites cũ multa egiſſet in bello ꝓ priæ defenſione: tãdẽ ciuitate capta a Pyrrho Achillis filio i ſinu Priami p̃ris ſpectãte Hecuba iſęlix occiſus ẽ.

¶ De Priamo Politis filio. Cap. VLVIII.

P Rriam⁹ fili⁹ fuit Politis ſcď m Verg. i æneide dicẽtẽ. Vna iuuenũ ducit quã paru⁹ ouantẽ Nomẽ aui referẽs Priam⁹ tua clara polyte Progẽies. auctura italos &c. Hũc æneas paruulũ ex excidio ſecũ deduxerat aſcanij filii ſociũ.

¶ De Aſſaraco Troiuli regis Troię filio: q geũit. Capin. Cap. XLIX

I Nfœlici Laomedõtis Troiuli regis filii prole in finẽ vſq; deducta: vt ad Aſſaracũ eiuſdẽ Troiuli regis filium retro trahamus calamum neceſſe ẽ vt vetuſtiſſimos Romani nominis proauos: & Dardani prolem integram deſignemus. Fuit igitur Aſſaracus troiuli regis troiæ filius: vt vbi de faſtis teſtatur Ouid. dicens. Huius Ericthonius: tros eſt generatus ab illo, Aſſaracũ creat hic. &c. Geſtoꝝ huius Aſſaraci nulla extant monimẽta: ſic omnia vetuſtas abſorpſit: ſed propagatæ ſobolis claritas non minus illum reddit illuſtrem q̃ infortuniũ ingens deiecti ilionis reddiderit. Nã vti ex audacia nimia ilionadum generis deſolatio ſubſecuta eſt. ſic ex humanitate prolis Aſſaraci Roma rerum domina conſtructæ & Cæſarum familia propagata: fulgentis apud mortales gloriæ teſtimonio ſempiterna.

¶ De Capi filio Aſſaraci qui genuit Anchiſen. Cap. L.

CApin Aſſaraci fuiſſe filium etiam vbi ſupra teſtatur Ouidius. Tros eſt generat⁹ ab illo. Aſſaracũ creat hic: aſſaracuſq; capin &c. Et huius Capis ſicut & aſſaraci facinora ꝗque aboleuit antiqtas. i lucem tamen modo reſeruato ꝙ Anchiſen genuerit generoſę ſucceſſionis gentis Iulię parentẽ inclytum: & inclytæ pietatis filij teſtimonium ſempiternum.

¶ De Anchiſa filio Capis: qui genuis Hyppodamiam & Aeneam. Cap. LI.

ANchiſes filius fuit Capis vt idẽ Ouid. vbi ſupra genealogiã ęneę cõtinuãs dicit ſic. Aſſaracũ creat hic. aſſaracuſq; capim. Proximus anchiſes &c. Hũc ſũt q dicãt ãte Troianũ bellũ ciuitate relicta nemora & ſolitudies coluiſſe: armẽtis itẽtũ & gregib⁹: circa q̃ vi plurimũ fuere diuitię antiquorũ. Qui cũ apud ſymoentẽ vacaret fluuiũ: a Venere dilectus ẽ: & eius ẽ amicitia atq; cõcubitu vſus: adeo vt ex illa ſuſceperit ęneã filiũ. Cõſtat tamẽ & cõiugẽ habuiſſe: cũ ex ea dicat Homer⁹ filias ſuſcepiſſe. Eũ cęcũ fuiſſe dicit Seruius: & ob id troiãoꝝ cõſilijs nõ itẽrfuiſſe. Cęcitatis cãm nõnulli dicũt fuiſſe qa ſe cũ Venere concubuiſſe iactaſſet: & idẽ ab eadẽ luminibus fuiſſe priuatũ. Capto ãt Iliõe & incẽſo: volẽte eum ſecũ trahere ęnea: vt teſtat̃ Vergilius: potius q̃ abire vellet cõſtat mori diſpoſitũ. Veꝝ dũ flãmulã abſq; leſiõe capiti Aſcanij iſidentẽ uidiſſet: capto omine fauſto: filio obtẽperaſſe legit̃. Male tamẽ cõueniũt opiniões Vergilij & Seruij: quoꝝ alter cęcũ dicit: alter flãmulã vidiſſe aſſerit. Abijt ãt cũ fugiente filio ab ipſo ęnea hũeris per ignes & mille volantia tela ſubtractus: & nauibus vſq; Drepanũ Sicilię oppidũ deuectus ẽ: & ibidẽ ſenio mortu⁹: & in mõte ericis ſepultus: & hoc ſecundũ Vergiliũ. Alij tamẽ aliter ſentiunt. nã Cato in Italiã vſq; veniſſe cõfirmat. Sed Seruius dicit Varronẽ dicere oſſa ãchiſę iubente oraculo a diomede direpta & aſportata. demũ cũ multa mala perferret ab eodẽ Diomede cũ Palladio reſtituta. qđ qdẽ Vergilius ipſe tangit dũ iratã Didonẽ aduerſ⁹ ęneã loquẽ: ẽ deſcribit atq; dicẽtẽ. Anchiſę cineres maneſue reuelli &c. q̃ſi velit dicere: nõ ego hoc feci ſicut Diomedes: Pręterea videt̃ velle Seruius hãc ob cauſam a Vergilio in perſona ęneę dictũ. Iteꝝ ſaluete recepti Neq̃q̃ cineres aię; vmbręq; parentis &c. Quaſi ſemel ex Troia ſuſcepti ſint: & a Diomede iteꝝ. Vbi tamẽ per hęc mortu⁹ ſit cõprẽhẽdi nõ poteſt: ſed videnť verba Seruij eo pẽdere: vt apud Troiã ante captã vrbẽ obierit. Suſcepiſſe autẽ anchiſem ex Venere filiũ qualiter itelligã ifra vbi de ęnea ſeruandũ duxi. Qđ aũt ob iactationẽ ab ea cęcatus ſit: ſic itelligẽdũ exiſtimo. Cõſueuere nõnulli iuuenes inter precipuas fœlicitates ſuas frequẽtes enũerare coitus: & pluriũ mulieꝝ amicitias q̃ſi ex hoc velint ꝙ eoꝝ formoſitas veniat cõmẽdãda: eo ꝙ a m̃ltis aut deſideret̃: aut ſuſcipiãt̃ fœmis: ſic & robur extollat̃ ꝙ in coitũ valẽtes perſeuranteſq; appareãt: ex quo qdẽ crebro coitu perſępe ęgritudies oriũt̃. & plurimũ virtutes debilitãt̃ corporeę & viſiua potiſſie. Nã certiſſimũ ẽ nõnullos nõ ſolũ i breuẽ viſũ: ſed i cęcitatẽ itegrã ob coitũ deueniſſe: & ꝓcognito ob iactatões defectu dicũt̃: & merito a venere obcęcati. Sic & ãchiſę cõtigiſſe potuit: q a veniẽs in defectũ viſus ob iactatos coitus eueniſſe dictũ ſit. Sane ne videat̃ ſeruiũ a Vergilio diſcrepare: potuit i ãchiſe eẽ viſiuã virtutẽ debilitatã adeo vt aut nõ diſcerneret q̃ in cõſpectu eẽnt: aut nõ niſi ex ꝓxio videre poſſet. quos tales veteri q̃dã cõſuetudie loquẽdi cęcos dicim⁹: Eſto & ſol radios & ignis videãt flãmas: & ſic potuit ãchiſes cæcus eẽ: vt dicit Seruius & flãmulã videre nepotis vt dicit Verg. Huic ꝑter æneã fuere ex cõiuge filiæ: ex qbus ſola Hyppodamia noiat̃.

Quare Anchiſes cec⁹.

Veneris nimie detrimẽta.

¶ De Hyppodamia anchiſæ filia. Cap. LII.

HYppodamia vt i Iliade placet Homero: filia fuit anchiſę: & antiqor filiaꝝ vt appareat eũ alias habuiſſe filias. Hęc formoſa plurimũ: fuit parẽtibus dilectiſſima: q̃ tamẽ fuerit mater: nõ habemus. Eam tamen i coniugẽ tradidere Alchataoni Troião q poſtea ab Idomeneo Cretẽſi i pugna apđ Troiã occiſus ẽ. De reliqs ãt filialibus nec Homer⁹ ipſe nec alter: quẽ ego legerim aliqd refert.

¶ De Aenea anchiſæ filio: q genuit Iuliũ aſcaniũ & Siluiũ poſthumiũ. Cap. LIII.

AEneã filiũ fuiſſe Anchiſę & Veneris & poetę veteres ꝑdicaut & moderni. Hic tñ & ſi plurimũ extollat̃ Homeri carmie tãta tñ carminis Vergilii venerat ioe armis & pietate cãtat̃ iſignis: vt nõ ſolũ barbaris: ſed latinis cęteris ꝑponat̃ a grecis. Sic fert fortuna reꝝ. Habuit Achilles Homeꝝ: & Aeneas Verg. tãta potẽtes eloquẽtia: vt reſpectiue illaudari cęteri videant̃ mortales. eſto ęuo nr̃o terti⁹ exurgat Scipio afri. nõ miori glia: maiori tñ iuſticia delat⁹ i ęthera: verſu viri celeberrimi Franciſci Petrarchę nuper Romę laurea iſigniti. Tãta. n. facũdia & lepiditate ſermonis in mediũ trahit̃: vt fere ex tenebris lõgi ſilentij in ampliſſimã lucẽ deduct⁹ videat̃. Aeneas igitur vt paulo ante ſcriptũ ẽ: ex anchiſe & Venere apud Symoentẽ fluuiũ natus ẽ & iam ætate ꝓuectus Creſſam Priami: & Hecubæ filiã vxorẽ habuit ex q̃ filiũ ſuſcepit Aſcaniũ. Et vt qdam ſcribũt: Paridi: eũti in greciã: & in raptu Helenæ ſocius fuit. Tãdẽ cũ iã græci obſidiõe ilionẽ cinxiſſent: & illũ crebris certamib⁹ expugnare conarent̃: ſæpe in pugnã deſcẽdit. ſed inter alias vices ſemel aduerſus Achillẽ cõgreſſus: cũ eẽt in diſcrimie maxio vt i iliade dicit Home. allocutus ẽ Neptũnus deos: & deꝑcat⁹ vt Aeneã morti ſubtraherent: ne ois Dardania ꝓles occumberet. Qđ a Iunone: quæ plurimũ erat Troianis aduerſa: vt ipſe faceret cõceſſum ẽ. & ſic Neptũno tũc agẽte Aeneas e manib⁹ Achill' ſubtract⁹ ẽ: vt ibidẽ tãgit Homer⁹. Italiæ reſeruat⁹. q etſi multa clara facinora apud troiã egerit. ſecundũ tamen quoſdã ꝓditionis patriæ macula notatus eſt: & iter alia trahitur in argumentũ: ꝙ incolumis cũ filio & nauigijs & parte copiaꝝ abire permiſſus ſit cũ fere in cæteros ſit ſæuitũ. Alij tamen dicũt hoc illi permiſſũ loco mũeris: q a legatoꝝ græcoꝝ ad priamũ venientiũ hoſpes fuerit aſſiduus. & q a ſemper in conſilijs troianoꝝ dãnoſum dixerit helenã detineri: ſuaſeritq; reſtitui. Sed q̃litercũq; factũ ſit Verg. dicit qđ capta Troia cũ ipſe fruſtra in defenſionẽ p̃triæ laboraſſet: ſũptis dijs penatib⁹ ſibi ab Hectore per qetẽ cõmẽdatis. & patre ſene & filio paruulo: matre dea mõſtrãte viã deuenit ad litt⁹. & ibi. xx. naub⁹ ſumptis: cũ qb⁹ iamdudũ Paris in gręciã iuerat: intrauit mare. & in Thraciam

Homer⁹ Achillẽ Verg: Aenæã ad ſydera tulit.

Aeneas ꝓditiõis i ſimulat⁹

tralecit:vbi a Polydoro cuius in littore tumulũ inuenit mõitus:vt auarꝯ litt⁹ effugeret:cõdidit ciuitatẽ quã de Aença ciuitas
ſuo noie nũcupauit æneã:de q̄ Tit⁹ Liui⁹ libro.xl.ab vrbe cõdita dicit ęneã ciuitatẽ ꝓpiquã Theſſalonicę ab
ęnea troiano olim cõditã:de q̄ ipẽ idẽ Tit⁹ Liui.ſic.Proficiſcũt a Theſſalonica ęneã ad ſtatutũ ſacrificiũ: qđ
ęneæ cõditori cũ magna cerimonia quotãnis faciũt:&c.Et ide cũ nauib⁹ iterꝝ reitraſſet oraculo vetuſtiſſias
auorꝝ ſedes petitur⁹ i Cretã abijt:& ibidẽ pulſo iã Idomeneo rege a cretẽſib⁹ q̄ſi ad ſedes veniſſet auorꝝ: eo
ꝙ ide Teucer Scamadri fili⁹ fuerit:q vna cũ Dardano iperauerat dardanijs:cõſtitit. Verꝝ & ide peſte pulſus
fact⁹ certior.qa Dardan⁹ fuiſſet ital⁹:Italiã petere diſpoſuit.& ide i Chaoniã venit:& ab Heleno vate de fu
turis edoct⁹ Siciliã petijt:& apđ Drepanũ vt vergi.placet:Anchiſẽ perdidit:& reaſcẽſis nauib⁹ tẽpeſtate in Aenęe labores
Aphricã delat⁹ ẽ:vt ait Vergili⁹:cũ alij negẽt vbi a Didone regia ſuſcept⁹ cũ ſeptẽ iã erraſſet ãnis:cũ q̄ aliquã
diu fuit ei⁹ amicitia vſ⁹ & lecto:ſi hoc Vergilio credẽdũ ẽ.Inde aũt ſuperꝝ moniti diſcedẽs iterꝝ venit i Siciliã
ad Aceſtẽ:& ludis Anchiſę ãniuerſariũ celebrauit magnifico ſũptu:& aceſta ciuitatẽ cõdita:& perte ſuorꝝ ibi
dẽ derelicta dũ italiã peteret:Palinurꝝ magiſtrũ claſſis perdidit.Inde venit i Baianũ ſinũ:& ductu Sybillę de
ſcẽdit ad iferos:& ad Elyſios vſqꝫ cãpos penetrauit.& cõperto pr̃e ãchiſę:oẽm ſuã poſteritatẽ eo mõſtrante
cognouit.Inde ad ſuperos rediẽs perſolutis Miſeno tubicini funeralib⁹ Caietã nauigauit:ubi Caieta nutri
ce defũcta ciuitatẽ poſuit:eãqꝫ nutricis noie appellauit.Porro i italiã.i.ad hoſtia Tyberis appulit:uſqꝫ quo
dicit Serui⁹ illi nõ defuiſſe Veneris viſionẽ:quã cũ ãpli⁹ nõ vidiſſet:arbitrat⁹ ẽ ſe ad ꝑdeſtinatũ locũ veniſſe.
& debere cõſiſtere.Vbi prio Euãdri regis amicitiã habuit:& ide latini regis laurẽtũ:q illi Lauiniã filiã Turno
Rutulorꝝ regi añ ꝓmiſſã iuxta rñſũ oraculi dedit i cõiugẽ.quã obcãm a Turno grãdi bello laceſſit⁹ ẽ:fultus
tamen auxilijs Euandri archadis & tuſcorꝝ in odium Mezentij regis agelliæ regnũ obtinuit coniugis. De
morte autẽ eius diuerſimode opinati ſunt antiq:cũ dicat Seruius Catonẽ dicere iuxta Laurꝝ lauiniũ:cũ ęneę
ſocij prædas agerent prœliũ cõmiſſum i quo latin⁹ occiſus eſt ab ænea.q tamẽ æneas in ipſo prælio nõ com
paruit.Aſcanius poſtea Mezentiũ interemit.Alij dicũt qđ victor æneas cũ ſacrificaret ſuper Numicũ fluuiũ
lapſus eſt:nec eius cadauer inuẽtũ eſt.qđ Vergilius eleganter tãgit:vbi Didonẽ moriturã eũ execrãtẽ indu
cit:atqꝫ dicẽtẽ.At bello audacis populi vexatus & armis:Finibus extorris:cõplexu auulſus iuli Auxiliũ iplo
ret:videatqꝫ idigna ſuorꝝ Fũera:nec cũ ſe ſub leges pacis iniquæ Tradiderit: regno aut optata luce fruat.
Sed cadat añ diẽ:mediaqꝫ ihũat⁹ arena.Hoc ꝑcor:&c.Prætereã ſũt q̄ dicãt eũ occiſũ a turno:volũt ꝙ a Ver
gilio ſub artificioſa fictiõe deſcribi:vbi medio i ardore certamis oſtendit Iunonẽ mortẽ Turni timere: & ide
vt illum e pugna ſubtrahat:effigiem dicit æneæ ſumpſiſſe:in quem confeſtim dicit Turnum cõuerſum:& Ae
neam fugientem dicit in naues:quæ in Numico erant flumine:& in eas vſqꝫ ſecutum a Turno. quod volunt
ſecundum hiſtoriæ veritatem non Iunonem fuiſſe in Aeneam mutatam:ſed ipſum Aeneam qui arma Tur/ Varie de
ni fugiens ab eodem apud Numicum occiſus eſt:quod & i ſuperioribus carminibus pro parte patet. nec a/ Aenææ
libi potuit tacuiſſe Vergilius dum in eodem libro Venerẽ inducit orantem Iouem atqꝫ dicentem: Incolumẽ morte ſẽ
Aſcanium liceat ſuper eſſe nepotem.Aeneas ſane ignotis iactetur i vndis.Et quacunqꝫ viam dederit fortu tencie.
na ſequatur:&c.Vbi ſi inſpiciam⁹ cum iam nõ ſit amplius Aeneas:Ven⁹ quæ hucuſqꝫ fuerat ſollicita de eo:
orat tunc pro nepote Aſcanio.Et Ouidius in maiori volumine iſtud idem tenere videtur:dum dicit: Littus
adit laureus ibi tectus arundine ſerpit:In freta flumineis vicina numicius vndis. Hunc iubet ęneæ quæcũqꝫ
obnoxia morti Abluere:& tacito deferre ſub æquora curſu.Corniger exeqtur Veneris mãdata ſuiſqꝫ.Quic
quid i ænea fuerat mortale repurgat:&c.Et hoc idem arbitrari videtur Iuuenal⁹:dũ dicit:Alter aqs alter flã
mis ad ſidera miſſus:&c.intelligit enim de Aenea & Romulo:qa ęneas i aquis perijt:vt prædictum eſt. Ro
mulus aũt apud capream paludem fulminibus & turbine ſubtractus ẽ.Qui ambo apud Romanos præci/ Mors
pua deitate honorati ſunt.Nã & ipſe æneas quocunqꝫ modo ſubtractus ſit ab idigenis deus habitus:& Iup Romuli
piter indigetes appellatus eſt.Huius qdem hiſtoria aliquibus figmentis immixta eſt:quorꝝ videre rationẽ
ordo exigit.Aeneã igitur Veneris fuiſſe filium nõ ęquo modo ab oibus acceptũ eſt.Quidã.n.volunt in nati
uitate Aeneæ Venerem cęli dominam fuiſſe:& ad eam demõſtrationẽ futurorꝝ ſucceſſuũ pertinuiſſe:& hui⁹
dominij opere multa Aeneę contigiſſe:quę ex induſtria a Vergilio ſub figmentis abſcõdita ſunt quę ad præ
ſens elucidare non eſt incepti huius intentio.Alij vero eum natum volunt ea hora qua Venus ineũte matu
tino tempore ſurgit.& ideo eius filium dictum volunt:quaſi videatur eum in lucem dum ſurgeret eduxiſſe.
Alij vero adeo formoſam fuiſſe matrẽ eius exiſtimant:vt perdito proprio nomine Veneris nomẽ adepta ſit:
ex quo dixiſſe Vergilium putant:Coniugio Anchiſa Veneris dignate ſuperbo.Alij autem intra priorẽ decli/
nantes opinionẽ arbitrãtur.ideo eum Veneris dictũ filium:qa nõ ex cõiugio ſed ex cõcupiſcibili cõiunctiõe
natus ſit ſumentes incõgruũ videri:tanti hominis incognitã matrẽ fore:ſi Anchiſes extitiſſet cõiunx.Sed ad
illecebrẽ celebris viri notã contegendã deam illi veteres finxiſſe matrem.Ego qdem verꝝ puto matrẽ eius
ob aliquod meritum Venerem cognomiatam:vt quoſdam arbitrari prædixi.Nec obſtat eius verum nomẽ
fore incognitum:nã nec Priami:q tantus fuit rex nec etiã Agamẽnonis:nec multorꝝ aliorꝝ inſigniũ regũ atqꝫ
virorꝝ:Et abſit vt credam ꝙ ſpurio paſtoris Priamus tã grandis rex filiã Creuſã dediſſet in coniugẽ.Qđ ãt
Neptũni ꝑcibus ex Achillis pugna ſubtractus ſit:nõ qđ aſſerebat Leõtius verum credo.ſ.quod agẽte cõſtella
tiõe contigerit:quinimmo potius puto:quia circa naualia:quę ad Neptũnum ſpectare videntur inquantũ de
us dicitur maris potuerit aliquid contigiſſe:propter quod exigẽte opportunitate reuocatus Achilles Aeneę
certamen omiſit.quod autem a Iunone hoc permiſſum ſit neptũno:arbitror ad futura ꝓſpexiſſe fingentẽ:
eo ꝙ italico regno reſeruaretur æneas.& ob id regnorũ dea ſalutẽ futuri regni curari permiſit. A Polydoro
autẽ in littore ſepulto ideo monit⁹ dicit:quia eius iſortunio iſpecto cognouit:ſi cõſiſteret thraces illi futuros

hoſtes:& ĩõ inde fugiendũ fore. qđ autẽ Venus vſqȝ in agrũ laurentũ ſe lumine ſuo ducẽ illi exhibuerit:& eo ibidẽ exiſtẽte nõ cõparuiſſe vlterius: cõſtellationi agenti icõcupiſcibilẽ appetitũ attribui põt. Nã tãdiu nauigando ꝓceſſit:ꝗ diũ diſtulit iuenire qđ placuit:quo iuento ceſſauit impellentis ducatꝰ. ꝙ ad inferos iuerit:

Att: more gentilium regum deteſtabilẽ

intelligendũ puto eũ egiſſe qđ olim fere familiare fuit maximis gentiliũ regibus velle.ſ. ab imũdis ſpiritibꝰ per ſceleſtũ illud Necromantię ſacrũ de futuris certificari:qđ quidẽ in ſinu baiarũ apđ lacũ auernũ:q talibꝰ erat locꝰ aptiſſimus:facturus acceſſit:& occiſo Miſeno ſuo ſanguine litaſſe inferis & ceremõijs alijs deteſtãdis egiſſe:vt aliqs ex ifandis ſpiritibus vl cãtaminũ ꝓuocatus ad ſuperos veniẽs:& ſũpto fãtaſtico corpore corã cõparuerit:& ad iterrogata rñderit:& forte illi nõnulla de futurorȝ ſucceſſu ꝑdixerit. Deificatio aũt ſua nil aliud ẽꝗ iſipiẽtiũ ridẽda fatuitas. Credo eni eũ in Numico flumie necãtũ:& i mare deuolutũ: & tuſcis piſcibus eſcã fuiſſe laurentibus. ❡De Aſcanio Aeneę filio:qui genuit Iuliũ:Siluium & Romã. Cap. LIIII.

A Scaniꝰ:vt Verg. placet:nõ ſolũ ęneę filꝰ ex Creuſa ſuſceptꝰ fuit:ſed & fuge & laborũ i regnũ q̃rẽdo ſociꝰ:ut ipſe per omnẽ ęneidã diffuſe teſtat. Sane Titꝰ Liuꝰ:cui ad veritatẽ hiſtorię cura fuit ipẽſio:nõ plene affirmat creuſę:an lauinię fuerit filꝰ:cũ dicat. Nõdũ maturꝰ iperio aſcaniꝰ ęneę filꝰ erat:tñ id iperiũ ad puberẽ

Lauinie virtus.

ętatẽ ei icolume mãſit:tãtiſper tutela muliebri:tãta idoles i Lauinia erat:res latina & regnũ auitũ paternũq; puero ſtetit:haud ãbigã:qs ei rẽ tã veterẽ ꝓ certo affirmet? Hiccine fuerit Aſcaniꝰ:an maior q̃ hic Creuſa mře Ilio icolumi natꝰ:comeſqȝ ide pr̃ne fuge:quẽ Iuliũ eũdẽ Iulia gẽs autorẽ nois ſui nũcupat: Is Aſcanius vbicũqȝ & q̃cũqȝ mře genitꝰ certe natũ ęneę cõſtat &c. hęc Titꝰ. Euſebiꝰ vero i libro tẽporȝ: Aſcaniũ Creuſę filiũ arbitrat:& aliũ ex Lauinia natũ Syluiũ poſthumũ appellat. Aſcaniꝰ aũt apđ troiã matrẽ perdidit. Et cũ pře aduerſꝰ hoſtes:vt per Verg. late patet:ſtrẽnue ſe geſſit:eiqȝ plura fuere noia:vt Seruiꝰ aſſerit:nã ꝑter Iulũ & Iliũ:qbꝰ vocatꝰ ẽ:vt dicit Verg. At puer Aſcaniꝰ:cui nũc cognomẽ Iulo addit:Ilꝰ erat: dũ res ſtetit ilia regno:&c. Hic etiã Dardanus & Leodamas appellatꝰ eſt ad extinctorȝ fratrũ ſolatiũ. Et ſic patet ęneã alios

Aſcanij multa nomina.

ex creuſa ꝑter Aſcaniũ ſuſcepiſſe filios. De noibꝰ tamẽ huius dicit Serui. ſciẽdũ hoc primũ Aſcaniũ ab Aſcanio phrygię flumine dictũ:vt traſqȝ ſonãtẽ Aſcaniũ. Deinde Iliũ dictũ a rege Ilo:vnde & Iliũ. Poſtea Iulũ occiſo Mezentio a prima barbę lanuginę:q̃ i tẽpore victorię naſcebat. hic tn̄ Aſcaniꝰ:vt paululũ Vergi. ſequamur:adhuc paruulꝰ futuri iperij portẽtũ ſuſcepit. nã diſceptãtibus patre & auo de futura fuga:i flãmula quędã nullã iferẽs leſionẽ eidẽ in vertice capitis cõſtitit: cõſtitit etiã parẽtibꝰ illã extinguere conantibus demũ: vt dictũ eſt: fuge comes: multos cũ patre labores tulit. Et cũ æneas rebus eſſet abſolutus mortalibus: & ipſe ſucceſſor regni ſũpſiſſet:bellũ a patre ichoatũ victoria terminauit. Nã ali, illũ occidiſſe Turnũ: alij Mezentiũ dicũt. Verũ dicit Seruius ſecũdũ catonẽ hiſtorię hoc habet fides: Aeneã cũ patre ad Italiã veniſſe: & ꝓpter iuaſos agros cõtra Latinũ Turnũqȝ pugnaſſe:in quo ꝑlio periit Latinus. Turnũ poſtea ad Mezẽtiũ cõfugiſſe:eiuſqȝ fretũ auxilio bella renouaſſe:qbus ęneas Turnuſqȝ pariter rapti ſũt. Migraſſe poſtea i Aſcaniũ & Mezẽtiũ bella. ſed eos ſingulari certamine dimicaſſe:& occiſo Mezẽtio aſcaniũ Iuliũ cœptũ vocari:vt paulo an dictũ eſt. Hic ãt:vt ait Euſebiꝰ:cum. xxx. ãnis regnaſſet apđ Lauiniũ albã cõdidit:& Syluiũ poſthumum fratrẽ ſuum ſumma pietate educauit Alij ãpliꝰ hoc recitãt aſſerẽtes eum ab amicis redargutum:ꝙ Lauiniã nouercã:q̃ ob timorẽ eiꝰ cõfugerat i ſyluas:i exilium detinere videret:quã ipſe reuocauit: eiqȝ paternũ reſtituit regnum:cum ipſe iã ad albã trãſitum facere diſpoſuiſſet. ipſe tñ ꝓcreauit filium:quẽ eo ꝙ caſu i ſyluis natꝰ ſit Iulium Syluiũ appellauit:a quo familiã Iuliã ortã nõnulli volũt. Tãdẽ cum iter Lauiniũ & albã quã cõdidit. xxxviij. regnaſſet ãnis i mortẽ veniẽs:qa filium ꝓpter ętatẽ paruulum regẽdi ciuibꝰ nõ cerneret aptũ: Sylui. poſthumum fratrem ſuum regni reliquit hæredem. De Iulio Syluio Aſcanij filio. Cap. LV.

Vñ familia Iulia. Rhoma.

I Vlꝰ Syluꝰ ſcđm Titum Liui. filꝰ fuit Aſcanij & qa i ſyluis caſu natꝰ ſit:Syluꝰ cognoiatꝰ eſt: & ab eo Iulia gens ꝓceſſit cum pr̃i Aſcanio i regno ſucceſſerit. Euſebꝰ tñ i libro tẽporȝ eum Aſcanij fuiſſe filium dicit:ſed quoniã eo moriente paruꝰ eſſet:nec regno videret idoneꝰ:Syluio poſthumo fratri ſuo regni ſucceſſionem reliquit. ❡De Rhoma Aſcanij filia. Cap. LVI.

R Homa filia fuit Aſcanij:vt ſcribit Solinus de mirabilibus mundi:dicẽs: Agathoclẽ ſcribere nomẽ vrbis Romæ ab hac Rhoma Aſcanij filia:& æneæ nepte initium habuiſſe cum ſcriberet Eraclides ꝙ cum i capta troia qdã achiui vbi nunc Roma eſt deueniſſent:& ibidem captiuæ cui Rhoma nomen erat cõſilio ſedes ſumpſiſſe:& ab eadem locum denominaſſe.

Poſthumi q vocentur/

❡De Syluio poſthumo æneæ filio:qui genuit Aeneã Syluium. Cap. LVII.

S Yluius poſthumus ſcđm Verg. ęneæ ex Lauinia fuit filꝰ. Hic poſt mortẽ ęneę natꝰ eſt:& ĩõ poſthumus qđ eſt gñale nomen naſcẽtium poſt humatum patrẽ. Syluꝰ ãt vt placet mltis:dictꝰ eſt: eo ꝙ Lauinia mortuo pře Latio:atqȝ enea viro:& occupato ab Aſcanio regno:eiꝰ metuens iperium in ſyluas pgnãs receſſit:& ibidem latuit atqȝ peperit:& ĩõ natum i ſyluis ſylium appellauit Sãe vt ſupra dictum eſt. Aſcaniꝰ renouata nouerca i patriã regnum:fratrẽ Syluiũ fr̃na educauit affectiõe:& cũ moreret exiſtente Iulio ſyluio paruulo edhuc eundẽ ſyluiũ fratrẽ ſuũ regni reliqt herẽdẽ:q ęneã ſyluiũ genuit. Porro Britones

Britões vnde.

eorȝ puto barbariẽ nobilitarę cupiẽtes:huic filiũ vnũ addũt dicẽtes eũ brutũ quẽdã ẽt genuiſſe ex nepte Lauinię mřis ſuę:cuiꝰ i natiuitate aiunt mathematicũ dixiſſe:qa occideret vtrũqȝ parẽtẽ:ex quo factũ eſt:vt partu ſuo moriret mř:& ipſe tãdem cũ adoleuiſſet i venatiõe patrem iaduertenter occidit Quã ob cauſã pulſus Italia aiunt eum i Leogręciã iſulã gręcię abijſſe & rñſo accepit ſibi deberi extremi occidui iſulam. Qui Pãdraſi regis gręci filia i cõiugem ſumpta cum ſocijs per triẽniũ nauigãs vna cũ Corinilo troiano ſuperato: Gopherio ęqtanorȝ rege Albionã iſulã:quã icolebãt gygãtes ſuperaſſe eãqȝ ex ſuo noie Britaniã nũcupaſe: &

Britannia.

Corniueo Cornubiã:& ide aiunt eũ Brutũ aliũ genuiſſe cognomento viridem ſcutũ:& hinc alium inſulæ re/

gēgenitū:& ide aliū:& innumerabilē ꝓcedunt ꝓlē. quæ quoniā mihi nec vera nec veriſimilia viſa ſunt: omit tenda cenſui. Poſthumus aūt cum annis. xxxviij. regnaſſet: Aenea Syluio ſuperſtite filio derelicto diē obijt.

De Aenea Syluio Syluij poſthumi tertij filio q genuit Latinum Syluium. Cap. LVIII.

AEneas Syluius Syluij poſthumi tertij Latinorum regis filius patri ſucceſſit: de quo quidem Ver. meminit. Et qui te nomine reddet Syluꝰ æneas pariter pietate vel armis Egregius: &c. Hic Latinum Syluium genuit: & cum annis. xxxi. regnaſſet expirauit.

De Latino Syluio Aeneæ Syluij filio qui genuit Albam Syluium. Cap. LIX.

LAtinus Syluius vt dicit Titus Liuꝰ: Aeneæ ſyluij fuit filius: & mortuo patre Albanis iperauit: & ab eo coloniæ deductę ſunt eodē: q priſci Latini nūcupati ſunt. cūq; ānis. l. regnaſſet: genuiſſetq; Albā ſyluiū: quem liquit ſuperſtitē & diem obijt. Euſebius vero in libro tēpoꝝ dicit ſe apud aliā hiſtoriā inuenire Latinū Syluium quem apud Albam regnaſſe: cūq; filiū fuiſſe Lauiniæ & Melāpodis & Vterinum fratrem Syluij poſthumi: qui Latinus in ordine regum hic ponitur quartus.

De Alba Syluio Latini ſyluij filio: qui genuit Athin Syluium. Cap. LX.

A Lba Syluiꝰ Latini ſyluij fuit filius: & patri ſucceſſit in regno: cū regnaſſet ānis. xxxix. Athi ſuo relicto ſuo filio rebus humanis ſubtractus eſt.

De Athi ſyluio filio Albæ: qui genuit Capin ſyluium. Cap. LVI.

A Thís ſyluius Albæ fuit filius: quem Euſebius aliquando ægyptium ſyluium vocat. hic cum annis xxix. regnaſſet Capi filio derelicto diem clauſit.

De Capi ſyluio filio Athis: qui genuit Capetum ſyluium. Cap. LXII.

C Apis ſyluius Athis fuit filius. Sunt qui volunt ab hoc Capuam olim inſignem campaniæ ciuitatē conditam: qui cum annis. xxviii. regnaſſet Capeto filio moriens regnum reliquit.

De Capeto ſyluio filio Capis: qui genuit Tyberinum ſyluium. Cap. LXIII.

C Apetus ſyluius filius Capis: & cum annis. xviij. regnaſſet: Tyberino filio derelicto deceſſit.

De Tyberino ſyluio Capeti filio: qui genuit Agrypam ſyluium. Cap. LXIIII.

T Yberinus ſyluius Capeti fuit filius & Agryppam ſyluiū genuit: cūq; ānis octo iperaſſet albanis amnē quē aū albulā vocitabāt icolæ terminū inter latinos & etruſcos traiiciēs i eū cecidit: & mortuus ē. Quāobrē in hodiernū vſq; veteri abolito noie a diuerſo rege Tyberis nūcupatus ē fluuiꝰ.

De Agryppa ſyluio filio Tyberini: qui genuit Romulum ſyluium. Cap. LXV.

A Gryppa ſyluius a Tyberino genitus ſubmerſo patre ſucceſſit i regno: & cū. xl. regnaſſet ānis moriens Romulum filium regni reliquit hæredem.

De Romulo ſyluiu Agrypæ: filio: qui genuit Iuliū ſyluiū & Auentinū ſyluium. Cap. LXVI

ROmulus ſeu Aremulus ſyluius Agryppę fuit filius. Hic autem præſidia albanorum inter montes poſuit vbi Roma poſtea condita eſt: quod ea tempeſtate impie factum exiſtimatum eſt: & ob id exiſtimauere illius æui homines eum iuſte fulmine ictum atq; examinatum cum iam. xix. regnaſſet ānis: & eo Iuliꝰ & Auētinꝰ filij fuere ſuperſtites. De Iulio ſyluio Romuli filio. Ca. LXVII.

IVlius Syluius: vt ſcribit Euſebius minor natu fuit Romuli filius & ꝓauus Iulij Proculi: qui cū Regnaſmulo Romam tranſmigrauit: & ibidem fundauit familiam Iuliam ex qua Cæſares effluxere.

De Auentino ſyluio filio Romuli ſyluij: qui genuit Procam Syluium. Cap. LXVIII

A Ventinus ſyluius Romuli ſyluij filius fuit: eiq; fulminato ſucceſſit in regno & cum. xxxvij. ānis regnaſſet: Proca relicto filio mortuus eſt: & eo i mōte Romę: q poſtea de ſuo nomie ſemper auētinꝰ vocitatꝰ ē ſepulto. De Proca ſyluio filio Auentini q genuit Amuliū & Numitorē. Ca. LXIX. Vñ Auētinus mons.

PRocas ſecundum Titum Liuium Auentini filius fuit: & loco patris regnauit annis xxiij. Numitoriq; filio moriens regnum reliquit De Amulio Procæ filio. Cap. LXX. Amuliꝰ ſceleratꝰ

AMulius teſte Tito Liuio minor natu fuit ex filijs Procę. hic per vim & nephas Numitori: q tēpore potior erat regnū ſurripuit. Dicit Pli. de viris illuſtribus: Procā patrē eoꝝ liqſſe vt ābo ānuis vicibꝰ regnarēt: & cū ad amuliū perueniſſet regnū fri trāſacto āno reſtituere noluit: qnimo cū Numitori pepercíſſet Lauſū filiū eiꝰ iteremit: & Rheā eiuſdē filiā ad ſubtrahēdā ſpē ꝓlis ſub ſpecie honoris Veſtę perpetuā eiꝰ virginitatē dedicauit. Sed cū iā. vii. regnaſſet ānis: Rhea gemios peperit quos i Tyberi deiici iuſſit: & Rheā viuā ifodi. Veꝝ neq̄untibꝰ miſtris ad alueū flūinis: eo q ꝓdianis hymbribꝰ tumuiſſet deneire illos i ripas poſuere: q a Fauſtulo paſtore cōperti & nutriti cum adoleuiſſēt Amulium iterfecere: & Numitori auo regnum reddidere. Rhea

De Numitore filio Procæ: qui genuit Lauſum & Iliam & Rheam. Cap. LXVI. terrę iſoſſa eſt

N Vmitor filꝰ fuit Procę: & vt iā dictū ē: a fre ꝓiectus e regno q̄ dū rure priuatꝰ ſceneſceret a nepotibus: Romulo & Remulo occiſo in regnum reſtitutus eſt. quid inde ex eo ſucceſſerit: nō habemꝰ.

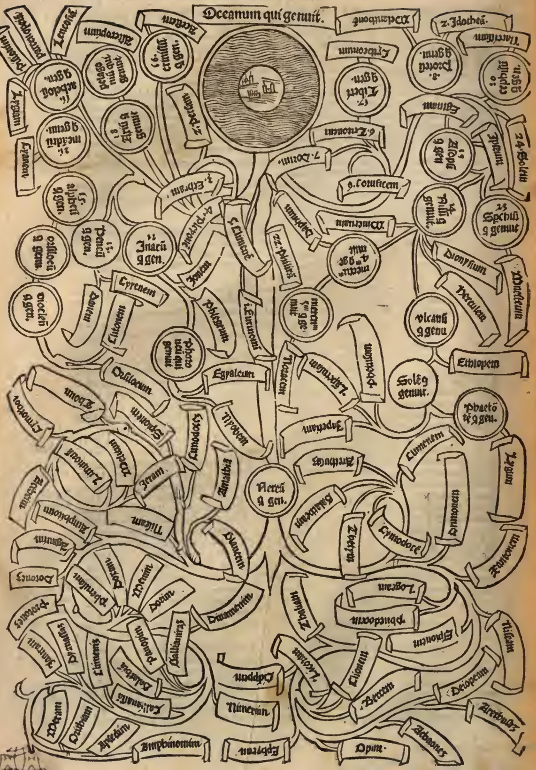
De Lauſo Numitoris filio. Cap. LXXII.

L Auſus vt prędictum eſt Numitoris fuit filius: & ab Amulio patruo impie trucidatus occubuit.

De Ilia Numitoris filia: quę peperit Romulum & Remulum. Cap. LXXIII.

I Lia quę Rhea Numitoris fuit filia: & ab Amulio inter veſtales virgines truſa. quę vt ait Ouidius: dū aquā ꝓ ſacris q̄reret obdormiuit: & i ſomnis ili viſum eſt a Marte opprimi: & ſic geminos cōcepiſſe: quos dū peperiſſet: viua ifoſſa ē regis iperio. Fictio qꝛ mars ſecū cōcubuerit: vbi de Romulo & Remulo declarabiṫ. Et quoniā q Iulio Syluio nati ſunt ordine nō habemus: genealogiæ poſteroꝝ Dardani finē facere neceſſe eſt. Hoc mō appoſito qd ab his natus ſit orbis & vrbis fulgor: Caiꝰ Iuliꝰ Cæſar dictator. Iuliꝰ Ceſar ſplendar vrbi & orbis

Oceanum ſolemq; ſuam dat ſeptimus omnem.

Genealogię deoꝝ gētiliū ſecūdū Ioāně Boccatiū de Certaldo Liber Septimus Incipit.

Procemium.

Vi ab Elſa Certaldenſi fluuio & arno tuſco eminētiſſie Rex:pauloan
te vela /conceſſeram in altū:& per cęca ipulſus ſyrtiū vada aqlõe ſtu/
dente ſęuo:& īde perlate patētia ſcabraq; Aſiæ ꝓmōtoria:& crebros
euripos ęgei maris impellente libyco:nec nō & vertiginoſū ſiculū fre
tū:atq; inter ſonātia tā Illyrici q̄ tyrrheni maris littora ſpirante noto
nō minori perſæpe timore :q̄ admiratione circunactus ſum:tegentibꝰ
poetaꝝ atris nubibus:hinc phœbi ſplendidum iubar:inde Arctoi ſi/
dꝰ imobile dū minus crederē a Vulturno raptus:poſtergatis Lyguꝝ
Galloꝛūq; & Hiſpanorū littoribꝰ:& calpe abylaq; ꝓmōtoriis omiſſis
ad limen vſq; oceani delatus ſū:& dum circa eius ingreſſū conſtitiſſet
cortex:quaſi deliberandi pręſtaret ſpaciū/in cōterminū polis pelagū
oclos dedi:dūq; ītuerer ꝑgrāde corpꝰ:& icōprehenſibile mōſtrum
pręruptos aquarum in cęlum montes:earumq; atra opacitate ſpeluncas horrendas metirer animo:& ido
mitas vires:quibus terras concutit:ac incognitos populos & immanes eiuſdem beluas /cogitarem q; eum
fluuiorum omnium hoſpitem:horrui fateor & ſtetere crines:& timore quodam inſolito occupatus:vix labā
tia membra continui:nec multum quin memet vltro in littus potius q̄ ad vlteriora progrederer:naufragū
dederim:ludum iocumq; exiſtimans per reſpectum iras fore mediterranei maris. Sed is qui profecto certa
ſpes & infallibile ſuffragium rite in ſe credentium atq; ſperantium eſt:vocatus affuit ilico:& igne ſuæ chari/
tatis noxio frigore pulſo proſtratum ſuſcitauit animum:& in vires ampliores ſolitis reuocauit adeo:vt par
uo cortice:ingenti tamen pectore auderem immenſum intrare gurgitem:& inſueta ſulcare maria. Et expe
dita in pręcedentibus fere omni cęli prole:calamum ad longam oceani poſteritatem ſcribendam arripui:
gubernaculo tenuiſſimę cymbę illi commiſſo:qui arcā Noe ab aquis vniuerſalis diluuij ſeruauit incolumē.

De Oceano Cęli & Veſtę filio:qui genuit.xxiiij.inter filios & filias:quorum hæc ſunt nomina Prima Eu
rinomi.ij.Perſa.iij.Aetra.iiij.Pleyon.v.Clymenes.vi.Triton.vii.Doris.viij.Protheus.ix.Coruſices.x.Ne
reus.xi.Achelous.xij.Inachus.xiij.Peneꝰ.xiiij.Nilus.xv.Alpheus.xvi.Criniſꝰ.xvij.Tyberis.xviij.Axiꝰ.xix.
Aſopus.xx.Cephyſus.xxi.Meander.xxij.Pillira.xxiij.Sperchius.xxiiij.Sol. Cap. I.

OCeanum cæli & Veſtæ fuiſſe filium voluere theologi:qui arbitrati ſunt ex cælo:ſeu ex terra:ſeu ex
ambobus omnia a primęuo producta:quod nec credidit:nec tacuit ionicorum philoſophorum
princeps Mileſius Thales /apud priſcos auctoritatis non minimę:quinimmo eidem oceano non
minus inſipide q̄ reliqui fecerint diuinam mentem eſſe iſitam:& ab eo cuncta producta:ſeu eum Oceanꝰ
cauſam dātem exiſtimauit eo forte motus quia in omnibus ceſſante humiditate cerneret:& vitam de neceſ q̄re deo
ſitate ceſſare:& æquo modo abſq; humore nil penitus gigni vel naſci poſſe:& ſic nō genitum oceanum ſed rū parēs
patrem deorum rerumq; omnium aſſerebat:cui aliquando adhæſiſſe videtur Homerus:& potiſſime vbi in
Iliade introducit Iunonem dicentem:Oceanum deorum nationem & matrem Thethym. Et ſic etiam non
nunq̄ hos ſecutus Vergili:ait:Oceanūq; patrem rerum. Plinius autem vbi de hiſtoria naturali elementum
iſtud aquarum extollens dicit:Quippe hoc elementum cęteris omnibus imperat:terras deuorant aquæ: Aque e'e
flammas necāt.ſcandūt in ſublime:& cælum quoq; ſibi vēdicant:ac nubiū obtentu vitalem ſpiritum ſtrāgu/ mētlauſ
lant:quæ cauſa fulmina elidit ipſo ſecum diſcordāte mundo. Quid eſſe mirabilius poteſt aquis in cęlo ſtan/
bus?at ille ceu parum ſit in tantam peruenire altitudinem rapiunt fluuios cum piſcium examine:ſępe etiam
lapides ſubuehunt portantes aliena pondera. Eadem cadentes omni terra naſcentiū cauſa fiunt. Prorſus
mirabili natura ſiquis velit reputare:vt fruges gignantur:arbores fruticeſq; viuāt:& in cælū migrare aquas:
animāq; etiam vitalem inferre inita confeſſione:omnes quoq; terræ vires aquarum eſſe beneficij.& cętera.
hęc Plinius a quo Vitruuius vbi de architectura non diſcrepat aiens. Ex eo etiam qui ſacerdotia gerūt mo/
ribus ęgyptiorum oſtendunt:omnes res e liquoribus poteſtate conſiſtere. Ridiculum quippe eſt aquas re/
rum crediderit principium. Sed quid ego ſuccenſeam talibus ſi circa inuiſa rerum initia errauerint:cum ad/
verſus ea:quę in oculis ſunt ſtolide credant. Viderunt ægyptij Iſidem morientem:& conati ſunt animis ſuis
infigere eam.& ſi non omnipotentem potentiſſimam fuiſſe:& eſſe deam:non mortalem fœminam. Cretē
ſes ipſum quem ſepeliuerant ipſi:libidinoſiſſimum hominem Iouem non erubuere cęli & terræ pręddicare
deum. Sic igitur cęcitate mentis obducti credidere hos eſſe maiores:qui aliquando facti fuerunt:q̄ qui illos
fecerat aliquando:ſed de hoc alias. Qui autem oceanum rerum putauere patrem ab eo genealogiam cæ
pere deorum:quē cum conſtet ſecūdum alios habuiſſe patrem iuxta cœpti operis ordinem locauimus eū.
Cui ne inter pręgrandes deos inhonoratus incederet:currum:vt dicit Theodōtius:ſtatuere eūq; a balenis
trahi per ingentia maria finxere. Sic & illi tritones tribuere tibicines atq; pręcurſores. Et maximos illi pho
carum fecere greges ſub cuſtode protheo:eiq; maximas nymphas corhortes ſocias obſequioſaq; fecere:
& deſignauere prolem ampliſſimam filiorum:& eum nominibus pluribus vocauere:ſed exēterandę fictio Tritō.g
nes ſūt:Curru quidem trahi oceanum eius circa terræ rotunditatem deſcribit ambitum:qui ideo a balenis
duci dicit:quia a balenis vndiq; diſcurratur. Tritones autē eius ob eā cauſam tibicines præcurſoreſq; dicuntur:
quia ſui nominis ſignificatum inceſſabiliter operetur. Nā tritō ſecūdū quoſdā idē ſonat:qd' terrā terēs:quod
aſſidue peragit mare:nō ſeſe continue ipellens in littora motu terras terit:& quoniā iſtud abſq; ſono non fi
at tanq̄ ſonans tibicen nuncupatus eſt:& ideo dictus præcurſor:quia vehmentiori impulſus motu ſonus

in littus prænũcius eſt futurę tempeſtatis certiſſimus: Eum habere phocarum greges ideo dictum eſt quia phocæ ex anteriori parte ſpeciem habeant vitulorum: & armentorum more paſcuntur in terris turmatim. Paſtorem autem Protheum dixere: eo ꝙ harum phocarum abundantiſſimũ ſit mare carpaticum: ꝙ olim fuit ſub ditione prothei. Nympharũ autem illi iuncta & obſequens corus nil aliud eſt (vt arbitror) ꝙ̃ multiplices aquarum proprietates: ſeu accidentia continue aquis iuncta: eiſq; agentib⁹: ſeu i eas impreſſio alia vna ſeſe cum eis quaſi obſequioſa unitantia. Vocatur inſuper præter oceanũ nereus Neptunnus & mare. Quæ nomina: quoniã nominibus aliorum numinũ conueniunt: vbi de illis ſermo fiet: cõuenientius exponemus Oceanus autem qđ illi proprium eſt: vt dicit Rabanus a gręcis: & latinis ideo dicitur: eo ꝙ in modum circuli vrbem ambiat. Item quia vt cęlum purpureo colore nitet. Ego autẽ a cianes: quod latine nigrũ ſonat denominatum puto: tantę enim profunditatis eſt: vt nulla poſſint in eo tranſparentia apparere.

Prothe⁹ phocarũ paſtor.

Cyameus color poti⁹ ceruleus ẽ.

De Eurymone Oceani filia. Cap II.

Eurymone Oceani fuit filia: vt aſſerit Homerus in Iliade dicens. Eurymone filia retro fluentis oceani interpretatur fluctuationis: ſeu ventorum paſtor. nam aquas maris ſemper fluctuat: vt videmus: & ideo ab exercitio aquarũ denominata: & oceani dicta filia eſt: ſeu ſecũdum alios: qui ex aquis oriri ventos volunt: aqua ventos paſcit: ideſt materiam præbet ex aqua: & creãtur & vigẽt: & ſic hæc rite dicitur filia oceani. Præterea vbi de hac Homerus loquitur inducit vulcanum loquentem Thetidi pro Achille arma poſcenti: & vt ſe paratum oſtendat: dicit ꝙ cum a matre de cęlo ꝓijceretur: quis claudus ab ipſa Eurymone & Thetide ſuſceptus atq; nutritus eſt: vbi vult intelligamus ignẽ per humidũ & ſpiritum ali: qui ſi deficiant vt extiguantur neceſſe eſt.

Aqua paſcit ventos.

De Perſa Oceani filia. Cap. III.

P Erſa filia fuit Oceani: vt in Odyſſea placet Homero: vbi dicit eã a Sole dilectam: eũq; ex eius cõcubitu Aeęta Colchorum regem atq; Cyrcem ſuſcepiſſe aiens. Soror ſagacis Aeętę Ambo autẽ orti fuerunt a lucente mortalibus ſole matreq; a perſa oceanus gd nuit filiam. Hanc autem Perſam dicit Leoutius ab Heſiodo Hecatem appellatam: quæ cum apud nos luna ſonet: ſatis poſſumus Aeętam apud ſuos clariſſimum regem illud idem feciſſe quod Saturnus egerat: qui Vranium patrem cælum nuncupari iuſſit: & Veſtam matrem terram: vt nominibus egregiis orginem ampliaret ſuam. Sic & Aeętam patrem Solem & matrem Lunam: quæ ideo oceani filia dicta eſt: ꝙ a littoralibus oceani fluctibus oriri videatur: ſeu forſan ipſa Perſa ab Oceano patri Aeęte venerat: & ideo oceaui filia dicta vel imperium habuit penes oceanum.

De Aethra. iij. oceani filia & coniuge Athlantis. Cap. IIII.

AEthra filia fuit Oceani: vt carmine cõfirmatur Ouidij aſſerentis eam ex Athlante Hyadem atq; ſorores peperiſſe: dum vbi de faſtis legitur. Hunc ſtirps oceani maturis nixibus æthra Edidit & nymphis. & cætera.

De Pleyone. iiij. Oceani filia & Athlantis coniuge. Cap. V.

P Leyone filia fuit Oceani & coniunx Athlantis ſecundũ paulum: qđ etiam firmat Ouidius in lib. faſtorum dum dicit. Hinc fata pleyone cum ſtellifero Athlante iungitur vt fama eſt pleyadeſque parit. &c. Pleyas enim idem eſt qđ pluuia: quæ eo ꝙ ex vaporibus humidis ex oceano in altum conſurgentibus cauſetur ideo filia oceani dicta eſt. Vxor autem athlantis: eo ꝙ huiuſmodi vapores ex aquis conſurgentibus: vt plurimum circa culmen Athlantis: & aliorum montium voluantur & inſidant incolis pluuias prænotantes.

D Climene. v. oceani filia & matre Phaetontis. Cap. VI.

CLimene vt Theodõtio placet filia fuit oceani & tethyos: q̃ cũ forma valeret: ſoli placuiſſe volũt: a cuius cõcubitũ veniẽs ex ea phaetõtẽ ſuſcepit & ſorores. Paulus autẽ eã dicit fuiſſe Meropis ægyptij cõiugẽ: & apud extremos ęgyptios ęthiopibus iperaſſe cũ viros: & ex eo Aeridanũ: q & phaeton dictus ẽ: & ſorores cõcepiſſe. Leõtius aũt dicit eã filiã fuiſſe Minij & Eurinaſſę: & ex Merope viro peperiſſe Iphyclũ & Phylacẽ & Phaetontẽ cũ ſororibus Circa quas varietates aduertendũ eſt ꝙ inquantum oceani dicitur filia & a ſole dilecta: poteſt intelligi humiditas. nam Climenes interpretatur humiditas. & ſic oceani tanquã omnium humiditatum fontis merito dicetur filia quæ a ſole diligit. eo & vt Tullius recitat vbi de naturis deorum: ſol & aſtra reliqua de humiditate paſcuntur: ſeu & melius eo ꝙ ſolis calor in humiditate agens ſuſcitat nebulas: quæ Pythonem conficiunt: vbi de Latona dictum ẽ: & arbores etiam quaſdam ex locis paluſtribus elicit: de quibus infra vbi de phaetonte & ſororibus latius. Eam autẽ fuiſſe fœminam & Meropis coniugem ſi velimus tunc ea nobilem aliquã in littore oceani dominam fuiſſe dicemus: & exinde filiationem huiuſmodi cõſecutam: nec aufertur ob hoc quin Minij & Eurianaſſis in partibus forſam illis imperantibus fuerit filia. ſed a loco tanquam a nobiliori parte denominata.

De Tritone. vi. Oceani filio. Cap. VII.

TRitonẽ Oceani & Tethyos filiũ dicit Theodõtius Serui⁹ autem eum Neptunni filiũ dicit & Salatię coniugis eiuſdẽ. Pau. autẽ eũ tritonã vocat: & fœminã aſſerit Tandẽ ſeu maſcul⁹ ſeu fœmina ſit. oẽs in hoc conueniunt: eũ. ſ. eſſe ſeu Oceani ſeu Neptunni tibycinem. ſed cum magis in Neptunnum videant declinari: credo Neptunnum & Oceanũ vnũ & idẽ exiſtimãtes in teſti. Ouid. trahunt dicẽtem. Nec maris ira manet: poſitoq; tricuſpide telos. & ifra Ceruleum tritona vocat: cõchaq; ſonanti Inſpirare iubet: fluctuſq; flumino ſigno Iam reuocare dato &c. Et ſic apparet tritonis officium & quod maſculus ſit: vt dicit theodon. Quod autem oceani ſeu Neptunni ſi filius

ſatis in hoc oſtenditur ꝙ ab eorum ſonoro motu cauſetur. intellexerunt autem theologi pro tritone ipſum
æſtuantis maris & in littora ferientis clamorem:cum Triton ſonus ſecundum quoſdam interpretetur. Alij
vero benevoluerunt tritonis maris ſonum:ſed non eum quem dum ſe ipſum in ſe frangit:ſed illum tantū
quem facit littora percutiens:& ideo dixere Tritonem quaſi terram terens:& in de tam ſecundum primos
q̃ ſecūdum ſequētes voluere ex illo ſono compræhendi futurum maris maiorem ſolito æſtum vt ſono illo
aduentante maiori cum impetu dominum ſuum oſtendat triton:vti & tibycines imperatorum de proximo
aduenire deſignāt tibiarum cantu. Sane Pli. vbi de naturali hiſtoria videt͂ arbitrari tritones non ſolum ficto
noīe poetis deſeruire:ſed etiā veros Oceani piſces exiſtere dicens de eis ſic. Tyberio principi nunciauit oli Triton
ſiponēſiū legatio ob id miſſa viſum auditumq; in quodam ſpecu cōcha canentem tritonem qua naſcitur for concha
ma. De hoc etiam Lucanus ait. Torrentem tritonis adit illeſa paludem. Hāc vt fama deus quem toto litto canēs au
re pontus Audit ventoſa perflantem murmura concha &c. ditus eſt

De Doride. vij. Oceani filia & Nerei coniuge. Cap. VIII.

DOris ſecundum Pau. & Theodō. filia fuit Oceani & Tethyos & Nerei fratris ſui cōiunx:atq; nym-
pharum mater:vt dicit Seruius. Huius Vergilius in buccolico carmine meminit dicens. Sic tibi cū
fluctus ſubter labere ſicanos Doris amara ſuam non intermiſceat vndam. Hanc aliq volunt mu-
nus interpretari:eo ꝙ aqua oportuniſſima mortalibus loco muneris a deo exhibita ſit. Alij vero
dicunt amaritudinem intelligi:& iccirco nereo marino deo nuptam:quia amarum ſit mare vt appareat vel
viro perpetuo iuncta coniunx eſt:ſic & aquę marinæ amaritudo cōiugio ſtabili iūcta ſit. Oceani autem ideo
filia dicta. quia ex qua Oceani ſole agente amaritudo naſcatur:quæ poſtea mari miſcetur mediterraneo in
quo Nereus dictus eſt.

De Protheo ſene. viij. Oceani filio qui genuit Melantho & Idotheā. Cap. IX.

P Rotheus marinus deus & inſignis vt aiunt vates vt Theodon. placet filius fuit Oceani & tethidis.
ꝙ autem vates fuerit poſt Homerum in Odyſſea teſtatur Vergilius in georgi. dicens. Eſt in car
patio neptunni gurgite vates Ceruleus ꝓtheus:magnū q piſcibus ęquor:Et iuncto pipedum curru metitur
equorum. & paulo infra. Nouit nāq; oīa vates. Quæ fuerint:q̃ mox vētura trahantur. Quippe ita neptūno
viſum eſt:immania cuius Armenta & turpes paſcit ſub gurgite phocas &c. Hunc ait Homerus a Menelao
ab excidio Troiæ redeunte & percontante:quidnā de ſocijs perditis contigiſſet:vi coactum ad vaticinium
reddendum. Sic Vergilius dicit ab Ariſteo de reſtauratione apum exquirente. Verum Menelaum docuit
Idothea filia prothei:vbi a Climine matre inſtructus fuit de agendis Ariſteus. Et vt Homerus dicit eū ante
reſponſum varias dum cogitur ſumere formas:vt dimittatur. ſic & Vergilius. Fit enim ſubito ſus horridus:
atraq; tygris. Squamoſuſq; draco & fulua ceruice leæna. Aut acrē flāmæ ſonitum dabit:atq; ita vinclis Exci-
det:aut in aquas tenues dimiſſus abibit. Hunc Theodontius origine ex pallene inſula ſeu monte fuiſſe di-
cit:& apud ægyptios regnaſſe:eiq; Henelā adhuc virginem a Theſeo raptam & cōmendatā:atq; ad eum tē-
peſtate impulſum poſt excidium Troianoꝝ Menelaū cū eadem Helena diuertiſſe. Senem atq; circunſpe-
ctum virum & rerum experientia doctiſſimū:& eo ꝙ animaduerſione ſua nedū præſentia noſceret:& inte-
gram præteritoꝝ haberet memoriam:ſed per coniecturas etiam tranſactoꝝ nōnunq̃:vt ſæpe faciunt ſapiē-
tes:de futuris predicebat euentū:& hinc fabulæ locum datū:ꝙ vates fuerit ꝓtheus arbitrātur. Formas ve- Protheꝰ
ro:quas eū ſumere conſuetum aiunt:& abijcere eas exiſtimo paſſiones:quibus anguntur homines eius rei vates nō
ſimilitudinem gerentes:cui poſſunt merito ſimilari. Quę paſſiones vt amoueantur ab eo:cui conſilium po- niſi coa-
ſcimus:ſi recte velit preſtare conſiliū:neceſſe eſt vt tranquillus remaneat animus ad interrogata. Poteſt in- ctꝰ dat re
ſuper hæc fictio aliter aperiri:protheū ſcilicet accipi loco diuinationis hydromanticę:& tunc qđ oceani The- ſponſa
tidiſq; ſit filius:poterit non incōuenienter exponi:cum talis diuinatio fiat in aqua:vt ipſum ſonat nomen hy-
dromātia:ab hidros qđ eſt aqua & mantia diuinatio:& omnis aqua ex oceano & Thetide ē. Quod aūt va-
rias ſumat formas eo poteſt dici:quia ſit ſacrilegium iſtud circa flumina:quæ ſui curſus murmure plurimas
imitantur formas. Seu forſan in hac operatione ad habēdū quod quęritur eſt de neceſſitate aquas moueri:
quo in motu & murmur aliquod auditur & variæ videntur formæ:quibus in quietem poſitis vaticinium ſumi-
tur. Quod autē paſtorem Neptunni ſeu oceani dicunt:cauſa ſupra dicta eſt vbi de oceano. Currum illi attri-
buunt ad deſignandas aquarum illius maris circūuolutiones. Quod autē ab equis bipedibus trahatur:ſō
dictum eſt:quia mare illud abundat phocis:quibus & pedes & caput & totum fere corpꝰ ab vmblico ſupra
eſt inſtar vituli. deorſum vero piſces ſunt:& ſic cum tantū duo ſint illi pedes equos vocant.

De Melanthone filia Prothei. Cap. X.

MElantho vt Theodontius aſſerit:filia fuit prothei ſenis:cui cōſuetudo fuit poſitis veſtibꝰ delphi-
nes inequitans vagari per maria patris. Quæ cum formoſa eſſet:in gratiam venit Neptūni:qui
in delphinē mutatus illi applaudens eā in conſenſum ſui traxit:& tranſportatam etiam violauit.
Aſſerit Barlaam rei huius veritatem fuiſſe puellā hanc in gratiam ſuam allexiſſe delphinē:& eā
ſolitam nō nunq̃ dorſo eius inſideret:atq; ab eo per mare deferri:& demum ad locum vbi conſcēderet refer-
ri. ad vltimum tamen quacunq; ex cauſa factum ſit:eam in mari necatam. Mirabertis forſan sereniſſime rex Att:mā-
fœminā a Delphine illeſam ferri:quod ne fabuloſum putes:de quibuſdā libet apponere. Legimus enim pli- ſuetudi
nio grauiſſimo viro ſcribente in aphrico littore apud hypponem diaritum delphinem fuiſſe ex hominū ma- nem del
nu cibum ſumentem ſeq; tractandum manibus ꝑbentem & nantibus alludentē:atq; conſcendentes portā- phinoꝝ.
tem:& a flauiano proconſule Aphryçę vnctum vnguētis:odore quoꝝ nouitate ſopitū aliquandiu more exa-
nimis fluctuatū:ac deinde expergefactū quaſi iniuriam paſſum per mēſes aliquos ſeceſſiſſe:qui cum demū

rediiſſet:& fere omnis prouincia ad hoc miraculũ ſpectatura cõcurreret ab Hypponenſibus veniẽtiũ amicorum ſumptibus garuatis occiſus eſt. Pręterea & Alexamdri macedonis ęuo fuit in littore Aſię puer adeo a delphine vno dilectus:vt eo diſcedente eũ ſequeref in litt⁹:& i arenã vſq; inuectus expirauit. Similiter vt ſcribit Iaſo egeſidem⁹:puerũ hermẽ noie Delphinẽ ſuper maria equitãtẽ:quẽ cũ repentina ꝓcella fluctib⁹ exanimaſſet:a Delphine mortuus in littus reductus eſt qui cũ liquido ſe mortis pueri cauſam fuiſſe fateref nõ in maria retroceſſit:ſed in littore expirauit. Quid multa dicam?nõ eſt nouũ neq; inuſitatũ delphinos cũ hoibus amicitias habuiſſe. Sed reduntes vnde diuertimus. Sũt qui dicãt ꝙ Melantho albedo iterꝑtetur: quę ex aſſidua maris fluctuatione oritur:& ſupra delphines piſceſq; alios ferꝰ:& a Neptũno.i.a mari violaꝰ quod igurgitatur:& denuo reſtauratur. Ego aũt vnde hoc ab his ſumptũ ſit neſcio:cum ſciam melan gręce nigrum ſonare latine.

Delphini cũ hoib⁹ amiciciam ſeruant.

De Idothea Prothei filia. Cap. XI.

IDothea Prothei ſenis fuit filia:vt in Odyſſea teſtaꝰ Homerus dicens Prothei fortis filia marini ſenis idothea. Huic eni maxime animum ꝓmoui.& paulo infra vbi eã de ꝓtheo patre ſuo loquẽtem Menelao regi introducit atq; dicentem. Immortalis ꝓtheus ægyptius:qui maris totius ꝓfũditates ſcit Neptunni famulus. Hũc autem meum fantur patrem eſſe:atq; genuiſſe me. Hãc dicit Homerus obuiaſſe Menelao in inſula Pharos:quæ in cõſpectu ægyptię Alexandriæ eſt:in qua ventoꝝ contrietate inuitus detinebaꝰ:& ei conſiliũ primo dediſſe:vt Protheũ accederet:& quid ageret deberet oſtẽdiſſe.demum eum ſub corijs phocarum in antro Prothei cum tribus ſocijs abſcondiſſe. Idothea:vt quidam volunt formoſa interpretatur dea:per quã maris tranquillitatem intelligi volunt.ea enim trãquillitate factũ eſt vt poſſet Menelaus accedere ad Protheum.

De Coruſice Oceani filia.ix. Cap. XII.

COruſice:vt Ciceroni placet fuit filia Oceani:quã ipſe aſſerit ab Archadibus Chorion noiari:Affirmãs pręterea eã placuiſſe Ioui:& Iouẽ ex ipſa ſuſcepiſſe mineruam:eam.ſ.quæ quadrigarũ fuit inuentrix. Cur aũt oceani dicaꝰ filia ꝙ nõnunq̃ de alijs dictũ eſt reſponderi põt:nobilẽ.ſ.fuiſſe mulierẽ natã circa littora oceani. Seu velimus:ꝙ etiã poſſibile eſt:Oceanũ hominem inſignem fuiſſe ob aliquã Oceani ſimilitudinem ſic nuncupatum.

De Nereo.x.Oceani filio.hic genuit nymphas:quæ multę ſunt:verum quoniam niſi de quattuor ſit ſingularis mẽtio.earum tantum nomina apponam.genuit ergo Cymodocem:Thetim minorem: Galatheã & Arethuſam & alias. Cap. XIII.

NEreũ marinũ deũ Oceani & maioris Tethyos filiũ priſci gẽtiliũ uoluere theologi:eiq; Dorí ſororẽ ſuam iunxere cõiugio:ex q̃ volũt nymphaꝝ agmẽ ſuſcepiſſe. Is eni aqua eſt:vulgo ei græce Nereos aqua dicꝰ. Oceani & Thetidis fili⁹:eo ꝙ ois aqua ꝓgrediaꝰ ex illo. Q ď aũt alio noie voceꝰ:ab illo põt eſſe cã:q̃a ſinus ſit maris:& ſic ẽ:nõ eo ęuo factus:quo Oceanus factus ẽ. Refert ei Põponi⁹ mella Herculis op⁹ fuiſſe abilã mauritaniæ ꝓmõtoriũ a Calpe Hiſpaniæ mote olim ſeparatũ cũ perpetuo eſſent iugo cõiuncti:& tunc medias i terras oceanũ itraſſe:& ſic oceanus mediterraneus factus noua potuit quęſiſſe noia. Introductus aũt Nereus cũ Doride cõiuge:ideſt aquarũ amaritudine multas apud nos genuit nymphas:ideſt humiditates:quæ forſan ante non erant

De Nymphis in generali. Cap. XIIII.

Nereides nymphe ſũt maris. Naiades fluminum.

NYmphæ generale nomen eſt quarũcunq; humiditatũ:qď ideo dico:quia humiditates ſecũdum diuerſitatẽ rerum:quibus deſeruiunt nomina diuerſa accipiũt:vt in ſequẽtibus apparebit. Hæ vt dictum eſt:Nerei & Doridis filiæ dictę ſunt:eo ꝙ a mari omnis deriuetur humiditas.harum quidem alię ſũt marinæ:& appellãtur nereides a Nereo patre. Ex his Homerus i iliade nominat xxxiij.quas ad cõcuſſam Thetidem ob mortem Achillis filij ſui conueniſſe dicit:quarum hæc ſunt nomina:Glaucis Thalia:Cymodoce. Niſea:Spio:Thoi:Cymothoe:Acthei:Liminoria:Meliti:Iera:Amphitoi:Agaui:Doto:Proto:Pherũſa:Dinameni:Doxa:Meni:Amphinomi:Gallianira:Doris:Panopi:Galathia:Nimertis: Apſedis Callianaſſa:Climeni Ianira:Dyanaſſa:Mera:Orithia:& Amathia. Prꝛterea alias ſupereſſe dicit. Harum ſi quis haberet ſignificata nominũ.credo aduerteret facile eas ꝓprietates aquaꝝ maris:& accidẽtia circa eas demõſtrari. Sunt & aliæ quę dicunꝰ fluminũ & hę vocantur nayades:eo ꝙ nays iterpretetur fluctus vel cõmotio.& ideo nayades dictę quia fluant flumina & in motu continuo ſint. Ex his Verg.in Geor.xviij.noiat videlicet Climene:Drimo:Xanto:Ligea:Phillodore:Niſea:Spio:Thalia:Cymodoce:Cydippe:Licoras:Clio: Beroe:Ephyre:Opis:Deiopea:Arethuſa:Quas ego exiſtimo fluuioꝝ varias deſignare ꝓprietates. Nec obſtat his imixtas eſſe:vel alijs aliquas ex noiatis inter nereidas:cũ debeamus credere nonnullis ꝓprietatibus mare & flumina conuenire. Sunt & aliæ quæ dicuntur fontium:& eæ appellanꝰ napeę:quaſi napteæ.i. aquaꝝ fomites. Nam napta apud perſas fomes eſt.& ſi non ſit aquaꝝ tranſumptiue aliquando vocabula apponuntur Sunt enim fontes fluuioꝝ continuũ nutrimentũ. Ex his enim numerantur nouem q̃bus Caſtalius fons dicatus eſt.quaꝝ nomina non apponam:quoniam muſæ vocanꝰ.& de eis alibi ſit ſermo prolixior Sunt & aliæ quas nemoꝝ dicunt:& hæ driades vocitantur:eo ꝙ dryas arbor ſit ſeu querc⁹. Ex his Claudianus vbi de laudibus Stilliconis ſeptẽ nomiat:has.ſ. Leõtadome. Neuopene:Thero:Bitomarthis: Lycaſte Agaperte:Opis. Quas ego non dubitem:qn arboꝝ proprietates i generali interpretatæ deſcribãt. Sũt & aliæ q̃s arborũ dixere:eaſq; Amadryades vocauere:quas i ſpeciali arbores:nõ in generali nemora amãtes. Alię vero ſunt montiũ:quas dixere Oreades.nam Oron gręce latine mons dicꝰ. Sic etiã & aliæ hymnides appellantur:vt placet theodontio:quas dixit pratorum atq; florum nymphas exiſtere. Has autẽ oẽs

Napeę fontiũ. Driades nemorũ. Amadriades Arborum. Oreades mõtium. Hymnides pratorum.

aliquando mori & deficere dicit Ariſtoteles. Sicut panes faciuntfauniq; Sane ply. in lib. naturalis hyſtorię. nereydas nō ſimpliciter aquas ſeu aquarum proprietates eſſe conſentit dicens. Et nereidum falſa opinio non ē: ſquāmis modo hiſpido corpore etiam: in quo humanam effigiem habēt. Nāq; hęc i eodem littore. ſ. Olſiponēſium ſpectata eſt: cuius morientis etiam cantum triſtem Accolę audiuere longe. & Diuo auguſto legatus Gallię complures in littore apparere exanimes nereydas ſcripſit. Hęc ply. Ad quā opinionem for tius roborandam ſubdit & ipſe ply. Auctores habeo in equeſtri ordie ſplēdentes viſum ab eis i Gaditano mari Oceano: Marinum hominem toto corpore abſoluta aſc. dere ſimilitudine nauigia nocturnis temporibus: nos al ſtatimq; d: grauan: quas iſederit partes: & ſi diutius permaneat etiam mergi. Tyberio principe cōtra littus qn̄ viſos inſulaꝝ lugdonenſis ꝓuincię trecentas amplius beluas reciprocans deſtituit Oceanus miræ varietatis & magnitudinis: nec Pauciores in Sātorum littore: iterq; reliquas elephantos & arietes candore tātum cornibus aſſimilatis: nec nereydas vero multas. Hæc Ply. Quod & ſi claro homini atq; erudito plurimū credi poſſit: non ſic propterea delirıs mulierculis & agreſtibus ignaris aſſerentibus abſq; rubore vult⁹ ſe ex fōtibus formoſiſſimas mulieres: q̄s ipſæ Lamias vocāt ꝓdeūtes vidiſſe. Sūt prӕterea: ne nos nimis arctemur a ſignificato vocabuli: & alię ut nymphę: vt ſępiſſime vocauere poetę: vt puta Cyrces: Caliſto: Climenes: & alię huiuſmodi multæ: quę verę fuere mulieres: ꝓ quibus nulla ſuperior fictio intelligenda eſt: quinimmo tales ſeu pro talibus accipiendę & intelligendę ſunt puellę virgines atq; nobiles: & thalamorum colētes vmbras: ideo nymphę dictę: quia ex fleumatica complexione: qua vigent: tanquam humentes molles & delicatę ſunt: & tenellę & in eas tanquam in res aqueas facile omnis poteſt impreſſio. Agreſtes autem fœminę vt plurimum exhauſto laboribus: atq; feruore ſolis humido hiſpanię ſunt: & durę cutis: & ideo nympharum nomen merito perdidere. Et hoc in generali de nymphis dictum eſt. Hoies

De Cymodoce filia Nerei. Cap. XV.

Cymodoce nympha ex filiabus Nerei vna eſt: quā dicit Seruius curſus fluctuū interpretari.

De Thetide minore Nerei filia & matre Achillis. Cap. XVI.

Thetis minor nymphaꝝ vna fuit: de q̄ dicit Ouidius: q; cū cōſuluiſſet Protheū de ſucceſſib⁹ ſuis: ſic illi fuiſſe reſpōſum. ꝓtheus dea dixerit vn̄ Cōcipe. mr̄ eris iuuenis: q fortibus armis Acta patris vincet: maiorq; vocab̄ illo: Tandē cū eſſet ſpecioſiſſima virgo a Ioue dilecta ē: q̄ tn̄ a reſpōſo territus: ne forſā ex eo ipſa cōciperet filiū: q illū regno pelleret abſtinuit. Ipſa Thetis aūt pelleo filio Aeaci regis nupſit: & ex eo cōcepit & peperit Achillem filiū: quē Chironi cētauro nutriēdū tradidit: eiq; exiſtēti i troiano bello cū arma perdidiſſet i morte Patrocli amici ſui a Vulcano noua ipetrauit. Cui⁹ fabulę & potiſſime reſpōſi Prothei euidēs fortitudo Achillis cām dedit: cū poſt factū vaticiniū adinuentū ſit. Hāc dicit Leōti⁹ Chironis fuiſſe filiā: & Tethyos iſulę cultricē: nec tantū ob habitatā inſula maris filiā habitā: & Thetidem appellatā: quātū a moribus filij: eo q; furioſ⁹ & ipius more maris fuerit: & ideo Thetidis. i. furētis dictus eſt fili⁹: & ide nomē ipſa ſortita eſt poſt filij furiā: cū aliud haberet ante. Thetis peleonu pſit

De Galathea Nerei filia. Cap. XVII.

Galathea ex nymphis vna Nerei filia fuit: vt paucis carminibus oſtendit Ouidi⁹ in perſona eius dicens. At mihi cui pater Nereus: quā cerula doris Enixa eſt &c. Ex qua talis extat fabula. Acis pulcherrimus adoleſcens ſiculus a Galathea dilectus ē: cū illā ſūme diligeret Polyphemus cyclops: q cū nō diligeret: & Aci die vna Galatheæ iūctū cerneret: iratus illū ſaxo illiſit: atq; occidit: quē Galathea in fluuiū ſiculū trāſformauit. Cuius fabulę allegoria talis eſſe poteſt Galathea dea albedinis eſt: per q̄ albedinem vndarū ſeſe frangētiū itelligo. Acim autem amat. i. fluuiū ſuſcepit: quia flumina oia in mare voluunt. Theodontius autē dicit ſub hac fictione hiſtoriā latitare aſſerēs Polyphemū imanē fuiſſe Sicilię tyrānū: & cū Galatheā ſingularis pulchritudinis puellā amaret: eamq; per vim cōſtupraſſet: cōtigit vt aduerteret hanc cū Aci ſiculo adoleſcēte miſceri: quā ob cauſam idignatus iuuenē iuſſit occidi: & in fluuiū deijci: cui⁹ nomē fluuio poſtea datum ab incolis eſt. Galatheæ aūt amore permittente nil egit. Polipho. m⁹ tyrā n⁹ ſiciliæ

De Arethuſa Nerei filia. Cap. XVIII. Alphe⁹ fluuius

Arethuſas fuiſſe duas cōperi: quaꝝ altera Nerei & Doris fuit filia: de qua talis ferī fabula. Dicunt eni hanc elidis fuiſſe nymphā: & Dianę comitē: quā cū feſſam & veſtimētis nudā: ac ſe in alpheis vndis lauātē Alpheus elidis fluuius vidiſſet cōfeſtim deſiderio ſui captus illā tenere voluit. verū ipſa territa cœpit fugā: & cū ſequereī eā fluuius: nec iam ſibi videreī poſſe euadere: orauit Dianā dominā ſuā: vt illi opē ferret: quæ illā nube texit: quā cum circuiret fluuius: Arethuſa timore ſudaris in fontē verſa eſt. Cuius vndis cū ſuas miſcere conareī Alpheus: ipſa a terra abſorta eſt: & in orthigiā vſq; inſulā delata: & inde in Siciliā: vſq; quo etiā Alpheū eā ſecutū dicūt. In qua fabula monſtrū deſignaī apparens. Nam certū ē alpheū elidis fluuium eē: & apud ſyracuſas Siciliæ habere exitū: qđ ꝓbare videī Seneca philoſoph⁹ vbi de quæſtionib⁹ naturalibus ſic dicēs. Quidā fontes certo tēpore purgamēta electāt: vt arethuſa i Sicilia quita quoq; æſtate per olimpia: inde opinio eſt alpheon ex achaia eouſq; penetrare: & agere ſub mare curſum: nec anteq̄ in ſyracuſano littore emergere: ideo his diebus qbus olympia ſunt victimarū ſtercus ſecundo traditū flumini illic redūdare. hęc Seneca. Ab hoc igiī euētu ſabule locus adinuētus eſt. Ouidius tamen agit carmine ſuo: vt maius videaī miraculū: dum dicit in eodem arethuſa. Pars ego nympharū: quæ ſunt in achaide dixit. Vna fui. &c. Verū hanc: & ſi abſorptā a terra oſtēdat: nō in Siciliā veniſſe dicit: ſed in orthigiā inſulam erupiſſe. qualiter aūt poſtea in Siciliā venerit nō habeī: ſed qualitercūq; fuerit: vel venerit hæc eadem videtur eē: quæ ſe fateī in elide ab alpheo dilectā. Et ſic per ſubterraneos meatus i Siciliā deueniſſe: vt etiā teſtari videtur Vergilius illi dicens. Sic tibi cum fluctus ſubterlabere ſicanos, Doris amara ſuam nō interm Arethuſa fons ſiciliæ.

ſceat vndã. Et ſic fons & inde fluuius ex elide in Siciliã venit:& ob iſecutionẽ fluminis amor fluminis in fon/
tem ꝓſumptus eſt. Altera vero arethuſa in Itahaca inſula fons eſt:de qua ſic dicit Homer⁹. Penes coraci pe
trã ac fontẽ arethuſam: Leontius vero ex hac arethuſa refert:quẽdã fuiſſe in Ithaca venatorẽ:cui corax no
mẽ:qui furore impulſus ex petra quadã præcipitẽ ſe dedit in mare:& ob id petra illa ab eo corax denoiata
Solinus eſt:mater autẽ eius. cui arethuſa nomẽ :hoc vidẽs dolore percita in vicinũ petræ fontẽ ſe ꝓijciens enecta ẽ:
& ſic de ſe nomẽ fonti dedit:& ſic ſunt duo fontes arethuſa vocati. Solinus autem vbi de mirabilibus mundi
tertiũ addit aſſerẽs apud thebas fontem eſſe:cui etiam arethuſa nomẽ:ſed apud quas Thebas non dicit.

De Acheoloo flumine Oceani.xi.filio:qui genuit Syrenas. Cap. XIX.

AChelous fluuius:vt dicit Paulus:filius fuit Oceani & terræ. Seruius dicit eius matrẽ eſſe Thetydẽ
Theodõtius eũ ſolis & terræ filiũ vocat. Homerus in Iliade non tantũ Acheloũ:ſed oẽs fluuios
dicit Oceani filios ſic aiens. Neqꝫ ꝓfundiſſimi magna potẽtia oceani:a quo oẽs fluuij & totũ ma
re:& oẽs putei lõge fluũt. Terrã autẽ fluuioꝝ matrẽ eſſe per Vergilij carmen i geor. cõprehendi
põt:dũ dicit. Iãqꝫ demũ mirãs genitricis & humida regna Spelũciſqꝫ lacus clauſos lucoſqꝫ ſonãtes Ibat:& i
Verg. de Ariſtęo. genti motu ſtupefactus aquarum. Oia ſub magna labentia flumina terra Spectabat &c. Cũ ergo in ventre
terrę añ ortũ cõſiſtant flumina:& eius ex ventre effluãt:bene terra mater dicit̃ fluuioꝝ. Quod autẽ dicebat
Theodõtius rõe nõ caret. Volũt eni phyſici a tractu ſolis nõnullas aquas i terræ cauernas deduci per humi
ditatẽ vapoꝝ ſolis calorẽ ſequẽtiũ:qui in frigidis terrę viſceribus euaporãtes in aquã vertunt̃:q̃ per occultos
tos meatus in ſuperficiẽ veniẽs erũpit in fontẽ:& quãdoqꝫ fluuiũ cõficit. Qđ autem de origine huius dictũ ẽ:
de reliqs etiã intelligat̃ neceſſe eſt:ne oporteat replicare quoties de flumine aliquo ſermo fieret. Is aũt flu/
Qui pri/ m⁹ vina miſcuit. uius:vt ait Ouidius:gemino cornu olim erat inſignis tandẽ ob petitã Deianirã Oenei regis calidoniæ filiã i
cõiugium Herculi deſpõſatã:cũ eo in certamẽ deuenit:& cũ ſeſe in varias transformaſſet figuras ad vltimũ
victus & ſpe cõiugij:& vno cornu priuatus eſt. Primũqꝫ ꝑterea Lactãtius & Seruius dicunt hunc fuiſſe:qui vi
nũ poculis miſcuerit:qđ etiã teſtat̃ Vergilius. Poculaqꝫ inuẽtis acheloia miſcuit vuis. Eũqꝫ ſyrenaꝝ patrem
eſſe voluerũt. Quid per hoc ſentiẽdũ ſit exquirentes ſciendũ acheloum fluuiũ e pyndo monte fluere:vt ſcri
bit Plinius:& vt Vibius ſequeſter de fluminibus aſſerit:prim⁹ fuit:qui terrã erupit:& vt idem plinius ait:a car
naniã ab ætholia diuidit:& per fines perebioꝝ effluens in maliacũ ſinũ effundit̃ hoſtio obiectas habens in/
ſulas thynnidas:ex qb⁹ aſſiduo terræ iuectu cõtinẽti qnaſdã iunxit. Certamen tñ eius & Herculis ceſſit:vbi
eiuſdem labores in ſequentibus:vt dabit̃ exponemus. Vinum autem poculis miſcuiſſe:nil aliud intellexiſſe
veteres puto:niſi quia primo penes eum in gręcia vineæ plantatæ ſunt:quæ i vſu ante non erant:& ſic ex eo
loco primo vinum propinatum eſt. de ſyrenis autem dicet̃ in proximo.

De Sirenis filiabus Acheloi. Cap. XX.

SIrenas tres fuiſſe Seruius & Fulgẽtius aſſerũt:& acheloi atqꝫ Calliopes muſæ filias:cantateſqꝫ di
cunt alterã voce:alterã cithara:& tibijs tertiã. Leontius vero illas dicit fuiſſe quattuor ſic nũcupa
tas. Aglaoſi:Teldpoi:Piſno:& Iligi. eaſqꝫ filias acheloi & Terpſichores muſę quartã tympano ca
nere ſuperaddẽs. Has dicit Ouidius ſocias fuiſſe ꝓſerpinæ:eãqꝫ raptã diu q̃ſiſſe:quã cum non re/
periſſent in marina mõſtra fuiſſe cõuerſas:ora virginũ habentia:& corpus ad vmbilicũ vſqꝫ fœmineũ:abin
de infra piſces exiſtentia:quos alatos Albericus dicit:& eis gallinaceos pedes addit:& retẽta modulatiõis
doctrina:qua añ mutationẽ vtebant̃. dulciſſimã canũt melodiã. Eas ꝑterea dicit Seruius iuxta peloꝝ Sicilię
ꝓmõtoriũ primo:deinde ad capreã inſulam receſſiſſe. Plinius vero dicit Neapolim calchidenſium:& ipſam
Parthenopem a tumulo ſirenis appellatã:& ſic iam qnqꝫ ſirenas habem⁹. Deinde paulopoſt dicit:idẽ Plini
us nuceria Surentũ cũ ꝓmontorio Mineruæ ſyrenũ quendã. &c. Ariſtoteles aũt vbi de mirabiliũ auditu di/
cit. In extremo Italię vbi pelorus ſciſſus ab apẽnino iter tyrrheno mari i adricum ꝑbet. ſyrenicas aũt iſulas
reſidere:eiſdẽ ibidẽ ſacrũ cõſiſtere tẽpliũ:i quo plurimum ab idigenis ſacrificijs honorant̃:q̃ cum tres ſint nõ
abſurdũ eſt nominũ meminiſſe. Vna ex eis igr̃ Parthenope appellat̃:ſecũda leucoſia:tertia lygia nũcupat̃.
Hæc ille. Has iſuper aiũt ſui cãtus dulcedine nautas in ſonũ trahere:ſopitos mergere:merſos vltimo deuo
Sirenes nauigantes mergunt. rate:q̃obrem i pratis iter occiſoꝝ oſſa illas pingebant veteres:& nõnulli mortuas dicũt dolore:q̧ a ſe Vlyſ
ſem ꝑtereuntẽ trahere neq̃uerunt:vt i Odyſſea deſcribit Homerus. hęc de illis legiſſe memini:in quib⁹ qđ
fingentes ſenſerint aduertendũ eſt. Paleſactus añ alios in libro icredibilium ſcribit has meretrices fuiſſe ſo
litas decipere nauigãtes. Et Leontius aſſerit vetuſtiſſima haberi fama apud Etholos prima gręcoꝝ fuiſſe
meretricia:& tantum Lenocinio facunde valuiſſe:vt fere omnem Achaiam in ſuam vertiſſent ꝑdam:& ex
Vbi primũ meretrices. hoc arbitrari fabulæ originis ſirenaꝝ locũ fuiſſe conceſſum:& ſic ille Etholię fluuius pr̃ eſt dictus:eo q̧ eum
penes prima ſua ſcæleſta cepere ſeruitia:& vt itelligamus per labentem fiuuiũ patrẽ laſciuiã effluentẽ cõcu
piſcentiã meretricũ:qb⁹ ob blandã fere oium facundiã calliope.i. bona ſonoritas mr̃ aſcribitur. Demũ pria
vocatur Parthenope a partheno:quod eſt virgo:cõſueuere q̃dem meretrices doctę volentes exteros irre
tire virginum ſeu pudicaꝝ matronarum mores fingere:oculos.ſ.i terram deijcere:verba pauca facere:eru/
beſcere:tactum fugere:petulcis etiam geſticulationibus ludere:& huiuſmodi:vt ex his arbitrentur inſipidi
hoſtem honeſtatis hoſpitem eſſe:& icognitũ appetãt:qđ erat cognitum fugiendũ. Secunda dicit̃ leucoſia:
a leucos:qđ eſt album. Ex quo ſumendũ reor oris formoſitatẽ:& corporis decentiã atqꝫ veſtiũ:& ornamẽ/
toꝝ ſplendidam apparentiã:qbus comptę incedunt illecebres. Nam ſi deſint iſta:cũ ab ignaris per exterio
iudicentur intrinſeca:non facile deueniet ad itentũ:cũ de ſui natura turpes vilipendant̃ & pauperes. Tertia
dicitur ligia ab ligi:qđ eſt circulus:ſeu gyrum:ex quo inſipientis captiuas aſſumenda. quę adeo irretitos te
net aſtrictos:vt etiã ſi nouerint ſcæleſtiſſimas eſſe:quas amant nequeant volentes vincla diſſoluere. Harũ

autem cantus voce:fidibus:& tibiis quid aliud putandi ſunt:niſi mellíflua verba:gemitus:blandiciæ: riſuſq; laſciui:& petulantiæ:quibus carcerati nautæ.i.exterriti trahuntur in ſomnum a talibus.i. in ſui obliuionem ſeipſos ſpe ſtolida decipientes donec his liguriensibus mercimonia omnia:facultates & nauigia dederint: & ſic demerſi non in mare:ſed i ſterquilinio obſcœnæ libidinis deuorent̃ ab his marinis:immo infernalibus monſtris:quæ eis nudatis atq; repulſis.in pratis:ideſt in deliciis oſſibus miſerorũ.i.exinanitis memoriis nudatorum inſident:ſeu eoſdem infami ſeruitute premũt. Ab vmbilico autem infra ideo piſces eſſe dixere:vt cognoſcamus ad decorem eo vſq; virgineũ corpus.i.pulchrum atq; decens mulieribus eſſe conceſſũ:vt appareat homo. in vmbilico autẽ omnẽ libibinoſam mulieꝵ concupiſcentiã eſſe credunt:cui ſoli quod corpori deorſum reſtat deſeruit:ex quo non abſurde piſcibus ſimilantur:qui animalia ſunt lubrica & facile in aquis huc illuc diſcurrẽtia:ſic & meretrices cernimus i coitum diſcurrere varioꝵ:quod per alas etiam deſignatur. Eas autem habere gallinaceos pedes ideo voluere:quia prodige & inconſiderate credentiũ eis diſpergãt ſubſtantias. Socias autem has fuiſſe proſerpinæ ideo fictum puto:quia Proſerpina ſicula abundãtia reꝵ ſumenda ſit:ex qua vt plurimum libidinis pruritus ſubſequitur & ciborum ociorum que diuitiæ miniſtrantur. Hæc autem dum ſubtrahitur:vt fit remanente ob conſuetudinem appetitu:dum perquiritur nec inuenitur: & ob penuriam appetitus acuitur fit vt a multis in lupanar vſq; quæratur. Dicunt inſuper has incolere inſulas & litoralia loca:quod ideo dictũ eſt:qa ſic ſit. Hequeunt enim huiuſmodi fœminæ vbi cognitæ ſunt au/cupiũ facere:& iõ hęc ex ꝓpoſito icolũt loca:ad q̃ crebro forẽſes aduemãt:vt illos poſſĩt icognitę laqueare. De his qdẽ ſyrenis deo plen⁹ Iſaias dicit. Syrenæ & demonia ſaltabãt i Babylonia:qd᷑ forſan ęuo nr̃o i noua Aabylone cõtigiſſe vidimus. Sunt aũt ſyrenę dictę a ſyron:quod eſt tractus. trahũt.n.vt p̃mõſtratũ eſt.

De Inacho fluuio.xij.filio oceani qui genuit Ionem.Phoroneum:& Phegeum. Cap. XXI.

INachus achaiæ grandis eſt fluuius irrigans.vt ait Pomponius:argolicos campos. Hic vt cæteri oceani & terræ dicitur filius:pro quo ſentiatur volunt veteres de Inachio rege ſycioniorum:a quo denominatus eſt:qui vt Euſebius ait:regnauit. regnãte apud aſſyrios Balameo ſeu Xerxe circa annos mundi.iij.Mil.ccc.xlvij.qua tempeſtate Iacob natus eſt.

De Ione Inachi filia & matre Epaphi. Cap. XXII.

IO:vt dicit Ouidius:filia fuit Inachi:ex qua talem recitat fabulam.ꝙ cum eſſet formoſiſſima virgo a Ioue dilecta eſt:qui illã a paternis vndis redeuntẽ atq; iam fugientẽ:orantemq; tenebris ſuperin/ductis detinuit:& oppreſſit:& cũ iuno ex alto vidiſſet tenebras ſuſpicata deſcendit in terras:& te/nebras ſoluit:qd᷑ iudpiter videns:ne pateret crimẽ:puellã transſormauit i vaccã:eamq; laudãti atq; depoſcẽti iunoni ægre dono conceſſit:quæ ilico Argo filio Areſtoris:cui centũ erant oculi bini & bini dormiẽtes vicíſſim:ſeruandã tradidit:cui cõpatiens iuppiter miſit Mercuriũ vt illã cuſtodia liberaret:qui paſtores ſumpta forma argo iũctus eſt:cui dum redderet fiſtulæ rationẽ:eum tetigit caduceo & in profundiſſimũ ſomnũ omnes vna oculos eius aſtrinxit:& inde dormientem glagio interemit:quod videns iuno Argi oculos ſumens illos caudæ pauonis auis ſuę appoſuit:& vaccę imiſit oeſtrũ:quo infeſtata curſum rapuit:& peragratis locis plurimis nõ añ deſtitit:q̃ ad ægyptios perueniret:vbi q̃euit:& p̃ce iouis a iunone eidẽ forma priſtia reſtituta ẽ:& vt volũt plurimi:ioui peperit Epaphũ:miſitq; Api nepoti ſuo:& ex ione ab ægyptijs iſiſ dicta ẽ. Cuius fabulæ duplicẽ eſſe ſenſum puto:naturalem ſcilicet & hiſtoriographum:quorum talem naturalem exiſtimo: Io po/ vt hic iuxta Macrobij ſententiã ꝓ ſole Iuppiter accipiẽdus ſit:q ſol inachi fluuij filiã amat.i. humani ſeminis ſtea Iſis vitalem humiditatem vt in eam agat:fiatq; quod ait Ariſtoteles. homo hominem generat & ſol:quam qui/ dicta. dem humiditatem inachi iuxta fictionẽ filiam:tunc tenebris circundat:cum i vtero matris ſuo opere conce/ Quo hõ ptum fœtũ auget:& conſeruat:quas quidem tenebras tunc iuno.i. Iuna:ad quã ſpectat meatus ãpliare cor generet. porum reſoluit:cum inuocata more veteri:eo ꝙ dea parturientium haberetur illum iam maturum deducit in lucem:quem iam ſol in vaccam tranſformauerat:ideſt ex humiditate humani ſeminis cõcreta animal fe/cerat:& ideo in vaccem tranſformatus dicitur homo:quia vti vacca laborioſum & fructuoſum ſit animal ſic labor deus ipſe cognouit. Demum hic iam natus argo ſeruandus committitur:ideſt ratiõi:cui profecto multa ſunt lumina ſemper & in ſalutem noſtram vigilantia. Sane Mercurius:ideſt blande carnis aſtutia.caduceo:ideſt ſuaſiõibus peſſimis:in ſomnum rationem deducit:atq; iterimit:eaq; ſuperata atq; deiecta Iuno.i. regnorum præeminentiarum:atq; diuitiarum concupiſcẽtia.vaccę:ideſt humano appetitui ſummitit oeſtrũ: ideſt ſollicitudinis acquirendi ſtimulum. Hinc miſeri curſum rapimus:vagamur & circumagimur fluctuantes quietem eis in rebus quærentes:in quibus ne dum ſit quies:ſed cõtinuus labor ineſt talis vt anxios nos ad vltimũ deducat in ægyptum:ideſt in tenebras exteriores vbi fletus & ſtridor dentium. & ni nobis diuino munere ſuffragium præſtetur:Iſis efficimur:ideſt terra. ſic enim iſis interpretatur & a cunctis tanquam res vilis atq; deiecta calcamur. Et hæc quantum ad naturalem & myſticum ſenſum dicta ſint. Ad hyſtorialẽ autem videntur ſufficere quæ ſupra de Iſide Promethei filia dicta ſunt:ſi hanc potius q̃ illam ægyptiam iſidem eſſe velimus. Theodontius vero & Leontius aptiſſime negant Ionem hanc in Aegyptum trãſfretaſſe aut vnquam Iſis habuiſſe nomen:quinimmo dicit alter eorum eam apud Ionas regnaſſe:eoſque de ſuo nomine nuncupaſſe. Quibus & ſi multum Ouidij obſtet auctoritas:multum tamen fidei affert inconuenientia temporum. Euſebio enim teſte in libro temporum Inachus apud argos regnauit circa annos mundi.iij.M.ccc.xlvij.eum que annis quinquaginta regnaſſe dicit Euſebius idem:infra quod tempus Ionẽ natã neceſſe ẽ. Potuit hac tẽpeſtate iouẽ atheniẽs filiũ eẽ:ex quo & Nyobe Phoronei filia natũ Apin nõ Epaphum. Reliqui vero ioues diu fuere poſt iſtum:ex quibus ſecũdus iſidi Promethei filiæ cõtenporaneus eſt.

Nam regnante argiuis Phorbante Iſis Promethei filia floruit ætate:& eadẽ tempeſtate cõſtat Argũ fuiſſe
cuncta cementẽ. Inde idem Euſebius in eodẽ libro anno mũdi iij.M.dc xlvij. regnãte Cecrope athenis di/
cit Ionẽ Inachi fuiſſe filiã:eidẽq; Iouẽ imixtũ:& eã ãno Cecropis.xlij.i ægyptũ trãſfretaſſe. Subſeqnter ad/
huc Euſebiꝰ i eodẽ libro dicit ãno mũdi.iij.M.dc.xxix.Danaũ argiuoꝝ regẽ fuiſſe:& eiꝰ filiã Hypermeſtrã
eandẽ Iſidem ſeu ionẽ eſſe.Poſtremo in eodẽ volumie aſſerit ãno mũdi.iij.M.dcc.lxxxiij.regnãte Lynceo
argis:& athenis Pandione Hypermeſtrã:quã Iſidẽ vocauere:fuiſſe.Q d' qdẽ tempus ſatis cõpetit Ioui cre
tẽſi:qui Iuppiter tertiꝰ fuit.Quibꝰ tã diuerſis hiſtoriographoꝝ opinionibꝰ fere ſtupefactꝰ:quid teneã de hac
Iſide neſcio.Hoc tamẽ ſcio:quia temporis cõformitas Iſidis Promethei cũ Ione:& hiſtoria:quæ ſi non vera
eſt:vero tamen ſimilis eſt:me magis q̃ ad aliquã aliarũ trahit.Sane.vt ab aliqua circa allegoriã huius Ionis
per alios dictã reuertar:alijs omiſſis dicunt hanc Ioui in vaccã fingi mutatã:quia in naui cuiꝰ erat ĩſigne vac
ca:in ægyptũ tranſfretaſſet.Quæ poſtmodũ diu:vt dicit Fulgẽtius:ab ægyptijs in ſumma reuerẽtia habita
eſt:& ibi lr̃as ægyptiis tradidiſſe:q primo ſignis loco lr̃arum vtebantur:eoſq; terrę docuiſſe culturã:& vt pla
cet Martiano:lini vſum ſementẽq; primã ibidẽ adinueniſſe:atq; ſeri feciſſe:& multa eis etiã cõmoda demõ
Ius inuẽ/ ſtraſſe. Eſto Auguſtinus in libro de ciuitate dei.dicat quoſdã ſcribere eã de æthiopia in ęgyptũ veniſſe regi
ta & bñ nam.Præterea eam Api nepoti ſuo:qui poſt eam:& aliqui ante eam dicunt:in ægyptũ etiã tranſfretauit:nu/
facta. pſiſſe. Euſebius vero eam cuidam nupſiſſe Telegono ſcribit:& ex quocũq; habuerit ſeu ex Ioue ſeu ex Api
vel Telegono Epaphũ filium peperiſſe volunt.hæc inſuper propter conceſſa commoda doctrinis ſuis ęgy
ptiis ab omnibus habita eſt:& dum viueret omni diuino cultu honorata:& poſt mortem vt ait Auguſtinus
vbi ſupra:adeo fuit illis grata:vt capitali crimine reus fieret:ſiquis eam fuiſſe hominem diceret.

ℭDe Phoroneo Inachi filio:qui genuit Egyaleum & Niobẽ. Cap. XXIII.

PHoroneus:vt Euſebius in libro temporum ſcribit:filius fuit Inachi:& ſecũdus apud argos tenuit re
gnum:Belocho regnante aſſyriis & ſiciõiis Leucippo:fuit quippe homo inſignis induſtria:& ſapien
tia conſpicuus:Cuius tempore primo legum & iudiciorum argos clarior facta eſt. Nam ob hoc mi/
Phoro/ ris ciuilis periti dicunt eum locum quem forum dicimus:in quo .ſ. iura petentibus redduntur denominari.
neꝰ legũ Cuius præterea filios Egyaleum atq; Niobem fuiſſe dicit Euſebius. Aſſerit inſuper Lactantius hunc primũ
lator Iunoni ſacrificaſſe.
Argis.

ℭDe Egyaleo Phoronei filio. Cap. XXIIII.

EGyaleus:vt teſtatur Euſebius:Phoronei fuit filius. Huic Apis quem Phoronei filium quidem di/
cũt.quod etiam idem velle videtur Euſebius:dato dicat eum ex Niobe filia Phoronei Iouis filiũ
primum:ex mortali fœmina ſuſceptum fore:poſtquã argis regnaſſet:in ægyptum trãſitꝰ Achaiæ
regnum liquit:ſed cui imperauerit regioni non dicit. Euſebium autem in ſe diſcordantem de Api:quem a Io
uis & phoronei dicit filium:vt verum ſcripſiſſe videatur: eſt poſſibile duos fuiſſe quibus nomen idem : quo/
rum alter Iouis:alter phoronei fuit filius:& ſic identitas nominis veritatem hiſtoriæ intricauit. Quod autẽ
duo fuerit per Euſebium apparet:quorum vnus:vt ipſe ait:ſycioniorum rex fuit:circa annos mundi.iii.mil.
cc.xxix. Alter vero apud ægyptios deificatus eſt anno mundi.iii.mil.cccc. lvii. & hunc idẽ dicit Euſebius re/
gem argiuorum fuiſſe anno mundi.iii.mil.cccc.lvii.& cum Egyaleum fratrem ſuum regem feciſſet achaiæ
ad ægyptum nauigaſſe.prędterea idem Euſebius ſcribit anno mundi.iii.mil.cccc.xiii.Iouem niobi filię Pho
ronei immixtum & ex eo concubitu natum Apim / quem poſtea ſerapim ęgyptii vocauere. Deus rei huius
videat veritatem/ego quidem has intricationes non intelligo/nedum explicare queam.

ℭDe Niobe filia Phoronei/quę peperit Apim. Cap. XXV.

NIobe:vt Euſebio placet fuit filia Phoronei eſto Geruaſius Tileberienſis in libro ocioꝝ ipe
rialiũ aſſerat/hanc matrẽ Phoronei nõ filiã/qđ qdẽ nõ ẽ i poſſibile idẽ nomẽ matri & filię fuiſ
ſe.Cũ hac aũt dicit Euſebius & poſt eũ Lactãtius immixtum Iouem. cum ante mortalium
nulli fuiſſet immixtus.& ex ea ſuſcepiſſet Apim qui poſt Phoroneum regnauit argiuis.& ab
ęgyptiis poſtmodum Serapis dictus eſt.

ℭDe Phegeo Inachi fluminis filio. Cap. XXVI.

Hægeus:ſi Auguſtino credimus:Inachi fuit filius:qui dum adhuc iuuẽculus moriretur:ad eius tu/
P mulum tẽplũ conſtructũ eſt & ſacra ordinata:vt & tãquã deus etiam coleretur. Primus quidem
ſacella dijs inſtituerat:& honores diuinos impenderat: docueratq; regni ſui rudes homines tẽ/
pora per menſes & annos diſtinguere. Quibus meritis a ſuis deus habitus eſt.

ℭDe Peneo flumine.xij.Oceani filio q genuit Cyrenẽ & Daphnẽ. Cap. XXVII.

Eneus Thaſſaliæ fluuius eſt æque oceani:ſicuti & reliqui:filius : celebris quidem poetarum car/
P minibus:& hiſtoriographorum litteris:cui duæ fuere filiæ:Cirene & Daphne.

ℭDe Cyrene Penei filia:quæ peperit Ariſteum & fratres. Cap. XXVIII.

CYrene teſte Vergilio filia fuit Penei fluminis:dicit enim. Cyrene ſoror ipſe tibi tua maxima cura
Triſtis Ariſteus Penei genitoris ad vndam &c. Hanc dicit Iuſtinus ab apolline raptam : & ei Ari
ſteum & fratres peperiſſe. Huius autem quæ ſecũdum veritatẽ Penei regis apud peneum regnã
tis fuit filia:& fabula & hiſtoria plene habetur in præcedentibus vbi de Ariſteo dictum eſt.

ℭDe Daphne Penei filia Cap. XXIX.

DAphnem Penei fluminis fuiſſe filiã vulgatiſſima fama eſt:& fere delirę iam anicule eã & ſpecioſiſ
ſimam virginem:& a Phœbo dilectam nouere:eãq; dum fugeret miſeratiõe deorum in laurum
fuiſſe cõuerſam:& inde ab apollie ad ſuas citharas & pharetras ornãdas aſſũpta:q̃ fabula ni fal

lor:non naturalis. Pro Daphne quidē humiditas q̄ circa Penei ripā ex ipſo Peneo ꝓcedit ſumenda eſt: quā ideo Apollinem dixere diligere: eo ꝙ illam feruore radiorum ſuorum in ſublimē trahat: eamq́ nonnunq̄ rā reſoluit in aerem. & ob id humiditas vt natura fit: quia vnaqueq́ res fugit & renuit id: per quod deeſſe ad nō eſſe trahitur ſeſe ad intrinſeca terræ trahit: ibi autē cum eam in altum trahere nequeat Apollo: agit in eam: & cum abundet regio illa ſemine laurorum elicit lauros: & ſic daphne: ideſt humiditas Penei filia in laurum verſa videtur. Sed ratio videnda eſt cur huius frondes ſuis citharis & pharetris dicarit Apollo: quæ poteſt eſſe talis. mos græcorum vetuſtiſſimus fuit: ſecundum qualitates agonum: quos varios in ſuis ſolēnitatibꝰ peragebāt: inter alia munera ſertis frondium honorare victores: & cum inter ceteros tanquam dignior pythius celebraretur agon: qui in memoriā ſuperati pythonis ab Apolline cura ſolertiori fieret: victori eiuſdē laureum decernebatur ſertum. Aequo modo poetis his potiſſime. qui heroico carmine geſta maiorū perpetuæ cōmendabant memoriæ: videbatur enim hos non poſſe ſine apollinis facundia tam ſublimes verſꝰ cōponere: & ſicuti per pharetrā apollinis pugiles & athletas deſignari volebant: ſic per citharam demōſtrari poetas: & hinc tractum Apollinis citharas & pharetras ornari lauro. Qui mos poſtmodū cum vniuerſali rerum gloria ad Romanos delatus eſt: tāteq́ apud eos fuit exiſtimationis: vt niſi quibus decerneretur triūphus: decerneretur & laurea: poetis exceptis: qui ſnperato laudabili labore meriti viderētur. Quod vir iclytus Frāciſcus Petrarcha: cui iam pridē fuit honor iſte delatus in epiſtolis teſtatur dicēs. Florea virginibꝰ ſūt laurea ſerta poetis. Cæſaribuſq́ ſimul: parq́ eſt ea gloria vtriſq́. Nec erat decernere cuiquā lauream vulgatæ auctoritatis: ſenatus ſolius fuit iſta poteſtas: quā ſibi poſtea vt reliqua ſubripuere principes. Quæ aūt ratio tam exquiſiti moris inuentores mouerit: non latet. Dicunt enim Iſidorus & Rabanus: ꝙ laurus a verbo laudis dictus ſit: cum priſco tempore laudus vocaretur: & inde quia victores: per quos & ſeruabatur & augebatur reſpublica: & poetas: per quos hominum merita miris extollebantur laudibus: frondium laudē ſignificantium ornabantur. Viret præterea arbor hæc perpetuo: vt oſtendatur per eius viriditatem benemeritorum perpetuo virere famam: & quoniam ſola non fulminetur: ſic talium gloriæ viriditatem ab inuidiæ fulmine ledi non poſſe. Sacra inſuper hæc arbor Apollini ideo eſt: eo ꝙ occultam quandam diuinatiōis videatur habere virtutem. Nam aiunt ſiquis huius frondes capiti dormientis ſupponat: eum vera viſurum ſomnia: & ideo Apollini diuinationis deo edicata eſt.

In pythijs lauro coronabantur victores. Poete lauro decorant. Laurꝰ fulmine nō tangitur. Frondis lauri mira virtus

¶ De Nilo flumine. xiiij. Oceani filio: qui genuit Mineruam Herculem Dionyſium Mercurium & Vulcanum. Cap. XXX.

NIlꝰ fluuiꝰ ē meridionalē ęgyptū ab ęthiopia ſeparēs Oceāi & terrę filiꝰ Huic ſcd'm quoſdā latine nomē ē meloſeūq́ nri theologi i ſacris libris appellari gēō dicūt: de hoc mīta & mirabilia referūt. Cōpoſuit. n. ex eo libellū Ariſtoteles: & Seneca phūs vbi de q̄ſtiōibꝰ naturalibꝰ mīta dixit: & poſt eū Luca. ſic & ego vbi de mōtibꝰ & fluminibꝰ: de quo quoniā hic p̄ter ſimplex nomē nō ponit: ſiqs ā plꝰ videre deſiderat: p̄allegata volumina q̄rat: Nos aūt de filijs eidē attributis ꝓſequamur.

¶ De Minerua nili filia. Cap. XXXI.

MInerua alia a ſuperioribus: vt dicit Tullius de naturis deorum: filia fuit Nili: eamq́: vt ipſe idem teſtatur: ægyptij ſaletæ colunt. credo ego hanc prudentia & artificio inſignem fuiſſe mulierem. ideo nili filiam dictam: quia penes eum forte geſſit imperium.

¶ De Hercule Nili filio. Cap. XXXII.

HErcules a ſuperioribus alijs: vt placet Tullio: Nili fuit filius. Hunc autem litterras phrygijs cōſcripſiſſe: eumq́ dicit Theodontius: qui cum Antheo luctam egit: quem arbitror illuſtram aliquem fuiſſe virum nili accolam: & inde ideo illi filium attributum.

¶ De Dionyſio Nili filio. Cap. XXXIII.

DIonyſius: vt dicit Cicero Nili filius fuit: non tamen idē cū reliquis: cū dicat eum Nyſam interemiſſe: quæ autem hæc fuerit Nyſa: ego nō repperi: ſunt tamen qui velint hunc eū eſſe Dionyſium: qui aduerſus Indos habuit bellū: & a Perſeo ſuperatus & occiſus eſt. Hunc præterea nonnulli putāt eum eſſe: qui cum Antheo pugnauit: & ob victoriam habitam Herculis meruiſſe cognomen.

¶ De Mercurio q̄rto Nili filio: qui genuit Mercuriū q̄ntū & Daphnim. Cap. XXXIIII.

MErcurius a ſuperioribus quartus Nili fuit filius: vt legitur apud Tulliū de naturis deoꝝ. Hunc dicit Theodontius Hermetē triſmegiſtū fuiſſe: pium quidē hoiem & plurimis imbutū doctrinis: & tanq̄ gētilis homo de vero deo mirabiliter bn̄ ſenſit eo in libro: quē de idolo ad Aſclepiū ſcripſit hic apud ægyptios in maxima veneratione fuit: adeo: vt apud eos nephas fuerit ipſum proprio nomine nūcupare. Credo ob reuerentiam numinis: ne forte inter nominādo de eius humanitate & mortalitate ſermo contingeret: & ſic videretur deitati eiuſdem in aliquo derogari. Nili aūt filius dictus eſt ad extollendā fluminis & eius gloriā. Volentes eū inſuper quoſdā ſeu genitos ſeu attributos habuiſſe filios.

Mercurius Triſmegiſtꝰ

¶ De Daphni Mercurij quarto filio. Cap. XXXV.

DAphnis: vt Seruius aſſerit: filius fuit Mercurij: vtrum huius: an potius alterius ignoro. Ego autem quoniam ſub hoc appoſitum comperi: ſic appoſui. Fuit quidem iuuenis forma ſpecioſiſſimus: & vt aiunt: primus in ſiluis paſtor.

Daphnis pmꝰ paſtor

¶ De Mercurio quinto filio Mercurij quarti: qui genuit Noracē. Cap. XXXVI.

MErcurius q a primo q̄ntus ē: vt dicit Theodōtius: Mercurij filij Nili fuit filius & cū a p̄re Cath fuerit noiatus ob iſignē eius: & artificioſam ſciētiā meruit cognominari Mercurius atq́ coli. Huic. n. ceteroꝝ mercurioꝝ aſcribunt iſignia: ac iſuper a Theo. gallꝰ illiꝰ apponit cigulo. Qui dicit eū: cū

illi videret̃ a fama ꝓaui atq; patris locũ ꝑripi in extremũ occiduũ abiſſe:& ibi in maxĩa occidẽtaliũ exiſtimatiõe fuiſſe:& cũ illos multa docuiſſet ad mercimonia ſpectãtia:& mẽſuras & pondera mercatoꝝ deũ ab eis nuncupatum fuiſſe:cuius nominis interpretatio a præclaro viro Franciſco Petrarcha facta optime cõuenit cum titulo deitatis. Dicit enim in libro inuectiuarũ in mędicũ ſic. Vnde & Mercuriũ: quẽ ſermõis deũ vocãt: inde dictũ volunt:ꝙ mercatorũ kyrius (hoc eſt domin⁹) eẽ videat̃. Hæc ille. Gallũ autẽ illi addidiſſe:vt omittamus reliqua:vt nocturnã mercatorũ ſolertiã deſignaret : qua eo tẽpore potiſſime vtunt̃ in compenendis mercimonijs:& in reuidendis rõnibus:& in itineribus peragẽdis & huiuſmodi. Hũc eundẽ triphonum.i. cõuerſibilẽ appellant:qđ aptiſſime mercatoꝝ eſt:ſc.ſ. ad mores quarũcũq; notionũ:ad quas vadũt vertere:& negocia ſua oĩa quadã aſtutia ſermonis circũuolutiõe peragere:& igenio & ſagacitate tractare. Et quoniã ad occiduos abierit:ab ægyptijs & græcis eũ abijſſe ſub terras fictũ ẽ. De hoc Iulius Cælſus i libro belli gallici a Cæſare cõfecti dicit ſic. Hũc galli maxĩe colunt:& multaꝝ inuẽtorẽ artiũ volunt : & viarũ atq; itinerum ducẽ dicũt:& ad quæſtũ pecuniæ & mercaturas hẽre vim maximã arbitrant̃. Cicero aũt vbi de naturis deorũ hunc Mercuriũ qui triphon appellatus eſt:filiũ dicit fuiſſe Valẽtis & coronidis. Leontius autẽ addit dicẽs eũ vterinũ fratrẽ fuiſſe æſculapij medici fulminati:& ob dolorẽ fraternæ mortis ad occiduos receſſiſe. Euſebius vero in libro tẽporũ cũ Theodontio concordat dicẽs:eũ fuiſſe filiũ Triſmegiſti:& regnante argis Steleno floruiſſe.

Cur Gallus Mercurio tribuitur. Alij non Celſ⁹ ſed Cæſar.

¶ De Norace Mercurij quinti filio. Cap. XXXVII.

NOrax:vt dicit Theodõtius:fili⁹ fuit Mercurij quĩti ex Oſchyra nympha Pyrrhenei filia. Q đ etiã teſtari videt̃ Solinus vbi de mirabilib⁹ mundi q atq; cũ Theodontio dicit hunc Noracẽ a Tharſalo Hiſpaniæ oppido veniſſe Sardiniã:vbi cũ ſardus Herculis filius vniuerſam inſulam ex ſuo nomine dixiſſet Sardiniã:ipſe oppido conſtructo de ſuo nomine nuncupauit.

¶ De Vulcano Nili filio:qui genuit æthiopem & ſolem. Cap. XXXVIII.

VVlcanus:nõ is qui ꝓfuit Lẽno:ſed alter:vt Cicero de naturis deoꝝ ſcribit: filius fuit Nili. Hũc opim ægyptij appellant eũq; eſſe cuſtodẽ ægypti volunt & cũ nil aliud de eo legerim:credo eũ aliquẽ inſignẽ fuiſſe viꝝ circa fabrefactiões:& architectonicã:& ſecus nilũ ĩperiũ habuiſſe: & ob id nilo i filiũ attributũ.

De Aethiope Vulcani filio. Cap. XXXIX.

AEthiops:vt Plinio placet i libro de hiſtoria naturali: filius fuit vulcani:& vt idẽ ĩpe ait : cũ oĩs gẽs ei⁹ regiõis:q̃ poſtea ęthiopia dicta ẽ:appellaret̃ ętheria:& deĩde athlãtia:poſtremo ab æthiope æthiopia nũcupata eſt:nõ parum equidẽ argumentum eũ potentiſſimum fuiſſe hominem.

¶ De ſole Vulcani filio:q genuit Phaetõtẽ:Phaetuſã:Lãpetie & Iapetiã. Cap. XL.

SOl:vt ſcribit Tullius:Vulcani ægyptij fuit filius:& vt idem dicit Cicero : ægyptij volunt eius vrbẽ fuiſſe Heliopolim : nã græce elios ſol dicit̃. Theodõtius autem dicit eũ in ea ciuitate regnaſſe: & ſplendidiſſimũ fuiſſe regem:& meropem vero nomine nuncupatũ:& in cõiugem Climenem habuiſſe: & ex ea heridanum: quem Phaetõtẽ vocauere:& alios filios ſuſcepiſſe Leõti⁹ vero putabat eũ idem cũ æthiope fuiſſe & ob ſplendorẽ occupatæ æthiopiæ ſolẽ ab amicis & ſubditis nõcupatum.

¶ De Phaetonte ſolis filio qui genuit Lygum. Cap. XLI.

PHaeton fili⁹ fuit ſolis ægyptij:& Climenis:vt carmĩe patet Ouidij ĩ perſona Climenis dicentis. Per iubar hoc inquit radijs inſigne coruſcis Nate tibi iuro:quod nos auditque videtq;. Hoc te quẽ ſpectas : hoc te qui tẽperat orbem Sole ſatũ &c. De hoc talem recitat Ouidius fabulam. Contigiſſe.ſ. quod nõ cedẽte Phaetonte Epapho Iouis & Iſidis filio:ab illo illi dictũ ſit: eũ ſolis non eſſe filium:quã ob cauſam Phaeton matri conqueſtus ab ea i regiã vſq; ſolis deductus ẽ:vbi a pr̃e benigne ſuſcept⁹ petijt:qđ iam ſe daturũ iurauerat donũ.ſ.vt lucis currũ illi ducere permitteret:qđ cũ illi Sol diu fruſtra diſſuaſiſſet:inſtanti conceſſit. Ipſe vero non ſufficientibus viribus ad regendũ equos territ⁹ viſione ſcorpionis dimiſit habenas :quam ob cauſam equi omiſſo conſueto itinere nunc in cælum aſcendentes: tes:nunc verſus terrã etiã declinantes omnem illã cæli regionem exuſſerũt:& fere terrã omnem multis deſiccatis fontibus & fluminibus icenderũt.quo incendio terra cõmota orauit Iouem vt auxiliaretur ei:qbus precibus motus Iuppiter fulminauit Phaetõtem:qui in Padum cecidit:ibiq; a ſororibus defletus atque ſepultus est & ſepulchro appoſitũ epitaphium tale. Hic ſitus eſt phaetõ currus auriga paterni:Quem ſi non tenuit:magnis tamen excidit auſis. Fictio hæc iudicio meo : ſub ſpiſſo cortice hiſtoriã & naturalem rationẽ tegit. Creditũ n. ab antiquis eſt:vt in libro tempoꝝ aſſerit Euſebius:& poſt eum Oroſius præſbyter in chronicis ſuis:incendium quoddam permaximũ in partibus græciæ & orientis fuiſſe : regnante cecropo primo athenienſiũ rege:nec hoc humano opere factum:ſed corpoꝝ ſupercęleſtiũ infuſione emiſſum: & id omnes vocauere incendiũ Phaetontis. Huius.n.longe lateq; vagantis opere factum eſt vt deſiccarentur fontes:& flumĩa multa:ſata oĩa redigerent̃ in cineres & areſcerent ſyluę:& arbuſta quęcũq; : relĩq̃rentur ab incolis vrbes:& a populis regiones:& fere mare ferueſcere videret̃ omne:& cũ menſibus perſeueraſſet pluribus: contigit vt circa mediũ autumni cadentibus immenſis himbribus extingueret̃. Quę ſub figmento tali ratione ponunt̃. Phaeton ante alia:vt ait Leontius theſſalus:latine ſonat incendium. Hic ideo ſolis dicit̃ fili⁹: quia ſol caloris fons & origo ſit:& ſic cum a ſole cauſari videatur calor omnis : nõ incongrue incendij pater fictus eſt. Climene autem gręce latine ſonat humiditas : quę ideo Phaetõtis mater dicta eſt : quia nõ poſſit perſeuerare calor:niſi cõgrua ſubſiſtat humiditas:& ſic ab humiditate tanq̃ a matre filius ali videt̃:& in eſſe perſeuerare. Quod autem Phaeton petat a patre:vt curꝝ lucis ducat: nil aliud ſentire debem⁹ q̃ ĩnatũ qđdam etiam inſenſibilibus vegetatiuis creaturis permanendi & augendi deſiderium : vt de iſenſibilib⁹ tanq̃ de rõnalibus loquar:qđ etiã de terra orante dicere poſſumus. Qđ ãt inferit̃ eũ viſo ſcorpiõe timuiſſe : atq;

Qñ fuit incendium phaetontis.

habenas equorum liquiſſe:& eos vltra ſolitum aſcēdiſſe:& cęli partem illam exuſſiſſe:& terram ęquo modo deſcendentes incendiſſe:ab ordine naturę continuo ſumptum eſt. Eſt enim in zodaico ſpacium.xx. graduum a.xx.ſ.gradu librę vſq; ad.x.ſcorpionis:quod philoſophi viam vocauere cōbuſtam: eo ꝙ ſingulis annis gradiente ſole per ſpacium illud:omnia in terris videantur exuri. Nam areſcunt herbe:& frondes albeſcunt & decidunt:aquę ad iteriora terrę trahūtur:nec aliqd penitus ea tempeſtate gignit: & ſic ab effectu cęli pars illa denoiatur. Prętere a phaetontem circa medium autūni fulminatum fingunt:q a eo tēpore ex oppoſito ſcorpiōi occidēte ſole ſurgunt i oriēte cū ſigno tauri pleiades orion & erydanꝰ aſtra. habētia prouocare pluuias:& exundationes aquarum:a quibus extinguūtur incendia. Quas pluuias videmꝰ vt plurimum cadēres circa mediū autūni:vel ante & diu perſeuerare:& ſic earū opere omnis terrę ſuperficialis calor extinguitur:Eum autem i erydanum cecidiſſe ſic ſentiendū puto. Dicit enim Iginius i libro de aſtrologia poetarum:eridanum a nōnullis nūcupari nilū:& ab alijs oceanū:pro quibus ingētem aquarū copiā debemus accipere:& ſit intelligere incendia ingenti aquarū copia cadere.i.extingui:& ſic non in padum ſimpliciter: vt nonnulli minus aduertenter arbitrantur. Quod aūt a Ioue fulminatus ſit ſic itelligendū reor. Intelligunt enim poetæ nō nunq̄ pro Ioue ignem:& aliquando aerem:qui hic pro aere accipiendus eſt:in quo aſcēdentes vapores humidi glomerātur i nubes quæ ſi ipulſu alicuius venti extollantur vſq; ad frigidam regionem aeris confeſtim vertuntur i aquas cadentes pluuias dicimus:& ſic fulminatus eſt.i.extinctus a Ioue.i.ab aere cauſante pluuias. Poſſumus inſuper dicere omiſſa hiſtoria veteri:æſtiuum calorem a tēperie ſuperuenientis autūni extingui:& i nubes deijci. Aſſerit tamen Paulus peruſinus ſecundum neſcio quem Euſtachiū: ꝙ regnante Spareto apud Aſſyrios:erydanus qui & phaeton ſolis ægyptij filius cum copia ſuorum duce Nilo nauigijs deuenit i mare:& ventis adiutus i ſinum quē liguſtinum dicimus:venit. Ibi cum ſuis lōga fatigatꝰ nanigatione deſcendit:& cum ſuaſiōibus ſuorū in mediterranea pergeret genuinum vnū ex ſocijs ſuis nauſea maris debilitatum cum parte ſuarū nauium cuſtodem liquit in littore. Qui iunctus accolis loci ſilueſtribꝰ hoibus opp:dū condidit:& Genuā de ſuo nomine nūcupauit. Erydanus autem ſuperatis montibus: cum i ampliſſimam atq; fertilem deueniſſet planiciem:homineſq; rudes & agreſtes:ferǫces tamen compenſiſſet ratus ſe ingenio eorū ſuperaturū ferociam:ſecus padum cōſedit:& vt idem refert Paulus:videtur Euſtachiū velle Taurinū oppidū ſuum fuiſſe opus:ſed Erydanū nuncupatum. Ibidē autem cū aliquādiu regnaſſet: relicto Lygure filio in pado perijt:a quo padus Erydanus appellatus eſt. Quem veteres ægyptij in memoriam cōpatrotæ ſui inter cæli imagines locauere:& ſic aliqui vident arbitrari hoc fabulæ dediſſe cauſam: & potiſſimeq̄ꝰ fulminatus ſit phaeton:& i Padum deiectus. Addebat huic Leōtius fratres duos:Iphidum.ſ. & Phylacem:eoſq; natu maiores Phaetonte:de quibus quoniā nil aliud inueni illos apponere nō curaui.

Via exuſta i Zodiaco.

Genua a quo cōdita.

¶De Lygo Phaetōtis filio. Cap. XLII.

L Ygus vt ex prædictis patet filius fuit Phaetontis:eiq; mortuo ſucceſſit:qui quos habuit in ditiōe popolos lygures de ſuo nomine nuncupauit.

Lygures vnde.

¶De Phaetuſa Lampetie:& Iapetia filiabus Solis. Cap. XLIII.

Phaetuſa. Lampetie:& Iapetia:vt ait Ouid. filiæ fuere ſolis: & ſecus padū mortē Phaetontis flētes in arbores verſe electrum lachrymantes ſunt. Cuius figmenti ſi cauſā exq̄rimus:non arbitror has fuiſſe feminas:quinimo diuerſas arborū ſpecies circa dapi paluſtra agente ſole ſponte ſua naſcentium:& circa ęſtatis extremum:dum incipit ſolis feruor decreſcere:ſudantium humorem croceum in modū lachrymarum:qui ſi colligat arte ſolidatur in electrū:& q a vt dictū eſt ſole agente naſcunt in locis humidis: Solis & Climenes:ideſt humiditatis filiæ dictæ ſunt:& a ſole helyades nuncupatæ.

¶De Alpheo fluuio oceani filio.xv.qui gennit Orſilocum. Cap. XLIIII.

Alpheus Oceani & terræ fuit filius:quē Seruius fluuiū elidis eē dicit:& ꝙ apud Piſam elidis ciuitatem effluat. Hunc autē amaſſe Arethuſam nymphā quæ in fontē verſa eſt:eāq; in Siciliā vſq; ſecutū:ſupra vbi de Arethuſa ſatis dictum eſt. Verū Seruius amoris huius flāmas his aperit verbis. Elis & Piſa ciuitates ſunt Archadiæ:in q̄ eſt fons ingēs:q̇ ex ſe duos alueos creat. alpheū & arethuſam: vnde fit vt fingat coniūgi in exitu quos origo nō cōiunxit. Huius aūt filiū dicūt fuiſſe Orſilocum.

¶De Orſiloco filio alphei fluuij qui genuit Diocleum. Cap. XLV.

Orſilocus filius fuit Alphei fluminis:vt liq̄do teſtatur Homerus in Iliade dicens. Diues in vita vel in pecunijs. Generatio autē erat a fluuio alpheo:qui ample fluit per terrā Pylō:q genuit Orſilocū multorū virorū regē. Orſilocus aūt genuit Dioclea magnanimū. A Diocleo gemelli filij nati ſunt Crito Orſilocuſq; omnis pugnæ bene ſcientes. Hunc Orſilocum dicit Homerus in Phyri ciuitate quę ſecus Alpheum eſt habitaſſe:ex quo patet quæ ſit huius filiationis cauſa.

¶De Diocleo filio Orſiloci:qui genuit Critonem & Orſilocum. Cap. XLVI.

Diocleus vt ſatis per Homerū oſtenſum eſt:filius fuit Orſiloci:ex quo pręter nomē & genus: & qđ Critonem & Orſilocum filios genuerit non habeo.

¶De Critone & Orſiloco filijs Dioclei. Cap. XLVII.

Crito & Orſilocus:vt oſtenſum eſt:fuerunt filij Diocleti. Hi quidē inſurgentibus gręcis aduerſus Troianos:vna cū reliq̄s gręcorū pricipibus coniurantes Venere ex Phyri ciuitate ad exterminiū Ilionis. Ibi autē cū ingentis eſſent animi:& plurimum incorporeis viribus confiderent: die quadā inito certamine auſi ſunt aduerſus Aeneā armis inſurgere:a quo ambo occiſi ſunt:& maximo Menelai & antilochi neſtoris filij labore e manibꝰ hoſtiū eorū cadauera ſubtracta ſunt:& cōceſſa ſepulchra.

¶De Criniſio fluuio.xvi.Oceani filio qui genuit Aceſtem. Cap. XLVIII

Alij Criniſſũ vocant.

CRiniſus fluuius Oceani & terræ fuit filius. Is quidem per ſiciliam fluit:& ex eo talẽ refert Seruius fabulam. Nam cũ Laumedon promiſſam Neptuno & Apollini mercedẽ pro ędificatiõe muroꝝ Ilionis non perſolueret:& Neptunus iratus Troiæ Cæte immiſiſſet:vt eam vaſtarent:conſultus Apollo etiam indignatus dicunt contraria reſpondiſſe:ſcilicet obiiciendas eſſe puellas nobiles belluæ:quod cũ fieret:Hyppotes troianus nobilis:cum cerneret Heſionem Laumedontis filiam nõ abſq; ſeditione religatam:timens ne ſic Egeſtæ filiæ ſuæ cõtingeret:clam illam naui ĩpoſuit:fortunæq; commiſit. volens potius:vt ſe non vidente a fluctibus ſorberetur:q̃ ſe coram deuoraretur a belua. Hæc autẽ ventorũ vi in Siciliam delata eſt:vbi Criniſus fluuius eius forte formoſitate captus:in canẽ ſeu vrſum verſus eã cepit atq; oppreſſit:& ex ea Aceſtem filium ſuſcepit. Cuius fabulæ mediũ hiſtoria eſt. quod autẽ circa principium fictũ legitur:vbi de Laomedonte exponitur:quod autem in fine eſt:dicit Theodontius per cõiecturas oportere ſumi:cũ nil traditũ inueniaꝰ ab antiqs. Et iccirco dicit poſſibile fuiſſe hanc virginem minis alicuius potẽtis circa Criniſũ vbi deuenerat pauefactã eius in amplexus veniſſe. Nã minantiũ boatus latratibus canũ ſimilimi ſunt:ſeu audaci alicuius cõplexu. qđ ad vrſũ ſpectare videtur:virginẽ captã atq; oppreſſam fuiſſe.

¶ De Arceſte filio Criniſi fluminis. Cap. XLIX.

ACeſtes filius fuit Criniſi fluminis ex Egeſta troiana:vt in æneide teſtaꝰ Vergilius dicẽs. Occurrit Aceſtes Horridus in iaculis & pelle libiſtidis vrſæ. Troia Criniſo cõceptũ flumine mater. Quẽ genuit veterũ non immemor ille parentũ &c. Hic iã ſenex primo Anchiſem & æneã Italiã petẽtes ſuſcepit hoſpitio:& mortuũ Anchiſẽ vna cũ Aenea ĩ Erice mõte Sicilię ſepeliuit:demũ iterũ a carthagine deſcẽdẽtẽ æneã:quo illũ venti ĩpulerãt ſuſcepit:vbi Aeneas cõdita ĩualidis ſocijs ciuitate eã a mr̃e Aceſtis vocauit Egeſtam:quę poſtea ſegeſta vocata eſt:& ſub dominio reliquit Aceſtis:quem tam ab Aenea relictiq̃ indigenæ regem ſuum vocauere.

¶ De Tyberi fluuio.xvij. Oceani filio qui genuit Ocnum. Cap. L.

TYberis ſeu tibris Oceani & terræ filius: hic ex appẽnini latere dextro afflués thuſchos ab vmbris atq; cãpanis:vrbẽ etiã Romanã diuidẽs ſeparat. Cui ego q̃ cõtigerit rerũ dominiũ ĩtueri circa ſe toto orbi & corminibꝰ poetaꝝ celeberrimꝰ factꝰ ẽ:adeo vt Xãtũ atq; Simoẽtẽ græcorum memoria illuſtres ſuperauit. cui multa fuere nomina:quæ ſiquis appetit: videat vbi de montibus:& fluminibus ſcripſi. Placuit præterea priſcis hunc tyberiũ filiũ genuiſſe.

¶ De Ocno Tyberis filio. Cap. LI.

OCnus filius fuit Tyberis fluuij & Mantonis filiæ olim Tyreſiæ thebani vatis:vt id æneida teſtatur Vergilius dicens. Ille ẽt patrijs agmen ciet Ocnꝰ ab oris Fatidicæ mãtus & tuſci filius amnis: Qui muros matriſq; dedit tibi Mãtua nomẽ &c. Hũc Seruius dicit in Buco. Bianorẽ vocari a Vergilio. Sane Põpõius ĩ coſmographia de hac Manto ſeu aliter mantone ſentire videꝰ dicẽs Aſiaticũ littꝰ deſcribẽs:ibi libedos clariq; Apollinis phanũ:quod Mãto Tyreſiæ filia fugiẽs victores thebaꝝ ephigenos & colophon:quã Mopſus eiuſdẽ Mantonis filius &c. Ex quibus patet nõ occiduum ſed in orientem ſolem hac fugientem ſumpſiſſe iter. Eſt tamen poſſibile eam tractu tẽporis in Italiã veniſſe:quod & ſi minime probetur:quis tam claro vati fidem degenet circa ſuæ ciuitatis originem?

¶ De Axo fluuio.xviij. filio Oceani qui genuit Pelagonium. Cap. LII.

A

Xus fluuius oceãi & terræ fuit filꝰ de quo Home. in Iliade: procul ab amidona ab axio amplifluctus axio:cuius pulcherrima aqua ſpargiꝰ per terrã paphlagonũ &c. hũc dicit Homerus amaſſe perhibiam antiquiorẽ ex filiabus Acheſſomenij:& eã oppreſſiſſe: & ex ea pelagoniũ ſuſcepiſſe.

¶ De pelagonio Axij filio:qui genuit Aſteropium. Cap. LIII.

PElagonius filius fuit Axij fluminis & perhibiæ:vt Homerus in Iliade teſtatur ex quo nil aliud legiſſe memini niſi q̃ Aſteropium filium genuit.

¶ De Aſteropio Pelagonij filio. Cap. LIIII.

A

Steropiꝰ vt teſtaꝰ Home. filius fuit pelagõij. Qui audax iuuẽis atq; robuſtꝰ cũ pœnis auxilio vẽit troiãis:& dũ nimis ex viribꝰ ſuis cõfideret ĩ. xi. die poſtq̃ ad troiã venerat Achilli irato ob occiſum patroclũ occurrere auſꝰ ẽ:& p̃io verbis eũ laceſſeꝛ & ĩde armis cõtẽdere:a quo miſere ceſꝰ interijt

¶ De Aſopo fluuio Oceani.xix. filio:qui genuit Ipſeũ & Aeginam. Cap. LV.

Statiꝰ in ſeptimo Thebai.

ASopiꝰ fluuiꝰ:vt aiũt:Oceani & terrę fuit filꝰ. Hic per Boeotiã fluit:vt ait Lactãtiꝰ:& ĩ epydaumõ effluit:vt ibi de fluminibꝰ aſſerit Vibius. Hũc præterea patrẽ aſſerũt fuiſſe Ipſei & æginæ:q̃ cũ reſciſſet æginã a Ioue vitiatã:adeo ægre tuliſſe:vt furore cõmotꝰ vndis i aſtra bellũ moueret:vt ait Statiꝰ. Nãq; ferũt raptã patrijs ęginã ab vndis Amplexu latuiſſe iouis:furit ãnis & aſtris. Infeſꝰ bellare parat (nõdũ iſta licebãt. Nec ſuperis) ſtetit audaces effuſus ĩ iras. Cõſeruitq; manũ:nec quẽ iplorarer habebat &c. Iouẽ ãt cõmotũ eũ fulminaſſe aiũt Qđ idẽ teſtaꝰ Statiꝰ dũ dicit. Donec vi tonitru ſũmotꝰ & igne triſulco Ceſſit adhuc ripis aioſꝰ gurges ãhelis Fulmineũ cinerẽ magneq; iſignia pœnę. Gaudet:& ętnos ĩ cęlũ efflare vapores &c. Fictio fabulę huiꝰ talẽ cõtegit veritatẽ. Dicit Leõtiꝰ Aſopũ regẽ fuiſſe Boeotię & ab eo flumẽ denomiatũ:cui cũ Iuppiter arcas ęginũ ſubripuiſſet filiã:cõuocatis viribꝰ bellũ aduerſꝰ eũ mouit:& ab eo victꝰ atq; fugatꝰ ẽ. Qđ ãt fulmiatꝰ fuerit: nõ ſpectat ad regẽ: ſed ad flumẽ:qđ cũ per ſulphureos cãpos trãſitũ faciat:& vndis ſuis ex illis fumũ ſuſcitet:apđ veteres iram fulminis cãuit.

¶ De Ipſeo Aſopi fluminis filio. Cap. LVI.

Ex eodẽ ſeptimo.

IPſeus filius fuit aſopi fluminis:vt carmie ꝓbaꝰ Statij dũ dicit. Ipſe a q̃drijugos clypei ſeptẽplice tauro &c. & ĩfra aſopos gẽuiſſe daꝰ &c. Hic ãt vt idẽ oſtẽdit Sta. auxiliũ tulit ætheocli aduerſꝰ polinicem.

¶ De Aegina filia Aſopi: quæ peperit Eacum. Cap. LVII.

AEgina filia fuit Aſopi fluminis: vt ſupra dictũ eſt: quã iuppiter amauit: dicit Ouidius: Aureus vt danae aſopida luſerit ignis: &c. Nã in ignẽ verſus eã cœpit & opp̃ſſit: & ex ea ſuſcepiſſe æacũ volũt: qui poſtea vt idẽ ait Ouid. inſulã enopiã: in qua regnauit de noie matris vocauit a ginã: quæ in hodiernũ vſq; nomẽ ſeruat. Quod in ignẽ verſus ſit: dum cũ ægina concubuit: arbitror potius a virtute ſubſecutæ poſteritatis: q̃ aliunde ſumptũ. ignei eni vigoris homines fuerunt ęacides: vt in Achille: Pirrho & alijs deſcendentibus ſatis videre poſſumus.

¶ De Cephiſo flumine Oceani. xx. filio: qui genuit Narciſſum.. Cap. LVIII.

CEphiſus filius oceani fuit & terræ: & per Boeotiã labit: vt oñdit Lucan⁹. Boeotij cotte duces quos impiger ambit Fatidica cephiſo, aqua cadmeiaq; dirce: &c. Huius dicũt filiũ fuiſſe narciſſum: & q; cum eſſet cede zephiri proſtratus: Apollinis miſeratione ſanatus eſt. dicit Lactantius: Circa q̃ primo aquas Cephiſi ideo vocant fatidicas credo: quia penes eũ fuerit olim templũ themis: ad qđ cũ nondum eſſent oracula phœbi: Deucalion & pyrrha conſulturi deã uerunt: & quia ibi darentur reſpõſa & quid fato futurũ eſſet demõſtraret: ſumpſit aqua cognomẽ: & quod deę templi erat: aque etiã appropriatum eſt. Et forſan præcedentia ſacra reſponſa inſtituto veteri abſq; aqua fluminis fieri nõ poterant: & ſic aliqd videbatur aqua illius falſæ diuinitatis habere. Quod nece zephiri proſtratus ſit poſſet eẽ intẽtio hæc. Dicit Auguſtinus ĩ libro de ciui. dei. Meſapũ regẽ ſycioniorũ nouũ fuiſſe: qui & Cephiſus appellatus eſt: cuius forte regia in parte erat: in qua æſtiuo tẽpore flante zephiro ſanitas erat incolis. eo vero ceſſante: vt fit: & alijs ſuperuenictibus ventis corrũpebaĩ aer: & ſic factũ eſt. vt nece zephiri Cephiſus infirmitatẽ ĩcideret: a qua beneficio Apollinis. i. medicinæ: quia medicinæ deus appellatus eſt Apollo: releuatus ſit Cephiſus: & ſanitati reſtitutus. Et ſi hæc regi attribuere volumus: poſſumus regioni: per quam labitur Cephiſus.

Themis añ phoebũ rñſa dedit.

¶ De Narciſſo filio Cephiſi. Cap. LIX.

NArciſſus filius fuit Cephiſi & Lyriopis nymphæ: vt ſatis oſtendit Ouid. Cerula liriope quam quõdã flumie curuo Impleuit. clauſeq; ſuis cephiſus i vndis: &c. Ex hoc ſatis notã fabulam Ouidi⁹ refert. Dicit ei q; nato Narciſſo ad tyreſiã vatẽ delat⁹ ẽ: vt de ſucceſſu vitæ ipi⁹ haberet rñſũ. Qui rñdit percũctãtib⁹ pue; victuŋ quãdiu ſe videre differret Qđ quidẽ vaticiniũ p mũ ab audiẽtib⁹ iſũ ẽ. ſed tãdẽ effectu nõ caruit: nã cũ i formoſiſſima adoleſcentia excreuiſſet: venator factus a nymphis pluribus amatus eſt: ſed ab echo parnaſi nympha potiſſime. Sed cũ eẽt inexorabilis: & floccifaceret oẽs diligẽtes ſe: orationibus nympharũ ipetratũ eſt: quod infra modicũ tẽporis cõtigit. Nã die quadã cũ tã labore venationis q̃ æſtu tẽporis feſſus in recentẽ vallẽ ſeceſſiſſet: ſitiens ſe ĩ lipidũ reclinauit fõtẽ: & viſo idolo: quod ante nõ viderat: exiſtimãs fontis nymphã repente pulchritudinẽ probauit: & captus eſt. & cũ non poſſet quod arbitrabaĩ poſſe contingere: cũ ſeipſum ſtulta cõcupiſcẽtia ligaſſet. poſt lõgã q̃relã ſui oblit⁹ ibidẽ inedia perijt: & in florẽ ſui nois miſeratione nympharŋ verſus eſt. Hac ex fictione moralis excerpiĩ ſenſus: Nã per echo: quæ nil dicit niſi poſt dictũ: ego intelligo famã: quæ vnũquẽq; mortaliũ diligit tanq̃ rẽ: per quã conſiſtit. Hanc multi fugiunt & paruipendũt: & in aquis. i. in mũdanis delitijs nõ aliter q̃ aqua labilis ſeipſos. i. ſuã gloriã intuentur: & adeo a ſuis voluptatibus capiuntur: vt ſp̃ta fama poſt paulũ tanq̃ nõ fuiſſent: moriunĩ: & ſi forſan aliquid nois ſupereſt in florẽ vertiĩ: q mane purpureus & ſplendẽs eſt. ſero autẽ languidus factus marceſcit: & in nihilũ ſoluiĩ. Sic & huiuſmodi ad ſepulchrũ vſq; aliquid videnĩ habere fulgoris. ſepulchro autẽ clauſo euaneſcit: & in obliuionẽ perditur vna cũ nomine.

Echo nympha

Narciſſ⁹ in florem mutatus

¶ De Meandro flumine oceani. xxi. filio: qui genuit Cyanem. Cap. LX.

MEander fluuius oceani & terræ fuit filius. & genuit cyanẽ nymphã. Hunc dicit Liui⁹ in ſumma cylenarũ arce naſci: & mediam per vrbẽ affluere: idẽ per carias & ionas in ſinũ maris deferri: q iter Pyrenem & miletum eſt.

¶ De Cyane filia Meandri. Cap. LXI.

C Yane Meandri filia a Mileto ſolis filio: & dilecta & opp̃ſſa ei peperit caunũ & biblidẽ: vt Ouidius ait: Biblida cum cauno prolem eſt enixa gemellam.

¶ De Phylira. xxij. filia Oceani. Cap. LXII.

PHyliram Oceani fuiſſe filiam dicit Paulus: & a Saturno dilectam ei Chironẽ centaurũ peperiſſe.

¶ De Sperchio. xxiij. Oceani filio: qui genuit Mneſteum. Cap. LXIII.

SPerchius fluuius Oceani & terræ fuit filius. Hic vt ait Homerus ex Polydori filia Pelei: & Borionis coniuge genuit Mneſteũ: & vt ait Põponius in ſinu pegaſo effluit: eiq; deuouerat Achilles comas / vt ait Lactantius / ſi ſoſpes ab expeditione troiana remeaſſet in patriam.

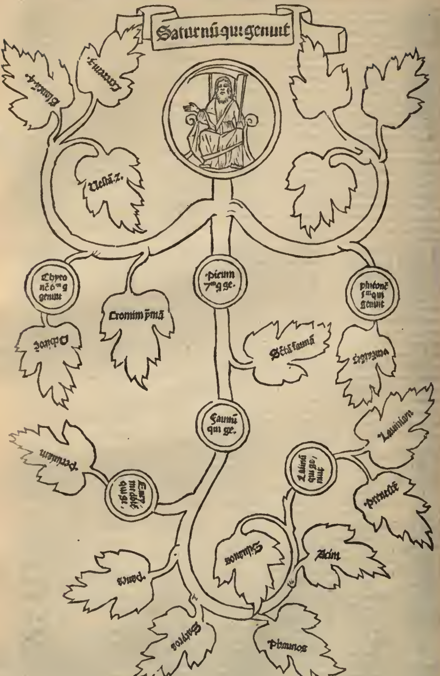
¶ De Mneſteo filio Sperchij. Cap. LXIIII.

MNeſteus / vt ait in Iliade Homerus fuit Sperchij fluminis & Polydoris filiæ Pelei filius / qui cum egregius eſſet iuuenis Achillem ad obſidionem Troianam comitatus eſt.

¶ De Sole. xxiiij. Oceani filio. Cap. LXV.

S Olem aliũ a ſuperis ĩ lib. naturaľ hiſtoriç dicit Ply. auctoritate Gellij oceani fuiſſe filiũ / matre nõ exp̃ſſa Et hũc dicit medicinę & mellis fuiſſe iuẽtorẽ qđ pluribus hactenus attributũ eſt / nec propterea admirãdũ. Poſſibile. n. eſt taliũ multos varijs ĩ locis repertores fuiſſe / cũ vbiq; igenia me Vni⁹ reiditationeſq; valeant & ſic qđ apud gręcos credim⁹ Apollinis opus aut Ariſtei non auferĩ qn poſſibile fuerit mľti inuentores. apud Oceanũ naſci aut aduenıſſe / qui tãtũ dũ valuerit ingenio / & eadẽ experiẽtia cõperiſſet quẽ loci incolę ad extollendũ nomẽ eius & genus ſolẽ vocauere & oceani per quem forte nauigio venerat / dixere filium. Nos autem quoniam omnis oceani proles explicata eſt / finem faciemus volumini ſeptimo.

Octauum ſaturnus habet cum parte ſuorum.

Genealogiæ deorum gentilium Liber octauus. Procemium.

Offuſcari nebulis cælũ:& ſolis præclarum deficere iubar:turbari ventis aera:crebras coruſcationes aperiri:audiri ſyluas:mugire ſolum:& quodãmodo in cauernis tumultuari:in ſummum cete maris:& monſtra reliqua efferri:terriſq; mulceri vndas:querulis volucribus taciturnitatem imponi:& vmbras impelli nemorũ:& in latebras ſylueſtres abire feras:ac omnia repente triſtari cœptum eſt. Ego autem mirari primo:demũ tã grandi rerum permutatione exterritus:in medijs Semperchij faucibus ſolis adhuc inuenta proſpiciens:quod in oceano minime timueram timere cœpi:ne in antiquũ chaos omnia verterent. Nec quid agere ſtabat conſiliũ. Tandem dũ ſic in pendulo eſſem:& ecce ex orientali oceano quaſi ſe ſe ab inferis in altũ efferẽs:tardũ atq; nubilũ ſidus viſum eſt. Stygia velatum caligine:quod dũ nebulis immixtum intuerer:memor præceptorũ venerabilis Andalo:odioſum atq; nociuum Saturni aſtrum fore cognoui. Cuius dum pernicioſos mores in mentem reducerem:ceſſit ilico repentinæ mutationis pauor:& ad admiratio. Et quaſi eo apparente ſuarum miſeriarum:i noua rerum immutatione præmonitus. Cum ex cęli filijs ſecundum cœpti operis ordinem eſſet extremus:ad explicandã eius ſplendidam prolem:nõ vno quidem volumine:ꝑgrandis quidẽ eſt. Sed ex iſtis ſequẽtib⁹ proximo euocatũ me noui. Sane cũ labyrinthos quattuor fuiſſe hiſtorię teſtentur veterũ. Aetruſcũ.ſ.& ęgyptiacũ:Cretenſem atq; Lẽniacũ:ex his qui errorũ & circũuolutionũ plenior fuit:non dubitem qui facilius intranti atq; progredienti præſtitent exitum q̃ preſtaturę ſint infœlices grandęui ſenis:cuius ſermonẽ intraturi ſummus ambages. nam cũ fere oĩs vetuſti erroris inclinetur:& gentilitatis inſania:non erit leue ad exitũ deduxiſſe diuerſitates opinantiũ:ac diſſonãtias errantiũ:& antiquorũ relationes ambiguas & in propoſitũ pulſum:ac deuiũ exulẽ:atq; agricolã reuocaſſe regẽ. Non ergo abſq; horrore quodã oceani littora:proleq; relinquo inter aſperos ſcopulos & profũdos adirteros vſq; hiatus:aquarũ vertigines plurimas directuturus fragilis nauigij ꝓram:& potiſſime cũ nondũ ſatis:etiã ſi per fuſcũ aerẽ oculos ipingã:quorſum ſuaſurus ſim:aduertere poſſim. Spero tamẽ is qui liuidas ditis domos & terribiles a terra fuligine peruias factas victor euacuauit iu optatũ exitum aperiet æquor immenſum. Quattuor Labyrithi fuere.

De Saturno.xi. Cęli filio:q.x.genuit filios.ſ. primũ Cronium.ij.Veſtã.iij.Cererẽ.iiij.Glaucam.v.Plutonem.vi.Chironẽ.vij.Pycum.viij.Iunonẽ.ix.Neptũnũ.x.Iouẽ tertiũ.& ſane de Ioue Neptũno & Iunone nõ in hoc libro:ſed in ſequentibus.v.libris ſcribetur.

Cap.I.

SAturnus cęli & Veſtę fuit filius:vt in libro diuinarum inſtitutionum ſcribit Lactãtius Cui ante alia veteres Opim ſororem ſuam ſacro iunxere cõnubio. eiq; ex ea ſuſceptos plures aſcripſere filios quos aliqui ferũt deuoraſſe oẽs:& e veſtigio euomuiſſe. Nõnulli ſeruatũ Iouem opis fraude:& illi loco eius addũt lapidẽ pſentatũ:quaſi illũ peperiſſet opis Volũt præterea illũ cælo patri virilia abſcidiſſe falce. Quod illi factũ a Ioue dicunt alij. Inde qdã eũ regno pulſum ſcribũt a Ioue. Alij vero apud inferos relegatũ. Sũt inſuper q illũ ſenẽ:mœſtu:ſordidũ.capite obuolutũ:inertẽ:ſegneq; & armatũ falce deſcribant. Cur cæli terraq; dictus ſit filius rationẽ oſtẽdit Lactantius:vbi in lib.diui.inſtitutionũ in teſtẽ minutium fœlicẽ inducẽs ait. Saturnũ cũ fugatus eẽt a filio:in Italiãq; veniſſet cæli filiũ dictũ:quod ſolemus hos:quorũ virtutẽ miremur:aut eos qui repẽtine aduenerit de cælo cecidiſſe dicere. terræ autẽ quod ignotis parentibus natos terræ filios nominemus. Sũt hæc quidẽ ſimilia veri:nõ tamẽ vera:qa cõſtat etiã cu regnaret ita eſſe habitũ:potuit ſic argumẽtari Saturnũ cũ potẽtiſſimus rex eſſet ad retinẽda parẽtũ ſuorũ memoriã: Quid ſit Celi filiũ eſſe.
nomina eorũ cæli terræq; indidiſſe:cum ij alijs vocabulis appellenť.qua rõne & mõtibus:& fluminibus nomina ſcimus ĩpoſita. Hæc Lactãtius:Qui alibi dicit. Ennius quidẽ in Eumero nõ primũ dicit regnaſſe ſaturnum:ſed Vranũ patrẽ:& alibi idẽ:Apparet ergo nõ ex cælo natũ eſſe:quod fieri nõ põt:ſed ex eo homĩe cui Vrano nomẽ fuit:quod eẽ verũ Triſmegiſtus auctor eſt:qui cũ diceret admõdũ paucos extitiſſe:in qb⁹ eſſet perfecta doctrina:in his Vranũ:Saturnũ:& mercuriũ noĩauit cognatos ſuos:&c. Quẽ Vranũ cęlum a Saturno vocitatũ idẽ teſtať Lactantius dicẽs. Legi in ſacra hiſtoria Vranũ potentẽ virũ Veſtã habuiſſe cõiugẽ:& ex ea Saturnũ atq; Opẽ:& alios ſuſcepiſſe:qui Saturnus cũ regno potens efficereť:patrẽ Vranũ cęlũ appellauit:& matrẽ terrã:vt hac mutatione nominũ fulgorẽ ſuæ originis ampliaret:&c. De Opi autẽ cõiuge multa ſupra dicta ſunt. Quid terre. Vran⁹ ſaturni pr̃.
Eũ deuoraſſe filios & euomiſſe demũ duplicẽ tangit ſenſum:hiſtorialẽ.ſ.& naturalẽ. Nã in ſacra legiť hiſtoria:vt alias dictũ eſt:qa ſaturn⁹ vt retineret regnũ cũ Titano fratre pactionẽ habuit occidẽdi omnẽ maſculinã prolẽ:quæ a ſe gignereť. Verũ qui naſcebãtur maſculi clã ab eo a cõiuge ſeruabanť:eiq; pſentabanť fœminæ:& ſic abſumpti videnť filij:q̃rũ ad Saturnũ:& tunc emiſſi cũ in vltionẽ ſuã aduerſus Titanũ cõparuere. Circa autẽ naturalẽ rõnẽ dicit ſic Cicero. Saturnus autẽ eſt appellatus ꝙ ſaturetur annis. Edere enĩ natos fingiť:qa cõſumit ætas tẽporis ſpacia:anniſque pteritis iſatiabiliter expleť:&c. & hoc q̃tũ ad deuorationẽ filiorũ dictũ. De emiſſione autẽ diceť de fructibus annuis e terra ſuſceptis. Nã ꝓductę in tẽpore fruges ex terra eſto deuorenť:oẽs in tẽpore ab eodẽ tẽpore agẽte deo ãno ſequẽti reddunť:Ob hãc fictionẽ ab ignaris minime itellectã a nõnullis creditũ ẽ deteſtabilẽ illũ ſacrorũ ritũ apđ q̃ſdã barbaras nationes exortũ:quo.ſ.ſaturno quidã:ne dũ alios:ſed natos imolabãt ꝓprios:q̃ſi iſtat illius actum. Macrobius autẽ dicit in libro ſaturnaliorũ ꝙ hercules geryone ſuperato ſacrũ hoc apud Italos imutauit. Iuſſitq; loco humanorũ capitũ:quibus cõficiebať:oſcilla ad humanã effigiem ex cera compoſita Saturni aris accẽſis luminibus imponerent:quod poſtea diu obſeruatum eſt. Dicunt inſuper nato Ioue loco eius Saturno a cõiuge lapidẽ oſtenſum:de quo dicit Theodõtius eũ ipſum lapidem fuiſſe Iouẽ. Sed mõſtratũ ſaturno Iouẽ non Saturn⁹ vndo.

ſuum:ſed alterius hominis fuiſſe filium & lapidem nuncupatum:quod forſan ſic eſt. Dicit enim Euſebius
Danao argis regnante lapidē quēdā cretenſibus imperaſſe:quo tēpore iam cretēſis iuppiter ſecundū quoſ/
dam poterat regnare cœpiſſe. De abſciſiōe genitaliū:quā quidā a Ioue Saturno factā volūt ſatis ſupra vbi
de ſecunda Venere dictum eſt. Saturnū a Ioue regno pulſum certiſſimū hiſtoriograpgi arbitrant̄ facinoris
cauſam ſacra declarat hiſtoria in qua legit̄:ꝙ cum iuppiter Saturnū & Opim a titanibus captos liberaſſet/
cōperit forte Saturnus ꝙ regno pelleret̄ a ioue:& ideo ad euitandā fortē Ioui inſidias tetendiſſe:vt illū occi
deret. Quod cū Iuppiter cōperiſſet contractis fortibus arma in eū ſumpſit. Qui cū nequiſſet reſiſtere:& vt
volūt q̄dam i phlegra victus aufugit:ꝙ aūt apud inferos relegatus fuerit a Ioue:falſum eē ſacra demōſtrat
hiſtoria. in qua ſic ſcriptū eſt. deinde titan poſtq̄ reſciuit Saturno filios procreatos:atq; educatos eſſe clam
ſe:ſeducit ſecū filios ſuos:qui titani vocant̄:fratrē ꝓ ſuū ſaturnū atq; opē cōpræhēdit:atq; muro circūegit &
ſcuſtodiā his appoſuit. Et poſt hęc paululū ſubdit. Iouē ad vltimū cū audiuiſſet patrē atq; matrē cuſtodijs cir
cūſeptos:atq; in vincula cōiectos veniſſe cū magna multitudine cretenſiū titanūq; atq; filios eius expugnaſ
ſe/parantes vinculis exemiſſe:patri regnū reddidiſſe:atq; in cretā rediſſe. Hæc ibi. pro quibus dicit Lactan
tius Liberatur Iuppiter ſūmi ſceleris crimine:ꝙ patrē vinxiſſe cū pedibus perhibetur. Si vero eiuſdē Lactan
tij velimus opinionē ſequi:qui ſuper thebaide ſtatij dicit. Saturnū relegatū a filio apud inferos:tunc dicem⁹
ꝙ cū Saturnus a Ioue pulſus:vt dicit̄ in Italiā abierit:quæ gręcia iferior eſt. i. occaſui ꝓpinquior:apud iferos
deſcendiſſe videt̄:& ibidē ideo relegatus:quia in regnū redire nequibat:& ſic & exules etiā nōnunq̄ dicim⁹
relegatos. Quod aūt mœſtus ſenex obuolutus capite:tarduſq; & ſordid⁹ ſit:atq; ornatus falce:& planetæ
& homini cōuenīūt oīa. Albumaſar autē in ſuo maio. i. introductorio dicit Saturnū cōplexione frigidū eſſe &
Saturni planete natura
ſiccum melancolicū:& fœtidi oris:quæ ad mœſtū hominē ſpectare vident̄. Dicit pręterea eū comeſtorē prę
grandē:auarū:pauperē ad inopiā vſq;:maliciosum:inuidū:ingenio valentē:ſeductorē:& in periculis audacē:
& cōuerſationis paucę:ſuperbū:ſimulatorē:iactatorē:& cogitationis q̄plurimæ atq; ꝓfundi cōſilij:tardū ad
irā:ſed irreuocabilē fere:bonū nemini cupientē:populatoreq; locorū. Eſt præterea ſignificator operis ad a/
gricultură ſpectantis menſurationū terrarū. atq; diuiſionū:peregrinationū lōgarū atq; laborioſarū:carcerū
a:que triſtitiarū mœrorū:fraudū:& afflictionū:deſtructionū:amiſſionū:mortuorū & eorū reliquiarū vitupe/
rationū ac latrociniorū:effoſſorū etiā ſepulchrorū:& veſpillonū magorū & vilū hominum:& ſpadonū. Quæ
oīa q̄ conformia ſint:ſaturno homini attributis:quoniā facile videbit oculatus hō:& pro parte i ſequētibus
etiā tangentur:non appono. Sed videre ſupereſt quātū Saturno:de quo ſermo cōformia ſint. Mœſtus autē
fingitur:vt melancolica complexio:& exilij triſtitia oſtendat̄. Senex etiā:quia tunc erat dum pulſus eſt:& q̄a
turpis faciei ſint ſenes:& vt plurimū fœtidioris:& quia conſilio & aſtutia:qua ſumme valent annoſi valuit ip
ſe. Obuolutum autē capite ideo voluere:vt fuſcum ſyderis Saturni aſpectū ꝙ fugiētis habitū:& occulta ſa/
turniorū ſagaciā:cogitationes:atq; ſimulationes deſignarēt. Tardū autem dixere:quia ob grauitatem mē/
brorum tardi ſunt ſenes ad inceſſum:tardi ad irā:tardum & ipſum planetæ corpus motu. nam fere in. xxx.
annis curſu ſuo orbē Zodiaci perficit:qđ i longe minori ſpacio temporis alij faciunt. Sordidum vero ideo fi
ctum puto:quia impuros habeat ſaturnus præſtare mores ſeu quia more veteri regno pulſus:& in miſeria
conſtitutus ad Ianū ſuceptorē ſuū ſordidatus acceſſit. i. veſtibus miſeriā prætēdētibus indutus:ſeu vt oſten
datur agriculturam exercentes laute viuere non poſſe:falce autē ideo inſignitus eſt:vt itelligamus:q̄a per
ipſum omnis agrorū cultus primo Italis traditus ſit:erat enim apud nos ante aduentū eius incognitus:his
Saturn⁹ Italos agriculturā docuit Latiū vn̄ dictum.
igitur explicatis libet apponere:quid illi pulſo cōtigerit:quid viuens egerit quid etiā mortuo a ſuperſtitibus
impenſum ſit. Cū ergo ſuperatus atq; fugatus vbiq; perſequeret̄ a filio:ad vltimū in Italiam fugit:Vt teſtāt
Vergilius dicens:Primus ab æthereo venit Saturnus olimpo Arma Iouis fugieus:& regnis exul adēptis.
In Italia autem:vt dicit Macrobius a Iano ſuſceptus eſt. Eſt genus idocile:ac diſperſum mōtibus altis Con
poſuit:legeſq; dedit latiumq; vocari Maluit:his quoniā latuiſſet tutus in oris. Aurea quę perhibent illo ſub
rege fuere Sæcula:ſic placida populos in pace regebat. Apud Italos enī receptus multa oſtendit ante non
cognita:& iter alia cum eo vſq; ex pellibus pecudum duratis igne pecunia cōficeretur:ipſe prim⁹ æra ſigna
Saturn⁹ deo prim⁹ ſignauit.
uit:& nomen ſignātis appoſuit nummo inſigens ex parte vna Iani ſuſceptoris ſui caput bifrons:ex altera ve
ro nauium/eo ꝙ veniſſet in naui fugiens/& hoc fecit vt eius aduentus memoria perſeueraret in poſteros.
Hoc tamē a poſteris factum velle videtur Ouidius vbi de faſtis ſcribit Cauſa ratis ſupereſt tuſcū rate venit
in amnē/& infra. Aiunt inſuper cum concors vna cum Iano regnaret & vicina cōmuni opera cōſtructa h̄abe
rent oppida ſaturnia/ſcilicet & ianiculum aurea fuiſſe ſæcula/eo ꝙ libera tunc eſſet omnibus vita nemo ſer
uus/nemo alteri obnoxius nullum etiam fertur in eis finibus furtū factum nec ſub illo fuit aliquid alicuius
Aurea ſecula.
priuatum. Nec ſignare ſolum aut partiri limite campum fas erat in medium quærebant. Quāobrem reſpe/
ctu ſecutorum ſæculorum illa aurea dicta ſunt. Et Romani apud ædem Saturni ærarium publicum eſſe vo
luerunt. vt apud eum locaretur pecunia cōmunis ſub quo fuiſſent cunctis vniuerſa communia. Inſuper igna
ros docuit arua colere ſemina terris dare/matura colligere/& ſue tempore ſtercoribus agros fœcūdare/ex
quo cum ex reliquis officijs nullū eſſet conſecutus cognomen ſterculius appellatus eſt deo tāto atq; tali ꝑ
fecto ſplendidum & inſigne nomen. Demum cum in multis hominum vitam in melius redegiſſet contigit
Saturn⁹ ſterculi⁹.
vt repente nuſquā compareret. Quam ob cauſam excogitauit Ianus:vt Macrobius aſſerit honorum eius
augmentum ac primo terram omnem ditioni ſuę parentem ſaturniam nominauit. Aram deinde cum ſa
cris tanq̄ deo condidit quę ſaturnalia appellauit iuſſitq; eum obſeruari maieſtate religionis:quaſi vitæ me/
lioris auctorem/cuius rei ſimulacrum indicio eſt/cui falcem inſigne meſſis adiecit. Huic deo inſitiones
ſurculorum pomorumq; educationes & omnem huiuſcemodi fertilium tribuunt diſciplinas. Et vt idem

dicit Macrobius hunc vna cum cõiuge nonnullis perſuaſum cęlum & terram eſſe. Saturnumq; a ſatu dictũ cuius cauſa de cęlo eſt: & terram opem/cuius opere humanę vitæ alimenta quæruntur/vel ab opere per qđ fructus frugeſq; naſcuntur. Huic deæ ſedentes vota concipiũt/terramq; de induſtria tangunt/demonſtrantes ipſã terram matrẽ eſſe mortalibus appetẽdã Et ſic non deum eſſe Saturnum ſed etiam cælum vna cum coniuge agentem volunt. Philochorus inſuper vt appareat non ſolum Italorum hanc fuiſſe inſaniam dicit Saturno & opi primo in attica ſtatuiſſe aram Cecropem: eoſq; deos pro Ioue terraque coluiſſe: ſtatuiſſeq; vt patres familiarum: & frugibus & fructibus inchoatis paſſim cum ſeruis veſcerentur. Sic & apollophanes comicus dicit in Epico carmine Saturnũ quaſi cronon: a ſacietate intellectus: eo q̧ grçce ſatietas cros: itel lectus vero ſiue meus *voio* dicitur. Romani autem quibus plurimum curæ fuit nil abſq; ſignificato componere cum huic deo templum cõſtruxiſſent eius ĩ faſtigio tritonas ſculpſere: cum bucinis & terris: earum caudas immerſere: volentes per hoc intelligi q̧ ab eius commemoratione in noſtrum vſq; æuum hiſtoria clara ſit: atq; vocalis quę ante eum muta: & obſcura atq; incognita eſt: quod per infixionem caudarum intelligũt. Et hęc de Saturno dicta ſint.

Att: voto rũ conceptionem

DeCroni prima Saturni filia. Cap. II.

CRonis ſecundum Carlaam filia fuit Saturni: Lactantius vero non fœminam ſed marem dicit: & latine ſerpentarium appellari: & ab ægyptijs inter ſydera collocatum. Sed cum ſonet latine tẽpus: ne videatur q̧ tempus naſcatur ex tempore pro certa temporis dimenſione accipiendam puto: & quoniam græci a Croni Cronicas vocant libros geſtorum: quos nos vocamus annales: hanc dimenſionem Cronium veteres annum intellexiſſe puto: quod etiam anni vetus ægyptiorum deſcriptio: ſerpentarius ſcilicet ſatis videtur oſtendere. Eſt enim ſerpentarius homo ſerpentem manibus tenens i ſe in medium circuli adeo reuolutum vt deuorare ore caudam videatur. Hoc enim ſigno pro anno vtebantur ęgyptij: anteq̃ eis litterarum caracteres traderẽtur ab Iſide vel Mercurio. & ſic cronis erit illa temporis dimenſio: quam annum vocitamus ad hunc annum deſignandum. Cẽſorinus in libro: quem de natali die ſcripſit ad Cerellum: longam deſcribit hiſtoriam: intercallationes annorum: atq; mẽſium: & dierum apponẽs: & diuerſorum inſuper philoſophorum opiniones: quas ego curioſis exquirendas omittam: vt breuitati obſequar: opportuna ſumens tantũmodo. Eſt igitur annus duplex: vertens ſcilicet atq; magnus. vertentem olim ægyptij habuere Bimeſtrem: trimeſtrem archades: decem menſium inæqualium veteres habuere Romani ſub Romulo rege primo: Cui Numa pompilius duos addidit: vt. xii. eſſet mẽſium: dierum vero cccliiii: qui antiquiſſimus hebreorum fuit annus: & ab iſraelitis in hodiernũ vſq; ſeruatur. Sane cum multas intercalationes annus talis exquireret ne ferię meſſium hyemales eſſe contingeret: aut ſacra hyemalia efficerent æſtiua: Caius iulius ceſar conſulatu ſuo. iii. annum ad ſolis curſum æquauit: cũq; dierum. ccclxv. cum quadrãte conſtituit: eo q̧ comperiſſet hoc in ſpacio ſolem ferme Zodiacum omnẽ circuiſſe: & quoniam quadrantem illum ſingulis apponere annis videbatur difficile: inſtituit vt quarto anno annus eſſet ſemper dierum. ccclxvi diẽ illam februario mẽſi addens hac in forma ne auctus videretur: vt. vi. kal. martii. bis diceretur ſcilicet & duobus continuis diebus in quibus venire contingeret: & hic biſextus eſt. Hunc autem annum Romani a menſe martio icepere ob martis reuerentiam: a quo menſe ille denominatꝰ eſt. Alii vero aliter. Magnus autem annus is eſt ſecundum Ariſtotelem: quẽ ſol & luna cęteriq; planetę in eundem punctum vnde iuncti omnes diſceſſerint inuicem redeuntes conficiunt: vt ſi omnes ſint in principio arietis: & inde curſum cœperint qnandocunq; contingat eoſdem ĩ principio arietis inuicem reperiri: annus tunc magnus erit perfectus. hoc fieri diuerſimode putauerunt antiqui: vt idẽ Cẽſorinus oſtendit. Dicit enim Ariſtarchum putaſſe hunc annum confici ex annis vertentibus. ii. Mcccc. lxxxiiii. Arethem vero diracinium ex. v. M. d. lii. Heraclitum & Linum ex. x. M. dccc. Clionem ex. x. M. dcccc. lxxxiiii. Orpheum ex. cxx. M. Caſſandrum ex tricies ſexies centum millibus. hęc ille. Tullius quidem abitrari videtur ex. xv. M. ãnis cõfici. Sed Seruius ex xii. M. dcccc. liiii. Senex autem venerabilis Andalo & Paulus geometra florentinus aſtrologi ambo inſignes ex. xxxvi. M. expleri dicebant. Ex his quippe apud quoſdam exortus eſt error aſſerentibus eis ſi contingat ſupercœleſtia corpora in eundem locum: vnde alias curſum cœpere reuerti & reaſſumere curſum eoſdem de neceſſitate productura effectus: quos alias produxere: & ſic nos iterum: & iterum: & infinitum vſq; hanc in vitam redituros. quod quidem credere ridiculum eſt.

Serpẽtarius qd.

Annus magnus

DeVeſta Saturni filia ſecunda. Cap. III.

VEſtam Saturni & Opis Ouidius fuiſſe filiam dicit ex Ope Iunonem memorant: Cereremq; creatã ſemine Saturni. tertia Veſta fuerit. & cætera. & ſic duę fuere Veſtę Saturni mater & filia. De his cõfuſe loquuntur auctores nonnunq̃ vnam ponentes pro altera: & ideo dicẽtes Veſtam terram eẽ: quia floribus & herbis veſtita eſt de matre Saturni dictum ſumendum eſt. Quando autem eam dicunt virginem Saturni filia deſignatur: quam ignem eẽ voluere: vt ait Ouidius. Nil aliud Veſtam q̃ viuam intellige flammam Nataq; de flamma corpora nulla vides. Iure igitur virgo eſt quę ſemina nulla remittit: nec rapit. & cætera. Hanc dicit Albericus nutricem fuiſſe Iouis: exponenſq; ex igne inferiori cęleſtis alatur ignis. Ego autem contrarium credo: elementum ſcilicet ab elemento qđ ſublimius eſt nutriri. Iouem aũt a Veſta nutritum ad hiſtoriam pertinere reor: cum vt ſupra dictum eſt Iouem natum Saturni aſpectui ſubtractum: & Veſtæ auię ſuę commendatum: & ab ea clam nutritum. Dicunt & hanc a Priapo hortorum deo fuiſſe dilectam: q̧ credibile eſt: cum dicat Ouidius: Nitimur in vetitum ſemper cupimuſq; negatum. Veſtam enim virginem volunt: & virgines obſequio ſuo deputauere romani: quas ſemper eo q̧ cautiori ſeruarentur cuſtodia libidinoſi appetiuere: ſeu quia abſq; igne: ideſt calore iaceat priapus. Huius pręterea nunq̃

vſtam dicunt effigiem:qđ dicunt:eo ꝙ incognita ſit. nam ſi flāmam videamus:quā illi dicemus eſſe effigiē. Dicit iſuper Auguſtinus veteres nōnunq̄ & Veſtam dixiſſe Venerē. ꝙ & ſi inhoneſtum videatur virginem deturpare meretricis nomine potuit hæc fictio rationis aliquid habuiſſe. Dicimus enim in venerem:ſeu libidinem veniētes in ignem icurrere:vt Vergilius. In furias ignēq; ruūt:ideſt luxuriam. ergo & hic calor a ſimilitudine Veſta vocari potuerit. Nec omnino erit a toto ſenſu fictionis huius externum cum Veſtam dicamus Saturni filiam:ideſt ſaturitatis:ex qua ſaturitate non minus oritur venereus ignis q̄ virgineus pudor hoc Romani ſumme coluerunt:& eius iu templo obſequētibus virginibus perpetuum ſeruabant ignē:quē ſemper ſumma celebritate die prima Martij innouabant:& ſacrum iſtud inter alia a troianis habuerunt.

In tēplo Veſte ignis colebatur

De Cerere tertia Saturni filia & matre Proſerpinæ. Cap. IIII

CEres altera a ſuperiori:& notiſſima dea frugum eſt:& Saturni filia atq; opis:vt ab Ouidio ſupra monſtratum eſt. Hanc aiunt Ioui fratri ſuo placuiſſe:& ex eo concepiſſe Proſerpinā:quā cum rapuiſſet Pluto nec reperiretur a Cerere:dicunt eam accenſis facibus & maximo cum vlulatu per vniuerſum orbem exquiſitam. Demū apud paludē Cyanes irata:cum raſtros & aratra & cętera ruralia inſtrumenta:quæ ad culturā terræ inuenerat:fregiſſet filię cingulum comperit:& ab Arethuſa nympha certior facta eſt:quoniā illā apud iferos vidiſſet. Quæ cū Ioui Plutonis accuſaſſet audaciā ab eo eidem primo ſuaſum eſt:vt papauera comederet:quę cū feſſa fiſſet in ſoporem ſoluta eſt:& cū expergefacta aſtitiſſet Ioui ab eo habuit ſe filiam retrahere poſſe:ſi nil apud inferos comediſſet:ſed accuſante Aſcalapho cōpertum eſt:eam tria grana mali punici ex viridario Plutonis guſtaſſe. Quapropter Iuppiter ad mitigandā triſticiam Cereris ſanciuit:vt ſex menſibus āni proſerpina cum viro eſſet:& totidem apud ſuperos cum matre. Narrant inſuper:& inter alios Lanctantius. & cum perquirens Ceres filiam ad Eleuſium regē perueniſſet:cuius vxor erat Hyona:& ea peperiſſet paruulū nomine Triptolemum:quereretq; illi nutricem:vltro ſe Cererem altricem infantulo obtuliſſe:& cum ſuſcepta eſſet volens alūnum facere immortalem:interdum lacte diuino nutriebat:noctu clam igne obruebat:atq; præter q̄ ſoliti erant mortales creſcebat puer:ꝙ cū miraretur pater:clam nocturno tempore obſeruauit quid in puerum nutrix ageret:& cum vidiſſet eum igne obrui:exclamauit:ex quo irata Ceres Eleuſium exanimauit:ac Triptolemo ternum contulit beneficium. nam fruges eius propagandas:& currum draconibus iunctum dedit. Quibus ille victor orbem terrarum frugibus obſeuit. Poſtq̄ autem domum reddijt:Lincus rex eum tanq̄ æmulum occidere conatus eſt:ſed recognita iuſſu Cereris Triptolemo regnum tradidit:qui ibidem oppidum conſtituit:qđ ex patris ſui uomine appellauit Eleuſium & Cereri ſacra primus inſtituit:quę theſmophoria græci nuncupauere. Ouidius vero dicit Triptolemum infirmum fuiſſe puerum:& cuiſdam pauperis mulieris filium quem Ceres in retributionem beneficij illum curauit:& demū illi currum tradidit:& cum frumēto miſit. poſtremo i Scythia a Lynceo rege fere occiſus eſt. Quem Ceres in animal ſui nominis tranſformauit. Sunt inſuper qui dicant:& Homerus potiſſime in odyſſea:Cererem Iaſionem quendam amaſſe:& ſeſe illi amicicitia & lecto iunxiſſe:& Leōtius addebat Cererem ex Iaſione Plutonem filius peperiſſe:& tandē Iaſionem a Ioue inuidia fulminatum Recitantur preterea & alia. nos autē ſēſum eliciamus ex dictis. Eſt igitur Ceres aliquando luna aliquando terra:& nōnunq̄ terræ fructus:& perſæpe fœmina:& ideo quando Saturni & Opis dicitur filia fœmina eſt. & Sycani Sycilię regis coniunx:ut Theodontius aſſerit:quando autem ex Ioue Proſerpinam parit:tunc terra eſt:ex qua prima Proſerpina ideſt luna naſcitur ſecundum opiniouem eorum:qui ex terra omnia creata arbitrati ſunt. Seu potius ideo credita eſt luna terrę filia:quia dum ab iferiori hemiſpherio ad ſuperius aſcēdit:viſum eſt priſcis eā ex terra exire:& ſic illam terræ dixere filiā. Hanc rapit pluto qui & terra eſt. ſed inferioris hemiſpherij quando poſt diē. xv. incipit ſole cadente nō apparere:& hinc vt appareat eā tantūdē eſſe apud hemiſpherium iferius quātū apud ſuperius:ex quo ſūptū eſt fabuloſū illud:Iouē ſanxiſſe vt āni mediū apud inferos cum viro eſſet & tantum apud ſuperos cum matre. Seu aliter. Eſt quidam ꝓſerpina loco frugis habenda:quę ex iacto ſulcis ſemine niſi cęli temperies agat:incrementum habere nō poteſt. & niſi eiuſdem iuuetur calore in maturitatem venire non poſſet. Iuppiter autē & cæli temperies eſt & calor:cuius opere ſuis temporibus & creſcunt ſegetes & maturitatem ſuſcipiūt:& ſic ex Ioue & cerere proſerpina naſcitur: quę tunc a plutone. ideſt terra rapitur:quando ſemen ſulcis iniectum non redditur:quod aliquando contingit ob nimium frequentatam ſationem:ex qua adeo bona terra humore emungitur vt exhauſta nequeat dare iniectis ſeminibus nutrimētū. Hinc turbata Ceres:ideſt agricultores:qui terrei dici poſſunt homines: inſtrumenta frangit ruralia:ideſt fruſtra operata cognoſcit & negligit. & vlulatu fœmineo:ideſt agricultorū quererela:incenſis facibus:ideſt exuſtione agrorū:per quā humores aduerſi:qui ſunt circa terræ ſuperficiē exhalāt:& vtiles ab iferiori terra euocantur in altū:& a ſuadetur a Ioue Cereri vt papauera comedat:ideſt vt inquietem vadat. Habent enim papauera ſomni quietē pręſtare:per quam quietē intermiſſio culturę intelligenda eſt:vt poſſit terra ob itermiſſionem emunctos humoros reaſſumere. Redire autem ad ſuperos rapta ꝓſerpina:ideſt abundantia frugum non poteſt in continenti:quia grana mali punici guſtauerat:per quę intelligenda ſunt vegetatiuę vitę principia:quę tunc iniciuntur:quando ex humore terrę humectatur:& & calfit ſemen iniectum & inde putrefactum proſilit in radices:quarum opere ſegetes vegetantur. Quæ principia ideo per grana mali punici deſinantur:vt itelligatur quia ſanguini ſimilia ſint:ſicut ſanguis nutrimētū ē animaliū ſenſitiuoꝝ ſic & ſegetū i humore terreſtri. Sed Iouis ſententia:ideſt cęli diſpoſitione agitur vt poſt ſextum menſem:qui anni dimidium deſignat:ad ſuperos redeat ꝓſerpina:ideſt ſegetum abundantia:eo ꝙ a die ſationis ſeu a menſe i mēſe ſeptimo incipiant ſpicę ſegetum apparere & grana ſuſcipere & in

Triptolem⁹ frumēti ſator. Theſmophona cereris ſacra Cereris nomina

Papauera cōmedere: ꝓuerbiale eſt.

maturitatem etiã deuenire:quæ grana vſq; ad ſationis nouæ tempus apud ſuperos comorãtur. Theodon
tius ex cerere iſtam vetuſtiſſimam refert hyſtoriam:ex qua videtur multum cauſæ fictionis ſuperioris aſſũ/
ptum:& dicit. Cererem Saturni filiam Sicani regis fuiſſe coniugem:& Siciliæ reginam:ingenio clariſſimo ꝑ/
ditam:quæ cum per inſulam cerneret homines vagos glandes & mala ſilueſtria comedentes:nec vllis ob
noxios legibus:prima in Sicilia terræ agriculturam excogitauit:& adinuentis inſtrumẽtis ruralibus boues Cereris
iunxit:& terris ſemina dedit:ex quo homines cœpere inter ſe campos diuidere & in vnum conuenire & hu geſta.
mano ritu viuere:ex quo a Vergilio dictum eſt:Prima ceres vnco terram dimouit aratro. Prima dedit fru
ges alimentaq; mitia terris. Prima dedit leges:cereris ſunt omnia munus & cætera. Proſerpinam vero di/
cit ſpecioſiſſimam fuiſſe virginem Cereris reginæ filiam. & ob inſignem eius pulchritudinis famam ab Or/
co moloſſorum rege raptam & in coniugem ſumptam. Quod etiam teſtatur in libro temporum Euſebi⁹.
verum de hoc infra prolixior fiet ſermo. De Triptolemo autem ſcribit Philochorus vetuſtiſſimum fuiſſe re
gem apud Atticam regionem:qui cum tempore ingentis penuriæ occiſo a concurſu populis patre eleuſio:
quia pereunte fame plebe filium aluiſſet abunde:aufugit:& longa naui:cuius ſerpens erat inſigne:abijt ad
exteras regiones. & quæſita frumẽti copia in patriam redijt:ex qua pulſo Celeo:qui terrã occupauerat:ſeu
ſecundum alios Lynceo thrace:in regnum paternum reſtitutus eſt. & non ſolum reſtitutus alimenta tribuit
ſubditis:ſed illos docuit facto aratro terram colere:ex quo Cereris alumnus eſt dictus. Sunt tamen qui ve
lint non Triptolemum ſed Buzyem quendam Athenienſem Atticis bouem & aratrum comperiſſe. Dicit
tamen Philochorus Triptolemum multis ſeculis ante fuiſſe q̃ fuerit Ceres regina ſyculorum. Quod autẽ
Ceres amauerit Iaſionem dicit Leontius etiam hyſtoriam fuiſſe talem. Cum tempore diluuij ogigij Iaſion
quidam Cretenſis multum frumenti congregaſſet:illud patientibus penuriam ob diluuium ꝓ libito vendi/
dit:& ſic ex frumento maximã conflauit pecuniam. Et hinc locus fabulæ datus:ꝙ ex Cerere:ideſt ex frumẽ
to Plutonem diuitiarũ deum:ideſt diuitias ſuſceperit. Iaſion aũt a Ioue inuidia fulminatus dicitur/quia ab
amicis quibus opportunus erat/viſum eſt ꝙ ante tempus ſubtractus ſit.

De Glauca.iiij.Saturni filia. Cap. V.

Glauca Saturni & Opis fuit filia:& vt facta narrat hiſtoria vno partu cũ Plutone ędita:& Saturno
ſola præſentata clam Plutone ſeruato atq; nutrito:quę adhuc paruula diem clauſit.

De Plutone.v.Saturni filio qui genuit venerationem. Cap. VI.

Pluto qui latine diſpater dicitur Saturni filius & Opis vno eodemq; partu:vt ſupra dicitur cũ Glauca
ęditus eſt:& clam a Saturno ſeruatus. Hunc veteres infernorum fixere regem:eiq; ciuitatem dede
re ditem:de qua Vergilius. Reſpicit ęneas ſubito ſub rupe ſiniſtra:Mœnia lata videt. Et infra per
plures verſus:in quibus illam deſcribit. Eius inde aulam atq; maieſtatem ſic ſcribit Statius dicens:Forte ſe Ex princi
dens media regni infœlicis in arce. Dux herebi populos poſcebat crimina vitę. Nil hominum miſerans:ira cipio viij
tuſq; omnibus vmbris. Stant furię circum:variæq; ex ordine mortes. Sęuaq; multiſonans exercet pœna ca thebai:
thenas. Fata ferunt animas:& eodem pollice damnant. Vincit opus iuxta Minos cum fratre verendo Iura
bonus meliora monet regẽq; cruẽtũ Temperat:aſſiſtunt lachrymis atq; igne tumẽtes Cocytos phlegetõ
q;:& ſtix periuria diuũ Arguit. & cætera. Currum illi inſuper trium rotarũ ſtatuere:qui trigita dicitur trahiq; il
lũ a tribus eq̃s voluere:Amatheo ſcilicet & abaſtro & Nouio. Qui ne cælebs viueret ſic vxorẽ ſibi q̃ſiſſe di/
cit Ouidius. Nam cum die quadam ingentibus viribus tẽtaſſet Typhęus ſuperimpoſitã ſibi trinacriam abij
cere:viſum eſt Plutonij ſi hoc contingeret poſſibile ad eum vſq; lucem diei penetrare:quamobrẽ conſcenſo Plutõis
curru exploraturus qualia eſſent trinacriæ fundamenta exiuit infernũ:& dum inſulam circuiret haud longe equi.
a Syracuſis vidit proſerpinam cum virginibus ſocijs legentem flores. Quę cum veneris ſperneret ignes:fa
ctum vt repente Pluto ſua pulchritudine caperetur:& ob id f.exo curru virginem nil tale timentem rapuit &
ad inferos detulit:& ſibi coniugio copulauit. huic inſuper venerationem:ſeu reuerẽtiam filiam fuiſſe dicunt.
Et tricipitem Cerberum canem regni cuſtodem attribuunt:quem aiunt tricipitem fuiſſe:& inauditæ feroci
tatis:& cuncta vorantẽ. De quo tragœdus Seneca in tragœdia Herculis furentis. Poſt hæc auari ditis appa Cerber⁹
ret domus. Hic ſæu⁹ vmbras territat ſtygius canis:qui terna vaſto capita cõcutiens ſono regnũ tuet̃ ſordi triceps
dũ tabo:caput lãbunt colubrę:viperis horrent iubę:longiuſq; torta ſybilat cauda draco Par ira formę. &c.
Hæc ego ſic intelligenda exiſtimo:cum iuxta Fulgẽtius pluto latine ſonet diuitias:& ideo diſpater quaſi di
uitiarum pater a latinis appelletur:& diuitias perituras in terris cõſiſtere:aut ex terris effodi clarũ ſit:& ter
ra vocetur opis:vt ſupra ſępius dictum eſt/merito pluto opis dicitur filius. Verum quoniam diuitiæ primę ꝓ
parte ex cultura terrę patuere:nondum auro comperto:& ſaturnus terram colere docuerit: Plutonis dict⁹
eſt pater. Diuitijs ferrea ciuitas & cuſtos Tiſiphone ideo datur vt ferreas auarorum mẽtes & truculentias Quare
eorumdem circa cuſtodiam & tenacitatem earum cognoſcamus. Hanc ciuitatem intrare neminem iuſtum pluto
dicit Vergilius:Nulli fas caſto ſceleratum inſiſtere limen:vt appareat aut quęrere aut ſeruare diuitias abſq; diſpater
iniuſticia non poſſe. In hac ciuitate ſcribit Dãtes noſter obſtinatis inferri ſupplicia:quibus nulla ꝓximi cha
ritas:nullusq; fuit amor in deum. Per aulam autẽ atq; circunſtantes mulpliciũ curarum anxietates:& augẽ
dę rei labores execrabiles:atq; perdendi formidines. quibus aguntur in diuitias hiulco tendentes gutture
intelligendi ſunt. Currus autẽ circuitiones optantium ditari deſignat triplici vectus rota:vt labor circũeun/
tium periculum & futurorum incertitudo monſtretur:Sic & equi trahentes tres eſſe dicuntur. Quorum pri
mus Ametheus dicitur:qui iterpretatur obſcurus:vt per eum intelligatur inſana deliberatio acquirendi qđ
minime opportunum eſt:qua trahitur ſeu impellitur cupidus:Secundus Abaſter dictus eſt:qui idem quod
niger ſonat:vt appareat diſcurrentis mœror:& triſticia circa incumbentia fere ſemper pericula & pauores.

Tertius Nouius nuncupatur:quem intellexere ſonare tepētem:vt per eum aduertamus:quoniam ob timo
rem periculorum ardor feruentiſſimus acquirendi tepeſcat aliquando. Coniugium vero ꝓſerpinæ quam ſu
pra abundantiā diximus nulli dubium eſt cum diuitibus fieri:& potiſſimæ iudicio proſpectantis vulgi:cuius
ſæpe falſa eſt extimatio. Arbitratur quidem vt plurimum dum diuitis intuentur horrea plena ibi abundan/
tiam fore.vbi fames eſt & penuria auaritia ꝓcurāte. Ex hoc quippe coniugio nil gignitur:laudabile ſcilicet
aut memoratu dignum. Cerberus:vt nōnulli arbitrātur verus fuit canis triceps dictus:eo ꝙ eſſet latratu ſo
norus/mordax nimiū:& in tenendo fortiſſimus. Senſerunt tamen veteres:vt reor ſenſus alios hac ſub veri
tate repoſtos:eo ꝙ cuſtos fingat̃ ditis. Et ideo cum ꝑ dite diuitię itelligendę ſint:vt pręmōſtratum eſt.nul
lum eaꝝ rite dicemus cuſtodem pręter auarum:& ſic pro cerbero auarus intelligendus eſt. Cui ideo tria de
ſcripſere capita:vt triplicem auaroꝝ denotarent ſpeciē. Sunt enim qui auꝝ cupiunt:& in omne lucrum etiā ī
Tripli/ honeſtum volentes irruunt:vt quęſtū diſſipent & expendāt:qui diuitiaꝝ cuſtodes dici non poſſunt:pernitio
ces ſunt ſi tamen:& damnoſi ſunt homines. Sūt qui maximo labore & periculo ſuo cōgregant vndiq;:& quomodo
auari. cūq; vt teneant ſeruēt atq; cuſtodiāt:nec ex quęſitis ſibi ꝓſint vel aliis:& hi hominū genus iutile. Sūt qui nul
lo ſuo opere:ſed maiorum quęſita ſudoribus tam ſtudioſa violentia ſeruent:vt nō aliter q̄ alienū depoſitum
contingere audeant:& hi ſegnes atq; triſtiſſimi ſunt:& ditis cuſtodes certiſſimi. Serpentes vero cerbero ad
dite tacite atq; mordaces auaritiæ curæ ſunt. Plutonē hunc inſuper vocauere orcum:vt ī verrinis Cicero dū
dicit:vt alter orcus veniſſe æthnam & nō proſerpinā ſed ipſam Cererem rapuiſſe videbatur.&c. quem ideo
Orcus. ſic vocari dicit Rabanus:quaſi receptorē mortiū:quæ recipiat quacūq; morte morientes. Februū præterea
dictū volūt nō a febre:vt multi ſtolide arbitrant̃:ſed a luſtro quodā ſacro a veterib⁹ ei cōſtituto:per qđ ma/
Febru⁹. nus purgari credebant̃:& hoc menſe februarij fiebat:& inde mēſis ille nomen ſortitus eſt:ꝙ a Macrobio in
libro ſaturnalioꝝ dicit̃ ſic. Secundum dicauit februo deo:qui luſtrationū potens credit̃. Luſtrari enim eo mē
ſe ciuitatē neceſſe erat:quo ſtatuit vt iuſta diis manibus ſoluerent̃.&c. His ꝑlibatis quid hæc fictio hiſtoriæ.
tegat apponēdū eſt. Refert ergo Lactātius de plutone in libro diuinaꝝ inſtitutionū ſic. Ergo illud ī vero eſt
ꝙ regnū orbis ita partiti ſortitiq; ſunt:vt orīetis imperium Ioui cederet:Plutoni:cui cognomē fuit Ageſilao
pars occidētis obtingeret:eo ꝙ plaga orīētis:ex qua lux mortalibus datur ſuperior.occidētis aūt īferior vi
deat̃.&c. Theodōtius aūt paululū de hoc plenius inq̄t:ſaturno.ſ. Iouē neptūnū & plutonē fuiſſe filios:qui
eo mortuo cū eis partiret̃ imperiū cōtigit plutoni iuniori in occiduā regni partē regnare:apud ea loca:in qui
bus poſtea māſere moloſſi/ſecus inferū mare.& is a circūadiacētibus regno ſuo populis orcus appellatus
eſt:eo ꝙ ſeuus & receptor ſceleſtoꝝ eſſet hominū:& ꝙ ingēti cani ſuo quē cerberꝝ appellabat cōſuet⁹ eēt vi
uos hoīes trucidandos apponere. Hinc proſerpinā virginē ſiculā cū intercepiſſet in regnū deportauit ſuum
eāq; ſibi coniugē copulauit.hæc ille. Euſebius autē in libro temporꝝ hunc appellatū aydoneū ait.& tempo
re Lyncei regis Argiuorum atq; ęricthei athenienſium regnaſſe.

De veneratione plutonis filia & Honoris coniuge. Cap. VII.

VEnerationem filiam fuiſſe plutonis Seruius affirmat. Theodontius autem hanc reuerentiam vo
cat dicens venerari deos oportere:maiores autē homines reueren. Et quoniam ea quæ homini
bus exhibetur & non diis plutonis fuit filia:ideo reuerētia:nō veneratio appellari:ex qua autem
cōcepta ſit matre:non habetur:cum proſerpinam ſterilem fuiſſe omnes affirment. Hanc Hono/
Reuerē/ ri nuptam Paulus & Theodontius dicunt:& ex eo peperiſſe maieſtatem:vt ſupra monſtratum eſt. Ego ex
tia hono hoc figmēto id ſentio quod intueor.diximus ſupra plutonem diuitiaꝝ deum:ex quibus diuitiis oriri reueren
ri nubit. tiā ſatis cernimus:cum reuerētia ſolis exhibeatur diuitibus etiam ſi inertes degeneres inſcii priuatiq; ſint ho
mines.tantæ ſūt apud mortales exiſtimationis diuitiæ.

De Chirone.vi Saturni filio qui genuit Ocyrhoem. Cap. VIII.

CHironem centaurum Saturni & Phillyre filium voluere. Lactātius tamē dicit eum ex Pelopea cō
ceptum:cuius originis talis extat fabula Saturnum ſcilicet venuſtate phillyre captum eam inter
cepiſſe.& dum eius:vt ait Seruius:vteret̃ concubitu interueniēte Opi coniuge confeſtim ſe vertit
in equum ne cognoſceretur in culpa. Phillyra autem eo concubitu Chironem concepit:peperit
q; animal ab vmbilico ſupra hominem:ab inde vero infra equum. Qui cum excreuiſſet in ſyluas abijt:eaſ
q; coluit.huic autem a Tethide Achillem puerum commendatum:quem ipſe nutriuit & docuit:& ſimiliter
Aeſculapium. Poſtremo cum eum viſitaſſet Hercules:caſu factum eſt(vt vna ſagittarum eius lerneo vene/
no perlita:ſuper pedem eius caderet.attamen cum a parētibus fuiſſet genitus immortalis:vt Ocyrhoes va
ticinium impleretur:quo prædixerat eum optatuꝝ eſſe mortalem:graui vexatus morbo mori cupiens ora
uit ſuperos vt illi mori concederent. Quo conceſſo:ab eiſdem in cælum tranſlatus eſt:& in zodiaco locatus
& ſagittarius appellatus:& quoniam valuerit auſpicio eo coram cæleſtis ara apposita eſt. Ex his fictionib⁹
Theodontius & Barlam ſenſum exprimebant huiuſmodi Chironem ideo Saturni filium dictum quia circa
agriculturam plurimum valuerit.& quia hortorum adaquationem inuenerit:Phillyræ dictus eſt filius:quia
Phillydros:ideſt aquæ cuſtos vel amator:eo ꝙ ad irrigationem hortorum plurima vteretur. Quod autem
in conceptione eius Saturnus a coniuge repertus verteretur in equum dictum eſt:eo ꝙ cauſam ſuam apud
turbatam coniugem iuſtificauerit dicens:ꝙ ob id aliarum mulierum concubitum quęreret ſi forte filios ma
ſculos ſuſcipere poſſet:cum ſibi prolem melioris ſexus ex ea conceptam ob promiſſum Titano factum
ſeruare non poſſet:& ſic ob hoc æque agere viſum eſt:& inde æquus ideſt iuſtus. Alij vero volunt fabulam
Chiron a præcedentibus cauſam habuiſſe. Nam cum vidiſſent illum mortales:vt dicit Iſidorus hominum pari
medicus ter & iumentorum medicinam inueniſſe hominis & equi filius dictus eſt:& Chyron denominatus vt in

telligeretur quia chyrurgiam non phyſicam repperiſſet:quę leui doctaq; manu operatur.nam Chyros grę ce manus eſt Quod a ſagitta Herculis vulneratus ſit:hiſtoriographum dicunt:& cum lętalem morbum arte ſua aliquandiu curaſſet viſum eſt amicis eum immortalem creatum:quem veneni vis non occideret. Tādem cum veniſſet in mortē ob meritum virtutis ſuæ:quia iuſtiſſimus fuerit homo:vt in iliade dicit Homer⁹: ad perpetuam ſui nominis memoriam ab antiquis inter aſtra locatus eſt.

De Ocyrhoe filia Chironis. Cap. IX.

OCyrhoe filia fuit Chyronis ex quadā nympha Cayci fluminis ſuſcepta:vt ait Ouid. Ecce venit Rutilis humeros ꝓtecta capillis Filia cētauri:quam quōdam nympha Cayci Fluminis i rapidis ripis enixa vocauit Ocyrhoes:nō hęc artes cōtenta paternas Edidiciſſe fuit: fatorꝫ archana canebat & cætera. Hęc Aeſculapiū orbi toto ꝓfuturum ꝑdixit:& patrem optatūꝫ mortē:& ſe equam futurā:que omnia euenere. Rei hui⁹ ſignificatū poteſt eſſe cū dicat Theodotius eā Thetim Achillis matrēfuiſſe. ideo i equam verſā dici:quia genuerit equū.i.hominem bellicoſum vti Achilles fuit:& furore cuius & ipſa Thetis:vt dicit Leōtius:quarꝫ dea nuncupata eſt. Equi autem vbiq; apud antiquos bellorꝫ erant ꝑſagiū vt Vergili⁹ dicit. Quattuor hic primū omē equos in gramine vidi:Tondentes late cāpum candore niuali. Et pr̄ anchiſes.bellum o terra hoſpita portas. Bello armanē equi bellum hæc armenta minantur.

Filij aq̄ qui/ Equ⁹ belli ꝑſagiū

De Pico ſeptimo Saturni filio qui genuit Faunū & Sentam & Faunam. Cap. X.

PIcus Auſoniæ rex ſaturni filius fuit:vt aſſerere videē Ouid. dū dicit:Picus in auſonijs ꝓles ſaturnia terris.& Vergilius. Accepimus fauno picus pr̄ aſq; parentē Te Saturne refert.& cętera. Hūc dicit Seruius a pomona pomorꝫ dea dilectum:ac eius ſortitum coniugium. Demum:vt ait Ouidius:cum die quadā venerat a Cyrce ſolis filia viſus & amatus eſt:quam cum ipſe paruipenderet:ad ea irata in auem ſuis nominis verſus eſt. Sane Ouidius a Seruio diſcrepat picum virum fuiſſe cyrcis dicens eumq; dilexiſſe Pomonam:& ob id Cyrces zelo commota aurea illum tetigit virga:& in picum auē mutauit. Huius autem fictionis effectus talis a ſeruio arbitrari videtur:picum ſcilicet regem eo in picū auē mutatum dici:quia augur fuerit:& domi picum habuerit:per quem futura prænoſceret:& ſic in pōtificalibus libris haberi. nō nulli dicunt hunc picū cū ob ſingulare ſtudium domandorum equorum alias rudis eſſe homo:a Cyrce doctus eloquentiſſimus factus eſt:qua eloquentia in commodum ſuum multos traxit agreſtes:eoſq; ſibi fecit obſequioſos. Et ob id fictum eum in aue ſui nominis fuiſſe conuerſum. Eſt enim pico aui inter alias ꝓprietates hæc:vt cum habeat longiſſimam linguam ęſtiuo tempore exquirit loca formicarum plena:& emiſſa inter eas lingua patitur eas illam conſcendere & morſu pręhendere. tandem cum illam formicarum plenam ſentit:retrahit adhęrentes vna ſecum formicas. Ex quibus ſic paſtus euolat. Sic pic⁹ rex eloquentia ideſt lingua trahebat agreſtes:qui formicis ſimiles ſunt:& in ſuum:vt dictum eſt:vertebat commodum. Auguſtinus autem de ciuitate dei:dato quæ ad hiſtoriam ſpectant quaſi poeticam fictionem floccifaciat incipit. Exortum eſt Laurentū regnū vbi Saturni filius picus regnū primus accepit.& paulopoſt ſequitur:Sed hæc poetica opinenē eē figmēta:& pici patrē ſtercon potius fuiſſe aſſeuerent a quo peritiſſimo agricola inuentum ferunt:vt fimo animalium agri fœcūdarentur:qđ ab eius nomine ſtercus dictum eſt. Hunc quidam ſtercutium vocatum ferunt:qua autem ex cauſa eum ſaturnum appellare voluerunt. Certe tamen hunc Stercen ſeu ſtercutium merito agriculturæ ferunt deum picum quoq; ſimiliter eius filium.& cætera. Et ſic videtur per Auguſtinum oſtendi picum filium non fuiſſe ſaturni. Sane cum pici plures eſſe potuerunt:& Auguſtino credimus picum quendam Stercen fuiſſe filium:& alium picum filium fuiſſe Saturni. Huius iſuper inuentum luſoriam pilam in libro naturalium hiſtoriarum Plinius aſſerit fuiſſe.

Attina/ turam Pici auis.

Quis pilā luſoriā iuenerit.

De Fauno Pici filio qui genuit Faunos/ſatyros/panes/& Syluanos/Acim/& Eurymedontem/& Latinū:& ſecundū quoſdam Sentā Faunā quam alij volunt ſororem fuiſſe & coniugem. Cap. XI.

FAunus Pici fuit filius:vt Vergilij teſtimonio patet dicentis. Accepimus fauno picus pater.& cætera. hic etiam patri ſucceſſit in regno:de quo dicit Lactantius in libro diuinarum inſtitutionum primo.ꝙ vt Pompilius apud romanos inſtitutor ineptarum religionum fuit:ſic ante Pompiliū Faunus in latio:qui & ſaturno auo nepharia ſacra conſtituit:& ſororem ſuam Sentam faunam eandē coniugem conſecrauit:quam vt Criſpus Clodius in eo libro:quem græce ſcripſit:dicit:eo ꝙ contra mores decuſq; regium clam vini ollam ebiberet:& ebria facta erat:virgis myrteis ad mortem vſq; cecidit/poſtea facti pœnitens cum deſiderium eius ferre non poſſet alli ſacros detuliſſe honores. De Fauno vero hoc & fauna ꝙ dij facti ſunt videtur teſtari ſeruius ſic. Quidā dict⁹ eſt:fatuellus:huius vxor eſt fatua idem faune & eadem fauna a vaticinando:ideſt a fando:vnde & fatuos dicimus inconſiderate loquentes. ergo faune & fatue nomen quaſi aſperum.&c. hęc ille.

Faunus vxorem quia vinū bibiſſet occidit.

De Senta Fauna pici filia & coniuge Fauni ſeu filia. Cap. XII.

SEnta Fauna:vt proximo ſupra dictum eſt filia fuit pici regis & coniunx Fauni fratris ſui Lactātio teſte:& quicquid Criſpus Clodius minus honeſtum de eo ſcribit: Fabius Baſſus dicit eam fatuam nominatam:quod mulieribus fata canere conſueſcet:vt faunus viris. Eandem Varro ſcribit tantæ pudicitię fuiſſe:vt nemo illam dum vixerit præter ſuum virum in os viderit:nec nomen eius audierit.& ideo mulieres illi in operto ſacrificare conſueuerant:& bonam appellare deam. Sed de hac Macrobius Saturnaliorum libro auctoritate Cornelij Labeonis hāc Maiam dici dicit:eiq; ſub nomine Bonæ Deę ædem kalendas Maias dedicatam:eandemq; terram eſſe:& id occultiore ritu ſacrorum doceri. Demum eam opem bonam Faunam & fatuam pontificum libris appellari. Bonam, quia bonorum omnium

Fatu⁹ vñ

Fauna q̄ & Bona dea

ad victum cauſa ſit. Faunam. quia omnibus animantibus faueat. opem: quia eius auxilio vita conſtet Fatu
am a fando: eo q̄ non ante infantes partu editi vocem edant q̄ terrã attigerint. Et quia cũ regali ſceptro
figuretur ſunt qui dicant eam Iunonis habere potentiam. Et alij eam arbitrari Proſerpinam. eo q̄ illi porca
ob depaſtas ſegetes ſacrum faciat: Praeterea eam non ſororem & coniugem fauni: vt quidam dicunt: ſed fi
liam: eumq̃ in amorem eius lapſum: & ob id q̄ etiam oppreſſa vino voluiſſet eius parcere deſiderio virgis
myrteis cęſam. Tandem eo in ſerpentem verſo cum ea cubuiſſe creditum: & ob id in templo eius haberi
virgam myrteam nephas eſſet: & extentam ſupra caput eius vitem videri: eo q̄ pater vino illam decipere
Vinũ lac tẽtaſſet. Quod in tẽplo eius ſuo nomine nõ conſueuit inferri: ſed vas in quo vinũ eſſet inditum mellariũ no
appella- minari: & vinum nuncupari lac. Et ſerpentes in templo eius innocuos & impauidos apparere: & alia plura
ri. quaſi velint hanc Faunam terrã eſſe. Quas quidẽ ego ambages & circutiones deteſtor & omitto libens.

De Faunis Satyris panibus & ſyluanis filijs Fauni. Cap. XIII.

FAunos Satyros & Panes atq̃ Syluanos dicit Theodontius Fauni fuiſſe filios. Leontius vero di-
cebat Saturni: de quib⁹ eo q̄ nullius nomẽ ſciatur proprium: ſeu opus inuicem tractare de omnib⁹
neceſſe eſt. Faunos ergo & ſatyros nemorũ dicebant deos: & vt ait Rabanus voce nõ ſigno oſtẽ
De ruſti debant futura paganis exigentibus. Panes vero agrorum deos: & ſyluanos ſyluarũ: ſed improprie a poe-
cis numi tis perſaepe vnus pro altero aſſumpti ſunt: vt Vergilius facit. Et vos agreſtum pręſentia numina fauni. Hoc
nibus. etiam ſermones: ſeu ſemideos vocari veteres voluere: vt ſcribit Ouidius. Sunt mihi ſemidei: ſunt ruſtica nu
mina nymphae Et fauni ſatyriq̃: & monticolae ſyluani. Quos quoniã caeli nondũ dignamur honore: Quas
dedimus certe terras habitare ſinamus. & cętera Hos ego nec fauni: nec ſaturni filios credã: cum homines
iſti: alii vero quodãmodo animalia bruta ſint. Sed poſſibile eſt forſan circa ſaturni tempora vel fauni ex eis
ortus eſt error: & de eis primo recitationes iter mulierculas haberi coeptae. de quibus tamen a biſignib⁹ au
ctoribus quaedam miranda narrantur. Nam pomponius Mela vltra atlantem mauritanum montem di-
cit noctu lumina viſa: & ſtrepitus cymbalorum atq̃ fiſtularum auditus perſaepe: nec die repertus quiſq̃: atq̃
pro conſtanti habitum: hos faunos eſſe atq̃ ſatyros: & huiuſce generis animalia. Praeterea dicit Rabanus
ſatyros homũtiones eſſe & habere vncas nares & cornua frontibus: pedeſq̃ caprarum ſimiles: & ex his
vnum a beato Antonio per ſolitudines Thebaidis Paulum ſanctiſſimum virum eremiticam agentem vi-
tam exquirente viſum/ atq̃ ab eodem interrogatum/ reſpondiſſe ſe mortalem: & ex accolis eremi vnum
Satyros ex his: quos ſtolido errore luſa gentilitas faunos ſatyroſq̃ colit. Alij ſylueſtres homines putant: appellant
inueniri. q̃ incubos ſeu ficarios: Ex quibus ſic ſcribit Martianus: vbi de nuptijs Mercurij: & Philologiae: Ipſamq̃ ter-
ram: quae hominibus inuia eſt referuntur longaeuorũ chori: qui habitãt ſyluas: nemora. lucos: lacus: fontes
atq̃ fluuios: appellanturq̃ panes: fauni: fones: fautuaeq̃ vel fantuae: vel etiam fanae: a quibus fana dicta: eo
q̃ ſoleant diuinare. Hic omnes poſt prolixum aeuum moriuntur: vt homines: ſed tamen & praeſciendi: & in-
curſandi: & nocendi habent prõptiſſimam poteſtatem. haec Martianus. Hos autem dicit Ariſtoteles poſt
annorum milia & nymphas: & ſatyros perire. Nonnulli autem gentilium inter alias ſtultitias ſuas in hãc
deuenere: vt ſe horum mallent filios q̄ hominum dici: arbitrantes: dum matrum meretricia accuſarent ſuae
nobilitati plurimum ſplendoris iungere: ex quibus pauci apponuntur:

De Aci Fauni filio. Cap. XIIII.

ACis filius fuit Fauni & Nymphę ſemetidis vt clare ſcribit Ouidius dicens: Acis erat fauno
nymphaq̃ ſymetideq̃ cretus & cętera. Ex his talis ab Ouidio fertur fabula: q̄ ſcilicet Ga
lathęã nymphã ſiculã amauerit: & ab ea amatus ſit & caetera. vt ſupra de Galathęa. Verũ
quoniã alter ſenſus hic ex fictiõe ſumit̃ q̄ ſupra factum ſit: illum apponere viſum eſt. Dicit
Gala ergo Theodontius Cyclopem tyrãnum apud ſiculos fuiſſe cui maximum erat pecus: la-
thea la- ctae cuius plurimum eius augebatur ſubſtãtię & ideo Galatheam: ideſt lactis deam amaſſe dicit quia ex hu-
ctidea miditate lac procreatur. ſed cũ aquę Acis fluminis hanc habeãt proprietatem: vt deſiccent vbera potantiũ
pecudum non ſolũ Cyclops ob id a flumine illo certo anni tempore amoueri greges iubebat. ſed nonnun
quam per riuulos illud exinanire atq̃ deſiccare conatus ſit. fruſtra tamen. Ego autẽ non credo hunc Fauni
regis fuiſſe filium: ſed forſan alicuius alterius nobilis viri ſic vocati: ſeu vnum ex his fuiſſe: qui Faunorum fi-
lios dici maluere q̄ hominum.

De Eurymedonte Fauni filio qui genuit Periuiam. Cap. XV.

EVrymedon filius fuit Fauni: vt placet Statio in Thebaide vbi dicit. Proximus Eurymedon cui pa
ſtoralia Fauni Arma patris & caetera. Hũc ego vt de Aci dixi non arbitror Fauni Laurentũ regis
fuiſſe filium: ſed quoniam in ſyluis conuerſaretur ad extollendam progeniem ſuam ſe Fauni fin-
xit filium. fuit enim hic vt idem Statius oſtendit in bello Thebano partibus fauens aetheoclis.

De Periuia Eurymedontis filia & Nauſithei matre. Cap XVI

PEriuia filia fuit Eurymedontis: vt in Odyſſea ſcribit Homerus dicens Nauſitheum quidem prius
neptunnus terram mouens genuit & Periuia foeminarum ſpecie optima iunior filia magnanimi Eu
rymedontis. Dicit autem Leontius: Eurymedontem Gygantem fuiſſe dominũ: & cũ eis periſſe.
Haec ex Neptũno peperit Nauſitheum: vt per Homerum monſtratum eſt.

De Latino Laurentũ rege Fauni filio: qui genuit Lauiniã & Praeneſtẽ. Cap. XVII.

LAtinus Laurentũ rex Fauni regis & Maricę nymphę Laurentis filius fuit: vt carmine patet Ver-
gilij dicentis: Rex arua latinus & vrbes Iam ſenior longa placida in pace regebat: Hunc fauno
& nympha genitũ laurente marica Accepimus. & caetera. Iuſtinus autem non fauni filium: ſed

nepotem dicit ex filia. Scribit enim redeunte Hercule ex Hyſpania Geryone ſuperato fauni filiam vitiaſſe & ex eo concubitu ſuſcepiſſe Latium. Seruius autem refert ſecundum Eſiodum in libro quem aſpidopiã vocat: Latinum Vlyſſis. Circis fuiſſe filium quã nonnulli Maricã vocant. & in eo dixiſſe Vergi. Solis aui ſpecimen: eo ꝙ Solis Cyrces fuerit filia. Verum dicit Seruius quia temporum ratio non procedit. & ideo illud accipiendum eſſe Higinij: qui ait latinos plures fuiſſe: vt intelligamus poetã abuti vt ſolet nominum ſimilitudine. ſed quicquid dicãt alii cum vniuerſalis fama Vergilio faueat: latinum. ſ. fauni fuiſſe filium carmini eiꝰ obtemperandum eſt: credendumq; Latinum Fauni fuiſſe filium. Eſt inſuper & de matre Marica opinio varia. Seruius autem de ea dicit Eſt aũt Marica dea littoris Minturnenſium iuxta Lyrim fluuium. Hora. & innantem Maricæ littoribus tenuiſſe Lyrim. quod ſi voluerimus accipere vxorem Fauni Maricam non ꝓcedit. Dij eñi topici. i. locales ad alias regiones non tranſeunt: ſed poteſt dictum eſſe per poeticam licentiam Dij. Topici. Laurente Marica: cũ ſit Minturnenſium. Dicũt alij per Maricam Venerem itelligi debere: cuius fuit ſacellũ iuxta Maricã in quo erat ſcriptũ υ ηου τ ησ αφροδιτ ησ hęc Seruiꝰ: Hoc tamẽ dubium paucis poteſt abſolui. plures eñi potuere eſſe Maricę vt ſupra de Latino etiã dictum eſt. Hic autem Latinus rex fuit eo tempore quo Troia deleta eſt: habuitq; Amatã Dauni regis Ardeæ ſororem in coniugẽ: vt per. Ver. patet. Varro autem eo in libro quem de origine linguæ latinæ ſcripſit: dicit Pallantiam Euandri filiam eius fuiſſe vxorem: eumq; volunt profugum ſuſcepiſſe Aeneam: & vti reſponſo ſuſceperat Lauiniam filiam iam Turno filio Dauni promiſſam dediſſe vxorem. quamobrem bellum ingens inter Aeneam & Turnum exortũ eſt: in quo latinum cecidiſſe dicit Seruius.

De Lauinia filia Latini & Aeneæ coniuge. Cap. XVIII.

L Auinia filia fuit Latini regis & Amatæ ſecundum Verg. quam cum Turno regi promiſſam Latinus pater daret in coniugem Aeneæ troiano: ingens exortum eſt bellum. & vt ait Seruius: in primo fere concurſu Latinus occiſus eſt. & ſic patris dotata ſanguine aduenæ coniugio iuncta eſt. & cum virum in eodem conflictu apud Numicum fluuium perdidiſſet timens victoris priuigni inſolentiam ex Aenea prægnans aufugit in ſyluas: & vt dicit Seruius: apud Tyrum paſtorem diuertit: ibiq; peperit filium quem Iulium Syluium poſthumum appellauit: eo ꝙ poſt patris funus in ſyluis natus eſſet. Hanc Aſcanius poſtea reuocauit in regnum patrium: cum ipſe receſſiſſet in Albam a ſe conditam: quod quidem cum regia indoles generoſo mulieris in pectore ob aduerſas res in nullo fracta eſſet: adeo integre cõſeruauit: vt adulto filio auctum q̃ diminutum potius regnaret. Euſeb. autem in lib. temp. dicit hanc poſt Aeneæ mortẽ Melampedi cuidam nupſiſſe & ex eo concepiſſe filium: quem latinum ſyluium nominauit: qui etiam Latino Iulio Syluio mortuo imperauit.

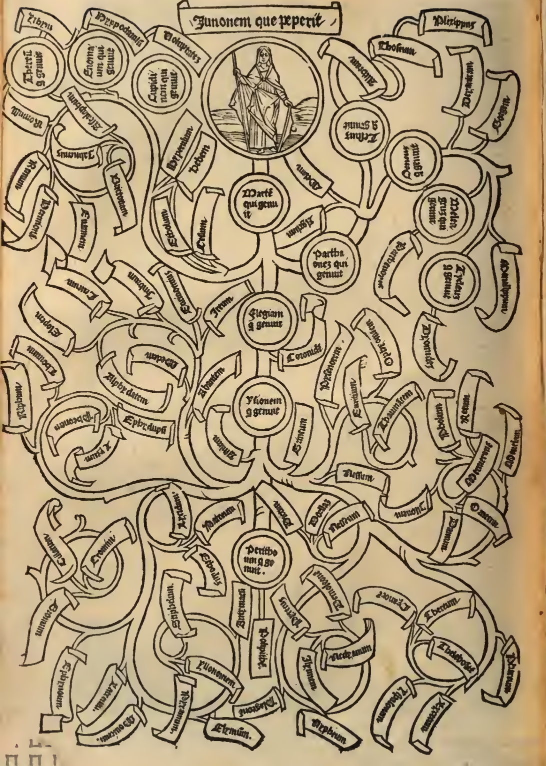
De Præneſte Latini regis filio. Cap. XIX.

PRæneſte Latini regis fuit filius: vt Solinus vbi de mirabili. mundi ſcribit: videtur aſſerere. & hunc ait præneſtem etiam ciuitatem feciſſe: & a ſuo nomine nuncupaſſe. Dicit enim ſic: præneſte vt zenodotus a præneſte Vlyſſis nepote Latini filio: &c. De eo autem nil amplius legi.

De Iunone Neptunno & Ioue Saturni filijs: & eorum proſapijs in ſequentibus ſcribitur: vt huic octauo libello finis imponatur. ſ.

Explicit liber octauus.

Ponitur in nono Iuno & iunonia proles.

Genealogiæ deorum gentilium Liber nonus. Procemium.

MITIOri iam cælo partē poſteritatis Saturniq̄ cœpiſſem, i Laurentū littus pere/gerā:& ecce ſeu maris æſtu factū ſit:ſeu occiduo ipellēre flatu:repente in ægeum vſq; mare delatus ſum:& i cōſpectu ſamos iam dudū ſplēdidæ inſulæ quali mie/ctis anchoris ſereniſſime rex firmatum me cōperi. Ibi dum partim i cælū vſq; de lata vetuſtiſſimi tēpli ſemeſa faſtigia cernerē: & partim diſiectas in fruſtra colū/nas mirabiles:euulſas e ſedib⁹ baſes:dirutas teſtudies:æq̄tas fere ſolo parietū longiſſimas alas:humo infixas tholos:& omnē ingentis amo mōſtruoſi ædificij ſolutam compaginē:atq; ruinarum demerſem cumulis, vepribus atq; ſylueſtri/bus arboribus ſua ſponte naſcentibus:muſcoq; occupatis turpi:mirabundus intuerer:mecumq; perquire/rem:cuius ob obſequium tam grandis potuerit æuo ſuo moles extolli:ſumptuſq; veterum magnificos lau/darem:venit in mentem Samium fuiſſe Iunonem:& a ſamijs præ cæteris deitatibus honoratam: & eueſti/gio comprahendi templum illud olim inter cætera vrbis mirabile & vetuſtiſſima fama celebre eidem iuno/ni ab incolis fuiſſe conſtructum:O q̄ grandes diuturniq; labores exhauſti. quot architectorum emuncta ige/nia. quot pontificum inſtituta ſacra. quot ingentium virorum matronarumq; ornatus, appoſiti: vt diabolo præſtaretur obſequium periere? Et hinc in cogitationem longiuſculam perſeuerās emiſſo e profundiſſimo pectoris archano ſuſpirio mecum inq̄. Erubeſcant miſeri criſtiani:quibus hac tempeſtate facilimum eſt vt rē domeſticam augeant:montium terebrare viſcera:maris & fluminum alueos vncis piſcatorijs iadere: ar/toas trāſire niues:æthiopū experiri ſoles:hyperboreas fallere gryphes:libycos ſopire ſerpētes : Marmari/cos leōes excludere. Oceanū ſulcare ratib⁹:& ſi dareẽ i cælū vſq; trāſcēdere. Heu miſer qd detieo? Aliq̄ for/te cū honeſtate poſſunt hi ſudores aſſumi. ſed quid dicā cernens piratica ifeſtare maria:itinera obſidere: ia/nuas ifrigere: falſas ſignare tabellas:venena porrigere:bella iniuſta mouere:iuſtū ſanguinē fundere : fidē frāgere. & i cūctos dūmodo ſuppetāt vires tyrānidē:& violētiā exercere: vt ampliuſculā poſſim⁹ facere ſub/ſtantiā perituram? Ingemiſcendū equidē ē cæcitati nrę. Quid q̄ſo ſi deẽ cumulaſſe qd' cupimus:refert pallatia erigere:thalamos ornare:equos miniſtroſq; parare:cōuiuia feſtoſq; dies ducere:auro gēmis & purpura illu/ſtres apparere:alea ludere:poſſeſſiōes āpliſſimas facere:viridaria lacuſq; cōponere. Si noſter honor: no/ſtrū dec⁹:nrā glia ab idignioribus occupatẽ? Seruit iclyta Hieruſalē ciuitas Agarenis. loca ſacra & memoratu digniſſia barbarica fœdanẽ ſpurcitia:& i dedec⁹ chriſtiāi nois deturpāt. Hoſtes blaſphemāt:flocci faciūt at/q; ridēt:quo verbū caro factū eſt:quo natus chriſtus & alit⁹:quibus ſe deū & hominē demonſtrauit: & præ/dicans dogma tradidit ſalutare:quo vt nos ſolueret a laqueo ſeruitutis:innocēs paſſus:mortu⁹:& ſepultus ē. Quo cū ſurrexiſſet a mortuis:virtute ꝓpria euolauit i celos. O ſceleſtū facius: O dedec⁹ iexpiabile:potue/re iſulę vnius & paruę incolę e mōtibus colūnas excidere:igentia euellere ſaxa:& in ampliſſimū op⁹ dedu/cere. Et i ſumpt⁹ auri igentia pondera erogare:vt tēplū admirabile nepharię cōſtruerent mulieri. Europa vero ois negligit: claſſem i mare trahere:arma ſumere:naues conſcendere:& bellū hoſtibus iferre: & viri/bus regionē ſāctiſſimā a tā ignauis hoſtib⁹ emūdare:& a nris frōtib⁹ ruborē deteſtabilē amouere. vt his lapi/dibus nō i terris periturū templū. ſed in cælis ciuitatē ædificemus æternā. Sed qd verbis forte ſuperfluis au/res verbero? ſegnes puniet deus/& auaros diuites dimittet inanes. Nos aūt i ꝓpoſitū reuertamur. dū igiẽ ruinas iſpicio nequeūtes auferre adhuc loci veterē maieſtatē ſatis aduertia delatrice fortuna moneri. Quo/niam Iouis atq; Neptūni eſſet ſermo paululū differēdus: vt iunonis fabuloſam progeniē in mediū traherē in qua & belligeri Martis omnis profuſa continetur proſapia:cuius inter ſtrepitus atq; furores quæſo mitis deus/qui Dauid docuit manus ad bellum ſua pietate deducat in pacem.

Iuno Samia.

Iuſta authoris excādeſcencia in Chriſtianos.

¶ De Iunone. viij. Saturni filia quæ abſq; viro concepit & peperit Hēbē & Martē. Cap. I.

IVno errore gentiliū regina deoꝝ Saturni & opis fuit filia ante Iouē nata/eodem tamen partu. fuit prꝺterea. & Iouis coniux vt dicit Ouid. Si genus aſpiciẽ ſaturnū prima parētē Feci ſaturni ſors ego prima fui &c. Educatā aūt illā a Tethide dicit Seruius. Eāq; Neptunnū educaſſe aſſerit Albericus. Sic Martianus illā nutriſſe dicit Mercuriū Maię filiū. Eā ꝓterea regnoꝝ atq; diuitiaꝝ faciūt deā. Sic & cōiu/gij vt ſcribit Verg. Iunoni ante ois cui vincla iugalia curę. Prꝺterea & parturiētibus prꝺeē volūt. vt per Plau/tū patet i aulularia dicētē. Perij mea nutrix obſecro te. vteꝝ doleo:iuno lucia tuā fidē &c. Illi iſuper iſignē cur/rū & arma attribuunt. vt in iliade demonſtrat Homerus. & ne deoꝝ regina ſola ꝓcedat. & pediſſequas illi. xiiij. nymphas aſcribūt. vt in perſona eius ait Vergi. Sunt mihi bis ſeptē ꝓſtanti corpore nymphę &c. Inter quas illi Iris prꝺcipue famulatẽ. Auē etiā pauonē in tutelā eius dixere. caudę cuius eam argi paſtoris occiſi a Mercurio oculos appoſuiſſe dicit Ouid. Vocant etiā illā prꝺter iunonē & reginā noibus multis vt puta luci/nā mōnā. curitim. deū matrē. fluoniā. februā. iterducā. domiducā. vnxiā. cynthiā. ſocigenā. populoniā & ꝓ/ſerpinā. Eam dicūt comeſtis lactucis ſylueſtribus Hebē filiam cōcepiſſe. Sic & percuſſo flore martē. Ex io/ue vero viro ſuo peperiſſe Vulcanū. & alia de ea referūt plurima. Circa ꝓdicta ſicuti multa ſunt. ſic & multa dixere diuerſi. Dicit aūt Barlaam. Iunonē Saturni ac Opis filiā arbitratos. qui Saturnū opificē rerū eſſe & opim materiā & Iunonē terrā credidere vel aquā. Sic & Macro. vbi de ſomnio Scipionis illā Iouis dicit eſſe ſororē. quia ex eiſdē ſemib⁹ quib⁹ Iuppiter ꝓducta ſit. cū ionē cęlū aſſerat & aerē dicat eē Iunonē. Quā iō añ iouē natā dicūt. quia cū iuppiter ignis ſit & hęc aer. nō videẽ apd' nos q; abſq; ſpū. qui aer ē ignis. deduci poſ/ſit in flāmam. nec ſublato vſq̄ viuere:& ideo opportunū aerem eē ſi ignē velis. vel qd' ignis motu aeris accē/datur. vt in ſyluis lociſq; paluſtribus ſępe vidim⁹ cōtigiſſe. & ſic aer natus anteq̄ ignis. Eā aūt educatā a the

Iuno regnorum dea.

Iuno Lucina parturientiū dea.

Auis Iunonia pauo.

Martis ortus.

Quare Iuno Iouis coniunx. thyde ideo fictũ: quia humiditate aq̃ reſtauraꝛ q̄cq̄d aeris extenuati in ignẽ vertiꝛ. Eã aũt educaſſe Neptũnũ & Mercuriũ vbi de eis fiet mentio exprimetur. Iouis aũt cõiunx ideo dicta ẽ: quia ſic aer cælo ſeu igni ſupponitur. Seruius aũt dicit iouẽ aliquando ꝓ igne & aere: & nũnũq̃ pro igne tantũ ſumi. Sic iunonẽ ꝓ terra & aqua: & aliquãdo pro aere ſolo. & ideo quando ꝓ igne & aere accipiꝛ iuppiter & iuno ꝓ terra & aqua merito coniuges dicunꝛ: cũ ignis & aer habeant agere: & terra & aqua pati. & ſic ſuperiorībꝰ & iferiorībꝰ agentibus: ſuffragantibus ſupercęleſtibꝰ corporibꝰ apud nos cũcta gignunꝛ. Quãdo vero vt idẽ Ser. ait Iuppiter ꝓ igne tantũ & iuno ꝓ aere poniꝛ tam rõne cõtiguitatis q̃ etiã tenuitatis & leuitatis ſimilitudine fratres eẽ dicunꝛ. Theopõpus vero in cypriaco carmine & Helanꝰ in dioſpolitichia dicũt iunonẽ a Ioue iunctã cathenis aureis & depriuatã icudibus ferreis. Quos nil aliud ſentire voluiſſe arbitror: niſi aerẽ a frigiditate & duritie terrę depriuatũ: cathenis aureis. i. per cõtinuatas lucis ſucceſſiões igni iũctũ eẽ. Tullius vero dicit circa hãc materiã ſic. Aer aũt ſtoyci diſputãt iterectꝰ inter mare & cęlũ Iunõis noie cõſecratꝰ: q̃ eſt ſoror & cõiunx Iouis: qđ & ſimilitudo eſt ætheris & cũ ea ſumma cõiunctio. Effœminarũt aũt eũ iunoniq; tribuerunt. Aere q̄dẽ nihil ẽ mollius &c. Reginã & deã regnoꝝ atq; diuitiaꝝ iſuper dixere iunonẽ: quã Fulgẽtius velato capi-

Iuno diuitiarum dea. te & ſceptrum manu tenentẽ deſignat nil aliud: vt ipſe credo: volẽtes oſtendere q̃ qua i parte regna cõſiſtãt & diuitiæ. Diximus enim iunonẽ eẽ terrã: in qua regna mũdi conſiſtere ſatis patet. ergo ſuprema in ſe regna tenet regnoꝝ regina eſt. qđ q̄dã per ſceptrũ demõſtraꝛ. & hac eadẽ rõne diuitiaꝝ eſt dea. nã vt in viſceribꝰ metalla oia & precioſos lapides tenet. quod per velatum caput oſtendiꝛ. Aut in ſuperficie ſegetes fructuſq; omnes & pecora: in quibus profecto conſiſtunt diuitiæ: terrenorum oſtendit & præbet. Coniugiorum autẽ deam volunt: eo ꝙ vt plurimum dote media eatur in cõiugium: quæ dos iuris Iunonis eſt. Præterea iunonẽ in aliquibus lunam eẽ credidere. Eamq; circa humanos actus multa poſſe & potiſſime circa motus de loco ad locum: & hinc arbitrati ſunt iunonem puellas nubentes & de domibus parentum ad ſponſos eũtes per

Interduca. iter ducere & inde interduca vocitata eſt: ſeu alia ratione. quia veteri more nocte virgines ad ſponſos mittere cõſueuere: eis erubeſcẽtibꝰ tre palã virginitatẽ deponere. & quoniã luna dũ luceret ducatũ p̄ſtare videreꝛ itineris iterduca picta ẽ. Et quoniã ducatu illas prio i domos viroꝝ videreꝛ deducere: ẽt domiduca dicta

Domiduca. eſt. Et quoniã virgines ſub ducatu iunonis veniẽtes ad limina ſpõſoꝝ ritu veteri varijs vnctõibus poſtes vngebãt: iuno ab vnctõibꝰ illis iuxta appellata eſt: & ſpõſæ deide vocitatæ vnxores. & deide vt dicit Albericꝰ

Vxores vnde. eo vẽtũ eſt vt dicanꝛ vxores. Parturiẽtiũ aũt deã ideo illã dixere: dicit Fulgẽtius: q̄a diuitiæ: q̄bus ipa p̄eſt: ſe-

Lucina. per de ſe alias pariant: qđ q̄dẽ non ẽ ſimpliciter veꝝ de oibꝰ & ſẽper: q̄nimo parturiẽtiũ dea dicta ẽ: q̄a luna quã idẽ cũ iunone voluere a parturiẽtibus ſub lucinæ & iunonis noie inuocari cõſueuit: & eius muneris eſſe dicebãt: vt ait Macro. diſtẽdere & laxare rimas corpoꝝ: & meatibus viã dare: qđ ẽ ad accelerãdos partꝰ ſalutare. & tũc vocitaꝛ artemia græce q̄ſi aerẽ ſecãs latine. Currꝰ iõ illi attributus ẽ vt per eũ deſigneꝛ circuitio aeris cõtinua circa terrã. Arma vero illi data ſunt: ꝙ bellãtibus & maxime diuitiaꝝ & regnoꝝ cã ea ſuadere

Attripreſſiones q̄ſdam. aut p̄ſtare & p̄parare videaꝛ. Nymphas illi obſeq̄oſas dicunt eſſe. xiiij. vt noſcamus totidẽ i aere accidentia varijs de cauſis generari: vt puta ſerenitas: vẽtoꝝ ipetus: nubes: pluuia: grãdo: nix: pruina: ros: choruſcatio: tonitruũ: iris: cometes: vapores incẽſi: & nebulã. Nõnulli tamẽ alias deſcribũꝛ eẽ demẽtes ex dictis aliquas

Iris Iunoni familiaris. & alios ſuperaddẽtes: q̃ terrę videnꝛ cõtigẽtia: vt terrę motus: exhalãtia i terris icẽdia: & huiuſmodi. Porro ex his q̃ iunoni famulãꝛ familior deſcribiꝛ a poetis iris: quã thaumãtis fuiſſe filiã voluere. i. admiratõis: eoq; ſit coloribꝰ & apparitõe mirabilis. Hãc. n. Iunõi diuitiaꝝ deæ ideo attribuũt vt per eiꝰ picturatã varijs coloribus curuaturã: opũ ornamẽta deſignẽt: quæ q̄dẽ fulgore ſuo admirãda ſunt: ſic deſcẽdẽtia vt aſcendunt: &

Cur pauo i tutela Iunonis. vti hæc tã pulchra repẽte diſſoluiꝛ: ſic & diuitũ ſplẽdores i momẽto reſoluũꝛ in nihilũ. voluitq; eã irim dici q̄ſi erim: qđ certamẽ ẽ: eo ꝙ ꝓpter diuitias multa oriãꝛ certamina: & hinc aiunt q̄dã irim ſemper miſſam ad diſcordiã excitãdã. Pauonẽ vero illi i tutelã tribuũt vt q̄litates oſtẽdanꝛ diuitũ. Eſt. n. clamoſa auis pauo: i quo clamores: elatas voces: iactãtiã: boatuſq; itelligũt diuitũ. Incolit & pauo tecta & ædificioꝝ ſemper cælſiora cõſcẽdit vt appareat diuites p̄eminẽtias oẽs appetere: atq; ſi nõ denꝛ arripere. Picta iſuper pẽna nitet vndiq; & laudibꝰ delectaꝛ: & ad oſtẽtationẽ ſui adeo trahiꝛ: vt erecta i gyꝝ oculata cauda nuda atq; turpia poſteriora reliq̄t: per q̃ purpura diuitũ: & veſtis aurea: & inanis glia: & futil põpa: & aures adulatiõibꝰ patulæ deſignanꝛ: i quas quotiẽs minus aduertẽtes icurrũt: euenit vt qđ forſan ſordidũ latere poterat, detegaꝛ: & appareat ſplẽdore ſub illo cor miſeꝝ curis ãxijs laceſſitũ ignauia: ſtulticia: moꝝ ieptia: vitioꝝ ſpurcities: & nõnũquã cadauera turpi marcẽtia tabo. Supereſt de noibꝰ & potiſſie de his de q̄bꝰ nil dictũ ẽ ponere rõnem.

Iunonũ & aliorũ nominũ ratio. Vult igiꝛ Tullius eã vocari Iunonẽ q̄ſi iuuãs oibus: qđ propriũ Iouis ẽ. Rabãus aũt dicit iunonẽ q̄ſi ianonẽ. i. ianuã ꝓpugnatiõibus fœminaꝝ: eo ꝙ q̄ſi portas mřis natis pandat: & nubẽtiũ maritis. Leõtius ãt dicit qđ iuno græce dr̃ ηρα: qđ q̄dẽ venit ab era qđ eſt terra & fit mutatio ε in η & fit ηρα cui mutata α in η fit ηρη. Vnde ꝓprie iuno terra ẽ. Socigẽa vero appellaꝛ: eo ꝙ mares ſociet iũgatq; cõnubio fœminis. Sic & populonia ob id ꝙ ex cõiũctõibꝰ hoium atq; mulieꝝ a ſe factis ppli ꝓcreẽꝛ. & ide cynthia qđ lunę nomẽ ẽ. Cynthia dicebaꝛ ꝙ ipſa a virginibus cingulũ caſtitatis dũ viris iũgerenꝛ exolueret: q̄cquid dicãt illi: Veneris hoc officiũ puto: quã Alberico teſte dicebãt iunonẽ domiducã i nuptijs ſeq: eo ꝙ iunonis eẽt officiũ: prio ad mřimoniũ ſpectãtia agere. Veneris vero viꝝ & virginẽ in coitũ iũgere & cingulũ virginitatis ſoluere: qđ ipſi Veneri tribuũt: & ceſton vocãt. Matrõa vero dr̃ q̄a his tantũ p̄ſit mulieribus q̃ viris maturæ ſint: aptiſq; conceptui: q̃ & ipſe ẽ ſi nõ nubãt matrõæ ſunt. aut dici poſſunt: eo ꝙ ſecundũ ætatẽ matres eſſe poſſunt Curitim vero dicit Albericus eã vocari q̄ſi regalẽ vel fortẽ potẽtẽ: vel iuxta Seruiũ a curru: eo ꝙ bellãtes curribus vterenꝛ q̄bus illã rõne cauſæ belloꝝ prçeſſe volunt. deũ ẽt matrẽ vocãt: eo ꝙ illã terrã itelligũt oium matrem. Fluonia aũt dictã dicit Albericus a floribus feminũ: ſeu ꝙ fœmias in partu liberet. Ego aũt a menſtrali mulie-

ſu fluxu:quia luna cauſari a nōnullis credit:dictam puto fluoniā:ſic & a purgatiōibꝰ februā ꝙ fœmias poſt partū ſecūdis exeūtibus purget.& idē in mēſtruis.Nam februo idē eſt qđ purgo. Dicta ſunt ea q̄ ſub aliquo figmēto poetico q̄tū ad naturalē ſenſum abſcōdi poſſe viſum ē:reſtat dicere qd ſub fictionū parte ſcđm hiſtoriā fictū ſit. In hiſtoria qdē ſacra legit iunonē a Saturno rege & homie genitā: & ab Ope Saturni coniuge vno & eodē partu cū ioue prius tamē editā:eāq; vt ſcribit Varro:apud iſulā Samū priꝰ partheniā appellatā educatāq;.& cū ibi adoleuiſſet ioui nuptā.& ob id ſami nobiliſſimū & antiqſſimū fuiſſe templū.& i eo ſimulacrū iunonis i habitu nubētis puellæ figuratū:eiuſq; ſacra nuptiarū ritu celebrari conſueta.

¶ De Hebe Iunonis filia & iuuētutis dea & Herculis coniuge. Cap. II.

Ebe vt ait Theodon.filia fuit iunonis:cuiꝰ rei idē Theodon.recitat fabulā. Apollinē.ſ.iunoni nouercę i domo Iouis pr̄is ſui paraſſe cōuiuiū:eiq; iter alia appoſuiſſe lactucas agreſtes :q̄s comediſſet cū deſiderio iuno:ilico vſq; tūc ſteril' p̄gnās effecta ē:& eo ex cōceptu peperit Heben. Quæ qa formoſa eēt a ioue ad officiū pincernatus aſſumpta ē:& dea iuuētutis effecta. Tandē cū ipſe vna cū cæteris diis apud æthyopes comeſſaturus iuiſſet : contigit ꝙ miniſtrante eis Hebe pocula perq; lubricum minus caute icedēte caderet & veſtimētis amotis:oībꝰ i caſu obſcœna ſuperis mōſtraret:quā ob cauſā factū ē vt illā ab officio picernatꝰ Iuppiter remoueret:& loco eiꝰ Ganymedē Laomedontis regis Troiæ fratrē ſubſtitueret. Poſtremo Herculi oetes iā in ... deorū aſſūpto illā iūxere cōiugē. Home.āt in odiſſea eā ex ioue cōceptā dicit. Sane quoniā a latinis poetis eā tantū iunonis,abſq; pr̄e filiam habitā iuenio:ioui nō aſcripſi. Quid āt ex fictōe hac ſumēdū ſit hoc arbitror. Dicebat venerabil' Andalo ioui:quē patrē Apollinis aiūt:iter ſigna zodiaci duo attributa:q̄ eiꝰ aſtrologi dixere domicilia.ſagittariū.ſ.atq; piſces. Verū ſole .i. apollie i ſagittario exiſtēte iouis domo iſtāte iam hyeme iunōl.i.terrę lactucę apponūt ſylueſtres.i.frig' itēſum. Nā lactucę ſylueſtres:vt aiūt phyſici:frigidiſſię ſūt frigꝰ āt circa terræ ſuperficiē agit:vt cūdēſatis terræ poris calor terrę īmixtus agat circa itriſeca terræ:& terræ humiditate calefacta radices graminū atq; plātarū aperire faciat:& hūore repleat:ex quo turgeſcūt:& p̄gnātes efficiūt.& ſic ſole itrāte ſagittariū ob frigus itēſū terra efficit p̄gnās q̄ in autūno ſterilis videbat. Tādē aduenīēte tēpore partꝰ.i.vere nouo:Hebē parit.i. iuuētutē & rerū oium renouationē:rōdes flores & germia oīa ea emittūt tēpeſtate. Sic prio aduenīēte vere qđ calidū ē & humidū diis.i.ſupercęleſtibꝰ corporibꝰ.q̄ vt alias dictū ē ſecūdū quorūdā opinionē ex hūiditate vaporū a terra ſurgētiū paſcunt:pocula.i.humectatōes porrigere dr̄. Tandē aduenīēte autūno i quo Sol icipit verſus ſolſticiū hyemale tēdere.i.ad æthyopes q verſus antarcticū ſūt:virētia oīa ceſſare & frōdes arborū cadere icipiūt.& ſic Hebes dū detegunt q̄ occultauerāt frondes nudari dr̄ :& obſcœna mōſtrare & a pincernatu ē remouet:& Ganymedes ſubſtituit:q aq̄rii:ſignū dicit:eo tēpore pluuioſa ſit hyems & abūdanter humidos ꝓpinet vapores ſideribus. Quod aūt Herculi iungat cōiugio ideo fictū credo:qa iuuētus.i.viriditas perpetua ſemper iuncta ſit clarorū virorū operibus nec illa nedū in mortē ſed nec in ſenium cadere permittat. | Hebe iuuētutis dea. Ganymedes pincerna iouis.

¶ De Marte Iunonis filio cuius.xv.fuere filii:quorū nomina ſunt hęc. Primus cupido.ii.Oenomanꝰ.iii:Thereus.iiii.Aſcalaphus.v.Ialmenus.vi.Parthaō.vii.Zeſiꝰ.viii.Phlegias.ix.Brictona.x.Euannes.xi.Hermiona.xii:Hiperius.xiii.Ethalus:xiiii.Remus.xv.Romulus. Cap. III.

Artē ſunt q velint Iouis & iunonis filiū.ſed Ouid.vbi de faſtis eū Iunonis abſq; patre filiū tātū eē demōſtrat dicens:ꝙ Iuno turbata:eo ꝙ iuppiter ex ſeipſo tātū nullo mulieris adhibito obſeqo Mineruā ꝓcreaſſet:oceanū q̄rebat ſumptura cōſiliū qualiter & ipſa abſq; viri cōmixtiōe poſſet filiū concipere atq; parere.& cū feſſa ſecus fores floræ deæ coniugis Zephyri quieuiſſet a flora quorſum pergeret interrogata narrauit:Cui flora ſi ioui eſſet occultū ꝓmiſit auxiliū ſalutare eamq; cū iuraſſet per vndas ſtygias ſe nemini dicturā:docuit i cāpis oleneis florē eē.quo tacto cōfeſti abſq; viro conciperet. Quod experta iuno ilico abſq; viro concepit & peperit filiū:quem Martem appellauit. Alii vero dicunt ꝙ Iuno percuſſa vulua Martē cōceperit.hūc oēs ferociſſimū deū & armigerū dicūt:& ob id bello armiſq; p̄eſſe volūt.deſcribit illi Statꝰ i Thebaide regiōe domū atq; miſtros ſic dicēs. Et thracū cyllenius arua ſubibat Atq; illū arctoę labētē cardine portę Tēpeſtas ęterna plagę p̄tē:atq; cælo Agmia nymborū ꝓmiq; aquilonis hiatus. In diuerſa ferūt crepat aurea grādine multa Palla:nec archadii bñ ꝓtegit vmbra galeri. Hic ſteriles delubra notat mauortia ſyluas Horreſcitq; tuēs &c. Et deſignata nō abſq; miſterio regiōe: domū deſcribit atq; familiā dicēs. Vbi nulla furoribꝰ illi Cigit aduerſo domꝰ imāſueta ſub hęmo Ferrea cōpago laterū ferro arta terūt Limia:ferratis icūbūt tecta colūnis. Ledit aduerſū phœbi iubar ipaq; ſedē Lux timet:& dirus cōtriſtat ſidera fulgor. Digna loco ſtatio:primis ſalit i petus amēs E foribꝰ cæcūq; nephas/ireq; rubētes. Exāgueſq; metꝰ/occultiſq; ēſibꝰ iſtāt. Inſidię:geminūq; tenēs diſcordia ferrū. Innūeris ſtrepit aula minis triſtiſſima virtus Stat medio lętuſq; furor:vultuq; cruento. Mors armata ſedet/bellorū ſolus in aris Sāguis:& icēſis q raptus ab vrbibus ignis:Et terū exuuię circū & faſtigia tēpli. Captę iſignibāt gentes/celataq; ferro fragmina portarū:bellatriceſq; carinę. Et vacui currꝰ ꝓtritaq; curribus ora:Pœne ēt gemituſq; adeo vis oīs/& oē Vulnus vbiq; ipſum ſed nō vſq̄ ore remiſſo Cernere erat:talē diuina mulciber arte Ediderat &c. Pręterea eius dicūt Bellonā fuiſſe ſororē:quā currui eius attribuūt aurigā vt idē Sta.teſtat:q eiuſdē martis iceſſum ſic deſcribit. Comūt furor iraq; criſtas:Frena miſtrat eqs pauet arm ger/at vigil oī Fama ſono varias rerū ſuccīcta tumultꝰ Añ volat currū flatūq; ipulſa gemētū Alipedū trepidas dēſo cū murmure plumas Excutit:vrget eni ſtimulis auriga cruētis Facta i ficta loq currucq; i feſtus ab alto. Terga comaſq; deę ſcithica pr̄ icrepat haſta &c. Hūc iſuper tā diuū tāq; cruētū deū amātē fuiſſe volūt : & īter alias ab eo dilectā Venerē Vulcāi p̄cipue.dicūt & eiꝰ vſū cōcubitū:ex quo talē fabulā Home.viiii.recitat Odyſ. Dicit eni Martē ſup̄me Venerē dilexiſſe:& cū ea aliq̄do imiſceret a ſole viſꝰ:Vulcāo Veneris cōiugi accuſatꝰ ē:q clā cathenas iuſſi | Ex ſeptimo Thebai: Craphica domꝰ Martis deſcriptio.

Martis cū Venere cōcubitus. Lup⁹ & pic⁹ marti tributi.

biles circa lectū ſuū appoſuit:finxitq; ſe lemnū ire:qđ arbitratus mars acceſſit ad Venerē:& cū nudi lectū i
traſſent & ſe fallacijs Vulcani iam captos aduerterēt:redijt Vulcanus ex cōpoſito. Qui cū ob illatā iniuriam
clamaret:aduenere dij:& īter alios Neptūn⁹ Mercuri⁹ & Apollo. Deæ vero ob verecūdiā nō venerūt:& cū
oēs riderēt captos nudoſq; videntes ſolus Neptūn⁹ ꝓ captiuis iterpellauit:ac tā diu orauit donec Vulcanū
i ſuas ꝓces flecteret & captos liberari faceret. Huic iſuper tā acri deo lupū attribuūt ī tutelā:& ex auib⁹ picū
Sic ēt ex herbis gramē. Multa ēt de hoc recitāſ:q̄ ſuis ſeruata locis nūc omittere cēſui:vt qđ cōtegāt q̄ dicta
ſūt deducam⁹ i mediū. Veteres Iouē martis patrē iō noluer̄:ne adeo fili⁹ degener videreſ a p̄re. mitē q̄ppe
atq; bēignū Iouē ſępe dixim⁹:vbi mars crudel̄ atq; imitis ē. Iunonē āt oceanū petere:& flore cōſiliū ſumere
ad colorādā originis rōnē q̄ ob aliud poſitū reor & iō florē oleneū ſeu in cāpis oleneis natū mēſtruū exiſti/
mo:qđ ſolū fœmię patiūſ:eiuſq; fœditatē ſpę vocabuli pulchritudine conāſ tegere:florē vocātes ſuū:quē ex

Mēſtrui vis.

oleneis aruis iō dicit Oui. Seu q̄a olid⁹ ſit:ſeu qđ ex olido manet loco:de quo ſic ſcribit Iſid. Mulier ſolū aīal
mēſtruale ē:cuius cruoris tactu fruges nō germināt:aceſcūt muſta:moriunſ herbæ:amittūt arbores fœtus:
ferrū corrūpiſ rubigene:nigreſcunt æra:ſi qui canes ederint in rabiem efferanſ:glutinū aſphalti quod neq;
ferro:neq; aqua diſſoluiſ cruro ipſo pollutū reſoluiſ &c. cuius igiſ ſi ſane conſiderenſ effectus ex alia nulla
materia tam ſæuū aial:tam imane creari poterat:vt cum genitore genitū cōueniret. Marte. i. bello furente
nedum nō germient fruges ſed nec ſerunſ:vbi bellicus perſonet furor:vineta negligunſ:& ſic in acetum ver
ſa videnſ:moriunſ herbæ preſſæ diſcurſſibus:fructus aruorum pereunt omnes:agentibus violentijs & ra/
pinis:ferrum iniquo attritum vſu conſumiſ. æra decoloranſ & arua ſanguine occiſorū:caſtra ſi ſequentes in
nimiam occupandi rabiem efferenſ diſſoluunſ:aut ſæua pugna:vt longis obſidionibus mœnia ciuitatum:
oppida:& arces excelſæ:& quicquid hominum ſeu etiam naturæ arte munitum eſt. bene ergo conuenit cū
ſemine fructus:ſeu alia ratione Iunonis dicitur filius:quam ſæpe terram diximus:& regnorum atq; diuitia/
rū dominā:cū ambitione hoium inſatiabili circa talia litigia:iurgia:diſſentiones oriāſ & bella. Si aūt ad per/
cuſſionē genitaliū Iunonis ītueri voluerimus:dicemus tūc illa percuti q̄do appetitus ad ſuperflua excitatur
ex quo q̄ſtio ſæpiſſime oriſ:per quā & i bellū nōnunq̄ itur:& ſic mars naſciſ. Is igiſ ſic genitus qđ apud biſto
nas traceſq; habitet:vt deſcribit Statius:euidēti rōne cognoſciſ. Sub arctoo q̄dē cardine:eo q̄ frigidiſſima
ſit regio:q ibidē naſcunſ ſunt hoies ſāguie pleni. nec hoc a natura diſcretiſſima fruſtra factū. exangues. n.
frigori nō poſſēt obſiſtere. Sūt hi ſāguie abūdātes obtrūcatores cibor:vini igurgitatores imoderati cōſilio

Arctoi q̄les ſint.

ſegnes:fraudib⁹ copioſi:i p̄cipitia faciles:clamoroſi:furioſi. nil niſi per certamē optātes ſanguis. & ridentes
vulnera:quæ omnia marti competūt. q̄obrē apte apud tales ei⁹ regia deſcripta ē. tēpeſtatū agminūq; nym
bor & ſtridentiū aq̄lonū & grādinū circūdata:vt ſentiamus īpetus furores rabiē atq; tumores:& tumultus
vocantiū bellis. Præterea ferrea deſcribiſ domus vt locor munitiōes circa q̄ bellū geriſ ſentiam⁹:q̄ ferræ
ſunt. i. armator hoium plenæ gladior atq; telor:q̄ q̄dē:eo q̄ in malū vt plurimū agāſ ſolis cōtriſtāt iubar:
q̄a in bonū lux creata ſit. Inſuper radior ſolī ab armis reflexor aliquātulū liueſcit ſplēdor:ex q̄ liuedine au/
rea ſol lux triſtari & obfuſcari paululū videſ. Seu dicere velim⁹ mētes hoium i qb⁹ tā dir⁹ amor ardeſcit fer/
reas:eē. i. iexorabiles obſtinatas. & i oē malū pronas:& ſemper ſæuis cogitatiōibus aduerſus claritatē diui/
nę charitatis agētes. Demū ex miſtris Martis primus ex regia ꝓſiliēs ipet⁹ ē:quo ipatiētes miſeri poſt q̄ ver
bis ſemina belli vidēſ infecta ad arma diſcurrimus:& hunc cæcū ſequiſ nephas:eo q̄ dū furioſo agimur īpe/
tu auferſ ois aīaduerſio rōnis. q̄ ſublata facile itur i homicidiū:i icēdiū:i diſperſionē bonor:& ruinas vrbiū
& ſicuti rotatus ignis i āpliorē deduciſ flāmā:ſic & ichoatū facinus iras acuit & accendit male agentiū aios:
quos iō rubētes deſcribit:q̄a facies irati hois ignea videaſ:ſeu q̄a ex icēſo ſanguine orianſ. Sūt prętarea hae
in domo martis:q̄ vbicūq; bellū geritur intelligēda ē:exāgues metus:quos ideo exangues dixit·q̄a conſue

Met⁹ exangues.

uerunt pallere metuentes:eo q̄ ſanguis totus reuocatus ad cor metuētis:liquerit partes exteriores exan/
guas. Quiq̄dē met⁹ cū dubi⁹ ſit euēt⁹ belli:nō ſolū ſegnes occupat. ſed aliquādo ſtrēnuos pugilles atq; du/
ces varijs agētib⁹ cauſis. Sūt & ibidē iſidię:iō tectos gerētes gladios:vt itelligaſ iſidiātis fraus Circa has plu
rimū artis oportet hr̄e duces:cū nil palā niſi maxio ſuo cōmodo iſidiātes faciāt. Dicit & iter miſtros Martis
eē diſcordiā duplici gladio accictā vt ſētiam⁹ cū i hoc veniūt hoies vt nō eq̄ ſētiāt:ſed i diuerſas tēdāt ſenten
tias ab hac aior diuerſitate vnicuiq; parti arma ſuaderi & bellū i reliq̄:ſunt & ibi inumerabiles minæ q̄ iſla/
tor hoim tela ſunt:adeo vt nōnūq̄ his tātū cōficianſ bella:cū ſæpe minus faciāt hoies qui magna minātur.
Sic & ibidē triſtiſſima virtus eſt:qđ ideo dicit:q̄a eſto homo bellor ſit oculatus plurimū:ſit robuſtus & va/
lens:ſit audax & aduerſus icumbētia fortis:& cōſtatis:quoniā hæ virtutes i effuſionē ſanguinis:i diruptiōes
vrbiū:i p̄dā tēdūt. triſtes eē videnſ:eo q̄ i alior triſticiā operanſ. Eſt cū alijs & lęt⁹ furor & hoc ideo:q̄a bel/
lis ſæpiſſime iteruēiat quē letū dicit:eo q̄ iter plenos cibo & potu:& hic lætus oriri cōſueuerit. Raro. n. ieiu/
no ſtomacho furētes cernimus. Mors ēt iter hos armata ē:& cruēto vultu:volēs per hoc oñdere crebras oc
ciſiōes quæ i bellis fiūt & ſanguinis amplā effuſionē:dū illā armatā & cruento vultu deſcribit Seu armatū di
cit ad dr̄iam morientiū i pace:q iermes moriunſ. Supereſt & ornat⁹ tēpli:q ois tēdit ad oñdēdā victorū miſe
riā & triūphantiū gloriā qui quoniā ſatis patet omittēdus ē:ſic & bellona de q̄ ſatis ſupra dictū ē vbi de Mi/
nerua armigera. Supereſt de iceſſu Martis pauca dicere:cui⁹ initiū a furore & ira:q ei comūt criſtas:eſſe vi
deſ:q̄ his vigētibus abſq; ipetu eſſe nō pōt:& hoc ſupra deſcriptū ē. Hos iō Martis amore comere. i. ornatas reddere criſtas. i. arma dicit:vt itelligamus q̄ cū arma ad iferendā & peragēdā pugnā facta ſint:tūc ſplē
dida videnſ cū ipetuoſe operenſ. nā i ſegni & miti milite flere dicūſ. Pauorē aūt dicit equos Marti parare:&
eius eē armiger:eo q̄ ſeu aduenietiū ſeu circa ſtrepentiū timore equos ſumam⁹ & arma. Fama aūt equos
martis i. aduenietis belli p̄cedit fere ſēper facta:& ifecta referēs:q̄ oia a timidis expectātib⁹ credūſ facile &

augentur. Martem aũt Venerẽ amaſſe: alij hiſtoriã volũt texere: aſſerentes: Venerẽ ob deformitatẽ pręui/
pendiſſe Vulcanũ: & adhęſiſſe eiuſdẽ argimero: qđ vir prudẽs & amicus Vulcano aduertẽs crimẽ coniugis
Vulcão detexit: qui diu queſtus & in furorẽ lapſus fere i cõiugẽ irruit. ſed ab eodẽ modeſto mitiq; viro ei⁹ fu/
ror ſedatus eſt. Alij vero per hoc dicũt itellexiſſe fingentes: & oſtendere voluiſſe multos olim bellicoſiſſi/
mos viros & iſignes duces hac illecebra fuiſſe notatos. Nõnulli acutius ſentiẽtes arbitrãt itelligi poſſe pro
Venere concupiſcibilis appetit⁹ Vulcão ignis deo. i. calori naturali matrimonio. i. idiſſolubili viclo alligat⁹
hic more ignis dũ in maius icendiũ nitit̃ martẽ tanq̃ feruentiſſimũ amare dr̃: & ab eo tanq̃ ſibi ſimile amat̃:
& ĩ idẽ deſideriũ iniugunt̃ laſiuientes: qđ a ſole. i. a ſapiente viro dũ cernit̃ redarguit̃: & excedens iuſto calori
accuſat̃. Verũ dum i cõtrariũ feruor iordinatæ concupiſcentiæ fert̃: fit vt occultis vinculis. i. cogitatiõib⁹ atq;
delectatiõibus laſciuis artius alliget̃ icipiẽs: a qb⁹ effœminat⁹ ſolui nõ poſſit: & iam palã factis obcœnis cõ/
mixtiõib⁹ a ſapiẽtibus rideat̃. Neptũnus aũt qui ſolus ꝓ captiuis iterponit̃: laſciuo feruori cõtrarius effect⁹
ẽ: quo vti ab aqua ignis ſic ignominioſus amor extinguit̃: & dũ velit q patit̃ cathẽata rõ relaxat̃. Huic iõ attri
buit̃ currus: quia more veteri pugnãtes curribus vterent̃. Lupus vero ob id illi dicatus eſt: quia rapax & igln
uioſum ſit aial ad iſatiabilẽ voracitatẽ ſequẽtiũ caſtra mõſtrãdã. Cui ideo picus attribuit̃ auis: q a vt plurimũ
bellorũ homines augurijs & auſpicijs itenti ſint. & quia ex quibuſcũq; contingẽtijs cõfeſtim oia ſumant. Seu
q a vti roſtro picus aſſidua percuſſiõe etiã robora penetrat: ſic & armigeri cõtinua demolitione aut certami/
nũ cõtinuatõe mœnia penetrẽt ciuitatũ. Gramẽ ãt ideo illi ſacrũ dicit Albericus: q a hęc herba ſecũdũ Pliniũ
ex humano ſanguine ꝓcreet̃. & ide vt idẽ dicit Romani rem bellicã agẽtes Marti ſacrũ facturi arã conſtrue/
bãt gramineã. qđ ego ridiculũ reor vt gramẽ ex ſanguine tantũ humano oriat̃. ſed aliũde illud Marti dica/
tũ habuiſſe originẽ puto. nã cũ cõſueuerit belligeri hoies i expeditis locis libentius caſtra locare: & od id vt
plurimũ i locis gramineis q̃ ex cõſulto ab agricultoribus nõ colunt̃: eo q, i ſe gramẽ omnẽ terræ humorẽ at/
trahat: & ſatis nullũ vel modicũ linquat: a romãis & forſan a priſcis iuẽtũ ẽ ad oſtẽtationẽ virtutis beneme
riti pugnatoris: eos herba graminea coronare: qui armorum vi caſtra primi intraſſent hoſtium.

Quid velit Vulcano venerẽ iunctã eſſe.

De Cupidine primo Martis filio: qui genuit Voluptatem. Cap. IIII.

CVpido vt ait Tullius in libro de naturis deorũ: Martis & Veneris fuit filius: quem inſipidi veteres
moderniq; ingentis potẽtiæ deũ volunt: qđ ſatis patet carmine Senecę tragœdi: q̃ de eo in tragœ
dia hippolyti. Et iubet cęlo ſuperos rẽlicto Vultib⁹ falſis habitare terras Theſſali phœb⁹ pecoris
magiſter Egit armentũ: poſitoq; plectro Impari taurus calamo vocauit: Induit formas quociens minores:
Ipſe qui cęlũ nebulaſq; ducit: Candidas ales modo mouit alas. In qbus q̃ grãdis ſit potẽtia deſignatur. Nec
minus oſtendit̃ in ea fabula quã de eo refert Ouidius dum illũ dicit ob Daphnis pulchritudinẽ Apollinem
pythonis victorẽ aurea vulneraſſe ſagitta: & Daphnem plumbea: vt amaret ille hanc: illa aũt hũc haberet
odio: eius formã ſic deſcribit Seneca tragœdus i octauia. Volucrẽ eſſe amorẽ fingit imitem deũ mortalis er
ror. armat & telis manus. Arcuſq; ſacros iſtruit ſeua face. Genitũq; credit Venere &c. Seruius ãt dicit eũ ęta
te tuerũ. & Frãciſcus de barbarino nõ poſtponẽdus homo i quibuſdã ſuis pœmatibus vulgaribs huic ocu
los faſcea velat & griphis pedes attribuit: atq; cingulo cordiũ pleno circũdat. Apulei⁹ ãt vbi de aſino aureo
eũ deſcribit formoſiſſimũ dormientẽ ſic. Cũ videlicet capitis aurei genialẽ cæſariẽ: Ambroſiam temulentã:
Ceruices lacteas: genaſq; purpureas: pererrãtes criniũ globos: decoriter ĩpeditos alios ãtepẽdulos: alios
retrorpẽdulos: quorũ ſplẽdore nimio fulgurãte & ipſũ lumẽ lucernę vacillabat: per hũeros volatilis dei pen
næ Roſcide micanti flore candicant: & quãuis alis quieſcentibus eximiæ plumulæ tenellæ ac delicatę tremu
læ reſultantes inquietæ laſciuiũt. Cæterum corpus glabellũ atq; luculentum: & qualem peperiſſe Venerem
non pœniteret &cæ. Refert præterea Auſonius ex hoc fabulam ſatis longo carmine ſcriptã: quam pictam
ait treueris i triclinio zoili. Cupidinem. ſ. iter mirteta herebi caſu euolaſſe: quẽ cum cognouiſſent Heroides
mulieres eius ob cauſam dira ſupplicia & inhoneſta deſideria atq; mortes paſſæ: facto agmine in eum con
feſtim ſurrexere: & fruſtra conantem exercere vires: eũ cepere: atq; in excelſam ibidẽ mirtũ cruci affixere ſu
as inde pendenti ignominias inijcientes: quas iter dicit & aduenĩſſe Venerẽ icrepantem eũ: eiq; Vulcãi ca/
thenas iproperãte: & ſupplicia ſeua minitãtẽ: qb⁹ cõmotis alijs remiſſis ſuis iiurijs a Venere veniã illi impe
trauere: eũq; ſuſtulere de cruce: & ĩpe euolauit ad ſuperos. Referũt & iſuper plura: qb⁹ omiſſis dictorũ per/
ſcrutãd⁹ ẽ ſẽſus. Fuiſſe eũ Cupidinẽ Martis & Veneris filiũ & iſignẽ pulchritudie laſciuiq; moris ſatis poſſib/
le reor. Verũ de hoc minime ſenſere fingẽtes: & iccirco qs talis ex his oriri potuerit iter opiniões maiorũ in/
ueſtigandũ ẽ. Eſt igit̃ hic: quẽ cupidinẽ dicimus: mẽtis quædã paſſio ab exterioribus illata: & per ſenſus cor/
poreos introducta: & itrinſecarũ virtutũ approbata: præſtãtibus ad hoc ſupercæleſtibus corporibus aptitu
dinẽ. Volunt nãq; aſtrologi vt meus aſſerebat venerabilis Andalo: q, quando cõtingat Martẽ in natiuitate
alicuius in domo Veneris in tauro. ſ. vel in libra reperiri & ſignificatorẽ natiuitatis eẽ: prætẽdere hũc: q tunc
naſcit̃ futurũ luxurioſum: fornicatorẽ: & venereorũ oium abuſurũ & ſcęleſtũ circa talia hoiem. & ob id a philo
ſopho quodã cui nomẽ fuit Hali: i cõmẽto q̃dripartiti dictũ ẽ: q, quãdocũq; i natiuitate alicui⁹ Venus vna cũ
Marte participat: habet naſcẽti cõcedere diſpoſitionẽ philocationibus fornicatiõibus atq; luxurijs aptã: q̃
qdẽ aptitudo agit: vt q̃cito talis videt mulierẽ aliquã quæ a ſenſibus exterioribus cõmendet̃ cõfeſtim ad vir
tutes ſenſitiuas iteriores deferẽ quod placuit: & id primo deuenit ad fantaſiam: ab hac autem ad cogitatio
nem traſmittit̃. Ab iſtis aũt ſenſitiuis ad eã virtutis ſpeciẽ tranſportat̃ q̃ inter virtutes apꝓhenſiuas nobilior
eſt. i. ad intellectũ poſſibilem. Hic autẽ receptaculũ eſt ſpecierũ: vt in libro de aia teſtat̃ Ariſto. ibi aũt cogni
ta & itellecta ſi per voluntatẽ patientis fit: in qua libertas eijciẽdi & retinẽdi ẽ vt tãq; approbata retineat̃: tũc
firmata memoria hęc rei approbatę paſſio: quę iam amor ſeu cupido dicit̃: i appetitu ſenſitiuo ponit ſedem

Cupidinis potẽtia.

Cupidinis forma.

Quid per cupidinem intelligendum.

& ibidē varijs agentibus cauſis alīqdo adeo grandis & potens efficitur vt Iouē olympū liquere. & tauri for
mā ſumere cogat. Aliquādo aūt minus ꝓbata ſeu firmata labiť & annihilaťira: & ſic ex marte & venere nō
generať paſſio: ſed ſecūdū qđ ſupra dictū eſt hoies apti ad paſſionē ſuſcipiēdā ſcđm corporeā diſpoſitionē
Amor ꝓducunť. qbus nō exiſtentibus: paſſio nō generareť. & ſic large ſumēdo a marte & venere tanq̄ a remotio/
vbi gi/ n paululū cā: cupido generať. Seneca aūt tragœdus in octauia amplion paululū licētia: eſto paucionb⁹ ver
gnatur. bis huius deſc: ibit originē dicens. Vis magna mētis blādus atq̧ animi calor Amorē iuuēta gignit: luxu: ocio
nutriť: iter læta fortunæ bona. Sane in excuſationē ſuæ ibecillitatis hanc peſtē mortales miſeri preſſi paſſio
ne hac potentiſſimū finxere deū: quos i Hyppolito Seneca tragœdus deteſtať dicens. Deū eē amorē turpi
Att: fictio ſeruitio fauēs finxit libido: quoq̧ liberior foret: Titulū furori numinis falſi addit &c. Sed iā eo veniēdū ē vt ex
nis itelle cuſſis fictionibus qd ſub eis ſit abſcōditū videamus. Hūc puerū fingūt vt ætatē ſuſcipientiū paſſionē hanc &
ctum. mores deſignēt. iuuenes eni plurimū ſunt & more pueroꝝ laſciuūt: nec ſatis ſui cōpotes quo paſſionis ipel
lit ipetus: potius q̄ quo rō iuſſerit efferunť. Alatus prętere a dr̄ vt paſſio nati iſtabilitas demōſtreť. Facile. n.
credētes cupiētesq̧ de paſſiōe in paſſionē euolāt. Arcū atq̧ ſagittas iō ferre fingiť vt iſipiētiū repētina capti/
uitas oſtēdať. nā in ictu fere oculi capiunť. Has aureas eē dicūt & plūbeas: vt per aureas dilectionē ſumam⁹
q̄ vti auꝝ lucidū atq̧ p̄cioſū ē: ſic & ipa. Per plūbeas aūt odiū volūt: qđ vti graue metallū iners & vile ſit. ſic
& maliuolētia reddit quos corripit. Fax āt illi ſuperaddita oňdit aioꝝ icēdia: exuſtiōe cōtinua captiuos infe/
ſtātia. Oculos aūt illi faſcia tegūt vt aduertamus amātes ignorare quo tēdāt: nulla eoꝝ eē idicia: nullæ rerū
diſtinctiōes ſed ſola paſſiōe duci. Pedes aūt gryphis illi iō apponūť vt declareť quoniā tenaciſſima ſit paſſio
nec facile inerti impreſſa ocio ſoluiť. Eū cruci affixū ſi ſapimus documētū ē: qđ qdē ſeqmur quotiēs aio in vi/
res reuocato laudabili exercitio mollitiē ſuperamus nr̄am: & apertis oculis perſpectam⁹ quō trahebamur
ignauia.

ℂDe Voluptate filia Cupidinis. Cap. V.

VOluptas vt dicit Apuleius cupidinis atq̧ Pſyches filia fuit. cuius generationis fabula ſupra vbi de
Pſiche latiſſime dicta ē. Cuius figmēti ratio apenť facile: Cū eni contingit nos aliqd optare & op
tato potiri proculdubio obtinuiſſe delectamur. hanc delectationē priſci voluptatē vocauere.

ℂDe Oenomao ſecundo Martis filio qui genuit Hippodamiam. Cap. VI.

Enomaus rex fuit Elidis atq̧ Piſæ: & vt Seruio placet atq̧ Lactātio Martis fuit fili⁹. Sāe ego bel
O licoſum fuiſſe hoiem arbitror: & ob id fictū Martis filiū. Cōſtat. n. eū aduerſus Pelopē bellū ha/
buiſſe & a Pelope ſuperatū & cū ſecū veniſſet i pacē eidē Hippodamiā filiā ſuā cōceſſit i cōiugē.

ℂDe Hippodamia Oenomai filia & Pelopis coniuge. Cap. VII.

HIppodamiā dicit Serui⁹ filiā fuiſſe Oenomai regis. & cū formoſiſſia petereť a multis: eſſentq̧ Oe/
nomao velociſſimi eq vt q ex ventoꝝ flatu creati fuerāt: ab oenomao petētib⁹ talis appoſita cō/
ditio ē: vt. ſ. curule deberēt inire certamē: & ſuperati necarenť: victor āt potireť optato: & cū iam
multos i mortē dediſſet/ aduenīſſet: aduenit Pelops tātali regis filius: clara florid⁹ iuuētute: petijtq̧ cōiugiū
virginis diſpoſitus ſubire certamē. Hippodamia āt cū vidiſſet Pelopē formoſitate eius capta Myrtilū auri/
gā pr̄is pactiōe primi coitus corrupit. Alij vero dicūt clam a Pelope fuiſſe hac eadē pactiōe corruptū. Myrti
lus āt axem currus fecit ex cera: & ſic dū eēt i ſtadio fracto axe curr⁹ Oenomai: pelops victor euaſit: & ſic cō/
fugio Hippodamiæ potitus ē. Dicit Barlaā in annalib⁹ græcoꝝ legiſſe Pelopē ob negatā ſibi Hippodamiā
aduerſum Oenomaū iniſſe bellū & Oenomaū fraude Myrtili p̄fecti ſui ſuperatū. Qui Myrtillus cū preciū
fraudis poſtularet a Pelope ab eodē i mare deiectus perijt. Hæc Pelopi viro ſuo peperit Atridē & Thyeſtē:
Phyſtenē & alios.

ℂDe Tereo tertio Martis filio qui genuit Itym. Cap. VIII.

Ereus rex Thracū fuit: & vt ait Theodōtius fili⁹ fuit martis ex nympha Biſtonide per vim ab eo
T oppreſſa: qđ in parte ſcribit Ouid. dicens. Quem ſibi pandion opibuſq̧ viriſq̧ potentē. Et gen⁹ a
magno ducentē forte gradiuo. Cōnubio progne iūxit &c. Ex hoc talis hyſtoria cū fabuloſo fine
narrať. Cum fatigaſſet Tereus bello pandionē athenaꝝ regē: & i pacem tandē veniſſet: vt firmior eēt. Pro/
Terei gnē natu maiorē ſumpſit in coniugē: q cū iam illi Itym filiū peperiſſet: veniſſetq̧ i deſiderium videndi Philo/
facinus. melā ſororem ſuā orauit vt aut mittereť ethenas: aut ab ethenis accerſireť Philomela. Tereus autem Athe
nas vadēs a Pandione impetrauit: vt Philomelam ad Prognē duceret: quum ſpecioſiſſimā virginē cum ada
maſſet Tereus eam in paſtorali domo violēter oppreſſit. & minitanti ſe eū accuſaturā Progni: linguā abſci
dit: & i domo illa clauſam ſeruauit: & veniēs ſordidatus ad Prognē: Philomelem maris nauſea mortuā di/
xit. Philomela vero carceris affecta tedio in tela quæ ſibi cōntigiſſent omnia acu ſcripſit: & per ancillulā ſoro
ri miſit. Quæ cū ficta lætitia dolorē occultaſſet ſuū inſtantibus orgijs Bacchi noctu: nā eo tēpore a biſtonijs
mulieribus cælebrabanť: tyrſis & pellibus ornata intrauit ſiluas & philomelā æque ornatā eduxit in regiā:
& accēſa furore: cū multa excogitaſſet i viꝝ i Itym paruulū filiū illi applaudētē euomit iras: eūq̧ ſecto iugu/
lo iteremit: & coctū viro mane de more edulāti appoſuit: q cū ſa pr̄⁹ rei iſcius illū vocaſſet eiq̧ reſpōdiſſet cō
tinue Prognes adeſt. nec itelligeret ille anteq̄ a mēſa ſurgeret Philomela ex cōclaui exiēs illi i hoc ſeruatū
caput appoſuit. Qui repēte hic ide cōmot⁹ dū illā iſequereť gladio: factū ē miſeratōe deoꝝ vt Prognes i irū
dinē ꝟtereť: & pullo i habitu ꝓba tecta ſeruaret. Altera vero i auē ſui nois mutata ſiluas petijt q̄s nocte re
liq̄rat. Tere⁹ āt vpupa fact⁹ ē: & ſic ois regia trāſformatā. Sēſ⁹ āt fictionū ſecūdū Barlaą ſniam talis eſt. Fuit
Tereus hō ipius & ferox nil niſi per bellū cupiēs aut ſumēs: & ob id Martē meruit i patrē cū fili⁹ fuerit Aſto/
gyti biſtonidū pricipis: q qdē ob ſuū facinus nil auderet i cōiugē: & ipſa ob ruborē perpetratę ſeuitię nūq̄ i re
giā deſcēdiſſet: ſed nigra tecta veſte i ſublimiori domus parte ſuū differret ſcel⁹: & ſororis infortuniū huius
mutatōis cām dedit: ſicuti a Philomela tā noie q̄ reditu i ſiluas. Tereū aūt iō i vpupā verſum dixere: quia cri/

ſtata ſit auis:& vlulare cātꝰ eius ſit:& ſtercora cibus:vt per criſtā iſigne regii capitis deſignetur:& per vlulatū filij perditi lamentationes:& per fœtidū cibum aſpernanda atq; faſtidioſa memoria comeſti nati. Vpupę natura

De Ity Terei filio. Cap IX.

ITys Terei & Prognes fuit filius:cuius ętas & ifortuniūꝰ ſatis ſupra ſcriptū eſt. Aiunt.n.eū i auiculam quam carduelem vocāt mutatum:& hoc potius ab habitu infantiæ ſuæ ſumptum credo:q̄ aliunde. picta quidem auis eſt carduelis:vt & pictas acu veſtes ferre videmus infantes nobilium.

De Aſcalapho.iiij.& Ialmeno.v.filijs martis. Cap. X.

AScalapius & Ialmenus fratres & filij fuerūt Martis ex Aſtochia:vt i Iliade placet Hom. dicēti ſic. Illis dominabaꝛ Aſcalaphus & Ialmenus Martis filij quos genuit Aſtochia in domo actoris Azidao virgo venerabilis palatiū cū aſcēdit Mars fortis.hic aūt cū ipſa iacuit clā. Hos aūt dicit Homerus vbi ſupra domios fuiſſe Aſplidonis & Orcomeni ac Minionis ciuitatibus:& cū grecis Troiā veniſſe cū.xxx.nauibꝰ Ego aūt vt de reliqs dictū ē pugnaces fuiſſe hoies arbitror:& iō martis filios habitꝰ ab ātiquis.

De Parthaone.vi.Martis filio q genuit Agriū & Melā & Theſtiū & Oeneū. Cap. XI.

PArthaō vt ait.Theodō.filꝰ fuit Martis ex Meroe:patreq; eiꝰ alio noie Meleagrū appellatū & Calydoniæ regē.Paulꝰ aūt dicit l ūc Martis fuiſſe filiū ex Sterope filia Athlātis. Lactātiꝰ aūt dicit hūc nō Martis fuiſſe filiū:ſed Meleagri martis filij. Tādē Theodō.dicit veꝝ eē Parthaonē filiū fuiſſe Meleagri ex Merope Ethola virgie Sed quoniā Meleager primꝰ armis ſibi occupauerit Calydoniā atq; tenuerit:cū Iouis Archadis filꝰ fuerit:mars a rudibꝰ icolis creditꝰ & appellatus ē:& ide Parthaon martis filius dictus. Huiꝰ qdē genealogiā Home.i Iliade itroducēs Diomedē loquētē deſignat oſtenditq; Parthaonem tres filios habuiſſe. Agrium Melam:& Oeneum:ſed Theodontius his ſuperaddit quartum Theſtium.ſ.ab Homero minime nominatum.

De Agrio & Mela filijs Parthaonis. Cap. XII.

A Grius & Mela:vt ſupra dictū eſt Homero teſte filij fuerūt parthaonis:de q̄bꝰ nil pręter nudū nomen ad nos vſq; peruenit. Cap

De Theſtio Parthaonis filio:qui genuit Toxeū & Plexippū & Altheā. Cap. XIII

T Heſtius dicit Theodōtius filius fuit parthaonis ex Calidōe nympha. Paulus vero dicit ex althea & altheā filiā ſic dictā:qa dū naſcereꝛ ipſa labore partus mortua mater ſit:nec de eo p̄ter hoc habetur vlterius niſi q altheā genuerit & Toxeum & Plexippum. Cap. XIIII.

TOxeus & Plexippus Theſtii fuerūt filij:vt p̄dictum eſt Quidē cū iuuenes eſſēt robuſti ętate valētes:& aio vna cū reliqs nobilibꝰ iuuenibus græciæ i venatiōe apri calidonii:cūcta:vt refert. Oui. vaſtātis venere:ubiq; cū poſt lōgū laborē beluā iteremiſſet cernētes:q Meleager Oenei regis filꝰ eoꝝ nepos & venatōis priceps caput apri atalāte virgini:qa pria vulneraſſet illū dediſſet:vt tanq̄ pria feriēs ritu veniātiū p̄cipuo venatiōis decoraret honore. Illud illi idignātes q tāti laboris iter tot nobiles iuuenes fœmia prio iſigniteꝛ honore:eripuere. Quāob cām turbatꝰ meleager i illos irruēs ſubtracto capite illos iteremit renitētes:& virgini ſublatū honorē reſtituit.

De Althea filia Theſtii & matre Meleagri. Cap. XV.

ALthea Theſtii fuit filia:& de matris noie pereūtis:dū eā pareret nūcupata ē:vt ſatis p̄dictū ē Hec Oeneo regi Calidōię nupſit:cui cū iter alios filios Meleagꝝ peperiſſet:eo nato vidit audiuitq; fata circa ignē dicētia:tādiu natū victurū q̄diu ſtipes vnꝰq tūc ardebat i igne permāeret icōſūptꝰ ab igne Quo dicto decedētibꝰ fatis Althea e lecto ſurgēs cōfeſti ſubtraxit ab igne atq; ſeruauit. porro cū ſacrificās ob honorē Melegro ex venatiōe cōſecutū:& iteri Melagri audiſſet ab eodē f̄res occiſos furore percita i vidictā ſe dedit p̄cipitē. & arrepto fatali ſtipite:quē caute illo vſ ſtipes q; ſeruauerat igni cōburēdū exhibuit:quo cōſūpto filꝰ meleager occubuit. Q dꝰ cū audiſſet iſœlix facti pœnitēs i gladiū irruit:& vitā miſerrie termiauit. Stipitē hūc ego radicale hūidū arbitror naturę lege factū:vt eo durāte vita naſcētiū perſeueret:q a mr̄e.i.a reꝝ natura igni.i.ſiccitati ipoſitus:vt pereat natꝰ neceſſe eſt.

De Oeneo parthaonis filio q genuit Deianirā:gorgē:& meagrū:& tydeſt:ac menalippū. Cap. XVI.

OEneus Calidonię rex:vt ſupra dictū ē Parthaonis filꝰ fuit lōge magis apud nos filioꝝ opere qui ſuo cognitꝰ. Huic cōiunx fuit althea:& plures illi fuere nati:ſed vtrū ex althea omnes nō ſatis mihi notū eſt:cum de alio q̄ de meleagro legiſſe non recolam.

De Deianira Oenei filia & herculis coniuge. Cap. XVIIi

DEianira Oenei regis fuit filia:vt i morte Meleagri teſtaꝛ Oui.dicēs Quas poſtq̄ Oenie tādē Latōia clade Exatiata domꝰ p̄ter gorgēq; nurūq; Nobilis alcmenæ &c. Hęc virgo p̄ſtātiſſimę formę fuit adeo vt multi illā i cōiugē exoptarēt:atq; peterēt tādē cū acheloo flumini p̄miſſa fuiſſet:& poſtremo herculi poſcēti deſpōſata ortū ob ipſius nuptias certamē ē.& ſuperato acheloo herculi receſſit. Hæc p̄terea a Neſſo cētauro ſūme adamata:& i trāſitu flumis rapta:vt clarius vbi de Neſſo:qui cū ſagitta ab iſequēte hercule letaliter vulneratū ſe ſciret:i amoris p̄miū veſtē Deianirę venenato ſāguine reſperſā dilectę dedit:aſſerēs veſtimēto vim eē reuocandi herculē a qbuſcūq; amoribus:q̄ cū credula clā ſeruaſſet capto amore Toles herculi trāſmiſit iduēdū:vt illū ad ſe reuocaret:attamē cū illud hercules iduiſſet:& ſudore ſiccū cruorē reſoluiſſet poriſq; hauſiſſet apertis:vi vrgēte veneni in rabiē verſus ſeſe dimiſit in ignē:& mortuus eſt. Et ſic Deianyre vxoris munere iteriit. Theodōtiꝰ dicit bellū habitū cū Acheloo huiuſmodi fuiſſe:q cū deſideraret hercules Deianirā:&. Achelous fluuis Calidoniā duobꝰ alueis fere omnē aliquādo irrigare

& ſata oia ſecū traheret ab Oeneo Herculi petēti hac ſub cōdione cōceſſa:ſi Acheloū ī vnū cogeret alueū:
& illū ſeptret aggeribꝰ:ꝙ cū nō abſq; maxio labore feciſſet Hercules Acheloo ſuperato Deianirā obtinuit.

De Gorge Oenei filia. Cap. XVIII.

GOrgē Oenei fuiſſe filiā:teſtimonio Ouidij prēmōſtratū eſt. Theodōtius vero dicit Gorgem nō fœ
minam:ſed hominē fuiſſe:& in bello Thebano occubuiſſe.

De Meleagro Oenei filio:qui genuit Parthenopem. Cap. XIX.

MEleager filius fuit Oenei regis Calidonię & Altheæ:i natiuitate cuius refert Ouidiꝰ parcas tres
ab Althea iā labore partus ſoluta viſas circa ignē flumia nentes:& cū flāmis igni ſtipitē poſuiſſēt
dixere. O nūc nate erit æqua tibi cū ſtipite vita. Q d' cū audiſſet althea eis deſcētibus ſurgēs ſtipi
tē igni ſubtraxit:illūq; ne cōbureret cū diligētia ſeruauit. Fuit hic meleager iuuenis iſignis:& æuo
Dij de/ ſuo fama clariſſimus:& eodē Ouidio referēte cōtigit ꝙ Oeneus pater ex ſuſceptis frugibꝰ cūctis ſuperis ſa/
ſpectipo cro iſtituto honores ipēderet:Diana tātū:ſeu idignat̄ e. ſeu obliuiōe omiſſa. Q uę aduerſꝰ eū turbata aprū
nas irro imanē agris calidōis imiſit cūcta vaſtātē. Ad quē cōficiēdū cū vocatu Meleagri cōueniſſent oēs adiacentiū
gant, ciuitatū iſignes iuuenes:cōtigit:Atalāta virgo Oenei filia:ſeu ſecūdū alios Iaſij regis:forma & ętate conſpi/
cua:& venationū experta ēt aduocata veniret. Q uā extēplo Meleager amaſſet factū ē vt inita venatiōe:cū
oēs i aprū irruerēt:hec ante alios oēs illū iaculo vulneraret Q ui poſtq̄ caprꝰ & occiſꝰ ē:Meleager venatiōis
princeps:ſeu amore dictus:ſeu qa ſi expetebat vſus Atalāte:q̄ prio illū vulnerauerat apri caput trāſmiſit.
Lactā. addit & pellē:q̄ pcipuus apud venatores habebat̄ honor. Q d' ęgre ferētes Plexippus & Toxeꝰ:ſeu
vt dicit Lactātius Agenor:frēs altheæ eidē Atalāte caput oblatū abſtulerūt:ſeu auferre conati ſūt. quāobrē
iratus Meleager leos irruit:& illos occidit. Cęterū cū calidōes ob mortē apri feſtū igēs celebrarēt:& dona
portarēt tēplis:& iter eos althea tā ob mortē hoſtis q̄ ob gloriā filij lętabūda icederet:audita fratrū cęde re
pēte turbata ē:& i vindictā potius q̄ in lachrimas irruēs fatali ſūpto ſtipite eū in flāmas iniecit:quo cōſūpto
& Meleager cōſūptus occubuit. Homerus in Iliade ea in ōrone:in qua phœnix conat̄ perſuadere achilli:vt
arma capiat aduerſꝰ troianos:lōgū de Meleagro Oenei filio ſermonē facit:& dicit ꝙ cū ob homicidiū auū/
culoꝝ ſuoꝝ plurimū ab Althea matre execraret̄ idignatus:cū venirēt hoſtes vſq; i vallū calidonię ciuitatis
nollet arma ſumere:ſed cū Cleopatra marſippe Idei euinei filia:quā ēt altionē vocat:eo ꝙ altionē auiū ſuā
perſæpe ploraret delectabat̄ icluſꝰ thalamo:q̄ poſt mort̄ fieri nō poterāt. Attamē ex his q eū ob cædē auū
culoꝝ mortuū putāt:ſūt q credāt eū nō ſtipite cōſumpto:ſed matris cōſpiratiōe occiſum. Barlaam ab ea fu
ſte dū dormiret occiſum dicit. Paulus vero caſu eū poſt gloriā iterēpti apri mortuum putat:& inde fabulæ lo
cum adinuētū fatalis ſtipitis:quē dicit radicale humidū arbitrari:quo deficiēte:deficit & vita. Q uacunq; ta/
men morte:vel quādocūq; aſſumptus ſit ab hoībus:arbitrari videt̄ eū Atalāte amicitia vſum:& ex ea Par
thenopeum filium ſuſcepiſſe. Fuit enim Meleager & Venatio hæc famoſa:vt teſtatur Euſebius in libro tē/
porum Atreo & Theieſte regnantibus Micenis. anno mundi. mil. ciiij.

De Parthenopeo Meleagri filio. Cap. XX.

PArthenopeus filꝰ fuit Meleagri & Atalante:quā dicit Theodon. filiā fuiſſe Iaſij regis Archadię
& cū eēt acris ꝓpoſiti virgo:cōiugiū ꝙ renueret:Dianā in venatiōibus ſecuta ē:tādē ꝓbitate vi/
cta Meleagri eiꝰ vſa cōtubernio illi Parthenopeū peperit:quē eo ꝙ diu celauerit ſic appellatꝰ ē
a mr̄is putata virginitate. Nā græce parthenias virgo ſeu virginitas ſonat. de pulchritudie huꝰ:
& mr̄is euētu re cognita elegāter ſcribit Statius ibi. Pulchrior haud vlli triſte diſcrimen ituro. & īfra per octo
verſus. Huic āt cū plus eēt ai q̄ viriū adoleſcētulus nōdū pubes:plurio belli ſucceſſus amore audiēs argiuos
duces in thebas ituros:ignara matre conuocatis populis cū Adraſto rege reliquiſſet in obſidionē thebaꝝ
venit & ibidē i pugna vulneratus occubuit. Cæterū de iſto lōge aliter ſentit Seruius. Dicit.n. eū Menalippe
& martis ſiue Melamonis fuiſſe filiū & Archadiæ regē & pueꝝ admodū thebana bella ſecutum vt dictū ē.

De Tydeo Oenei filio qui genuit Dyomedem. Cap. XXI

TYdeū Oenei regis fuiſſe filiū Statiꝰ clare cōfirmat dicēs Sāguis habet luctu magni de ſtirpe
creatū Oeneos:& Marti nō degenerare paterno. Accipies &c. Hoc ēt cęteri vident̄ aſſere
re:ſed de mr̄e qdē diſſētiūt. Nā Lactātiꝰ eū filiū fuiſſe dicit Altheę. Seruiꝰ āt Euriboeę. De
hoc iſuper clara recitat̄ hyſtoria. Dicit aū alia Lactātiꝰ eū e Calydonia diſceſſiſſe qa Mena
lippū frēm ſuū i venatiōe minꝰ aduertēte occiderat:& hic ſeqt̄ Sta. ꝙ multa iā nocte imbribus
atq; ꝓcellis fatigatꝰ i argos ciuitatē venit. vbi cū neminē noſceret & refugium q̄reret quo pernoctare poſſet
ad regiā porticū venit i quā paulo aū Polynices thebanus pactiōe cū Etheocle frē facta de ānuo iperio ſuc
ceſſiue ēt madēs deuenerat:& ēquū ſuū locauerat:& cū nō ſatis capax duoꝝ locus videretur ob manſionē
non cedente Polynice in iurgium deuenere & inde in certamen. Q uod cum audiſſet Adraſtus deſcendens
eos pacificatos deduxit in regiam. Et cum vidiſſet Polynicem Leonis pelle tectum:& Tydeū apri:cōfeſtim
ambiguum oraculum reſpōſum quod conſuluerat de nuptiis filiarum intellexit. Acceperat autē ſe illas da/
Hoc fa/ turum:alteram Leoni:alterā vero apro:& ideo cum eos cognouiſſet quaſi ſibi miſſos generos:Tydeo Dei
cit ad philem iunxit. Polynici autem Argiam. Ipſi quidem paulo ante hoſtes non ſolum affinitate ſed amicitia in/
Statiū. tegra e veſtigio iuncti ſunt:adeo vt veniente tempore:quo ſecundum pactionem Polynices regnum a fra
tre debebat aſſumere. neminem ire legatum præter ſe ad repetendum pro Polynice regnum paſſus ē. Cui
cum denegatum fuiſſet præter ius & fas redeunti:vt ait Homerus:& poſt eum fere ad lr̄am Statius:inſidiæ
iuſſu Etheoclis appoſitæ ſunt:& cū nocte in cautū qnquaginta milites irruiſſent:nulla ex parte territus ex
pedito gladio in eos cōuerſus eſt & poſt longā atq; cruentā pugnā multis ſaucius vulneribus:vno excepto

oēs occidit. Tādē cū Adraſto & Polynice iā vno ex Deiphile ſuſcepto filio Dyomede ad obſidionē venit thebaꝝ: cōuocatis amicis. Ibi aūt cū tanq̄ rem ſuā ageret acriter ſæpe pugnans die vna a quodā Menalippo ſagitta iñ mortē vulneratus eſt Q ꝺ cū ipatienter ferret: ſeq; acerbitate vulneris in mortē trahi cerneret: ferei rabiē verſus ſocijs eius q eū vulnerauerat poſtulauit caput. Q ui poſtq̄ illud multo ſāguine fuſo obtinuerūt: eiq; detulerūt: ipſe nō aliter q̄ canis iā deficiēs ceruici dentes ifixit: & illā dū beſtiali ritu deuoraret: occubuit. hūc pterea vt Lactantius refert fuerūt: q ex marte genitū dicerēt: ſūpta facie oenei: nil aliud ſentiētes q̄ martē in natiuitate tydei adeo potētiſſimū ſignificatorē fuiſſe: vt ei in geſtibus ſuis ſimillimus appareret.

De Diomede Tydei filio. Cap. XXII.

Diomedes vt ſatis vulgatū eſt filius fuit Tydei ex Deiphile. Hic Etholoꝝ dux cū cæteris græcis ad obſidionē Troianā acceſſit: apud quā adeo ſtrenue ſe geſſit vt poſt Achillem & aiacem græcorū omnium fortior haberet & audacior. Nam præter occiſos reges a ſe: & ſingulares pugnas aduerſus Hectorē & Aeneā: alioſq; iſignes Troianoꝝ pricipes: & captos rheſi equos atq; palladiū Troianis ſubtractum eo in bello Martē vulnerauit: vt teſtat Homerus in Iliade: ſic & Venerē Aeneam ꝓtegentē: vt Homerus primo deinde dicit Vergilius. Tandem cum obtenta victoria in p̄riam remearet: dicit Leontius: ꝙ ab Egiale coniuge: quæ ſuaſione naupli patris Palamedis alteri adhæſerat homini: minime receptꝰ eſt. Seruius quidem dicit ꝙ cū ipſe cognouiſſet Egialem cum Cyllabaro Sthelem filio concubuiſſe verecūdia ductus domum noluiſſe reuerti. Dicit inſuper Leontius: hoc illi imprecatum a dione fuiſſe: cum filiam vulnerauit: Is tamen indicto ſibi exilio ad partes apuliȩ ſeſe contulit: & occupato Gargano monte: vt volunt aliqui: eius in radicibus ſypontium condidit ciuitatem. Alij arpum dicūt: & ibi cum multa paſſus fuiſſet: vt dicit. Verg. ſocios in aues mutatos perdidit: & eo ꝙ oſſa anchiſȩ oraculo ſecū tulerit: dicit Seruius: eū iſpa perpeſſum: & ob hanc cauſam illa reſtituit. Ariſtoteles aūt: vbi ſcribit de mirabiliū auditu dicit: Diomedem ab Aenea per dolū occiſum: & loca q̄bus iperauerat occupata: eo tamē mortuo: vt aſſerit Auguſtinꝰ: ab incolis deificatus eſt: eiq; tēplū cōſtructū in inſula: cui diomedia ab eo nomē eſt: & poſt eius mortē ſocios ob dolorem necis eius in volucres verſos: eoſq; tēplū icolere atq; circūuolare. Q uod etiam affirmat Seruꝰ dicēs: has aues a latinis vocari diomedias: a græcis vero Erodios: dicēs inſuper eas græcis ad Italiā veniētibꝰ applaudere atq; lætas occurrere: cū latinos fugiant vehemēter: eo ꝙ ſuæ originis memores ſint: & ꝙ a latinis dux eoꝝ ſit occiſus. Theodōtius vero dicit eas grȩcis applaudere & cȩteris nationibus eē īfeſtas: & ſingulis ānis aquā roſtris portātes tēplū Dyomedis perfundere. Sed qd ſub fictionibus lateat videndū eſt: Diomedē Martem vulneraſſe ideo dictū puto: q̄a forſan cū Hectore pugnās qui ob iſignē militarē eius virtutē merito Mars dici poterat: illū vulnerauit: Sic & Venerē: quia æneā veneris filiū vulneraſſet: ſocios aūt in aues mutatos dicit Theodōtiꝰ iō fictū: q̄a piratȩ effecti ſunt adeo veloci curſu remoꝝ ſuffragio diſcurrētes maria: vt volare viderentur: eoſq; græcis ſeruatis reliquis nationibus fuiſſe infeſtos.

Diome- des martē vulne- rauit

De Menalippo Oenei filio. Cap. XXIII.

M Enalippus: vt Lactantio placet Oenei regis fuit filius: hic in ſiluis dū vna cū Tydeo frē venaret: ab eodē iaduertēter occiſus eſt.

De Zeſio. vii. Martis filio. Cap. XXIIII.

Z Eſius: vt dicit Theodōtius Martis fuit filius ex Hebe iuuētutis dea ſuſceptꝰ: mihi tñ oino icognitus.

De Phlegia. viij. Martis filio qui genuit Coronim & Iſionem. Cap. XXV.

Phlegias: vt dicit Lactātius filius fuit Martis: homo neq̄: elatus & in ſuperos. hic autē vt ait Seruius: filios habuit Ixionem & Coronidem nymphā. Q uā cū ſenſiſſet ab Apolline vitiatam: cōfeſtim iratꝰ templū eius delphis incēdit. Q uāobrē iratus Apollo eū ſagittis iteremit: eiuſq; aīam apud iferos religauit: hac ſub pœna: vt ſub ingenti ſedeat ſaxo ruinam minante: & ſemper illud caſurum ſuſpicetur & timeat: de quo ſic Vergi. Phlegiaſq; miſerrimus omnes Admonet: & magna teſtatur voce per vmbras: Diſcite iuſtitiam moniti: & nō tēnere diuos &c. Phlegiā combuſſiſſe templū Apollinis: vt dicit Euſebius in libro temporū: contigit Dauni regis argiuoꝝ anno. xii. anno vero mūdi. iii. mil. dcc. lii. Nunc qd veteres de īpenſa Phlegiæ pœna ſenſerint videamus. Phlegias autē dictus eſt a phlegon qꝺ eſt flāma: & ideo martis recte dicit filius q̄a calidus ſit & ſiccus: & ardores & icēdia cōpetūt. Q uod aūt apud iferos dānatus ſit: ea q̄ dicta eſt pœna: putat Lucretius: ꝙ arbitrati ſint veteres anteq̄ ad corpora veniā apud ſuperos eſſe aīas & veniētes in corpora: quoniā iferi ſumus reſpectiue ad ſupercæleſtia copoꝝ: eas deſcēdere ad iferos: & ibidē varias habere pœnas. ſecūdū varias affectiōes vel exercitia: & ſic Phlegias in hac vita iter mortales viuēs ad hanc pœnā dānatus eſt: quā talē itelligit Macrobius: vbi de ſōnio Scipionis ſic dicēs. atram ſilicē lapſurā: & cadēdi ſimilē illoꝝ capitibus iminere: q arduas ptātes: & ifauſtā ambiūt tyrānidē nunq̄ ſine timore victuri & cogētes ſubiectū vulgus odiſſe: dū metuāt ſemper ſibi videtur exitiū excipere qꝺ merentur.

Phlege pena qd ſignificet

De Coronide nympha filia phlegiæ & matre ȩſculapii. Cap. XXVI.

Coronis nymaha: vt ait Seruius: filia fuit phlegiȩ: quæ cū forma præclara eſſet placuit Apollini: & ab eo vitiata eſt: atq; ex eius cōcubitu filiū cōcepit: qui poſtmodū Aeſculapius appellatus eſt.

De Ixione filio phlegiæ: qui genuit cētauros. Q uoꝝ hæc ſunt noīa. Eurytꝰ: Neſſus: Aſtilꝰ: Ophionides: Grineꝰ: Rhetꝰ: Arneꝰ: Lycidas: Medē: Pyſenor: Caumas: Mermeros: Pholꝰ: Menaleꝰ: Abas: Eurinomꝰ: Areꝰ: Hymbreꝰ: Ceneꝰ: Aphidnas: Elops: Petreꝰ: Lycus: Cromis: Dictis: Phareꝰ: Bianor: Hedianedymnus: Licotas: Hypaſon: Tereus: Ripheus: Demoleō: Phlegreō: Hylen: Iphynoꝰ: Damys: Dorylas: Cyllarus: Hylonōe fœmia: Pheo: Chithoniꝰ: Theboas: Pyretꝰ: Ethodus: Ephydus: Neſſeus: Odites: Stiphelus: Bromus: Antimacus: Helymꝰ: Pyramꝰ: Latreus: & Monycꝰ & alios hos p̄ter genuit pithoū. Cap. XXVII.

IXiõ phlegiæ filius perhibeť a cũctis. Hũc aliq volunt Iouis miseratiõe i cęlum aſſumptum:& eius
ſecretariũ atq; Iunõis effectũ:vbi elat⁹ officio auſ⁹ ē Iunonē de ſtupro iterpellare:q̃ Ioui cõqueſta
ei⁹ iuſſu nubē i ſui ſimilitudinē exornauit. Ixionicq; loco ſui appoſuit. Qui cum ea iacens ex illa cen
Superbia Ixiona celo deturbauit.
tauros genuit:& cum a ioue de celo fuiſſet deiectus in terras:auſus eſt apud mortales gloriari ſe
Iunonis potitum concubitu:quãobrem ictus fulmine apud inferos rotę volubili:& plenæ ſerpentium alliga
tus continuæ reuolutioni dãnatus eſt. Vnde dicit Ouidius. Voluitur Ixion:& ſe ſequiturq; fugitq;. & cætera.
Huius autem figmẽti ratio poteſt eſſe talis Ixion theſſalus fuit:& Latharum dominus:regni præter modũ
auidus adeo:vt per tyrãnidem occupare conatus ſit. Iunonē autem nunc aerem:nunc terram dixim⁹:& re/
ginam regnorum atq; diuitiarum:quę inq̃tum terra & regnum in terris:& aliquid ſtabilitatis videtur proten
dere:& inq̃tum aer qui lucidus eſt ſplendoris aliquid videtur addere regnis:qui tamē fugitiuus eſt:& in tene
bras vertitur facile. Nubes aũt ſolis opere ex vaporibus aqueis ſeu humentis terræ ſurgentibus:& in aere
condēſatis cõficitur natura ſua caliginoſa viſui ſenſibilis. manu autem comprehenſibilis:& nullis firmata ra
dicibus a ventis huc illuc impelliť:& demũ aut in aerem a calore reſoluiť:aut in pluuiã a frigore vertiť. Quid
ergo ex dictis? Pro nube nõ regnum itelligemus:ſed quoniam in Iunonis effigiē apponiť id dicemus:quod
in terris violētia poſſidemus:cui regni ſimilitudo nõnulla eſt:inq̃tũ vti rex ſuis ſubditis dominať:ſic & is:qui
violenter poſſidet:dũ vires ſuppetunt ſuis imperare videť. Sed vti inter limpidũ aerē:& cõdenſatã nubē grã
dis ē differētia:ſic iter regē atq; tyrãnũ. aer fulgidus eſt:ſic & regiũ nomē. Nubes obſcura eſt:ſic & caligino
ſa tyrãnis. Regis amabile nomē. Tyranni tetrũ & odibile. Rex tronũ cõſcēdit ſuũ regiis iſignitus notis. Ty
rãnus occupat dominiũ armis horridis circũſeptus. Rex per qietē & lætitiã ſubditoꝝ:Tyrãnus per ſãguinē
& miſeriã ſubiacētiũ. Rex pacē augmētũq; fideliũ totis exqrit viribus. Tyrãnus rē ſuã curat per exterminiũ
Tyrannis odioſa
alioꝝ. Rex in ſinu amicorũ qeſcit. Tyrannus amicis fratribuſq; ſemotis in ſatellitũ ſcęleſtorũq; hominũ ani
mã ſuã ponit. Quãobrē cũ in ſe:vt patet:diuerſiſſima iſta ſint:rex ſplendidus aer merito fingi põt & ei ē ali/
quid ſtabilitatis annexũ:ſiquid dici põt ſtabile caducis:vbi tyrãnus reſpectiue turbulenta nubes eſt nulli ſta
bitati annexa:& quę facile reſoluatur:ſeu a furore ſubiacentiũ:ſeu ob deſidiã amicoꝝ. His p̃miſſis arbitror
qd ſibi velit fictio abſq; difficultate videbimus. Aſſumiť ergo tũc i cęlũ Ixion:cũ celſa aio cõtēplamur:vt pu/
ta regnũ:purpura:ſplēdores egregios:eximiã gloriã:potētiã inexhauſtã:& quæ ſtultoꝝ iudicio regũ infini
ta ſunt cõmoda? nec imerito iouis atq; Iunonis videmur ſecretarij facti:dũ qd᷑ ad eos attinet:quaſi ex ſpe/
cula deitatis pręſumptuoſo ſpeculamur aio. Et tũc i iunonis deſideriũ trahimur:dum hos regios faſt⁹ aliud
q̃ ſint:ſtolido iudicio arbitramur. Tũc autē iunonē iterpellat de ſtupro Ixion:quando nulla præuia rõne:nul
lo iuſto ſuadēte titulo in id priuat⁹ hõ conat⁹ exponit:vt regno violēter pręſit. Sed qd ſit:ſi forſitã aliquid per
Centauri hoies feri.
ide q̃ritur? Illi nubes Iunonis effigiē habēs apponiť:ex quo cõcubitu:occupãtis .ſ. & occupati iperij ilico na/
ſcunť cētauri:fuere:q dē cētauri hoies armigerii elati animi:& imoderati:ac i oē nefas proni. vti ſatellites cer
nimus:& ſtipēdiarios:& miniſtros ſcelerũ ad quoꝝ vires fideq; cõfeſtim recurrit tyrannus. Qui iõ ex nube
naſci dicunť:quia ex ſubſtãtiis vmbratilis regni. ideſt ſubditoꝝ eorum emunguntť ſtipēdia:ex quibus in eoꝝ
exterminium impii nutriuntur. Demum Ixion a Ioue in terras e cælo pellitur:ideſt a natura rerũ. Poſtq̃ eni
cupidus intrauit dominium omiſſis cogitationibus ſplendidorum:quibus ſpe blanda:& fallaci exiſtimatio
ne oblectabatur:in anxias certaſq; trahitur curas:dum ſcilicet nocere incipit:quibus laboribus quantum/
cunq; continuis & amaris plenum ſit imperium:Hic inſuper quoniam ſe cum iunone concubuiſſe iactaſſet
ideſt ſe regem dicere auſus eſt:fulminatur a Ioue:eo ſcilicet fulmine quo exuruntur inſipidi:qui dum ſe ſom
niantes alis in cælum euehi arbitrantur:ſomno excuſſi repente ſe reperiunt pręcipitatos in terris. Nã dũ
turgido ſpiritu elati quantũcũq; violētia populoꝝ imperiũ teneãt:in ſe redeũtes ſtolide ambitionis ſomnũ
ab oculis pellũt:aduertunt quos angores itrauerint q̃s ambages:quos timores:quaſq; icognitas ante per
plexiones:qua aiaduertētia nõ aliter q̃ ab ignito fulmine cruciantť. Qui cruciatus ſi peccato aliquo eo tenēte
tyrannidē finireť:non apud iferos ſupplicio rotę volubilis dãnareť:ſed quoniã i pectore talis abſq; q̃ete aliq̃
circulari motu aſſidue circũuoluiť & veteres inouanť & nouę ſuperaddũtur:dũ hic huius iſidias:inde vires i
lius:illinc dei iudiciũ timidus expaueſcit. Rotę iſixus volubili diciť. Quę iõ plena ſerpentũ fingiť:qa curis nõ
ſolũ aſſiduis:ſed ēt mordacibus agitať. Seu aliter & breuius. Nubē regni dicemus fore ſpem ſumptã:quam
nõnulli ſibi male ſuis viribus mēſuratis certiſſimã faciũt. Quę ideo ſimilis Iunoni fingiť:q a ſperanti iam ſpe
ratũ poſſidere videť:nec aliter ſecũ q̃ ſi poſſideret:de re ſperata diſponit:& hinc fit:vt ex hac tam certa ſpe:
vt effectũ cõſequať:ſperãs ſibi vires pręparat:& ſic agēte ſpe. i. nube:cētauri oriunť. i. præparanť & cũ ad cõ
ſequendũ opere qd᷑ iã ſpe tenet inſipidus itrat labores adeo vt omittat cogitationes ſplendidas & i turbu/
lētias deueniat neceſſe eſt:& ſic a Ioue. i. a luce & ſplēdore cogitationũ cadit:ſeu deiiciť in terras & fulmina
tus vexetur i rotã vt dictũ ē. De hac aũt rota aliter ſēſiſſe videť Macro. illos. ſ. radijs rotaꝝ pēdere diſtrictos
Quid rota Ixiõis
qui nihil conſilio p̃uidentes:nihil rõne moderãtes:nihil virtutibus explicãtes:ſeq; & omnes actus ſuos for
tunæ cõmittentes caſibus fortuitis ſemper rotanť. Alij vero vbi Ixiõ Iouis & Iunonis ſecretarius dicebať ſē
ſerunt Ixionem augurem fuiſſe:eo q in aere caperentur auguria per quę ſecreta. i. ea quę futura ſunt ſolum
a talibus cognoſci credebantur. Quod autem ex nube genuerit centauros volunt nil aliud intelligi:q̃ q p̃
cio ſatellitum fidem aucupenť:quę ſic facile diſſoluitur alio ſuperueniente munere vt nubes fit. Dicit præte/
rea Fulgentius dromocridem i theogonia ſcribere Ixionem in græcia primum regni gloriam affectaſſe:&
ſibi centũ equites primum omnium cõquiſiſſe:ex quo centauri. i. centũ armati. Sed ego miror Ixionē primũ
apud gręcos regnũ optaſſe:cũ cõſtet ante tēpora Ixionis multos fuiſſe ſycioniis & argiuis reges q̃ & gręci
ſũt. Fuit. n. Ixiõ danao iperãte argiuis:poſſet tamē hic reſpõderi alios reges:q eũ p̃ceſſerũt ſpõte populoꝝ

q̄bus īperauerant extitiſſe. Ixion aũt primus fuit q per vim & tyrānidem regnũ occupare conatus eſt.

De Centauris Ixionis filiis in generali. Cap. XXVIII.

Centauri Ixionis & Nubis filii fuere: vt p̄mōſtratũ ē Hos volũt q̄dã apud theſſaliã equos ãte alios domuiſſe & iſignes euaſiſſe eq̄tes: & quoniã centũ cōuenere iuicē cētauri dicti quaſi centũ armati vel cētũ martes: nã græce arios mars ē. ſeu potius cētũ auræ: nã ſicut ventus velociter euolat ſic & hi centũ velociter currere videbanť. Verũtamē hęc latina ęthimologia eſt: quã græce dictiones minime patiũť. Ex eis talē refert Seruiꝰ fabulã: q̄ cũ q̄dã Theſſalus rex bobꝰ Oeſtro exagitatis ſatellites ſuos ad eos reuocãdos ire iuſſiſſet: & illi cũ curſu pedeſtri nō ſufficerēt aſcēderũt equos: & eoꝝ velocitate boues cōſecuti: eos ſtimulis ad tecta reuocarũt. Sic hi niſi aut cũ irent velociter: aut cũ eoꝝ eq̄ circa flumē peneon potarēt capitibus iclinatis locũ fabulæ ſtulta credulitas adinuenit: q̄ arbitratũ ē vnũ eē aīal ex equo & hoīe cōpoſitũ: & ſic poſtea ſemper pictũ ē. Hi tandē elati hoīes in nuptiis perithoi cibo pleni vinoq̄ madētes ſpōſam perithoo auferre conati ſunt: ſed reſiſtēte Theſeo ſuperati. Verg. aũt dicit illos fuiſſe lapithas. Eos aũt ſuperari atq̄ deleri Mars paſſus ē: eo q̄ illi ſacrũ nō exhibuiſſent cũ diis ceteris adoleſſent. Quaſi ex hoc velint quia omiſſa Martis ſeueritate: epulis & potationibꝰ vacãtes effœminati ſint: & ſic ſuperati. Si quid præter hoc ex eis hic fictionis haberetur: ſatis ſupra vbi de Ixione declaratum eſt.

Cētauri equorũ domitores.

Fe Euryto Ixionis filio. Cap. XXIX

Eurytus ex cētauris vnꝰ: vt refert Lactãtius: in domũ Oenei regis calydonię veniens Deyaniram quã paulo ante Hercules petierat & fidem præſtiterat ſe illam in vxorem ducturum: poſtulauit in cōiugē. Oeneus vi timēs ſpopōdit: & cōſtituto die dũ nuptias Eurytus celebraret ſuperuenit Hercules: & i ita cũ cētauris ibidē exiſtētibꝰ certamine eos occidit. & Deyanirã ſibi matrimonio copulauit. Ouidius vero non ſic: quinimo dicit: q̄ cũ perithous duxiſſet Hippodamiã coniugē & poſuiſſet in antro menſas cētauris: & ipſi epulãtes vino plurimo caluiſſent i laſciuiã venere & audiciã nimiã: & capiente Euryto Gippodamiã atq̄ trahēte eã: iſurrexit perithous atq̄ theſeus: & turbati caſu aduerſus eũ & ſocios iniere pugnã: & cũ abſtuliſſet Theſeus Hippodamiã Euryto eũ conantē manibus cratere ſumpto interfecit.

Hercules Centauros occidit.

De Aſtylo ex cētauris vno vate: Ixionis & Nubis filio. Cap. XXX.

Aſtilus ex cētauris fuit vnus: & quoniã augurio valebat futura p̄noſcens frēs monuerat ne bellũ aduerſus Lapithas aſſumerēt. Tandē cu ſe vna cũ eis in nuptiis reperiret: videretq̄ Driantē acriter inſiſtētē cedentēq̄ miſere quos cōtigere poterat: & ex ſuis etiã plures fugiētes timēs illiꝰ virtutē & ipſe fugã cœpit neſſoq̄ cētauro fugiēti dixit: vt dicit Ouidius: Aſtylus ille etiã metuēti vulnera neſſo. Ne fuge ad herculeos inquit ſeruaberis arcus. &c.

De Neſſo Ixionis & Nubis filio. Cap. XXXI.

Neſſus ex cētauris famoſiſſimꝰ fuit: hic cũ verſutꝰ hō plurimũ eſſet: & fuga manꝰ euaſiſſet lapithaꝝ: i calidoniã abiit: & ſecus Hebenũ eiuſdē regiōis fluuiũ morã trahēs: Deyanirã filiã Oenei regis amauit: tractu vero tēporis cōtigit q̄ eũte Hercule a Calidōia verſꝰ p̄riam vna cũ Deianira cōiuge/ab Hebeno fluuio pluuiis turgido detētus ē. Cui neſſus q̄ſi obſequiũ p̄ſtaturꝰ obtulit ſe. ſi natãs vellet trãſuadere fluuiũ: Deianirã i ripã alterã delaturũ. Q̄ď Hercules ãnuit Verũ cũ trãſuadaſſet velociter neſſꝰ hercule adhuc natãte: ratꝰ ſuo ardori cōceſſũ tp̄s: aura ocior cũ Deianira fugã arripuit. Hercules aũt ſũpto arcu: ſagitta eũ cōſecutꝰ ē. Qui dũ ſe ſauciũ cerneret: & periturũ agnoſceret: ne iultus occũberet: nouã cōmētꝰ fraudē: cōfeſti veſtimētũ ſãguine ſuo perlitũ exuit: & q̄ſi munus amoris deianire dono dedit: hãc illi aſſerēs eē virtutē: vt ſi illotũ ſeruaretť: poſſet ab omni amore forenſi in ſuũ reuocare herculē: dũmodo id ageret vt illo idueretť hercules. Quod credula Deianira ſeruauit: & poſt tēpus: dũ herculē amore Iolis captũ in ſuũ reuocare vellet: illũ: vt latius in ſeq̄ētibꝰ exprimetť: occidit. Neſſus aũt veſtimēto dato expirauit: vt vaticiniũ ipleretť aſtili. Statius hũc hebenum fluuiũ ob mortē neſſi cētaureũ cognoiat. Et Lucanꝰ de eo dicit. Et meleagreã macularꝰ ſanguine neſſi Hebenos calidona ſecat. &c.

Hercules Neſſi munere occubuit

De reliquis centauris Ixionis filiis. Cap. XXXII.

Ophionides: Grineus: Rethus: Arneus: Lytidas: Mędon: Piſenor: Caumas: Mermeros: Pholus: Menaleus: Abas: Eurinomus: Areus: Ymberꝰ: Oeneus: Aphidias: Elos: Patreus: Licꝰ: Cromis: dictis: Phareus Bianor: Nedymnus: Liceus: Hypaſō: Tereꝰ: Ripheus: Demoleō: Phlagreō: Ilen: Iphinous: Damus: Dorylas: Cyllarus: Ilonome fœmina: Thomus: Theleboas: Pyretus: Ethodus: Phidupus: Neſſeus: Odites: Stiphelus: Bromus: Antimachus: Elimus: Pyramus: Latreus & Monicꝰ: oēs fuere cētauri Ixionis Nubis filii: & in nuptiis perithoi: aut cæſi: aut fugati a lapithis: vt late in ſuo maiori volumine teſtatť Ouidius.

Libro metha. xii.

De Perithoo Ixionis filio q̄ genuit Poliptē Cap. XXXIII.

Perithous nō ex nube appoſita: ſed ex cōiuge fuit Ixionis filꝰ: vt dicit Oui duxerat hippodamē audaci Ixione natꝰ &c. Hic vt ferť: amicitia itegra Theſeo athenieſi iunctꝰ fuit. & cũ hippocamã ſecũdũ Lactãtiũ. Secũdũ aũt Ouidiũ Hippodamiã duxiſſet vxorē: vt ait Seruꝰ: circũuicinos populos cōuocauit ad feſtũ: ex quo ſecutũ ē: cũ in nuptialibus ſacris ceteri honorarentur dii: ſolus Mars omiſſus eſt: quã ob cauſam idignatus centauris indignantibus immiſit furorem: qui ſurgentes aduerſus Lapithas i pugnam: vt ſupra dictum eſt: plures ex cētauris ceſi occubuere. Lactantiꝰ vero dicit hoc in certamine Lapithas fuiſſe deletos: quod intelligendum eſt de his lapithis qui cētauri erãt Perithoum iſuper volunt Hippodamia mortua ſeu ea viuēte: & forte repudiata cum Theſeo amico ſuo conueniſſe: qui tunc forte celebs erat: ſe niſi ex Iouis genitis ſumpturos vxores: & cum iam Theſeus Helenam rapuiſſet: quę Iouis & Ledeæ filia habebatur: nec altera noſceretur in terris ea tēpeſtate a Ioue genita pręter

Peritho us & Theſe⁹ adiſeros deſcendant.

proſerpinã Plutonis cõiugẽ:cũ in celũ nequirẽt aſcẽdere:ad inferos eã rapturi declinauerunt. Verũ cerberus aduerſus Perithoum iſurgẽs:illũ primo interfecit ipetu.quẽ dũ iuuare conaret Theſeus: in magno vitæ fuit diſcrimine:& vltimo a Plutone detẽtus eſt. Tãdẽ redeũte Hercule ab hiſpania Gerióe ſuperato.& pda igẽti diuite:audito perithoi iſortunio:& captiuitate Theſei a tenaro ſpecu deſcendit ad iſeros:vt tragœd⁹ teſtatur Seneca in tragœdia Herculis furentis. Cui obuius cerberus factus:vt in eadẽ tragœdia plenius dicitur: ab Hercule victus atq; triplici ligatus cathena Theſeo cõceſſus eſt. Aliqui volũt cerbero ab Hercule barbã decerptã:quẽ liberato Theſeo.per tenarõ ad ſuperos triplici traxit cathena etiã renitẽtẽ. Põponi⁹ aũt i coſmographia ſcribit circa Euxini ſinus itroitũ haud lõge ab heraclea vrbe acheruſiã ſpecũ eſſe:ad manes vſque:vt fama fert.peruiũ:& ex eo ad ſuperos aiunt icolæ cerberũ tractũ. Sũt pterea nõnulli:q ad augendã fabulę fidẽ:cum venenoſis herbis locus abũdet:dicãt eas primo ex ſpuma tracti cerberi natas:nec i pceſſu a quoquã euelli potuiſſe. Quod hac hiſtoria fictum ẽ:æque ad hiſtoriã pertinet. Nã cũ clam latronũ more nõ tanq̃ ſtrẽnui iuuenes rapturi pſerpinã iuiſſent Perithous & Theſe⁹.nocte a cerbero cane perithous:vt legit occiſus eſt:& ab icurſantibus detẽtus Theſeus:p cuius liberatiõe Hercules ad iferos deſcendens.i.i regna moloſſo primo claua occurẽtẽ:& oia audentẽ canẽ domuit:atq; ligauit:& Theſeũ ſub iterminatione belli plutoni repetiit:qui illi cõceſſus eſt:& ſic cũ cane in atticã ſeu boeotiã rediere. Per barbã cerbero euulſã audaciam atq; robur debemus itelligere:q̃bus canis priuatus eſt. Nã expert⁹ Herculis clauã:& viſa viri cõſtãtia timid⁹ atq; mutus effect⁹ ſe victũ cõfeſſus eſt. Eſt eni hoib⁹ barba a natura cõceſſa in teſtimoniũ virilitatis:vt in moralibus placet Gregorio. Hãc ei quotiẽs tãgimus aut videmus nos eſſe viros meminiſſe debemus:& nobis ab his:quæ minime virum deceant cauere monemur.de reliquis alibi dictum eſt.

Acheruſia ſpec⁹

Barba virilitatis ſignum

De Polypoete Perithoi filio. Cap. XXXIIII.

POlypoetes perithoi fuit filius:& Hippodamiæ:vt Homerus in Iliade:dum dicit. Illos autẽ ducebat fortis bello polypites filius perithoi:quẽ imortalis genuit Iuppiter. Hunc polypitẽ perithoo genuit glorioſa Hippodamia. Hic vt per eũdẽ Homerũ patet in catalogo græco:cũ eis in Troianã expeditione iuit.

De Britona Martis.ix.filia. Cap. XXXV.

BRitona ſeu Briton nympha fuit cretenſis:& vt Lactantius aſſerit:martis filia:quæ cũ virgo adhę ſiſſet Dianæ:& perpetuæ facto virginitatis voto venationibus vacaret:eo q formoſa eẽt:Minoi regi cretẽſiũ placuit. Qui cũ ei renitẽti violẽtiã vellet iferre:nec aliunde virgini appareret effugiũ:ſe i mare dedit præcipitẽ.& ſic ab vndis abſorpta eſt:contigit poſtea vt piſcato retibus traheret ei⁹ cadauer in littus:porro:ſeu Dianæ:ſeu Martis turbatione factum ſit:peſtis ingens inſulę immiſſa eſt:quam videbant ceſſare non poſſe icolæ:niſi Dianę iſtituiſſẽt tẽplũ:& eã dictynnã appellarẽt:eo q piſcatorũ retia: quibus in terram deductum eſt britonę cadauer Δικτυα nominentur.

De Euadne.x.Martis filia & Capanei coniuge. Cap. XXXVI.

Euadnes i virũ ſũma dilectio.

EVadnes:vt Theodõtio placet Martis fuit filia:ex Thebe aſopi fluminis cõiuge ſuſcepta. Quę gdẽ Euadnes cõiunx fuit Capanei inſolẽtiſſimi hois & ex eo filiũ peperit:quẽ Sthenelũ vocauere. Credo ego hãc ferociſſimã fuiſſe fœminã:& iõ Martis dictã filiã: Quã ferũt adeo Capaneũ virũ ſuũ dilexiſſe:vt dũ fulminatus apud Thebas eius funeralia exercerent:poneretur q Capanei cadauer ſemiuſtũ in rogũ:ferre nõ potẽs tã ingentẽ animi dolorẽ:ſeſe inieciſſe flammis illud vrentibus:& ſic vna cũ viro exuſtam & imixtis cineribus in vrnam depoſitam.

De Hermionæ.xi.Martis filia.& Cadmi coniuge. Cap. XXXVII.

HErmionã poetę dicũt Martis & Veneris fuiſſe filiam:eãq relicta ſphinge:a Cadmo thebarũ rege coniugẽ ductã.huic Vulcanũ aiũt monile feciſſe pulchritudinis iſigne ſed iſauſti ominis portanti: & hoc ob odiũ in eã ſuſceptũ:qđ ex adulterio coniugis nata ſit. Ex hac inſuper Cadmus.iiij.ſuſcepit filias:& poſtremo:vt aiũt i ſerpẽtes verſę:in mortẽ vſq manſere. Cuius fictiõis abſconditũ hoc eſſe poteſt. Primo Veneris filia fuit Hermionæ.quantũ ad Cadmũ:qa pulchritudinis ſeu facetia ſua potẽs fuit in Cadmũ venereas immittere flãmas.i.libidinoſam flagrantiã qđ Veneris ẽ & hoc in quantũ ob ipſius deſideriũ Sphingẽ priſtinã cõiugẽ abdicauit. Martis vero filia ideo dici põt qa eidẽ cadmo cã fuit belli. Nã vt dicit Euſeb.paleſactũ iducens in teſtẽ Sphingos:ppter zelũ Hermiõæ a Cadmo cuius erat vxor diſceſſit & cõfeſti i eũ bella cõmouit & ſic Martis filia.i.belli cãm Cadm⁹ aſſumpſit vxorẽ. Monile aũt iſauſtũ a Vulcano conditũ accipi põt ppter iſauſtũ huiuſce matrimonij exitũ:eo q ab amphione & zeta regno priuati:& in exilio pulſi ſunt. Qđ aũt in ſerpentẽ verſa ſit põt itelligi ſeu qa exul circa iſima vti ſerpentes icedũt ſe cũ viro exercuit vbi dũ regnaret vacabat excelſis ſeu qa per diuerſa poſt exiliũ nũc huc nũc illuc errauere vt ſerpentes.ſeu quia affecti ſenio pectus in terram verſum vti ſerpentes faciunt q pectore gradiunt iceſſere.

Hermiones monile iſauſti ominis.

Quis primũ aĩal occidit.

De Heperuio.xij.Martis filio. Cap. XXXVIII.

HYperiũ Martis fuiſſe filiũ aſſerit i libro naturalis hyſtoriæ Ply.de quo nil aliud repeniſſe memini.niſi q idẽ Plynius dicit eum.ſ.primum fuiſſe.qui occidit animal.& ob id puto cum opus ſæuũ viſum ſit Martis filium dictum.

De Etholo.xiij.Martis filio. Cap. XXXIX.

Iaculi repertor quis

ETholus Martis fuit filius vt Ply.in libro naturalis hyſtoriæ teſtatur eiuſq fuiſſe compertum iaculum dicit. Credo ego hũc Etholum regem fuiſſe Etholię.& ab eo forſã denominatã fore regionem illam.in qua cum bellicoſi plurimum populi ſint & ipſe Etholus vt in euentũ eius oſtendit: cum bellicoſus homo eſſet ab ipſis Etholis Martis filius dictus eſt.

De Remo:xiiij.& Romulo.xv.Martis filijs. Cap. XL

REmꝰ & Romulꝰ ſeu romꝰ:vt veteres aſſeruere Romani:Martis fuere filij:ex Ilia veſtali virgie ſuſcepti. Ex qbꝰ vbi de faſtis refert Ouidiꝰ:ꝙ cũ Ilia vrna ſũpta iret aquã latura ꝓ ſacris ſub ſalice feſſa cõſedit:& canẽtibꝰ auibꝰ i ſono ſoluta:a marte viſa & oppꝛſſa ẽ ei vero dormiẽti viſũ ẽ:ſe i cõſpectu ignũ veſtaliũ ſtare:& i focos vittas laneas:qbꝰ obũbratũ caput hẽbat cecidiſſe:& ex eis duas cõſurgeꝛ palmas:q̃ꝝ altã maior rais torũ occupauerat orbẽ.Quas cũ moliret patruꝰ excideꝛ:a pico martia aue:& lupo tutatę fũt. Quę cũ ex eo cõpreſſu:quẽ dormiẽs paſſa fuerat:gemios peperiſſet:iuſſu Amuli regis albanoꝝ patru ſui vt ꝓijcereñ i tyberi delati:cũ tumuiſſet pridianꝭ hymbris cã flumẽ:nequeũtes delatores deuenire ad alueũ:illos i ripã depoſuere:ibi aliquãdiu a pico nutriti:aduẽit lupa q̃ catulos perdiderat & admotis labellis eoꝝ vberibꝰ eos educauit. Figmẽti huiꝰ rõ ſatis ſumiꝛ ex Romãoꝝ ãnalibꝰ.Hẽtur.n.ꝓ cõperto Iliã ex icognito pr̃e vno partu Remũ & romulũ peperiſſet:ſic vittæ virginitatis teſtimoniũ ferẽtes i ignẽ cecidere:duo nati duę fuerũt palmę:q a victorioꝝ fuere iuuenes:ſed alter magis.ſ. Romulꝰ q romanũ fũdauit iperiũ:per qđ ois orbis ſuis & ſuoꝝ.ſ. victoriis ſubactꝰ ẽ.In hoc ſeuiꝛ voluit patruꝰ dũ abijci iuſſit. A pyco aũt educatos iõ dixere:q a picꝰ formicis alaꝛ:per q̃s agricolæ itelligũꝛ:ſic:& ipſi a fauſto paſtore regio:q agricultor erat collecti:& ſeruati ſunt:& a lupa nutriti ẽẽ ſũt:quoniã ab accha laurẽtia fauſtuli cõiuge lactati & materna ſolertia gubernati fuere:quã lupã vocauere:eo ꝙ nobile ſcortũ fuit:& tales nũcupãꝛ lupę:ob auaritiã:cã cuiꝰ pudicitiã ꝓſtrauere:& ide in hodiernũ vſq; cellulæ taliũ lupanaria appellãtur. Qđ ãt ex Marte geniti ſint ad cõtegẽdã cõditoꝝ tã iclytæ gẽtis ifamẽ origiẽ adinuẽtũ ẽ:cõuenientibus ẽt moribus iuuenũ figmẽto:rapaces & ꝑdões & elati ai atq; bellicoſi fuere:de qbꝰ dicit Titꝰ Li.qđ cũ Amuliꝰ Nũitorẽ fr̃em regno expoliaſſet. Lauſũ eiꝰ occidit filiũ:& iliã ad auferẽdã ſpẽ ꝓlis veſtalẽ dicauit virginẽ:ex q̃ cũ nati gemini:& iuſſu Amulij eẽnt expoſiti:a Fauſtulo rerũ cõſcio educati:poſito cũ captiuis a ſociis duceret alter:& alter q̃ſi accuſator cũ cõſociis ad Amuliũ veniſſet:cõſurgẽtibꝰ hic accuſatore inde accuſato i regẽ:eũ occiderũt:& genꝰ ꝓfeſſi ſuũ:auo eoꝝ Numitori ſeni regnũ reſtitueꝛ. Ipſi vero:vbi nũc Roma ẽ ſibi cõdideꝛ vrbẽ. Et dũ de ſe vterq; nouę vrbi nomẽ vellet iponere:in hãc cõcordiã ex cõpoſito deuenere:vt ſiqs fauſtius ſũpſiſſet augurũ ex diuerſis mõtibꝰ:is nomẽ iponeret ciuitati. Ex quo ſecutũ ẽ:vt ſex vultures videret Remus.xii. Romulꝰ q̃obrẽ quoniã plures vidiſſet:Romã a ſe nũcupauit vrbẽ: Remꝰ aũt poſtea:q a ſulcũ loco muri ſignatũ cõtra edictũ Romuli ſuperaſſet:ſeu aliã ob cãm:a Romulo viſũ ſit:a Fabio Romuli duce remꝰ cultro paſtorali occiſus ẽ:Et ſũt q arbitrenꝛ eũ ibidẽ ſepultũ vbi futuri muri veſtigiũ trãſgreſſus ẽ:oſtẽdunt q; hodierni pyramidẽ i muro ſaxis i altũ egeſtã cadaueri ei; ſuperædificatã.

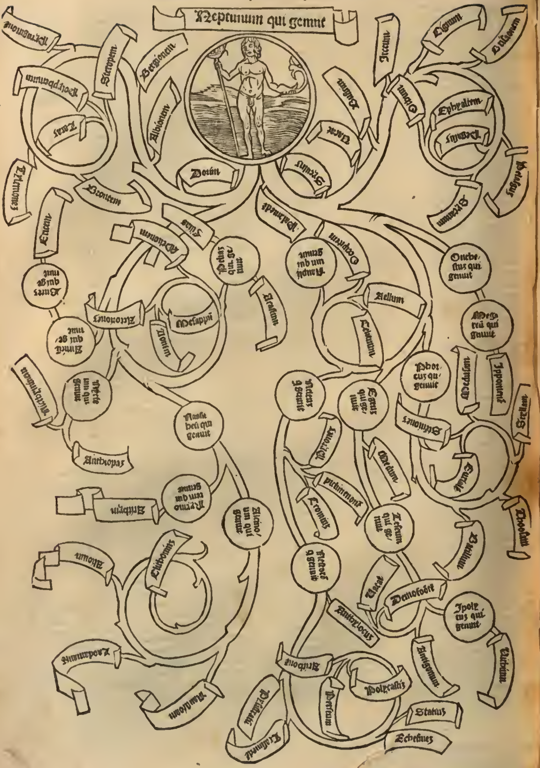
[Margin: Picꝰ marcius — Atra laurentia — Lupa qđ — Remi mors.]

De Romulo tantum.xv.Martis filio. Cap. LI.

ROmulꝰ Iliæ & Martis fuit filius:vt ſupra ꝓxio mõſtratũ ẽ Eſto dicat Seruius hũc Romũ appellatũ fuiſſe. Veꝝ ꝓ Romo Romulꝰ blãdimẽti cã dictũ.Nã gaudẽt dimũtiõe blãditiæ Hic q̃dem primus fuit Romãoꝝ rex bellicoſiſſimꝰ hõ adeo:vt merito Martis filius crederet.Nulla.n.ei qes vnq̃ fuit Hic multos ex adiacẽtidꝰ vrbi populos armoꝝ vi ſuę ditioni ſubegit. Et quoniã vir belloꝝ fuit pauca ſacra apud nouũ populũ:quẽ ex fugitiuis & latroĩbꝰ aſylo facto cõgregauerat:& ſabinas mulieres fraude captas cõgregatis cõceſſerat:inſtituerat. Sed iter alia laurẽtalia intulit:hãc ob cãm:vt dicit Macrobius:q a vt Macer i hiſtoriaꝝ libro refert:Fauſtuli cõiũgẽ accã laurẽtiã Romuli & Remi nutricẽ:regnãte Romulo Carutio cuidã tuſco diuiti nuptã auctãq; præmortui Carutij hereditate:Romulũ quẽ nutriuerat hæredẽ liqſſet.& ſic ob id pietatis cã feſtũ laurẽtaliũ iſtitutũ. Nõnulli aliter opinãtur dicẽtes. Nõ a Romulo ſed ab ipſa Acca laurẽtia hoc introductũ ſacrũ:& a Romulo cõtinuatũ. Quæ opinio roborari videꝛ auctoritate Fulgentij:q in libro antiquoꝝ ſermonũ dicit ſic. Acca laurentia romuli nutrix cõſueuit ꝓ agris ſemel i ãno ſacriſ caere cũ.xij.filijs ſuis ſacrificiũ ꝑcedẽtibus:vnde dũ vnus mortuꝰ eẽt:ꝓpter nutricis gratiã Romulus i vicẽ defũcti ſuccedere pollicetur:vnde & ritus ꝓceſſit cũ.xij.& hi.xij.q ſacrificarent deinceps Aruales dicti ſũt fratres: ſicut Rutilius geminus in libris põtificalibus memorat. Hic iſuper ãnũ:ꝑmꝰ Romãis ex.x. mẽſibus ordinauit. Quoꝝ primũ a Marte patre martiũ appellauit:p̃terea centũ fore patres iſtituit:quos Senatores nũcupauit:& q ex his naſcebãtur patricij dicebanꝛ. Inde ſedato ſabinaꝝ ob raptũ mulieꝝ:bello:diuiſit in curias & eqtũ tres cẽturias deſcripſit:& alia multa fecit bellica:potiuſq̃ pacis tẽpora ꝓſpectãtia. Inde multaꝝ inſignis victoriaꝝ:dũ apđ capas paludes:ad recẽſẽdũ exercitũ cõtionẽ haberet coorta ſubito tẽpeſtate maxima cũ fragore cęli & tonitruoꝝ ſtrepitu igẽti:atq; dẽſo nymbo cõtectꝰ ẽ. adeo vt eiꝰ cõſpectus auferretur a plebe:nec vlterius i terris poſtea viſus ẽ. Creditũq; ẽ a patribus:eo ꝙ plebi videreꝛ fauere nimis:trucidatũ & i paludẽ cadauer eius deiectũ. Sed poſtq̃ plebs nobilitatis metu aliquãdiu tacuit a nonnullis initio facto: deũ deo natum regẽ parẽtẽq; vrbis Romanę ſalutare cœpere:& vota exhibere. Quã ſtolidã opinionẽ unꝰ nobilꝭ viri cõſilio roboratã aiũt. Nã Iuliꝰ ꝓculꝰ qui ex ſtirpe Aeneę creditꝰ cũ Remo Romuloq; alba relicta Romã deuenerat:& in ciuitate ſollicita deſiderio perditi regis in cõcionem prodijt. Romulus quirites parẽs vrbis huius prima hodierna luce cælo repẽte delapſus ſe mihi obuiũ dedit:cũ perfuſus horrore venerabũdus aſtitiſſet.petẽs cõtra:vt intueri fas eſſet. Abi nũcia inqt Romãis cæleſtes ita velle:vt mea Roma caput orbis terraꝝ ſit:ꝓide rẽ militarẽ ſciãt:& ita poſteris tradãt nullas opes hũanas armis romãis reſiſtere poſſe. Hoc inquit locutus ſublimis abijt. Ex quo factũ vt ſub nomie quirini:ſic enim q a haſtatus incederet:& haſta quiris ſabina ligua diceretur appellatus:& deus habitus ſit:Plinius tamẽ vbi de viris illuſtribus dicit:Romulũ a curibus Sabinoꝝ oppido Romanos appellaſſe quirites:deceſſit q̃dem poſtq̃ annis. vij.&. xxx. regnaſſet:& regnare cœpit anno mũdi.iiij.M.cccc.xlv.natus ãnoꝝ.xv.vt ſcribit in libro tẽpoꝝ Eeuſebius. Et quoniã vltimus ex compertis ex prole Martis eſt.libello nono ſecum libet finem imponere.

[Margin: Romuli geſta — Fratres aruales — Patricij qui. — Iuliꝰ ꝓculus Romulũ deum fecit.]

In decimo cum ſtirpe tua Neptũne notaris.

¶ Genealogiæ deorum gentilium Liber decimus. Proœmium.

MEDIterraneum mare aphrico & aſiatico atq; euripo littore terminatum: mille/
conſpicuum inſulis: opere Herculis regum inclyte inter Abilam & Calpem occi
dentalia promontoria: que Ponponius columnas Herculis vocat: ad terras de
miſſum noſtras: ex oceano vetuſtiſſimi homines credidere. Ex quo ſic deo ſua
liberalitate noſtris oportunitatibus prouidente ingens mortalibus commodū
conſecutum eſt. Quid enim ſpectare diuino præſtante lumine rates humano
excogitatas ingenio: & artificio fabrefactas: nūc remigio ſulcantes vndas: nūc
velo tenſo ventorum impulſas ſpiritu: quibus omne grande defertur onus./
Quid eorum excogitare audaciam: Qui ſe primo vndis incognitis: & inexpertis
flatibus credidere: horror equidem eſt horum tamen: & ſi non ſemper vt plu
mum tanta fuit fides aut audentium fortuna: vt tranſfretantes peregrinatione longinqua: non dicam curſu
ſolum: ſed volatu celeri delati aurum metallaq; cætera eois: veſtes purpureas: & aromata: lapides præcio/
ſos: & ebora occiduis: peregrinas aues: & balſama: ligna noſtris ſyluis incognita: gummas: & ſudores ar/
borum reliquos: radiceſq; non omni ſolo familiares: ex quibus tam ſanis q̄ ægris corporibus medicamina:
atq; oblectatiões ſequunť inumeræ. Et quod non minimū humani generis. r. p. bonum eſt. His agentibus
nauigationibus maris huius factum eſt: vt cymber: & celta altero orbis angulo nonnunquam ſentiant: qui
ſint Arabes: quid mare rubrū: quid & ſabea nemora ſudent: hyrcanꝰ: & tanais incola athlanticos noſcant
heſperidas: & eorum etiam guſtent aurea mala. feruētes ethiopes: & Nilū & libycas poſtes: gelidꝰ Hyper
boreus luſtret & ſarmata. ſic & Hiſpanus Mauruſq; viſitatus viſitet: perſas & indos & caucaſū: & tyles vlti/
ma calcet taprobanis littora: & cum ſua inuicem permutant bona non ſolum mores legeſq;: & habitus mi
rentur ſit: quinimmo qui ſe dnm alterum intuetur ex altero q̄ ſit mundo: nec vno eodem ſecum illo ambiri
oceano arbitratur ritus miſcet fidē mercimonijs cōmunicet: amicitias iungat: & dum ſua docent ydiomata
diſcant & aliena: & ſic fit vt quos fecerat diſtantia locorum extraneos nauigatio iungat faciatque cōcordes
Sunt præterea & alia multa: quæ ſi tanta non ſint admiratione conſpicua: ſunt forſan vtilitate continua ca
riora: præbet hoc mare lembis infinita piſcationum cōmoda: quibus fit: vt opipares diuitum menſæ ma/
gnis: atq; ſapidis piſcibus onerentur: & pauperes minoribus nutriantur. Hoc inſuper præſtante tranquillo
ex inſulis fertilibꝰ pecora iumenta atq; frumenta: & opportuna quæcunq; victui & continentem etiam alter
utrum deferantur: dat validis infirmiſq; lauacra: & ſale ſuo valere facit inſipida: humectat ad: acētes vndiq;
terras eiuſque meatu ſubterraneo fiſtulas implet: ex quibus fontes habemus & flumina: quorum niſi ſuſce
ptor adeſſet: in conuallibus maxima hominum peſte marcerēt. Quid multa referam: hoc tam ſingulare bo
num cunctis: vt priſci finxere poetæ in diuiſione regni trium filiorum Saturni: Neptunno contigit: & eius di/
ctus eſt deus: cuius quoniam prolem explicaturus ſum: libuit meipſum per eius beneficia circumagere pau
lulum. Vt ſi dum aliorum nauigans poſteritates exquirens: ſi abſque periculo cimbulæ meę ſulcare permi
ſit: nūc exquirenti ſuam tranquillum ſe præbeat. Quod oro: vt ille faciat: qui illud in caracliſmo infra littora
reuocauit.

Audaces fuere q nauigia inuenere

Nauium vtilitas.

¶ De Neptūno nono ſaturni filio. Cui. xxxv. fuiſſe filios legimus: quorū hęc ſunt nomia. Primus Dorꝰ. ij.
Amicis. iij Phorcꝰ. iiij. Albion. v. Borgion. vi. Tara. vij. Polyphemus. viij. Tilemꝰ. ix. Brōtes. x. Steropss. xi.
Pyragmon xij. Nauſithoꝰ. xiij. Melion. xiiij. Actorion. xv. Aon. xvj. Meſappus. xvij. Buſiris. xviij. Pegaſꝰ. xix
Nicteꝰ. xx. Irceus. xxj. Pelias. xxij. Neleus. xxiii Cignus. xxiiii. Chriſaor. xxv. Othus. xxvi. Ephialtes. xxvii.
Aegeus. xxviij. Oncheſtꝰ. xxix. Pelaſgus. xxx. Nauplius. xxxi. Celeno. xxxii. Aello. xxxiii. Occipite. xxxiiii.
Sicanus: xxxv. Siculus. Capitulum. primum.

NEptūnus Saturni & Opis fuit filiꝰ: & dū natꝰ ē a matre fuit abſcōditus: ne a Saturno occidere
tur: vt i Sacra hyſtoria legiť. Hūc veteres maris dixere deū quo ex carmie Maronis patet
dum dicit. Maturate fugam regiq; hęc dicite veſtro Nō illi imperium pelagi ſeuum. q; tridētē:
ſed mihi ſorte datū. Neptūno ſupra. Quod forſā ab Homero ſumptū eſt: dū in perſona Ne
ptuni ſic i Iliade dicit. Tres ei Saturno ſumꝰ frēs: quos genuit Rhea. Iuppiter & ego. Ter/
tuis autē dites mortuis dominans. Tripliciter autē oia diuiſa ſūt: cuilibet autē cōtigit honor
certe mihi contigit antiquum fretum habitare ſemper &c. Huic præterea dicit Albericus vxorem fuiſſe no/
mine Amphitriten: & ampliſſimam: ſed ex pluribus mulieribus prolem. Et cum illi currum comiteſq; de/
derint: qualiter per regnum incedat ſuum: pulchræ deſcribit Vergilius dicens. Iungit equos currum genitor
ſpumātiaq; addit. Frena feris: manibuſq; omnes effundit habenas Ceruleo per ſumma leuis volat æquo
ra curru. Subſidunt vndæ tumidumq; ſub axe ſonanti. Sternitur æquor aquis fugiunt vaſto æthere nim
bi. Tum variæ comitum facies immania cete Et ſenior glauci chorus Inouſq; Palemon. Tritoneſq; ci/
tiphorciq; exercitꝰ ois: Leua tenet thetis & melite panopeaq; virgo. Niſeaq; Spio taliaq; cymodoceq; &c.
Sed Statius aliter eius deſcribit excurſum dum dicit. Qualis vbi æolio demiſſos carcere ventos: Dux p̄ ſe
neptunus ait magnoq; volentes: Inijcit ægeo triſtis comitatus eunti. Circum lora fremūt nimbiq; hyemeſ/
que profundę Nubilaq; euulſo terrarum ſordida fundo Tempeſtas &c. Huic īſuper de impoſitione nomi/
nis: cum Minerua litigium fuit: quod quoniam vbi ſupra de eadem dictum eſt: ſatis plene deſcribitur: reite/
raſſe ſuperuacaneum duxi. Sic & de muris Troiæ ab eo & Apolline conſtructis. vbi de Laomedonte legiť:

nuenitur. Volunt eum inſuper Iunonis fuiſſe alumnum & loco ſceptri geſtare tridentem : & rerum illi fun/
damenta ſacrata. Ex quibus quid ſenſerit decepta vetuſtas videndum eſt. Neptũn⁹ maris deus a fingẽtib⁹
dictus eſt: eo ꝙ ſic in ſacra legitur hyſtoria: Iuppiter Neptũno imperiũ dat maris: vt inſulis omnibus: & quæ
ſecus mare loca eſſent omnibus regnaret &c. Hinc poetæ poſtmodum vbi regem dixiſſet hyſtoriagraph⁹:
Amphi/trite Ne/ptũni vxor. deum fingendo dixere: quæ fictio adeo adoleuit: vt etiam qui ſe prudentes arbitrabãtur: infanda credulita
te caperentur. Amphitriten aũt illius ideo dixere coniugem: quia ſemper mari iunctus ſit ſonus: qui vbiq; in
littus fit: in circuitu orbis proijcientibus ſeſe vndis in terrã. dicitur enim amphitrites ab amphi: quod eſt cir/
cum: & triton maris ſonus: & ſic circunſonans. Currus autem habet deſignare motum eius in ſuperficie: qui
cum reuolutione & rumore fit vt currus faciunt rotæ. De eius inceſſu & comitiua : quod a Vergilio ſcribitur
redeuntis in tranquillitatem maris mos ſeu natura ponitur. A Statio vero contrariũ deſignatur: qualiter. ſ.
Tridẽtis ſignifica/tio. ex tranquillitate mare efficitur procelloſum. Mare autem Iunõis fuiſſe alumnum ideo dictum eſt : quia aer
ex aquis ſuſcipit incrementum: vt vbi de Iunone dictum eſt. Tridens autem ſceptrũm illi conceſſum tripli/
cem aquæ proprietatem oſtendit. Eſt enim labilis: nabilis: & potabilis. fundamenta vero illi cõſecrata ſũt
quia eius opere terra moueatur: & ob id ab Homero vocatur ſæpiſſime Ennoſigeos: quod idẽ eſt quod ter
ra mouens: & propter hoc voluerunt inſipidi id quod ſibi ſacrũ eſſet ab eo deberi ſeruari. O q̃ male legerãt
dauidicum illud. Niſi dominus ædificauerit domũ in vanũ laborant qui ædificant eam. & hi potiſſime qui
Neptũno fundamenta commodant: cum nil ſtabile: niſi fundetur in petra: petra autem Chriſtus eſt. Vocãt
eum Neptũnum: vt ait Rabanus & Iſidorus: quod nubat: ideſt mare terram tegat: vel vt dicit Albericus: eũ
anando dictũ quaſi ob id moueatur quod in eo res natent. Ridiculum eſt ob id inopinato regis nomine vel
le regni qualitates exprimere.

ℭ De Doro primo Neptunni filio. Cap. II.

DOrus vt dicit Seruius Neptũni fuit filius: quem alij in parte græciæ regnaſſe volunt: ibiq; tantæ fu/
iſſe auctoritatis: vt omnes apud quos geſſit imperium: ab eius nomine dori nũcupati ſint. Iſido/
rus vero vbi de æthimologijs : & Rabanus in libro de origine rerum dicunt. Dorus Neptuni &
Elopis filius fuit: vnde Dori nomen & originem ducunt: ſunt autẽ græciæ pars: ex qbus etiam co/
Dorica lingua vñ. gnominata tertia lingua græcorum: quæ dorica appellatur. Cur autem hic neptũni dicatur filius: talis vide/
tur ratio. primo enim poſſibile eſt eum neptunni regis fuiſſe filium & tam virtute ſua: q̃ auctoritate patris in
magnum deueniſſe nomẽ: vt fit: & de hoc ſatis dictum ſit. Conſueuere præterea veteres: & potiſſime qui ge
neroſi erant animi a proprijs ſedibus: ad alias trãſmeare: nonnunquã motu proprio ob cupiditatem glorię
Neptũni filius q̃re aliqs di/catur. & aliquando ſeditionibus pulſi: vel alia neceſſitate coacti. qui eo ꝙ nondum vbiq; peruij eſſent mõtes & te
nebroſa vetuſtate nemora complerent omnia. quia littora colerentur: tãtum mediterraneis fere neglectis
locis nauigio ferebantur: & vbi applicabant: ſeu in littore occupato: ſeu ſponte incolarum ſuſcepti: ſi vidẽtiũ
opinione erant vel efficiebantur inſignes: dum nationis eorum alia non haberetur ab incolis rudibus noti/
cia: ꝙ per mare veniſſent: & vt etiam eius originis gloriam ampliarent: confeſtim neptunno attribuebant:
eumq; neptunni filium nuncupabant. Si forſan huiuſmodi homo terreſtri aduenſſet itinere: terræ illum fi/
lium eſſe dicebant: quod multis contigiſſe indocta teſtatur antiquitas. Et ne ſæpius reiterandus ſit ſermo
ſic de reliquis Neptunni filijs: ni alia ratio demonſtretur: intelligendum ſit.

ℭ De Amyce vel amyco Neptunni filio qui genuit Buthem. Cap. III.

AMycis vel amycus fuit Neptũni & Melites nymphæ ſecũdum Seruium: qui eũ dicit a pol/
luce certamine ſuperatum. Quod Lactantius apertius explicans dicit: quod cum pollux
cum argonautis ad bebritium nemus appuliſſet: & eum Amycus bebritiorum rex ad ce/
ſtuum prouocaſſet certamem haberetque ſemper hanc conſuetudinem vt inſidiaretur in
trantibus bebritium nemus: & ſub titulo euocationis in certamen illud aduenas deduce/
ret & occideret: contigit ꝙ cum in illud perduxiſſet Pollucem: & ſuperatus illi vellet vim i
ferre. conuocatis a Polluce ſocijs ibidem occiſus eſt: vbi alios occidere conſueuerat Theodontius vero di/
cit hũc ex Melanthone Prothei ſenis filia Neptũni fuiſſe filium. Verum ego magis Seruio credam: cum di/
Bebricia regio. cat Leontius eum ex melita inſula haud longe a ſicilia ibidem deueniſſe & bebritiæ regnum viribus occu/
paſſe. Eſt enim bebritia regio quæ poſtea bithynia nuncupata eſt proxima troadi.

ℭ De Buthe Amyci filio qui genuit Ericem. Cap. IIII.

BVthes: vt aſſerit Theodontius filius fuit Amyci regis bebritiorum. Quem dicit Leontius ob pa/
tris ſęuitiam eo ab argonautis ceſo. regno pulſum & cum melita auitum regnum repeteret : poſt
Lycaſtę nobile ſcortum. aliquales errores paruo nauigio drepanũ in ſicilia deueniſſet: ibidem a lycaſte nobili atq; pulcher
rima ea tempeſtate meretrice hoſpitio ſuſceptus eſt: qui cũ forma valeret & moribus & ętate: a
lycaſte facile adamatus eſt. cuius cum eſſet vſus contubernio: ex eo filium ſuſcepit: quem Ericem nuncupa
uit. Et quia Lycaſtes ob eximiam pulchritudinem & meretricium ab incolis Venus vocaretur : fabulę dat⁹
eſt locus Buthem. ſ. Ericem ex venere ſuſceptum.

ℭ De Eryce Buthis filio. Cap. V.

ERyx: vt Theodontio placet: filius fuit Buthis & Veneris. Seruius autem dici Neptunni & Vene/
ris & ex numero argonautarum fuiſſe: & ait ꝙ cum Venus ſpatiaretur in littore ſiculo a Neptun/
no oppreſſa Ericem concepit. Quod prędictis male conſonum eſt. Eſto dici poſſe Buthem ho/
minem exterum & a mari vectum Neptunnum dici. Hic Eryx regnans in ſicilia & viribus potens
hoſpitibus legem poſuerat : vt ſecum ceſtibus decertarent : qui tandem ab Hercule ex hiſpania redeunte

victus occubuit. Sane Theodontius hiſtoriã continuãs generatiõis eiuſdem dicit: q cũ tam iure parentũ q̃ maximarum diuitiarũ meretricio quæſitarũ licaſtis ampliſſimũ in eo ſiciliæ angulo dominiũ poſſideret: & vmbus Butis etiam ampliatum: ea moriente Eryx tam theſauro q̃ egrigio matris titulo licet falſo elat⁹ ſe loci regẽ dixit: & in culmine propinqui drepano mõtis: tẽplũ ingens cõſtrui fecit: quod matri dicauit: & vocari iuſſit templũ Veneris erycinæ. Tandẽ inſolens nimiũ ab Hercule occiſus eſt. & in monte ſepultus vbi matri condiderat templum.

De Phorco tertio Neptunni filio: genuit Bathillum: Thooſam: Scyllam: Meduſam: Stenonem: & Eurialem. Cap. VI.

PHorcus. vt dicit Seruius: Neptũni & Thooſiæ filius fuit. hũc dicit Varro regem fuiſſe corſicæ & Sardiniæ: & ab Athlante rege nauali certamine ſuperatum: & cum magna exercitus ſui parte obrutum: quamobrem ſocij qui fuere ſuperſtites in ſuam conſolationẽ eum in marinum deũ fuiſſe conuerſũ dixere: & ſic maris dictus eſt deus: fauẽtibus poeticis fictionibus deſiderio atteſtantium: & ſic videtur ea demerſione phorcum ſibi deum patrem & deitatem quæſiſſe.

De Bathillo Phorci filio. Cap. VII.

B Ath llus: vt dicit Theodontius: filius fuit Phorci: & marini monſtri: de quo & ſi quædam alia referat litteris a lituris deletis legiſſe nõ potui: nec aliud vſq̃ alibi vidiſſe memini.

De Thooſa Phorci filia: & matre Polyphemi Cap. VIII.

THooſã dicit Seruius Phorci fuiſſe matrẽ: Verũ Homerus id odyſſea eiuſdẽ Phorci dicit fuiſſe filiã. Sic. Anthicheũ Polyphemũ: cuius potẽtia eſt magna oibus ĩ cyclopibus. Thooſa aũt ipſũ genuit nympha phorcinos filia man ſie fece prædominãtis Et ſic apparet hãc phorci filiã fuiſſe: & ex Neptũno peperiſſe Polyphemũ cyclopẽ. Nec aduerſatur quod dicit Seru⁹ eã phorci matrẽ cũ duę potuerint eſſe eodẽ nũcupatæ noie: quaꝝ altera fuit mr̃: altera vero filia. Alij Thootam vocant

De Scylla filia Phorci. Cap. IX.

SCylla: vt ait Seruius Phorci & crotheidos nymphæ filia fuit. quã vt ait Ouid. Glaucus ex Anthidone ciuitate marinus deus amauit: & quoniã illã cyrci filię ſolis: quæ iliũ diligebat. pręponeret. irata Cyrces fontem: in quo conſueuerat ſcylla lauari venenis infecit: adeo vt dũ deſcendiſſet ſcylla in eum more ſolito pubetenus repente in varias eſt mutata formas. Attamen cũ ſuam deformitatẽ horreret: ſeſe in propinquũ pręcipitauit mare: & Glauci amãtis ſui opere dea marina facta eſt. Alii marinũ monſtrum effectam dicunt: cuius formam ſic deſcribit Maro. At ſcyllã cæcis cohibet ſpelunca latebris Ora exertantẽ & naues in ſaxa trahentem. Prima hois facies: & pulchro pectore virgo Pubeten⁹ poſtrema imeni corpore piſtrix. Delphinũ caudas vtero cõmiſſa lupoꝝ Præſtat trinacrii metas luſtrare pachini: &c. Homerus autẽ longa carminũ ſerie aliter ĩ odyſſea deſcribit fere in hac ſentẽtia. Dicit enim eã latrantẽ. & catuli vocẽ habere nuper geniti: aſpectu horribilẽ: & pedes habere. xij. cũ ſex capitibus: & ĩ omne caput os ingẽs cũ trinis ordinibus dentiũ plenis nigra morte: eãq; in ſpelũcæ medio morantẽ capita extra mittere in profundiſſimum mare: piſcariq; vt delphines capiat vel balenas. Leontius autẽ aliã a ſuperiori de ſcylla recitat fabulã. dicit q cũ ſcylla miſceretur Neptũno amphitrites eius cõiunx cõmota zelo ſparſis in aquis pharmacis: in q̇b⁹ lauari cõſueuerat: eã vertit ĩ caninã ferã: quã Hercules cũ p̃da Gerione hiſpano ſuperato rediẽs: eo q ſibi boues abſtuliſſet occidit. Verũ illã pater eius reuocauit in vitã. His pra miſſis quid cõtegãt enucleandũ eſt. Sũt ergo qui exiſtiment olim in littore calabro freto tenui a ſiculo ſeparato aduenã fuiſſe mulierẽ ſũma pulchritudine: & aſtu plurimo valentẽ: & cũ fenienti vtereť pruritu modeſtia morũ & honeſtate oris: q̇bus virginẽ ſeu pudiciſſimã fingebat mattonã: illectos hoſpites in cõcupiſcentiã ſuã nudabat ſubſtãtijs: & hic datũ fabulæ locũ. Fulgentius autẽ de ea aliter ſenſit in moralem ſenſum æque fictionẽ trahens: & dicens ſic. Scylla ei græce quaſi σκυλμον dicta eſt: quod nos latine confuſionẽ dicimus: & quid confuſio: niſi libido eſt? quã libidinẽ Glauc⁹ amat. Glaucus eni gręce: luſcitioſus diciť. vñ & glaucomata dicimus cęcitate: ergo oĩs qui luxuriã amat cæcus eſt. Nã Antheodonis filius dictus eſt. Antheodon enim græce quaſi anthidon: qđ nos latine cõtrariũ vidẽs dicimus. ergo lippitudo ex contraria viſione naſcitur. i. ex re cõtraria viſui. Scylla vero in modũ ponitur meretricis: quia oĩs libidinoſa canibus lupiſq; imũdis atq; ſpurcidis: & hiulcis hoibus inguina ſua neceſſe eſt miſceat. Iuſte ergo lupis & canibus mixta. Quã circes odiſſe dicitur. Cyrces manus diiudicatio vł opetatio nuncupať: q̃ſi χειρων κριτη Laborẽ ei manuũ & operationẽ libidinoſa mulier nõ diligit. Hæc ille. Glaucus autẽ ſupra vbi de cyrce pro maris ſpuma ſumptus eſt: qua abundat cyrceus mõs in radicibus ſuis rõne ſcopulorũ: circa quos mare impulſum frangiť: & ſic ſcyllæ ſcopulus. tamẽ de hoc ſatis vbi de cyrce. Saluſtius autẽ dicit ſexũ eſſe ſimile terebratę formę procul videntibus. Canes vero & lupi ob hoc ex ea nati finguntť: quia loca plena ſunt monſtris marinis: & ſaxorũ aſperitas illuc imitatur latrat⁹ canũ. ſed nos paululum figmentis explicati adaptemus. Certiſſimũ eſt ex parte Italiæ in cõſpectu littoris tauromintani ſaxa eſſe ingentia atq; cauernoſa: & acuta: & cultrorũ ritu ſecantia: & ſe in fretũ ſiculũ protendentia: in quo eo motu: quo oceanus aſſidue agitatur: fluxu. ſ. & refluxu adeo curſu velox: & impetuoſum feiť mare: vt nil celerius videatur vt potẽtius. Præterea flantibus ab arctoo in auſtrũ ventis: & ab auſtro in arctoum tãto impetu eo in freto in ſe vndas impellunt: vt percuſſionibus ſuis in cęlum vſq; videãtur efferri: ex quo tam impetuoſo motu fit: vt intrantibus vndis cauernas ſcyllæ: rumor cauſetur ingens: qui hincinde fractus latratus canum: vlulatũq; luporũ imitatur: & quoniã in vacuũ ſemper declinant aquæ: fit vt eis deſcendentibus in cauernas ſcyllæ ſecum potentius impetus ſi ſint nauigia trahat: & ſic ex veritate contingentium conſtat Vergilij fictio: q illi multa ſint capita: vt dicit Homerus: nihil aliud eſt q̃ pluralitas ſcopulorum ibidem dum

Sylla ſcopulus in mari.

inmordentes ſollicitudines curaſque vertuntur. Caput enim tunc Meduſæ abſciditur cum ſubſtantiis ſpoliatur: per quas viuere & multũ poſſe videbatur. ꝙ ſerpentes in libya ex ſanguine capitis Meduſæ nati ſint ad roborandam figmenti ſpeciem potius q̃ ad aliquid ſignificati tegẽdum dictum eſt. Teſtatur autem Euſebius in libro temporum hanc meduſam a perſeo præda diuitiarum tracto ſuperatam atq; regno diuitijſq; priuatam Cecrope Athenis regnante: dicitq; a Didimo ſcriptũ in hiſtoria peregrina.

De Albione.iiij.& Borgione.v.filijs Neptunni. Cap. XII.

Albion & Borgion vt Pomponius mella in libro Coſmographiæ teſtatur: filij fuere Neptũni: ex quib⁹ ipſe eidẽ talẽ recitat fabulã. Trãſeunte Hercule inter hoſtia rhodani & loca quæ poſtea mariana foſſa dicta fũt: ei Albion & Borgion obuij facti fũt: eius impedientes tranſitum. Quamobrẽ cũ Hercules aduerſus eos iniſſet certamẽ: deficerent que ei tela ab iuocato patre eius Ioue: alli ſubſidium datum eſt: hymber ſcilicet lapidum quorum adeo loc⁹ ille abũdans eſt vt facile pluiſſe exiſtimes. Arbitror ego hos probos fuiſſe viros & aduenas: cumq; ſibi ibidem ſedes ſumpſiſſent timẽtes ne forte pellerentur obuiaſſe Herculi vel alteri venienti a quo ſuperati ſunt: & iacẽtes paſſim lapides locum fabuloſæ pluuiæ inueniſſe.

Att: Lapides pluiſſe.

De Thara.vi.Neptunni filio. Cap. XIII.

Taram filium fuiſſe Neptunni Seruius aſſerit: dicitque eum circa Salentinorum cõfinia Tarentum olim inclytam ciuitatem condidiſſe & a ſuo nomine nuncupaſſe. Eſto Iuſtinius velle videatur a Spurijs ſpartanorum conditam verum idem Seruius ab eiſdem duce Pallanto non conditam ſed reſtauratam confirmat.

Eius Tarenti conditos.

De Polyphemo Cyclope.vij.neptunni filio. Cap. XIIII.

Polyphemus Cyclops vti & reliqui Cyclopes omnes: filius fuit Neptũni ex thooſa Phorci filia vt ſupra per Homerũ patet: vbi de Thooſa. Conſtat enim hunc inter cyclopes notiſſimum & potentiſſimum fuiſſe: & Galatheam ſiculam nympham amaſſe: vt patet ſupra vbi de Galathea. Præterea eum vnicum habuiſſe oculum volunt: & ingentis ſtaturæ fuiſſe hominem: atq; ampliſſimos in ſyluis Siculis ſeruaſſe greges: & poſtremo ab Vlyſſe priuatum oculo de quo Homerus in odyſſea talem refert fabulam. Dixit enim ꝙ cum Vlyſſes vagus poſt ilionis excidium lothophagis relictis veniſſet in Siciliam: vidit ibi hominem villoſum & hiſpidum greges mungentem: & ab antro ſuo ſolum amouentem lapidem: quem mouere nequiſſent iuga boum viginti. tandem cum antrum intraſſet eius cum. xij. ex naualibus ſocijs polyphemoque percontanti narraſſet qui eſſent & vnde venirent: oraſſetque eius in ſuis opportunitatibus fauorem: a cyclope ſuperbe reſponſum eſt: cum diceret ſe Iouem non timere: eoque ſe meliorem. Et cum rogaſſet quonam nauim liquiſſent Vlyſſes perfidiam cyclopis ſentiens reſpondit ſe cum ſocijs naufragium feciſſe poſtque Cyclops videntibus cæteris: captis duobus ex eis: illos ritu beluæ diſcepſit atque deuorauit. quare commotus Vlyſſes cogitauerat eum occidere. ſed aduertens: quia tam ingentem molem ab hoſtio ãtri amouere nequiſſet deſtitit. Cyclops autem mane facto duos alios comedit: & Vlyſſe cum reliquis in ſpecu relicto cum gregibus abijt. Vlyſſes autem clauſus ingentem baculum: acuit: texitque fimo. & cum ſero Cyclops rediens duos inſuper ex ſocijs occidiſſet Vlyſſis: obtulit ei Vlyſſes optimi vini Cadum miſericordiam orans. Cyclops potato vino promiſſit mſereri: ſi vinum iterum propinaret: quod poſtquam factum eſt cum tertio potaſſet: nomen petijt Vlyſſis: Qui illi ſe vtim vocari reſpondit: quod latine ſonat nullus. Cui Cyclops. loco muneris exhibiti poculi: te vltimum comedam. Tandem cum ob bibitum vinum: Cyclops inſuetus facile ſe ſoluiſſet in ſomnum Vlyſſes ſumpto ſtipite quem ſepeliuerat in fimum: eoque igne præuſto animatis in facinus ſocijs incenſum in oculum Cyclopis acri nixu impegere. Cyclops autem experrectus ingenti clamore ſocios antro propinquos inuocauit adiutores: qui circum antrum quærentes quiſnam illum infeſtaret cum Cyclopem vtim reſpondentem audiſſent: arbitrati quia naturali egritudine grauaretur abeuntes dixere vt neptunnum patrem pro ſoſpitate precaretur. Cyclops autem triſtis cum amouiſſet ab hoſtio antri molem prætendiſſetque brachia ne quis hoſtium exiret antrum cum gregibus perſcrutatis ſingulis pecudibus emittebat. Vlyſſes autem cum ſocijs cum ſe occiſorum arietum pellibus contegiſſent exiuere antrum quadrupedes: & a Cyclope incogniti: qui deductus ex pecoribus Cyclopis feſtiui ad nauea abiere: quos cum ſenſiſſet Cyclops erecta mole ingenti fere nauim attigit. Vlyſſes autem ex tuto nomen illi aperuit ſuum: quod cum audiſſet Cyclops. Heu dixit in vaticinium Tyleni Eurymedis Cyclopis tandem deueni. Vlyſſes abijt. Vergilius autem eius tam formam q̃ domum narrante Achimenide: vno ex ſocijs Vlyſſis longe breuiori carmine deſignat dicens. Immemores ſocij vaſto cyclopis in antro Deſeruere domus ſanie dapibuſq; cruentis. Intus opaca ingens ipſe arduus altaq; pulſat Sidera dii talem terris auertite peſtem. Nec viſu facilis: nec dictu affabilis vlli Viſceribus miſerorum: & ſanguine veſcitur atro &cæ. His ex polyphemo præmiſſis ad intellectum intrinſecum veniendũ eſt: & primo videndũ qs Neptunni & Thooſæ filius dictus ſit. Circa quod ego arbitror ꝓſtante cauſam matre regis Sardiniæ filia: eũ incognitũ Siciliã adueniſſe. Cuius cũ occupaſſet partem ſeu forte totam: incognitus Neptũni dictus ſit fili⁹: & tyrannus inſulæ factus. aliã ob cauſam patrẽ meruiſſe Neptunnũ. nã vti inexorabilis eſt Neptũnus tẽpeſtate cõmotus: ſic & inexorabiles ſunt tyrãni ira aut cupiditate cõmoti. Et ꝙ hic igentis formæ: ideſt magnæ potentiæ dux gregum: ideſt populorum tyrannus fuerit. ꝙ oculus vnus illi tantum fuerit oſtendit. ſolam enim ſuam rem tyranni curant: nil in deum: nil in proximum: nil in ſubactam plebem reſpiciunt. Homines ſuos euiſcerant atq; corrodunt: dum ſubſtantiis euacuant ſubditos: dum exiliis damnant: dum inocuos cruciant. Hi tamen vino: ideſt blandiciis aſtutorum hominum ſopiuntur: & oculo obcæcantur dum nudantur

Thoã vocãt Alij.

Pol. phemus vnocul⁹.

Cyclops Vino ſopit⁹ oculũ amiſit.

ſubſtãtijs:& dominio. Albericus autem de Polyphemo iſto aliter ſentire videtur dicens:hũc Polyphemum
vocari quaſi m ltæ lucis hominem vt cum Seruio conueniat: qui dicit multos dixiſſe Polyphemum vnum
habuiſſe oculum:alios duos:alios tres.ſed totum fabuloſum eſſe:quaſi ipſe velit vnum tantũ habuiſſe.&
ideo aſſerit hunc prudẽtiſſimũ fuiſſe virum:& hunc in fronte oculum habuiſſe: deſt iuxta cerebrum.ſed ab
Vlyſſe prudentia ſuperatum:quod in Vlyſſis particularem laudem concedi poteſt.vt ſuperato donis ſen/
ſu tyrannico per Polyphemum eloquium & doloſas demonſtrationes oculati hominis atq; violentiam pa
rantis manus effugerit. Ego inſuper quidem de magnitudine corporea huius poetas hyperbolice locutos
ia dudum arbitratus ſum. Poſtq̃ de cinerea ſtatua hominis apud Drepanum his temporibus comperta an
diu pendulus factus.nec vtrũ verũ ſimpliciter ſcripſerint aut fictum negare audeo nec affirmare.

ℂDe Tilemo.ix.Neptunni filio. Cap. XV.

Tilemus Vates.

TIlemns Eurymedes ex Cyclopibus vnus:vt in Odiſſea oſtendit Homerus & vt cæteri dicuntur
ſic & hic n ptunni fuit filius:ex qua tamen matre niſi ea fuerit ex qua Eurymedes noiatur nõ ha
betur. Vates fuiſſe dicitur.atq; prædixiſſe Polyphemo quia ab Vlyſſe oculo priuaretur.

ℂDe Bronte nono Sterope.x.& Pyragmone.xi.Neptunni filiis. Cap: XVI.

BRontes:Steropes:& Pyragmon Cyclopes inſignes fuere.& vt dicit Theodonti⁹ ex Amphitrite
coniuge neptunni filij fuere. Hos artificioſos fuiſſe homines conſtat & acri labore duratos:quos
Vulcano ignis deo attributos:vt ſub eo apud Lyparam inſulam Iouis conficiant fulmina volũt:
vt Vergilius in æneide plurimo deſcribit carmine:quorum ſinite volumus cauſam originis eorum
& officij demonſtrare:pauca de neceſſitate præmittenda ve unt.Cum igitur Cyclopũ duæ ſaltem videan
tur eſſe ſpecies:ne de vna quod de altera expoſitum eſt intelligatur:veniunt diſtinguendæ. Pria eſt de qua
ſupra vbi de Polyphemo:& illa vt ſatis apparet peſſima.Secunda vero artificioſorum hominum eſt vt ap/
parebit in ſequentibus. Et quoniam inter ſe diſcordes ſunt vt diſcordes interpretatio nominis gẽtilicij: qđ
commune habent:neceſſe eſt. Dicuntur igitur hi Cyclopes: qui artificioſi ſunt homines:a κυκλος quod
Artificẽ circũſpe/ ſpectũ eẽ oportet. eſt circulus:& ωψ quod eſt oculus:id eſt oculo circulatus. Seu vt breuius ſententiã ſequentes vocabulorũ
circunſpectus.quod quidẽ artificem hominem eſſe oportet.nam ſi non ſit:nequeunt congrue primis vltima
reſpondere. & ideo conſueuere circunſpecti artifices antequam manum operi apponerent mente princi/
pium & medium & vltimum intueri:vt fini debita poſſ nt præſtari initia. & ſic opus eſt inchoare. Fertur au/
tem dici Cyclides artes a græcis nuncupari:eo quia origo illarum ſicuti circuli initium latens ſit: ex quo vo/
cabulo dici Cyclopes tanq̃ ab arte artifex congrue dicere poſſumus. His præmiſſis cur neptunni dicti ſint
filii videamus. Exiſtimo quidem:eo ꝙ ex mari ſeu aquis fere exemplaria rerum omnium artificiata: ũ ſum/
pta videantur. A piſcibus quippe ſumptum volunt quo ordine in pugnam acies deducantur.ab eiſdem quo
Multa artiũ ex aq̃s admi ncula. pacto homines equiq; ferro tegantur:ſquãmis eorum inſpectis. A ſpina excarnificati piſcis in littore ad con
ſtruendas longas naues doctrina ſumpta eſt:Ab innare conſ ruendæ domus & ſolaria artificium demon/
ſtratum:a teſtudine conſumptis carnibus cytharæ compoſitio oſtenſa eſt:contectrum etiam documentum
A conchis & ſpondilibus hoſtiorum atq; valuarum flexuoſitates traditæ: nec non & qualiter per circunfle/
xos gradus in excelſas poſſumus turres aſcendere.Sic& quo pacto buccinas edere. In aquis p̃terea herba
rum contexiones & productiones filiorum exortæ & interſerere fila:telaſq; texere demonſtratum:aq̃ va/
rietates telarum colore faciẽdas piſcinium ſãguine præbuere primæ:motus earum prim⁹ muſicam: & tem
pora eius atq; conceptum meditãtibus dediſſe compertũ eſt. Quid multa dicam?innumerabilia ſunt quæ
mare producit inſtruentia artificiũ ingenia:ex quibus fit vt mento artificioſos homines Neptunni filios nũ
cupemus Cyclopeſq; vocemus. Et quantũcunq; Heſiodo placeat Plinio teſte in libro naturał hiſto.q dacti
li vocati ſunt in cretam fabricam ferrariam inueniſſe. dicit ibidem Plini⁹ a ciclopibus atque calibis ferrum
fuiſſe compertum. Cur autẽ ex amphitrite dicantur ſuſcepti puto circuitione ſonorũ cum vndiq; perſtrepãt
artificum ſonus. Vulcani ideo traduntur obſequio:quia igne molliuntur dura ad vſum artificis:& mollia ſo/
Cuiq; rei ſu⁹ loc⁹ ẽ lidantur vt latius oſtendetur vbi de Vulcano tractabitur.quod autem apud lyparam fabrilia operentur di/
ctum eſt ad oſtendendum quoniam ab artificibus loca artificio conuenientia ſumẽda ſint. Quid queſo fa/
ciet faber ferrarius in palude?qd piſcator i monte?quid agricultor in ſaxo?quid in ſolitudine medicus? Nil
eqdem.& ideo i lypara officinã fabrorum deſcripſit Vergilius.quia igneus locus ſit quo fabri molliunt æra.
Sed ſupereſt de nominibus rationẽ exquirere. Brõtes enim vt dicit Albericus dictus eſt a tonitru quod fit tã
ſufflãtibus follibus q̃ etiam incudem verberantibus malleis. Sic& Ssteropes dicitur a fulgore qui ex incen
dio naſcitur. Pyragmonem autem dicit ab incude calenti nomen ſumpſiſſe:eo ꝙ pyrignis: agmon autem i
cus iterpretetur.& hæc ideo his attributa ſunt nomina: quia circa armorum artificium exerceantur. non eĩ
talia darentur nauim vel templum vel palatium conſtruenti. Volunt poſtremo: eo ꝙ telum Ioui feciſſent:
quo Eſculapius ictus eſt:hos ab Apolline iterfectos:quod ego intelligo cum apollo interpretetur extermi
nans & humoris expulſor ſit.quod ignis etiam facit:opifices tales ſi opus tale continuent cito deficere: eo
ꝙ tam labore aſſiduo q̃ igne continuo ante tempus deſiccetur humor & deficiant.

ℂDe nauſithoo.xij.Neptunni filio qui genuit Rixinorẽ & Alcinoum. Cap. XVII.

NAuſithous Pheacũ rex vti odyſſea placet Homero:Neptunni fuit filius & Periuiæ nymphę:
de quo & eius prolem ſic ipſe idẽ deſcribit. Nauſithoum qui primo Neptũnus terrã mouens
genuit:& periuia fœminarum ſpecie optima iunior filia magnanimi Eurymedonis &c. De
hoc autem nil aliud reperitur niſi ꝙ Rixinorem & alcinoum filios habuerit.

ℂDe Rixinore Nauſithoi filio qui genuit Arithum. Cap. XVIII.

RIxinor fili⁹ fuit Nauſithoi vt in odyſſea ſic ait Homerus. Nauſithous autem genuit Rixinorẽ Alci/noum que. hic Rixinor: vt idem dicit Homerus coniugẽ ſumpſit: & ſuſcepta ex ea filia vnica: quã Arithin nominauit: ab apolline percuſſus occubuit: puto febre exterminatus fuerit.

¶ De Arithi Rixinoris filia & Alcinoi coniuge. Cap. XIX.

ARithis vt in odyſſea ſcribit Homerus: filia vnica fuit Rixinoris: quã Alcinous Rixinoris frater & Pheacum rex ſumpſit in coniugem & ex ea Nauſitheã filiã & tres filios ſuſcepit: ad hanc Vlyſſes ductu & conſilio Palladis transformatæ in effigiem Calpis virginis a Caliſtone nympha veniẽs naufragus acceſſit & multa illi interrogatus expoſuit: & tandem honorifice ab ea ſuſceptus eſt.

¶ De Alcinoo filio Nauſithoi: q gẽuit Nauſitheã & Laodamãtẽ & Alioũ & Clytõiũ. Cap. XX

ALcinous rex Pheacũ vt in odyſſea teſtaẗ Homer⁹: fili⁹ fuit nauſithoi regis: & vir arithis: ad hũc ãt i cõuiuio ſedẽtẽ venit Vlyſſes naufragiũ paſſ⁹: & ab eo honorifice ſuſcept⁹ ẽ: eiq; con/iugium Nauſitheæ oblatum: Demum data ingentia munera: & nauis quæ illum in patriã reportaret parata: ſocijque nauales præſtiti. Alcino⁹ vliſſe ho ſpicio ſu/ ſcepit.

¶ De Nauſithea Alcionis regis filia. Cap. XXI.

NAuſithea filia fuit alcinoi & Arithis: vt teſtatur Homerus: quæ cũ exiſſet ciuitatẽ cum pediſſe/quis ſuis: iuſſetque ad flumen lotura veſtes: factum eſt vt videret Vlyſſem naufragũ nudũ i littore & frõdib⁹ arborũ circuntectũ & ab eo ſuppliciter exorata: vt illi cibum daret & veſtes põſtulata conceſſit: & inde illi ſuaſit vt ad patriam ſuam: & ad regiam domum poſt ſe acce/deret: vti poſtea factum eſt: prout plene in odyſſea narrat Homerus.

¶ De Laodamante & Alioo & Clitonio filijs Alcinoi regis. Cap. XXII.

LAodamas alious & Clytonius filij fuere Alcinoi regis & arithis Homero teſte in odyſſea: de qb⁹ nil præter generales laudes inclytæ iuuentutis eorum reperitur: & quod Vlyſſem vna cum patre alcinoo & matre eorum honorauerint: eique munera dederint. Alij Nau ſicaa

¶ De Melione. xiij. Auctorione. xiiij. neptunni filijs. Cap. XXIII.

MElion & actorion neptunni fuerunt filij vt in iliade ſcribit Homerus. Inducit enim neſtorem ſenẽ patroclo dicẽtem: ſe adhuc iuuene bellum habuiſſe aduerſ⁹ archades: & multos iteremiſſe. & ni neptunnus melionẽ & actorionem filios ſuos caligine occultaſſet: eos æq; cũ alijs occidiſſet.

¶ De Aone. xv. neptunni filio Cap. XXIIII

AOn vt dicit Lactantius filius fuit Neptunni & ab eo dictam affirmat aoniam: quæ quidẽ pars eſt Boetiæ. Theodontius vero hoc idẽ aſſerit: Aonemq; dicit ex apulia factione ſuorum pulſum na/uigio veniſſe euboeam: & inde ſe in Boeotiam detuliſſe: ibiq; rudibus adhuc populis i mõtanis i peraſſe: & illos aonas vna cum montibus ex ſuo nomine nuncupaſſe: a quibus neptunni filius habitus eſt: cum oncheſti cuiuſdam ditiſſimi hominis Apuli fuiſſet filius ex parichia coniuge. Meſap pus in vincibi lis

¶ De Meſappo. xvi. neptuni filio: a quo Ennius poeta. Cap. XXV.

MEſappus filius neptũni vt dicit Vergili⁹. At Meſappus equum domitor neptũnia proles: Quem nec fas igni cuiquam nec ſternere ferro &cæ. Hic enim vt idem teſtatur Vergili⁹: Turno aduerſ⁹ æneam auxilia duxit: Quẽ ſecuti ſunt feſcennini: ęqui faliſci: & qui ſoractis habitabãt montẽ: & Ci/mini ſyluas & lacus & inſuper capeni. huic tamẽ dicit Seruius Per mare ad Italiam veniſſe: & in/de neptũni filium dictum. eum etiam eſſe inuulnerabilẽ ferro dictum eſt: eo ꝙ nunq̃ i bello perierit ab igne vero inmunẽ: eo ꝙ neptũni filius: quẽ deum conſtat eſſe aquarum: ab iſto dicunt Ennium poetam dicere ſe originẽ ducere: eumq; equorũ domitorẽ dictum: quia animalia ſint a neptunno producta.

¶ De Buſiride. xvij. Neptunni filio Cap. XXVI. Illau datus Buſirus

BVſiris neptunni fuit filius ex Libia Epaphi filia ſuſceptus: vt in libro temporum ait Euſebius. hic autem: vt ait Auguſtinus in libro de ciuitate dei: regnante Danao Argiuis: vel rex vel potius tyrã/nus ſuis dijs hoſpites immolabat: quem Seruius ab Hercule occiſum dicit: eo ꝙ cum apud illum diuertiſſet: vt alios ſic & eum voluiſſet occidere: & idem Seruius aſſerit huius Buſiridis laudes ab Iſocrate deſcriptas.

¶ De Pegaſo equo. xviij. Neptunni filio. Cap. XXVII.

PEgaſus equus alatus: vt teſtatur Seruius & Lactantius: filius fuit Neptũni & Meduſę in tẽplo Palladis conceptus vt ſupra vbi de Meduſa. Oui. autem dicit eum natum ex ſanguine cadẽte ab exciſo Meduſæ capite vt vbi de faſtis dicit: Crediẗ hic cęſę grauido ceruice meduſę Sanguie reſperſi pſiluiſſe comis. Quã Ouidij opinionem Fulgenti⁹ ſequitur & Albericus. Hũc præterea non ſolum velociſſimum: ſed volucrem fuiſſe aiunt: eodem Ouidio teſte. Hũc ſupra nubes & ſubter ſidera lapſo Cælum pro terra: pro pede penna fuit. Eumq; dicunt pede caſtalium muſis effodiſſe fõ/tem: vt idem fert Ouidius: Fama noui fontis noſtras peruenit ad aures: Dum meduſei quem præpetis vngula rupit. & paulo infra. Vera tamen fama eſt & pegaſus huius origo Fontis. & ad latices deduxit pal/lada ſacros & cetera. Hunc inſuper dicunt Bellerophontem aduerſus Chymæram monſtrum euntem tu/liſſe. Sic & Perſeum dum ad gorgones iuit. Anſelmus vero vbi de imagine mundi: huic equo quædam ad/dit: que ab alio nemine dicta comperi. Dicit enim illi cornua eſſe: eumq; igneum habere anhelitum & ferreos pedes: vt totus monſtro ſit ſimilis. illum poſtremo inter ſidera locauere Ouidio teſte: iamque indignanti noua frena receperat ore: Cum leuis aonias vngula fecit aquas. Nunc fruitur cęlo quod pen/nis ante petebat. Et nitidis ſtellis quinque decem que micat. Nunc his appoſitis quid ſenſiſſe potuerint Pegaſus alatus

veteres exquirendum eſt. ego hunc equum famam rerum geſtarum arbitror cuius velocitas per curſum & volatum equi huius deſignatur: qui ideo neptuni & gorgonis dicitur filius: quia ex geſtis in mari & terra fama oriatur. Quod in templo palladis conceptus ideo fictum puto quia ex diſcrete & conſulte geſtis recte fama oriatur. Ex fortuitis aūt nemini iure fama debetur: ex temerarie autem factis potius debetur infamia. Quod huic equo pedes ſint ferrei dictum puto vt demonſtretur quoniā in circuendo nunquā famæ deficiāt vires. Cornua autē apponuntur ei vt famoſorum comprehendatur elatio. Sic & anhelitus igneus vt garrulorum feruens dicendi deſiderium cognoſcatur. Eum caſtaliū effodiſſe fontem ſatis manifeſte declarat: qa cupidine famæ atq; gloriæ temporalis a nonnullis affectio ponitur omnis. ex qua quotiens optatum conſequitur totiens fons caſtallius: id eſt abundans dicendi materia oritur: quę quoniā poetarum eſt: muſis igitur dicitur conſecratus hic fons. Eum autē Bellerophontē & Perſeum geſſiſſe aſſumptas expeditiones eo dictū dici poteſt: quia cupidine glīæ: id eſt ad id delati ſunt quod egerūt. ſeu vt quidam volunt ad id delati ſunt nauibus quibus alatus equus erat inſigne. Albericus peregrinam de hoc equo ſcribit opinionem: ex Fulgētij fonte ſumptam. Dicit enim eum dictum pegaſum a πηγη græce quod latine fontem ſonat: eumq; eē fluuiorum omnium commune nomen: & hic vult flumen: id eſt pege equum eſſe neptunni: id eſt ex Neptunno genitum cum ex mari omnia naſcantur flumina. & per alas velocitatem fluminum deſignari: & a pege

Vū pagi. vult pagos dici quos veteres iuxta flumia ſæpe ponere cōſueuerant & inde paganū quaſi ex vno pege: id eſt fonte vel flumine potantes. & ſic fontem quem dicimus a pegaſo pede factum a Neptunno procedere ſentiemus. Sed quid circa hunc equum & fontem ſentiat Fulgentius qui latiſſime ſcripſit paucis apponendum eſt. Dicit ergo pegaſum ex meduſæ ſanguine naſci: eo ꝙ in figura famæ conſtitutus ſit. nam cum virtus terrorem decidit famam generat: quem ideo volucrem dicit quia vt dictum eſt fama volucris ſit. Fontem autem muſis vngula aperuiſſe ideo fingitur: quia muſæ ad ſcribendū heroum famam aut antiquorum geſta: aut priorum dicta ſequātur. Præterea dicit idem Fulgentius pegaſum interpretari æternum fontem: quod arbitror. quia fama egregiorum hominum indeficiens eſt.

¶ De Nicteo neptūni. xix. filio: qui genuit Antiopam & Nictimenem. Cap. XXVIII.

N Icteus vt ait Lactantius filius Neptūni fuit. & vt Theodontius aſſerit ex Cyleno filia Athlātis ſuſceptus. hunc dicit Lactantius Ethiopiæ fuiſſe regem & Antiopam & Nictimenē filias habuiſſe: eumque ſecundum quoſdam a nictimene illecebri amore dilectum: cum qua cum opere nutricis concubuiſſet ignarus: ſcelere cognito eam voluit: ni aufugiſſet: occidere. Alij vero contrarium dicunt eum ſcilicet infauſte nictimenem dilexiſſe: eamq; cum illi vim vellet inferre aufugiſſe: quod is neptunni filius fuerit poſſibile eſt: cum fere contemporaneus æuo neptunni hominis videatur. Si autem non ſit ea ratione neptunni filius dici poteſt qua dicuntur cæteri.

¶ De Antiopa nictei filia & matre Amphionis & Zethi. Cap. XXIX.

A Ntiopam dicit Lactātius nictei regis fuiſſe filiā: cui Theodōti⁹ addit ex Amalthea cretēſi nympha. Hanc vt dicit Theodontius micte⁹ lyceo thebaꝝ ægyptiaū dedit vxoiē. Lactātius autē dicit eā vi ab Epapho Iouis filio ſtupratā. alij dicūt a ioue. qđ cū ſenſiſſet Lyce⁹ ea abdicata ſuperinduxit dircen: quæ ab eo impetrauit vt illam i carcerem poneret. Verum cum tempus partus aduenīſſet: miſeratione deorum fractis vinculis aufugit in cytheronē & amphionem zetumque peperit & expoſuit & cæ. vt ſupra vbi de Amphione.

Noctua minerue dicata.

¶ De Nictimene filia nictei. Cap. XXX.

N Ictimene nictei regis & Amaltheæ fuit filia. hanc autem ſeu patrem amauerit ſeu ab eo amata ſit dum illi⁹ arma fugeret miſeratione Mineruę in auem ſui nois verſam: & in eius tutelam ſuſceptam. Cuius figmenti talis poteſt eſſe ratio. Nictimenen prudenti vſam conſilio ſeu ſui criminis ſeu paterni verecundia nunquam poſt ſcelus in lucem comparuit. & inde noctua dicta eſt. ꝙ in tutelam Mineruę venerit vbi de Minerua explicata ratio eſt.

¶ De Hirceo. xx. Neptunni filio. Cap. XXXI.

H Irceus vt Theodontius dicit & Paulus filius fuit Neptunni ex Alchinoe filia Atlantis ſuſceptus: ex quo nil aliud memini me legiſſe.

¶ De Pelia. xxi. Neptunni filio qui genuit filias & Acaſtum Cap. XXXII.

P Elias fili⁹ fuit neptūni & Tyro nymphę filię Salmonei regis Salaminę vt in odyſſea ſatis extēſe deſcribit Homer⁹. Dicit eni hanc cōſueuiſſe circa npas Eniphei fluminis delectari: quā ob rē Neptunnus Enipheí ſumpta forma Virginem cœpit: & cum ea concubuit. Et ex eo concubitu geminos genuit Peliam ſcilicet & Neleum. Tyro autem poſtea nupſit Erithio. Pelię aūt apđ Theſſaliam regnanti vt dicit Lactantius ab oraculo reſponſum eſt: tunc illi propinquam mortē fore cū eidē Neptunno patri ſacrificanti aliquis pede nudo ſuperueniret in ſacris. Cū annua ſacra peragēti ſuperuenit iaſon nepos altero pede nudus. Celeranti enim ad ſacrum in limo fluminis calciamentum retentum eſt. quod cum vidiſſet Pelias oraculi memor confeſtim non tantū ſibi ſed filijs timens propter egregiam Iaſonis virtutem: eidem iaſoni ſuaſit vt expeditionē in colchos ad gloriā ſui nominis conſequendā aſſumeret: exiſtimās vt fama ferebatur: arduū nimis & difficile aureū vellus poſſe ſurripere: & ſic eū facile periturū: qui cum aſſumpſiſſet & pręter ſpem pelyę cum aureo vellere & Medea coniuge rediſſet: eo itum eſt et opere Medeę Pelias a filiabus occideretur filio Acaſto ſuperſtite. Circa id quod fictum eſt: dicebat Leontius peliam Neptūni hominis fuiſſe filiū: eumq; ſecus Enypheum ſpecie iuuenis incolę a Tyro dilecti eam non reſiſtentem atq; ſimilitudine formę deceptam oppreſſiſſe: & ex ea filios ſuſcepiſſe duos.

De filiabus Pelię. Cap. XXXIII.

Filias Peliæ regi fuiſſe ſatis conſtat Ouidio inter alios recitante:quę tamen illis fuerint nomina a nemine dictum comperio. Hę quidem vt moris eſt filiarum ſenectuti Peliæ patris compatientes ei aſtabant continue:quas aiunt Medęam fraude decepiſſe:adeo vt earum pietas in patrē in ſcæleſtum verteretur facinus. nam cum cerneret Medæa ſenectutem Peliæ vt dicebat Leontius Iaſonis obſtare imperio:ficto cum Iaſone iurgio receſſit ad illas:& diu de iniquitate Iaſonis queſta in detrimentum eius dixit ſe iuuentutem Pelię herbis reſtituere velle:vt paulo ante æſoni reſtituerat & ſic credulis filiabus Peliæ ſuaſit:vt omnem ſanguinem frigidum atq; veterem ex tremulo Peliæ ſenis corpore cultris exhaurirent:vt nouum atq; floridum venis poſſet immittere. quod cum feciſſent puellę expiraſſetq; Pelia ad iaſonem rediit Medeæ. Dicit Theodontius inter Peliam & filias a Medæa ſeminatam zizaniam & ob eam puellas ferro in ſenem patrem inſurrexiſſe & in illum occidiſſe.

De Acaſto Peliæ filio. Cap. XXXIIII.

Acaſtus teſte Seneca poeta in tragœdia Medeę Peliæ fuit filius. dicit eni ſic Terrore pauidū quippe te pœnæ experit actoq; Acaſtus regna theſſalica obtinēs. Senio trementē debili atq; æuo grauem patrem peremptum queritur. & cæſi ſenis deciſa membra cū dolo captæ tuo pię ſorores impiū auderent nephas & cætera. Verba ſunt Creontis ad Medæam.

De Neleo. xxij. Neptūni filio qui genuit neſtorē periclimenum Cromiū & pyro puellā. Cap. XXXV.

Neleus Neptunni fuit filius ex Tyro vt ſupra vbi de Pelia monſtratū eſt qui vt ſcribit Homerus a Pelia fratre pulſus a Theſſalia Pylon condidit:& ibidem habitauit deorum cultor. Huic fuit coniunx Cloris Amphionis Orcomeni regis filia:ex qua vt idem dicit Homerus ſuſcepit Neſtorē & periclemenonem Cromiū & Pyro fœminam:& alios vſq; in duodecim ſed eorum nomina non habemus. Neſtor triſeclis.

De Neſtore Nelei filio:qui genuit Antilocum:Pyſiſtratū:Traſimedem Echephronem Stratū: Perſeū Aritum:& Policaſtin fœminam. Cap. XXXVI.

Neſtor fili⁹ fuit Nelei & Cloris vt dictum ē. Cui xii. fratres fuere:vt teſtatur Ouidi⁹:dicēs:Bis ſex neleides fuim⁹ cōſpecta iuuent⁹. & c. Fuit eni homo hic ætate lōgæuus:vt ipſemet tempore troiani belli fatet̃ apud Ouidiū:dicēs. Spectaicq; operū multoꝶ reddere vixi Annos bis cētū. nūc tertia viuitur ætas. & c. Bellicoſ⁹ præterea fuit. Nā iter alia viuente adhuc pre eo exiſtente iuuēculo bellū aduerſus Epyos geſſit:& multos i pugna peremit:Homero teſte in Iliade. poſtea vero cū Theſeo i nuptijs Perithoi fuit i certamine aduerſ⁹ cētauros. Et vt de reliqs taceā cū græcis apud troiā arma ſenex geſſit:& ſæpe troianis obuius fuit i pugna. Fuit iſuper facūdia celebris adeo:vt ſæpe principū mitigaret iras:& i cōcordiam diſcordes redduceret. Huic Eurydices filia Climenij vt dicit Homer⁹ coniūx fuit:ex qua ſeptē filios & filiam vnā ſuſcepiſſe. idem teſtatur Homerus quo tamen fine ſubtractus ſit:legiſſe non memini.

De Anthiloco Neſtoris filio. Cap. XXXVII.

Anthilocus fuit filius Neſtoris & Eurydicis:vt apparet per Homerū i odyſſea:qui ſcribit Pyſiſtratum Neſtoris filiam in domo Menecai apud Lacedęmoniam mortem eius flentem. Nam ſecutus patrē ad troianū bellū ibidē in pugna dum viriliter ageret a Mennone auroræ filio occiſus eſt.

De Piſiſtrato Neſtoris filio. Cap: XXXVIII.

Pyſiſtratus filius fuit Neſtoris & Euridicis. hunc autem Neſtor dedit in ſocium Thelemacho Vlyſſis filio volenti ire Lacedæmoniā interrogaturus Menelaū nunqd aliquid de Vlyſſe præſciret.

De Traſimede Neſtoris filio. Cap. XXXIX.

Traſimedes Neſtoris fuit fili⁹ & euridicis. quē ſecū Neſtor:vt teſtat̃ Home. duxit i troianū bellū.

De Echefrone:Stratio:Perſeo:& Anto filiis Neſtoris. Cap. XL.

Echefron:Stratios:Perſeus:& Anthos:filij fuere Neſtoris & Eurydicis:quos ideo in vnum unxi: quia nil particulare de aliquo eorum legeram.

De Polycaſte Neſtoris filia. Cap. XLI.

Policaſtis fuit filia Neſtoris & Eurydicis:iunior ex filiabus Neſtoris Homero teſte:& ſic apparet eum alias habuiſſe:quarum ego nomina non cognoui. nec de ea aliud audiui.

De Periclimeno Nelei filio. Cap. XLII.

Periclimenus Nelei filius fuit:& Cloris. vt Ouidius teſtatur affirmans huic a Neptūno auo cōceſſum:vt poſſet ſe in quas vellet transformare figuras. Ex quo factum eſt ꝙ cū Hercules in vltionē epyorum aduerſus meſſanos atq; pilios:& elipios acri dimicaret pugna hic forte occiſorum fratrum dolore cōmotus in auem verſus Herculem vncis pedibus infeſtaret plurimum:vt Hercules illum volitantem ſagitta interimeret. hunc vertibilem in quam vellet formam:nil aliud intelligo q̄ eius membrorum agilitatē qua tanq̄ ceruus ſaltabat:currebatq; vti volaſſet auis & huiuſmodi faciebat. Eum autem volitantem occiſum credo volucri curſu fugientem.

De Cromio Nelei filio. Cap. XLIII.

Cromius Nelei fuit filius & Cloris:vt etiā affirmat Homerus. qui quidē ea i pugna:quā pilij & meſſeni aduerſum herculem geſſerunt:cum decem fratribus ſuis occiſ⁹ eſt:vt ſatis etiam demōſtrat: Ouidius in maiori volumine:

De Pyro Nelei filia & Biantis coniuge. Cap. XLIIII.

PYro virgo nelei & cloris filia fuit:vt in Odyſſea ſcribit homerus:hæc vt idē aſſerit adeo formoſa fuit: vt illius fere omnes græcorum nobiles optarent coniugium:eaq; neleo poſtularent Qui nulli illam iungere voluit:ni ſponderet ab Iphiclo matris nelei patruo boues auferre:quos detinebat & dare negabat. Et cum nemo ſponſionem hanc facere auderet Melampus vates ea tēpeſtate clarus Biæ fratri ſuo oſtendit poſt tempus fieri poſſe:vt ab Iphiclo deducerentur boues:quos poſcebat neleus:ſuaſitq; illi ſponſionem vt tam ſpectabilis virginis coniugium conſequeretur. Bias autem fratri credēs ſpopondit neleo:qđ petebat:& dum circa recuperationē boum conaretur Iphicli iuſſu captus:& carceratus eſt poſt tempus autem dimiſſus boues reduxit:& Pyro habuit in vxorem. hæc fere in textu Homeri continentur:vltra quē dicebat Leōtius ꝙ cū Bias per annum in carcere ſeruaretur:ſenſit trabes domus vermes feciſſe:quos vulgo dicimus tralos:concepitq; ob vitiatas trabes ſecuturam ruinam:quam cum prænūciaſſet Iphiclo meruit liberalitatem. Tandem cum interrogaſſet iphiclus filios non procreans:quid ad procreandum eſſet agendum ſuaſit illi:vt ſerpentis potaret venenum. Quo facto concepit vxor iphicli. & filium in tempore peperit:quo beneficio ab Iphiclo illi reſtituti ſunt boues:quibus deductis:vt dictum eſt:Pyro deduxit vxorem quæ illi peperit Antiphatim & Mantionem.

De Cygno.xxiij.neptūni filio. Cap. XLV.

Cignus iuulnerabilis. CYgnus filius fuit neptūni:vt affirmat Ouidius. Iā leto proles neptūnia cygnus Mire viros dederat. & cætera. Hic vt idem dicit Ouidius habuerat a patre vt ferro inuulnerabilis eſſet:qua cōmoditate audax factus troianis auxiliator multis ex græcis cæſis aduerſus Achillem iniuit certamē. Qui cum illum gloriantem ſe cerneret:ꝙ ferro vulnerari non poſſet:ſumpto ingenti lapide in eū feſſum atq; iam crebris ictibus attonitum iecit. Cygnus autem graui impulſus ictu cecidit:quem confeſtim Achilles occupauit:& genu pectus eius premens:& manibus guttur in mortem ire coegit:qui e ueſtigio a patre in nauem ſui nominis mutatus arma reliquit achilli. Horum figmentorum talis expoſitio poteſt eſſe. Neptūni filius dictus eſt cygnus forſitan ob candorem cutis & membrorum agilitatem:cum hi qui humidi ſunt complexione:quę a neptūno humiditatis patre procedit:colore ſint candidi:& vt pluma molles cute: cui humiditati ſi proportione debita immixtus ſit calor:hi tales optima membrorum agilitate fruuntur. Ex quo fit vt docti in euitandis ictibus:vt quoſdam vidimus ferro feriri nequeant:vt laſſitudine vincantur neceſſe eſt ſi ſit qui tales ſuperare velit. Quod autem auis factus ſit nominis intelligendum ꝙ eo mortuo nil de eo apud mortales ſuperfuerit pręter volatile nomen.

De Griſſaore.xxiiij.neptūni filio. Cap. XLVI.

GRiſſaor:vt in libro de originalibus rerū affirmat Rabanus neptūni filius fuit:nec de eo amplius.

De Otho.xxv.& Ephialte neptūni.xxvi.filijs. Cap. XLVI.

OThꝰ & Ephialtes:vt aſſerit Seruiꝰ filij fuere neptūni:ex Iphimedia aloi titanis cōiuge:quā idē neptūnꝰ oppreſſit:vt i odyſſea teſtatᷣ Homerꝰ hāc tñ Iphimediā Paulꝰ vocat Electrionem. Theodōtius aūt Ephimeidā. hi aūt quoniā ex vxore Aloi nati ſūt vt plurimū aloidæ
Aloide i immēſū creſcebant. appellantur:ſicut & ſępe Herculem a victrico amphitrioniadem appellamus. Hi quidem nouem digitis ſingulis mēſibus creſcere videbantur:quāobrem paruo in tempore mole igentis corporis mirabiles facti ſūt. Dicit eni Homerꝰ his iō tā grāde icremētū fuiſſe:eo ꝙ a terra nutriunᷣ:eoſq; nō āplius nouē annis vixiſſe:& eoꝝ deſignās magnitudinē dicit.ix. brachioꝝ āplitudinē habuiſſe:longitudinē vero.ix. paſſuū. his inſuper dicit Home. in Iliade:bellū fuiſſe aduerſus martē:eūq; ab eis captā atq; cathenis vinctū:& in carceribus.xiii. mēſibus detētū:& ni Iuno Mercurio iiunxiſſet:vt pro liberatiōe eiꝰ ageret i carceribꝰ defeciſſet. Qui Mercurius clā eū rapuit:& liberatus eſt:qđ Claudianus tāgit:vbi de laudibꝰ Stiliconis dū dicit:Cū gemini fratres genuit:quos aſper alous Martē ſubdiderit vinclis. Hi pręterea ab aloo victrico in Gigantomachiā cum ipſe grauatus ſenio ire nō poſſet miſſi ſūt:qui ibidem vt quibuſdam placet cum reliquis a ioue fulminati periere:& ephialti ęthna mons ſuperimpoſitus: Otho mons quidam creteuſis. Alij vero dicunt inter quos Homerus:eos ob magnitudinem corporis auſos montes montibus imponeret:cęlūq; affectare. Sed vt in Odyſſea dicit Homerus iberbes adhuc ab Appolline ſagittis occiſos:quos Vergilius dicit apud inferos detruſos aiens. Hic & aloidas geminos imania vidi Corpora qui magnibus magnum reſcindere cælum Aggreſſi ſuperiſq; iouem detrudere regnis & cęte. His prædictis fictionum ſenſus aperiēdus eſt. Dicebat autem Barlaam hos duos fuiſſe fratres ingentis potentię aloi filios. ſed ideo Neptunni dictos:quia præter menſuram omnem humanorum corporum excreuerant: quod ad neptunnum ſpectare volunt ingentia producere corpora:eoſq; tantū nouem annis regnaſſe:& iō a terra nutritos dicunt:quia maximos prouentus ex his quæ poſſidebant aſſumere:& aduerſus iouem in olympo monte habitantem bellum ſecundum hyſtorias habuiſſe:& in eo bello iuuenes defeciſſe egritudine peſtifera ambos:& hic ſumptum eos ab Apolline ſagittis occiſos. Alij vero dicūt hos cū Saturno aduerſus iouē fuiſſe:& nonullas arces extuliſſe:& vltimo viribus iouis quando i phegra pugnatum eſt cum alijs multis cęſos. De captiuo Marte nil reperi. Arbitror ego ſic explicari poſſe martem inſignem aliquem fuiſſe virum militari diſciplina inſtructum & bellicoſum atq; robuſtum:horum hoſtem:qui & ſi potens eſſet:tamē vt ſæpe contingit maiores ſuccūbere & obtinere minores:ab eis captus & carceratus eſt:& cum liberatiōi eius nullus adinueniretᷣ modus:Mercurius.i.fraus:q a furū deus:qui clā & fraude furātur. iunone iniungente:ideſt pecunia:qua forte corrupti cuſtodes aſtutia Mercurij Mars liberatus eſt.

De Aegeo.xxvij.neptūni filio qui genuit Theſeum & Medum. Cap. XLVIII.

AEgeus athenaꝝ rex filius fuit neptūni:Theodontio affirmante & Marinus deus. Huic dicit Pau

lus due fuerę coniuges:quarum prima dicta eſt Ethra filia Picthei regis Troexen:ex qua Theſeum ſuſcepit
Secunda vt teſtatur Ouidius fuit Medæa profuga:quam a iaſone repudiatam atq; fugientem non ſolum ſu
ſcepit hoſpitio:ſed illam etiam ſibi matrimonio copulauit:& ex ea vt placet Iuſtino:Medum filium ſuſcepit
Succeſſit quidem in regno pandioni regi:quem Theodontius ſecũdum veritatem dicit eius fuiſſe patrem.
& eo regnante multa incommoda Athenięſibus euenere. nã inter alia bellũ Minois regis cretenſiũ:quod i
vindictam Androgei filij ſui idigne occiſi mouerat:diu tulere. Vltimo cum ſuccubuiſſent in has Minoe dedu
cti ſunt leges:vt.ſ.annis ſingulis ſeptem nobiles iuuenes ad Minotaurũ in cretam mitterentur. qui tribus
annis ſorte miſſi ſunt quarta autem ſors cecidit in Theſeum qui maximo ægei patris dolore nauem conſcē
dit iturus & cum omnia nauigij ornamenta nigra eſſent & nauis velum habuit:in mandatis a patre:vt ſi cō/
tingeret in agendis eum fœlicem obtinere exitum:rediens naui album poneret velum amoto nigro vt a lō
ge infortuniũ ſuum noſceret. Theſeus autem ariadnæ conſilio victor mandatorum immemor non amoto
nigro velo redibat. Aegeus excelſa turri proſpectans nigrum videns velum Theſeum mortuum arbitratꝰ
ex turri ſe deiecit in mare:& mortuus ab Athenięſibus liberatis & Neptunni filius & marinus deus in ſola/
tium Theſei conſecratus eſt.

De Theſeo Aegei filio:qui genuit Hippolytũ Demophoontē & Anthigonũ. Cap. XLIX.

THeſeꝰ iclytꝰ Athenarũ rex fuit Aegei regis filius & Aethræ ingētis atq; generoſi animi iuue
nis plura memoratu digna peregit:adeo;vt inter Hercules plurimos nomine ſ vnus. Hic q
dē añ alia cũ Hercule ab Euriſteo miſſo aduerſꝰ amazões expeditionē ſuſcepit:vt dicit Iuſti
nꝰ:& cũ multas occidiſſēt atq; cepiſſēt. Cœpere inter alias Menalippē atq; Hippolytē Anthio
pę regię ſorores. Sed Hercules ꝓ armis regię Menalippē ſorori reſtituit. Theſeꝰ vero Hip — Theſei
polytē q̃ ſibi i ſortē pdę cõtigerat ſũpſit vxorē. ex q̃ Hippolytũ filiũ ſuſcepit Pręterea igēti vir — geſta.
tute:vt refert ſtatiꝰ Creõtis thebane regis ſuperbũ rettulit ipetũ:egitq; q̃ ꝓhibebat officia funeralia poſſēt
occiſis i bello regibꝰ exhiberi. Et taurũ ab Euriſteo atticæ terrę imiſſũ cũcta vaſtantē apd' marathonē interfe
cit. ſic Scironē latronē hoſpites ſuos dũ reſideret i ſcopulo:aut lauare ſibi pedes:aut ſe adorare cogētē:eoſq;
i cautos p̄cipitātē i mare. Et ꝓcuſtē ęque latronā ſuper cephyſo flumine habitātē:& orcte ſuos hoſpites tru
cidantē ſuperauit atq; occidit. Helenā inſuper Caſtoris atq; Pollucis ſororē virginē cęleſtis pulchritudinis i/
ſignē in paleſtra ludentē rapuit:minotaurũ interemit:& athenas a turpi ſeruitio liberauit. Ariadnā atq; Phe — Theſeꝰ
drā Minois filias patri ſurripuit:& Ariadna relicta phedram ſibi coniugio copulauit:ex qua quoſdam filios — fœderũ
ſuſcepit. Athenięſes per diuerſa paſſim vagātes in patriā reuocauit:& i formā ciuiũ ſparſos agreſteſq; redu — iuentor.
xit. Et vt placet Plinio in libro naturalis hiſtoriæ:primus fœdera adinuenit. Aduerſus centauros in nuptijs
perithoi amici ſui egregiæ pugnauit:eoſq; ſuperauit illiq; comes ad inferos vſq; ad rapiendā proſerpinā iuit
ſed minꝰ fœliciter ex hoc illi ſucceſſit. nã perithoo a tricerbero orci cane trucidato i mortis ipſe periculo fuit:
ni forte ſuperueniſſet Hercules:qui illũ a diſcrimine liberauit & reduxit ad ſuperos. Et athenas rediens cõ
iugē querulā accuſantēq; falſo de ſtupri iterpellatione Hippolytũ cõperit:quē fugauit:& quantum in eo fuit
occidit. Poſtremo iā ſenex a ciuibus ſuis pulſꝰ exul apud ſcyrũ minorē inſulā diē clauſit:cũ ãnis.xix.iperaſ/
ſet athenięſibus:his eius laudes fere omnes Ouidius paucis teſtatur carminibus vbi dicit. Ingeniũ faciem
te canunt te maxime theſeu:& infra per vndecim verſus.

De Hippolyto Theſei filio:qui genuit Virbium. Cap. L.

HIppolytus Theſei & Hippolytes Amazonis fuit filius. hic cũ venatiōibus cælibē vitā ducens vaca
ret:& oĩno cõſtanti animo mulieres ſperneret. & Phędra nouerca abſente Theſeo amatꝰ eſt:deſi — Hyppoli
derio cuius cũ obtēperare noluiſſet:Theſeo redeunti ab ea accuſatus eſt. Qui in furorē verſus filij — tꝰ diſcer
necē optauit. Verꝫ Hippolytus timēs cõſcenſo curru fugam cœpit:quo fugiēte fortuitu phocæ quæ — ptus.
in littus exierãt audientes equorũ ſtrepitũ:dũ ſeſe in mare fugiētes pręcipitãt ęquos exterruere Hippolyti.
Qui per ſcopulos aduerſus eius ipetũ vireſq; currũ trahētes:atq; vi eius cõpages diſſoluētes omnē infœli/
cem iuuenē loris iplicitũ adeo per abrupta traxerũt:vt ꝓ mortuo a circũuicinis collectus ſit. Eſto poetę oēs
& ſignãter tragœdus Seneca in tragœdia eiuſdē hippolyti laceratũ atq; diſcerptũ omnę aſſerant & occiſum
Qui tandē opere atq; ſubſidio Aeſculapij quaſi ab iferis in ſanitatē priſtinā non abſq; lõgo labore reuocatꝰ
eſt:ex quo euentu videtur fabulę locũ datũ:qua legimus Theſeũ habuiſſe a patre:vt ter poſſet optare qd'
vellet:& q̃a nunc filiũ optaſſet occidi:phocas a patre emiſſas in littus. Hippolytus aũt ne tertiā p̄ris experi/
retur irā:qui ante Hippolytē matrē eiꝰ occiderat:& nũc eo inaudito eũ quærebat in pœnā:atticā terrā liquit:
& in Italiā venit haud longe a loco:vbi poſtea cõdita Roma:& mutato noīe ſe Virbiũ appellari iuſſit q̃a bis
vir fuiſſet ſemel ante euentũ:& iterũ poſtq̃ beneficio Aeſculapij in vitā videbatur reuocatꝰ. Ibi autem dicit — Hyppo
Theodõtius oppidũ cõſtruxit:qd' ex noīe ſumptæ cõiugis Anciā appellauit Dicit præterea idē Theodõtius — litus q &
falſum eē hippolytum Cælibē vitā ęgiſſe:& imo ſecreto amore Antiā nobilē atticæ regionis fœminā adama — Vrbius.
uit:quā Dianā:eo q̄ venationis vacaret:vocabat:& ſe Dianā colere aſſerebat:& opere huius Aritiæ factũ
dicit:vt ab æſculapio ſanaretur:cũ mortuum illum arbitraretur Theſeus.

De Virbio Hippolyti filio. Cap. LI.

VIrbius filius fuit Hippolyti & Ariciæ poſt hippolyti fugam ex attica ſuſceptus. Qui cũ adoleuiſſet
æneā ilione deleto in Italiam venientem a patre miſſus eſt in ſubſidiũ Turni:prout deſcribit Ver/
gilius:Ibat & hippolyti proles pulcherrima bello Virbius inſignem:quem mater Aritia miſit Edu
ctum egeriæ lucis. &c. De ea autē nil aliud habemus.

De Demophoonte Theſei filio. Cap. LII.

Demophoon:vt Theodōtius aſſerit filius fuit Theſei ex phedra. Hic quidē cū cæteris græcis bellū troianū iuit. Ilione autem deiecto dū rediret in patriā tēpeſtate in Traciā delatꝰ a phyllide Lygurgi regis filia hoſpitio:& lecto ſuſceptus ē. Et cū aliquādiu ſecū fuiſſet audito ꝙ Mneſteus athenaium rex agitatus ꝓcellis & Nauſea vexatꝰ maris appuliſſet īſulā melos:& ibidē clauſit diē:regni cupidine tractus īpetrata per tēpuſculū licentia a Phylide/reſarcitis nauibus athenas rediit:& poſt xxiij. annū paterni exilij:vt dicit Iuſtinus:Athenarū regnum aſſumpſit:neqꝫ de reditu curauit ad phylidem. Et cum annis.xxiij.regnaſſet mortuus eſt. Cui ſucceſſit Oſintes:vtrum hic eius fuerit filius:incertum habeo.

De Antigono Theſei filio. Cap. LIII.

A Ntigonus:vt dicit Theodontius:filius fuit Theſei & Phedræ:vt dicit Barlaam natu maior demophoōte:& poſt fugatū ab athenīēſibus patrē fere adhuc pubes ab athenīēſibus aſſumptꝰ:& rex factus Mneſteuſqꝫ vocatus. Qui troiā vadēs non ſatis de ingenio demophoontis fidens eū ſecū traxit. Hic rediens tempeſtate actus nimia apud inſulam melos expirauit.

De Medo Aegei filio. Cap. LIIII

Medus.vt Iuſtinus tradit:ægei regis Athenaꝝ:& Medeæ fuit filius. Quā idē Iuſtinus dicit.cū priuignū vidiſſet adultū:ab Aegeo per diuortiū diſceſſiſſe:& colchos cū Medo filio abiiſſe. Ouidiꝰ āt dicit ob paratū Theſeo venenū:vt vbi ſupra de ea:eā aufugiſſe. Aiūt īſuper aliq eā Iaſonis ī gratiā rediiſſe:& hunc Medū inde fuiſſe in aſiā:atqꝫ viribus plura ſibi ſubegiſſe regna:ſed eā tenuiſſe partē:quā mediam appellamus:& de ſuo ſeu matris nomine nuncupaſſe.

De Oncheſto.xxviii.Neptūni filio:qui genuit Megareum. Cap. LV.

Oncheſtus ſecūdū Lactātiū filius fuit Neptūni:quē Seruius & Lactāti.dicūt Oncheſtē ciuitatē ꝓpinquā ꝓmōtorio micaleſſo cōſtituiſſe:& ſuo noīe appellaſſe:nec de eo aliqd ꝑterqꝫ ꝙ Megareū filiū genuerit legi.

De Megareo filio Oncheſti:qui genuit Hippomenem. Cap. LVI.

M Egareus filius fuit Oncheſti:vt liqdo teſtatur Ouidiꝰ loquēte ſic Hippomene. Nāqꝫ mihi genitor Megareus:Oncheſtine illi. Eſt Neptūnus auus:pronepos ego regis equarum.&c.

De Hippomene Megarei filio. Cap. LVII.

Hippomenē Megarei fuiſſe filiū ſatis oſtēſum eſt:de hoc Ouid.talē recitat fabulā. Erat in ſcyro ciuitate Atalāta Oenei filia ſeu Iaſij virgo īſignis pulchritudinis:& perniciſſimę velocitatis:q̄ vt plurimū deoꝝ monitu habitabat in ſyluis. Hęc cū a multis ī coniugē peteref legē appoſuit:vt:ſ.curſus certamē peteref:& ſiq ſuperarenf ab ea morte mulctarenf:victor aūt eiꝰ potiref cōnubio:& cū iā plures magis audaces q̄ fœlices ſuperati tā ſeuera lege dānati eſſent:Hippomenes ea nondū viſa talū ridebat ſtultitiā. Tādē cū caſu cōtigeret:vt illā videret:miratꝰ roſeā faciē:ſidereos oculos:os cinameū:aureā ceſariē:pectus ꝓtēſū:corpuſqꝫ glabellū:& geſtus placidos:cōfeſti eius ī ardorē īcidit:qui āñ dānauerat alios nec dubitauit eius poſtulare cōnubiū:& ſeueræ legis ſubire diſcrimē. Virgo autē Hippomenes Veneris implorauit auxiliū:q̄ illi tulit ex viridario heſperidū tria mala aurea:eūqꝫ docuit maloꝝ vſū:porro cum curſū expediti intraſſēt:anteiretqꝫ virgo:iuuenis ꝑdoctus eueſtigio vidēte virgīe vnū ex malis ꝓiecit:fulgore cuius capta puella gradū collectura ꝑuertit. Et cū euolaſſet iteꝝ iuuenis illa ꝑſtātior facile anteiuit:ille ſecūdū eiecit:qđ dū illa collectura moratus ille ſtadiū arripit volucer. Sane illa pernici velocitate malo collecto parua mora currētē ꝑterit. Aſt ille cū iā meta curſus eēt ꝓpinq̄:tertiū ꝓiecit:quo detēta virgo āteq̄ volucris euolaſſe potuiſſet tenebat Hippomenes terminū:quā ob cām ſuperata virgo/eiꝰ ī cōiugiū venit. cū q̄ dū lętus ī patriā abiret. Hippomenes feruoris īpatiens & ſuſcepti muneris a Venere imemor ī lucū cybelis illā deduxit:& ibi cū ea cōcubuit:ex quo ſeu Veneris ſeu matris deū īdignatione factum ſit amantes ī leones verſi ſūt:& currui Cybelis additi. Qua ſub fictiōe talis poteſt ſenſus abſcondi. Primo mulierū ſi qua eū obſtinata duricies & auro:& muneribus frangi poſſe:cū natura auri oēs & cupidę & tenaciſſimę ſint:in leones aūt ideo cōuerſi dicuntur:quia in nemus cybelis coiuerunt:ideſt in delitiis humanis abundauerūt:& ob id elati ſunt. & ſic in leones verſi:quoniā leones ſuperba ſint animalia:& ideo verſa vice currui Cybelis applicati ſunt.i.ꝓceſſu a rerum natura edocti quoniam terrenis legibus omnes ſumus obnoxij:quia terrei viuimus:& quantuncūqꝫ ſuperbientes.poſtremo in terrā reducimur.

Atalāta curſu ꝓcos oēs vicit. Hippo/menes mala au

De Pelaſgo.xxix.Neptunni filio. Cap. LVIII:

Pelaſgus:vt dicit Theodontius:filiꝰ fuit Neptunni:Iſidorꝰ vero vbi de ætymologiis eū Iouis & Lariſſę filiū dicit. Sane quoniā ex cōpertis apparet Theodontiū taliū ſolertiſſimū īdagatorem fuiſſe:plus illi in talibus pręſtandū fidei ratꝰ ſū:& ideo Neptunni:nō Iouis poſui filiū. Hic aūt ea ī parte græciæ regnauit:q̄ poſtea ab Archade caliſtōis filio Archadia dicta ē:& ab eo denoīata Pelaſgia.dicebat Leontius & in Aſia eē Pelaſgos:eoſqꝫ aduerſꝰ græcos fauiſſe troianis vt ī Iliade teſtaf Homerus:Verū hi pelaſgi a Palaſga muliere græca nomen ſortiti ſunt:quā aiunt ī Pelaſgiis cū copiis in Aſiā trāſmeaſſe & ciuitatē condidiſſe:& de ſuo noīe Pelaſgiā nuncupaſſe:& inde Pelaſgii:qui ſecus lyciam ſunt appellati:alii contrariū tenent Pelaſgū regē fuiſſe in Aſia & ab eo Pelaſgos:& inde mulierē Pelaſgā vbi poſtea fuere Pelaſgi in gręciā ex Aſia trāſfretaſſe & ibidē occupata regione nomē īpoſuiſſe Pelaſgis.

Pelaſgi vnde.

De Nauplio.xxx.Neptunni filio:qui genuit Palamedem. Cap. LIX.

Nauplīꝰ Neptūni & Ammimonis filię Danai regis filiꝰ fuit:vt teſtaf Lactātiꝰ:q̄ de eiꝰ origine fabulā recitat talē. Ammimōe danai filia dū ſtudioſe ī ſyluis iaculo exercitaref minꝰ aduertēs percuſſit Satyrū:quā cū vellet Satyrꝰ violare illa Neptūni iplorauit auxiliū. Neptūnꝰ āt fugato ſatyro īpe eā cōpreſſit:ex quo cōpreſſu Naupliū ſuſcepit Hūc Naupliū apđ Euboeā

regnaſſe cõſtat:& eius aũt fuiſſe filiũ Palamedẽ græcoꝝ factione occiſum apud troiã. Qꝺ cũ egerrime ferret Nauplius: nec adulationẽ ſupeterãt vires ad ingeniũ verſus ſtãtibus apud troiã grecis: vt erat ſenex cœpit oẽm græciã circuire:& regias itrare græcoꝝ principiũ:& ibi qbus poterat ſuaſiõibus cõiuges eoꝝ i adulteriũ: cũ qbuſcũq; poterat trahere arbitratus. ex hoc in reditu græcoꝝ ſeditiões exorturas plures: eiſq; agẽtibus græcos in ſuũ ſanguinẽ ruituros:& ſic dũ ſe inuicẽ trucidarẽt imetiro trucidati Palamedis mortem ſuis occiſionibus expiarẽt. Creditũ eſt: vt Leontius aſſerebat opere ſuo Clytẽneſtrã i amplexus Aegiſti veniſſe ex quo Agamẽnon poſtea intereptus:& ide Aegiſtus. & Clytẽneſtra. Sic Egialẽ Diomedis cõiugẽ i cyllibari Stheleni filii cõcubit⁹:& vt de reliqs taceã conat Lycophrõ inclytã Penelopis famã nauplij cõſilijs maculare volẽs eã: cũ vno e ꝓcis ſuis nõnullas iſomnes noctes egiſſe. Preterea iplacabilẽ ſenẽ aiũt tã feruẽti aio vindictã optaſſet: vt redeũtibus grecis ilione cõſũpto in patriã:& acri atq; turpi tẽpeſtate agitatis caphareũ cõſcẽdiſſe montẽ:& nocte accẽſa face: q̃ſi i portũ ſalubrẽ periclitãtes accũret i letiferos ſcopulos ſalutis auidos euocaſſe:& multis hoc facinore exitij extitiſſe cauſam Vnde. Vergi. Sid⁹ & euboicę cautes: vltorq; caphareus:&ce. Amoti aũt ſatyri & oppreſſe Amminonis a Neptũno aſſignat Barlaam paucis verbis rõnẽ dicẽs: ſatyrũ virginis fuiſſe pedagogũ. Neptũnũ aũt lerneũ quẽdam ægyptiũ inſignẽ: cuius prima ammimone pellex fuit q̃ coniunx:& ab eo lerneum fontem dominatum atq; prouinciam.

De Palamede Nauplij filio. Cap. LX.

PAlamedes Nauplij fuit fili⁹: q cũ eẽt vna cũ græcis circa troiã:& hi aduerſ⁹ Agamẽnonis iperiũ iſurrexiſſẽt ſeditiõe doloſa Agamẽnoni ptãte ſubtracta ei⁹ dux belli fact⁹ eſt. Huic ei cũ vlyſſe ſimultates erãt: vt dicit Seruius: eo ꝙ Vlyſſes iniſania ficta conatus eẽt i bellũ troianũ nõ ire:& ad eã ſimulãdã vinct⁹ aratro diſſimilibus aialibus ſalẽ ferebat. Cui ante aratrũ ad experientiã ſumẽdã iſaniæ: Palamedes appoſuit Thelemachũ puerũ: quẽ cũ vidiſſet Vlyſſes illico ſuſpẽdit aratrũ. Præterea cũ i traciã frumẽtatũ iuiſſet:& nil portaſſet: ſeq; nõ cõperiſſe diceret. Palamedes vadẽs reportauit affatim. Quibus idignatus Vlyſſes ægre patiebat illius gloriã. q̃obrẽ dolo ei⁹ factũ ẽ: vt a ſeruis Palamedis fatis grãde põdus auri iſodereẽ ſub tabernaculo eius:& ide nũcijs ſubornatis habitis cõfictitijs litteris i cõſilio græcoꝝ Palamedẽ accuſauit: qa cũ Priamo de deditione haberet tractatũ: eũq; auro eẽ corruptũ:& ad euidẽtiã ꝓditiõis icæptæ iuſſit eius in tabernaculo fodi: q̃ſi ſi ibidẽ cõperireẽ aurũ litteris eẽt exhibẽda fides & nũciis: q̃obrem auro cõperto: qꝺ ipſemet ifodi fecerat: Vlyſſis accuſatio vera credita eſt:& Palamedes tanq̃ noxius lapidibus eſt obrutus.

Indigna palamedis mors

De Celeno. xxxi. Aello. xxxij. & Ocypite. xxxiij. Harpyis filiabus Neptũni. Cap. LXI.

CElęno Aello & Ocypite Harpyię tres fuere ſecundũ Seruiũ & Neptũni & terræ filiæ. Alij vero dicũt Thaumãtis & electrę. Harũ formã deſcribit Vergi. dicẽs Triſtius haud illis mõſtrũ: nec ſęuior vlla peſtis:& ira deũ ſtygiis ſeſe extulit vndis. Virginij volucrũ uultus fœdiſſima vẽtris Proluuies vnceq; manus & pallida ſemper: Ora fame:&c. Hic ẽt deſcribit i qbus habitãt locis:& vnde venerint: dum dicit Accipiũt ſtrophades graio ſtãt noie dictę iſulę Ionio in magno quas dira celeno arpię: quę colũt alię phineia. Poſtq̃ clauſa domus mẽſaſq; metu liquere priores. Ex his a Seruio fabula recitatur: quę ſupra vbi de Zeto & calai plene ſcripta eſt. & qꝺ per illã etiã ſentiẽdũ ſit. & ſimiliter de his dicta ſũt q̃dam: vbi de allecto:& alijs furiis ſupra ſcripſimus:& ob id pauca hic dicẽda ſuperſunt. Vult igiẽ Seruius eas iõ Neptũni & terrę filias: quia in iſulis habitẽt: quę terrę ſũt:& tamẽ mare circundatę. Ego vero eas Neptũni filias puto: q̃a mõſtroſe ſint: vt per Vergiliũ carmẽ patet. Harpyie aũt ſecũdum Fulgẽtiũ iõ vocant qa arpę gręce: latinę rapere dicit:& iõ earũ priaẽ dicta Aello: q̃ſi ελων αλλον: qꝺ ẽ alienũ cõcupiſcere. Secũda ocypite qꝺ ſignificat celeriter auferre. Tertia cęleno: quę nigrũ ſonat: per qꝺ rapię occultatio ſumẽda ẽ:& ſic prio cõcupiſcit. Secũdo auferẽ. Tertio occultat. Virgineos aũt vultus iõ hr̃e dicunt: ſeu qa vt dicit Fulgẽtius: ſterilis ſit rapina Cui ego addã q̃tũ ad eũ cui rapit. & eſto aliter putẽ fures q̃ppe more ſuo placidos miteſq; ſe i conſpectu hominũ exhibẽt: vt hac poſſint arte ignaros fallere. Vncas aũt raptores habere man⁹ expoſitiõe nõ indiget Quod ora illis ſint pallida: nil aliud vult prętẽdere: q̃ fames aſſidua: inſatiabilis appetitus habẽdi. q̃ miſeri & in rapinã proni anguntẽ cõtinue: fędiſſima ventris ꝓluuies raptoꝝ eſt: inq̃tũ vt plurimũ rapinarum turpis eſt exitus. Itur eni ex rapinis in ludũ ſubſtãtiaꝝ cõſumptorẽ oium:& miſeriaꝝ patrẽ. Itur in luxuriam laxiuiarũ & ociorũ marcẽtiũ matrẽ. Itur in gulã crapulaꝝ & ęgritudinẽ cloacã turpiſſimã & damnoſam. Arbitror qdẽ has ad pyrrhatas:& auariſſimos atq; imanes hoies ſpectare. eo ꝙ littora inhabitẽt. Addebat iſuper dictis arpiis Homer⁹ arpyã vnã: quã Thiellã vocitat zephirũ dicebat equos achillis genuiſſe. Hãc dicebat Leontius vẽti ipetũ: ſeu procellã iterpretari: per quã etiã pirrhataꝝ demõſtraẽ velocitas ad rapinam.

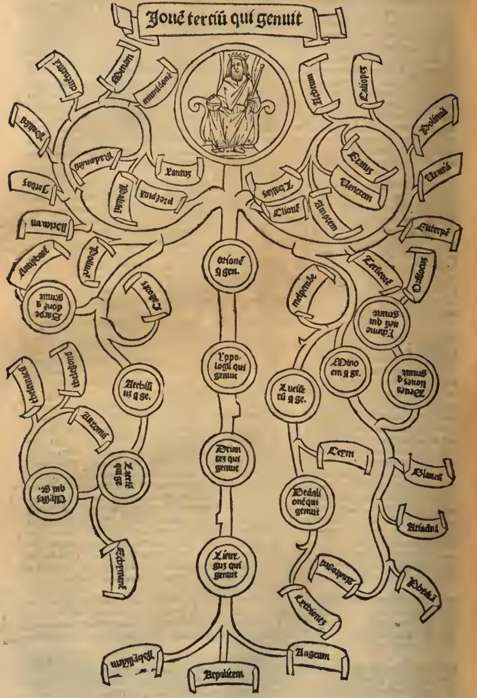
De Sycano. xxxiiii. Neptũni filio. Cap. LXII.

SIcanus: vt dicit Theodontius: antiquiſſimus rex fuit Sicilię:& neptũni filius:& ab eo inſula q̃ antiquiori noie dicebaẽ Trinacria Sicania nũcupata eſt: de qua Solinus vbi de mirabilib⁹ mũdi dicit. Sicanię diu ante troiana bella Sicanus rex nomen dedit eductus cũ ampliſſima liberoꝝ manu:&c. Ex his nec nomẽ alicuius ad me peruenit. Dicit tamẽ Theodontius huius Cererẽ fuiſſe coniugem:& proſerpinã filiam quam iouis dixere poetę.

Sicilia olim Sicania

De Siculo. xxxv. Neptũni filio. Cap. LXIII

SIculus rex fuit Sicilię:& Neptũni filius: vt Solinus de mirabilibus mundi teſtatur. Regnauit aũt: vt dicit Theodontius poſt Sycanũ:& ab eo Sicilia denominata eſt Paulus hunc dicit filium fuiſſe Corithi & electræ:& Dardani fratrem. Neptũni filium dictum: eo ꝙ ex Tuſcia in Siciliam tranſfretaſſet:& multa rudes homines docuiſſet.

Ioue͂ tertiū qui genuit
Caliopez
Polimniā
Uraniā
Euterpē
Uenerem
Amorem
Xantuz
Pollucē
orioné q gen.
Eppo/logū qui genuit
Minoem q ge.
Luci͛le tū q ge.
Archilū q ge.
Dedali oné qui genuit
Ariadnē
Phedrā
Ancheum

Genealogiæ deorum gentiliū. ſecundum Ioannem Boccacium de Certaldo Liber Vndecimus.

Prohœmium.

EX Achaia iter pachinnum trinacriæ Promontorium & veteres Syracuſas lenitatis ſpiritu me detulerat ſubſolanus. Ibi dum iam in finem fere deducta omni Neptunni prole vetuſtiſſimorum regum potius aduentum in inſulam q̄ geſta narraſſem: & mecum omnia circūſpectans excogitarem: ad quā cæli plagā vertēda eſſet nauiculę prora: venit in mentē tantū nunc velo: nunc remis. nunc pedibus itū fore: vt ex filijs Saturni ſenis infauſti nullus ſupereſſet: cuius non eſſet deſcripta ſoboles: pręter Iouem quē: patrem dominumq; regēq; deorum & hominū voluere. Obſtupui fateor ſereniſſime rex. Et animi cecidere vires: & quaſi itinerimeo obſtaculum inſuperabile eſſet obiectum deſperans aiebam. O miſer potui ampliſſimum oceani gurgitem intrare: & fluctus in ſydera vſq; ſurgentes modico conſcendere lembo. Potui vaſtum littus omne mediterranei maris inter mille ſcopulos: & ſonantia ſaxa ambire. Montes ſcabroſos aſcendere: lubricas calcare valles: tenebroſa antra ſubire: perſcrutari luſtra ferarum: & ſyluarum atq; nemoꝝ ſepoſitas vmbras luſtrare: vrbes: & oppida. & quod longe terribilius: ad manes vſq; deſcendere. & ditis opacas intrare domos. Et terrę viſcera oculis tenebrare: & ſic aliorum deorum prolem etiam renitentem calamo tanq̄ cognitam in medium trahere. Nūc autem ſi iouē non videro quo pacto eius: que ampliſſima ē: poſteritatē ſcripſiſſe potero? Si aūt iouē vidiſſe veli i cęlū ire neceſſe ē: quo īfœlix ex ſublimi ſaltu quo ex mōte cælſo in illud memet deiciā? Quis me eo vētoꝝ extollet ipet⁹? Quę deferet cōdēſa nubes? aut ipſi⁹ armiger ales? O vtinā ab īferis remearet Dædalus: q solus hoi pēnas iduere nouit. Et mortalibus inſuetas cæli vias oſtendere. Ipſe forſan opportunitati huic poſſet ꝑſtare ſuffragiū. Q đ niſi vndecūq; venerit deī poſt tot exhānelatos labores: tot victos timores: tot ēt obices ſuperatos: īfecto itinere ichoato nō abſq; ignominia temeritatis meæ ſubſiſtēdū eſt. O ptabā ꝑterea cæleſtiū videre pꝛiam: & quo ordie ſāctiſſimi illi gētiliū theologi tēpla: palatia: atria domosq; diſpoſuiſſent cęlitum. Præterea & cū ipſo ioue ipſius ſublime videre ſoliū. Quo iure ſacrum illud deoꝝ cōſiſtorium conueniret in vnum. Quod in illos ipſius iperium. Quis ordo ſedendi. quæ pręſidentis maieſtas. Quæ leges darē: ur: Qui & quo ritu largirentur imperia: vt in finem debitū mūdi gubernaretur mortalitas: & alia etiam tam prægrandis dei magnalia. Cęterū dum hinc vidēdi deſiderio cęlū ac perficiēdi itineris angeret ide deſperatione ꝑmeret. Et ecce littore ſiculo me etiā gubernaculū nō regente repentino impetu ī cretā vſq; delatus ſum: quā cum circūſpicerēt non ante ydeon montē aſpexi q̄ reſoluta mētis caligine: & veri dei illuſtratus lumine proletarij iouis cognoui cunabula atq; fornices in circuitu: & quam parte eius cineres & oſſa iacerent memini. Et ſic eum nō deū cęli thronū tenentem fore perpendi: ſed hominē: cuius acta & mores: reliqua non maiori labore q̄ aliorū deorum gentilium poterant ex terrenis ſpeculis ītuerī. Reuocatis igitur viribus: vt eius numeroſiſſimā prolē deſcribā: Iter quod pręceditū rebar intrabo: orans in optatum me terminum dirigat: qui futurum ſibi deſertiſſimum populum per rubrum mare eduxit ſicco veſtigio ex ægypto:

De tertio Ioue decimo. Saturni filio: q̄. xxxix. genuit filios: quoꝝ hęc ſūt noia. Prima Clio. ij. Euterpe. iij. Melpomene. iiij. Talia. v. Polymnia. vi. Eratho. vii. Tepſichore. viij. Vrania. ix. Calliope. x. Ache⁹. xi. Ven⁹. xij. Amor. xiij. Proſerpina. xiiij. Caſtor xv: Pollux. xvi. Helena. xvii. Clitēneſtra. xviij. Paliſ⁹. xix. Paliſc⁹. xx Iarbas. xxi. Mena. xxij. Myrmidū. xxiij. Xāt⁹. xxiiii. Lucifer. xxv. Oriō xxvi. Minos. xxvii. Sarpedō. xxviii Rhadamātus. xxix. Archiſius: de his. xxix. tractatur in pręſenti libro vndecimo. xxx. Tātalus. xxxi. Dioniſius. xxxii. Perſeus. xxxiii. Aon. xxxiiii. Eacus. xxxv. Pylumn⁹. xxxvi. Mercurius. xxxvii. Vulcanus. de his vero octo. ſ. a xxix. citra duodecimo in libro tractaī. de reliquis duobus: qui ſequūtur: ſcilicet de Hercule. xxxvii. & Aeolo. xxxix. in libro tertiodecimo ſcribitur. Cap. I.

IOuē cretēſem: qui tertius in hoc opere ē: Saturni & Opis fuiſſe filiū ois teſtaī antiq̄tas. Hic eodem partu cum Iunone editus: ne a Saturno occidereī ob pactionē cū Titano fratre factam: q̄ cito nat⁹ eſt clam in ydam cretenſem montē alendus ab Opi tranſmiſſus eſt: & vt quidā volūt: curetis populis cōmendatus ſeu vt alij dicūt Ideis dactilis. Euſebius vero in libro temporū dicit Creti regi cretēſiū: & hūc illū in hoſon ciuitate in qua matris eius eſt tēplum ſeruaſſe atq; nutriſſe. Quia a curetis dixere addunt eum ab eiſdē in antrū m̄tis idę delatū: ibiq; dū: vt paruuli faciunt: fleret ne audireī Cymbala & tympana: & clypeos: & arma pultabant. Ad ſonitū: quoꝝ more ſuo cōuenientes apes mella in os eius inferebāt: ob qđ beneficiū poſtea deus fact⁹ dedit eis: vt abſq; coitu generarēt Aliis vero placet eū nymphis alendū datū: iter quas: vt didim⁹ i libro narrationis pyndaricę aſſerit Melliſeo cretēſiū regi duas fuiſſe filias Amaltheā & Meliſſam. quę caprino lacte atq; mella Iouē nutrierūt. vnde dicit Lanctantius in libro diuinarum inſtitutionū. Capellā Amaltheę nymphę Iouē infantē vberibus ſuis aluiſſe: & ob id dicit germanicus cęſar in aratheo carmine. Illa putatur Nutrix eſſe iouis: ſi vere iuppiter ifans Vbera cretęę mulſit fidiſſima caprę: Sydere quę claro gratū teſtatur alūnum. Quod etiā teſtari videtur poeta clebris Franciſcus petrarcha in buccolicis ea in egloga cui titulus argus ē ſic dicēs: Teneris ſignata labellis Vbera te moueāt niſi forte obliuia lactis. Illius aſtrigere nectar tibi ſuggerit aulę. De grege nēpe fuit nutrix tua. &c. Seruius aūt dicit nō i idā: ſed in dicteū mōtē a matre trāſmiſſum: & ibidē nutritū: Iunius aūt columella de agricultura ſcribēs li. ix. ſic de educatiōe iouis īfātis ait. Nec ſane ruſtico dignū ē ſcitari fuerit ne mulier pulcherrima ſpetię melliſa: quā Iuppiter i apē cōuertit: an vt & Home. poeta dicit crabrōib⁹ & ſole generatas apes: q̄s nymphę ſri

Vbi Iupiter nutritus.

Att: de Apibus.

xonides educauerũt. Mox dicit eo in ſpecu Iouis extitiſſe nutrices: eaq́ꝫ pabula munere dei ſortitas: qb⁹ ipſo
parũ educauerãt alumnũ. Hæc ille. Ex qbus ſumiꝶ Iouẽ melle tãtũ educatũ: hic tandẽ cũ adoleuiſſet ob ca
ptos parentes bellũ hũit cũ Titanis: liberauitq́ꝫ illos: inde patrẽ regno expulit: eo ꝙ cõperiſſet eũ vitæ ſuę i
ſidiari: quæ ſupra vbi de Saturno latius dicta ſũt. Et hinc illi bellum dicũt cum gigantibus conſecutũ: quos
ſuperatos: ſuppoſuit montibus: vt præmõſtratum eſt. Deinde orbe ſubacto cum fratribus imperiũ partitus
eſt. Dato Plutoni inferorũ dominio. Neptũno autẽ maris: ſibi olympo reſeruato. Et cũ iam diu ante Iuno
nem ſororem ſuam ſumpſiſſet in coniugẽ: & rex potens factus: gloriæ auidus: cœpit ambire: & non minus
aſtutia q̃ viribus nõ ſolũ humanas laudes: ſed diuinos etiã ſibi honores quæſiuit: templa quidem: vt i ſacra
legitur hiſtoria: in multis locis conſtruxit. & ſuo dicauit nomini: & in quãcunq́ꝫ regionẽ venerat Reges prin/
cipeſq́ꝫ populoꝝ hoſpitio ſibi comitate ſua: & amicitia copulabat. & cum ab eis digrederetur iperabat ſibi
ædificari phanum: & ſuo hoſpitiſq́ꝫ ſui nomine inſigniri: quaſi vt ex hoc poſſet amicitię ac fœderis memoria
Quõiup conſeruari. Et hac aſtutia factum vt conſtituta ſint templa ioui ataburio: ioui labriando cum atabutius & la
piter briandus auxiliatores eius fuerint in bello. Sic & ioui laprio: & ioui molioni: & ioui caſſio: & quæ huiuſmodi
cœptus ſunt: ꝙ ille aſtutiſſime excogitauit: vt ſibi diuinũ honorem: & hoſpitibus ſuis perpetuum nomen acquireret
pro deo cum religione connexũ. Gaudebãt autem illi & eius libenter obſequebantur imperio: & nominis ſui gratia
coli. ritus annuos: & feſta celebrabãt: & hoc modo religionem cult⁹ ſui per orbẽ terrę Iuppiter ſeminauit: & exẽ/
plum cęteris: ad imitandũ dedit. is iſuper i olympo mõte habitauit: vt eadẽ ſacra teſtatur hiſtoria. vbi legiꝶ.
Ea tempeſtate iuppiter in monte olympo maximã partẽ vitæ colebat: & eo ad eum in ius veniebãt: ſi quæ
res in controuerſia erãt: Item ſiquis quid noui iuenerat qđ ad vitam humanã vtile eſſet: eo veniebat: atq́ꝫ io
ui oſtendebat. &c. præterea quãtũcunq́ꝫ homo hic circa honores occupãdos ambitioſus eſſet: & libidini de
ſeruiret: multa tamen bona & vtilia humanę vitæ adiuenit: & itroduxit: & nõnulla mala ſuſtulit: & inter alia
Bñficia admouit a moribus hominũ cõſuetudinẽ comedendi carnes humanas quibus Saturni tempore veſceban
Iouis in tur. Qui tandẽ diſpoſitis rebus ſuis diem clauſit. de exitu cuius teſtis eſt Ennius ipſe quidem in ſacra hiſto
homiẽs. ria deſcriptis omnibus: quæ in vita ſua geſſerat iuppiter ad vltimũ ſic ait. Deĩde iuppiter poſtq̃ qnquies ter
ram: circuit: omnibuſq́ꝫ amicis atq́ꝫ cognatis ſuis imperia diuiſit: liquitq́ꝫ omnibus: leges: mores: frumẽtaq́ꝫ
parauit: multaq́ꝫ alia bona fecit: imortalẽ gloriã memoriamq́ꝫ adeptus ſempiternã monumẽta ſuis reliquit
ætatem peſſime actam in creta vitã cõmutauit: & ad deos abiit: eũq́ꝫ curetes filij ſui curauerũt: decorauerũt
que eum: & ſepulchrũ ei in creta in oppido Aulatia: & diciꝶ Veſtam hãc vrbem creauiſſe. inq́ꝫ ſepulchro eius
ſcriptum antiquis litteris grecis Iuppiter Saturni Euemerus autem dicit eum in Oceania mortuũ: ſed bene
in aulatia oppido ſepultũ: forſan & hoc nomẽ oceaniæ cretæ fuit anteq̃ a creta nympha Heſperidis filia: vt
Plinius ait: vbi de hiſtoria naturali: dicta fuerit. Vides ne celeberrime rex quãto igenio: quãto fortunæ fauo
re: quot antiqui hoſtis fallaciis longæuũ nomẽ inanẽ gloriam & diuinos honores ſibi quæſiuerit homo iſte?
Miror equidẽ illius quantũcunq́ꝫ rudis æui inſaniã: vt quem ex homine natum paſſibilem atq́ꝫ mortalẽ vide
rant. deum: & ſummũ deũ tam inconſulte crederent. Scio poſſint eſſe qui dicant multo recentiores in hanc
eandẽ inſcitiã nõ minus fuiſſe ꝓcliues. cũ legerim⁹ a luca medico ſcriptũ apud lyſtros lycaoniæ Barnabã &
Paulũ viros ſanctiſſimos: & diuini dogmatis prædicatores: eo ꝙ contortũ a natiuitate hominẽ in nõie ieſu
chriſti rectũ: ambulantẽq́ꝫ feciſſent: a lyſtris deos e veſtigio creditos: Barnabã Iouẽ & Mercuriũ Paulũ: eiſq́ꝫ
renuentibus ſerta & holocauſta tanq̃ diis a pontificibus & populo preparata: de quibus ego minus miror
diuinũ ei opus fecerant ignorantibus lyſtris: quoniã nõ ſuo: vt ipſi teſtabanꝶ: ſed xp̃i opere. Iuppiter autem
quid vnq̃ ſupra hominẽ facere viſus eſt? nil equidẽ. victorioſus fuit homo: & ne ſatis hoc cũ aſtutiæ humanæ
et nõnunq̃ fortunæ opus ſit: vt ob id deus et cæli rex debeat a quoquam credi. profecto vertibiles nimium
in credulitatem erant illius æui mortales. Nos autem veteres in ſua fatuitate ſinamus: et ad omiſſa verta/
mus calamũ. Poſtq̃ quę ad hyſtoriam ſpectant de Ioue dicta ſunt: quid de eo fingentes dixerunt proſequa
Aquila mur. Primo qdem eũ patrem dominumq́ꝫ deorũ: & cęli regẽ dicunt: eiq́ꝫ loco ſceptri triſulcum fulmen tribu
ioui ſa unt. Eius ꝑterea arborẽ dixere quercũ. Sic & in eius tutelã aquilã poſuere Nũc qđ per hęc ſẽſiſſe potuerit vi
cra. deamus. deorum autem pater & dominus ideo hic dictus eſt: quia eo regnãte heroum tempora ſeu cœpe
re ſeu floruere: in quibus & poetarum ſeu theologorum gentilium cœpit & floruit ſtudium apud grecos.
Qui cum iſtum tanquam ea tempeſtate mortalibus cęteris pręualentem cernerẽt: eumq́ꝫ iam ſibi ne dum
apud ſuos: ſed & apud exteras nationes adhuc viuenti diuinos honores quęſiſſe: & eorum patrem eſſe aut
maiorem: q iam eius intuitu fictionibus ad diuinitatem extollebantur: & quod ei nomen etiam faueret Iup/
piter: quod iam diu erat celebre & vero deo attributum: faueretq́ꝫ illi. Locus habitationis olympus: quo no
mine cælum etiam appellamus: eũ deorum finxere patrem: & cæli regem. Nec ſufficit attribuiſſe illi quod
fecerit: quinimmo multa ex his quæ ante eum per plura ſæcula facta fuerant: & potiſſime eorum duorum
temporibus: quos ſupra Ioues nuncupatos diximus per nominum abuſionem in hũc reuocata ſunt. nec ali
terq̃ ſuo euo facta eidem attributa: & quod longe pernicioſius fuit: multa ad verum deum verũ deorum do
minum ſpectantia ſub huiuſmodi fictionis velo recondita & demum enucleata ad potentiam & deitatem fi
ctam huius hominis ſpectare ab ignaris credita ſunt: tantũq́ꝫ ino leuit hæc inſcitia vt non ſolũ Iouis eſſe quę
dei: ſed dei veri eſſe quæ Iouis erant crederenꝶ: vt puta adulteria proditiones & bella: & huiuſmodi. Sane
quotiens pro iſto Ioue illuſtres viri deũ ſenſere verũ: quod min⁹ honeſtũ de ioue ſcribitur pro aliquo natura
li actu opere naturę naturatę producto: quę dei op⁹ eſt intelligi voluere: quod ego nõ laudo per illecebres
fictiones diuinam deſignari potentiam. Deorum inſuper numeroſitatẽ non adinuenere: vt tot crediderint
deos eſſe: quin imo prudentes voluere deitates illas multis aſcriptas diis potentiæ vnius veri dei officia eẽ

exiſtimantes:ſic per miniſtros deum agere vti mortales agimus quod clariſſime in libro de dogmate Pla/
tonis oſtēdit apuleius. Nos aūt & bene ſecūdū Pſalmiſtā credimus de deo:quia dixit & facta ſūt. Nec tamē
negam⁹ deo miniſtros ēe alios iuſtitiæ vt dæmōes:alios grāæ vt āgelos:alios opportūitatū & vict⁹ vt ſuper/
cæleſtia corpora:ſed de his alias. Per fulmē vero triſulcū loco ſceptri ioui additū:eo ꝙ igneū ſit oſtēdere vo
luere fingentes:nōnunq̄ eū pro elemēto ignis & aeris aſſumēdū vt aſſerit Serui⁹:& tunc iunonē eius coniu/
gem terrā & aquā eē volūt:eo ꝙ ex eis omnia quorundā iudicio procreantur:& ſic ſecundū Varronē de agri Fulmen
cultura duo dicūtur parētes magni:iuppiter pater & iuno mater Puto ego hāc fictionē originē habuiſſe ab triſulcū
his qui arbitrati ſunt ignē reꝝ omnium cauſam:ac eo agente cuncta generari atq; nutriri:& ſic dum ignis & ioui dica
aer iuppiter eius opus eſt coruſcatiōes & tonitrua:nubes cōgregare:atq; diſſoluere:vētos excitare:atq; cō tum.
primere:fulmina emittere:& huiuſmodi:eo ꝙ hæc in regione aeris igne agēte cōficiantͬ. Triſulcū aūt dixere
fulmē vt triplex fulminis deſignetur proprietas:ē.n. coruſcū:& ſcindū & vrit:de quibus ſi qs plene videre cu
pit Senecā philoſophū videat vbi de quæſtionibus naturalibus. Quercū arborē ideo attributā illi volūt:qa
eius fructu primæui homines paſcerentur:& ideo viſum eſt eam arborē rite dici illius ad quē ſpectat educa/
re homines:quos ipſe produxit:ſeu quoꝝ gerit imperium. Hāc Iſidorus vbi de ethi. nucē videtur arbitrari:
eamq; dicit a latinis iuglandem vocari:quaſi iouis glandem:eo ꝙ ioui olim cōſecrata fuerit: & ſequitur eius Iuglādis
fructus tantū habere virū vt ſi mittatur inter ſuſpectos herbarum vel fungoꝝ cibos:quicquid in eos virulē vis.
tum ſit exudēt:rapiant & extinguant. Aquilam eius i tutelam eſſe aſſerunt:eiuſq; rei cauſam Lactāti⁹ ex alie
no deſcribit dicēs. Cæſar quoq; in arato refert aglaoſtē dicere iouē cum ex inſula naxo aduerſus titanos ꝓ/
ficiſceretur & ſacrificiū faceret in littore:aquilā ei in auſpiciū euolaſſe:quam victor bono omine acceptā tute
laq; ſubiugarit. Sacra vero hiſtoria ēt ante conceſſiſſe aquilā illi in capite:atq; ei regnū portendiſſe teſtatur.
Cur īfans a ſaturno abſconditus ſit. Cur cū titanis bellū. Cur Saturnum fugauerit ſatis plene vbi de Satur/
no monſtratū eſt. De cōiugio vero Iunonis ēt vbi de iunone eſt explicitū:ſic & de noīe ſatis plene:vbi de Io
ue primo. Et ex his quæ ibidē & hic ſcribūtur:ſi qs vellet:ſatis poſſet aduertere quantū homo iſte cum pro/
prietatibus Iouis planetę conuenerit:& quoniam ob id merito ſit iuppiter nuncupatus.

¶ De nouem muſis filiabus Iouis. Cap II.

MVſę numero nouē ſunt Iouis & Memorię filię vt vbi de Ethymologijs placet Iſidoro. Theodon
tius āt mēnonis dicebat:& theſpię:eo forſan ꝙ theſpiades illas appellet Oui. Haꝝ noīa ſūt hęc
Clio:Euterpe:Melpomene:Thalia:Polymnia:Erato:Terpſicore:Vrania & vltima Calliope.
His dicunt cū filiabus Pieri numero totidē bellū inatū fuiſſe. Et quoniā victę ſint a muſis Pierides in picas
mutatę ſunt:& ob victoriā muſę eaꝝ conſecutę ſunt cognomē Has pręterea dicūt a quodā pyrtheneo clau Pierides
ſtris clauſas:eaſq; ex clauſtris in detētoris perniciē euolaſſe. Inſuper aiunt eis fontem caſtalium & nemus muſe vñ.
helicone cōſecratū:eaſq; ad lyrā Apolline pulſante canētes. Nos āt his pręmiſſis ad auferendū velū fictiōi
bus veniam⁹. placet Iſidoro chriſtiāo atq; ſanctiſſimo homini has muſas appellatas a q̄rēdo:eo ꝙ per eas
ſicuti ātiq voluerūt:uis carminū & vocis modulatio q̄reret:& ob id per deriuationē ab eis muſica:q̄ ē mode
ratiōis peritia denomiata ē. Et vt idē dicit Iſidorus:quoniā ipaꝝ muſaꝝ ſon⁹ ſenſibilis res eſt:& q̄ in pręteri
tū fluit iprimiturq; memorię:iō eas a poetis iouis & memorię nūcupatas. Ego aūt puto cū a deo ois ſit ſciē
tia:nec ſolū ad eā cōcipiēdā itellexiſſe ſufficiat:niſi qs itellecta memorię cōmēdauerit:& ſic memorie cōſer/
uata expreſſerit:vt te qs ſcire nouerit:vt ait Perſi⁹. Scire tuū nihil ē niſi te ſcire hoc ſciat: alterqꝫ muſaꝝ offi
cium eſt:& hinc illas ioue genitas & memoria fictum eſt. Cur autem nouem ſint in commentario ſecundo
ſuper ſomnio Scipionis plurimum Macrobi. conatur oſtendere eas equiparans octo ſpherarum cęli canti/
bus:nonam volens cęlorum modulationem eſſe concentum:ſuperaddens poſt longam verborum ſeriem
muſas eſſe mundi cantū a ruſticis etiā ſciri:qa eas camenas q̄ſi canenas a canendo dixerunt. Attamen ex
his reddit Fulgētius aliā rationē dicēs vocē fieri q̄ttuor ex dētibus:duos ligua dū loquiͬ percutit:e.: qb⁹ ſi de Vñ vox
fecerit vnus potius q̄ vox ſibilus emittatur neceſſe eſt. Inſuper ex duobus labijs velut verboꝝ cymbalis cō naſcatur
moda modulātibus. Sic & lingua quę curuamine a circūflexione quadā tanq̄ plectrū vocalē format ſpūm.i/
de & palato concauitate cuius ſonus ꝓfertur. Vltimo vt nouē ſint additur gutturis fiſtula quę tereti meatu
ſpiritalē prębet excurſum. Et iſuper quoniā his a multis cōcinens Apollo additur nō aliter q̄ ſeruator con/
cētus ꝑdictis ab eodē Fulgentio iungitur pulmo:q velut eran⁹ follis concepta reddit atq; reuocat. Et ne ſi/
bi in tā ſepoſitū naturę opus tantūmodo fidē velle pręſtari videatur:tam exquiſitę rōnis teſtes iducit Anaxi
mandrū Lampſacenū & Zenophanē Heracleopolitem:quos ſuis in cōmētarijs:quę dicta ſunt ſcripſiſſe cō
firmat. Aſſeritq; hęc & ab alijs ęque illuſtribus philoſophis affirmari: vt a Pyſandro Phyſico & Euximene
eo in libro quē telegumenon nūcupauit. Porro idē Fulgētius q̄ſi minus plene dilucidauerit:quod de muſis
itendit:vt nominū & operationū ſingulaꝝ rōnē deducat i mediū:dicit ſic. Nos vero nouē muſas doctrinę at/
q; ſcientię dicimus modos. hęc eſt prima Clio quaſi prima cogitatio diſcēdi. Cleos.n. grece fama dicitur. &
quoniā nullus ſcientiam quęrit niſi in qua famę ſuę ꝓtellet dignitatē. ob hanc rē prima Clyo appellata eſt.
ideſt cogitatio quęrendę ſciētię. Secunda Euterpe gręce. qꝺ nos bene delectans dicimus. qꝺ primū ſit ſci
entiam quęrere. ſecundum ſit delectari qꝺ quęras. Tertia Melpomene quaſi meditationem faciens perma
nere. vt ſit primum velle. ſecundū delectare quod velis. tertium inſtare meditando ad id quod deſideras.
Quarta Thalia. i. capacitas q̄ſi ſi dicatͬ τιθειϲ θαλειαν. i. ponēs germia. Quīta Polymia q̄ſi πολι μνη/
μην. i. mltā memoriā faciēs dicim⁹. qa poſt capacitatē ē mēoria neceſſaria. Sexta Erato. i. ευρων ομοιον
non. quod nos latine inueniens ſimile dicimus. quia poſt ſcientiam & memoriam iuſtum eſt aliquid ſimile
& de ſuo inueniat. Septima Terpſichore. ideſt delectans inſtructionem. ergo poſt inuentionē oportet te iā

diſcernere ac iudicare quod inuenies. Vrania octaua eſt.i. cæleſtis. poſt.n. dijudicationē eligis quid dicas qđ
deſpicias. Eligere en.m utile & caduca deſpernere cæleſte igeniū ē. Nona Calliope.i. optie uocis. Ergo hic
erit ordo primū ē velle doctrinā. ſecūdū eſt delectare qđ velis. tertium eſt inſtare ad id quod delactat. quar/
tū eſt capere ad qđ inſtes qntū ē memorari qđ capis. ſextū ē inuenire de tuo ſimile ad qđ memineris. ſepti
mū iudicare qđ iuenias. octauū eligere de quo iudices nonū bene proferre qđ elegeri s. hęc Ful: Vel'ē ego

In oſo: el poetaiū ſtilū ver/ tit.

hos cōuenire ſi poſſem: q erectis ſignis aciebuſq; cōpoſitis in muſas ipetū facere & eas ab eis ſūptis armis
exterminare ſi poſſint conanī iſipidi: & dū male itellectis verbis Boetii ſe armatos exiſtimāt icertamē ier/
mes deſcēdūt: & quæ ſuccincte de muſis dicta ſunt iruentes dicant: nunqd has tā ſublimes mulieres in lupa
nari viderint: nunqd eis abuſi ſint. nunqd credent Pſalmiſtā: Iſaiam: Iob: alioſq; ſanctiſſimos dei viros illas
e meretricio manu duxiſſe vt iter ſacra volumia collocarēt. Scio negarēt hos vnq̄ has q̄s idifferēter ſcenicas
meretriculas dicunt vſos niteſtis mihi ſacer diuinarū lrarū iterpres Hiero. eſſet: cuius ne ab eorū iſcitia re/
fingi poſſim libet vt iacent in prohœmio libri a ſe ex græco in latinum tranſlati Euſebij cæſarieſis verba de
ſcribere. Dicit enī poſt multa Hierony. ſic. Quid pſalterio canorius: qđ in morē noſtri flacci & græci pyndai
ri nūc iambo currit: nūc alchaico perſonat: nūc ſapphico tumet. nūc ſemipede ingredit? Quid Deuterono/
mij & Iſaiæ cātico pulchrius? qd ſalomōe grauius? qd perfecti⁹ Iob? q̄ oia hexametris & penthametris ver/
ſibus vt Ioſephus & Origenes ſcribunt: apud ſuos cōpoſita decurrūt &c. Neſciebant puto tales muſaꝝ offi
ciū eſſe vocū tēpora ordinare. neſciebant circa ſcientiā muſas agenda diſponere. neſciebāt diuinis viris ad
maieſtatē lraꝝ ſuaꝝ augēdā ſua officia p̄ſtitiſſe. Taceant igiť & ſeipſos rabidi mordeāt: q dū nō intelligunt
alios mordere conanť. & nos omiſſum reintremus iter. Muſis cum pieriis fuiſſe de cantu certamen hoc ar/
bitror ſenſum ſumendum. Sunt nonnulli tam ineptæ audaciæ: vt cum nullam nouerint diſciplinam ſuo ta/
men innitentes ingenio audeant ſe diſciplinatis præferre: nec dubitent diſputationis inire certamen: quod

Indo/ ctos & lit teras ſibi arrogā/ tes car/ pit.

dum in conſpectu doctorum faciunt: non ſcientifici doctis apparent: ſed potius ſtolida & quadam præſum/
ptione loquaces: & cum multa dicere ignaris videantur: nec aliquid tamen dicāt rationi conſonum: nec ſeſe
loqnētes itelligāt: luſi a prudētibus picæ exiſtimanť. quæ qdem voces potius humanas: q̄ itellectū garriēdo
imitanť: & ob hoc tales a ſciētificis trāſformari i picas rite a poetis cōfictū eſt. has aūt voluiſſe pyrreneū in/
cludere nil aliud puto q̄ quoſdā ad oſtentationē ſui ipetuoſos & auidas q neglectis ſtudioꝝ laborib⁹ poſtq̄ ſcri
nea libris cōpleuerint: & eoꝝ fere tegmina viderint tanq̄ oia quæ in eis continenť cognouerit ſeſe audēt ex/
timare poetas aut a circūſpicientibus arbitrari. Veꝝ cum euolauerint muſę quas putauerāt crauſtris clauſiſ
ſe: ſi eas i publicū ſequi velint.i. oſtēdere ſe ſcire qđ neſciunt in p̄cipitiū confeſtim ruunt: ex quibus nōnullos
ego cognoui qui libroꝝ congerie cumulata ſe tradidere magiſtros: & in conſpectu ſciētium corruere. Eſt &
muſis conſecratus fons caſtalius: & alij inſuper plures: & hoc qa habeat lympidus fons nō ſolū delectare i
tuentis oculos: ſed eius etiā ingeniū quadā virtute abſcōdita in meditationē trahere & cōponēdi deſiderio
vrgere. Nemus aūt ideo illis ſacrū eſt vt per hoc itelligamus ſolitudinē qua vti debēt poetæ quoꝝ ē poema
ta meditari: qđ quidē nunq̄ bene fit inter ſtrepitus ciuitatū aut cōpita etiā ruralia q̄nimo vt Quītiliāo placet
vbi de oratoria inſtitutiōe in loco obſcuro & quieto vtputa nocturno tēpore: qđ per nemora demōſtrať ſa/
tis congrue. ſunt.n. opaca dēſitate ramoꝝ & quieta: eo q ſemota vtplurimū ſint ab habitatiōibus hoium.

¶ De Acheo.x. Iouis filio. Cap. III.

ACheus vt placet Iſidoro vbi de ethimologia. iouis fuit fili⁹: & ab eo vult appellatos Ache
os ſeu achiuos. His paucis verbis egregij hois negociū pertrāſiſſe cōtēt⁹. Attamē Theo/
dōti⁹ poſtq̄ eū iouis filiū dixit addit eū āiqſſimū Meſſenioꝝ fuiſſe principē: eiq; filioꝝ am/
pliſſimā fuiſſe manū: quoꝝ opere: & qa pie apđ Meſſenios vixerit: factū ē vt toti⁹ p̄uinciæ

Vñ achaia dicta.

q̄ hodie vſq; Achaiā nūcupam⁹: aut ſocietate: aut iperio potireť: & ab ei⁹ noie dicereť Acha
ia: aſſeritq; ab hoc oēm gręcię nobilitatē habuiſſe pricipiū: ſed ex filiorū nūeroſitate nullū nec noie exprimit.

¶ De Venere Iouis.xi. filia quæ peperit Amorem. Cap. IIII.

VEnus Homero teſte Iouis fuit filia & Dionis: & eſt hæc quam Tullius vbi de naturis deoꝝ tertiā
vocat & coniugem fuiſſe Vulcani. hāc aiunt Martē amaſſe: de quoꝝ adulterio & captiuitate ſupra
vbi de marte dictum eſt. Sic & Aeneæ matrē dicūt. de qua etiam vbi de ænea ſcriptū eſt. ſic & vbi
de Diomede de vulnere ab eodem ſuſcepto: & æque vbi de Adone narratum ē: qualiter a filio ca
ſu vulnerata Adonem dilexerit. nec deſunt qui credant de hac dici qđ legitur in hiſtoria ſacra: venerē.ſ. in

Ven⁹ meretriciū q̄ſtum inſtituit.

ſtituiſſe meretriciū q̄ſtū: qđ Auguſtinus vbi de ciui. dei videť aſſerere dū dicit. Huic oblata a phœnicibus eē
dona de proſtitutionibus filiaꝝ anteq̄ viris illas cōiungerēt. Huic pręterea Claudianus vbi de laudib⁹ Stil/
liconis apud tuam Cyprū rex optime delitioſiſſimā deſcribit viridariū i quo omnia facile poſſint enumera/
ri ſpectātia ad ſuadēdam laſciuiam. incipit enim ſic. Mons latus Ionium Cypręę rupis obumbrat: & perſeue
rat ifra per.xlvi. verſus: quos quia prolixum nimis erat: nō ſcripſi. Et hic idē viridario deſcripto q̄ grandis ſit
Veneri cura circa cultum & ornatum apponit dicens. Cæſariem tum forte Venus ſubnixa coruſco. & infra
per.x. verſus. Quoniam ſupra vbi de veneribus multa circa fictiones de Venere dicta ſunt: eſſet hic replica
re ſuperfluū. Supereſt qđ ambigiť ponere hāc enim Venerē quidam putāt eādē eſſe cū Cypria. Ego duas
fuiſſe arbitror: & hanc vere iouis filiā fuiſſe & Vulcani coniugem. Aliam Syri & Cypriæ ſeu Dionis filiam &
Adonis coniugē. Qui vnā & eandē putant: dicūt eam Iouis & Dionis filiā primo Vulcano nuptā & ide Ado
ni. & ob nimiā formoſitatē cęleſtē Venerē a cyprijs arbitratā: & dea dicta eſt: & tāquā dea ſacris honorata:
eiq; apud Paphos templum & ara fuit eamq; aram ſolo thure & floribus redolētē faciebant: eo q Ven⁹ ex
varijs cauſis odoribus delectetur. Aiuntq; cum hęc viro fuiſſet ſuperſtes tanto ferbuiſſe prurituvt fere i pu/

blicum declinaret lupanar:& ad ſuum palliandum ſcelus:dicunt eam Cypriјs mulieribus ſuaſiſſe meretrici
um:& inſtituiſſe vt facerent vulgato corpore quæſtũ:ex quo ſubſecutũ vt virgines etiã ad littora mitterent: Att:neſã/
Veneri virginitatis & futuræ pudicitiæ libamenta daturæ atq; ex coitu aduenarũ ſibi exquiſitare dotes. Theo/ dã laſcui
dontius. etiam ſuperaddit dicẽs tam ſceleſtũ facinus non ſolum in Cypro diu ſeruatum: ſed in Italiam vſq; am.
deductũ:qđ auctoritate Iuſtini firmatur:qui dicit apud locros ex voto aliquando contigiſſe.

De Amore.xij. Iouis filio. Cap. V.

AMorẽ Iouis & Veneris fuiſſe filiũ omnes volunt:qđ ego non hominũ credam:ſed planetarũ.ſũt
eni ambo cõplexione ſimiles calidi & humidi. Sunt præterea beniuoli ambo & æqua luce ſplen/
didi.& ideo ex his amorẽ gigni:& eũ potiſſime quo cõuiuimus quo amicitias iungimus: fictũ eſt: Amorẽ
vt intelligamus quoniã ex cõuenientia cõplexionũ & morum iter mortales amor & amicitia generetur.quę ex cõu/
quidẽ vera præter inter virtuoſos eſſe nõ põt:vt clare demõſtrat Tullius vbi de amicitia:& hinc arbitror po ẽtu gigni.
tius ex his quia ambo beniuoli natus dicit.eo q̧ beniuolus eſſe non poſſit quis:niſi ſit virtuoſus. De concu
piſcibili autem amore ſatis ſupra dictum eſt.

De Proſerpina.xiii. Iouis filia & Plutonis coniuge. Cap VI.

PRoſerpina Iouis & Cereris fuit filia. quæ quoniam Veneris deſpiceret ignes:a Plutone amata ẽ at/
que rapta.& ad iferos delata & ibidẽ eius coniunx facta:quã cũ diu quæſiſſet Ceres: & indicio Are/
thuſæ apud inferos cõperiſſet:eo q̧ tria grana malipunici comediſſet eã rehabere nõ potuit.ſentẽ
tia tamen iouis factũ eſt:vt ſex menſes cum viro.ſex aũt cũ matre moraretur apud ſuperos. De hac proſer
pina in p̃cedẽtib⁹ vbi de Cerere quicqd ſub figmento tegitur explicaſſe memini. Et iccirco præter quod ad
hiſtoriam attinet replicare non curabo. Arbitror igitur hãc Sicani regis Siciliæ & Cereris fuiſſe filiã: eãq; ab
Orco moloſorũ rege vel ageſilao ſecundũ philocorũ anno.xxviij. Erihthei regis athenarum raptam: eiq;
coniugio copulatam.hæc tamẽ hiſtoria prolixius habetur vbi de Plutone.

De Caſtore.xiiij.& Polluce.xv.filijs Iouis. Cap. VII.

CAſtor & Pollux & Helena ſecundũ Ful.filij fuerunt iouis & Ledæ:ex quorũ conceptõe talis fertur
fabula:Cum leda tindari regis cõiunx ioui placuiſſet ipſe i cygnũ verſus cœpit canere: quo cantu
illã ad ſe non ſolum audiendũ ſed capiendũ traxit.q dum caperet ab ea:eam ipſe cœpit atq; op
preſſit & eo coitu Ledã cõcepiſſe ferũt:& ouũ peperiſſe unum ex quo Caſtor & Polux & Helena
nati ſunt. Alii vero volunt Pollucem & Helenam tantum & caſtorem fuiſſe mortalem Tyndari filium. Nõ Ex ouo
nulli dicunt:inter quos Paulus:ex compreſſu illo duo nata eſſe oua:ex vno quorũ Caſtor & Pollux nati ſũt Caſtor
ex altero vero Helena & Clitẽneſtra poſtea. Caſtorem ergo & Pollucẽ iuuenes fuiſſe inſignes:omnis teſta pollux &
tur antiqtas:& ante alia legitur eos ex argonautis fuiſſe.eiſq; redeũtibus a Colcho Pollucem Amicum be Helena
briciorũ regem ei volẽtem vim inferre iteremiſſe. Demum cum recuperaſſent Helenam ſororem a Theſeo nati.
raptam:cum eandẽ a Paride aſportatam cum cæteris græcis nauibus irent illã repetitum Sũt qui dicãt eos
nec ad troiam deueniſſe nec in lacedæmoniam rediјſſe:ſed i cælum raptos ſignum geminorũ feciſſe. Tulli⁹
tamẽ ſcribit ab Homero dici eos Lacedæmone fuiſſe ſepultos. Et Ouidi.vbi de faſtis dicit:q̧ cum ipſi Phœ/
bem & ſororẽ eius Leucippi filias rapuiſſent:Lynceo & Idæ fratribus deſponſatas:a ſpõſis bello repetitas
& ĩeo Caſtorem a Lynceo occiſum:in quẽ cum curreret Pollux:eum interemit:occidiſſetq; Idas Pollucẽ ni
a Ioue actum eſſet vt eũ nequiret ledere. Lactãtius etiã in libro diuinarũ inſtitutionum dicit caſtor & pollux
dum alienas ſpõnſas rapiunt eſſe gemini deſierunt. nam liuore iniuriæ cõcitatus Idas: alterum gladio trãſ
verberauit &c. Aiunt inſuper Caſtorem equo valuiſſe plurimum & Pollucẽ pugna. & cum eſſet pollux ætet
nus:cerneretq; fratrẽ mortuũ:ioui patri petiјt vt ſibi cum fratre ęternitatẽ partiri fas eſſet. qđ cũ cõceſſiſſet Caſtor&
iuppiter:ambo in cęlũ aſſumpti ſunt:& geminorũ facere ſignum. horũ in tutelã equos eſſe voluere gentiles polluxſi/
Nunc quid ex fictionibus iterpoſitis ſentiendũ ſit:videamus. Placet qdem Tullio vbi ſupra Caſtorẽ & Pollu gnũ Ge/
cem filios fuiſſe Iouis tertiј & Ledę:hoĩs qdẽ:non cygni:neq; dei:eoſq; eẽ ex his quos dioſchores appella mini
uere grai. Iouẽ aũt in cygnum verſum:ideo forſan finxit antiquitas quia dulce canat cygnus: qđ poſſibile ẽ
& Iouẽ fuiſſe & ſui cantus dulcedine:vt ſępe contigiſſe vidimus:in ſui dilectionẽ atq; cõcupiſcentiã ledã tra/
xiſſe. Eſt ei cant⁹ ex vncis Veneris vnus. Seu forſan erat iam ſenex iuppiter & ob ſeniũ canus:quando Ledã
amauit.& qa ob feruens deſideriũ querules factus ſit fictũ fore eũ in cygnũ verſum qui canus eſt & morti p̃ Cãtus il/
pinquus canorus. Qđ aũt ex eius concubitu oua peperit non ob aliud dictũ credo niſi ne in fictione fort⁹ vi lex vene
deretur a genitore diſſimilis. aues aũt oua gignere cõſueuerũt. Seu quia pellicula quadam circũuoluti ãbo ris.
eodẽ partu nati ſunt:vt videmus nõn. nq̃ oua naſci pãniculo nondũ i nucleũ ſolidato. Idã p̃hibitũ a Ioue ne
Pollucẽ lederet:vim conſtellationis arbitrabatur Leõtius. Qđ alterna morte Pollux redimeret fratrẽ vide
tur Alberico cũ aſſumpti in cęlo geminorũ ſignũ feciſſent:& in eo ita habeant ſtellę vt dũ oritur vna:altera
adhuc latitet. Eadẽq; quę latuerat poſt prioris occaſum adhuc aliquãtiſper appareat:& ſic dũ deſcendit ad
iferos vnus occidẽs.ſ.primo tanq̃ mortalis:alter tanq̃ diuinus apud ſuperos adhuc conſiſtit.& ecõuerſo dũ
aſcendit vnus ad ſuperos:diuinus eſſe videtur ſtante adhuc altero aliquantiſper apud iferos tanq̃ mortali.
Pollucem ſolum imortalem fuiſſe a fulgore ſideris exiſtentis in capite Pollucis ſumptũ creditur:q̃ lõge ma/
ior eſt:q̃ is q ex ſidere Caſtoris cernitur:qui aliquando ob vaporis groſſitiem nõ videt cũ Pollucis videatur
continue. Paulus vero dicit Caſtorem Pollucis opere a lacedęmonibus numero deorum additum:& ſic im
mortalem factum. Pollux autem poſtea ob pietatem erga fratrem habitam. & quia inſignis eſſet homo ẽt
deificatus eſt & fratri coniunctũs:& ſic alterna morte ſe inuicem redemerunt. Nam primo Caſtor ne Pollux
occideretur occiſus eſt. Secũdo pollux vt frater eſſet ęternus eum deũ fieri fecit:& ipſe remãſit mortal' data

fratri deitate ſua. Poſſuiſſem Fulgentij expoſitionē. ſed quoniā per ſublimia vadit: omiſi. Equos eoꝝ i tutelā poſuere ad oñdendā iuuenū delectationē & curā dū vixerūt potius q̄ ob iealiā: qđ Ser. dicat exiſtimo.

¶ De Helena Menelai coniuge & .xvi. filia Iouis. Cap. VIII.

[Helena pulcherrima.]

HElenam Iouis & Ledæ fuiſſe filiam vulgatiſſimū eſt & ꝓximo ſupra monſtratū. Hanc aiunt inter mortales cæteras formoſiſſimam fuiſſe: vt Tul. teſtatur in arte veteri: cuiꝰ qdem formoſitas græcis atq; aſiaticis populis eo æuo plurimū dānoſa fuit & potiſſimū exitioſa Troianis. volunt igitur hanc adhuc virgunculam & inter ſcænas in paleſtra ludentem a Theſeo Athenienſium rege raptam. Demū eo peregre profecto ab eiuſdem matre Caſtori & Polluci repetentibus reſtitutā. Inde vero Menelao regi Lacedæmonū: coniugio iunctam: tādem a Paride: vt placet aliquibus: ſub ſpecie legationis Heſionā repoſcēte & Menelai hoſpite: eo ēt abſēte pulchritudine & facetijs eiꝰ capto hoſpitalitatis iure neglecto cum oī ſupellectili regia raptā ea volēte. Lactantius vero dicit eum claſſe ſpartam q̄ſiſſe: & cū poſtulata Heſiona nō redderet vt habuerat a Priamo: regionē bello īfeſtaſſe & ſpartā vi cepiſſe: & īde Helenā adduxiſſe Troiā. Quā poſtea græcoꝝ pricipes oēs cōiuratiōe facta cū illā fruſtra ſæpius repetiſſent ſubducatu Agamēnonis cum ingēti exercitu ſecuti ſunt. & pluribus peractis certaminibus poſt decēnium Ilione capto illam Menelao reſtitutam non abſq; labe proditionis: cum ſint qui dicant: occiſo Paride a Pyrrho eam Deiphobo nupſiſſe: & quærentibus græcis proditione perficere quod armis non videbatur poſſe contingere: cum diſceſſum ex compoſito ſimulaſſent: eam ex arce dormiente Deiphobo ſignum accenſa face ad occupandam ſopitam ciuitatem græcos reuocaſſe: ob quod meritum aſſerunt eam in menelai gratiam rediſſe. Alij tamen dicunt a Menelao vltro ſuſceptam: eo ꝙ vi non ſpōte ſua rapta fuerit. Sane per Homeri carmen patet eam apud Troianos fuiſſe annis viginti: cum longe minus arbitrentur plurimi: quod quidem in Iliade circa finem oſtendit Homerus dum eam cum Hecuba: & reliquis matronis Troianis Hectorē occiſum flentem introducit atq; dicentē. Iam certe nunc mihi hic. xx. annus. Ex quo ab illic veni. & a mea receſſi patria. Euſebius vero dicit in libro tempoꝝ eam anno primo regni Agamēnonis ab Alexādro raptam: & eiuſdē agamēnonis anno. xv. Ilionem captum atq; deletum: & ſic diſcordes ſunt. Seruius autē facit quęſtionem de ætate Helenæ. Nam cum argonautæ fuerunt fratres: illamq; a theſeo raptam ſuſceperint qui cōtēporaneus eorum fuerat: & inde a filijs argonautarum bellū Thebanū confectū fuiſſe: quoꝝ filij in troianam demum venere expeditionē ob Helenę raptum. videtur ei valde mirabile quaſi exiſtimet eam iam ſenē: mihi autē non ſic. Nam vt ex dictis Euſebij patet: Helena a Theſeo rapta eſt anno regni eius. xvi. qui mundi fuit ānus iij. M. dcccc. lxxxix. & tūc erat Helena paruula puella: poſtmodū a Paride rapta ē āno prio regni Agamennonis qui mundi fuit annus. iiij. M. vij. & ſic inter primā capturam & ſecundam non amplius. xviij. annorum fuit ſpacium & ſic Helena eſſe potuit. xxx. annoꝝ vel circa: quando a Paride rapta eſt: qua ætate mulieres nobiles & ingenio valentes ſpecioſiorē formoſitatē ſuam faciunt arte addentes: ſiqd forte prouectior ætas ſubtraxerit. experiētia quippe reꝝ doctores factæ ſciunt mores componere: quibus non ſolum augetur pulchritudo: ſed etiam nōnunq̄ ad capiendū vires deformitati præſtantur. hæc tamen ilione capto Menelao ſuo reſtituta tempeſtate maris circūacta primo in ęgyptum delata eſt. Tuori rege ibidem regnāte quem Homerus in odyſſea Polybum vocat. inde Lacedęmoniam cum Menelao reuerſa eſt.

¶ De Clitemneſtra. xvij. Iouis filia & coniuge Agamennonis. Cap. IX.

CLitemneſtra ſecundum quoſdam: vt ſupra dictum ē Iouis & Ledę fuit filia: ex vno ouo cum Helena nata. hęc autem Agamennoni nupſit: & ex eo plures filios peperit. Tandem cum ad troianū bellum imperator iuiſſet: occiſo iam Palamede a gręcis: vt Leontio placet Nauplij ſenis ſuaſione in amplexus ęgiſti ſacerdotis olim Thyeſtis filij venit: & cum iam ilione deiecto victor agamēnon repeteret patriam: & ſecum: vt Seneca poeta in tragœdiis ait: traheret Caſſandrā Priami filiam: quæ illi ex præda cōtigerat ſeu ſuaſione adulterii: ſeu cōſcia patrati ſceleris: ſeu ira ſuper iductæ pellicis mota: eo ſuſcepto vt quibuſdam placet illum in conuiuio ſacroꝝ trucidari fecit. Seneca autem dicit ibidem: ꝙ cum ſuaſiſſet illi veſtes bellicas ponere: eiq; indumētum paraſſet: cui nullus erat capiti exitus: eum exquiētem & implicitū adultero tradidit occidēdū: & Caſſandrā æque trucidari fecit. Quo cæſo regiam occupauit: & cum. vij. ānis vna cum ægiſto regnaſſet ab horeſte filio cum ſacerdote ſceleſto occiſa eſt.

[Agamēnonis mors.]

¶ De Paliſcis. xviij. & . xix. Iouis filijs. Cap. X.

PAliſci fratres fuere duo vt Macrobius ī ſaturnaliorum libro aſſerit: iouis filii & Thaliæ nymphæ: de quibus talem recitat fabulam. In Sicilia Simetus eſt fluuius iuxta hunc nympha Thalia compreſſu iouis grauida metu Iunonis optauit vt ſibi terra dehiſceret: quod factum eſt. ſed vbi venit tempus maturitatis infantium: quos aluo illa geſtauerat: recluſa terra eſt: & duo infantes de aluo Thaliæ progreſſi emerſerunt: appellatiq; ſunt paliſci: quoniā primo i terram merſi denuo ide reuerſi ſunt: neq; lōge inde lacus ſunt. ſed i immēſum ꝓfundi aquaꝝ ſcaturigine ſēper ebuliētes: quos icolę crateras vocāt: & noie Dellos appellant: fratreſq; eos paliſcorum exiſtimant & habētur in cultu maximo præcipueq; circa exigendū. hæc Macro. His quidē vt ſatis per Macrobiū poteſt itelligi ara fuit atq; ſacerdos: eo ꝙ mirāda ibidē cernerent. Nā Ariſto. i libro quē ſcripſit de mirabilibū auditu dicit: In paliſco ſicilię. x. cubitorū aqua ē: quæ ſeſe duabus vlnis in altum efferēs a vidētibus campus adiacēs ſubmergi putatur. Verum decidēs in ſtatum priſtinū conquieſcit: & apparet ibidem ſacrum quoddam. nam ſi quis in tabella quot rerum volunt iuramentū deſcribat: & deſcripto ſuper aquam deponat ſi iuſtum ſit: tabella natat: ſi ī iuſtum demergitur. periurus autem inflatur adeo vt ſacerdos loci nullam ab eo pro purgatione ſatiſfactionem accipiat. Macrobiꝰ autem aſſerit ꝙ ſi furti vel alterius alicuius rei cōtrouerſia eſſet iter aliquos: & accuſatꝰ diceret ſe apud crateras iurameto

[Mirabil' aq̄ natura i Lacu]

velle purgare:ſumptis vadibus accedebant:ſi is qui iurabat rite iuraſſetq; inocens illeſus abibat:falſus aūt iurator mox vita priuabatur in lacu. Miranda qdem ſunt & grandis erat in tales hoſtis ātiqui poteſtas. Cur aūt Iouis dicti ſint filij:& abſorta mater ſit:reddit talē Theo. rōnem. dicit aūt haud lōge a pāhormo nō igno bilem fuiſſe Scrobē loco vbi dicebatur thalia in quā omnis aqua quę a plaga illa montis Ethnę ob himbrē cadebat mergebatur. & quicqd tūc fuiſſet in cauernā deiectū non multo poſt in lac⁹ ſeu fōtes paliſcoꝝ ebu lientes videbatur emergi:per quod apparebat himbrem quā iouis .i. aeris opere natā volunt:eo i loco ſub terras condi:& demum apud lacus paliſcorum iterum naſci:& ſic ex ioue nati paliſci.

De Iarba Getulorum rege.xx.iouis filio. Cap. XI.

IArbas Getuloꝝ rex filius fuit iouis & Garamantidis nymphę teſte Verg. qdicit. Hic āmone ſatus rapta garamantide nympha.&c. Paulus vero dicit eū fuiſſe filiū ex filia Bialphis regis:quā dicit iouē i forma arietis oppreſſiſſe. Sed hui⁹ rei fabulā ſic narrabat venerabilis Andalo. Iuppiter a cō uiuio ęthiopū rediens cum vidiſſet in ripa bragadę fluminis Garamātidē nymphā ſpecioſiſſimam lauantē pedes ſuos:vt erat i libidine pronus. e veſtigio cōcubitū eius optauit:quem Iſe euntē cū virgo vidiſ ſet territa voluit capere fugā. Veꝝ cancer qdā pedi nymphę ꝓpinquus minimo pedis digito ore capto nym phamdolore captauit:quę dū remouere eū conaretur a ſuperueniente ioue capta & oppreſſa ē:& ex eo cō cubitu cōcepit & peperit Iarbā. Iuppiter aūt ob impēſum ſeruitiū cancrū i cęlo locauit:ſignūq; zodiaci fecit. Quare Cancer i cœlo ſignum. Leōtius dicit credi Iarbā iouis vere fuiſſe filiū:cū ipſe mūdum circuiēs loca oia libidine ſua fedauerit:& Ga ramātidē filiam fuiſſe Garamantis regis Garamantū:eamq; ab eo in ripa nili captā atq; violatā. Qd' ego arbitror factum tempore ſolſtitii æſtiualis:& ob id fictum virginē penes fluuium calore detentā a cācro mo ratā. Theodōtius dicit Iarbā Garamantis regis fuiſſe filiū & iouis dictū:q a getulos ab extremis ęthyopiæ ſolitudinibus & arenis arentibus in aphricū littus eduxit:& eos in multis ad humanitatē pertinētib⁹ inſtru xit. Preterea iam dictus Paulus longe aliter de hoc Iarba alibi ſcribit. Dicit ei ſe legiſſe Garamātidē ſpecio ſiſſimā atq; nobilē regionis illius fuiſſe virginē:& cū ab æſtu ęſtiuo penes fluuium quendā detineret Ameze tulio rege captam atq; oppreſſam:& ei peperiſſe Iarbā:ideo vetuſto more ab incolis:quib⁹ poſt pr̄is mor tem ipe ruit Iouis filiū dictum ſeu creditū:eo q optimis iſtitutis efferatos mores eoꝝ i mitiores redegerit. Hic vt Vergilio placet:Didonem optauit in cōiugem.

De Mena.xxi iouis filia. Cap. XII.

MEnam Iouis fuiſſe filiam:ſed ignobilem teſtatur Auguſtinus vbi de ciuitate dei dicens:Sed ibi eſt mena:quę mēſtruis floribus pręeſt:quāuis Iouis filia tamē ignobilis:&c. Hāc dicunt lunam eſſe. Mena mēſtruo rū dea. Eſto Varro hoc officium iunoni attribuat vt ibidem Auguſtinus affirmat. Hanc iouis filiam attri butam ideo reor:quia a ioue cauſatur. mē.n:græce latine defectus ſonat:qui hac in parte mulie rum eſt:quarum in vtero natura prouida in nutrimētum fœtus puriſſimū ſeruat ſanguinē qui infra menſem non cōcipientem muliere a calore naturali per quē ſumitur iuppiter corrumpitur & corruptus emittitur.

¶ De Myrmidone.xxij.iouis filio. Cap. XIII.

MYrmidon vt aſſerit Iſidorus vbi de ethimo. & poſt eum Rabanus : fuit Iouis filius & Corymoſæ nymphæ:& ab eo volūt myrmidones nominatos:eo q eoꝝ dux fuerit. quem etiam Raban⁹ di cit poſt Cecropem regem athenienſium fuiſſe. Sane Seruius aliud ſenſit de nomie myrmidonū. Myrmix vñ Myrmidões. dicit aūt in Attica regione fuiſſe puellam cui nomen Myrmix erat. quæ cum ob caſtimoniā: & ſo lertiā gratiſſima eſſet Mineruæ:contigit vt aratrum in odiū Cereris a minerua conditū oib⁹ oſtēderet. quā obrem turbata Minerua eam vertit in formicam:dānauitq; vt nūq̄ a cōgregādis granis deſiſteret. quæ cum multitudinem procreaſſet euenit:q morientibus Theſſalis Eaco Iouis filio ſubditis ex formicis illis in ho mines transformatis reſtaurarentur ex quo myrmidones dicti:eo q formicæ myrmices dicerentur a Myr mice puella in formicam verſa. Myrmidonem aūt puto aliquē inſignē fuiſſe viꝝ:cuius agentibus meritis Io uis dixere filium.

¶ De Xantho fluuio.xxiij.iouis filio. Cap. XIIII.

XAnthus fluui⁹ fili⁹ fuit Iouis:vt i Iliade teſtat̄ Home. dicēs:Xāthi reuoluētis quem imortal̄ genuit Iuppiter. Hic quidē fluuius ſub Iliōe effluit:& Symoi prope mare miſcet̄:& cū eo ef fluit. Eſt autē lōge maior fama q̄ vndis:eumq; magna feciſſe fingit Homer⁹ aduerſus græ cos:Sed mirādū ē Homeꝝ alibi dixiſſe oēs fluuios Oceani filios eē. & hic dicit Xanthū io uis eſſe filiū:qd' ꝓfecto nō inaduertēter factū eſt. ferūt aūt nōnulli Xāthū poti⁹ torrētē eſſe q̄ fluuiū inter quos Lucanus dicens. Inſcius i ſicco ſerpentē puluere riuū Ttranſierat:q zanthus erat:&c.& iō cū ex hymbrib⁹ poti⁹ q̄ ex fōte tumeſceret nō Oceani ſed Iouis ē fili⁹:cū i aere q ē iuppiter cauſent̄ pluuiæ ex qb⁹ torrētes effluunt.

¶ De Lucifero.xxiiij.Iouis filio:q genuit ceym & Dedalionē. Cap. XV.

L Vciferū dicit Barlaā Iouis & Auroræ fuiſſe filiū & Trachinnā amaſſe nymphā: & ex ea violata ꝓ lē geminā ſuſcepiſſe Ceym.ſ.& Dedalionē. Hūc ego ſpecioſiſſimū & mitē fuiſſe hoīem arbitror: & ob id iouis dictū filiū. qd' aūt eius mater Aurora dicta ſit:ob id puto q a Venus q̄ dū mane ſolē ꝓcedens & aurorā lucifer dr̄ ex ſinu auroræ oriri videat̄. & iō a cōueniētia noium tractū reor. & ſicuti cęleſtis lucifer:ſic & iſte aurorę dict⁹ ē filius. & q a trachinę ꝓuincię imperauit:fictū ē eū eam opp̄ſſiſſe:& ex ea geminā ſuſcepiſſe ꝓlem.

¶ De Dedalione Luciferi filio:q genuit Chionem. Cap. XVI.

DEdalion Luciferi fuit filius:vt teſtatur Ouidi. dicens. Acer erat belloq; ferox ad vimq; parat⁹: No mine dedalion illo genitore creatus: Qui vocat aurorā cęloq; nouiſſimus exit:&c. De hoc Oui. refert fabulā:q cū huic filia eſſet noie Chiōe:& hęc ob eius formoſitatē Phœbo & Mercurio plai cuiſſet elata in Dianā auſa eſſet obloqui ſecutū eſt vt ab ea cū ſagittis cōfoſſa occūberet. Cui dū funeralia agerentur voluit ſępius ſe ob dolorem i ignē in quo corpus filię comburebatur inijcere. qd' cū ter detentus

nequiſſet :quarta vice dū obſtinatus ad ignē curreret :āteq̄ eo deueniret i accipitrē verſus euolauit : & quos mores habuerat hō & auis etiā obſeruauit: Theod. huic fictioni velū amouēs hiſtoriā refert dicēs : Chionē Peonio Epidaurēſi nupſiſſe:& Dedalionē patrē eius rapaciſſimū hoiem & ob id a fratre Ceo pulſum a peonio ſuſceptū:& ſūmo honore habitū. verū cū mortua eſſet filia de affinitate deſperans inveterem rediens morē:in accipitrē verſum dixere.

De Chione filia Dedalionis & Peonis cōiuge. Cap. XVII.

CHione filia fuit Dedalionis:quē cum. xiiij. attigiſſe annum formoſſima a multis in cōiugē poſtulata:vt ait Theo. peonio epidaurenſi nupſit. inde redeūte Mercurio a cylleno mōte & phoebo a delphis & ea viſa eiꝰ pulchritudie capti ſeparati eiꝰ petijſſent cōcubitū . Apollo ſpē optati coitus traxit in noctē. Mercuriꝰ feruētius optans nō expectata nocte virginē caduceo tetigit:& in ſoporem altiſſimū alligauit dormientēq; vitiauit atq; diſceſſit. phoebus autē veniente nocte anus formā aſſumpſit:& intrauit ad illā atq; oppſſit. & ſic factū ē vt ex vtroq; cōciperet:pereretq; Mercurio antilocū q tractu tēporis a p̄re nō degenerās artifici oſiſſimꝰ fur eſt effectꝰ. phoebo vero peperit philemonē q grādis carmie & cithara valuit. Sane cū hæc ob tam generoſā ꝓlē & q tā ſplēdibls dijs placuiſſet in ſuperbiā extolleret:auſa eſt pulchritudinē ſuam pulchritudi dianæ p̄ferre. quā ob cām cōmota Diana ſagittis tumidā iteremit ſub cuius fabulæ cortice qd abſcōditū ſit vbi de vnoquoq; eorū ſcribitur:ſupra ad apertū ē:chionē aūt a diana occiſam:nil aliud arbitror niſi agentibus humoribus frigidis eam diem clauſiſſe.

De Ceyce Luciferi filio. Cap. XVIII.

CEix trachinnę Telluris rex fuit filꝰ Luciferi. Vnde ſic Oui. Hic regnū ſine vi ſine cede regebat:Lucifero genitore ſatꝰ patriūq; nitorem Ore ferens ceix:&c. Erat igitur vt idē ſcribit Ouidi. formoſo atq; pio homini vxor Alcyone quā ipſe diligebat ſūme & plurimū diligebatur ab ea:quæ cum iſ velletire conſulturus Apollinem clariū:nec poſſet terreſtre iter agere impediente phorbantis bello in quā tū poterat obſiſtebat ne mare ingrederet. Verū Ceyx ſuo deſiderio magis q̄ cōſilio vt beneplacito coniugis credens :conſcenſa naui iter arripuit. Nec diu & tempeſtas ingens exorta eſt q̄ nimiū fatigatū nauigiū periclitatū ē:& ipſe ifolix ab vndis abſorptꝰ interijt. Alcyōes aūt domi die noctuq; ꝓ ſalute viri p̄cibꝰ atq; ſacris Iunonem honorabat. Quæ cū friuolas deuotæ mulieris p̄ces diu pati nō poſſet :domū adiuit ſomni: egitq; vt morphea ex miniſtris ſuis vnꝰ cui erāt vires :diuerſas hoium inducere formas mitteret. q qđ cōtigerat in ſomnis Alcyoni nūciaret. qđ cū mœſta vidiſſet per quietē abeūte ſomno cucurrit ad littus : ad quod fortuitu maris æſtu Ceycis cadauer ipulerat. Quo viſo dū doloris impatiēs ſe vndis dare p̄ęcipitē conaret:deorū & luciferi miſeratione ambo tam mortuū corpus q̄ præceps Alcyone i aues verſę ſunt nomēq; amātis mulieris tenent:& adhuc littora ac maria ſeruant:de quibus dicit Ambroſius in hexameron id tēporis habēt deputatū a partubus :quando maxime inſurgit mare littoribuſq; vehemētior fluctus illiditur. & quod mirabile eſt:dicit q poſitis ouis in littore confeſtum miteſcit mare:& oēs cadunt ventorū procellæ:donec ſeptem diebus oua foueat Alcyones ſua & naſcuntur pulli:& poſt hæc alijs ſeptē diebꝰ natos educat:& ſic. xiiij. diebus mare quieſcit auibus his obſequioſum iubente deo:quos qdē nautæ Alcyones dies appellant:ſic Ambroſius ſi dixiſſet poeta fabuloſum putaſſem. Hanc Theo. hiſtoriā affirmat : & quod circa finem figmētiē: aſſerit a caſu & mulieris nomie fictū. Nam ea forte tempeſtate dū vndis ipulſum exanime corpus Ceos deueniſſet in littus & Alcyone dolore vrgente aues ille quibus nomen erat Alcyonis aſtantibus apparuere: ex quo ab omnibus dictum eſt mortuos in Alcyonas aues fuiſſe mutatos.

De Orione. xxv. Iouis filios:qui genuit Hyppolagum. Cap. XIX.

ORion Iouis & Neptūni & Mercurij fuit ſecundū Ouidium filius . Sane qa cōmunia a digniori denominari cōſueuere:placet Thedontio vt Iouis tantum filius appelletur. Attamen & ſi de origie concordes ſint veteres de ꝓceſſu vitæ & exitu diſcrepant. Nam ex eo ante alios Ouidius talē recitat fabulam. ſ. quod terram peragrātibus Ioue Neptunno & Mercurio factum eſt : vt nocte ſuperuenien te nec aliud eſſet illis diuerſorium Hyrei ſenis parui cultoris agelli Gurguſtiolū intrarent . Qui cū illos icognitos comiter ſuſcepiſſet q̄cito aduertit deos eſſe:occiſo boue eis ſacrificiū obtulit. qua deuotōe motꝰ iuppiter dixit ei vt peteret quod optaret:qui dixit ſe non habere coniugem : & præmortuæ ꝓmiſiſſe aliam non ſumpturum:optare tamen filium. Iuppiter aūt cum reliquis duobꝰ dijs bouis occiſi ſumpſere corium: & cū in eo mixiſſent iuſſerunt ſeni vt decem menſibus terra ſuperiniecta eſſe permitteret:qui cum feciſſet mēſe decimo proſiliuit puer:qui Orion appellatus eſt. qui grandis factus & in venatiōe Dianę ſocius:ſuſfidens dicere auſus eſt nullam eſſe feram quam nō ſuperaret. Ex quo cōmotis dijs factum eſt vt terra breue emitteret animal ei obuium:ſcorphionem ſcilicet a quo ſuperatus occubuit. Latona autē Satelliti filia miſerta eū in cælum tranſtulit:& cæleſte ſignum ſecus taurum conſtituit:& cum eo canem ſuum quem Syrum vocabat appoſuit. Hoc Ouidius. Seruius autem hęc Enopioni regi contigiſſe dicit:eumq; grandem Dianę cōcubitū exoptaſſe:a qua Horatio teſte ſagittis confoſſus eſt. Cui & Homerus aſſentit i odiſſea dum dicit:qđ deorū inuidia a Diana apud Ortygiam ſagittis occiſus eſt. Lucanus autem dicit a Diana Scorpione immiſſo eum occiſum:& deorum miſeratione in cęlum aſſumptum:atq; inſigne tempeſtarū ſignum effectum. Sane Seruius alibi lōge aliter de eo ſentit dicēs :quod Enopiōis habitus filius cū ingētis eſſet ſtaturę & venator per maximus factus: Enopionis filiam vitiare voluit. quam ob cauſam ab Enopone oculis priuatus eſt: qui cū ab oraculo habuiſſet ſi per pelagus ita aduerſus Oorientem pergeret:vt oculorū concauitates :Solarijs radijs ſemper haberet oppoſitas :recuperare lumina poſſet. Qđ ille facere conatus eſt:& audito ſtrepitu Cyclopum fabricantium ſono duce ad eos deuenit:& ex eis vnum humeris ſuis impoſuit:& eius ductum in ſolem vadens lumina reaſſumpſit. Hęc autem tam varie recitata fabula : & phyſicam rationem contegit:&

Orionis ortus.

hiſtoriã. Credo igitur poetas circa generationẽ Orionis initiũ noſtræ generatõis oñdere per Iouẽ & Neptũnum intelligẽtes calidũ & humidũ humano ſemini annexũ. Per bouis coriũ mulieris vteꝝ: in quẽ poſtq̃ deſcẽdit hominis ſemẽ: niſi quædã naturalis frigiditas ſuperueniat: q̃ & os vteri ſtringat & claudat: & ſemen in vnum cogat: non ſtabit in matrice ſemẽ: quam frigiditatẽ per mercurium itelligi voluere: qui complexione frigidus ẽ. Ex corio autẽ terra tecto .i. corporea circũdato mole poſt decem mẽſes puer exit. ꝙ autem Dianam de ſtupro interpellauerit poteſt itelligi: quia cum Orion cæleſte ſignũ ſit: & eo incipiẽte apparere: quod circa mẽſem octobris fit: oriuntur pluuiæ: & ventoꝝ impetus & tẽpeſtates: ex quibus iundatiões fiũt & maris motus. & ſic videtur uelle i hoc Lunã .i. Dianam: quæ cauſa motnũ aquarũ ẽ ſuperare. Veꝝ eius deficiẽte potentia & Luna perſeuerante ab ea ſuperatus apparet. ſeu agẽte lunæ motu fit preſepe: vt Orionis freuẽt impetus & coerceatur tempeſtas: & ſic telis feriatᷣ Dianæ. ꝙ a ſcorpione emiſſo a terra victus ſit: ratio talis ẽ: Imago orionis ab antiqs aſtrologis ſecꝰ ſignũ tauri locata ẽ: & de mẽſe octobris ſurgit in oriente: & tũc incipiunt tẽpeſtates: vt dictũ eſt: quali ipſe ſecũ afferat. Imago aũt ſcorpionis ex oppoſita cæli parte ſituata ẽ nec añ incipit i oriẽte aſcendere: q̃ oriõ occidat in occidẽte. & quoniã circa eius ortũ ceſſant hymbres & procellæ & ſerenũ tẽpus & ver primũ apparet: dictũ eſt orionem a ſcorpiõe ſuperatũ: qui ideo a terra emiſſus dicitᷣ: quia ex terra oriatur: ſeu quia ſurgens ab oriente terram exire videtur. ꝙ luminibus ab Enopione priuatus ſit: & reliqua fabuloſa ad hiſtoriã pertinet: quam talẽ recitat Theodõtius. Dicit .n. Enopionẽ regem fuiſſe Siciliæ: & Orionẽ eius fuiſſe filiũ robuſtiſſimũ iuuenẽ & venatiõibus deditũ: eũq; die quadã venationibus feſſum antrũ ſubijſſe atq; obdormiuiſſe. eiq; per qetẽ viſũ ſibi ſuaderi a Venere vt prio ſibi ſurgẽti occurſantis virginis vteretᷣ cõcubitu. qui expertectus cum exiſſet antrũ obuiã habuit Candiopẽ ſororẽ ſuã æque venatiõibus vacantẽ: quã cum renitentẽ traxiſſet in antꝝ oppreſſit: & ex ea filiũ ſuſcepit quẽ vocauit Hippolagũ: qđ cũ reſciſſet Enopion indignans eũ in exiliũ abire iuſſit. Orion aũt regni ſpe priuatus conſuluit oraculũ: a quo illi reſpõſum ẽ ſi in orientẽ tẽderet decꝰ regnũ recuperatuꝝ: q̃ ſumptis nauibus & Candiope cum paruo filio docti nautæ opere i Thraciã delatꝰ ẽ. ibi aũt cũ virtute ſua fauẽte cælo icolas ſubegiſſet i magno fuit habitus precio: & Neptunni filius appellatus. Hac viſa credo ſatis apparet fictionum intentio.

❡ De Hippolago Orionis filio: qui genuit Dryantem. Cap. XX.

Hippologus vt ſupra patet: Orionis fuit filius ex Candiope: ex quo nil penitus legiſſe memini: niſi ꝙ Dryantem genuerit.

❡ De Dryante Hippolagi filio: qui genuit Lycurgum. Cap. XXI.

Dryas fuit filius Hippolagi vt teſtatur Stacius dicẽs: Horrẽdũq; dryãta mouet cui ſanguinis autor Turbidus Orion. &c. Dicit Theodõtius mediãte Hippolago: cuius fuit filius: hic i bello Thebão fuit: & partibꝰ fauit Etheoclis. q cũ i pugna Parthenopeũ letali ictu vulneraſſet: vt Lactantio placet: a Diana ſagittis occiſus ẽ. Fuit illi Cluſtimena Colchida cõiunx: ex q̃ Lycurgũ filiũ ſuſcepit.

❡ De Lycurgo Dryãtis filio q genuit Angeũ: Arpalicẽ: & Phyllidem. Cap. XXII.

Lycurgus vt placet Home. i Iliade: filius fuit Dryãtis. ait eni ſic. Neq; .n. neq; Dryãtis filꝰ fortis Lycurgus. De hoc ãt multa narrãtur. Dicit .n. Home. vbi ſupra. ꝙ cũ hic perſeqretᷣ Bacchi nutrices i Nyſa latitãtes: & ipſe Bacchus timẽs fugiſſet i mare: lycurgus odioſus factus ſuperis: oculis priuatus ẽ. Seruius ãt dicit. ꝙ cum is bacchũ cõtẽneret: & vites eius ſe amputare crederet: ſua ſibi ſuccidit crura. Lactã. aũt eũ Thracũ dicit regẽ: & in mare p̃cipitatum: eo ꝙ primus aquã vino miſcuiſſet: & rem hauſtu ſyncerã plurimis ifeciſſet venenis. Quæ tã diuerſa ſic i vnũ reuocari poſſunt. Dicit .n. Seruius hũc Abſtemiũ fuiſſe: & hic vini cõtẽptorẽ: & ob id a dijs orbatũ: qđ tã iclyti liquoris moderate ſumpti cõmoda ignoraſſet. quẽ dũ aſpernereᷣ & vites icideret: ſibi iõ crura icidiſſe finxerũt: eo ꝙ vini hauſtꝰ ad oia faciat hoies ꝓmptiores. ꝙ autẽ i mare deiectus ſit nil aliud ẽ niſi eũ ſua ſimplicitate ad perpetuũ aq̃ potũ fuiſſe dãnatũ a natura reꝝ cũ vinũ oino reſpueret. Seu aliter. hũc iõ Bacchi cõtẽptorẽ volũt q a igurgitator maximꝰ Bacchi videbatᷣ contẽnere vires: & ob nimiã vini ingurgitationẽ oculos perdidiſſe. qđ pluribꝰ cõtigit. ꝙ aũt illius ſe arbitraretur vites icidere: nõ vult aliud niſi quia potãdo multũ credebat ſe vini penuriã imittere. Veꝝ ſibi crura cõcidebat .i. crurũ vires auferebat. vt contingere ebrijs ſæpe videmus: dum onuſti vino titubantes incedũt. ꝙ aũt in mare proiectus ſit dictũ ẽ. q a cũ mare ſalſum ſit & ſalſedo habeat ſitim afferre: & potatores huiuſmodi quanto magis potant: magis ſitiunt in mare proiecti: ideſt in perpetuam ſitim eſſe videntur.

Att: Lycurgi fortem.
Lycurgꝰ abſtemiꝰ

❡ De Angeo Lycurgi filio. Cap. XXIII.

Angeus ſecundũ Lactan. Lycurgi fuit filius. & vt dicit Statius. Cernimus eacidas muris imane minantẽ angeũ &c. Videtᷣ ergo ex argonautis fuiſſe: q̃obrem non huius fuiſſe filiũ arbitror cũ legamus Dryantem Lygurgi patrem in Thebano bello occubuiſſe: quod diu poſt fuit. Hunc p̃terea dicit Iſidorus vbi de ethimo. Samũ condidiſſe ex quo conſtat eum antiquiorem Lycurgo.

Sami cõditor.

❡ De Harpalice Lycurgi filia. Cap. XXIIII.

Harpalicẽ dicũt Thracẽ fuiſſe & Lycurgi filiã: ac venatiõibus deditã: de qua Verg. vel qualis equo Threiſſa fatigat Harpalice: volucremq; fuga præuertitur Hebrũ &c. Theo. dicit hanc patriã reliqſſe: & ad amazones abijſſe: & ibidẽ iperaſſe. Seruius aũt ſcribit de hac: ꝙ cũ patrẽ ſenẽ a Getis captum ſenſiſſet collecta confeſtim multitudine: & celerius q̃ de fœmina ſperari potuerit: illum armis & robore liberauit.

❡ De Phyllide Lycurgi filia. Cap. XXV.

Phyllis vt ait Oui. i epiſtolis: filia fuit Lycurgi regis thraciæ: ad quã cũ deiecto ilione tẽpeſtate actus veniſſet Demophoon: ab ea hoſpitio & lecto ſuſceptus ẽ: & cũ ob mortẽ Mneſtei regis Athenarũ vellet in patriã redire: reſarcitis nauibus: & obtẽta ad tẽpº licẽtia: illã dimiſit: q̃ cũ angereᷣ eo in ter

minũ nõ redeũte: vt nõnulli volũt: laqueo vitã finiuit. Alij dicũt dũ i mare ſe ꝓcipitẽ dare vellet: miſeratione deoꝝ i amigdalũ verſa ẽ. Redeũte tãdẽ Demophoonte eius in aduẽtu floruiſſe. Cuius figmẽti tal' põt eẽ rõ. Hui⁹ folia græce philla vocãt: in q̃ morientis phyllidis remãſit nomẽ. Hęc flãte Zephyro: q occidẽtalis eſt vẽtus: & in thracas vadens per atticã regionẽ tranſitũ facit: floret: cũ vętus hic hẽat plantis & graminib⁹ adeo fauere vt floreant: & hinc fabulæ locus datus eſt: Phyllidam. ſ. lętari & florere redeũte ab Athenis amaſio.

Phyllis i Amygdalum mutata.

De Minoe Iouis xxvi. filio q genuit Androgeũ: Glaucũ: Ariadnã: Phœdrã & Deucalionẽ. Cap. XXVI.

Minos Iouis & Europæ dictus eſt filius: quam ipſe ex littore phœnicum rapuit: vt ſupra vbi de ea dict⁹ eſt. Hic autẽ ætate prouectus Paſiphaen Solis filiã ſumpſit vxorem & ex ea filios filiaſq; ꝓgenuit. inter quos Androgeus præclaræ indolis fuit. hic ab Athenienſibus & Megarenſibus inuidia occiſus eſt: eo ꝙ cæteros in paleſtra ſuperaret: in vltionem cuius Minos aduerſus eos arripuit bellum: cuius circa initium & in proceſſu quædam contigerunt: de quibus habetur vbi de Paſiphæ & Theſeo. verum ante alia ſcelere Scylæ Niſi regis filiæ megarenſes ſubegit: & inde ſuperatos Athenienſes ſibi vectigales fecit. poſtremo Dædalum: eo ꝙ operã dediſſet adulterio paſiphaes vna cum Icara filio Labyrintho clauſit: ex quo cũ euolaſſent: ſumptis armis eos in Siciliã vſq; ſecutus eſt: vbi vt in politicis Ariſto. placet: apud Camærinum oppidum a filiabus Crotali occiſus eſt: cuius poſt mortem eum apud inferos iudicem dixere poetæ: vt Virgilii patet carmine. Quæſitor minos vrnam mouet ille ſilentum Conciliumq; vocat vitaſq; & crimina diſcit & cætera. Quæ tam multa cum hyſtoriis & fictionibus mixta ſint: de eis ſerioſius aduertendum eſt. ꝙ autem Iouis filius Minos habitus ſit: ſunt qui velint verum: & tunc Iouẽ hominẽ fuiſſe & Cretenſium Regem: & Europam internuncio præcaptam atque monitam & ex phœnicum littora raptã & non tamen dorſo: ſed naui: cuius eſſet vel nomen vel inſigne taurus: in cretam delatam & ibidem Ioui iunctam regi: & Minoem alioſque peperiſſe filios. Sunt qui velint eam raptam & vitiatam a ioue: & demum Aſterio regi Cretenſium nuptam: & ex eo quos diximus filios peperiſſe: vt in libro temporum ſcribit Euſebius. & ſi ſic: tunc fictũ eſt eum iouis fuiſſe filiũ ſeu ad eius gloriam ampliandã: ſeu quia ex ſuis operibus ſe ioui planetæ ſimilẽ exhibuerit. fuit. n. inter alia homo oĩbus ſubditis æquus & ſeuerus iuſticia: legeſq; cretẽſibus dedit: quas nondum habuerant: & vt a rudi populo acceptiores haberentur: ſolus ſedebat i antrum: & cum quod videbat opportunũ: cõpoſuiſſet exiẽs illud ſe a ioue patre reportare mõſtrabat: qua aſtutia & id forte cõſecutum ẽ eum arbitrari iouis filiũ: & leges a ſe conditæ in maximo precio habitæ ſunt. Eum autẽ Aſterij filiũ fuiſſe nullo modo cõcedi videt a tempore: cum conſtet Aſteriũ in Creta regnaſſe Danao regnãte argis: circa annos mundi. iij. M. dcc. lij. cum bellum ab eo habitũ aduerſus Athenienſes fuerit ęgeo regnãte q regnauit circa annos mundi. iij. M. dcccc. lx. Dædalum autẽ euolaſſe ideo dictũ eſt: quia longis habitis nauib⁹: q̃ remigio maxime valẽt clam tanquã euolaret abijt. Iudex ideo apud inferos dictus eſt: eo ꝙ apd' mortales: qui reſpectu habito ad ſupercæleſtia corpora: inferi ſumus: componendo leges & ius exhibẽdo poſcẽtib⁹ iudicis officiũ egit. Porro omittẽdũ nõ eſt q̃ varie de tempore huius ſcriptores ſenſerint. Legit igitur apud Euſebiũ Minoem anno. xvij. Hircei regis argiuorũ apud Cretam regnaſſe: q annus mũdi fuit. iij. Mil. dcc. lxxxxvi. Nec multũ poſtea regnãte Acriſio argis a cretenſibus Europam raptã anno mũdi. iii. M. dccc. lxix. qui quantũ a ſuperiori diſtet apparet. Subſequẽter ſcribit ibidem. Pãdione athenis regnãte Europã raptã: qđ' fuiſſe potuit circa annos mũdi fere iij. M. dcccc xvi. & id cõuenit longe melius q̃ ſuperiora tempora cũ his quę de Minoe leguntur. Nã vt idem Euſebius dicit: a paradio memoratũ regnãte ęgeo athenis Minos mare obtinuit: & leges cretenſibus edit: qđ' fuiſſe percipitur anno mũdi. iij. M. dcccc. liij. Et eſto ibidem legat Platonẽ hoc eſſe falſum cõuincere: cõueniũt tamẽ cũ his quę a Philochoro in atridis libro de Minotauro recitant: dato aliquãtulum diſcrepẽt ab his q̃ poſtmodũ ab Euſebio dicunt: quę aſſerit anno regni ætei. lxi. minoẽ in Sicilia aduerſus Dædalũ arma compuliſſe: qđ' ſecundũ ſupputationẽ annoꝝ mũdi fuit anno. iij. M. ij. q vn⁹ plurimũ diſtat a cæteris: dato poſſibile ſit eũ tam diu vixiſſe: niſi obſtarẽt tẽpora ſucceſſorum vt i ſequẽtibus patebit. quæ ad tauꝝ & paſiphaen ſpectãt ſupra vbi de paſiphae explicata ſunt.

Minos inferorum iudex.

De Androgeo Minois filio. Cap. XXVII.

A Ndrogeus filius fuit Minois & Paſiphaes: iuuenis quidem egregiæ virtutis: q cum athenis in paleſtra ſuperaret omnes ab athenienſibus & megarenſibus inuidia occiſus eſt. in cuius vltionẽ pater inſurgẽs occiſo Niſo megarẽſiũ rege: athenienſes acri bello ſuperauit: ſibiq; vecigales fecit.

De Glauco Minois filio. Cap. XXVIII.

Glaucus vt ait Seruius: filius fuit minois: ex qua matre non ponit. hic: vt idem Seruius dicit: ad Italiam veniens ſibi poſcebat imperium. quod ideo illi minime conceſſum. eſt: eo ꝙ nil præſtaret incolis: ſicut pater fecerat: qui Zonam eis incinctis euntibus tranſmiſerat. quamobrem is eis oſtẽdit ſcutum. a quo & ipſe labicus dictus eſt: & populi labici. & ſic videtur Minoẽ apud italos aliquãdo regnaſſe: quod ego miror: & ſuſpicor: ne corrupta vocabula hiſtoriã etiam faciant eſſe corruptam.

Labici ppli vñ.

De Ariadna filia Minois & coniuge Bacchi. Cap. XXIX.

Ariadna filia fuit Minois ex paſiphae: vt ſępe teſtat Ouidi⁹. Hęc Theſeũ ab Athenienſibus cretã miſſũ amauit: & ei⁹ clã vſa cõtubernio ſũpta fide: ꝙ eã in coniugem & phædram ſororem ſuã pro Hippolyto aſportaret eũ docuit: quo pacto labyrinthum poſſet intrare & minotaurũ ſuperare: & filio duce labyrinthum exire. qui cũ perfeciſſet oĩa noctu Ariadna & phædra naui poſitis clam diſceſſit: & in Chium inſulam: vt dicit Ouidius: ſeu naxum: vt ait Lactantius: nocte diſcedens dimiſit Ariadnam ibidem dormientem: quæ expergefacta cum derelictam ſe cerneret: clamoribus & vlulatu fœmineo cœpit omnia complere littora. Verum bacchus forte ſec⁹ naui

gans cum eam vidiſſet:amaſſetq́:in coniugem ſibi iunxit:& ex ea vt placet aliquibus thoantem lẽni regẽ
ſuſcepit. Sane cum ſuperaſſet Bacchus idorum regẽ:& eius amaſſet filiã: & Ariadna diu ob hæc queſta eẽt
a Baccho ãplexibus & blãditiis lenita coronam eius quam ante Vulcanus fecerat:& Veneri dederat:& Ve
nus Ariadnæ conceſſerat:in cælum ſuſtulit:& nouem ſtellis ornauit:& inde a ſuo nomine Ariadnam vocatã
liberam æque ſecum in cælum traxit:& cęleſtem fecit imaginem. Naxo ſeu Chios inſulę ſunt optimo abun
dantes vino:quo captam. Ariadnam puto:& ob id a Theſeo temulentam relictam:& quoniam potationi
bus vacaſſe:poſtea Bacchi dicta eſt coniunx:inde quoniam a vino mulieris honeſtas omnis diſſoluitur:ei a
Venere corona.ſ. libidinis inſigne donatur:quod in cælum vſq́:ideſt in noticiam omnium fertur:& non ſolũ
deteſtabile infamiæ dedecus per ora virum fertur:verum agente vino mulier in amplexus quoruncunq́ di
labitur.

Temulẽciamuliérũ dedecus.

De Phœdra Minois filia & Theſei coniuge. Cap. XXX.

PHœdra filia fuit Minois & Paſiphaes:vt ſatis veteri fama vulgatum ẽ:Hæc cũ Ariadna ſorore ſupe
rato miotauro cũ Theſeo abiit:& Ariadna:vt ſupra dictum eſt:relicta ei⁹ facta ẽ cõiunx:& ex eo pe
perit Demophoontẽ & Antilochũ. Tandẽ cũ Theſeus cũ Perithoo rapturus ꝓſerpinã deſcẽdiſſet
ad iferos:Hippolytũ priuignũ amauit. cuius libidini cũ cõſentire nollet Hippolytus:furore icenſa illum re
deunti Theſeo accuſauit:ꝙ illi vim voluiſſet inferre. quamobrem Hippolytus iram patris effugiens fere:ut
ſupra dictum eſt vbi de Hippolyto:ab equis diſtractus occiſus eſt:tamẽ cũ eũ occiſum fama ferre:pœnituit
eã falſæ accuſatõis.& Theſeo ſcelus cõfeſſa ſuũ cũ enſe Hippolin ſeipſam transfodit. Ser. aũt dicit eã laqo
finiſſe vitã.

De Deucalione Minois filio:q genuit Hydumęneũ. Cap. XXXI.

D Eucalion:vt in Iliade placet Homero:Minois fuit filius:ex qua matre nõ habetur eius tñ ſucceſ
ſor præſumi poteſt:cũ Idomeneus eius filius rex Cretenſium fuerit.

De Idomeneo filio Deucalionis:qui genuit Orſilochum. Cap. XXXII.

IDomeneus Deucalionis fuit filius:Homero teſte. hic cum græcis aduerſus Troianos bellum ge
ſit. Sane dicit Seruius dum ilione deleto patriã nauibus repeteret:tempeſtatem paſſus pro ſalu
te ſua ſupens vouit:ſi eum in regnũ ſuum ſoſpitẽ redire concederent:ſe illi ſacrificiũ exhibiturũ ex
ea re:quę illi primo occurreret qui cum cretenſe littus teneret:contigit vt ante alios filius deſide
rio videndi patrẽ illi fieret obuius:quẽ cũ vt aliq dicũt:immolaſſet:ſeu vt aliis placet immolare voluiſſet ob
eius immanitatẽ a ciuibus pulſus eſt:quã ob cauſam cũ nauem reaſcendiſſet:Salentinũ vſq́ promõtorium
Calabriæ vectus:ſtatuiſſetq́; ibidem exilium agere:haud longe a littore ſibi ſuiſq́ Petiliã cõdidit ciuitatem.

De Orſiloco Idomenei. filio. Cap. XXXIII.

ORſilocus Idomenei fuit filius:vt in odyſſea ſcribit Homerus. vbi genealogiam eius a Ioue in eum
vſq́ deſcribit. hic patrem Idomeneũ in troianam expeditionem ſequutus:cum per omne bellum
ſibi ſucceſſiſſet ad votum:in exitu rei ob eius inſolentiam:dum obſtaret totis viribus:ne ex ꝑda
capti Ilionis ſors debita daretur Vlyſſi:ab eo occiſus eſt.

De Sarpedone. xxvii. Iouis filio qui genuit Antiphatem. Cap. XXXIIII.

S Arpedonẽ Homerus dicit filiũ fuiſſe Iouis & Laodomiæ filiæ bellerophontis:cuius etiã Seruius
veſtigia ſequitur Auguſtinus autẽ aliter ſentire videt̃ dicens per eos ãnos. ſ. regnante Danao ar
giuis a rege Xantho cretenſium:cuius apud alios:aliud nomẽ iuenimus rapta perhibetur Europa:& inde
geniti Rhadamanthus Sarpedon & Minos:qđ magis ex eadem muliere filios Iouis eſſe vulgatum. & cæ
tera. Alii dicunt hos Aſterii fuiſſe filios:& ob ego iſtum non illũ reor Sarpedonem eſſe:cum ille longe ſupe
rier fuerit tempore. Sed quoniam de illo nil legitur:ſatis ſit appoſuiſſe nomen:& de iſto quæ legimus proſe
quamur. Hic igitur rex Lycię fuit:& aduerſus Agamẽnonem & græcos partes troianorum ſequut⁹ inſignis
vir armorum fuit & multa memoratu digna pugnans fecit:vt per Homerum ſcribitur in Iliade. Tandem a
Patroclo occiſus eſt:& iuſſu Iouis ab Apolline de medio pugnantium ſublatum eſt corpus eius:& flumine
lotum atq́ Ambroſio reſperſum liquore:& regia indutum veſte:ſuiſq́ ad exequendum funus reſtitutum
Quod autem hic figmenti modicũ eſt:nil aliud vult:niſi ꝙ medici opere cadauer curatũ ſit:& vnguẽtis ad
conſeruationem eius vnctum atq́ reſperſum.

De Antiphate Sarpedonis filio. Cap. XXXV.

ANtiphates filius fuit Sarpedonis Vergilio teſte dum dicit. Et primum Antiphatem. is enim ſe pri
mus agebat Thebana de matre nothũ Sarpedonis aliti. & cętera. Hic iliõe ſubuerſo ĩ Italiã ęne
am ſequutus eſt:& ibi aduerſus turnum bellum gerens ab eodem occiſus eſt.

De Rhadamanto. xxviii. Iouis filio. Cap. XXXVI.

RHadamantus Iouis fuit filius:& vt oẽs volunt:ex Europa:& regnante Danao Arg s. ſecundũ Eu
ſebium rex fuit Lycię. Hic cum ſeuerus iuſticiæ executor eſſet:eum apud iferos finxere poetæ cul
pas explorare nocẽtum de quo Verg. Gnoſius hæc rhadamãthus hẽt duriſſima regna Caſtigat:
auditq́ dolos:ſubigitq́ fateri. &c. De huius origine & fictione ſentiẽdũ eſt:qđ de minoe dictum eſt.

De Acriſio. xxix. Iouis filio qui genuit Laertem. Cap. XXXVII.

A Rcriſius:vt teſtat̃ Ouid. Iouis fuit filius. De eo.n. Ouid. Vlyſſẽ loquẽtẽ atq́ ſuã nobilitatẽ explicã
tem aduerſ⁹ Aiacẽ paucis his verbis ſcribit. Nam mihi Laertes pr̃ eſt Achriſi⁹ illi. Iuppiter huic. ſ.
Acriſio.

De Laerte Acriſii filio:qui genuit Echimenẽ & Vlyſſem. Cap. XXXVIII.

L Aertes:vt oſtenſum eſt:filius fuit Acriſii. hic Anticliã Autolici filiã ſumpſit vxorem:& ex ea ſuſce
pit Vlyſſem & ſorores eius:viditq́ Vlyſſem non ſua ſponte aduerſus troianos euntẽ:tam qa diu
vitã feſſam laboribus traxit:donec poſt longos errores redeũtẽ cerneret:& iniurias vlciſcentẽ.

De Echimene Laertis filia. Cap. XXXIX.

Echimenes filia fuit Laertis:vt in Odiſſea ſcribit Homerus:dicens:Simul cum echimeni loogi pe
pli filia venerabili:quã iuniorẽ genuit filiorũ:ſcilicet Laertes.hanc vt in eodem paret libro:paren
tes tradidere in coniugem cuidam qui Saminidis dictus eſt.

De Vlyſſe Laertis filio:qui genuit Thelemachũ:Telegonũ:& Auxonũ. Cap. XL.

Vlyſſis incliti hominis apud veteres dubiũ genus eſt.Nã alij eum Siſiphi latronis fuiſſe filiũ dicũt.
Seruius enim dicit Anticliam eius matrem ante nuptias cum Siſipho Aeoli filio cõcubuiſſe:& Vlyſ
ſem concepiſſe:quod illi apud Ouidium aiax Thelamonius concionans obiicit dicens:Et ſangui
ne cretus Siſipho:quod etiam Theodontius aſſerit dicens:Anticliam primo nupſiſſe Siſipho:& tã pręgnãs
eo relicto ad Lartem veniſſe:& ex conceptu Siſiphi Vlyſſem pepetiſſe.Leontius vero dicit ꝙ cum nupſiſſet
Anticlia Laerti:& ad oraculum conſultum iret a Siſipho latrone:qui poſtea a theſeo occiſus eſt:capta:& op
Vlyſſis ingenium.
preſſa eſt:& pręgnans effecta ex eo concubitu Ylyſſem pepeniſſe.Alij autem eum Laertis filium dicũt:iter
quos Homerus & Vergilius & inueterata ſeculorum plurium fama teſtatur:quorũ ego/auctoritatem ſequu
tus Vlyſſem laertis fuiſſe filiũ dico.hic fuit homo ſublimis cõſilij & pręgrandis igenij:fraude an virtute plus
valens incertum.Hũc multimodũ perſæpe vocauit Homerus:quaſi ad omnia habentem modum. Multa
quidem perpeſſus/omnia mira fortitudine ſuperauit.Hic Penelopem Icari filiam iuuenis ſumpſit in coniu
gem:virtute & corpore ſpecioſiſſimam virginem:& eo ilico telemachum ſuſcepit filium.Tandem rapta He
lena a Paride dum delectum grecorum faceret Palamedes:vt dicit Seruius ire ad troiam fugere conatus ẽ
ſe inſanum ſimulans:& veniente ad ithacam palamede animalia diuerſi generis iugo iunxit ad aratrũ:& ſa
lem ſeminare compertus eſt.Verũ palamedes aſtutiam viri,ſuſpicatus capto paruulo telemacho ad explo
randam ingenij ſui fraudem:eum aratro opponit.Vlyſſes autem viſo telemacho confeſtim dimouit aratrũ
& ſic cognitus in expeditionem ire coactus eſt:in qua Diomedis Aetholi amicitiam ſumme perſeuerante
Vlyſſis facinora
obſidione ſeruauit.Et cum Iphigeniam pro captandis ventis ſub ſpecie nuptiarum duxiſſet in ſacrum:cum
reliquis venit troiam:vbi maxima cum ſolertia ad obtinendam cœpti victoriam:opportuna plurima opera
tus eſt.Nam vt dicit Theodontius:ſuo opere factum eſt:vt Achilles a matre apud filias Lycomedis in ha/
bitu virginali abſconditus inueniretur:& in obſidionem etiam duceretur.Suo opere ſagittę Herculis:abſq;
quibus troiam capi non poſſe dicebant:oraculo cõperte ſunt:& a Philoctete etiã obtentę & ad troiam de/
latæ.Suo opere Laomedonteus cinis qui ſuper Scæa porta ilionis ſeruabatur caute ſublatus eſt:Poſt hæc
ipſe vna cum Diomede fatale palladium ex troia rapuit.Sic & Dolone perempto:ęque cum Diomede ex/
plorator factus Rheſum Thraciæ regem obtrũcauit nocte:& albos eius equos anteq̃ Xanthum guſtaſſẽt:
eduxit in caſtra græcorum.Et nõnunq̃:vt dicit Seruius:habitu tectus mendici hominis verbera volens paſ/
ſus eſt:vt troiam explorator intraret:& comperta cũ fide rettulit.ſemel cognitus ab Helena.Præterea cum
florida plurimum valeret eloquentia:inter græcos & priamum regem pro concordia legationis officiũ geſ
ſit aliquando.Necnon in mediis aciebus quantum valeret in armis oſtendit ſæpiſſime.Sic & in concionibꝰ
perſępe conſilio græcos iuuit.ſimulates habuit cum palamede:eo ꝙ iuitum traxiſſet in bellum:& frumen/
tũ portaſſet ex thracia:quod ipſe miſſus facere noluerat:q̃obrem mortem eius machinatus eſt fraude:vt
ſupra vbi de palamede dictum eſt.Ad vltimum creditur hũc proditionem compoſuiſſe:qua arte Synonis:
ſeu alia via ilion captus & dirutus eſt.Capta deinde Troia ꝓ armis Achillis in iurgiũ cum Aiace Thelamo
nio venit:& tandem illa aduerſus eum eloquẽtia ſua obtinuit:& Orſilocho regis cretenſium filio cæſo:eo ꝙ
obſtaret:ne ſibi prædæ troianæ pars daret̃:vt reliq̃s dabatur principibus:& Polyxena occiſa:atq; Aſtyana/
cte ſaxo illiſo naues in patriam rediturus aſcendit. Sed longe illi a voto contigit:multis quippe agitatus ꝓ
cellis in longiſſimos errores atq; peregrinationẽ decennẽ euectus eſt.primo autẽ procellarũ impulſu:vt ipſe
met in Odyſſea Alcioni Pheacum regi refert:ad Cicones delatus eſt:quos cum expugnaſſet:& Hiſmarum
ciuitatem omnem vertiſſet in prædam:paucis ex ſociis perditis ad lothophagos tempeſtate impulſus ẽ:ex
ploratoreſq; quos miſerat:cum Lotho guſtato reditum nõ curarent:retraxit.in Siciliam inde delatus:vbi an
trum Polyphemi Cyclopis cum duodecim ex ſociis intrauit:ex quibus cum ſex deuoraſſet Cyclops obru/
to ei oculo præuſto fuſte arietum pellibus inuolutus cum ſuperſtitibus ſociis antrum exiuit Cyclopis.inde
delatus ęoliam ab æolo ventos in vtrum coactos obtinuit.& cum iam Itachę ꝓximus eſſet ſoluto vtre a ſo
Venti in vtre Vlyſſi dati.
ciis theſaurum credentibus flante aduerſo vento in æoliam repulſus eſt:ex qua ab Eolo pulſus nauigãs die
ſexto deuenit ad leſtrigonas.quos cum haberet aduerſos perditis nauibus ſociiſq; cũ ſola naue ſua fugiẽs
deuenit ad cyrcẽ:quæ cum exploratores ſuos mutaſſet i beluas:ipſe a Mercurio ſuſcepto pharmaco ad illã
acceſſit impauidus:& expedito gladio mortẽ illi minatus ẽ:ni e veſtigio ſociis primas redderet formas:qđ
cum feciſſet eius amicitia vſus anno iam trãſacto:& Thelegono ex ea ſuſcepto filio:cũ rẽnuiſſet imortalita
tem ab ea eruditus de agendis:Alpenore ob violentiam caſu mortuo derelicto:nauem conſcendit:& ſecũ
do vento impulſus nocte vna ad oceanum vſq; deuenit.quo peractis ſacris a Cyrce mõſtratis ad iferos ha
buit aditum:vbi & Anticliam matrem & Alpenorem nuper præcipitatum inter alios inuenit.& de multis fu
turis a Tyreſia vate certificatus eſt.inde reuerſus ad nauem ad cyrcem rediit & ſepulto Alpenore & pędo/
ctus de futuris a Cyrce diſcedens:deuenit ad inſulam ſyrenarum:ad quas ne poſſet diuertere:ſociorum au
res cæra obſtruxit:& ſe malo nauis alligari iuſſit.& ſic eis canentibus loca earum præterijt.hic ſcyllam trã/
ſiuit atq; charybdim non abſq; ingenti periculo & pari omnium labore:& cum ad ea loca veniſſet:quibus a
nymphis ſolis greges ſeruabãtur:iuſſit ne quis eos violaret.Quod cũ eo dormiente fameſcentibus ſociis
ſuaſiſſet Eurylocus:& ex gregibus animalia plura ſumpſiſſẽt ei tempeſtatem intollerabilem impetrauere

in qua cum fracta naue omnes deperiſſent ſocij ipſe ſolus & nudus capto nauis malo.ix.dieb⁹ ab vndis &
vento agitatus eſt:& tandem ad Ogigiã depulſus inſulam:a Calypſone nympha ſuſceptus eſt:& ab ea.vii.
annis detentus. Tandem cũ ab ea ægre diſceſſum impetraſſet:& nauem cum ſocijs obtinuiſſet. Neptũn⁹
infenſus:eo ꝙ Cygnũ filiũ eius occidiſſet in pugna:& troiam quã ipſe conſtruxerat demoliri feciſſet:Cyclo
pẽ filium orbaſſet:ab impetu maris fatigatum plurimo coegit:vt naui demerſa nudum ſe præcipitem da/
ret in vndas cuius natantis miſerta Leucothoe velum illi præſtitit ſuum:cuius ſubſidiũ cum die tertia veniſ/ Attuerunt
ſet ad littus:& hoſtia fluminis Phœicum itraſſet:reiecto velo in mare inter frondes nemoꝝ ſe nudũ compo nas
ſuit:vbi a Nauſithea filia Alcinoi compertus veſtes accepit.& inde Palladis opere vſq; ad Arethim Alcinoi Vlyſſis.
regis cõiugẽ deductus eſt:vbi meruit dona ſuſcipere:& nauim & ſocios:qui eum vſq; Ithacam reduxere:in
qua dormientẽ cum donis depoſuere.excitatus autem a Pallade præmonitus de agendis in mẽdicũ ſenicu
lum transformatus:ad ſubulcos deuenit ſuos:apud quos Telemachum vidit:& allocutus eſt. Tandẽ a Sy/
boute porcario in patriam deducitur incognitus:vbi in propria domo a procis Penelopes ignominioſa quę
dam perpeſſus eſt:& tandem ab Eurydia nutrice recognitus:inde ex compoſito arma cum filio & duobus
ſubulcis confeſtum Vliſem aduerſus procos aſſumpſit:eoſq; graui pugna omnes peremit. Eſto Theodon
tius dicat eum illos oculis priuaſſe:& in tantam deduxiſſe miſeriam:vt in triuiis ſtarent ſtipem quęrẽtes ob
victum:hinc viſa Penelope:Laertem ſenem viſurus acceſſit in villum. Poſtremo dicit theodontius eum va
rijs exterritum ſomniis:quorum cum interpretationem queſiſſet:habuit in reſponſis vt ſibi caueret a filio:
qui recedens in loca abdita quãtũ potuit ſomniorum portenta vitauit. Tandem Thelegonus:qui et natus
fuerat ex Cyrce cum eum querens veniſſet Ithacam:a domo eius fuit prohibitus. Qui vt erat robuſti vigo
ris iuuenis multos ex prohibentibus occidit in finem:Vlyſſes in eum lœtiferum imiſit telum. quod cum eui/
taſſet Thelegonus eo reaſſumpto tranſmiſit in patrem Ex quo ictu cum ſe moriturum cognoſceret Vlyſſes Vlyſſis
quiſnam eſſet interrogauit:& cum eius nomen audiſſet:& patriam & filium cognouiſſet:cum præmonſtra mors
ta nequiſſet effugere:diem clauſit. Leõtius vero dicit eum a Thelegono eum quęrẽte ſpina piſcis venenoſa
tractum:& inde mortuum Longa equidem huius hiſtorię eſt:& ſuccinctæ narrata nõnullis immixta fictioni
bus:ex quibus pars maxima in pręcedentibus oſtenſa eſt. Et ideo videamus paucis quę ſuperſũt & primo
quid velint per ventos vtre argentea cathena ligatos & ſolutos a ſocijs. Vult quidem Homerus in odyſſea
componere bonũ virum:& inter alia volens oſtendere quid nobis naſcẽtibus a diuina bonitate dono datũ
ſit:dicit ab ęolo.i.a deo ventos:ideſt concupiſcibiles appetitus datus bouino in corio:ideſt in arbitrio viri/
lis ętatis:quę fortis & conſtans eſſe debet:vti corium bouis eſt:& hiſũt argentea cathena ligati:ideſt famo
ſa claræ virtutis ſonoritate:qua profecto nonnulli longe magis firmatum corium ſeruãt:ꝗ diuini amoris in
tuitu. Hãc tñ cathenã ſocii Vlyſſis:ideſt ſenſus humani corporis ignauia noſtra rationi iperantes ſoluunt ꝓ
dam exiſtimantes:ideſt arbitrantes longe meliorem & dulciorem vitam in voluptatibus nulla coactis re/
gula ꝗ eis ligatis in ratione ſolida:his tamen ſolutis dum in hanc & in illã labimur laſciuiam iſurgunt tem/
peſtates animo:ideſt rubores:repręhenſiones:conſcientię redargutiones:fluctuationes animi:mœrores
inopia:egritudines:& mille malorum ſpecies:quę nos a prima:ideſt a quiete ammouent. Iuiſſe autem ad
oceanum:& ibidem illi ad inferos iter apertum ſ.i. ſacris arbitror Vlyſſem ad lacum auernum in ſinu baia
no nocte vna nauigaſſe:& ibidem occiſo Alpenore obſcœnum illud peregiſſe ſacrum:quo manes euocan
tur ad ſuperos:& de quæſitis habuiſſe ab imundis ſpiritibus reſponſum. Velum autẽ Vlyſſi naufragio a Leu
cothoe pręſtitũ:nil aliud fuiſſe arbitror ꝗ ſpem imotam:quã euadẽdi forti ſeruabat pectore:hęc egit ne de
ſperando periclitaretur:quã quidem ſpem dum ſperatum obtinuiſſet retro reiecit. eum autem ſæpiſſime ad
iutum a Pallade eſt:quia ab ea cum aduertentia ſua iſtructus multa euitauit pericula:& multa egit ſibi etiã
opportuna.

De Telemacho Vlyſſis filio. Cap. XLI.

T Elemachus Vlyſſis fuit filius paruulus Penelopi matri a patre relictus:qui multa a procis matris
perpeſſus tandem vna cum patre ſumpſit ex omnibus vltionem.

De Telegono Vlyſſis filio. Cap. LXII.

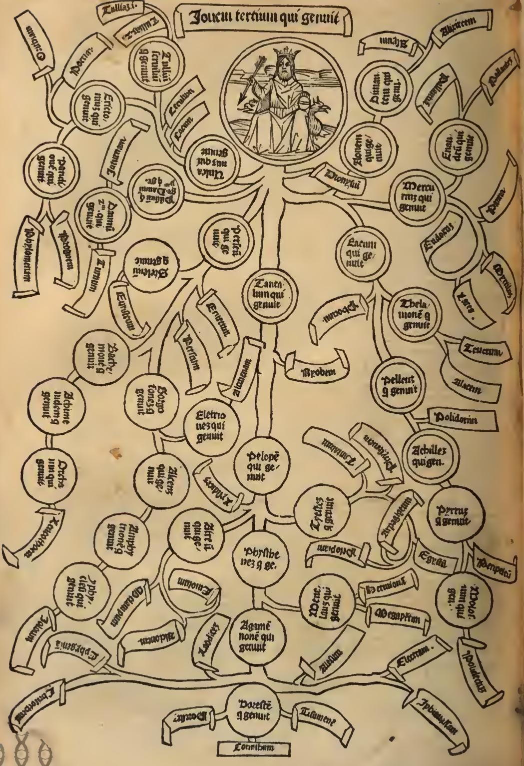
TElegonus Vlyſſis & Cyrces fuit filius:qui dum grandis videre patrẽ quereret:eũ incognitũ
occidit:in Italiam rediens Tybur condidit:vt ait Ouidius:Et iã telegoni iã mœnia tyburis
vdi:Stabãt agricolæ quę poſuere manus dicunt eum ædificaſſe Tuſculum.

De Telegono Vlyſſis filio. Cap. LXIII

AVſonius filius fuit Vlyſſis:vt ſcribit Paulus longobardus ea in hiſtoria:quę de geſtis longobardo
rum ſcripſit:dicens:ab eo omnem Italiam Auſoniam nuncupari. Titus Liuius autem aliter ſen/
tire videtur is libro non ab vrbe condita dicens:Minturnas & Veſtinam ciuitates Auſonidum Marica.
M.Pellio:& C.Sulpitio conſulibus ab eiſdem proditione captas:& fere deletam Auſoniam gẽ
tem & ſic illa particula Italiæ fuit auſonia. Ego hunc Auſonũ puto eũ latinum fuiſſe:quem Cyrces & Vlyſ
ſis volunt quidam fuiſſe filium ex Marica nympha ſuſceptum:dicens:cum teſte Seruio:Marica dea ſit litto
ris mynturnenſium iuxta Lyris fluuium. Nos & ſi multi ex Iouis prole ſuperſint:finem huic facientes libel
lo:paululum quieſcamus.

Explicit liber vndecimus.

Bis ſenus Iouis octo notat cum ſemine natos.

Genealogiæ deorum gentilium Liber duodecimus. Procœmium.

SI poſt longũ prædeſtinati agri diſcurſum rex illuſtris:& ſi iter in finẽ nõ venerit: conceditur aurigæ diſcreto anhelos equos curru dimouere/& illos aliq̃tiſper uagos exonerare veſicã permittere:& recẽti fluuio:atq; florido recreari prato dũ ipſe apud mercẽnariũ hoſpitẽ potu ſibimet parcit & ſomno:& aratori iſtru cto q̃q̃ ois ager vomere ſciſſus non ſit:parte adhuc diei ſuperſtite iugo boues ſoluere:& ĩquietẽ & paſcua ire permittere:dũ ipſe leni blandiente aura/fuſca ſub nemor℞ vmbra:iã ſatur cantu rudi:duros conat̃ obliuiſci labores Necnõ& egregio bellor℞ duci poſito in fine certaminis itum nõ ſit:feſſos & ſãguine gra ues dato ſigno reuocare milites:vt & a periculo cladis retrahat & reſtaurans ocio virib⁹:eos alias in hoſtes acriores imittat. Quis mihi nõ eẽ fas dicet:eſto in finem numeroſę ꝓlis cretenſis Iouis nõ venerim:parte tamẽ maxima reci/ tata:ſubſiſtere paululũ:& q̃ſi ad certã veneri metã reſipiſcere/Nemo arbitror iuſte:& morem igitur aliorum ſecutus nõ aliter q̃ i certũ & iſignem terminũ deueniſſent. Labore attritus in Auſoniam littus q̃uis importuoſum:ſubſtiti/arbitrat⁹ inſuper qđ breuioribus diſtinguit̃ ſignis:intellectu fa cilius capitur/& tenacius memorię cõmendatur.ibidẽ dũ non feſſos oculos in circuitu ducerẽ.cœpi veterũ ꝓſpectare veſtigia rerũ. Hic.n.veteres cumę calchidẽſiũ opus:dædali tẽdali tẽplũ:Miſeni tumulus atq; lu/ lię aq̃ admiratõe tenebãt aium.& ex oppoſito iarime vetus ſimiar℞ hoſpitiũ:& ex inarime excuſſa ꝓchyta diſtrahebãt. Sic ſonãtes reuolutõibus ęſtuãtiũ fluminũ Vulturni fauces atq; lyris fuſcini nebulæ & literni pa ludes exilio & morte ãpliſſima viri primi africani nobilitate:& i cõſpectu fere. M. Scauri villula ſuo adhuc i gnis noie atq; formiarũ fere deleta veſtigia lõgiuſcule in radicibus mõtiũ calenus:ſtelenates:atq; cãpanus agri mira fertilitate cõſpicui:& ſupereminẽtia agris oppida ſueſſa. Theanũ:ſidicinũ:Caſelinũ:Theleſiæ:& alia plura tã Romanor℞ q̃ Carthaginẽſiũ monimẽta:necnõ & mſta:quor℞ lõga magis q̃ vtilis huic operi eẽt hiſtoria. O q̃ lætabar aĩo Italiã meã videre claris operib⁹ nõ tãtũ æquaſſe:ſed loquacẽ ſuperaſſe gręciã Ver℞ cũ iã breui quiete recreatus aius vires i laborẽ ꝓmitteret/reintraui volẽs mare veliuolũ.& i phrygiã vſq; de uectus ſumpſi mentẽ Tãtali:aliorũq; quorũdã ex filijs Iouis ꝓlẽ exq̃rere atq; deſcribere. Q̃ď vt peragã ille faciat ꝑcor:q ad ictum virgæ ſeruitoris ſui Moſi ſitienti populos aquas affluẽter emiſit ex rupe.

Nõnũq̃ geſcẽdũ a labore

Vbi exti lũ Afri cani

De Tantalo.xxx.iouis filio:qui genuit Niobem & Pelopẽ. Cap. I.

TAntalus vt dicit Lactãtius fili⁹ fuit Iouis ex Plote nympha ſuſcept⁹. Hũc dicit Euſebi⁹ Phry gum fuiſſe regẽ regnãte Erithreo athenis. Et huic ob raptũ Ganymedẽ bellũ fuit aduerſ⁹ troiũ Cardaniæ regẽ:& Ganymedis patrẽ volũt ꝑterea hũc deos i cõuiuio habuiſſe:eũq; vt experẽtiã deitatis eor℞ aſſumeret occiſo filio illũ mẽbratim diſcerptũ coctũq; appoſuiſſe comedẽdũ:q cũ abhorruiſſẽt cibũ nõ ſolũ abſtinuere:ſed collectis i vnũ mẽbris puerũ i for mã priſtinã reduxere:& reuocata per Mercuriũ ab iferis aia:eã illi reſtituere Sane cũ aduer terẽt humerũ deeſſe puero:quẽ deuorauerat Ceres:& loco cõſumpti eburneũ refecere. Tãtalũ ãt detecere ad iferos:taliq; dãnauere ſupplicio vt fluuio ad os vſq; demerſ⁹ ſiti vexaret̃ aſſidua:& dũ os forte declinaret i potũ aq̃ fluminis ẽt declinarẽt:i tantũ ne illas poſſet attingere Deſuper ãt arbores pomis onuſtas addide re:q̃ ad os ei⁹ vſq; deſcenderẽt Ipſe tñ igẽti & cõtinua percit⁹ fame dũ illa capere conaret ſe tãdiu extollerẽt q̃diu ipſe vt cõtigeret laboraret. Et ſic factũ ẽ vt iter poma & aq̃s poſit⁹ fame ſitiq; viuẽs depereat iſœlix hõ. Nũc qđ ſentiẽdũ ſit ex his aduertẽdũ:& cõceſſo eũ Iouis filiũ:ſeu verũ:ſeu ob aliquã ſimilitudinẽ attributũ. Et q̃ ad Ganymedẽ ſpectãt vbi de Ganymede poſita ſunt Dico eũ ob id diis filiũ appoſuiſſe dictũ:q̃a cũ a/ uariſſim⁹ hõ fuerit:& rẽ domeſticã plurimũ augere curauerit:frumẽta:ex q b⁹ popularẽ exhauriebat pecuniã nõ aliter q̃ filiũ diligebat:q̃ tunc dijs appoſuit dũ cultis agris iniecit:& iniecta q̃dẽ ſulcis i cõſpectu ſuperorũ ſunt:quæ eiſdẽ agẽtibus ſuperis in fugẽ veniẽtia priſtinam reaſſumũt formã. Verũ humerus.i.ſemen deuo/ ratus a cerere.i.terra cõſumptus eburneus reſtaurat̃:dũ increſcẽte ſegete nutrimẽti robur immittit̃. Suppli ciũ aũt hui⁹ oſtẽdit liquido auari hois deteſtabilẽ vitã Dicit eni Fulgẽtius Tantalũ interꝑtari viſionẽ volentẽ q̃ ꝯ optime cõpetit vnicuiq; auaro:nõ eni aurũ & amplã ſupellectilẽ congregat:vt eis vtat̃:q̃nimo vt illum i tueat̃:& cũ pati nõ poſſit ſibi quid boni ex cõgeſtis diuitijs facere eis imixtus fame periclitatur & ſiti.

Tantali facinus.

Auaror℞ pene.

De Niobe Tantali filia & Amphionis coniuge. Cap. II.

NIobes filia fuit Tãtali & Taygete:vt apud Ouidiũ teſtat̃ dicẽs:Mihi Tãtalus auctor:Cui li/ cuit ſoli ſuperũ contigere mẽſas. Pleiadũ ſoror eſt genitrix mea.& cætera. Sed ſalua reue/ rẽtia Ouidij.pr̃ hui⁹ nõ fuit ille tantalus q amic⁹ deorũ fuit. Nam ille fuit hõ pius & corĩthio rum rex & tẽpore prior. Lactantius aurẽ dicit hanc filiã fuiſſe Tantali & Penelopes. Hęc vt placet Theodõtio nupta fuit Amphioni regi thebar℞:vt faueret Amphiõ partib⁹ Pelopis bellũ gerẽtis aduerſ⁹ Oenomaũ elidis regẽ & piſæ. Ex quo Amphiõe ipſa peperit ſeptẽ fi/ lios:totidẽq; filias. eſto Homer⁹ in Iliade tãtũ duodecĩ fuiſſe filios dicat. hæc elati ſpirit⁹ mulier ſacrificãtib⁹ thebanis iuſſu Manthonis filię tyreſiæ latonę cœpit eos acriter increpare verbis:& ſe Latonę ꝑferre:quam ob cauſam indignata Latona & filiis queſta factum eſt:vt ludentibus filijs atq; filiabus in campis apollo fili- os & Diana filias occideret:qui apud Siphylonem montem fuere ſepulti. Niobes aurẽ orbata viro & filiis apud vrnas eorũ in lapidem verſa obriguit. De filiis & Amphione ſupra dictũ eſt. Eam autem in lapidem verſam Tul.vbi de q̃ſtionibus tuſculanis fictũ arbitrat̃:ꝓpter eius ęternũ in luctu ſilentiũ. Verum huic fictio

ni Theodõtius addit dicẽs eius adhuc ſtatuã in Siphylo apparere lapideã:& adeo triſtẽ:vt lachrymis exiſti meł deficere:qđ prę ter naturã nõ eſt. Potuere qppe veteres ad memoriã ingẽtis iſortunij ſuperbę mulieris in Siphylo lapideã appoſuiſſe flẽtis mulieris ſtatuã:& cũ frigidę cõplexionis ſit lapis iſurgẽtibus ineũ vaporibus ex terra humidis lapidis frigiditate ſoluũtur in guttas aqueas ad inſtar lachrymarũ:& hinc forſan arbitrantur ignari Nyobem adhuc flendo deficere.

De Pelupe Tãtali filio:q genuit Lyſidicẽ Atreũ Thieſtẽ & Phyſthenẽ Cap. III.

DElops fili⁹ fuit Tãtali & Taygetę:& vt ait Barlaam hõ bellorũ fuit:& iſignis plurimũ. Qui cum apud Phrygas regnaret bellũ habuit aduerſus Oenomaũ regẽ Helidis atq; Pyſę:qđ qdẽ memorabile fuit:& per maximũ:vt ſcribit Thucidides. Belli cãm dicit Paul⁹ fuiſſe hippodamiã Oenomai filiã a Pelope dilectã:atq; in cõiugiũ poſtulatã & denegatã. Dicit ei Seru⁹ hui⁹ Hyppodamię multos fuiſſe petitores ob iſignẽ eius pulchritudinẽ:q b⁹ ab Oenomao ea lex idicta ẽ:& idem ide ſequutũ qđ ſupra ſcribił vbi de Hyppodamia Sed Barlaam dicit nõ ſic ſe habuiſſe negociũ: qnimo cũ Pelopi videreł ihumana conditio:aduerſus Oenomaũ arma mouit:& magnis hincinde cõuocatis ſubſidiis fraude Myrtili pfecti armorũ Oenomai aſtutia Pelopis corrupti eũ ſuperauit. & ſic Hyppodamia & regno potitus Myrtilũ poſtulantẽ ,pditionis pmiũ deiecit in mare. Hũc dicit Euſebius in libro tẽporum Hyppodamiam vxorẽ duxiſſe regni Proeti argiuorũ regis. anno. xiiij. qui mundi fuit annus. iii. mil. dccc. lvii. & paulo ãte dicit regnãte Lynceo argis Pelopẽ apud argos regnaſſe ãnis liii. & eos á ſuo noie pelopõnẽſes denoiaſſe. Dicit etiã Acryſio regnãte Argiuis Pelopem olympiis iterfuiſſe:& poſtea aduerſum Ilion arma mouiſſe eũq; a Dardano expugnatũ anno mũdi. iii. mil. dccc. lxxxi. cũ legatur diu ante fuiſſe Dardanũ. Ego autẽ tã diſcordãtium opinionũ veritatẽ ignoro. huic ex hyppodamia plures fuere filii.

De Lyſidice Pelopis filia & Electrionis coniuge. Cap. IIII.

L Yſidicẽ dicit Lactãtius ex Hyppodamia filiã fuiſſe pelopis & Electrioni nuptã:ac ex eo Alcmenã peperit Herculis matrem.

De Atreo filio Pelopis:qui genuit Alceonum:Melampum:& Euiolum. Cap. V.

ATreus Pelopis & Hyppodamię fuit fili⁹:q vt ex verbis Senecæ poetæ i tragędia Thieſtis percipi põt:vna cũ Thyeſte frẽ apud pelopõneſũ regnauit. alternis tñ vicib⁹:ſed tãdẽ iter eos nata diſcordia ẽ:cui⁹ talẽ dicit Lactãtius fuiſſe cãm Cõſtat ei vt ſupra dictũ ẽ a pelope Myrtilũ Mercurij filiũ i mare deiectũ atq; necatũ:qđ ęgre ferẽs Mercuri⁹ iter atreũ & Thyeſtẽ tãrũ iniecit zizaniæ:vt hoſtes efficerenł. Inſuper erat apud atreũ aries:de quo ſic Seneca tragic⁹. Eſt pelopis altis nobile i ſtabulis pec⁹ Archan⁹ aries ductor opulẽti gregis Huius per oẽ corp⁹ ifuſa coma depẽdet auro Cui⁹ e tergo noui aurata reges ſceptra tãtalia gerũt. Poſſeſſor hui⁹ regnat:hũc tãtę dom⁹ Fortũa ſequił tut a ſepoſita ſacer. In parte carpit prata q̃ claudit lapis:Fatale ſacro paſcuũ muro regẽs & cętera. Hũc habere cupiẽs Thieſtes arbitrat⁹ ẽ poſſe per cõcubitũ Meropis Atrei cõiugis obtinere:nec de fuit ſceleri loc⁹. nã ex ea & filios cõcepit:& illã eripuit viro:ex quo in bellũ venere fratres & pulſ⁹ regno Thyeſtes ẽ. Sed Atreus nõ cõtẽtus fratris exilio illũ ficta grã reuocauit: credulo tres filios decoctos i cõuiuio appoſuit:& eorũ ſãguinẽ poculis mixtũ illi dedit i potũ:repletoq; tã ſcelesto cibo capita manuſq; natorũ iſoelici pri iuſſit apponi:atq; qd comediſſet detegi:Qđ cũ fieret aiũt ſolem ſurgẽtẽ i ortũ retroceſſiſſe:ſcel⁹ videre fugiẽtẽ. Hũc tñ Atreũ:vt dicit Lactãti⁹ Aegiſt⁹ Thyeſtis fili⁹ iteremit. Aureũ vell⁹ i hac hiſtoria fictũ ſic intelligẽdũ arbitror:vt itellexiſſe videł Varro:vbi de agricultura dũ dicit pecudes ,ppter caritatem aureas habuiſſe pelles:vt argis atreus:quã ſibi Thyeſtem ſubtraxiſſe queritur. &c. Vel potius pro ariete iſto auri vellens theſaurus itelligend⁹:quo reges plurimũ valent:& abſq; quo opportuni ſumptus ad bella & ad ſplendorem regium ſuſtẽtandũ fieri nõ poſſunt. Sol aũt in ortus ſuos reuolutus eclypſim ea tẽpeſtate fuiſſe demonſtrat:quę cũ eẽt hominibus icognita monſtruoſa viſa eſt. Dicit tamẽ Lactãtius hãc ab Atreo Mycœnis pdictã & primitus adinuẽtã:cuius cũ cerneret approbari dicta Thyeſtes iudẽs ex vrbe diſceſſit.

Atrei ſũma crudelitas.

De Alceone Melampo & Euiolo filijs Atrei. Cap. VI.

A Lceõ Melampus & Euiolus fuere fratres:& vt aſſerit Cicero vbi de naturis deorũ:Atrei fuere filij:quos dicit apud graios inter dioſcortes numeratos. Quãobrẽ celebres fuiſſe viros credẽdũ ẽ cum ex his fuerint caſtor & pollux:de eis autẽ nil amplius reperitur.

De Thyeſte Pelopis filio q genuit Tãtalũ Phyſthenem Arpagigem Pelopiam & Aegiſtũ. Cap. VII.

THyeſtes Pelopis & Hippodamiæ fuit filius. cui aduerſũ fratrẽ Atreũ q̃ dicta ſũt ſupra fuerũt odio:q cũ iam dicta paſſus eſſet a fratre:vindictę auid⁹ oraculum conſuluit:a quo reſponſũ habuit ex ſe & pelopia filia ſua naſci poſſe qui filiorũ vlciſceretur mortẽ. Qđ cũ audiſſe:vt q erat i ſcelera:& potiſſime in libidinẽ pronus:cõfeſtim in amplexus filię venit:& ex ea filiũ ſuſcepit Aegiſtũ:q poſtea iterfecit atreũ:ſtuprauit clitẽneſtrã etiã Agamẽnonẽ iteremit.

Aegiſti facinora

De Tantalo Phyſthene & Arpagige filiis Thyeſtis. Cap. VIII.

T Antalus Phyſthenes & Arpagiges filij fuerunt Thyeſtis ex cõiuge Atrei ſuſcepti vt per verba Senecæ poetæ in tragœdia Thyeſtis compræhenditur:eſto duos tantum nominet Tantalum ſcilicet dum dicit primus locus ne deeſſe pietatem putes auo dicatur Tantalus prima hoſtia eſt:deinde nominat phiſthenem dicens. Tunc ille ad horas Phyſtenem ſæuus trahit. Adicitq; fratri & ce. Tertium puerum vocat dum dicit ferrumq; gemina cæde perfuſum tenens. Oblitus in quem rueret infeſta manu. Ex egit vltra corpus ac puer ſtat in pectore receptus enſis a tergo extitit. Cadit ille & c. Tertium tunc puerum Theo

dontius dicit Arpagigem nuncupatum:& ſic ex eis pręter patrui crimen & patris eſcã nil legitur.

De Pelopia Thyeſtis filia. Cap. IX.

PElopia dicit Lactantius filia fuit Thyeſtis. ex qua matre non dicit. hanc vt ipſemet Lactantius aſſerit: Thyeſtes reſponſo deſuper dicto habito oppreſſit:& ex ea filius natus eſt:quẽ ipſa rubore ſceleris cõfeſtim feris expoſuit. Et ſic apparet ob luxuriã Thyeſtis non ob reſponſum oraculi a Thyeſte in concubitum filiæ itum:reſponſum aũt oraculi ad palliandã Thyeſtis ignominiam poſt cędem ſuorum ab Aegiſto factã compertũ eſt.

De Aegiſto Thyeſtis filio. Cap. X.

AEgiſtus filius fuit Thyeſtis ex Pelopia eiuſdẽ Thyeſtis filia vt ipſemet teſtaƚ i tragœdia Senecæ dicẽs Coacta fatis nata fert vterũ graue. Me patre dignũ verſa natura ẽ retro &c. Hic quãcito natꝰ fuit a matre ob pudorẽ ignominioſi criminis in ſyluas deiectus eſt:vt dilaceratus a beluis turpitudinis aui parentiſq; atq; matris pariter & ſororis viuens: teſtimoniũ nõ pręſtaret. Sed aliter factũ eſt. Nam ſeu beneficio paſtoꝝ:ſeu ſic permittente deo caprarũ ſponte contigerit a capris vbera præſtãtibꝰ in ſiluis nutritus eſt:& inde dictus Aegiſtus ab ege. ſ. capra nutrice. Is tandẽ a ſuis cognitꝰ & i regiã deductꝰ dum creuiſſet eſſetq; in paruo precio rerum præteritarum iam cõſcius ſeu patre impellẽte:quod magis creditur. vt Lactantio placet: Atreum occidit:cui Thyeſtes occupata regia ſucceſſit:tãdem iã Thyeſte mortuo cum regnarent Agamennon & Menelaus & ob raptam Helenam in Troianũ iuiſſẽt excidiũ Aegiſtꝰ:vt Leontio placet: ſuaſionibus Nauplij in amplexus optantis Clytemneſtrę deuenit:& poſtremo redeuntẽ Agamennonem a deſolatione ilionis immane auſus facinus illum fauente Clytemneſtra trucidauit & regiã Pelopis ſeptem tenuit annis. Ad vltimum ab Horeſte Agamennonis filio vna cum adultera Clytẽneſtra nullo remanente ex eo ſuperſtite obtruncatus eſt. Aegiſtꝰ adulter.

De phyſtene Pelopis filio qui genuit Agamennonem & Menelaum. Cap. XI.

PHyſthenes: vt ait Theodontius filius fuit Pelopis & Hippodamię:qui cum iuuenis moreretur Agamẽnonẽ & Menelaũ filios ſuos paruulos cõmendauit Atreo fratri ſuo:q illos ſuſcepit:& i filios educauit:& ob id abolita tractu tẽporis phyſthenis memoria Atrei filij habiti ſũt:& Atrides ab omnibus appllati.

De Menelao Phyſthenis filio q genuit Hermionã & megapenthim. Cap. XII.

MEnelaꝰ Lacedęmoniũ rex: vt Theodõtio placet:filius fuit Phyſthenis & frƚ Agamẽnonis. hos Seneca i tragœdia thyeſtis videƚ oino tenere filios fuiſſe atrei:in cuius perſõa ſic ait. Cõſilij Agamẽnõ mei ſciens miniſter fiat:& patris cliẽs. Menelaus aſſit prolis incertæ fides. Ex hoc petaƚ ſcelere ſi bella annuũt:& gerere volũt odia:ſi patruũ vocant pƚ eſt. & c. Et ſic atrei ex Merope videntur filij:teneat qđ mauult lector. Menelaus autẽ: vt euſebius oſtendit in libro temporum: Atreo & Thyeſte viuẽtibus Lacedæmonum rex dictus eſt:anno mũdi. iij. mil. dccc. xcvii. Cum Agamẽnon qui Thyeſti ſucceſſit ſecundum Homerũ regnare cœperit Mycœnis anno mũdi. iiii. mil. vii. fuit huic Helena Iouis filia cõiunx: quã anno primo regni Agamẽnonis:& ſecũdũ Euſebiũ. x. Menelai: vt ait Dares phrygius:abſente Menelao:qui ad Neſtorẽ pylon iuerat: Paris legatus miſſus ad Caſtorẽ & pollucẽ rapuit ex inſula Cytherea ſub oppido heleno:ea etiã cõſentiente:exiſtẽtibus fratribus & Hermiona apud Agamẽnonẽ Dites vero dicit illo tũc Menelaũ cũ Agamẽnone cretã iuiſſe diuiſuros theſauros:quos ibi depoſuerat Atreus. Hinc factũ ẽ vt fratris cõſilio Menelaus conquerentur gręcis principibus. Verũ cũ fruſtra legationibus obſidione demũ repetita eſt Helena:& poſt decẽniũ fraude magis q̃ viribus capta Troia reaſſũpta eſt & reſtituta Menelao: qui cũ vt cæteri nauim intraſſet patriã petiturus tẽpeſtate actus: vt ſcribit Euſebius:ad Tuonim regẽ ægypti quẽ pollybiũ appellat Homerus cũ ea deuectus eſt:& a protheo vate: vt per Homerũ patet ĩ odyſſea: cõſilio ſumpto poſtq̃. viii. annis errauſſet in Lacedæmoniã rediit Agamẽnone diu ante cæſo:& illis forte diebus Aegiſto. Qui tandẽ illi ſucceſſerit:quo vel qua morte diem clauſerit non inueni. Helene raptus.

De Hermiona Menelai filia & Pyrrhi & inde Horeſtis cõiuge. Cap. XIII.

HErmiona: vt Oui. teſtaƚ in epiſtolis Menelai fuit filia ex Helena. Hæc aũt horeſti filio agamennonis deſpõſata fuit. Porro Pyrrus cum occiſo agamẽnone regiã occupaſſet Aegiſtꝰ:& fugiſſet horeſtes:ãdromacha olim Hectoris cõiuge:quã a Troia duxerat: heleno cõceſſa:hãc horeſti ſubripuit & ſibi cõiugio copulauit:attamẽ eo poſtea ab horeſte occiſo in eiuſdẽ horeſtis cõiugiũ rediit eiq; peperit Horeſtẽ filiũ.

De Megapẽthi Menelai filio. Cap. XIIII.

MEgapẽthis dicit Theodõtius filius fuit Menelai ex Lydia captiua ſuſceptꝰ poſt raptã helenã:qđ homerus teſtari videƚ i odyſſea dũ dicit. Filio aũt a ſparte alectoris accepit filiã: Qui ipſi vnigenitus fuit fortis Megapẽthis a ſerua. helenæ aũt dii filiũ nõ dederãt:poſtq̃ primo genuit hermionẽ filiã deſideratiuã:q̃ formã habebat aureę veneris. Et ſic per hos patet etiã menelaũ megapẽthi cõiugẽ dediſſe filiã Alectoris ſpartani:cuiꝰ nuptias celebrãtẽ telemachꝰ vlyſſis filiꝰ veniẽs ex Ithaca cõperit.

De Agamẽnone Phyſthenis filio:qui genuit Iphigeniã Chryſothemim Laodicẽ Hiphianaſſã Electrã Aleſum & horeſtem. Cap. XV.

AGamẽnon Phyſthenis fuit filius: vt ſupra:& atreo paruulus derelictus:fuit hic Mycœnarũ rex & Thyeſtis ſucceſſor: vt I ilyade ẽt ſentire videƚ homerus vbi de ſceptro agamẽnõis:multos deſcribit verſus fere hoc dicẽtes. apud Troianã I cõcione gręcorũ p̄ſidens agamẽnon ſceptrũ tenebat quod vulcanus artifex fecerat:illudq; dedit ioui Saturnio. poſtea iuppiter conceſſit Diactoro argiphonti. Hermias autem rex dedit pelopi phiſipo:poſtea pelops dedit atreo:qui moriẽs Thyeſti bellicoſo reliquit: qui thyeſtes reliquit agamẽnoni multis inſulis & argo iperanti. &c. In quibus verbis non ſeruatur genealo Sceptrũ Agamẽnonis.

giæ deſcriptus ordo quē latinoꝝ auctoritatem deſcribens ſequutus ſum. Cœpit autem regnare Agamēnon
ſecundū Euſebiū anno mūdi. iiij. Mil. vij. quo annohelena rapta ē. & gręcia ois ī Troianos excitata pari ol/
um cōſenſu cōgregatis in aulide nauibus: & exercitui iperator factus in bellū perrexit. Clitēneſtra cōiuge re
licta: ex q̄ iā plures ſuſceperat filios: & apud troiā labores multos paſſꝰ quorūdā ēt principū ſimultates per
tulit: qbꝰ agētibus īperio depoſitus eſt: & illi Palamedes ſuffectus: q crimie Vlyſſis occiſus Agamēnon ma/
iori ſua gloria in iperiū reaſſūptus ē q̄ ignominia depoſitꝰ. Suſtinuit ƥterea idignatiōes achillis ob bryſeidā
illi a ſe ſublatā. Tandē capto Iliōe atq; dirupto: cū illi ceſſiſſet i ſortē cū ƥda plurima Caſſādra Priami filia na
ues i patriā rediturus aſcendit. Verū tempeſtate actus fere per annū errauit: vt ſcribit Homerus: anteq̄ veni
ret in patriā. Interim autē: vt idē teſtaꝛ Home. Aegiſtus Thyeſtis filꝰ cū tacite oia occupaſſet: poſitis per lit
tꝰ ſpeculatoribus: & audito ab eis Agamēnonis reditu viginti ex amicis ſuis ī inſidijs poſuit: & cū ipē comita
tu reliquo ficta amicitia illi obuius factus eſt: & igēs ei parauit cōuiuiū In quo Clitēneſtræ cōſenſu illū cum ſo
cijs epulātē occidit. Seneca aūt poeta aliter de morte eius ſentire videꝛ: ea in tragœdia: cuius titulꝰ ē agamē
non. dicit. n. Clitēneſtā acri dolore agitatā: ꝙ Caſſādrā Agamēnon ſecū traheret. Ego autem credo cōmiſ
ſi ſceleris timore: & cū Egiſto adultero eſto primo diſcorde: ſed i cōcordiā: vt percipiꝛ reuocato ea die: q̄ i pa
triā itrauit domū parato Clitēneſtra cōuiuio: & ipſe Agamēnon dū picta veſte ſublimis iaceret Priami ſuper
Miſera bias corpore exuuias gerēs ei detrahere cultus hoſtiles vxor iubet: & idueꝛe potius cōiugis fidelis manu
Agamē/ textos amictus. Verum induta veſtis exitū manibus negat: caputq; laxi & inuij claudūt ſinus: & tūc auri tre/
nonis mēti ſemiuir dextra latus Agamēnonis: eūq; iterfecit veſte inuia inuolutum.
mors.

De Iphigenia Agamēnonis filia. Cap. XVI.

Phigenia Agamēnōis filia fuit vt i agamēnōis tragœdia teſtaꝛ idē Seneca. Hācta mē alij Iphianaſſā
vocant: vt Lucre. dicens: Aulide quo pacto trinai virginis arā Iphinaſſai turparent ſanguine fœdé.
Hęc inſignis pulchritudine virgo fuit: de qua Seruius talē refert hiſtoriam Gręci troiam ituri cum ad
aulidem deueniſſent: agamēnon Dianę ceruū occidit ignarius: q̄obrē irata deæ flatus ventorū remouit: &
iō cū nauigare nō poſſet: & peſtē inſuper ſuſtinerēt: oracula cōſulta dixerunt Agamēnonio ſāguine Dianam
eſſe placandā. ergo cū ab Vlyſſe per ſimulationē nuptiarū adducta Iphigenia: & iā vt imolareꝛ eēt altaribꝰ
admota numinis miſeratiōe ſublata ē: & cerua ſuppoſita. Vnde Oui. Victa dea ē: nubēq; oculis obiecit: & in
ter Officiū turbāq; ſacri: voceſq; ƥcātū Suppoſita ferꝛ mutaſſe micœnida cerua. &c. Virgo aūt: vt Seruꝰ aſſe
rit: ad t auricā regionē trāſlata ē: & Thoāti regi tradita: & ide dictiæ dianę ſacerdos effecta: & cū ſecūdū Statu
tā cōſuetudinē hūano ſanguine numē placaret. agnouit frēm Horeſtē: quē diu nō viderat: q accepto oraculo
carēdi furoris cā cū amico pilade colchos petierat: & cū his occiſo thoāte ſimulachꝝ ſuſtulit abſcōditū faſce
lignoꝝ: & ſic ad laconas Diana trāſlata ē: Iphigenia reportāte Quid deide de iphigenia ſequutū ſit: nuſq̄ cō
periſſe memini. Quod ſupra dictū eſt Dianā loco Iphigeniæ poſuiſſe ceruā humanū fuiſſe artificiū creden
dum eſt: ꝙ vt populus ois Agamēnoni eſſe obediēs adinuētū eſt eū. ſ. filiā imolaſſe: quæ medio in tumultu
ſublata: ne fraus aperiri poſſet in longinquā regionē trāſmiſſa: & ſub vmbra ſacerdotij ſeruata eſt.

De Chryſothemi Laodice & Iphianaſſa filiabus Agamēnonis. Cap. XVII.

Hryſothemis Laodices & Iphianaſſa agamēnonis fuere filiæ & Clitēneſtrę (vt arbitror) cum ex
eis vnā: quā mallet agamēnon apud Homerū Achilli offert dicēs. Gener mihi erit: honorabo āt
eū ſimilē horeſti Qui mihi vnigenitus nutriꝛ abundātia in multa. Tres mihi ſūt filiæ in atrio bene
facto Chryſothemis & Laodices & Iphianaſſa. Leontius tamē dicit hāc Iphianaſſam Iphigeni
am eē: qd' ego nō credo. Quō eni dixiſſet agamēnon iphigeniā domi eē quā ſciebat in ſacris ꝓ ventis q̄ ren/
dis: aut occiſā: aut alibi clā delatā.

De Electra agamēnonis filia. Cap. XVIII.

Lectra agamēnis & Clitēneſtræ fuit filia: vt liq̄do patet per Senecā in tragœdia agamēnonis: in q̄
percipiꝛ: q a ab agamēnone troiā eunti parua relicta ſit domi. Hęc cū patrē occiſum cerneret Stro
philo phocēſi agamēnonis amico clā cōmēdauit horeſtē & ide matrē ob perpetratū ſcęlus icrepa
uit aſpere: quā ob cauſam Clitēneſtra iubēte in carcerē deducta eſt. Quid tandē ex ea ſequutū ſit
legiſſe nō memini.

De Aleſo agamennonis filio. Cap. XIX.

Leſus filius fuit agamēnonis: vt ſatis clare dicit Ver. Hic agamēnonius troiani nois hoſtis Curru
iungit aleſus equos &c. Ex qua tamē matre ſuſceptus ſit in dubiū vertiꝛ. Nā alij dicunt eū ex bri/
ſeida natū: alij ex Caſſandra: qd' ego nō credo nō eni ex Caſſandra natus potuiſſet aduerſꝰ ęne
am fauiſſe turno ętate nō patiēte. Hūc Theodōtius arbitrari videꝛ: cū Clitēneſtra ſenſiſſe aduer
ſus patrē: & ob id & Clitēneſtrę filiū: & patria pulſum: qui quacūq; ex cauſa patriam liq̄rit in Italiam veniſſe
Ver. aſſerit & apud Maſſicū cāpanię montē conſedit: ac inde tanq̄ troiani nois hoſtis venit fauitq; aduerſꝰ
Aeneā partibus Turni. Ouidius vero vbi de faſtis videꝛ exiſtimare eū faliſcos condidiſſe: & ob id dicit Vene
Vn̄faliſci rat atridæ fatis agitatus aleſus. A quo ſe dictā terra faliſca putat &c. Poſteritatis aūt eiꝰ nulla extat mēoria

De Horeſte Agamennonis filio q genuit Chiſamenē Corinthū & Horeſtē: Cap. XX.

Horeſtes Agamēnonis & Clitēneſtræ fuit filius: vt ſatis in pręcedētibus oſtēſum ē: huic dicit Theo
dontius Hermiona Menelai & Helenæ filia paruula adhuc deſpōſata eſt: cū & ipſe paruulus eēt.
Hic tādē occiſo ab Aegiſto Agamēnone ſtudio Electrę ſororis ſuę a Strophilo phocēſi clā Micœ
nis ſubtractus & aſportatus atq; ſeruatus ē / quęrētibus eū i mortē mr̄e atq; Aegiſto Qui cū tractu
tēporis execreuiſſet captato cōmodo Hermiona ſibi iā a Pyrrho ſubtracta / in vltionem paternę cędis ſurre
xit & Aegiſtū adulterū: cū. vij. iā regnaſſet ānis vna cū Clitēneſtra mr̄e occidit. Quo facto aiunt cōfeſtim i
furiā deueniſſe cū ſibi videreꝛ iminere: occiſę mr̄is imaginē facibus & ſerpentibus armatā: & ei continuū mi/

nitantem exitium:vt dicit Statius: Armatem facibus matrem & ſerpentibꝰ atris. Cum fugit: vltriceſq; ſedēt
in limine diræ &c. Cui Pylades Strophili filius:q tēpore paternę cędis tranſfugauerat iunctꝰ promiſſa illi ſa Hore/
lute cum eo ad aram dictynæ Dianæ in colchos cōfugit:& ibi reſpuit Horeſtes: ſubmouitq; ab infeſtatione ſtes ma/
tali matrē:& ſorore cognita Iphigenia quæ ibidē deæ ſacerdos erat: occiſo Thoante rege & ſimulacro deæ tricida.
rapto atq; i faſce lignoꝝ delato ſecūdū quoſdā in regnū rediit:& fraude Macharei ſacerdotis pyrrhū Achil
lis filium i templo Apollinis īteremit:& ſibi Hermionem coniugem reaſſumpſit. Alij vero volunt eū anteq̃ Pylades
in regnum rediiſſet i Italiā deueniſſe:& haud longe a Roma apud Aritiam Dianæ ſimulacrū collocaſſe: & & Hore/
impia ſtatuiſſe ſacra. Sed quādocūq; hoc factū ſit enim poſt occiſum: Egiſtū regnaſſe annis.xv. affirmat Eu ſtes par
ſebius i libro temporū:& anno.xxi. regni Demophoontis regis athenaꝝ occidiſſe Pyrrhū. Solinꝰ vero in li amicoꝝ.
bro quē de mirabilibus ſcripſit: dicit eū poſt occiſam matrē profugū Hermionam in omnes caſus habuiſſe
ſociam quo autē diem clauſerit etiā in dubium vertitur. Cum dicat Seruius oſſa eius iam Roma condita ab
Aritia Romā tranſlata & ſepulta ante tēplum Sarturni quod eſt cliuum capitoliū iuxta Concordię templū.
Solinus autem vbi ſupra dicit ꝙ olympiade.lviii. oſſa eius a ſpartanis oraculo monitis Tegei inuenta & tā
tæ magnitudinis fuiſſe vt implerent longitudinem cubitorum.vii.

¶ De Thyſamene Horeſtis filio. Cap. XXI.

THyſamenis:vt ſcribit Euſebius filius fuit Horeſtis & ei ſucceſſit in regno.

¶ De Corynthо Horeſtis filio. Cap. XXII.

COrynthus filius fuit Horeſtis vt dicit Anſelmus eo i libro quē ſcripſit de imagine mūdi: i quo aſſe/
rit eū corynthū achaiæ ciuitatē feciſſe & ſuo noie nuncupaſſe:& hoc idē affirmat Geruaſius tillibe
rienſis. Qui eſto noui ſint auctores nō tamen paruæ ſunt grauitatis. Præterea & Iſidorus in libro Coryn/
Ethi. dicit. Corynthū i achaia cōdidit corynthus Horeſtis filius. Ego aūt cōditā nō credo: ſed for thi condi
te reſtauratā: cū ſcribat Euſebi. in libro temporū eā diu ante a Syſipho cōditā & Ephyrā appellatam. tor.

¶ De Horeſte Horeſtis filio. Cap. XXIII.

HOreſtes:vt Solinus de mirabilibus mundi teſtatur: filius fuit Horeſtis ex Hermione: & ab eo af
firmat populos qui horeſtides appellanť denominatos dicēs ſic. Mycœnis profugus matricida
cum abſceſſus lōgius deſtinaſſet natū ſibi i Emathia paruulū de hermiona: quā in omnes caſus
ſociā adſciuerat: hic mandauerat occulendū. Adoleuit & i ſpiritū regij ſanguinis nomē patris ſui referens oc
cupatoq; q̃cquid eſt: qđ procedit in macedonicū ſinū & adriaticū ſalum: quā cui iperitauerat Horeſtiā dixe/
rat. De hoc ego nil vlterius legi: i longā tamen poſteritatē deueniſſe ſuos creditum ē adeo: vt affirmat tro/
gus Pompeis Pauſaniam Philippi regis macedonum occiſorem ab horeſte originem duxiſſe: ſed quibus
medijs veſtis vetuſtate agente non reperitur.

¶ De Dionyſio.xxi. Iouis filio. Cap. XXIIII.

DIonyſius:vt i libro de naturis deoꝝ ſcribit Cicero: Iouis & Lūę fuit filꝰ: quē ego idē cū Bac
cho dicerē: ſi nō eſſēt i mře diſſimiles: cū ipe idē Tullꝰ fieri ei orgia arbitreť. Poſſibile tñ ē
vt ſic ſit fictōe mutata: dūmodo vtrūq; ꝓ vino nō ꝓ hoie aſſumamꝰ. Nā iuppiter. i. calor di/
ei: & lūa rore & humectatiōe nocte vites fouēt: & ad icremētū atq; maturitatē vuas dedu/
cūt. Et ſic hic erit q in culmine coliť nyſæ altero ex Parnaſi mōtibus verticibus Baccho: eo
ꝙ vinetis abūdet cōſecrato: & diceť Dionyſiꝰ q̃ſi nyſę deus: nā dios græce latie ſonat deꝰ.

¶ De Perſeo.xxii. Ionis filio q genuit Gorgophonē: Stelenū: Erithreum & Baccbemonē. Cap. XXV.

PErſeꝰ quē veteres totiꝰ nobilitatis gręcię patrē opinati ſunt: Iouis & Danaes Acriſij fuit filius:
vnī Oni. Nō putet eſſe deū: nec. n. Iouis eē putabat Perſea: quē danaes pluuio cōceperat auro.
&c. Qualiter aūt ex Ioue & Danae natꝰ vbi de Danae i præcedētibꝰ videri pōt. Is aūt iā grādis
vt dicit Lactantins: Polydecti regis iperio in Gorgonē expedicionē aſſumpſit: hūitq; pegaſum
alatū equū & Palladis ęgidē & talaria ēſeq; Mercurij: volatūq; cœpit ex apheſāte: mōte vt re/
fert. Stati. ibi: Mōſerat audaci ſeductꝰ i ęthera dorſo: & iſra per.v.verſꝰ. Quā q dē gorgonē p̃teſa ægide pal/
lātea vidit ipune atq; cōſiderauit: & vicit: eiq; caput abſtulit: & Athlātē regē ſibi denegātē hoſpiciū oñſo Gor
gonis capite mutauit in ſaxū: inde remeās in patriā cū excelſo vidiſſet i ſyrio littore circa regna cephœi An/
dromedē virginē alligatā matris crimie & ammonis ſnia ſcopulo: & ſic mōſtro marino expoſitā: flēteſq; pa/ Perſeus
rentes in littore: euolauit illuc: & cognita cauſa cū parētibus pactus eſt coniugium virginis: ſi illam a belua Gorgo/
liberaret: quod factum eſt. nam venientem interemit. Inde celebrāte eo nuptias cū Phineꝰ cephœi frater: nemiſu/
cui ante ſententiam puella deſpōſata fuerat: eam repeteret: & vi conaretur tanq̃ ſuam auferre. bellū aduer perauit.
ſus eum iniuit: & cū multos ex hoſtibus occidiſſet reliquos capite Gorgonis oſtēſo cōuertit in lapides: poſt.
hæc Proetū aui ſui fratrē qui Acryſium regno pepulerat transformauit in ſaxum: & regnū auo reſtituit i per/
ſas præterea bellum intulliſſe ferunt & in eodem liberū patrem aduerſum ſe conſiſtentē in prœlio occidiſ/
ſe. ſubactāq; nationē a ſe denominaſſe: ibiq; Perſepolym regiam ciuitatem ædificaſſe: quam poſtea vt ſcri/
bit Quintus Curtius de geſtis Alexandri. Alexander Macedo vino calens & epulis demoliri fecit: attamē
Acryſium auum: vt dicit Lactantius in lapidem cōmutauit. Et inde dicūt eum vna cum cephœo & Caſſio/
pia atq; Andromeda coniuge in cælum fuiſſe aſſumptum: & inter cæli ſidera collocatum: vt de imagine mū
di teſtatur Anſelmus dicens: huic cōiungitur Cephœus rex & Caſſiopia vxor eius: cui aſſociať Perſeꝰ filius
Iouis & Danaes habēs iuxta ſe ſidus Andromedę &c. His appoſitis ad ſenſum fictionis veniēdū eſt. Perſeū
equo pegaſo vectū famæ cupidine tractum demonſtrat. Alij tamen volunt eum ad tranſfretandū habuiſſe
nauim: cui inſigne vel nomen fuerit Pegaſus. Scutū palladis accipiendū reor ꝓ prudētia qua & hoſtiū acta

conſideramus & noſipſos ab eorundem iſidijs teliſq; protegimus. Mercutij talaria velocitatem & vigilātiā in agēdis ſignificare reor. Sic & enſis recuruus & a parte exteriori acutus oſtēdit: quoniam bellorum tēpore & prædis hoſtiū ad nos trahere debere: eoſq; a noſtris amouere cædib⁹. De Gorgone aūt & Athlāte ſatis in præcedentibus: vbi de eis dictū ē: liberaſſe autē Andromedem a bælua hyſtoriam reor: cum & in coſmographia dicat Pomponius. Eſt Ioppen ante diluuium conditum vt ferunt: vbi cephœa regnaſſe eo ſigno accole affirmant: q̄ titulum eius fratriſq; phinei veteres clamare cum religione plurima retinent: quinetiam rei celebratæ carminibus atq; fabulis ſeruatæq; a Perſeo Andromedæ clarum veſtigium marinæ bæluæ oſſa immania oſtentat: hæc ille. præterea & Hierony. præſbiter in libro quem de diſtantijs locorū compoſuit dicit. Ioppe oppidum paleſtinæ maritimū in tribu dan vbi hodie quoq; ſaxa monſtrātur in littore in quibus Andromeda religata Perſei quondam viri ſui fertur liberata ſubſidio. hæc Hieronymus. Plynius vero inter ſcriptores celeberrimus homo ſcribit Beluæ: cui dicebatur expoſitam fuiſſe Andromedam: oſſa Romæ apportata ex oppido Iudeæ Ioppe. oſtendit inter reliqua miracula in ædilitate. M. Scaurus longitudine pedū xl. altitudine coſtarum Indicos Elephantes excedente. ſpinæ groſſitudine ſexquipedali &c. Perſeum aūt hoſtes & proetū in ſaxa vertiſſe capite Gorgonis oſtenſo: nil aliud puto niſi quia victos diuitijs Gorgonis tacitos illos reddidit & imbelles. Acryſium autem auum cōſtat per Euſebium i libro tēporum aliter ſaxeū effeciſſe: nam ab eo non ſponte occiſus eſt. & ſic frigiditate perpetua lapidi ſimilis factus eſt. q̄ in cælis a ſeptētrionali plaga ſtellificatus luceat ſententiam Tullij vbi de quæſtionibus tuſculanis ſequendā puto: q̄ de eo & reliquis ait. Nec ſtellatus cephœus cum vxore genero filia traderetur. niſi cæleſtium diuina cognitio nomen eorum ad errorem fabula traduxiſſet. hæc Tullius. Cæterum de tempore eius ambigitur cum ſcribat Euſebius eum occidiſſe Gorgonem anno mundi. iij. M. dcccxxix. Tamen hoc eodem anno ſecundū alios dicit eū cū coniuge in cælum raptum. Paulo poſt dicit āno. ij. regis Cecropis qui mundi fuit. iij. M. dccclvij. eum Gorgone occiſa aduerſus Perſas dimicaſſe. Nec multo poſt ſcribit anno. xxxv. regni Cecropis Achryſium ab eo mortuum: & argiuorum regnum in Micœnas tranſlatum: quod ego verum puto cum magis tempus conueniat rebus geſtis.

Andromede liberatio.

De Gorgophone Perſei filio qui genuit Electrionem & Alceum. Cap. XXVI.

GOrgophones: teſte Lactantio: filius fuit Perſei ex Andromede coniuge: de quo nil aliud habem⁹ niſi quia genuit Electrionem & Alceum.

De Electrione Gorgophonis filio: qui genuit Alcmenam. Cap. XXVII.

E Lectrion vt Lactantio placet: Gorgophonis fuit filius: ex quo niſi alcmenam filiam haberemus nudum nomen nobis liquiſſet antiquitas.

De Alcmena Electrionis filia & amphitrionis coniuge. Cap. XXVIII.

ALcmena: vt dicit Lactantius: filia fuit Electrionis: qđ & Plautus i amphitrione teſtať dicēs. Qui cum alcmena ē nupta Electrionis filia &c. Hæc quidem vt idē & ibidem dicit Plautus: nupſit amphitrioni Thebano: & a ioue dilecta eſt: & in ſpecie amphitrionis viri ſui ab eo oppreſſa Herculem peperit: vt in ſequentibus vbi de Hercule dicetur latius.

De Alceo filio Gorgophonis qui genuit amphitrionem. Cap. XXIX.

A Lceus: vt ait Paulus: filius fuit Gorgophonis magis filij fama cognitus apud nos q̄ ſplendore ſuo. Nam vt aiunt pater fuit amphitrionis.

Hiphicleus ſōniorū iterp̄s

De Amphitrione filio alcei qui genuit Hiphicleum. Cap. XXX.

AMphitrion: vt paulus ait. filius fuit alcei homo armorū inſignis: vt Plautus i comœdia euſdē āphitrionis oñdit. huic cōiūx fuit alcmena: cū q̄ Thebis morabať: vbi dū ipſe pro thebanis aduerſus theleboos bellū gereret. Iuppiter ei⁹ i ſpē alcmenā app̄ſſit & ex ea ſuſcepit Herculē. āphitriō aūt eodē partu ex ea ſuſcepit Hiphicleū: placet p̄terea Plinio ī libro naturalis hiſtoriæ huius fuiſſe inuentum oſtentorum atq; ſomniorum interpretationes.

De Hiphicleo amphitrionis filio qui genuit Iolaum. Cap. XXXI.

HIphicleus: vt ſcribit Plautus i amphitrione: fuit filius amphitrionis & alcmenæ: eumq; vno partu cum Hercule editum dicit. Verum Hiphicleus poſt nonum conceptionis menſem natus eſt. Hercules aūt vna ſecū natus ſeptimo non perfecto: quod Auguſtinus. ij. de ciuita. dei cōcedere nō videtur: q̄ mulier poſſit in diuerſis temporibus diuerſos concipere.

De Iolao Hiphiclei filio. Cap. XXXII.

IOlaus: vt Solinus de mirabilibus mundi aſſerit: filius fuit hiphiclei: Hic vt idem ait Solinus: ſardiniam ingreſſus palantes incolarum animos ad cōcordiam eblāditus Olbiam atq; alia græca oppida extruxit. iolenſes ab eo dicti ſepulchro eius templum addiderunt: q̄ imitatus virtutes patris malis plurimis Sardiniam liberaſſet: hæc ille. fuere tamen & alij hiphiclei.

De Steleno Perſei filio qui genuit Euryſteum. Cap. XXXIII.

STelenus: vt placet homero: Perſei fuit filius & andromedę. Nam i iliade homerus deſcribit Agamēnonem concionātem & Euriſtei genealogiā deſignantem aſſerentemq; Stelenū fuiſſe Perſei filium & euriſtei patrem. Is quidem: vt dicit Euſebius in libro temporum: trāſlato argiuorum regno a Perſeo micœnis poſt Perſeū regnauit: quādo non reperitur. Nam mortuo acriſio. q. xxxi. annis regnauit immediate ſequitur initiū regni Euryſtei: quęq; tamē interpoſitis ānis: eoq; ſcilicet Euriſtheo regnāte ſcriptum comperio Stelenum. xl. annis micœnis regnaſſe: vbi hi perditi ſint iuenire non poſſum.

De Euryſteo Steleni filio. Cap. XXXIIII.

Vryſteus Steleni filius fuit ut p̃monſtratũ eſt. de natiuitate eius talẽ refert Home. fabulam. Cũ die quadã iuppiter apud ſuperos dixiſſet: die illa naſciturũ hoiem qui oĩbus circũuicinis domi naretur: Iuno id fecit iuramẽto firmari: & cõfeſti aſcẽdit in terras et retinuit lithiã: quã nos Lucinam dicimus: deã parturientiũ apud uxorẽ Sthelenι pregnantẽ iam. vii. menſiũ: et ex utero eius eduxit filiũ. vii. menſiũ qui uocatus ẽ Euryſteus. Erat quidẽ ea die naſciturus Hercules: ſed alcmẽa ob retentã parturiẽtiũ deã pepeiiſſe nõ potuit: et ſic factũ ẽ: ꝙ de Hercule iuppiter intelligebat uerteretur i euryſteũ: qui poſtmodũ aliis et herculi ẽt iperauit: regnauitq́ꝫ Mycœnis ãnis. xlv. & ſucceſſorẽ moriens reliquit atreũ: Fabula aũt hæc ab euẽtu ſibi locũ uendicauit: cũ uiderent homines Euryſteũ herculi fortiſſio uiroꝝ imperantẽ.

De Bacchemone Perſei filio qui genuit achemenidem. Cap. XXXV

BAcchemon: Lactantio teſte: Perſei fuit filius & andromedæ: & ut ipſe idẽ dicit: apud quoſdã oriẽtales populos iperauit: qui ab Achemenide eiuſdẽ Bacchemonis filio: ut dicit Theodontius Achemenides poſtea nuncupati ſunt. Qui apollini ſacrorum ritus inueniſſe ſe aſſerunt: eſt aũt apud eos is in ſpeleo perſico in habitu cũ tiara & utriſq́ꝫ manibus cõprimens cornua bouis puto ꝙ ad immenſam eius potentiam oſtendendam.

De Achemenide filio Bacchemonis qui genuit Orchamum. Cap. XXXVI.

Chemenides: ut dicit Theodontius: filius fuit Bacchemonis: eſto ſint qui uelint eum filiũ fuiſſe Perſei: hic autem Achemeniis populis imperauit: eoſque a ſuo nomine nuncupauit: & moriens ſucceſſorem Orchamum filium reliquit

De Orchamo filio Achemenidis qui genuit Leucothoem. Cap. XXXVII.

ORchamus: ut ſupra a Teodontio dictũ eſt: filius fuit Achemenidis: cui cõiunx fuit eurimene ſpecioſiſſia mulier: ex qua filiã unicã Leucothoẽ ſuſcepit: quã quia ſoli ſe diligẽti paruerat uiuã ifodit

De Leucothoe Orchami filia. Cap XXXVIII.

Eucothoẽ filiã fuiſſe Orchami et Eurymones teſtatur Ouidius in maiori uolumine ubi dicit ꝙ eã ſumme dilexit Phœbus: & in formã uerſus eurymones matris eius: noctu acceſſit ad eã & licẽtiatis mulieribus ſuis tanq̃ ſecreta ſecũ locutura in formã propriã rediit & patiẽtẽ cõpreſſit. Quod cũ Clitiæ quæ ante diligebatur a Phœbo ad aures deueniſſet zelo percita cõfeſtim Orchamo accuſauit: q iratus atq́ꝫ ſeuerus nimiũ uiuã ſepeliri iuſſit. Phœbus aũt cũ illi uitã reſtituere nequiret: eã in uirgã thuream uertit. Huius fictionis ratio talis a quibuſdã redditur. puellã ob adulteriũ cũ ſplẽdido iuuene perpetratũ iure Sabeo uiuã defoſſam: & cũ eo in loco forte uirga thurea naſceret: quaꝝ abũdãtiſſima regio eſt ſolis uirtute e ſinu terræ in altũ deducta locũ fabulæ adiuenit: Ego autẽ apud achemenidas locũ puto: cui ſit nomẽ uel fuerit Leucothoe: qui quoniã thure abũdet ab incolis a ſole diligi dicitur: qui in matris formã trãſformatus: ideſt in cõplexionẽ ad enutriẽdas thureas uirgas opportunã ibi deſcẽdit: & humiditati terræ iungitur: adeo ut qui uiuas plantas ibidem apponat confeſtim in altum educat.

De Erithreo Perſei filio. Cap. XXXIX.

Rithreus ſeu erithra: ut placet Solino de mirabilibus mũdi: filius fuit perſei & Andromedæ: & in cõfinio rubri maris regnũ habuit. eſto ſint qui dicãt eũ ægypti fuiſſe regẽ de quo idẽ Solinus ſcribit ſic. Vltra peluſiacũ hoſtiũ arabia eſt ad rubrũ pertinẽs mare: quod erithreũ ab erithra rege perſei & andromedæ filio nõ ſolũ a calore appellatũ Varro dicit: hæc ille. Hic erithreus apud arabes maxime fuit auctoritatis: adeo ut moriẽti in quadã rubri maris inſula cæteris famoſiore: inſigne plurimum ſe pulchrum cõſtruerẽt: eũ loco dei colerẽt: & ab eo rubrũ mare denominarent erithreũ: quo nomine adhuc græci vocant. ſ. erithra talaſſon. Nam talaſſon latine ſonat mare: de poſteritate huius nil habemus.

Vñ mare Erithreum.

De Perſe Perſei filio. Cap. XL.

PErſen filium fuiſſe Perſei in lib. naturalis hyſtoriæ teſtatur Plinius de quo nil aliud cõperi p̃ter q̃ idem Plinius aſſerit eum ſcilicet primũ ſagittarum repertorem fuiſſe: quod forſan apud ſuos verum eſt: cũ apud alias nationes illas longe antiquiores legerimus.

Perſes ſagittarũ inuẽtorum.

De Aone Iouis xxxiii. filio qui genuit Dimantem. Cap. XLI.

On vt Paulus ait: Iouis fuit filius ex nympha Muoſyde: a quo dicit Boeotiã Aoniam nũcupatã: quia ibi regnaſſet: nos autẽ ſupra Lactantii auctoritatem ſecuti Neptũni filiũ ſcripſimus. Quem Theodontius factione ſuorum ex Apulia pulſum: & Oncheſti fuiſſe filium: & in Boeotiã veniſſe dicebat: & ibidem Neptunũ patrem quæſiſſe & prouinciam de ſuo nomine nuncupaſſe: nullum tamen illi filium deſignabant: vbi paulus filium ſuum Dimantem aſſerit.

De Dimante Aonis filio qui genuit Aſium & Alixiroem. Cap. XLII.

DImas: vt dicit paulus: filius fuit Aonis et Aſii atq́ꝫ Alixiroe pater. Nec aliud de eo legi.

De Aſio Dimantis filio. Cap. XLIII.

ASyus filius fuit Dimantis: vt in Iliade ſcribit Homerus dicens. Aſyo qui auunculus erat Hectoris bellicoſi frater Hecubæ filius Dimantis: hunc quantuncũq́ꝫ Homerus dicat fratrẽ fuiſſe Hecubæ et auunculum hectoris: dicebat Leõtius ex parte matris fuiſſe: quia ex eadem matre Aſyus et hecuba nati fuerunt: ſed ex diuerſis patribus. Hic autem aduerſus græcos priamo fauit.

De Alyxotoe Dimantis filia et matre Eaci. Cap. XLIIII

Lyxothoe filia fuit Dimantis: vt teſtari videt̃ Oui. dicẽs. Quãuis ẽ illũ ꝓles enixa dimãtis Eſacõ vmbroſa furti pepeiiſſe ſub ida Fert̃ Alyxothoe etc. Hæc igitur ex priamo peperit Eſacum qui poſtea i mergũ verſus ẽ.

De Eaco. xxiii. Iouis filio q genuit phocũ Thelamonẽ et peleũ. Cap. XLV

Eacus Iouis fuit filius et æginæ:vt in Iliade dicit Home. Pelius Aeacides. ille aũt Aeacus erat
A a Ioue patre. Qualiter aũt iuppiter æginã oppreſſerit ſupra dictũ eſt vbi de ægina. hũc iſuper
dicit Ouidius regnaſſe apud enopiã:quã ipſe ex nomine matris vocauit æginã: in qua cũ po/
ſtea defeciſſent hoies et ipſe in ſomnis vidiſſet quercũ plenã formicis nũc ſurſum nũc deorſum deãbu/
lantibus: ſibi dormienti viſum eſt oraſſe Iouem:vt oẽs formicæ quas videbat homines efficerentur:qđ
et factum eſt. et ſic eius eſt reſtaurata ciuitas:et ciues Myrmidones appellati:nã Myrmix græce latine
formica eſt. Hunc prætetea dixere veteres apud inferos cũ Minoe et Rhadamãto culpas hoium excute
re:et pro meritis culpas inferre. Sub his autem figmentis latet hoc:primo ciuitas eius euacuata ciuibus
peſte:ex agricultoribus reſtaurata eſt:qui more formicarũ æſtate meſſes ex agris et alia opportuna col/
ligunt vt hyeme fame non pereant. Hos autem ipſe legibus inſtruxit et viuere coegit:et hic Iouis dictus
eſt filius:et apud inferos iudex. Nam per reſpectum ad ſupercæleſtia corpora mortales inferi ſunt.

Aegina q̃ et omopia. Myrmidões vñ.

De Phoco Aeaci filio. Cap. XLVI

PHocus Aeaci fuit filius:vt per Ouidium ſcribitur dum legitur. Expetit occurrunt illi thelamon
q; minorq;. Quam thelamon Peleus et proles tertia Phocus etc. Hic a Peleo occiſus eſt

De Thelamone Aeaci filio:qui genuit Aiacem et Theucrum. Cap. XLVII

THelamon Aeaci fuit filius fratrũ maior natu:quem Seruius ex Argonautis fuiſſe dicit et Her
t culis ſociũ:& cũ a Colcho reuerteretur:quæreretq; Hercules Ilã puerũ perditũ apud Myſios:&
ad troianũ deueniſſet littus:ꝓhibitus a Laomedonte:indicto illi bello cõgregatis viribus ad/
uerſus eum rediret:tanq̃ ſuſceptæ iniuriæ particeps Thelamon:vna ſecum venit:& ilione expugnato:atq;
Laomedonte occiſo:eo q; primus muros ciuitatis aſcendiſſet:illi ex præda capta Heſiona Laomedontis
filia data eſt:ex qua cum iã ex alia ſuſcepiſſet Aiacem:Theucrum ſuſcepit. Hic enim ſeu pulſus ſeu non ſu/
ſceptus in patria in Cyprum abiit & Salaminam ibi coudidit ciuitatem.

De Aiace Thelamonis filio. Cap. XLVIII

Aiacis cũ hectore pugna.

AIax bellicoſiſſimus homo Thelamonis fuit filius:hic cũ aliis græcis ad delẽdam Troiam arma
a ſumpſit:& vt reliqua quæ in certaminibus miranda fecit:omittam: ſingulare certamen aduer/
ſus Hectorem arripere auſus eſt:& ſi homero fides vlla pſtanda eſt:ni illud nimis feſtina nox
diremiſſet victor aiax rediſſet ad ſuos:ea tamẽ ſuperueniente cum illi vetuſto more Hector donaſſet gla
dium & ab eo baltheũ ſuſcepiſſet recens aiax & animoſus diſcedens:feſſum Hectorem Troiã ire permi/
ſit. Hæc dona ſecundum Seruium nephaſta fuere:cum eo ſe gladio poſtea interemerit aiax:& cum Baltheo
ab Achille occiſus eſt Hector. Aiax autem ilione capto atq; diruto de armis Achillis præmortui aduer/
ſus Vlyſſem ingens litigium habuit:tandem cũ cerneret virtutem bellicam eloquentiæ cedere in furorẽ
verſus eo ſe:quem ab Hectore ſuſceperat:gladio interemit:& vt ait Ouidius in florem ſui nominis verſus
eſt. In quo nos docet antiquitas noſtras vires caduci floris more in nihilum facile ſolui.

De Theucro Thelamonis filio. Cap. XLIX.

THeucer filius fuit Thelamonis ex heſiona Laomedontis filia q̃ non videtur Thelamonis fuiſſe
t coniunx cum homerus aliquãdo i iliade dicat Theucrum fuiſſe nothum. Hic tamen inſignis ho
mo fuit & armorum valens:& vna cum fratre aiace iuit in Troianum bellum. Eo tandem pera/
cto cum abſq; fratre rediſſet in patriã nõ ſuſceptus receſſit in Cyprũ:& ibidem Salaminam ciuitatem con
ſtruxit & vitæ reſiduum habitauit. Quod ego verius puto q̃ qđ de Thelamone ſupra ſcriptũ eſt.

De Peleo filio Aeaci qui genuit Polydorim & Achillem. Cap. L.

PEleus Aeaci fuit filius & magnis viuẽs interfuit rebus:nam cũ Meleagro in venationẽ apri Ca
p lidonii acceſſit. Sic & cũ Perithoo aduerſus centauros pugnauit. huic vt refert Ouidius cõiunx
fuit Thetis aquarum dea quã Iuppiter amauit: ſed ideo cõcubitum eius neglexit: quia oracu/
lo nouerat ex ea filium naſciturum qui maior eſſet patre. Ad hanc tamen obtinendam audaciam vireſq;
fuere opportunæ. Nam cũ peleus conſilio prothei ſeruis eã die quadã cœpiſſet ipſa in varias mutata for/
mas adeo eũ exterruit vt dimitteretur ab eo. Qui ad Protheũ rediens ab eodem ſibi ſuaſum eſt ne muta/
tiones illas timeret:quinimo in tenẽdo eã perſeueraret:qa ſi feciſſet ipſa deſiderio ſuo cederet. Peleus die
ſequenti cũ dormientẽ eam in antro cõperiſſet cepit illã. Ipſa vero more ſuo in varias verſa formas cũ eũ
tenentem ſentiret in propriã rediens in cõiugium eius cõſenſit. Porro Iuppiter ad eorũ nuptias omnes cõ
uocauit deos præter Diſcordiã. Quæ indignans cum cerneret Iunonem Palladem & Venerẽ inuicem ex
parte vna ſedentes ſumpto aureo malo illud inter eas ꝓiecit:dixitq; digniori detur. ex quo cõfeſtim inter
eas ſeditio orta eſt cũ vnaquæq; ſe digniorẽ diceret. Et cum de hoc Iuppiter iter eas noilet ferre ſententiã
ad Pandem:qui in ſylua ida morabatur:miſit eas. Is vero ob ꝓmiſſam ſibi a Venere ſpecioſiſſimã mulie/
rẽ:ſpretis aliarũ oblatiõibus Veneri tanquã digniori tradidit. Quæ illi raptũ Helenæ cõceſſit:ex quo ſubſe
quutũ eſt troianũ bellũ & occiſus Achilles:qui ex nuptiis illis:ad quas vocata nõ fuerat diſcordia:natus ẽ
& ſic explata iniuria. Peleus igitur ex Thetide ſuſcepit achillẽ et polidorim puellã. Demum cum fratrem
phocũ occidiſſet:in exiliũ abiit ſeuera patris iubente iuſtitia. Et primo ad Ceim regẽ thrachinæ aufugit a
quo amicabiliter ſuſceptus eſt. Inde poſtea diſcedẽs ad Magnetas abiit vbi ab Achaſto fraterna cęde pur
gatus eſt. Quid inde ſubſecutũ ſit neſcio. Nunc quid ſentiendũ ſit ex fictionibus aduertẽdũ eſt. Thetis no/
bilis fuit mulier:cuius in natiuitate viſum eſt ex ea naſciturũ hominem qui patrẽ virtute ſuperaret. et ob id
Chiron pater eius varia ſecum et plurima voluit conſilia:cui nam illã concederet:et his agentibus petens
eam peleus primo repulſus eſt:et ſic conſiliorum variationes mutationes formarũ Thetidis fuere. Tãdẽ

Pelei nuptie.

Diſcordia. Iudicium paridis.

cum iterum Peleus peteret poſt multa patris conſilia illi conceſſa eſt. Et eius in nuptijs.i.procreatiōe Achil
lis omnes conuocātur dij.i.omnia ſupercæleſtia corpora:ad quæ ſpectat ſecundum diuerſas potētias ſuas
in corpus iam creatum diuerſos effectus infūdere:vt perfectū ſit.diſcordia autem nō vocatᷣ ne diſgreget cœ
ptum opus & pereat. Ipſa autem poſtea ſeſe miſcet dū homo incipit cogitare:quæ trium ſit ſplendidior vita Tres vi/
aut contēplatiua:quæ per Palladē deſignatur:aut actiua:quæ per iunonē intelligitᷣ:aut voluptuoſa:quæ per te.
venerē demonſtratᷣ. Ex quibus noluit Iuppiter.i.deus dare iudiciū:ne viderentᷣ reliquę ſua dānare ſentētia:
& homini iniecta neceſſitas.de his tamen tribus ſupra latius vbi de Paride.

De Polydori filia Pelei & coniuge borionis. Cap. LI.

POlydoris:vt in iliade dicit Homerus filia fuit Pelei:& a Sperchio flumie dilecta atq; oppreſſa:& ſic
Mneſteum peperit:qui Achillem in troianū bellum ſecutus eſt.hęc autem cuidam Borioni periręi
regi nupſit.

De Achille filio Pelei:qui genuit Pyrrhum. Cap. LII.

AChilles græcoꝝ fortiſſimus:vt præmōſtratum eſt:Pelei & Thetidis fuit filius:quem cū peperiſſet
mater cōtinuo ad inferos detulit:& vt laborem patientē redderet totum ſtygiis vndis immerſit:
excepto calcaneo:quo illum tenebat. Demū Chironi cētauro alendū tradidit:qui illū educauit:: Achillis
nō eo ritu:quo cæteri educantᷣ:ſed ex medullis tantū beſtiarū ab eo captarū cibū cōfici faciebat infancia
& hoc vt aſſiduo duraretur exercitio. Et hic dicit Leon.eū Achillem nuncupatum ab a quod ē ſine & chilos ſub Chi/
cibus quaſi ſine cibo nutritus:Hunc Chiron Aſtrologiā docuit & medicinā:ac etiā lyrā tangere Tandē cum rone.
thetis rapta a Paride Helena pręſagio cerneret bellū futurū:& in eū Achillē filium periturum ad eius ſi poſ
ſet euitandā mortē conſilio:clam illum adhuc impubē ex antro Chironis dormientem rapuit:& in ſchyron
inſulam in domū Lycomedis regis detulit:& veſtimētis puellaribus tectum atq; prędoctū:ne ſe maſculum
cuipiam demōſtraret quia virginem inter filias ſeruandū tradidit Lycomedi. Verum Deidamiæ virgini Ly
comedis filię diu eū maſculum fore occultum eſſe non potuit:cum qua tempore captato cōcubuit:& ꝓpter
amoris cōmodū ipſa etiam iuuenis ſexum occuluit:ex eo tamen concepit & peperit filiū:quē Pyrrhum po/
ſtea vocauere. Caterū cū cōiuraſſent in troianos græci:& reſpōſum accepiſſent abſq; Achille capi troiā nō
poſſe:ad eum exquirendum Vlyſſes miſſus eſt. Quem cum audiſſet in muliebri habitu apud filias lycome
dis clam teneri:ne loco iuuenis virginē auferrent:nouam cōmentus eſt fraudem:dūq; ſe in mercatorem fin
xiſſet:& iocalia:quibus ſe delectari virgines conſueuere:filiabus Lycomedis appoſuiſſet:inter ea circūpo/
ſuit & pharetrā:arbitratus Achillem.ſi illis imixtus eſſet:arcum ſumpturū:nec defuit cogitationi ſucceſſus.
Quem poſtq̄ arcum trahentē cognouit facile ſuaſionibus induxit:vt ſequeretur in bellum:in quo dum iret Att:Vlyſ
habitu fœmineo poſito plures ciuitates hoſtium cœpit:ęgitq; prædam ingentē:& inter alia virginem ſacer. ſis aſtū i
dotis Apollinis filiam:Agamennoni conceſſit:& Bryſeidam:quā æque ceperat ſibi reſeruauit. Sane cum achille
am iuſſu deorū oportuiſſet Agamēnonē ſacerdoti natam reſtituere:Bryſeidam illi ſurripuit. Quāobrē in/ pemo/
dignatus Achilles diu ſtetit:nec arma aduerſus Troianos capere voluit vllius ſuaſione vel p̄cibus. Tandē ſcendo.
cū die vna acriter a Troianis vrgerentᷣ gręci a Neſtore Patroclus deduct⁹ eſt ad eū:vt oraret ſi nollet arma
ſumere ſaltem permitteret:vt ipſe loco ſui ſub indueret:& currū ſuum aſcenderet : & myrmidones ocioſos
in pugnam deduceret. Quod & ſi ægere pateretur Achilles:Patroclo tamē nil negaturus conceſſit. Qui cū
proceſſiſſet in prœlium:Achilles ab omnibus creditus multa mala troianis intulit. Poſtremo Hector q pu/
gnam aduerſus Achillem diu optauerat eum putans aduenit:& Patroclū labore modico ſuperauit: armiſ/
que ſuperatum nudauit:& quaſi Achillem ſuperaſſet armis eius indutus ingenti cum pompa patriam rein/
trauit. Hoc caſu ſumme turbatus Achilles amicum aliquandiu fleuit:eiq; officium funebre magnis ſumpti/
bus & mirabili honorificētia peregit. Inde a Thetide matre:quæ ad eius leniendas lachrymas venerat no/
uis reaſſumptis armis: quæ ipſa a Vulcano ſuſceperat:armatus in vltionem amici perempti proceſſit in bel
lum:& cum multos ex Troianis occidiſſet:Hectorem etiam interemit.nec ad ſatiandas iras eum occidiſſe
ſatis viſum ē:quinimo cum eius corpus currui alligaſſet ſuo dedecoroſe Ilionem circuiuit:Priamo etiam ꝓ/
ſpectante:ac inde apud tumulum Patrocli.xij.diebus nudum tenuit cadauer:illudq; tādem priamo ſeni ad
eum venienti nocte:orantiq; & maxima munera exhibenti conceſſit. Poſt hæc alia in pugna Troilum inter/
fecit. Quo dolore commota Hecuba ſuperſtitibus timens & patriæ:ſi lōgum viuat Achilles:aſtu fœmineo
inſidias in vitam eius tetendit. Nouerat autem eum Polyxenam diligere:eo ꝙ illi induciarum tempore vi/
ſa placuiſſet:& iccirco per intermedium ſpopondit illi nuptias ſuas ſi a prœlijs abſtineret. Cui cum aſſenſiſ/
ſet Achilles in talē compoſitionem itum eſt:vt clam ſolus nocte veniret in templū Tymbrei Apollinis :qđ
fere ſecus muros Ilionis erat:& ibidem eam cum filia inueniret.eāq; deſponſaret Quod amans:& cupiens Achillis
Achilles credens iuxta compoſitum inermis & ſolus nocte templum intrauit. In quē e veſtigio Paris ex inſi/ mors.
dijs proſiliēs : cū eſſet arcu doctiſſimus ſagitta eius calcaneū petijt atq; vulnerauit:eūq; fruſtra gladio in ho
ſtes diſcurſantem interemit:& tādem in ſigeo troiano promontorio a ſuis ſepultus eſt. In tam longa hiſto/
ria:paucis tamen recitata verbis nil fictum eſt pręter Achillē ſtygijs merſum vndis excepto calcaneo.& qđ
eo vulnerato mortuus ſit. Circa quod placet Fulgentio hominem ſtygijs vndis vnūquēq; laboris duratum
cum ſtyges interpretetur triſtitia:vt intelligatur neminem in lętis durari:ſed laxari potius : ſi alias duratus
eēt. Quod aurē thalus imerſus nō ſit phyſicū tegit myſteriū. Volunt enim phyſici ꝙ venę quę in thalo ſunt
ad renum & fœmorum atq; virilium rationem pertineāt:& ideo per thalum nō merſum in ſtige inuictam in
Achille libidinem voluerunt:quę per durationes alias ſublata non eſt:vt ſatis apparet:cum libidine in ma/
nus iueret hoſtium:& ab eis occiſus eſt.

¶ De Pyrrho Achillis filio: qui genuit Peripeleum: & Moloſſum. Cap. LIII.

PYrrhus: vt præmonſtratum eſt: achillis & Deidamiæ fuit filius: ſic vocatus: vt dicit Seruius: a capil/
lorum qualitate: cum Neoptolemus alio nomine vocaretur. hic achille mortuo vix pubes in troia/
Pyrrhus vnde. num bellum ductus eſt animoſus inſtar patris: & acris ingenij iuuenis. Qui & ſi circa finē belli ve/
niſſet: non tamen occiſus fuit. Inter alios quidē iuuenes ſtrennuos & audaces equū ligneum: quem græci do
loſe conſtrui fecerant intrauit: & in ilionē tractus: dum nocte exiſſet alijs venientibus a tenedo ſtragem ma
ximam Troianorū peregit: & vſq; in abditiſſimū penetral regiæ domus Politem filium priami ſequutus in/
trauit: eūq; patris in gremio interemit: & inde Priamum obiurgantem: & in ſeuitiam eius obloquentem: vt
ſanguine ſuo fedaret: quas ipſe ſacrauerat aras irruit. Inde ilione deleto Polyxenā eximiæ formoſitatis vir
ginem ad manes placandos patrios apud Achillis ſepulchrum occidit. Et cum ex troiana præda illi Andro
macha olim coniunx Hectoris contigiſſet: eam ſibi iunxit vxorem. Quæ illi ſecundum quoſdam duos pepe
rit filios Peripeleum & moloſſum. Inde captus pulchritudine Hermionis filiæ Menelai tradita Androma/
cha Heleno filio Priami cum parte regni: eo q; vates illum præmonuiſſet ne intraret mare ſicuti cæteri fece
rant: Hermionē Horeſti rapuit: & ſibi coniugē fecit. Deinde ſeu paupertate coactus: ſeu ad prædam animi
feruore impulſus: vt nōnullis placet: mare nauibus infeſtauit. Quæ quidē nauigatio infeſta alijs ab eo py/
ratica denominata eſt: & exercentes pyratæ: eo q; ipſe primus exercuerit: vt dicit Paulus: Poſtremo cū ho/
Pyrrhi mors. reſtes ex Taurica regione poſita furia rediſſet in regnum: corrupto Machareo ſacerdote templi Apollinis
Delphici Pyrrhum trucidauit in templo: & hic finis fuit illius.

¶ De Peripelo Pyrrhi filio. Cap. LIIII.

P Eripeleus: vt dicit paulus: filius fuit Pyrrhi ex Andromacha. Theodontius autem dicit ex Her/
miona nec ex eo aliud ad nos vſq; peruenit.

¶ De Moloſſo Pyrrhi filio: qui genuit Polydectam. Cap. LV.

MOloſſus filius fuit Pyrrhi & andromachæ. Hic patri mortuo ſuccedens partem Epyri tenuit po/
puloſq; ex ſuo nomine nuncupauit moloſſos. Verum donec ad puberē deueniret ætatem apud
matrem & vitricum fuit & moriens Polydectam filium dereliquit.

¶ De Polydecta filio moloſſi. Cap. LVI.

POlydecta ſeu maſculus fuerit ſeu fœmina: non ſatis mihi notum eſt. eum tamen filium vel filiā
fuiſſe Moloſſi Paulus affirmat. Poſt quem ſucceſſiue ex Aeacidibus neminem: niſi poſt plura
ſæcula comperio: cum apud græcos diu nulla ſit habita ꝓgenies nobilior. Ex æacidib⁹ fuit Pyr
Aeacidū ꝓgenies rhus rex Epyrotarum: qui aduerſus romanos bellū geſſit Tarentinorum opere. Sic & Alexā/
der Epyrota a Lucāo Satellite occiſ⁹: & Olympias clariſſima macedonū regia Alexādri mr̄.
Et alij plures virtutibus titulis inſignes.

¶ De Pylumno Iouis. xxxv. filio: qui genuit Daunum. Cap. LVII

Pylūn⁹ PYlumnus: vt dicit Paulus: filius fuit Iouis: cui Seruius fratrem fuiſſe Pytuanū dicit: & eos ambos
piſtorum deus. P fuiſſe deos: horūq; Pylūnum vſum ſtercorandorum agrorum inueniſſe: & inde Sterculinum di/
ctum. Eſto Macrobius in libro Saturnaliorū Saturnū fuiſſe dicat. Pylūnū vero piſendi frumenti
& ob id a piſtoribus coli & pilum ab eo denominatū. Adhuc Theodontius dicit Danacē Acryſij filiam pa/
tris iram fugientem delatam a paſtore vna cum paruulo Perſeo: quā ipſe genere cognito ſumpſit vxorē: &
vna cum ea apulia: in qua grandis erat derelicta: eo q; oppoſita videretur Acryſio ad rutulos venit: & ibidē
cum Danaę conſtruxit ardeam: ac ex ea ſuſcepit Daunum.

¶ De Dauno Pylūni filio: & proauo Turni. Cap. LVIII.

DAunus filius fuit Pylūni: & vt Theodontius aſſerit: ex Danae Acriſij filia ſuſceptus. Huic regnū in
Apulia q̄ & Daunia. apulia fuit: & ab eo Daunia nuncupata: & hunc dicit idem Theodontius auum fuiſſe patris Tur/
ni: qui & Daunus dictus eſt. De filio huius & patre ſecundi Dauni nil me legiſſe memini.

¶ De Dauno primi Dauni nepote: qui genuit Turnū & Iuturnam. Cap. LIX.

DAunus ꝓcedētis Dauni ſcd'm Theodontiū ex filio nepos fuit. Hui⁹ cōiunx fuit Venilia ſo/
ror Amatę cōiugis Latini regis: ex q̄ cōſtat plures ſuſcepiſſe filios. Inter quos ea fuit: quā
Diomedi ꝓfugo ferūt iūxiſſe cōiugio. Paul⁹ tn̄ dicebat Daunū patrē Turni filiū fuiſſe Py/
lūni: eo q; dicat Vergili⁹. Cui Pylūn⁹ au⁹: cui diua venilia mr̄: de turno loquēs. Verū ego ma
gis credo Theodōtio: cū dicat idē Vergili⁹ alibi perſona Iunōis. Ille tn̄ nr̄m deducit origi/
ne nomen. Pylūnuſq; illi quartus pater: &c Quod eſſe nō poſſet ſecundū Paulū vbi ſcd'm
Turnus bellicoſ⁹ Theodontium æque reſpondet numero.

¶ De Turno Dauni filio. Cap. LX.

TVrnus rex rutulorū filius fuit Dauni ex Venilia cōiuge: & cū armorū diſcip'ina inſignis fuerit æuo
T ſuo iuuenis tantæ fuit corporeæ fortitudinis: vt nulla in hac fides præſtanda antiqs videref ni re/
centiori teſtimonio firmaref. Et inter alia eius roboris ſtantia argumēta de eo aduerſus Aeneā
in ſingulari certamine pugnante ſic ſcribit Verg Saxum circunſpicit ingens. Saxū antiquū ingēs: cāpo q for
te iacebat: Limes agro poſitus litē vt diſcerneret aruis: vix illud lecti bis ſex ceruice ſubirent. Qualia nunc
hominū ꝓducit corpora tellus. Ille manu raptū trepida torquebat in hoſtē: &c. Quod Augu. in lib. ciuitatis
Att: pal/ æternę. xv. ratū hr̄e videf. Pręterea & Pallantes ſeu pallas Euādri filius ab eo i pugna occiſus mltū fidei af
lātis ſta/ fert. Legimus. n. Henrico cęſare. iij. iperatore eius corpus haud lōge Romā a fodiēte villico compertū inte
turam. grum vti nuper ſepultum: ductūq; ſepulchro altitudine ſeu procentate Romana mœnia ſuperaſſe: & in eo
adhuc ipreſſi vulneris a lancea Turni apparere hiatū lōgitudine quattuor pedū excedentē. Ex qbus quār⁹

debuerit eſſe Turnus q̄ fortis qui iuuenē tam grandē ſuperauit:q telū pugnās tā ꝑgrande tulerit: qđ adeo grā de vulnus ipreſſerit ſatis arbitrari poſſumus. Huic carmine celebri oſtendit in æneide Vergili⁹ bellū in/ gēs fuiſſe aduerſ⁹ æneā:eo ꝙ Latius Lauiniā filiā ſuā:quā Turno ꝓmiſerat:æneæ dediſſet i cōiugē:& vt idē oſtēdit Vergilius:poſt multa cum hic pallantem Euandri filiū occidiſſet:nudaſſetq; Baltheo:illudq; ob inſi gnē gloriā ſuperati iuuenis ipſe geſtaret:cū ea die quę illi vltima fuit i terris aduerſus æneā ex compoſito ſin gulari certamine pugnaret:& ab ænea ſuperat⁹ vitam oraret impetratur⁹ erat: ni viſus Balte⁹ æneā in pie/ tatem reuocaſſet amici & ſic ab eo occiſus ē. Hoc ſecundum Verg. in laudibus æneæ totis tendentē virib⁹: dictum eſt. ſecundum autē alios aliter. Dicunt quidam nō paruæ auctoritatis homines æneam a Turno ſu/ peratum. & penes Numicū fluuium fugiētem occiſum:nec vlterius etiam corpus eius viſum:& turnum poſt hæc ab Aſcanio interemptum:de quibus latius ſupra vbi de ænea ſcriptum eſt.

¶ De Iuturna Dauni filia. Cap. LXI.

IVturna Dauni fuit filia:cui vt dicit Vergilius:Iuppiter virginitatē abſtulit & in munus ablati decoris illi immortalitatē exhibuit:& Numici fluminis nympha facta eſt. Hæc multa in ſubſidiū fratris egit: quæ & ſi fictionibus varientur in hoc vnum egiſſe arbitror:vt interpoſitione numici fluminis actum ſit:vt ab hoſtibus Turni in agrum ardeæ & ipſum Turnum libere & expedite iri non potuerit. Verum dum Turnum deficere vidiſſet mœſta ſeſe condidit vndis. Sunt qui dicant hanc clam cum Latino rege amicitiā habuiſſe:quod cum palam fieret erubeſcens in Numicum ſe ſponte ſua necauit: & ſic a Ioue:ideſt a rege op preſſa eſt facta nympha Numici.

De Mercurio. xxxvi. Iouis filio q genuit Eudoꝝ Myrtilum Lares: Euandrū:& Pana. Cap. LXII.

Mercurius Iouis fuit filius & Maiæ athlantis filiæ:vt ſatis vulgatum ē. Fuere.n. vt in ꝑcedētibus pa tet Mercurij plures:& eſto fere omnes ab antiquis eiſdē ornamētis inſigniti ſint. non tamē omni/ bus eadē eſt deitas attributa. Nam alius medicinæ deus:alius mercatoꝝ:alius vero furum:& elo quentiæ alius:quē Theodontius hūc Maiæ filiū eſſe voluit:quid tamen illū moueat non deſcribit Plures nec ego poſtq̄ compertū nō habeo intēdo inueſtigare ſubtilius. Credo tantū quęcunq; Mercurium/ eloquē fūt Mer tiæ deum veteres voluiſſe:eo ꝙ ad Mercurium planetā mathematici aſſerunt ſpectare omnes ſonans or/ curij. ganum:ſeu fiſtulā in corporibus noſtris diſponere:& hic credāt nōnulli eum deoꝝ dictū nuncium & interꝑ/ tē:quia per organa ab eo diſpoſita cordis noſtri pandātur itrinſeca quæ deoꝝ ſecreta dici poſſunt: in quātū (niſi exprimant̄ nutu vel verbis) nemo ꝑter deū cognoſcit:& in hoc iterpres ſecretoꝝ taliū ē:quia verba quę organizata ſunt per organa ab eodē diſpoſita interpretant̄ & aperiūt. quæ ex nutu ſolo percipi nō poterāt. Deorum ergo nuncius & iterpres ē:& hinc eloquētiæ deus. Quod clarius & per officia attributa & per inſi/ gnia illi appoſita demōſtratur. Galero quippe tegit̄ Mercurius: vt oſtendatur ꝙ aduerſus inuidiæ fulmina eloquentia valido tegumento ſeruetur:quod nil aliud eſt q̄ gratia quam eloquens a beniuolis meret̄ audi/ toribus. Hoc in longum ſcripta veterum ſeruat aduerſus mordaces & inuidos:quod præuidiſſe ſibi videtur Ouidius dū dicit. Iamq; opus exegi quod nec Iouis ira nec ignis: Nec poterit ferrū:nec edax abolere vetu/ ſtas &cæ. Alata aūt fert Mercurius talaria vt ſermonis deſcribat̄ velocitas q eodē momento ex ore loquē tis egredit̄:& in aures ſuſcipit̄ audientis. Deſignant ꝑterea oportunā nunciis perſœpe velocitatē. Virgā de/ fert vt nuncii officiū denotet. cōſueuere idē nūcii:quaſi inſigne quoddam virgas ferre qua virga dicunt Mer curium aīas ab orco euocare:& non nullam in illū dimittere:& ſic per illā eloquētis vires itelligere poſſum⁹ quibus iam plurimi e mortis faucibus ſubtracti ſunt & nō nulli in eadem impulſi. Quis orco Mylonem ſur/ ripuit? Quis Popilium lenatem? vt de reliquis taceam:niſi eloquentia Ciceronis:qui in illum impegit Lē/ Att: vim tulum: Cethegum: Statilium:alioſq; eiuſdem factionis homines niſi Catonis eloquii vis acerrima? hac præ eloq̄ncie terea virga dicunt Mercurium incitare ventos: vt aduertamus eloquentem poſſe furores immittere vt in Cæſarem apud Ariminum Curionis oratio:ſic & tranare nubila:ideſt & turbatiōes auferre: vt pro Deiota/ rio Tullius dum Iulij Cæſaris in eum turgidum pectus placida oratiōe ſedauit. Quod autē ſomnos hæc ea dem virga adimat & immittat ſatis clarum eſt. Eloquentia inertes ſopitoſq; ad exercitium excitari:& in ſu/ um decus animoſos nimium retrahere cōponere ſopire. Serpentem autē virga cingitur: vt a ſerpentis pru/ dentia aſſumatur oportere eloquentem eſſe diſcretum circa electiones dicendorum temporum locorum: ac etiam perſonarum: vt eo quo cupit auditores deducat orator.

¶ De Eudoro Mercurij filio. Cap. LXIII.

EVdorus vt ait Homerus in Iliade filius fuit Mercurij & Polimelæ filiæ Philātis: de quo ſic. Atq; ſe/ dem Eudorus Martialis principabatur Partheni⁹. Quem genuit in chorea bona Polymila Phi lantis filia hanc fortis argiphontes: id eſt Mercurius & cætera. Huius Homerus proſequitur pro/ lixiorem fabulam dicens: quod Mercurius videns Polymilam elegāter in chorea ſaltantem cum cantantibus in choro Dianæ dilexit eā:& clam eius aſcendens palatium cū ea concubuit & genuit Eudoꝝ velociſſimum hominē: atq; bellicoſum: qui cum Achille in troianā expeditionem acceſſit.

¶ De Myrtilo Mercurij filio. Cap. LXIIII.

MYrtilus vt ait Lactātius filius fuit Mercurij & Auriga oenomai regis: cuius filiam Hippodamiam cum poſtularet Pelops in coniugem diſpoſitus curſus ſubire certamen: corrupit ſpontione pri/ micoit⁹ Myrtilum: qui facto currui cereo axe: eoq; in medio curſus fracto: obtinuit Pelops victo riam & virginem. Myrtilum autem promiſſa poſcentem deiecit in mare: in quo necatus mari no men dedit vt ab eo Myrtilum vocaretur. Huius autē Myrtili fraude qui præpoſit⁹ erat armorum oenomai ſuperatus bello oenomaus eſt: vt ſupra de Pelope ſcribitur.

De Laribus Mercurij filijs. Cap

L Ares fuere duo Mercurij & Laris nymphæ filij: vt dicit Ouidius. Lactantius autem in libro diui/narum inſtitutionum eam dicit vocari Larundam ſeu Laram De origine tantum horum talem recitat Ouidius fabulam. q cum Iuppiter diligeret Iuturnam Tyberinam Nympham & Turni regis ſororem: reliquis loci Nymphis impoſuit: vt eam fugientem retardarent. ne eo ſequēte ipſa mergeretur in vndas. Lara vero filia Almonis: vt dicit Paulus vna Nayadum iuſſa Iouis Iuturnæ rettulit & Iunoni. Quamobrem Iuppiter indignatus Laram lingua priuauit: iuſſitq Mercurio vt illam ad inferos traheret: & ibi eſſet ſtygia Nympha. qui cum illam ducens aſpiceret: in eius cōcupiſcentiam incidit: & in itinere oppreſ/ſit: quæ cum concepiſſet peperit illi geminos: quos ipſe de nomine matris lares appellauit. Huius fabulæ fi/ctio ſatis abſconditum tenet ſenſum. Iuppiter enim calor eſt. Iuturnam Nympham. ideſt humiditatem in quam agat appetēs. Verū Lara quæ hic mulieris nimius eſt calor: opus agētis ignis diſgregat ſed mercuri⁹.i. frigiditas naturæ opere excitata ſuperfluo calore muliebri exinanito ſemē coegit in vnū: & ſic Lara ligua priuata eſt.i. nocēdi potētia. De hac tantū calcata caliditate mercurius.i. naturę moderata prudētia ſecūdū gētiles elicit lares: non quidē recte ex ea: ſed ea amota fit vt ſecundū opinionē quorūdā lares cū creato foetu naſcātur ſeu creentur: q ea ſtāte creari nō poterant. De quibus laribus nō omnes æque ſenſere veteres.

Lares & Genij cuſtodes hoim.

Exiſtimauare autē antiqui cū anima rationalis a mercurio in corp⁹ nouum deducta eſſet vt alias dixi. ideo a mercurio deduci opinari: q a i ſexto mēſe: qui mercurio attribuitur: foetus animā credatur ſuſcipere: ſeu vi/talē potētiam in aia deū ſeu deos nouæ aiæ venire cuſtodes: quos aliq geniū vel genios vocauerere nōnul/li dixere lares: vt paulo ante dictū ē. Et vt Cēſorinus aſſerit i libro de natali die: vbi vult eū dici geniū: ſeu q a vt gignamur curat: ſeu q a vna nobiſcū gignatur: ſeu q genitos ſēper tueaſ: & eundē eē genium & larem dicit a multis veteribus affirmatum & potiſſime a Caio flacco: eo in libro quē Cæſari de idigitamentis ſcriptum reliqt. Et eſto q vnum tantū dicat geniū ſeu larē in ſubſequētibus adijcit opinionē Euclidis Socratici dupli/cē oibus appoſitum geniū: & ſic duo ſunt vnicuiq lares opinione veterū. Quod ſatis firmari videſ auctoritate Annei florij ſcribētis i. iiij. Epithomatis ſui ſic. Ipſiq bruto per noctem cū illato lumine ex more aliquo ſe/cū agitaret: atra quædā imago ſe obtulit: & quæ eēt iterrogata: tuus inqt malus genius. hoc & ſub oculis mirantis euanuit &c. Qui quidē nō adiecisſet malus niſi & bonus alter eſſet: & ſic duo. Chriſtiana veritas an/

Cuiq duo āgeli aſſiſtūt

gelos vocat: non cū naſcēte genitos: ſed natu ſociatos. Quorū alter bonus i bonū ſemper vrget quē ſeruat: alter aūt malus i cōtrariū nititur: & quaſi bonorū malorūq noſtrorū obſeruatores & teſtes in mortē vſq aſſiſtunt cōtinui. Hos præterea lares ēt priuatorū domibus ieſſe credidere: vt in pricipio aululariæ oſtēdit Plautus: eoſq familiares ſeu domeſticos vocauere deos: & vti cuſtodiæ corporis appoſitos dixim⁹: ſic & hos cuſtodiæ domus: eiſq i domibus locū cōmunē domeſticis oibus: vbi. ſ. ignis area quā i medio aulæ veteres faciebāt dedere. Ibiq eos venerabanſ ſacris ritu veteri. Qđ qdē nondū apud nos oblitū eſt. Nā & ſi error ille inſipidus abierit: ſtant adhuc noia: & quædā veterū ſacrorum veſtigiū ſapientia. Habemus aūt florētini & ſic forſan nōnullæ aliæ natōes vt plurimum in aulis domeſticis: ubi fit comunis ignis toti familiæ domus ſe rea

Att: Florētinorū morem,

quædā inſtrumēta ad lignorū igni appoſitorū ſuſtentationē appoſita quæ lares vocamus: & i ſero præcedēte calendarū Ianuariarū die a patrefamilias oīs cōuocatur familia: & repleto lignis igne ſtipes magn⁹ apponitur: cuius caput vnū igne crematur in reliquo inſidet ipſe paterfamilias cæteris circunſtantibus: & vino ſumpto bibit ipſe pater primo & ide capiti ſtipitis incēſi ſuperifundit: qđ vini ſuperfuerat i calice: & deinde cū in circuitu potauerit cæteri quaſi perfecta ſolēnitate ad officia cōſurgūt ſua. hæc ſæpe puer in domo patria celebrari vidi a patre meo catholico profecto hoie. Nec dubitē quin a multis adhuc celebretur ratione poti⁹ conſuetudinis a maioribus ſumptæ q̄ aliqua idolatriæ ſuperſtitione deceptis.

De Euandro Mercurij filio: qui genuit Pallantem & Pallantiam. Cap. LXVI.

E Vander Archanū rex: vt ait Paulus: filius fuit Mercurii ex Nicoſtrata: homo fortitudine & igenio inſignis. Dicit. n. Seruius eū icerillium quēdā imanē hominē occidiſſe vt Hercules Gerionē: eūq ob eius ſingularē ꝓbitatē vnū inter multos hercules numeratū. Et idē Seruius dicit: hūc pallātis regis Archadiæ fuiſſe nepotē: & cū patrē ſuū occidiſſet virū. ſ. Nicoſtratæ ſuadēte ipſa Nicoſtrata

Aborigines ab Euādro pulſi.

quæ vates erat: dimiſſa Archadia i Italiā venit: & pulſis aboriginibus tenuit illa loca: quæ poſtea Roma cō/dita ē: & oppidū modicū in mōte palatio fundauit. ibiq Herculē ex Hiſpania redeuntē cū pōpa ſuperati Gerionis ſuſcepit. Quē illū ab īſultibus caci latronis liberauit. Inde poſt euerſionem Troię Aeneā nouas ſedes q̄rentē recepit & aduerſus Turnū iuuit: miſſo i bellū cū eo Pallāte filio: quē ſenex Turno occiſum miſere fleuit. Mercurii aūt ideo filius dictus ē: q a eſſet iter cęteros eloquētiſſimus homo: vt aſſerit Theodontius.

De Pallante Euandri filio. Cap. LXVII.

P Allantes Euandri fuit filius: vt ſępiſſime in ęneide teſtatur Vergilius: hic iuuenis celebris virtutis ſpectabilis Aeneę amicitia iunctus: congregatis auxilijs illum aduerſus Turnum ſecutus: a quo i acie vulneratus occubuit: & ab infoelici patre ſepultus eſt. Huius autem corpus vt refert Martin⁹

Henrico tertio imperatore pallātis cadauer repertū.

eo in libro qui martiniana vocaſ: imperante Romanis Henrico. iij. imperatore haud longe ab vrbe a quo/dam agricula altius ſolito fodiente agellum compertum eſt: adhuc adeo integrum vt nuperrime videretur infoſſum & ſtatura adeo ingens vt murorum altitudinē longitudine ſuperaret: & qđ longe magis mirandū refert: ſic in illo hiatus illati a Turno vulneris apparebat permaximus: vt longitudinē quattuor pedum ex/cederet: addens ſupra caput eius lucernam perpetuo igne ardētem compertam nec vllo poterat extingui ſpiritu vel liquore tandem facto in fundo foramine extincta eſt. Inſuper dicit ſepulchro tale fuiſſe epitaphiū ſcriptum. Filius Euandri Pallas: quam lancea Turni Militis occidit more ſuo iacet hic.

De Pallantia Euandri filia. Cap. LXVIII.

PAllantia vt dicit Seruius filia fuit Euandri: Qui aſſerit hoc a Varrõe narrari quã ait Herculem vitiaſ/ ſe: & ex ea genuiſſe Latinum regem laurentem. Hanc tandem cum moreretur dicit ſepultã in mon/ te qui de ſuo nomine Pallatinus appellatus eſt.

De Pane Mercurii filio. Cap. LXIX

PAn: nõ is q Archadiæ dictus eſt deꝰ: ſed alius Mercurii fuit filius & Penelopes: vt i libro de na turis deorum ſcribit Cicero. Et dato dicat Licophron Penelopẽ Vlyſſis coniugem cum procis omnibus concubuiſſe: Vlyſſe nõ redeũte: & ex vno Pana filium ſuſcepit: ſunt qui velint huic fi/ ctioni locum datum: & intelligere contigiſſe alicuius eloquẽtia Penelopem i concubitũ eius ve niſſe: & ex eo filium peperiſſe: qui eo q eloquentia exqſitus videbatur. Mercurii filius dictꝰ eſt. Ego autem alias dixi arbitrari non poſſum pudicitiam tam celebrẽ vti Penelopes fuit: alicuius eloquio vel opere alio foedari aut flecti potuiſſe: fuere quidẽ & aliæ mulieres noie ſecũ: ſed forte non pudicitia coęqua/ les: & ſic ex aliarũ vna naſci potuit Mercurio Pan filius.

De Vulcano. xxxvii. Iouis: qui genuit Erichthoniũ Cacũ Ceculũ & Tulliũ Seruiliũ. Cap. LXX.

VVlcanus Iouis & Iunonis fuit filius: vt omnes fere poetæ teſtantur. Hic eo q claudus & deformis erat/ quã cito natus eſt a parẽtibus in lẽnum inſulam eſt deiectus: de hoc in buccolico carmie dicit Vergilius. Cui non riſere parẽtes. Nec deus hunc mẽſa: dea nec dignata cubili eſt &c. Huic vxorẽ fuiſſe affirmans omnes: ſed quæ ea fuerit non ęque demonſtratur a cunctis. Cingius enĩ vt Macro. in libro. Saturnaliorum refert: dicit Maiam vxorem fuiſſe Vulcani. Piſo autem dicit fuiſſe maieſtam. Homerus pri mo & ide Verg. & poetæ latini reliqui Venerem fuiſſe ſcribunt. Sane cum certum ſit plures fuiſſe Vulcanos: poſſibile ẽ hos oẽs verꝫ dicere: cũ cuius Vulcani fuerit cõiuges maia ſeu maieſta nõ dicant. Q̃d aũt Vulcani Lẽnenſis Venus fuerit coniunx ſatis comperto teneri videt. Hũc iſuper Iouis fabrũ dicunt: & apud lyparas & Vulcanũ inſulas ad facienda fulmina: & deorũ arma Cyclopes obſequioſos & officinas habere teſtãtur. Et ab eo quicquid artificioſe compoſitum eſt factũ volunt: vt Achillis & Aeneæ arma: mon le Hermionis & corona Ariadnæ & huiuſmodi. Hunc ꝑterea dicunt oſtenſo illi a ſole adulterio Veneris coniugis ſuę & mar tis: ambos inuiſibilibus cathenis alligaſſe. Vocant etiam illum mulciberũ/ & filiorum plurĩũ faciũt patrem Volentes igitur ex dictis ſenſum elicere. Sciendum eſt primo Vulcanum hũc Iouis & Iunonis fuiſſe filium: & apud lẽnum regnaſſe: & Venerem habuiſſe cõiugem: eãqꝫ cum armigero compeiſſe iacentẽ: vt ſupra di/ ctum eſt. vbi de Marte: & hoc quãtum ad hyſtoriã. Quãtũ autem ad aliũ ſenſum eſt ante alia aduertendum apud nos duplicem ignẽ eſſe. primus eſt elementũ ipſum ignis: qd non videmꝰ: & hoc perſæpe poetę Iouẽ Duplex vocant. Secundus autẽ elementatus eſt ignis cauſatus a primo . . hic duplex eſt. Primus enim eſt qui in ae ignis. re ob velociſſimũ circularẽ motũ in nubibus accenditur: & hic dum illas exeundo frangitur coruſcationes: & tonitrua facit: & maximo cũ impetu in terras impellitur. Secundus autẽ is ignis eſt quo vtimur ex lignis aliiſqꝫ cõbuſtibilibus a nobis ex ſilicibus duris eductus: & fomentis educatus atqꝫ ſeruatus: de his tribꝰ hac in fictione ſit mentio. Nam primus Iuppiter eſt: ex quo & rebus aereis & terreis: quæ pro Iunone intelligen dę ſunt: duo reliqui oriuntur: Ex his vterqꝫ claudus eſt. nam ſi fractionem nubis inſpexerimus nõ recte. gra dientem ignẽ: ſed nunc in partem iſtã: nunc in illam declinantem videbimus: & ſic claudicantem. dicemus. Ex quo modo & noſtri ignis flãmas nunquã æquali ſeſe in altum extollentes gradu videbimus: ſed more claudi nũc altius nũc depreſſus appetũt altiora. Ex his primus de cælo in terrã: vt præmõſtratũ eſt: deiicit: nec illi parẽtes arridẽt: quia q̃ cito creatus eſt: eiicit: & ſic nec in menſa dignatus eſt. In lẽnum autẽ ideo deie ctum volunt: q a perſæpe in iſulam illã cadunt fulmina. Quod autẽ dea non illũ cubili dignata ſit: paulopoſt Simię na vbi de Erithreo dicetur cauſa: a ſimiis autem nutritus ẽ: is qui penes nos ẽ. Eſt enim ſimia aĩal hoc habens tura. a natura vt quicquid videat hominẽ facientem: & ipſa conetur facere: & quoniam homĩes arte & igenio ſuo in multis naturam imitari conãtur & circa actus tales plurimũ opportunus eſt ignis: fictum eſt ſimias: ideſt homines nutriſſe Vulcanũ. i. ignem fouiſſe: de quo vt eius opportunitas cognoſcatur: ſic in libro Ethy: ſcri/ bit Iſidorus. Abſqꝫ igne nullũ metalli genus fundi extendiqꝫ poteſt. Nihil enim pene qd non igne efficiatur. alibi enim vitrũ: alibi aurũ: alibi argentum: alibi plumbũ: & alibi miniũ: alibi pigmenta: & alibi medicamen ta efficit: igne lapides in ęre ſoluuntur: igne ferrum gignitur & domatur: igne aurum perficitur: igne crema/ to lapide cementa & parietes ligantur: ignis lapides nigros coquendo candificat: ligna candida vrẽdo ef fuſcat carbões ex pruia fulgida nigros facit: de lignis duris fragilia: de putribilibus imputribilia reddit. ſtri/ cta ſoluit: ſoluta reſtringit: dura mollit: mollia dura reddiit. hęc Iſidorꝰ. Volunt inſuper hunc Iouis eſſe fabrũ & aliarum rerum omnium artificioſarum compoſitorem: vt intelligatur quicquid artificioſum fit ignis ſuffra gio fieri: qui inquantum artificioſus dicitur Vulcanus ab aliquo inſigni artifice ſic dicto denominatur. Offici næ autem eius cur apud Lyparam & Vulcanum inſulas eſſe dicantur liquido patet. Inſulæ enim ignem e/ uomentes ſunt & earum nomen fictioni fauet. Vulcanię quippe nuncupantur: ſed non a Vulcano Iouis filio Ignis cõ/ dictæ ſunt: quinimo a Vulcano quodam: qui in Emalio natus illas tenuit Nec ſolum eum fabrum armorum moditas aut iocaliũ ignem: ſeu vulcanũ eſſe voluere: ſed & hominũ conuentionibus: & ſermonis initio cauſam præ quõ rece ſtitiſſe volũt: vt in libro de architectura Vitruuius videtur aſſerere dicens: homines veteri more in ſyluis & pta. ſpeluncis & nemoribus naſcebant: ciboqꝫ agreſti naſcendo vitam agebãt. Interea quodã in loco a tẽpeſta tibus & ventis denſę crepitãtibus arbores agitare: & iter ſe terẽtes ramos ignẽ excitauerũt: & eo flãma ve hemẽti perterriti: qui circa eũ locũ fuerunt ſunt fugati: poſtea requie data propius accedentes cũ aiaduertiſ ſent cõmoditatẽ eſſe magnã corporibꝰ: ab ignis teporẽ ligna adiicientes: & id cõſeruãtes alios adducebãt:

& nutu monſtrantes oſtendebant:quo ex eo haberent vtilitates In eo hominum greſſu cum profundebā tur aliter e ſpiritu voces quoditiana cōſuetudine vocabula:vt obtingerent conſtiterant. Deinde ſegregādo res ſæpius in vſu ex euentu fari fortuitu cœperunt:& ita ſermones intra ſe procreauerunt. Ergo cum propter ignis inuentionem initio apud homines & conſilium & conuictus eſſet natus:& in vnum locum plures conuenirent:habētes a natura primū pręter reliqua animalia:vt nō proni ſed erecti ambularent:mūdiq; & aſtrorum magnificentiam aſpicerēt in manibus & articulis:quā vellent rem facilliter tractarent:cœperūt i eo cœtu:alii de frondibus facere tecta:alii ſpeluncas fodere ſub mōtibus:nōnulli hyrūdinum nidos:& ędificationes earum imitantes de luto & virgultis facere loca quæ ſubirent:hæc Vitruuius. Nō autem inſignis homo iſte penthateucum legerat:circa cuius initium longe aliū ſermonis auctorē Adam omnia nominantem legiſſet. & alibi Caim:non domos tantū ſed ciuitatē etiā cōſtruere nouiſſet. Sed de hoc alias. cur autē Vulcano Cyclopes obſequioſi dati ſint:ſupra vbi de Cyclopibus explicatū eſt. Vulcanus autē faber iſte iō dictus eſt:vt ait Seruius quaſi volicanes:ꝙ per aerem volet. Rabanus autem dicit Vulcanus volans cādor. Mulciber autem dicitur:vt ait Albericus:quaſi mulcens hymbrem:eo ꝙ cum nubes altiora petierit calore in pluuias reſolūtur. Ego autem mulciberum dici puto:ideo quia molliat ęra.

De Erichthonio Vulcani filio:qui genuit Procrim:Orithyiam:& Pandionem. Cap. LXXI.

Erichtheum & Ouid. Apellat. Metha. vi.

ERichthonius quē appellat Homerus, filius fuit Vulcani & Mineruæ. ex creatione cuiꝰ talis fert fabula ab antiquis. Quod cum Vulcanus fulmina Ioui aduerſus gigantes pugnanti feciſſet: petiit eidem loco pręmii:vt liceret ſibi cum Minerua concūbere:quod ipſe conceſſit:data Mineruæ licentia:vt ſuam virginitatem:ſi poſſet viribus tueretur. Dum ergo Mineruæ cubiculum intraſſet Vulcanus:& Mineruæ acriter ſe defendēti vim inferre conaretur:actum eſt:vt voluntate nimia percitus Vulcanus in pauimentū ſemen effunderet:ex quo aiunt Erichthoniū natū:eiq; ſerpentinos dicunt fuiſſe pedes:ad quos contegēdos ętate prouectus currum primus excogitauit:vt dicit Vergiliꝰ. Primus Erichthoniꝰ currus & quattuor auſus Iungere equos. &c Huius autē fictionis itentum Auguſtinꝰ i libro de ciuitate dei ſic detegit. Dicit enim apud Athenienſes templū fuiſſe Vulcano & Mineruę commune In quo compertꝰ eſt infans dracone circūuolutus:qui cū eū magnū virū futurū iudicio athenienſiū portenderet eum ſeruauerunt:& eo ꝙ parentes eſſent incogniti iis quibus dicatum erat templum:in quo compertus erat Vulcano ſcilicet & Mineruæ dederunt in filium. Hic pręterea:vt dicit Anſelmus in libro de imagine mundi in cælum inter alias cæleſtes imagines aſſumptus ſerpentarius dictus eſt.

Currus inuentor.

De Procri Erichthonii filia & coniuge Cephali. Cap. LXXII.

PRocris filia fuit Erichthonij:ſeu Erichthei & cōiūx Cephali:Ouidio teſte q dicit. Quattuor ille gdē iuuenes totidēq; crearat Fœmineę ſortis:ſed erat par forma duarū:Ex ūbꝰ Eolides Cephalꝰ te cōiuge fœlix Procri fuit. &c. quę huius fuerit fortuna:q̄ mors poſt hec Cephalo ſcribitur.

De Orithyia Erichothonii filia & coniuge Boreæ. Cap. LXXIII.

ORithyia Erichthei:ſeu Erichthonii fuit filia:vt Euſebius in libro tem poꝝ teſtaſ. Hāc trax boreas aſtrei filius rapuit:& ſibi matrimonio copulauit:quæ illi Zethum & Calaym filios peperit.

De Pādione Erichthonii filio:qui genuit Prognē & Philomelā. Cap. LXXIIII.

PAndiō:vt Lactātio placet:filius fuit Erichthonij athenarū regis:ſibiq; ſucceſſit i regno. ex quo pter regni tempus:quod vixit apud Euſebium annis. xl. fuit:nil eſt niſi quia duos habuerit filios & totidē filias:ex quibus bello feſſus:qđ diu aduerſus thracas geſſerat:cū i pacem veniſſet vnam ꝓgnem. ſ. thereo thracum regi dedit in coniugem. alterius autem Philomelę. ſ. infortunium fleuiſſe tpotuit:de quibus ſupra latius.

De Progne & Philomela filiabus Pandionis. Cap. LXXV.

PRognes & Philomela vt ſatis late dicit Ouidius filiæ fuere Pandionis Athenarum regis. Harum Prognem Pandion Thereo regi Thracię dedit in cōiugem:& ipſa ex eo peperit Ithim filium. Philomela autem ſecundam Pandionis filiam dum ad Prognem Thereus deduceret ſtuprauit:eiq; linguam abuſtulit. Ex quo ſecutum eſt vt Ithis a matre occideretur:patri daretur in cibum:& inde Prognes mutaretur in hyrundinem:Philomela in auem ſui nominis:Thereus in vpupam:vt de omnibus planius ſuſupra vbi de Thereo.

De Caco Vulcani filio. Cap. LXXVI.

CAcus filius fuit Vulcani:vt dicit Vergilius:Hic ſpelūca fuit vaſto ſummota receſſu Semihominis Caci facies quam dira tegebat Solis inacceſſum radiis ſemperq; recenti Cęde tepebat humus foribus affixa ſuperbie Ora virum triſti pendebant pallida tabo Huic monſtro Vulcanus erat pater illius atros Ore vomens ignes magna ſe mole ferebat & cętera Ex hoc fertur ꝙ Herculis ex Hiſpania redeuntis & cum Euandro hoſpitantis boues noctu cauda traxit in antrum ſuum:quos cum diminutos mane cerneret Hercules:nec quorſum erraſſent poſſet aduertere. Videbat enim veſtigia pedum antro ad armenta venientia:cum reliquis recedebat. ſed cum mugirent ob relictos ſocios abeūtes:reſpōdentes mugitu qui clauſi tenebantur cognita eſt Caci fraus:in quemdnm verteretur Hercules. vi ex antro illum eduxit:& claua interemit::& boues reaſſumpſit. Alij vero volūt a Caca ſorore Caci fratris furtum Herculi reuelatum & ob id meruiſſe ibidem diu ara ſacriſq; venerari. Hunc ideo Vulcani filium dictum dicit Seruius:quia adiacentia omnia crebra combuſtione conſumeret:quem Albericus decebat nequiſſimum Euandri filium fuiſſe ſeu ſeruum:quod nomen ipſum ſonat. Nam Cacos gręce latine malum ſonat. Sub fictione autem fabulæ videtur Solino vbi de mirabilibus hyſtoriam eſſe. dicit enim habitaſſe Cacum eo in lo

Caci ſpelunca latronis.

co cui Salynæ nomē eſt:vbi poſtea trigemina vrbis porta facta. Deinde dicit Cælium dicere ꝙ cum a Marſia rege Tarconi tyrrheno legatus iuiſſet:& ab eo Megali phrigio ſeruandus eſſet traditus ab eodē cū amplioribus ſubſidiis:vnde venerat reductus regnum circa Vulturnum & campaniam occupauerant. Et dum tentarent aduerſum Euandrum & Archades duce Hercule:qui tunc forte aderat Cacus oppreſſus eſt. Megalis autem ad Sabinos ſeceſſit:quos augurandi diſciplinam docuit.

De Ceculo Vulcani filio. Cap. LXXVII.

CEculus (ſi Maroni fides præſtāda eſt) filius fuit Vulcani. Dicit enim de eo ſic Nec prænestinę fundator defuit vrbis Vulcano genitum pecora inter agreſtia regem: Inuentūq; focis omnis quē credidit ętas Ceculus:&c. Ex hoc talis fertur fabula. Duo fuere fratres:quibus vnica fuit ſoror:quæ dum ſecus ignem ſederet fauilla caſu eius in gremium ex torrēte feruido euolauit:ex qua mulierem concepiſſe aiunt:& peperiſſe puerum quem Vulcani dixere filium:eumq; ob lippitudinem oculorum dixere Ceculum. Qui die quadā forſan infeſtatus improperatione:quia non Vulcani filius eſſet:orauit Vulcanum:vt ſi eius eſſet filius demonſtraret:nec mora vulcano agēte aiunt miſſum fulmen:a quo oēs qui nō credebant exuſti atq; perempti ſunt:ex quo vere vulcani filius a ſuperſtitibus habitus eſt. Ego exiſtimo fictionis huius rationem eſſe talem:Ceculum.ſ. præneſtem proprio nomine nuncupatum:& ab ægritudine oculorum Ceculū:& idem eſſe cum pręneſte Latini regis filio:de quo ſupra:& ob euolatam fauillulā in gremiū prægnantis matris adoptatū Vulcano:eūq; hoſtes ſuos igne & incendio caſtigaſſe:& Præneſtē cōdidiſſe ciuitatem:& viribus Turnum aduerſus æneam iuuiſſe. Preneſte cōditor.

De Seruio Tullo Vulcani filio:qui genuit Tullias duas. Cap. LXXVIII.

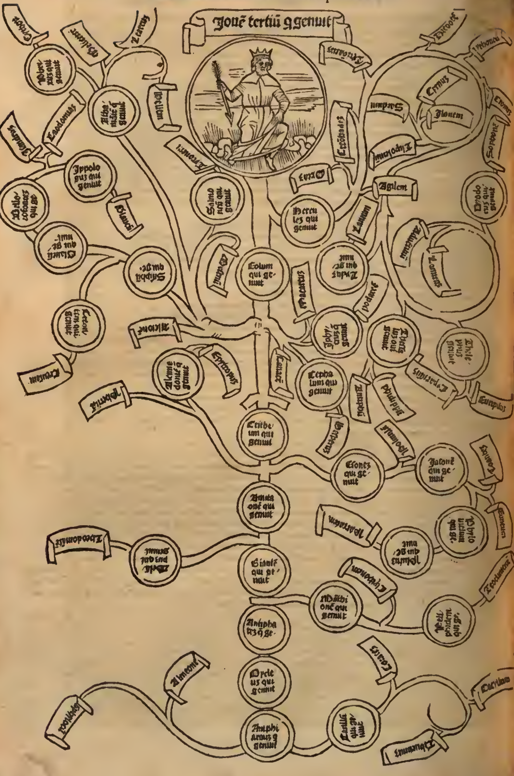
SErui⁹ Tullus Vulcani fuit filius ex Creſa corniculana:vt in libro faſtorū teſtatur Oui.dicens:Nāq; pater Tulli Vulcanus. Creſia mater Perſignis facie corniculana fuit. Et paulopoſt. Iuſſa foco captiua ſede cōceptus ab illa Seruius a cælo ſemina genus habet. Hūc pręterea dicit Ouid. a fortuna dilectū:eāq; ſolitam ad eū ire per feneſtrā palam & ſecū eſſe:vbi poſtea facta eſt porta:q̄ a feneſtra illa feneſtrale nomen accepit. Huius fabulæ itentū ex hiſtoria per Titum Liuium ſtilo egregio narrata ſumetur:quā vt paucis cōplectar verbis:dico:ꝙ capto Corniculano a Tarquinio priſco romanorū rege inter alias captiuas iuuencula quædā:ex eo ꝙ nobilis videretᷣ a Tarquinio in domū regiā deducta eſt:q̄ prægnans peperit Seruiū Tullū:quo adhuc infantulo & in cunis dormiente deſcendit ab alto igniculus:& capiti ſuo inſedit nullā inferens leſionē:quē cum vidiſſet Tanaquil regina auguriorū perita ſuaſit viro ſuo puerū cū diligentia ſeruandū.magnū eni futurū familiæ ſuæ cē modū.hinc ſeruatus cū ſtrēnuus euaſiſſet Tarquini filiam ſumpſit in coniugē:& vulnerato Tarquino a filiis Anci marci:& a regina ex vulnere mortuo clam ſeruato:ea iubente paruulis adhuc exiſtentibus filiis Tarquinij:Seruius illi occupauit regiam:qua occupata:& morte patefacta Tarquinij. Seruius illi ſuffectus eſt rex:cui cū duę eſſent ex cōiuge filiæ illas filiis Tarquinij Ser. Tul priſci dedit vxores. Ipſe autē cū multa bona feciſſet romanis a Tarquinio ſuperbo genero ſuo filiæ impulſu li mors. occiſus eſt:cū regnaſſet annis.xliiij. Illa igitᷣ flāmula de qua ſupra locū dedit fabulę:vt filius fingeretᷣ Vulcani quod oſtēdit Oui. Signa dedit genitor:tūc cū caput igne corruſco Cōtigit:hincq; ois flāmeus egit apex:&c. quod autē a fortuna dilectus fuerit mōſtrauere ſucceſſus. Hunc plynius in libro virorū illuſtrium filium dicit fuiſſe Publij Corniculani:& Ocreatię captiuę.

De duabus Tulliis filiabus Seruij Tulli. Cap .LXXIX. Tullie maioris proteruitas.

TVllię duę Tito Liuio auctore filię fuere Seruij Tulli & cōiuges Arūci & Lucii priſci Tarquinij filiorum. Maior quippe tullia ſeueri atq; ipatiētis animi:& ad quęcūq; facinora ꝓcliui Arunci mitiſſimo iuueni contigit. Iunior vero:q̄ piiſſima mulier erat lucio acris & ābitioſi cordis iuueni data ē. Ardebat Tullia maior deſiderio regni:ſegnēq; virū cōtumeliis inſeſtabat:& ſuā dānabat fortunā:ꝙ nō Lucio data eēt. Tandē actū ē vt moreretᷣ Arūcus & iunior Tullia quāobrē eueſtigio maior cōuenit cū lucio:patiēte poti⁹ q̄ approbāte Seruio matrimonio iūcti ſūt:coepitq; illico iproba mulier viri animū irritare verbis:& ad regnū ſtimulis ipellere. Ex quo factū ē vt die quadā curiā intraret Lucius:& ꝓ rege ſederet:& venientē Tullium pelli faceret:& inde ſequi atq; trucidari.quod cum audiuiſſet tullia conſcēſo vehiculo lætabunda ad ſalutandum virum regem cucurrit. Rediens aūt domum cū Seruii cadauer media in via proſtratum videret auriga:atq; ſubſtaret.ne illud tranſiens vehiculo premeret.obiurgatus a Tullia:eo preſſo trāſiuit. Hęc peperit Lucio filio inter quos ſextū Tarquinū: Tullie ob cuius illatum in Lucretiam collatini coniugem per violentiā ſtuprū Lucius filiiq; ſecum in exilium acti ſūt immane & ipſa cū eis:quæ apud gabios trucidatū Sextū audiſſe potuit:& vidiſſe virum apud cumas campanię tabi facinus. da in ſenectute marcentem:quis autem mulieri finis fuerit:non legi.

Explicit liber duodecimus.

Tertius a decimo ſobolem Iouis explicat omnem.

Genealogiæ deorũ Gentiliũ Liber Terciuſdecimus. Procemiũ.

Vrgitis vaſti ac nimium æſtuoſi/portlo lõge maior curſuq; difficilior/vero præ
ſtãte deo poſt puppim relicta/cũ iam cani montiũ vertices oppoſiti littoris ſe
tenui quadã oſtentatiõe in remotis oſtenderẽt:cœperat videri mihi mare pla
cidum et nullis fere ĩpeditũ obicibus:et nudas ſolito laxiores præſtare/& ſpe
atq; auiditate cõtingẽdi littoris ĩ quo quies ꝓmittebat futura:& ob ſuperatos
labores vectrici meæ Laurea vltro remis ferebã et velo. Sed et ecce dũ atybe/
ris hoſtio dum lenis aura me detuliſſet in euboicum ſalum:ſtetiſſemq; coram
Cadmeiæ thebæ:& quas præterieram non aduertens eoliæ inſulæ ĩ mentem
veniſſent/ſenſi mecum quid ſupereſſet agendum:eum ſcilicet deſcribendum
monſtroſarum rerum domitorem egregium/cæteros mortales viribus exce/
dentem. Nec non & furenis populi regem:cuius perſæpe opere fere naufragus factus ſum:et eorũ inde
numeroſas ſatis poſteritates annectere. Ex quo tepuit paululum feruor ille qui me auidum deferebat in
littus:& ſubſtiti. et dũ mecũ voluerem facile nõ eſſe eos labores deſcribere:qbus præter Herculẽ nemo
ſuffeciſſet mortalium:eumq; regem cuius famuli orbem videbantur poſſe concutere:exiſtimaui quieſcẽ/
dum fore:et aliquali ocio languidas iam vires in neruum reuocare:ne inter egregios Alcidis ſudores de
ficerem. At vbi minime vellem debilis deferrer ab æolo:et ſic nondum Iouis tertii enumerata integre ꝑ
le: Iterum rex inclyte ſteti tanq̃ incertum deueniſſem terminum:a quo iam factus robuſtior ſurgens ĩ re/
ſiduum itineris nauiculæ vela concedo. Orans more ſolito vt is faueat:meq; laboris deducat in finem:
cui facillimum fuit ex nichilo cuncta componere.

De Hercule. xxxviii. Iouis filio:qui genuit. xvii. filios:quorum hæc ſunt nomina: Oxias: Creontiades
Tyriomachus: Dyicohontes: Ithoneus: Cromis: Agilis: Ilus: Sardus: Cirnus: Dyodorus: Tlipolemus:
Theſſalus: Auentinus: Telephus: Lidus: & Lamirus. Cap. I.

Erculès:vt ſcribit in amphitrione Plautus:filius fuit Iouis & Alcmenæ:quæ:vt qdã volũt:hac
lege nupſit Amphitrioni:vt mortẽ fratris ſui a Thelebois occiſi vlciſceretur:ĩ qua expeditõe:vt
h vbi ſupta ait Plautus cõuerſaretur ãphitriou: Iuppiter in Alcmenã ardẽs ãphitrionis militantis
forma ſumpta ante lucem:quaſi ab expeditione rediens acceſſit ad eã:quæ cum eum virũ ſu/
um crederet cũ eo cõcubuit:ex quo cõcubitu eſto ex amphitrione prægnans eẽt:cõcepit:ad quã cõceptio
nẽ volũt noctẽ vnã nõ ſuffeciſſe:q̃nimo aiunt tribus in vnã iunctis laſciuiẽdi ſpaciũ adultero Ioui cõceſſũ
qd' a Lucano ſcribitur. Thebas alcmenæ:qua dũ frueretur olympi Rector lucifer ter iuſſerat heſperon
eſſe. &c. Et ſic in tp̃e geminos peperit:ex amphitrione viro Iphicleum:ex Ioue autẽ Herculem. Præterea
& aliã fabulã ad huius natiuitatem ſpectantẽ recitat Homerus:quã quia ſupra vbi de Euryſtheo filio Ste
leni ſcripſimus:hic iterare ſuperfluũ eſſet. hunc veteres maximis extollunt laudibus:& eũ q̃rũ ad corpo/
ris ſtaturã maximũ ferũt:adeo vt nolint eius altitudinẽ ſuperaſſe quenq̃ & eã ſeptẽ fuiſſe pedũ:qd' Soli/
nus probare videtur:vbi dicit. Licet ergo plerique diffiniãt nullũ poſſe excedere lõgitudinẽ pedũ ſeptẽ qd'
intra hũc modũ Hercules fuit. & cetera. Et cum Iunonis nouercæ inimicitias eũ paſſum velint:& Eury/
ſtheo regi famulatũ præſtitiſſet robore corporeo:& ingenio cæteros anteiſſe confirmãt. Cuius labores
præcipuos fere omnes duodecim tantum fuiſſe confirmant:cũ. xxxi. eſto non oẽs æquos fuiſſe cõperiam Sequun/
Primo quidẽ dum adhuc eſſet infantulus:& in cunis cũ fratre iaceret:a Iunone odiis inſequutus dor tur labo
mientibus parentibus ad eum deuorãdum ſerpentes duo miſſi ſunt:quibus viſis terræfactus Iphicleus res Her
ex cunis decidit:& eiulatu ſuo parẽtes excitauit:qui ſurgẽtes Herculẽ iuenere cœpiſſe manibus ſerpẽtes cul. xxxi.
& eos occidiſſe:de quibus ĩ tragœdia Herculis furẽtis ſic ait Seneca poeta. Infãtis ætas mõſtra ſuperauit Serpen/
prius Quã noſce poſſet gemĩa. criſtati caput angues ferebant ora:quos contra obuius Reptauit ĩfans tes eliſit
igneos ſerpẽtũ oculos Remiſſo pectore ac placido ĩtuens Arctos ſerenis vultibus nodos tulit Et tumi/
da tenera guttura elidẽs manu. &c. Secũdo apud lærnã paludẽ cũ hydra imani mõſtro certamẽ habuit: Hydrã
cui cũ eẽnt capita ſeptẽ:& vno exciſo ſeptẽ illi renaſcerẽtur illico: exq̃ſita vitaliũ origine illã cõſumpſit de occidit.
q̃ ſic Seneca tragœdus vbi ſupra Quid ſæua lærne mõſtra numeroſum malũ: Nõ igne demũ vicit & docu
it mori. &c. Tertio cum nemeus leo eẽt toti regioni terribilis ſuſceptus a Molorcho paſtore qui loco ꝓxi/ Leones.
mus erat vbi leo aduerſus eũ aĩoſus acceſſit:& captũ atq; enectũ excoriauit:& ob virtutis ĩſigne loco pal duos iu/
lii corio eius poſtea vſus ẽ:vnde Ouidius: Iis eliſa iacet moles nemæa lacertis. Quarto aduerſus Theume gulauit.
ſiũ leonẽ nulla ex parte minus horribilẽ Nemo:audaci proceſſit pectore:ꝓſtratũq; iugulauit:cuius facti
in thebaide meminit Statius:dicẽs. Illius ſpeciẽ:quẽ per Theumeſia tempe. amphitrioniades fractũ iuue Aprũ do
nilibus armis Ante Cleonei veſtitur prælia monſtri &c. Quinto autem aprum menalium cuncta uaſtan/ muit.
tem cœpit:ex quo Seneca vbi ſupra: Solitũq; denſis hiſpidũ erimanti iugis archadia quater nemea me Ceruam
nalium ſuem. & cætera. & vt dicit Lactantius:hunc aprũ viuũ detulit Euryſteo. Sexto ceruam æneos ha/ perniciſſi
bentem pedes:& aurea cornua menali nemoris hoſpitam:quã nemo poterat curſu contingere:ĩpe curſu mã ſupe/
ſuperauit atq; cepit:de q̃ ſic Seneca vbi ſupra: Menali pernix fera Multo decora præferens auro caput rauit.
Depreẽſa curſu eſt. Septio arcu Stymphalides occidit aues arpiyas ſcilicet:de qbus ſic idẽ Seneca. Soli/ Stiphali/
taſq; pennis condere obductis diem petiit ab ipſis nubibus Stymphalidas. & cætera. Octauo taurũ quẽ des &
victor Theſeus a creta detulerat qui ob inſolentiã acticam regionem vaſtabat deprehẽdit:de quo tauro Taurũ
ſupra vbi de Paſiphae:cuius mentionẽ vbi ſupra Seneca faciens dicit. Taurumq; centũ nõ leuẽ populis terrçm

Achelo um & di omedẽ i terfecit.

metum.& c. Nono Acheloũ ſuperauit:cuius facti fabula vbi ſupra de Acheloo:de quo Ouidius :Vos ne manus validi preſſiſtis cornua tauri.& c.Decimo Diomedem regem Traciæ :cui mos erat hoſpites ſuos occidere:& iumentis ſuis i cibũ apponere:ipſe ſuperauit & occidit:& eiſdẽ iumẽtis mãducãdũ appoſuit:vnde idẽ Seneca:Quid ſtabula memorẽ diri Byſtonii regis.& c.Vndecimo cũ Buſiris rex Neptũni & Lybiæ filius oras oẽs nilo adiacẽtes predator ĩgẽs ĩfeſtaret:& forẽſes hoſpites ſuis mactaret diis:accedẽs Hercules eo ſuperato illã regionẽ pacatã reddidit.Vnde Ouid.Ergo ego fœdãtẽ peregrino tẽpla cruore Buſirim domui.&c.

Buſiri & Antheũ oppſſit. Colum nas po ſuit.

Duodecio Libyã petiit:& Antheũ terræ filiũ lucta ſuperauit apud Sĩmictũ aphricæ ciuitatẽ:vt dicit Lactãtius:de quo Ouid.idẽ dicit:Sæuoq; alimẽta parẽtis Antheo eripui.&c.huius fabulã ſcripſiſſe memini vbi de Antheo ipſo. Terciodecio colũnas i occidẽte poſuit:de quibus Põponius Mella i coſmographia ait.Deide ẽ mõs peraltus:quẽ ex aduerſo hiſpania attollit obiectus. Hũc abilã illũ calpã vocãt colũnas Herculis vtrũq; addit fama nois fabulã herculẽ ipſũ multos oli perpetuo iugo diremiſſe colles atq; ita excluſũ autea mole mõtiũ oceanũ:ad quæ nũc iundat admiſſũ.&c.Nec hoc etiã Seneca tacuit vbi ſupra dicẽs. Vtriq; mõtes ſoluit abrupto obice. Etiã ruẽti fecit Oceano viã.&c. Quartodecimo aurea mala ſuſtulit puellis heſperiis dracone peruigili ĩterẽpto:ex quo ſic ait Seneca.Poſt hæc ad ortus nemoris opulẽti domos Aurifera vigilis ſpolia ſerpẽtis tuli.&c.

Aurea mala tu lit Gerionẽ occidit. et cetera

Quitodecio aduerſus Gerionẽ trianimẽ bellũ habuit:eoq; ſuperato atq; iterẽpto hyſpanũ atq; egregiũ pecus i Greciã vſq; maxima cũ põpa deduxit. vnde Seneca.Inter remotos gẽtis heſperiæ greges.Paſtor triformis littoris cartheſii perẽptus acta ẽ preda ab occaſu vltimo.Nothũ cytherõ pauit oceano pecus.&c.Sextodecio Baltheũ reginæ Amazonũ Euryſtheo regi reportauit ea ſuperata:de quo idẽ Seneca.Nõ vicit illũ celibis ſẽper tori Regia gẽtis vidua Thermodõtiæ.&c. Septiodecimo Cacũ auẽtini furẽ etiã interemit.vnde Boetius vbi de cõſolatiõe.Cacus Euãdri ſatiauit iras

¶ Deciooctauo cẽtauros iſolẽtes:volẽteſq; Hyppodamiã nuptiarũ die ſurripere Perithoo Hercules acri bello ſuperauit:ex quo Oui.Nec michi cẽtauri potuere reſiſtere.&c.Nonodecio Neſſũ cẽtaurũ ſibi ſub ſpẽ obſequii Deianirã cõiugẽ ſurripere conãtẽ occidit:vt patet latius ſupra vbi de neſſo. Vigeſimo Albionẽ & Begionẽ iter ĩpediẽtes ſuũ haud lõge ab hoſtio Rhodani a Ioue lapideo adiutus hymbre ſuperauit :vt in coſmographia teſtatur Põponius. Vigeſimoprimo Heſionã Laomedõtis filiã liberauit a mõſtro marino:vt ſupra patet vbi de laomedõte. Vigeſimo ſecũdo Troiã deleuit:vt vbi de Laomedõte plenius. Vigeſimo tercio Laciniũ latronẽ extremã Italie orã latrociniis ĩfeſtãtẽ occidit :Iunoniq; tẽplũ cõſtituit quod Iunonis laciniæ appellauit.

Troiã di ruit.

Vigeſimoquarto:vt Homerus teſtatur i Iliade:Iunonẽ i papilla telo triſulco vulnerauit quod feciſſe dicit Leõtius:eo ꝙ ab Euryſtheo rege audiſſet eã ſibi laborũ oĩum cauſã fore Vigeſimoquito cælũ humeris tolerauit:cuius cauſã fuiſſe dicit Anſelmus vbi de imagine mũdi:ꝙ cũ gygãtes deos ĩpugnarẽt.dii quoq; oẽs i vnã celi partẽ cõueniſſẽt tãtũ põderis igeſſerũt: vt cælũ videtur minari ruinã:quod ne caderet hercules vna cũ Athlãte ſuppoſuit humeros:Vulgatior tamẽ fabula eſt:feſſo Athlãti atq; optãti humerũ mutare.Herculẽ interi humerũ ſuppoſuiſſe ſuũ.vude Ouid.eũ queritãtẽ deſcribẽs dicit.Hac cælũ ceruice tuli.&c. Vigeſimoſexto Hercules deſcẽdit ad iferos :& ibi:vt in illiade dicit Homerus:ditẽ vulnerauit. Vigeſimoſeptimo Theſeũ pauitantẽ Perithoo mortuo liberauit ab iferis & eduxit ad ſuperos. Vigeſimo octauo Alceſtã Admeti regis Theſſaliæ cõiugẽ retraxit ad virũ.dicũt.n.ꝙ cũ ĩfirmaretur admetns ĩploraſſetq; Apollinis auxiliũ:ſibi ab Appolline dictũ mortẽ euadere nõ poſſe:niſi illã aliquis ex affinibus atq; neceſſariis ſubiretQuod cũ audiſſet Alceſta cõiunx nõ dubitauit ſuã pro ſalute viri cõcedere:& ſic ea mortua admetus liberatus eſt:qui plurimũ vxori cõpatiẽs Herculẽ orauit:vt ad iferos vadẽs illius aimã reuocaret ad ſuperos:quod & factũ eſt. Vigeſimonono cerberũ tricipitẽ introitũ illi negãtẽ barba cepit atq; deiecit eũq; triplici cathena ligauit:& i lucẽ traxit:vt patet ſupra:vbi de eo ſcriptũ eſt. Trigeſimo ab ĩferis rediẽs Lycũ thebarũ regẽ:eo ꝙ Megeræ cõiugi vi voluiſſet iferre: interemit:vt i tragœdia herculis furẽtis dicit Seneca. Sic & i furiã verſus filios occidit & cõiugẽ.Olympiaca iſuper certamina ipſe cõſtituit i honorẽ Pelopis. Poſtremo vt i finẽ eius aliquãdo veniamus. Trigeſimũprimũ laborẽ ſuperaſſe nõ potuit.nã cũ cætera ſuperaſſet mõſtra amori muliebri ſuccubuit.

alceſtis in admetũ fides ſigularis

Dicit eni Seruius:ꝙ cũ Euritus rex Aetholiæ ei ſpopõdiſſet in cõiugẽ Iolẽ filiã diſſuaſione filii:eo ꝙ Megerã occidiſſet:petẽti denegauit:ꝗobrẽ capta ciuitate & Eurito occiſo Iolem obtinuit. Huius.n.amore ardẽs ea iubẽte leonis ſpoliũ & clauã depoſuit:ſertis & vnguẽtis & purpura anuliſq; vſus eſt & quod turpius:inter pediſſequas amatæ iuuenis ſedẽs pẽſo ſuſcepto venit Vnde i thebaide dicit Statius. Sic Lydia coniunx Amphitrioniadẽ exutũ horrẽtia terga Pendere ſydonios humeris ridebat amictus Et turbare colos & tympana rumpere dextra.&c. Verũtamẽ Ouid.in maiori volumine:& hic Sta.Nõ Iolẽ Aetholam ſed omphalẽ lydiã fuiſſe quæ illũ colo nere iuſſerit. Sane poſſibile eſt vtrũq; verũ cum multi fuerint Hercules:& ſic variis apud varias mulieres vane potuit cõtigiſſe.

Iole. Hercules amori ſuccubuit turpiter. Omphale.

Dũ aũt tam illecebris teneretur amore:memor deyanira muneris ſibi a Neſſo centauro olim conceſſi. Verũ credẽs quod ille firmauerat moriens:Herculem in ſui concupiſcentiã reuocare volens:miſit illi clam centauri veſtẽ:quã cũ nõ aduertens induiſſet:& circa venationẽ laboraret:ſudore reſolutus ſanguis veneuatus per poros ampliatos calore in precordia lapſus eſt:eũq; in dolorẽ adeo itolerabilẽ accẽdit ut mori deliberaret :& cõſtructo i oeta mõte rogo ſagittis & pharetra cõceſſis Philoctetĩ Phyantis filio in eũ cõſcẽdit.icẽdiq; iuſſit:& ſic feſſã aimã exalauit. Hũc Sene. in tragœdia herculis oeti in cælũ a ioue ſuſceptũ dicit:eiq; Iunoni nouercæ cõciliato deſpõſatã Hebẽ iuuẽtutis deã & iunonis filiã aſſerit. Home.uero in Odyſ.dicit eũ ab Vlyſſe apud inferos cõuẽtũ & multa locutũ.dicit tamen nõ eũ quẽ videbat Vlyſſes herculem verũ eſſe ſed eius idolũ .hic iſuper quãtum viuens mortales fortitudine ſua fecit attonitos:tãtum vel ãplius mortuus decepit inſanos Nã tãta veneratõe ſui mẽtes iuaſit:vt ꝓ excellẽtiſſimo numĩe haberetur.Nec ſola hoc errore Græcia dece

ota eſt.ſed romæ & orbi toto venerabilis factus tẽplis ſtatuis:& ſacris illi cõſtitutis ſanctiſſime imo ſtultiſſi/
me diuino cultu honoratus ẽ.Sed iã qd ſibi fictiões velit aduertẽdũ eſt:& añ alia quid ſonet Herculis nomẽ
Dicebat aũt Leon.Herculẽ dici ab hera qđ eſt terra:& cleos quod eſt:gloria:& ſit Hercules idem qđ glo/
rioſus in terra.vel heracles ab hereos & cleos:& ſic glorioſus heros.Rabanus autem in libro de origine re Hercu/
rum dicit ꝙ cum crederent Herculem deũ virtutis eum dici quaſi herundeos:quod latine virorum fortium les vnee
famam dicimus.Et ſcribit idem Rabanus a Sexto Pompeio ſcribi Herculem fuiſſe agricolam.Hunc tamẽ
græci hiraclim vocant.ꝓpter quod nos Heracles nõ Hercules dicere deberemus.Sed cum ſic dicatur anti
quata conſuetudine a latinis videtur vitium excuſari.Hoc tamen nomẽ Hercules vnius tantũ hominis pro
priũ fuiſſe reor ei⁹.ſ.q thebis ex Alcmena natus ẽ:cũ multorũ appellatiuũ fuiſſe credatur.nã Var.cũ.xliiii:
homines hercules cognominatos cõnumeraſſet:dicit omnes q fecerũt fortiter hercules vocanbant.hinc
igit̃ eſt ꝙ legimus herculẽ:thyrinthiũ argiuũ:thebanũ:lybin & huiuſmodi.Ex quo ſumet̃ non omnes p̃ſcri/
ptos labores vnius hois fuiſſe tantũ:ſed pluriũ:quos quoniam apuſio nominum miſcuit:cui appropriari de
beant de oibus nõ habet̃:nec etiam quę poſtea facta fuerint:& hinc vni tantũ & mixtim dantur herculi.nec
ex tot impoſſibile ſecũdum Pomp.vnũ fuiſſe agricolã.Nam.n.ſolis nobilibus liberalis natura eſt.q̃q̃ nobi
liũ corpora fortũa faciat clariora.fuiſſe autẽ prio Iphicleũ genitũ:& inde alio coitu herculẽ:morꝝ operũ di/
uerſitas adinuenit.Nã cũ remiſſus hõ eẽt Iphiclens amphitrioni datus eũ.& iõ primo genitus dictas:quia
videt̃ aſtrologis conſtellatio illa quæ tũc erat dũ arbitrari ſunt eũ gigni potuiſſe:conueniens moribus ſuis
& ſubſequens herculi:& hinc ſecundo genitus:& qa eſſet iniuriarum vltor & religionũ atq; legũ itro ductor
Ioui datus eſt filius.Ego aũt credo filiũ fuiſſe Amphitriõis:& eodẽ cõcubitu cũ Iphicleo genitũ eſto mathe
maticorꝝ perſpicacitas neq̃at rõnẽ aliã cernere cur gemini fuerint morib⁹ diſpares p̃ter cõſtellationũ diuer
ſitates.Sic Eſau & iacob:ſic & alii plures etiã æuo noſtro fuere gemini.nõ diuerſis tẽporib⁹:ſed vno & eodẽ
coitu cõcepti:vt arbitrat̃ Augu.vbi de ciui.dei.& ipſam diuerſorꝝ operũ rõnẽ nõdũ ſatis nota ẽ:niſi deo:da/
to multa poſſint dici:quæ forſitã videreut̃ cõuenientia veritati.Triplicẽ autẽ noctẽ cõceptioni huius attributã
puto ab operibus humanis ſũptũ nõ eni adeo in breui tẽpore ędificia magna perficimus:ſicuti pauperũ do
mũculas faceremus:& iõ quaſi ſic natura circa ꝓductionẽ magnorꝝ virorꝝ:& plurimũ ponat tẽporis & labo
ris vbi i ꝓductiõe aliorꝝ hominũ nox vna ſuffeciſſe videt̃ Herculi:q cęteros debebat excedere:tres datę ſũt.
Eũ autẽ Iunonẽ habuiſſe aduerſam:iõ fictũ credo:qa Euryſte⁹ rex:q illi dominabat̃:quẽ ꝓ Iunone regnorꝝ
dea poſſumus hic aſſumere:eũ forſan ob eius inclytã virtutẽ ſuſpectũ habẽs:ne aliqd noui moliret̃ i regno
cõtinuis in expeditiõibus ſẽper amotũ tenuit:& ſic illi ptãs regia aduerſata eſt.Labores herculi aſcriptos iã
pluriũ fuiſſe diximus:& ſic fictiones q̃rũdã ſupra enucleatæ ſunt:vbi his cõtigere:q ex numero taliũ crediti
ſunt.Et nõnulli etiã ſimplicẽ hiſtoriã referũt:& ob id ex multis pauci ſuperſũt poetico velamine tecti:ad qđ
auferẽdũ veniẽtes dicit Theodõtius i qbuſdã græcorꝝ codicibus legiſſe Herculẽ amphitrionis fuiſſe filium
& nõ Iouis:& noctu ad cunas eius:atq; fratris geminos acceſſiſſe ſerpẽtes:vt exiſtimatũ eſt domeſticos:&
lactis odore tractos:cuius auidi ſunt:inuẽtũq; a parẽtib⁹ herculẽ vigilãtẽ & ipauidũ illos:vt poterat manib⁹
amouẽtẽ:qđ per maximũ fuit exiſtimatũ:& tãta ex hoc ifantis idoles aſſũpta eſt:vt nõ ſolũ crederet̃ eũ fu/
turũ mirabilẽ hoiem:ſed ẽt illũ dei filiũ arbitrari iſipidi cœperit:ex quo ſibi locũ fecit fabula:eũ.ſ.ex Ioue cõ
ceptũ quẽ ex viro mulier honeſta cõceperat.Secũda Herculis gloria ẽ hydrã ſepticipitẽ occidiſſe:cui⁹ figmẽ
ti rõnẽ talẽ recitat Abericus.Dicit eni hydrã locũ fuiſſe aquã e diuerſis locis euomẽtẽ:a qua ciuitas & circun
uicina loca oia vaſtabant̃:cui⁹ vno clauſo meatu erũpebant multi.qđ cũ videret hercules loca multa in cir
cuitu exuſſit:& ſic aque clauſit meatus.Ego aũt arbitror aliquẽ ſtrẽnuũ fuiſſe virũ:q auerterit aq̃s ex diuerſis
ſcaturiginibus loca paluſtria atq; fœtida faciẽtes:hoc pacto vt exqſito earũ pricipio:illud in partẽ aliam ver
ſũ paludẽ Lęrneã ſic cã liquerit:quã vocauere Hydrã:qa more hydrę circũflecteret̃ & ſerperet:ac ẽt hydros
græce aqua eſt:& q̃a locus vbi ante palus ſiccus relictus ẽ:iõ hydrę finxere exuſtã Euſebius autẽ in li.tporꝝ Hydra
de hac hidra aliter ſentire Platonẽ dicit:quẽ ait aſſerere hydrã callidiſſimũ fuiſſe ſophiſtã.nã ſophiſtarꝝ mos quid.
eſt:niſi q̃s auertat adeo ꝓpõnes ſuas tradere:vt vno ſoluto dubio multa cõſurgãt Sed aſtut⁹ phũs dimiſſis
acceſſoriis ad iteruitionẽ principalis conat̃:quo remoto cætera remouẽtur.Eũ acheloũ ſuperaſſe ſupra vbi
de Acheloo ſcriptũ ẽ:& declaratio fictiõis apposita Similiter & Anthei fabula vbi de Antheo:& de malis he
ſperidũ:vbi de eiſdẽ.Circa Geryõis figmẽtũ dicit Serui⁹:Geryonẽ regẽ fuiſſe hiſpaniæ tricipitẽ ſeu trimẽbrẽ:
ſic iõ exiſtiatũ:qa trib⁹ iſulis p̃fuerit hiſpaniæ adiacẽtibus baleatib⁹.ſ.maiori & miori & ebuſo Biciptẽ etiam
canẽ hũiſſe dicit volẽs ob hoc itelligi:qa & terreſtri:& nauali certamine plurimũ potuerit:ad quẽ ait herculẽ
olla ferrea delatũ eũq; ſuperaſſe:per ferreã ollã itelligẽs fortẽ nauẽ & ęre munitã:q̃ vect⁹ hercules acceſſit
ad eũ.Alij ãt eũ dixere trianimẽ:qđ Raban⁹ itelligit eũ duos hũiſſe f̃res adeo ſecũ cõcordes:vt i vnoquoq;
eorꝝ ſua & reliquorꝝ aię ieſſe videren̄t.Iuſtin⁹ ãt de eo ſic ait in alia parte hyſpaniæ.q̃ & iſulis cõſtat regnum
penes Geryonẽ fuit.In hac tãta pabuli lęticia eſt:vt niſi abſtinentia iterpolata ſagia fuerit:pecora corrũpã/
tur.Inde dicta armenta Geryonis:quæ illis tẽporib⁹ ſolæ opes habebantur:tãtæ famæ fuere:vt herculẽ ex
Aſia prędæ magnitudine allexerit.porro Gerionẽ ipſum nõ triplicis naturę.vt fabulę fuiſſe ferũt:ſed tres tã Geryõis
tę concordię extitiſſe:vt vno animo omnes regi viderentur:nec bellum Herculi ſua ſponte intuliſſe:ſed cũ armẽta
armenta ſua rapi vidiſſet amiſſa bello repetiſſe.hęc Iuſtinus.De Caco Auẽtini fure ſupra vbi de eodem di p̃pigaia
ctum eſt.De leonibus duobus & Menalio apro:quoniam hiſtoriographa credimus nil dicendum ſupereſt
& de ſtymphalidis auibus:vbi de arpiis habetur:ſic & de tauro vbi de Minoe rege:& de Diomede & Buſy
ride:& columnis hiſtoriæ ſunt:nec minus de Baltheo reginæ amazonidum:& de ſuperatis centauris:etiam
vbi de eis dictum eſt:& de Neſſo centauro & ſuperatis Albione & Bergiõe:& de Heſiona:de quibus omni

bus ſupra de eis ſingularis eſt ſermo:deleſſe eũ troiã notiſſima hiſtoria eſt:nec occidiſſe Lacinũ ſonat aliud q̃ latronis iterit ũ.cælũ toleraſſe humeris ipropriе dictũ eſt.ab Athlãte qdẽ ea tẽpeſtate iſigni aſtrologo doctus:eo ſeu volẽte qeſcere:ſeu monẽte ipſe locũ eius tenuit:& laborẽ in docẽdo ſupercœleſtiũ corpoꝝ curſꝰ ſubintrauit Vulnera iſ triſulco telo Iunonẽ ſapiẽtis deſcribit opus.nã diuitias & ſublimes ptãtes prudẽs deſpicit & vilipẽdit triplici rõne.Sũt eni tẽporalia i regẽdo anxia:in ſeruãdo ſupitionibus & curis plena:& ſtatu dubia:& caduca:& ſic triſulco telo vulneraſ ab Hercule Iuno.Ad inferos aũt deſcẽdiſſe:& ditẽ etiã vulneraſſe:illud idẽ ſonat qd' de Iunone dictũ:cũ diuitiarũ deus ſit Dis:qui toties vulneraſ quoties deſpiciuntur diuitie:vt nõnullos feciſſe philoſophos legimus:eo q̄ illas ſtudioꝝ arbitrareſ hoſtes.Theſeum vero liberaſſe hiſtoria potius eſt q̃ fictio.De Alceſta ad admetũ ab inferis reuocata.dicit Fulgẽtiꝰ q̄ cũ alceſtę pr̃ volẽti eã i cõiugẽ hãc legẽ appoſuiſſet:vt duas diſpares beſtias apponeret currui.Admetꝰ apollinis & Herculis munere leonẽ iũxit & aprũ:& ſic accepit alceſtã.Dicit ergo admetũ & i modũ mẽtis poſitũ:& eũ admetũ dictũ:q̃ ſi quẽ adire poterit metus.hic alceſtã in cõiugẽ deſiderat.Alce aũt lingua attica p̄ſũptio diciſ.ergo mẽs p̄ſũptionẽ ſperãs ſibi cõiũgi duas feras ſuo currui iũgit.i.ſuæ vitæ duas virtutes adſciſcit ai & corporis:leonẽ vt virtutẽ ai:& aprũ vt virtutẽ corporis.deniq3 & apollinẽ & Herculẽ ſibi ꝓpiciat.i.virtutẽ & virtutẽ.Ergo præſumptio ſemetipſã ad mortẽ ꝓ aia obiicit vt alceſta:quã p̄ſũptionẽ:q̃uis i periculo mortis deficiẽtẽ virtus ab iferis reuocat:vt hercules fecit.Ego aũt aliter ſentio.admetꝰ aia rõnalis ẽ:cui tũc alceſta.i.virtꝰ.nã alce grece virtus eſt latine:q̃ iũgiſ dũ a leone & apro.i.ab appetitu iraſcibili & cõcupiſcibili.Currus eiꝰ.i.vita q̃ circuitionibus cõſumaſ:trahiſ.i.agitaſ.Virtus.n.nõ ob aliud iũgiſ:niſi vt ab ea paſſiões frenenſ ſic & ꝓ ſalutę aię aduerſꝰ paſſiões virtus ſeipſam opponit:q̃ ſi aliquãdo fragilitate noſtra ſuccũbit a reuocata fortitudie releuaſ De Cerbero ad ſuperos tracto ſupra vbi de Perithoo ſatis dictũ eſt.Licũ regẽ ab eo occiſũ cũ reliqs ad hiſtoriã rẽdũt.Herculẽ aũt mortuũ cõſtat:vt ſcribit Euſe.anno regni atrei & thieſtis.lxiii.eo q̄ i morbũ peſtilentẽ icidiſſet:& ob remediũ doloꝝ ſe ieciſſet in flãmas.& hic thebanus fuit hercules ãphitriõis filius:morte aũt fũctus eſt anno ætatis ſuæ.lii.anno vero mũdi.iiii.M.cccc.eũ in cælũ trãſportatũ dicũt:eo q̄ iter alias cęleſtes imagines deſcriptus ſit ab aſtrologis:q̄a & ipſe fuit aſtrologus.iuuẽturẽ aũt ſũpſiſſe i coniugẽ:õ fictũ ẽ q̃tũcũq3 q̄a pereat corpus viri egregii fama nomẽq3 eius perpetuæ iũgiſ iuuẽtuti.Iunoni aũt cõciliatꝰ iõ dicitur:q̄a q̄ hoiem exuit:nec a cõcupiſcẽtia regnoꝝ:nec ab iperãte aliquo mortali amplius vexari poteſt.

De Oxea Creõtiade Tyriomacho & Diicoonte filiis Herculis. Cap. II.

OXeas creõthiades tyriomachus & ducoõtes filii fuerũt herculis ex Megera filia creõtis thebani:ex qbus tres creõtiadẽ tyromachũ & ducoõta Home.in odyſſea filios Herculis ex Megera fuiſſe dicit:& occiſos ab eo i reditũ ab iferis poſt occiſũ lycũ.Seneca ãt poeta i tragœ.Her.furẽtis duos noiat oxeã & creõtiadẽ:& eos ab Her.redeũte itẽ rẽptos dicit:& ideo.iiii.poſui de quibus nil aliud' coperiſſe memini.

De Hythoneo Herculis filio. Cap. III.

HYthoneus:vt placet Lactãtio filius fuit herculis ex Paphia:ex quo Statiꝰ:q̄ illũ i bello thebano fuiſſe dicit Etheocli:ſic ait.Ducit hythoneꝰ & alcomena mineruę agmina.&c.Et alibi.hythoneos & ipſe ſupra aonia diuertis hythone.Hythõe aũt ciuitas ẽ boetię:in qua hic regnauit.alibi autẽ dicit Lactantius:q̄ Statius hic hythone mineruã cognoiat ab oppido qd' in macedonia ẽ vbi antiq̃ eius ſedes eſt.

De Chromi Herculis filio. Cap. IIII.

CHromis Herculis fuit filius:vt Lactãtius teſtaſ:dicẽs:Cõſtat Chromi herculis fuiſſe filiũ:& equos habuiſſe thraces:quos Hercules occiſo Diomede abduxerat hũanis carnibus veſci cõſuetos. Veꝝ Sta.huiꝰ rei aſſertor ãtiqor dicit It chromis hyppodamuſq̄ alter ſatꝰ hercule magno.ſ.chromis & paulo ifra.Mox Chromis Hyppodamũ mete iterioris ad orbẽ viribus herculeis & toto robore patris &c hic cum Adraſto rege acceſſit in bellum thebanum:

De Agilleo Herculis filio. Cap. V.

A Gilleus vt placere videtur Lactantio filius fuit Herculis:cum dicat Tyrinthiã pubem intelligi de beri eos:qui cum agile Herculis filio in bello fuere thebano.

De Hylo Herculis filio. Cap. VI.

H Ylus herculis & Deyaniræ fuit filius:vt teſtari videſ Sene.poeta i tragœdia herculis oethei eidẽ loquẽte Deyanira.ſi vera pietas Hylę q̃ rẽda ẽ tibi.Iã perime matrẽ.& paulo poſt:Herculem eripui tibi.& poſt hęc ifra.Natus Alcide times &c.hic cũ reliquis q ex alcide mortuo ſuperſtites fuere pulſi ab Euriſteo rege Athenas cõfugit:& ibidem vna cum eis templũ miſericordiæ ſeu clementiæ conſtruxit in teſtimonium auxilii ſibi impenſi ab athenienſibus & refugium in poſterũ delectorum.

Sardinia a ſordo.

De Sardo Herculis filio. Cap. VII.

SArdus Herculis fuit filius vt dicũt Rabanus & Anſelmus:quẽ volunt cũ multitudine a Libya diſceſſiſſe & inſulã Sardiniæ occupaſſe:& quę Ichus vocabaſ a græcis de ſuo noie Sardiniã nuncupaſſe.Solinꝰ vero vbi de mirabilibus mũdi dicit:eã a Thimeo ſandaliothẽ dictã:& a Chryſippo Muniniam.& q̄ Sardus Hercule procreatus nomine mutato eam vocauit Sardiniam.

De Cyrno Herculis filio. Cap. VIII.

Corſica vnde.

CYrnus Herculis fuit filius vt placet Rabano:qui aſſerit ab eo iſulam quam hodie Corſicã dicimus habitatam primo:& Cyrnum a ſuo nomine nucupatum.

De Diodoro Herculis fillo. Cap. IX.

D Iodorus vt in li.antiqtatũ iudęoꝝ ſcribit Ioſephus herculis fuit filius aſſerẽs Apherã & Iãphratẽ filios abrahæ ex cethura ab hercule i aphrycã ſubſidiũ ſuſcepiſſe:eiq3 Elcheã filiã Iaſiã dediſſe i cõiu

gem:et ipſum ex ea ſuſcepiſſe Diodorum:cuius Sophon fuit filius:et ſic apparet hunc antiquiſſimũ fuiſſe Herculem qui Diodorum genuit.

De Sophone diodori filio. Cap X.

SOphon:vt aſſerit Ioſephus in libro antiquitatis iudaicæ:filius fuit Diodori:& regnauit ĩ aphryca:atq; vt idẽ ſcribit Ioſephus:barbari Libycæ regiõis ab iſto Sophone:Sophaci noiati ſunt.

De Tlipolemo herculis filio. Cap.XI.

TLypolem⁹:vt in iliade placet homero:filius fuit herculis ex Aſtiochia quã rapuit ex Ephyri ciuitate Laconiæ q grãdis factus vt idẽ dicit Homerus occidit auũculũ ſuũ ſenẽ noie Lycẽmonẽ a Marte ꝓgenĩẽ ducẽtẽ:& fabricatis nauibus cũ multitudie gẽtiũ fratres fugiẽs & affines ĩtrauit mare:& Rhodõ abiit:ibiq; ĩperauit Rhodiis.inde eũtibus græcis in troianã expeditionẽ & ipſe etiam venit:vt ſatis patet per homerũ in libro deſuper dicto.

De Theſſalo Herculis filio qui genuit phidippum et antiphum. Cap.XII.

t Heſſalus vt in iliade dicit Homerus:filius fuit Herculis:genuitque filios duos:cum quibus in Troianam expeditionem cum græcis cæteris fuit in armis.

De phidippo & antipho Theſſali filiis. Cap.XIII.

PHidippus & Antiphus Theſſali fuere filii:de qbus in iliade ſic ait Homerus.hos autẽ Phidippuſq; & Antiphus duxerũt Theſſali filii duo Herculei regis.dicit Leõtius q Herculei ĩ carmie homeri appoſitũ patronymicum eſt Theſſali.& ideo Theſſalum herculis dicit fuiſſe filiũ.hic quidem Phidippus & Antiphus patrem ſecuti cum græcis apud Troiam fuere.

De Auentino Herculis filio. Cap.XIIII

Ventinus fuit filius Herculis & Rheæ vt oſtendit Virgilius ibi.Victorque oſtentat equos ſatus
a Hercule pulchro.Pulcher auentinus &cæ.Hic turno fauit aduerſus æneam:& hunc dicit Theodontius eſſe quem latinum volunt ex Fauni filia ſuſceptum.

De Thelepho Herculis filio qui genuit Eurypilũ & Cypariſſum. Cap.XV

t Helephus vt dicit Lactã.filius fuit herculis ex Auge ꝓcreatus:& ab ea cũ fuiſſet ĩ ſyluis expoſitus a cerua lactat⁹ ẽ.hic vt Leõti⁹ aſſerit ĩ lycia chitẽſibus ĩperauit:moriẽſq; duos filios dereliqt.

De Euripilo Thelephi filio. Cap.XVI.

Vrypilus fuit filius Thelephi vt in odyſſea teſtatur Homerus dicens:Sed ſolum thelephidẽ in/
e terfecit ferro hercem Eurypilum:multiq; circum ipſum ſocii echitii iterfecti fuerunt muliebrium cauſa donorum.dicit Leontius vineam auream a Ioue troio datam ob precium ganimedis rapti:quæ per ſucceſſionẽ deuenit ad Priamũ:qui cũ audiſſet virtutẽ Eurypili circa bellica miſit eã matri eius:vt ipſa eum ſibi auxiliarem mitteret:quæ dono ſuſcepto ſtatim miſit.ipſe vero a Neoptolemo cum multis ex chithiis:quibus poſt patrem imperauerat:occiſus eſt apud troiam.

De Cypariſſo Thelephi filio. Cap.XVII.

CYpariſſus:vt ait Lactã.filius fuit Thelephi.hunc dicit Seruius ſyluanus ſyluarũ deus amauit.q cum haberet manſuetiſſimam ceruã:eamq; ſumme diligeret illam ſyluanus inaduertenter occidit:quamobrem Cypariſſus ſumme dolens mortuus eſt.Syluanus autem illum in arborẽ ſui nominis vertit.Huic fictioni conuenientia nominis et quia continue gemat dedere cauſam.

De Lydo & Lamyro filiis Herculis q Lydus genuit Lanium. Cap.XVIII.

l ydus & Lamyrus:vt Paulus aſſerit:filii fuere Herculis ex Iole Eurithi regis filia ſuſcepti:ex quibus nil alid̃ q̃ nuda noia reliqſſe videt̃ ãtiq̃tas:ꝑter q ex Lydo Laniũ genitũ idẽ paulus affirmat.

De Lanio Lydi filio. Cap.XIX.

l Anius ꝓut ꝑdictus aſſerit Paulus:Lydi fuit filius:ex q̃ matre vel quid egerit nil omnino rettulit.

De Aeolo.xxxix.Iouis filio qui genuit Machareum:Canacem:Alcionẽ:Miſenum:Criteum Salmoneũ Iphiclũ.Siſyphum:Cephalum.& Athamantem. Cap.XX.

HErculis magnifici deſcripta ꝓle ſupereſt vt de Aeolo rege vẽtorũ ſermo fiat:quẽ Theodõtius.& poſt ipm Paulus aiũt Iouis fuiſſe filiũ.& Sergeſtæ filiæ Hyppotis troiãi:& ſic vterinũ Aceſtis fratrẽ.Plini.aũt ĩ lib.naturalis hyſtoriæ dicit eũ cuiuſdã Heleni filiũ fuiſſe.et ventorũ ĩueniſſe rõnẽ.hic tamẽ vt eidẽ placet:regnauit apud inſulas:quæ ſunt propinquæ Siciliæ Italiam verſus:quas quidã Aeolias ab hoc æolo:nõnulli Vulcanias a Vulcano olim earũdẽ rege nũcupãt:quarũ potior Lyparis eſt.hũc poetæ regẽ ſeu deũ vẽtorũ dicunt ex quo eius deſcribẽs regiã et officiũ Virg.dicit Aeoliã venit.hic vaſto rex æolus ãtro Luctãtes vẽtos tẽpeſtateſq; ſonoras ĩperio ꝑmit:ac vinclis et carcere frẽat.Illi idĩ gnãtes etc.et ĩfra per octo verſus.atũ ĩpe æ:lus Virg.teſte regnũ et vẽtorũ ĩperiũ a Iunõe tenere fatet̃ dicẽs.Tu mihi qd̃ cũq; hoc regni tu ſceptra Iouẽq; Cõcilias:tu das epulis accũbere diuũ:Nymborũq; facis tẽpeſtatũq; potẽtẽ et c.ꝑterea dicit Hõe.ĩ Odyſ.cũ huic eẽnt filii.vi.et totidẽ filiæ:eaſq; maſclis dediſſet ĩ cõiuges:ad eũ Vlyſſẽ vagũ deueniſſe eiq; æolũ vẽtos oẽs ĩ corio bouis argẽtea chatẽa alligatos ꝑter zephyꝝ dediſſe.Haꝝ fictionũ cãs tales nõnulli aſſignãt.Dicit.n.Soli.vbi de mirabilib⁹:ſtrõgilẽ vnã ex ĩſulis eẽ æoliis:et eã a ſolis ortu mĩme anguloſã:et a cæteris liqdioribus differẽtẽ flãmis:cũ fere oẽs flãmas euomãt.qua ex cã fit q ex eius fumo potiſſime ĩcolæ ꝑſentiſcũt:q nã flatus in triduo ſint futuri.quo factũ ẽ:vt æolus ventorũ crederet̃ deus:cũ aſſerat Paulus eũ nondũ aduertẽtibus aliis primũ fuiſſe q̃ murmurationibus atq; motibus flãmaꝝ aliq̃diu adeo cõſideratis vt dũ eas audiret:aut videret:cõfeſtim q̃s vẽtus eẽt ĩ partibus illis futurus ꝑdiceret:nõ aliter q̃ ſi ipĩ emittẽdi eẽt ĩperiũ.et iõ huius erroneæ credulitatis cõua/

Aeolie ĩſule.

Libido paridis. Preſumptio Xerxis. Ambitio Marii. Auaritia Craſſi.

leſcens fama ſibi ab ignaris ĩpetrauit vt ventorum exiſtimaretur deus. Sũt tamẽ q̃ velit hac fictione Virg. ſublimi in arce reſidẽtẽ rõnẽ eẽ ſedẽ habẽtẽ i cerebro. vẽtos vero illecebres appetitus in antro hũani pectoris tumultuãtes: q nĩ rõe frenẽtur: in exitiale p̃cipitiũ deferãt emittentẽ neceſſe eſt quinimo nõnũq̃ mũdũ omnẽ laniẽt et diſcerpant. Nouiſſe enim potuimus quid ſecutũ ſit ex male laxata libidine Paridis. quid ex ſtolida p̃ſumptiõe Xerxis perſarũ regis. qd ex ambitiõe marii. quid ax auaritia craſſi et aliorum plurium qd ex eis in corio datis Vlyſſi ſentiẽdũ ſit: ſupra vbi de Vlyſſe demõſtratũ eſt. Tãgit p̃terea Virg. artificioſe naturalẽ ventorum cãm. oriunt̃ qppe in cauernis agẽte aeris motu: et euntes per aerẽ efferũt̃. et ſic a Iunone regnũ tenere fatetur. i. ab aere abſq; quo ventus creari nõ põt: et cũ ſe extollũt in altũ: ioui cõcũbũt: inquantũ p̃ximiores regioni ignis efficiũtur. et menſis deorum. i. ſuperiorum corporum accũbunt: et perſeuerãte aeris diſpoſitione congrua ad eos producendos: ipſi etiã perſeuerãt. Sunt inſuper qui volunt. xii. filios æoli. xii. vẽtos eſſe prout eos fore dicit Ariſto. in meteorologius: et ex his volunt ſex eſſe q. ſuo ſpũ hẽant agere vt terra ad p̃ducendũ fructum vires emittat ſeu diſponat. vi. verũ qui illam ad ſuſcipiendũ p̃paratam faciant: et ſic agentes maſculi: et quos patientes faciunt fœminæ.

De Machareo et Canace filiis Aeoli. Cap. XXI.

Machareus et Canaces: vt i epiſtolis oſtẽdit Ouid. Aeoli fuere filii: et cũ ſe minus honeſte amarẽt vterẽturq; cõſangninitatis cõmoditate cõcepit ex Machareo Canaces et peperit filiũ: quẽ dum clam e regia per nutricẽ emitteret et vt aleretur: iſoelix infans ſe ſuo vagitu patefecit auo q filiorũ incẽſus ſcelere iuſſit innocuũ exponi canibus: et per ſatellitẽ Canaci gladiũ miſit: vt eo p̃ meritis vteretur qd ex ea ſecutũ ſit: neſcio. Machareus aũt aufugit. et ſunt q velint hũc Machareũ: eũ fuiſſe qui poſtea Apollinis delphici ſacerdos factus in mortẽ Pyrrhi Achillis filii Horeſti cõceſſit aſſẽſũ.

De Alcione filia Aeoli coniugis Ceicis. Cap. XXII.

a Lciones filia fuit Aeoli: vt per Ouidiũ patet dum dicit. Neue tuũ fallax aĩum fiducia tãgat: Q̃d ſocer Hyppotades tibi ſit: qui carcere fortes Cõtineat ventos &c. Huic enim cõiunx fuit Ceix ex Trachinna Luciferi filius: de quibus ambobus et infœlici eorum caſu vbi de Ceice dictũ eſt.

De Miſeno Aeoli filio. Cap. XXIII

Miſenus Aeoli fuit filius vt ait Virg. Miſenũ æolidẽ quo nõ p̃ſtantior alter Aere ciere viros: marteq; accẽdere cãtu. Et ĩfra per. xiii. verſus in qbus deſcribit Virg. qualiter Hectore mortuo Aeneã ſecutus ſit. et cũ die quadã cãtu certaret cũ diis a Tritone tractus ſit: et demerſus. nec poſt multũ ſubdit eũ ab ænea ſepultũ: et loco ſuo nomẽ impoſitũ. Nũc quoniã ſimpliciter a Virg. dicta vera nõ ſunt: qd ſit abſcõditũ aduertẽdũ. Fingit ergo Miſenũ æoli filiũ: eo q; fuit tubicen. nã tubæ ſonus nil aliud eſt q̃ ſpiritus per fiſtulã ab ore emiſſus: ſicuti et ventus ẽ aer ipulſus: et per terræ fiſtulas e cauernis emiſſus. et quia ventorum æolus deus dicit̃: quaſi eorum auctor ſit: a ſimilitudine operis Miſenus eius dicitur filius. Eũ aũt a Tritone Neptũni tubicine tractũ atq; demerſum i vndas: ſũt qui credãt a Virg. iuẽtũ ad tegendã æneæ iniquitatẽ quẽ ſæpe piũ vocat: eo q; putẽt ip̃m apud lacũ auerni ab ipſo Aenea ſacrũ illud infauſtũ inferis faciẽte occiſum. ſicuti Alpenor in eodẽ loco occiſus ẽ: cũ neq̃at illud perfici abſq; humano ſanguine. Quod aũt illi ſepulchrũ fecerit facile credi poteſt. i. præmium ſublatæ vitæ. nec dubiũ qui apud Baias ſit mõs paruus: cui adhuc Miſenus nomẽ eſt. an illi a ſepulto homine datum ſit: an potius a monte homini vt fictioni melius conueniret: neſcio.

De Erictheo æoli filio qui genuit Eſonẽ: Pheritã: Amicthaonẽ: et Alcymedontẽ. Cap. XXIIII.

e Rictheus filius fuit Aeoli: vt in odyſſea ſcribit homerus. huic fuit cõiunx Tyro filia Salmonei regis fratris ſui: ex qua ipſe ſuſcepit Eſonẽ: Pheritã: Alcymedontã: atq; Amicthaonẽ.

De Eſone Ericthei filio qui genuit Iaſonem. Cap. XXV

e Son Ericthei fuit fili⁹ ex Tyro vt ſupra dictũ ẽ: qui cũ genuiſſet inſignẽ Iaſonẽ co æui toti græciæ iuuenẽ: et is miſſus a Pelia i colchos: et inde victor aureũ reportaſſet vellus: et Medeã aeçte regis filiã ſibi in cõiugem in Theſſaliã deduxiſſet: vt Ouidi. aſſerit: ab eadẽ virtute herbarũ cũ ſenex eſſet iuuenis factus eſt: cuius fictiõis talis poteſt eſſe ſenſus. Eſoni. ſ. ex inſperato reditu filii tam difficilis expeditionis glorioſi: tam grandis lætitia addita eſt vt ætas quæ tendebat in mortem: in ætatẽ retroceſſiſſe floridam videretur.

De Iaſone Eſonis filio qui genuit Thoantẽ: Euneum: Philomelum: et Plutum. Cap. XXVI.

Iaſon Eſonis fuit filius: Ouidio teſte: ex quo talis recitatur hiſtoria. Fuit Iaſoni patruus Pelias rex Theſſaliæ: cui oraculo iuſſum erat vt ſingulis annis Neptunno patri ſacrificiũ exhiberet: vt ait Lactantius: aliũq; cerneret eo celebrante queq̃ nudo pede ad ſacrum venientẽ de proximo ſe moriturum ſciret. cõtigit inde vt eo ſacrũ faciente Iaſonem feſtinantem ad ſacrũ in limo anauri fluminis calciamentum alterius pedis liquiſſe: quod videns Pelias filiis timens ſuaſit Iaſoni vt colcos iret aureũ vellus q̃ſiturus: eũ nõ rediturum exiſtimãs: cum audiſſet opus eſſe humanis viribus inſuperabile. qui expeditione aſſumpta fabricata eſt illi nauis lõga ab Argo in ſinu pagaſo. et argos ab auctore denominata. nobiles græciæ iuuenes fere oẽs cõuocauit: inter quos hercules fuit. Fuere præterea Orpheus: Caſtor: Pollux: Zethus: Calais: Aliiq; plures ſplẽdidiſſimi genere et virtute iuuenes: quos ob nobilitatẽ ſemideos appellat Statius in thebaide dicẽs: Iã tũ p̃ria cũ pube virentẽ: Semideos iter pitus me theſſala reges Duceret etc.

Argonautæ vñ

Quia nomine nauis argonautæ appellati ſunt: quibus congregatis ex ſinu pagaſo nauem ſoluit: et ide ſecũdo vigẽte vento in lemnũ deductus eſt. Ibi aũt cũ mulieres viros oẽs interfeciſſent ſuos: virorum iperiũ aſpernatæ: regnaretq; hypſiphile thoãtis oli regis filia: eis vt teſtat̃ Statius ſuperatis. Iaſon ab hypſiphile

hoſpitio ſuſceptus eſt & thalamo.tādē cū redargutus ab Hercule Hypſiphilen prægnātē liqſſet: deuenit
ī Colchos:vbi cū florida iuuētute & formoſitate valeret a Medea colchoꝝ regis filia receptus ē:cui cū clā
ſe maritū futuꝝ ſpopōdiſſet ab ea doctꝰ ē/quo pacto Aeripides tauros et domare et iugo ſubigere poſſet
occidere draconē peruigilē:et eius dētes ſulcis imittere. & ex dētibus ſurgētes armatos in perniciē ſuam
cōcurrere fineret:& hoc pacto qualiter illi ad aureū vellus iter peruiū eēt:qui cū iuxta monita peregiſſet
oia:ī pdā deuenit optatā/et ea ſublata clā cū ſociis & Medea fugā arripuit.Sane vnū omnes nō tenuiſſe
iter in reditu ſatis cōſtat:cū Hercules & reliqui fere oēs ad propōtidem & heleſpontū veniſſe legātur:cū
Iaſonem ſcribāt oēs veteres hyberi hoſtiū intraſſe:et inde ad eā vſqꝫ partē deueniſſe: in qua diuiſus Hy/
ſter in adriaticū fertur:& eā intraſſe & in adriaticū deueniſſe:qđ Ariſto.vbi de mirabiliū auditu aſſerit di/
cens ꝙ eſto ibi loca innauigabilia ſint:Iaſonē nauigabilia feciſſe per cyaneas tendētem. Et ad probatio/
nem huius itineris dicit.quia loca illa per quæ Iaſonē iter feciſſe traditur admirandoꝝ plena & crebra per
eadē a iaſone altaria inueniri cōpoſita:et ī vna adriatici maris inſula dianæ tēplū a medea dedicatū. Præ
terea et oppidū Pola qđ ī noſtrū vſqꝫ æuū perſeuerat a Colchis colonis prio habitatū. Hæc meo iudicio
nauigatiōe nō ꝓbāt:imo potius poſſent firmare:ꝗ alii arbitrātur:iaſonē.ſ.ꝗdiu potuit naui peregiſſe iter.
inde obſtātibus nauigatiōi mōtibus portātibus ſociis nauē humeris ſuperaſſe montes & hyſtrū ciſalpinū
deueniſſe flumē:aras & altaria quæ narrātur peragrādo feciſſe.Sed quodcūqꝫ tenuerit iter: conſtat aureo
cū vellere in patriā remeaſſe:& illud vt Lactātius dicit:Creonti corinthioꝝ regi detuliſſe. Is autem cū ex
Medea duos ſuſcepiſſet filios:eiuſqꝫ opera iunior factus Eſon:& a filiabus trucidatus pelias:ſeu criminū
enormitate:ſeu alia ex cauſa fecerit:eā repudiauit. & vt dicit Lactan. Glaucē aſſumpſit vxorē.Seneca ve/
ro poeta in tragœdia Medeæ eū aſſumpſiſſe Creuſam Creontis regis corynthioꝝ filiā oſtendit. Ob quā
indignationē cū maleficiis Medea regiā et nouā coniugē vt aſſerit Seneca:vidiſſet exuſtā:ab eadē oculis
ſuis vidit quos ex ea ſuſceperat filios gladio laniari:et hinc ſubſequi poteſt qđ Lactātius aſſerit:eū Glau
cē accepiſſe. Tandē cū ob ſuū crimē Medea:ꝗ ab Egeo in cōiugē ſuſcepta fuerat aufugiſſet ab eo : iterū a
Iaſone Theſſalia pulſo vt aiunt ſuſcepta ē.& cū ea Colchos iterū tranſfretauit:oetamqꝫ ſenē Medeæ pa/
trē regno pulſum reduxit in regnū:& multa inſuper per Aſiā egit magnifica in tantū vt ibidē dei ritu colere
tur:& ſuo noī tēpla cōſtituerētur plurima. Quæ poſtea Alexandri Macedonis iuſſu forſan eius gloriæ iui
dētis demolita ſunt. qualis tamē illi fuerit finis aut vbi legiſſe nō memini. Huius hiſtoriæ tā ſuccinctæ reci/
tatæ:ꝗdā ſunt poetica fictione velata:quæ ſi poſſumus apetiēda ſunt. Legitur enim primo tauros æneos
habētes pedes:efflantes naribus ignes domuiſſe:Quos ego reor regni colchoꝝ ꝓceres iſuperabiles vi
ribus el atqꝫ ſpiritus fuiſſe:quos nō bello ſed orōne ac circūuentionibus ſuperatos puto:& in ſuā Medeę
qꝫ ſentē:tiā tractos populares ad ſeditionē diſpoſuiſſe. et ceſo per fraudē dracone peruigili.i. ꝓfecto cuſto
diæ regni:et ob eius mortē ꝗſi ſeminatis dētibus.i.diſſenſionū cauſis aduerſum ſeipſos armarēt Colchi. Iaſō pri/
et i bellū perſeuerātes adeo fatigarēt vt demū a Iaſone ſubigerētur facile atqꝫ diuitiis nudarētur et aureo mꝰ lōga
vellere.i. grege habēte ꝓcioſiſſimū vellus. Hūc arbitratur Plyniꝰ primū fuiſſe qui lōga naui nauigauerit. nauiuſus eſt.

De Thoante et Euneo iaſonis filius. Cap. XXVII.

THoas et Euneus filii fuere Iaſonis ex Hypſiphile vt ſatis patet per Statiū in thebaide. Creditū
qppe eſt eā prægnātē ex iaſone ad colchos eūte remāſiſſe. et vt cōphēdi pōt cū gemellos pepe
riſſet nec fas eēt apud lēniades maſculos alere:eā illos alēdos alibi trāſmiſiſſet:et dū ob dete/
ctū ſeruati patris facinꝰ regno pulſa fuiſſet et a piratis capta:atqꝫ Lycurgo regi Nemeo vēdita aut tāꝗ ſer
ua tradita nūꝗ poſtea illos vidit.q cū adoleuiſſent et cū Adraſto rege in thebanū bellū irent:audirētqꝫ eā
in ſylua Nemea caſus recit antē ſuos Adraſto:illā e veſtigio matrem cognouerūt:et iræ Lycurgi regis ob
male ſeruatum Opheltē filiū eā ſurripuerunt. Quid aūt ex eis poſtea actū ſit mihi incertū eſt.

De Philomelo Iaſonis filio qui genuit Plutum Cap. XXVIII.

PHilomelus vt ſcribit Rabanus in libro de originibus rerum:filius fuit Iaſonis:nec de eo habetur
aliud:niſi quia plutum genuit.

De Pluto Philomeli filio qui genuit Pareantem. Cap. XXIX

PLutus vt ſcribit Iſido.vbi de æthi. filius fuit Philomeli:de quo nl aliud niſi ꝗa genuit Pareantē.

De Pareante filio Pluti. Cap. XXX.

PAreantes filius fuit Pluti:vt ſcribit Iſidorus vbi ſupra:qui ibidē ait eū Paron inſulā tenuiſſe:eāqꝫ
et eius oppidū Paron de ſuo nomine nuncupaſſe cum primo minoia vocaretur.

De Polimila Eſonis filio. Cap. XXXI

POlymilas vt Leontius aſſerit filius fuit Eſonis:qui Leōtius dicit Eſoni præter hunc nullū fuiſ
ſe filiū. Verū ego plus fidei antiquitatæ famæ exhibeo:quia habemus Iaſonē Eſonis fuiſſe fi
liū ꝗ auctori nouo . Tamen poſſibile eſt Iaſonem fuiſſe binomium.

De Alcimedonte Ericthei filio qui genuit Epitropum. Cap. XXXII.

ALcimedontē filiū fuiſſe Ericthei Leontius dicit aſſerens a Pherecide recitari ab Alcimedonte
moriente Epitropū paruum filium ſuū Pelyæ fratri derelictum:quem cum mater Chironi nu/
triendum dediſſet grandis a Pelya colchos miſſus eſt.

De Epitropo Alcimedontis filio. Cap. XXXIII.

EPitropus ſecundum Leontium:filius fuit Alcimedontis cui vt refert Pherecides:a matre Chiro/
ni centauro alendus traditus eſt:& cum adoleuiſſet in patriam rediens Pelyæ patruo paternā
petiit hæreditatem:a quo colchos miſſus eſt vellus aureum quæſiturus.

De Pherita Crithei filio. Cap. XXXIIII.

p Herita filius fuit Crithei ex thyro ſuſceptus:vt in Odyſſea teſtatur Homerus.

De Amythaone Crithei filio qui genuit Melampũ & Biantẽ. Cap. XXXV.

a Mythaon vt in Odyſſea Homeri legitur:Crithei fuit filius ex Thyro ſuſceptus.hunc Home.dicit bellicoſiſſimũ fuiſſe hoiem:neq; de eo amplius niſi ꝙ Melampũ genuit & Biantem.

De Melampo Amythaonis filio qui genuit Theodamantẽ. Cap. XXXVI.

Melāpꝰ herbarũ ſcius.

M Elampus olim augur igẽs filius fuit Amythaonis:vt in thebaide teſtat̃ Stati.ibi.Sacra moueſre deũ ſolers tibi cura futuri.& infra per octouerſus.Scribit aũt Lactan.hũc filias Proeti regis ab inſania curaſſe:vt ſupra de proeto. & ſic vnã ex eis i cõiugẽ & regni portionẽ cõſecutus eſt: fuit ꝗppe Melãpꝰ iſte herbarũ artis peritiſſimꝰ vt veteres tradidere & theodamãtẽ filiũ ſuperſtitẽ reliqt.

De Theodamante filio Melampi. Cap.XXXVII.

t Heodamas filꝰ fuit Melãpi Statio teſte q dicit:Inſignẽ fama ſanctoq; Melãpode cretũ Theodamãta volũt,&c. Fuit iſte theodamas augur egregiꝰ adeo vt abſorto terræ hiatu Amphiarao apđ Thebas Adraſtus & reliq pricipes q ſecũ Thebas obſidebant eũ abſorti loco ſubſtituerũt.

De Biane ſeu Bya Amythaonis filio qui genuit Manthionem & Anthiphatã. Cap.XXXVIII.

b Ias Amythaonis fuit filꝰ:vt Theodõtius dicit:ex quo Home.hyſtoriã refert q̃liter Pyro Nelei filia nupta ſit quæ qđ ſupra vbi de Pyro ſcribit̃ plene:nec de eo aliud legitur niſi ꝙ cũ cõiuge habitauerit apud pylũ Nelei ciuitatẽ:& ꝙ ex ea ſuſcep erit duos filios Manthionẽ & Anthiphatem.

De Manthione Biantis filio qui geuuit Clitonem & Polyphidẽ. Ca. XXXIX.

m Anthion vt in Odyſſea ſcribit Homerus filius fuit Biantis ex Pyro.nec ex eo aliud refert niſi ꝙ genuit Clitonem & Polyphidem.

De Clitone Manthionis filio. Cap.XL.

C Liton Manthionis fuit filius:vt in Odyſſea teſtatur Homerus vbi dicit:ꝙ cũ eſſet forma & decore conſpicuus eũ ab aurora raptũ.nec vltra vſquã cõparuiſſe: dicit tamen Barlaam hunc ad orientales partes abiiſſe & ibidem de reditu in patriam nõ curans quibuſdam populis imperaſſe: & ob id fictum eum ab aurora raptum.

De Polyphide Manthionis filio:qui genuit Theoclimenem. Cap. XLI.

p Olyphides filius fuit Manthionis vt Homerus dicit in Odyſſea vbi eũ egregiũ fuiſſe vatẽ aſſerit et Amphiarao i bello thebano ab hiatu terre abſorto ſubſtitutũ ab argiuis:vbi Statius Amphiarao ſuffectũ dicit Theodamantem Melampi filium:hic Theoclimenem genuit.

De Theoclimene Polyphidis filio. Cap.XLII.

t Heoclimenes:vt in Odyſſea placet Homero:filius fuit Polyphidis & cũ moraret̃ in Argo ciuitate & haberetur augur iſignis:ibi hominẽ interfecit:ob quã cauſam cũ inde diſceſſiſſet & in Pylon ciuitatẽ veniſſet ex inde Thelemacho filio Vlyſſis abiit Itacham.

De Antiphate Biantis filio qui genuit Oicleum. Cap. XLIII.

a Ntiphates.vt aſſerit Homerus i odyſſea:filius fuit Biæ ex pyro cõiuge ſuſceptus.nec ex eo aliud habetur niſi ꝙ genuit Oicleum.

De Oicleo Antiphatis filio q genuit Amphiaraum. Cap.XLIIII.

o Icleus eodẽ Homero teſte filius fuit Antiphatis & amphiaraũ vatem genuit:quẽ nõnulli Lyncei regis argiuorũ ex Hypermeſtra filiũ fuiſſe arbitrantur.

De Amphiarao filio Oiclei q genuit Alcmeonẽ:Amphilocũ & Catillũ. Cap.XLV

A Mphiaraꝰ qoqcqd alii dicãt:Oiclei fuit filꝰ:vt i odyſſea teſtat̃ Home.& Statꝰ i thebaide dicẽs:Tãdẽ ꝓrũpere ad actꝰ Oiclides &c.Hic aũt iter cæteros augures veteres clarior hẽtur.q cũ adraſtꝰ argiuꝰ rex bellũ aduerſꝰ Thebanos initurꝰ eẽt:mõtẽ vna cũ melãpo viſurꝰ qđ futurũ eẽt argiuis ſi bellũ aduerſꝰ thebãos aſſumerẽt:aſcẽdit:& cũ iter alia vidiſſet ſe ſi i bellũ iret:nõ rediturꝫ i patriã:latebras petiit:& Eriphile cõiugi ſuę:ex q̃ iam quoſdã ſuſceperat filios:tãtũ tãq̃ fidiſſimę latebras ſuas patefecit.Sane cũ iſtarẽt argiui pricipes:vt i thebãos irẽt eũq; ſolũ perqrerẽt:nec iuenir̃ poſſẽt:cõtigit vt Eriphilę argię filię adraſti cõiugis Pollynicis videret monile:qđ oli Vulcanꝰ Hermioni priuignę ſuę & cõiugi Cadmi dono dederat:& illđ deſideraret:& ide cũ argia i cõpoſitionẽ veniẽs:monili ſuſcepto Amphiaraũ patefecit:vt i thebaide pleniꝰ ſcribit Statiꝰ.Sic igr̃ Amphiaraꝰ cõiugis fraude detectꝰ cũ aliis argiuorũ pricipibꝰ nõ reditꝰ iuit i bellũ: i quo dum die quadã armis & curru iſignis proeliũ itraſſet atq; acriter i thebanos pugnaret:repẽte terræmotu facto ingẽti:& ea i parte in q̃ cõſiſtebat voragine telluris patefacta abſorptus eſt cũ maxia ſuperſtitũ perturbatione.hũc Statius armatũ viuũq; l cõſpectu ditis deſcẽdiſſe deſcribit:& poetico more multa peroraſſe dicit:quæ ad ꝓpoſitũ nil afferũt.Fuit tamẽ ea tẽpeſtate tãta veteribus cæcitas:vt quẽ dei iudicio a terra abſorptũ cernerẽt:amicũ dei:imo deũ etiã exiſtimarẽt:eiq; ea i parte i q̃ abſorptũ nouerãt tãq̃ deo tẽplũ cõſtruerẽt & aras dicarẽt & ſacra cõficerẽt:& ritu dei illũ colerẽt.huiꝰ ãt iuẽtũ i libro naturalis hyſtoriæ dicit Ply.fuiſſe ignifpicã:qđ vtrũ credã:neſcio.memini ãt legiſſe apđ caldeos Nẽbroth opus fuiſſe q per multa ſæcula ꝓceſſit Amphyaraũ.

les. Eriphi/viti pro/ditio

De Alcmeone Amphyarai filio. Cap.XLVI.

a Lcmeon amphyarai vatis & Eriphiles fuit filius.huic amphiaraus i bellũ ire coactus nequitiã in ſe Eriphiles aperuit:eiq; future mortis ſuæ vindictã reliquit:qui defuncto patre memor præcepti tempore ſumpto vt paternam pietatem ſeruaret:in matrem impius factus eſt: eamq; peremit.

De Amphilocho amphiarai filio. Cap. XLVII

a Mphiſlochus vt i odyſſea dicit Hom. filiꝰ fuit amphiarai ex eriphile ſuſceptus: nec de eo legi ãpliꝰ.

De Catillo Amphiarai filio q genuit Tiburtinũ Catillũ & Coracẽ. Cap XLVIII

CAtillus: vt ait Solinus in libro mirabiliũ: filius fuit Amphiarai: de quo ſic ſcribit. Catillus. n. amphiarai filiꝰ poſt ꝓdigialẽ patris apud Thebas interitũ odelaui iuſſu cũ omni fœtu ver ſacrũ miſſus tres liberos in Italia ꝓcreauit: Tiburtum: Coracem & Catillum: qui depulſis ex oppido ſicilię veteribus ſicanis a noie Tyburti fratris natu maximi vrbẽ vocauerũt. hoc ille.

De Tyburtino ſeu Tyburto Catilli filio. Cap. XLIX

TYburtinus ſeu Tyburtus filius fuit Catilli ſcd'm Solinũ: & ab eo quia natu maior eſſet: tybur ciuitas a fratribꝰ denominata eſt. Plynius aũt vbi de naturali hiſtoria dicit. tyburtes multo ante Romã originẽ habuiſſe: & apud eos dicit extare tres ilices tyburtino eorum cõditore vetuſtiores apud quas inauguratus traditur. tradũt autem eũ. ſ. Tyburtinũ filium fuiſſe Amphiarai qui apud thebas obiit vna ætate ante Iliacum bellum. Tybureſ antiqui.

Ee Catillo Catilli filio. Cap. L.

C Atillus Catilli filii Amphiarai fuit filius: vt aſſerit Solinꝰ vbi ſupra: Qui ſicut Cato facit teſtimonium Archas fuit: & claſſis Euandri præfectus & tyburis conditor. Tyburtiſ cõditor.

De Corace primi Catilli filio. Cap. LI

COrax (vt Solinus de mirabilibus mũdi dicit) filius fuit Catilli: eius. ſ. qui filius fuit amphiarai & vna cũ Tyburtino: & catillo fratribus vrbẽ cepere Siculorum haud longe a Roma: quam vt ſupra dictum eſt: a Tyburtino fratre maiore Tyburim vocauerunt.

De Salmoneo Aeoli filio qui genuit Tyro. Cap. LII.

SAlmoneus: vt dicit Lactan. filius fuit æoli: & apud Elydẽ regnauit: homo inſolẽs & iportabilis. q cũ nõ eſſet regia ſublimitate cõtentus: conatus ẽ ſe deum eẽ ſuis oſtẽdere: & fabricato æneo põte i ſublimi/ adeo vt elydis partẽ deſuper tegeret ſuper eo currus agitari faciebat: q tam ſuo ſtrepitu ꝙ põtis ærei ſonoritate in tã grãdẽ ſonũ veniebat vt tonitruũ videreť: qđ cũ ex i prouiſo faceret inſtar tonitrui ſubditos exterrebat. Præterea ex excelſo ignitis facibus in ſimilitudinẽ fulminũ iaculabať ſtantibus ſatellitibus eius intentis vt fulminatꝰ quilibet: ſi face iniecta nõ periret: gladiis iuſſu ſuo occideretur: & hac fatuitate ſe Iouẽ fulminãtem arbitrari volebat. Verũ deus veſaniam hanc nõ diu paſſus eſt: qnimo eũ vero fulmine percuſſum deiecit ad inferos: vt ait Vergilius. Vidi & crudeles dantẽ Salmonea pœnas. Dũ flãmas Iouis & ſonitus imitatur olympi &c. Huic tantum vnica filia Tyro ſuperſtes fuit. Salmonei elatio.

De Tyro filia Salmonei. Cap. LIII.

T Yro vt i odyſſea placet Ho. filia fuit Salmõei regis Elydis & ex ea iuxta Enipheũ fluuiũ Neptũnꝰ trãſformatus in ſpeciẽ eiuſdẽ flumis cũ illã opp̃ſiſſet duos ſuſcepit filios Neleũ & peliã: vt ſuprade eis dictũ ẽ: ꝙ poſtea nupſit Critheo filio æoli & ei peperit Eſonẽ: Pheritã: & Amythaonã

De Iphiclo filio æoli qui genuit Podarcem. Cap. LIIII.

IPhiclus vt ait Lactan. æoli fuit filius: & cũ potẽs eſſet: boues Tyro filiæ Salmonei & matris Nelei: qui Neleo debebantur ſurripuit atq; detinuit: donec Biantis generi Nelei: aut Melãpi auguris fratris ſui opere reſtitueret. Nam hic eſt: qui cũ nõ poſſet filios procreare: habuit a Melampode ſeu a Bya: vt ſerpentis venenũ potaret: quo potato cõfeſtim Podarcẽ genuit. Dicit Leontius venenum ſerpentis herbã eſſe: ex qua ſi guſtauerit ſerpẽs illico morietur: ſterilibus aũt cõfert.

De Podarce filio Iphiclei. Cap. LV

P Odarces: vt Lactantius aſſerit: Iphiclei fuit filius: nec de eo aliquid plus habemus.

De Siſypho Aeoli filio qui genuit Glaucum & creontem. Cap. LVI.

SIſyphus æoli fuit filius: vt ſatis per Ouidiũ patet dicẽtẽ. Reddit vbi æolidẽ ſaxũ graue Siſyphõ vrget &c. & Horatius in Odis dicit: Siſyphus æolides &c. Vbi aduertẽdũ Siſyphos fuiſſe duos: & ſic æolos de neceſſitate fuiſſe plures: q̃q̃ duos tãtũ fuiſſe dicat Lactã. Sed primo de Siſyphis videamꝰ. Siſyphus primꝰ cõtẽporaneꝰ fuit Danao argiuoꝝ regi: ſeu ſaltẽ Lynceo ægiſti filio: q Danao ſucceſſit i regno. nã vtrũq; teſtať Euſeb. I lib. tẽpo. Dicit. n. eũ ephyrã ciuitatẽ: quã poſtea Corynthꝰ Oreſtis filiꝰ a ſe corynthũ appellauit Danao regnãte cõdidiſſe ãno. ſ. mũdi. iii. M. dcc. xxix. nec multo poſt dicit ſcd'm alios eũ. ſ. Siſyphũ cõdidiſſe eã Ephyrã ãno. xv. regni Lyncei: q fuit ãnꝰ mũdi. iii. M. dcc. xciiii. & hic Corynthioꝝ rex dictꝰ ẽ. i. Ephyre. nã q Corynthioꝝ reges dicti ſũt: lõge poſtea iceperũt. ſ. circa ãnũ mũdi. iiii. M. c. regnãte latinis Aenea ſyluio & Atheniẽſibꝰ Melãthõe p̃re Codri: & fuit rex eoꝝ primꝰ Aletiꝰ. & ſic iſte eiꝰ æoli fuit filiꝰ: cuius & critheus & Salmoneus & Iphicleus & alii hoꝝ contẽporanei. & huius fuit cõiunx Merope filia Athlantis de quo Ouid. ſeptima mortali Merope tibi Siſyphe nupſit. Et huius fuere filii qui ſequũtur Glaucus & Creon. Fuit & alter Siſyphus: & hic æoli pariter filiꝰ. & de hoc ſuperiores auctoritates teſtãtur potius ꝙ de quo dictũ eſt: & hic ægeo Athenis regnãte fuit. Nã vt dicit Lactan. cũ iter duo maria. ſ. ioniũ & ægeũ mõtẽ poſitũ. q iſthmos dictꝰ eſt: ſiſyphꝰ crudeli latrocinio occupaſſet: hac pœna mortaliũ paſcebať: vt hoies ꝑgrauãs ingẽti ſaxo necaret. Seruiꝰ vero dicit. ꝙ cũ trãſeũtes cepiſſet reſidẽs in ſcopulo ad lauandos ſibi pedes aduocabat: itẽtos officio calce illos ex ꝑrupto ꝑcipitabat i mare. Hũc aũt dicit Hom. morã traxiſſe i Ephyra ciuitate argiuoꝝ: ꝙ poſtea corynthꝰ dicta. Alii inſuper dicũt ꝙ hic ſecretarius fuerit deoꝝ. & qa ſecreta mortalibus reuelaſſet: apud inferos dãnatus ẽ: hac pœna vt ſẽper ſaxũ ingẽtis põderis euoluat: vt ait Ouid. Aut petis aut vrges ruituꝝ Siſyphe ſaxũ &c. hũc

Theſeus vt ſupra vbi de eo ſcripſimus: occidit: q ſi fili⁹ æoli fuit: eſſe nõ potuit eius æoli cui⁹ ſuperior fuit. Siſyphus: qui lõge fuit antiquior. Nec potuit eſſe æoli regnãtis apud Lyparã: cũ hic iã mortu⁹ eſſet anteq̃ ille naſceret: & ſic videt tres fuiſſe æolos: quos indifferẽter poetæ vẽtorũ deos ſeu oẽs vnũ vẽtorũ deum

Quid ſit ſaxũ uoluere. nominant: huius ſiſyphi ſunt qui credant Vliſſem fuiſſe filiũ: vt vbi de eo dictũ eſt. Saxũ aũt ſurſum deducere & demũ ad inferiora dimittere. dicit Macro. ſuper ſomnio Scipionis intelligi debere, eũ inefficacibus laborioſiſq; conatibus vitã terere: quod profecto prædonum eſt.

De Glauco filio Siſyphi qui genuit Bellerophontẽ. Cap. LVII.

g Laucus vt i Iliade ait Home. filius fuit Siſyphi regis Ephiræ. nã i perſona Glauci hui⁹ Glauci nepotis aduerſus Diomedẽ pugnãtis apud Troiã oẽm genealogiã eiuſdẽ Glauci deſcribit vt ſeqt.

De Bellerophonte Glauci filio qui genuit Laodamiã Iſandrũ & Hyppolochũ. Cap. LVIII.

BEllerophon vt i p̃dicta Glauci orõne ad Diomedẽ: filius fuit Glauci p̃dicti. Fuit equidẽ Bellerophon iſte iuuenis inclyto decore cõſpicuus & inſignis: virtutis eximiæ. Hũc regẽ Ephyræ fuiſſe dicit Home. qui a Prœto rege argiuorum regno priuatus: apud eũ eo iubẽte diuertit. Cuius vxor Anthia ſeu ſecundũ Lactan. Stenobe formoſitate eius capta in ſuã cõpellauit libidinẽ: r ennuẽtemq;: quod ei vim voluiſſet inferre Prœto accuſauit. Qui indignatus cũ noluiſſet occidere eũ: litteris in quibus iubebatur occidi. Ariobati ſocero ſuo deferendas tradidit illi. Bellerophon aũt in Lyciã veniens ab Ariobato vt moreretur ad occidendã Chymerã miſſus eſt. Erat eni Chymera mõſtrũ: vt vbi ſupra de ea dictũ eſt. Bellerophon equo peſago ſumpto, euolauit ad illã atq; occidit. Inde cũ eſſet Ariobati aduerſus ſolimiſſos bellũ: de virtute Bellerophontis cõfidens: illũ miſit in pugnã. Qui æque ſolimiſſos expugnauit atq; fugauit. Tertio aduerſus Amazonas inſultãtes in eũ: arma arripi iuſſit. Bellerophon aũt ſuperatas in terminos redire cogit. quę cũ vidiſſet rex eius miſertus eſt: & Achimenẽ filiã ſuã Anthie ſororem vt dicit Lactan. dedit in cõiugẽ cũ parte regni: ex qua ipſe ſuſcepit Iſandrũ Hyppolochũ & Laodomiam. Stenobe aũt ſeu Anthia cũ reſciſſet eũ a patre honoratũ ſeipſam interemit. Et vt placet Seruio: ob hoc crimẽ Prœti filiæ i inſaniã deuenere. Ex eo vero qđ hic fictũ eſt: ſic ſentit Fulgẽti⁹. Dicit. n. Bellerophontẽ q̃ſi βοιλnφοροντ: qđ nos latine ſapiẽtiæ cõſultorẽ dicim⁹: qui libidinẽ ſpernit: id eſt ãthiã. Anthion. n. grece cõtrariũ latine dicitur, quæ anthia prœti cõiũx eſt quia prœtos pamphilia ligua ſordidus dicitur: & cuius vxor libido niſi ſordidi eſt: & bona cõſultatio: ideſt bellerophon qualẽ equũ ſedet niſi pegaſum, q̃ſi pegaſion. i: fontẽ æternũ. Sapiẽtia eni bone cõſultatiõis æternus fons eſt. ideo pẽnatus quia mũdi naturã

chimęra. vniuerſam celeri cogitationũ theoria colluſtrat. Prætetea Bellerophon Chymerã occidit. Chymera eni quaſi chymeron. i. fluctuatio amoris quã tricipitẽ dicit Fulgẽ. & ideo tricipitẽ: quia tres amoris ſint actus:

Actus amoris tres hoc eſt incipere: perficere: & finire. Dũ. n. amor nouiter venit: vt leo feraliter inuadit. q capra in medio ſit vel fingatur: profecto libidinis eſt: ea videlicet cauſa q animal ſit in libidinẽ valde pronũ. At vero q poſtremo draco dicitur. quia poſt perfectionẽ vulnus det pœnitentiæ venenũq; peccati &c. Sed quicqd dicat Fulgen. hoc habet hiſtoria: chimęrã montẽ eſſe Lyciæ in ſũmitate flãmas euomens. Demũ leones paululum inferius inde alens: & poſtremo in radicibus ſerpentũ abundãs. quæ cũ illũ redderẽt inhabitabilẽ: & circũadiacentibus noxiũ. Bellerophon vt alibi dictũ eſt: his nociuis ſublatis habitabilẽ reddidit. Pręterea videtur placere Plyn. in lib. naturalis hiſtoriæ ab hoc primo equo vehi cõpertũ.

De Laodamia Bellerophontis filia & Sarpedonis matre. Cap. LIX.

l Aodamia filia fuit Bellerophontis & Achimenis cõiugis eius. hæc aũt cũ virgo formoſa eſſet Ioui placuit: qui cũ ea cõcubuit: & vt dicit Home. ex ea Sarpedonẽ peperit: q poſtea rex Lycie fuit.

De Iſandro Bellerophontis filio. Cap. LX.

ISander. vt Home. ſcribit in iliade: filius fuit Bellerophontis & Achimenis. & cũ eſſet bellũ iter lycios & Solimiſſos aduerſus ſolimiſſos acriter pugnans occiſus eſt.

De Hyppolocho Bellerophontis filio: qui genuit Glaucũ. Cap. LXI.

h Yppolochus vt ſupra dicit Home. Bellerophõtis fuit filius ex quo nil aliud recitat niſi q Glaucũ genuerit.

De Glaucho Hyppolochi filio. Cap. LXII.

GLauchus Hyppolochi fuit filius vt ipſemet in iliade interrogãti Diomedi dicit. Nam cũ iſte troianis veniſſet adiutor: & die vna aliquãdiu aduerſus diomedẽ pugnaſſet cũ eo tãdẽ i collogum venit & inter alia qualiter a Siſypho per Glaucũ: & per Bellerophoutẽ: & hyppolochũ natus ſit: recitauit: ob quã recitationẽ memor factus Diomedes veteris amicitiæ pręděceſſorũ ſuorũ ſecum cõuenit: ne amplius inuicem pugnam inirent. & hincinde datis ſumptiſq; muneribus diſceſſerunt: iſte tamen Glaucus in pręlio poſtea occiſus eſt.

De Creonte Siſyphi filio qui genuit Creuſam. Cap. LXIII.

CReon rex fuit corithiorum & Siſiphi filius: vt Medeę verbis i tragędia eiuſdẽ Seneca poeta demõſtrat dicẽs. Nõ veniat vnq̃ tam malus miſeris dies. Qui ꝑle fœda miſceat ꝑlem iclitã Phebi nepotes ſiſyphi nepotibus &c. Credo hic intelligi creontẽ hũc ſiſyphi latronis fuiſſe filiũ: & ob id Medea tãq̃ ex turpi genere ꝓcreatos ſiſyphi nepotes hic reſpuit filiis ſuis cõſãguieos futuros

De Creuſa Creontis filia deſponſata Iaſoni. Cap. LXIIII.

Reuſa vt ſatis ꝓximo ſupra patet filia fuit Creõtis corithiorum regis: & deſpõſata Iaſoni. quãobc rem indignata Medæa cãtaminibus ſuis ignẽ inextinguibilẽ ſcrineolo incluſit: illudq; firmatum tanq̃ iocale aliqnod ad eius gratiam filiis promerendã eidem creuſæ per filios paruulos miſit: quæ cum viſura quid muneris mitteretur ſcrineolum apperuiſſet: euolauit ex illo ignis confe/

ſium, qui creuſam regiamq́ creontis exuſſit omnẽ: cum iam Medeæ filii præmoniti diſceſſiſſent.

De Cephalo Aeoli filio qui genuit Heſperum. Cap. LXV.

Cephalus Aeoli fuit filius: vt de eo loquẽs carmẽ ſonat Ouidii vbi dicit Aſpicit æolidẽ ignota ex arbore factã &c. Huic fuit vxor Procris Erićtei regis filia. Eã tñ dicit Serui⁹ Hyphili fuiſſe filiũ. Fuit & hic ab aurora dilectus. q̃ vt dicit Serui⁹: illi dedit canẽ vocatũ Lelapam et haſtilia duo oia q̃ vellet cõtingẽtia: eo ꝙ venatiõibus delectaret̃: cui cũ eius poſtularet amplexus: reſpõdit. Cephalus ſe iuſiurandũ habere cũ cõiuge mutuæ caſtitatis. Cui aurora caſtimoniã Procris q̃ſo trãſformat⁹ experiaris. Qui cũ ſe mercatorẽ finxiſſet & munera ingẽtia ꝑmiſiſſet: eã in ſuũ deſideriũ flexit: & turbatus ſe maritũ cõfeſſus eſt. Ouidius vero dicit ꝙ cũ Aurora Cephali vteret̃ amplexu. et hic nil præter Procrim amaret ab Aurora indignante dictum. Siſte tuas ingrate quere las Procrin habe dixit: ꝙ ſi mea prouida mens eſt: Non habuiſſe voles &c. Quibus auditis cœpit Cephalus de pudicitia cõiugis ſuſpicari & experturus in mercatorẽ ſe tranſtulit: & domũ veniens ſuã cum omnia caſtitati cõgruẽtia cerneret a cœptis deſiſtere voluit. Tandem perſeuerans in propoſito muneribus pactus eſt eius cõcubitũ: quo facto ſe Cephalum demõſtrauit. Procris autem criminis cõſcia erubeſcẽs in ſiluas abiit & adheſit Dianæ: cœpitq́ vna cum ea venari: cui Diana canẽ dedit & iaculũ. Porro cum precibus ad ſe reuocaſſet. Cephalus ab ea canem & iaculum habuit. Ipſe autem venationibus vacans more ſolito ferueſcente ſole ſecedebat in vmbras: auram refrigerii cauſa cantu vocans Ruſticus autẽ quidã nympham vocari putans procri rettulit: quæ zelo percita: vt videret quænam eſſet quæ vocata accederet inter virgulta vallis ſe abſcondit. Et cum audiſſet Cephalum blanda voce Aurã vocantẽ: mouit ſe paululũ: vt videret quod vidiſſe noluiſſet. Cephalus viſo virgultorũ motu: ferã ratus iniecit iaculum: & inaduertens vulnerauit vxorem. quæ vlnis eius ſuſcepta: orans ne Aura loco ſui duceretur vxor a cephalo expirauit. Anſelmus aũt videtur credere hanc aurã fuiſſe fœminã: & ſcribit cephalum ex ea ſuſcepiſſe filium Heſperũ: quod & Theodontius arbitratur: & ſic erit hyſtoria & non fictio quod narratur.

De Heſpero Cephali filio. Cap. LXVI.

Heſperus alter a ſuperiori filius fuit Cephali et auræ ſeu auroræ: vt dicit anſelmus: vbi de imagine mũdi: de quo nomine excepto nil aliud reperitur.

De Athamante Aeoli filio qui genuit Phrixũ Hellem Clearcũ et Melicertem. Ca. LXVII.

Athamas rex filius fuit Aeoli: vt ſatis per Ouidiũ patet: ex quo talẽ hiſtoriã Seruius refert. Dicit eni ꝙ Athamas habuit Nephulen vxorem: ex qua ſuſcepit Phrixũ et Hellem. Verũ cum inſania liberi patris cõcitata in ſyluas abiiſſet: Athamas filiis eius Inoem Cadmi filiam ſuperinduxit nouercam. Quæ vt in nouercarũ mos eſt: priuignis exitiũ machinata cum matronis egit: vt frumenta ſerenda corrumperent: quo peracto fames valida ſubſecuta eſt. Tandẽ cũ ad cõſulendum Appollinem miſiſſet athamas: Ino eum: qui miſſus fuerat: doloſe corrupit: egitq́: vt referret ab oraculo dictum nephiles filios ad famem auferendam immolandos: quos et ipſa accuſauerat: ꝙ frumenta incendiſſent. Athamas autem inuidiam plebis timens Phrixum et Hellem publice arbitrio commiſit nouercæ: clam autem illis ſalutare conceſſit remediũ: egitq́ vt phrixus aureum abduceret arietẽ. Qui Iunonis nutu monitus vna cum Helle ſorore ſua illum conſcendens mortem euitauit & abiit. Inde ſuperaddit Ouidius. Iunonẽ excitaſſe ab inferis furias in Athamantẽ: quæ veniẽtes in aula in qua forte tũc erat Athamas: eũ colubribus iniectis in tantam deduxerunt inſaniam: vt dum videret Inoem ad ſe venientem cum duobus filiis Leenam illam crederet. & filios ſuos leenæ catulos: quamobrem emiſſo clamore ingenti in eos irruit et Clearcum ex filiis alterũ ex vlnis matris excerptũ totis viribus illideret ſaxo. Quod Ino videns territa cum Mellicerte filio altero fugiens: ſe ex rupe quæ Leucothea dicitur pręcipitem dedit in mare. Quid tandem de Athamante factum ſit nullum extat veſtigium. Iunonem regnorũ & diuitiarũ deam thebanis infeſtam ſæpiſſime poetæ dicunt. Propter crebram regum apud eos mutationẽ ex qua profecto populis mala conſequuntur plurima. Verum quod ad athamantem ſpectat dicit Barlaam Inonis odium in priuignos egiſſe: vt opere cuiuſdam arietis nutritoris Phrixi phrixus ipſe cum ſorore Helle cum omni ornatu regio: & theſauro aufugerent: quod Ino dolens non tantum athamantem infeſtabat iurgiis ꝙ regũ ſpoliaſſet diuitiis: & ſplendore regio: ſed omẽs regni proceres in eum tanquam in regni deſolatorem incenderat: quibus impulſus athamas: & in Inoem accẽſus. non in eam ſolum ſed & in filios: quos ex ea ſuſceperat die quadam more furentis irruit: & ſecutum exinde eſt quod ſupra dictum eſt.

Nouercæ odiũ.

De Phrixo & Helle filiis Athamantis qui Phrixus genuit Cythorum. Cap. LXVIII.

Phrix⁹ & Helles filii fuere athamãtis regis & Nephiles i quos dũ Ino nouerca machinaretur mortem: ipſique: vt dicit Lactantius per inſulam ferrẽtur incerti: eis a matre aries aurei velleris apparat⁹ eſt. Seruius autẽ ſupra dixit a patre: eaque iubente illum conſcenderunt ãbo colchos vſque petituri ſalutẽ. Quos cum per mare deferret aries: cõtigit: vt helles perterrita caderet in pontum: & confeſtim a vertigine raperetur aquarum ex quo ſecutum eſt vt æternũ filii cognomẽ ponto imponeret Nam ab ea demerſa de cætero ſemper Helleſpontus illa maris particula i qua periit appellata eſt. Phrixus autem incolumis deuenit Aeẹtam colchorum regem: & cũ ab eo comiter fuiſſet ſuſceptus: iuxta matris imperium arietem ſacrauit ſuperis. Alii Marti tantum conſecratum volunt. Et vt ſcribit Pomponius mela iuxta phaſis fluminis hoſtia oppidum a Themiſtagora mileſio conditũ eſt & phaſim denominatum: penes qď Phrixi templũ: & lucus fuit nobilis aurei velleris ariete Phrixo

helle ſpõtus vnde

tandem Aeęta filiam dedit in cōiugem puto ego calciopem: Verum cum oraculo dicēte audiſſet vt ſibi caueret ab Aeoli prole: ſciretq́ Phrixū Aeoli nepotē: eſto illi filiā in cōiugē dediſſet: & iam Phrixus ex ea filios ſuſcepiſſet: ſibi magis timēs: q̄ genero parceret ad euitandū periculū illi ꝓnunciatū Phrixū interfecit incautum. Quod autem hic fabuloſum videtur: & ſi ſupra ſecundū opinionē Barlaæ expoſitum ſit: libet aliorum ſenſum apponere. Sunt ergo qui dicant Phrixo & Helli nauem ad fugam fuiſſe paratam cui aureus aries eſſet iſigne. Euſebius autem dicit a paleſato affirmari arietem vocatum fuiſſe nutritorem: per quem a nouercalibus inſidiis liberati ſunt. Sed quid ergo diis ſeu Marti cōſecratum fuit a Phrixo ſi nauis tantū aut aries nutritor fuit? Ego autem quod dicit Barlaam aut verum: aut veritati proximū reor: & ꝙ a matre ſit illi aries apparatus ſic poteſt intelligi. Diximuꝰ enim ſupra eam non mortuā: ſed in ſyluas aufugiſſe: quæ viuens potuit tanq̄ conſcia filio reuelaſſe theſauri locum & ſic arietem aureum præparaſſe. Marti autem ideo conſecratus eſt aries: vt intelligamus reges cōſecrare theſauros & ſeruare vt eis opitulantibus volentes bellum poſſint inferre: aut a ſe inſtante opportunitate repellere. Scribit inſuper Euſebius hoc ſecundū quoſdam fuiſſe regnante Athenis Erictheo: argis vero Abante anno mundi. iii. Mil. dccc. xx. Secundū autem alios regnante argis Proeto. anno vero mundi. iii. Mil. dcccxliii.

De Cythoro Phrixi filio. Cap. LXIX

CYthorus filius fuit Phrixi: vt in coſmographia teſtatur Pomponius. Dicit enī circa partheniū amnem inter alias eſſe Cythoſorum ciuitatem a Cythoro phrixi filio poſitā. hic cum aliis phrixi filiis: vt dicit Lactantius: Phriſo occiſo: intrauit mare: vt ad Athamantē auum aufugeret: ſed naufragio vexatus ab Eſone Iaſonis patre: vna cū fratribus ſuſceptus eſt: nomina tamen fratrum non vidimus.

De Clearco & Melicerta filiis Athamantis. Cap. LXX.

c

Learcus & Melicerta filii fuere Athamantis: ex Inone cadmi filia: vt ſupra dictū eſt. Hi tamē: vt præmōſtrauimus paruuli periere. Nam Clearcus ſaxo illiſus a patre obiit. Melicerta autē cum ſe vna cum eo Ino mater dediſſet in vndas abſorptus eſt. Aiunt tamen venerem miſertam eorum oraſſe Neptūnum vt numero deorū maris illos iungeret: quod factū eſt: & ob id Ino leucothoe vocata eſt: a rupe ex qua ſe deiecit in mare. Latine tamen matuta dicitur: Melicerta vero palæmon dictus eſt: qui latine ſonat portunus: & veneratione præcipua templis & ſacris ritu deorū culti fuere iam dudum. Seruius autem dicit Melicertam a boeotia nauigio Iſthmos adiiſſe: eiuſq́ demum ab æthiope rege ſuſceptū: & Iſthmia ſacra quæ in honorē Neptunni celebrabantur facta Melicerthia: & hinc eſt ꝙ a Neptunno numero deorū aſcripti ſunt. Tpeodontius addit cauſam dicens ꝙ cum Ino forma valeret: & ætate: & Melicerta ſpecioſiſſimus fuiſſet puer: & fugientes nauigio deueniſſent ad Siſyphū qui & æthiops a nonnullis vocatus eſt: ipſum æthiopem in libidinē pronum eorum abuſum fuiſſe concubitu: & in præmiū eius eos maris feciſſe deos: & ſic apparet Venerem pro eis interpellaſſe. et alibi dicit idem Theodōtius æthiopem illos profugos portui præfeciſſe: eiſq́ in quotidianos ſumptus prouentus omnes ex portu dediſſe & hinc illis nomina immutata.

Cur auctor Alexādrū Macedonē & Scipionē africanū iter Iouis filios nō apponat. Cap. LXXI.

Scipio.

p

Oteram ſi placuiſſet tam ampliſſime tertii Iouis proli duos illuſtres addere viros Alexandrum ſcilicet Macedonē aſiæ domitorem/ et Publium Cornelium Scipionem: cui conceſſum eſt et hiſpanias ab afris occupatas recuperare: & ipſos afros romanis ſubigere. Verū quoniā iam horum æuo in deſuetudinem abiiſſe videtur ſtultitia vetus illa qua gloriabantur inſignes fictionibus generi deorum aſcribi: et illa aduenerant ſæcula: in quibus per virtutem claritas quęreretur: hac extuliſſe illos fictione potius q̄ ſplendor videretur ridiculum: omittendos cenſui. Præterea quod ambitione quęritur atq́ fraude: aut taciturnitate reſpuitur: non ſatis iuſte cōceditur. Paſſus enim primo Alexander eſt fabulari Iouem anguis in ſpeciem cum olympiade matre mixtum et ſe genitum ex concubitu illo: inde iam non contentus titulorum multiplicium: quos fortuna audaciæ ſuæ fauens ſplendori addiderat ſuo: et quod ſatis vulgi fabula non videbatur quęſitum: fraude Iouem in patrem ſibi quęrere conatus eſt: ſacerdotibus ad hoc āmonis lybici ſubornatis. O inſipidum inclyti iuuenis deſiderium: malle potius ſe adulterio q̄ ex connubio genitum: malle matrem habere inceſtuoſam potiuſq̄ pudicam: malle draconis ſe filiū credi q̄ Philippi clariſſimi regis: et potius ſpurium q̄ legitimū arbitrari. O mortalium mentium: non ſolum inanis: ſed deteſtanda gloria. is qui continue in oculis amicorum patiebatur mortalia per mendaciorum faſcinationes ab eiſdem ſe immortalem exiſtimari cupiebat inſipide. Sed quid tandem/ hanc ob cauſam reiicitur merito: ne fraude gaudeat qui virtute poterat laudari. Scipio autem et ſi murmure vulgi diceretur a Ioue in ſpeciem ſerpentis in cubiculo matris verſato genitus: et ob id: et quoniā noctu eunti in capitolium nūq̄ latrarent canes occurrentes et eius operantibus meritis videretur augeri fabulæ fides: et ſi non negauerit cum ſapientiſſimus eſſet confiteri nunquam voluit: quamobrem cum friuolo honori tacite renunciaſſe videatur: nō eſt meū illum eidē expreſſe concedere. Et ſic cum nuſquā alios Iouis cōpererim filios vel nepotes: et ſibi fecerit proſapia finē: ego æque libello conficiam.

Alexandri ianis gloria.

Genalogie deorum gentilium Ioannis Boccatii de Certaldo Liber. XIIII. in quo auctor obiurgationibus reſpondens in boſtes poetici nominis inuehit. Prohœmium.

ORci domos opacas & cælo remotiſſimas animarum ſontium ſedes: eſto titubanti gradu: Diuina tamen luce præuia: perambulauimus: & maris ampliſſimi non ſolum ſcabroſa littora: quiimmo ex inſulas uario ſub ſole iacentes in defeſſa nauigatiõe per circuitum quæſiuimus omnes: ac inſuper eiuſ profundiſſimos gurgites: adeo perſpicaci quadã indagatione ſulcauimus: vt Neptũni cæruleas ædes: atq; prothei ſenis: & nympharum choros: & thalamos ac etiam eiuſdem pelagi beluas: & agmina piſcium: & fluminũ viderimus capita poſt hec & vrbes p̃claras & vmbroſa neõra: ſyluas inias celſos mõtes: & lubricas valles atq; abſcõdita rupibꝰ ãtra. Necnõ & equora tractu lõgiſſia: ac ſilitudines ipſo horrendas nomine peragrauimus. Et quaſi ſũptis Dædali pẽnis a ӕdaci quodã volatu icælũ vſq; meditatiõe delati Iouis aureũ tronũ: Solis auream domum: deorm atria: ingentia gæmmis: & auro conſpicua: & conſiſtorium ſuperum mira luce ſplendidum: atq; venerabile ddlẽ: & ſiderũ claritates perpetuas: & eoꝝ flexꝰ: atq; reflexꝰ & admirabili cõpoſitos motꝰ perſpeximꝰ ordie & vndiq; clemẽtiſſime rex iux a p̃miſſũ veteris naufragii prout cõceſſũ ẽ deſuper fragmẽta collegimꝰ: & in vnũ corpꝰ qualecũq; ſit p̃ viribꝰ ingenii noſtri redegimus: adeo vt a demo gorgone: quem primum deorum omnium errantes priſci dixere initio ſumpto per eiuſdem ſucceſſiones ordinate ad extremum vſq; Iouis tertii filium æolum: eiuſq; æoli Athamantem & athamantis clearcum & Melicertam filios deduximus omni diligentia adhibita: vt tuum impleretur deſiderium. At inde ne in aliquo tuis votis videretur omiſſum: aut quos comperimus ex antiquis: aut quos mea ſententia approbaui fictionibus cunctis ſenſus oppoſuimus: vt ipſe preſtante deo viſurus es. Quibus ſic peractis: quaſi inqueſitam a pricipio ſtationem ſeu ſinum venerimus: ſuadebat quietis deſiderium: vt in littus ex nauigio proſilirem. & ſacro gratiarum deo exhibitori rite peracto laboꝝ victrici Cybæ lauros apponere: & inde in exoptatũ ocium ire. Attamen conſilium longe probabilius menti deſuper infudit deus. Monemur enim auctoritate prudentum vt ex præteritis quid futurum ſit: coniectura prænoſcamus. Agitari quippe procellis infeſtis nonnunq̃ in perniciem vſq; niſi præmunita ſint: permaxima etiam conſueuere nauigia: quid ergo nauiculæ futurum arbitrandum eſt: ſi medio in ſalo ſoluta: & abſq; gubernatore linquatur? Non ergo adhuc paruus ſupereſt labor. Proris quippe alliganda eſt continenti: & anchoris fundanda validis: ac etiam quibus poſſumus tegẽda tutamẽtis eſt: ne ab ignitis ſtrepẽtis ætheris fulminibus exuratur: ſeu ab imbribꝰ mixtis grãdine diluat: aut a ſtridulo aqlone turbido auſtro: furẽti euro libyco: aliiſq; nullo perflãtibꝰ ordie ſcopulo. aut littori illidat: vel forſan ab vndis fluctuantibus abſorbeatur & pereat: Quã ſudore plurimo per euryPos & ſonantia ſaxa per maris æſtus: & mille pericula icolumen itineris in finẽ vſq; deduximꝰ. Que quidẽ tunc peregiſſe reor: dum obiecta iãdudũ: aut obiicienda in poeſim & poemata ab hoſtibus poetici nominis rationibus veris retudero. Noui equidem & memini: quot & quæ ignari iam dixerint nõ habentes in contrarium reſponſorẽ: Et hinc dum hoc perlegent opus inuidia infeſtante: quid in poetas: & quid i me dicturi ſunt: ſatis percipio: Labori igitur huic extremo: qui duobus aliis voluminibus terminabitur auxilium deſuper fundat: qui rerum omnium Alpha & O. principium eſt & finis.

Ex preteritis futura coniicienda.

Alloquitur auctor regem: Cap. I.

VEniet opitulãte Ieſu chriſto: quoniam ſic mihi propoſitum eſt: rex illuſtris opꝰ hoc anteq̃ alibi gradũ flectat i ſacras celſitudinis tuæ manꝰ: vt cuius iuſſu factum eſt: ſe primo illius exponat iudicio: & eidẽ pro viribꝰ præſtet obſequium. Quod poſtq̃ benigne ſuſceptũ cõſpexeris: rõne & ſublimi ingenio tuo partes eiꝰ quaſcũq; diſcuſſeris: miraberis ꝙ in tam protenſum volumẽ poſtulatum tuæ claritatis euaſerit: quantumcunq; ob librorum penuriam multis in locis non ſatis integrum putem: & forſan legens latentes nuper ſub rudi cortice ſenſus nunc productos in lucem non aliter q̃ ſi ex igneo globo recẽtes ſcaturire latices videas mirabũdus aſpicies: teq; ipſum modeſta quadã delectatiõe laudabis: ꝙ iã dudũ de poetis vera arbitratus ſis: eos ſcilicet non fabuloſos fuiſſe ſimpliciter homines: vt inuidi quidam volunt. Sed erudititiſſimos quidem atq; diuino quodam animo: & artificio preditos. Verũ collectis omnibus qualis de opere tota tua futura exiſtimatio ſit non ſatis certũ habeo. Hoc tamen mecum cogito te de corpore & membris ſola agente iuſticia ſanam & integrã laturũ ſẽtẽtiã: ac etiã opinor: quia minus apta regia caritate tua redargues: & cõmẽdabis: q̃ laudanda cõperies. Magnũ quippe immo maximum hoc mihi erit: & iam ſpe ipſa lætor & gaudeo. Ceterum cum viſum iam illud in amicorum manus viſendum tradideris: & tua licentia prodibit in medium: reor non æqua ſic ab omnibꝰ ponderabitur lãce: nec nouũ hoc erit ſub ſole. Trahit ſua quẽq; voluptas. Præterea liuor edax letalis viuẽtiũ peſtis adeo occupauit a primæuo hominũ pectora: vt rariſſima eo exurente æqua in quem mauis p̃ſtẽtur iudicia. Quã ob cauſã in eũ ſurgẽt rabido latratu plurimi: & quas cõperiẽt partes minus acri ſoliditate firmatus: mor ſu ipio auferẽt & diſcerperẽt. Aduerſꝰ quos: quoꝝ ex veteri more iã verba & obiectiões ario lorum: vt iam dixi ne longus labor reſoluat facile: & ignitis agentibus ſpiculis euolet i cinerẽ & fauillã: opportunis reſpõſionibꝰ occurrã neceſſe eſt. Oro tamen: vt & ipſe rex optime: cui laborauí diu: vna mecũ generoſum pectus opponas: ſecurus ſi feceris hoſtes laboris noſtri tanq̃ fumus in auras euaneſcent.

Commẽdat laborem ſuũ regi.

Pauca aduerſus ignaros. Cap. II.

COncurrent:vt fit:ad ſpectaculũ noui operis nõ ſolũ vulgus ineptũ: ſed & eruditi homines con/
uenient:& poſtq̃ vndiq̃ pſpectauerint:non dubitẽ quin aliqui viri ſint probitate venerabiles &
integræ mentis atq̃ ſciẽtiæ:qui tua ſequentes veſtigia cõmendanda laudabũt:& affectiõe qua/
dã ſacra minus ꝓbanda redarguant. Quibus ego benedicere:gratias agere: obſequiũ pſtare
& eorũ tenebor collaudare inſticiã. Sed longe nũeroſior multitudo corona in circuitu facta/in rimas mi/
nus bene cõpacti operis:& quaſcũq̃ mendas:ſiquæ erunt:impiuget oculos/auidior vidiſſe quid mordeat/
q̃ inueniſſe qd probet. Aduerſus hos mihi ſupereſt bellũ:mihi arma ſumenda ſunt: & melioribus rationi
bus vt cõculcẽ neceſſe eſt. Sane nõ in totũ ſimul agmen. Nam circũuentus forſan opprimeret facile: ſed
diſtinctis aciebus:vt aſſueſcant certamini manus:& paulatim conterãtur hoſtes. in debilibus primo cor/
ripienda ſunt iacula. Sunt hi:vt reliquũ ſinamus vulgus:hoies quidã iſani: quibus tãta loq̃citas eſt:& de/
teſtabilis arrogantia:vt aduerſus oia quotũcũq̃ ꝓbatiſſimorũ hoim præſumãt clamoribus ferre ſentẽ/
tiã:eos floccifacere vilipendere:& ſi queãt turpi dãnare ſermone. qui poſtq̃ boatu ſonoro:quaſi maximũ
ſuũ prædicent decus ſe idiotas cõfeſſi ſunt:veluti nil amplius in ſuã ignauiã iniicl poſſit:ſummũ bonũ cõ/
meſſationibus:libidinibus:& inerti ocio vacare exiſtimantes in ganeis atq̃ lupanaribus ſpumãtia vino
præ ſe tenentes pocula. Et externa eructantes crapula eruditorũ hominũ vigilias: meditationes & ſtu/
dia:honeſtoſq̃ labores:& modeſtiã ſpurcido ore dãnare: & ſuis obſcænitatibus fœdare conãtur: ex quo
fiet:vt hoc viſo opere ridentes dicãt. O inſipidus homo:quantũ dulciſſime quietis:quantũ tẽporis optimi
perdidit:quantũ friuoli laboris impẽdit:quod mẽbranas amiſit:& in caſſum verſiculos exarauit? Nonne
ſatius fuerat amaſſe:potaſſe:dormiſſe:& tam grande tempus voluptatibus tribuiſſe:q̃ has ſcripſiſſe nu/
gas? Profecto qui ſe prudentes haberi volunt ſtultiſſimũ genus hominũ eſt. Nam perdito lucubrationi/
bus tẽpore:anteq̃ vnã diẽ lætam ſentiant dannando ꝓbanda in mortẽ cõcidũt æquã cũctis. O ſanũ. O ve
nerabile iudiciũ:ex lenonũ bachanalibus:ex ſenatu gnatonicorũ: ex ganeis manduconũ atq̃ bibonum:
et ex meretricantiũ emiſſũ fornicibus. Sed quid multa. Horũ ergo vituperationes illuſtriũ virorũ ſplen/
didas laudes arbitror:cũ turpitudinis participẽ a turpibus laudatũ exiſtimem. Vadant ergo tales. & cau/
ponibus:laniſtis:cætariis:atq̃ meretriculis gannientes applaudant: & ſomno vinoq̃ marcentes ſuas il/
lis laudes ingerant:& ſapientes viros eorumq̃ labores in ſua luce permitant. Cum nil ignaro indecenti/
us homine:nil indocto faſtidioſius ante quidem diem miſerum atq̃ caducum mortalitatis ſuæ corpus in/
fœlicis animæ fecere ſepulchrum. Hi quippe tam fœtida olent infamia:vt rudẽtes aſinos:grunientes ſues
mugientes boues:ſapientes poſſunt cum patientia audire:eos audire non poſſunt. Eant iterum tales &
ventri deſeruiant:& ne dum alios reprehendere:ſed apparere:ſi quando ſobrii ſunt in conuentu hominũ
erubeſcant.

Taxat q̃ cũcta al/latrant.

Aduerſus eos qui cum non ſint ſapientes cupiũt apparere. Cap. III.

PRoſpectabit: & hoc opus ſpecies hominũ altera moribus forte minus redarguenda priore: ſed
prudentia nõ maior:& hi ſunt qui ante viſum ſcholarũ limen: quia quandoq̃ philoſophorũ quo/
rũdam audiuere nomina putant ſe philoſophos eſſe:ſeu ſi non putent vt ab aliis credantur exo/
ptant:& quadam ficta grauitate verborum: & morum ponderoſitate viſis aliquando nonnullis libellis
vulgarium:non niſi de apicibus rerum verba faciant:& vt eſtimẽtur quod cupiunt apud eruditiſſimos vi/
ros verſantur/mouentes perſæpe de ſublimioribus dubia: vtputa qualiter tribus perſonis vna tantũ ſit
deitas:vel nunquid deus poſſit ſibi ſimilem facere:aut cur non per mille millia ſæculorum creauerit deus
orbem:q̃ fecerit & huiuſmodi. Et dum reſponſa prudentum percipiunt/factis quibuſdam ratiunculis fri/
uolis in contrarium:& auditis doctorum replicationibus atq̃ concluſionibus quaſi non ſatis illis ſatiſfa/
ctum ſit:quatientes ſi videantur paululum caput & torquentes cum cachinno faciẽ/& circunſtantes etiã
intuẽtes nõ aliter q̃ ſi indulgeant reuerẽtiæ reſpondẽtis ptereũt. Et tandẽ quia ex ore ꝓbatiſſimorũ hoim
intellectus eorũ tenuit:& remiſſus excepit:ſeruauitq̃ memoria apud muliercularũ textrinas ſeu potius ſi
præſteẽ in triuiis ignaro auſcultãte popello/vti ipm deũ cõſuluerint poſt longũ ſuſpiriũ blacterãtes emit/
tũt/volẽtes ex hoc percipi q̃ nõ abſq̃ labore plurimo qd dixerit/ingenio & ſpeculatiõe ſua ex penetra/
libus diuinæ mẽtis euulſũ ſit:& vt oino iſipidis ſapiẽtes appareãt:ampliatis ſermonib⁹ nõ tñ eodẽ verbo
rũ cõtextu:quinimo nũc huc nũc illuc per varias materias ſaltitantes:nec de aliqua cõcludẽtes/ſed ſe au/
ditoreſq̃ iplicantes ſuos ſeu pleniſſime liberales artes nouerint: quarũ perſæpe nomina non nouerunt.
Priſcianũ: Ariſtotelem: Ciceronẽ: Ariſtarcum: Euclidem atq̃ Ptolemæum:alioſq̃ circa hos inſignes viros
ſtomachoſa quadã dicacitate neglexiſſe demonſtrãt ſe tractos aientes ad ſublimiora theologiæ dulcedi
ne. Sic & de moribus hominũ:& de geſtis heroum:ac de ſacris legibus & inſtitut.s legũq̃ latoribus. Et
ſi quando cõtingat poeſis:aut poetarũ intrare colloquiũ:tanto cũ faſtidio illos:& poemata vti integre vi
derint omnia:& deſpicienda cognouerint:damnant: vituperant. floccifaciũt: & a ſe eiicere oſtendunt: vt
vix tolerare poſſint:etiã imprudentes & balbutientes aiunt Muſas: heliconem/caſtaliũ fontẽ: & Phœbi
nemus:& huiuſmodi delyrantium hominũ nugas eſſe: & puerorum ad grammaticam eſſe preludia. Ex
quibus fatuitatibus iam ſatis ſcio quid monſtrũ iſtud ſpectantes in me: quid in opus meũ:quid in poetas
dicturi ſint. Verũ reor horũ vecordiæ cõpatiendũ potius q̃ rationibus iſiſtendũ. Nã cũ ſeipſos nõ itelligã:
longe minus alios itellecturi ſunt:ignari ſunt & luce veritatis carẽtes:ſenſualitate duce ſe trahi permittũ:
quib⁹ charitate mea nõ eorũ merito dixiſſe velí:vt alienis omiſſis officiis exerceãt ſua. Et ſi hac gliæ cupi/
ditate agitãt:vt ſapiẽtes exiſtimẽt: ſcolas itrẽt:audiãt pceptores:libros euoluãt vigilẽt atq̃ diſcãt:& pa/

Illos qui ſeſe do/ctos pu/tant car/pit.

Sua q̃ſq̃ exerceat

leſtras diſputãtiũ ſolertes viſitẽt:memores ne feſtini ĩ d-ctoratũ euolẽ Pythagorici iſtituti:quo cauebat: ne quis ſcholas eius intrãs loquuturus de philoſophis os aperiret/anteq̃ per quiquẽniũ audiuiſſet. Quod cum laudabiliter fecerint:& in bene meritũ titulũ venerint:ſi libet in mediũ prodeant:prædicent:diſputẽt redarguant & caſtigent:atq; acri ſpiritu ſuis redargutoribus inſtent. Aliter autem feciſſe nõ oſtentatio ſapientiæ/ſed dementiæ eſt.

Salubre pythagore inſtitutum

Quãdã iuriſperitos paucis de paupertate laudibus immixtis. Cap. IIII.

SVnt iſuper hoĩes quidã/toga:aureis bullis:& ornatu fere regio iſignes:nec minus ĩceſſu & morũ grauitate atq; oris facũdia ſpectabiles magnis poſtergati clientoꝝ cateruis/& igẽti auctoritate cõſpicui. Hi quidẽ ſunt clariſſimi legũ p̃ceptores:& tribunaliũ p̃ſides:a q̄bus ſi rite exerceãtur iura frenant̃ hoĩm illecebres mores:extollit̃ inocẽtia:& qđ ſuũ eſt vnicuiq; poſcẽti conceditꝰ: quibus reipu. neruus nõ ſolũ in ſuis viribus ſeruat̃:ſed perenni iuſticia auget̃ in melius. Venerabiles ergo et p̃cipuo honore digniſſimi ſunt. Sane quantũcũq; alioꝝ purgẽt ſua prudẽtia notas: vna tamẽ labe fere polluti ſunt omnes:auri cupiditate laborant:nec aliq̃d ſeu aliquẽ laude dignũ putãt:ni fulgeat auro. hos ego vẽturos exiſtimo cũ reliq̃s:vt p̃ſpectãt: nũq̃d operi noſtro aliq̃d criminis poſſint ſuis iferre legibus. Nec me fallit ſi morẽ ſequẽtur veterẽ q̃d obiecturi ſint. Cõſueuere quidẽ relictis roſtris/& prætoria exeũtes:& potiſſime dũ curis paululũ ſoluti in cõuentũ amicorũ veniũt:ſi cõtingat inter loquendũ fieri mẽtio poetarũ illos extollere laudibus:quoniã eruditiſſimi atq; eloquẽtiſſimi fuere viri. tandẽ poſt multa abſcõditũ ſub melle venenũ/nõ letale tamẽ/emittũt. Dicũtq; eos parũ fuiſſe prudẽtes inquantũ tẽpus omne terentes facultatẽ ſecuti ſunt:ex qua poſt longos labores nullæ cõſequũtur opes: ſuperaddẽtes ob hoc pauperrimos homines fuiſſe poetas:nullo ſplendore ſpectabiles: nullis diuitiis:nullo famulatu iſignes: volẽtes ex his itelligi. q̃a nõ diuites fuere:nulliꝰ p̃cii eoꝝ exiſtimãda ſit facultas. Quæ q̃dẽ verba vna cũ abſcõdita cõcluſiõe facile audiẽtiũ aĩos itrãt:cũ oẽs ĩ auaritiã proni ſimꝰ:& ſtulta credulitate arbitremur ſummũ bonũ poſſidere diuitias. Hac ergo ipulſi peſte/autumo ſi laborẽ inſpexerint noſtrũ:eos poſt multa dicturos opus. ſ. pulchrũ:ſed ſuperuacaneũ: & inutilẽ ſudorẽ meũ: eo q̃ minime tendat quo cæterorũ mortaliũ labores intendũt:& ſic nõ ſolũ aduerſũ me apparebit dixiſſe ſententiã: ſed ex cõſequẽtia quadam tanq̃ ſummũ & deteſtabile malũ:vna cũ opere poetas cũ paupertate dãnaſſe videbũtur. Pia q̃ppe et humanitati cõformis atq; opinioni vulgari hec videt̃ obiectio:& gratiarũ actiõe digniſſima: dũmodo ex fonte caritatis exundaret in mediũ. Verũ quoniã ex offuſcato appetitus inepti iudicio ſumit originẽ. ridenda eſt atq; abiiciẽda:& eorũ prurigini cõpatiendũ. Et quoniã dignitati taliũ inſuper deferendũ eſt:ne ſe poſtergatos exiſtimẽt obiectionẽ eorũ verbis amplioribus in ſuos ortus vertẽdã puto. Cõfitebor ergo ſpõte qđ dictũ eſt: poeſim nullas afferre ſubſtantias:& poetas pauperes fuiſſe:ſi pauperes dici debẽt q̃ vltro ſpreuere diuitias. Stolidos autẽ fuiſſe nõ cõfitebor:eo q̃ poeſis ſtudiũ ſequuti ſunt:cũ prudẽtiſſimos arbitrarer:ſi verũ deũ catholice cognouiſſẽt: & nũc reaſſumẽdo:ne cõfeſſione mea tam vltronea videar abſolute obiectoribꝰ tãq̃ victoribꝰ areã liquiſſe certaminis:& obiectionẽ primã deducamꝰ in mediũ. Dicũt ergo ſplẽdidi legũ iterp̃tes iſignes poeſim nullas afferre diuitias:volẽtes ob id:vt ſatis percipi poteſt eã ab imitãdis excludere:quaſi nullius iter ſciẽtias reliquas ſit momẽti. Equidẽ vt iterato dixerim: certũ eſt poeſim nullas afferre diuitias:non tamen aſſẽtio:vt iſti volũt:hoc ignobilitate cõtingere. Verũ quia ſpeculatiuarũ diſci plinarũ nõ ſit officiũ tale:aut itẽtũ: ſed mechanicorũ artificũ ſeu fœneratorũ:quorũ ĩ hũc finẽ oĩs tendit itẽtio:qui vt cito veniat nil gratis penitus operãt̃. Sic & cauſidici qui hic ex delictis hominũ: inde ex legũ peritia ſibi officinas conſtruunt:ĩquibus venalis linguæ malleo nũmiſmata cudũt & aurũ ex miſerorũ lachrymis verboſitate cõficiũt:qđ poeſis generoſæ memor origis oĩno abhorret:& renuit:ex quo ſi dãnanda aut paruipẽdenda eſt:nullius vna ſecũ precii erit phyſica rerũ magiſtra:& cuius operentium cauſas diſcimus. Nullius æque theologia:cuius demõſtrationibus rite dum cognoſcimus:quibus nullũ vnq̃ quærẽdi theſauros fuiſſe ſtudiũ audiui. Si neſciunt iſti:poeſis maioribus vacat. Nã cũ cælos ĩhabitet diuinis imixta conſiliis:paucorũ hominũ mẽtes ex alto in deſideriũ æterni nominis mouet:& ſua pulchritudine ĩ ſublimes cogitationes ipellit:tractiſq; iuẽtiones peregrinas oſtendit:atq; ex igeniis egregiis ſermones exquiſitos emittit. Et ſi quando placidis vocata p̃cibus e ſublimi ſede deſcendit in terras ſacris coitata muſis:non celſa regũ palatia:non molles delitioſorũ:domos exq̃rit habitura. Verũ antra atq; p̃ruptã mõtiũ: vmbras nemorũ:fõtes argenteos:ſeceſſuſq; ſtudentium:q̃tũcũq; pauperrimos:& luce penitus vacuos itrat & icolit:quod alibi forſã plenius oſtẽdetur exigente materia:& ſic cũ ætherea ſit: atq; perẽnis nullũ ſibi cũ periturís cõmerciũ eſt:ſplẽdoreſq; manu factos tãq̃ futiles & inanes paruifacit:& renuit de ſuis cõtenta bonis nõ curat aggregare diuitias. Poſt hæc ex iam dicta poſitione ſubnectũt minus prudẽtes fuiſſe poetas:qui tale ſecuti ſunt dogma:ex quo nulle ſequacibus cõſequãtur opes. Quibꝰ, vt reſponſum ſit:reor plurimũ prudentis opus circa eligenda cõſiſtere: & ideo hos cõuenire velim: quis in eligendo prudẽtior ſit habẽdus merito:iuridicus:an poeta. Aedepol prudẽtius actũ puto elegiſſe trahentẽ ad ſublimia mentẽ:q̃ ad terreſtria deprimentẽ:ſtabilẽ:q̃ caſurã:quæ lõgæuũ bonũ præſtet:q̃ quæ breuiſſimũ exhibet. Elegere poetæ ſciẽtiã inter ſydera:inter deorũ ſedes:ornatuſq; cæleſtes ſuos cõtinua meditatione trahentẽ. Nunq̃d hoc verũ ſit teſtimoniũ reddãt ipſa vatũ poemata ipulſu trahẽtis eleganti ſtilo poetarũ deſcripta calamo. Cauſidici vero legũ facultatẽ ſecuti ſola ſcriptorũ valent memoria:nõ ex ingenio:ſed ex litteris legũlatorũ iura reddẽtes:nec putãdũ eſt vt ſatis videri poteſt:eos ĩſiſtere circa excelſa: aut ſemota naturæ:vtputa:nũq̃d recta an trãſuerſa via ſol ab idis petat hiſpanos:q̃nimo nũq̃d hereditario iure an amphitheotico vel p̃cario Titius vel Sẽpronius occupet agellũ:nũq̃d certũ debitũ aut vſuariũ

Iurecõſultos carpit.

Poetę q̃ pauperes non deſpiciẽdi.

Poeſim ætherẽ eſſe

Scitaturę cõſultorũ cõmunia

dicendũ ſit. Nũquid ardens fœmina ſolui poſſit a frigido viro. magna ſunt & egregia hæc: et ex gremio naturæ ſublata. Præterea poeſis quã veteres p̃legere poetæ ſtabilis eſt: et fixa ſcientia æternis fũdata atq; ſolidata pricipiis: vbiq; et omni tẽpore eadẽ: nec vllis vnq̃ cõcuſſa motibus. Leges aũt nõ ſic: nõ equo iure viuit cũ æthyope ſarromata. Nõ eadẽ legũ auctoritas bello laborãtib⁹ atq; læta pace getis: necnõ augẽt

Poeſim legibus preſtare.

ſæpe minuũt: q̃ plurimũ poteſtatis iſtituta municipalia legibus: cõſtitutiõeſq; regnorũ facit illas indictũ iudiciũ mutas. Seneſcũt etiã & moriũtur aliquãdo. Nã nõnulle iãdudũ in p̃cio fuere permaxio: q̃ æuo noſtro: aut neglecte ſunt: aut oĩno abolitæ: & ſic nõ idẽ ſemper ſunt: vt cõperta poeſis: ex q̃bus ne plura dicã ſatis patet facultatẽ legũ: nõ ſcientiã eſſe dicẽdã. Et quã præſit ſciẽtia facultati: prudẽtes nouerũt tam veteres q̃ moderni. Inſuper lõgeuũ bonũ præſtat imitatorib⁹ poeſis: ſi bonũ dicẽdũ eſt: qď oẽs optare videmur vitã. ſ. fama ſaltẽ: ſi nõ detur aliter i lõgeuũ æuũ deducere. Nã vt liquido cõſtat: fere imortalia ſunt: cũ

Poetas imortaleſ

noĩe cõponẽtis carmina poetaꝝ. Iuriſtæ vero & ſi paululũ ſplendeãt veſtibus ſæpiſſime moriř cũ corpore nomẽ. Breue eſt valuiſſe per ſæculũ: ſi ſæcula numerẽtur Homeri. Et vt in optatũ veniã nulli videbitur dubiũ erudito prudẽter elegiſſe poetas: vbi minus iuriſperiti in electiõe fuere prudẽtes inſipiẽtes effecti: dũ quod ſuũ eſt viciũ conãtur in imeritos retorq̃re. Pauperrimos fuiſſe poetas ex eodẽ: quo ſupra fõte hauriẽtes pleno effundũt ore: & potiſſime cũ ipſi ſint doctiſſimi legiſtæ: q̃ſi iſamis & deteſtabilis ſit paupertas Manifeſtũ eſt equidẽ iuriſperitos: ex lachrymis alienis: ex ærũnis: & alienis periculis: & perſæpe miſeriis: vt dictũ eſt:: auri iam multũ cõflaſſe: & inde palliatos: fimbriatos: varia tectos pelle: aureis coruſcos clauis: lõga poſt tergũ clientũ comitãte caterua: cũ ſic mortaliũ velit demẽtia incedẽtes. Sic poetas nõ ignauia ſua: ſed inocẽtia: & q a volũt pauperes fuiſſe negari nõ poteſt: ſed ꝙ iſti minime volũt ſpectabiles inſi

Homer⁹ pauper.

gni atq; perẽni claritate fuere: qď exẽplis oſtẽdiſſe nõ erit difficile. Certũ habem⁹ homerũ adeo inopẽ extitiſſe: vt nõ eſſet illi luminib⁹ capto vnde ſumptus puero duci poſſet ipẽdere. Sed expecta pauxillũ: & videbis nũ qd hæc fuerit ornata paupertas. Superato Dario potẽtiſſimo atq; ditiſſimo perſarũ rege ab Alexandro macedone: ei⁹ in mediũ venere iocalia: iter q̃ capſula aurea cõperta eſt artificio & ornatu p̃cioſiſſima. hæc tã regis q̃ ꝓcerũ cõſenſu vnanimi nõ Alexãdri iocalib⁹: ſed homeri volumib⁹ ſeruata eſt. Quis vnq̃ tã ſplẽdidus phaleratis iuriſtis honor ĩpẽſus eſt? Sarſinate bonoꝝ fortunæ Plauto pauperior nemo

Plautus molas circũegit

fuit: ægeſtate q̃ppe: vt honeſte vẽtrẽ paſceret: ad molas manuarias p̃cio fatigabař die: noctes icõponẽdis comœdiis ducebat iſões: quarũ numeroſitas & artificiũ egit: vt laurea victoꝝ atq; triũphãtiũ iperatorũ inſigne p̃cipuũ: nõ paruipẽderet ei⁹ quãtũcũq; pauperis ambire comas: cui⁹ cdor & viriditas i ei⁹ noĩs decus perſeuerat vſq; i hodiernũ: vbi legũ iterpretũ birreta auro nõ ꝓhibẽte mures & tineæ cõſũpſere. Ennio iſuper brũduſino homini/clariſſimo tñ vati/adeo tenues fuere ſubſtãtie: vt i auentino vni⁹ tantũ an

Ennius Scipionũ ſepulcro illatus.

cillule cõtentaretur obſequio: cuius ſeruitorũ penuria bonorũ abundantia reſtaurata eſt: ex quibus cum de ſe famoſiſſimus homo ſit vnum tantũ appoſuiſſe mihi ſufficit. Huius. n. cũ diẽ clauſiſſet corpus: Scipiones: quorũ fuerat amicitia vſus: ſuo ſepeliri ſepulchro voluere. Non aſpernantes brunduſini hominis cineres Corneliorũ miſceri cineribus. Preterea quis maronem Vergiliũ pauperem & luti figuli filiũ non audiuit? Fuit illi non amplius in bonis q̃ patrius agellus vnus apud vicum ander: cui dicunt pietola hodierni: haud longe Mantuam non abſq; litigio poſſeſſus: cuius agentibus ſtudiorũ meritis Octauiani Cæſa

Verg. augustus coluit.

ris orbi toto præſidentis amicitia vſus eſt: a quo cum iuſſiſſet moriens æneida igne cremari: vt ſeruaretur poema egregium: omnis legum auctoritas pedibus calcata eſt: & eleganti carmine iuſſum ſeruari coliq;. Quis precor legiſtarũ quãtũcũq; ſplendentiũ indicis lapilis & auro honor tam magnificus a tam glorioſo principe ipenſus eſt? Veniebant inſuper plurimi læta paupertate: & honoribus æquis cõſpicui. Sed exẽplis finis iponendus eſt. Cũ tam his q̃ præmõſtratis rationibus ſatis oſtendiſſe arbitror poetas prudentes: & quantũcunq; pauperes ſplẽdidos etiã fuiſſe: eoſq; perenni viuere fama: vbi cauſidicorũ opes & nomina tanq̃ fumus in auras abiere: nec nõ eiſdẽ rationibus demonſtraſſe opus hoc ſi valent poemata mi

Paupertatẽ commendat.

nime ſuperuacaneũ eſſe: nec ſudores meos friuolos cõponendo. Nunc autẽ poſt hæc liber paululũ exire limen: ſi forte queam obloquentiũ in paupertatẽ frenare impetũ. Eſt igitur paupertas quam multi fugiũt tanq̃ importabile malũ: vt vulgo placet caducorũ bonorum paucitas. Eſto ego exiſtimẽ eam animi ægritudinem fore: qua & abundantes perſæpe laborãt. Prima quippe: ſi deſiderio careat augẽdi: placida atq; optabilis eſt: & eius infinita ſunt cõmoda. Secunda vero pacis et quietis eſt hoſtis miſere crucãs mẽtes: quibus inhabitat. Prima poetarũ fuit quos iſti pauperes volunt: eis quippe dũmodo eſſet quod vitæ ſufficeret ſatis erat. Hac eni duce libertatẽ volentes cõſequimur animi trãquillitatẽ: & cũ his laudabile ociũ quib⁹ mediis viuẽtes in terris guſtamus cœleſtia. hæc i ſolido ſita eſt: nec fortunę mũdana verſãtis minas aut iacula timet: fulminet æthe: deſuper: cõcutiat ventoꝝ ĩpetuoſa rabies orbem: inundẽt cãpos imbres aſſidui. Diluant flumina: ſonet claſſicũ tumultuoſa oriãtur bella. Diſcurrãt prædones vndiq;. Hæc ruinas

Cyges.

ridens & incendia dulci ſecuritate lætatur. Hec oraculo Appolinis in perſona Aglai ſophidii parui poſſeſſoris agelli theſauris Gygis regis p̃lata eſt. Hac delectati poetæ ornare virtutibus animũ: meditatiõib⁹

Diogenes

vacare cæleſtiũ: altiſonis carmib⁹ poemata texere: & nomẽ ſibi perpetuũ quærere potuere. Hac delectatus Diogenes ſui æui ſplẽdidiſſimus Cynicorũ princeps diuitias: quarũ abundantiſſimus erat: omnes potuit largiri volentibus atq; largitus eſt. Doliũq; quaſi verſatilẽ domũ q̃ palatia habitare maluit: et lactu

Alexander. xenocrates.

cas ſilueſtres ſuis lotas manibus mãducare: q̃ Dionyſio adulari: vt tuccetis vteretur regiis. Hæc voluntaria rerũ abiectio: & claritas ſtudioꝝ ad ſe viſendũ euocaſſe potuere ſuperbũ iuuenẽ: atq; iã animo orbis tenentem imperium Alexandrum macedonem eius amicitiam exquirentem: & fruſtra munera ingentia offerẽtem. Hac delectatus Xenocrates ortulo cõtentus modico: eiuſdẽ iuuenis animũ mouiſſe potuit in

Democritus. Anaxagoras. Amyclas. Aruns.

deſideriũ beniuolentiæ ſuæ q̃ inſigni legatione atq̧ donis regiis poſtulauit. Hac delectatus Democritus patrios agros & inumerabiles opes reipu. Athenieſiũ vltro cõceſſit: ſatius ducẽs cũ paupertate ſtudio℞ libertate lætari: q̃ opũ ſeruili cura vexari. Hac delectatus Anaxagoras dulcedine tract⁹ philoſophię poſuit igẽtia p̄dia neglexiſſe: aſſerẽs quoniã ſeipm perdidiſſet: ſi illã colere voluiſſet. Huius opere Amyclas pauper nauta nocte i littore ſolus clamãtẽ Cæſarẽ cuius vocẽ ſuperbi timebãt reges ad hoſtiũ gurguſtioli atq̧ pulſantẽ audiuit itrepid⁹. Sic & pauper Aruns flagrãte Italia omni ciuilis belli in cẽdio inter marmo: eos lunæ mõtes cæli ſolis lunæq̧ ꝓſpectãs motus ſtetit ipauidus. Hæc nõ intuentur: qui paupertatẽ lacerant fugiuntq̧. Dicant oro ſi oportuiſſet Homerũ de re agraria cũ vilico litigare aut de domeſtica a curatore dom⁹ rõnẽ exigere: quãdo iliacũ excogitaſſet carmẽ: & nomẽ ſuũ claritate ſiderea floridũ i hodiernum vſq̧ protẽdere potuiſſet: Quando Ve. g. Quando reliqui poeticã cũ paupertate ſectãtes. Nõ igĩ illã ſpreuerũt amicti purpura: eo q̧ palliaſtro tenui tecta ꝓcedat. Nã rite ſtudentium prima gloria eſt neſcio quippe: immo ſcio quid referat corpus ornaſſe veſtibus aureis: ſi mens vitio℞ labe ſordeſcit: nec vt arbitrant̃ anxia comitati turba ſola procedit. Hãc vates ſemper laureis inſigniti ꝓſequũtur: & ſæpe nominatus Homerus: Heſiodus: Euripides: Ennius: Terentius: Vergilius: Flacc⁹. Aliiq̧ plures diuinis ornauere carminib⁹. Sic Põpa tamẽ fulgidiori palmatis induti tunicis Camilli: Quintii: Curtii: Fabritii: Sciopiones: Catones inuidia olim & gloria facinorũ q̃ auro ditiores ſplẽdidis comitãt̃ triũphis: eãq̧ excelſis ꝓpoſuere regibus: orbis p̄fecere imperio. Sic ergo ſociatã: ſic ornatã ſolam ſqualentẽ peritiq̧ turis dicẽt incedere. Secunda inſuper paupertas eo℞ profecto eſt: qui eam tanq̃ hoſtem conantur effugere: nõ aduertẽtes dum maiori conatu ſequuntur diuitias: vere proruant paupertatis in gremium. Precor qd aliud paupertas eſt q̃ ſumma in abundantia angi deſiderio cõgregandi? Tantalum ne diuitẽ dicam: ſi cibis circundatus & poculis fame ſitiq̧ pereat? Abſit: pauperrimus habendus eſt. Sed concedamus legiſtis noſtris opulẽtiam dari: & quid ex inde voluptatis poſſint aſſumere videamus. ſi experiẽtiæ credim⁹ aſſidua ardẽtiq̧ ſemper premũtur ſollicitudine: qui diuites nũcupantur. Si appareat in aere nubecula cõfeſtim pluuiã ſuſpicatur: & timet anxius: ne nimia corrũpant̃ ſata: ſi vẽtus excitet̃: ne euellãtur arbuſta: aut ædificia ipellãtur paueſcit. Si ſuſcitet̃ in terris incẽdiũ ne in ſuas euolet ædes timore labaſcit. Si bellũ naſcatur armẽtis gregibuſq̧ ſuperiminere rapinã miſer ariolatur. Si cõcordia ex litigiis oriatur tãq̃ ſuũ ifortuniũ igemiſcit. Amico℞ iuidiã: latronũ aſtutiã: rapto℞ violẽtiã: affiniũ iſidias: tumult⁹ ciuicos. Secordia vexat⁹ aſſidua expaueſcit. Poſſẽ ſuperaddere multa: q̃ nõ ſolũ diuites hos pauperes faciũt: ſed egenos in lubrico poſita ſunt fortune bona: nullo certo firmata ſubſidio deſiſtãt ergo i benemeritos iſultũ facere miſeri: videãtq̧: vt litigii cãm auferãt omnẽ: nil ſecũ vates voluiſſe cõmune illi turbæ lis imixta: & frequẽtia fori apud roſtra inſiſtunt clamore venali poetæ in ſyluis & ſolitudinibus ocia meditationibus terũt. Illi ſontium crimina cupido exquirunt animo. Iſti illuſtriũ carmine extollunt clara facinora. Illi totis affectibus cupiũt aurũ. Iſti totis viribus gloriã q̃runt & inclytã famã: & ne pluribus inſtã ſatis hęc iter ſe diſtãcia ſunt. Quæ ſi vos oium re℞ iudices mouere nõ poſſunt: vt loquamini moderatius in poetas: moueat vos veſtri Solonis auctoritas: qui ex ampliſſimo legũlatore in poeſim iam ſenex voluntarius euolauit.

Qui ſint & q̃ multa poetis quidã apporẽt. Cap. V.

Philoſophie deſcriptio.

Est præterea ſereniſſime regũ: vt tu lõge melius noſti diuino munere domus in terris cõpoſita inſtar cæleſtis cõcilii ſacris tãtũ ſtudiis dicata: i hac ſublimi i ſolio ex dei miſſa gremio philoſophia rerũ magiſtra p̄ſidet auguſta facie: & diuino ſplẽdore conſpicua: regiis iduta veſtib⁹: & aurea iſignita corona: nec aliter q̃ mortaliũ iperatrix: cũ prima ſiniſtra libellos: & dextra regale baiulat ſceptrum: & diſerto ſermone audire volẽtes q̃ ſint laudabiles ho:um mores: quæ naturæ parẽtis vires: quid verũ bonũ & cæleſtia docere archana. Quã ſi intres nõ eſt dubiũ qn ſacrariũ oi reuerẽtia digniſſimum videas: ſi circũſpectes quicq̃d hũana poſſũt agere ſtudia: & quicq̃d igenia ſpeculari & quicq̃d cõprehẽdere itellectus: videbis liquido & a deo miraberis: vt tecũ ducas vnũ totũ cõtinẽs domũ eſſe: imo ip̄um fere diuinæ mẽtis effigiẽ: & iter alia ſumma veneratiõe digniſſima ſunt ibi poſt dominã celſiori in ſede locati hoies: nõ multi: tñ mites aſpectu: atq̧ eloquio etiã mo℞ grauitate tãta honeſtate atq̧ vera humilitate ſpectabiles: vt credas deos potius q̃ mortales. Hi iã præſidẽtes dogmatibus pleni abũde aliis ingerũt: q̃ nouerũt. Eſt & alia multitudo perſtrepẽs variarũ quidẽ hoim ſpecie℞: ex qua nõnulli omni abiecta ſuperbia vigiles mãdatis inſiſtũt: ſi forte ſtudio queãt in altiorẽ deuenire gradũ: Alii vero ſunt: q̧ fere re℞ principiis auditis / elato aio in veſtes iperatricis vncas iniciũt man⁹: & acri violẽtia qbuſdã ſubreptis periculis / variis iſigniti titulis: quos nõnũq̃ extra domũ venales cõperiũt: nõ aliter q̃ ſi mẽtẽ oẽm diuinitatis perceperit faſtu quodã iflati: ex ſacra ſe ꝓripiũt ade. Quãto tñ cũ detrimẽto inſipiẽtũ prudẽtes aduertũt. Hi autẽ aduerſus quaſcũq̧ bonas artes cõiuratiõe vnanimi facta: ante alia conãtur fingere bonũ virũ. Exterminãt aũt facies ſuas: vt appareãt vigilãtes. icedũt iſuper deiectis in terrã oculis: vt nũq̃ a meditationibus ſeparari videãtur. Tardo tñ ferũtur gradu: vt ſub põdere ſublimiũ ſpeculationũ nimio ab inſipidis titubare credãtur: honeſto veſtimẽto℞ vtũtur habitu: nõ qa mẽs hõeſta ſit: ſed vt ficta ſanctitate decipiãt. perrar⁹ ẽ ſermo illis grauiſq̧. rogati ñ abſq̧ p̄miſſo ſuſpirio & tẽpuſculo iterpoſito: ac eleuatis i cęlũ ocul' paululũ reſpõſa cõcedũt. Volẽtes ex his a circũſtãtib⁹ arbitrari: qa ex lõginquo ſupercęleſtiũ ſancto℞ archano nõ abſq̧ difficultate verba deducãt i labia: q̃ ſunt dicturi: pietatẽ: ſctitatẽ & iuſtitiã ꝓfitẽtur: ꝓphetico per ſæpe vtẽtes verbo. ſ. zel⁹ dom⁹ dei comedit me. Hic ad oſtẽtationẽ ſuę admirãdæ ſciẽtię ꝓcedẽtes: q̃ nõ nouerũt oia dãnãt: nec fruſtra. Hoc faciũt. n. ſeu vt ñ iterrogẽt̃ de qb⁹ reſpõdere neſcirẽt: ſeu vt tãq̃ vilia & nota: & a ſe cognita deſpexiſſe atq̧ neglexiſſe videãt: & vacaſſe maiorib⁹. His ãt deceptis captiuatis iſti

Fictos philoſophos perſtringit.

pientũ iudicijs ciuitates ambire:ſæcularibus ſe miſcere negocijs:cõſilia pſtare:cõnubia tractare:cõmeſſa tionibus intereſſe:teſtantiũ dictare tabulas:teſtamentoꝝ executiones aſſumere:& multa minus philo ſophos decẽtia agere pſumptuoſe incipiũt atq; proſequuntur:ex quibus fit:vt in famoſam vulgi famam quãdoq; deueniant:ex qua tanta tumiditate turgeſcũt:vt incedentes cupiẽt a vulgo digito demõſtrari:& lõge magis audire:qa pergrãdes magiſtri ſint.videre ꝙ eis aſſurgãt pſidentes in triuijs:eos rabbi voci tent:ſalutẽt:inuitẽt:pponant:atq; pficiant.ex his omni cõſideratione ſepoſita audẽt oia:nec verentur in alienas meſſes falces immittere ſuas:ex quo fit vt dũ cætera pter ſua ignominioſe deturpare conãtur inter ueniat aliquando de poeſi.& poetis colloquiũ:quorũ audito nomie tanto repente accendũtur furore:vt igneos oculos illos habere diceres.Nec poſſunt cõſiſtere:frendẽt agũtur ipetu.Demũ quaſi aduerſus eos:nõ aliter q̃ in letales hoſtes cõiuratũ ſit nũc in ſcholis:nunc in plateis:nũc in pulpitis auſcultante nõ nũq̃ vulgo inerti/in eos inſano clamore prumpũt:vt nõ de innocuis tantũ:ſed & de ſe timeant circũſtan tes:& aiunt poeſim oino nullã:aut futilẽ facultatẽ atq; ridiculã.Poetas hoies eſſe fabuloſos:imo illos:vt deſpectiori vtantur vocabulo:nõnunq̃ fabulones appellant.Rura ſyluas & mõtana colentes:eo ꝙ mori bus nec vrbanitate valeant.Præterea eoꝝ poemata eſſe dicũt obſcura nimis atq; mẽdacia laſciuijs ple na:& deoꝝ gẽtiliũ nugis atq; ineptiis referta.Aſſerẽtia Iouẽ quẽdã adulterũ & ſpurcidũ hoiem:nũc deo rũ patrẽ:nũc cœloꝝ regẽ:nũc ignẽ:nũc aerẽ:nũc hoiem:nũc taurũ:nũc aquilã:& huiuſmodi incõuenientia Sic & Iunonẽ & alios infinitos eos multoꝝ noium celebres faciẽtia.Mentiũ inſuper ſeductores clamitãt eſſe poetas:ac ſuaſores criminũ:& vt turpiori:ſi poſſint:cõmaculent nota:prædicũt eos philoſophoꝝ ſi mias eſſe:Firmantes inde poetaꝝ libros legiſſe:aut tenere/prægrãde piaculũ:ac nulla facta diſtinctione auctoritate:vt aiunt fulti Platonis eos ne dũ e domibus:ſed ex vrbib⁹ eſſe p[...]ẽdos:& eoꝝ ſcenicas me retriculas Boetio approbãte in exitiũ vſq; dulces deteſtabiles fore atq; eucidẽdas vna cũ eis:& renuẽdas oino.Quid multa/ longũ nimis eẽt oia in mediũ deducere:q̃ ill' exitiale odiũ infeſtãte inuidia dicẽda fu rentibus parat.Ad hos tã celebres iudices:tã æquos:tã mites:tã fauorabiles ſatis credẽdũ ẽ princeps in clyte deueniet opus noſtrũ:qđ ſcio circũdabũt more leonis famelici:vt inueniãt qd deuorẽt:& quoniam omne poeticũ eſt:nõ expecto mitiorẽ ſententiã q̃ irati fulminẽt in poetas:nec ſcio qbus ſpiculis pect⁹ ap ponã:niſi eis q̃ vetus odiũ demonſtrauit:illa conabor repellere.O bone deus ſis tã indiſcretis:tã incõſi deratis clamoribus obuius:& hoꝝ dementiũ obſiſte furori.Et tu etiã rex optime:quoniã ad triones ven tum ẽ generoſi pectoris tui viribus adſis:fer opẽ militãti tibi nũc ais opus eſt:nũc pectore firmo:acuta & venenata:nec roboris tela iſtoꝝ ſunt.Nã ſi inepti iudices:alias tñ valẽt:& ideo horreo & tremiſco niſi de⁹ primo:qui nõ deſerit ſperãtes in ſe.Et tu inde faueris:& tenues mihi vires ſunt:& igeniũ debile:ſed ſpes ingens ſubſidii:qua fretus in eos irruã comitante iuſtitia.cordi ingerere iam audaciam ſentio.

Quid obiciant philoſophi poetis.

Plato.

Boetius

Poeſim eſſe vtilem facultatem. Cap. VI.

GYmnaſium puſillus intraturus hõ aduerſus has gyganteas moles firmantes auctoritate qua poſſũt aut nullã:aut futilẽ facultatẽ fore poeſim:ſi percõter añ alia qd nã ſit poeſis:ſeu circa qđ eius verſetur officiũ:nil aliud feciſſe reor:q̃ in ſcirpo q̃ſiſſe nodũ.Sed quoniã faciendũ eſt:quæ ſo:vt id appareant hi facultatũ oium pceptores egregii:vt appareat:circa quod noſtrũ velint verſari cer tamen.Scio obſtinata fronte nullo vnq̃ perfuſa rubore ridentes inquient:ꝙ paulo ante male dictũ eſt. O bone deus adſis:& has ridiculas obiectiones aduerte:& in melius eoꝝ dirige greſſus:Dicũt ergo dã nãtes poeſim eã oino nullã eſſe:qđ ſi ſic ẽ:ſcire velim vnde iã dudũ tot illuſtres viri ſibi poetæ quæſiuere nomẽ.Vnde poematũ multa volumina/ Vnde hoc nomẽ poeſis ortũ ẽ/ Si poeſis nihil eſt.Certe ſi reſpõſu ri aliquid ſint:per ambages ituros reor:cũ nihil aliud queãt iure reſpũdere:q̃ ꝙ aduerſus inanẽ poſitionẽ ſuã ſit.Certiſſimũ.n.eſt:vt poſt hæc ſuo loco mõſtrabitur:hãc vt cæteræ diſciplinæ:a deo a quo ſapia ois initium habuiſſe:& vti reliquæ ab effectu nomẽ ſortita eſt:a quo demom celebre poetarũ nomen deriua tum:& inde poematũ poetis.Quibus ſtantibus non oino nihil:vt aiebãt videtur eẽ poeſis.Quæ ſi ſcia ẽ quid ingent ſophiſtæ clamoſi/ Credo paululũ retrahẽt pedẽ:vel potius in ſcđam obiectiõis partẽ ob diſ gregatiuã copulã tranſuolãtes inquiẽt ſi facultas ẽ:futilis facultas ẽ.O ridiculũ rãcidulũ ſatius tacuiſſe fue rat:q̃ verbis friuolis i errorẽ ſeſe pcipitaſſe maiorẽ.Nõne vidẽt ignari ipm nois hui⁹:facultatis.ſ.ſignifica tũ ſeper aliq̃lẽ plenitudinẽ demõſtrare/ Sed de hoc alias.Et q̃ſo exprimãt elegãtes hi viri quo iure poeſis facultas dicẽda ſit futil':cũ ei⁹ iſtigatiõe opitulãte diuina gr̃a tot extẽt clara volumia:tot memorãda poe mata:tot iuẽta perlucide atq; peregria:obmuteſcẽt eqdẽ:ſi patietur ianis oſtẽtatiõis vredo. Siqd obmu teſcẽt dico:mori mallẽt q̃ veritatẽ nedũ extremis labiis:ſed taciturnitate fateri.i diuerticulũ aliud irruẽt& ſuo iterpretãtes iudicio hãc dicẽt adiectiõe futilẽ intelligẽdũ fore dãnoſam atq; deteſtabilẽ:eo ꝙ poemata a poeſi veniẽtia deoꝝ ſuoꝝ cãtẽt illecebra & ifanda ſuadeãt.Eſto poſſit hæc iterptatio reprobari cũ futi le nõ ſit qđ ẽ illecebris plenũ:poterat tã æquo aio tolerari:ſed qđ ob eã volũt poſſet rõe fateri cũ confi tear vltro nõnulla fore poemata id qđ afferũt exprimẽtia:q̃obrẽ ſi mala ſpẽs poſſet bono generi deroga re viciſſet.Sed depcor ſi praxiteles aut phidias ſcultura doctiſſimi ip[...]dicũ ſculpſerit priapũ in iolẽ nocte tẽdẽtem potius q̃ ſpectabilẽ honeſtate Dianam.Aut ſi contingat appelles:ſeu noſter ioctus quo ſuo æuo non fuit apelles ſuperior.Martẽ ſe vegeri immiſcẽtẽ/ potius q̃ Iouẽ diis ex trono iura præbẽtẽ/ has artes damnandas fore dicemus ſtolidiſſimũ eẽ fateri/ laſciuiẽtum quippe ingeniorũ culpa hæc ẽ.Aequo mo do iam dudũ nõnulli fuere poetæ ſi tales poetæ dicẽdi ſunt qui ſeu rõne quæſtus ſeu ad gratiã populi p meredam ſic eo exquirẽte ſæculo & illecebri ſuadẽte laſciuia:q honeſtate omiſſa i has ineptias corruere. Quæ quidẽ dãnãdæ deteſtãdæ & abiiciẽdæ:vt latius poſt dicetur.Ob hoc tñ quorũdam fingẽtium ſcelus

Sophiſte clamoſi.

Poeſis nõ dãnãda pp̃ter aliqua laſciua poemata.

nō vniuerſalis dānāda poeſis: a q̄ tot in virtutes ſuaſiones et poetarꝝ monita atq; documēta legim⁹/ ab
his qbus curę fuit cęleſtes meditationes ſublimi ingenio ac ſumma cū honeſtate et ſtili atq; verborꝝ or/
natu deſcribere. Sęd quid multa. Eſt non ſolum aliquid ſed ſcia venerāda poeſis. Et vt ſępius in p̄cedēti/
bus viſum ē: et in ſeqnentibus apparebit: non futilis: ſed ſucci plena facultas ē: ſenſus volūtibus ex fictio/ Poeſim
nibus ingenio p̄mere. Et ſic patet ne longius ꝓtrahamus ſermōes: primo certaminis igreſſu duces hos ſciam eē
terga dediſſe: eoſque modico labore noſtro aream liquiſſe duelli. Sed quid poeſis ſit explicandum eſt:
vt ipſi videant q̄ ſtolide opinentur illam futilem facultatem.

Quid ſit poeſis: & vnde dicta: & quod officium. eſt eius. Cap. VII.

POeſis quā negligētes abiiciunt & ignari. Eſt feruor qdā exqſite iueniēdi: atq; dicēdi ſeu ſcribē/ Poeſis
di qđ inueneris. qui ex ſinu dei ꝓcedent paucis mētibus: vt arbitror: in creatione cōceditur. Ex quid.
quo quoniā mirabilis ſit/ rariſſimi ſēper fuere poetæ. Huius. n. feruoris ſunt ſublimes effectus
vtputa mētē in deſideriū dicendi cōpellere: peregrinas & inauditas iuētiones excogitare: me
ditatas ordine certo cōponere: Ornare cōpoſitū inuſitato quodā verborꝝ atq; ſententiarꝝ cōtextu: vela
mento fabuloſo atq; decenti veritatē contegere. Præterea ſi exquirat iuentio: reges armare i bella: de
ducere naualibus. claſſes emittere: cælū terras & æquora deſcribere: virgines ſertis & floribus iſignire Officiū
actus hoim ꝓ qualitatibus deſignare: irritare torpētes: deſides aiare: temerarios retrahere. ſontes vi poete.
cere: et egregios meritis extollere laudibus & huiuſmōi plura. Si qs aūt ex his qbus hic ifūditur feruor
hæc min⁹ plene fecerit iudicio meo laudabiľ poeta nō erit. iſuper quātūcūq; vigeat aios. qbus ifuſus ē
perraro ipulſus cōmēdabile perficit aliqd ſi iſtrumēta. qbus meditata perfici cōſueuere defecerit. vtpu
ta grāmaticæ p̄cepta atq; rhetoricę: quorꝝ plena notitia opportuna ē. Eſto nōnulli mirabiľr materno ſer
mone iā ſcripſerit & per ſingula poeſis officia peregerint: hic & liberaliū aliarꝝ artiū: & moraliū atq; na/
turalium ſaltē nouiſſe pricipia ē neceſſe: necnō & vocabulorꝝ valere copia: vidiſſe monimēta maiorꝝ: ac
ē meminiſſe hyſtorias nationū: & regionū orbis: mariū: fluuiorꝝ: & mōtiū diſpoſitiōes. Præterea dele/
ctabiles naturæ artificio ſolitudies opportūæ ſūt ſic: & trāqllitas aī et ſæcularis glīe appetitus: et perſæ
pe plīmū ꝓfuit ætatis ardor. Nā ſi deficiāt hæc nonnūq̄ circa excogitata torpeſcit igeniū. Et quoniā ex
feruore hoc igeniorꝝ vires acuēte atq; illuſtrāre nihil niſi artificiatū ꝓcedit: ars vt plurimū vocitata poe
ſis ē. Nā primi. q iflati ſpiritu exqſite rudi adhuc ſæculo cœpere loq̄: vtputa carmine tunc oino loquēdi
genus incognitum: vt ſonorū auribus audientium etiā videretur. illud pēſatis moderauere temporibus:
et ne delectationē nimia breuitate ſubtraheret: aut longitudine plurima luxuriās tediū videretur iferre
certis menſuratū regulis/ atq; itra diffinitum pedū et ſyllabarū numerū coercuere. Sane quid ex hoc tā
accurato dicēdi ordine ꝓſibilat: nō dicebatur poeſis āplius ſed poema: et ſicvt iam diximus: tā artiq̄ arti
ficiato ab effectu nomē cōſequutū eſt. Inquiēt forſan iſti obiurgatores perlucidi: et ſi dixerin ſcientiā hāc
ex dei ſinu recentibus adhuc aiabus infundi ſe nolle verbis meis ſatis preſtare fidei: quib⁹ ſatis roboris
æquis animis: quæ videmus aſſidue poterāt præſtitiſſe: ſed adhuc egemus teſtibus. Si ergo legerint quid
Tullius Cicero homo philoſophus non poeta dixerit in ea oratione. quā apud ſenatū habuit pro Aulo
licinio archia i fidē forſan faciliores deuenięt. dicit. n. ſic. Atq; ſic a ſūmis hoib⁹ eruditiſſimiſq; accepim⁹.
Cęterarū rerꝝ ſtudia atq; doctria: et p̄ceptis: et arte cōſtare: poetā natura ipa valere: et mētis virib⁹ exci/
tari: et q̄ſi diuio quodā ſpū iflari. etc. Et ne orōnē lōgi⁹ ꝓtrahā: ſatis apparere pōt: piis hoib⁹ poeſi facul
tatē eē: et ex dei gremio originē ducere: et ab effectu nomē aſſumere: et ad iſignia atq; fauſta multa ſpe/
ctare: qb⁹ ipimet negātes vtūť aſſidue. Si q̄rāt vbi vel quādo i prōptu ē fateāť ipi quo duce cui⁹ opere fictī Poeſis
ones ſuas ipi cōponāt dū ſcalas gradib⁹ diſtictas i cælū erigūt: dū ꝓceras arbores ramorꝝ fœcūdas æq̄ diuinum
ad aſtra ꝓducūt: dū mōtes i excelſū vſq; circutiōib⁹ ābiūt. dicēt forſā: vt huic a ſe icognitæ detrahāt: quo onus.
quo vtūť rhetoricæ op⁹ eē: qđ ego ꝓ parte nō inficiar: habet eni ſuas iuētiones rhetorica. Verū apud te/
gmēta fictionū nullę ſūt rhetoricę partes. Mera poeſis ē qcqd ſub velamēto cōponim⁹ et exqrīť exq̄ſite.

Qua in parte orbis prius effulſerit poeſis. Cap. VIII

SI mi rex qua ſub cęli plaga: quibus ſæculis: cuius opere hęc primo cōparuerit in terris exquiras
ix credo ſatis certū poſſe dari reſpōſum. Quidā aūt exiſtimati ſunt hāc cū ſacris cerimoniis ve Vbi pri/
erū originē habuiſſe: et ſic apud hebræos exortā: eo ꝙ ab eis primo deo ſacrificiū oblatū ſa/ mū poe/
cręteſtantur litteræ. In quibus legitur Caym et Abel fratres et primos natos orbis homines deo ſacrifi ſis orta.
caſſe. Sic et a Noe vndis cathaclyſmi ceſſantibus eo arcā exeunte deo ſacrū fuiſſe confectū. Præterea et
ab Abraā ſuperatis hoſtibus: dū melchiſedech ſacerdoti vinū obtulit atq; panē. Sane cū ex his qđ quæ/
ritur nō ſumať: dato vaticinātes potius q̄ probātes aſſerāt: minime arbitrandū ſacra hæc abſq; vlla ver/
borum ꝓlatione cōfecta. Subiungūt a Moſe: cū ſicco pede vna cū populo iſrael rubrū ſuperaſſet mare:
integre peractū: cum legamus eū ſacra: et ſacerdotes: et tabernaculū inſtar futuri templi erectū: et orō/
nes: quib⁹ placeť diuinitus iueniſſe: quibus aſpectis videbitur nō añ moſis ducis iſraelitarū tp̄s poeſim
apud hebræos habuiſſe princ piū. Qui qnīdē circa finē vitæ Marathi regis Sicioniorꝝ q dīē obiit āno mū
di. iii. mil. dclxxx. populū eduxit: et ſacra cōfecit. Sunt et alii gloriā hanc babyloniis largiri volētes. Quos
iter venetus puteolanus epiſcopus hyſtoriarū inuētor permaximus erat aſſerere cōſuetus dicacitate ꝓ/
lixa poeſim moſe longe antiquiorem: vtputa nembroth tēporibus ortam. dicebat. n. eū primū idolatriæ
inuentorē: eo ꝙ cū ignē mortalibus accōmodū vidiſſet / ac ex motibus eius atq; murmurationib⁹ variis
futura quędā cognoſceret eū deū fore firmabat: et ob id loco dei nō ſolū coluit caldęiſque ſuaſit: verū illi
tēpla cōſtruxit: ſacerdotes ordinauit: et p̄catiōes etiā adinuenit: quib⁹ I p̄cationib⁹ oſtēdebat eū exqſito

vſum eloquio:quod poſſibile ē:eſto vnde ſumpſerit nō explicaret liquido. Ego autē & ſi ſepiſſime legerī
apud Aſſyrios religiōis cultum:philoſophiæ ſtudium:& armoꝝ gloriā primo fuiſſe. Non tamē abſqꝫ alio
fide digniori teſtimonio facile credā apud barbaras & adeo imanes nationes originē habuiſſe artificium
tam ſublime. Græci iſuper apud ſe exortā poeticā autumant vt totis viribus affirmat Leontius:in quam
Quō Poeſis apd̓ Grecos erupit. credulitatē & ego paululum trahor:memor aliquādo ab inclyto præceptore meo audiſſe penes priſcos
græcos tale huic fuiſſe principium. Nā cum primo inter rudes adhuc hoies nōnulli cælſioris ingenii cœpiſ
ſent naturæ parētis opera admirari. & inde per meditatiōes ſēſum intrare credulitatē aliquē vnum eē. Cu
ius opere & iperio gubernarētur & ordinarētur cūcta quæ cernerēt:& eum vnum vocauere deum. Deide
exiſtimantes eum nōnunq̄ terras incollere arbitrari ſanctum fore:vt diuerticula ſuo nomini dicata veni/
ens iuenerit ei ſacras ædes erexere:ſumptu permaximo cōſtruxere:quas nos tēpla dicimus hodie. Inde
vt eum erga ſe propitium facerent quoſdā honores præcipuos excogitauerunt:Illis ſtatutis tēporibus ſi
endos:quos dixere ſacra. Demū quoniā quantum cæteris p̄ualere diuinitate rati ſunt tantum p̄ cæteris
honorandum:conſtituendas eius in ſacris argēteas menſas & aureas phyalas:cādelabra & aurea quæ/
cunqꝫ vaſa:& ex prudētioribus atqꝫ nobilioribus populi homines:quos dixere poſtea ſacerdotes:eoſqꝫ
in ſacris conficiēdis non vulgaribus quinimo precioſiſſimis veſtibus & thiaris atqꝫ lituis inſignes eſſe vo/
luere. Tandē quoniā videretur abſurdum mutos tacitoſqꝫ pontifices deitati exhibere ſacra voluerunt ver
ba cōponi:per quæ ipſius deitatis laudes & magnalia mōſtrarētur:& populi vota exprimerētur & preces
ſecundm opportunitates hoim porrigerētur eidem:Et quoniā appareret incongruum:non aliter q̄ ſi cū
vilico aut ſeruulo ſeu contubernali amico loquereris diuinitatē alloqui voluere prudentiores:vt exquiſi/
tus loquēdi modus inueniretur:quem excogitandum ſacerdotibus commiſere. Ex quibus aliq pauci ta/
Muſæus Linus. Orpheus. men:quos inter fuiſſe creduntur Muſeus Linus & Orpheus quadam diuinæ mētis inſtigatione commo/
ti carmina peregrina mēſuris & tēporibus regulata finxere:& in dei laudē inuenere in qbus:vt amplioris
eſſēt anctoritatis/ſub verboꝝ cortice excelſa diuinoꝝ myſteria poſuere:volētes ob hoc ne talium vene/
randa maieſtas ob nimiā vulgi notitiā in contēptus præcipitium efferretur:qd̓ artificium:quoniam mira/
bile viſum ē:& eo vſqꝫ inauditum:vt prædiximus ab effectu:vocauere poeſim ſeu poetes:& qui cōpoſue
rāt poetæ vocati ſunt:& quoniā nomē etiam fauet effectui creditur:vt omittamus additū carminibus cā/
tum & reliqua apud græcos originem habuiſſe poeſim. De tp̄e vero ambigitur plurimū. Dicebat.n. Leō
tius a Barlaā calabro p̄ceptore ſuo:& ab aliis eruditis viris i talibus audiſſe ſæpius tp̄oribus Phoronei
argiuoꝝ regis qui āno mundi.iii.M.ccc.lxxxv.regnare cœpit. Muſæum quē ex iuētoribus carminum vnū
diximus iſignē apud græcos fuiſſe viꝝ:& eodē fere tp̄e floruiſſe Linū:de quibus adhuc fama ſatis cele/
bris ē.q̄ eos apud nos ēt teſtatur ſacris p̄fuiſſe veteꝝ:& his ēt additur Orpheus thrax:& ob id primi cre/
duntur theologi. Paulus āt peruſinus lōge iuniorē poeſim eē dicebat non mutatis anctoribus aſſerēs Or
pheū:q ex ātiqs inuētoribus ſcribitur vnus:tp̄ibus Laomedontis troianoꝝ regis claruiſſe:circa ānos mū
di.iii.M dcccc.x. Eūqꝫ Orpheū & argonautis fuiſſe:& nō ſolū ſucceſſorē Muſæo ſed eiuſdē Muſæi Eumol
phi filii fuiſſe magiſtrum. Qd̓ ēt in lib. tp̄oꝝ teſtatur Euſeb. Ex quo patet:vt dictū eſt lōge iuniorē q̄ dice
retur apd̓ græcos eē poeſim. Attū ad hæc reſpōdebat Leōtius arbitrari a doctis græcis plurimos fuiſſe
Orpheos atqꝫ Muſæos. Veꝝ illū veterē Muſæo veteri atqꝫ Ligno cōtēporaneū græcum fuiſſe vbi Thrax
iunior p̄dicatur. Sane quoniā hic iunior Bacchi orgia adinuenit:& menandrū nocturnos cœtus:et multa
circa veteꝝ ſacra inouauit et plurimū orōne valuit:ex quibꝰ apud coæuos ingētis exiſtimatōis fuit:a po
ſteris primꝰ creditus ē Orpheus:cui opinioni forſan adhærēdū eſt:cū quorūdā veteꝝ teſtimonio cōſtet:
etiā ante natū Iouē cretēſem nonnullos fuiſſe poetas:cū poſt raptā a Ioue Europā per Euſebiū conſtet
claruiſſe Orpheū trachē. cum igitur īter ſe ſic diſcordātes ſint:nec vllum ſatis validū teſtimoniū ex anti/
quis auctoribus ad corroborādas opiniōes ſuas inducāt:nō ſatis certū habeo cui fides præſtāda ſit. Ap/
paret tamē ex tp̄ibus deſcriptis ſi Leontio credendū ſit apud græcos potius quā apud hæbreos:et ſi ve/
neto:apud Caldæos primo q̄ apud græcos apparuiſſe poeſim videatur. Si vero Paulo fidem præſtare ve
limus:ſequetur Moſen primo q̄ Babylonios:aut græcos eiuſdē fuiſſe magiſtrū. Ego autē quātūcūqꝫ Ari
ſtoteles dicat rōne forſan ſuperiori tractus:poetas prios fuiſſe theologos exiſtimans eos græcos itelle
xiſſe:qd aliquale adminiculū opinioni Leontii videtur afferre. Nō credā huius poeſis ſublimes effectus
Ab Hebreis primo poeſis deſcēdit. ſinamus i belua illa nēbroth:ſed nec in Muſæo ſeu Ligno vel Orpheo quātūcūqꝫ vetuſtiſſimis poetis niſi
vt arbitrātur aliq. Muſęus et Moſes vnū et idē ſint:prio iſuſos:quinimmo in ſacratiſſimis et deo dicatis
p̄phetis:cū legamus Moſen hoc percitū:vt reor deſiderio penthateuci partē maximā non ſolum ſtilo:
ſed heroico ſcripſiſſe carmine ſpiritu ſancto dictante. Et ſic alios nunnullos ęquo mō magnalia ſub me
trico velamine litterali:qd̓ poeticum nūcupamus finxiſſe. Quoꝝ ego nec forſan iſipide reor poetas gē
tiles icōponēdis poematibus ſecutos veſtigia. Veꝝ vbi diuini hoies ſancto pleni ſpiritu eo ipellēte ſcrip
ſere:et ſic alii vi mētis vnde vates dicti hoc vigēte feruore ſua poemata condidere. Tu aūt rex inclyte cū
nil aliud circa huius originē qd dicam habeam tuę ſerenitatis iudicio ſume quod libet.

Compoſuiſſe fabulas apparet vtile potius q̄ dānoſum. Cap. IX.

ASſerunt inſuper hi boatores magnifici poetas fabuloſos homines eē:et vt deiectiori ſeu dete
ſtando magis vtātur vocabulo. ſtomachantes illos aliquando vocitāt fabulones. Nec dubitē
qui ignaris execrāda plꝰimū talis videatur obiectio. Aſt ego flocci facio. nō habet aliquoꝝ ligue
ſpurcities illuſtriū viroꝝ glioſum nomē inficere. Doleo q vidēs hos liuore percitos in inocuos
ſeſe infrenes efferre. Sed quid tandē concedo fabuloſos.i. fabulaꝝ compoſitores eſſe poetas:nec hoc

ignominioſum exiſtimo:niſi vti formaſſe philoſopho ſyllogiſmū. Nam ſi oſtendatur quid ſit fabula: & quæ
fabulaꝝ ſint ſpẽs:& quibus his fabulones vſi ſint:reor nõ adeo ꝑgrande piaculum videbit̃:vt hi volunt fabu
las cõdidiſſe. Fabula igitur ante alia a for faris honeſtam ſumit originẽ:& ab ea cõfabulatio quæ nil aliud q̄
collocutio ſonat:qđ ſatis per Lucã in euangelio demõſtrat̃ dum dicit de duobus diſcipulis poſt xp̄i paſſio/
nem euntibus i caſtellū cui nomẽ Emaus ſic aiẽs. Et ipſi loquebant̃ adinuicẽ de his oĩbus quę acciderant:&
factū eſt cū cõfabularẽtur & ſecum quærerent:& ipſe chriſtus appropinquans ibat cū illis &c. Et ſi cõfabula
ri ſanctis hominibus non iputatur in vitiū:nõ erit fabulã compoſuiſſe peccatū. Sed cedam⁹ paululū his. Su/
peruacaneū eſt cõpoſuiſſe fabellas nõ ificiar. ſi ſimplices tantū poetas fabulas cõpoſuiſſe cõceſſerim:verũ
nuſquã leget̃. qn ab intelligẽti hoĩe cognoſcat̃ aliquid magni ſub fabuloſo cortice pallia: ũ:& ob id cõſueue/
re nõnulli ſic fabulã diffinire. Fabula eſt exẽplaris ſeu demõſtratiua ſub figmẽto locuti:cuius amoto cortice
patet intẽtio fabulantis. Haꝝ q̄druplicẽ fore ſpẽm credo. Quaꝝ prima oĩno veritate caret i cortice: vtputa Fabule definitio
quãdo aĩalia bruta: aut etiã inſenſata interloquẽtia inducimus: & auctor harum permaximus fuit Aeſopus Aeſopus
vir græcus antiq̃tate ac etiã grauitate venerabilis:& dato his nõ ſolū ciuile vulgus. ſed & agreſtes vtant̃ vt/
plurimū:nõ faſtidiuit aliquando ſuis libris inſerere Ariſtotel. cæleſtis igenij virū & peripateticoꝝ principem
philoſophoꝝ. Secunda aũt ſpẽs in ſuperficie nõnūq̄ veritati fabuloſa cõmiſcet vt ſi dicamus Minei filias nẽ
tes ſpernenteſq́ʒ orgia bacchi i veſpertiliões verſas. Has aũt a primæuo vetuſtiſſimi iuenere poetæ qb⁹ cu/ Ouid. iiij. metha.
ræ fuit diuina & humana pariter palliare figmentis:& q poetarum ſublimiores ſecuti ſunt i melius euexere
poſito nonnulli comici deprauauerit eas magis de aſſenſu laſciuientis vulgi q̄ de honeſtate curauere. Spẽs
vero tertia potius hyſtoriæ q̄ fabulæ ſimilis eſt. hac aliter & aliter vſi poetæ cælebres ſunt. Nam heroici quã
tuncūq́ʒ videant̃ hyſtoriã ſcribere:vt Vergilius dū eneã tẽpeſtate maris agitatū ſcribit:& Homerus alligatū
malo nauis Vlyſſem:ne a ſyrenaꝝ cantu traheret̃:longe tamen aliud ſub velamie ſentiũt q̄ mõſtret̃. Comi
ci is ſuper honeſtiores:vt Plaut⁹ atq́ʒ Terẽtius hac cõfabulandi ſpecie etiam vſi ſunt:nil aliud præter qđ litte
ra ſonat itelligẽtes:tamẽ arte ſua diuerſoꝝ hoĩum mores & verba deſcribere:& iteri lectores docere & cau
tos facere:& hęc ſi de facto nõ fuerint cū cõmunia ſint: eẽ potuere vel poſſent. Quarta quidẽ ſpẽs nil penit⁹
in ſuperficie nec in abſcõdito veritatis habet cum ſit delirãtiū vetularum inuẽtio. Ex qb⁹ ſi hi redargutores
extrmij primã ſpẽm dãnent qđ etiã ſacris litteris legimus:ligna. ſ. ſiluarum de cõſtituendo rege ſibi habuiſſe
colloquium damnandū ẽt veniet. Si vero reprobet̃ ſecunda:omne fere ſacrum veteris teſtamẽti volumẽ ve
niet reprobandū quod abſit:cum eodẽ paſſu in eodẽ ſcripta cū æditiõibus poetaꝝ videant̃ incedere:& hoc
quãtū ad componẽdi modum. Nam vbi abſit hyſtoria neuter de poſſibilitate ſuperficiali curat: & qꝫ poeta
fabulã aut fictionẽ nuncupat:figuram noſtri theologi vocauere. Quod nunq̄d ita ſit videant iudices æquio/
res æquo ponderẽtes libramine ſuperficiẽ litteraꝝ viſionū Iſaie:Ezechielis:Daniel & alioꝝ ſacroꝝ hoĩum
& poetaꝝ poſtea fictionū. Et ſi in ritu contingẽdi videant diſcrepantes:dãnationi conſentiam. Si tertiã qđ
nequeunt dixerint eẽ dãnandã:nil aliud erit q̄ eam ſermõis ſpẽm dãnaſſe q̄ ſepiſſime vſus ẽ Ieſus xp̄s dei fi/
lius ſaluator noſter dū eẽt i carne:q̄q̄ nõ eo quo poetę vocabulo ſacrę vocitãt litterę:qnimo vocauere para
bola: id e nõnulli exẽplū dicũt eo qꝫ rõne exẽpli dicat̃. Quod ãt quattuor damnẽtur cū a nullo ſatis cõgruo Fabula/rū cõmoditas.
videatur pricipio moueri:neq́ʒ alicuius artis vallari ſuffragio:aut i finẽ ordine deduci debitum non magni/
facio. Non enim in aliquo cum fabulis poetaꝝ cõueniunt:& eſto credam redargutores hos arbitrari poeti
cas ab illis in nullo differre. Nunc quæſo nunq̄d ſanctū ſpiritū fabulonẽ:nunq̄d xp̄m deū picturi ſint? q am/
bo ſub eadẽ deitate fabulas edidere. Nõ credãt ſi ſapiũt. Ego ãt ſi liberet i ſermonẽ lõgū excedere:optime
nominū diuerſitatẽ non obeſſe ſi ſtili q̄litates cõueniant demonſtrarẽ:ſed ipſi videãt. Fabulas quippe quas
iſti ob vocabulū ita deſpiciunt nõnunq̄ legimus incitatos inſano furore animos fuiſſe ſedatos & in mãſue/
tudinẽ redactos priſtinã:vt putãdū a Menenio aggrippa grauiſſimo viro romã plebs a patrib⁹ diſſidẽs e ſa
cro monte in patriã per fabulã reuocata ẽ. Fabulis feſſis illuſtriū viroꝝ circa maxima animis vires perſæpe
reſtitutę ſunt:qđ nõ tantū exẽplo veteri:ſed aſſiduis demonſtratur. Cernimus eni principes maximis occu/ Fabula erat de mẽbris cõtra vẽtrẽ perue nuſta
patos rebus quaſi reꝝ natura docẽte poſt regnoꝝ ſuoꝝ ſublimes diſpoſitões in melius:vt feſſas i neruũ re
uocent vires cõuocare:q iocoſis confabulationibus recreent aĩos fatigatos:fabulis laborãtibus ſub põde
re aduerſãtis fortunę nõnunq̄ ſolamẽ ipẽſū eſt:qđ apud Luciū apuleiū cernit̃:quem penes charites genero
ſa virgo iſortunio ſuo apud ꝑdones captiua captiuitatẽ ſuã deplorans ab anicula fabulæ pſiches lepiditate
paululū refocillata eſt. Fabulis labantiū in deſidiã mentiū in meliorẽ frugẽ lapſus reuocatos iã nouimus:&
vt de minoribus & meipſo ſinã. audiui iã dudū illuſtrẽ viꝝ Iacobū de ſancto Seuerino tricarici & clari mon/ vide Li/
tis comitẽ dicentẽ ſe a patre ſuo habuiſſe Robertū Caroli regis filiū:poſtea inclytū Hieruſalẽ & Sicilię regẽ uium.
tam torpentis ingenij filiū fuiſſe: vt non abſq́ʒ maxima demonſtrantis difficultate prima litterarū elemẽta Roberti
perciperet:& cū fere de eo hac in parte amici deſperarẽt oẽs pedagogi ei⁹ igeniū ſolerti aſtutia rimãtis fa/ regis ſtu
bellis Aeſopi i tã grãde ſtudẽdi ſciẽdiq́ʒ deſideriū tractus eſt:vt breui non tantū domeſticas has nobis libe dium.
rales artes didicerit:veꝝ ad ipã vſq́ʒ ſacrę philoſophię penetralia mira perſpicacitate trãſiret:taleq́ʒ de ſe fe
ciſſe regẽ:vt a Salomone citra regū nullū doctiorẽ mortales agnouerint. Quid multa? Tãti q dẽ ſunt fabu/
læ:vt eaꝝ primo cõtextu oblectẽt̃ indocti:& circa abſcõdita doctoꝝ exerceant̃ ingenia. Et ſic vna eadẽq́ʒ le
ctione ꝓficiunt & delectant. Non ergo tam erecta ceruice:tam faſtidioſa ſnĩa nauſeãtes hi liuorẽ & ignorã/
tiam ſuã euomãt i poetas. ſuas ſi ſatis ſani ſunt prio curẽt illecebras q̄ alienos ſplẽdores maledictoꝝ nebu
lis offuſcare conent̃. Videãt videant cẽſores hi quibus & q̄ pernicioſis ad excitãdū mulierculaꝝ riſum nõnũ
quã vtant̃ ſcõmatibus. Et dū ſeipſos purgauerit alioꝝ conent̃ purgare fabellas:memores chriſtū mãdaſſe
ex accuſatoribus his primus qui innocens eſſet primum ſumeret lapidem in adulteram mulierem.

Stultũ credere poetas nil ſenſiſſe ſub cortice fabularũ. Cap. X.

SVnt ex his nonulli tantæ temeritatis vt nulla auctoritate ſuffulti non vereant dicere ſtolidiſſimũ
arbitrari clariſſimos poetas ſenſum aliquẽ ſuis ſuppoſuiſſe fabellis: quinimmo illas feciſſe oſtẽſu
ri q̃ magna poſſet eloquentiæ ſuæ vires: & potiſſime dũ eis agentib⁹ crederentur ab iſipidis fal/
ſa ꝑ veris. O iniquitas hominũ. O ridenda ſtoliditas. O ineptũ facinus dũ alios deprimunt ſe pu
tant ignorantes extollere: quis præter ignaros dicat. fecerunt fabulas poetæ vacuas & inanes ſolo valen
tes cortice: vt eloquentiam demonſtrarent: quaſi circa vera vis eloquentiæ non poſſit oſtendi/ Male pro/
fecto nouerunt Quintiliani ſententiã. Cuius maximi oratoris opinio eſt circa falſa nullũ eloquentie neruũ/
poſſe conſiſtere. Sed de hoc alias. Quis. n. vt ad hoc veniã: tã demẽs: tãq; vecors erit: qui legens in buccoli/

Fabulas nõ eſſe inanes.

cis Vergilii. Nãq; canebat vti magnũ per inane coacta: vna cũ nonnullis in hanc ſententiam ſequẽtibus car/
minibus. Et in georgicis eſſe apibus partim diuinæ mentis & hauſtus cum applicitis ad hoc. Et i ęneide.
Principio cęlum & terras campoſq; liquentes: cum annexis. ex quibus merus philoſophiæ ſuccus exprimi/
tur non videat liquido Vergiliũ fuiſſe philoſophum &: arbitretur eruditiſſimũ hominẽ ob oſtendendã elo/
quentiam ſuam qua profecto plurimum valuit: Ariſteum paſtorẽ in penetralia terræ ad Climenem matrem
deduxiſſe: aut Aeneam vt patrem videret ad inferos abſq; abſcondito ſub fabuloſo velamine itellectu ſcri
pſiſſe/ Quis tam ſui iſcius qui aduertens noſtrũ Dãtẽ ſacræ theologiæ iplicitos perſæpe nexus mira demõ/
ſtratione ſoluẽtẽ non ſentiat eũ nõ ſolũ philoſophũ: ſed & theologũ iſignẽ fuiſſe/ Et ſi hoc exiſtimet qua ful
tus ratione arbitrabitur eũ bimembrem griphem currũ iculmine ſeueri montis trahentẽ ſeptẽ cãdelabris
& totidẽ ſociatũ nymphis cũ reliq̃ triũphali pompa vt oſtẽderet: q̃a rithmos fabulaſq; ſciret cõponere/ qs i
ſuper adeo iſanus erit vt putet ꝓclariſſimũ virũ atq; xpianiſſimũ Franciſcũ petrarchã cui⁹ vitã & mores ei⁹
ſanctitate laudabiles vidimus ipſi: atq; præſtante deo diu videbimus: & quo neminem magis redimẽtẽ non
dicã tẽp⁹ tã: ũ: ſed quoſcũq; tẽporis labẽtis athomos noſcim⁹ expediſſe: tot vigilias: tot ſacras meditatiões
tot horas dies & annos: quot iure poſſum⁹ exiſtimare impẽſos ſi buccolici ſui carminis grauitatẽ: ſi ornatũ
ſi verborꝫ exq̃ſitũ decus penſemus: vt gallũ fingeret thiteno calamos expoſcẽtẽ aut iurgantes inuicẽ Pãphi
lum & mitionẽ & alios delirãtes æque paſtores Nemo ædepol cõpos ſui ſatis aſſentiet & lõge min⁹ q vide
rũt q̃ ſcripſerit ſoluto ſtilo i libro ſolitariæ vitæ: & in eo quẽ intitulauit de remedijs ad vtrãq; fortunã: vt alios
plures omittã: in q̃bus q̃cq̃d i moralis philoſophiæ ſinu poteſt ſãctitatis aut perſpicacitatis aſſumi: tãta ver/
borũ maieſtate percipit: vt nil pleni⁹: nil ornatius: nil maturius: nil deniq; ſanctius ad inſtructionẽ mortaliũ

Boccaci⁹ ipe bucolica ſcri/pſit.

dici queat. Poſſem præterea & meũ bucolicũ carmẽ inducere: Cuius ſenſus ego ſum cõſcius: ſed omittẽdũ
cenſui: q̃a nec adhuc tanti ſum: vt inter ꝓſtantes viros miſceri debeã: & q̃a propria ſunt alienis linquẽda ſer/
monibus. Taceant igit̃ blacteratores iſcij: & obtumeſcãt ſuperbi ſi poſſũt: cũ ne dũ iſignes viros lacte muſa
rum educatos: & in larib⁹ philoſophiæ verſatos atq; ſacris educatos ſtudijs ꝓfũdiſſimos i ſuis poematib⁹
ſenſus appoſuiſſe ſẽper credẽdum ſit. Sed etiã nullã eſſe vſq̃ delirantem aniculã circa foculũ domeſtici laris
vna cũ vigilantibus ybernis noctibus fabellas orci ſeu fatorꝫ vel aminiarum & huiuſmodi: ex quibus ſępiſſi
me inuenta cõficiunt fingentẽ atq; recitãtem: quæ ſub ꝓtextu telatorꝫ nõ ſentiat aliquẽ iuxta vires ſui modi/
ci intellectus ſenſum minime quãdoq; ridendum: per quem velit: aut terrorẽ icutere paruulis: aut oblectare
puellas: aut ſenes ludere: aut ſaltem fortunæ vires oſtendere.

Ob meditationis commodum ſolitudines incoluere poetæ. Cap. XI.

DIxi hos obſtrepentes inſuper dicere poetas rura mõtes & ſiluas icolere: eo q, vrbanitate & mo/
ribus nõ valerẽt: O ignauum hoïum genus. nõ aduertunt furore perciti q̃a dũ volũt veritatẽ falſo
approbare ſuffragio ſe mẽdaces faciant. Ego aũt poetas rura ſiluas & mõtes colere non ſolũ cõ
fiteor: q̃nimo niſi ipſi dixiſſent ego dicturus erã: & forte iam dixi ſane nõ ob eã cauſam quam infla
ti aſſerunt: q, ſi illi vrbanitate nõ valeant cũ eos valere ſatis teſtent̃ poemata: quibus ſi fidẽ præſtare negli/
gant voluant veterꝫ ſcripta philoſophorꝫ: annales perlegãt: nec dubitẽ quin crebro cõperiãt poetas regũ &
nobilium amicitijs atq; cõuictu vſos dũ libuit: quæ ſordidis atq; ieptis hoïbus nõ præſtãt̃. Nec i teſtimoniũ
veritatis huius deſunt occurrentia quędã. poſſem nempe ſi vellẽ oñdere Euripidẽ poetã Archelai macedo/

Vatũ cũ regib⁹ ĩtẽr/per ſum/mã fuiſſe familiaritatem.

num regis contubernalẽ. Ennium brunduſinũ Scipionũ domeſticũ. Vergilium Octauiani Cæſaris amiciſſi/
mũ: & ſi ſordẽt vetera: nõ deſunt pręſentia. Dãtes noſter Federico aragonẽſis ſiculidũ regi. & Cani de la ſca
la magnifici veronẽſium domini grandi fuit amicitia iunctus. Scimus inſuper & fere orbi toto notiſſimũ eſt.
Frãciſcũ petrarcham Caroli iperatoris. Ioãnis francorꝫ regis. & Roberti æque Ieruſalẽ & Sicilię regis: ac ſũ
morꝫ pontificum pluriũ dilectiſſimũ atq; familiariſſimũ fuiſſe: & viuorꝫ eſſe dum velit. Aſt ſi neſciunt ſuſurro
nes hi: ob id ſolitudines icolunt & coluere poetæ: q̃a non i foro cupedinario: nõ in prætorijs: nõ in theatris:
nõ in capitolijs: aut plateis publicis: velocis verſantibus: ſeu turbellis ciuicis ĩmixtis: vel mulierculis circũda
tis ſublimiũ rerum meditatio præſtat̃: abſq; qua fere aſſidua nec percipi poſſũt nec perfici percepta poema
ta q̃d iſuper vix credã iſta dixiſſẽt: ſi ſana mẽte legiſſẽt quid ſcribit Orati⁹ Floro: qui poſtq̃ elegãter more ſuo
enumerauit q̃dã vrbiũ ipedimẽta dicit iterrogãs. Romæ ne poemata cẽſes ſcribere poſſe iter curas atq; la/
bores/ volẽs ob hoc vt itelligat̃ minime poſſe. Nec his cõtẽtus ſuperadditis alijs icõueniẽtijs quib⁹ ciuitates
agitant̃: continue quaſi cõmotus ait. Nũc & verſus tecum meditare canoros. quaſi dicat. non poteris. Et de

Vrbs eſt inimica poetis.

mum ſubnectit exquirẽs. Tu ne ĩter ſtrepit⁹ nocturnos atq; diurnos Vis canere: & cũ tacta ſeq vеſtigia vatũ
Nec multũ poſt ſuperaddidit. idignas hic ego rerum Fluctibus i medijs & tẽpeſtatibus vrbis Verba lirę mo
tura ſonũ cõmittere digner/ ex q̃d⁹ ne plura ſuperiponã ſatis apparet cur petãt & icolãt ſilueſtria loca poe/
tæ. Quod ẽt Paulũ heremitã. Antoniũ. Machariũ. Arſeniũ: alioſq; plures venerabiles atq; ſãctiſſios hoïes

non ob vrbanitatis defectum: ſed vt liberiori animo deo ſeruirēt. feciſſe legimus. Eſto nō adeo deteſtabile
ſit: vt hi arbitrari videnť habitare ſiluas: cū in eis nil fictum nil fucatū nil menti noxiū videať. Simplicia qui/
dem ſunt oia naturæ opera. ibi i cęlū erectę fagi & arbores cęterę opacitate ſua recētes porrigētes vmbras Ruris a/
ibi ſolū viridētibus herbis contectū atq̧ mille coloꝝ diſtinctum floribus: limpidi fontes & argentei riuuli le menitas
pido cum murmure ex vbertate montiū declinātes. Ibi pictæ aues cantu frondeſq̧ lenis auræ motu reſonā ſumma.
tes. Beſtiolæ ludētes: Ibi greges & armēta: Ibi paſtoria dom⁹ aut guguſtiolū nulla domeſtica re ſollicitū:
& oia tranquillitate & ſilentio plena. Quæ non ſolum ſatiatis oculis auribuſq̧ delitijs ſuis animū mulcent:
verum mentē in ſe colligere & īgenium ſi forte feſſum ſit ī vires reuocare: atq̧ illud videnť impingere in deſi
derium meditationis ſublimiū: & auiditatē etiā componēdi quæ mira exortatōe ſuadēt libelloꝝ ſocietates
& canori circum choreas agentes muſaꝝ chori: quæ oia ſi rite conſideremus: q̄s ſtudioſus homo ciuitatib⁹
ſolitudines nō præponat? Sane nō poetaꝝ crimen ſolitudines ēt ſi crimē merito dici poſſit. Hos mouet īſo/
lentes viros ī redargutionē: qnimo eoꝝ īfecta mens ambitōe damnabili: a qua diſcrepantes poetas exe/
crabiles aiūt eē viros. Mos eni hoīm dānatoꝝ moꝝ ē ſūme cupere ſibi cęteros eē cōformes: vt ſua alieno
crimine: aut pallient: aut defendant. Erubeſcāt igiť & obmuteſcant: ſi prout ipſi poetæ nan factitant: horrēt
q̄ppe & deteſtabile ducūt viri ſpectabiles ficto pallore deforāre faciē. Et īceſſu tardo verrere aſſiduis circūi
tionibus ciuitates. horrēt atq̧ recuſant turpi atq̧ deformi hypocriſi inertis vulgi mercari grām laudeſq̧: &
ab ignaris mōſtrari digito: horrēt faſces. ne dū expoſcere: ſed optare: Aulas ābire regnū aut ꝓcerū quorū
cumq̧ aſſentatores fieri: aut pontificū infulas aucupari vti ventri & īerti ocio lati⁹ īdulgere queant: blādiri
mulierculis vt depoſita ſubtrahant pecunia: quæſituri quod meritis quæſiſſe nō poterunt. horrent prætereа
& totis deteſtātur affectibus caturcenſes ob pecuniā ī cælos euehere: & iuxta muneris quantitatē eis exhi
bere ſedes. qnimmo quos illi blaſſemāt tenui contenti victu breuiq̧ ſomno ſpeculatōe continua & exercitio
laudabili componendo ſcribendoq̧ ſibi famoſam gloriam & per ſæcula duraturā exq̄rūt. O ſpecies hæc
hoium conuitijs deturpāda. O deteſtāda ſolitudo talium. Sed quid verbis inſto? Haberem q̄ppe multa quæ
dicerem: ni ſpectabilis candor: ni virtus egregia: ni laudabilis vita poetarū illuſtrium aduerſus tales ſeipſā
longe validiori robore tueretur.

Damnanda non eſt obſcuritas poetarum. Cap. XIII.

Obſcura autē cauillatores hi ēe perſæpe poemata: & hoc poetaꝝ vitio id agētiū vt q̄d' iextricabile
eſt artificioſius videatur eſſe compoſitū: idq̧ egiſſe volūt immemores veteris oratoꝝ iuſſus quo ca/
ueť planā atq̧ lucidā orōnem eſſe debere. O peruerſæ mentis iudiciū. q̄s enim p̄ter doloſam aiam ī
cogitationem tā nefariā declinaſſet: vt q̄d' ei iacceſſibile ē non ſolū odio habeat: ſed falſa ſi poſſit
criminatōe det turpe? Fateor nōnunq̄ obſcuros eſſe poetas: ſed p̄beant ſi volunt ipi reſponſū. nunq̄d philo
ſophoꝝ: quoꝝ ſæpenumero ipi īpudice ſe miſcent: cōtexta comperiāt adeo plana: adeo perlucida vt debe/
re dicūt orationē īcedere? ſi aſſerāt mētienť. Cū inter ſcripta Platōis & Ariſtote. vt de cęteris ſileā. perplexio
nes adeo īnodatæ ſint: vt non dū a multis perſpicacibus viris: ab eoꝝ ſæculo ī diē vſq̧ hūc examinatę: potue
rint ſatis lucide concordi ſnia explicari. Sed q̄d de philoſophis dico? nōne diuinū eloquiū cuius ipi ꝓfeſſo/ Nō ſolū
res haberi cupiunt: a ſpiritu ſancto ꝓlatum obſcuritatum atq̧ ambiguitatum pleniſſimum eſt? Eſt æquidē poetas
& ſi negent ipa manifeſta veritas apparebit. Teſtes ſunt plurimi: quos inter ſi libet interrogēt Augu. ſāctiſſi obſcura
mū atq̧ eruditiſſimū hoiem: & cu⁹ igenij tam grādes fuere vires: vt artes multas: vt q̄cq̄d de decē cathego ſcripſiſſe
rijs tradidere philoſophi abſq̧: vt ipe fatetur: p̄ceptore perceperit. Nec tamen erubuit confiteri ſe Yſaię pri
cipiū intelligere nequiuiſſe. Non ergo obſcuritates ſolis poematibus iſunt. Quid ergo non incuſant philo
ſophos vt poetas? q̄d nō dicūt ſpūm ſācū ſuis operib⁹ vt artificioſiores apparerēt obſcuras īplicuiſſe ſnias
quaſi non rerum oium ſublimis ipſe ſit artifex. Non dubitē q̄n illis tanta temeritas inſit vt facerent ni ſcirēt
eſſe philoſophis defenſores: & in ſpiritum ſanctū loquētibus apparata ſupplicia: & iccirco in poetas ꝓſiliūt
quia eos cernūt defenſore carentes. Exiſtimantes p̄terea nullā ibi culpā fore vbi confeſtim pœna nō ſequiť
debuerant hi vidiſſe nōnulla obſcura videri cū clariſſima ſint intuentis vitio. Luſco q̄dē illuceſcente ſole qui
lympidus eſt nebuloſus videť aer. Quedā alia de natura ſui adeo ꝓfūda eſſe vt nō abſq̧ difficultate acies
etiā egregij intellectus poſſit in earū abditū penetrare: vti in ſolis globo anteq̄ eū poſſint cōtingere nōnūq̄ Obſcuri
perſpicaciſſimi retundunť oculi quædā vero & ſi natura ſui forſan ſint lucida tanto ſunt fingentiū palliata ar tatem in
tificio: vt ægre etiā quis poſſit ingenio verū ex illis excerpere ſenſum: vt perſæpe inter nubila cōditū ſolis ꝙ terdum
grande corpus etiā doctiſſimi nequeāt aſtrologi qua cęli vageť in parte cōprehendere punctaliter oculoꝝ in/ vtilem.
tuitu: & ex his eſſe nōnunq̄ vatū poemata nō inficior. Verū non ob id vt iſti volunt iure dānanda: cū īter alia
poetę officia ſit non euiſcerare fictionibus palliata: quinimo ſi in propatulo poſita ſint memoratu & venera
tione digna ne vileſcant familiaritate nimia quanta poſſunt induſtria tegere: & ab oculis torpentiū auferre
Et ſi q̄d' ad eos ſpectat fecere ſolertes / nō execrādi ſed cōmēdādi potius poetę veniēt. Et ió vt iā dictū ē fa/
teor illos nōnūq̄ obſcuros: eē ſed extricabiles ſēper ſi ſan⁹ ad eos acceſſerit itellect⁹. veꝝ reor his q̄rulis no
ctuę oculos eſſe potius q̄ humanos. nec ſit qui exiſtimet a poetis veritates fictōib⁹ inuidia cōditas: aut vt ve/
lint oino abſcōditoꝝ ſenſum negare lectoribus: aut vt artificioſiores appareant: ſed vt quę appoſita voluiſ/
ſent labore ingenioꝝ quęſita & diuerſimode itellecta: comperta tandē faciant cariora. Quod lōge magis ſan
ctū feciſſe ſpiritū vnuſquiſq̧ cui ſana mēs eſt: debet ꝓ certiſſimo arbitrari: quod per Augu. i lib. cæleſtis Hie
ruſalem. xi. firmari videtur dum dicit. Diuini ſermonis obſcuritas etiam ad hoc eſt vtilis q̧ plures ſentētias
veritatis parit & in lucem noticiæ producit: dum alius eum ſic: alius ſic intelligit. Et alibi Augu. idem ſuper/
pſalmo. c. xxvi. dicit. Ideo forte obſcurius poſitum eſt: vt multos intellectus generet: & ditiores diſcedāt ho

mines q̄ clauſum iuenerunt quod multis modis aperiretur q̄ ſi vno mō apertū iueniret. Et vt eiuſdem Auguſtini teſtimonio adhuc aduerſus recalcitratores amplius vtar: vt ſentiant quoniā quod ipſe pro obſcuritatibus ſacrarū litterarū tuendis: ego pro obſcuritatib⁹ poematū itelligi veli. Dico ego eū ſcribere ſuper Pſalmo. c. xlvi. ſic Peruerſum nihil hic eſt: obſcurū aūt aliqd eſt: non vt tibi negeť ſed vt exerceat acceptur̄ &cæ. Et ne ampliori vtar ſacrorū hoium circa hoc atteſtatione nolo faſtidiū ducāt hi audire: quoniā idē velim de obſcuritatibus poetarū ſentiri quod de diuinis ab Auguſtino ſentitur: quinimmo vt exfricata paululū fronte volo conſiderent obſiſtentes quanto magis de his ſentiendum ſit quæ reſpectiue paucis apponuntur. Si de ſacris lr̄is quæ omnibus ſunt appoſitæ nationibus ſentiunť. Si forte velint duritiem textus figuras dictionū aut orationū colores & peregrinorū vocabulorū icognitā a ſe pulchritudinē dānaſſe: & hic poetas obſcuros dixiſſe: qd aliud dicā nō habeo: niſi vt grammaticales iterum ſcholas repetāt: pedagogi ferulam ſubeāt ſtudeant: diſcantq̄: quid veterū auctoritate circa talia poetis licētiæ datū: ſcrupuloſiuſq̄ ſcrutētur. præter vulgaria atq̄ domeſtica quæ ſint etiā peregrina. Sed qd talib⁹ iſtoꝝ paucioribꝰ dixiſſe poterā: agāt vt exuto veteri nouū atq̄ generoſum igenium induant. & quod eis nunc videbitur obſcurum tunc familiare videbitur & apertum. Nec indigeſtam intellectus ſui groſſitiem palliare ſe credant priſcorū oratorum præcepto: cuꝰ non dubitē ſemper memores fuiſſe poetas. Sed aduertant quoniam perorando aliter q̄ fingendo verborū ordo procedat: & fictiones in fingentis arbitrio relictas fore tanq̄ opus alterius ſpeciei: i quibus ſummopere a poetis ſeruatur ſtili maieſtas: & eiuſdem dignitas retinetur: vt ait contra medicum in libro iuectiuarum tertio Franciſcus petrarcha: nec vt ipſi arbitrari videntur: carpere nequeuntibus inuidetur. ſed dulci labore

Diligētia obſcuritas vincitur.

præpoſito delectationi ſimul memoriæq̄ conſulitur. Cariora eni ſunt quæ cū difficultate quæſiuimus accuratiuſq̄ ſeruantur: vt idem vbi ſupra Franciſcus teſtatur. Quid multa? Si his obtuſum igeniū ē: ierti ā ſuā: non poetas redarguant: nec aduerſus eos friuolis inſtent latratibus a quibus ſecum optime actum ē. Primo eni in limine: ne fruſtra fatigent ignari: ab ipſo rerū facie terror iniectus ē. Retrahāt ergo gradū i tēpore potiꝰ q̄ corpore ingenij fatigato icedētes patianť cū rubore repulſam. Et vt iterū dixerim volentibus intelligere & nexus ābiguos enodare legendū ē: iſiſtēdū: vigilandum: atq̄ iterrogādū: & omni modo ꝓmendæ cerebri vires. & ſi nō vna via poteſt qs peruenire quo cupit: itret alterā. & ſi obſtent obices arripiat aliam donec ſi valituræ ſint vires lucidum illi appareat quod primo videbatur obſcurum. Sanctum enim canibus dare diuino prohibemur monitu: & hoc eodem ante porcos proijcere margaritas.

¶ Poetas non eſſe mendaces. Cap. XIII.

Mendaces præterea iſultātes hi dicunt eſſe poetas. & hūc conanť locū validis ſi poſſit firmare rōnib⁹ aiētes: q̄ ſepe dictū ē eos i ſuis fabulis mēdacia ſcribere: vtputa hoiem i lapidē verſum: qdꝰ oino apparet veritati contrariū. Præterea aſſerunt poetas mendacter dicere multos eſſe deos cum conſtet veritate certiſſima vnum tantū eſſe: & illū verū atq̄ oipotentē: Addentes Verg. latinorū poetarū pricipem recitaſſe Didōis hyſtoriam minus verā: & huiuſmodi quædam alia etiam inſerētes. Credo viciſſe putēt: viciſſentq̄ ni eſſet q̄ eorū vociferatōes iſipidas veritate retūderet. Quid igiť? Rebari pcedētibus loco huic reſpōdiſſe ſatis. Dum qd ſit fabula: quot fabularū ſpēs: & qbus vſi poetæ ſint: & per qdꝰ ſatis late deſcripſi. Sed in hāc materiam iterū redeūdum ē. Dico poetas vti iſti volunt nō eſſe mēdaces. Eſt enim mendaciū iudicio meo fallacia quædā ſimillima veritati: per quā a nōnullis verū opprimiť: & exprimiť qdꝰ ē falſum. Huius octo fore ſpecies aſſerit Augu. ex qbus & ſi grauiores reliqs nōnullæ ſint: nulla tñ ſcientes vti poſſumus abſq̄ peccato atq̄ infamiæ nota: qua dicimur eē mēdaces: cuius diffinitōis intētum ſi ęquo animo perſpectent: poetici nominis hoſtes redargutionē hanc: qua mendaces aſſerunt eſſe poetas viribꝰ carere cognoſcēt: cum poetarū fictiōes nulli adhæreāt ſpecierum mēdacij: eo q̄ non ſit mētis eorū quēquam fingendo fallere: nec vti mēdaciū eſt fictiones poeticæ vtplurimū nō ſunt nedū ſimillimæ: ſed nec ſimiles veritati: imo valde diſſonæ & aduerſæ. Et dato ſpēs fabularum vna quā videri potius hyſtoriam q̄ fabulā diximus ſit veritati ſimillima antiqſſimo oium nationū cōſenſu a labe mēdacij imunis ē: cum ſit cōſuetudine veteri cōceſſum ea qs vti poſſe rōne exēpli i quo ſimplex non exqriť veritas nec prohibeť mēdacium. & ſi ſpectet poetarum officium: nōnunq̄ in ſuperioribus demonſtratū vinculo huic aſtricti non ſunt vt veritatē vtātur i ſuperficie fictionū: & ſi auferať eis vagandi per omne fictionis genus licētia eorū officium omnino reſoluetur i nihilum. qd plura? ſi omnia quæ dicta ſunt i reprobationem meritam deijcianť: quod fieri poſſe non arbitror: hoc irreprobabile ſupereſt nemo ſuū iure exercēs officiū i notam pōt ob hoc iſamię deuenire. Prætor eſto i legē male meritos capitali mulctet ſupplicio: nō iure tamē diciť homicida. Sic nec miles agrorū hoſtium populator diciť prædo. Nec iuriſcōſultus etiam ſi minus æquū clientulo præſtet cōſiliū: dummō a iuris limite non ſepareť falſidici nomē merebiť. Sic & poeta quantūcūq̄ fingendo mentiať: mendacis ignominiā non icurrit cū ſuū officium non vt fallat ſed vt fingat iuſtiſſime exequať. Si tamen velint i hoc inſtantiā facere quod verū non eſt: mendaciū qualitercūq̄ dictū ſit eſt. Si factū non ſit nō tamē vlterius vires ad iternitionem huius obiectionis apponā. ſed quæram vt videā quid reſpōſuri ſint: quo noie vocāda ſint ea q̄ per Ioannē euāgeliſtā in apocalypſi mira cū maieſtate ſēſuū: ſed oino perſæpe prima facie diſſona veritati: quo ipſe Ioānes. quo alia alijq̄: q eodē ſtilo dei magnalia velauere? Ego qdē mēdacia aut mēdaces eē ſi liceret dicere nō auderē. Scio tñ dicēt q̄ egomet i parte dictur⁹ ſū ſi roger Ioānē. ſ. alioſq̄ ꝓphetas veraciſſios fuiſſe viros quod iam conceſſum eſt. Præterea ſuperaddent ab eis ſcripta fictiones non eſſe: ſed potius eſſe figuras & ſic nuncupari debere. & per conſequens figuratores earum ſcriptores. O ridēdum diffugium quaſi credituri ſimus quod ſimillimum eſt in cortice mutatione ſeu diuerſitate nominis effectus habeat diuerſos efficere. Sed in hoc minus quæſtionis ſit: figuræ ſunt nunquid habeant in litterali cortice veritatem exprimant

Poetas fingēdo nihil mētiri.

quæſo ſi me hoc velint credere nil aliud erit q̃ mendacio velare mihi oculos itellectus vti illam velãt ſuppoſitam veritatẽ. Sane cũ mẽdaces hi dicendi nec habendi ſint: qa nõ ſunt: ſic nec poeta q pro viribus eorum iniũt veſtigijs ifingendo. Multos aũt deos ſcripſiſſe poetas cũ vnus tantũ ſit deus negari nõ poteſt. Sed minime illis in mendaciũ iputandũ: qa non credentes neq; firmãtes: ſed more ſuo fingẽtes ſcripſere. Quis ei ſui tam iſcius ſit vt exiſtimet quenq̃ i laribus philoſophiæ verſatum tam dementis eſſe ſniæ: vt credat deos q̃ plurimos eſſe? Si ſatis ſani ſumus facile credere debem⁹ eruditos viros ſtudioſiſſimos fuiſſe veritatis iueſtigatores: eoſq; eouſq; quo humanum poteſt penetrare ingeniũ attigiſſe. & abſq; ambiguitate nouiſſe vnũ tantum deũ eẽ. ad quam noticiã deueniſſe poetas eorum in operib⁹ percipiſ liqdo. Lege Verg. & orãtẽ iuuenes: Iuppiter oipotẽs precib⁹ ſi flecteris vllis &c. qđ epitetõ nemini deorum alteri datũ cõperies. Reliquã deorum multitudinẽ non deos ſed dei mẽbra aut diuinitatis officia putauere. qđ Plato quem theologum nũcupam⁹: etiam opinaſ: talibus autem ob veneratione officio cõforme deitatis dedere nomẽ. Sed iſteſtos hos his non acqeturos exiſtimo: clamabunt nempe dicẽtes poetas de vero deo & vnico: quem nouiſſe dicim⁹ multa ſcripſiſſe mendacia: & ob id merito nuncupari mendaces. Ego autẽ nõ dubito poetas gẽtiles de vero deo minus recte ſenſiſſe. & ſic de eo nõnunq̃ quod minus verum fuerat ſcripſiſſe: & ſicuti iſti volũt mendacium: ſed ob id mendaces dicẽdos eſſe non puto. Sunt enim mẽdaciorum hoium ſpẽs ſaltẽ duæ. Ex qb⁹ primi ſciẽtes & aduertentes mentiunſ vt ledant: aut vt non ledant: ſeu vt proſint: & hi non mẽdaces tantum dicendi ſunt: ſed propriori vocabulo mentiẽtes. Secundi ſunt q ignorantes ſe mẽdacium dicere mẽdacium dixere tamẽ. Et inter hos opportuna cadit diſtinctio. Sunt enim ex his aliqui quorum ignorantia itolerabilis eſt: nec excuſationẽ recipit aliquam. vtputa. Caueſ lege publica ne quis ciuis ciuem priuato ſeruet i carcere. Calus Sempronium debitorẽ ſuum detinuit: & a multa tutari vult ignorantia legis: quæ quoniam ſupina videtur & craſſa ciuẽ. ſ. leges publicas ignorare nocuũ defenſare non põt. Sic & chriſtianus homo ætate iteger ab articulorum fidei ignorãtia tutari non debet. Sunt & alij quorum videſ ignorãtia excuſanda: vt pueri ſi philoſophiã nõ nouerint. Montanus homo ſi non nouerit nautica. & cæcus natus ſi litterarum nõ noſcit caracteres: & huiuſmodi: quos iter numerari poſſunt poetæ gentiles: q & ſi liberales artes: ſi poeticam: ſi philoſophiã nouerit: xpianę religiõis veritatẽ nouiſſe nõ poterãt. Nondũ eni lux illa veritatis æternæ i terris effluxerat. Quæ illuminat omnem hominẽ veniẽtem in hunc mundũ. Nondum ad agni cœnam inuitantes peragrauerant orbẽ quoſcũq; vocantes: iſraelitis ſolis hoc donũ erat deſuper datum: vt deum verum & iuſte cognoſcerent & rite colerent. Hi nedum quenq̃ ad cõmunicandum ſecum conuiuium tam celebre iuitabant: ſed nec accedentes ſi qui fuiſſent exteri admittebant. & ſic minus vera ſentiẽtes ſcripſerint de vero deo ſe vera ſcribere arbitrantes hac acceptabili ignorãtia excuſati non ſunt dicẽdi mẽdaces. Dicẽt ſcio quacunq; ignorantia mendacium dictum ſit mẽdax eſt dicẽs: quod negari non poteſt. eſto non eadẽ nota labefactãdi ſint qui ignorantia excuſabili peccauere: q̃ qui craſſa & ſupina vt dictum eſt: cum illos nõ ſolũ ęquitas ſed etiã legũ auſteritas habeat excuſatos. & ſi ſic ẽ notam mẽdacij non incurrunt. & ſi velint eos oino quomodo cũq; mẽdaces: ego illis ſocios addam philoſophos Ariſtotelẽ. Platonẽ. Socratẽ alioſq; quos ipſi ſumme colũt eodẽ ſontes crimine. Extollẽt reor hi cẽſores optimi iterum voces in cælum in paſſteri pſallẽtes & cythara: quoniam non ſatis plene particula vnica huius obiectionis relecta videatur. O iſipidi ſi militi vno parma confracta ſit: nondum loco mota ẽ acies integra. non ergo exultẽt ſed meminerint: quoniam ſæpiſſime contuſi nolentes ęſſerint. Quod autem Vergilio obijciunt falſum eſt. noluit quippe vir prudẽs recitare Didonis hyſtoriam. Sciebat eni vt talium doctiſſimus Didonẽ honeſtate præcipuam fuiſſe mulierẽ eãq; manu propria mori maluiſſe: q̃ ifixum pio pectori caſtimoniæ propoſitũ ſecundis iſicere nuptijs. Sed vt artificio & velamento poetico conſequereſ quod erat ſuo operi opportunũ: compoſuit fabulam in multis ſimilẽ Didõis hyſtoriæ: quod vt paulo ante dictum ẽ: veteri iſtituto poetis concediſ. Poteſt tamẽ qs dignius reſponſione & forſan tu ipẽ priceps perquirere ad qd hoc erat neceſſariũ Vergilio: cui vt digne reſponſum ſit. Dico eũ i hoc a quadruplici cauſa tractum. Primo vt in eodẽ ſtilo quem in æneide ſumpſerat poeticum ſequereſ morẽ: & potiſſime Homeri: cuius fuit in eo opere imitator. Nam poetæ non vt hyſtoriographi faciũt: qui a quodam pricipio opus exordiunſ ſuũ: & continua atq; ordinata rerum geſtarũ deſcriptiõe in finẽ vſq; deducũt. quod cernimus feciſſe Lucanũ: quam ob cauſam multi eum potius metricũ hyſtoriographũ q̃ poetam exiſtimãt: verum artificio quodam longe maiori: aut circa medium hyſtoriæ: aut aliquando fere circa finem inchoant quod intendunt. & ſibi adinueniunt cãm recitandi: quod ex præcedẽtibus obmiſiſſe videbantur: vt in odyſſea Homerus: q quaſi circa finẽ errorum Vlyſſis eum naufragum in littus pheacum delatum ſcribit: & ibidẽ Alcinoi regi recitantẽ quicquid illi ante diẽ illam poſt diſceſſum a Troia contigerat inducit: quod volens Vergilius facere cum Aeneam a littore troiano fugientẽ ſcripſiſſet poſt erutam ciuitatẽ nõ adinuenit aptiorẽ locum ad quẽ eum deduceret ante q̃ Italiam intraret africano littore. eo. n. vſq; ſemper iter gręcos hoſtes nauigauerat. Et cum littus afrum in tẽpus vſq; illud a ruſticis & agreſtibus atq; barbaris incoleretur: vt eum ad perſonã veneratiõe dignã deduceret: & a qua reciperet & cui⁹ hortatu troianorum caſus ſuoſq; recitaret nec aliam pter Didonẽ: quæ & ſi non tunc multa tamẽ poſt ſæcula loca illa icoluiſſe creditum ẽ: compenẽs. Didonẽ tanq̃ ſuam veniſſet eius hoſpitam fecit. & vt legimus eius iuſſu ſua ſuorũq; iſortunia recitauit. Secundo quod ſud velamẽto latet poetico intẽdit Vergilius per totum opus oſtẽdere qbus paſſionibus hũana fragilitas ifeſteſ: & qbus viribus a cõſtanti viro ſuperentur. Et cũ iam nonnullas oſtendiſſet volẽs demõſtrare quibus ex cauſis ab appetitu concupiſcibili in laſciuiam rapiamur: introducit Didonẽ generoſitate ſãguinis claram: ætate iuuenem: forma ſpectabilem: moribus inſignem: diuitijs abundantem: caſtitate famoſam: ciuitati ſuæ & populo imperantem: prudentia & eloquẽtia conſpicuam: & viduam quaſi ab experientia

Poetas vnũ deũ nouiſſe.

Didonis ſũma caſtitas: nec q Verg. i cognita fuit.

Quare lucanus nõ ſit poeta.

Poetarũ i inchoãdo moſ

Veneris concupiſcētiæ aptiorē. Quæ oia generoſi cuiuſcunq; hominis habēt animū irritare nedū exulis atq;
Verg. fi/ naufragi & in icognitā regionē deiecti atq; ſubſidio idigentis & ſic itendit pro Didone cōcupiſcibilē & attra/
ctionem ctiuam potētiam opportunitatibus omnibus armatā. Aeneam autē pro quocunq; ad lubricū apto & demū
paulіſper capto. Tandem oſtenſo quo detrahamur in ſcelus ludibrio: qua via i virtutē reuehamur oſtendit: inducens
detegit. Mercurium deorum iterpretē æneam ab illecebra icrepantē atq; ad glorioſa exhortantē: per quē Verg. ſen
tit ſeu conſciæ proprie morſum ſeu amici & eloquētis hominis redargutionē: a qbus dormientes in luto tur
pitudinum excitamur: & in rectum pulcrumq; iter reuocamur. i. ad gloriam. & tunc nexum oblectationis
infauſte ſoluimus quando armati fortitudine blanditias: lacrimas: preces: & huiuſmodi in contrarium tra/
hentes conſtanti animo ſpernimus ac vilipendentes obmittim⁹. Tertio curat Ver. in laudibus æneæ ad ho
norē Octauiani Ceſaris iuliorum genus extollere: quod peragit dū illum laſciuias & immunditias carnis
& muliebres delitias robore mētis ſpernētē atq; calcantē oſtēdit. Quarto itēdit ſublimare romani nois glo
riā: quod ſatiſfacit dū execratiōes morituræ Didonis deſcribit. nā per eas bella carthaginētiū cū romanis
& triumphi quos ex eis romani conſecuti ſunt itelliguntur: in qbus romanum nomē ſatis extollit. Et ſic nō
mēdax fuit Ver. vt mime intelligentes exiſtimant. nec alij etiam ſi qui ſunt eo modo fingentes.

Stulte damnatur quod minus ſane intelligitur. Cap: XIIII

VOlunt iſuper atq; clamitant execrātes poeticū nomē oino abolenda eē poetarum carmina: eo q
laſciuijs & nugis deorum gentilium referta ſit: nec modo aliquo tollerabile q vni eidēq; plures
deo attribuantur forme: atq; omia vt poete faciunt ſuo Ioui vel alijs. ſtulti militis more certamē
intrant aduerſarii noſtri: qui tāto nocēdi hoſtibus ferūt īpetu: vt ſibiipſi nō videat: ex quo ſæpe fit vt quos i al/
terū parat ictus iermis ipſe ſuſcipiat. Ego aūt his obiectionibus in vnū coaceruatis inuolucrū ſatis eſſe re/
ſpouſum in præcedentibus arbitrabar: in quibus ſcriptū ſæpiſſime memini ſub formis variis laſciuis & nu/
gis atq; noibus honeſtos ac ſapidos claudi ſenſus: quos etiā pro viribus ingenii mei amoto fabuloſo corti
ce apperuiſſe recordor. Actus vero deoꝝ illecebres quocunq; modo a poetis comicis potiſſime deſcriptos
Veteꝝ ro nec laudo nec cōmendo: quinimo deteſtatus ſum: & tam ſcriptores in hoc: q̄ ipſos actus vituperādos exi/
manorū i ſtimo. ampliſſima quidē fingēdi eſt area: & pleno ſemper fictionū cornu poeſis incedit. Nō ergo deficiebāt
tegritas. qbuſcunq; ſenſibus honeſtiſſima tegumēta. Sane querela hæc iam diu ſublata eſt atq; ſopita: nāq; in ſcenis
atq; theatris a mimis & hiſtrionibus atq; paraſitis: & huiuſmodi hoibus enormia canebantur olim. Omino
abſtulere atq; reprobauere Romani veteres Cicerōe teſte & ipſā ſcænā & artē ludicrā dānauere: agēteſq;
nota mulctauere cenſoria: & eos amouere tribubus. Sic etiā prætoꝝ ædicto cautū eſt: q artis ludicræ pnū/
ciādive cauſa i ſcænā pdirēt ipſo facto haberent īfames. Porro poſt Conſtantiū Cæſarē & Sylueſtrū ponti
ficē pullulante vndiq;: & indies excreſcente fide catholica/ taliū comicoꝝ ſeu ſcænicoꝝ carmia obſoluerūt
a ſæculo: & remanſerūt illuſtriū & laudabiliū libri: & opuſcula poetaꝝ: q res geſtas & naturales auguſtiore
ſtilo artificioſo ſcōmate: facundiore locutu: ſub congruo fictionum & imaginū tegmie ptulerūt: & ſic quos
ſemideus Plato vrbe pellēdos iuſſerat: & aduerſus quos hi noſtri veritatis ignari clamitāt: iam exterminati
ſunt & abiecti. Veꝝ vt aliquid his reprehēſoribus noſtris particule abiectiōis alteræ reſpōſum ſit: dico ſi āte
ini tam pugnā prudētes: qbus in locis feriri poſſent acutius īſpexiſſent: vidiſſent pfecto quod ipſi poetis gē/
tilibus obiiciūt in ſe retorqueri telū: nūc Iouē nunc cæli deū: nūc ætheris ignē: nūc aquilē: nunc hominē: ſeu a
quibuſuis formis a poetis deſcriptū mirarētur: ſi meminiſſent ipſum verum & vnicum deū: nunc ſolem:
nunc ignem: nunc leonē: nunc ſerpentē: nunc agnum: nunc vermē: nunc etiam lapidem a ſacris deſcribi litte
ris. Et eodē modo venerandiſſimā matrem eccleſiā noſtrā: quā aliquando mulierē amictā ſole: aliquando
De⁹ etiā mulierem indutam varietate: aliquando currum: aliquando nauim: aliquando archam: domū: templum &
i ſacris va huiuſmodi vocari ſacra demōſtrant volumina. quod & de virgie genitrice: & de humani generis hoſte me
riis noib⁹ mini legiſſe ſæpiſſime: de nominū multiplicate: quod dicam habeo iſtud idem: innumerabilia fere apud no
celebrat. ſtros deo attribuūtur: & totidē Mariæ virgini atq; eccleſiæ: & hæc nō abſq; myſterio facta ſunt: ſicuti nec poe
tæ fecerūt. Quid ergo inaduertētes hi rugiunt: liuore qdē ipellēte ſtare nollēt quod ipſi non noſcunt.

Deteſtabile nimis de incognitis iudicare. Cap. XV

POrro zelantes hi ſuaſores criminū poetas affirmant. qua in accuſatione ſi diſtinguerēt forſan pro
parte cōcederēt eos eſſe victores. Cōſtat. n. nōnullos ſatis iam dudum inhoneſtos fuiſſe comicos
ſeu eoꝝ ſceleſto ſic ſuadēte igenio: ſeu ſic æuo exigēte tūc corrupto: necnō & Naſonē pelignū clari.
ſed laſciuiētis ingenii poetam artis amatorie cōpoſuiſſe librum: in quo & ſi multa ſuadent nefaria: nil tamē
minus oportunum: cum nemo ſit tempeſtate hac adeo demens iuuenculus: aut ſimplex puella quæ mouē/
te illecebri appetitu ingenium longe vt etiam id veniat quod exoptat acutiora nō nouerit q̄ his qui ſe taliū
Ouidium preceptorē fore præcipuū arbitratus eſt doceat. Si igitur minus hi: quos nōnūq̄ abiiciendos diximus: hone
notat. ſtatē facultatis poeticæ quidalii ſplēdido rubore cōſpicui hanc incurrere meruere notam/ & vna cū tēporib⁹
accuſari/ Equidē patiendū nō eſt: & ob id vt pateat cur ab his accuſentur illuſtres: queſo dicant nūquid Ho
meri carmen vnq̄ legerint/ nunquid Heſiodi: Vergilii: Horatii: Iuuenalis & aliorū huiuſmodi plurium: & ſi ſe
legiſſe fateantur exprimant quorſum has criminum ſuaſiones inuenerint vt ipſi videntes quod nondū vidi/
mus cum eis malemeritos condēnemus. Attamen negare ſuperfluum eſt. quis autem accuſatione audita
non percipiat quia nunq̄ legerint/ cum liquido debeamus credere ſi vidiſſent in tam ſtolidam ſententiam
non veniſſent. Arbitror tamen ex quæſtione tali hos ſcelus ſceleri addituros Nequeunt enim tacere tanto
pauore tenentur: ne ob taciturnitatem minus omnia nouiſſe credantur. Dicentq; elata facie totis loquen/
tes buccis: & omni frontis amoto rubore q̄ſi ex hoc ſumme laudandi veniant. Quid has nugas viderimus:

Vah nec vidimꝰ nec vidiſſe volumus maioribꝰ operã damꝰ. O bone deus ab æterno opere tuo ſi velis pauſam ſumere potes: & ſi diuinitatis tuæ appeterẽt oculi: poſſes ĩ ſomnũ ire ſi velles: rẽ tuã iſti curant: tibi noctes ĩſomnes hi ducũt: tibi ſuos ſudores ĩpendunt. Primũ quippe mobile moueant reor dũ maioribꝰ operã præſtãt magnũ ẽ. multũ ẽ. & taliũ ſi pateris dignus labor. O ignauæ hoium mẽtes nõ aduertũt dũ alios tã prudẽter floccifaciũt q̃ miſere ſuam ignorantiã detegant. Poſſumus etenim nos ſi ſtultiores eis non ſumꝰ videre ſatis q̃ iuſta ſit eoꝝ accuſatio: q̃ ſancta atq; toleranda ſententia. Sane ne ſit qui arbitreſ me reſpõſũ hoc futuꝝ ex meditatiõe friuola vaticinari: confiteor quoniã ĩ hoc a certiſſima coniectura beducar. Audiui iam dudum interrogatiõi ſimili nõnullos etiã faſtidioſius reſpõdẽtes. Et quod mihi grauius fuit: viꝝ quemdam ætate venerabilẽ & ſanctitate alias ac doctrina præcipuum: non reſpondẽtem ſed motu proprio longe execrabilius eloquẽtem. non mentiar. Deus nouit rex inclyte: erat vt tunc viſum ẽ: vir iſte adeo poetici nominis hoſtis ĩfeſtꝰ: vt illud nõ niſi ſtomachans proferre videreſ: quod vbi minꝰ honeſtati ſuæ opportunũ erat: oſtẽdit. Nã mane quodam in generali ſtudio noſtro legens in cathedra ſacrum Ioannis euangelium auditoribus multis: cũ fortuito in hoc incidiſſet nomen: accenſa facie flãmeis oculis & altiori ſolito voce totus frendẽs / multa in poetas enormia dixit: & poſtremo vt eiꝰ appareret iuſticia dixit: inq̃t & fere iuramẽto firmauit ſe neq; vidiſſe: nec vnquã aliquẽ ex poetaꝝ libris videre voluiſſe. O ſancte deꝰ quid ignari dictu ri ſũt: ſi ſic alias eruditꝰ homo ãnis grauis & auctoritate locutus ẽ / poterat ne loq̃ ſtultius ab ĩſano / Vellẽ ergo ſcire: ſi non viderunt: ſi nõ cognouerunt: ſi maioribus vacant hi cẽſores egregii: vnde poetas criminũ ſuaſores agnoſcunt / qd circa eos incognita latrant / qd nõ idonei iudices de incognitis laturi ſniã roſtra cõſcẽdunt / qui ne dum ĩaudita ſed nec req̃ſita parte ſnias fulminant / Forte inquiẽt ſacro ĩſpirante ſpũ tam ſeuerũ ſe in poetas ferre decretum. Poſſibile dicerẽ ſi crederem ſanctũ ſpiritum in tam ſpurcidas ne dũ ĩhabitare ſed intrare animas. O ſcælus impiũ. O execrabile malũ O deteſtãda temeritas. audere cælum natũ in propatulo de coloribꝰ ferre ſententiam. Sic olim vt iſti præſides venerandi fatiunt. Audiui Phoroneũ apud argiuos: Lycurgũ apud Lacedæmones Minoem apud cretenſes: & apud mirmidones Aeacum factitare ſolitos. Sed vt eo veniã quo fert animus: quicquid iſti reuerẽdi iudices blaterent non ſunt vt ipſi volũt poetæ criminũ ſuaſores: quinimmo ſi ſana mente & non liuore inſano perciti eorum legant volumia: impulſores inueniẽt: nunc ſuauiſſimi: nunc acerrimi pro exigẽtia temporum ĩ virtutes. Quod ne tam paucis verbis videar probaſſe contentus libet ante obſtrepentiũ oculos apponere: ſaltẽ pauca: ex quibꝰ poſſint veritatẽ hanc ſi velint agnoſcere. & omiſſis Homeri monitis qui ob græcas litteras latinis minꝰ familiaris eſt: ſi velint legãt & perlegãt: quæ ſint in æneide ad patiẽtiam laborum emergẽtium exhortatiões æneæ ad ſocios. Quis ardor illi pulchræ per vulnera mortis pro ſalute patriæ fuerit. que erga patrẽ pietas: quẽ hũeris per ardẽtes vndiq; domos & ruẽtia tẽpla: per quæ medios hoſtes: & mille volantia tela deuexit ĩ tutum: quæ in Achemenidẽ hoſtẽ clementia: quod robur animi ad illudendas frangendaſq; amoris petulci cathenas quæ iuſticia atq; magnificentia circa amicos & exteros ĩexhibẽdis muneribꝰ benemeritis: ludis in anniuerſario Anchiſis patris apud Aceſtẽ peractis: quæ prudentia: quanta circũſpectio in deſcenſu ad inferos: quę genitoris ad eũ ſuaſiones ad gloriam. quæ eius ĩiungẽtis amicitiis ſolertia: q̃ grandis comitas. f. deſq; ĩ conſeruãdis ſuſpceptis: q̃ piæ ĩ Pallãtis amici cæde lachrymæ: quæ eiꝰ ad filiũ perſæpe monita qd multa referã adſint oro adſint hi in poeticũ rugientes nomen. Librent huius poetæ verba: ſententias ponderent. & ſi patitur animus: fructũ ex his qui poteſt exprimãt: & ſi deo gratũ erit videbũt: nũquid poeta his in malam frugẽ ſuaſor ſit. Profecto ſi rite deũ nouiſſet & coluiſſet Vergilius nil fere præter ſanctũ eius in volumine legeretur: & ſi dicant leges nõ pati quenq̃ approbari teſtimonio vnius: venuſinũ inſuper flaccũ ſuſcipiant Perſiũ vulteranũ: Iuuenalẽ aqnatẽ: quoꝝ ſatyricũ carmẽ tãto virtutis ĩpetu ĩ vitia vitioſoſq; ĩuehit: vt eos extermiare videaſ. Si ergo hi plures ſatis ſunt: taceãt iſti q ſuaſores criminũ poetas accuſant / & rabiẽ ſuã mãſuetudine doment: nec dedignenſ diſcere priuſq̃ velint alioꝝ labores ridẽdo iudicare iudicio: ne dum in alios ſuæ ſtolidæ iniquitatis tela coniiciunt: in ſe vltionis diuinæ fulmina prouocent.

Ait Oſorem ſatis acerbũ poetici nominis

De incognitis ſobrie cenſendum

Poetas ad bonũ legẽtes hortari.

Quod in bonũ poetæ deducant ſe legentes. Cap. XVI.

Aiunt poſt hæc inſidiãtes accerrimi poetas eſſe mẽtiũ ſeductores: eo q dulciſono carmie lepido ſermone accurata atq; ornata orõne ieptias ſuas legẽtibus igerũt: & ſic quo minime opportunũ lectores ſeducũt ĩſipidos. Quis ignarus & q poetas nõ vident: vt ipſi obiectores ignari ſũt nec poetas viderũt illuſtres: & ſi viderũt igenioꝝ ſuorũ ignauia nõ itellexerũt: nõ credet facile hos optime iuſte ſancteq; ĩ poeticũ carmẽ iuehere / hoc videat deus: & hi videãt qbus ab eo lumẽ itellectus cõceſſũ eſt. Tu aũt cytariſta cæleſtis Dauid ſolitus dulcedie carmis furores ſedare Saulis. Si ſuaue aliqt: ſi melliflauũ ceciniſti lyricũ tuũ carmẽ abſcõde. Et tu Iob q labores tuos atq; patiẽtiã heroico carmie ſcripſiſti: ſi lepipũ ſi ornatũ ſit idẽ facit vna cũ aliis ſacris viris q ęthereo verſu diuia cecinere myſteria: & qđ his dico dictũ ſit Orpheo: Homero Maroni: Flacco & aliis. Poſtq̃ eo vẽtũ eſt vt iueniãſ q dicãt ĩpune. quoniã ſeducere mẽtes hoim ſit dulciſone lepide accurate metricas orões effũdere. O Baui & tu Meui letami poſtq̃ dãnãſ iſti: tẽpꝰ qđ minie rebar vobis cõceſſũ eſt: & locꝰ p̃paratꝰ ampliſſimꝰ. Scio dicẽt ſe dixiſſe pernicioſũ ieptias ſonoro ſcripſiſſe carmine & legiſſe. Erat fateor additio hæc nõ parui momẽti: ni ĩ p̃cedẽtibꝰ ſæpiꝰ eſſet oſtẽſũ: q̃les ſint q̃s iſti accuſãt ieptię illuſtriũ poetaꝝ: & ob id qđ maximũ exiſtimabãt ĩ nihilũ reſolutũ eſt. attamẽ vt ĩ hoc direcłius veniã: qa ſeductores mẽtiũ dicũt eſſe poetas. Primo ſcire velim / cũ multi ſint qui ex his poetæ ſint qui ſeductores ſint mentiũ & q̃s dubitet: nullos dicere poſſint præter quos ſtudent. quos aũt ſtudeant accuſatio ipſa demonſtrat. Si deo placet zelantes hi amant procãtur: & mulieribꝰ ridẽtibꝰ applaudẽt: ociis

Dauid & Iob poetæ ſacri.

amatoris litterulas dictāt:cōponunt rhythmos cantiunculas excudunt:qbus affectiones ſuas & ſuſpiria ex/
promant:& deficiētibus igenio ſibi viribus pro opportuno ſubſidio ad iſtructores artis amatoriæ euolant.
Hinc Catulli:propertij & Naſonis volumia euoluunt:& ab iepti͛s talium ſuaſionibus lepidis deſcriptis car
minibus & verboꝝ facili exornatis contextu tan͞q in hoc toto iclinati pectore volentes trahunt̃ ſeducunt̃:
atq̃ tenent̃. hic poetaꝝ illecebras cognouere:hinc ingrati ꝓceptores accuſāt ſuos eoſq̃ ſeductores mētiū
dicunt:quos ipſi non rogati ſponte ſua ſecuti ſunt. Magnis igit̃ imo permaximis vacāt redargutores noſtri.
Non eni paruum ē amori obſeq:cuius viribus primo Phœbus:ide Alcides monſtrorum domitores ceſſere
O q̄ ſatius fuiſſet ignaris tacuiſſe q̄ in ſuū dedecus emiſiſſe voces. nā ſi proſpectēt dū poetas accuſaſſe ſeſe
ſeipſos aduertēt monſtraſſe culpabiles. Ex hac ei accuſatōe quæ ſint eoꝝ ſtudia:quæ deſideria:quæ ruſticia
manifeſte cognoſcimus. Quid eni de his arbitrari poſſumus ſi puella laſciuis geſtibus:petulcis:oculis:blā
dis verbis ſpem polliceatur infauſtam: poſtquam a mutis ſeu tacitis carminibus ſeducuntur? Erubeſcant
igitur miſeri:& in melius inſanum ſuum reforment conſilium:proſpectentq̃ Vlyſſem gentilem hominem
non mutorum carminum:ſed mellifluos ſyrenarum cantus ſpreuiſſe:tanq̄ nocuos atq̃ tranſiſſe. Et vt ali/
quid circa vim vocabuli dictum ſit quod tanquam deteſtabile poetis obijciunt:vidiſſe debuerant:quoniam
Laſciui poetas le- & ſi Chriſto ſaluatori noſtro a iudeis obiectum ſit: qui illum ignominioſe ſeductorem dixere: non tamen
gūt ama- ſemper in malam partem ſumendum fore. Nequiuere enim illi abutentes ifandi homies vim veterem ſur
tios. ripuiſſe. Poteſt enim in bonam partem ſumi ſeducere. Nam rem curantes paſtoriam ab infectis armentis
nondum infectos ægritudine boues ſeduxiſſe ſolertis paſtoris eſt:& ſic nonnunquā eruditi homines gene/
roſos animos ab his qui morbo vitiorum laborāt ſuis ſeducūt monitis. quorſum illuſtres poetas ſeducere
ſæpiſſime credulos reor:& eos facere meliores:vbi hi seducti tractuq̃ ſuo non poetarum minus etiā hone/
ſtorum crimine in malam frugem ſi poſſint conantur offendere. O bone Ieſu auerte peſtē hanc ab ignaris
credulis. & hos loquaces corripe:ac adeo inſtrue vt exemplo tuo velint prius facere q̄ docere.

¶ Philoſophorum ſimias minime poetas eſſe. Cap. XVII.

SImias præterea philoſophorū ex his nōnulli qui ſe cæteris præferunt dicunt eſſe poetas. veꝝ nō
ſatis certū habeo an vt hominibus riſum incutiant: vti nonnunq̄ ſuis ſcōmatibus mulierculæ fa/
ciunt:an potius ex animi ſententia:quia ſic credant:ſeu mentis neq̄tia vt irrideāt iſtud euomant.
Primum quippe deberet idignanti animo a prudentibus tolerari:dū cernerent ab ignaris ex vi/
cis conſpicuis ridicula confici vulgo, cum paſſim per triuia aſini infulati & alpherati ſues:ac ex quo mauis ge
nere beluæ fimbriatis necnō & variatis pellibus incedentes amicti compeririantur facile: ex quibus decen/
tius q̄s volēs:poſſet cōfigere talia:Si vero credentes afferunt aut irrident vtrūq̃ tam ſtolide q̄ nequiter agūt
Eſt enim ſimijs vt aliquando dixiſſe meminimus hoc de more a natura īfixum vt velint dum poſſint viden/
tes quoſcunq̃ hominum actus imitari. Et ſic videtur hoc velle poetas imitatores:& inde ſimias eē philoſo/
phorum:quod minime ridiculū eſſet. Honēſti quidem vt plurimū homines fuere philoſophi:& bonarum ar
tium repertores. ſed fallūt̃ indocti. nam ſi ſatis intelligerent poetarum carmina:aduerterent omnes non ſi/
mias. ſed ex ipo philoſophoꝝ numero computandos:cum ab eis nil præter philoſophię cōſonum iuxta ve
Poetas philoſo- terum opiniones fabuloſo tegat̃ velamine. Præterea imitator ſimplex i nullo exorbitat a veſtigijs imitati:
phos eē. quod q̄dē in poetis minime cernit̃. Nam eſto a philoſophicis non deuient concluſionibus:non tamen i eas
eodem tramite tendūt:philoſoph⁹ vt ſatis patet ſyllogizādo reprobat qd̕ minus verum exiſtimat:& eo/
dem modo approbat quod intendit. & hoc apertiſſime prout poteſt poeta quod meditando concepit ſub
velamēto fictōis ſyllogiſmis omnino amotis:quāto artificioſi⁹ pōt abſcōdit. Philoſoph⁹ ſtilo proſaico vt ſæ
pius & eius fere paruipendens ornatum ſcribere conſueuit. Poeta metrice ſumma cum cura exquiſito de/
core cōſpicuo. Philoſophorum inſuper eſt i gymnaſijs diſputare. Poetaꝝ in ſolitudinibus canere. & cū iſta
inter ſe non cōueniant:non erit vt aiunt ſimia philoſophorum poeta. Si ſimias dicerēt eos cē natura poſſet
fortaſſe æquore aio tolerari:cū ꝓ viribus quicquid ipa:q̄cq̄d ei⁹ operatōe operat̃ perpetua:poeta celebri co
natur deſcribere carmie. qd̕ ſi iueniri velit iſti videbūt formas:mores. ſermōes:& actus quorūcūq̃ animan/
tium:cæli ſyderūq̃ meatus:vētorū fragores & ipetus:flāmarum crepitus ſonoros:vndarum tumores:mō/
tium cælſitudines:& nemoꝝ vmbras:atq̃ diſcurſus fluminum adeo aperte deſcriptos:vt ea ipſa paruis in
litterulis carminū ineſſe arbitrant̃. In hoc ego poetas eſſe ſimias confitebor: quod ego honorabiliſſimum
reor opus:ınid. ſ. arte conari qd̕ agit natura potētia. Sed q̄d plura? Eſſet talibus ſatius agere ſi poſſent:vt
nos vna ſecū efficeremur ſimię Ieſu Chriſti q̄ ſibi icognitos poetaꝝ irridere labores:cum cōtigat ſępiſſime
Ledens ſpe aliq̄ń leditur. tentantes alienū prurirū ſcalpere ēt ſuū aliorū cruentas vngues cum anxietate ſentire.

¶ Non eſſe exitiale crimen libros legere poetarum. Cap. XVIII.

H Iſ ęquitatis immo iniquitatis arbitri feruida rabie cupientes poetici nominis exterminium: quaſi
pauca in illud dixeris:altiſono inſuper clamitant hincinde boatu. O iſignes viri. O diuino redem
pti ſanguie. O gratus deo popul⁹: Si qua pietas: Si q̄ta deuotio:ſi quis chriſtianę religiōis amor.
Si quis dei timor vobis eſt:hos infauſtos poetarum libros abijcite:flammis exurite:& ventis ſeruandos
exhibete cineres:eos etiam vllo modo velle videre exitiale crimen eſt:animas lętali veneno ificiunt:vos
in tartara trahunt & cęleſtis regni exules in ęternum faciunt. Poſt hęc aucto clamore Hieronymum in te/
ſtem aduocant:eumq̃ dicētem aiunt i epiſtola ad Damaſum de filio prodigo: dęmonum cibus ſunt carmi/
na poetarum:& his ac ſimilib⁹ mltis toto gutture ignaros auditores intonant. O pietas. O priſca fides. O
dei patientia grandis:quid pateris? quid rerum conditor in erectas turres? quid in cælſos vertice mōtes ful
mina torques? Hi ſanctiſſime pater feriendi ſunt:qui doloſa lingua atque mendaci aliorum & perſępe inno

tuorum exitio ſibi aucupant inanem gloriam. Medici errores ſuos terra tegūt. hi prohitōibus atq; flāmis
ſuas conant ignorantias occultare. Quis ſimplex homo hos audiat q̄n arbitreť poetas pernicioſiſſimos eē
hoies: diuini nominis hoſtes: cōtubernales dæmonū: imites: maleficos: ſceleſti ſſēper vacātes operibꝰ: qbꝰ
nulla bonarum artium cura. nulla pietas: nulla fides: aut ſāctitas ſit. Et ſic hoꝝ ignorantium opere & iniqta
te conſequunť celebres viri ignominiam quā minime meruere. Sed ſpero deus videbit aliquādo. Nos aūt vi/
deamus ſi poſſumus quale ſit hoc tam iexpiabile malū quod hi cōmitti clamitant ſi teneanť: ſi videanť. aut
legať carmina poetaꝝ quæ hoꝝ contineant libri: quæ ſuadēt. q̄ damnēt: quę doceāt: iam ſatis ſupra decla
ratum eſt. Sed eis omiſſis volo aduerſus veritatem hos ſceleſta omnia ſcribere atq; ſuadere lectoribꝰ qd
tandem? gentiles fuere hoies: nō chriſtum nouere: ſuā extulere: quā ſacram arbitranť religionem: fictiōes
edidere: gratiſſimos & cōmendabiles vtero perſæpe gerentes fructus Sed qd inde? q̄ſo hos elegātiſſimos
clamatores dicant. Nunqd illis ꝓhibitum ſit ab aliqua veteri ſeu noua doctrina deoꝝ ſuoꝝ ſcelera quo vel
lent in ſtilo deſcribere? Nō equidē reor nec etiā xp̄iano fingēti dūmodo ſane itellecta fictio aduerſus catho
licā veritatem exenterata nil pariat. ſi non prohibitum eſt. Si hos legere non leges prohibēt: neq; ꝓphetę:
non ſacrę pontificum ſanctiones. quid tenere. qd legere mali eſt? inquiēt quia ſeductores ſint mētium dulce
dine ſua huic obiectioni pauloante reſponſum eſt. Verum ſi hi imbecilles ſunt atq; tractabiles ſibi caueant
memores prouerbii veteris: quo ꝓhibetur hos certamen lapidum non intrare: quibꝰ ſit galea vitrea. Fate
or tamen vltro longe melius fore ſacros ſtudere libros q̄ iſtos etiā ſi optimi ſint: ſtudētesq; acceptiores reor
eſſe: deo: pontifici ſummo: & eccleſię. Verum nō oēs nec ſemper eadem trahimur affectione. & ſic nōnunq̄
ad poeticos trahunť quidā. & ſi trahimur vel ſpōte noſtra in eos imus: qd' hoc crimē: quod malū eſt? poſſu/
mus ipune mores barbaros audire: ipſos ſi velimus ſuſcipere barbaros: eis hoſpitalitatē exhibere: eis ſi pe
tāt ius dicere: cū eis amicitias iūgere: poetaꝝ libros legere? ſi deo placet ab his viris doctiſſimis ꝓhibemur
Mānichei Arii Pelagiiq; & alioꝝ hæreſiarcharū exercrabiles errores: vt noſcamꝰ nemo ꝓhibet: q̄n ſcrute/
mur. Verſꝰ aūt legiſſe poeticos horrendū: vt hi clamitāt: imo lætale crimē ē: ioculatores i quadriuiis: vt pluri
mū inhoneſtos ludos agentes iſpicere poſſumus. Hiſtriones in cōuiuiis turpia canētes audire: Nebulōes i
popinis: Lenōes i lupanaribus: blaſſemātesq; pati: nec ob id ad tartara trahimur: poetica legiſſe poemata
nos ęterni regni facit extorres. Pictori etiam in ſacris ędibus fas ē pingere tricerberū canē Ditis obſeruātē
limina. Charonem nautā Acherōtis vada ſulcantē: Erynſſas hydris accinctas accenſiſq; armatas facibus:
ipm Plutonē infœlicis regni principem dānatis ſupplicia inferentē poetis ſonoro carmine hæc eadē ſcripſiſ
ſe ne fas: & irremiſſibile lectori eſt crimen? Pictori eidem cōceſſum eſt i aulis regū & nobiliū viroꝝ amores
veterum deoꝝ: ſcelera hominū: & quęcūq; cuiuſcunq; cōmenta pingere: nullo patrum ꝓhibente decreto &
hoc a qbuſcunſq; pro libito itueri permiſſū eſt. Poetarū inuenta ornatis lineata litteris plus a ſapientibus le
cta volūt mentes iſiciant: q̄ picta ab ignaris inſpecta? Quid multa? deficio: fateor volēs ſi poſſem aduertere
qbus viribus: qua potentia liuor edax & ignorantia hos boatores in tam grādem demētiam potuerit ipel/
lere. ſcire ſaltem debuerant: quia vas electionis teſtatus eſt: ſcire malum: malum nō eſſe ſed operari. Et ipſi
nouiſſimi præceptores credo: vt a ſuis mulierculis prudentiores habeantur: & inde pinguiores conſequan
tur offas: non verentur dicere ne dum ſcire dicam: ſed poetas legere pernicioſiſſimum eſſe. O faſtidium au
dire etiam: ſi omnino deſpiciendi ſint poetæ: nefarium fore ſi videtis margaritam ex luto colligere: quaſi ab
ſtergibile lutum illā minus fecerit precioſam. Nec erubeſcunt interptes hi hac præſumptuoſa atq; genera/
li ꝓhibitiōe ſua velle ex veritate fieri mendatiū: ſi dixerit aliquādo poeta imo eos dixiſſe toto denegāt ore.
Ridiculum eſt audire humani generis hoſtē diabolum potuiſſe verbum bonū aliquādo dixiſſe. Poetas aūt
eſto aduerſus cōſciētiā pauloante malos eē cōceſſerim: cū forte nonnullis p̄ter gentilicam maculā nil iho
neſtum iure poſſet obiici verbum bonū dicere nequiſſe. Vocať etiam nōnunq̄ a ſacris hominibus in teſtimo
nium diabolus: iuocaſſe poetam horum accuſantium auctoritate irremiſſibile crimen eſt. Sed nūc hos ꝓhi
bitores: & in exilium poetarum pręcones oro dicant. quid magis q̄ philoſophia potuit peccaſſe poeſis. Ve
ritatis quippe optima idagatrix philoſophia eſt: cōpertę vero ſub velamie ſeruatrix fidiſſima poeſis ē Si mi
nus recta ſentiat illa non potuit rectū iſta ſeruaſſe pediſſequa eſt: dominæ veſtigia imiteť neceſſe ē. ſi deuiet
illa: & hæc vt exorbitet a neceſſitare cogiť. Quid ergo cum gētiles philoſophos allegemus ore pleno: eorū
q; ſeruemus ſentētias: & nil fere niſi eorū vallatū anctoritate firmemus: dicta poetarū poetaſq; horrere ſci
mus atq; deteſtando dānamus: extollitur Socrates: honorať Plato coliť Ariſtoteles: vt de reliqs ſileam: q
omnes fuere gētiles: & perſæpe dānatis opinionibus erronei homines. Homerus ab obiurgatoribus n̄ris
pelliť: dānatur Heſiodus: Maro deſpicitur atq; Flaccus: quorum figmenta nil aliud ſentiunt q̄ diſputatiōes
illorū: quoꝝ quoniā dogma ſtudent: & ex his eſto cū difficultate non patente igenio quædā principiola ſū/
pſerunt: quaſi intellectum commendant. Poetarum vero: quoniam ſcripta negligunt: & ſic non intelligunt:
deſpiciunt & cōdemnant. Attamen quicquid clamitant: quicquid latrant: quicquid iubeāt vel ſuadent: ſi phi
loſophorum ſcripta: ſi barbarorum geſta: ſi hæreticorum perfidia legi poſſunt: & poetarum volumina abſq;
piaculo legi: teneri audiriq; poſſunt. mente integra atq; conſtanti: ne ſi quando aliquid in ortodoxam dice/
rent fidem tanq̄ ab illa exteri ſe lectores labefactari permittant. Nūc autem ſupereſt in extremum horum
clamorem pauxillum acrius inſtandū atq; prolixius: quoniā ea ex celeberrimi atq; ſanctiſſimi hominis au
ctoritate præcedentia omnia firmaſſe ſe credunt. Dicunt igitur clamitantes Hieronimum verbum ad Da
maſum papam: Dæmonum cibus ſunt carmina poetarum: quod ſi ſatis percepiſſent a nobis etiam fir/
matum aduertiſſent. & potiſſime vbi damnatum comicorum ſpurcicitiem atq; obiectam ſemel & iterum
ante iam diximus; ſed quoniam nulla poetarum facta diſtinctione inuidentiæ offuſcati caligine: & in

Vitro te ctꝰ: lapi/ des vitet

Impune docet poetas legi poſ/ ſe.

Q uec carmina, ſūt cibus demonū

quoſcūq; cæd irruūt propulſanda illorū ignauia eſt:& ipſi in perpetuum cogendi ſilentiū. Si igiť epiſtolas:ſi volumina Hieronymi. ſi hanc eandē:quā pducūt in teſtē:ſeu cuius auctoritate dānatos poetas volūt ſtudioſe legiſſent:iueniſſēt profecto verbū hoc a Hieronymo declaratū:& eius ſenſum appoſitū atq; obiectionē:quē taciūt eē ſolutā:& potiſſime ex figura mulieris captiuę raſo capite:depoſita veſte:reſectis vnguibus:& pilis ablatis iſraelitę matrimonio copulandę. Et ſi religioſiores atq; delicatiores ſanctis doctoribus eē nō velint cōperient hūc dæmonū cibū:nō ſolū nō reiectū flāmis:vt iubēt īmiſſum. ſed cū diligentia ſeruatū:tractatum atq; guſtatū a Fulgentio doctore atq; pōtifice catholico:vt apparet eo in libro:quē mithologiarū nūcupat ipſe:in quo elegantiſſimo ſtilo deſcripſit poetarū fabula exponendo ęquo modo. Auguſtinū doctorē egregiū cōperiēt nō horruiſſe poeſim:nec poetica carmina:qnimo ſolerti vigilantia ſtuduiſſe & intellexiſſe:qđ volētes negare nō poſſent:cū ſæpiſſime in ſuis voluminibus ſanctus hō Vergiliū alioſq; poetas inducat Nec fere Verg. vnq̄ abſq; alicuius laudis titulo noiat. Sicvt iterū dixerim Hieronymū doctorē eximiū atq; ſanctiſſimū. & triū linguarū mirabiliter eruditū:quē ignorātiæ eorū hi in teſtē trahere ſatagunt tanta poetarum carmina diligē ia ſtuduiſſe perciperēt atq; ſeruaſſe memoriæ. vt nil fere abſq; eorū teſtimonio firmaſſe videať. Videant ſi non credunt inter alia libri eius hebraicarū q̄ſtionū prologū:& aduertant:nunqd eū totū Terētianū fuiſſe ſentiant:videāt nunqd ſæpiſſime Hora. atq; Ver. ſibi quodāmodo aſſertores īducat:& nō ſolum hos ſed & Perſium alioſq;. Legāt inſuper eiuſdē facundiſſimā ad Aug. epiſtolā. Rimenturq; nunqd in ea iter illuſtres viros vir doctus poetas:quos ipſi tāto clamore cōfundere ſi poſſint conanť:enumeret. Porro ſi neſciunt perlegant actus apoſtolorū & ſentiāt:nunqd Paul⁹ verſus poeticos ſtuduerit & nouerit. Inuenient quippe eū nō faſtidiſſe in Ariopago aduerſus athenienſium obſtinationem diſputantē vti teſtimonio poetarū. eūq; alibi Menandri comici carmine vſum. dum dicit. Corrūpunt mores bonos colloquia mala. & Epymenidis poetæ ſi memini allegat verſiculū:qui aduerſus hos apertiſſime dici pōt dicēs: Cretēſes ſēper mēdaces/malæ beſtię:ventres pigri Et ſic nō qui ad cælum vſq; tertium raptus eſt:qđ iſti ſanctiores voluēt peccatū:vel turpe arbitratus eſt legiſſe atq; didiciſſe poetarū carmina Inſuper perſcruteňť qd ſcripſerit Dionyſius ariopagita Pauli diſcipulus:& xp̄i martyr egregius i ſuo hierarchię cæleſtis libro. Ex itētiōe qppe dicit perſequiť atq; pbat diuinā theologiā poeticis fictionibus vti inter alia ita dicēs: Et ei valde artificialiter thelogia poetic.s ſacris formationibus inō figuratis itellectibus vſa eſt. nr̄m vt dictū ē altum reuelās:& ipſi ppria & cōiectural reductiōe puidēs:& ad ipſum reformās anagogicas ſanctas ſcripturas & alia multa:q̄ ad hanc ſentētiā ſubſequunť. Et vt reliquos poſtremo ſinam:quos aduerſus beſtialitatē horū poſſē iducere. nōne etiā ipſe dominus & ſaluator noſter multa ī parabolis loquutus ē comico cōuenientibus ſtilo? Nonne & ipſe aduerſu s Paulū proſtratū Terētij verbo vſus eſt. ſ. Durū ē tibi contra ſtimulū calcitrare. Verū abſit vt putē chriſtū dominū a Terentio q̄tūcunq; diu ante fuiſſet q̄ hęc dicta ſint verba aſſūpſiſſe. Sufficit mihi ſatis eſſe ad firmādū ppoſitū ſaluatore noſtru noluiſſe q̄tūcunq; verbū ſuū atq; ſentētiā ore Terētij fuiſſe platū vt appareat nō omnino eſſe cibū demonū carmina poetarum. Quid nūc iquiēt boatores illuſtres? clamitabunt ne iſultabunt aduerſus carmina poetarū a ſuomet teſte reprobati:& aliorū plurū ſanctorū virorū teſtimonio victi atq; repulſi? Clamabūt æquidē iſuperabilis eorū rabies ē. Sed q̄ iuſte tu videas rex optime vide atq; quibus rō magis amica eſt q̄ obſtinata horū proteruia. His autē tam abſolute dānātibus iuſtiſſim⁹ iudex deus aliquādo retribuet iudēciæ meritū:& eade eis metieť mēſura qua ipſi alijs metiunť.

Hieronymi et Auguſtini exēplo poetas legēdos eſſe

Paulus apoſtol⁹ poetas allegare nō veritus eſt.

Minime poetæ oēs iuſſu Platonis pellēdi ſunt vrbibus. Cap. XIX.

Deerminimū viſum ē lati atoribus noctris conatus expoſuiſſe oēs vt e domibus ac manibus hominū ſi potuiſſent poetas excluderēt:& ideo ecce iterū agmine facto irruūt:& armati Platōis auctoritate iſando gutture ſonoras voces eructāt aiētes. Platōis iā dicti iuſſu poetas vrbibus eē pellēdos. Inde vt platoni deficiēti ſubueniāt:ſuperaddūt ne ſuis laſciuijs ciuiū mores iſiciant Cui obiectioni & ſi ſatis I ſuperioribus reſponſum videatur non pigebit iterum latius reſpondiſſe. Maximā igitur fateor philoſophi huius auctoritatē eſſe:nec ſpernēdam ſi ſane intellecta ſit:de ſenſu cuius profecto hi aut nihil aut peruerſe ſentiunt:vt apparebit. Oſtēſum tamē illis ē poetas ſponte ſua ſolitudines habitare:q̄obrem illos mōtanos & ineptos hoies nuncupabāt. Si aūt violēter vrbes icolerent. qs diceiēt morſores hi/dicerent eos eſſe tyrannos: Si vero nunc velint ſentētiam vertere:& eos cultores vrbium dicere falſum eſt. Cōſtat Homerum iter aſpreta ſcopulorū & montana nemorū poſt peragratum orbe extrema cum paupertate litt⁹ archadū habitaſſe:& ibidem mente videns:luminibus tamen ægritudine captus:ingentia illa atq; admiranda volumina nō Hyblæo ſed caſtalio melle perlita: Iliadis & Odyſſeę dictaſſe. Vergili⁹ autē igenio nō minor Homero:vrbe Roma tunc rerū domina neglecta:atq; Octauiano Cęſare. totius orbis pricipe:cuius ſigulari lætabať amicitia:omiſſo:quæſiuit ſibi haud longe a Neapoli cāpaniæ inclyta ciuitate:tunc etiam delitiis abūdante & ocio ſemotū locum qeto atq; ſolitario littori proximū:vt magni ſpiritus homo Ioannes barill⁹ aiebat. Inter promontoriū poſilibi & puteolos vetuſtiſſimā grecorū Coloniā:ad quē nemo fere niſi eū quæreret:accedebat. In quo poſt georgicū carmē:cęleſtē decantauit ęneidā. Cuius ſel ctę ſolitudinis Octauian⁹ pręſtare teſtimoniū volēs:cū feciſſet eiuſdem Vergilii a Brunduſio oſſa referri:haud procul ab electa ſolitudine tumulari iuſſit ſecus eā viā:quę adhuc puteolana dicitur:vt eo iacerēt mortua cuius elegiſſent in vicinio viuere. & ne ſēper per āntiqua vagemur:que oppugnatores quantuncunq; fauſto teſtimonio roborata ſit negāt facile. Franciſ. petrarcha cęleſtis hō profecto:& nr̄o ęuo poeta clariſſimus:nōne ſpreta Babylōe occidētali atq; pōtificis maximi beniuolētia:quā oēs fere xp̄iani ſūmopere cupiūt & pcurāt:& pileatorū orbis cardinū aliorūq; pricipū i vallā clauſam abiit:iſignē gallię ſolitudinē locū vbi Sorgia fōtiū rex oriť:& ibidem omnem fere floridam iuuentutem ſuam villici vnius cōtentus obſequio:meditādo atq; componendo

Vbi Homer⁹ ſcripſerit.

Vbi Vergilius.

Frāciſc⁹ petrarcha.

conſumpſit. Fecit equidē. ſtant veſtigia: ſtabūtq; diu. Parua domus & ortulus: & dū deo placet teſtes viuūt
plurimi. Si ergo ne plures recitē ſic eſt: minime edepol opportunum ē: vt in hoc q̃s labores īpendat vt abeū
tes vltro poetas vrbibus pellat. Vellē ego tñ ab iſtis audire: nunq̃d exiſtimēt Platonē dū reip. libꝝ ſcripſit ī
quo hoc mandat: quod iſti aūt itellexiſſe de Homero. ſ. vrbs illa placuiſſet eū vt be fuiſſe pellēdum: Neſcio
q̃d reſponſuri ſint. ego autē non credo: cum de eo multa laudāda iam legerim. Hunc. n. ſacratiſſimæ cæſaꝝ
leges omniū virtutū patrē vocitāt & ſępiſſime eorū latores: vt eas maiori veneratiōe dignas facerēt: & quo
dā ſacroſancto teſtimonio roborarēt: iter eas nōnunq̃ Homeri carmina miſcuere: vt in fine ꝓhœmij codicis Etiā ſunt
Iuſtiniani iliadis legit̄ carmē. & in eodē ſub titulo de iuſticia & iure: ſic & cc̄ trahēda emptōe & de legatis & ſi Homeri
dei cōmiſſis & alijs locis vt minus credentes poſſūt in pādecta piſana cognoſcere. Hūc iſuper ī ſuū ciuē plu carmina
res gręcorum egregiæ ciuitates eo etiā mortuo & paupere voluere. & de hoc iter ſe mouere litigiū: vt com mixtaē
p̄hēdi poteſt liq̃do per verba Cice. in orōne ꝓ Archia dum dicit: Homerum Colophoni dicunt ciuē eē ſu
um. Chij ſuum vendicant. Salamini repetunt. Smyrni vero ſuū eſſe confirmant: itaq; etiam delubrum ei⁹ in
oppido dedicauere. Permulti alij præterea pugnant iter ſe atq; contēdūt. Hæc Tulius. Quod etiam teſtari
a vetuſtiſſimo græco carmine ſatis iter eruditos vulgato legiſſe memini ſic aiēte. Septē litigant ciuitates de
radice Homeri: Samo: Smyrnæ: Chios: Colophon: Pylos: Argos: Athenę. Hūc pręterea ipe Plato in eodē
libro reipublicæ alijſq; perſæpe concluſionum ſuarum inducit in teſtem. Si igit̄ virtutum pater a legibus ha
bitus eſt: ſi legum decus: ſi tot ciuitatū ciuis etiam repetitus: ſi a præceptore ipo Platone teſtis aſſumptus:
ſtultiſſimum eſt arbitrari Platonem idem prudentiſſimum virum talem poetam vrbe pellendū iuſſiſſe. In
ſuper hoc Platonis iuſſu exiſtimabimus Ennium vrbe pellendum: qui honeſta paupertate contentus adeo Ennius.
ob virtutem ſuam carus ſcipionibus fuit hominibus quidem non ſolum armis & bello atq; ſanguinis gene
roſitate conſpicuis. ſed philoſophię domeſticis & ſanctitate more illuſtribus vt poſt mortem etiam vellent
ſuis maiorumq; ſuorum ſuos miſceri cineres: & ſuo tumulari ſepulchro. Si credant hi ego non credam quin
arbitror Platonē ſuam ciuitatē optaſſe taliū fuiſſe repletā. Quid p̄terea de Solone dicemus: q datis atheni
enſibus legibus: eſto iā ſenex eſſet: ſeſe conceſſit poeticis? vrbe ne pellēdū dicemus: q vrbē diſſolutā ī ciuilē
vitā moreſq; reuocauit? Quid iſuper de Vergilio noſtro? cuius vt reliqua ſinā tanto frōtis robore: & mētis ve Plato
recūdia iter coæuos & quoſcūq; minus decētia ouæq; audiebat pingebat: vt ob hoc iuuenis adhuc vocaret bonos
parthenias: quod latine virgo ſeu virginitas ſonat cuius tot ſunt ad virtutē ſuadētia monita: vt iam ſæpe di poetas
ctū eſt: quot ſunt eius carminū verba: cuius ne cōbureret̄ diuinū opus: vt ipſe Verg. moriēdo p̄ceperat. Octa vrbe ſua
uianus cæſar Auguſtus poſtpoſitis maximi iperij curis ꝓhibitorios verſus cōpoſuit qui in tēpus vſq; noſtrū non p̄hi
legunt̄: cuius adhuc nomē apud māntuanos tanto honore celebrat̄: vt cū cineres ab Auguſto ſublatos pro buiſſe.
votis colere nequeāt: eius agellū veterē ad inſtar viuētis hoīs ab eo denoīatū colunt: filiis iuuenibus tāquā
quoddā venerabile ſacrū penes parētes oſtēdūt. Cæteris aduenietibus: quaſi ſuā gloriā augētes ſollicite in
dicāt: nō abſq; virtutis p̄cipue teſtimonio iſta ꝑuenitūt: & nos virtuoſos vrbe pellēdos Platonē voluiſſe cre
dem⁹? O ſtolidū capitulū: poſſē de Horatio Flacco: de Perſio vulterano: de Iuuenale aq̃nate multa dicere:
per q̃ pateret liquido mētis Platonis nō fuiſſe tales vrbe pellēdos: ſed trahit animus vt viſa igerāt: & q̃ nulla
tergiuerſatione ab iſtis negari poſſint apponā. Credam ne igit̄ tantæ demētiæ fuiſſe Platonē: vt Frā. petrar Laus in
cham vrbe pellēdū iuſſerit q a iuuētute ſua celibē vitā ducens: adeo iepte Veneris ſpurcitias horret: vt noſcē gēs Pe
tibus illū ſanctiſſimū ſit exēplar honeſti: Cuius mēdaciā loetalis eſt hoſtis: q vitioꝝ oium execrator eſt: & ve tarche.
nerabile veritatis ſacrariū virtutū decus & lætitia: & catholicæ ſanctitatis norma: pius: mitis atq; deuot⁹: &
adeo verecūdus: vt inde dicat̄ Parthenias alter. eſt & iſuper poeticæ gloria faculta: is: orator ſuauis atq; fa
cūdus cui cū oīs pateat p̄hię ſin⁹: & illi igeniū p̄ter humanū perſpicax: memoria tenax: & reꝝ oium ꝓut hoī
pōt eē noticia plena: ex quo opera ei⁹ tā ꝓſaica q̃ metrica: q̃ plura extāt: tāto ſplēdore refulgent: tāta ſuaui
tate redolēt: tāto florido ornatu ſpectabilia ſunt: & lepore ſonātiū verboꝝ melliflua: & ſniarū ſucco mirabi
li ſapida: vt cæleſtis ingenij artificio poti⁹ q̃ humani fabrefacta credant. Quid multa dixerim? ꝑfecto hoiem
ſuperat. & in lōgū mortaliū vires excedit: neq; ego has laudes p̄dico: quaſi antiquū hoiem & lōgis an̄ ſęcu
lis defunctū cōmendē. Quinimo dū deo placet viuētis atq; valētis merita refero: quē morſores egregij ſi nō
litterulis meis creditis oculata fide videre poteſtis. Nec dubito: vt ex eo contingat quod vt plurimū famoſis
viris contigere cōſueuit. vt ait Claudianus: minuit præſentia phamā: imo audacter aſſero: quia huius ſupe Minuit
ret p̄ſentia famā. Tanta eni morum maieſtate: tanta ſuauis eloquētiæ facundia: tanta etiam vrbanitate: p̄ſentia
& compoſita ſenectute cōſpicuus eſt: vt de eo q̄d apud Senecam moralē philoſophū de Socrate legitur: dici famam.
poſſit: auditores ſcilicet eius plus ex moribus q̃ ex verbis traxiſſe doctrinæ: vt aliquādo de celeberrimo vi
ro iſto taceam: quæſo hos dicant: nunq̃d tales poetę a Platone pellant̄ ex vrbe. Et ſi pellunt̄ huiuſmodi re
ferent: quos introducturos ipſe ſit ciues: lenones: an veſpillones: atq; gnatonicos epulōes cęteroſq; ſeu for
te furciferos: aut ſimiles illis aſſument. O fœlix. O manſura diu Platonis reſpu. ſi poetas pellat: & hos ciues
habeat: & morum vitęq; hominū pręſides: Sed abſit vt arbitror doctiſſimū virū id intellexiſſe: quod ſeniiūt
interpretes hi. quinimo reor & poetas inſignes: & quoſcunq; alios ſimiles eidē: nō tantū ciuitatū: ſeu ſuæ rei
publicæ ciues eſſe. ſed principes atq; magiſtros. Sed inquient ſtomachantes hi: ſi hos non: quos pelli iubet
Plato poetas? Eſſet reſpōdēdū talibus. vos ipſi perquiratis cēſores inepti Sed quoniā ignorātię quorūcūq;
cōpatiendū eſt. & ſi male ſint meriti compatiendū tamē eſt. vti liquoribus oibus ſic facultatibus ſua fex: quę
eſto abominabilis: & abijcienda: non tamen defecatus liquor efficitur vilior & æquo modo facultas. Quid
enim philoſophia rerum omnium magiſtra veracius? hęc amurcæ loco: vt de cæteris taceam: cinicos ha
buit: & epicurios: qui infandis erroribus inuoluti fere eam dehoneſtare in nonnullis conati ſunt: adeo vt

hoſtes viderẽtur potius q̃ miniſtri. Sed quæſo propter hos Socratem: Xenocratẽ: Anaxagorã: Panetiũ: alioſq; hoc eodẽ inſignitos titulo abijciendos fore dicemus. Stolidũ & ignaui defectoris eſſet officiũ: qd chriſtiana vſq̃ religione ſãctius? & hæc donatiſtas: Macedones: Fotinos & alios habuit hæreſiarchas lõge feddiori fece execrabiles: nec ꝓpter hos iuſte Baſiliũ cæſarienſem: Ioannẽ chriſoſtomũ: Ambroſium mediolanenſẽ: Leonẽ papã: & alios ſacros ac venerabiles viros dicimus eſſe ꝓphanos. Sic & poeſis: vt de reliq̃s tacẽã habuit ſuã fecem: & fuere qdã qui comici poetæ dicti ſunt: quos ĩter & ſi nõnulli honeſti fuerint hoĩes: vt Plautus & Terẽtius: vt plurimũ turpiſſimis fictionibus ſuis ſplẽdidam poeſis gloriã ĩficere viſi ſunt: & his ſũgi põt aliquãdo pelignẽſis Oui. hi quidẽ ſeu mentis ĩnata laſciuia ſeu lucri cupidine & deſiderio vulgaris applauſus ſcęleſtis cõpoſitis fabulis eas min⁹ introductis recitabãt ĩ ſęnis: ex qbus laſciuientiũ pectora ꝓuocabant̃ in ſcelera: & conſtantiũ agitabat̃ virtus: & oĩs fere moꝝ diſciplina reddebat̃ eneruis: & qđ pernicioſiſſimũ erat q̃tũcũq;: & ĩ ceteris religio gentilium deteſtanda ſit populos in tã turpia ſacra deduxerãt: vt erubeſcenda a ſuis etiã videret̃. Huiuſmodi etiã poetas vt in pręcedẽtibus ſæpe dictũ eſt nõ ſola abhorret chriſtiana religio: ſed ipſa etiã abiecit gentilitas. Hi quippe ſunt: quos vrbe pellendos reor Plato iuſſerit. Ego aũt nõ vrbe ſed orbe tales exterminãdos fore exſtimo. Sed hos ꝓpter eſt ne Heſiod⁹ Euripides: Stan⁹: Claudianus: aut ſimiles ciuitate pellẽdus? Ego nõ arbitror. Diſtinguãt igit̃ hi: & ſi nõ odio laborãt indigno male meritos carpant ſua linquẽtes in pace conſpicuos.

Muſas inficit non poſſe ob defectũ laſciuiẽtis cuiuſq; ĩgenij. Cap. XX.

DOſtrẽo rex inclyte hi nomẽ poeticũ blaſphemãtes infãda temeritate perciti: ſilẽtia ſacra ſemotos ãtri gorgonei aditus: honeſta penetralia venerandę poeſis: & puellaꝝ choros: cãtuſq; diuinos intrare auſi ſũt: atq; diſſonis turbare clamorib⁹: & Boetij ſãctiſſimi atq; clariſſimi viri verbis armati eis. ſ. q̃ circa principiũ libri ei⁹ de cõſolatiõe legũtur ꝓhia loquẽte atq; dicẽte. Quis has ſcenicas meretriculas ad hũc ægrũ permiſit accedere: q̃ dolores eius nõ modo vllis remediis fouerẽt: verũ dulcibus ĩſuper alerẽt venenis. &c. oĩa nõ aliter q̃ victores cõplere clamoribus: & inocuas ludentiũ mẽtes ignominioſis opprobrijs cõmouere ſi poſſint. Et cũ non ſentiãt qd illa verba velint: Boetij ſolũ ĩſpiciẽtes corticẽ pudiciſſimas muſas nõ aliter q̃ ſi eſſent carneæ mulieres: eo ꝙ fœminini generis ſint eoꝝ noĩa. Inhoneſtas: obſcœnas: veneficas atq; meretrices eſſe ꝓclamãt: & eo ꝙ diminutiuo vtat̃ Boeti⁹ illas extremæ ſortis: & extremo etiã in lupanari a fece vulgi ꝓſtratas exiſtimãt: nec hoc ſatis: eſt q̃nimo hinc volũt poetas ẽ: eſſe hoĩes ĩhoneſtos ĩ argumẽtũ deducẽtes ſuũ. Si muſæ Boetij aſſertione meretriculæ ſũt ĩhoneſtę mulieres ſũt: & ſic hi qb⁹ familiares ſũt: vt ĩhoneſti ſint hoĩes neceſſe eſt: cũ amicitia ſeu familiaritas niſi ex cõueniẽtia moꝝ iungi aut ſtare nõ poſſint: eas autẽ eẽ familiariſſimas poetis cõſtat Liq̃do etiam carminibus eoꝝ teſtantibus: & ſicvt iam dictũ eſt: ĩhoneſti ſunt homines. Aduertis ne prudentiſſime rex in quẽ exitũ tẽdat illecebris horũ aſtutia: ſed qualiſcunq; ſit veritate lucida cõfundenda eſt: quot igit̃ & quę ſint muſæ: & quibus ĩſignitæ noĩbus: & qd per eas ſenſerint illuſtres viri: ſi bene memini ſupra libro. xi: operis huius monſtraui. Se ꝺ adhuc hoꝝ ĩpietate nõ quieſcente paululũ laborandũ eſt Satis ergo arbitror ex p̃mõſtratis aſſumi poſſe: duplicem eſſe poetarum ſpeciem: quaꝝ altera venerabilis & laudabilis ẽ: & pijs hominibus ſemper grata. Altera vero obſcœna atq; deteſtabilis: & ea ẽ poetarũ: quos dixi nõ vrbe tantũ: ſed orbe pellendos: æquo modo dici poteſt de muſis: quarum & genus vnum ſit ſpecies duę dici poſſũt. Nã dato eiſdem viribus: eiſdẽq; legibus actualiter vnaquęq; vtatur cum variis exactitatis videatur exprimi ſec⁹ hic ſcilicet dulcis. amarus ille: nõ ĩcongrue honeſtam vnam arbitrari poſſumus: & reliquam inhoneſtam. harũ igitur altera totis commendanda pręconijs laurea incolit nemora: caſtalium fontem: & quęcunq; religiõe venerabilia loca cognoſcimus phœbi ſocia floribus & ſertis ornata & dulcedine cãtus atque vocum ſonoritate ſpectabilis. Altera aũt ea ẽ q̃ ab inhoneſtis comicis tracta ſcœnas atq; theatra & q̃driuia tenet & fcęleſtibus fictionibus ob mercedẽ ſe inerti vulgo placidã exhibet: nullo cõmendabili ornatu conſpicua. hæc non cõſolatõe virtutũ: non ſalubribus antidotis: nõ ſacris etiam remedijs ægritudines languentium mitigat aut ſanat: ſed querelis gemitibuſq; in mortẽ vſq; amplificat: ea delectatione q̃ paſſionibus ĩplicitæ delectantur. ex qbus ſatis poſſunt & ignorabant videre poetis ĩfeſti: Boetiũ. ſ. dum muſas meretriculas ſcenicas vocitabat. de theatrali muſaꝝ ſpecie ĩtellexiſſe. ꝙ apertiſſime obiectores hi vidiſſe potuiſſẽt ſi qđ poſt pauca a philiſophia dictũ legit̃ ĩtellexiſſẽt: dicit ei. Sed meis eũ muſis curãdũ ſanandũq; relinq̃re. & vt euidẽtius appareret quoniã de ſecunda muſaꝝ ſpecie loqueret̃ perſæpe ĩ ſequẽtibus philoſophia ad curã & cõſolationẽ Boetij in eodem libro oblectamẽta carminũ & fictiões poeticas ĩtroducit Ergo poſtq̃ illas philoſophia ſuo imiſcet artificio: eas honeſtas eẽ exiſtimãdum eſt. & ſi honeſtę ſint & hi qbus familiares ſũt vt horum videtur velle deductio: honeſti ſit homies neceſſe ẽ. & ſic honeſtę ſũt muſę: & poetæ honeſti ſũt hoĩes quos & quas inuicem turpi nota in vacuum labefactari conati ſunt.

Muſę ſũt duplices

Alloquitur auctor regem. Cap. XXI.

QVibus potui rõnibus clementiſſime rex horum celantiũ maledicta retudi: & ni honeſtati peperciſſem meæ ĩtemerariam eoꝝ pręſumptionẽ: & vitam moreſq; ſuos lõge acrioribus verbis & aculeis acutioribus ĩuexiſſem. Reor tamẽ eos p̃ter dicta multa dicturos: qbus oĩbus reſpõdere voluiſſe in lõgũ nimis ꝓtẽderet̃ oĩo: & multitudo verboꝝ nimia perſæpe cõſueuit ne dũ aĩos magnis occupatos vt regii ſunt. ſed ẽt vacuos & ocioſos offendere. Et iccirco ne cælſitudini tuę tedioſus ſim: & ne videar hos extra terræ terminos fugare velle: cũ ignorãtiæ eoꝝ potius cõpatiẽdũ ſit: q̃ ĩ meritũ exterminiũ ꝓcedendũ his finẽ p̃ſtare mẽs ẽ. & qđ ipi nõ facerẽt: ego ante huius libri finẽ tua cũ grã feciſſe volo: poſuiſſe. ſ. meritã omnẽ: & eoꝝ ignouiſſe neq̃tię: & eos amicis alloq verbis: ſi forſan in cõſiliũ melius poſſim ĩpellere.

Poetici nominis hoſtes orat auctor: vt ſe in melius vertãt conſilium. Cap. XXII.

VOs igitur o prudentes viri iã ſi ſapitis iras ponite: & turgida ſedate pectora. Satis eñi imo nimiũ inter nos odijs decertatũ eſt. vos primi i iſ ſõtes iuluſtis arma: vt eos extermiaretis orbe. Ego ex aduerſo pectus oppoſui ei ꝓ viribus p̄ſtãte deo & meritis cãæ iuuãtib⁹ ne benemeriti ab iſeſtis pellerent hoſtibus. Eſto ſi aduerſum vos: ipſi inæquũ deſcẽderent campũ: q̄tũ p̄uale aut veſtris meis ꝙ viribus ſera pœnitẽtia noſcere tis. Belligeratũ tamẽ ẽ & eo vẽtũ: vt cũ aliquali offenſoꝝ gloria: q̄q̄ ſudore plurimo paululũ ſit omnino vincendi repreſſa libido: & vt ęquis legibus iri poſſit in pacẽ. Vadamus ergo eã ꝙ capeſſemus vltro: & qetem laboribus demus. librata eni ſũt belli p̄mia. Nã vos doctrinã ego refero aliquantulũ conſolationis in prędã: & ſic ſatis loci paci relictũ eſt. Credo ſi velitis quoniã cœpiſſe vos pœnitet & iõ eius fruamur bonis. qđ vt me animo dicere noſcatis: q primus laceſſitus ſum. primus ſeruare amicitiæ leges incipiam: & vt vos etiam faciatis: quę amicus caritatiue pauca dicturus ſum: æquo aio atq; tranquillo percipite. Ecce honorabiles viri qbus potui demõſtrationibus elucidaui: qđ ſit poeſis: quã vos ipſi nullam faciebatis: qui poete ſint: quod poetaꝝ officium: q mores: etiã fabulones ſcæleſtos hoies: ſuaſores carminũ: & mille malis iſectos clamabatis. Quid inde muſę ſint deſignaui: quas meretriculas dicebatis: & forte arbitrabamini lupanares. quos ſi tanti ſunt: ſi adeo venerabiles: non ſolũ nõ damnare debetis. ſed eos colere: laudibus extollere: amare: & eoꝝ vt meliores efficiamini ſtudere volumia. a quo ne vos retrahat: aut ætas annoſior aut famoſiores audiſſe facultates: conemini ex vobis ipis id poſſe quod de ſe nõ erubuit annoſus princeps & virtutum omnium ſingulare decus Robertus rex Hieruſalem & Siciliæ rex inclytus: q clarus olim phus & medicinæ p̄ceptor egregius atq; inter cæteros eius temporis iſignis thelog⁹ cum in ſexageſimũ ſextum vſq; ętatis ſuę annũ peruipendiſſet Vergiliũ: illũq; cũ reliqs more veſtro fabuloſum diceret hoiem: & nullius fore p̄cij ornatu ſubtracto ciminũ: q̄cito Frã. petrarchã arcanos poematũ referentẽ ſenſ⁹ audiuit: obſtupefactus ſeipſũ redarguit: & vt eo dicẽte meis auribus audiui: aſſeruit ſe nunq̄ ante arbitratũ adeo egregios atq; ſublimes ſenſus: & ſub tã ridiculo cortice vti poetarũ ſũt fictiones latere potuiſſe: vt aduertebat poſt demõſtratione ſolertis viri abſcõditos eẽ: ſuũq; miri cõpũctiõe dãnabat igeniũ: & iſortuniũ ꝙ tã ſero poeticũ artificiũ cognouiſſet: nec erubuit: aut ſenio & ſpe breuis in futurũ vitæ detineri potuit qn ſe poſitis ſtudijs ſplẽdẽtiũ facultatũ: vt plenũ e Vergilio ſẽſũ ſumeret cœpit operã dare. Sane feſtina mors nouũ iterrupit ſtudiũ: ꝙ ſi perſeuerare potuiſſet: qs dubitet qui i maximũ poetaꝝ decus & italoꝝ cõmodũ ſtudio tali vacãtiũ euaſiſſet? Quid ergo qđ regi ſapiẽtiſſimo ſanctũ viſũ eſt: vos ne arripere idignũ ducetis? vix credã. non eni vos tygres: aut imanes beluas reor: quoꝝ igeniũ vti illaꝝ ſeuitia in melius flecti nõ poſſit At tñ ſi p̄ter hãc piã credulitatẽ meã in pectoribus veſtris ipetuoſus adhuc i imeritos perſeuerat hoſtilis ardor i veſtrũ ſaltẽ decus quotiẽs vos linguę pruritus in verba irritat. q̄ſo per ſacrũ phiæ pect⁹. cui⁹ forſan aliquando mãmillas ſuxiſtis: ne in totũ poeticũ nomẽ adeo vos dedatis p̄cipites: qnimo ſi ſatis ſani eſtis diſtictiõe ſẽper vbi opportuna ſit vtamini: ipſa quidẽ in cõcordiã diſcordãtia reducit: & abſterſis ignorãtiæ nebulis intellectũ clarificat: & recta quo vult ducit igeniũ. Et hæc facitote ne ihoneſtis venerabiles iplicetis poetas: ex qb⁹ multos fuiſſe gẽtiliũ oſtẽſũ eſt. Sit ſatis vobis i illecebres comicos irruere: i hos iras euomere: i hos bona cæterorũ pace oẽ veſtrũ verſeť icendiũ. Præterea & hebraicis parcite. Nõ eni abſq; diuinę maieſtatis idigne laceſſiri poſſũt: & p̄monſtratũ eſt Hieronymo atteſtante quoſdã ex eis ſub poetico ſtilo ſãcto dictãte ſpiritu ſua ceciniſſe vaticinia: ęquo iſuper mõ & xp̄iani ab iiurijs imunes ſeruandi ſũt: plures ei ex noſtris poetæ fuere & adhuc ſũt: qui ſub tegminib⁹ fictionũ ſuaꝝ xp̄ianæ religiõis deuotos ſacroſq; ſenſus cõmendauerę. & vt aliqđ ex multis oſtẽſum ſit. noſter Dãtes dato ſermone materno: ſed artificio ſcriberet i libro: quẽ comœdiã nũcupauit: defunctoꝝ triplicẽ ſtatũ iuxta ſacrę thelogię doctrinã deſignauit egregie. Et illuſtris atq; nouiſſimus poeta Frãciſcus petrarcha in ſuis buccolicis ſub velamine paſtoralis eloquii veri dei: & iclyte trinitatis laudes iraſq; eius icalcantes ignauia Petri nauiculã mira deſcriptione notauit. Stant volumina itelligere volẽtibus ſẽſus apparẽt. Hos vltra vigẽt prudẽtii atq; ſedulii carmina ſacrã ſub tegmẽto expromẽtia veritatẽ. At arator nõ ſolum xp̄ianus hõ: ſed romanæ eccleſiæ ſacerdos & cardo: heroico carmine apoſtoloꝝ geſta more cãtando poetico deſignauit. Iuuẽcus iſuper hiſpanus hõ ſed ęque xp̄ianus ſub velamẽto hois: bouis: leonis: & aqlæ: xp̄i filij dei viui redẽptoris noſtri act⁹ oẽs etiã fingende cõpoſuit. Et ne plures in mediũ deducã: ſi vt noſtris ſaltẽ parcatis: nulla vos humanitas trahit: nolite ſeueriores eẽ matre noſtra eccleſia: quæ laudabili cõſideratiõe ꝓfectã s nõ dedignať cum multis: & potiſſime cũ Origene ſe hr̃e benigne Fuere eni huic hoi tã grãdes in cõponẽdo vires: vt nunq̄ circa id exhauſtũ videať fuiſſe igeniũ: nec in ſcribẽdo fatigata manus: ex quo in milia volumina variarũ materiaꝝ exceſſiſſe credať Ex qbus oib⁹ more ſolertis virginis: quæ iter ſpineta flores illeſis colligit digitis: & ſpinarũ aculeos ſinit ſeparatim vileſcere: omiſſis minus bene creditis laudãda ſũpſit: & iter ſuos theſauros ſeruari voluit. Videte igiť & examinate: & æqua lãce poetaꝝ dicta librate: & quæ minus ſancte ſcripta ſunt: ſinite. quæ aũt bene dicta ſũt nõ dãnate: q̄ſi exiſtimetis e ueſtigio clamore poetas i ſublato: Auguſtinos aut Hieronymos ab ignaro populo arbitrari. hi ei qbus æqua fuit cũ ſanctitate prudẽtia nunq̄ in poeticã: ſeu poeticæ artificiũ fecere. Verũ in errores gẽtilitatis recitatos ab eis: quos ſẽper ẽt circũſtãtibus catholicæ veritatis hoſtibus atq; recalcitrãtibus voce itrepida dãnauere: ſẽper aduertẽtes eoꝝ ſcripta tanta verborũ arte compoſita: & tanto lepore ſuauia: tanto ſniarũ ſale cõdita: tãto ornatu etiã delinita: vt ab eis expeti fore neceſſe videať qcquid quis velit latino elogo appoſuiſſe decoris: Et ne longiori ſermone vos traham: vt ait Cicero pro Archia: hæc ſtudia adoleſcentiam agunt: ſenectutem oblectant: ſecũdas res ornant: aduerſis profugium ac ſolatium præbẽt: delectãt domi non impediunt foris pernoctant nobiſcum: peregrinantur: ruſticantur: quaſi ipſi neq; attingere: neq; ſenſu

Anacephaleoſis

Robert⁹ rex ſero poeſim cepit ſtudere.

Quid petrar: ſub ſua Bucolicoꝝ fictione voluerit.

Prudentius

Seduli⁹.

Arator.

Iuuenc⁹.

noſtro guſtare poſſemus:tũ ea mirari deberemus etiã cũ in alijs videremus.& cætera Cum igitur non ſpernenda:neq̧ abijciẽda ſed colẽda ſit poeſis:& inde poetæ ſi ſapitis ſatis dictũ ẽ. Si aũt obſtinati perſeueretis i rabiem eſto vobis cõpatiar cũ aſpernandi ſitis:nihil ad ſufficientiam ſcribi poſſet

Genealogiæ deorꝫ gentiliũ liber.xiiij.deſinit:Sequitur.xv & vltimus liber in quo auctor purgat ſeipſũ obiectis in ſe.

Procemium.

FVndaui sereniſſime Rex:q̃bus potui armamẽtis hinc inde naui culã:ne æſtu ꝓcelloſi maris aut vẽtorũ aduerſo ĩpetu pellereť in litus:& illiſa ruptis compagibus ſolueret. Et ne crepitãtibus deſuper nubib⁹ in imbrẽ ſolutis ĩfeſtũ aut coruſcũ fulminibus ignẽ dilueret. aut verteret in cinerẽ:tegmẽta ſuperaddidi:q̃ opportuna ratus ſum:necnõ & ploreſis atq̧ rudẽtibus illã alligaui ſcopulis:ne ab vndis ſe retrahẽtibus vna cũ illis traheret in pelagus. Aduerſus vero dei iram nil mortaliũ obſtacula iuuãt:& ob id ſuis i manibus linquẽdam cẽſui.ipſe:abſq̧ cuius ſuffragio nil ꝓfecto ſtare poteſt:illã ſeruet miſericordia ſua. Nũc autẽ ſupereſt:vt iniecta in fatigatũ nautã tela excutiã:ac ſi poſſum qualitercũq̧ amoueam. Q uis eni dubitet q̃n petať a multis? Sane vt forte min⁹ æquo aio viſus ſũ:quandoq̧ tuliſſe quę in poeſim:& poetas imiſſa fuere ſic ſũma cum patientia quæ in nautam euolauerunt:quocunq̧ iuſſu miſſa perferam:nec huius patientiæ rõ longe abeſt. Indigne quippe meo iudicio pulchra poeſis:& elegantes hac in facultate viri laceſſiti fuere. neſcio vtrum ſuperborꝫ an ignorantium potius maledictis dixerim. Nauta autem non ſit. nam ſi pro viribus conatus ſit arte nautica per maris vertiginoſos anfractus:& confragoſa ſcopulis freta cymbam in tutũ deducere:ne iuſte redargui poſſit. Scio tamẽ quia multarũ rerũ ignarus ſit:& ideo ex multis eo minus ãduertẽte cõmiſſis forſan merito redargui poteſt. Agã igitur qd᷑ potero iuuãte deo ne oino temerarie videať egiſſe quod fecerit:ipſe me eripiat de faucibus malignantiũ. qui ex camino ignis ardẽtis eripuit illęſos iſraelitas pueros ſperantes i ſe:& in finem laboris extremi me deducat in ſui ſanctiſſimi nois gloriam & honorem.

Hõeſte de ſe loq̃tur author:

Minus opportuna precioſa fore nõnunq̃. Cap. I.

CIrcũſpiciẽt ſcio coloſſeũ hunc:vndiq̧ iam dicti:ſeu alij itentis oculis carptores egregij:eoq̧ cõſpecto ariolor dicturi ſint pia forſan intẽtione. Durũ eni hoi eſt hominũ mẽtes cognoſcere:tã grãde opus minime opportunũ eẽ:& ideo in ꝓcio nõ futurũ. hi q̃dẽ his paucis verbis fere opus oẽ cõcutiẽt:cũ a q̃dã nõ ſatis exꝑſſa veritate videať obiectio:nõ ſolũ colorari:ſed etiã approbari. Q uis eni nõ dicat ĩtuitu primo:nõ dicã nõ opportunas:ſed etiã ſuperfluas fore poetarꝫ fabulas:ex q̃bus hoc op⁹ oẽ cõſiſtit? Verũ aliter ego ſentiẽdũ reor. fateor ei fabulis hoc op⁹ cõſiſtere ſic:ſi cõceſſero illud min⁹ opportunũ. multa etiã nõ opportuna:& hęc iter opus hoc ꝓcioſiſſima fore mõſtrabo. & ide hoc opus quoniã vtile tã reipu. q̃ priuatæ ſit:oſtẽdã iter opportuna etiã numerãdũ:In ꝓcio igiť & maximo eſſe multa minime opportuna:& artificio hominũ adinuẽta:& naturæ opere facta mõſtranť. Exquirim⁹ ei lapicidas:cæmẽtarios:dolatores:& architectos:iſignes volẽtes domos cõſtituere:q̃s rudis villicus ex luto & paluſtribus calamis opportunas erigeret:Tẽpla:capitolia:palatia regũ populorꝫ atq̧ pricipũ maximis ſũptib⁹ cõſtructa:picturã ſuperflua decoramus:aureis cælatiſq̧ vaſis vtimur:cũ opportunitati poſſint deſeruire ſamia. Sic coronis purpureis veſtibus & armillis aureis delectamur:cũ laniciũ ſimplex cuiuſcũq̧ pecoris ſufficiat opportunitati:& ſic artes & ornamẽta:quæ minime opportuna ſunt in preciũ deuenere. Sed quia hæc ãbitione hominũ quis poſſet ꝓcioſa dicere:videamus nũquid naturã rerꝫ diſcretiſſimã etiã circa ſuperflua ambitioſã velimus dicere. Et q̃ſo ad q̃d capitis capillitiũ opportunũ ſit? nemo dicet:illud tamẽ multi firmãt adeo ꝓcioſum fore vt ſi abſq̧ eo Venus icedat ſuis etiã comitata gratijs Marti placere nõ poſſit:eũq̧ tãti eſtimatũ a Cæſare dictatore:vt ad contegendũ caluitiũ perpetuã laureã a ſenatoribus ĩpetrarit. Ad q̃d hoium barba:q̃ ſi q̃s ætate prouectus careat:non abſq̧ rubore hoĩbus imiſcetur alijs. Ad q̃d cornua ceruo. Ad quid pictę volucribus pennæ cõceſſæ ſũt ob ornamentũ non ob aliud reſponderi põt:& ſic ne per plura diſcurrã:qd᷑ alias nõ erat in ꝓcio ornamẽti cã efficiť precioſum. & ſic ornamẽti cã quid efficiť precioſum:hoc ꝓfecto opus erit in precio Q uid eni pulchrius in collocutionibus hoium q̃ nonnunq̃ imiſcuiſſe fabellas ſententijs? q̃d decentius q̃ fructuoſos fabellarum ſenſus eidẽ applicuiſſe colloquijs? & hoc op⁹ vnũquodq̧ pręſtabit abunde. hęc inſuper ponderoſis & accuratis orationibus:plurimum afferre decoris ſatis apparet cũ paſſim mixta ſcriptis Cice. Hierony. & aliorꝫ prudentiũ virorũ illa legam⁹. Poterat ergo ſufficere oſtẽdiſſe hoc opus ꝓcioſum ornamẽti cã. ſed huic ſuperadditur vtilitas quę ex hoc cõſequitur tã publica q̃ priuata:ex q̃ ꝓcium maius efficiť Exiſtimabant ei nonnulli poetas peritos hoĩes ſimplices tãtũ cõpoſuiſſe fabellas:& per cõſequens non ſolũ nõ vtiles ſed illos arbitrabanť dãnoſos & diſcurrẽtes legendo nullũ ex fabulis emolumẽtũ ſumebãt. hoc aũt opus dum fictionibus velamentũ amouet:& eruditos fuiſſe viros poetas oſtẽdit:& legẽtibus facit fabulas cũ delectatõe fructuoſas. & ſi qui falſa opione periſſe videbanť poetæ reip. iſignes & q̃ſi rediuiui redduntť & priuatim quæ icognita abijciebať vtilitas per hoc patefacta colligiť:& altiores ſẽſus & igenia legentiũ excitãtur:Præterea ſpero ſic volente deo:vti hactenus fuere conſurgent q ad poeticam mentes erigent:q̃b⁹ nõ modicũ:dum veterũ monimẽta perlegerint:cõmodi per hoc opus ꝑſtabitur:ex quo fiet ſaltẽ fabulis precioſum. Sed q̃d multa dicã? Si ceſſent quæ dicta ſunt oia:dũmodo princeps optime:cuius iuſſu:laborẽ ſumpſi tuo per hoc opus deſiderio ſatiſfactũ ſit:illud ꝓcioſiſſimũ duco Eſto laudabile ſit placuiſſe pluribus ſi ſic ſitue celſitudini minime gratũ ſit etiã ſi placiturꝫ atq̧ acceptabile cæteris veniat:parui apud me momẽti fiet. Tuũ igitur eſt iſtud precioſum facere aut ſi libet abijcere.

Librum ſuum docet non pœnitendũ eſſe.

Perſeuerare ſępe diutius quę minus duratura videntur. Cap. II.

B Adē forte pietate loquēt & alij dicētq; poſtq̄ rimoſum opus viderint nec bene cōpactū nec diu manſurū A ruinā præmonſtrātibus fatiſcentibus rimis. Ego his præmonitoribus h̄bēs ago gratias. excutiunt. n. ab oculis meis ſomnū meq; ſolertem faciunt: vt opportunitati p̄ſtē ſubſidiū. Verū quoniā ante cœptum opus ſit euaſurum illud ratus ſum ſi ſatis memores rex inclyte. Iſtud idē circa principium teſtatur his quibus potui rōnibus oſtendēs cur ſtrambū mutilū cicatricibus plurimū exiſtimarem illud futurū & vt ſatis apparet: & iſti aiunt: mea me non fefellit p̄meditatio. Et ideo circa defectū hunc iure excuſandus venio. Sane qbus adminiculis potui illud in robur deduxi nec poſtq̄ deductū eſt iexcogitatas aut nouas contraxit rimas. veteres aūt & p̄uidiſſe q̄ ariolanē iſti arbitror adeo repēte nō faciēt Nam ſi more mortaliū per cōiecturas de futuris p̄uidere velimus in longum perſeuerabit hoc opus. Vidimus. n. ſæpe in ſaxo firmatas arces in ruinā ire citius q̄ i paluſtri luto piſcatoria ſituata domus. Hi aūt q ſibi nō ſatis firma ædificia norāt vigilātes iſpiciūt ſępe: & ſi cſi exigat opportunitas reſtaurāt fundamēta: reſarciūt parietes tecta tignis: & ſolaria varijs adiumētis ſuffarciūt. & ſic q̄ ilico caſura videbanē: nōnūq̄ recta deducūē i ſęculū Sec⁹ q fortia ſe poſſidere exiſtimāt: nā dū ſecura qete tenenē & ecce lapis vn⁹ grādi pōdere p̄ſſus attritus crepitat: & oē ſecū attrahit ædificiū i ruinā. Sūt & alij cāus palatia ābit iudia: & od: a excidiū p̄ rāt. parua dom⁹ paucis & poſſeſſori cognita q̄diu deo gratū ē perſeuerat Q uis arbitrari potuiſſe ilionē recentē ad priam i ciuitatē: tot refertā viribus diuis iplēdidā regni totius aſię arcē toti minātē gręciæ lapſurā. citi⁹ pauperis aglai ſofidij gurguſtiolo? Sic & robuſtos vidimus iuuenes viuaci atq; p̄clara valitudie decoros perua iteruenīete febricula ſeu accidēte alio i repētinā fere p̄cipitari mortē: vbi nonūq̄ iualidi ſenes i lōgiorē ēt q̄ velit euaſere vitam Sed qd refert per exēpla diſcurrere: quoꝝ abūdātiſſima vita mortalis ē: dicāt iſti qđ volūt & ego qđ cupio arbitror. hoc tū ſcio certiſſimū. Niſi dn̄s cuſtodierit ciuitatē fruſtra vigilat q cuſtodit eā. Ipſius ē ſeruare atq; cōterere ipſius ſol⁹ ē q̄rū mūdana oia i lōgū duratura ſit: ſeu q̄ cito caſura ſcire. prudētū i eo ſpes ois ē. Ipſe videat. Ego qdē quia rimoſum opus meū cognoui: eidē humilitatē imperaui: ſciens quia de⁹ humilib⁹ dat gratiam. Sed quid ego de lōgitudine æui huius verbo facio: cū mihi permaximū ſit: ſi adeo rimoſum: adeo mutilū: adeo cauernoſum: vt illud cōpoſuiſſe potui: ad tuas vſq; manus mi rex peruenire queat: vt nō dicam vigilantiā: ſed obedientiam meam cognoſcas. Satis mihi hoc opus erit: ſi tandem vlterius perſeueret diuinę bonitati & fortunæ regiæ iputandū exiſtimo.

Op⁹ qđ minime remur nonnūq̄ diuti⁹ durat.

Aglaus pauper

Nequiſſe membra huius aptius collocari. Cap. III.

Vperueniēt quidā: Ariolor: & inſpectis: quæ alij iſpexere: dicent optabilius fore prudenti hāc cōcedere molē q̄ cōſiſtere diu: cū caſus defectus ei⁹ ſublaturus ſit: quos perſeueratio demōſtrabit: & hūc potiſſime qđ larū pect⁹ ex craneo: ex pectore tibiæ formatę ſint: & pedes i verticē reuoluti. O ſententia Socratis fœlices medici: quoꝝ terra teguntē errores. Cū ſcriptorū ſæpiſſime et ā benedicta: quoniā i p̄patulo ſint caninis lacerantur dentibus: at ſaltem infeſtentur latratibus quod ſūmo exquiſitū atq; compoſitū labore eſt: & illuſtriū virorū auctoritate vbi poſſibile fuit formatū: prætereuntiū verbis fere deiectū eſt Sed quid? patienda ſunt omnia vt cōculcetē humilitate p̄teruia. His tamē ſic aientib⁹ qd reſponſurus ſim nihil habeo preter q̄ nouerim de principio genealogiæ hui⁹ multos multimode opinatos qđ nec circa primi huius voluminis lib̄ ruinitū omiſſum eſt: atq; oſtenſum quoniā vetuſtiſſimum ſumpſerim: vt de cæteris aliqualis haberetur mentio: & huic vetuſtiſſimo capiti prout cōperiſſe potui ſucceſſiue pectus & reliqua mēbra appliqui. Si aliæ veriores ſint: aut potiorē oſtendētes ordinē q̄ nō nego fore poſſibile. & ſi multū vigilauerim plura & alia reuoluendo volumina nō vidiſſe fateor: nec noui quo ordine mēbra tam igētis corporis poſſent aptius collocari: & p̄ducāt ipſi in medium qđ nouerūt: vt eis viſis ſi iure q̄ ſcripſi dānanda ſunt: ſuis fides adhibeatē integra nā dixiſſe me tantū ex craneo cōfeciſſe pectus: & nil aliud oſtēdiſſe: eſt potius inique detrahere q̄ laudabiliter redarguere aut vtiliter emendare.

Scire ſe oſtendit obtrectatoribus obnoxiū

Nō appoſitū eſt quod minime cōpertū eſt. Cap. IIII

P Ræter cōpoſitiōis idecētiā paulo ante redargutā multa eē omiſſa: q̄ appoti debuiſſēt: hi ... iſā ſuperaddēt. vel alij. hoc ego ſi velim negare nō poſſū: cū meminerim ſaltē de ſpectātibus ad ſuper fidē fabuloſam ob librorum defectū. Circa huius operis principiū ſcripſiſſe multos ex p̄le deoꝝ de futuros hoies Et ſi tamē libri reperiri dicanē: quis mortaliū tā audax erit: vt p̄rumpēs dicat vidiſſe ſe oēs atq; legiſſe ego aūt nō viderim etiā quos alij vidiſſe potuere abſq; frontis rubore cōfiteor: multos omiſſos fore: & nonnullos forſan ob labilis memoriæ culpā. nō enim ſufficit viſis: & icirco idulgeant q̄ſo memores: & q̄ ignorātia ſiue obliuione factū eſt: nolint æquiparare malitię. Adeſt & res alia in quā forſan poſſunt obloqui viri ſublimes. ſ. circa explicatiōes ſēſuū fabularū exhibitas. Abſit vt his ego velim obſiſtere. poſſibile qdē reor cū nunq̄ de me auſ⁹ ſim tā magna p̄ſumere: quoniā me minus ad hæc valere tatus ſim: & qs ex imperfecto hoie perfectū exqret op⁹? Soli⁹ ē dei perfectū op⁹ cōponere: quoniā & ipſe perfect⁹ ē. Si qd tū temerari⁹ egi circa hoc tuo iuſſu rex optie ipulſus egi. Et ob id ſi circa hāc partē minus bene egeri: iponatē onus celſitudini tuæ. Aſt ego hos prudētiores dep̄cor per venerabile ac ſāctū phiæ nomē qđ colāt exiſtio vti q̄dā ſapiētiori auctoritate: Dētes i min⁹ bene cōmiſſū infigūt: ita pia humanitate etiā medeanē. nō eni inſuetū eſt: vt nedū eruditos homines videre: quos indoctus nō videt at: ſi aliquādo indoctos vidiſſe qđ minime viderāt eruditi hō ei ſū ego: & hominē peccaſſe: nec nouum eſt: nec mirabile. Ait ei Flaccus: Q ñq; bonus dormitat Homerus: Centum præterea argo fuere oculi bini & bini viciſſim dormientes: vigilantibus reliquis: & tamen quin ſomnū aliquando ire permitteret omnes cauiſſe non potuit: ſi ergo mihi cum tantum duo ſint: & hi quando q̄ a ſopore tacito vinciantur: mirabile non eſt. Exprimant igitur quæſo quod a me permiſſum eſt: & fabularum enucleatōes ſuppleant: aut ſi minus debite quod expoſitū ſit imutent: & in melius quod minus decēti

Oſdit ſe cū vacillauerit veniam mereri.

opinione firmatū eſt reformātes emendēt. Ego quidem & ſi nō plene: verū tamē atq; ſancte ſcribere ratus ſum: qđ ſi minime factū eſt: nō adeo obſtinate pertinax ſum quin meū humiliter fatear crimen: & grato aīo emendationem ſuſcipiam tanq̄ homo qui & ſi iam totis pedibus in ſenium tendam doceri nō vereor: imo cupio & perſcrutor: hoc enim ſi fecerint perfectius incedet opus: & ego doctior factus magis eorum liberalitate laudandus efficiar.

Nullas fabulas aut hiſtorias: niſi ex cōmentarijs veterū ſumptas ineſſe. Cap. V.

Non ex proletarijs ſe accepiſſe dicit que ſcripſit.

INſurgent hos ꝑter & alij: & q̄ſi queruli clamabūt: quoniā inauditas fabulas & hiſtorias: vt textus grauiores: & iplicatiores facerē miſcuerim. Fateor nō nouas fabulas aut hiſtorias īmiſcuiſſe veteribus: ſed forſan a multis ex latinis his inauditas ſeculis: ex q̄bus nullas niſi ex cōmentarijs veterū ſūptas appoſui: nec vt grauiores: aut iplicatiores textus excuderē: ſed ſic opportunitate exigēte factū eſt. diſcolorū quippe & male ſecum conuenientiū conqueſtio talis eſt. Nil eni æquo animo pati poſſunt. ſi textus faciles ſcripſeris: & laxa q̄dā claritate patentes: pedeſtrē dicūt ſtilum & puerile pedagogorū redolentē: & faſtidientes abijciunt: ſi paulū acriorē dictaueris primo igreſſu fatigati: cū nō obuius ſēſus eueſtigio tendit ingenio: ſcribentem accuſant: ſcabroſūq; dicunt: etiā ſi facili ſit artificio delinitus: & indignātes negligūt. Ego quippe nulla ꝑpter leſione circūuolutum ſcripſiſſe mereor. ne video etiā ſi ex compoſito feciſſem: qđ intertexte fabulæ q̄tūcunq; ab eis inauditæ poſſint difficultatis aut obſcuritatis afferre. Reor tamē hos aſtu quodā tacito fabulas velle: & hiſtorias ſibi icognitas dānare/ tanq̄ nō veras/ ſub ꝑtextu textus impliciti. Iam dictū eſt ex cōmentariis veterū ſumptæ ſūt oēs: vt referētiū auctorū noia teſtant̄ appoſita: q̄s ſi forſan nō viderint: quaſi nil verū eſſe poſſit: niſi qđ legerint reprobādas exiſtimare nō debēt. Certiſſimum ego habeo eos multa vidiſſe: q̄ mihi penitus icognita ſūt. Sic & ego legiſſe potui: quę nōdū ad eorū deuenere noticiā. Nemo ſolus pręter deū cognitionē omniū rerū habere potuit vſq̄. Eo igitur animo a me cōperta legant: quo volent alios legiſſe ſua: & forſan ſi aliquātū acer videatur contextus: cogant in vires ingeniū: & ſentientes aduertent perlucidum eſſe: qđ arbitrantur obſcurum.

Inſignes viros eſſe: quos ex nouis inducit in teſtes. Cap. VI.

HOrū puto quippe hęc etiā erit querela/ q̄ i teſtes ſcriptorū iauditos veteres/ & nouos icognitos autores iduxerim: q̄b⁹ vtrū ꝑſtāda fides ſit icertū ē. habet æq̄ dēq̄ timonia hæc aliq̄d grauitatis. Nā q̄tūcunq; noui fuerint: qui nunc ex autoribus veteres ſunt: videt̄ qđ per multa ſæcula perſeueratum eſt a longitudine tēporis approbatū ſit: & inde plurimū autoritatis ſumpſiſſe: qđ vtrū de omnibus nouis quātūcunq; bene ſit meriti arbitrari debeat apud multos videt̄ in pēdulo. Ego autem huius ſententiæ ſum: nunq̄ in ęuum duraturos hos: quos nouitas approbata nō ſit: cū ab eorū nouitate neceſſe ſit exordiū approbationis ſumēdū: & ſic ego eos: quos nouos iuoco: cū viuos nouerim aut noſcā meritis eorum agentibus egregios eſſe viros atq; probando auſus ſum in teſtimoniū euocare. hoc eni mihi cōſtat ex oīb⁹ eos fere per omne vitæ tēpus ſtudijs vacaſſe ſacris: eos iter inſignes: ſcientia & moribus ſemper verſatos hoīes: eos vita laudabiles: nec vlla turpi nota ſignatos: eorū ſcripta aut dicta a prudentioribus etiā eſſe approbata. Credo his agētibus ęquiparāda ſit eorū nouitas vetuſtati: Verū ne q̄s arbitret̄ me minus graues ꝑduxiſſe viros: eoſq; velim me auctoritate ꝓbabiles facere. Libet de nouiſſimis aliqua ſigillatim ſcribere: vt & aliorū iudicio. ſi ſatis bene dixerim appoſitū ſit. Induxi ſæpe generoſū atq; venerabilem ſenē Andalo de

Andalo ſummus Aſtrologus.

nigro ianuenſem olim in motibus aſtrorū doctorē meū cuius quanta fuerit circūſpectio: quāta morum grauitas: quāta ſyderum noticia: noſti tu rex optime: tibi etiā: vt aiebat ipſe: cum adhuc eſſes romæ cōformitatis ſtudiorū familiariſſimus fuit: & vt ipſe vidiſſe potuiſti: nō ſolū regulis veterū: vt plurimum facimus aſtrorum motus agnouit: ſed cū vniuerſum fere peragraſſet orbē: ſub quocūq; climate: ſub quocunq; orizōte experiētia diſcurſiuū certior factus viſu didicit: qđ nos diſcim⁹ auditu: & ob id: & ſi in omnibus illi fidem pręſtandam crediderim. Circa ea tamē quæ ad aſtra ſpectare vident̄ nō aliter q̄ Ciceroni circa oratoriā: aut Marōi circa poeticam exhibendā cēſeo: huius inſuper plura ſtāt opuſcula aſtrorū cęliq; motus oſtēdentia: quæ quantū ſibi circa talia præ eminētię fuerit oſtēdūt. Vti ſenē hūc: ſic & Dantē aligeri florētinū poetā cōſpicuū: tanq̄ ꝑclpuū aliquādo iuoco virū: meret̄ q̄dē. Fuit. n. iter ciues ſuos egregia nobilitate verēdus: & quātuncūq; tenues

Dantes florētin⁹.

eſſent illi ſubſtantiæ: & a cura familiari: & poſtremo a longo exilio angeret̄: ſēper tamē phyſicis atq; theologicis doctrinis imbutus vacauit ſtudijs: & adhuc Iulia fatetur Pariſius: in eadē ſæpiſſime aduerſus quoſcūq; circa quancunq; facultatē volentes reſponſionibus aut poſitionib⁹ ſuis obijcere diſputās itrauit gymnaſiū. Fuit & hic circa: poeticā eruditiſſimus nec q̄cq̄ illi laureā abſtulit præter exiliū. Sic eni formauerat aīo nunq̄ niſi in patria illā ſumere: qđ minime illi permiſſum eſt. Sed q̄d plura? Qualis fuerit iclytū eius teſtat̄ op⁹: qđ ſub titulo comœdiæ rithmis florentino idiomate mirabili artificio ſcripſit: in quo ꝑfecto ſe non mithicū ſed catholicū atq; diuinū potius oſtēdit eē theologū: & cū fere iā toto notus ſit orbi neſcio, vtrum ad celſitudinē tuā ſui nois fama peruenerit. Memini iſuper eſto raro Franciſcū de barbarino traxiſſe i teſtē hoiem q̄dē honeſtate morū & ſpectabili vita laudabilē. Qui & ſi ſacros canones longe magis q̄ poeticā nouerit: nonulla tū opuſcula rithmis vulgari idiomate ſpendidis igenij ſui nobilitatem teſtantia edidit: quæ ſtant & apud italos in precio ſunt. Hic itegerrimę fidei fuit & reuerentia dignus: quem cū inter venerabiles nō dedignet̄ flo

Barlaā.

rētia ciues optimū ſēper & in oīb⁹ fide dignū habui teſtē: & iter quoſcūq; egregios viros nūerādū. Traho ꝑterea aliquādo Barlaā Baſilij Cæſarīēſis monachū: calabrū hoiem olī corpore puſillū ꝑgrādē tū ſcia: & grecis adeo eruditū vt īperatorū & pricipū grecorū atq; doctorū hoīum priuilegia hēret teſtātia: ne dū his tēporib⁹ apđ grecos eē ſed nec a mltis ſeculis citra fuiſſe virū tā iſigni tāq; grādi ſcia ꝑditū: nōne ergo huic & potiſſime i rebus ad grecos ſpectātib⁹ ego credā? Nō. n. op⁹ ſuū aliq̄d vidi: eſto cōpoſuerit nōnulla audiueri: humi

tamen ex ſuis ſcripta quædam in nullum reducta librum nec aliquo inſignita titulo quæ & ſi illum non ſatis
in latinis litteris inſtructū oſtenderēt: eū tamē multa vidiſſe atq; perſpicaciſſime ſenſiſſe mōſtrabant. æquo
modo & Paulū peruſinū grauiſſimum virū cæteris immiſceo: qui & ætate ꝓuectus: & multarum rerū notitia Paul⁹ perufinus.
doctus fuit: diu magiſter & cuſtos bibliothecæ Roberti Hieruſalē: & Siciliæ regis inclyti. Et ſi vſquā curio/
ſiſſimus fuit homo i perquirēdis iuſſu etiā ſui pricipis peregrinis vndecunq; libris hyſtorijs & poeticis operi
bus iſte fuit. Et ob id ſingulari amicitia Barlaç iunct⁹: quç a latinis habere nō poterat: eo medio innumera
exhauſit a grçcis. Hic ingentē ſcripſit librū: quē collectionū titulauerat: i quo iter cçtera quç multa erāt & ad
varia ſpectātia: quicqd de dijs gentilium non ſolum apud latinos. ſed etiā apud græcos inueniri pōt adiuto
rio Barlaç arbitror collegiſſe. Nec dixiſſe verebor ego iuuēculus adhuc lōge anteq̄ tu in hoc op⁹ aīum meū
traheres: ex illo multa auidus potius q̄ intelligens ſumpſi: & potiſſime ea quç ſub nomine Theodōtij appo Theodōtius.
ſita ſunt. Quē librū maximo huius operis incōmodo Biellæ ipudicæ cōiugis crimine eo defuncto cum plu
ribus alijs ex libris eiuſdem deperditū cōperi. Puto igit̄ eo tēpore: quo mihi primo cognitus eſt: nemīnē illi
in talibus æquiparādum fuiſſe. Poſt hos & Leontium pylatum theſſalonicēſem virū: & vt ipſe aſſerit: prædi/ Leonti⁹.
cti Barlaæ auditorē perſæpe deduco: q quidem aſpectu horridus homo ē: turpi facie: barba ꝓlixa: & capilli/
tio nigro: & meditatiōe occupatus aſſidua: moribus incultus: nec ſatis vrbanus homo. verum vti experien/
tia notū fecit litterarū græcarū doctiſſimus: & quodāmodo græcarum hiſtoriarum. atq; fabularum: artium
inexhauſtum eſto latinarū non ſatis adhuc iſtructus ſit: huius ego nullum vidi opus ſane quicquid ex eo re/
cito ab eo viua voce referente percipi. Nam eum legentē homerum: & mecū ſingulari amicitia cōuerſantē
fere tribus annis audiui: nec infinitis ab eo recitatis vergente etiā alia cura animū: acrior ſuffeciſſet memoria
ni cedulis cōmēdaſſem. Similiter & paulū geometrā cōciuē meū: quē tibi rex inclyte fama notiſſimū ſcio ad
hæc aſſumendū aliquando ratus ſum: eo ꝙ nouerim nulli vſquā alteri tēpeſtate hac: adeo ſinū Arithmeticā
geometriā & aſtrologiā aperuiſſe omnē: vti huic aperuere: i tātum vt nil arbitrer apud illas illi fuiſſe icogni/
tum: & qđ mirabile dictu etiā & viſu longe magis qcquid de ſideribus aut cælo loquit̄. Cōfeſtim ꝓprijs ma/
nibus inſtrumentis in hoc confectis oculata fide demōſtrat ſpectare volētibus: nec ē hic tātum patriç aut ita
lis notus. Longe quidē ſtudiorū ſuorū Pariſius fama clarior ē: q̄ apđ ſuos ſit: ſic & apud Britānos Hiſpānoſq;
& aphros: quos penes hæc in precio ſtudia ſunt. Siquidem fœlix homo erat iſte ſi animo erat ardentior: aut
liberaliori ſeculo natus. Quid tandē? & Franciſcū petrarchā Florentinū venerādiſſimū p̄ceptorem patrē &
dominū meū: nuper Romæ ex ſenatuſconſulto approbante Roberto Hieruſalem & Siciliæ rege inclyto ab
ipſis ſenatoribus laurea inſignitū inter veteres viros illuſtres numerandū: potius q̄ inter modernos iduco Petrar/
Quē non dicā: itali omnes: quorū ſingulare ac perhēne decus ē ſed & gallia ois atq; germania & remotiſſi/ cha.
mus orbis āgulus Anglia grçciq; plures nouere poetā prçcipuū: nec dubito qn vſq; Cyprū & ad aures vſq;
tuç ſublimitatis nomē eius īclita fama detulerit. Huius enī iam multa patent opera & metrica & ꝓſaica me
moratu digniſſima certū de cæleſti eius ingenio teſtimonium hinc inde ferentia. Stat. n. exitū cupiens adhuc
ſub conclaui clauſa: diuina Aphrica heroico carmine ſcripta: primi Aphricani narrans magnalia. Stat Buco
licū carmē iam vbiq; ſua celebritate cognitū. Stat & liber epiſtolarū ad amicos metrico ſcriptarū ſtilo. Stāt
præterea ingentia duo epiſtolarū proſaicarū volumina tanta ſententiarū: tanta rerū geſtarū copia: tāto orna
tu artificio ſplendentiū: vt i nullo Ciceronianis poſtponēdas eas cenſeat lector æquus. Stāt in medicū inue
ctiuæ: Stat ſolitariç vitç liber. Et qui paucis poſt diebus in lucē nouiſſimus vēturus eſt de remedijs ad vtrā/
q; fortunā. Sunt prçterea in officina plures: quos cito eo viuente fabrefactos legimus in publico. Quis er/
go hūc i teſtē renuat? Quis dictis eius fidē prçſtare deneget? O niſi paulo āte tenui calamo ſcripſiſſem quot
& quas eius poſſem ſuperaddere laudes: quibus dictorum ab eo fides amplior deueniret. Sed ad p̄ſens di
cta ſufficiāt. Hçc igitur quç de nouis dicerem habui: verum ne de incognitis antiquis ab his videatur omiſ/
ſum pauca dicenda ſuperſunt. Dicent igitur hi me inauditos a ſe inducere autores: quaſi q a eorū nomia nō
audiuerint non illis integra prçſtanda ſit fides: inſipientis eq dē ē credere: nil prçter quod viderit fide dignū
quaſi lectis fidem legendo iniunxerit ipſe. Fateor me autorum plurimum: quorum forſan nomina nōnullis
modernorum peregria ſunt: dicta & fabulas recitaſſe: eo ꝙ vt iam dictum eſt antiq: ate videantur appro/
bata: & hos omnes: aut vidi aut legi aut a recentioribus allegatos comperi: quos ſi hi queruli non viderīt
aut eorum nō audiuere noia: aut autorū ſed deſidiç eorū crimen eſt: & ideo ſibi iputare. non de me conqueri
debent: non. n. poſſunt volumina e Bibliothecis i manus euolare torpentium: nec q viderunt debēt nomi/
na viſorū hoſtiatim deferre. legant: perſcrutentur & iuenient quod nō norint: & peregrinis efficient dome/
ſtici: & comperient eos ſic auctoritate valere: vti arbitrātur valeant quos legerunt. hçc igitur habeo quç de
autoribus: tam nouis q̄ veteribus a me productis dicenda reor: quorum ſi me ad iducendū non prouocarēt
merita: ad id opportunitas cogeret. Habēt. n. ciuiles & canonicç leges prçter text⁹ multiplices hoium neq
tia ſemper auctos apparat⁹ ſuos a multis hactenus doctoribus editos. habent philoſophorū volumia dili
gētiſſime cōmēta cōpoſita. habēt & mediciales libri plurimorū ſcripta omne dubiū enodāria. ſic & ſacrç līç
multos habent iterpretes. habent necnon & facultates & artes reliquæ gloſatores ꝓprios. ad quos ſi op
portunū ſit volēt hēt vbi recurrat: & quos velit ex mltis eligat. Sola poeſis quoniā perpaucorū ſēper dome/
ſtica fuit: nec aliqd afferre lucri auaris viſa ſit: nō ſolū per ſcl'a mlta neglecta atq; deiecta: ſed ēt varijs lacera
ta perſecutōib⁹ his caret ſubſidijs. quā od cām ſalti huc illuc ad quēcūq; poſſum⁹ abſq; tā celebri ſelectiōe re
curram⁹ neceſſe ē: & ſi nō mltū a quocūq; ſaltē qđ modicū poſſum⁹ excerpam⁹ qđ a me factū perſçpe itelligē
tiſatis apparet: cū nōnūq; nō tātū ad nouos autores diuerteri. ſed ad gloſulas ēt autoris carētes noie recur
ſū hūeri. Et idcirco q̄ tuliſic opportūitate volēte nō ſolū inauditis veterib⁹ ſed & nouis ēt autorib⁹ acqeſcāt.

ℭ Carmina nonnullis agentibus cauſis huic immixta ſunt operi. Cap. VII.

SEu hos ſeu alios dicturos non dubito: quoniã oſtentationis gratia græca carmina operi meo immiſcuerim. quod ſatis aduerto: non ex caritatis fomite emiſſum: q̄nimo vredine liuoris impij impellente: ex aduſti cordis ĩtrinſeco hæc emittat̃ obiectio: impie factũ ẽ. aſt ego profecto nõ cõmouebor opitulãte deo. Sed more ſolito humili gradu ĩ reſponſum ibo. dico igit̃ ſi neſciunt carpentes immeritum: inſipidum eſt ex riuulis quærere quod poſſis ex fonte percipere.

Preſtat a fõte q̄ ri/uulo haurire.

Erãt homeri libri mihi: & adhuc ſunt: ex q̄bus multa operi noſtro accõmoda ſumpta ſunt. Et ex his ſatis percipi poteſt plurima apriſcis aſſumpta: a quibus tanq̄ a riuulis non ẽ dubiũ ſumere potuiſſem: & ſumpſi ſæpiſſime. verũ viſam eſt aliquando ſatius ex fonte ſumere q̄ ex riuo: nec ſemel tantũ cõtigit: non ĩ riuo reppeti qđ abundãtiſſimũ erat in fonte. Et ſic aliquãdo in hoc: hic delectatio: inde neceſſitas ĩpulere: delectãt inſuper ſcriptores nõnũq̄ aliqua ſcriptis ĩſerere: quæ habeãt aliquo modo lectorẽ ſiſtere: ac ĩ oblectationẽ ſeu quietẽ deducere ne perſeueratione nimia vniformitate lectionis tractus ĩ tedium a lectura deſiſtat: quod ĩmixta carmina aliquando forſan feciſſe poterunt. Inſuper quod ĩ ꝓpria forma poſitũ ẽ: habet vires teſtimõij pleniores: ſi forſan obiurgator ĩſiſtat: ſi ſic ergo qui ſcripto a me carmini fidẽ non præbeat: adinuenta Iliade vel Odyſſea poterit vidiſſe: nunq̄d vera aut falſa deſcripſerim: & ſi vera plenior erit teſtimonij certitudo. Nec inſuper ego ſol⁹ ſum: q̄ miſcuerim græca latinis: vetus conſuetudo eſt: voluant ſi libet volumina Cicerõis: videãt ſcripta Macrobij: ĩtueant̃ Apulei libros: & ne plures afferã maximi Auſonij opuſcula legãt. hos ſæpiſſime verſus græcos latinis lr̃is ĩſerẽtes ĩueniẽt. Hoꝝ ego veſtigia ĩ hoc ſecut⁹ ſũ.

Greca la/tinis iſe/rere faſ ē

Reor dicẽt illico: ſi dudũ laudabile fuit hodie friuolũ eſſe laborẽ. Nã cum nemo ſit q̄ græcas litteras norit: eſt conſuetudo vetus abolita. Aſt ego in hoc latinitati cõpatior: quæ ſi omnino græca abiecit ſtudia: vt ẽt nõ noſcamus caracteres lr̃arum. nã & ſi ſibi ſuis ſufficiat litteris: & in eas omnis occiduus verſus ſit orbis: ſociatæ græcis lucidiores proculdubio apparerẽt: nec præterea omnia ſecũ a græcia veteres traxere latini. multa ſuperſunt: & profecto nobis ĩcognita qb⁹ poſſemus ſcientes effici meliores. Sed de hoc alias. hi demum nõ ꝓſpectant: ad quem hoc opus ego dirigã: cui laborẽ impendã vidiſſent q̄ppe: quoniã eruditiſſimo regi: & cui tam græcaꝝ q̄ latinaꝝ litterarũ: ſi vera fert fama: notitia ẽ. & quẽ penes cõtinue docti hoĩes græci ſint: quibus græca carmina vt his ignaris nõ videbũt ſuperflua. Sed q̄d multa? geramus paululũ obiurgatoribus morem: oſtentatõis cauſa græca carmina aſcripſi: q̄d ide q̄ſo mordẽdus ſum? cui eni iniuriã facio ſi iure vtar meo? Si neſciũt meum eſt hoc decus mea ẽ gloria. ſ. inter etruſcos græcis vti carminibus: Nonne ego fui qui Leontium pylatum a Venetijs occiduam babylonẽ quærentem a longa peregrinatione meis flexi conſilijs ĩ patria tenui? Qui illũ ĩ propriã domum ſuſcepi: & diu hoſpitẽ habui: & maximo labore meo curaui vt inter doctores florẽtini ſtudij ſuſciperetur: ei ex publico mercede appoſita. Fui equidem ĩpe inſuper: qui prim⁹ meis ſũptib⁹ Homeri libros & alios quoſdã græcos ĩ hetruriam reuocaui. ex qua multis ante ſæculis abierant non redituri. Nec in hetruriã tantũ: ſed in patriã deduxi. Ipſe ego fui q̄ primus ex latinis a Leontio pylato ĩ priuato Iliadẽ audiui. Ipſe inſuper fui q̄ vt legerent̃ publice libri Homeri operatus ſum: & eſto non ſatis plene perceperim: percepi tamen quantum potui: nec dubiũ ſi permanſiſſet homo ille vagus diutius penes nos: q̄n plenius percepiſſem. Sed quãtulũcũq; ex multis didicerim: nõnullos tamẽ præceptoris demonſtratõe crebra ĩtegre ĩtellexi eoſq; ꝓut opportunũ viſum eſt: huic operi miſcui.

Boccac⁹ de latinis bñ meri/tus.

Quid hoc mali ẽ: fabulas græcaꝝ ſcripſiſſe: quarum hic liber pleniſſimus eſt a noĩe oſtentatõis cauſa factũ dicitur paucos inſeruiſſe verſiculos græcis litteris ſcriptos laceſſit̃. Potuit Marius arpinas ſuperatis aphris: cymbris: & theutonicis more liberi patris cantharo in poculũ vti. Sic & C. Dueli⁹ q̄ pœnos prim⁹ nauali certamie ſuperauit: a cœna domũ repetẽs ſẽper lumine funalis cærei vſus: & hæc quãtũcũq; præter romanæ vrbis morẽ eſſent æquo animo tulere romani.

Marius.

C. Duel/lius.

Mihi autẽ iraſcunt̃ nonnulli ſi præter noſtro æuo ſolitũ latinis græca carmia miſceo: & ex labore meo paululũ gloriæ ſumo. Rebareq̄ dẽ latinitati aliq̄d decoris afferre: vbi me liuoris nebulã excitaſſe video. Doleo q̄ppe: ſed q̄d arbitror doctos. Nã iſta dicturos de reliq̄s & ſi curãdum ſit: tolerari tamẽ patientia põt. Poſtremo tamẽ precor omnes vt placido ferãt aĩo: memores Valerio teſte: q̄ nulla ẽ tã humilis vita q̄ dulcedine gloriæ nõ tangatur.

Dictum Vale: bractea/tum.

ℭ Gentiles poetas mithicos eſſe theologos. Cap. VIII.

QVidã forte religioſi hoĩes ſancto mouẽte zelo legentes præcedẽtia: dicẽt iniuriam ſacroſanctę religioni chriſtianæ illatam: dum poetas gentiles diximus eſſe theologos: quos ſolos diuinis lr̃is ĩſtructos hoc inſigne faciamus chriſtiani decoros. Eq̄dem hos ego venerandos homines puto: eiſque ſi quãdo hęc aliqui dicẽtes erũt ex nũc gr̃as ago ſalutis. n. meę ſollicitos ſentio. Veꝝ dum minus circunſpiciunt quę loquantur: oſtendunt liquido ſe paucos vidiſſe libros. Nam ſi multos ſtuduiſſent liber cæleſtis hieruſalem inter cęteros famoſiſſimus pertranſiri non debuiſſe inuiſus: ĩ eo. n. legiſſe potuiſſent Augu. libro ſexto referentem Var. doctiſſimi hoĩs opinionẽ: qua ĩpe Varro arbitrat̃ triplicẽ eſſe theologiam. Mithicã. ſ. Phyſicã atq; ciuilem. Mithica aũt dicit̃ fabuloſa a mithicon gręce quod latĩe fabula ſonat: & hęc comœdijs: de quibus ſupra & theatris accẽmoda eſt: quę ob turpia ĩ ſcęnis actitata ab illuſtrib⁹ poetis etiam improbat̃. Phyſica autẽ quę vt ĩterpretatõe vocabuli percipit̃ naturalis ẽ necnõ & moralis: quoniã mundo vtilis videat̃ laudabile ẽ. Ciuilis vero ſeu politica: quę & ſacrificula dici poteſt: ad vrbem ſpectare dicitur que ob ſacroꝝ veterum abominabilẽ turpitudinẽ a veri dei cultu atq; rectitudine fidei reprobanda ẽ.

Theologia tri/plex.

Ex his. n. phyſica poetis egregijs attribuit̃: eo q̄ ſub fictionibus ſuis naturali cõtegant atq; moralia & virorum illuſtrium geſta: & nõnunquã quę ad ſuos deos ſpectare vident̃: & potiſſime dum ſacra carmina primo in deorum laudes compoſuere: atq; eorum magnalia ſub cortice texere poetico: vt ĩ ſuperiorib⁹ dictũ ẽ: ex quo a priſca gentilitate theologi nuncupati ſunt: eoſq; primos fuiſſe theologizãtes teſtat̃ Ariſto. & q̄q̄ a nõ

vero deo nomen tale ſortiti ſint veniantibus veris theologis perdidiſſe nequiuere:vim ſuam ſeruãte voca/
bulo:quod a quocunq; deo exortum eſt:quod reor aduertentes theologi hodierni.ſ. nomen ex cauſa iditũ
auferre nõ poſſe:ne de mithica vel alia poſſit itelligi theologia ſe non theologos tantum:ſed ſacrę theolo/
gię aſſerũt ꝓfeſſores:nec hoc ẽ aliq̃ iſtãtia iprobãdũ:q̃ſi xp̃iano nomini iniurioſum.nõne nos omnes hoies
dicimus quoſcunq; mortales ſcimus conſtare ex aia rõnali & corpore.Dato alij gentiles ſint & iſraelitæ alij
& alij agareni:& alij xp̃iani:& nõnulli adeo peruerſoꝝ moꝝ:vt poti⁹ imanes beluæ q̃ hoies habẽdi ſint. Et
tamen nullã ſic omnes vocantes xp̃o redemptori noſtro iniuriã facimus:quem vltra deum verum hominẽ
fuiſſe cognoſcimus:æquo modo ſiqs poetas dicat theologos nulli facit iniuriam. Si ſacros qs illos diceret
quis adeo demẽs eſt q̃n videat quoniam mentiret? Eſto nõnũquã ĩ præcedẽtibus patet: circa honeſta eoꝝ
theologia verſetur:quæ ſæpiſſime potius phyſiologia:aut ethologia q̃ theologia dicenda eſt. Dum eoꝝ fa
bulæ naturalia cõtegunt aut mores. Et hæc etiã circa catholicam veritatem verſari poteſt:dũmodo velit fa
bularum cõditio.Quod feciſſe nouimus nõnullos poetas orthodoxos a fictiõibus quorum ſacra documẽ/
ta teguntur.nec ſit his audiſſe difficile vti & poetę quãdoq; ſacri poſſunt appellari theologi.Nõne Dãtes no
ſter qcquid conſiſtit i ſacræ theologiæ ſinu ſub poetico velamento cõtexit? Quapropter & ſacer theologus
appellandus eſt. Sic & q ſacri ſunt theologi opportunitate exigente deueniunt phyſici. Quod ſi alias nõ cõ
tingat ſaltem dum ſenſum exprimũt ex fabula lignoꝝ ſibi regẽ cõſtituentiũ ſe phyſicos eſſe demonſtrant.

Poetas Theologos dicẽs nulli iniuriam facit.

¶Non indecens eſſe quoſdam chriſtianos tractare gentilia. Cap. IX.

DIcent alij æquo ſuperioribus forſan animo/indecens eſſe chriſtiano homini gentilium ſuperſtitio/
nes & nepharia ſacra ſeu genealogias deſcribere aut perquirere:cum habeant nõnunquã talia mẽ
tes legentium in erroneas opiniones deducere:& perſæpe opinantis periculo detinere/ non iſiciar
hoc qdem ſanctiſſime dictum eſt:& arbitror nõnullos a ſtudio talium amouẽdos. & ſic etiã aliquibus abſq;
aliqua ſuſpitiõe ſiniſtra permitti poſſe. Nam ſi omnes a talibus abſtinere neceſſarium viſum fuiſſet:non du
bito quin ſacra ſancta mater eccleſia decreto perpetuo vetuiſſet. Fuit.n. vtiliſſimũ olim vix dum apud genti
les nouis germinibus pullulante eccleſia aduerſus eoſdẽ:eoq; adhuc ſaperent tam ab origine q̃ ab ipſius
gentilitatis perſeuerãtia ſacris inſiſtere acriter atq; curare:ne legentes talia tanq̃ vnco vetuſtatis tractimo
re canis verterentur in vomitum. Hodie gratia Ieſu chriſti in robur firmiſſimum ventum eſt:& execrabile
cunctis gentilium nomen vnã cum erroribus ſuis i exterminium tenebraſq; perpetuas pulſum eſt:& victrix
eccleſia caſtra poſſidet hoſtium. Quã ob cauſam fere abſq; periculo talia exquiruntur atq; tractantur:Non
tamen nego quin benefactum ſit:ſi puer abſtineat cui memoria tenax:& tenellum adhuc ingenium:nec dũ
ſatis plene chriſtiana religio cognita. Sic Neophitus homo quem nondum bene firmata credulitas laxatis
habenis facile in lubricum exorbitare permitteret. Et ſi forſan aliqui duriores in tam obſcurum crimẽ ſe la
bi permitterent:etiam ſi nil aliud ſtuduero vix poſſum credere hoc in me contingere poſſe. nam ab vtero
matris meę ad fontem noſtrę regenerationis delatus lotuſq; quod pro me cathecumino promiſere qui me
ſuſtulerunt ab illo:vt poteſt humana fragilitas in hodiernum vſq; ſeruaui:Certiſſimum ſemper habens:qđ
inter iuſtorum hominum congregationem pſallitur. Vnum.ſ. in triplici perſonarum diſtinctione deum eſſe:
& hunc verum & æternum atq; omniũ ęque opificem rerum earumq; perpetua ratiõe gubernatorem ſer
uatorem atq; rectorem omnia intra ſe continentem: & a nullo contentum. Et quod mirabili & alias laudi
to eiuſdẽ diuinitatis artificio factum eſt:verbũ.ſ. eius ęternum obumbratione ſacri ſpiritus ad abolendã hu
mani generis labem:ob inobedientiam primoꝝ parentum cõtractam: igenuę virginis vtero:pręnũciante
cęleſti nũcio:carnẽ factũ:& virginis illibata virginitate ĩ tempore paſſibilem atq; mortalẽ hoiem natũ. Qui
adhuc infans in gremio matris a ſabęis regibus oblatis muneribus adoratus eſt. & ętate creſcente iter ſa/
crę legis doctores dũ ſolueret nexus ambiguos:nõ deus ſed admirãdę indolis puer/ab eis credit⁹ eſt: non
dum enĩ veritatis ſplendor ęternus caliginem abſterſerat a mentibus eorũdẽ:vt eum.ſ. deũ illis repromiſ
ſum cognoſcerent:quem mortali ſeptum carne viderẽt. Inſuper certum habeo eũ qui ętherea arce relicta:
& ex deo ſerui aſſumpta forma:& q iter hoies vti homo verſatus eſt: iam trigeſimum agentẽ ętatis annum
ab hiſpido atq; ſyluicola vate:& ab vtero mr̃is ſacro pleno ſpiritu ad apperiẽdum ęternę ſalutis ianuam: lo
tum in Iordanis alueo:dum cęlũ intonuit deſuper & acre murmur ſupericũbẽtis nubis ĩ vocem ſolutum dei
tatis alentis:Hic eſt filius me⁹ dilectus i quo mihi bene cõplacui ipſum audite. Pręterea credo & ratum ha/
beo eũ aquis apud chana galilęę in vinum verſis: vt ſacro pectori abſconditam diuinitatẽ oſtenderet: ſum/
pto iam ſacro conſortio iudęam vt beſq; phœnicũ Samariã & Galileam ambiſſe: & cęleſti dogmate i tẽplo
& ſinagogis docuiſſe populos: lepras mũdaſſe:elingues vocales feciſſe:lumẽ cęcis ſeu natura ſeu caſu per
ditũ reſtauraſſe:animas ab orco i cadauera reuocaſſe:febribus.ventis:& vndis iperaſſe. & in ml̃tis alijs ſi/
gna ſuę diuinitatis mõſtraſſe. Poſt hęc hora ei⁹ adueniente eũ ſacerdotũ hebreoꝝ iuidia ꝓcurãte: lotis a ſe
amicorum pedibus:& ingenti illo celebrato conuiuio:in quo ſuis manibus verbiſq; cõfectum eſt: cõmunio
nis noſtrę ſacrũ illud ieffabile:quo corpus eius ĩ cibum: & ſanguinẽ eius i potum tam preſentibus q̃ futuris
exhibuit:vno ſociorum neq̃ vendente:orõne i ſolitudine peracta:a nefaria turba exqrente cũ fuſtibus & la
ternis captum & i pręſentiam deductum principum. & ibidem nefarie accuſatum:& ſua patiente humilita/
te falſe quibuſdam teſtantibus inſimulatum:& hinc in pretorio pręſidis luſum:virgis ceſum: corona ſpinea
inſignitũ:ſputis & colaphis deturpatum:& poſtremo latronum more damnatum: cruciq; affixum ſublimi:
& in eadem aceto & felle potatum. Cuius cum iam humanitate victa ſupplicijs i finem ſuum iuiſſet. Seu &
melius reor vt Thomę de aquino placet:cum voluntarie collectis viribus ſpiritum emiſiſſet: tremuit orbis
ois:& meridianum fere ſolis iubar per tres horas iuit i tenebras: luna ex oppoſito offuſcata. Eſto aliter ad

Poetas nõ oibus cõuenire

Aſſerit ſe Chriſtianũ eſſe.

policarpum ſcripſit Diony. ariopagita: quod ego miror: Inde eius a cæco milite perforatum lācea pect⁹: ſā/
guinem aqua mixtum emiſit: ex quo ſacra omnia noſtræ ſalutis credo ſumpſiſſe exordiū. nec minus certum
habeo eum a cruce depoſitum atq; ſepultum: ac inde virtute ſuæ deitatis vti priſci cecinerant vates poſt diē
tertiam: ceu Ionas ex vtero cęti: ſic ex ventre terræ ſurrexiſſe ſuperata morte: & rediuiuum domos īferas vi/
ſitaſſe: & confractis vectibus ferreis reuulſiſq; poſtibus antiqui carceris ſubacto plutone in libertatē prædā
omnē veterem eduxiſſe: poſt hæc ſuis apparuiſſe ſæpius: & e medio eoꝝ eis cernētibus: nulla corporea ipe
ditum mole: cum vero corpore olim mortali proprijs viribus in cælos ad eum: q miſerat euolaſſe. & in ſe cę
leſtem illu... ignem ex ſe patreq; optimo pariter prodeuntem viuificantē omnia: & vera cuncta docentem ī
cōmilitones egregios imiſiſſe. Quo illuſtrati bellum aduerſus orbis pricipem īniuere ilico: perq; ſuum ſan/
guinem & vulnera multa: ſato vbiq; veritatis ſemine: & obtēta victoria ducem ſuum triumphātes i patriam
ſecuti ſunt. Sic inſtitutam ab eodem dei vnigenito piam iuſtoꝝ cōgregationē: & ſacrū illud regeneratōis la/
uacrum: quo mala facinora abolentur mortalibus: cum ceteris eiuſdem conuentionis fauſtis probādiſq; ſa
cris: qbus deo obſequentes efficimur. atq; lapſi noſtra imbecillitate reſurgimus: eiq; volentes cōciliamur:
nec ob id humanū ſanguinem effundētes: vt efferati plures iam fecere gētilium: aut hyrcos vel tauros mo
re veteri imolātes: nec a me fuit vnquā veritas hęc amota: qn teſtimonio patrū crederē diē extremā vēturā: i
qua reſoluent̄ omnia peritura: magnoq; dei opere ex cineribus ꝓprijs: oēs: q ante fueram⁹ mortales cū no
ſtris corporibus reſurgemus æterni: & i præfinitum veniētes locum: i quo chriſtus ipſe iudex prætorij in ma/
ieſtate ꝓpria reſidebit: & apparētibus cunctis ſuæ paſſionis īſignibus: audiemus finalē meritoꝝ nr̄oꝝ ſen/
tentiā. Sic & ī futurā ſimiliter vitā: in q̄ nō meo merito: ſed miſeratōe diuina ſpero videre deū redēptorē meū
ī carne mea: & cū beatis lætari i terra viuētiū. Hæc igit̄ ne plura dixeri ſincera fides hæc ęterna veritas adeo
pectori meo īfixa ē: vt nedū euelli ab aliquo gētilitatis īpulſu: ſed nec cōcuti mō aliquo: aut labefactari q̄at.
Nā & ſi peccator homo ſim: nō tamen gratia Ieſu xp̄i Cherea Terētianus adoleſcēs ſum: q dum a tegulis i
gremiū Danaes cadētē Iouē ī tabula pictū ītueret̄: ēt ī optatū a ſe facin⁹ aiatus ē. Abijt cū ānis iunioribus le
uitas illa ſi fuiſſet aliquando circa iam dicta: quod minime memor ſum. præterea aduertēs: q a continuis de
cipulis & explicatis vbiq; retibus: antiquus hoſtis tāq̄ leo rugiēs vt īueniat quē deuoret ambiat: in mortaliū
ſemitas: eoſq; i ꝓcipitiū conet̄ īpellere: vti Mitridates ſenex ille rex pōti: q magnanimo auſu ſumptuq; ma/
gnifico: quadraginta annis cōtinuis aduerſus romanum populum bellū ingēs & memorabile traxit a iuuē/
Quia poetas legerit nō ꝓpterea m fidelis extitit.
tute ſua aduerſus lethale venenū pharmacis pect⁹ armauit. Sic & ego mecū euāgelica veritate ſacro Pau/
li dogmate: & Augu. aliorūq; plurīū venerandoꝝ patrum iuſſionibus cōſilijs atq; ſuaſionibus armaui: ex/
quo arma gētilitia paruipendo. Si. n. xp̄ianus homo gentiliū tractaui ſtultitias iuſſu tuo rex inclyte & īdete
ſtationē erroneæ credulitatis eoꝝ hoc feci: & ſi parua quandoq; maioribus æquare fas ē: feci quod etiā ſum
ma cū laude nōnulli ſanctiſſimi fecere viri: vt Augu. Hiero. & cum nōnullis ēt alijs neophitys homo Lactan/
tius. Mihi qdē a teneris annis potiſſimū eſt: pſalmiſta mōſtrante: qa omnes dij gentiū dæmones: & hic eoꝝ
ſemper inepta diſplicuere facinora. fateor tn̄ religione eoꝝ ſepoſita. quorūdā poetaꝝ mores & ſcripta pla/
cuiſſe: & ob id nō ſolum eos laudaſſe. ſed pro viribus ab obiectionibus accuſantium defendiſſe: vt apparet
in ꝓcedentib⁹ liquido. Et hoc ideo feci: vt ab ignaris nō veniant lacerandi: q ſi xp̄m nouiſſent: coluiſſentq; i/
ter ſublimiores chriſtiani nois haberent̄. Sed ad ſuperiora ꝓſpectans inget aliqs bene operatus es: ꝓmu/
nuiſſe etiā ſe aduerſus hoſtes ſēper laudabile fuit. Sane picē tractātes coiquinant̄ a pice. Iā plurimi dū ſe for
tiſſimos exiſtimarēt īpulſi ab hoſte ēt debili cecidere. Et ſi cæteri deſunt: quoꝝ grādis numerus eſt: Salomō
tamen adeſt teſtis certiſſimus ībecillitatis humāæ: huic ſciētia omnis conceſſa eſt: diuitiæ omnes & īperium
grande ſumma cū iuſticia populos ſubditos tenuit. deo tēplum ędificauit mirabile: multa bona cōpoſuit: &
tandem iam ętate maturus: tot bonoꝝ largitore poſtpoſito: conſcenſo offentionis monte moloch ęgytio/
Salomonē mulier peſſū dedit.
rum ydolum flexis genib⁹ adorauit. Quid ergo? tu ne eris fortior ſalomone: aut circūſcriptiōe plenior? Fal
limur de nobis nimium confidentes: hęc qdem negari non poſſunt: vera. n. ſunt. Attamen aliud belli gen⁹
mihi cum erroribus gentilitijs eſt: q̄ Salomoni fuerit cum ęgyptiaca coniuge: quę aſtu fœmineo aduertens:
quoniā infœlicis viri animā formoſitate ſua laqueaſſet: & deos ſuos extollere auida nunc complexu vene/
reos: nunc mellitis ſauijs: nūc blāditijs muliebrib⁹: nūc petulca laſciuijs: nūc ꝓcib⁹: nūc lachrymis: quas ob
ſequioſiſſimas mulieres habent fœminę: nūc indignatōe compoſita abſq; intermiſſiōe: nō diebus omnib⁹
tantum: ſed noctibus amantis viri aium īpugnabat. O q̄ grauia & intolerobilia ſunt dilectarū mulieꝝ: & po
tiſſime nocturna certamina: hic tandem dū timeret mulieris quā ſumme diligebat grām amittere: terga de
dit: & viribus armatę fœminę inermis ſuccubuit. Mihi aūt nō tale aduerſus deoꝝ gentiliū nugas bellum ē:
mille iam veris rōnibus a me cognitis iprobatas. Et ideo cū eis exhauſtis virib⁹: acieq; pulſis leuis ē pugna
ſcio tamen nimium de ſe cōfidiſſe quandoq; ſit vitiū. verum ego de me nō cōfido. Sed de grā Ieſu chriſti cu/
ius precioſo ſanguine redēptus ſum: ſpero quidem eū non paſſurum: vt qui tam diu recto tramite eius veſti
gia iuuenis ſecutus ſum: ſenex exorbitem: & ſi i lapſum veniam manum ſua pietate debili porriget: & feſſū
placida quiete fouebit. Sed vt in finem veniam ſatis ex præmiſſis colligi poteſt: vti non omnes decet tra/
ctare gentilia: ſic nec omnibus indecens eſſe.

¶ Vt plurimum ſtudia ſequimur: in quę prona videntur ingenia. Cap. X.

SI fateant̄ nōnulli vera eſſe quę dicta ſunt: non tamē quieturus reor gnimo arbitror dicent longe
melius fuiſſe: ſtudijs ſanctioribus triuiſſe tēpus q̄ talia didiciſſe: qđ ſi quis neget: non erit equidem
ſatis ſanus. Noſco quoniā in promptu erāt leges cęſaꝝ: & pontificū canones: & medicina: quarū
plurimi ſanctiſſima arbitrant̄ ſtudia: eo q̄ eis perſępe auro audiui mortales ditē̄. erat & philoſo/

phia cuius optima demonſtratione rerum cauſæ & a falſis diſgregari vera noſcuntur generoſis quibuſcūꝗ ingenijs appetenda. Erant & ſacra volumina: a quib⁹ & paruipēdere peritura docemur: & dei magnalia declarant. atq̄ quo tramite cæleſte regnū petamus oſtendit: quod ſtudiū ꝓfecto cæteris præponēdū ē. Ex his quodcūꝗ ſumpſiſſe forte ſanctius egiſſe me dicerent obiectores. Sane ſi quod debemus ageremus oēs: legum miniſter roſtra fruſtra conſcēderet. Attamen non adeo facile eſt: vt exiſtimāt aliqui: velle omnia quæ debemus: & longe acrius conſequi ſi velim⁹. Nā vt Cythariſta varijs ex fidibus alijs lentius: alijs vero ꝓtēſius tractis: his grauē: acutū illis tinnitū reddētibus docta manu: plectroq̄ ex tam diſcordātibus tonis reddit ſuauiſſimā armoniā: Sic & natura parens: cui inexhauſtæ vires & perfectū igeniū ē: ꝓducit hæc peritura diuerſis officijs apta vt ex hac officioꝝ incōueniētia reſultet humani generis: circa quod plurimū intēta eſt: cōſeruatio: atq̄ vbi i longā conſeruationē iri non poſſet: noua ꝓductio aduertēs: quoniā ſi vniformes producerent omnes vt de reliqs ſinā hoies: nulla poſſet produci nec etiā per tempuſculū rōne cōſiſteret. ergo hic fit: vt diſcreto naturæ ordine hic ex mortalibus naſcat faber: ille nauta: mercator alius: & quidam ſacerdotio apti: aut regimini: & nōnulli legūlatores: ꝑſides: poetæ: philoſophi. ſeu ſublimes theologi: ex quoꝝ varijs ſtudijs: tā igētis multitudinis hoīum cōſeruatio reſultet neceſſe ē. Nā ſi oēs: quoniā ad vnūquēq̄ ſpectat ſi poſſet ad ſublimiora ſtudia conſcēderet: i theologiā vigilantes iremus & agricultor abſit: ex qbus queſo fructibus tam nobile ſequētes ſtudiū nutriremur? Si cemētarius: ſi lignarius deſit: quib⁹ in tabernaculis ab imbribus: a ventis: a frigoribus: ac a ſolis æſtu: & alijs icōmodis aſſidue ſuperuenietibus tutabimur? Si nō lanifex: nō cerdo: vnde veſtes & calciamenta ſumemus? Quid enumerē multa? vt incōmodū humani corporis inter ſe differentia qualitate & officia mēbra a natura rerum appoſita ſunt: vt ex hac diuerſitate cōſiſtat vti melodiam ex diuerſitate tonorū: ſic & vt humanū genus perſeueret: neceſſe fuit ad ſtudia inter ſe differētia gigneremur. Et ſi ab ipſa natura q̄ ſic cælos: ſic aſtroꝝ orbes & curſus varia etiā agitatiōe diſpoſuit agēte deo: vt nullo labore ſuo ad officia ꝓductos varia nos videm⁹: quis q̄ſo fœliciter audebit ab eo ad quod natus ē in aliud tranſitum attētare? Nō quidē adeo ignarus ſum: qn nouerim liberi arbitrij: quo omnes valemus potētia poſſumus naturæ ſuperare vires: qđ egiſſe nōnullos legim⁹ opus ꝓfecto iter raro contingētia numerandum: tam grādi & fere inuincibili neceſſitate trahimur i quod naſcimur. Et ſi ad diuerſa gignimur: naſcimur: alimurq̄ ſi ea plane peragamus: i quæ trahimur æquidē ſatis ē: ne dum i aliud tranſitum feciſſe velimus: quod dum iam dudum fruſtra tētarent aliq: id perdidere quod erant: nec potuerunt effici quod quærebant. Veꝝ ad quoſcunq̄ actus natura produxerit alios: me qdem experientia teſte ad poeticas meditationes diſpoſitū ex vtero matris eduxit: & meo iudicio i hoc natus ſum. Satis .n. memini appoſuiſſe prēm meū a pueritia mea conatus oēs: vt negociator efficerer: meq̄ adoleſcentiā nōdū itrantē arithmetica iſtructū maximo mercatori dedit diſcipulū: quē penes ſex annis nil aliud ægi q̄ nō recuperabile tēp⁹ iuacuū tereie: hinc quoniā viſum ē aliquibus oſtendētibus indicijs me aptiorē fore lr̄aꝝ ſtudijs iuſſit genitor idē vt pontificū ſanctiones diues exinde futurus: auditurus itrarē: & ſub ꝑceptore clariſſimo fere tātundē tēporis icaſſum ēt laboraui. faſtidiebat hæc aius: adeo vt i neutrū horum officioꝝ aut ꝑceptoris doctria aut gēitoris auctoritate: qua nouis mandatis angebat cōtinue aut amicoꝝ precibus ſeu obiurgatōibus iclinari poſſet i tātum illū ad poeticum trahebat affectio. Nec ex nouo ſumpto conſilio in poeſim aius totis tēdebat pedib⁹: qnimo a vetuſtiſſima diſpōne ibat ipulſ⁹: nā ſatis memor ſum: nondū ad ſeptimū ætatis annū deueneram nec dū fictiones videram: nondū doctores aliquos audiuerā: vix prima lr̄aꝝ elementa cognouerā: & ecce ipa ipellēte natura fingēdi deſideriū affuit: & ſi nulli⁹ eſſent momēti: tn̄ aliquas fictiūculas edidi: nō. n. ſuppetebāt tenellæ ętati officio tanto vires igenij. Attamē iā fere maturus ętate & mei iuris factus nemine impellente: nemine docente: immo obſiſtente prē: & ſtudium tale dānante: quod modicū noui poeticę ſua ſponte ſumpſit ingenium: eāq̄ ſumma auiditate ſecutus ſum: & pręcipua cū delectatiōe autoꝝ eiuſdē libros vidi legiq̄ & vti potui intelligere conatus ſum. Et mirabile dictu cū nōdū nouiſſem qbus ſeu quot pedibus carmen incederet: me etiā ꝓ viribus renitēte: qđ nōdū ſum: poeta fere a notis oibus vocatus fui. Nec dubito dū ętas in hoc aptior erat ſi ęquo genitor tuliſſet animo: quin inter celebres poetas vnus euaſiſſem. Verū dū i lucroſas artes prio: ide i lucroſam facultatē igeniū flectere conat meū: factū eſt vt nec negociator ſim: nec euaderē canoniſta: & perderē poetā eſſe cōſpicuū: Cętera facultatum ſtudia: & ſi placerent: quoniā nō ſic ipellerent minime ſim ſecutus: vidi tamen ſacra volumina: a qbus quoniam annoſa ętas: & tenuitas ingenij diſſuaſere: dediſti: turpiſſimū ratus ſenē: vt ita loquar: elementariū noua ichoare ſtudia: & cunctis idecētiſſimum eſſe id attētaſſe: quod minime arbitreris perficere poſſe. Et ideo cū exiſtimē dei beneplacito me i hoc vocatōe vocatum: i eadē cōſiſtere mēs eſt. Et quod egerim hactenus his mōſtrātibus ſtudiis laudare quęrāt alii quod videtur. Qui ergo patiuntur cerdonem ſubula: ſetiſq̄ vacare. Laniſtam pecori: ſculptorem ſtatuis: me etiam quęſo vacaſſe poetis ęquo aio patiātur.

Nihil faciendū in uita minerua

¶ Damnoſe compatimur regibus & diis gētilium. Cap. XI.

ERūt qui adurato iam calcibus tramite exorbitēt: & ex tranſuerſo proſiliant clamitētq̄ quoniam temerarius homo ſum: eo ꝙ ꝑſumā veteꝝ regū terebrare buſta: & getos iam lōga pace cineres i nouum odium ſuſcitare aut eorū recētioribus nebulis veteres offuſcare ſplēdores: necnō & deorum ſemiſopita ſcelera audientibus cunctis in minus opportunā vigiliā excitare: & ſub titulo honorabili. ſ. genealogię deoꝝ eorundē recitare latrocinia: & iceſtus. lōga ē querela hęc: & plurimū mēbrorū iplicita: & ea monſtrante aduerto: quoniā ſenſerint iſti qd ſcripſerim: & potiſſime dū querunt ꝙ deoꝝ gētiliū facinora recitarim. Veꝝ gentiliū animū redolet iſta cōqueſtio & ſi ſic ſapiunt mēte vt verba ſonāt querula: Viget adhuc i nōnullis error ille infamis: quē quæſo auferat deus & reſoluat i nihilū. Obiectis aūt reſpon/

diſſe facillimum ē. agit.n.temeritate q in nimium terminos excedit audacia. Sic memini in libro ethicorum Ariſto. arbitrari hoc ego exceſſiſſe nō reor. audere qdē qđ a boni neceſſitate conceſſum ē· non ē temerarie agere. Nemini ꝓhibitū legi ſeu honeſta ſint:ſeu ēt minus honeſta regū geſta deſcribere. Erat tñ regibus ſatius ſic egiſſe vt nil de eis referri poſſet p̄ter honeſtū: Ego aūt de his non ordinato nec i hoc diſpoſito ſtilo ſcripſi. Sed ſummotenus & perſūctone vti nōnūquā ordo aſſūpta operis exigebat recitaui ſi qua iſerui. ſed eſto fecerim: non nouū aut inuſitatū facinus feci: ſtant tam antiqua q̄ magna illuſtriū ſcriptoꝝ volumia: in qbus & ſtilo celebri: & ordie itegro regum recitanẜ acta. A qbus ſi qd huic operi appoſitū ē nouiſſimus ſum pſi. Si ergo querela facienda ē de illis amplioribus & antiquis queranẜ hyſtoriographis: quoꝝ ſcripta celeberrima cū fama tam diu vniuerſo patuere orbi: ex his ſi quod odium generari poteſt ī cineres iam quietos exordium ſumptū eſt. Sed quæſo quæ pietas hæc? ex quo charitatis fomite oritˀ? quæ huius pietatis cauſa? Credo generoſi cum videri cupiāt tales i hoc ꝙ honores regios curent: oſtendantq: qa turbenẜ audiētes dedecora O q̄ paruo tales exiſtimant nobilitatē mercari: quæ egregijs moribus iuſticia ſanctitate: atq; ſciētia adipiſciẜ. Sciāt: iſti ſi nobiles eſſent: qa nō ſolū ſuperuacaneū ſit: ſed dānoſum nō ſolū gentilibus ſed male meritis: qbuſcūq; cōpati. Et ideo ſi ſapiunt ſeruēt hāc pietatē i melius. Turpia aūt deoꝝ gentiliū dedecora nec dormiunt nec ſopita ſunt: qnimo a ſacra xp̄i doctrina i perpetuū non ſurrectura ſepulta & ingēti dānatōis mole cōtecta & oppreſſa ſunt. huius ego molis onus & ſi nō ſatis: ꝓ viribus tamē tanq̄ xp̄ianus hō augere cōatus ſum: laudes ide dignas cōſeq: nō redargutōes expectās. Veꝝ hos ego peruiſacio morſ⁹: cū nullo poſſint dētis acumine queq̄ ledere. hi ergo ſi xp̄iani ſunt taceant & pœniteat eos: ſi deoꝝ gentiliū obiectioni eis vlla fuit cōpaſſio: cum iter alia crimen hoc minime deceat chriſtianum.

¶ Breuiloquus ſiue longiloquus ob crimen lacerandum non eſt. · Cap. XII

B Reuiloquum forte me dicent alij: eo ꝙ aliquādo magis perſūctone q̄ lōga ſerie recitādo fabulas atq; hyſtorias aut illas enucleando pertrāſeā Et ſic nō dubito qn ſint q dicant me q̄ opportunū ſit ſæpiſſime longiorē. Primis vt ſic eſſem fateor neceſſe. eſt fuere.n. huius facinoris rōnes plurimæ. Quædā aūt ideo paucis ſub verbis relata ſunt: qa non erat vnde poſſem ampliora deſcribere: ni ex meo voluiſſē fabulas aut hyſtorias ꝓtelare vł fingere: qđ oīno fugiēdū eſt ſano homini. Quædā vero ēt ad plenū ſcripſiſſe: paucis idigebat litterulis: ex quibus ſi ſatis ītentio ſumiẜ vitioſum fuiſſet i lōgius ꝓtendiſſe. Sunt tamē & multa quæ ꝓcul dubio lōgiorē verboꝝ copiā toleraſſent. Sed quæſo ſi cuncta ſinamus quæ dici potuiſſent: aut forſan exqſiſſet materia. ſed ea tantū quæ mihi ſcribenti occurrebant circa longiſſimas hyſtorias: aut fabulas. Circa omnes ſingulares tam deoꝝ q̄ hoīm actus: circa multiplices fictionū ſenſus Circa teſtimoniū fabulaꝝ aut hyſtoriarum veteꝝ auctoritates: circa opiniones pluriū: relatōes & huiuſmodi ſcripſiſſe: quādo me finē huic operi feciſſe exiſtimāt tales. Eqdē vix vnum ſuffeciſſet ſæculum & tā grande ēt euaſiſſet volumen: vt ſolo ītuitu primo lectores terruiſſet quoſcūq;: & ob id ſatis ratus ſum: ea quæ dicta ſunt ſic ſummotenus tetigiſſe. nō.n. puero aut inerti vulgo ſcribimus: qnimo vt alias dictū ē doctiſſimo regi

Cui ſcri/pſerit manife/ſtat. & ꝓuectis hominibus: ſi aliquando ex manibus tuis ſereniſſime princeps ad alios venturum opus hoc eſt. Præterea vt exerceanẜ igenia: nō adeo plene ſcribenda ſunt oīa. Nā q̄ labore aliquo q̄ſita ſunt: placere magis conſueuerunt: & cum maiori diligētia obſeruari q̄ quæ ſponte ſua i intellectum legentis accedūt. Eſt & poſteris linquendus dicēdi ſeu ſcribēdi locus: ne iuidiſſe videamur futuroꝝ ingenijs: & arrogātia quadā ad quā omnes aſpiramus videamur p̄occupaſſe ſequētiū gloriā. Miti ergo aīo ferēdū eſt qđ honeſtis agētib⁹ cauſis: aut breuiter dictū ē: aut cā breuitatis omiſſū. His āt q me: ſi q erūt: dicēt longiorē debito quādoq; fore: nō aliud dicā niſi qa ſic opportunū eē ratus ſum: aut qa me vt ſit aliqñ itellectus delectatio impellebat: q̄ prudētioribus nōnunq̄ liberaliſſimū p̄ſtitit calamū. Sed qđ vti breuia habēt itelligētium exercere ingenia: ſic & ampliora minus intelligentium prouocare & iccirco q plura nouerunt ſint memores: quoniam & ipſi aliquando fuere rudes: & ob id abſq; idignatōe patianẜ ſi ampliuſcule iunioribus laboratū ſit.

¶ Vero non ficto regis mandato hoc opus compoſitum. Cap: XIII.

Oēs glo/ria duci/mur. A Derunt forte q dicāt qđ nōnunq̄ de alijs qbuſdā ēt claris viris dictū ē. Me.ſ. i gloriā mei noīs fingere ꝙ tuo iuſſu rex iclyte hoc opus elaborauerim. Cū minime veꝝ ſit. tarda his fides ē: ſeu verius aius neq̄: qđ de ſe nouerunt vrētes iuidia i alios coniecturā faciunt. Certiſſimum ē: vt Tullij verbis vtar: trahimur oēs ſtudio laudis: & optimus quiſq̄ maxie gloria ducitur. Et ob id cū glorioſum ſit paruo homini maximo atq; optimo regi obſequiū p̄ſtare poſſe: nō fidē cū difficultate cōperiet dixiſſe: nōnullos ad extollēdā humilitatē ſuam mendaciū finxiſſe huiuſmodi: ſed ſcriptores nū ͣ credā: ſed de hoc alias. Ego aūt vt ad me veniā non īficiar me gloriæ auidū: ſed q̄tuncūq; cupiā ꝓfecto nō adeo effrenis ſum. non adeo hoc accēſ⁹ deſiderio: nō adeo hoſtis honeſti: vt i tā turpi mēdaciū rubore nō dicā frōtis ſed mētis abiecto me ipſum ꝓripuiſſem. In hoc me ſuperbū cōfiteor: ſi ſuperbia dicēda hęc ē: i talib⁹ niſi deo cęli honorē ſeu titulū irreqſitus inferrē. Et hoc ēt nō oībus reqrētibus exhiberē. Tu noſti rex optime: quoniā me renitēte atq; tergiuerſante: Donini militis tui ſuaſiōibus p̄cibuſq; i votū tuū deductus ſum: vt.ſ. hūc laborē ſubirē: necnō labētibus annis factū ē: vt Bechinus bellintiōus familiaris tuus & cōciuis meus e cypro veniēs apud Rauennā vrbē me cōueniret. Et poſtq̄ placidis verbis clemētiā atq; grām celſitudinis tuæ erga me imeritū mōſtrauit: miris exhortatōibus vt aiebat te ſic iperāte ſemiſopitū circa hoc op⁹ igeniū meū irritauit: ꝑquo mō dilectiſſimus tibi Paulus geometra nōni q̄ oſtēſis lrīs ſigillo maieſtatis tuę ſignatis: i qbus ad me iuſſa iſerebāẜ tua ſollicitū reddidit. Nouit deus & tu ſcis: qa nec vnq̄ ꝑ minētiā tuā vidi: nec tu me vidiſſe potuiſti: his mādatis credidi. & onus humeris meis ꝑgrāde ſubiui. Si te ignaro hęc acta ſūt per iā dictos decept⁹ ſum: & ſic hos fateor eē veridicos: q aſſerūt nō tuo iuſſu cōpoſitū. Veꝝ nō crimie meo niſi me i hoc peccaſſe qs diceret: qa

nō dixerim me factuꝝ:ſi tuis lr̄is ad me directis ſuſciperē. Sed hoc mihi ſuperbū viſū ē:qđ Doninū iſignē militē minꝰ veridicū arbitrarer. Doninꝰ āt vt audiui eo fere anno i quo me primo cōuenerat diē clauſit:& ob id nō eiꝰ fidē iuocare poſſum:viuit Bechiꝰ & Paulus geometra viuit:hos ego & regiā fidē tuā veritatis huiꝰ teſtes i terris hēo:te igr̄ cū ilľ iuoco:tuū hūc ſi neceſſitas exigat laborē eē opportunū ē:oppugnatōi ſ huic obſiſtere:& nomē meū a tā illecebri nota veritatis affirmatōe purgare. Sed vt te rex iclyte paululū omiſſo ad obiectores deueniā.eorūq; obiectōi aliqđ ꝓ iure meo rīdeā. Aſſero ſi ꝓ roſtris ſedēte pſide agēdū litigiū eēt me viuos hr̄e teſtes nec ex fece plebeia ſed illuſtres hoies qa mime mihi opportunū erat vt vſq; cyprū ꝓ tā iepto mēdacio euolarē:ſi opꝰ meū iſignire regio noie cupiebā:ppe erat:imo.nec vere/dor dicē:rex q ſi credidiſſet obtiuiſſe:poſtq̄ cœperā qđ mi me i aio erat dū me cōuenit doninꝰ:viua voce rogaſſet:vt ſue hoc opꝰ aſcriberē maieſtati:eſto minꝰ itelligēs priceps eſſet:exiſtimās nō mihi ſuo noie glīā iferre:qnimo meis lr̄is æternū ſuis titulꝰ decꝰ addere:nec minꝰ ſuffragiis n. ſcriptoꝝ ſtāt iſignia & noia regū Hic Alēxāder ille macedo:q ꝓna militū manu igēti aio orbē totū aggredi auſꝰ ē i perſas vadēs mltos & huiuſmōi ſcriptores:q ſua geſta deſcriberēt ſecū traxit. Et i ſigeū veniēs:quo buſtū vidit Achillis tacuiſſe nō potuit qn oñderet verbis q̄ grādis ſibi videreť glīa:quā cōſeq̄bātur a ſcriptoribꝰ reges:eū fortūatū dicēs ꝙ illi Homeꝝ cōtigiſſet hr̄e pconē. Hic pōpeiꝰ magnꝰ q equā fecit cū virtute fortunā:theophanem mitileneū:quaſi nomē ſuū perēne factuꝝ i cōtiōe militū ciuitate donauit. Hic Scipiōes. T. fuluius. cato cēſorinꝰ. Q uitꝰ Metellus pius. Gaius Marius. Cicero:& alii plures illuſtres viri:ſe ſcriptoribꝰ faciles atq; liberales exhibuere:vt eos i hoc traherēt.vt de ſe ſcriberēt. Quid ergo meis litterulis regē iclytū mēdacio iferā q̄ſi iuito glīam largiturꝰ ſim:& meā offuſcaturꝰ ignominioſa labe? Si adeo auidꝰ eſſē mēdaciis meā extollere glīā. Stāt & alia opuſcula:ex qbꝰ nullū ē vllo huiuſmōi titulo iſignitū pter Bucolicū carmē:quid vt ſibi ititularē petiit Donatꝰ apēninigena pauper:ſed honeſtꝰ hō:& pcipuus amicꝰ meꝰ:qd nō oibꝰ noia ppono regū. Præterea ē ne hoc ſub ſole nouū reges deſiderare ſcripta q̄dā & amicis iniūgere? Nō eqdē Diebꝰ nr̄is memini Robertū Hieruſalē & Siciliæ ſplēdidū regē a mltis ornatū titulis poſtulaſſe ab iſigni viro Frāciſco petratcha:ni alteri tribuiſſet:vt aſcriberet Aphricæ a ſe nouiter editæ titulū:quā q̄ſo auctu rꝰ glīā Frāciſci:an ſuā:ſuā ꝑfecto. Quid multa? nō eqdē magnoꝝ ducū noia claros ſcriptores faciūt:imo potiꝰ ipi reges ſcriptoꝝ opere cognoſcūtur a poſteris. Inſuper ſi approbādū ſit opꝰ:qd illi adiectū regis nomē pōt auctoritatis afferre aut bñ merito auctori glīe ſuperaddere? Et ſi iprobādū ſit quo iure poterit pſcriptio illa feciſſe ꝓbabile:aut notā auctori iiectā abſtergere? Decꝰ igiť & glīa agēti approbatio viroꝝ illuſtriū affert:nō regū nois aſcriptio. Ego āt vt iteꝝ dixeri adeo ſuperbe obſtiatꝰ ſū:vt niſi deo:glīe cuiꝰ aſcribēda ſūt oia:vniꝰ carmis tātū decꝰ:ēt Cæſari dictatori reſurgēti:aut Scipiōi africano niſi rogatꝰ:aut ſi amicus eēt aſcriberē. Dicta ſit hec mi rex bōa cū tua venia:q̄ſo & poſtremo pcor:ſi cōtigat te vnq̄ aliquos talia obiiciētes audire tāq̄ veritatis cōſciꝰ ipera regia cū idignatōe ſilētiū:& qd tuo noi te petēte dicatū ē:imo cōpoſitū te mādante.regia virtute defende. Supererāt multa:ſed quoniā mihi ſat dixiſſe videť omittēda reliqua cenſui:& deo mūeꝝ largitori tibiq; operis fortunā cōmittere:qđ poſtq̄ i tuas deuenerit manus:dum:libuerit,tuo fultum preſidio:& te iubente tendat in publicum.

Principes viri ſcriptoꝝ meritis poſteritati traduntur.

Concluſio. Cap. XIIII.

Ecce tādē clemētiſſime rex diuina pietate pbēte i fine lōgi operis vētū ē:i quo ea qua potui ſolertia iuxta veterū traditiōes deoꝝ gētiliū gēus & eoꝝ poſteritates mltis vndiq; exqſitas vigiliis quo datū ē ordie deſcripſi:& iuxta mādatū tue ſerenitatis ꝓ viribꝰ igenii mei poſt fabulas fictionū ſēſꝰ:ſeu ab ātiqs ſūptos:ſeu a tenui itellectu meo emūctos appoſui.oſtēdi iſuper:qđ officio ſiſſimū ratꝰ ſū nōnullis poetas aduerſꝰ opiniōes taliū nō dicā iuſtos oēs:ſed nec ridiculos aut ſiplicitet fabuloſos ēt:quimo ſigulari ſcia:igenio:& moribꝰ ac eē iſigni claritate cōſpicuos. Lignū pterea in littore āncoris & ꝓreſiis igēioſe firmaui:magis ſēper de bōitate diuia cōfidēs q̄ de robore viculoꝝ. Sic & a nauta q̄s magis nocuas credidi ſagittas amoui eſto arbitrer ſupereſſe q̄plrimas aduerſꝰ q̄s vix credā ſatis armaſſe potueri:nō æqdē ſe qtūcūq; bellicoſiſſimꝰ miles ſit adeo caute armare potuit q̄ ſq̄:qn locꝰ hoſtili gladio liq̄reť:Ipſe igr̄ deꝰ ꝓtegat:q ſolꝰ nouit diuerticula malignātiū:& volēs cōtriuiſſe potuit. Veꝝ quoniā hō ſū:nouiq; nullū adeo oculatū:qn niſi diuia ꝓtegaī mãu:ſæpiſſime cadat i lubricū:arbitror ſatis poſſibile me nōnūq̄ aut omiſiſſe dicēda:aut nō dicēda ſcripſiſſe:aut dicta nō ſatis rōnibꝰ roboraſſe:aut minꝰ plene ivotū tuū iuiſſe:ſeu aliis modis peccaſſe plurimis de qbꝰ doleo. Et quoniā noſco ꝙ ignauiæ meæ mea iputāda ſūt crimia:ſuppleā veniā poſco teq; hūiliter per iſigne tui capitis decꝰ exoro vt tui igenii celſitudie defectꝰ ſuppleas ſuperfluitates excidas:dicta mius accurate exornes & oia ꝓ indicio tue ſicere mētis pariter corrigas & emēdes. Si forſā maiorihꝰ occupatꝰ.vt ſepiſſime reges eſtis:huic labori nō poſſes tp̄s ipēdere. Tūc oēs honeſtos ſacros pios atq; catholicos viros:& potiſſime celebē virū Frāciſcū petrarchā iſigṇē pceptorē meū:Ad manus quoꝝ opus hoc aliq̄do deueniet per xp̄i pcioſiſſimū ſanguinē:deprecor vt errores quoſcūq; ſi quos forſā mius vidēs dictis imiſcui:ſua pietate atq; benignitate ſurripiāt:aut illos in ſacrā veritatē cōuertāt. eoꝝ.n. exiſtimatiōi:& emēdatiōi opꝰ hoc eē ſuppoſitū volo. Præterea rex iclyte ſi quid boni ieſt:ſi quid bene dictū:ſi qd votis tuis cōſonū:gaudeo & exulto:& ex ide labori meo cōgratulor. Veꝝ ſciæ meæ imputes nolo:nec lauros aut honores alios ob id poſtulo:adēo qppe a quo oē datum optimū & oē donū perfectū ē attribuas q̄ſo:eiq; honores ipēdito & gr̄as agito:cū ipe more meo ſemper poſt exactos quoſcunq; labores honeſtos conſueuerim qua poſſum mentis deuotione dauiticum illud dicere. Non nobis domine non nobis:ſed nomini tuo da gloriam.

Hois eſt errare.

Lime opꝰ ſuū & libenter ſubiicit.

Genealogiæ deoꝝ gentiliū ſecundum Ioannem Boccatiū de Certaldo: ad illuſtrē principem Vgonē Hieruſalem & Cypri regem liber quintuſdecimus & vltimus explicit.

QVia iſtud opꝰ ge/
nealogie deorū
gētiliūm eſt adeo
plixū:vt Rubrice
ad vnū vt ſupra
pateti pricipio lo
cum reducte etiā
Per ſe volumen videātur efficere.
re.ideo volenti alicuius hyſtoriā
ſeu fabulam inuenire etiam in ru
bricis eſt valde difficile:niſi quaſi
omnes legantur. Iccirco vt quaeſi
tor poſſit:quod quaerit reperire fa
cilius ſuper ipſa tabula rubricarū
per alphabetū ē infraſcripta alia
tabula ordinata:quae ſicut ipſe ru
bricae ſunt totius operis reperto
rium:ita aeque erit iſta repertoriū
rubricarum:ꝗ̄ etiā poſſet ad to/
tum opus referri:per quam tabu
lam per alphabetum compoſitā
littera aqua icipit nomen eius cu
ius hyſtoria queri contigerit per
ſcrutata:in quo libro nomē & hy/
ſtoria ſic poterit faciliter reperiri
quo tam faciliter reperto ſe ad ru
bricarum tabulam referendo cito
iueniretur quod quaeritur. Quod
quidem opus aſſumpſi ad inſtan
tiam inſignis viri Colucii pieri Cā
cellarii florentini Ego dominicus
de aretio grammaticae atqꝫ rheto
ricae doctor atqꝫ profeſſor deo dā
te ſic incipiam:vt infra ſequitur.

ABas filiꝰ lyncei ex hoc
hypermeſtra.l.ii c.xxix
Abraā exiſtēte puero coe
pere pceres dici dei.l.i.i phemio.
Abſirtꝰ ſeu egialeꝰ lāiat a medea
ſorore dū fugiebat ipſa cū iaſone
li.iiii.cap.xii. Idem dicitur.ca.xiii.
Abilā & calpē pmōtoria hiſpanię
vocat colūnas herculis.li.x.i pro
oemio. Idem ponitur li.xiii. cap.i.
Abilā a calpe diuiſit hercules & I
tromiſit mare lib.vii.cap.xiii.
Abaſter vnus equorumꝗ plutonis
lib.viii.cap vi.
ACca laurentia
vxor fauſtuli pa
ſtoris q̄ dicebat
lupa. Romulū
nutriuit & Re/
mū.li.ix.c.xl xli
Acidalia venus eſt li.iii.c.xxii.
Acidas cura dicitur li.iii.c.xxii.
Acidalius fōs eſt i acer veneri i or
comeno ciuitate vbi ſe lauant gra
tiae li.v.c.xxxiiii.
Acis fauni filiꝰ amatus a galatea
occidit a poliphemo li.vii.c.xvii.
Idem li.viii.c.xiiii.
Aceſtes filꝰ criniſi fluuii & egeſtae
nobilis mulieris troianae fuit li.vii.
c.xlviii.idē honorauit aeneā troia
nū dū vēiret ad italiā li.vii.c.xlix.
Acaſtus filius peliae regis theſſa/
liae nil aliud.lib.x.c.xxxiiii.
Acheſus filꝰ Iouis tertii a ſuo no
mine nominauit acheos vel achi
nos populos.lib.xi.cap.iii.
Acheivl'achini ab acheo Iouis ter
tii filio denominātur.li.xi.ca.iii.
Achaia ad acheo Iouis tertio filio
denominatur.lib.xi.cap.iii.
Achimenides vnꝰ ex ſociis vlyſſis
anchiſae troiāo narrat de poliphe
mo miranda.lib.x.cap.xiiii.
Achemenides filꝰ bachemonis fi
lii perſei achemeniis pp̄lis nomē
dedit:i quibus imperauit. lib. xii.
cap.xxxv.& cap.xxxvi.
Athimēia regio ab achimenide fi
lio bacheonis perſei nominatur.
lib.xii.cap.xxxv.&.xxxvi.
Achimēes filia iriobatis regis ly
ciae datur vxor bellerophōti.lib.
xiii.cap.lvii.
Acheruſia ſpecꝰ eſt:haud lōge ab
heraclea vrbe ducens ad inferos
lib.ix.cap.xxxiii.
Achelous fluu.filꝰ terrae & oceāi
ſm̄ aliae opiones pater Cyrenarꝫ
ab hercule priuat vno cornu dum
pugnat cū hercule:& ponit totus
curſus eiꝰ.hic prio vinum poculis
imiſcuit.li.vii.ca.xix. Idē ſuperatꝰ
ab hercule.l.ix.c.xvii.& li.xiii.c.i.
Achilles pelei & thetidis filꝰ i ſti/
gis lauatꝰ palude p̄ter calcaneū.
Chironi nutriendus datur inter
filias licomedis ſub habitu mulie
ris abſcōditꝰ ex deidamia gn̄erat
pyrrhū idignatꝰ cōtra agamēno
nē poſt mortē patrocli ſuſcepit a
vulcano arma noua:hectorē tra/
bit occiſum circa troiam ſpectan/
te priamo.quem deinde redemit
multo p̄cio:troilum occidit a. pa/
ride coniugium polixenae ſperās
occiditur.in ſigeo monte ſepelit.
lib xii.cap.li. Idem datur erudien
dus chironi li.vii.ca.xvi.libro.viii
ca.viii. Idem occidit cignum ne/
ptūni filium inuulnerabilem li.xi.
ca.lxv.eiuſdem arma fabricātur
a vulcano li.xii.ca.vi.idē occidit a
paride lib.vi.cap.xx.&xxi.eidem
dixit aeneas boreā amaſſe equas
dardani ex quibꝰ ſuſcepit duode/
cim equos.lib.iiii.cap.lviii.
Acis fauni filꝰ amatꝰ a galathea
occidit a polipheme.libr.vii.cap.
xvii. Idem ponit.lib.viii.cap. xiiii.
Acriſius abātis filius auus perſei
preto frī ſucceſſit in regno libro
ii.capitulo.xxx.&.xxxi.& libr.xii
capitulo. xxv. ponitur quali/
ter perſeus ſibi regnum reſtituit
quo eum priuauerat pritus:dein/
de qualiter eūdē mutauit i lapidē.
Aroceraunii mōtes.lib.i. cap. vii.
Acheron flu.inferni filius cereris
abſqꝫ pr̄e lib.i.ca.xiiii. ſed pleniꝰ
lib.iii.cap.iiii.vbi etiam tyrāis &
terre filius dr̄ ſecundū alios.ca.v
ADon cinyre regis Cy/
prorꝫ & mirrae filꝰ i his
tribꝰ cap. li.ii.videlicet.l.
lii.liiii.habet qcquid de eo dici pōt
Admetus rex theſſaliae infirmatꝰ
ad mortē liberat ab alceſte vxo/
re moriēte p eo.li.liiii.ca.i. eiuſdē
admeti apollo ſecundus pauit ar
menta.lib.v.cap.iii.
Adraſtꝰ rex argiuorꝫ filius thalao
nis & euronomis maritat tideo &
polinici filias.li.ii.c.xli.Idem dr̄.
c.lxxiiii.ſed plēius vide.li.ii.c.xli.
Ariadna filia miois regis crete ex
paſiphae vxore nil aliud.libro.iiii.
cap.x.ſed lib.v.cap.xxv.copulat
bacho.eadem rapit a theſeo.lib.
x.cap.xlix.corona fabricata eidem
a vulcano.li.iii.ca.lxii.hanc coro/
nam donauit ariadne venꝰ.lib.
xi.cap.xxix.
AElloiarpyha.li.iii.ca.vi.
& libro.x.cap.lxi.
Aeos typhōis filius pa/
phū ciuitatē cōſtruxit.libro.x.ca.
xxii.ſed libro.ii.ca.l.dicitur ꝙ pa/
phus paphum condidit.
AFricus ventꝰ occidētalis
calidꝰ & tēperatus dici/
tur.lib.iiii.cap.liiii.
Africa petracae ſummae laudatur
libro.vi cap.liii.
AGamēnō dux belli troiāi
ſcd'm alios atrei & ſcd'm
alios phyſtenis filꝰ & rex micena
rum occidit li.xii.& lib.xi.ca.vii.&
ix:& li.xii.c.vii.nec vt ponit dicto.
li.xii.ſed.c.xii.nō aderat menela/
us frater q tēpeſtate q̄ſſatꝰ reuer
tit mltos āncs idē occiſo ceruo di
ane in aulide imolauit iphigeniā
natā ſuā.li.xii.cap.xvi.ſed oia de
eo ponunt.lib.xii.cap.xv.
Aganōes naturalis filius priami
regis troiae.lib.vi.xli.
Agatho naturalis filꝰ priami re/
gis.lib.vi.cap.xli.
Agaue cadmi & hermiones filia
echiōis vxor verſa i furiā pētheū
propriū filiū laniauit.lib.ii.ca.lxv.
Agenor rex phoenicū p̄ſci beli fili i

us cũvariis opiniõibus.li.ii.c.xliiii
Ageſilaus pluto dr̃. li.viii.cap.vi.
Agilleus filius herculis nil aliud.
lib.xiii.cap.v.
Argeſtes ventus occidentalis li.
iii.cap.liiii.
Agrippa ſiluius tyberini fili⁹: rex
albanus.lib.vi.cap.lxiiii.
Agrius filius parthaonis nil aliud
lib.ix.cap.xii.
Agricolarũ ꝓprietates quedã. li.
iii.cap.ii.
Agricolarũ inſtrumẽta. li.iii.ca.ii.
AEdona vxor zeti occi/
ſo itilo filio mutatꝰ i car
duelẽ. lib.v.ca.xxxii.
Aiax thelamonis filius
nõ ex heſiona cũ natus eſſet quã
do illã ſibi donauit hercules: ſe ꝓ
pria manu peremit.li.xii.ca.xlvii.
valde plene idẽ ſingulari certami
ne pugnauit cũ hectore/tandẽ de
dit & recepit infœlicia munera.li.
vi.ca.xxiii. Idẽ ꝓ armis achilis cũ
vliſſe cõtẽdit.lib.xi.cap.xl.
Alba longa vrbs vicina Romæ a
fęta ſue denoiatur.li.vi.in ꝓœmio
eadem cõditur ab aſcanio.lib.vi.
cap.liii.
Alba ſiluius latini filius regnauit
in alba.lib.vi. cap.lix.
Albiona inſula a gygãtibus habi
tata.lib.vi.cap.lvi.
Albion filius neptũni iuaſit hercu
lem quare factus eſt iber lapidũ.
li.x.c.xii.idẽ dicitur.lib.xiii.cap.i.
Albula dudũ nũc tybris tuſcorũ
fluuius:li.vi.cap.lxiii.
Albumaſar laudatur in ſcientia a
ſtrorũ.li.ii.ca.vii.
Alcinous.li.i.in procemio.
Alcinous nauſithoi filius rex phe
acũ arithin vxorẽ habuit: & nau/
fragũ vlyſſẽ iuuit.li.x.c.xix.&.xx.
Idẽ ponitur.li.xi.ca.xl.
Alceon filius atrei.li.xii.ca.vi.
Alceus fili⁹ gorgophonis filii per
ſei pater amphytrionis mariti alc
menæ.lib.xii.cap.xxix.
Alcione marſippe filia amatur a
meleagro.li.ix.cap.xix.
Alciõe filia athlãtis & pleyões ne
ptũno peperit alcionẽ cõiugẽ Cei
cis regis thrachine.li.iiii.c.xxxix.
Alcione filia fuit athlãtis quæ ex
neptũno peperit alcionẽ coniugẽ
Ceicis regis trachinnæ.lib.iiii.ca.
xxxix.Sed.li. xiii.cap.xxii. dicitur
filia æoli regis vẽtorũ. Eadẽ cum
viro ſuo mutatꝰ in aues ſui nois li.
xi.cap.xii. vbi valde plene dicun/
tur omnia.
Alciones aues ꝓ qbus vide mul/
tũ extenſe.li.xi.ca.xviii.
Alcathaon troian⁹ gener anchiſę
occidiꝰ ab idomeneo. li.vi.ca.li.
Alcmena mater herculis ex ioue
tertio cũ quadã lege nupſit ãphy
trioni & ſimul hiphycleũ & hercu
lem peperit vno partu. li.xiii. ca.
i de ea fit mẽtio.li.i.c.ix.& li.xii.c.
xxviii. Diciꝰ filia electriõis & vxor
amphytrionis thebani: quæ Ioui
herculem peperit. Alceſte
vxor admeti regis theſſaliæ mo/
riens pro ſalute mariti ab hercu/
le de inferno ad vitum reducitur.
lib.xiii.cap.i.
Alexandri macedonis magna re
prehẽſio quia ſe voluit poti⁹ filiũ
draconis & ſpuriũ q̃ legitimũ re/
putari li.xiii.c.lxx.& occiditur i.vii
ca.idẽ q̃ ſiuit amicitiã dyogenis li.
xiiii.cap.iiii.eiuſdẽ magna cupido
gloriæ ponitur.li.xv.ca.xiii.
Alexander epyrota de genere a/
chillis occiditur.lib.xii.ca.lv.
Alexander qui et paris dicitur po
nitur.lib.vi.cap.xxi.
Aleſus filius Agamẽnonis turno
fauit cõtra æneã & faliſcos condi
dit.li.xii.cap.xix.
Allegoria largo modo dicitur bis
ſenſus mixtus li.i.ca.iii.
Alecto vna furiarũ atherontis &
noctis filia.lib.iii cap vii.
Alma diciꝰ mater deorũ.li.iii.c.ii.
Alcmeon filius erudicis: alias eri/
philes & amphiarai vatis matrẽ
occidit.li.ii.c.xxxix.& li.xiii c.xlv.
Almon pater laris: de quo mercu
rio lares peperit. lib.xiii.ca.lxiiii.
Alous tytanus & terræ filius epy/
mediam vxorem habuit: quæ ex
neptũno peperit othum & ephy/
altẽ quos creſcentes ſingulis mẽ
ſibus nouem digitis miſit cum gy
gantibus cõtra iouem. lib.iiii. ca.
lxii. Idem lib.x.cap.xlvii.
Aloyde othus et ephyaltes de q/
bus plene.li.c.lxii.& lib.x.c.xlvii.
Alpenor occiditur ab vlyſſe vt de
futuris per artẽ magicã ꝓuideret
li.xi.cap.xl.
Alpheus filius elidis amauit are/
thuſam & cũ ea fluit.li.vii.ca.xviii
et.xliiii.valde plene.
Althea teſtii filia a nomie matris
morientis dum eam pareret no/
minatur.lib.ix.cap.xiii.xv.
Eadem meleagrũ filiũ occidit ſti/
pitem comburendo & ſe ꝑ oſtea:
vt patet.li.ix.cap. xv. ſed plenius
lib.ix.cap.xix.
Altharius ventus pelagi.lib.iiii.
cap.liiii.
a Madriades nymphe ar/
borũ ſunt. li.vii.ca.xiiii.
Amatha ſoror dauni re/
gis ardeę vxor latini regis laurẽti
& ſocrus æneæ.li.viii.cap.xvii.
Matuta eſt nomẽ vxoris athamã
tis regis thebanũ poſtq̃ deificata
fuit: quæ ab eo noie dicitur leuco/
thoe.lib.xiii.cap.lxix.
Amazonas expugnauit hercules
lib.x.c.xlix.&.li xiii.ca.i.Sed ple/
niſſime.lib.xi.ca.xxix.Itẽ bellero
phon expugnauit eaſdem. li.xiii.
cap.lvii.
Amalthea filia meliſſei regis cre/
tẽſis cũ ſorore meliſſa iouẽ infan
tẽ aluit melle lacte caprio.li.xi.c.i
Ambroſia filia athlãtis & Aetræ
ſtellificatur.li.iiii.ca.xxxiii.
Admetus rex theſſaliæ.
Amiclas pauper nauta cæſarẽ vi/
dit & audiuit itrepidus.li.xiiii.c.iiii
Amiclas fili⁹ lacedamonis filii io
uis ſecũdi nil aliud. li.v.ca.xxxvi.
Amimone filia danai li.ii.ca.xxv.
Amicus filius neptũni & melithis
nymphe rex bebritiorũ & a pol/
luce occiditur.lib.x.cap.iii.
Amimone filia danai neptunno
nauplium peperit.lib.x.cap.lix.
Amithaon crithei filius bellicoſ⁹
homo.lib.xiii.cap.xxxv.
Amor filius herebi & noctis. lib.
i.cap.xiiii.
Amor filius iouis & veneris. lib.
xi.cap.v.
Amor gemin⁹ fili⁹ magnę veneris
nec poniꝰ pater certus. li.iii.c.xxii
Amores tres.lib.i.ca.xiiii. idẽ dici
tur.lib.iii.cap.xxii.
Amoris deſcriptio.lib.ca.ix.vii.
Ampeluſia mõs eſt.li.i.ca.iii.
Amphiaraus vates maximus fili⁹
lyncei regis argiuorum ſecundũ
quoſdam ſed verius oiclei filii an
typharis.lib.xiii.cap.xliii.&.xliiii.
Idem latuit ne iret in bellum the/
banum: ſed Eriphile eius vxor ſu
ſcepto monili ab argia polinicis
cõiuge patefecit:& miſſus ad bel
lũ abſorbetur a terra: & pro deo
habitus. lib.xiii.cap.xliiii.valde
plene. Tractatur etiam de hoc.
lib.ii.cap.xxxix.&.lxxiiii.

Amphion filius Iouis ſecundi ex anthiopa vxore lyncei cũ zeto & calai fratribus lynceũ occiderẽt & dyrcem cõiugem eius & ſolis filiam in vltionẽ matris & pulſo cadmo thebanos muros lyra cõſtruxit occupans thebanũ imperium et niobem tantali filiam accepit vxorem: demũ ſe gladio occidit. lib v. cap. iii. idẽ ſ erat prius dictũ lib. iiii. cap. vii. ſed lib. ii. cap. lxiii. ſolum cadmum epulit. & lib. ii. cap. lxiii. ſolum naſcitur ex ãthiopa & ioue vel epapho.

Amphion nõ qui thebas cõſtruxit: ſed iaſii filius qui alias dicitur argu: regnauit in orchomeno & pylo. lib. ii. cap xxxvi.

Amphitrite vxor neptũni. li. x. c. i.

Amphylocus filiꝰ eriphiles & amphiarai vatis nil aliud li. ii. c. xxxix

Amphitrion thebanꝰ alcei filiꝰ cũ quadã cõditione vxorẽ alcmenã accepit valde plene. li. xiii. c. i. Idẽ ſomniorꝝ & oſtentorũ interpretationis iuenit. lib. xiii. cap. iii.

Amulius procæ filius regis albanorũ numitorẽ fratrẽ regno priuauit. li. vi. cap. xix. ſed valde plene lib. ix. cap. xiiii.

ANaximenes i ſecũdo ꝓœmio primi libri

Anchiſes capis troiani filiꝰ pater æneę plene. li. vi. c. i. ſed pleniꝰ. li. ix. cap. xxii. vbi dyomedes dux etholorũ ſecum portauit oſſa eius.

Andalo de nigro de ianua ſũmus geometra ꝓceptor boccatii. li. i. c. vi. & lib. ii. c. vii. ſed ſũma laus honor et gloria eius ponit li. xv. c. vi.

Andromache filia hiectiõis domina thebarũ Ciliciæ vxor hectoris Aſtianactem peperit. li. vi. ca. xxiii Sed li. xii. c. lii. nupſit pyrrho achillis filio: mox heleno priami filio.

Andromeda liberatur per perſeũ a marino monſtro. li. xii. cap. xxv.

Androgeus pręclaræ indolis filiꝰ minois & paſiphæs occiditur ob inidiã. lib. iiii. cap. x. ſed plenius. li. xi. cap. xxvi. xxii.

Andromechus turrim octogonã conſtruxit athenis. lib. iiii. ca. liiii.

Angeus licurgi regis thraciæ filiꝰ ſamũ oppidũ cõdidit. li. xi. c. xxiii.

Angeli duo ſubito naſcentes ſociant bonorum & malorum operum obſeruatores & teſtes. li. xii. cap. lxiiii.

Anges mater elaphi quem ſuſcepit ab hercule. lib. xiii. cap. xv.

Angitia vel angeonia vel angeronia ſolꝭ filia & circis ſoror ſalutifera medica & ꝓ dea honorata eſt. lib. iii. cap. xv

Angina morbus eſt. li. iiii. cap. xv.

Anna ſoror didonis in laurẽto ab ænea ſuſcipitur: deinde in numicũ ſe præcipitẽ dedit. lib. ii. cap. lxi.

Annales & cronica idẽ. li. viii. c. ii.

Annorũ diuerſitas & diuiſio plene. lib. viii. cap. ii.

Anthiopa nictei regis æthiopiæ filia & vxor lincei regis thebarũ viciata a Ioue vel ab papho pelliẽ a marito. lib. iiii. cap. vii. &. lib. x. c. xxix. ſed plenius lib. x. cap. xxxix. et lib. xiii. cap. i.

Anthyope vxor preti regis argiuorum filias habuit conuerſas in vaccas. li. ii. c. xxx. valde plene.

Anthya filia amphyaniſtæ filiam merã habuit vitiatã a Ioue & mortuam a diana. li. ii. cap. xxxi.

Anthygona laomedõtis filia a Iunone vertitur in cyconiã. li. vi. c. vi.

Antenor rex thraciæ amicus & affinis priami. lib. vi. cap. xvii.

Anthypus priami & hecubæ filiꝰ ab agamẽnone occiditur. lib. vi. cap. xxxii.

Anthyphus filius theſſali nepos herculis cũ patre in excercitũ troianum iuit. lib. xiii. cap. xii.

Anthiphates filius ſarpedonis ſequens æneam a turno occiditur. lib. xi. cap. xxxv.

Anthypho naturalis filius priami lib. vi cap. xli.

Anthyclia mater vlyſſis: licet ſit pater dubius. li. xi. c. xl. ſed ſupra li. ii. ca. xvii. fuit nomiata autolia.

Anthylocus filius neſtoris & eurudicis bello troiano occiditur a mẽnone. li. x. cap. xxxvii.

Anthylocus alius a ſuperiore filius mercurii ex chione nympha fuit maximus. lib. ii. cap. xvii.

Anthygonus filius theſei & phedræ rex fuit athenis. li. x. c. liii.

Anthyogona œdipi regis thebarum & iocaſte filia. li. ii. c. xliii. lxx. et. lxxiiii.

Anthygona laomedontis filia. li. vi cap. vii.

Antheus terræ filius ſine patre luctando ab hercule occidiẽ. li. i. ca: xiii. & lib. xiii. cap. i.

Anthya: alias ſthenobes vxor ꝓti regis argiuorũ bellerophontẽ accuſauit de ſtupro cũ in ſtupro ſibi noluiſſet annuere: & ſe occidit. lib. xiii. cap. lvii.

a On neptũni filiꝰ: alias onchesti: alias Iouis tertii a ſe boeotiã denoiauit aoniã. li. x. ca. xxiiii. . &. li. xii. cap. xl.

Aonia ab aone rege denoiata q̃ prius dicebatur bœotia. li. x. cap. xxiiii. & lib. xii. cap. xl.

Pelles. lib. i. cap. iii.

a Per menalus cũcta vaſtans viuus ab hercule defertur ad euriſteum. lib. xiii. cap. i.

Alpheſanta mõs vnde perſeus volatũ cœpit cõtra meduſam. li. xii. cap. xxii.

Apys rex argiuorꝝ filius Iouis primi & niobes filię phoronei multa facit: & deificaẽ. li. ii. c. iiii. & in. v. c. apys iſte ſol diciẽ. Idẽ valde plene diciẽ. li. vii. c. xxii. &. c. xxv. dictꝰ eſt ſorapis. Appia græce ab ape rege dicta. li. ii. ca. iiii.

Apibus dedit iuppiter in remunerationẽ eius ꝙ Iouẽ nutriuerãt ſine coitu generare. li. xi. ca. i.

Apollo primus filius primi vulcani & mineruæ ſcd'i Iouis filię inuenit medicinã. li. iii. ca. xvii. &. xix. l

Apollo ſecũdus ſecũdi Iouis filiꝰ et latonæ naſcitur i delo & pythonẽ occidit. li. iiii. ca. ii. Idẽ dicitur. li. v. c. iii. vbi plene additur ꝙ ſit deꝰ ſapiẽtiæ. Idẽ occidit quoſdã cyclopes. li iii. ca. v. &. lib. v. ca. iii. & lib. x. ca. xvi. Idẽ pauit armẽta admeti regis theſſaliæ. li. v. ca. iii. Idem pulſando lyrã præeſt muſis. lib. v. ca. v. Idẽ eſt iuuenis & imberbis. li. v. c. iii Eidem dedicatur laurus griphes coruus et bucolicum carmen. li. v. cap. iii.

Apollo mileſius. lib. v. ca. xxii.

Apollo in generali rapuit cyrenẽ penei filiã. lib. vii. cap. xxviii.

Apollo ſuperaẽ ab hercl'e li. ii. c. ix

Apollo i domo iouis pr̃is parauit cõuiuiũ Iunoni nouercæ. li. ix. c. ii.

Apollo ludẽs cũ hiacitho eũ diſco peremit. lib. iiii. cap. lviii.

Apollo daphnẽ filiã penei flumis ſibi dilectã cõuertit i laurũ vbi nota omia poetica. lib. vii. cap. xxix.

Apollo vitiatã a ſe leucothoẽ vertit in virgã thuris. lib. xii. ca. xxvii.

Apuleius madaurẽſis magne auctoritatis phiioſophus. lib. i. ca. v. ſed li. iiii. c. xiiii. mutatur in aſinum

Apulia daunia dicta ẽ a dauno rege auo turni ibi r̃gnãte. li. xii. c. lv ii

AQuarū laudes i clytę.li.vii. ca.i. & li.x.cap.xvi.

Aquarū ſalſedo eſt ſolum i ſuperficie & cauſa ſalſedi·is lib.iii.c.iii.

Aquila ſignum Iouis & ales ipſius lib.iiii.cap.xxi.& lib.xi.cap.i.&.li.iiii c.lxvii.ponit̃ ꝓprietas ſeu natura eius

Aquilo ventus ſeptentrionalis.li.iiii.ca.liiii.Idem dicitur frigidus & ſiccus.lib.ii.cap.lviii.

ARabia regio deſcribit̃.lib.xii.cap.xxxviii.

Arabs apollinis ſecūdi filius & babyloniæ repperit medicinam.libro.v.ca·xxiii.

Arabes in primo procemio.lib.i.

Arachne colophoniæ certauit cū pallada de textura.lib.ii.c.iii.

Arator cardinalis heroico carmie apoſtolorum geſta deſcipſit libro xiiii.cap.xxii.

Archas Iouis & caliſtonis filius a ſuo nomine denominauit archades populos qui primo dicebātur pelaſgi li.iiii.ca.lxvi.lxvii.idē dicit̃ li.v.c.xlix.&.lib.x.c.lviii.Idē & mutatu· in ſtellam.lib.v.cap.xlviii.

Archadia ab archade Iouis & caliſtonis filio denomiatur.li.x.c.lviii

Archades ab archade Iouis & caliſtonis filio qui primo dicebantur pelaſgi li.iiii.c.lxvi.&.li.v.c.xlviii.& li.x.c.lviii.hi fuerunt paſtores vt plurimum li.iiii.c.xvi.hi primo cōpoſuerunt cantum cum muſicis inſtrumētis.li.x.c.iiii.Idem cum humano ſanguine ſacrificabant.lib.i.cap.iiii.hi mutabantur in lupos.lib.i.cap.iiii.&.lib.iiii.c.xiiii.xvi.hi lacum habent quem tranſnatantes ſubito mutantur in lupos.lib.ii.i.ca lxvi.hi dixerunt terram eſſe primum p·incipium & cām omniū rerum in tertio procemio.

Acriſius tertii Iouis filius & auus vlyſſis.lib.xi.cap.xxxvii.

Ardea ciuitas in rutilia cōſtruitur a pilumno & a danae acriſii filia li.ii.c.xxx ii.idem.li.xii.c.lvi.

Arethuſa nerei & doris filia ab alpheo fluuio amata vertitur in fluuium ſui nominis.lib.vii.ca.xviii.vbi plene.& cap.xliii.Idem dicit̃.lib.viii.cap.iiii.

Arethuſa alia a ſuperiori i thracia inſula mutatur in fontem ſui nominis.lib.vii.cap.xxviii.

Arethuſa etiā fons eſt i boeotia li.vii.cap.xviii·

Argus amphyon nominatus ē tamen aliter ab illo qui thebas muro clauſit regnauit in orcomeno & phylo.lib.ii.cap.xxxvi.

Argus cētoculus areſtoris filius cuſtodit Ionem verſam in vaccam libro.vii c.xxii.vbi valde plene.Idē dicitur libro.ii.c.iii.&.li.ix.c.i.

Argus faber primam nauim conſtruxit.lib.xiii.c.xxvi.

Argonautæ primi nauigantes cū Iaſone ab argo naue denominati ſunt.li.xiii.ca.xxvi.

Argos prima nauis a cōſtructore nominata.li.xiii c.xxvi.

Argos adraſti ciuitas fuit.libro.ii.cap.lxxiiii.

Argulus amiclatis lacedæmoni filius primo quadrigam iunxit.libr.v.cap.xxxvii.

Argia filia eurimonis & adraſti regis argiuorū & vxor polinicis.li.ii.c.xxxix.xli.lxvi.lxxiiii & l.ix.c.xxi.

Argeus apollinis ſecundi filius & cyrenes nil aliud.li.v.cap.viii.&.xviii.

Aremulus ſiluius agrippę albāi regis filius.lib.vi.c.lxv.

Argithoros ſol dicitur.lib.iiii c.iii.

Argentea nomen lunæ eſt.lib.iiii.cap xvi.

Ariſte⁹ filius apollinis & cyrenes gener cadmi maritus autonoes regnauit in archadia vbi primo apis & mellis vſum & lactis coagulū & oleas ꝓmere & olei vſum primo docuit.lib.v.cap xiii.valde plene.Idem a ꝓtheo docetur reſtaurationem apium.lib.vi.c.ix.

Arietis ꝓprietas vel natura.li.iiii.cap.lxviii.

Arithis filia rixinoris & vxor alcinoi regis pheacum honorifice ſuſcepit vlyſſem.li.x.c.xix.

Aritiam oppidum conſtruxit hippolytus theſei filius q a nomine vxoris denominauit libro.x.cap.l

Aritia vxor hippolyti theſei filii aritiæ oppido nomen dedit.li.x.c.l.

Ariobates rex liciæ preti ſocer bellerophōtem ad chymeram & alia pericula miſit.deide fit ſocer eius.lib.xiii.cap.lvii.

Armōia ſeu melodia cęli.li.i.c.iiii.

Armeniam occupauit cadmus.li.ii.cap.xvi.

Arnus thuſciæ fluuius.lib.vii.in ꝓcemio.

Arpyię dicuntur furiæ ifernales.li.iii.c.vi.Sed lib x.c.lxi.ponitur quicquid de eis ſcribitur a poetis.

Arpyiæ ifeſtantes phyneum regē fugantur.lib.iiii c lix.

Arpyiæ.i.ſtymphalides occidunt̃ ab hercule.li.iiii.cap.lix.

Arpus ciuitas quā conſtruxit dyomedes dux etholorum ſuper garganо monte apuliæ.li.ix.c.xxii.

Harpalicę filia boreæ & vxor phinei regis archadiæ & ſoror zethi & calais infeſta priuignis vſq ad excæcationem lib.iiii.c.lix.

Harpalice filia licurgi regis thraciæ patrem liberauit ab hoſtibus.li xi.cap.xxiiii.

Arpagiges thieſtis filius ex merope vxore atrei fratris ſuſa patruo occiditur & a patre comeditur.li.xii.cap.viii.

Arida terræ nomē.lib.i.cap viii.

Artherius ruphus roman⁹ eques.ſomniauit.lib.i.cap.xxxi.

Arthemia luna eſt.lib.iiii.c.xvi.

Arctos græce latine vrſa.li.iiii.ca.lxvii Arthemia iuno eſt lib.ix.c.i.

Aruns filius priſci tarquini regis romanorū gener ſeruij tulli lib xii.cap.lxxiii.vbi eſt plena hyſtoria.

Aruns vates pauper a romāis vocat̃ tēpore belli cæſaris & pompei lib.xiiii.cap.iiii.

AScalaphus acherōtis & orphnæ fili⁹ accuſauit ꝓſerpinā comediſſe tria grana.li iii.c.xiii.Idē dr̃ li.viii.c.iiii.

Aſcanius æneæ troiāi filius & creuſæ.lib.vi.c.xiiii.huius caput flāmabit.li.vi.c.i.Sed plen⁹ habet̃ de eo.li.vi.c.lii.liii &.lib.viii.c.xviii.

Aſclepius filius machaonis ęſculapii nepos.li.v.c.xxi.

Aſia nympha regioni nomē dedit & fuit vxor iapeti.libro.q̃rto.cap.xxviii.

Aſius fluuius paphlagonum li.vii.cap.lii.

Aſius filius dymantis fr̃ hecubę & & auūculus hectoris.lib.xii c.xlii.

Aſilum conſtruitur romæ a romulo lib.ix.cap.xli.

Aſopus filus boeotiæ pr̃ egīæ contra iouē ſuperbiuit.lib.vii.c.lv.

Aſſarcus troiali regis troiæ fili⁹ nil aliud.lib.vi.cap.xlviii.

Aſtarces ven⁹ ē:q̃ meretriciā prio īſtituit:ſtupra perſuaſit.li.ii.ca.liii.

Aſtiages ſomniauit vitem & vrinā ex genitalibus filię prodeuntem.lib.i.cap.xxxi.

Aſterius rex cretæ marit⁹ europæ lib. ii. cap. lxii.
Aſteries cęi tytanis filia & terræ ſoror latonæ & mater Herculis occiditur eb oethafilio ſuo. libro. iiii. cap xi. ſed plenius ca. xxi. vbi dicitur ꝙ in partu oetæ moritur.
Aſcalaph⁹ martis fili⁹ ex aſtechia venit ad troiam cū. xxx. nauibus li. ix. c. x.
Aſtreus fili⁹ tytanis & terræ ex aurora genuit aſtreā & ventos quos armauit i ſuperos. li. iiii. c. lii.
Aſtrea filia aurorę & aſtrei q a diis fauit cōtra patrē & patruos ſtellificaẗ in ſigno virginis. li. iiii. c. liii.
Aſteropius fili⁹ pellagoni ab achille occiditur. li. vii. c. liiii.
Aſtogir⁹ biſtonidū pńceps pater therei generi pandionis athenaꝶ regis li. ix. c. viii.
Aſtylus vnus ex cētauris vates. li. ix. cap. xxx.
Aſteri⁹ rex cretēſiū europā a Ioue raptā vxorē accepit li. xi. c. xxvi.
Aſtochiā puellā rapuit Hercules ex ephyri ciuitate laconiæ ex qua genuit tlipolemū lib. xiii ca. xi.
Aſtianax andromachę & hectoris filius. lib. vi. cap. xxiii. Sed occidiẗ. cap. xxiiii.
AThamas æoli fili⁹ & gener cadmi agitaẗ in furias. lib. ii. c. lxiii. plene Sed pleni⁹ li. xiii. c. lxvi. lxix
Athlātes tres fuerūt li. iiii. c. xxxi.
Athlas filius iapeti & climenis vel aſiæ vel libyæ a perſeo trāſformatur in montē li. iiii. c. xxxix. xxviii.
Sed plenius. c. xxxi. Idē dicitur. li. xii. c. xxv.
Atalāta oenei ſeu Iaſii filia ſpecioſa illi debebat tradi vxor a quo ſuperaretur in curru: & victus decapitari: quā vicit hippomones auxilio triū pomoꝶ veneris. li. x. c. lvii. val de prolixe.
Atalanta virgo honoraẗ a meleagro capite apri. li. ix. c. xiiii Sed plenius. lib. ix. cap. xix. vbi dŕ. filia oenei vel iaſii: fuit tamē dictū li. ii. ca. xxxv. ꝙ poſt venationē atalanta meleagro peperit parthenopeū.
Athlātia regio hodie dicitur ęthyopia. li. viii. c. xxxix.
Actęon fili⁹ ariſtei ex authonoe filia cadmi. li. v. c. lxvi Sed li. v. c. xiiii vertitur in ceruū: & laniatur a canibus.
Aethon vn⁹ ex eq̄s ſolis li. iiii. c. iii.
Athenæ dudū philoſophoꝶ nid⁹. nunc ciuitatis buſtū lib. v. in procemio. Sed li. xii. c. lxx. dŕ ꝙ athenis erat templū cōe vulcano & mineruæ. hāc ciuitatē cōſtruxit cecrops. ſed nomē iponiẗ a minerua li. v. c. xlviii. & liberaẗ a theſeo li. x. c. xlix
Athenięſes punūẗ a minoei ꝓpter mortem androgei filii ſui. lib. x. c. xlviii. &. li. xi. c. xxvi. Sed liberanẗ per theſeum. li. x. c. xlix.
Atheus apollinis ſecūdi filius & cyrenes. li. v. c. xvii.
Athys filius ſiluii albæ regnauit in alba. lib. vi. c. lx.
Athys cireus iuuenis gener ędypi lib. ii. cap. lxxii.
Athys decorus puer amatur a matre deorum. lib. iii. cap. ii.
Atropos vna ex trib⁹ furiis filia demogorgonis lib. i. cap. iii. ca. v. val de plene.
Atreus pelopis & hypodamiæ filius. lib. ix. cap. vii. ſed li. xii. cap. qn to venit in diſcordiam cum fratre thyeſte: vbi omnia plene.
Atrides agamenō & menelaus ab atreo patruo a quo educati fūt lib. xii. cap. xi. Sed cap. xii. relinquitur i dubio vtrum atrei vel phyſtenis fuerint filii.
AVernus lacus in ſinu baiarum. libro. vi. cap. liii. ponitur etiam pro iferno lib. i. c. xiiii.
Auentinus ſiluius Romuli ſiluii filius auentinum montem nominauit. libro ſexto. cap. lvii.
Auentinus mons Romæ ab auentino rege albanorum ibi ſepulto nominatur. lib. ſeptimo. cap. lvii.
Auentinus herculis filius & rheæ turno fauit contra æneam: hic latinus fuit ſecundum quoſdam. lib. xiii. cap. xiiii.
Aulatia oppidum. lib. tertio. cap. i
Aurora tytanis & terræ filia. li. q̄rto. cap. xxvii. hæc tytano peperit aſtream & ventos. lib. iiii. c. liiii.
Aura lenis ventus li. q̄rto. cap. liiii.
Aureum vellus. lib. iii. cap. xi. Sed plenius. lib. xiii. cap. lxvi &. lxvii.
Auſter vētus meridionalis. lib. iiii. cap. liiii.
Auſonius vlyſſis filius a quo denominatur auſonia. lib. xi. c. xliii.
Autholia filia primi Synonis vxor laertis & mater vlyſſis. lib. ii. cap. xv. &. xvii. Sed. lib. xi. cap. xxxviii. &. xl. vocatur antychlia: vbi nota omnia plene.
Autonoe cadmi & hermionis filia vxor ariſtei viri mirabilis & diuini. lib. ii. cap. lxvi. Sed plenius libro. v. ca. xiii.
Auguſtini doctoris eximii ſumma laus lib. xiiii. cap. xii.
Autolycus ſecūdi mercurii: & chionis fur maximus. li. bro. ii. ca. xiiii.
BAbyloniam Aegyptiam cōdidit epaphus libro. ii. cap. xix.
Bacchus filius fuit Iouis ex ſemele li. ii. ca. xiiii. ſed plena fictio poetarum li. x. ca. xxv. &. xxvi attribuiẗ ſibi feſtū nuptiarum. Idē nutritur ab hiadibus libro iiii. cap. xxxiii. Idem mutatur in capram fugiens thiphœum gygantem. lib. iiii. cap. lxviii. Idem ex ariadna genuit thoantem regem lemni lib. x cap. xxix.
Bachemō filius perſei & ādromedæ quoſdam orientales populos filio ſuo achimenide achimenides noiauit. lib. xii. cap. xxxv.
Balais equ⁹ achillis ex arpyia tyella & zephiro genitus. lib. iii. c. lxi.
Balenæ trahunt currum oceani li. vi. cap i.
Balenarum proprietas & natura. lib. x. cap. x.
Barlaam peritus homo in primo procemio lib. i. ſed libro. xiiii. cap. viii. fuit calaber: plene tamē de eo ſcribitur. lib. xv. cap. vi. vbi dicitur ꝙ fuit calaber cæſarienſis monachus. Et ponitur habitus ſtatura ſcientia eius.
Baratrum infernus eſt. lib. i. c. xiiii
Barba datur viro in ſignum virilitatis. lib. ix. cap. xxxiii.
Baſſareus bacchi nomen libro. v. cap. xxv.
Batus rex coricæ inſulæ annam ſuſcepit clementer poſt mortem didonis Sed eam repudiauit deinde timens iram pygmalionis fratris lib. li. cap. lxi. ſed lib. v. cap. xiii. idē narratur prolixius: & dicitur rex choramis inſulæ.
Battus paſtor a mercurio ſecūdo mutatur in ſaxum lib. ii. c. xii.
Bathillus phorci filius & marini monſtri nil aliud. li. x. c. vii.
B Ebricia regio hodie dicitur bithinia. li. x. c. iii.
Bellus priſcus epaphi filius genuit danaum & aegiſtum. lib. ii. c. xxi.
Belus qui & metres dicebatur fili⁹ phœnicis rex Tyri pygmaleonem & dydonem & annam genuit li. ii.

cap. lviii.
Bellephon filius glauci filii ſiſyphi a pręto rege argiuorum priuaſ re/ gno corithi. Nā vxor preti eū falſo accuſauit adulterio: ergo mittitur ad chymerā: cū ſolimiſſis pugnat amazonas ſuperat. tādē fit gener anobatis regis liciæ ſuſcepta achi mene filia eius in cōiugē: & prioue hi equo cōperit li. xiii. c. lvii Idē chy merā ſuperat. li. iiii. c. xxiiii. Idē pe/ gaſo vtiſ ad mortē chymeræ. li. x. c. xxvii.
Bellona nomē mineruæ ſecūdi Io uis filiæ. li. v. c. xlvii. &. li. ix. c. iii. dici tur ſoror et auriga martis.
Berecithia mr̄ deorū ē. li. iii. c. ii.
Bias amithaonis filius Pi ro formoſiſſimam virgi/ nē vxorē hūit. lib. x. cap. xliiii. &. li. xiii. ca. xxxviii. Sed plenius li. xiii. c. liii.
Biſores filius thibridis & mātho/ nis filiæ thireſiæ li. vii. c. li.
Byblis cyanæ nymphæ & mileti fi lia. li. iiii. c. viii. & li. vij. c. lxi. Sed per fecte. li. iiii. c. ix.
Biblis fons eſt a biblide nympha dictus. li. iiii. c. ix.
Bithinia ciuitas conditur a phœni ce & cadmo q̄ prio meridiana vo/ cabatur. li. ii. c. lv.
Bithinia regio oli dicebatur bebri cia. li. x. c. iii.
Biga datur lunæ. lib. iii. c. xvi.
Birſa carthaginis arx. li. ii. c. lx.
B Ocatius fecit ſuis ſum/ ptibus trāſferri opera homeri & q̄dā alia/ de greco in latinū a leontio & multa dicit de ſuo ſtudio græco. lib. xv. c. vii. Idem rogatus a magiſtro do/ nato ſibi ititulauit bucolicum car/ men eius. li. xv. c. xiii.
Boetii laudes cū fatū diffinit. libro i. cap. v.
Boeotia a boue duce cadmi dicta ē li. ii. c. lxiii Eadē ab aonē duce ao nia dicta eſt. li. xii. c. xl. li. x. c. xxxv. li. viii. c. xii.
Bona dea. i. terra colebaſ li. i. ca. viii. eadem dea & terra & maia di cebatur. li. x. c. xxxv. li. viii. c. xii.
Bona dea filia pici regis: fauni ſo/ ror & vxor. li. viii. c. xxii. idē dr̄. li. xii c. vi. ſed vocatur bona fauna.
Bona fuit vna ex qnquaginta filia bus danai. li. ii. c. xxvi.
Boreas vētus ſeptētrionalis. li. iiii. c. liiii idē frigidus & ſicc⁹ nubes diſ ſipat. li. iiii. c. lviii. Idē occidit hiacin thum puerū a ſe dilectū ludentē cū apolline. li. iiii. c. lviii. Idē rapuit ori thiā filiā ericthonii regis athenarū ex qua zethum & calaim filios ſu/ ſcepit: et ex eq̄bus dardani genuit xii. equos. li. iiii. c. lviii.
Beroe epidaurea fuit: in cuius for/ ma Iuno decepit ſemelem. libro. ii. cap. lxiiii.
Borgiō filius Neptūni inuaſit her/ culem vnde fit imber lapidum. lib x. c. xii. li. xiii. c. i.
Boriō marit⁹ ſororis achillis noie polidorus. li. xii. c. l.
B Ranch⁹ fili⁹ apollinis ſecūdi deificaſ. li. v. c. x. Brāchiadō vocaſ igēs tēplum brancho conſtructum lib. v. cap. x.
Brāchiodes vocaſ apollo. li. v. c. x.
Briareus tytanis & terræ filius po nitſ i veſtibulo iferni. lib. iiii. c. xviii. idē dr̄. cap. xxvi. ſed vocatur ęgeō.
Briſeus bacchi nomē. li. v. c. xxv.
Brithona filia martis ſe i mare bri thon ſubmerſit vt effugeret ſtuprū regis minois. li. ix. c. xxxv.
Bronthes filius neptūni ex amph/ trite coniuge vulcanū iuuat fabri/ care fulmina lib. x. c. xvi.
Bromius bachi nomē. li. v. c. xxv.
Brutus aſcanii filius a ſe brutones cognominauit. li. vi. c. lvi.
Britania iſula a brutone aſcanii fi lio dicitur lib. vi. c. lvi.
B Vbo auis ē ſiniſtri ſēper augurii. li. iii. c. xiii. Bucolicon filius regis laomedontis. li. vi. c. xi.
Buſiris neptūni filius & libyæ cū oēs oras adiacentes nilo ifeſtaret mactatur ab hercule. li. xiii. c. i. idē dicitur. li. x. c. xxvi.
Buthes filius amyci bebricioꝝ re/ gis mactaſ ab hercule li. x. ca. iii. ſed plenius. c. v.
C Acus vulcani filius ma ctaſ ab hercule cū fur/ ti boues ei⁹ traxiſſet in antrū. li. xii. c. lxxv. idē ponitur li. xiii. c. i.
Cadmus fili⁹ agenoris regis phœ nicū tenuit phoniciam priuſq̄ mit/ teretur quærere europam ſororē raptam. libro. ii. c. xlvii. idem a the bis ęgyptiis venit in ſyriā. li. ii. c. lv. ſed pleniſſime eius opera ponunſ lib. ii. ca. lxiii. & lib. v. c. xxx. ab am phione regno priuatur. Sed. libro ix. c. xxxvii. dicitur q̄ cadmus reie/ cta ſphinge vxore ſua accepit her mionem filiam martis & veneris & poſtea vertuntur in angues.
Caieta ē cāpaniæ citas. li. iiii. c. xiii.
Caieta nutrix æneæ cuidā ciuitati ī cāpania nomē dedit lib. vi. c. lii.
Calciopes filia oetæ regis colcho rum & ſoror medeę fuit vxor phri xi cuius fuit aureum vellus. libro. iiii. cap. xiii.
Calypſo filia athlātis Vlyſſem te/ nuit ſeptē annis in iſula ogygia. li. iii. c. xxiiii idē lib. xi. c. xl.
Calays cū zetho fratre fugauit ar piyas a regia phinei regis archai diæ. li. iiii. c. lix.
Calidonia vaſtatur ab apro. li. ix. cap. xiii. ſed plen⁹. li. ix. ca. xix. vbi dicif q̄ calidonia ciuitas ſit.
Caliſto filia licaōis regis archadię Ioui peperit archadē. li. iiii. c. lxviii. & plenam fabulam. li. v. c. xlviii.
Calliope vna muſarū. li. xi. c. ii.
Calpem & abilā montes hiſpanię diuiſit hercules & intromiſit mare lib. vii. c. xiii. & hos montes dicunt columnas herculis. lib. x. in proœ mio. & li. xiii. c. i.
Calais fili⁹ boreæ & orithyæ athe nięſis. lib. iiii. c. lxiii. idem. li. x. c. lxi. i dē cū amphione fratre cadmū re gno expulit. li. v. c. xxx. licet in iſto ca. ſcribatur callatus & ipſi fratres ſcribantur. filii Iouis & anthiopæ.
Cambiſes rex perſarum condidit babyloniam li. ii. c. xix.
Camœnę dicuntur muſæ. lib. xi. cap. ii.
Cāpi elyſii erāt illi ad quos defer/ rebanſ aiæ quæ debebant remitti ad corpora. li. iii. c. xvi. ſed plenius dixerat lib. ii c. vii.
Candiopes filia eunopionis regis ſiciliæ de yōi fratri peperit hippolo gum. li. xi. c. xix.
Cancer vertitur in ſignum celeſte. li. xi. c. xi
Cantus filius cauſantis. li. xi. c. v.
Canace filia æoli regis ventorum grauidatur a marchareo fratre. li. xiii. cap. xx.
Caonius filius priami ab heleno fratre occidiſ & regio denominaſ ab eo. li. vi. c. xxxvi.
Caonia pars epyri a chaōe fratre heleni nominatur. li. vi. c. xxv.
Capaneus marit⁹ euadnes fulmi natur apud thebas. li. ix. c. xxxvi.
Capys fili⁹ aſſaraci troiāi: nil aliud lib. vi. c. xlix.
Capuam condidit capis ſiluius li. vi. c. lxi.
Caron nauta infernalis noctis & herebi filius. libro. i. c. xiiii. ſed ple/ nius. cap. xxxiii.

Carthago ędificatur a Didone li. ii. cap. lx.
Carthago filia herculis quarti. li. v. cap. xlv. &. xlvi.
Caribdis i ſicilia ē. li. q̄rto. ca. ſexto
Carmētalia loca adiacētia capitolino mōti a carmēta dicta. li. v. ca. l.
Carmētalis ianua romę a carmenta dicta. lib. v. cap. l.
Melius Oene⁹q̄ Ceneus
Carpētus ſiluius capis filius i alba regnauit. lib. ſexto. cap. lxii.
Carpathiū mare. phocis abūdat. libro ſeptimo. cap. i.
Caſſiope vxor cephei regis & ſocr⁹ perſei. li. xii. c. xxv. valde plene vbi ſtellificatur.
Caſſiopę fuit vxor epaphi li. ii c. xix
Caſtor ledæ & tyndari alias iouis filius iterfectus viuificaꝫ ab ęſculapio. li. v. c. xix. & q̄dā dicūꝫ. c. xxxix ſed valde plene. li. xi. c. ii. vii. ix.
Caſſandra priami filia facta vates deluſit apollinē & chorebo deſpōſata iubēte clitēneſtra occidiꝫ. lib. vi. cap. xv. & lib. xii. cap. xv.
Caſtalius fons muſis ſacer. li. vii. c. xiiii. idē pegaſi pede fodiꝫ. li. x. ca. xxvii. valde plene. &. li. xi. cap. ii.
Cat fili⁹ mercurii filii nili mercurius dict⁹ ē: cui oia iſignia mercurii attribuēda deſcribit. li. vii. c. xxxv.
Catillus fili⁹ amphiarai vatis poſt ꝑdigialē iteritū pr̄is in Italiā genuit tyburtū coram & catillum. lib. xiii. cap. xlvii.
Catillus filius catilli nepos āphiarai vatis cōdidit tybur ciuitatem li. xiii. cap. xlviii.
Caunus mileti & cyanes fili⁹ armatus a biblide ſorore fugiendo ſibi ꝑbuit cauſam necis. lib. iiii. ca. viii. & ix. idem lib. vii. cap. xli.
Caucaſus mons vbi promethe⁹ laniatus ab auibus. lib. q̄rto. ca. liiii.
Caur⁹ vēt⁹ occidētalis. li. iiii. c. liiii.
Cea inſula fuit regnū cey tytanis filii. li. iiii. ca. xix.
Cebrion naturalis fili⁹ priami occiditur. li. vi. cap. xxxvii.
Cecia ventus lib. iiii. cap. liiii.
Ceculus vulcani filius ex ignis ſcintilla naſciꝫ vocatus ꝑneſte primo. ſed poſtea ob lippitudinē oculorū ceculus dictus. Turno fauit contra ęneā. lib. xii. c. lxxvi. & aliqua dicta ſunt. li. viii. c. xix ſub noie ꝑneſte.
Ceyx rex trachinæ fili⁹ luciferi & marit⁹ alcyōis cū vxore mutantur i aues alcyōes. li. xi. c. xviii. & aliq̄d dr̄. li. iiii. c. xxxix. &. li. xiii. c. xxii.
Celeno arpya neptūni & terrę filia vel taumātis & terræ. li. iii. c. vi. valde plene. & lib. x. c. lxi.
Cælum vel cælius filius ætheris & diei. lib. q̄rto. ca. i. & cap. xxiii.
Celtæ populi lib. i. cap. iii.
Cellulę i matricibus mulierum: & quō generantur maſculi: & qūo femellæ. & quomō hermophroditæ lib. iii. cap. xxi.
Ceneus rex calidōiæ pr̄ deianiræ & ſocer herculis. lib. vii. c. xix. ſed credo ꝙ liber meus hic ſit corrupt⁹ q̄a fuit vocatus oeneus: & ſic patet infra. c. oeneus.
Centimanus terrę & tytanis filius idem briareus ponitur in iferno. lib. iiij. cap. xviii.
Cētauri plene ponunꝫ. li. ix. c. xxvii xxxiii. hi voluerūt perithoo accipere vxorē. li. ix. c. xxviii. & li. xiii. cap. i. multi particulariter nominātur. lib. ix. cap. xxxii.
Cepheus maritus caſſiope pater andromeche & ſocer perſei. li. xii. cap. xxv. plene vbi ſtellificatur.
Cephe⁹ rex voluit occidere triptolemum alūnum cereris. ſed regno priuatur. li. viii. cap. iiii.
Cephalus æoli filius maritus procris ab aurora dilectus iaduertenter occidit vxorē. li. xiii. ca. lxiiii.
Cephiſus fluuius per boeotiā fluit lib. vii. cap. lviii.
Cerber⁹ triceps iāitor iferni dr̄. li. i c. xiiii. ſed li. viii. c. vi. pōiꝫ ad cuſtodiēdā ꝓſerpinā & oia poetica. huic euelliꝫ barba ab hercule: & trahiꝫ ad ſuperos. li. ix. c. xxiii. &. li. xiii. c. i
Ceres pria filia celij & veſtę ſicano vetuſtiſſimo regi ſiciliæ peperit fluuiū acherōtē. li. iii. c. iiii. De eadē fit mētio li. iiii ca. i. &. li. x. c. lxii. diciꝫq; ceres fuit ſicani vxor & proſerpina eius filia. ēt aliq̄d dictū. li. iii. c. xiii.
Ceres altera a ſuperiori filia ſaturni & opis dea frugū Ioui fratri ꝓſerpinā peperit quā pluto rapuit. li viii. cap. q̄rto. vi.
Ceruа menalij nemoris hēns pedes æneos & cornua aurea capiꝫ ab hercule. lib. xiii. cap. i.
Ceſtō cingulū veneris magnæ q̄d fert ad honeſtas nuptias. libro. iii. cap. xxii. &. li. iiii. cap. xlvii.
Cæſar prius ex familia dr̄ q̄a fuerit cæſus ab vtero m̄ris. li. v. c. xix. Idē naſciꝫ ex familia Iulia. li. vi. c. lxxii. idē ordinauit annū quē hēmus. lib. viii. c. ii idē ad cōtegēdū caluitium perpetuā laurū a ſenatoribus impetrauit. lib. xv. cap. i.
Cęſarꝫ familia colebat ſacra apollinis. lib. v. cap. xix.
Ceſius martis filius ex hebe. lib. ix. cap. xxiiii.
Ceus tytanis & terræ fili⁹ pater latonæ contra Iouē bellū mouit. lib. iiii. cap. xix. xxi.
Chat filius mercurii filii nili mercurius dictus ē. lib. vii. c. xxxvii.
Chaos. li. i. ca. ij.
Chirō ſaturni filius & phillyrœ iuētor medicinæ. lib iii. c. xix. &. li. vii. c. lxii. &. li. vii. c. viii dicitur filius ſarturni & pelopeæ. vbi nota omnia facta de eo. Idem educat æſculapiū lib. v. c. xix. & erudit achillem lib. vii. ca. xvi. & libro. xii. c. li.
Chiron pater thetidis matris achillis lib. ii. cap. xlix.
Chymæra filia typhōis & chedræ li. iiii. c. xxiiii vbi deſcribitur valde plene ēt. li. xiij. c. lxvii. ſed. lib. iiii. c. xxiiii diciꝫ mons liciæ flāmā vomēs ſed plenius li. xiii. c. lvii.
Chimerō fluctuatio eſt amoris. lib xiii. cap. lvii.
Chios iſula optimo abundat vino lib. xi. cap. xxxi.
Chorus vētus occidētalis. li. iiii. ca. liiii. idē facit nebuloſum aerem in oriente & ſerenum in occidente. lib. iiii. cap. lxi.
Corithū oppidū corith⁹ horeſtis filius noiauit. li. xii. c. xxii. &. li. xiii. c. lv. vbi plene diciꝫ ꝙ prio a ſiſypbo cōdiꝫ ſuper hiſmo mōte & noiatur ephira & poſtea a coritho horeſtis filio corithus dicta eſt.
Coritus rex tuſciæ: li. vi. ca. i. ſed ꝑ corito filio horeſtis: vide librū. xii. cap. xxxii. li. xiii. cap. lv.
Coritus ciuitas tuſcię quę hodie dicitur corneto. li. vi. cap. i.
Chos iſula optimo abundat vino lib. xi. cap. xxix.
Ciane filia meādri fluminis mileto Solis filio peperit caunū & biblidē. lib. iiii. c. viii. &. li. vii. c. lxi.
Cybele mater deorum lib. xiii. c. ij hæc fugiens gygantes mutatur in merulā. li. iiii. c. lxviii.
Cibeleus ſacerdos. lib. iii. c. ii.
Cibelum oppidum. li. iii. c. ii.
Cichorus filius phryxi & calciopes ſororis medeæ lib. iiii. cap. xiii
Ciclades inſulæ libro. i. in primo ꝓœmio.
Cicones expugnauit vlyſſes vertens in prædam hiſmarum ciuitatē lib. xi. cap. xl.
Cicadarum naturalis proprietas lib. vi. cap. vii.

Ciclopes occidit apollo lib.v.ca.iiij valde prolixe & li.x.cap.xvi.ponũtur duæ ſpecies cyclopũ. & omnia poetica valde plene.

Cecrops athenienſiũ primus rex fecit multa bona lib.v.c.i.idẽ athẽas ædificauit.li.v.cap.xlvii.

Ciconiæ naturalis ꝓprietas lib.iiij.cap.xlviii.

Cygnus neptũni fili⁹ iuulnerabilis occiditur ab achille:& mutatur in auem ſui nominis lib.x.cap.xlv.

Cygni trahunt currũ magnæ veneris libro iii.cap.xxii

Cilix filius agenoris regis phœnicũ a ſuo nomine nominauit ciliciam li.ii.cap.xlvii.

Cylicia regio a cylice agenoris filio nominatur libro ii.cap.xlvii.

Cyllene nympha archadię ioui mercuriũ peperit lib.ii.cap.vii.

Cillenius mercurius nuncius & interpres deorum dicitur.libr.ii.cap.vii.& lib.iiii.cap.xxxvii.

Cilenius mons eſt archadiæ lib.iiii.cap.xxxvii.

Cileno athlantis & pleionis filia Io uiCilenium peperit alium a ſuperiori.lib.iii.cap.xxxiii.

Cymodoce filia nerei fluctus iterp̄ratur lib.vii.cap.v.

Cyniras filius paphi rex cypri genuit myrrã:quæ ſibi peperit adonem filiũ lib.ii.cap.li.lii.lib.iii.cap.xxiii.

Cinyrae rex aſſyriorum mutatur in lapidem lib.ii.cap.li.

Cinoſura calisto dr̃ lib.iiii.cap.lxiiii.

Cinos canis eſt lib.iiii.cap.lxiiii.

Cinthia Iouis nomen eſt li.ix.ca.i.

Cinthia dianæ nomen lib.v.cap.ii.

Cithi⁹ mõs ẽ & apollo li.v.ca.ii.iii.

Cypris vacuatur icolis ſuis lib.ii.c.xlviii.Eadẽ paphũ dr̃ lib.ii.c.l.

Eadẽ ſubiugatur a Belo patre Didonis lib.ii.cap.lviii.

Cyprorũ mores ad libidinem proni lib.iii.cap.xxiii.

Cypricæ virgies ex cõcubitu aduenaꝝ cõgregãt dotes lib.ii.cap.iiii.

Cypariſſ⁹ fili⁹ thelephi nepos Herculis amatur a ſiluano ſiluarũ deo/ conuertitur in arborem ſui nominis libro.xiii.cap.xvi.

Cirene penei filia ab apolline rapit̃ lib.vii.cap.vii.

Circe filia ſolis & perſæ oceani filię li.vii.ca.iii.hæc Vlyſſem monuit ne ab inferno rediẽs gregem ſolis læderet:& periclitati ſunt oẽs eius ſocii qui læſerũt lib.iiii.cap.vi.Eadem pycũ regẽ auſoniæ mutauit in auẽ lib.iiii.c.xiii.idem dr̃ li.viii.cap.x.

eadẽ Scyllã nymphã amatã a glauco mutauit i mõſtrũ lib. q̄rto.cap.xiiii.Sed plenius li.x.ca.ix.vbi ponuntur omnia poetica.

Circeus mons campanię lib.q̄rto cap.xiiii.

Circius ventus ſeptẽtrionalis ẽ li.q̄rto cap.liiii. Idẽ frigidus & ſiccus niues producit & grandines libro quarto.cap.lvii.

Creus rex bacchũ filium habuit lingua perplexum libro.x.cap.xiiii.

Cyrnus herculis filius Cyrnũ inſulam quã modo corſicam dicimus denoiauit & tenuit lib.xiii.ca.viii.

Citherea venus dr̃ li.iii.cap.xxii.

Citherea iſula ẽ vnde ſub oppido heleno helena rapitur a paride li.xii.cap.xii.

Cithorus fili⁹ fuit phrixi qui cithorus ciuitatem condidit libro.xiii.cap.lxviii.

Cithorum ciuitatem ędificauit cithorus filius phriſi.libro.xiii.cap.lxviii.

Citheron mons Boeotiæ ſic dict⁹ a frequenti cantu lyrę orphei lib.v.cap.xii.

Ciuitatẽ diuiſiones lib.v.cap.xvi.

CLeopatra marſippe:idei Eumei filia diligit̃ a meleagro.li.ix.c.xix.

Clytẽneſtra tyndari & lædę filia vxor agamennonis li.v:cap.xxxix.hec opere nauplii pr̃is palamedis in amplexus egiſti venit libro.x.cap.lix.& lib.xi.cap.ix.

Clitoris archadię ciuitas vbi nota mirabilem proprietatem cuiuſdã aquæ lib.ii.cap.xxx.

Clytion filius regis laomedõtis li.ſexto.cap.ſeptimo.

Climene filia oceani & thetidis ſoli phaetõtẽ peperit vxor meropis ægyptii ęthyopibus iperantis & aliæ opiniones.libro.vii.cap.vi.xl.ſed plenius cap.xli.

Clitonius filius alcinoi regis honorauit Vlyſſem li.x.cap.xxii.

Clithon manthionis byantis fili⁹ rapitur ab aurora libro.xiii.cap.xl

Clicie apollinis zelo percita leucothoem nympham patri orchão accuſauit quam ſepultã viuã cõuertit in virgã thuris libro.xii.cap.xxxvii.

Clio vna muſaꝝ lib.xi.cap.ii.

Clotho vna parcarũ filia demogorgonis lib.primo.cap.v.

Cloris filia ãphiõis q dicebat̃ arg⁹ & vxor nelei li.ii.c.xxxvii.xxxviii.

Clori nymphã diu amatã zephir⁹ cepit vxorẽ:& dato ſibi iure florũ vocauit florã lib.q̄rto.cap.lxi

COcytus fluuius iferni lib.i.c.xiiii.addit̃ li.iii.c.xv.ꝙ naſcit̃ ex ſtige

Colũbe ponunt̃ in tutela veneris magnæ libro iii.cap.xxii.

Columnæ herculis ſũt abila & calpes duo promontoria occidentis.lib.x.i prohœmio.

Cõticinium tempus auroræ proximum lib.i.cap.ix.xxxiiii.

Cõſitor vuę bacchi nomẽ libro.v.cap.xxvi.

Chios inſula optio abundat vino lib.xi.cap.xxx.

Cornix pellitur a tutela mineruæ.libro ſecundo.cap.iii.

Coribantes ſtant armati circa matrem deorum libro tertio capitulo ſecundo.

Corona ſolis ex.xii.lapidibus lib.quarto cap.tertio.

Cor cæli ſol dr̃ lib.q̄rto.cap.tertio

Coronis filia athlãtis & æthræ li.quarto.cap.xxxiii.

Corui naturalis ꝓprietas libro q̄rto.cap.lxviii.

Coruus apollini cõſecrat̃ lib.quarto.c.lxviii.& libro.v.c.iii.ſed li.iiii.ca.lxviii.& libro v c.tertio.coruus dicitur auis gratiſſima i captandis auguriis.

Chorebus migdoni⁹ iuuenis maritus caſſandrę occidit̃.li.vi.c.xvi.

Cornuueus troianus a ſe cornubiã noiat libro ſexto.cap.lvi.

Cornubia a cornuueo nominat̃ libro ſexto.c.lvi.

Coruſcatiões qualiter cauſãtur li.xii.cap.lxix.

Corniculanũ oppidũ capitur a tarqnio priſco rege romanorum libro xi.cap.lxxvii.

Corax filius catilli filii amphiarai conſtrib⁹ vrbẽ ſiculoꝝ cœpit haud lõge a Rõa quã a frẽ tiburto tibur vel tiburi vocauit lib.xiii.cap.l.

Cor⁹ vẽtus occidẽtalis.li.iiii.c.liiii.idẽ facit nubiloſũ aerẽ i oriẽte & ſerenũ i occidẽte li.quarto.c.lxi.

Coturnix auis ẽ ĩ qnã aſteries vertitur Iouẽ fugiens li.q̄rto.cap.xxi.

CReuſa filia creõtis corinthioꝝ regis & vxor Iaſonis cũ pr̃e & regia a medea crematur libro xiii.cap.xxxvi.lxiii.ſed plenius libro.quarto.cap.xii.

Creon ſiſyphi filius rex corinthioꝝ ſocer Iaſonis lib.xiii.cap.lxii.

Creon thebanus retunditur a theſeo. li. x. c. xlix. idem fuit ſocer edipi libro. ij. c. lxx. lxxi.
Creontiades filius herculis thebani ex megera filia creontis ab hercule occiditur libro. xiij. c. ij.
Creuſa filia priami & Hecubæ vxor æneæ a marito occiditur libro. vi. c. xiiij.
Crepuſculum tempus poſt occaſũ ſolis libro. i. c. ix.
Creta inſula in medio mundi lib. iij. c. v. ſed libr. xi. c. i poniť vnde denominationem aſſumpſit.
Creta filia heſperidis a ſe iſulam nominauit lib. xi. c. i.
Cretenſes iouem colunt pro ſummo deo lib. vii. cap. i:
Creti regi cretenſiũ mox natus iuppiter datur alendus li. xi. cap. i.
Cretheus filius æoli tyrum filiã Salmonei fratris ſui habuit in vxorem lib. xiii. cap. xxiiij.
Criſpus philoſophus in ſecundo proœmio lib. i.
Crito fili⁹ dyoclei occiditur ab ęnea lib. vij. cap. xlvii.
Crinisus fluuius ſicilię ab egeſta troiana Aceſtem filium ſuſcepit libro. vii. cap. xlviii.
Criſothemis filia agamennonis ex clytẽneſtra. li. xii. cap. xvii.
Coronis filia flegiæ ex lariſſa ab apolline amaſio occidiť coruo narrãte adulterium eius ex cuius vtero ſe catur æſculapius lib. v: capi. xix. ſed pleniſſime lib. ix. c. xxv. xxvi.
Cremenon priami naturalis filius occiditur. lib. vi. cap. xxxv.
Cromis herculis filius hũit equos Diomedis thracis: & fauit polinici ĩ bello Thebano li. xiii. cap. iiij.
Cronus. i. ſaturnus lib. iii. cap. xxii.
Cronon tempus eſt lib. i. cap. xxxiii.
Cronica & ãnales idem. li. viii. ca. ij.
Cronis filius vel filia ſaturni libro. viii cap. ii.
Cromius nelei filius & loris cum. x. fratribus occidiť. lib. x. cap. xliii.
CVpido martis & veneris filius deus amoris cogit apollinẽa mare daphnẽ penei filiã lib. ix. c. iiii. vbi plene oia poetica. idem crucifigiť a mulieribus in iferno. ſed a venere liberatur lib. iii. cap. xxii. xxiiij.
Cupidinis diffinitio. lib. ix. capi. iiii.
Cupido prius mercurii ſecũdi & dianę primæ filius. lib. ii. cap. xiii.
Cupido i generali lib. iii. c. xxii. xiiii.
Cupido pſychẽ dilectã vxorẽ tenuit. quã poſtea pepulit fraude ſororum quas deinde in præcipitium dedit lib. v. cap. xxii
Cupido verbis irritať a pane & vincitur pan libro. i. cap. iij.
Curithis iuno dicitur lib. ix. capi. i.
Curetis populis mox natus iuppiter datur alendus lib. xi. cap. i.
DAmiata ciuitas ſyriæ. libro. iii. cap. v.
Dãmæ ꝓprietas naturalis lib. iiii. cap. lxviii.
Danae acriſij filia mater perſei in mare ꝓiciť & nupſit pylũno. libro ii. c. xxxii. Eadem eum pylumno conſtruxit ardeã: & ſibi daunũ peperit li. xii. c. lv. ſed plenius. c. xxv.
Daphne filia penei fluuii phœbũ fugiens mutatur in laurũ cum plena fabula. lib. vii. cap. xxix.
Dana⁹ beli priſci filius hũit filias l. q̃rũ. xlix. maritos occiderunt iuſſu patris lib. ii. c. xxii.
Dantis florẽtini vatis ampla laus li. xiiii. c. x. idẽ fuit intimus amicus Federici ſiciliæ regis cõitis & de la ſcala đ. veronẽſis. lib. xiiij. c. xi. ſed plene laudes ei⁹ ponunť li. xv. c. vii
Danys fili⁹ pandis ex oenone li. vi. cap. xxii
Danphys mercurii filius prim⁹ paſtor li. vii. cap. xxxv.
Dardanus fili⁹ Iouis ſecũdi & electræ filiæ athlantis tuſci: & vxoris corithi regis cõſtruxit troiã lib. iiii. cap. xxxiiii. idẽ li. vi. ca. i. idẽ occidit iaſium fratrem. li. vi. cap. i.
Dardania regio denomiať a Dardano Iouis & Electræ filio lib. vi. cap. i. Eadem Troia dicitur a rege troe lib. vi. cap. ii.
Daun⁹ fili⁹ pylũni & danaes acriſii filiæ auus Turni, regnauit i apulia a quo daunia dicta ẽ. li. xii. c. lvi. lvii. ſed. c. lviii. dř pater Turni
Daunus nepos p̃cedẽtis dauni ex venilia vxore turnũ genuit regẽ rutulorum lib. xii. cap. lviii.
Daunia apulia ẽ a dauno auo turni ibi regnante denominata libro xii. cap. lvii.
DEdal⁹ hõ diu'ni i genii fauit Paſyphę cũ tauro concũbere. li. iiii. c. x. idẽ cũ icaro filio claudiť i labyrintho li. xi. c. xxvi.
Dedaliõ luciferi filius hũit ſpecioſiſſimã filiã q̃ apollini & mercurio filios peperit libro. v. cap. xi. idem vertiť in accipitrẽ li. xi. cap. xvi.
Deiphile filia adraſti regi argiuorum & eurymones fuit vxor tidei. libro ii. cap. xli. & lib. ix. cap. xxi.
Dei quãdoq; fulgerũt ad ęgyptios lib. iii. ca. xiiii. & lib. iiii. cap. lxviii. fugiẽdo gygantes ſe verterunt in varia aialia: iuturãtes per ſtigem: & peierãtes nectareo priuanť poculo. lib. iii. cap. xiii. ſed li. iii. ca. iii. ponitur deorum ſexus.
Deiphobus priami fili⁹ ex hecuba occiditur. lib. viii. cap. xxviii.
Deianira oenei regis calidoniæ filia deſponſatur herculi cui miſit venenatã camiſiam lib. ix. cap. xvii. xxxi. & lib. xiii. cap. i.
Deidamia filia lycõnedis regis vxor achillis lib. xii. cap. li.
Delos iſula in qua apollo naſciť & Diana lib. iiii. cap. xx. xxi.
Delonos ppľi auxiliares rhodiis contra lycios lib. iii. cap. xx.
Delphinum mirabilia li. viii. ca. x.
Demogorgon pater & principiũ oium deorum & rerum lib. i. in ſecundo proœmio. & in tertio proœmio. idem dicitur lib. i. cap. ii.
Demophoon theſei & phedræ filius a phillide ardẽter amatur lib. x ca. lii. vbi legas quicquid de eo legi põt. & plene li. xi. cap. xxv. & li. vii. cap. xix. deſponſatur herculi.
Democritus philoſophus inumerabiles opes reip. atheniẽſiũ vltro dedit lib. xiiii. cap. iiii.
Denominatio dierũ a planetis li. i. cap. xxxiiii.
Dẽtes tres gygantis ponderũ cẽtũ vnciarum ſunt drepani in eccleſia annũciatę lib. iiii: cap. lxvii.
Deucalion promethei fili⁹ pyrrhã eius patruelẽ accepit vxorem diluuium paſſus ẽ iactu lapidũ reſtaurauit humanũ genus libr. iiii. cap. xlvii. & lib. vii. cap. lviii.
Deucalion alius a ſuperiori fili⁹ regis Cretæ & pater idomeni libro. xi. cap. xxxi.
DIana prima primi Iouis & proſerpinæ filia mercurio pinnatum cupidinem peperit lib. ii. c. vi.
Diana ſecundi Iouis & latonę filia venatrix & montium dea curru vtitur a ceruis albis tracto: quam pię ſidem viarum dicunt. lib. v. cap. ii. Eadem Acteonem mutauit i ceruum li. v. cap. xiiii. ſed naſcitur lib. iiii. cap. v.
Diana in generali aprum mittit in calidoniam cuncta vaſtantem libro nono ca. xxix. vbi nota omnia poetica.

Diana cretenſibus peſtem abſtulit. quare meruit vocari dictynna. lib. ix.cap.xxxv.huic ſacrificabaẽ ſanguis humanus libr.xij.cap.xvj.
Diana orionem venatorem occidit libro vndecimo.cap.xix.
Diana idẽ eſt q̃d luna lib.iiij.ca.xvj.
Diana libro tertio.capit.xxij.
Diabolus in forma ſerpentis decepit Adam et Euã ſub fictione poetica libro primo.cap.xx.
Dicõtes filius orſyloci li.vij.c.xlvi.
Dido filia beli regis tyri i littore cyprico.lxx.puellas rapuit:q̃in quæſtũ venerant lib.ij.cap.lx.et libro. xiiij.cap.xiij.poniẽ quare fingitur ꝙ ſe occiderit amore æneæ quũ illis tpibus nõ fuiſſet.ſed lib.ij.cap. lvij.nupſit ſicheo.et capi.lx.ponũtur omnia facta eius.
Didorus herculis filius ex nepte abrae libro.xiij.capi.nono.
Dies herebi et noctis filiaætheri fuit iuncta cõnubio libr.i.ca.xxxiiij.
Dies naturalis libro.i.capit.xxxiiij
Dies artificialis libro.i.capi.xxxiiij. vbi ponuntur partes eius.
Dies cretici libro primo.ca.xxiiij.
Dies dominica lib.i.cep.xxxiiij.
Differentia inter regem et tyrannũ libro nono.capitu.xxvij.
Digo meretrix libr.tertio.cap.xxij.
Dij iraſcuntur contra Iouem libro. quarto.cap.xviij.
Diluculũ pars noctis proxima diei libro primo.capit.ix.xxxiiij.
Diluuiũ tempore deucaliõis et pyrrhe apud theſſalos libr.iiij.c.xlvij.
Dimas filius aonis lib.xij.ca.xliij.
Dimochoontes priami filius occiditur ab vlyſſe libro.vi.ca.xxxiiii.
Dionyſius thebanus primi Iouis et ꝓſerpinæ filius ſupauit antheũ libro.i.ca.xiij.ſed lib.ij.cap.viij.coegit ſecum mulieres militare ad indos.Niſam ciuitatẽ conſtruxit triumphi põpã excogitauit:vini vſũ athenienſibus docuit:& vocaẽ Liber pater.& in.ix.ca.ſuperat apollinẽ & vocatur hercules.ſed in lib.v. cap.xxv.dicitur filius ſecũdi Iouis & vocatur bacchus:& plene ponũtur ibi ſupraſcripta:& quæcũq; attribuunẽ baccho.& lib.xij.c.xxii. dicitur ꝙ dionyſius Iouis tertij & lunæ filius i niſa altero vertice parnaſi colebatur ꝓ baccho.& lib.vij. cap.xxiij.dicit eum nili filium recitans opiniones plures.
Dionyſius deucalionis filius claruit cum moſe libro.iiij.cap.l.
Dios libro primo.capitulo.xxxiiij.
Dionẽ matrem veneris lib.xi.c.iiij.
Diomedes filius tydei & & deiphilis etholorum dux fuit.lib.ix.cap. xxi.ſed cap.xxij.ponunẽ de eo oia poetica.Idem portauit oſſa Anchiſæ.libro nono.capi.xxij.
Diomedeæ aues factæ ex ſocijs diomedis.libro.xi.cap.xxi.
Diomedes rex thraciæ mactatur ab hercule.libro.xiij.capi.i.
Diocleus filius orſyloci.libro ſeptimo.capitulo.xlvi.
Diogenes philoſophus cynycorum princeps omnes eius diuitias volẽtibus largitus eſt.& multa de eo libro.xiiij.capitu.quarto.
Dira furiæ infernales.lib.iij.cap.vi.
Dirce ſolis filia & vxor lici vel lyncei regis thebarum ægyptiarum a tauris tracta mutatur in fontem prope thebas lib.iiij.capitu.vij.valde ꝓlixe.& lib.v.c.xxx.oia valde ꝓlixe.eadem ponunẽ libr.x.ca.xxxix.
Dirce fons thebanus lib.iiii.ca.vii.
Dis ferrea ciuitas in inferno libro.i. cap.xiiii.hãc cuſtodit tiſiphone nec iuſtus aliquis intrare poteſt.& obſtinati puniunẽ i ea li.viii.ca.vi.
Diſcordia libro primo.capi.tertio.
Diſcordia iecit pomum i nuptiis pelei inter diſcumbentes deos li.xii. cap.xlix.
de Olus herebi & noctis filius cui a græcis cum epoſuit commiſſa fabricatio equi.ad proditionem troianam libro.i.capit.xx.
Dolon explorator troianus occiditur libro vndecimo.ca.xl.
Dominica dies libro.i.capit.xxxiiii
Domus martis inter ſigna cæli libr. tertio.cap.xxii.
Domiduca iuno dicitur lib.ix.ca.i.
Donato ſupplicanti boccatio intitulatur bucolicum carmen auctoris libro.xv.cap.xiii.
Doris vxor oceani filia cæli & veſtæ mater nymphaꝝ. Idẽ eſt q̃d thetis lib.iii.cap.iii.ſed lib.vii.capit.vii. dr̃ filia oceani & thetidis & nerei fratris ſui vxor:& mater niphaꝝ.
Doris amaritudo eſt lib.iiii.ca.xlv.
Dorus neptunni filius a quo tertia lingua græcorum dorica appellaẽ libro.x.cap.ii.
Dorica tertia lingua græcorũ dr̃a doro neptũni filio.libro.x.ca.ii.
Dori populi græciæ a doro eius denominatæ dicti lib.x.cap.ii.
Doricon priami filius naturalis lib. ſexto.capit.xl.
d Orchades iſulæ lib.x.cap.x.
Drebanum in ſicilia ciuitas denoiaẽ a falce ſaturni li.iii.ca.xxiii. ſed lib.iiii.ca.lxvii.diciẽ ꝙ in monte huic ciuitati ꝓpinquo nup iuẽtus fuit permaximus gigas.
Drias filius hipologi lauii etheocli i bello tebano:& moriẽs reliqt licurgum filiũ libro.xi.capi.xxi.
Driades nemorũ deæ lib.vii.c.xiiii.
Drias arbor eſt lib.vii.cap.xiiii.
Ae Acus tertii Iouis filius & Eginæ populũ peſte conſumptũ reſtaurauit multitudine formicarũ & dr̃ iudex iferni libro.xii.ca. xliiii.valde plene.& li.i.ca.xiiii.dicitur iudex inferni.ſed lib.vii.ca. lvii.gigniẽ & iſulæ cui præfuit impoſuit nomen matris.
Ebrietas prodeſt libr.v.cap.xxv.
Ebuleus primi Iouis & ꝓſerpinæ filius nil aliud libr.ii.cap.viii.
Echemõ naturalis filius priami occiditur.libro ſexto.cap.xxxv.
Etheſron filius neſtoris.lib.x.ca.xl.
Echiõ vnus de qnq; iuuãtibus cadmũ ædificare thebas lib.ii.ca.lxv.
Ether filius noctis & herebi.libro ſecundo.capitulo primo.
Echimene filia laertis & ſoror vlyſſis li.xi.cap.xxxix.
Eccho nympha ſpernitur a narciſſo. libro ſeptimo.capit.lix.
e Dera cõſecratẽ baccho li.v.capitulo.xxv. vbi ponĩẽ quare hac herba coronabãtur poetæ.
Edificiorũ pricipiũ vbi ſũt quædam valde pulchra libro.xii.ca.lxix
Oedipus rex. Thebarũ & Lai filius ex Iocaſta natus iaciẽ:& inſciẽter patrẽ occidit lib.ii.c.lxix.ſed plenius libro ſecũdo.ca.lxx.
e Gęus rex athenaꝝ filius neptũni:& marinus deus præcipitaẽ in mari lib.x.ca.xlviij.Idem medęam recepit coniugio:ex qua genuit.Medũ filiũ lib.iiij:cap.xii.& xiij.Idem diciẽ lib x.capi.xlviij.
Egęon terræ filius & tytanis pyrata ſæus ægeum mare denominauit a ſe.& ca.lib.iiii.cap.xxv.
Ege iſula i ægeo mari li.iiii.c.xxvi.
Egeſtus noctis & herebi filia.libro primo.capitulo.xxiii.
Egeſta filia hyppotis nobilis troiãi crimiſo fluuio acceſſẽ filiũ pepit lib. vii.ca.xlviii.& li.xiii.cap.xx.Iouis pepit æolũ ventorũ regẽ:ſed de æolo ſunt aliæ opiniones plures.
Egeſta ciuitas in ſicilia conditur ab ænea & denoiaẽ ab ægeſta matre aceſtis & æoli lib.vii.capi.xlix.
Idẽ dicitur libro.xiii.cap.xx.
Aegiſt⁹ thieſtis filius ex pelopeia &

lia eiuſdẽ thieſtis a capris nutrif in ſyluis. Deide ſacerdos opante nauplio venit in ãplexua clitẽneſtræ libro.x.capi.lix.ſed lib.xi.occidit & occiditur.ca.ix.& lib.xii.cap.ſeptimo.occidit atreum. Stuprauit clytẽneſtrã & occidit agamemnonem plenius tamen ponunf oia de ægiſto lib.xii.ca.x.ſed capi.xv.occidit agamemnomem.& ca.xx.plene occidit & occiditur.

Aegiſtus alius a ſuperiori beli priſci filius & frater Danai iuſſit.l.filiabus ſuis occidef.l.maritos patrueles ſuos libr.ſecundo.cap.xxii.ſed cap.xxviii.ponitur qualiter ſolus lynceus ex.l.fratribus euaſit miſericordia hypermeſtrę cõiugis.

Egyptii pingebant annum in forma ſerpentis libro primo.cap.prio.

Egialeus fuit rex Achaię ab ape fratre libro ſecũdo.ca.quarto.ſed valde plene lib.ſeptimo.cap.xxiiii.

Egiale⁹ alius qui & abſyrtus dicitur frater medęæ a ſorore trũcatur libro quarto.cap.duodecimo.

Egiale nomen vnius gratiarum lib.quinto.cap.xxxiiii.

Egiale vxor diomedis regis etholorum:cũ eſſet adultera non recepit virũ redeũtem ab euerſiõe troiana lib.ix.cap.xxii.valde plene.

Eadem fuit adultera cum cillibaro filio ſteleni operãte nauplio patre palamedis libr.x.cap.lix.

Aegina filia aſopi vitiatur a Ioue li.ſeptimo.cap.lv.

Aegina inſula primo dicebaf œnopia lib.ſeptimo.cap.lvii.& lib.xii.cap.xliiii.Idẽ dicitur & plenius.

Egle ſpecioſiſſima mulierum:vxor pania & filia terræ: Ioui dedit victoriã cõtra gigãtes li.iiii.ca.lxviii

e Lectra filia Athlantis & Bonæ filiæ danai Ioui peperit dardanum lib.ii.cap.xxxvi.ſed libro quarto.cap.xxxiiii.vbi pleni⁹ ſcribitur:dicitur filia athlãtis tuſci ex pleione matre dardanum Ioui & Iaſium viro peperiſſe.

Electra filia agamẽnonis ex clitẽneſtra: liberauit horeſtem fratrem a materna rabie libr.duodecio.cap.xviii.ſed plenius cap.xx.

Electrion filius gorgophõis genuit alcmenã matrẽ herculis libr.duodecimo.cap.xxvii.

Eleus bacchi nomen lib.v.cap.xxv.

Eleuſius rex pater triptolemi occidif a cerere libro.viii.cap.iiii.

Eleuſiũ oppidum libr.viii.cap.iiii.

Eliades ſorores phaetontis mutanf arbores libro ſeptimo.cap.xliii.

Elyſa fuit proprium nomen didonis libr.ſecundo.cap.lvii.

Elyſii campi ſunt ad quos mittebãtur aiæ quæ debebant reuerti ad corpora libro tertio.cap.xvi.

Eliſbon locus hiſpaniæ in extremo occiduo tenet equas q̃ zephyro flãte pariunt & cõcipiũt velociſſimos equos lib.quarto.cap.lxi.

Elice caliſtonis nomẽ ẽ libro quarto cap.lxvii.

Eliopolis i ægypto ciuitas ſolis lib.tertio.cap.xl.

Ellanus Proræ & Deucaliõis filius græciæ magnã partẽ a ſuo noie elladã nominauit libro quarto.capitulo.xlviii.

Ellada fere ois græcia.quæ in ægeũ verſa ẽ dicif lib.quarto.ca.xlviii.

Ellanes græci ſunt q habitãt verſus ægeũ mare li.quarto.cap.quarto.

Ella ciuitas baccho ſacra li.v.c.xxv.

Elſa fluui.certaldii li.vii.i pœmio.

Ennius poeta brundiſinus Scipiõis amicus & paup li.xiiii.cap.xi.

e Phyaltes eſt quædam ſpecies ſomni libro primo. capitulo xiii.

e Nceladus tytanis filius & terræ fulminatur libro quarto.capitu.xxv.

Endelichiæ expoſitio lib.v.cap.xii.

Endymion paſtor amauit lunam libro quarto.ca.xvi.

Aenęas troianus anchiſæ fili⁹ venit ad didonẽ li.ii.ca.lx.Sed quare fingif veniſſe carthaginã ad didonẽ: cũ illis tpibus nec dido nec carthago fuiſſet li.xiiii.c.xiii.Idẽ vel aſcanius occidit turnũ & occiditur ab eo li.xii.c.lix.Idẽ cõtra turnũ iuuatur ab euãdro rege archadiæ libro xii.c.lxv.eidẽ fabricaf arma a vulcano li.xii.ca.lxix Idẽ dixit achilli boreã amaſſe equas dardani: ex quibus ſuſcepit equos lib.xii.ca.iiii.& lviii.ſed lib.vi.cap.lvi.deificaf ſub noie Iouis idigetis.& plene ſcribitur lib.vi.cap.i.& .lii Idem occidit diomedem lib.ix.ca.xxii.

Enęas ſyluius ſyluii poſthumi tertii regis latinorũ filius li.vi.c.lvii.

Ennoſigęos neptũni nomẽ li.x.ca.i.

Ennius poeta a meſapo duxit origiœnẽ libro.x.capi.xxii.

Enopia inſula modo ęgina dicitur libro.vii.cap.lvii.& li.xii.ca.xliiii

Oenomaus rex piſæ & elydis filius martis pater hippodamiæ li.ix.c.vi.ſed valde plene li.xii.ca.iii.

Eunopio rex ſiciliæ de quo leguntur multa lib.xi.cap.xix.

Aeſon crithei filius ex thiro vxore filia ſalamonei fratris ſui genuit Iaſonem & virtute medęæ ex ſene fit iuuenis libro.xiii.capitulo.xlv & .lxvi.

Entellus qui pugno occidit taurum nuper inuenitur apud drepanum libro quarto.cap.lxviii.

ae Olus præficif ventis inſurgentibus contra Iouẽ a Iunone cõmotis li.iiii.ca.liiii. Idem dat Vlyſſi ventos clauſos in vtre & argẽtea cathena ligatos li.xi.ca.xl.& libr.xiii.capitulo.xx.vbi additur q fuerit rex vẽtorũ fili⁹ Iouis tertii & egeſtæ filiæ hippotis troiani & frater aceſtia ſecundum alios filius cuiuſdam heleni ſex ſuas filias totidem ſuis natis copulat.

Eolides iſulæ i ſicilia plenæ ſũt ventis li.iiii.ca.liiii.& denominantur ab æolo rege ventorum libro.xiii.capitulo.xx.

Eonæ filiæ ſolis & ceonis ſtant ſub pedibus Iouis lib.iiii.cap.v.

Eon ſæculum eſt libro quarto.capitulo quinto.

Eous ſolis equus libro quarto.capitulo tertio.

e Paphus primi Iouis filius ex Ione filia inachi:alias ex iſide filia promethei libro.ii.capitu.xix.ſunt variæ opiones.Idẽ p vim cõcubuit cũ antiopa lib.iiii.ca.vii.ſed valde plene tractaf de ea libro.ſeptimo cap.xxii.& xli.

Ephialtes neptunni filius ſingulo menſe creſcebat nouẽ digitis & iuuit gigantes libro.iiii.cap.lxii.ſed plenius libro.x.cap.xlviii.

Ephyris ciuitas ẽ licõiæ li.xiii.ca.xi

Ephyra ciuitas q̃ modo corinthus dr condita a ſiſypho lib.xiii.c.lv.

Epymethes iapeti filius ex aſia coniuge hois ſtatuã ex luto finxit q̃ quare i inſaniã vertif libr.iiii.cap.xlii.

Epymetheus patruus deucalionis ſibi pyrrham filiã iunxit coniugio libro quarto.cap.xlvii.

Epimedia vel ypimedia othũ & ephialtẽ pepit neptũno q creſcebãt nouẽ digitis oi menſe li.iiii.c.lxii.ſed valde plene libr.x.cap.xlvii.

Epyri populi a moloſſo filio moloſſi dicti ſunt libro.iiii.cap.lxxi

Epidauri moraf æſculapius licet fuerit meſſenus lib.v.ca.xix.

Epitropus alcimedontis filius a pelia mittitur ad colchos libro.xiii.capitulo.xxxiii.

Epicuri profeſſores voluptatum libro tertio.cap.xxxii.

e Qui ſolis numero quattuor

libro quarto.cap.tertio.
Eg plutonis nūero tres li.viii.ca.vi.
Equo ligneo capiẗ troia li.xii.ca.lii.
Equorum lunæ alter eſt albus & al-
ter niger lib.iiii.cap.xvi.
Equæ in extremo occiduo flante ze-
phyro concipiunt velociſſimos e-
quos libro quarto.cap.xvi.
e Rato vna muſarū li.xi.capit.ii
Ergeſtes vētus lib.iiii.c.liiii.
Eriſichtho fame moritur libro
tertio.In proœmio.
Eritreus vel eritra filius perſei & an-
dromadæ rubrum mare a ſe eritre-
um dixit & p deo honoratur libr.
xii.cap.xxxviii.
Eritreus ſolis equus lib.iiii.cap.iii.
Eritheus vocaẗ ab homero qui eri-
thōius dr̄ a latinis libr.xii.cap.lxx.
Ericthonius ex ſemie vulcani cum
minerua pugnantis pedes habens
anguineos primo currus excogita
uit & ſtellificatur ſerpentarius di-
ctus lib.xii.cap.lxx.
Ericthonius dardani filius ex cāda
uia cōiuge pr̄i ſucceſſit lib.vi.ca.ii.
Ericthonius rex athenarū ſocer bo-
reæ venti lib.iiii.capi.lviii.
Eridanus q & phaeton dr̄ climēis fi-
lius vel meropis lib.vii.ca.vi.&.xl.
ſed valde plene lib.vii.ca.xli.
Eridanus dux padum cognomina-
uit eridanum lib.vii.cap.xli.
Eridanus nilus eſt ægypti fluuius li
bro.vii.cap.xli.
Erix buthis filius & veneris: verius
Lycaſtæ formoſiſſimæ meretricis
& aliæ opiones lib.x.ca.iiii.ſed ple
nius.c.v.eiuſdē libr.vbi mactaẗ ab
hercule.& li.iiii.c.lxviii.mactatur
ab hercule.& nuper inueniẗ apud
drepanum.
Erigone filia Icari ſtellificatur pie-
tate paterna lib.quinto.cap.xl.ſed
plenius ca.xli.eiuſdem libri.
e Sacus fili⁹ priami & alyxothoe
mutatur in mergū libr.vi.cap.
xxxi.ſed libr.xii.capitulo.xliii.
dicitur filius priami & aliſudæ dy-
mantis filiæ.
Eſculapius apollinis ſecundi filius
& corōīdis ſectus ab vtero matris
chironi educandus tradiẗ.deinde
fulminaẗ a Ioue q a viuificauit hip
polytū.& ponūẗ opi.plures lib.v.
capi.xix.& multa dicunẗ lib.ix.ca.
xxv.ſed.ca.xxvi.dicti li.dr̄ valētio
filius.& lib.viii.cap.viii.daẗ chiro
ni erudiēdus.& libr.x.cap.l.viuifi-
cat hippolytum.
Eſculapii tres fuerunt lib.x.cap.xix
Eſculapius liberat romanos a peſte
libra quinto.cap.xix.
Aeſon pater Iaſonis iuueneſcit ope
rante medea libro.iiii.cap.xii.
Eſopi fabulæ fuerunt pfundiſſimæ
ſciētiæ Roberti regis ſiciliæ & hie-
ruſalē cū primo penitus eſſet indo
cilis lib.xiiii.cap.x.
Eſipius filius buccolionis regis lau-
medontis fili⁹ ab eurido græco oc-
ciditur libro.vi.cap.xii.
e Tates quattuor hominum lib.
iii.cap.v.
Etatis quantitas lib.iiii.cap.v.
Eternitas libro.i.capit.i.
Etheocles oedypi regis thebarū & io
caſtæ fi.cum policine fratre occidi
tur lib.ii.cap.xli.lxxiii.lxxiiii.
Etheria regio q̄ hodie dicitur æthio
pia.lib.vii.cap.xxix
Etheſias ventus ſeptētrionalis flans
in ægyptum lib.iiii.cap.liiii.
Ethiops filius Vulcani qui fuit fili⁹
nili a ſe æthiopiā nominauit libro
octauo.cap.xxxviii.
Ethiopia regio denoiatur ab æthio
pe vulcani filio lib.xii.cap.xxxix.
Ethiopum quidā populi execrātur
orientem ſolem lib.v.cap.octauo.
Ethiopes libro primo in proœmio.
Ethon ſolis equus libro.iiii.cap.iii.
Etholi habuerunt prima meretricia
græcorū libro.vii.capi.xx.
Etholus martis filius primo iaculū
adinuenit: & ab eo denoiaẗ etolia
cui ipſe præerat lib.ix.cap.xxxix
Etholia ab etholo martis filio deno
minata eſt libro.ix.cap.xxxix.
Etra filia picthei regis Thraciæ v-
xor egei.regis athenarū mater the
ſei libro.x.cap.xlviii.
Etra filia oceani lib.vii.cap.quarto.
e Van bacchi nomē libro quito
capitulo.xxv.
Eudorus filius mercurii filii
maii ex polimia filia philantis cum
achille troiam adiit libro duodeci
mo cap.lxii.
Eudora filia atlantis & etræ ſtellifi-
catur libro.iiii.cap.xxxiii.
Euiolus filius atrei nil aliud libro
duodecimo.cap.vi.
Eumenides furiæ ſunt inferni libro
tertio cap.ſexto.
Euneus filius Iaſonis & hypſiphilis
libro quinto.cap.xxix.ſed plenius
libro.xiii.capi.xxvii.
Euphroſine nomē vnius gratiæ lib.
quinto.cap.xxxv.
Eryphile filia thalacnis & vxor am
phiari vatis maritū occidēs occidi
tur ab alcmeone filio libro.ii.capi.
xxxiii.ſed libr.v.cap.v.fit vxor am
phiarai.ſed pleniſſime ponunẗ oia
lib.xiii.cap.xliiii.&.xlv.
Euridices alia a ſupiori filia clime-
nii neſtori marito pepit & maſcu-
los & vnam fœmellam libro decio.
cap.xxxvi.
Euridices alia a ſuperioribus vxor
orphei amatur ab ariſteo & morſu
ſerpentis occiditur lib.quinto.cap.
xii.valde plene.
Eurimone oceani filia fluctatio in-
terpretatur lib.vii.cap.ii.
Eurimedon filius fauni fauit etheo
cli lib.viii.cap.xv.&.xvi.
Eurimone filia apollinis ſecundi
vxor talaonis mater adraſti regis
argiuorum: & eryphiles vxor am
phiarai libro.ii.capit.xxxix.&.xli.
& lib.v.cap.v.
Europa filia agenoris regis thyriæ a
ioue rapitur lib.ii.cap.lxii.ſed aſte
rio regi cretæ nupſit libr.xi.c.xxvi.
& libr.ii.capi.lxii.alias non aſterio
ſed regi ſanto nupſit.
Europa tertia pars orbis ab europa
filia agenoris denominatur libro
ſecundo.cap.lxii.
Eurilochus vlyſſis ſocius fecit picli-
tari oēs eius ſocios libr.iiii.cap.vi.
Euridia nutrix vlyſſis libr.xi.ca.xl.
Euripus ſinus tempeſtuoſus in ma-
ri libro.iiii.cap.xxx.
Euripides poeta amicus archelai re
gis macedonum lib.xiiii.cap.xi.
Eurithus vnus ex cētauris Ixiōis fili
us volēs deianirā vxorem herculis
i vxorē ſuperaẗ ab hercule: alias ra
piens vxorem perithoi occiditur a
theſeo lib.ix.cap.xxix.
Eurithus rex ætholiæ occiditur ab
hercule ſibi denegans promiſſam
Iolen libro.xiii.cap.i.
Eurus ventus orientalis libr.iiii.ca.
liiii.Idem pluuioſus nubes aggre
gat libro quarto.ca.lv.
Euroauſter ventus meridionalis li-
bro.iiii.cap.liiii.Idē frigidus & ſic
cus.ſed per accidēs venit ad nos ca
lidus & humidus libr.iiii.cap.lvi.
Eurocircius ventus libr.iiii.ca.liiii.
Euadne martis filia & vxor capanei
ſe viuā iecit i ignē libr.ix.ca.xxxvi.
Euāder rex archadiæ filius mercu-
rii nepotis atlātis ex nicoſtrata ice
rillum fortiſſimū hoiem occidit di
ctus ē hercules.patrē occidit: qua-
re i Italiā veniēs i monte palatino
fundauit oppidū vbi herculem ho
norauit.æneā iuuit cōtra turnū li.
xii.ca.lxv.& q̄dā ponūtur li.v.ca.l.
Euryale phorci filia & ſoror medu-
ſæ libro.x.capitu.x.vbi ſunt plene.

omnia poetica.
Euriſteus ſteleni filius Iperabat herculi ad labores: pro quo vide plene libr.xii.cap.xxxiiii.
Euripilus filius thelephi nepos herculis ſu ſcepta viea aurea fauit primo. ſed a Neoptolimo occiditur libro.xiii.cap.xvi.
Euterpe vna muſarum libr.xi.ca.ii.
FAbius dux Romuli cultro paſtorali remū occidit trāſeuntem vallum libro.ix.cap.xl.
Fabula vnde dicatur: quid ſit q̄druplex ſpecies fabularū. Grādis vtilitas fabularū. & ꝙ ſi reprehendatur fabula rep̄hēdenſ oēs ꝓphetæ: xp̄s & ſpūſſanctus & quaſi tota ſcriptura ſacra lib.xiiii.cap.nono
Fabulæ continent altiorē ſenſum q̄ ſit cortex verboꝝ libr.xiiii.cap.x.
Fabulæ æſopi fuerunt cū ꝓfundiſſimæ ſciētiæ roberti regis ſiciliæ & hieruſalē cum primo penitus eſſet idocilis lib.xiiii.cap.x.
Faliſcos aleſus agamemnonis filius condidit libro.xii.cap.xix.
Fama filia terræ ſine patre genita libro.i.cap.x.
Fama herebi & noctis filia libro primo.cap.xxv.
Fatua quæ & fauna dicta eſt ſoror & vxor pyci pro dea honorata eſt libro octauo.cap.xi.& lib.i.cap.viii.
Fatua ponitur ꝓ terra & maia matre mercurii libro quarto.cap.xxxv.
Fatuculus deus picus fuit rex auſoniæ libro octauo.cap.xi.
Fata q̄ diſponūt hūana facta li.i.c.v.
Fatum libro.i.cap.v.&.xxxii.
Faunus fili.pici regis auſoniæ deificaſ lib.viii.c.xi.ſed.c.xii.fuit maritus & frater ſentaſimæ & vates.
Fauna fauni ſoror virgis occidiſ ga vinū bibit li.viii.ca.xi.ſed.c.xii.vocaſ fatua: deificaſ: & ponunſ multa bona.ſed lib.i.c.viii.fauna ꝓ terra poniſ.& li.iiii.c.xxxv.poniſ ꝓ terra & maia matre mercurii.
Faunos filios fauni vel ſaturni deos nemorum lib.octauo.cap.xiii.
Fauonius ventus occidentalis libro quarto.capi.liiii.ſed cap.lxi.poniſ eius ethimologia.
Fauſtulus paſtor regis romulum nutriuit & remū lib.ſexto.ca.lxix.ſed plenius libr.nono.cap.xl.&.xli.
f Ebris mittitur I mundum propter alatam ſtatuam luteā a ꝓmetheo li.quarto.ca.xliiii.
Februus pluto ē lib.octauo.cap.vi.
Februa iuno dicitur libr.nono.ca.i.
Februo ideſt purgo lib.nono.capi.i.
Feſulæ ciuitas tuſciæ ab athlāte poſſeſſa libro quarto.cap.xxxi.
f Iliæ danai fratricidæ conentur implere vrnas ſine fundis libro ſecundo.cap.xxiii.
Filiæ prɇti regis argiuoꝝ vertūtur ĩ inſaniam lib.xiii.cap.lvii.
Filiorū & filiarum nomina nyobis & amphionis libro.v.cap.xxx.
Fiſtula primo formatur a pane libro primo.cap.quarto.
ph Legethō iferni fl.li.i.c.xiiii. ſed plenius lib.tertio.c.xvi.
Phlegon flamma eſt lib.ix.cap.xxv.
Phlegeus thalaonis filius nil aliud libro ſecundo.cap.quarto.
Phlegra ager theſſaliæ vbi a Ioue deuicti ſunt gigātes lib.iiii.ca.lxviii.
Flores ſunt ſacra veneris magnæ libro tertio.cap.xxii.
Flora vxor zephiri āte nuptias dicta cloris lib.iiii.ca.lvi.& li.ix.c.iii.ſed li.iiii.ca.li.ponūſ oia plene vbi dſ ditiſſima meretrix quæ faciens hæredē romanū populū voluit ſingulis ānis celebrareſ eius natalis dies
Florales ludi celebrantur a meretricibus nudis lib.quarto.cap.lxi.
Floralia ſacra libro quarto.cap.lxi.
Flumina oia ſūt filii terræ li.vi.c.xix
Flumina iferni libro.i.cap.xiiii.
Fluonia Iuno dicitur lib.nono.ca.i.
f Ortuna libro.i.cap.v.
f phoſphores veneris plāetɇ nomen lib.tertio.cap.xxii.
f Rāciſci petrarchɇ laus li.i.i ꝓęmio & li.xiiii.c.xix.& circa mediū.capit.poniſ de eo illa gloria q̄ poſſet poni de aliquo mortali. Idē in eodem.ca.docuit Robertū regē iam ſexagenariū in arte poetica.& libr.xv.c.vi.poniſ eius gloria i ſciētia & noia ſuorū librorū.& libro.xv.&.xiii.rogatur a Roberto vt ſibi intituleret africam.
Franciſci de barbatino laus & virtus libro.xv.cap.ſexto.
Franco filius hectoris tenuit extremā germaniā libr.ſexto.capi.xxiii.
Francorū reges habent originē a filio hectoris lib.ſexto.ca.xxiiii.
Fraus herebi & noctis filia libro primo.cap.xxi.
Fragor tempeſtuoſus ventus libro quarto capi.quinquageſimoquarto.
Phrixꝰ filius atlātis regis thebarū ex nephile vxore cum helle ſorore ſuper ariete aureo fugit odiū inonis nouercɇ li.xiii.ca.lxvi.valde plene ſed i.lxxii.c.additur ꝙ iuit ad colchos vbi arietē aureum marti ſacrauit vel ſupis: & aeɇtɇ regis colchorū ſit gener: a quo poſtea incautus occidiſ oia valde plene.ſed ſtricti ſunt poſita li.quarto.c.xi.&.xiii.
f Vcinus lacus eſt lib.iiii.c.xvi.
f Fulmen triſculum attribuitur Ioui libro.xi.cap.i.
Furiɇ ifernales ſunt filiɇ acherontis & noctis lib.tertio.c.vi.&.xxii.
GAlathea nerei filia ſpnēs poliphemum amauit aci libro.vii.cap.xvii.
Gallicinīū q̄nta pſnoctis lib.i.cap.ix.&.xxxiiii.
Galli ſacerdotes eunuchi mris deorum libro tertio.cap.ſecundo.
Gallicus ventus libr.iiii.cap.liiii.
Ganimedes troy regis troiɇ filius rapitur a tātalo rege phrygiɇ li.vi.c.iiii. Idē ſtellificaſ i ſigno aquarii li.vi.ca.iii. Idē lib.ix.c.li.fit pincerna Iouis depoſita hebe.& lib.xiii.ca.xvi.datur troo a Ioue aurea vinea pro raptu ganimedis.
Garamas rex garamātum pater garamantis & iarbɇ ſecūdum quoſdā lib.xi.cap.xi.
Garamas nympha filia garamantis regis garamātum Ioui iarbam regem peperit libro.xi.cap.xi.
Garamas filius apollinis ſecundi a quo garamātes & garama oppidū libro.v.cap.nono.
Garama oppidū ɇthiopiɇ a garamāte filio apollinis ſecundi nominaſ libro.v.cap.ix.
Garamantes populi ɇthiopiɇ a garamente filio ſecundi apollinis nominatur lib.v.cap.ix.& aliquid dicitur in primo proɇmio lib.i.
Gargaphia vallis vbi acteon laniaſ a ſuis canibus lib.v.ca.xiiii.
Garganus mons apuliɇ occupatur a diomede duce ɇtholorum ɇdificante Sipontū ciuitatē alias arpū libro nono.cap.xxii.
Gelanor rex argiuorū priuaſ regno & ſuccedit danaus lib.ii.cap.xxii.
Geminorū ſignū ſit ex caſtore & polluce libro.x.cap.ſeptimo.
Geminus ſocius eridāi genuā condidit libro ſeptimo.cap.xli.
Genua a geminio conditur & noiatur libro ſeptimo.cap.xli.
Genius deus q ſemper genitos tuetur q & quādoq; lar vocatur & lares libro.xii.cap.lxiiii.
Geon nilus ē ægypti fluuius libro ſeptimo.cap.xxxi.
Georgi agricultores dicuntur libro decimo.cap.x.
Gerion apud dantem dfraudē ſignū

ſicat lib.primo.cap.xxi. Idē li.xii. cap.i.occiditur ab hercule.

Geruaſius telliberienſis ſcripſit ocia imperatorum lib.ſecūdo.cap.xix.

g Iaros inſula delo adhęſit libro quarto.cap.xxi

Gigas maximus nup inuent⁹ eſt drepani libro quarto.ca.lxviii.

Gigātes filii titanis & terrę conanť deos celo pellere.ſed fulmināť lib.iiii.c.i.ſed.c.lxviii.dicti li.dicūť filii terrę nati de ſanguie tytanorū.hńc pedes āguieos.pepuliſſe deos vſq; in ęgyptū mutatis formis.& debellanť apud flegrā agrū theſſalię.oia valde plene.& libro.i.cap.xiiii.ponuntur i inferno.

g Laucus antedonis filius deus maris amať a cyrce: quā ꝓpter ſyllā ſpreuit lib.quarto.capitu.xiiii.ſed plenius lib.x.capit.nono.vbi ponunť oia poetica.

Glaucus filius minois regis cretenſis adiueniēs ſcutū regnauit apud italos lib.xi.cap.xxviii.

Glaucus filius ſiſyphi genuit bellerophontē lib.xiii.cap.lvi.lvii.

Glaucus hippolyti filius occiditur i bello troiano lib.xiii.cap.lxi.

Glauca ſaturni & opis filia lib.iiii.c.i.ſed lib.viii.c.v.periit paruula.

Glauces ſecundū quoſdam Iaſonis vxor per quam medęa pellitur libro.xiii.cap.xxvi.

Golias phyliſteus a dauid ſupatur funda libro quarto.cap.lxviii.

Gopherius rex aquitanorum ſuperatur a bruto lib.ſexto.cap.lvi.

Gorgones credunt qdam fuiſſe heſperidas lib.iiii.cap.xxx.ſed plene valde oia poetica lib.x.cap.x.

Gorgophones filius pſei ex andromeda vxore lib.xii.cap.xxvi.

Gorges filia alias filius oenei regis calidoniæ in bello thebano moritur libro nono.cap.xviii.

Gorgitiō priami fuit filius ex caſtimura occidiť lib.vi.cap.xxxvi.

g Ratiæ tres filiæ veneris primæ quæ magna dř lib.iii.cap.xxii.ſed noia & ꝓprietates earum libro.quinto.cap.xxxv.

Gratia filia noctis & herebi vel Iouis & autonoi vel liberi pr̄is & veneris libro.i.cap.xvi.

Gramen dicitur herba ſacra marti libro nono.cap.tertio.

Græcorum mos fuit cū reos damnarent exilio in Italiam mittere libr.tertio.cap.quinto.

Grineo nemori præerat Nopſus ad oraculū apollini libr.v.cap.vi.

H Annibalis vires debilitātur delitiis lib.iiii.ca.vi.

Hebe a Iunone ꝯcipitur comeſtis lactucis ſilueſtribus libro nono.capitulo primo & ſecundo. Eadem fit dea iuuentutis & pincerna Iouis.ſed priuať officio ſuccedente ganimede libr.ix.capitu.ſecūdo. Eadem maritatur herculi libro nono.capitulo ſecundo.& libro.xiii.ca.i.

Hecuba filia Cyſſei regis thraciæ fuit vxor priami lib.vi.capi.xiii.& in.i.procemio libro primo vertitur in canem.

Hector priami & hercubæ fuit fili⁹ libro ſexto.capitu.xxiii.valde plene.ſed libro.xii.capitu.xlvii.& ca.li.circa muros troianos cū balteo aiacis trahitur.& libro.xii.capitu.lii.occidit patroclū.

Hecate luna eſt libro quarto.capitulo.xvi.

Hecate oceani filia ſoli peperit oetā & cyrcen libro ſeptimo.capitulo tertio.

Helēus priami & hecubæ filius vates inſignis vide plene libro ſexto capitulo.xxv.

Helēus pater æoli regis ventorum libro.xiii.cap.xx.

Helena fuit ledæ & tyndari alias Iouis filia libro quito.capitu.xxxix.ipſa rapitur a theſeo libro nono.capitulo.xxxiii.& li.x.ca.xlix.& lib.xi.capitu.viii.ſed libr.vi.capitulo xxi.rapitur a peride expugnata ciuitate ſua.ſed aliter ſcribitur libro xii.capitu.xii.vbi omnia ſunt plene ſcripta:& valde plene libro.xi.cap.ſeptimo.& cap.octauo.

Helenum oppidum in inſula citherea ſub quo helena rapitur a paride libro.xiii.cap.duodecimo.

Helles filia athamātis regis thebanę cum phrixo fratre fugiēs ſup aureo vellere i mare mergitur libro.xiii.cap.lxvi.ſed plenius i eo.lib.lxvii.

Helleſpontus ab helle puella regia ibi ſubmerſa nomen accepit libro.xiii.cap.lxvii.valde plene:

Hellanes græci ſunt libro.x.cap.x.

Hercules & qcqd de eo diciť a poetis ſcribitur valde plene libro.xiii.cap.i.& ide in ſecūdo.capi.occidit filios ex megera ſuſceptos.

Hercules a Ioue gignitur ex alcmena i ſpecie amphitrionis lib.xii.c.xxviii.valde plene: cui⁹ natiuitas poniť eodē lib.ii.cap.xxxiiii.

Hercules occidit neſſum libr.ix.ca.xvii.ſed plenius cap.xxxi.eiuſdē lib.& libr.xiii.cap.primo.

Hercules pilat barbā cerbero quem traxit ad ſuperos lib.ix.ca.xxxiiii

Herculi oppreſſo ab albione & borgiōe datur a Ioue auxilium imber lapidum lib.x.cap.xii.

Hercules liberauit Heſionā quā dedit thelamoni libro ſexto.cap.vii.

Hercules Cacū ſuperat lib.xii.c.lxv ſed plenius i eodem libr.cap.lxxv.

Hercules primus primi Iouis filius cum apolline certauit de tripode: & eum ſuperauit lib.ii.ca.ix.

Hercules ſecūdi Iouis filius ex aſterie ſorore latōæ p deo a tyriis coliť lib.v.c.xlv.& naſciť li.iiii.ca.xxi.

Hercules nili filius phrigiis conſcripſit litteras.ante eum ſuperauit libro vii.cap.xxxii.ſed li.i.cap.xiiii tantum antheum ſuperat.

Hercules i generali lib.iiii.cap.xxx.

Hercules diuiſit calpem & abylam promontoria hiſpaniæ & itromiſit mare lib.ſeptimo.cap.xiii.

Herculis colūnæ ſūt abyla & calpes duo promontoria occidentialia libro.x.i procemio.

Hercules in Italia mutauit ſacra ſaturni libro octauo.cap.i.

Hercules ex pallantis euādri filia genuit Latinū regem laurētū lib.xii.cap.lxv.& libro.viii.cap.xvii.

Herculis nomine inſignitus ē euander rex Archadiæ ob probitatem eius lib.xii.cap.lxv.

Herculis noie iſignitus eſt dionyſi⁹ ob ꝓbitatē ſuā libro.i.cap.xiii.

Herebus filius demogorgōis & terræ pater parcarum lib.i.capi.qnto.

Hermo phrodit⁹ mercurii tertii & veneris eius ſororis fili⁹ a ſalmace nympha dilectus cum ea fit vnum corpus lib.tertio.cap.xxi.licet ca.xx.aliquid dictum ſit.

Hermes vel hermias ꝓpriū nomen tertii mercurii lib.tertio.cap.xx.

Hermes trimegiſtus mirabilis ſciētiæ lib.iii.ca.xx.& aliqd dř libro.v ca.xxi. Idē vt patet ca.xxxiiii.li.vii dictus eſt mercurius nili filius.

Heraclea vrbs circa euxinum libro nono.cap.xxxiii.

Hermionę filia martis & veneris vxor Cadmi infœlix monile ſuſcepit a vulcano & vertitur in ſerpentem lib.nono.cap.xxxvii.& valde plene lib.ii.cap.lxiii.licet aliquid dicatur lib.ii.cap.xxxix.

Hermiōę menelai filia ex helena rapitur a pyrrho libro.xii.capi.xiii.valde plene.ſed plenius capi.xx.& cap.li.dicti libri.

Heſperus plãetæ nomẽ li.iii.c.xxii.
Heſperus filius aſiæ & iapeti imperauit æthiopibus mauritãis libro quarto.cap.xxix.
Heſperus filius cephali & auræ ſolũ nomen reliquit libro.xiii.cap.lxv.
Heſperie morſu ſerpentis occidiſ libro ſexto.cap.xxxi.
Heſperia regio omnis occidua libro quarto.cap.xxix.
Heſperides filiæ heſpi viridariũ habuerũt cum arboribus aureis lib. quarto.cap.xxx.& libro.xiii.cap.i.
Heſionæ filia regis laomedõtis liberaſ ab hercule & daſ thelamõi lib. vi.ca.vii.& li.xii.ca.xl.& li.xii.c.i.
h Ias filius athlãtis & ethræ a leæna occiditur libro quarto capitulo.xxxii.
Hiades ſeptem filiæ atlantis vel hiadis & ethræ ſtellificantur in fronte tauri libro quarto.cap.xxxiii.
Hiacchus bacchi nomẽ lib.v.capi.v.
Hymenęus veneris & bacchi filius deus nuptiarũ libro qnto.ca.xxvi.
Hymnides deæ pratorum & florum libro ſeptimo.cap.xiiii.
Hipothous naturalis priami filius libro ſexto.cap.xli.
Hiperuius martis filius primo occidit animal libro.ix.cap.xxxviii.
Hieronymi doctoris laudes li.quarto.cap.xviii.
Hircus imolabaſ baccho li.v.c.xxv.
Hircani in primo procemio libro.i.
Hireus ruſticus Iouẽ neptunnum & Mercuriũ ſuſcepit hoſpitio a quibus honoratis filium orionem meruit libro.xi.cap.xix.
h Omerus paup & cæcus orbẽ circuẽs: i littore archadiæ cõpoſuit ſua opa libro xiiii.ca.xviii.hic fuit pauperrimus li.xiiii capi.quarto.Eundẽ mortuum plures ciuitates gloriabantur ſuũ fuiſſe libro.xiiii.cap.xix.vbi ponũtur ſummæ laudes eius.
Hominũ quædã propria li.iii.ca.ii.
Honor filius victoriæ libro tertio. cap.x.&.xi.
Honoris templum erat romæ iunctum cũ tẽplo virtutis lib.iii.c.xi.
Horeſtes agamẽnonis fi.ex clitennestra occidit pyrrhũ achillis filiũ li. ſexto.cap.xv.& li.xii.cap.xiii.ſed de eo ponuntur oĩa pleniſſime lib. xii.cap.xx.&.l.
Horeſtes horeſtis filius & hermionæ horeſtiam regionem & horeſtides populos a ſuo nomie appellauit libro.xii.cap.xxiii
Horeſtia regio ab horeſto horeſtis filio noiatur libro.xii.cap.xxiii.
Horeſtides populi: ab horeſte horeſtis filio nominãſ li.xii.cap.xxiii.
Horus ſol diciſ apud ægyptios lib. quarto.cap.quarto.
Horæ dicuntur filiæ ſolis & cronis libro quarto.cap.quarto.
IAlmenus fili⁹ martis ex aſtochia venit ad troiã cũ xxx.nauibus lib.ix.ca.x. Iãus benigne ſuſcepit ſaturnũ lib.octauo.cap.i.
Iapetus tytanis & terræ filius potẽtiſſimus apud theſſalos libro quarto.cap.xxviii.
Iapetia ſoror phaetontis conuertiſ in arborem libro.vii.cap.xliii.
Iarbas rex getulorũ filius iouis tertii & garamantis dydonem optauit coniugẽ libr.xi.capi.xi. Idem occupauit carthaginẽ lib.ii.ca.lxi.
Iphigenia agamẽ nonis filia li.xii. capitu.xvi.
Iaſon Aeſonis filius a pelia patruo mittitur ꝓ aureo vellere li.quarto cap.xii.ſed plenius lib.x.ca.xxxii. & pleniſſime libr.xiii.cap.xxvi.
Iaſius ex cerere plutonem genuit: & fulminatur li.viii.ca.iiii.
Iaſius frater dardani fuit fili⁹ regis corithi & electræ libro quarto.ca. xxxiiii.& lib.ſexto ca.i.ſed occiditur a dardano lib.ſexto.cap.i.
Iaſius abantis filius nil aliud libro ſecundo.cap.xxxiiii.
Ignigena bacchi nomẽ lib.v.c.xxv.
Ignis duplex.ſ.elemẽtũ & elemẽtat⁹ li.xii.c.lxix.vbi ſũt valde pulchra.
i Lia numitoris filia ſacerdos veſtæ marti peperit Remũ & Romulũ.ſed viua infoditur libro.vi.cap.lxix.& capit.lxxii.ſed plenius lib.nono.cap.xl.
Ilion ciuitas priami lib.vi.c.xiii.plene ẽt ponitur lib.xi.ca.octauo.
i Mbriciator ſol dicitur libro. quarto.cap.tertio.
Indi notabiles nigredine in procemio.i.primi libri.
Inclepes mons ſemper niuoſus in.i. ꝓœmio primi libri.
Intempeſtũ quædã pars noctis libro primo.ca.ix.& cap.xxxiiii.
Infernus & vbi ſit libro.i.cap.xiiii.
Inuidentia herebi & noctis filia lib. primo.cap.xviii.
Inuidia differt ab inuidentia libro primo.cap.octauo.
Inarime mons ſuperpoſitus fulminato typhoeo libro quarto.c.xxii.
i Ob vir ſanctus li.iiii.ca.xlv. Idem ſcripſit librum ſuum heroico carmine libro.xiiii.capitulo.xvi.
Ioethaon filius laomedontis libro ſexto cap.ſeptimo.
Iolaus filius ariſtei i ſardinia dominium tenuit libro qnto.cap.xvi.
Ioſeph ſomnium libr.i.cap.xxxi.
Iſcla inſula vicina bais.
Icelon miniſter ſomnii libro primo, cap.xxxi.
Iterduca iuno dicitur lib.ix.cap.i.
i Vbal inuenit muſicam libro primo.cap.quarto.
Iulius aſcanius æneæ filius libro ſexto.cap.xliii.
Iulius Cæſar naſcitur ex familia iulia libro ſexto.cap.liii.&.liiii.
Iulia familia naſciſ a iulio ſiluio lib. ſexto.ca.lxxii.
Iulius proculus ex ſtirpe æneæ lib. nono.cap.xli.
Iudices laudãtur: & reprehenduntur lib.xiiii.cap.quarto.
Iuno regia deorum ſaturni & opis filia iouis ſoror & coniunx & oĩa poetica libro nono.cap.i.
Iuno eodẽ partu naſciſ cum ioue libro ſecũdo.cap.i.& li.iiii.cap.i.
Iuno adiit domũ ſõnii li.xi.c.xviii.
Iunoni laciniæ templum cõſtruxit hercules lib.xiii.cap.i.
Iuno vulneraſ ab hercule li.xiiii.c.i
Iuno mouit furias i athamantem & inonem libro.xiiii.cap.lxvi.
Iuno fuit thebanis infeſta libro tredecimo.cap.lxvi.
Iuno ventos mouit contra iouem quare clauduntur i cauernis ſub imperioli æoli lib.quarto.cap.liiii.
Iuno fugiẽs gigãtes mutatur i vaccã libro quarto.cap.lxviii.
Iuno maxime honoratur a ſamiis libro nono.i procemio.
Iuno oeſtrum imiſit ioni conuerſæ in vaccam libro ſeptimo.cap.xxii.
Iunonis mirabile templum in ſamo libro nono.i procemio.
Iuno alũna neptunni libro.x.capi.i.
Iuno.i.terra libro ſecundo.capit.iii. & libro quarto.cap.liiii.&.lxviii.
Iuno in forma beroę decepit ſemelẽ libro ſecundo.cap.lxiiii.
Iuno vult iouem regno priuare lib. quarto.cap.xviii.
Iuno interdicit latonæ omnẽ terrã & contra eam imiſit pithonem ſerpentem libro quarto.cap.xx.
Iuppiter primus filius ætheris & diei libro ſecundo.cap.i.idem libro ſecundo.cap.ii.diciſ lyſanias maxime virtutis idem lib.quarto ca. lxvi.lychaonem vertit in lupum. Sed lib.v.cap.i.diciſ ꝙ primus ſit

idem cum ioue ſecundo: & ponuntur plurima laudabilia facta ſua.
Iuppiter ſecundus cæli filius archás homo & athenienſiũ rex fuit libro primo, capi.ii. ſed lib.v.cap.i. dr̄ eē idē cũ ioue primo & ponunł plurima laudabilia facta eius.
Iuppiter tertius homo cretenſis ſaturni & opis filius eodē partu naſcił cum iunone habitauit i mōte olympo: ꝓhibuit gentes comedere humanas carnes: honorifice ſepelitur i aulatia oppido cretēſi: & colebatur ꝓ ſummo deo: & multa alia attributa ioui. lib.xi.ca.i. idē libro.xiii.cap.i. i forma amphitriõis concubuit cum alcmena & genuit herculem. Ponunł & quædā alia lib.ii.cap.ii. ſed lib.octauo, ca.i. amputat ſaturno teſticulos/quem regno priuat & apud iferos ligat. Et lib.x.cap.primo priuat ſaturnũ regno & lib.tertio.ca.xxiii. amputat ſibi teſticulos. idē libro quarto.ca.lxviii. cũ Saturno bellum gerit qđ gygāteum dr̄: & pugnał apud phlegram. idē ponitur lib.octauo.cap.primo. valde plene. & lib.xi.cap.i. idem fugiens gygantes muratur i aquilam: & fugiens thipho cũ mutatur in arietem libro quarto.cap.lxviii. idē liberat ſaturnũ cũ vxore captum a tytano libro tertio.cap.quarto. Idē pugnat cõtra tytanos lib.quarto.cap.i. & lib.xi.cap.i. idē partił regna cũ fratribus lib.octauo.cap.vi. & lib.xi.cap.i. idē tenuit iunonē vinctā cathenis aureia lib.ix.cap.i. idē apud cretenſes colitur ꝓ ſummo deo libr.vii.ca.i. & libro xi.cap.i. Idem i paueo monte prio aram ſtatuir libro tertio.cap.i.
Iuppiter olympus q perides athenienſium priceps fuit lib.ii.ca.ii.
Iuppiter liceus libro primo.cap.
Iuppiter maximus optimus dicił a romanis libro ſecũdo.cap.ii.
Iuppiter idiges æneas dr̄ li.vi.ca.lii
Iuppiter in generali in ſecundo procemio libri primi.
Iuppiter cõcubuit cum ſemele qua fulminata eductus eſt bacchus libro ſecundo.cap.lxiiii.
Iuppiter tenet ſub pedibus eonas ſolis filias libro quarto.cap.qnto.
Iuppiter ſtuprauit antiopam libro quarto cap.ſeptimo.
Iuppiter dat minoi formoſiſſimum taurum vt eum imolet ex quo paſiphae pepit minotaurũ libro quarto.cap.decimo.
Iuppiter aeetam patrem medeæ regno expulit lib.quarto.cap.xi.
Iuppiter briareum detruſit ad inferos lib.quarto.cap.xviii.
Iuppiter ex latõa genuit apolliuē & dyanam libro quarto.cap.xx.
Iuppirer verſus i aglā concubuit cũ aſterie ſorore latõæ li.iiii.ca.xxi.
Iuppiter fulminauit thyphœum libro quarto.cap.xxii.
Iuppiter nutritur a plyadibus libro quarto.cap.xxxiiii.
Iuppiter aer ē libro quarto.cap.liiii
Iuppiter ponitur quādoqꝫ iāium ꝓ elemento ignis. quandoqꝫ ꝓ igne & aere libro nono.cap.primo. & libro.xii.cap.lxix.
Iuppiter qui tantalus dicebatur rapuit ganymedem li.vi.cap.ii.
Iuppiter abſtinuit a concubitu thetidis propter reſponſum ꝓthei libro.vii.ca.xvj. & lib.xii.ca.xlix.
Iuppiter in ſpecie cigni cũ leda concubuit libro.v.cap.xxxix. vbi ſatis plene. plene etiam lib.x.ca.vii.
Iuppiter in ſpecie amphitrionis genuit herculem ex alcmena lib.xii.cap.xxviii.
Iuppiter larem vel laram vel larundam priuauit lingua libro duodecimo.cap.lxiiii.
Iuppiter amauit iuturnam libr.xii.cap.xliiii.
Iuturna dauni filia ſtuprata a ioue fit nympha numici fluuii & turno fratri fauit aduerſus æneam. alias viciatur a latino rege & ſubmergitur i numico libro duodecimo capitulo.xl. eadem amatur a ioue libro.xii.cap.xliiii.
Iuuenalis poeta fuit de aquino lib.xiiii.capi.xv. & decimonono.
LAbor herebi & noctis filius lib.i.ca.xvii.
Labdacius iunior filius agenoris miſit laium filium ſuum thebas: alias ipſe filius phœnicis venit thebas lib.ſecũdo ca.lxviii. & lxix. & lxx.
Labyrinthus carcer fabricał i creta a dedalo libro quarto.cap.x.
Labyrinthi fuerunt quattuor libro octauo.in procemio.
Labicus qui prius glaucus dicebał filius minois regnauit apud italos a quo & ipſi labici dicti ſunt libro vndecimo.cap.xxviii.
Labici itali dicunł a labico filio mynois libro.xi.cap.xxviii.
Lacinius latro italiæ orā vaſtās occiditur ab hercule conſtruente templum iunoni laciniæ li.xiii.cap.i.
Lactãtius iſignis hõ ſcripſit ſup Statio in procemio lib.i.
Lacheſis vna parcarum libro primo capitulo.iiii.
Lacedæmon iouis ſecundi & taygetæ agenoris filiæ natus li.ii.ca.xlv ſed li.iiii.ca.xxxviii. atlas pater & pleon mater tagytæ dicił. idē condidit lacedæmoniā ciuitatem lib.qnto.cap.xxxv.
Lacedæmonia ciuitas condił a lacedæmone lib.v.ca.xxxv.
Laocoon regis priami filius phœbi ſacerdos equum ligneum græcorum haſta ꝑcuſſit li.vi.ca.xlii.
Lactea vel combuſta via in cælo libro ſeptimo.cap.xli.
Lacus fucinus libro.quarto.cap.xv.
Ladon fluuius libro.i.cap.quarto.
Laertes pater vlyſſis libr.quarto.ca.xl. ſed li.xi.c.xxxvii. & xxxviii. dr̄ filius Acriſii.
Laius iunior ex filiis labdacii ex ſyria venit thebas libro ſecundo.ca.lxviii. & lxix. & lxx.
Lamius lidii filius nepos herculis libro tredecimo.cap.xix.
Lamech arcus & ſagittarum repertor libro ſecundo.cap.lxxvi.
Lamirus filius herculis ex Iole lib.tredecimo.cap.xviii.
Lamius vel latinus mons Ionius libro quarto.cap.xvi.
Lãpus laomedontis filius nil aliud libro ſexto.cap.ſeptimo.
Lampetie ſoror phaetõtis mutatur i arborem libro.vii.ca.xliii.
Langia fluuius libro quinto.c.xxix
Laodomia filia bellerophontis ex achimene cõiuge ioui tertio ſarpedonem peperit regem lyciæ libro tredecimo cap.lviii.
Laodomas filius Alcinoi regis nil aliud libro.x.cap.xxii.
Laodices priami filia nupſit licaõio filio anthenoris regis thraciæ lib.ſexto.cap.xvii.
Laodices filia agamēnonis ex clytēneſtra lib.xii.ca.xvii.
Lapytha filia apollinis: a qua lapithæ populi theſſaliæ dicunł libro quinto.ca.quarto.
Lapythæ populi theſſaliæ denominantur a lapitha filia apollinis lib.qnto.ca.iiii. hi lib.ix.cap.xxviii. rapuiſſēt vxorem perithio niſi theſeus defendiſſet.
Lares fuerunt duo filii mercurii nepotis atlantis ex lare vel lara vel larunda filia almonis ſic a noie matris dicti. alias lares & genii eorũdem deoꝝ ſunt noia Lares etiam ſunt dei priuatorũ i domibus vbi

ponitur conſuetudo calendarum ianuarii ſcruata in domibus circa ignem libro.xii.cap.lxiiii.
Lara vel lares vel larunda nympha filia almonis lingua priuatur a ioue & peperit duos filios mercurio quos patet a matre nominauit lares libro .xii.cap.lxiiii.
Latinus Rex laurentum filius vlyſſis ex circe libro quarto.capi.xiiii. & libro.xi.ca.xliii
Latinus rex laurentū fauni regis & maricæ nympha filius: alias nepos & herculis filius : alias vlyſſis & cyrcis: pr̄ lauiniæ plene lege lib. octauo.cap.xvii.& cap.xiii.occiditur. Idē vitiat iuturnā turni ſororem lib.xii.ca.lx. Idē li.xii.c.lxvii. dicitur filius herculis & pallētæ filiæ euandri.
Latinus herculis filius ſuſceptus ex fauni filia a qbuſdam aduenticius creditur lib.xiii.c.xiiii.
Latinus ſyluius æneæ ſyluii filius rex albæ li.vi.ca.lviii.
Latona cęi filia lib.iiii.capit.xix.ſed ca.xx.pepit Ioui appollinē & dyanam: fugatur a pythone ſerpente miſſo a iunōe & licios ruſticos mutauit in ranas.
Latium pars Italiæ dictum a latebra ſaturni libro octauo.ca.i.
Laurentalia feſta iſtituit Romulus libro nono.cap.xli.
Laurus mōſtrat vera ſomnia: & dedicať apollini li.ii.c.ix.& li.v.c.iii. ſed li.vii.ca.xxix.ip̄a dedicať apollini necfulminatur & ex ea coronātur poetæ.
Lauinia filia latini regis laurētum ꝓmiſſa vxor turno da ť æneæ lib.vi. ca.lii. Idē diciť lib.viii.cap.xviii.
Laomedō rex Troiæ & filius regis Ilionis deos deluſit. Sed ab herculevita & regno priuať lib. vi.c.v.& ca.xiii.ſed lib.vii.ca.xlviii.deluſit deos quare nobiles virgines obiiciuntur mōſtro.& lib.xi.cap.xl.ſepelitur ſuper porta Sçęa.
Lauſus numitoris filius ab amulio occidiť li.vi.ca.lxix.&.lxxi.ſed valde plene lib.ix.ca.xl.
LEarchum iſantē occidit athamas pater inſanus lib.ii.cap. lxvii.& lib.xiii.ca.lxvi.&.lxix.
Leda vxor tyndari lib.v.ca. xxxiiii. ſed valde plene li.xi.cap.vii.
Leontius Pilatus theſſalonicēſis pleniſſime deſcribitur libr.xv.cap.vi. licet aliqua ponantur libr.ii.cap.i.
Leo nemęus & leo theumeſius ſuperatur ab hercule lib.xiii.cap.i.
Leonum ꝓprietates lib.iii.ca.ii.
Leones trahūt currum matris deorum libro tertio.cap.ſecundo. ſed plene valde lib.x.cap.lvii.
Leſbon mitylenam Cice.habuit lib. quarto.cap.octauo.
Letū mors diciť libro.i.cap.xxxii.
Letheus fluuius inferni fili⁹ phlegetontis libro tertio.cap.xvii.
Leuchotoe filia orcami regis vitiata a phœbo viua ſepeliť a patre li. duodecimo.cap.xxxvii.
Leucothoen deam marinam dicūt quæ primo dicebatur Ino vxor athamantis libro ſecundo.ca.lxvii. & libro.xiii.ca.lxix.
Leuconothus ventus occidētalis libro quarto.cap.liiii.
Leucoſia nomen vnius ſyrenarum libro ſeptimo.cap.xx
LIbonotus ventus meridionalis libro quarto cap.liiii.
Libs ventus occidentalis lib. quarto.cap.liiii.
Libya regio africæ impletur ſerpentibus ex meduſeis guttis libro decimo.cap.xi.& lib.ſecundo.ca. xx. denominātur a nomine reginæ.
Libya filia epaphi & caſſiopæ buſiridis mater a ſe libyam partem africæ nominauit libro.ii.cap.xx.
Liber pater nutritur a pleyadibus libro quarto.cap.xxxiiii.ſed libr.ix. cap.xxv.ponūtur omnia poetica. & libro.ii.ca.octauo diciť Iouis filius & triūphaſſe de idis. & lib.xii. ca.xxv.occidiť a perſeo.
Liber primus primi Iouis filius frater & vir ꝓſerpinæ ex ea mercuriū genuit libro ſecundo.cap.xi.
Liceus libro primo cap.quarto.
Licus tyrānus thebis ab hercule occiditur libro ſecundo.cap.lxviii.& libro tertio.cap.primo.
Licus vel licius ſol diciť libro quarto.cap.tertio.
Licia regio eſt libro.iiii.cap.xx.
Licii populi cum rhodiis pugnant libro quarto.cap.xx.
Lichaon rex archadiæ filius tytanis & terræ ioui parans inſidias in lupum vertitur cum primo inueniſſet bellorū inducias libro quarto, capitulo.lxvi.
Lichaō filius priami ab achille ſubmergitur in ſcamandro fluuio libro ſexto.cap.xxx.
Lichaonius filius anthenoris regis thraciæ laodicem priami filiāvxorem habuit libro ſexto.cap.xvii.
Chione filia dedalionis mercurio & phœbo peperit.deide occiditur a dyana libro vndecimo. capitulo decimoſeptimo.
Lichaſte naturalis filia priami vxor polidamantis anthenoris filii lib. ſexto.capit.xviii.
Licaſte formoſiſſima meretrix ericē ex bute concepit lib.decimo.capi. quarto.
Licēnones a marte originē ducens tlipolemo nepote ſuo & filio herculis occiditur libro.xiii.cap.xi.
Lidus filius herculis & Iolæ lib.tredecimo.cap.xviii.
Ligus bacchi nomen libro.v.c.xxv.
Ligur fili⁹ eridani ducis libro ſeptimo.cap.xli.
Ligur vel ligus phaetōtis filius a ſe ligures populos nominauit libro ſeptimo.cap.xlii.
Ligures populi a ligure phaetontis filio nominantur libro.vii.ca.xlii.
Licurgus rex thraciæ dryantis filius oculis priuatur a ſuperis.& crura ſibi amputat credens icidere vites.alias in mare proiicitur lib. xi. ca.xxii.valde plene.
Ligia nomen vnius ſyrenarum lib. ſeptimo.cap.xx.
Lynceus filius ęgiſti ſolus ex.l.fratribus pietate hypermeſtræ vxoris euaſit lib.ii.ca.xxii.ſed.capi.xxviii. vocatur linus & pulſo danao apđ argos regnauit.
Linceus rex thebarum occiditur ab amphione libro quinto.cap.xix. & libro quarto.capit. ſeptimo. ſed plenius libro.x. cap.xxviii.
Lyncus rex thraciæ voluit triptolemū miniſtrū cereris occidere: ſed mutatur in lyncem libro octauo. cap.quarto valde plene.
Lynces trahunt currum bacchi libr. quinto.cap.xxv.
Linus apollinis ſecundi filius & pſamatæ crotopi regis filiæ deuoratur a canibus li.v.ca..vii.
Linus filius aegiſti ſolus ex.l.fratribus pietate hypermeſtrę vxoris euaſit:& pulſo danao patruo apđ argos regnauit libro.ii.cap.xxviii Sed ca.xxii.vocauerat eū lynceū.
Linus alius a ſuperiori filius apollinis in muſica vir mirabilis libro quito.capitulo ſeptimo.ſed libro. xiiii.ca.octauo dicitur vnus ex tribus inuentoribus poeſis.
Lippara inſula officina vulcani libro decimo.capitulo.xvi.& libro duodecimo cap.lxix.
Litriope nympha cephiſo falſo peperit narciſſum libro ſeptimo capitulo quinquageſimo nono.

Liſmaias apud archades homo æſtimatiõis permaxime lychaonem regno priuans vocatus ẽ Iuppiter lib.iiii.ca.lxvi.& lib.ii.ca.ii.
Leſtrigones populi ad quos naufragus deuenit vlyſſes lib.xi.c.lx.
Liſidice filia pelopis ex hippodamia pepit alcmenã matrẽ herculis lib.xii.ca.iiii.
Lis eſt idem quod litigiũ li.i.ca.iii.
Litigium filius demogorgonis & chaos a patre in cælum iacitur lib. i.ca.tertio.ſed lib. quarto.ca. liiii
Litigium dolẽs a Ioue de cælo pulſum contra iouem ventos armauit:quare iuppiter eis præfecit æolum & clauſit in cauernis.
l Ocri populi itali ex voto virgines filias ad quæſtum meretricium poſuere.li.xi. cap.quarto.
Loquendi principium vbi ſunt aliqua valde pulchra lib.xii.ca.lxix.
Loſias ſol eſt lib.iiii.cap.iii.
Lothophagi populi ad quos naufragus peruenit vlyſſes lib.xi.cap.xl.
l lucani habẽt fluuiũ acherõtem lib.tertio.cap.v.
Lucifer ſtellæ nomẽ lib. tertio ca.xxii.idem lucifer tertii iouis filius & auroræ ex trachinna nympha ceym & dædalionẽ genuit lib. xi.cap.xv.
Lucina luna eſt.lib.quarto.cap.xvi. & lib.ix.cap.i.
Lucius tarqnus ſupernus ſeruilium tarqnum romæ regnantẽ occidit lib.xii.ca.lxxviii.valde plene.
Luna hyperionis filia & ſoror ſolis: cũ que ſibi attribuuntur ꝓprietatũ iſignibus lib.q̃rto.capi.xvi.et fugiens gigantes libro quarto. lxviii. mutatur in felem.& declaratio lunæ nominis libro quinto ca.tertio & eius equi ponunt̃.li.iiii.ca.xvi.
Lupanaria primo apd etholos i græcia iuenta ſunt lib.vii.ca.xx.& lib. ix.cap.xl.dicuntur a lupa.
Lupus ẽ aial martis lib.ix.cap.iii
MAcies mittit̃ i mundũ ꝓpter ꝓmetheũ: qui aiauit ſtatuã luteã li.iiii.c.xliiii.
Machaõ filius æſculapii iſignis medicus.li.v.c.xx.
Marcomannus priami filius conſedit in parte turingiæ l.vi.ca.xxiii.
Machareus filius æoli regis ventorum fugiens iram patris quia grauidauerat canacẽ ſororẽ factus eſt ſacerdos apollinis delphici lib.xiii. cap.xxi& lib.xii.cap.xx.& lii.fecit pyrrhum fraudulẽter interfici ab horeſte.
Macrobius dicit ſolem oĩum rerum cauſam eſſe lib.i.in.i.pœmio.
Magi ex ſabæis venerunt in ſyriã li. tertio in procemio.
Maia filia Athlantis Archadis Ioui mercurium peperit:ſola ex pellicibus a Iunone diligitur deificatur. & per maiã itelligebant terram cui ſus prægnans mactabatur lib. q̃r. to cap.xxxv.ſed lib.xii.cap.lxix dr̃ vxor vulcani:quod etiam ponitur in prædicto.cap.xxxv.
Maieſtas filia honoris & reuerentiæ. lib.tertio.cap.xi.&.xii.
Maieſta vel maieſtas vxor vulcani ſecundũ quoſdã lib.xii.c.lxix.
Mane prima ps diei lib.i.ca.xxxiiii.
Manthon filius byãtis amithaonis ex pyrrho vxore lib.xiii.ca.xxxix.
Mãtho filia thyreſiæ vatis fugit victores thebarũ lib.v cap.vi.ſed lib. vii.cap li.mantuam ciuitatem conſtruxit.& lib. xii.cap. ii.iubens thebanis ſacrificare latonæ reprætenditur a niobe regina.
Mãtua ciuitas cõditur a manthone filia vatis thyreſiæ lib.vii.cap.v.
Mars Iouis & Iunonis filius vel Iunonis tantum & c. Deus belli libr. ix.cap.tertio vbi plene ſunt poſita oĩa poetica licet aliqua dicta fuerit cap.i.Sed lib.tertio.cap.xxii.ponitur domus eius inter cæleſtia:& li. x.c.xlvii.carcerat̃ ab otho & ephyalte:liberatur tamẽ a mercurio iubente Iunone:& lib.ix.cap.quarto ponitur virtus eius ſuper natiuitatem modo ſit in domo veneris.
Marſis ponitur in tutela bacchi& certamen ipſius cum apolline lib. v.cap.xxv.
Marſi ſunt populi in Italia lib.quarto cap.xii.
Marica dea littoris:& quandoq; intelligitur venus lib.viii.c.xvii.
Marmorea ſtatua alias eburnea vertitur in verã fœminã lib.ii.c.xlix.
Mare mediterraneum irrigãs terra fluit iter calpem & abilam lib.x. in procemio.
Mare rubrum dicitur erithreum ab erithreo rege lib.xii.cap xxxviii.
are erithreum rubrum dicebatur antiquitus.lib.xii.cap.xxxviii.
Maris ſumma laus lib.x.cap.xvi.
Mariandiana ciuitas.lib ii.ca.lv.
Mater magna terra ẽ lib.primo.capi octauo.
Matrona iuno dicitur libro nono. cap.i.& lib.xiii.cap.v.
Mater deorum amauit athym decorum puerum libro tertio capitulo ſecundo.
Et in eodem.cap.habet ſceptrum: veſtes ramis & herbis ornatas.Sacerdotes eunuchos pulſantes tympans Sedes vacuas circum armati eam ambiunt turrium corronam Et eius quadriga trahitur a leonibus libro tertio capitulo ſecundo.
Meanderfluuius ſcribitur plene li. vii.cap.lx.
Medęa filia Aeetæ regis colchorum ex ipſa cõiuge iaſonem liberauit abſirthum fratrẽ laniauit. Aeſonẽ decrepitum fecit iuueneſcere.peliam laniari a filiabus:& abdicata a iaſone creuſam cum tota regia cõbuſſit occidit proprios filios Aegeo regi athenarum medum peperit Tandem cum iaſone ad colchos reuerſa eſt:& patrem regno priuatũ in regno reſtituit iaſonis viribus & apud Romanos pro dea colitur lib.q̃rto.capi.xii.multa etiam ponuntur lib.xiii.cap.xxvi.ſed.xi.ca lib.q̃rti dicit̃ ꝙ iaſon qui eum regno priuauerat iam ſenem in regno reſtituit.
Medæa fecit Aeſonẽ iuueneſcere libro quarto.cap.xii.& libro dicimo tertio.cap.xxv.
Medæa fe it peliam a filiabus occidi lib.q̃rto.cap.xii.ſed.plenius lib x.cap.xxxii.&.xxxiii.
Medæa creuſam creõtem:& totam regiam combuſſit lib.xiii. ca. lxiii. ſed plenius lib.q̃rto.cap.xii.
Medæa ab ægeo rege fugit lib.q̃rto. cap:xii.& lib.x.cap.liiii.
Medæa reuerſa in gratiam iaſonis pulſi a theſſalia rediit ad colchos lib.x.cap.liiii.
Medæa patri regnum reſtituit:& tot bona egit ꝙ deificata eſt lib.quarto.cap.xii.& lib.xiii.cap.xxvi.
Medus fuit medęæ & ægei regis filius lib.quarto.cap.xii.& lib.x.ca. xlviii.ſed cap.liiii.a ſe vel a matre mediam dixit.
Meduſa phorci filia cum ſororibus & proprietatibus valde plene libr. decimo.cap.decimo.eadem cum neptuno concubuit in templo mineruæ: quare capilli eius facti ſũt anguinei: Perſeus ſibi caput amputat naſcitur pegaſus:et libya impletur ſerpentibus ex guttis cadentibus libro decimo.cap.vndecimo
Eadem regina ditiſſima ſuperatur a perſeo libro quarto, capitulo triſgeſimo primo.

Medicaſtis naturalis filia priãi nu-pſit polipo lib.vi.cap.xix.
Mediciua latuit qngentis ãnis lib.v cap.xx.
Medicinã inouauit Hipprocrates. lib.v.cap.xx.
Megalis phrigiꝰ docuit ſabinos diſci plinã augurãdi li.xii.cap.lxxv.
Megera furia ifernalis Acherõtis & noctis filia lib.tertio.ca. octauo.
Megara vxor herculis mactatur ab eo lib.xii.ca.ii.
Megareus filius oncheſti nil aliud li bro.x.cap.lvi.
Megapẽthis filius menelai ex capti ua lydia lib.xii.cap.xiiii.
Mez entius rex agillinæ occidit lib vi.cap.lii.&.liii.
Melampus amithaonis filius preti filias putantes ſe vaccas liberat q̃: re fit gener regis lib.ii.capi.xxx.& lib.xiii.cap.xxvi.
Melãpus vates lib.x.c.xliiii.
Melãpus mariꝰ lauiniæ poſt æneã genuit larinũ ſiluiũ lib.xiii.c.xviii
Melampus filius atrei nil aliud li-bro.xi.cap.vi.
Melicertã ſubmerſit Ino mater lib. ſecundo.capitu.lxvii.& libro.xiii. cap.lxvi.
Melanconia triſtitiæ mater lib. ter-tio.cap.q̃rtodecimo.
Melantho pthei filia vitiatur a ne-ptunno lib.vii.cap.ix.
Mel on nilus eſt ægypti fluuius lib. ſeptimo.cap.xxx.
Meleager primus Iouis archadis fi lius armis calidoniã occupauit li: ix.cap.xi.
Meleager oenei regis calidoniæ fili us & altheæ: qui atãte virgini a ſe dilectę dedit caput apri: occidit duos aduunculos libro.ix.capitu. xiiii. ſed plenius. capi. ix. libr.xi. meleager dictus eſt mars.
Mela filius ptaonis nil alid li.ix.c.ii
Melion neptunni filius pene a neſto re occiditur lib.x.cap.xxiii.
Meliſſus rex cretę hũit amaltheam & meliſſam filias: quæ infantem nutriuere Iouem libro vndecimo capitulo primo.
Meliſſa filia meliſſæ regis cretæ cum amalthea ſorore nutriuit iouem in fantem lib.xi.cap.i.
Memphis ciuitas in egypto condi-tur ab ape libro ſecundo cap.iiii.
Mens mũdi ſol dr̃ lib. q̃rto.c.tertio.
Menas iouis tertii filia mẽſtruis flo-ribus præeſt libro vndecimo capi-tulo.xi
Melon filius tytonis ex aurora li.v.
cap.nono.ſed ab achille occiditur & mutatur i auem libro ſexto.cap. decimo.
Mẽnoniæ aues natæ ex fauillis men nonis lib.vi.cap.x.
Menalippus a tydeo fratre inaduer tenter occiditur valde plene libro ix.cap.xxi &.xxiii.
Menalippus alius a ſuperrori tydeũ occidit quadã ſagitta in bello the-bano lib.ix.cap.xxi.&.xxxiii.
Menalippe ſoror anthyopæ reginę amazonum ab Hercule redditur reginę acceptis pro recompenſa-tione armis reginæ lib.v.cap.xlix.
Menelaus phyſtenis filius vel atrei ſecũdum alios lacedemonum rex & maritus helenę libro. xii.cap. xii.valde plene.
Mendacii deſcriptio cum ſeptẽ ſpe-ciebus mendacii.
Mercurius primus primi Iouis fili-us nuncius & interpres deorum li-bro.ii.cap.xiii.& lib.tertio.cap.xx
Mercurius ſecũdus liberi & proſer pinæ filius furatur vaccas apolli-nis vidente batto: quem poſtea vertit in ſaxum. Et iraſcitur cum apolline & cõcordat lib.ii.cap.xii. licet in.xi.cap. fuerit alidua mẽtio de eo.&.xiiii.cap.genuit Autoly-cum furem ex chione. idem com firmatur lib.xi.cap.xvii:
Mercurius tertius cælo patre & die matre natus ſerpentem circũuolu tum baculo & alia inſignia mercu-rialia ferẽs ex venere ſorore genu-it hermophroditum lib.tertio.c.xx.
Mercurius quartus fluminis nili fi-lius fuit hermes triſmegiſtus.libr. vii.cap.xiiii.
Mercurius quintus filius mercurii filii nili fluminis habuit omnia in ſignia mercurio attributa & gallus apponitur eius cingulo libro.vii. cap.xxxvi.
Mercurius Iouis tertii filius ex ma-ia athlantis filia habuit omnia in-ſignia mercurialia dicitur nuncius deorum deus eloquentiæ: tegitur galero & omnia poetica ponuntur ad plenum lib.xii.cap.lxi. Idem la ctatur a iunone lib.q̃rto.cap.xxxv. & lib.ix.ca.i.idem lib.xii.ca.lxiiii. genuit duos lares ex lar filia almo-nis. Eidẽ libr.q̃rto.cap.xxxv. ſacri ficabant mercatores.
Mercurii s omnibus dantur eadem ornamenta ſed non eadem deitas qa alius medicinæ deus alius mer-catorum: alius furum & cæ. libro. xii.ca.lxi.
Mercurius in generali fugiens gigã tes vertitur in ciconiam lib. quar. to.cap.lxviii.
Mercurius argum oculatum occi-dit lib. vii.cap.xxii.
Mercurius martem a carceribus li-berat lib.x.cap.xlvii.
Mercurius ligat pmetheum ſuper caucaſo monte vt lanietur ab aui-bus li.q̃rto.cap.xliiii.
Mercurius mittit armenta ad littus vbi ludebat europa lib.ii.cap.lxii
Mercurius ducit animas ad letheũ: quas vult reuerti ad corpora libro tertio cap.xliii.
Mercurius præmonuit vlyſſem vt. non transformaretur a cyrce lib. q̃rto.cap.xiiii.
Mercurii planetę proprietas libro xii.cap.lxi.
Meroe coniunx polidi regis corin-thiorum lib.ii.cap.lxx.
Merope athlantis & pleyonis filia nupſit ſiſypho corinthiorum re-gi & peperit laertem patrem vlyſ-ſis lib.q̃rto.cap.xl.
Merops vxor atrei cum thyeſte co-gnato adultera magnorum malo rum cauſa fuit lib .xii. cap.quinto pleniſſime.
Merops ægiptius imperãs æthyo-pibus fuit maritus clymenis libr. vii.cap.xl.
Meretrices nudæ celebrabant feſta floralia.lib.q̃rto.cap.lxi.
Merulæ auis naturalis ꝓprietas lib. q̃rto.cap.lxviii.
Mera preti & anchiæ filia occiditur a diana lib.ii.cap.xxxi.
Meridies quædã pars diei lib.i.cap. xxxiiii.
Meridium idem.ibidem.
Meſapus neptuni filius ferro inuul-nerabilis & incõbuſtilis turno fa-uit cõtra æneam lib.x.cap.xxv.
Metus filius herebi & noctis cũ oĩ-bus miniſtris ſuis lib.i.cap.xix.
Metres pater dydonis lib.ii.ca.lviii
Icone inſula lib.q̃rto.ca.xxi
m Mida oĩa tactu ſuo vertebat in aurũ lib.cap.xxiii.
Miletus ſolis filius a ſuo noie ciuita tẽ cõſtruxit i leſbo poſtq̃ territus a ioue nõ potuit minoem ſenem inuadere lib.q̃rto.cap.viii.
Miletenes vel miletena ciuitas ileſ bo a mileto cõſtruiſ libr.iiii.c.viii.
Minerua prima naſciſ a vertice io-uis lib.ii.cap.tertio.
Minerua ſecundi iouis filia apolli-nem primum ex Vulcano peperit lib.iii.ca.xviii.&.xix.eadẽ vt patet

li.v.c.xlvii.qa fuit iuentrix bellorũ bellona dicitur ſoror & auriga martis:& cũ neptuno certauit de ipoſitione nominis athenarum.

Minerua iuentrix quadrigarum filia Iouis lib.vii.cap.xii.

Minerua nili filia ab ægyptiis colitꝰ lib.vii.cap.xxxi.

Minerua.quintꝰ vel pallantem gigãtem & patrẽ proprium occidit q̄re pallas dicitur lib.q̄rto.cap.lxiii. hæc habet talaria lib.q̄rto.c.lxiiii.

Minerua i generali capillos meduſæ mutauit i angues lib.x.cap.x.

Minerua ſpondet auxilium prometheo ad imaginem hois ex luto factam lib.q̄rto.cap.xliii.

Minerua aduerſatur vulcano petẽti eius concubitum & naſcitur eri. cthonius lib.tertio.cap.tertio.ſed plenius lib.xii.cap.lxx.

Minos Iouis tertii & europæ filius rex cretenſis i ſicilia in oppido camerino occiditur lib.xi.cap.xxvi. vbi plene ponũtur oia poetica.idẽ dedit zonam incinctis Italis & regnauit i Italia lib.xi.cap.xxviii ſed in lib.i.cap xiiii .fit iudex iferni.& lib.ii.cap.lxii.& lib.q̄rto.cap.octauo.pauca dicuntur :ſed plura libr. q̄rto cap.x.ſed lib.xi.capꝰxxvi.plene ponuntur oia poetica.

Miniſtri ſomni lib.i.cap.xxxi.

Minotaurus gignitꝰ:clauditur in labyrintho:& mactatur a theſeo li.q̄rto cap.x.item lib.x.cap.xlix.

Minoya dudũ ſed hodie paroni inſula dicitur a pareante duce & nepote Iaſonis lib.xiii.cap.xxx.

Mirrha filia cinyre regis cypri cũ patre concubuit:cui adonem peperit libr.ii.cap.li.et cap.lii .mutatur in arborem.

Myrtus arbor veneri magnæ ſacra lib.tertio.cap.xxii.

Myrtilius filiꝰ mercurii filii maiæ auriga hypodamiæ pactõe primæ libidinis corrũpitꝰ lib.ix.cap.vii.ia. ſed pleniꝰ lib.xii.cap.iii.&.ca.lxiii.

Mirmidon tertii Iouis filius populos quibus iperauit denominauit a ſe libro.xi.cap.xiii.etiam in eodem ca.denoiatur a puella mirmice.ſed aliter dꝛ lib.xii.cap xliii.

Mirmix puella i attica regiõe vertitur in formicã a qua poſtea mirmidones dicti ſunt lib.xi.cap.xi.

Miſeria herebi & noctis filia lib.i.c. xxiiii.

Miſtor filius regis priami occiditur lib.vi.cap.xliii.

Miſneneꝰ æoli filius tubicẽ hectoris & æneæ i mari mergitꝰ. vel verius ab ænea occiditꝰ lib.xiii.ca.xxiiiꝰ

Mitilene ci. a mileto conſtructa libro quarto cap.octauo.

m Oloſſus pyrrhi filius & andromachę li.vi.capi.xxv.& lib.xii.cap.liiii.noiatur a ſe populos q̄busiperauit q prio dicebãtur epyri vt patet lib.iiii.cap.lxvi.

Moloſſi populi a moloſſo pyrrhi filio dicuntur vt patet ca. proximo præcedenti.

Morbi miſſi ſunt in mundum ꝓpter prometheũ q amauit ſtatuam luteam li.iiii.capitu.xlviii.& lib.i.ca xxvii.dicitꝰ morbus filius herebi & noctis.

Morphais miniſter ſomni lib..i.cap. xxxi.&.lib.xi.cap.xviii.

Mors filia noctis & herebi lib.i.cap. xxxii.vbi etiam ponuntur mortis ſpecies & nomina.

Moralitas quid ſit libro primo capitulo tertio.

Mopſus filius apollinis & dymantis alias manthonis filiæ tyreſiæ Iaſoni ſũma amicitia iũctus phaſelim ciuitatẽ condidit lib.v.cap.vi.

m Vlier ad ſolatiũ hois facta ẽ ſtimulus ipſius lib.iiii.cap. xliiii.vbi ponitꝰ earum malitia:& additur mulieres in mundũ miſſas ꝓpter ꝓmetheũ animantẽ ſtatuã luteã Et lib.xv.cap.ix.habẽt de nocte quod volunt a viris

Mulciber vulcanus dꝛ lib.xii.c.lxix.

Mundus duplex.ſ.maior & minor lib.i.cap.xiiii.

Muſæ tertii Iouis filiæ & memoriæ alias menonis & theſpiæ filias pyeri in picas vertunt lib.xi.cap.ii. vbi omnia plene.

Muſei plures fuerunt lib.xiiii.c.viii.

Muſeus & moyſes idem eſſe dꝛ lib. xiiii.ca.viii.

Muſeus eumolphi filius vnus de tribus iuẽtoribus poeſis li.iiii.ca.viii

N Ades ſunt fluuiorꝫ nymphæ numero .xviii: libro vii.cap.xiiii.

Nays iterpretatꝰ fluctus lib.vii.cap.xiii.

Napeæ nymphæ fontium numero viii.lib.vii.cap.xiiii.

Napta fomes eſt lib.vii.cap.xiiii.

Nacriſſus filius cephiſi & lyriopis nimphæ mutatꝰ i florẽ lib.vii.cap.lx.

Nati luna quinta ſunt ſteriles libro. ii.cap.iii.additur lib.iiii.capi.i. ꝙ etiam ſunt damnoſi

Nauplius filius neptuni libro.ii.ca. xxv.ſed valde plene habetur libr.x.

Nauis prima fabricatur ab argo gratia iaſonis.li.xiii.ca.xxvi.

Nauigatiõis laus & vtilitas lib.x. in proœmio

Nauſithous phœnicum rex libro.x. cap.xvii:

Nauſithea filia alcinoi fauit vlyſſi libro.x.cap.xxi.& li.xi.cap.xl.

Naxon iſula optio abũdat vino lib. xi.cap.xix.

n Ecẽ vnam ſpeciem mortis lib. cap.xxii.

Nephyle vxor athamantis regis tuebarꝰ mꝛ phrixi & helles concita inſania liberi patris in ſyluas abiit libro.xiii.cap.lxvi valde plene.

Neleus neptuni filius pulſus a pelya fratre :pylon condidit & habuit filios.xii.ii.x.ca.xxxv.ſed lib.ii.ca xxxvii.gẽuit neſtorẽ ex clore vxorꝫ

Nembroth turri in deum excogitauit lib.q̄rto.cap.lxviii.

Neptunus ſaturni & opis filius fuit lib.q̄rto cap.i.& cap.xviii.dꝛ frater Iouis tẽpt ãs eũ regno priuare:vna cũ Iunone.ſed oia poetica ponuntꝰ pleniſſime lib.x.c.i.& lib.x.cap.xi.

Neptunus cũ meduſa concubuit in templo palladis valde plene lib.ii. cap. tertio.& libro q̄nto.cap.xlvii. & libro decimo.cap.primo. certauit cum minerua de impoſitione nominis athenarum.& libro quarto.cap.lxiꝰex hiphydemia genuit othum & ephialtem qui ſingulis menſibus creſcebant . viii.digitis & iuuerunt gigantes.

Nereus marinus deus oceani & thethidis filius dorim ſororem in vxorem habuit.ex qua nymphas oẽs genuit lib.vii.cap.xiii.

Nereides nymphæ marinæ a nereo pre dictę ſunt numero.xxxiii.libr. vii.cap.xiiii.

Nerithos inſula li. quarto..ca.xviii.

Neſſus centaurus occiditur ab hercule lib.ix.cap.xvii.ſed plenius in xxxi.cap. eiuſdem li.& lib.xiii.c.i.

Neſtor filius nelei ex clori coniuge lib.x.cap.xxxv.vbi omnia plene.

Neoptolemus proprium nomẽ pyrrhi Achillis filii lib.xii.cap.lii.

n Icoſtrata filia ionii archadũ regis pallantis vxor vel nurus ex mercurio euandrum archadiæ regem peperit.famoſiſſima vates carmentis dicta : & in italia montem palatinum incoluit libro quinto.capi. Idem dꝛ libro.xi. cap.lxv.

Nilus ęgypti fluuius.lib.vii.ca.xxx
Nymphę i generali lib.vii.cap.xiiii.
Niobe filia tantali ex taygete/ vxor amphionis ob ſuperbiam perdidit filios li.v.ca.xxx.ſed cap.xxxi. ponuntur nomina filiorum & filiarum.& lib.xii.cap.ii. vertitur in lapidem valde plene.& in ꝓœmio lib.iii.aliquid dicitur.
Nyobe filia phoronei Ioui peperit apim lib.vii.ca.xxii.
Niſam Ci.in india condidit Dyoniſius lib.ii.cap.viii.&lib.v.cap.xxvi valde plene vbi dicitur ſita iuxta indum.
Niſus ſecundus mercurius eſt nisa ciuitas dictus lib.ii.cap.xii.
Niſus rex megarenſium a ſcilla filia vita priuatur regno lib.xi.ca.xxvi.
Neſeus bacci nomen lib.v.ca.xxv.
Nicteus neptunni filius ex cyleno filia athlantis rex æthyopiæ fraude nictimenis filiæ cum eo concubuit lib.x.cap.xxviii.&.xxx.
Nictimene filia nictei regis æthyopiæ adulterata cum patre vertitur in auem minerue ſacram libro.x. cap.xxviii.& cap.xxx.
Nictileus bacchi nomen lib.v.cap. xxv.
N Octis diuiſio libr.i.cap.ix.
Noctua ponit in tutela minerue li.ii.c.iii.& li.x.c.xxx
Nomina equorum ſolis lib.quarto. cap.iii.
Nomius ideſt Apollo græce latine paſtor ſonat nam pulſus ab archa quit us imperabat factus eſt paſtor admeti regis libr.v.capi.iii.
Norax filius mercurii filii mercurii nili in ſardinia nore oppidum cōpoſuit lib.vii.cap.xxxvii.
Nore oppidum in ſardinia a norace cōſtructum filio mercurii lib. vii. cap.xxxvii.
Nothus vētus meridionalis libr.iii cap.liiii.&dicitur cap.lvi.eiuſdem lib.frigidus & ſiccus.ſed paccidēs venit ad nos calidus & humidus
Nox filia terræ & mater parcarum lib.i.cap.v.&.ix.
Nox concubia.iii.pars noctis libr.i. cap.ix.&.xxxiiii.
N Vbis generario l.ix.c.xxvii
Numitor procæ filius ab amulio regno priuatur. ſed a romulo & remo reſtituitur libr. vi.cap.lxix.& lxx.
Numicus flumen eſt libr.i.capi.lxi.
Numenius philoſophus honeſte reprahendit auctorem lib.iii.in prooemio.
Nūmus æneus apud italos primo ſignatur a ſaturno lib.viii.ca.i.
Nunius inſula occupata a ſardo herculis filio vocatur ſardinia lib.xiii cap.xii.
Nux attribuitur Ioui.& deſcribitur natura & proprietas eius lib.xi.c.i
O Axis oppidū in creta conditur a filio apollinis libr. v.cap.viii.
Oceanus cæli & veſtæ filius pater omnium dicitur. libro. vii.ca.i.vbi ponuntur omnia poetica. Idem dicitur in ſecundo prooemio libr.i.
Oebalus laconas noiauit œbalios.
Occidium lib.i.cap.xxxiiii.
Ocnus tyberis filius manis et manthus filię thireſię filius li.vii.c.lii.
Ocypite arpia li.iii.c.vi.&.li.x.c.lxi.
Ochiroe filia Chirōtis cētauri vates optima vaticinatur de morte pris li.viii.c.xiii.& l.x.c.multa vaticinatur & credit thetis fuiſſe matrem achillis.
Oebalus filius arguli a ſe nōiauit laconas oebalos lib.v.cap.xxxix.
Oeneus rex calidoniæ filius parthaonis & maritus alteæ pater meleagri lib.ix.cap.xvi.idem cap.xix.dicitur libri valde plene dyanam ꝓuocauit ad iram negligens ſacra eius Sed libr.vii.cap.xix.dicitur pater deianiræ & ſocer herculis.
Oenone nympha paridi peperit.ii. filios lib.vi.cap.xxi.
Aeęta colchorum rex ſolis filius & perſæ filiæ oceani vel aſteriæ ſororis latonæ phrixum cum aureo vellere recipit ſed a Ioue priuatur regno a quo poſtea reſtituitur antiquus lib.iiii.ca.xii.ſed.xi.cap. lib. quarti dicitur medeā reſtituiſſe ſibi regnum viribus Iaſonis & valde plene li.iiii.. cap.xxi . & lib .vii. cap.tertio .confirmatur filius perſæ:& lib.xiii.c.lxviii. Aeęta fecit ſibi generum phrixum ducentē aureū arietē:quē tādē proditorie occidit
O Gigii.regis tempore fuit diluuium lib.iiii.capitu.xx.& lib.ii.cap. dicitur rex articæ.
Ogigia iſula ē i q calipſo vlyſſem tenuit ſeptem annis li.xi.c.i.xl.
Oicleus filius antiphatis amphyaraum genuit ſecundum quoſdam. lib.xiii.cap.xliii.
O Lympias clariſſima regina macedonū magni Alexandri mater fuit de genere achillis.lib.xii.cap.lv.
Omphale lydia effœminauit herculē ad oia muliebria ſed ſecundum alios ole fuit lib.xiii.cap.i.
Onchestus neptūni filius onchoſtan ci.conſtruxit lib.x.cap.lv.
Oncheſta ci.a cōditore nomen aſſumpſit lib.x.cap.lv.
O Ps vel opis filia Vranii vel cœlii lib .iii. cap.i: qđ confirmatur.ii.c. p & additur fuiſſe deorum matrem vbi ponuntur omnia poetica.& cap.q̄rto carceratur a tytano:ſed a Ioue filio liberatur. & lib.q̄to cap.i. ſaturno marito pepit plures maſculos & fœmellas. Tandem Iupiter eam liberat carceratā a tytano. Et iterum oia valde plene lib.viii.cap.i.ſed li.q̄rto.cap.xxxv.&lib.viii.cap.vi.ponitur ops pro terra & maya mře mercurii & lib.viii.c.xii.ponitur p ſauna pyci filia & fauni coniuge & vxore.
Opis nili filius qui & vulcanus dicitur ab ægyptiis credit cuſtos egypti lib.vii.c.xxxviii.
Opheltes filius licurgi regis. a ſerpente occiditur lib.v. c.xxix.
O Raculum ſpecies ſomni lib. i.cap.xxxi.
Oratius poeta venuſinus li. xiiii.cap.xv.
Orcus rex moloſſorum ꝓſerpinam rapuit quam pro vxore tenuit lib: viii.cap.iiii.
Orcus infernus eſt lib.i.cap.xiiii:
Orcus pluto dicitur lib. q̄rto.cap. i.& lib.viii.cap.vi.
Orchades inſulæ libro.x.cap.x.Sed libro. vii.cap. xiiii.ſunt oreades deæ montium.
Orchamus filius achimedis regis achimeniæ pater leuchot oes eam viuam ſepeliri iuſſit vitiatā a phœbo lib.xii.cap.xxxvi & cap.xxxvii.
Orchomenus Ci. Boetiæ libro.iii. cap.lxxii.
Orithyia filia ericthōii alias ericthei regis athenarum rapitur a borea libro quarto.cap.lviii.& libro.xii. cap.lxxii.
Orion ex urina deorum genitus comes dyanæ ab enobyone rege priuatur oculis.a ſcorpiōe occiditur & i ſignum caleſte tranſfertur & alia multa lib.xi.cap.xix.
Origenis laus ingenium & volumina lib.xiiii.cap.xxii.
Orinthyas ventus libro quarto . ca. lviii.
Orphne nympha mater aſchalaphi libro.tertio.cap.xiii.
Oron mons dicitur libro.vii.cap. xiiii.& cap.xiii.

Orpheus fere oium poetarū vetuſtiſſimus lib.i.ca.vii.ſed lib.xiiii.c.viii.dicit q̄ plures fuerunt orphei: ſed trax iunior. Et additur q̄ fuerit vnus ex tribus iuētoribus poeſis.& lib.iii.ca.i.dr̄ aſſeruiſſe cęlū a phanete compoſitum.& lib.v.c.xii.dr̄ q̄ orphe⁹ trax fuit calliopes muſæ fili⁹.& apollinis.ii.Et q̄ mouit ſiluas cum cythara &c.tandē a mulieribus ciconibus cæditur:& caput & cythara eius defertur leſbon.& dr̄ q̄ primo iuenit auguria et ſacra bacchi a menadibus celebranda.

Orſilochus filius alphei flu.rex magnæ potentiæ li.vii.c.xlvii.

Orſilochus filius dioclei occiditur ab æneа lib.vii.c.xlvii.

Orſilochus idumenei regis filius ab vlyſſe occiditur lib.xi.c.xxxii.

Ortygia inſula vbi latona pepit lib.iiii.cap.xx.

O Syris albus taurus q̄ ſingulis annis appebat ægyptiis lib.ii.cap.iiii.lib.iiii.ca.xxii.

Orhus neptunni filius ex yphymedia vxore aloi creſcebat ſingulis menſibus .ix.digitis & iu uit gigātes li.iiii.cap.lxii.Sed plenius lib x.cap.xlvii.

O Xeas filius herculis thebani ex megara creōtis filia occiditur ad hercule li.xiii.ca.ii.

PAchinus trinacriæ mons lib.xi.in procemio.

padus cognoiatur eridanus lib.vii.cap.xli.

pallor noctis et herebi filius lib.i.cap.xxix.

pallor mater deorum lib.iii cap.ii.

palemon filius ſtenobis & phynei regis archadię lib.iiii.ca.lix.

palemō deus marinus lib.ii.c.lxvii. Sed valde plene li.xiii.c.lxix.

pallenes vel pallētes filius tytanis a ſe iſulā noiauit palonem& a minerua occiditur lib.iiii.cap.lxiii.

pal lene inſula i ægeo mari denoiata.a pallēte vel pallene li.q̄rto:c.lxiii.

pallas dr̄ a palene vel pallāte patre ſe occiſo cum primo diceretur minerua.li.q̄rto.c.lxiiii.Eadem licet ſub nomine mineruæ naſcitur de capite Iouis lib.ii.cap.iii.

pallas filius euandri regis archadiæ occiditur a turno libr.xii.cap.lxvi.& apud Romā corpus eius nuper iuentum eſt.lib.xii.cap.lix.

Pallas rex archadiæ ab euādro filio occiditur lib.v.cap.v.

pallantia filia euandri regis herculi peperit latinum laurentum regē & monti nomē dedit vbi ſepultus eſt.lib.xii.cap.lxvi.Sed lib.viii:ca.xvii.ponuntur aliæ opiones.

Palladiū rapitur de troia lib.xi.c.xl.

Pallamedes nauplii filius li.x.c.lix.&.c.lx.valde plene.& lib.xi.cap.xl.Et lib.xii.ca.xv.fit dux in exercitu græcorum priuato agamennone: ſed crimine vlyſſis occiditur.

Palinurus.M.nauis æneę ſubmergitur lib.vi.cap.lii.

Pāmones naturalis filius priami.li.vi.cap.xlii.

Pan filius demogorgōis ex chao frater parcarum lib.i.cap.iii.& in.iiii.additur q̄ amauit Siringam primo compoſuit fiſtulam.& plene deſcribitur forma eius.

Panes fauni vel ſaturni filij dei agrorum ſunt lib.viii.cap.xiii.

Pan habuit vxorem ęglam terrę filiam lib.iiii.cap.lxviii.

Pan deus archadię amauit lunā.lib.iiii.cap.xvi.

Pan gigantes fugiens mutat̄ in hircum a patre ſupiori: ſed ab iferiori in piſcem lib.iiii.c.lxviii.

Pā filius mercurii & penelopis vxoris vlyſſis lib.xii.cap.lxviii.

Pan.i.totum lib.quarto.ca.xlv.

Paneus mons lib.iii.cap.i.

Panaliceus lib.primo cap.quarto.

Pandora homo vel ſtatua lutea aiata a prometheo lib.iiii.ca.xliiii.

Panthus miſter ſomni lib.i.ca.xxxi.

Pandarus menelaum vulnerat lib.vi.cap.xxi.

Pādraſius rex grecorum li vi.ca.lvi.

Pandion rex athenarum prognem filiam dedit thereo in vxorem.lib.ix.ca.viii.vbi ſunt omnia poetica &.lib.xii.cap.lxxiii.

Paphus pigmalionis filius ex eburnea matre cyprum inſulam de ſuo nomine paphum dixit & paphum oppidū conſtruxit ibidē lib.ii.c.v.

Paphum inſula cypria papho filio pigmalionis li.ii.c.v.

Paphum oppidum in cyprum conditum a papho pigmalionis filio i quo maxie honoratur venus li.ii.cap.l.Qui honor confirmatur libr.iii.c.xxii.&.xxiii.& lib.xi.c.iiii.

Parthanopeus meleagri & atlantę lius lib.ii.c.xxx.ſed.lib.ix.c.xx.ponuntur varię opiniones tādem occiditur in bello thebano.

Parthaor filius martis & ſteropis rex calidonię.lib.quarto.ca.xxxvi.ſed lib.ix.cap.xi.dr̄ filius martis: qui dicebatur meleager filius meleagri martis filii.

Parthenope nomen vnius ſyrenarum lib.xii.cap.xx.

Parcæ l.i.ca.tertio.& q̄rto.&.xxxii.

Parnaſus biceps vatibus & carminibus glorioſus libro quito in procemio.

Paris priami & Hecubæ filius.& quæcūq; dicuntur de eo libro.vi.cap.xxii.ſed libr.xi.cap.vii.&.viii.quicquid egit cum Helena & libr.xii.cap.xii.ſummarie ponitur.& libro.xii.cap.li.occidit achillem.ſed c.xlix.dicti libri.xii.iudicat de pomo inter iunonem mineruam & venerem.

Parthemias iunonis nomen lib.ix.capi.i.

Parthenius dr̄ virgilius: quod virginitas ſonat.lib.xiii.cap.ix.

Pareantes filius pluti nepos laſonis a ſuo nomine paron inſulā & eius oppidum paron dixit.quæ primo dicebatur Minoya li.xiii.cap.xxx

Paron inſula vt patet in.c.proximo præcedenti.

Paron oppidum cum tota iſula denominatur a pareante nepote laſonis lib.xiii.cap.xxx.

Paſithea nomē vnius gratię libr.v.cap:xxxiiii.

Patroclus occiditur ab hectore lib.vi.ca.xxiii.Idē ponitur lib.xii.c.li

Paulus peruſinus antiq̄tatum maximus exquiſitor in primo procemio libri primi.ſed eius vita pria mores & officium cum fuerit magiſter & cuſtos bibliothecæ regis roberti lib.xv.cap.vi.

Paulus geometra florētinus miris laudibus cōmendatur lib.xv.c.vi.

Paulus apoſtolus poeticæ perit⁹.li.xiiii.cap.xviii.

Pauo auis ponitur in tutela Iunonis cuius caudæ apponuntur oculi argi paſtoris ſui occiſi a mercurio lib.ix.cap.i.

Pauptatis laudes iclytæ libr.iiii.c.iiii.valde plene.

P Egaſus equus alatus neptūni filius & meduſæ in templo palladis conceptus.li.x cap.xi.ſed plenius ponūtur omnia poetica.c.xxvii.dicti lib.& ca.xxv

Pelaſgi populi poſtea dicti ſunt archades lib.iiii.cap.xvi.& lib.v.ca.xlviii.& lib.x.ca.lviii.

Pelaſgi populi aſiatici fuerunt infeſti troiāis & denoiant̄ a pelaſgo rege lib.x.cap.lviii.

Pelaſgus rex populos ſibi ſubditos vocari voluit pelaſgos li.x.c.lvii.

Pelaſgia græca mulier pelaſgos aſiaticos denominauit a ſe & pelaſgiã condidit ci.lib.x.c.lviii.

Pelagõius filius aſii flu.& pibiæ nil aliud li.vii.c.liii.

Peleus ęaci regis filius tethim accepit in coniugem & omnia alia poetica libro.xii.cap.xlix.& libro.vii.c.xvi.tethim a ioue ſuſcepit vxorẽ & achillem filium chironi tradidit lib.vii.c.xvi.

Pelias theſſaliæ rex neptũni filius & gener ſalmõei regis occidiť a filiabꝰ li.x.c.xxxii.vbi oĩa plene.& plene ẽt.c.xxxiii.idẽ li.iii.c.xii.& lib.xiii.c.xxvi.occidiť & c.Et li.vii.c.v.idem eſt pelyas & pluuia.

Pelos tãtali regis corithioꝝ & thaygetæ filiꝰ Hippodamiã vxorẽ hũit dolo Mirtili lib.ix.ca.vi.& vii.ſed oĩa ple.li.xii.c.iii.idẽ lib.xii.cap.i.decoctus & diis comedendus appoſitus viuificatur.

Pelopeya filia thyeſtis patri Aegyſtũ pepit lib.xii.c.vii.& ix.

Pẽtheus echionis fi.& agauis laniať a mr̃e & materteris li.ii.c.lxv.

Penelope filia icari & vxor vlyſſis pudiciſſima mulier alias meretrix ĩpudica lib.v.c.xliii.& li.xi.c.xl.& lib.xii.cap.lxviii.

Penelope alia a ſupiori vxor tãtali & mater nyobis lib.xii.c.ii.

Peneus theſſalię fluuius oceani & terræ filius lib.vii cap.xxvii.

Pleyõ vxor dædalionis li.xi.c.xvii

Perſeus iouis tertii & danæs acriſii fi.Gorgõi caput abſtulit & acriſiũ mutat in lapidẽ.liii.c.xxxii.idẽ cõfirmať li.iiii.c.xxxi.vbi addiť ſaxificaſſe athlãtẽ ſed plena hiſtoria cõtra gorgonẽ poniť li.xi.c.x.Sed pfecte habeť de geſtis a pſeo li.xii.c.xxv.vbi ſtellificať ſed c.xxxiii.trãſtulit regnũ argiuoꝝ micœnis.

Perſeus periei filius ſagittarum inuentor lib.xii.cap.xxxiiii.

Perſia a pſeo Iouis filio victa:& occiſo libero patre denominatur li.xii.cap.xxv.

Perſa oceani filia ſoli peperit Aęthã regẽ colchoꝝ & cyrcẽ li.

Perſepolis regia ci.a perſeo conſtructa i perſia denominatur a perſeo: quæ poſtea ab alexãdro diruta eſt lib.xii.c.xxv.

Perſius poeta fuit vulteranus libro xiiii.cap.xv.&.xix.

Pertiacia herebi & noctis filia lib.i.cap.xxii.

Pericles athenienſiũ princeps dictꝰ eſt Iuppiter olimpius libro.ii.c.ii

Peridemenon Nelei filius & cloris verſus in aquilam ab hercule occiditur lib.x.c.xlii.

Periuia filia eurymedõtis neptũno peperit nauſitheon lib.viii.c.xvi

Perithous ixionis filius amicus theſei hypodamiam ducens vxorem cum centhauris pugnat libro no.capitulo.xxxiii.valde plene & libro.xii.capitu.lxviii.Idem li.ix.cap.xxviii.& cap.xxxiii.& libro.x.cap.xlix.deuoratur a cerbero.

Peripleus filius pyrrhi lib.xii.cap.liii.

Periſtera nympha cũ cupidine vertitur in columbam lib.iii.c.xxii.

Petrarcæ laus in prio pœmio auctoris libri primi ſed vberior laus & multa eius opera libr.xiiii.cap.x.ſed ca.xix.dicti libri ponitur illa gloria q̃ poſſet poni de aliquo mortali:& Robertum regem docuit poeſim.ſed li.xv.cap.vi.coronatur & numerantur opera eius: & ca.xiii.dicti libri.xv.rogatur a Roberto vt ſibi intitulet africam ſuã.& lib.xv.capi.xiiii.dicitur præceptor auctoris.

Petrꝰ naufragus liberatur a chriſto lib.iiii.in procemio.

p Haro rex ægypti magicam exercuit lib.iiii.cap.xiiii.

Pharos inſula in conſpectu ægyptiæ alexandriæ libro.vii.capitu.xi.

Phanetes primus deorum ſecundũ quoſdam libro primo capitulo ſeptimo.& lib.iii.c.i.

Phaſelia ci.in finibus pamphelie cõditur a mopſo filio apolinis lib.v.cap.vi.

Phantaſma ſpecies ſomni libro.i.cap.xxx.

Phobetora miniſter ſomni lib.i.ca.xxxi.

Paſiphæ ſolis rhodii ſoror fuit.l.iiii cap.viii.ſed ca.x.dicitur filia ſolis rhędii & vxor regis minois.Eodẽ lib.xi.cap.xxvi peperit minotauꝝ

Phaliſci duo fratres filii Iouis tertii & taliæ nymphæ lib.xi.cap.x.

Phaliſcus lacus i ſicilia proprietatis mirabilis lib.xi.cap.x.

Phaeton climenis & ſolis ægyptii filius lib.vii.cap.vi.& cap.xl.ſed pleniſſime lib.vii.cap.xli.

Phaetontis ſorores fuerũt tres: quę in arbores verſæ ſunt li.vii.c.xliii.

Phętuſa ſoror phaetontis mutatur in arborem libro ſeptimo.capitulo.xxxiii.

Pherita filius crytei ex thyro ſuſcipitur lib.xiij.cap.xxxiiij.

Phlegon equꝰ ſolis libro quarto.capitulo.quarto.

Phœbus ſol dicitur lib.q̃rto.ca.tertio.ſed lib.xi.c.xvij.ex chiõe filia dedalionis genuit philemonẽ.&.lib.vij.ca.xxix.amauit daphnẽ penei filiã vbi valde plane.plene ẽt li.ix.cap.x.Idẽ.lib.xij.c.xxxvij.verſus i formã eurimonis matris leuchotoes vitiauit leuchotoem quã poſtea vertit in virgam thuris.

Phœbe luna eſt libro.quarto.capitulo.xvi

Phætuſa filia ſolis & nereę in ſicilia ſeruabat greges ſolis lib.q̃rto c.v.

Phedra filia minois ex paſiphae cũ theſeo fugit:& amore.Hippolyti priuigni ſui ſe occidit lib.xi.c.xxx.

Eadẽ.lib.x.ca.xl.rapitur a theſeo.

Phœnix trãſformatæ caliſtonis nomen fuit lib.

Phœnix filius agenoris primo lr̃as adiuenit.apud tyrum imperauit.byithiniam condidit lib.ij.cap.lv.

Idem lib.ij.cap.lxviij.Thebis regnauit ſenex.& ibi laium genuit.

Phœnices virgĩes ſuas exponebant ad quæſtum priuſq̃ matrimonio copularent lib.ij.ca.liij.Idem ſunt optimi nautę li.quarto.capi.lxvii.

Phegus inachi filius docuit tempora per menſes & annos diuidi.lib.vij.ca.xxvi.

Pithon filius demogorgonis et terræ lib.i.ca.vij.

Pithon ſerpens maximus occiditur ab apoline libr.quarto.cap.xx.& lib.v.cap.tertio.

Phito filia athlantis & terræ ſtellificatur lib.quarto.cap.xxxiij.

Philemones filius phœbi ex chione nympha cythara & carmine magnus lib.xi.cap xi.& lib.ij.ca.xiiij.& lib.v.cap.xi.

Philomelus Iaſonis filius plutum genuit lib.xiij.cap.xxviij.

Philon mathematicus libro tertio capitulo.xx

Philax locus eſt lib.iij.cap.xiiij.

Phidippus filius theſſali nepos herculis i excercitum troianum cum patre iuit lib:xiij.ca.xij

Phineus rex archadiæ inſtinctu arpalyces coniugis filios excæcauit: quare leditur ab arpijs quæ deinde fugantur a zetho li.quarto.cap.lix.valde plene.& aliqd tangitur li.tertio.cap.vi.& lib.x.ca.lxi.

Phineus filius ſtenobiæ & phinei regis archadiæ læſi ab arpijs libro quarto.ca.lix.

Phineus frater cephei cõtra pſeũ bel
lũ mouit valde plene li.xii.ca.xxv
Philiſtenes phœnicis regis phœni-
cum filius ſacerdos her ulis gadẽ
ciuitatẽ cõſtruxit in littore oceani
lib.ii.c.lvi.
Philiſtenes apollinis ex antilena fili
us cõdidit in creta oaxem oppidũ
lib.v.cap.viii.
Phiſtenes thyeſtis filius.ex merope
vxore atrei fris ſui a patruo occidi
tur & a patre comedit li.xii.c.vili.
Phiſtenes filius pelopis & hipoda-
miæ lib.ix.capi.vii.idem moriens
iuuenis agamennonẽ & menelaũ
filios cõmendauit atreo fratri.Vn
de atride dicunt li.xii.c.xi. Sed ca.
xii.relinquitur in dubiũ vtrũ atrei
vel phiſtenis fuerint filij.
Piſiſtratus filius neſtoris & euridi
cis comitatur thelemacũ euntẽ la-
cedæmoniam quærentem vlyſſem
lib.x.cap.xxxviii.
Philoctetes filius iapeti qui alio no
mine dictus ẽ heſpus li.iiii.c.xxix
Philoctetes phyãtis filius habuit ſa
gittas herculis morientis li.xiii.c.l
Phillyra ſaturno peperit chironem
lib.vii.cap.lxii.
Philomela filia pãdionis regis athe-
narum a rege thereo defloratur
li.ix.cap.viii.&cap.ix.vbi ponun-
tur omnia poetica & libro.xii.cap.
lxxiiii.
Phillis filia Licurgi regis thraciæ ſe
ſuſpendit amore furens lib.x.cap.
lii.vbi plene legas & plenius.li.xi.
cap.xxv.
Phitiliã ci.condidit in calabria ydo-
meneus rex cretæ lib.xi.cap.xxxij.
Philadelphus in primo pœmio li.i.
Philoſophiæ laudes maximę libro.
xiiii.cap.v.
Phoroneus iachi filius rex argiuorũ
primo argos legibus & iudicijs or
nauit.a quo & locus iuris forũ di-
citur lib.vii.ca.xxiii.
Phoroneus primus lib.ii.ca.iii.
Phorõidis ſacerdotis mercurius fu-
ratur vaccas li.ii.cap.xij.
Phocus ęaci filius a peleo pre achil-
lis occiditur lib.xii.cap.xlv.&.xlix
Phocarum piſciũ forma & proprie-
tas lib.vii.cap.i & ix.
Pholus centaurus yxionis filius lib.
ix.cap.xxxii.
Porchus neptunni filius deus ma-
ris vincitur ab athlante lib.x.c.vi.
Phorbas priami filius occiditur.lib
vi.cap.xxxviii.
Phrixus filius athamãtis ex neiphi-
le ſuper ariete aurea cum helle ſo
ro[...]odium inonis nouercæ
[...]lxvi.valde plene additur
ca.lxvii.ꝙ deuenit ad colchos : vbi
arietem ſuperis vel matri : ſacrauit
Et Aeętæ regis factus gener incau
tus occiditur : hæc omnia valde
plene.
P Icus ſaturni filius rex auſo-
niæ pomonam vxorẽ habuit
& a cyrce mututur in auem
lib.viii.cap.x.vbi ſunt omnia poe-
tica.item lib.iiii.ca.xiiii.mutatur
in auem:
Pici auis natura li.viii.cap..x.& lib
ix.cap.iii.dicitur auis martis.
Pythagoras inſtituit ꝙ intraturus
ſcholas eius ante quinquennium
de philoſophicis non loqueretur
lib.xiiii.cap.iii.
Pidaſus filius bucolionis occiditur
ab euriolo græco lib.vi.cap.xii.
Pierus habuit nouem filias a muſis
in picas verſas lib.xi.cap.xii.
Pierides dicũtur muſæ ob victoriã
habitã de filiabus pieri lib.xi.ca.ii
Pigmaleon beli regis filius & frater
didonis plene li.ii.ca.lvii.&.lix.
Pigmaleon filius celicis ebumeãſta
tuam vertit in veram fœminã libr.
ii.cap.xlvii.ſed plenius.xlix.
Pilunn9 rex apuliæ danaem acriſii
filiam matrẽ perſei accepit in con-
iugem lib.ii.c.xxxii.ſed lib.xiii.c.
lvi.ponuntur quæcunq; de eo ſcri-
pta ſunt.
Pilide filia athlãtis & etræ ſtellifica-
tur.lib.iiii.cap.xxxiiii.
Pilon peleus pater neſtoris cõdidit
dũ a theſſalia pelleretur a fratre pe-
leo lib.x.cap.xxxv.
Pilũ a pilũno iouis filio reptore de-
nominatũ eſt lib.xii.cap.lvi.
Pilades ſtrophili phocẽſis filius fuit
verus amicus horeſtis lib.xii.c.xx
Pirous equus ſolis lib.iiii.cap.iii.
Pirodes fili9 celicis regis ciliciæ pri
mo ex ſilice ignem excuſſit libro.ii.
cap.liiii.
Pyrrha epymethei filia & deucalio-
nis vxor piiſſima lib.iiii.cap.iii.&
libro.vi.cap.lviii.ſed pleniſſime po-
nuntur oia lib.vii.cap.xlvii.
Pyrrhus achillis filius gignitur ex
deidamia libr.xii.cap..li. idẽ li.vi.
capi.xxv.occiditur ab horeſte.ſed
lib.xii.cap.xiii.rapuit hermoniam
demũ occiditur & reſtituitur vxor
ſed omnia quæ ſparſim ponuntur
leguntur de eo lib.xii.cap.lii.
Pyrrhus rex epyrotarum fuit de ge
nere achillis lib.xii.cap.lv.
Piro nelei filia & cloris & vxor bian
tis formo ſiſſima lib.xlii.capi.xii.
Piragmon filius neptuni ex amphi-
trite coniuge vulcanum iuuat fa-
bricare fulmina lib.x.cap.xvi.
Pireneus muſas clauſit i perniciem
eius lib.xi.cap.ii.
Piſcium laus maxima lib.x.cap.xvi.
Pithecuſe inſulę ſimiis abundantes
lib.iiii.cap.xliiii.
Pitumnus filius iouis qa vſum ſter
corandorum agrorum inuenit fa-
ctus deus ſterculinus dictus eſt li.
xii.cap.lvi.
P Lautus poeta ita pauper fu
it:ꝙ de die fatigabatur pre-
cio ad molas manuarias:de
nocte vero componebat comœdi-
as lib.xiiii.cap.iiii.
lexippus filius teſtij a meleagro ne
pote occiditur libr.ix.capi.xiii.ſed
plenius.cap.xix.
Pleion athlãtis tuſci vxor filia ocea
ni pepit peades lib.iiii.cap.xxxiiii
& lib.vii.cap.v.
Peades filię pleionis & athlãtis ſtel-
lificatur in genu tauri lib.iiii.cap.
xxxiiii.
Plotæ inſulæ vſq; quas zethus & ca-
lays fugauerunt arphyias libr.iiii.
cap.lix.
Pluto ſaturni & opis filius rex infer
ni lib.viii.ca.vi.vbi ponuntur oia
poetica.& aliqua dicuntur lib.i.ca.
v.& lib.viii.cap.iiii.rapuit proſer-
pinam valde plene & lib.iii.capi.i.
pariter.
Pluto filius iaſonis & cereris nil aliũ
lib.viii.cap.iiii.& lib.xiii.ca.xxix.
Procris filia ericthei vel hylei & v-
xor cephali lib.xii.ca.lxxi.ſed ple-
nius lib.xiii.cap.lxiii.
Podarces Hyphicli filius gignitur
ex ſumpto veneno ſerpentis libro
xiii.cap.liiii
Poetici ſtudii laus lib.xiiii.ca.xxii.
Poetarum duæ ſunt ſpecies vna ho
neſta alia impudica lib.xiiii.ca.xx
vbi aperitur dictum boetij contra
poetas.
Poeſis officiũ quid ſit: & vnde dica-
tur lib.xiiii.cap.vii.
Poeſis vbi & a quibus prim[...]uen
ta eſt lib.xiiii.cap.viii.
Poetæ primo vocati ſunt theologi
lib.xiiii.cap.viii.
Poetę coronantur lauro lib.vii.cap.
xxix.
Poetarum laus & gloria lib.x.ca.ii.
Poetæ & poeſis ſumme laudantur
libro.xiiii.cap.iiii.
Poetarum obſcuritas vtilis eſt libro
xiiii.cap.xii.

Poetæ non ſunt mendaces lib.xiiii.
capitulo.xiii.
Poetæ praui fuerunt vrbe expulſi
ſecundum ſententiam platonis li
broxiiii.cap.xiiii.
Poetæ faciunt de prauis bonos lib.
xiiii.cap.xvi.
Poetarũ carmina cibus ſunt demo.
num libro.xiiij.cap.xviij.
Poetarum libros legere non eſt cri‑
men libro.xiiij.cap.xviij.
Poetæ nõ debẽt omnes vrbe expel‑
li libro.xiiij.cap.xix.
Polidorus filius agẽoris regis phœ
nicum nil aliud libro.ij.cap.lxxvi.
Polidorus priami filius ex hecuba
occidiẽ a polineſtore rege traciæ
cognato ſuo lib.vi.cap.xxix.
Polidorus alius a ſuperiori tamen
priami filius ab Achille occidiẽ li
bro.vi.cap.xxx.
Polidoris ſoror achillis ſpchio flu‑
uio peperit Mneſteum nupſit bu
rioni libro.xiiij.cap.xv.
Polinia vna muſaꝝ libro.xi.cap.ij.
Polibus rex corithioꝝ Oedipũ nu
triuit i filium libro.ij.cap.lxx.
Polidectes rex perſeum miſit ad oc
cidendam gorgonẽ lib.quarto.ca.
xxxi.ſed perfecte.li.xij.cap.xxv.
Polidecta filius vel filia moloſſi filij
pyrrhi libro.xij.capi.lv.
Polixo filia atlãtis et etræ ſtellificã‑
tur libro quarto.cap.xxxiij.
Poliphemus cyclops neptũni filius
ex thoſa phorci filia alias mře lib.
x.c.viij.ſed li.vij.c.xvii.et li.viii.c
xiiij.amãs galatheã iuuenẽ athim
occidit.et li.x.ca.xiiij ab vlyſſe pri
natur oculo vbi ponuntur omnia
poetica. Sed li.iiij.cap.lxviij.nu‑
per inuenitur apud drepanum.
Polites filius priãi et hecubæ a pyr‑
rho occiditur coram parẽtibus li‑
bro.vi.ca.xiij.xlvi.et li.xij.cap.lii
Polippus gener priami occiditur i
bello troiano lib.vi.cap.xix.
Polixena filia priami et hecubę ſup
rumulo achillis occidiẽ li.vi.c.xx.
Polimilas nomen eſt iaſonis libro.
xiij.capi.xxxi.
Poliphytes pithoi filius et hipoda
miæ iuit ad troiã lib.ix.ca.xxxiiij
Poliphydeus fili⁹ mãthionis vates
egregius ãphiarao abſcorpto a ter
ra ſubſtituiẽ li.xiij.c.xli.ſed ſupra
eodẽ li.c.xxxvij.dř ꝙ ſubſtitutus
fuit theodamas melãpi filius.
Poli duo ſcilicet arcticus et antar‑
cticus libro primo.capi.vi.
Polinices œdipi regis thebarum &
iocaſtæ filius cum etheocle fratre
occiditur libro ſecũdo.ca.xli. Sed
plenius.lxxiii.lxxiiij.& multa po
nuntur lib.ix.capi.xxi.
Polux filius ledę & Iouis tertij vel
tyndari lib.xi.capi.vij.oia plene&
li.v.ca.xxxix.& li.x.ca.iii.occidit
amicũ bebritiorum regem.
Polus fili⁹ demogorgõis li.i.ca.vi.
Põpeius magn⁹ donauit theophõ
ti poetæ militiaꝝ ciuitatẽ vt iace‑
ret ſibi petẽne nomẽ li.xv.ca.xiii.
Portæ ſomni geminæ li.i.ca.xxxi.
Portunus eſt nomen melicertę filij
athamãtis regis thebarum cum y‑
none matre ſubmerſi poſtq̃ deifi‑
catus fuit:qui græce polemõ dici‑
tur libro.xiij.cap.lxix.
PRetus rex argiuoꝝ belloro
phõteepyri regno priuauit
li.xiii.ca.lvii.valde plixe.i
eodẽ.c.filiæ eius fiunt inſanę.& li.
ii.c.iij.dicitur fili⁹ abantis regis
argiuorũ & frater acriſij regir aui
perſei.Idem quod hic ponitur li.
xiij.ca.xxxvi. Sed plene li.xij.c.
xxv.& lib.xiij.cap.lvii.dř preto li‑
gua pamphila ſorcidus.
Prẹneſtefilius latini regis laurentũ
oppidũ a ſe conditum de ſuo noie
noiauit lib.viii.ca.xix.& li.xii.ca.
lxxvi.hic poſtea ob lippitudinem
oculorum dictus eſt cæculus lib.
duodecimo.capi.lxxvi.
Prẹneſte ciuitas a filio regis latini
conditur & nominatur lib.viii.c.
xix & lib.xii.c.p.lxxvi.
Priamus regis laumedõtis filius ca
piẽ ab hercule li.vi.c.vi.&xiii. Idẽ
li.vi.c.xiij.redimiẽ.Idẽ in dicto.c.
xiij.& li.xij.cap.lij.occiditur ſecũ‑
dum varias opiniones.
Priãus politis fili⁹ regis priãi nepos
æneæ comes puulus.li.vi.c.xlvij.
Priapus deus ortorum veſtã amat
libro octauo.capi.tertio.
Prima fax libro primo.capi.xxxiiij
Procas rex albanorum auentini fi‑
lius libro ſexto.cap.lxviij.
Proſerpina prima filia primi Iouis
vxor liberi fratris ſui libr.ij.cap.x.
Proſerpia filia iouis & ceteris rapiẽ
a plutone.i.orco li.viij.c.xlvi.vbi
ponunẽ oia poetica eadẽ libr.x.ca
lxij.dř filia regis ſicani & cereris.
Eadẽ li.xi.c.vi.dř filia tertij iouis
& cereris vbi rapiẽ a plutõe:& po‑
nũẽ alia poetica ſimiliter ponit qđ
poſitũ fuit li.iij.c.xiij.& xx.c.dicti
lib.iij diligiẽ a mercurio.
Pronapides poetica li.i.cap.tertio.
Protheſilaus græcus occidiẽ ab he‑
ctoɼe lib.ſexto.capi.xxiij.
Progeniẽ ſolis odit magna vẽtus li
bro tertio.cap.xxij.
Prometheus iapeti filius ex aſia ni
pha formauit hoiem ex terra quẽ
animauit ex igne ſolis: quare ſup
caucaſo laniaẽ a vulturibus vel ab
aqlis.lib.iiii.ca.xliiii.Idem idicto
capit.aſſyrios docuit aſtrologiã &
philoſophiã moralẽ.primo ſimu‑
lacra ex luto cõpoſuit primo ignẽ
ꝓuocauit ex ſilice. Eidẽ.ca.xlvii.
dicti li.iiii.daẽ pirrha coniunx pa
truelis eius:& aliqd de eo dicitur
in primo prohœmio lib.i.
Procella vẽtus eſt tempeſtuoſus cũ
pluuia lib.iiii.cap.liii.
Protheus paſtor oceani lib.vii.ca.i.
Sed.ca.ix.dicti li.dř marius deus
vates & filius oceãi & thetidis va
de plene.Eodẽ.ca.xvi.dicti li.vii.
cõſuluit peleus de mřimonio the‑
tidis & idẽ ponitur lib.x.ca.xlix.
Procuſtes latro hoſpites occidẽs ne
caẽ a Theſeo lib.x.cap.xlix.
Progne filia pãdionis regis athena
rum coniunx therei regis biſtõiæ
filiũ ithim patri epulandum appo
ſuit:& mutatur in hyrundinẽ lib.
ix.capi.viii.vbi plene ſũt omnia
poetica & lib.xii.cap.lxxii.
p Sitacus deucalionis & pyr‑
rhę filius mutatur in auem
ſui nominis libro quarto.ca
pitulo.xlix.
Pitacus vnus ex ſeptẽ ſapientibus
græciæ lib quarto.cap.xlix
Pſyches apolinis ſecundi & endili‑
chiæ filia cum longiſſima fabula
libro quinto.capitulo vigeſimoſe
cundo.& libro.ix.cap.v.
p Vteos primo ex ægypto in
greciam danaus fodiendos
oſtendit libro ſecundo.capi‑
tulo vigeſimo ſecundo.
Prophirius filius tytanis & terrę li
bro quarto.cap.lxv.
QVadriga datur matri deo
rum lib.tertio.cap.ii.
Quercus arbor attribui‑
tur Ioui lib.vndecimo.
capitulo.primo.
Querela herebi & noctis filia libro.
primo.capitu.xxvi.
Quirinus Romuli nomen fuit lib.
nono.capi.xli.
RAdamanthus Iouis ter‑
tii.filius ex europa rex li
ciæ & c.libro ſecundo.ca
pitulo.xxxvi.ſed libro.i
capitulo.xiiii.dicitur iudex infer
ni.& libro ſecũdo.capitulo.lxli.cõ
firmatur Iouis & europe filius.

Ranæ fiunt i lycia ex ruſticis a latona lib. iiij. cap. xx.
Reges quãdoq; dicebantur ob decus ſtirpis ſine poſſeſſione regni li. ij. c. xxxviij. idē cõfirmaƭ lib. ix. cap. xxvij. vbi addiƭ differentia inter regem & tyrannũ & lib. iij. capt. ij. ponunƭ aliquæ proprietates regum.
Remus & romulus filij rheæ iliç nutriuntur a fauſtulo paſtore Amuliũ occidunt. & auo reſtituunt regnum li. vi. c. lxix. &. li. ix. c. xl. &. xli. dicuntur filij martis: nutriunƭ a lupa. viua infoditur mater. Et ibidē ponuntur omnia poetica & lib. ix. c. xl.
Remus occiditur a fabio duce Romuli.
Reſus rex thraciæ dormiens apud troiam occiditur lib. ij. cap. xl.
Reuerentia filia plutonis vxor honoris li. iij. c. xi. idē dicíƭ lib. viij. cap. vij. poniƭ tamen icerta mater: Cũ in. vi. c. dicti li. viij. fuerit ſcripta filia proſerpinæ & plutonis.
Rhea mater deorum lib. iij. cap. ij.
Rhea Ilia numitoris filia veſtæ dicatur: q̃ Romulũ parit & Remũ. & viua infodiƭ lib. vi. ca. lxix. &. lxvij. ſed plenius ponuntur omnia poetica lib. ix. cap. xl.
Hexenor fili⁹ Nauſithoi regis pheacum occiditur ab apolline lib. x. cap. xviij.
Obertus rex hieruſalē & ſiciliæ rudis ad lr̃as: fit doctiſſim⁹ per fabulas æſopias: & maxime laudes ei⁹ li. xiiij. c. ix. &. c. xxij. habuit petrarcham qui eũ in poeticis erudiuit: vbi iterum ponunƭ laudes vtriuſq;. Idē li. xv. c. xiij. petijt a petrarcha intitulari ſibi africam.
Rhodii pugnãt cũ liciis li. iiii. c. xx.
Romulus primus rex Romanorũ moritur lib. vi. cap. lii. ſed plene & perfecte ponitur ſupra. c. Remus.
Romulus agrippæ filii regis albanorum filius lib. vi. cap. lxv.
Roma neptis æneæ Romam vrbē denominauit a ſe lib. vi. cap. lv.
Roma vrbs denominatur a roma nepte æneæ lib. vi. ca. lv. ſed lib. ix. cap. xl. aliter dicitur: vbi plene ponuntur omnia poetica.
Ros lunæ & aeris filius lib. iiii. cap. xvi. &. xvii.
Roſæ conficiunt ſacra veneris magnæ lib. iii. cap. xxii.
Rubrum mare dr̃ erithreum ab erithreo rege lib. xii. cap. xxviii.
Runchus tytanis filius & terræ nil aliud lib. iiii. cap. lxv.
Ruſtici licii latona vertuntur in ranas lib. iiii. cap. xx.
Abbatũ iterpretaƭ requies lib. i. cap. xxxiiii.
Sabini docentur diſciplinã augurandia megalo phrigio lib. xii. c. lxxv. horum mulieres rapiuntur a Romanis libro. ix. cap. xli.
Sabæi populi orietales lib. ii. ca. lii.
Salamina cõdiƭ ſicilia a thelamõe eaci filio li. xii. c. xlvi. ſed nõ videtur idē credere. c. xlviii. vbi dr̃ q cõdiƭ a theucro filio thelamonis.
Salmoneus æoli filius voluit ſubditos credere ipſum fore fulminantē Iouē. Sed ipſe vero fulmine periit. lib. xiii. ca. li. & aliqd dr̃ lib. i. c. xiiii.
Salmacis nympha amauit hermophoditũ lib. iii. ca. xxxi. valde plene
Salmacis fons cariæ lib. iii. c. xxi.
Lampetie filia ſolis cuſtodiebat armenta ſolis lib. iiii. cap. vi.
Salomon adorauit idolũ flexis genibus & laudes eius lib. xv. cap. ix.
Samium conditur ab angeo lib. xi. cap. xxiii. ſed lib. ix. cap. i. i ſamo naſcitur Iuno: ibiq; ē mirabile ſimulacrum eius. & lib. ix. i pœmio. Samii pre ceteris honorabant Iunonem
Xant⁹ rex cretæ dicitur ſarpedonē genuiſſe ex europa quam rapuit in forma bouis lib. ii. cap. lxii.
Xãtus equ⁹ achillis ab arpya thiella & zephiro gigniƭ lib. iiii. ca. lxl.
Xantus fluuius ſub iliõe fluēs filius Iouis tertii lib. xi. cap. xiiii.
Sandaliothes iſula occupata a ſardo herculis filio vocatur ſardinia li xiii. cap. vii. vbi dicitur q primo inſula dicebatur ychus.
Sarcophagus archa mortuoꝝ lib. ſecundo. cap. iiii.
Sarpedõ Iouis & europæ filius li. ii cap. lxii. ſed lib. xi. cap. xxxiiii diciƭ filius Iouis & laodomiæ vel Xanti regis cretæ: & europç rex liciæ a patroclo occiditur valde plene. Item lib. xiii. cap. lviii. dr̃ filius Iouis & laodomiæ.
Sardus filius herculis a libya diſcedens vniuerſam iſulam quam occupauit dixit ſardiniam lib. vii. capitu. xxxvii. ſed li. xiii. vbi iſta ponunƭ extenſe dicit q inſula primo vocabaƭ ychus vel ſandaliotes.
Sardinia inſula &c. patet ſupra ca. ſardus.
Saturnus primus filius Vrani: q dictus eſt cælius & veſte vxoris lib. iii. ca. i. Idem diciƭ dicto li ca. iiii. ſed additur frater cereris. & ca. xviii. dr̃ vulcani frater. &. xxiii. abſcidit virilia mēbra pr̃is ex quoꝝ ſanguine & ſpuma maris naſciƭ venus ſecunda. Et lib. viii. cap. i. & lib. iiii. cap. i. carceraƭ a tytano fratre. ſed liberatur a Ioue valde plene vbi paciſcitur cũ fratre nõ educare maſculos filios. Idē confirmaƭ lib. viii. cap. i. vbi additur q deuorat filios. Idem debellatur a Ioue filio lib. iiii. cap. lxviii. & lib. viii. cap. i. vbi nõ ſolum regno priuaƭ: ſed ēt relegatur apud inferos. Idē lib. viii. cap. i. italos docuit agroꝝ cultũ: & a Iano ſuſcept⁹ in Italiam primo era ſignauit in nũmos. Eidē apud barbaras natiões ſacrificabantur proprii filii: quæ ſacra mutauit hercules apud italos. Idē lib. vii. cap. lxii. ex phyllyra genuit chironem: ſed. viii. cap. lib. viii. concubuit cum phyllira in ſpecie eq & i. i. ca. dicti lib. octaui q̃ ſi colliguntur oia quæ alibi ſparſa ſunt.
Saturni planetæ natura & proprietas lib. viii. cap. i.
Saturnalia ſaturni ſacra inuenit Ianus lib. viii. capi. i.
Sathus iterum bacchi nomen libro v. cap. xxv.
Satyros fauni vel ſaturni filios nemoꝝ deos dicit lib. viii. cap. xiii.
Aeculi diuiſio lib. iiii. cap. v.
Segeſta vel Sergeſta vel egeſta filia hipotis troiani nobilis crinifo fluuio peperit aceſtē & vrbs ab ęnea condita denominatur ab ea lib. vii. ca. xlix. & lib. xiii. cap. xx. dr̃ pepeniſſe Ioui vel helcno eolũ ventorum regem.
Sergeſta Segeſta vel Egeſta vrbs in ſicilia: vt patet in cap. ſupra pxime pręcedenti.
Selenes nympha ex archade Ionium peperit lib. v. cap. xlix.
Semele filia cadmi & hermionis regũ thebaꝝ a Ioue amaſſo fulmiaƭ lib. ii. c. lxiiii. ſed plēius lib. v. c. xxv.
Semones & Semidei fauni vel ſaturni filii lib. viii. cap. xiii.
Senectus herebi & noctis filia. libro primo. cap. xxviii.
Sēta fauna fil. a pici regis auſonię & vxor fauni fr̃is ſui q a vinũ bibit virginis decidiƭ lib. viii. ca. xi. &. xii. Xenocrates pauper fuit. li. xiiii. c. iiii.
Septimana lib. i. cap. xxxiiii.
Septentrio nomen caliſtonis tranſformatę in ſydus lib. iiii. cap. lxiiii.
Septentrio ventus ſeptentrionalis lib. iiii. cap. liiii. Idem diciƭ lib. iiii. ca. lvii. frigidus & ſiccus.
Serapis maximus ęgyptioꝝ deus. lib. ii. cap. iiii. Idem apud ęgyptios

dicebatur apis lib.i.cap.vii.&.xxv

Sergeſta dictū eſt ſupra ca.ſegeſta

Serpens peruigil cuſtodiebat ortū heſperidū lib.quarto.cap xxx.

Serpentarius ſignum i cælo eſt. lib. viij.cap.ij.& lib.xij.cap.lxx. dicit in hoc conuerſus erichthonius vulcani filius & mineruæ.

Sextꝰ tarqniꝰ filius targnij ſuperbi regium nomē ab vrbe expulit propter a ſe ſtupratam lucretiā: tandē apud gabios trucidatur lib.xij.ca. lxxviij.vbi eſt plene hyſtoria.

Scamander hectoris & Andromache filius lib.vi.cap.xxiij.

S Cytha Iouis filius arcus & ſagittaꝝ repertor li.ij.ca.lxxvi.

Scythę ppli i prio ꝓœmio.li.i.

Scylla phorci & crotheidos nymphæ filia amat a glauco lib.x. cap. ix.vbi ponunt oia poetica.ſimiliter cap.ix.lib.iiij.ponuntur omnia.

Scylla patrē niſum regē megarēſiū regno priuauit & vita li.xi.c.xxvi.

Scylla naufragꝰ locꝰ in mari ſicilæ li.iiij.ca.vi.ſed li.x.c.ix.valde plene

Scipio africanus recuperauit hiſpaniā.romanis ſubiecit afros:a ſerpēte gignit:nūquā latrauerunt canes noctu occurrentes ſibi eunti in capitolium lib.xiij.cap.lxx.

Sciron latro hoſpites ſuos necans necatur a theſeo lib.x.cap.lix.

Scorpius orionē occidit li. xi.c. xix.

S Icheus filius philiſtenis fuit ſacerdos herculis lib.ij.cap. lvi. ſed cap.lvij.fit maritus Didonis & clā occiditur a pigmalione cognato ſuo.& cap.lix.iteꝝ occiditur ſed latius. cap. lx. vbi etiam vocatur ſicarba.

Sicarba eſt idem nomē cum ſicheo lib.ij.cap.lvij.&.lx.

Sicāus vetuſtiſſimus rex ſiciliæ maritus ceretis lib.iij.cap.iiij. Idē lib.x. cap.lxij.dicitur neptunni: & a ſe inſulam denominaſſe ſicaniam quæ primo trinacria dicebatur.

Siculus rex ſiciliæ filius neptunni a ſe denomiauit ſiciliā lib.x.cap.lxiij.

Sicilia patet vt ſupra proximo præcedenti cap.ſiculus.

Sicambriā ciuitatum i germanis cōdiderūt filij hecto.lib.vi.ca.xxiiij.

Sydera operantur i inferiora lib. iij cap.xxij.& lib.i.cap.x.

Siena ægypti ciuitas lib.iij.ca. xiiij.

Sigeus mons troianus tenet ſepulchrum achillis lib.xij.cap li.

Silenus alumnꝰ bacchi li.v.c.xxv.

Siluius poſthumus æneæ & lauiniæ filius Aſcanio ſucceſſit hæres imperij albanorum lib.vi. cap. liij. & latius cap.lvi.dicti lib.vi.& lib. viii. cap.xviij.

Siluius ſeu Iulius ſiluius filius Romuli fundauit Romæ familiā Iuliā lib.vi.cap.lxvi.

Siluius alius Iulius ſiluii aſcanii filꝰ lib.v.cap.liii.

Siluius æneas filius ſiluii poſthumi genuit ſiluiū latinū lib.vi.cap.lvii.

Siluius latius filius ſiluii æneæ lib. vi.cap.lvii.& lviii.

Siluius alba latini filius lib.vi.c.lix.

Siluius athis filius albæ ſiluii libro. vi.cap.lx.

Siluius capis filius athis li.vi.ca.lxi

Siluius carpentis filius capis lib.vi. cap.lxii.

Siluius tyberinus carpētis filius li. vi.cap.lxiii.

Siluius agrippa tyberini filius lib. vi.cap.lxiiii.

Siluius romulus agrippæ filius lib. vi.cap.lxv.

Siluius auentinus filius romuli ſiluii lib.vi.cap.lxvii.

Siluius numitor procæ filius a fratre priuatur regno:a nepotibus reſtituitur lib.vi.cap.lxx.

Siluāi filii fauni vel fatumi ſiluaꝝ dei

Siluanus ſiluarum deus cipariſſum amatum puerum vertit in arborem ſui nominis.lib.xiii.cap.xvii. &.iiii. cap.primi libri aliquid dicitur.

Siluarum & ſolitudinis igens laus lib.xiiii.cap.xi.

Simethus ſiciliæ fluuius lib.ix. c. x.

Simiarū natura & vbi ſit copia ipſarum lib.iiii.cap.xii.&.lxii.& lib.xiiii cap.xvii.

Sinon primus autolici filius fur inſignis libro ſecundo cap.xv.

Sinon ſecundus filius ſiſyphi compulit troianos intromittere equum ligneum fabricatum a græcis libro ſecundo cap.xviii.

Siphilꝰ mōs eſt vbi.xiiii. filii niobis ſunt ſepulti lib.v.cap.xxx.

Sipontus ciuitas quam conſtruxit diomedes dux etholoꝝ ſuper mōte gargano i apulia lib.ix.cap.xxii.

Sphinx fuit vxor cadmi qua relecta duxit hermionem: quare motum ē bellum & regno priuatur lib.ix.ca. xxxvii.

Syrenæ acheloi filiæ ſociæ proſerpinæ vertuntur in monſtra lib.vii. cap.xx.valde plene. Et.xix.cap.dicuntur filiæ illius acheloi: qui pugnauit cum hercule. hæc monſtra ſoſpes præterit vlyſſes. libro. xi. cap.xl.

Siringa amatur a Pane lib.i.ca.iiii.

Siſiphi fuerunt plures: ſed nomen cōfundit a poetis. Syſiphus ephyram ciuitatem condidit: quam poſtea Corynthus horeſtis filius a ſe nominauit corinthum. Idem grandi ſaxo necabat hoſpites vel ex ꝑrupto iuſmo calce præcipitabat in mare. dicit ſecretarius fuiſſe deorum:& lædi apud .feros pœna ſaxi vlyſſis pater creditur:& occiditur a theſeo lib.xiii cap.lxv.&.c.lxix.dicti lib. xiii. Tenuit Inonem coniugem athamantis regis thebarum cum melicerta filio concubinalem amatam. Idem li.ii. cap. xvii. cum matre vlyſſis concubuit. Sed latꝰ cap.xl. libr. xi. vbi occiditur a theſeo valde plene.& lib.i.ca.xiiii. ponit in inferno pectore ſaxa volens

Siſyphus filius primi ſinonis lib. ii. cap.xv.&.xvi.nil aliud.

Sitionii in primo procemio libri.

S Ocignia iuno dicit li.ix.cap.i.

Socomas ſol dr lib. iiii. ca. iii.

Sol primus primi Iouis filius ignorata matre creditur apis libro ii.cap.v.

Sol hiperionis filius non cognita mr̄e cum oibus ornamētis quæ ſoli poetæ dant lib.iiii.cap.iii.

Solis equilli.lib.quarto cap.iii.

Sol ob fulminatum æſculapiū noluit aliquādiu currum ducere libro. v.cap.xx.

Sol fugiens gigantes mutatur i coruum libro quarto.cap.lviii.

Sol filius illius vulcani: q fuit filius nili fuit pater eridani lib .vii. ca. xl.

Sol filius oceani medicine & mellis inuentor lib.vii.cap.lxv.

Sol vulcano idicat concubitū martis & veneris lib.ix.cap. iii.ſed lib. iii.cap.xxii.venus odit omnem eiꝰ progeniem.

Sol planeta cum ꝓprietatibus ſuis lib.iiii.cap.iii.

Solimiſſos fugauit bellorophon. lib.xiii.cap.lvii.

Solon ſolertiſſimus legum lator iā ſenex in poeſim euolauit lib . xiiii. cap.iiii. Idem dicit lib.iiii.cap.xix.

Somnus herebi & noctis filius lib. primo cap.xxxi.vbi ponuntur ſpecies oīum ſomnioꝝ & portæ ſomni & ſomni miniſtri.

Sophon filꝰ diodori & nepos herculis ſophacos libycos nomiauit. libro.xiii.cap.x.

Sophaci dicti ſunt libyci:quibus ſophon imperauit lib.xiii.cap.x.

Sorgia fontium rex i gallia penes

quem petrarcha neglecta amici/
tia ſummi pontificis pluribus an/
nis vixit opera componendo lib.
xiiii.cap.xix.
S Partanorũ ſpurii reſtau/
rant tarentum oppidum
pri⁹ conditum a tharaſne
ptunni filio libro.x.cap.xiii.ſed li/
bro ſecũdo.cap.lxiii.ponitur qua
re dicti ſunt ſparthe.
Sperchi⁹ fluu.ex polidore ſorore
achillis genuit Mneſteũ li.vii.ca.
lxiii. Idem ponitur lib.xii.cap.v.
Sphinga vxor cadmi a viro pelliť
propter zelum hermiõe libro ſe/
cundo.cap.lxiii.
Sphingis mõſtrum Oedipp⁹ occi
dit libro ſecundo cap.lxx.
ſ Tatua eburnea mutať in
mulierem lib.ii..cap.xlix.
Statua mirabil' fctã a du
ce deſignans humanum genus li/
bro tertio.cap.vi.
Stelenus rex argiuorum a danao
regno priuatur lib.ii.cap.xxii.ſed
lib.xii.cap.xxxiii.ponitur perſei&
andro medæ filius.
Stelen⁹ capanei regis& euadnes
filius nil aliud lib.ix.cap.xxxvi.
Stenobes vxor preti regis argi/
uorum bellorophontem accuſa
uit de ſtupro falſo licet:& poſtea
ſe occidit libro.xiii.cap.lvii.ſed li.
ii.cap xxx.dicitur vxor abantis &
vxor preti.
Stenobes vxor phynei regis ar/
chadiæ læſi ab arpys fecit a patre
excecare priuignos li.iiii.cap.lix.
Sterope filia atlãtis & pleyõis li.
quarto capitulo.xxvi.
Sterculius ſaturnus eſt libro. viii.
capitulo.i.& cap.x.dicti libri dici
tur deus agriculture.
Sterculinus deus ſtercorandorũ
agrorum fuit Iouis tertii filius li/
bro.xii.cap.lvi.
Sterces pyci pater credit lib. viii.
capitu.x.
Stenio pborci filia & ſoror medu
ſæ libro.x.capitu.x.vbi plene ſũt
omnia poetica.
Styx pal⁹ vel fluui⁹ iferni acherõ
tis & terræ fili⁹ lib.iii. cap.xiiii.&
aliquid dicitur lib.i.cap.xiiii.
Stilbõ mercurius ſecundus libro
ſecundo cap.xii.
Stimphalidæ aues ꝑgrandes oc/
ciduntur ab hercule quæ ſunt ar/
pyæ lib.xiii cap.i.
Stracios fili⁹ neſtoris & euridicis
nil aliud lib.x.cap.xl.
Strophi⁹ phocenſis liberauit ho
reſtẽ a furore materno lib. xii. ca.
xviii.ſed plenius cap.xx.
Stratonicus philoſophus ĩ proœ
mio libri tertii.
Strophades inſule nominãtur ab
arpyiarum fuga lib. iiii. cap. lx.
Steropes filius neptunni ex ãphi
trite coniuge vulcanum iuuat ful/
mina fabricare lib.x.cap xvi.
ſ Vbſolanus ventus oriẽta
lis li.iiii.cap.liiii.Idẽ dr̃ ca
lid⁹ & ſiccus.c.lv.dicti. li.
Subueſperus ventus eſt libro q̃r/
to cap.liiii.
Suculæ hyades ſtelle ſunt.vii. in
fronte tauri lib.iiii.cap.xxxiii.
Suprema tempeſtas dicitur occa
ſus ſolis lib.i.cap.xxxiiii.
Sus prægnans mactabatur maiæ
& mercurio lib.iiii.cap.xxxv.
Suſim inſigne oppidum perſiæ cõ
ſtruxit Mẽnon tytanis & auroræ
filius libro ſexto cap.x.
TAges ſine patre.
Terre filius aru/
ſpicinã artẽ prio
docuit lib.i c.xii.
Taigeta ageno/
ris regis phœni/
cũ filia Ioui peperit lacedæmonẽ
li.ii.c.xlv. Sed li.iiii ca.xxxviii. dr̃
filia atlantis ex pleyone.
Taigetes mater niobes vxoris ã/
phionis quæ ob ſuperbiam per/
didit.xiiii.filios lib.xii.cap.ii.
Thales mileſius ponit opinionẽ
de pricipio terũ lib. primo. in pri/
mo prohœmio.& lib.vii.ca.i. ex/
tollitur miris laudibus.
Talaon filius Iaſii rex argiuorũ
libro ſecundo cap.xxxviii.
Thalia vna muſarũ lib.xi. cap. ii.
Tantal⁹ tertii Iouis fili⁹ ex plote
nympha rex phrygum rapuit ga
nimedem diis ſuſceptis hoſpicio
filium comedẽdũ appoſuit: qua/
re in inferno inter poma & aquas
poſitus ſiti & fame perit libro. xii
cap.primo.vbi plene vide omnia
poetica.& libro primo.capi. xiiii.
idem dicitur.& lib.ſexto.cap. iiii.
rapuit ganimedem.
Tantalus alius a ſuperiori fili⁹ ſe
cundi Iouis rex corinthiorum &
plus homo libro.v.cap xliiii.
Tantalus fili⁹ thieſtis ex merope
vxore fratris ſui atrei a patre co/
meditur.libro.xii.cap.viii.
Tanaquil tarqni priſci vxor pot/
tẽtorum perita dixit. Seruiũ tulliũ
futurum clarum virum dedit que
ſibi in coniugem filiam regis:&
ſit rex romanorum. libro duode/
cimo.cap.lxxvii.
Taprobane inſula. libro vii.cap.
ſeptimo.
Tartarus abſq; patre terre filius
lib.i.cap.xi.&.xiiii.
Taras neptunni filius tarentum
ciuitatem conſtruxit .libro deci/
mo.cap.xiii.
Tarentum ciuitatem cõſtruxit ta
ras neptũni filius & reſtauratur a
ſpuriis ſpartanorum lib.x.ca.xiii.
Tarquinius priſcus rex Romano
rum cœpit corniculanum oppidũ
vnde ſeruius Tullus traxit origi
nem:& occiditur a filiis ancimar/
tii libro.xii.ca.lxxvii.
Taumante mater yridis li ix.c.i.
Taurus fœcundam paſiphaem ſe
cit libro quarto ca.x.
Taurus atticam terram vaſtãs oc
ciditur a theſeo lib.x.ca.xlix. ſed
libro.xiii.ca.i. deprehenditur ab
hercule.
Tellus terræ nomen lib.i.ca.viii.
Tellumon turpe nomen.libr.pri
mo ca.viii.
Tẽporis deſcriptio lib.iii.ca. xxii.
Tenebra herebi & noctis filia di
citur libro.i.ca.xxx.
Terra filia demogorgõis & vxor
tytanis cum ſuis nominib⁹ & pro
prietatibus. libro primo ca.iii. &
ca.viii.& lib.iii.ca.i.dicitur mater
ſaturni.& cap.xiiii.dicti li.iii. diciť
mater ſtigis.& lib.iiii.cap. primo
dicitur filia demogorgonis vxor
cæli vel cæli cui peperit plures fi/
lios.ſed libro.ii. capi.iii.& libro
quarto capitulo liiii.Terra Iuno ẽ
& libr.iiii.cap.xxxv.
Terram pro maia matre mercurii
colebant Romani:& ſuem præ/
gnantem mactabant eidem cum
mercurio nato ſuo.& libro ſepti/
mo.capi.xix.dicitur mater omni/
um fluuiorum.
Terpſichore vna muſarum lib.xi
capitulo ſecundo.
Terentii finalis intentio in comœ
dus ſuis & aliorum comicorum.
libro.xiii.cap.ix.
Teſſãder argiæ & polinicis fili⁹ li
bro ſecundo.cap.xliii.&.lxxv.
Teſtori⁹ priami fili⁹ naturalis oc/
ciditur lib.vi.cap.xlv.
Teſth⁹ filius parthaõis ex calido
ne nympha vel althea li.ix.c.xiii.
Theſſal⁹ filius herculis iuit ad tro
ianum exercitũ libro.xiii.cap. xii.
Tethys magna filia cæli & veſtæ
vxor oceani mater nympharum

libr.iii.cap.iii.& lib. iiii. cap. xviii.
Thetis mater achilis fuit alia a ſu
periori li.iii.ca.iii.ſed lib.vii. cap.
xvi.ꝓtheus ſibi conſuluit de ma/
trimonio cõtrahendo .& lib. viii.
cap.ix.probatur fuiſſe ochyroem
chironis filia ꝙ confirmatur lib.
xii.cap.xlix.vbi nupſit peleo et cõ
uiuant oẽs dii prater diſcordiam
Teucer regis telamõis & heſiõe
filius lib.vi.cap.vii.quod cõfirma
tur lib.xii.ca.xlviii.valde plene &
in cypro condidit ſalaminam.
Teucer priami regis filꝰ ex nym
pha ãtidona occidit li.vi.c xxxiii.
Teucer filꝰ ſcamandri cretenſis
teucros appellauit a ſe cũ eis vna
cum Dardano imperat libro. ſex
to cap.xxxiii.& cap.lii.
t Heſeꝰ filꝰ egei regis athe
narũ & Ethrae cõtra ama
zonas militans hypolitã
reginae ſororẽ cepit.vxorẽ.li. deci
mo capitulo.xlix.vbi quaſi plena
ſunt omnia quae alibi ſcripta ſunt
Idem mittitur ad minotaurum.
libro.x.cap.xlviii. Idem libro. x.
ca.l.habuit a patre ĩpetrare quod
cunꝗ vellet. Idem libro.x cap.xl.
& libro.xi.cap.viii.rapuit helenã
Idem & libro.xi.cap xl.occidit.Si
ſiphum latronem.& libro primo.
ca.xiii.& libro.iiii.cap xii ponitur.
ĩ inferno dãnatus perpetuo ocio
Et libro.tertio.capitu.xxxiii.val/
de prolixe detinetur in ĩferno. Idem
libro quarto.cap.x.& libro xi.ca.
xxix.occidit minotaurũ.& libr. xi.
cap.xxx.duxit vxorẽ phadram.
Thebas aegyptias dereliqt cad/
muꝰ ĩperãs apud tyrum & ſydonẽ
valde plene libro.ii.cap.lxiii.
Thebas boeotias cõſtruxit cad/
mus valde plene libro. ii. capitu/
lo.lxiii.& lib.i.in prooemio.
Thelegonꝰ Vlyſſis filꝰ ex cyrce.
libro quarto.cap.xiiii. ſed lib. xi.
cap.xl.occidit Vlyſſem:& ĩ Italia
cõdidit tybur:alias tuſculũ. Idem
confirmatur in dicto lib.xi.ca.xlii
Thelemachꝰ filꝰ Vlyſſis & pene
lopes li.v.cap.xliii.ſed plene po/
nuntur omnia li.xi.cap.xl. &. xli.
Thelamon eaci iudicis ĩferni filꝰ
heſionam laumedontis filiam lo
co muneris recepit ab hercule:
ꝗa primo muros troianos aſcẽde
rit ex qua teucrum filium habuit
relicta patria in ſicilia condidit Sa
laminam lib.xii. cap.xlvi.ſed ca.
xlviii. non idem dicitur de cõſtru/
ctione ſalaminae.
Thelephus herculis filius ex ãge
ſuſceptus in ſyluis lactatꝰ a cerua
in lycia ꝗ imperauit.lib.xiii cap.xv.
Themis deae oraculum conſuluit
deucalion & pyrrha pro reſtaura
tione humani generis libro quar
to.cap.liiii. Idem ponitur lib. iiii.
cap.xlvii.& libro.vii.cap.lviii.
Theodontius quaeſitor antiquita
tum ponitur lib.i.in ſecundo pro
oemio.ſed valde plene libro. xv.
capitulo ſexto.
Theodamas Melampi amithao
nis filꝰ augur ingens loco ãphia
rai abſorpti ſubſtitutꝰ eſt lib. xiii.
cap.xxxvii.ſed cap.xli.dicti libri.
dicitur ſubſtitutus poliphideus fi
lius manthionis.
Theoclimenes filꝰ poliphidei au
gur maximus libro.xiii.capi. xlii.
Theologia triplex eſt. ſ. poetica.
&c.libro.xv.cap.viii.
Theophõti mitileno poetae dona
uit Pompeius magnus ciuitatem
vt nomen ſuum perenne faceret
libro.xv.capi.xiii.
Thereus rex thracum filius mar
tis vel aſtorgii biſtonidum princi
pis ex nympha biſtõide gener pã
dionis regis athenarum ithim fi/
lium comedit lib.ix. capi viii.vbi
ſunt omnia poetica.
Tiſiphone furia infernalis libr.i.
ca.xiiii.& libro.iii. cap. viii. plene
deſcribitur vbi dicitur acherontis
& noctis filia.
Teſmophoria ſacra cereris lib.
octauo capitulo quarto.
Thiene filia atlantis & etrae ſtelli
ficatur lib.quarto cap.xxxiii.
Thienes bacchi filꝰ conuertitur ĩ
venatorem libro.v.cap.xxvii.
Thieſtes filꝰ pelopis & hyppoda
miae lib.ix.ca.vii.ſed li.xii.ca.v.cũ
atreo fratre venit in rabiem & di/
ſcordiam propter ſtupratam me
ropẽ vxorem atrei:vbi omnia ple
ne.& in cap.vii.cõcubuit cum pe/
lopeia filia:vnde alia mala maxi
ma orta ſunt.
Thilemus eurymedes vnus ex ci
clopibꝰ vates magnus libro deci
mo,capitulo decimoquinto.
Thimetes priãi & ariſbae filꝰ va/
tes fuit:& patris inimicus & ꝓdi/
tor libro ſexto.capitulo.xlv.
This filius zethi ex aedona cõiu/
ge libro quinto.cap.xxxii.
Thiſſamenis filꝰ horeſtis ſibi ſuc
ceſſit in regno libro .xii. capi.xxi.
Thoas bacchi filꝰ a filia hipſyphi
le ſaluatur libro quinto.cap.xxviii.
Thoas rex ĩ taurica regiõe macta
tur ab Iphigenia ſacerdotiſſa dia
nae libro.xii.capi.xvi. & capi.xx.
Thoas filius hipſyphilis & iaſo/
nis lib.qnto.capi.xxix.ſed plenꝰ
libro.xiii.cap.xxvii.
Thomitana iſula li.quarto.ca. xii
Thoſa phorci filia mater alias fi/
lia polyphemũ neptunno pepe/
rit.libro.x.cap.viii.
Thoxeꝰ filꝰ theſtii regis a mele
agro nepote occiditur lib.ix.capi.
xiiii.ſed plenius .cap.xix.
Tiberinus ſiluius capeti filius Ty
beri nomẽ dedit cum ſubmerge/
retur illo.primo enim albula vo
cabatur libro ſexto.ca.lxiii.& libr.
ſeptimo.ca.l.aliquid dicitur.
Tiberis fluuiꝰ a tiberino rege ibi
ſubmerſo dicitur libro ſexto.ca.
lxiii.& libr.vii.cap.l.aliqd dicitur.
Tibur ĩ Italia oppidũ coditur a the/
legono filio vlyſſis & cyrces li.xi.
ca.xlii.& li.xiii.c.xlviii xlix.&.l.dr
tibur a tiburto catilli filio.
Tideus oenei regis calidoniae filꝰ
quia menalippum fratrem in ve/
natione inaduertenter occidit ar
gos ad adraſtum regem fugit:cui
factus gener occiditur ĩ bello the
bano libro nono.cap.xxi.vbi po
nuntur omia plene.& li.ii.cap.xli.&
cap. lxxii. lxxiii.lxxiiii. aliqd dicitur.
Tiella arpyya zephyro peperit
xãtũ & balai equos achillis li. ꝗr/
to ca.lxi.& lib.x.cap.lxi.
Tigres trahunt currum bacchi li/
bro quinto cap.xxv.
Tidarus mariꝰ ledae oebali regis
filius ledã vxorẽ habuit li.v. c. xl.
Tiphõ vel tiphoeꝰ filius tytanis &
terre vel tartari & terrae iouem ĩ
certamen de regno prouocat.ſed
fulminato ſuperponitur trinacria li.
quarto.cap.xxii.valde plene.& li
bro ſecundo.cap.iiii. fratrem api
maritũ iſidis laniauit mẽbratim.
Tirãni & regis dñia li.ix ca:xxvii.
Tireſias vates thebanꝰ pater mã
thonis vaticinatur de narciſſo li/
bro ſeptimo,cap lix.
Tirus paſtor apꝺ quẽ fuit lauinia
mortuo aenea lib.viii.ca.xviii.
Tiro filia ſalmonei regis & lydis
vxor critei filii eoli regis ventorũ
peperit aeſonem patrem iaſonis
lib.xiii.ca.xxiiii.xxv.&.lii.
Tiromachꝰ filius herculis thebãi
ex megera filia creontis occidit
ab hercule libro.xiii.cap.ii.
Tityꝰ Iouis ſecũdi filius ex he'la
ro orcamẽi filia occiditur ab apol
line ꝗa voluit viciare latonã & apꝺ
ĩferos vultures ſẽper corrodũt ie
cur eius lib.v.ca.xxiiii. Idẽ lib.ꝓi/

mo.cap.xiiii. ponitur in inferno.

Titonus filius laumedontis auroram vxorem habuit: & vertitur in cicadam lib.vi.cap.viii.&.ix.ſed libro quarto. cap. xxvii. dicitur frater laumedontis:& omnia alia cōfirmat.

Titan cęli & veſtę filius:& frater ſaturni terram vxorem habuit lib.iii. cap.iiii.& lib.i. cap. viii. ſed lib. iiii. capi. i. dimittens regnum ſaturno cum eo paſcitur ne alat filios maſculos. Idem confirmatur. libro octauo.capi.i. & vtroq; loco capit ſaturnum & opim vxorem eius.

Titani pugnant contra Iouem. libro quarto.cap.i.&.xix.

TLipolemus filius herculis ex aſtochia ab eo rapta de ciuitate liconiæ occidens auunculum rhodijs imperauit & in troianum iuit exercitum. libr. xiiij. cap. ij

TOnitrua quomodo cauſantur libro duodecimo.cap.lxix.

Toſius filius cęli ab hyrundinibus ſumpto exemplo ædificij repertor fuit lib.iij.cap.xxv.

TRaſimedes filius neſtoris & euridicis cum patre iuit ad troianum bellū.lib.x.cap. xxxix

Traſeas ventus eſt lib.iiij.ca. lviij.

Triformis luna eſt. libro quarto capitulo.xvi.

Triga currus plutonis tractus a tribus equis libro.viij.cap.vi.

Trinacria ſupponitur fulminato typhœo libr. iiij. capitu.xxii. Eadem libro.x.capi.lxij.a ſicano rege ſicadia dicitur.

Triponus eſt mercurij nili filij nomen libro.vij.cap.xxxv.

Tritōia mineruа dicitur a lacu quē penes primo viſa eſt lib. ij. cap. iij.

Tritopatre⁹ primi Iouis & proſerpinæ filius:nil aliud libro.ij.ca. viij.

Triton tubicen & præcurſor oceani libro ſeptimo.cap.i.ſed cap. vij. dicitur neptunni filius vel filia & tubicen eius.& libr.xiiij.cap.xxiij.

Miſenum tubicinam æneę ſubmerſit in mari. ſed libro. decimo. capitulo primo. triton ſonus eſt.

Triptolemus eleuſi regis filius nutritur a Cerere. & fruges publicabat mundo cum curru a draconib⁹ ducto.lib. octauo. cap. iiii. vbi ponuntur omnia poetica.

Triumphi pompam primo excogitauit Dionyſius habita victoria de indis lib.ij.cap.viij.& li.iij.ca.x.

Triuia luna eſt lib.quarto.capi.xvi

Tros ericthonij filius regionem vſq; tunc dictam dardaniam troiā dixit ampliato regno:& cum tantalo phrygiæ rege bellum geſſit ob raptum ganimedem lib.vi.capi.ij. Idem libr.xiij.cap.xvi. ob raptum ganimedem habuit a Ioue aureā vineam.

Troia extenſe ponit̃.ca.ilion.& li. ſexto.cap.xiij. Et lib.xi.ca.viij.ponunt̃ oīa neceſſaria ad troiā:& ponuntur in cap.proxime præcedenti valde plene.

Troilus priami & hecubæ filius ab Achille occiditur lib.ſexto. capitulo.xxviij.& libro.xij.cap.li.

TVbalcaim primus faber. libro primo.cap.iiij.

Seruius Tullius vulcani filius ex creſa corniculana a fortūa dea diligit̃ q̄ per feneſtrā palatii intrabat ad eū. alias filius publii corniculani & ocreatiæ puellæ captiuæ. libro.xii.capi.lxxvii. vbi ponitur hiſtoria plena.

Tulliæ duæ filiæ Seruii Tullii cōiuges fuere arūtis & lucii priſci tarquinei filioꝝ vbi notatur q̄ lucius occidit ſoceꝝ & filia carpētū per corp⁹ patris euexit lib.xii.cap.lxxviii vbi eſt plena hiſtoria.

Turbo vētoꝝ turbatio li. iiii. c. liiii.

Turno dauni filio lauinia latini regis filia promittit̃ vxor:quæ poſtea datur æneæ lib.viii.cap.xvii. Idem libro. xii. cap. lxv. occidit pallantē filiū euādri regis.& capi.lix. occiditur ab æneа vel aſcanio & occidit æneam.

Tuſculū oppidū in Italia ſecūdum quoſdā conditur a thelegono filio vlyſſis & cyrces libro.xi.cap.xlii.

VAnnus attribuitur baccho. Varro dixit artem poeticā partē theologiæ lib.i.i primo pœmio

Venus prima quæ magna dicitur. Cælo patre & die matre nata mercurio fratri hermophroditum peperit libro tertio.cap. xx. Sed cap. xxii. dicti lib.iii. ponūtur omnia plene Veneri aſſignata.

Venus ſecunda per amputationē teſticulorum naſcitur libro.iii.cap. xxiii. vbi ponit̃ eius mirādū ſimulacrū & valde plene oīa ſibi ꝓpria.

Ven⁹ tertia Iouis tertii filia & dyonis vxor vulcani alias filia Syrii & cyprię & coniunx adonis cū marte ligatur adultero a viro ſuo :& odit omnem prolem ſolis :hæc dicitur mater æneæ: meretricium inſtituit. & i cypro viridarium habuit amœnum lib.xi.capitu.iiii. valde plene. Idem ponitur lib.ix.cap.iii.

Venus in generali fugiens gigātes mutatur in piſcem libro quarto.capi.lxviii.& in eodem cap. mutatur ī anguillam.

Venus ariadnæ donat coronam· libro vndecimo.cap.xxix.

Venus cōtra pſycem iraſcitur libro quinto.capi.xxii.

Venus veſta dicitur libro.viii.ca. iii

Venus marica dicit̃ lib.viii.ca.xvii.

Veneri fit ſacrificium i cypro ex ſolo thure & floribus libro ſecundo. cap v.& libro.xi.cap.quarto,

Venus ex ſyrio hoie & cypria muliere concipitur libro.ii.cap.liii.

Veneri ericinæ conſtruitur templū in culmine montis propinqui drepano libr.x.capi.quinto.

Veneris planetę natura libr.tertio capitulo vigeſimoſecundo.

Venus planeta cum marte participās quid operatur i natiuitate alicuius libro nono.cap.quarto.

Vēti filii auroræ & aſtrei tytanis filii.li.iiii.c.lii.Sed.c.liiii.dicti li.iiii. icitati a Iunone i cōtra Iouem claudunt̃ i cauernis ſub imperio æoli.

Venti ſecūdū varios philoſophos habēt varia nomina & variatum numerum libro.iiii.cap.liiii.

Ventoꝝ potentia: regiões: & nomina libro quarto.cap.liiii.

Veneratio filia plutonis & proſerpinę libro octauo. ca. ſexto. ſed capi.ſeptimo. dicti lib. põitur ſine matre & vxor honoris.

Veſpera tempus poſt occaſum ſolis libro primo.cap.xxxiiii.

Veſper ſtellę nomē lib.iii.cap.xxii.

Veſperugo ſtellę nomē li.iii.c.xxii.

Veſta prima vxor vranii q celius dicitur lib.iii.cap.i.&.iiii. Item dicitur lib.iiii.capi.i.& libro.vii.cap.iii.ſed valde plene lib.viii.cap.i.

Veſta ſecunda ſaturni& opis filia libro. viii. cap. iii. vbi plane ponunt̃ omnia poetica dicta de veſta.

VIctoria acherōtis & ſtigis filia lib.iii.cap.x.&.xiiii.

Vini vſum primo athenienſes docuit dionyſius lib.ii.cap.viii.

Virtutis templum erat Romę iunctum cū tēplo honoris lib.iii.c.xi.

Vergilię ſunt ſtellę in genu tauri libro quarto.cap.xxxiiii.

Virbius hippolyti theſei filii nomā fuit libro.x.cap.l.

Virbius fili⁹ hippolyti & aritię vxoris turno fauit contra ęneam libro decimo.cap.l.

Vergſlius poeta Mãtuan⁹ pauper
rimus & lutifiguli filius lib.xiiii.ca.
iiii.ſed ca.xix. dicti lib. georgica &
eneida condidit prope neapolim
inter ſcopulas ad quem nullus ac/
cedebat niſi ſponte quæſiſſet vergi
lium.ſed cap.xiii.dicti libri aperit q̃
re finxit æneam veniſſe carthaginẽ
& didonem ſe occidiſſe:cum illis tẽ
poribus non fuiſſet.
Viſio ſpecies ſomnij lib.i.cap. xxxi
Lyſſi non daẽ pater certus:
V ſed varij.pro cuius generatio
ne moribus vita & obitu lege
plene lib.xi.capi.xl.ſed lib.iiij.capi
tu.xl.dicitur filius laertis libro.aũt
ij.cap.xvij.& lib.xiij.cap.lv. credẽ
filius ſiſyphi.& lib.x.cap.xix.& xx.
ſimulat inſaniam ne vadat ad tro/
ianũ bellũ.& li.iiij.cap.xiiij. perue/
nit ad circẽ.ſed.vi.cap.dicti lib. iiij.
Cyrces eũ monuit vt abſtineret a
præda armenti ſolis:quod non fa/
ctum ẽ & periclitati ſunt ſocij.& ca.
lxi.dicti li.iiij.ſtetit cũ caliſpo nym/
pha filia atlantis annis.vij. & lib.x
cap.xix.&. xx. ab arethe regina &
alcinoo rege pheacum honorifice
recipitur.Eidẽ lib.xi.cap.xl.& libr.
xiij.cap.xx.dat æolus ventos liga/
tos in corio bouis qui tamen ſoluũ
tur a ſocijs ipſius.
Mbri etruſci ſunt libro primo
V cap.xxxiiij.
Vnxia Iuno dicitur lib.ix.ca.i.
Vnxiæ dicuntur ſponſæ lib.xi.ca.i.
Olucres obſcœnæ ideſt furiæ
V libro tertio.capi.ſexto.
Volupia dea Romanorum li
bro quarto.cap.xv.
Voluptas cupidinis & pſyches filia
libro.v.cap.xxij.& lib.viij.cap.v.
Ranus qui poſtea dict⁹ eſt cæ
V lum pater ſaturni libro. tertio
cap.i.ſed valde plene ponun
tur hiſtorica & poetica lib.octauo.
cap.primo.
Vrania vna muſarum lib.xi.cap.ij.
Vros bos ſylueſter ſonat latine li.
quarto.cap.lxvij.
Vrſa maior & minor non tingitur.
aqua maris more aliorum ſiderũ
libro quinto.cap xlviij.
Vtum nomen vlyſſis:ideſt nullus li
bro.x.cap.xiii.valde plene.
Vlcanus primus cæli filius ex
V Minerua ſecundi Iouis filia:
apollinem primum genuit li.
iii.cap.xviij.&.xix.
Vulcanus Iouis tertij filius & Iuno
nis:quia claudus de cælo proijcit i
lẽnum iſulam.& educatur a ſimijs.
Huic ſecũdum quoſdam fuit vxor
maia:ſecũdũ alios maieſtas:ſecũ/
dum latinos Venus : & dicit faber
Iouis vt quicqd artificioſe factum
fit ad eo dicatur eẽ compoſitum vt
arma Achillis:Aeneæ:corona ari/
adnæ:&c. Hic martem & Venerẽ
coeuntes in adulterio colligauit li/
bro.xiij.capit. lxix. vbi ſunt omnia
poetica.& lib.ix.cap.iij.iterũ mar/
tem ligat cũ Venere. Idem libr. x.
ca.xvi. Ciclopes auxiliares habet
ad fulmina fabricanda. Idẽ libr.ſe/
ptimo.cap.ſecũdo.proiectus e cę/
lo nutritur a Thetide.
Vulcanus filius nili ab ægyptijs di
citur apis a quibus cuſtos ægypti
creditur libro.vij.cap.xxxviij.
Vulcanus conatur violare miner/
uam lib.ſecundo. cap. iij. & lib. iii.
capitu.xx.& libro xii.capitulo.lxx.
Vulcaniæ inſulæ habent officiam
fabrorum vulcãi nec denominan/
tur a vulcano Iouis filio:ſed a quo/
damnato in emalio qui eas tenuit
libro.xij.cap.lxix.
Vulturnus orientalis ventus libro
quarto.cap.liiii. Idem cap.lv.dicti
lib.iiii.dr calidus & ſiccus.
V Xores ab vnctionibus dicun/
tur libro nono.cap.primo.
H Acinthus puer' dilectus a
borea occiditur ab eo lu/
dens cum apolline libro.
quarto.cap.lviii.
Icarus oebali regis filius ab ebriis
agricolis mactatur:quia primo eis
vinum dedit:deide mutatur in bo/
otem ſtellam lib.v.cap.xl.
Icarus dedali filius in Laberintho
cũ patre claudiẽ lib.xi.cap.xxvi.
Icar⁹ pater penelopis vxoris vlyſ/
ſis libro quinto.cap.xl.
Yceriſlus imanis hõ occidiẽ ab euã
dro rege archadiæ lib.xii.cap.lxv.
Ycus dicebatur a græcis:ſed occu/
pata a ſardo herculis filio ſardinia
dicta eſt lib.xiii.cap.vii.
Damons libro.iii.cap.v.
I Ideus filius paridis ex oeno/
ne nympha lib.vi.cap.xxii.
Idotea filia prothi docet menelaũ
quid de ſociis perditis contigiſſet.
lib.ſeptimo.cap.ix.ſed plenius.ca
pi.vndecimo.dicti libri.vii.
Hydra ſerpens in lerna palude ne
catur ab hercule lib.xiii.capi.i.
Ydromantia libro ſeptimo.cap.ix
Idumeneus filius deucaliõis regis
cretæ cũ græcis cõtra troianos bel
lum geſſit:ſed a ſubditis regno pri
uatus in calabria pytiliam condi/
dit ciuitatem lib.xi.cap.xxxii
Lia quę & rhea diciẽ filia nu/
I mitoris mater Romuli & Re
mi viua infoditur a marte cor/
rupta lib.vi.cap.lxix.&.lxxii.
Ilion fillus troi regis troianorum
ilionem ciuitatem inclytam condi/
dit a ſuo nomine nominatam libr.
vi.cap.iiii.
Ilion ciuitas inclyta vt patet in ca/
pitulo proximo præcedenti.
Iliona priami filia ex hecuba poli/
neſtoris regis thraciæ vxor libro
ſexto.capitulo xvi.
Ilioneus phorbantis filius nepos
priami ſecutus æneam ad didonẽ
& latinum orator fuit libro.vi.cap.
xxxix.
Ilus herculis & deianiræ filius pul
ſus a creonte conſtruxit athẽis cle
mentiæ templum ſeu miſericordię
libro.xiii.cap.vi.
Ilus aſcanius æneæ & creuſæ filius
libro ſexto.capitulo.liii.
Nachus achaiæ fluuius ocea/
I ni & terræ filius lib.vii.ca.xxi.
Inachus rex ſicyoniorũ a quo
flumen achaiæ denominatur libro
vii.cap.xxi.&.xxii.
Ino cadmi & hermionis' filia vxor
athamantis nouerca hellis & phri
xi cum viuo filio ſe præcipitauit in
mare lib.xiii.ca.lxvi.vbi plene om
nia de ea. Sed cap.lxix.dicti li.dei/
ficatur & vocatur leucothoe & ma
tuta & fugit ad ſiſyphum.& aliquid
dicitur lib.ſecundo.cap.lxvii.
Ocaſta creontis thebani filia
I vxor lai &c.lib.ſecundo.cap.
lxix.ſed plenius.cap.lxx.
Iolaus filius hiphyclei ſardis bo/
na contulit quibus templa meruit
& yolenſes a ſe dixit lib.xii.capitu
lo xxxii.
Iolenſes ſardi populi yolao dicti li
bro.xii.cap.xxxii.
Ioles filia eurithi regis ætoliæ fugit
cauſa prĩnæ necis & herculis alias
omphales lidia lib.xiii.cap.i.
Ionius archadis filius ex ſilene ni/
pha Ionium mare cognoiauit & io
nios populos lib.v.cap.xlix.
Ionium mare a ionio vel a ione di/
citur libro.v.cap.xlix.
Io inachi filia a Ioue tranſformaẽ
in vaccam cum plena fabula libro
vii.cap.xxii.& libr.ii.cap.iiii.
Ypermeſtra filia danai & v/
H xor Lincei virum liberauit a
nece cum cæteræ ſorores ne/
caſſent ſuos libro. ii.capitulo . xxii
&.xxiiii.&.libro ſeptimo:capitulo.

xxi.dicta eſt yon vel yſis.
Hypenõ primus tytanis fili⁹ & ter
ræ ſolẽ & lunam genuit libr.iiii. ca/
pi.ſecundo.ſed plenius capit iii.&.
xvi.dicti libri.iiii.
Yphates naturalis filius priami oc
ciditur lib.ſexto.cap.xliiii.
Yphymedia vel epymedia vxor A
loi neptũno peperit othũ & ephi/
altem qui ſingulis menſibus nouẽ
digitis creuerunt & iuuerunt gigan
tes libro quarto.cap.lxii.
Iphiclus æoli filius volens ꝙ ſteri/
lis eius vxor conciperet: bibit ve/
nenum ſerpentis & genuit filiũ po/
darcem nomine lib.x.capi.xliiii
Sed plenius libro.xiii.cap.liii.
Iphicleus ãphitriõis & alcmene fili
us vno partu cũ hercule natus eſt
libro duodecimo capitulo .xxxi.
ſed plenius libro.xiii.capitulo.i.
Iphianaſſa Iphigeniæ nomen fuit
agamẽnonis regis filiæ lib. xii .ca.
xvi.ſed cap.xvii. dicitur eſſe alia ta
men filia agamemnonis.
Hypocrates innouauit medicinã li
bro quinto capitu.xx.
Hipodamia filia ęnomai regis piſę
& elidis ob pulchritudinẽ petita a
multis procis cum multi victi certa
mine curſus necarentẽ: tandẽ pelo/
pi victa datur lib.ix.cap.vi.&.vii.
& plenius libro.xii.cap.tertio.
Hypodamia vel yppocatia vxor
penthoi pro qua pugnatur cum cẽ
tauris libro.ix.cap.xxxiii.
Hypodamia filia anchiſę troiãi fuit
vxor Alchataonis troiãi libro ſex/
to capitulo qnquageſimo primo.
Hypolitus Hypolitæ & Theſei fi/
lius a nouerca phædra falſo accu/
ſatus patri.occiditur & fugatur lib.
x.cap.xlix.& plenius.ca.l.& lib.xi.
c.xxx.& libro quinto.cap.xix. viui
ficatur ab æſculapio.
Hypolites ſoror antyopæ regine
amazonum theſeo marito pepe/
rit Hippolitũ filiũ lib.x.cap.xlix. &
cap.l.dicti libr. occiditur a theſeo.
Hyppotes nobilis troian⁹ egeſtã
filiam ſuper nauicula fortunæ mã/
dat libro ſeptimo.cap.xlviii.
Hypologus filius orionis ex cãdio
po ſorore ſua li. xi.cap. xlix.&. xx.
Hyppoloc⁹ bellorophontis filius
nil aliud libro.xiii.cap lxiiii.
Hyppomenes curſu ſuperauit ata
lantã auxilio triũ pomorꝫ veneris:
& ambo vertunẽ in leones li.x. ca.
lvii.vbi ſunt plene omnia poetica.
Hippocrenis fons litterarum libro
ſecundo cap.lxiii.
Ypthima filia icarii œbali regis fi/
lii.li.
YRceus neptũni filius ex Alci/
one filia athlãtis nil aliud lib.
decimo.capitu.xiii.
Yris nũcia Iouis monuit ne zeth⁹
& calays vltra ſtrophades fugarẽt
arpyias li.iiii.ca.lix. Eadẽ li.ix.ca.i
dr̃ filia thaumatis & nũcia Iunõis
vbi ponuntur omnia poetica.
YSander filius bellerophontis
ex archimene vxore in bello
occidiẽ a ſolomiſſis.libro. xiii
capi.lix.
Yxion filius phlegię dominus la/
pitarꝫ centauros genuit & ſuper ro
ta voluitur i inferno libro nono.ca
pitu.xxvii.vbi ponuntur omnia po
etica. Idem lib.i.cap.xiiii.ponitur i
inferno.
Hipſyphile i lẽno regina filia Tho/
ãtis regis Iaſoni peperit duos ma
ſculos.& Opheltẽ filium lycurgi ne
mei nutrix.&c.lib.v.cap.xxix.& li/
bro.xiii.capit.xxvi.&.xxvii.
Yſis filia ꝓmethei vxor apis mem
bra laniati mariti vltra paludẽ ſti/
giã quæ in africa eſt detulit &c. lib.
ſecundo.capi.iiii. & capi.xxiiii.ſed
plenius lib.vii.ca.xxii. vbi ipſa hy/
permeſtra & Io dicitẽ. & ægyptios
litteras docuit. & oia q̃ ſcribuntur
de ea ẽt valde plene lib.iiii.ca. xlvi
& lib.vii.ca.i.coliẽ apud ægyptios.
Yſmenes ędipi regis thebarũ & io
caſtæ filia athy cireo deſponſatur
libro ſecundo.capit.lxxii.
Yſmarꝫ ciuitatem totã vlyſſes ver/
tit in prædam libro.xi. capitu.xl.
Yſus priami regis fili⁹ naturalis oc
ciditur.libro ſexto.capi.xxxii.
IThis fili⁹ pandiõis regis thra
ciæ ex ꝓgne vxore a patre co/
mediẽ lib.ix.cap.viii. &.ix. vbi
ſunt plene omnia poetica.
Ythoneus herculis fili⁹ ex paphia
regnauit i ythone ciuitate boeocię
& fauit etheocli lib.xiii.ca.iii.
Ythone ciuitas boeotię vt patet ſu
pra cap.proxime pręcedenti.
Ythone minerua dicitẽ ab oppido
macedonię libro.xiii.cap.iii.
Ythone oppidum macedonię ãtiq̃
ſedes mineruę libro.xiii. capitulo.
tertio.
ZEphyrus ventus occidenta/
lis li.iiii.cap.lxi.&.lxi. idẽ. ca.
lxi.dicti lib.iiii. eſt frigidus & hu
midus temperate.& clori nymphã
diu amatam cepit vxorem: cui cõ/
ceſſit oẽius i flores eãqꝫ poſtea vo/
cauit floram. Deinde cum thiella
arpyia concubuit & Xantum & ba
laym achillis equos ſuſcepit. Idẽ
lib.v.ca.xxii.portauit pſychem in
amœnam vallem cum longa fabu
la.
Zethus filius antiopę vxoris lyn/
cei regis thebarum egyptiarũ cũ
amphione fratre occiderunt lyn/
ceum in vltionem matris lib.iiii.ca
pi.vii.& li.v.ca.xxix.& li.x.c.xxviii.
Idem lib.ii.cap.lxiiii. & libr.v.capi.
xxix.& lib.ix.cap.xxxvii. cum am/
phione fratre cadmum regno ex/
pulit.
Zethus fili⁹ boręę & orithyię athe
nienſis lib.iiii.ca.lviii.Idem.ca.lix.
dicti libri.iiii.valde plene cum fra/
tre calai fugauit arpyias ab aula
phynei regis archadię: dicitur idẽ.
li.iii.c.vi.& li.x.ca.lxi.

Finis.

Laus Deo.

¶ Ioānis Boccatii de Certaldo de Mōtib⁹: Syluis:
Fontibus: Lacubus: Fluminib⁹: Stagnis: ſeu Paludi
bus: de nominibus Maris: Liber incipit fœliciter.

Socrateſ i arūdine egtauit.

S Vrrexeram equidē feſ/
ſus a labore quodam e
gregio: & aliq̄li ocio vi/
res reſtaurarē cupiēs. Ve
nit i mētē Socratē oli di/
uini lūinis iubar interris
ſolitū cū a meditatōe cę
leſtiū ſurgeret: ſuppoſi/
ta crurib⁹ harūdie cum
paruul' filiis ludere. Ac
Scipionē africanū & Læ
liū iſignes romanoꝝ du
ces ab arduis reipu. opportunitatib⁹ paululū reſipi/
ſcētes: nōnūquā maris i littore teretes calculos: eie/
ctaſq; cōculas cōſueuiſſe ritu pueroꝝ colligerē. ne dū

Scip. & Lælilus⁹

tēp⁹ ad recreādā virtutē ꝑſtarē: tacite nil agētes ſub
itraret iertia. Quos tāq̄ iclytū laudabiliū exercitorū
ſpecimē imitatur⁹: ne omnino tēp⁹ ierti otio elabaē:
aſſūpſi loco iocoſi laboris ſtudētib⁹ poetaꝝ illuſtriū
libros: aut ātiquoꝝ hiſtorias reuoluētib⁹ ī aliquo le/
ui opere: ſi poſſem: velle ꝓdeſſe. Memini q̄ppe ta/
les & potiſſie q tracti deſiderio mdes ſtadiū itrāt ſtu
dioꝝ: huiſcemodi circa itegrū lectōis ſēſū īpediri plu
rimū: dum nōnunq̄ montiū: ſyluarum: fontium: flu/
uiorū: ſtagnoꝝ: ſeu paludū vl' maris occurrūt voca
bula. aliter. ſ. itelligēdo q̄ debeant: vtputa dū mōtis
nomē ꝓ flumie: dū paludis ꝓ mōte ſeu ſyluæ ciuita/
tis vl' ꝓuicię loco ſumiē: facile ſēſus hiſtorialis cōfun
ditur & eſto aliqn̄ ꝓprie aſſumaē: exiſtimatōe etiam
eruditi perſępe fallūtur dum montē ſeu fluuium qui
in occiduo eſt arbitrantur ſub oriente ſole conſiſte/
re. Ad euitationem quorum & indebitæ exiſtimatio
nis amouēdos errores: celebres iter auctores quoſ/
cunq; & potiſſime gentiles montes: ſyluas: fontes:
lacus: fluuios: ſtagna ſeu paludes: & maria: & quo
ſub cælo effluant & conſiſtant vt comperi: mēs eſt.
Et ne multum talia ſcrutantibus euoluere neceſſe
ſit: per ordinem litterarum alphabeti deſcribam ſin
gula. Sane quoniā e mōtib⁹ excreſcere ſyluas: ema
nare fontes & flumina: a quib⁹ lacus paludes & ſta/
gna cernimus exoriri: de mōtibus primum ſcriben/
dum non incōgrue ratus ſum. Sunt igitur vt liquido
patet: montes terrarum eminentiæ quædam in cæ/
lum: non tamen æque ſurgentes: & ex his aliqui ſa/
xei: nonnulli terrei ſunt. Qui in ſublime magis effe/
runtur: ſaxei omnes. qui vero humiliores perſæpe
comperiunē fere ſemper terrei. ex his colles quos
tenſas dicimus: & promontoria quæ ſeſe in maria
propellentia cernimus oriuntur. De quibus indiſtin
cte cum montibus mentio fiet. Is tamen ante alia q̄
ſo faueat operi: qui illos ab orbis conditione conſti/
tuit: & ex excelſo eorum altitudines metitur & con/
ſpicit.

A Alac mons eſt: cuius nomen alii diuidentē
mōtē interpretāē. Alii vero leuē. i. limpidū
ſeu lubricum: & i ſyria conſtitutus eminet
Abarim mons eſt excelſus diuidens terrā
amon & eufratis a terra promiſſionis contra Hie/
rico iordanem vſq; fluuiū radices protendens oſtē/
ditur q̄ppe aſcendentibus in eſton: inſignis autem ē
monte Moſis incliti atq; primi Hebreorū ducis.
Abilix mons eſt in mauritania celſitudine leuatus i
ſydera: oppoſitus Calpe monti: qui in hiſpania eſt:
quos ambos Herculis eſſe colūnas aiūt: voluereq;
ex veteribus quidam hos vnum & idem iamdudum
colle continuato fuiſſe montem herculeaq; virtute
fuiſſe diuiſum & ex oceano quod ante non erat irro
miſſum terris mare: quod poſtea in hodiernum vſq;
diem mediterraneum dictum eſt.
Acantius promontorium eſt magneſiæ.
Acaton mons eſt Oetoliæ.
Actium promōtorium epyri eſt: memorabilis naua
lis pugnæ Octauiani Cæſaris victoria: & clāde Anto
nii & Cleopatræ.
Actea promontorium eſt olim Iunoni ſacrum ſeſe
effundens in mare aduerſus ſicyonem a corinthio
non amplius. viii. M. p. diſtans.
Aconti⁹ mōs ē magneſiæ: ſeu vt aliis placet Boeotię
Acroceraunii montes excelſi ſunt inter armeniā &
hiberiam ſic dicti: eo q̄ fulminibus ſæpiſſime infeſtē
tur. Nam ceraunos græce latine dicitur fulmē. & ſe
cundum alios acros ignis ceraunia ſummitas quaſi
montes ignitas habentes fulminibus ſummitates.
Actoceraunium promontorium eſt epyri: in anguſti/
as adriatici ſinus emiſſum inde dictum q̄ montibus
conterminum: qui & acroceraunii dicunē eadem ra
tione qua ſuperiores diximus nominatos.
Acrocorinthus mons eſt altitudinis eximiæ inter
ægeum mare & corinthium ſinum poſitus: adeo q̄
vtrunque inumbret mare.
Adiliſius magneſiæ mons eſt: vt nonnullis videtur
boeotiæ.
Adoreus mons eſt phrygiæ ex quo ſangarius erum
pens fluuius per phrygiam labitur in bithiniam.
Apheſanta ſunt qui dicant mōtem eſſe tarſo ciliciæ.
alii vero dicunt in ſinu argolico poſitum: q̄ eo ma
gis credo: eo q̄ tam primi q̄ ſecundi conueniant in
hoc q̄ ex eo perſeus ad occidendam gorgonem itu
rus volatum arripuit. & amphiaraus & melampus
vaticinaturi de bello thebano ab adraſto miſſi in eū
aſcenderunt: qui gręci omnes ad hoc in ciliciam nō
iuiſſent.
Aga mons eſt maioris armenię ex quo veteres eu
fraten fluuium emanare teſtantur.
Aganippe mons eſt boeotię: qui primo enippe di/
ctus eſt muſis ſacer.
Agolonius vnus eſt ex archadię montibus.
Agragas mons eſt Sicilię: haud longe a gela muro
olim cinctus habens in ſummitate oppidum. Con
ſueuere quidem veteres apud eum optimos equos
alere: & ex inde in gręciam ad agones tranſmittere
Agriſpecula mons eſt moabitarum: qui eo q̄ vehe
menter pręruptus ſit: a nonnullis vocatur excifus r
& haud procul ab ęnone mari ſupereminet mor
tuo. in cuius ſummitate Balach filius Beor de/
duxit Balaam diuinum ad maledicendum populo
Iſrael.
Agroſus mons eſt: vbi nunc Roma: quē Faunus rex
euandro archado exuli cōceſſit & ipſe palatinū poſt
modum appellauit.

Agued mōs eſt britanniæ albaniç ꝓpinquus & caſtro etiam puellarum.

Alafrice promontorium eſt ī creticum procurrens mare:nō lōge a ptolomaida quæ barce vetuſto nomine dicebatur.

Albanus mons eſt in latio ī quo olim Iulius aſcanius ciuitatē condidit albam:ſic a ſue alba:dū a troia cū patre profugo veniſſet ibidē inuenta:nūcupatū a ciuitate montē exiſtimo.

Album promōtorium eſt in ſyria longe a Colonia Claudij cęſaris ptolomais ſeu acreon tendens in mare ſyriacum.

Alburnus mons eſt in lucania:quæ hodie calabriæ pars eſt.

Alcion mons eſt in macedonia.

Algidus mons eſt haud lōge ab vrbe romana.xx. M.paſſ. in quo eiuſdem nominis oppidū:hodie ſylua latrocinijs incolarū accōmoda.

Alimpus mōs eſt in iſula mitilena ſeu leſbos:a cōtinenti diſtans non amplius.vii.M.paſſ.

Alocrine mons eſt ī minori aſia ex quo Meāder fluuius emittitur.

Alpes montes ſunt ſeu mōs pluribus & excelſis cacuminibus diſtictus:togatā galliā diuidēs a comata:haud longe a nicea vrbe icipientes.& ſecūdum quoſdā in macedoniāvſq; tandentes:hos quidē ex Hiſpania in Italiā veniens Hānibal pœnꝰ peruios feciſſe creditur cū a quodā eminente atq; inuio ſcopulo ipeditus illū aceto acigne diſſoluerit.

Amaleth mons eſt in ſyria in quo phraton oppidū vnde fuit abdon iudex olim populi Iſrael.

Amanus mōs eſt in quo oppidum bomite:& ī ora oppidi miriandros icipiēs ſeparat Syriam cęlum a cilicia: a parte altera eiꝰ plura effluūt flumina:vt ādrochus:pinarus:lycus:& ſinus q ab aliq̄bus thaurus nuncupatur.

Amozanius mons eſt in maiori aſia præter cuiꝰ radices termodon labitur amnis. Dictus ei hic mōs vt nonnulli arbitrantur ab amazonibus:q̄ penes eū primo conuenerint.

Ambru mons eſt apud britānos iuxta ſaleſteriam olim hodie cercaradce.

Ami ſylueſtres ſunt indiæ montes ea in regione q̄ dedala alexandri macedonis tēporibus dicebat.

Amodes ꝓmontoriū ciliciı maris eſt iter Cidnū ſpira nūq; fluuios ſeſe protendens in cyprum.

Ampeluſia oceani occidui extremū ꝓmontoriū ē in mauritania vltra herculis colūnas:vbi quōdā luſa & cocta fuere oppida poſtea tingi:a quo tingitana mauritania dicta qđ oppidū ab antheo fuiſſe cōditū afferunt:hoc tamē ꝓmontoriū afri aliter noiant eſto idē quod apud græcos ampeluſia ſonet.i eo q dem priſci dixere ſpecum fuiſſe herculi ſacrū:& ide tingi oppidum vt dictum ē anthei opus:cuius in rei teſtimoniū oſtendebant incolæ parmam elephāti no tergori exectam:adeo ingentis magnitudinis vt nulli hominū æuo Nerōis pricipis vſui eē potuiſſet:eā q; incolę ab ātheo geſtatā aſſerebāt:& ob hoc præcipuo honore celebrem conſeruabant.

Ancoranꝰ mons eſt citerioris mauritaniæ cupreſſibus laudatiſſimis ad qđ cūq; opus abundans.

Anemurium promontorium eſt a pamphiliaſtin guens aliciam.

Angaris mons eſt iudææ.& vt percipi poteſt haud lōge a ſamaria.

Agnꝰ mōs ē excelſꝰ apud gallos ligures ſtimates.

Anaſiui mōtes dicuntur eſſe boeotię:quos penes aiunt moratı muſas.

Antelibanus mons eſt arabię libano ad oritem appoſitus in quo a que quū libano colligi ſcıura dicunt extenditur quidem circa regiones vrbis damaſci:& in ſortem cecidit tribus Manaſſe.

Anthinum promontorium quod penes corinthia ci ſinus ē:nō amplius.M.paſ.latitudinis habens.

Aonas helicōis montē dicūt eē boetiæ:muſis ſacꝝ nec deeſt qui dicat aonem thraciæ montē:& ab eo aonidas dici muſas.

Aothe mons eſt inſulæ ſamos:ſeſe in altum erigēs per.x.M.paſſ. Vide Strabo/nē i iij.

Appenninus mons igens a nōnullis is quē paulo ante nominauimus alpes creditus eſt. Et pēnnū volūt denominatū ab Hannibale pœno:a quo primo peruium factū putant. Sed opinio longe vulgatior ē eum eſſe apēninum qui omneī longū tendēs Italiā ī partes ſeparat duas & a dextris inferū ſpectans mare:a ſiniſtris autem ſuperum:in ſiculū vſq; fretum progreditur. Hic autem ſecundum quoſdam a ꝓmōtorio monichi eſſe finem ligurum maris incipit. Vnde & alpes & in aquilonē tere tendēs vna cū alpibus a dextris linquit bagitenos & cum ad mantuanos gallos deuenit:in orientem flectit eis a ſiniſtris derelictis:& Sēganis a dextris vbi albitimulo & albagaunū & Genuam & velliates gallos cū ex parte alia habeat ciſpadanos & auguſtā taurinorum. Alij vero putāt inter veneris portū & Macræ fluminis hoſtium quod penes vt arbitrant aliqui Liguſtinus inchoat ſinus:eum initium ſumere:& in boream pauxillum tēdere:ac iam dicto mōti ſeparanti ciſpadanos gallos a Liguribus in finibus veliatum ligurum iūgi & inde i euro auſtrūvērgēs tythenum mare:Lunam ciuitatem:Lucam:Piſas & nobiliſſimam tuſciæ ciuitatem Florētiam ad meridiem finit. Ad aquilonem autem padum fluuium:Parmam:Mantuam Vergilij:Rhegium Lepidum:Mutinam:& ſtudiorum matrem Bononiam. Hinc a dextris ad vlteriora procedens: Aretium: Corthonam:Tranſimenum lacum:Peruſium: Fulgineum Spoletum:Meueniam:Tudertū:Vlſinas: Faleras:Narnas:& olim rerum dominam Romā vrbem conſpicit. Aleua autem Cornelij forum qđ & Imolam dicimus Fauentiam:& Rauennam:& Sabinoium Coloniam:Forum Liuij & Pompilij in de curuam Celenā:Ariminum:Penſaium fortunæ phanum:& Senogalliam. Tandem ſeſe i modum cubiti flectens ſeu ſui potius partē iaciēs id: adriaticum promontorium facit:cuius in extremitate Auchonam veteres condidere gręci:inde Firmum Picenum:& eſculū:& poſt hos Marſos pelignoſque populos:donec alium flexum faciēs altiſſimis verticibus Garganus dictus in adriaticum deuehatur fretum:ſub quo ſypontum vetus Diomedis oppidum. Demum prætereuehens a dextris vrbem Tyburim: Catılli:Peneſtras:Ferentium: Febractę riam:& Aquinum linquit: & maximum ſui in ty

Syriā Coelen vocat.i. depſſā

Stabo i Tertio.

Bonōia. ſtudioꝝ mater.

Imola.

rhenum protẽdens brachium Volſcos fere omnes
includẽs in Cyrceũ deſinit montẽ: quẽ vetus fama ẽ
extitiſſe iamdudum Circis veneficæ regiam. Hinc
theanũ Sidicinum: & quas dixiſſe debueram: Terra
cinam atq; Caietam: Sueſſam: Minturnas: Capuã
atq; Neapolim: & Sãnio atq; Lucania Cãpaniã di/
uidens ſcabroſis culminibus in finẽ cãpani ſinus ex
currit Mineruæ promontoriũ fere vſq; ꝓtendens i
Capreã icludẽs cũ campania Veſuuiũ: Pompeios t
Noceriam: Stabiã: Surrentũ. Poſt hæc habens i vi
ſceribus Beneuẽtũ. Hic Salernũ: Lucanos Brutioſ/
q; omnes: mutato nomine Calabros nominant in
colæ: ſpectans nõ deſinit donec Rhegiũ extremum
Italiæ oppidum ſeſe vehendo contingat: relictis a
leua Dauni regno Bardulis: Bario: Brunduſio atq;
Tarẽto & ſuorũ ſaltuum icolis Salẽtinis: Petilia idu
mei. Cretone: Caulone: Locriſq; atq; Saleo: & Leu
copetrã linquens: vbi ſupra diximus in fretum ſec⁹
Rhegiũ finem fecit diuiſus: vt creditum eſt: & ſaxo/
rum ingentiũ fracturæ teſtantur terræmotu a Pelo/
ro primo in Italiam verſo ſiculoꝝ promontorio &
variis multiſq; vorticibus inſignis in ſe multa conti/
net oppida: & paſcuis ſyluiſq; abundans ex ſe hinc
inde flumina emittit maxima & famoſa.

Apollinis promontorium in aphrica eſt inter candi
dum & mercurij ꝓmõtoria in ſardiniam ſe ꝓpellẽs

Aprodiſias promontorium eſt minoris aſiæ.

Aracinthus mõs eſt Mineruæ ſacer & celebris car/
minibus poetarum. Verum veteres in qua ſit regio
ne non concordant nam alij dicũt eum atticę regio
nis montem. quidam eum eſſe thebanum: nõnulli
ambracium: & alij archadum.

Vbi Ararath mons Armeniæ maioris eſt: i quo veteres
Noe Ar omnes concordare videntur archam Noe ceſſãte
ca conſe diluuio conſediſſe: & eius reliquas cõſueuere pere/
derit. grinis indigenę demonſtrare: dixeruntq; armeni lo
co exitum ſeu egreſſum: eo q; ibi Noe archã egreſ/
ſus ſit.

Araxum Pelopõnenſium promontoriũ i cephalo/
niam verſum.

Arentinus mõs eſt haud lõge ab vrbe Roma: i quo
præneſte ciuitas ſita eſt.

Arcabrum ſeu arthabrũ promõtorium Hiſpaniæ vl
terioris eſt: vaſto ſe cornu protendẽs in mare: & hi
ſpaniam verſus occiduũ finiens: terras maria cęlũ
q; diſterminare videtur. hoc aliqui Oliſponẽſe dixe
runt ab oppido ei oppoſito Et quidã vocauere ma
gnum: eo q; maris occupet plurimum.

Strabo Arcobares mons Indiæ ẽ: quẽ alij cacobates dicũt:
ex Cau/ iſignis quidem: eo q; ex ſe Gangẽ profuſiſſimũ ori/
caſo entaltum flumen effundat.

Gangẽ Arge⁹ capadociæ mons ẽ: arduus plurimũ: & omni
fluere aſ tempore pruinis rigens: eumq; dei habitaculum ve
ſerit. teres accolę credidere. Subiacet ei Mazata ciuitas
Capadocum metropolis.

Ariobargenes mõs eſt aſiæ iter maſſagetas cõſtitu
tus & parthos.

Arius mons eſt in inſula chio: in quo naſcuntur opti
Vinum ma vina a monte aruiſia nuncupata. eſto ſint qui di
chium. cant eũ promontoriũ & aruiſium vocitatũ.

Arpendus mons eſt pamphiliæ: cuius in radicibus
eurimenidum defluit fluuius.

Artagus mons ẽ capadocũ: ſub quo Maziacũ ciui/
tas quæ poſtea cæſaria nominata eſt. credo idẽ cũ
argeo de quo pauloante dictum eſt.

Artemiſius mons eſt archadiæ.

Artemius in argolico ſinu mons eſt.

As mons eſt macedonum.

Aſcreus mõs i boeotia eſt: a quo & vicus denoiat
vnde poeta inſignis Heſiodus oriundus.

Aſterion mons eſt in ſinu argolico.

Aſtrixim mons eſt aphricæ ab aquilone habens lit
torales aphricæ populos: a meridie vero harenas
iacentes ad oceanũ vſq; i quibus vagant̃ gaulales
æthyopes. alij vero eum mauritaniæ montẽ volũt.
eſto non multum intereſt. nam & aphrica & mauri/
tania iunctæ ſunt.

Aſuaus mons eſt chaoniæ cuius in radicibus aous
fluuius.

Ater mons ẽ aphricæ e regiõe ſubatra: hic quidẽ lõ/
go ſpacio ab oriẽte in occiduũ protenditur: & a no/
ſtris ater vocatur: eo q; aduſto ſimilis ſ. t nec diſtat
multum a Matelge oppido gramantum.

Athlas vetuſtiſſima fama celeberrimus mons eſt.
Hũc aliqui in extremis mauritaniæ finibus conſiſte
re volũt. aliqui ab æthyopibus: clara ditis & flumie
bambaro ad montem thenotem dicunt: & promõ
toriũ heſperũ decem dierum atq; noctium nauiga/
tione per oceanũ eum locãt. Mons quidẽ ſupra nu
bes excelſus vertice: aſpectu ſqualidus ea parte q̃
ſpectat oceanũ a ſe denominatum. qua vero aphri
cã ꝓſpicit nemoroſus atq; opacus & fontibus atq;
fluminibus irrigu⁹: & omnium generum fructuum
abũdãtiſſimus. Eius ſupremũ culmẽ ſemper aſſe/
rũt eſſe niuoſum. Inferiores aũt partes a ſerpẽtib⁹
elephantibus & brutis aliis occupatas aiũt. Pręte
rea referunt tanta taciturnitate ſilere per dĩe: vt nõ
abſq; horrore quodã & occultę diuinitatis ſuſpitõe
adeatur. Nocte vero ad iſtar cæli crebris lucere lu/
minibus: & reſonare cãtibus atq; tinnitibus cymba
loꝝ tibiaꝝ & fiſtularũ egipanorũ atq; ſatyrorum.
Sũt inſuper q referant imas eius radices denſis al
tiſq; ſyluis repletas incognito ex genere arboꝝ ꝓ/
ceritate ſpectabiliũ: frondeſq; cupreſſo ſimiles ha/
bẽtiũ i rore valẽtes perpetuo eaſq; p̃ter odores ſua
uitatẽ obduci lanugie quadam ex q̃ ſi arte exculta/
ſit: poſſint nõ aliter q̃ ex bombice veſtes fieri. Hũc
inſuper nõnulli thelamonẽ noiari volunt: ſicut nilũ
flumen melonem aſſuerunt nuncupari.

Athos macedoniæ mons eſt: ſeu vt qdã perhibent
thracię: mari ægeo ſupereminens: & altitudinis mi
randæ. Aſſerunt quidẽ eũ vmbram ſuã in Lẽnũ vſq;
inſulam efferre: quam aiunt alij. lxx. M. paſſuũ. Alii
vero. lxxxvi. ab Atho diſtãte. Hui⁹ præterea vertex
vt ꝓ cõperto demonſtrant: ventos nubeſq; ſuperat
cũ relictos cineres annui ſacri aliqbus caracterib⁹ i
ſignitos anno trãſacto redeũtes in nullo mutatos i
ueniãt Dicunt etiam huius in culmie fuiſſe oppidũ
noie acrothon ibidẽq; ętatẽ hoium dimidio q̃ alibi
longiorẽ. Extat etiam hic mons ſuperbiæ Xerxis
perſaꝝ regis perpetuũ monumẽtũ. nã aduerſ⁹ athe
niẽſes & lacedęmonas veniẽs: cũ iter feſſũ & abdõ
ponte facto ex aſia in europã pedibus ingẽtem tra
ieciſſet exercitum Athon ſuperare claſſe diſpoſuit:

eo ꝙ defeſſo hominum opera a continenti diſſũxit nauigabili facto itinere longitudinis .lxxx. M. paſſ. cũ latitudinis eſſet M.d. & ſic athon non ſolum mõtem ſed mare vndiq; circundatum traductis nauigijs inſulam dereliquit.

Atritas achaiæ promõtorium eſt: haud lõge ab aſineo ſinu.

Auene promontorium mauritaniç occidentale. nã iter iſtud & capen gaditanũ coartatur fretum.

Auentinus ex ſeptem vrbis Romç montibus vnꝰ ẽ quem aliqui volunt ab auibus e tyberi aſcendentibus nominatum. alij volũt ab auentino aboriginũ rege ibidem occiſo atq; ſepulto nuncupatum. Sunt & inſuper qui dicant eum a ſabinis ibidẽ a Romulo ſuſceptis a quodam prouinciæ ſuæ monte nomen impoſitum. aliqui ab aduentu hominum eo ꝙ ibi cõmune latinorum dianæ templum conſtitutum ſit dictum. Nõnulli alio ab aduentu appellatum. nam dicunt eum mõtem paludibus a cæteris fuiſſe diſcluſum: & eo ꝙ ex vrbe ratibus ibidẽ veheretur: auentinum vocatum.

Aulon mons eſt vinetis abundans.

Azan phrygiæ mons ẽ in quo iupiter & cybeles coli conſuerant. alij putant apud archades eſſe: & ibidẽ eo ritu quo apud phrygios colebantur: coli iouẽ matremq; deorum.

Azaræ mauritaniæ mõtes ſũt diſterminãtes a mauritania aphricam.

BAal mõs Ermõ circa libanũ i finibus alophilorum eſt. aliqui eũ dicunt baalermon quem ego ſic vocari arbitror.

Balbus mons eſt aphricæ: iſignis latebra Maſſiniſſæ regis a ſyphace ſuperati eſt. n. fontibus abundans & paſcuis: agroq; carthaginenſi propinquus.

Baliſta mons eſt galliæ ciſalpinæ ſitꝰ apud ligures.

Bargillus mons phœnicũ ſyriæ conterminus eſt.

Barbaſtenes mons ẽ laconũ: non ãplius .x. M. paſ. a lacedæmone diſtans.

Bebius campaniæ mons eſt ignẽ ad iſtar ętnæ ſyculæ vaporans.

Beſegor & fegor mõtes moabitarum ſunt: quorũ i ſummitate balaã ariolus a balach rege deductus eſt vt malediceret iſraelitis.

Berecinthius mons eſt phrygiæ i quo dudum cybele mater deum ritu gentilicio perſanctiſſime colebatur: a quo etiam berecinthia dicta eſt.

Beris ſuper miniandam in armenia mõs eſt: in cuiꝰ vertice arbitrati ſunt veteres multos tempore diluuii ſaluatos. nec deſũt qui dicãt ibidem archam applicuiſſe Noe: & diu poſt oſtenſam ab icolis ſeu eiꝰ reliquias extitiſſe.

Binon promontorium vltra cyrenem eſt iter duas ſyrtes protenſum maiores claudens.

Blagnia mons ẽ hyberniæ: cuius i radicibꝰ tres nobiles ſcaturiunt fluuij: berua: eorus: & ſyurus omnẽ fere irrigantes inſulam.

Boreas mons eſt epyri. dyrrachio primus.

Borion promõtorium numidiæ ſic a græcis dictum ꝙ a borea vento infeſtetur ei quidem hypotegiꝰ ſuperimpoſitus in hyponis nomen permutatum.

Brutinum hiſpaniæ promontorium eſt.

Brutium promontorium Italiæ in ionum mare tendens haud longe a caulona & conſentia.

Bracæ montes ſunt diſterminãtes mauros ſuperiores & ęthyopes peroſos a radicibus nigrenſium fluuium effodentes. [Vide ply i quarto]

Brileſſus atticæ regionis mons eſt.

Buli mons eſt ſyriæ haud longe agari. [Ioſue ſepulchrũ]

CAas mons ẽ ſyriæ i tribu effraim: iſignis tumulo ieſu filij naue. nam diu apud vicantanam ſepulchrum eius ab icolis forenſibus oſtenſum eſt.

Caditus ſeu caliſtis cretenſium mons eſt adeo in vertice cadẽs vt a nauigantibus nubes potius arbitrentur q̃ vertex.

Cęma mons eſt apium dirimentium togatã galliã a comata ex quo varus fluuius emittitur. [Cẽmenũ forte Strabo vocat.]

Caphareus mons eſt euboeæ altiſſimus: promõtorium faciens: quod in helleſpontum protenditur: apud qđ plurimi græcoꝝ a troia redeuntium fraude Nauplii cupientis vlciſci mortem palamedis filii ſui iniuſte perempti: periclitati ſunt.

Caldone promontorium indiæ propinquum flumini ſalſo: haud longe a loco vbi quondam Eufratis hoſtium.

Calicandium aſiæ minoris promontorium eſt terminus nauigationis a Romanis poſitus Antiocho magno ab eis ſuperatũ.

Calidromus achaiæ eſt promontorium haud lõge a ſinu maliaco.

Caligon ꝓmõtoriũ eſt i oceanũ orientalem tẽdẽs. [Strabo mõtem vocat.]

Calpe hiſpaniæ mõs eſt: totus fere i mare ꝓminẽs abilæ qui in mauritania ẽ oppoſitus: quẽ vt de abila dictum eſt: alteram herculis columnam vetuſtas credidit aſſerens eum cum abila ſeparatum: & ide oceanũ mole mõtis ante retentum in medias exũdaſſe terras: anguſtoq; freto europã ab aphrica ſeparaſſe. Sũt pręterea qui velint apud Siciliæ pharũ calpem alium eſſe.

Calon ſeu chion promontorium cretenſe i occiduũ vergens.

Cambalidus indiæ mõs ẽ & caucaſi ramus ſub quo Meſſalene & ide nobiliſſimus i bactrios trãſiꝰ.

Camenta cypri promõtorium eſt ſolem ſpectãs occiduum.

Canaſtreum macedoniæ promontorium ẽ: cui Sena proxima.

Canatus citerioris Hiſpaniç mons excelſus ẽ: cuiꝰ vt aiunt in vertice lacus profunditatis imperſcrutabilis colore niger: de quo miranda referunt incolç. dicũt enim ſi quis lapidem aut aliquid durum in eũ iecerit: confeſtim tempeſtatem oriri: eiuſq; in abdito ſpecu palatiũ eſſe dęmonibus & alia plura meo iudicio fabuloſa.

Candania mons eſt epyri a dyrrachio diſtãs .lxxx. viii. mil. paſſ.

Capitolinus mons eſt Romæ: eo ſic dictus ꝙ cũ in eo fundamẽta foderent̃ ędis iouis. humanũ caput inuentũ dicit̃. Antea quidẽ tarpeius dictus a virgie veſtali Tarpeia: q̃ ibi a ſabinis necata atq; ſepulta: & adhuc eius ſaxũ tarpeium appellatur. Hũc eũdẽ montẽ tradiderunt vetuſtiſſimi ſaturnium appellatum: & ab eo late ſaturniã terram: & in hoc ãtiquũ [Capitolinꝰ olim Tarpeiꝰ]

etiam fuiſſe oppidum cui ſaturnia nomen cuius in
longum poſtea tria manſere veſtigia. Nam ſaturni
fanum in eius fuit faucibus & ſaturnia porta: quam
Euphra poſtea vocauere Pandanã: & poſt ædẽ ſaturni i ędi
tis oſtiũ. ficiorũ legibus parietibus ſũt poſtici muri ſcripti.
Capontes vel catopen ſecundũ alios mons eſt ſcy
this proximus cuius ſub radicibus haud longe a zi
mara ſeu zizima dicunt euphratem oriri.
Caralitanum promontorium puto ſardiniæ ſit ver/
ſus aphricam tendens.
Noe Ar/ Cardenni montes ſunt armenię maioris: in quibus
ca. arcam Noe reſediſſe ceſſante diluuio a nonnullis
traditum eſt.
Cardidũ promõtoriũ aphricæ ẽ ſardiniæ aduerſum
Vbi ſunt Carina mons cretæ iſulę eſt ex quo mirabile recitatᷣ
nulle aiunt enim: cum mollis ſit: nec amplius. ix. M. paſſ.
muſce. ambitus intra hoc ſpatium nullas reperiri muſcas:
nec mel ibidem factum nuſq̃ attingãt.
Cariobarzanes mõs ẽ inter maſſagetas parthoſq̃
Carigini ſamariæ lętiſſimus mons eſt ciuitati ſicio/
niorum ſupereminens.
Carmenię promõtorium puto perſici maris cui iun
guntur populi armogei: & ibi portus macedonum
Heliæ eſt & aræ Alexandri.
manſio. Carmelus phœnicum mons ẽ. Heliæ prophetę ſpe
ctabilis manſione: & oleis arbuſtiſq̃ & vinetis con
ſpicuus: per dietas circiter duas diſtinctus: huius in
radicibus palus eſt cẽdebora ex qua progreditᷣ bel
lus fluuius harenas trahẽs ad vitrum conficiendũ
cryſtalli emulum cæteris præualentes.
Carmelus mons alter a ſuperiori i gallia ẽ de quo
naba.
Cartandrus mons eſt iter perſas mœdoſq̃ poſit⁹.
Caſſinus mõs eſt campaniæ vbi dudum Apollo co
lebatur ab incolis cuius fanum deſtructum a Bene
dicto ſanctitate inſigni viro ſub beati Martini titulo
ad honorem veri dei celebris eccleſia conſtructa ẽ:
& eo loco in quo fuit ara Apollinis erectum eſt alta
re: ac ſub Ioãnis baptiſtæ nomine cõſecratum.
Caſyr⁹ mõs perſidi propiquus: cui appoſitæ vrbes
ſeleucia. & ſeſinare:
Caſius ſyriæ: mons ẽ: haud longe ab antiochia: ſub
quo olim ſilentia libera Pieria appellata. Hic mõs
altiſſimus eſt. nã ãbitu ad cacumẽ. xviii. M. & paſſ.
dicitᷣ. altitudo autem per directum. iiii. M. paſſ. de
eo antiquitas mirabile quoddam refert. Aſſerit eni
quarta noctis vigilia in orientẽ per tenebras Solis
globum ſurgentem videri: & ſic paruo corporis fle
xu ſurgẽtem ſolem inde profundiſſimam noctem
Sepul/ intuetur aſpiciens.
chrũ põ/ Caſius mons alter a ſuperiori. hic enim in arabia ẽ
pei pelusio egypti conterminus: haud longe a loco qui
dicitur Aſtracinæ nobilis ſepulchro Pomp. magni.
Caſpius mons ſub boreali plaga conſtitut⁹ ẽ & ab
eo caſpium mare cui conterminus eſt denominatũ
Caſtalius mons in delphis: muſis ſacer.
Catabathmon mõs parthonio propiquus ẽ: cui &
Alexandri caſtra vicina ſunt.
Catacriſea mõtes ſunt in eo deſerto per quod trãſi
tum fecere filij iſrael ab ęgypto in terras promiſſio
nis venientes. hos quidẽ auro fertiles aiunt: eoſq̃
penes perhibetur Moſem librum Deuterónomij
deſcripſiſſe.
Catillus mons eſt prope tyburim ciuitatem Romę
vicinam a Catillo fratre tyburi conditoris tyburis/
denominatus.
Caucaſus orientalis mõs & famoſiſſimus eſt. Is q/
dem ſecundum quoſdam inter oleos qui ſunt ad ci
mericum mare: & albanos vltra caſpium ſub ſeptẽ
triõe iacẽtes eleuatur: primo & perpetuo iugo vſq̃
in orientem extremum protendi videtur: ſecũdum
varias illi nationes adiacẽtes varia ſumens nomi/
na: eumq̃ Taurum mõtem ſeu tauro monti iunctũ:
credidere plurimi: eo ꝙ percoatras armenię mons
iter taurum & caucaſum poſitus illos iungere videa
tur. Sed fluuius eufrates ex percoatra deſcendens
& in meridiem defluens: & ad ſiniſtram taurum de
relinquens eſſe diſiunctos oſtendit. & ſic a dextris i
ter oleos ad albanos vbi portas habet incipit cau
caſus: ſic dictus eo ꝙ ſẽper eius vertices niue cãde/
ant. nã incolaꝝ ligua candor dicitur caucaſ⁹. A por
tis autem caſpiis ad armenias vſq̃ pilas ſeu ad ty/
gritis fontem inter armeniam & hyberiam: qui ver
tices caucaſi ſunt acroceraumi appellantur: de qui/
bus ſupra. A fõte autem tygris vſq̃ carras iter par
thos Maſſagetaſq̃ Ariobarzanes nominatᷣ: A car
ris vſq̃ ad Cadippin oppidũ iter bactrianos & hir/
canos moniarmali dicitur amomi ibidem naſcẽtis
iſignis: a quo collis ſubſequens dicitur parthau. Ab
oppido vero Cadippi ad ſaphrin vicum inter duas
ſarcaraucas & parthionas mõs eſt obſcobares ex
æquo gautes & lacer exũdat. A fõte gangis vſq̃ ad
fontem fluminis orthogorræ qui a ſeptentriõe eſt
vbi montani paropaniſade taurus eſt. A fontib⁹ or
thogorræ vſq̃ od orthogorræ ciuitatem inter hirca
nos & ſcythas & gangaridas caucaſus ẽ. Vltim⁹ au
tem inter eos & paſiadras mõs lanibus vel imau⁹
vbi criſotoras fluuius & ſamara promontorium ab
oriẽtali excipiuntur oceano: & ſic imauus extrem⁹
eſt caucaſus. Alij taurum totum hunc volunt: eum/
q̃ ab oriente noſtrum vſq̃ mare deducũt: caucauſo
huius tam longi montis nil præter particulam oriẽ
ti propinquam donantes.
Caulon calabrię ſeu brutiorum mons eſt in finibus
Italiæ freto ſiciliæ propinquus: baccho fertilis & cui
eiuſdem nominis oppidum fuit.
Calidonium vltimum eſt tauri promõtorium: in no
ſtrum effuſum mare:
Celius mons eſt a cele Iubeano nobiliſſimo duce
tuſco dictus: eo ꝙ Romulus aduerſus Latinũ regẽ
cum auxiliaribus venerat inclytus quidem multis
titulis. Sed nec minus inſignis eſt ꝙ in eo poeta En
nius habitauerit.
Celticum promontorium hiſpaniæ in oceanum ꝓ/
currens.
Cenum promontorium in ſeptentrione directum.
Cenus extremum Italiæ promontorium verſ⁹ pelo
rum ſiciliæ tendens: non amplius. xii. ſtadiorum in
teruallo diſtantia.
Ceraſon Chriſeon promontorium propontidis in
quo Bizantium oppidum cui poſtea nomẽ conſtan
tinopolis.
Cerauni mõtes in epyro oriunᷣ & exinde continuo
iugo ripheis iũgũᷣ: a parte altera i euxinũ & Meoti

da atqꝫ tanaim cadunt. Altera vero in caſpiū.

Cercius mons eſt haud longe a theſſalia a me pe quippe eunti theſſaliā inuenit. to

Ceſpius vrbis mōs eſt regiōe exquilia apud ædē iunonis lucinæ.

Chaldarus mons eſt hyberniæ.

Chymera:vt videāt logici quia aliqd ſit:mons eſt ciliciæ apud phaſelitas catinā a licia diſterminās. huius quidē ſummitates perpetuis flagrāt flāmis quæ quidē augētur aqua ſuperinfuſa.terra vero in iecta extinguūtur. Alit ꝑterea mons iſte circa fūmū leones:paulo autem infra capreas:ſuntqꝫ radices eius ſerpentū pleniſſime. Bellorophon aūt glauci filius hūc purgauit noxiis & habitabilē fecit:a qui bus fabulæ locus adinuentus eſt.

Cibalni mōtes ſunt thraciæ in quibus caiſter fluui us oritur.

Cillenius mons eſt archadiæ : celebris natiuitate Mercurii.

Cymborū promontoriū ſub ſeptētrione & in oce anum aquilonarē protenditur.

Cibelus phrigiæ mons in quo cybeles deū mater colebatur olim denoiata cybeles ab eodē.

Cibotus mons olim fuit:et in eo oppidū noīe ca/ ritate q terræmotu abſorptus eſt vna cū oppido.

Ciminus etruriæ mōs eſt i quo et eiuſdē noīs lac⁹

Cinthius mōs eſt iſulę Deli:famoſus apollinis na tiuitate:cuius tā grandē magnitudinē dicūt vt vm bra ſua ægei maris ambitū tegat.

Cireneū promontoriū in aſia minori:haud longe a monte Mina.

Circes ſeu circeus mons Italiæ & caietæ ꝓpinqu⁹ ſic a circe venefica:quā ibidē habuiſſe regiā volut denoiatus. Eius in ſūmitate & oppidū eiuſdē no/ minis fuiſſe pregrande dicunt. prætetea aſſerunt hunc olim a continenti fuiſſe diſiunctū:non quidē freto ſed paludibus:et oſeum alias Otheū āte no minatū ao horrore trāſeuntiū: credentiūqꝫ ibi ho mines i beluas trāſmutari. Tandē ex albanis mō tibus limus effluēs cōpletis paludibus eum fecit terræ cōtinuū. Cirthamons eſt phocidis ſeu ver/ tex alter parnaſi montis in quo olim celebre toto orbi oraculū fuit apollinis. Citherū boetiæ mōs eſt poetarū carmibus celeberrim⁹ nec longe athe nis extollitur. Aliqui partē Parnaſi putāt a cithero ne quodam denominatū in hoc eni præcipue cole batur Bacchus ſecundū aūt alios: venus: eamqꝫ dicunt ab eo cithercam fuiſſe vocatam.

Cithorus mons eſt paphlagoniæ abundās buxo ī ſpaciū.lxiii.M.paſ.porrectus:loco veneto clarus: a quo paphlagonios in Italiā cum antenore trāſ/ uectos venetos appellatos.

Citria promōtoriū eſt cariæ:ēſto ſint qui dicāt illū Deli montem.

Clareus mons orientalis eſt in regione quæ dicit apouertene.

Clarius eſt mons colophoniæ in quo colitur apol lo:& ab eo clarius nomiatus.

Clibanus mons apud calabros eſt haud longe a lacinio promontorio.

Climax æthyopiæ mōs eſt ſecus rubrū mare : vbi honeſti homines & rubri maris tenentes imperiū

fœminæ prolixis barbis inſignes venatiōibus va cantes:tygreſqꝫ habentes pro canibus & pardos etiam nutrientes.

Cordei mœdorū ſunt montes.

Cophantus bactrianorū mons eſt:nocte flāmas emittens e vertice.

Colaicum indiæ promōtoriū in taprobanē inſulā ſeſe ferentem.

Corambus promontoriū paphlagonū in ponto haud longe ab amne parthenio. Ait:Chy mere ignem.

Corax oetholiæ mōs eſt altiſſimus inter caliopo lim & naupactum.

Corax mōs eſt non longe Tyburim a corace fra/ tre tyburti cōditoris Tyburis dictus.

Coreb mons regionis Madian eſt iuxta ſinū ara/ biæ iminens:qui quidē venerandiſſimus eſt ob cre bram iamdudū veri dei apparitionē. Forte le gendum Oreb.

Coritus ciliciæ mōs eſt inſigni ſpecu memorabilis qui in ſummo mōtis vertice corito oppido ſupere minente amplo ſatis hiatu patet & in ꝓfundū de/ miſſus quāto magis demittitur:tanto amplior ef/ ficitur et vndiqꝫ pubētibus lucis adeo pulcher atqꝫ admirabilis ſe intuētibus aperitur vt mētes ad ſui ratione cōſternat:qui cū & aſſuefactos non ſaciet per deſcenſum vnicū & anguſtū atqꝫ aſperū.m.d. paſ.inter amœnas vmbras & oppaca ſyluarum ri uis hincinde quoddā aggreſte ſonātibus. Aſt vbi in finē deſcenſum eſt: ſpecus apparet alter. Verū cymbalorū ſonus terret adeūtes ingreſſu primo et aliquādiu ſpectabilis incedēti fit obſcurior:& in gentis amnis ſe extollentis fons aſpicit : qui vbi paruo curſu maximū demonſtrauit impetū: cōdit ſe. Intra vero ſpaciū horribile & incognitū auguſtū tamen ſacrūqꝫ adeo vt a diis habitari veteres cre didere incolæ. Alius præterea ſpecus vlterius eſt quem Tiphoneū vocant auguſto ore: et vt exper ti tradidere quidā preſſus & aſſidua nocte ſuffuſ⁹: eūqꝫ dicūt aliquando tiphonis fuiſſe cubile & in ſe dimiſſa cōfeſtim exanimat. Memorādus eſt & fa/ bula & natura. Mons aūt extrorſum Croci pluri/ mū ferax eſt adeo vt ſint q credant ob hoc illi no/ men coritus poſitum.

Coris theſſaliæ mons eſt:ſerpētes producēs qui/ bus Sypas nomē eſt nō ꝓpriū habētes colorē ſed loci ſilenni in quo morant iumentes:morſu quidē nō aſpero ſitim ingerunt:et inſanabilis eſt.

Coritus mons creditur ætruriæ a corito vetuſtiſſi/ mo rege Electræ viro & Dardani patre vna cū op pido in eodē exiſtente denoiatus.

Corſicus mons eſt vltra hiberiā & hircaniā ex quo naſcūtur ex vicinis fontibus cyrus et cambiſes in gentia flumina.

Coronæ achaiæ promontoriū.

Craeon mons eſt inſulæ leſbos.

Crimoca ꝓmōtoriū euxini maris arduo ſupercilio

Criſe ꝓmōtoriū eſt oceani orientalis apud ſeres.

Crocodillus ciliciæ mōs eſt a parte amāni flumis.

Crocus mons eſt in creta inſula.

Crotonius mōs achaiæ:piſæ ciuitati ſupereminet.

d Adai montes ſunt indiæ olim cliopedia re/ gine propinqui.

Dardanus mons eſt apuliæ.

Delphicus mons inter hiſtriã & mentoriã eſſe fer
Strabo tur cuius inculmine exiſtentes aiunt ex lõginquo
Dictẽn uauigia venientia cernere.
nũcupat Dicteus cretæ inſulæ mons eſt: a dictea nympha
quæ in eodẽ colebat̃ dictus :q quidẽ adeo eſt inver
ticibus albus:vt a nauigãtibus q̄vertices poti⁹ ex
iſtimãtur. In hoc aiunt iouẽ quẽ deum ſtolidi arbi/
trabãtur abſcõditũ a matre & a curetis nutritum.
Dimaſcus mons eſt in miconia inſula.
Dindimus mons eſt phrigiæ in quo galli ſacerdo
tes cybelles et ſacra matris deum celebrare & ſe
abſcindere cõſueuerant.
Dinarete ꝓmontorium inſulæ cypri.
Diomedes ꝓmontorium in dalmatia.
Diptamon cretæ inſulæ mons eſt abundãs dipta/
mo herba:a quo et ipſa nomen ſortita eſt.
Dodona chaoniæ mons:in quo & ſylua eiuſdẽ no
minis & in ea olim fuere quercus e quibus colum
bæ cõſueuerant reſponſa dare quærẽtibus.
Doloroſus mons in anglia eſt.
Drepantium ꝓmontorium eſt ſiciliæ.
Dyrrachium epyri mons eſt:vbi caſtrum eſt quod
petra dicitur.
Duniſcos ꝓmontorium eſt attice regionis.

e Bitei mõtes ſunt apud bathimos ad o
ceanum meridionalem.
Ebron mons eſt paleſtinorũ haud lon
ge a Gaza ſyriæ ciuitate:cuius in verti/
ce olim ſenſon noctu Gaze ab hoſtibus incluſus
portas vecteſqꝫ detulit.
Edon mons thraciæ eſt.
Effran iudeæ mõs eſt in quo olim ſicem fugitiuo/
rum ciuitas fuit.
Egialeus atticæ regionis mons eſt.
Elatus Cephalaniæ nobilis mons eſt.
Eleome mons eſt macedoniæ.
Elicon boetiæ mons eſt: muſis dicatus celebriſqꝫ
poetarum carminibus:ex quo inter alia flumina
parmeſus egreditur.
Emimodimus mons eſt hyberiæ ponticæ.
Emochi montes ſunt indiæ.
Emodus mons pars caucaſi creditur:quẽ cũ ſupe
De hoc rioribus:quos emochos:vocant idẽ credo.
Strabo Emus mons aliqui dicũt theſſaliæ ſit : et in eo lo/
in ſeptio cũ deſcribũt.qui tẽpe dicitur. Alii vero thraciæ attri
buũt:huius celſitudinis adeo grãdis phama fuit:
vt crederetur ex huius vertice adriaticum & Euxi
num mare poſſe diſcerni quod experturus Philip
pus Demetrii filius macedoniæ rex : illũ cõſcẽdit:
nec abſqꝫ labore plurimo. Nã circa medium adeo
ramorum arborum innexione denſum inuenit : vt
præter impeditum iter nonnunq̃ cælum vix cerne/
re poſſet. Et cum poſt diẽ tertiã ab incœpto a radi
cibus itinere deueniſſet in culmen: cõtecta nebu/
lis omnia cõperit & vulgatæ opiniõis omia falſa
et ſic ſpe fruſtratus duabus aris ioui ſoliqꝫ in verti
ce cõſecratis deſcẽdit. Hic vna cũ Rodope & orbe
lone ſacris liberi patris & mœnadum cetibus Or
pheo vate primũ initiante celebris fuit: qui vaſto
iugo procumbens in pontum oppidum habuit in
culmine ariſteum. Volunt alii ꝙ ennius ea in par/
te quam aratores celebrant ſcythæ oſtendant tu/
mulum Polidori:vbi gramen alias geraman vrbs
quam vocant barbari Catiton:& ex ea ferunt pig/
meos fugatos a gruibus.
Eos mons eſt ad arabicum mare.
Epopon dudum mons pithecuſarum inſule capa
no in ſinu:ex quo cum repente flãma emicuiſſet i
in ꝓceſſu campeſtri ſolo æquatus eſt
Eracleum ꝓmontorium eſt colchorum.
Ercinius germaniæ mons inſignis eſt.
Eridanus mons eſt dyrrachii.
Erimanthus mons finibus cõſtitutus eſt archadię
in quo Hercules aprum cuncta vaſtantem viuum
cepit:eumqꝫ Euriſteo detulit regi.
Erix ſiciliæ mons eſt:drepano ꝓpinquus: cuius in
ſummitate fuit olim ericinæ veneris templũ ab eri
ce eiuſdẽ filio:& a quo denominatus eſt mons:cõ
ſtitutum. In hoc autem ab ænea Anchiſes ſecun/
dum quoſdam tumulatus eſt.
Erminius mõs eſt luſitaniæ in hiſpania.
Ermon mons amorreorũ eſt vltra iordanem:quẽ
phœnices vocant ſanor:& amorrei ſanir: cuius in
vertice inſigne fuiſſe templũ ſumme celebritatis
apud gẽtiles dicitur. Diſtat duobus mil. paſſuum
a tabor & eius eſt adeo vertex frigidus : vt ex eo
ad delitias nobiliũ æſtiuo tẽpore ferãt niues tyrũ.
Eſperuceras ꝓmontoriũ extremũ aphricæ eſt ad
uerſus dorchadas inſulas olim gorgonũ domos
æthyopum heſperorum confine.
Eſperus mons æthyopum eſt ſub aphrico ſitus.
Eſtie ꝓmontorium boſphori eſt.
Etheodontia mons eſt græciæ termopolis ſuper/
eminens.
Aetna mons in medio ſiciliæ orbi toto celeberrim⁹
fama:et cũ ſublimis plurimũ ſit: ſolituſqꝫ culmine
celſo globos ignis emittere/hodie deficiẽte iã ſub
terraneo ſulphure ſolum fumos emittit. Cuius in
ſummitate duos eſſe crateres :e quibus olim eru/
ctabat flamma dicunt indigenæ. Circa quos aſſe/
runt eũ eſſe cinereũ & niueũ vt plurimũ tectum cũ
circa radices amœniſſimus montiũ ſit:limpidiſſi/
mis fontibus et frutetis abundans. Et quoniam
perſepe terremotibus agitatur regio:fabulã fin/
xere veteres:eum ſcilicet a ioue Tiphei capiti ſu/
perpoſitum:quaſi ſuſpirans Gigas flãmas emit/
tat euomere oẽm:et tremere dũ fruſtra excutitur
In hoc oppidum ingens ſui nominis olim fuit.
Eucalegon mons eſt haud longe a ſigeo troiano
rum ꝓmontorio.
Euganeus mons eſt venetiæ : quem vt quidã pu/
tant incolæ dicunt hodie paduanum patauio
proximus.
Eup roſepon promontorium ſyriæ eſt non longe
a ſydone.
Eurotas mons eſt laconiæ regionis.

f Alarium ꝓmontorium eſt Corciræ in/
ſulæ ex quo in mare protẽditur ſcopu/
lus:quem a ſimilitudine vlyſſis nauem
fuiſſe dixere vetuſti.
Falernus cãpaniæ mons eſt optimi vini ferax.
Faneus promontoriũ Chii inſulæ: & ſecundũ ali/
os ſiciliæ vitibus cõſitus:& a faneo rege olim de/
nominatus.

Faradi mons eſt ſeu vertex ydę montis troiani.
Faſga mons eſt ſupra iordanem in terra Moab cō tra luerico:ſub quo ienua ciuitas in campo Moab.
Ferrata promontorium hiſpanię:ſub quo hyberus fluuius ingreditur mare.
Feſulæ mōs eſt biceps florentiæ inclytæ tuſcię ciui tati ſupereminens oliuetis plen⁹:ex quo ſi lapides q plumbei ſunt excidantur:breui tēporis ſpatio no uis incrementis reſtaurari compertiſſimum eſt. Fu it & i culmine huius eiuſdem nominis vetuſtiſſima ciuitas ruinis ſemeſis teſtantibus.
Ficonta promontorium eſt aphricæ importuoſum haud lōge ab his oris quas dudum teſtantur aliqui tenuiſſe lotophagos.
Fiondis theſſalię mons mempheus vocitatus oli.
Fiſcelſus Italiæ mons eſt non lōge a tyberi fluuio.
Fogor moabitarum mōs eſt:ad quē Balach rex de duxit Balaam ariolum:vt malediceret iſraelitis.
Foloe mons eſt theſſalię:in eo quondam centauri nati ſūt. Alij archadiæ montē dicūt:nōnulli thraciæ
Forgius æthyopiæ mons excellentiſſimus.
Fraſus oetoliæ mons eſt:haud lōge a promōtorio anthimo:vbi oſtium corinthiaci ſinus.

G Abaa mons eſt iudeæ in tribu Beniami haud longe ab Hieruſalem.
Gabalo mons eſt in terra promiſſiōis:i quo iuſſu Moyſis altare conſtitutum eſt.
Gad mons eſt in deſerto ſynai:quem penes caſtra metati ſunt filii iſrael.
Gange mons eſt minoris aſię:i quo ceridala & rho diopolis ſitæ ſunt.
Gagus mons ē minoris aſiæ:haud lōge a pathara credo idem cum ſuperiori.
Galaad mons eſt ad tergum phœnicis & arabiæ li bano copulatus:& i eodem ciuitas eodem noie di cta:quā cœpit galaad filius machir de manu Amor reorum:& tam monti q̄ ciuitati nomen ſuum impo ſuit:& ab eo olim galadites regio nucupata eſt.
Galeo mons atticæ regionis.
Gallicanus campaniæ mons eſt:& iminet agro fa lerno:& eidem caſſilinus.
Gallidromus mons eſt:ſeu aliud ex cacuminibus i minentibus termopilis.
Galmada mons ſupra idumeam & ſamariam.
Gargarus phrygiæ mōs ſeu ſummus idę mōtis ver tex:vbi templū olim fuit Iouis.
Garganus apuliæ mons eſt ſiniſtrorſum ab apœni no in adriaticū veniens mare:cui⁹ in radicib⁹ Sipon tum ciuitas olim a Diomede montis victore condi ta. Secus hūc Metapontum dicunt:vbi palladis he lenitis templum fuiſſe aiūt:in quo diu ſeruata ſunt Epei inſtrumēta quibus durium equum apud ilio nē fabricauerāt & apud eundem aſſerūt locū fuiſſe Daunię nomiatum:i quo Palladis achaicæ templū vbi bipēnes æreæ:& arma Diomedis ſociorum de poſita diu oſtenſa ſunt. Dicūt pręterea ibidem fuiſ ſe canes gręcis venientib⁹ læta garrulitate blandiē tes. Sed quod longe maius & verius atq; venerabi lius eſt:hoc in mōte anno ab icarnato verbo. cccc. lxxxi. Zenone principe iperante Romanis diuino munere Michaelis archangeli ſpecus incolis oſten ſus eſt: i hodiernum vſq; celebris:& ſumma a chri ſticolis deuotione viſitatus. Diui mi chaelis ſpecus.
Gari mons eſt ſyriæ:& ſecūdum alios dictus gari⁹ in ſamaria:in quo Tuſci populi ab aſſyriis in ſama riam miſſi relicto Hieruſalem diis ſuis altaria con ſtruxerunt.
Gaulaleus mauritaniæ mons eſt:ab eo circumha bitantes æthyopes gaulales dicti ſunt.
Gaulan⁹ campanię mons eſt puteolis baiiſq; vicin⁹
Gaurus campaniæ mons eſt:propinquus maſſico monti atq; ſurrento.
Gazarim mons ſeu garizeus i iudæa eſt:ſupereminens ſicyoniorum ciuitati.
Gebal mōs eſt iudæę oppoſit⁹ gazari:qui & hebal nuncupatus eſt.
Gebbenna gallię mons eſt iter auernos & eluios medius:& in eo ciuitas poſita:cui geuna nomē eſt.
Gelboe ſyriæ mons eſt. ſexto a ſcitopoli lapide. in hoc quidē Saul primus iudeorū Rex a Paleſtinis victus occiſis filiis ab amalechita iuuene percuti p̄ cibus obtinuit:maledictione Dauid ſucceſſoris ei⁹ nec ros nec pluuia poſtea cecidit.
Geraſenorum mons eſt trans iordanem:i quo Ale xander iudæorum rex mortuus eſt.
Gereſtus euboeę promōtoriū:aphricam ſpectans.
Gerionis mōtes in Italia prope lematem agrū ſūt.
Gibel mōs eſt iudęę:ſub quo ior & dan fontes ex li bano prodeuntes iordanē fluuium iuncti faciunt.
Ginidos minoris aſiæ promontorium eſt:i quo du dum ęthyopia libera.
Gion mons eſt iudææ:apud quē ſalomon fuit inun ctus in regem iudęorum & dyademate iſignitus.
Girim mons eſt apud garamātas:in quo naſci gem mas vetuſtas teſtata eſt.
Gorditanum ſardinię promontorium:in conſpectu habens aſulcenſim & ęnoſim inſulas.
Grin mons eſt citerioris hiſpaniæ mari contiguus.
Gratius mōs phrygię eſt xantho flumini proxim⁹.

I Atus mons eſt ex armenia inter mœdos adiabenoſq; veniens ſupra param & cœ nem.
Iambus mons eſt caucaſo monti iunctus diuidens indiam a ſcythia ſuperiori & inferiori.
Ianiculus vnus ex montibus vrbis. i hetruria qui dem poſitus:& ſublicio ponti iūctus:a iano vt credi tur olim romanorum deo nuncupatus.
Hybla mons atticę regionis ſeu ſiciliæ eſt:thimo a bundans & melle.
Icarus mons atticę regionis eſt.
Ida mons eſt phrygię:haud lōge ab ilione & helle ſpontiaco ſupereminens mari:memorabilis iudi cio paridis:ex eo quidem mirabile quoddam ret tulere veteres:ſcilicet ſolem ſurgētem longe aliter q̄ in aliis terris conſpici. Nam in tāto ab hoc ex ſum mo mōtis apice cui gargara nomē a media fere no cte paſſim ignes micare videntur plurimi:diu tan dem nocte in diem eunte:qui ſparſi fuerunt in vnū conuenire:donec in vnam emicent flammam. quæ poſtquam diu grandi incendio ſimilis clara viſa eſt ſe in rotundam formam cogi cernitur:& ingens

factus globus terris apparet ãnexus:dcide paula
tim decreſcere & lucidior effici:donec iam fugatis
tenebris ſeſe extollat l altum ſol factus. Et ex hoc
præterea mõte ſcamander:qui & xanthus:& ſimo
is fluuii longe fama maiores q̃ vndis copioſi.& alii,
ſcatutiunt plures.

Idalius mons in cypro veneri ſacer eſt.

Ideus mons cretæ inſignis plurimũ apud veteres:
eo ꝙ i eodem Iouem abſconditũ a matre Rea clã
nutritum credant antiqui:eiuſq; ſepulchrum in eo
a priſcis diuviſitatum eſt.

Idrus calabriæ mons eſt·vñ oppido nomẽ idruntũ

Ieris promontoriũ eſt elidis haud longe a piſa.

Imabus orientale promontoriũ ẽ ab emodis mõti
bus in mare oceanũ ſe tollẽs:Sonat qdẽ imab⁹ ia
rica lingua niuens:extremus quidem Caucaſus ẽ.

Hymetus mõs iter cæteros atticæ regiõis obtinet
pulchritudinis pricipatum. Nã florib⁹ nitet:thimo
abundans:& optimo melle & in eo vt dicũt naſcit
herba Cariſia:quã mulieres vt ardẽtius appetãtur
a viris brachiis alligare conſueuerunt.

Cariſia herba amorem ciet.

Inarime mons olim fuit inſulæ prochytæ:vt ſcribit
Sed ego credo ei⁹ q̃ hodie iſcla vocaẽ aduerſa Me
ſeno:& ſub eo finxere poetę:eo ꝙ altiſſimus fuerit
& ignes more ætnæ euaporauit:Iouẽ caput ſuppo
ſuiſſe tiphęi. Hic qdẽ mõs a perpetuo igne introrſũ
fere conſumptus:a terræ motu excuſſus:& in mare
deiectus eſt:fecitq; ex ſe longe abiſcla inſulam aliã
quã indigene prochytam vocauerunt:eo ꝙ ex pro
pinquo ceciderit mons:ex quo edita ſit.

Iouis mons in hiſpania eſt occidẽti oppoſitus:cui⁹
eminentia quia inter exigua cautium ſpatia conſur
git Hannibalis ſcala appellata eſt.

Hipanis mons ſcythię eſt.

Hiperborei montes ſunt ſcythię in aſiatico oceani
littore ſub ipſo cardine ſiderũ hyperborei dicti:eo
ꝙ vltra eos flat boreas.

Strabo ſiu.dicit. Hypani

Ipoplatus mons eſt lyciæ ſeu ciliciæ:haud longe a
thebis liciis.qbus olim dominabatur hietiõ pater
Andromachæ vxoris hectoris.

Impius mons ſecundum quoſdam in bithynia ẽ:&
ſub eo picopolis fuit ciuitas. alii illum dicunt ilioni
propinquum:& poſt eum inſidiis latuiſſe gręcos:&
hinc ſumptum:ꝙ ex equo qui ippos græce dicitur:
prodierint. Sane bithynia troadi cõtermina eſt:&
is forte mons medius inter eas.

Ipixorus mons eſt macedoniæ.

Iraneancos mons eſt germaniæ:ex quo dicunt da
nubium naſci.

Vel Hyrmina ut Strabo.

Irmine promontorium achaiæ.

Irpimus mons eſt ſabinorum:in quo optimi naſcũ
tur equi

Iſamus mons eſt poenũ a midia ſeparãs:i quo na
ſcunẽ aialia menopẽ noiata boui ſimilia:qbus præ
grãdes comæ a collo pẽdẽt & vſq; i oclos a ceruice

Iſchmiæ promontorium eſt theſſaliæ:ſuper deme/
triadem ciuitatem.

Iſmarus thracię mons eſt pro parte aſperrimus &
in reſiduo vineis oliuetiſq; abũdantiſſimus In hoc
nonnunq̃ Orpheus cythara canere conſueuit.

Iſparus promõtorium in ora æthyopici oceani eſt:
ſe protendens in mare:quod azanium appellatur.

Itabirus mons eſt indeæ:apud quem Alexander
Ariſtoboli regis filius & iudæorum Rex a gabinio
Romanorum duce ſuperatus eſt.

Iſthmos mons i quo ſita Corinthus eſt ciuitas. Hic
ex achaia in reliquam gręciam tandem ſpatio ſepa
rat ionium mare ab ægeo.

L Aciniũ promontorium eſt Italiæ inter
adriaticum & ionium mare in eurum tẽ
dens iſigne quondã iunõis laciniæ tẽplo
haud longe a petilia ciuitate.

Lampeus archadiæ mons eſt.

Lamius mõs eſt Cariæ nobilis ob Endymionis fa
bulam:quem aiunt a luna dilectũ in eodem obdor
miuiſſe.

Laternus & hic cariæ mons eſt:in quo quidã tradũt
hoſpites a ſcorpionibus non lædi:cũ ab eis indige
næ occidantur.

Latinus mõs ẽ circa Romam:in quo tradunt fuiſſe
lupercal ludicrum ab euandro archade iſtitutum:i
quo nudi iuuenes per ludũ atq; laſciuiã decurrebãt

Lecton mons troadis eſt:ſeu idę potius pars

Lentus archadiæ mons eſt.

Leptis mons eſt mitilenæ.

Lepterea promõtoriũ ẽ indorũ ad oceanũ meridia
nũ haud longe a maleo inſula.

Letheum promontorium eſt corinthiorum.

Leto mons eſt gallię ciſalpinæ apud ligures.

Leucalonũ promontorium eſt pamphilię.

Leucata mons eſt altiſſimus in promõtorio epyri.
quod leucopetra dicitur iuxta ambrachiam ciuita/
tem:quam poſtea Octauia. Cæſar ſuperatis ibidẽ
Antonio & cleopatra nicopolim appellauit & tem
plũ Actiaco Apollini conſtituit. Hunc alii promon/
toriũ leucate vocant:& nonnulli leucatem dicũt eẽ
arabię Alii vero laucatas promontoriũ propinquũ
bythyniæ volunt. poſſibile vt vbiq; ſint:quum certiſ
ſimum ſit leucatam montẽ eſſe epyri.

Libanus mons phœnicum altiſſimus:a thure dict⁹
quod ibi colligitur. in ſacris litteris mons celeberri
mus. Alii dicũt eum arabię montem:quum ſit me/
dius inter arabas & phœnices ex hoc quidem alba
na & farfar & iordanis flumina & alia oriuntur:mu
ro quondam iunctus fuit antilibano monti de quo
ſupra.

Licabeſos mons eſt atticę regionis:oliuetis cõſpi/
cuus.

Libetras mons eſt oetolię:muſis ſacer:a quo & ip
ſe libetrides appellantur.

Licęus mõs eſt archadię pinetis clarus:& tẽplo pa
nis. in quo eum natum aſſerunt.

Licius mons eſt gręcie.medius inter meropũ mon
tem & macedoniã & theſſaliã & epyrum.

Licoronis mons archadię eſt.

Lilibeus promontoriũ ſicilię in occaſũ reſpiciens a
ciuitate ibidẽ poſita nominatum.

Libanus mõs eſt ſyrię. ex quo orontes fluuius orit

Litricus mons ſeu montes deſerti mauritanię.

Lura mons galliæ inter ſequanos & aluceros.

Luretilis mons eſt ſabinorum.

Lucrinus mons eſt in extremis Italiæ:cui & locris
ciuitas impoſita:peloro oppoſitus:& a quo lucrina
palus.

Macroceni montes ſunt ab iſtro flumine non longinqui.

Magnaua mōs eſt in gallogręcia: apud quē a mālio vulſone pugnatū ē cum theloſtobagijs & tectoſagis & obtenta victoria.

Malleꝰ ſeu malles mōs ē ī india apud oreſtas monedes & ſmaros: cuius montis vmbra ætate in auſtrū hyeme ad ſeptentrionem vergit: nec amplius xv. noctibus ex eo videtur ſeptentrio.

Malea ſeu maleum promōtoriū laconiæ eſt: quod l. mil. paſ. īfra mare ꝓtenditur: adeo vndas impellēs: vt nautas perſequi videaẗ. Ex quo narratur ꝙ quō conſcendiſſet in eo maleus tyrrhenorum rex. qui tubā æream primus iuenerat: & pyratica mare infeſtabat: ī eo templū apollini conſecrauit: eumq; maleotrē nūcupauit: & mōti nomen æq̄ a ſe ipoſuit alij dicunt achaiæ eſſe montem: & ꝙ ibidē veneraẗ. apollo & ꝙ ex eo amphiarao vati auxilia miſſa ſit.

Mallus mōs ē: cui proximi ſunt mādæi & mali: quorum mons mallus qui tractus eſt gangis.

Mambre mōs eſt iuxta ebron: vbi credimꝰ ab opifice rerum deo parentem primum fuiſſe plaſmatū.

Marathon mons atticæ regiōis inſignis Theſei victoria ex tauro ſuperato: & icari regis a ruſticis occiſi morte: & milciadis gloria.

Maros mons eſt epyri.

Marpeſo mons eſt paros inſulæ marmorum candore conſpicuus.

Maſiticus mons aricando flumini proximus eſt & andriæ ciuitati.

Maſſicus mons eſt cāpaniæ promontoriū olim minervæ ſacrū: Capreæ inſulę oppoſitū faciēs hic ſurrentū in radicibꝰ habēs: & ide amalphiā & ſalernū.

Maſtuſia promontorium eſt in cherſonenſo oppoſitum ſigeo troiano.

Matinus apuliæ mons eſt.

Maul mons eſt britannię: cui in radicibus lacus eſt aquis ſuis adeo animalia feſſa reſtaurans: vt nullo videantur attrita labore.

Maxillum mons eſt ętoliæ.

Maxtoria mons eſt hiſpaniæ iuxta oppidū aurone

Medullus hiſpaniæ mons eſt.

Melam ſeu melāpus mons eſt ī tertio europę ſinu.

Mempheus mons circa theſſaliam.

Menalꝰ archadiæ mōs eſt excelſus: ſic dictꝰ ab ouibus: quarum plenus ē. Nam mela græce latie ouis

Menetus mons eſt in alpibus.

Mercurij promōtorium africæ eſt: in ſiciliam vaſto tracto ſeferens.

Meritus eſt mons in tertio europę ſinu.

Meropus mons eſt gręcię: propinquus theſſalię: inſignis Quintij Fuluij victoria: & Philippi regis macedonum fuga: grandis quippe mons & anfractibꝰ varijs pręruptus eſt.

Meros mōs eſt indię: Ioui ſacer: cuius in ſpecu incolę liberum patrem fuiſſe nutritum arbitrantur. Et ex hoc forſan habuit fabula argumētum: ꝙ ex vtero tractus fulminatę matris patris fœmori ſit appoſitus. Hic autem mons hędera plurima & vitibus atque frutetis conſpicuus eſt: & irriguus fontium: eiuſque ſub radicibus Niſa ciuitas eſt.

Meſſia mōs ē i aſia miori mari ſupereminēs: clarꝰ nauali victoria atheniēſiū ī perſas duce Thēiſtocle:

Metagoniū ꝓmōtoriū eſt africā diuidēs a numidia

Micaleſos ꝓmōtoriū ciuitatis Oncheſtę i gręcia ē.

Militon mons eſt phitorum.

Mimanta mons eſt grandis contra Chion.

Minas minons aſię mōs eſt: haud lōge a colophone ciuitate. Hic quidem a mari in campos excurrit. cl. mil. paſſum: & eius caput ſipilus. Nubes aūt verticibus ſuis appoſitę. vt aiunt incolę futurarum tempeſtatum qualitates oſtendunt.

Mindalenſis mons eſt inſulę Sam i: memoratu dignus ob crucem mortēque Policratis ſamij tyranni olim fœliciſſimi.

Mineruæ promontorium cāpanie eſt: ex maſſico monte procurrens in capream inſulam.

Mionenſum ꝓmontoriū ē inter Teiū & Samū: cuiꝰ collis in modum metę auctus eſt: a cōtinenti vero aditum habet ſemita manufacta.

Miſenus mons eſt campanus cumis proximꝰ: a miſeno ęneę ſocio ibidē ab eodē ſepulto denoiatus.

Modim mons eſt. non amplius. vi. mil. paſ. diſtās a Hieruſalem: ea via quę tēdit Ramata. Ex hoc Mathathias fuit Machabęorum pater.

Molus mons eſt meonię: qui prius Tmolꝰ dicebaẗ ex quo Pactolus effluit fluuius: aureas trahens harenas: Cuius in radicibus cadieni: loreni philadelphinique appoſiti. Strabo Tmolū vocat nō Molū li. xiij.

Monachus archadię mons eſt.

Monychus promontoriū eſt ī ſinu liguſtini maris: haud longe a nicea diſtans: Ienuenſium pyratarū potiſſimum & inſigne receptaculum.

Monoetes mons es ilyrię.

Morin ſeu morian mons eſt iudęę: cuius in culmie iuſſu dei Abraam filium ſuum Iſach eidem deo voluit immolare: vbi Dauid poſtea templum conſtruxit inſigne.

Mormalus mons eſt inter bactrianos & hircanos: in quo amomum naſcitur.

Moſſilicos ꝓmontorium eſt ęthyopię: in quo cinamomum deuehitur. ad hoc vſq; Seſtoriū dicunt duxiſſe exercitū: cū ſint q dicant nil vlterius eē pręter oppidum vnum ęthyopum in littore bragaza.

Mulolaca africę promontorium eſt: propinquū flumini aſuſabę

Nabauth mōs ē: qui hębraice dicitur Nabo: ſupra Iordanē cōtra hierico: ī quo quidē aiūt mortuū Moſen hebręorū ducem. Hic tamē alibi abarim nominatur. Moſes vbi mortuus.

Nauſtathmos ꝓmōtoriū littoris cyrenaici.

Nazarę montes ſunt meridionales numidię

Nebrodes Sicilię mons eſt: cui damarum copia nomen dedit.

Nemeus cleonenſium mons eſt.

Neptalim mons eſt galilęę: ſuper quo olim fuit ſacerdotalis ciuitas.

Neptunus mons eſt Sicilię: cui ſpecula ſupereſt itu ſcum & adriaticum mare proſpectans.

Neris mons eſt apud argos.

Niger mons eſt garamantum.

Nimaui mons eſt orientalis: vbi deficit caucaſus.

Nympheum promōtorium eſt dalmatię: quod ac

colunt amarites & bullones.
Vide ſo/ li: de Oli/ ſipone.
Nion mons eſt apud rithreum portum.
Niphates armeniæ mons eſt.
Nirithus mons eſt ithacæ: a quo Vlyſſes narit⁹ de/ nominatus eſt.
Niſa mons eſt indiæ: in quo liberum patrem aiunt fuiſſe nutritum. Hunc eundem ſupra meros dixi/ mus vocitatum.
Strabo Nyſſam vocat hũc mon tem.
Niſa mõs eſt phocidis: ſeu vertex alter parnaſi mõ tis: in quo dudum colebatur Bacchus.
Niſus mons megarenſiũ a niſo q purpureũ habuit crinẽ & megarenſiũ rege ibidẽ ſepulto dictus.
Nulo ſeu nilo mons eſt: in quo ferunt homies habi tare auerſis plantis: octonos digitos in ſingulis pe dibus habentes.
Numordis mons eſt mitylenenſium.
Numaſticus mitylenenſium mons eſt.

OAxes mons eſt Scythiæ.
Ocila mõs eſt armenię: cuius in ſummita/ te deficiẽte diluuio arcã Noe fuiſſe delatã ferunt: & diu ibidem lignorum reliquias perduraſſe: in multis quidem montibus hactenus dictum eſt hanc conſediſſe. Quod ſane intelligen/ dum eſt aut eum montem plura habuiſſe nominat aut plura cacumina diuerſimode nominata: quorũ aliud memini pro alio ponere ſeu pars pro toto: vt ſcribentium mos eſt.
Odori montes in regione taſſiæ ſunt.
Oeniphilæ dyrrachij mons eſt.
Oeta mons inter theſſaliam & thraciam: inſignis morte Herculis. In eo quippe rogus eius conditus & ipſe conſumptus eſt.
Offenſionis mons Hieruſalem: fere continuus eſt in accubitu montis olıueti. ſic dictus: eo ꝙ in eo Sa lomon adorauerit idolum Moloch.
Ogiginus mons apud thebas eſt: ab Ogigio rege ſic dictus.
Oleneus mons archadiæ: qui & meneus dictus eſt.
Vide. viij Strabõis de ludis olympi/ cis.
Olympus mons ẽ altiſſimus macedonię. Hũc olim crediderunt aliqui vnũ & idẽ fuiſſe cum oſſa mõte theſſaliæ: & tandem terremotu diſiunctos peperiſ/ ſe Peneum fluuium: & paludibus quibus labora/ bat theſſalia exitum præſtitiſſe. Is quidẽ adeo ver/ ticem in cælum extollit: vt nubes argumẽto cogno ſcatur excedere. Nam cinere ſacrorum characteri/ bus litterarum ſignato conſueuerãt ſacrificãtes di/ ſcedere & in ſequenti redeuntes anno vti liquerãt: ſignatũ inueniebant. Ex quo apparet nec ibi vẽtos eff.are nec aues volare: nec pluuias caderẽ aut aliã nullam alterationem cauſari: quinimmo quia ſubti liſſimus ſit aer: ſunt qui dicant ſolitos cum ſpongijs aqua plenis & olfactui oppoſitis aſcendere: vt aerẽ attraherẽt craſſiorẽ. Videtur quidem olympus qui ololampus: ideſt cælum: qđ & olympus etiam no/ minatur. In hoc inſuper dictum Iouẽ aduerſum tita tanas pugnatur: aquilę primo augurium habuiſſe.
Olympus alter a ſuperiori mõs ẽ in gallogręcis cla rus victoria Mãlij volſõis ex ſtoloſtobigijs habita.
Olympus mõs eſt a ſuperioribus alius i minori aſia Smyrnæ propinquus: qui & miſius dictus eſt: cuius in radicibus Hannibalem dicunt bruſam cõdidiſſe ciuitatem: dum apud regem bithyniæ moraretur.
Olympus mõs eſt æque alius a ſuperioribus. nã in æthiopia ſecus mare rubrum eſt: quem aiunt orien te ſole vſque in horam diei quintam flãmas emitte re. Eſt enim haud longe ab eliopoli ciuitate.
Oliſipo mons eſt hiſpaniæ: cui & oppidũ euſdẽ no/ minis eſt appoſitum hoc memoratu dignum Nam equas in eo ex fauonio vento concipere & velociſſi mos equos parere teſtantur incolæ.
Oliuarum mõs eſt in iudæa Hieruſalem iunctus: in ter cæteros orbis veneratõe dignior. Nã in eo chri ſtus veri dei filius diſcipulos docuit: orauit: & ad pa trem rediens vltima in terris reliquit veſtigia. Quo in loco non abſq; diuinitatis miraculo quũ ob reue rentiam & memoriã ſuæ aſcenſiõis eccleſia rotõdo ſcæmate conderetur: nulla arte nullo fabrorum in/ genio obtineri potuit: vt ſummum culmen eccleſię tegeretur: vt appareret a terra in cælum vſque deũ voluiſſe nulla interpoſita re: ſui glorificati corporis integrum conſeruari meatum.
Onolon mons eſt theſſaliæ.
Opon ꝓmõtoriũ cretę inſulæ ſe in occidẽtẽ vergẽs.
Opitus macedoniæ mons eſt.
Oppius mons latij fuit faculta li lacui propinquus.
Or mõs eſt arabiæ ex quo diuina gratia Moſes vir/ ga aquam excuſſit. clarus quidem morte & ſepultu ra Aaron fratris Moſi.
Orbelon mõs ẽ tracię mediterrãe⁹ ſacris liberi prĩs & cœtu menadũ Orpheo primũ initiante celebris.
Orcobates mõs indię eſt: inter duas ſarcaraucas & parthionas: ſeu ſecundum alios inter dalias & ca/ raucas: & parthionas poſitus. Ex hoc autem gan/ gẽs & laſſer flumina oriuntur.
Oreb mons Madiam: & vt quidam dicunt pars eſt montis Syna & in eodem rupes oſtenditur: quæ pe tra dicitur: ex qua virgæ ictu diuino tamen munere Moſes aquas eduxit populo ſitienti.
Oromenus mõs apud indos natiui ſalis ẽ: in quo la pidicinarum ritu ſal effoditur inde renaſcens ma⁹ regum vectigal q̄ ex auro vel margaritis.
Oſſa mõs eſt cũ portu i ſinu perſico: vt arbitrãt aliq
Oſſa theſſaliæ mõs eſt olim vt quidam exiſtimant idem cum olympo: ſed terremotu diſiuncti viam fe cere Peneo flumini & paludibus: quibus theſſalia i ficiebatur. Apud hunc aiunt quondam centauros morari ſolitos.
Othris theſſaliæ mons eſt oppoſitus oſſæ: in quo lapitharum fuit origo.

P Achiti montes ſunt in maiori aſia: e qui/ bus funditur abſartus fluuius.
Pachinum promontorium eſt ſiciliæ: pe/ ponneſſum ſpectans: dictum ab aeris craſſitudine. Nam pachis craſſus eſt.
Paledur mons eſt angliæ: ſuper quo rudumbria op pidum ſeſconiæ conditum eſt.
Palatinus vrbis Romę mõs: de cuius nominis cau ſa multiplex iter veteres diſſenſio eſt: nam ſunt qui dicant: pulſis inde aboriginibus ab euandro archa de: & ab eodem ibidem oppido cõdito a pallante archadiæ vrbe pallẽtium dictum: & deinde pallati/ num. Quidam vero dicunt a pallante auo Euãdri: & alij a pallante filio dictum. Pręterea aſſerũt & alij a pallantia Euãdri filia ibidem ab Hercule vitiata

& poſtmodum dum moreretur in monte ſepulta: & alij a pallantia Latini regis cōiuge. Nōnulli a pallanta Hyperborei filia ab Hercule ibidem oppſſa. Pauci vero aſſerunt a quibuſdam qui pallātini dicti ex agro reatino ibi ante Euandrum euenere: & ali qui a balatu ouium ibi paſcentium balanteū: & exide per andiſticon palāteū quibus diuerſitatib⁹ claritatem montis additam certiſſimum eſt.

Palinurum calabriæ promontorium haud lōge ab Helia quæ poſtea velia dicta eſt: in quo palinuri gubernatoris nauis æneæ tumulus ē: & ab eo loc⁹ nomen ſortitus eſt.

Pertan mons eſt inter baſtrianos & hircanos ꝓximus mormalo monti: vbi amomum naſcitur.

Pallene mōs eſt cui tanta ſoli planities in culmine ē vt quinque vrbium ſedes ſit atque ager. Nam cum totus in altum ſatis anguſte conſcendat: vbi incipit ibi poſſideaē vbi amplius patet ibi mendetiōe: quarum altera ab eretris altera ab achiuis iliōe capto condita eſt. De nominibus autem aliarum inueniſſe nil memini.

Pancoatra ſeu parcoatra mons eſt armeniæ medi⁹ inter taurum: & caucaſum: ex quo tygris & euphrates in auſtrum varijs funduntur ex fontibus.

Pātolium mōs eſt œtholiæ: ea de cauſa ſic dict⁹ q ibidem omnis œtholia conueniebat ad peragēda cōmunia: & inde pan quod eſt totum & œtolia.

Pandio mons a pandione filio Erichthonij & athenarum rege dictus.

Pangeus thraciç mons eſt theſſaliç iunctus: in quo ſēcūdum quoſdam Iulius Cæſar a Pompeianis ſere ad deditionem coactus eſt: huius in radices moeſtus defluit amnis.

Parnaſus q̄q̄ alij diſcrepēt: phocidis mōs biceps ē, cuius vertices alter apollini: alter Bacho ſacer ē: huius in radicibus Derphis liberum fuit oppidum: & per illud Cephiſus effluit amnis. In hoc enim caſtalius eſt fons muſis ſacer: & vt volunt aliqui in huius verticibus tempore diluuij Deucalionis: ipſe Deucalion vna cum Pyrrha coniuge ſeruatus eſt cum alijs pluribus.

Pantridi montes cappadociæ ſeu armeniæ ſunt.

Parapaniſus indiæ mons eſt aduerſus bactras: alij dicunt ſub ipſo parnaſo bactra conditam.

Parnes græciæ mons eſt vinibus abundans

Paredræ montes ſunt circa armeniæ principium.

Parthenius mons archadiæ a virginibus denomiatus: eo q in eodem venari conſueuerunt.

Parthenium tauroꝝ apud ſcythas promontoriū ē.

Pedarium cariæ ſeu ioniæ promontorium eſt.

Pelion theſſaliæ mōs oriētalis: tam habitatōe Chironis centauri q̄ Pelei & thetidis memorandus eſt hic altiſſimus perhibetur. Nam vt quidam aſſerūt mil. ccl. paſſuū ratione perpēdiculi excelſus eſt: i ei⁹ ſummitate pineta ſunt: q̄rcus vero cætera occupat.

Pelorum Siciliæ promontoriū reſpiciens aquilonē a peloro gubernatore nauis Hannibalis ibidem ſepulto denominatum eſt: hoc vt volūt plurimi: iam apœnino iunctum fuit & terræmotu poſtea ſeparatum & exiguo freto q̄q̄ exęſtuoſo interpoſito actū: vt Sicilia inſula ſit: quę olim erat iuncta italię.

Pœninus mons eſt vnus ex his: quib⁹ multis alpes eminent: a ſacrato in eo pœninus denominatus.

Peon mons eſt vltra ęthyopas: perpetuis flagrās ignibus.

Perimulę indię promontorium: & in eo celebre indorum emporium eſt.

Perparus mons argolici ſinus eſt.

Petra appuana mōs eſt olim gallorum frimena: ſi ab initio apœnini in agrum lucenſium protenſum huic liguſticum ruſcum que mare & veterem lunā ciuitatem inde piſtorienſium & florentinorum cāpos aſpiciens: & procurrentia in euroauſtrum apœnini iuga: rigens fere niue perpetua: & a quo quondam apuani denominati ſunt galli.

Petre Dyrrachij mōs eſt: apud quem caſtra Pompeij magni fuere ciuili ęſtuante bello.

Petrinus cāpanię mōs eſt apud Sueſſam ciuitatē.

Pieria macedonię mons eſt: cui maximū auri pondus ab antiquis imperatoribus fuiſſe ſuppoſitū fa- Ply:i. iiij.
ma fuit: ex quo quattuor locis ab imo apert⁹ eſt: & ex imo ferunt per planum aurum concreſcere.

Pilattes Dyrrhachij mons eſt.

Pilineus mons pituſię inſulę eſt.

Pindus mōs eſt theſſalię Apollini muſiſq; ſacer: & acarnaniā ab oetolia diuidēs: acheloū flumē emittit: celebris quidem lapitharum origine eſt: & in eo perebi habitant populi.

Pion mons eſt in nymphea inſula.

Pinonius mons eſt minoris aſię: ſupereminēs ptele & cayſtro flumini.

Pireneus mons eſt ingēs: diuidēs Hiſpaniā a gallis ſic dictus: eo q fulminibus feriatur ſępe. Nam pyr gręce latine dicitur ignis: ī eo quippe naſcuntur boues agreſtes maiores aīalib⁹ cęteris exceptis ele- Solinus
phantibus: & vri gręce vocantur. Vros in
Pireum promontorium Athenienſium in ęginam Germa-
progrediens: apud quod Athenienſium portus ſeu nia pōit
naualia fuere dudum. Vri vbi.

Placanodes Achaię promontoriū: haud lōge a piſa & alpheo flumine.

Poſſideum promontoriū Ionię eſt: haud longe ab oraculo Apollinis bramacię dictum poſtea didymi & vrbe mileto.

Prindaſus mons Aſię. ex quo ticius fluui⁹ q pergamum abluit funditur.

Purgara mons eſt: & in eo oppidum eius nominis prope Troiam.

Q

Vedoni montes ſunt thracię.

Quilleus mons eſt archadię.

Quirinus vel quirinalis mons eſt Romę: dictus a phano quirini quod in eodem fuit: ſeu a quiribus qui cum Tacio ſabinorum rege ibidem caſtra habuerunt: ſeu a Romulo qui quirinus vocatus eſt ab haſta quam gerebat: quę ſabinorum lingua dicitur quiris.

Quoſſei montes vltra armeniā & babyloniā ſunt.

Amnuſium ſcordenſium mons eſt.

R

Regis mons inter Italiam & pānoniā ē ſic dictus: eo q in Italiā veniens alboin⁹ rex longobardorum a Narſete vocatus illum conſcendit & Italiam proſpectauit: montique nomen dedit. In hoc biſontes feras dicunt naſci ingentis Biſontes
magnitudinis beluas. vbi.

Remna mons eſt: qui in regnorum libris domus dicitur idoli damaſceni

Retheum promontorium troianum eſt: aiacis thelamoni: ſepulchro conſpicuum.

Rheticus mons eſt in germania altiſſimus.

Rhiphei mõtes ſũt ſcythiæ i capite germanię a perpetuo flatu ventorum nũcupati: a quibus tanais fluuius egredit. vltra hos iacet ora q̃ ſpectat ad oceanum aquilonarem. pars mundi a natura rerum dãnata: & denſa demerſa caligine.

Rion promontorium circa hoſtiũ corynthiaci ſinus dirimens oetolos a peloponneſo.

Roas mons ſeu petra iudææ eſt.

Riphei mõtes archadię: qui abſq; aſpiratiõe ſcribũtur: vbi cum aſpiratione ſcythiæ.

Rhodope mõs thracie mediterane⁹ eſt: a migdonibus habitatus: ſacris liberi patris & cœtu mœnadum Orpheo initiante celebris.

Rhoſij montes in ſyria ſunt: verſus taurum mon: ẽ poſiti.

Rusteus ꝓmontorium oceani ſeptentrionalis eſt.

Sebaſtā Strabo Vrbē di. cit l.xvi. Sebaſten mons ſupra Idumeam & ſamariam.

Sacer mons trans anienem fluuium nõ amplius quattuor milliũ paſſuum ab vrbe diſtans eſt: in quo iœpius plebs romana a nobilitate diſſentiens conſedit: ne cante recuperatam liber: atem reintrauit.

Sacer mons altera a ſuperiori in Hiſpania ẽi finib⁹ gallitiæ: quẽ ferro violari nefas habebatur. Sane cũ terra fulgure cõſciſſa erat quod ibi res aſſidua ẽ: aurum detectum tanquam dei munus colligi permittebatur.

Sacer mõns a ſuperiorib⁹ alius circa ſinum perſicũ eſt: opacus ſiluarum & arborum odorem miræ ſuauitatis redentiũ in crina inſula aduerſa æthyopiæ.

Sacrum promontorium e media fronte Hiſpaniæ i oceanum protenditur.

Salanga mõs eſt hyberniæ altiſſim⁹: mari iminẽs quod britaniam & hyberniam iterfluit: vocitatus a Salanga Barcolani primi habitatoris hyberniæ filio. Eſto poſtea ob monaſteriũ in radicib⁹ a beato Dominico cõſtructũ hodie mons domini appellet

Salen ſeu ſalãtinum promontoriũ eſt italiæ aduerſus Ionium mare procurrens: ſinum fatiens tarentinum. In hoc idomene⁹ cretenſium rex poſt troianum excidium a ſuis pulſus veniẽs habitauit: & ibidem ciuitatem conſtruxit.

Samara promontoriũ in oceano orientali vbi deſicit caucaſ⁹ eſt: ad aquilonem habens hoſtia fluminis o·togoræ: ex quo oceanus ſericus appellatur.

Strabo videatur in. x. Samonium promontorium eſt cretæ inſulę: tendẽs aduerſus rhodum.

Samus thraciæ mons eſt: ex cui⁹ vertice omnis ida videbatur & troia.

Sanir amorreorum mons eſt: vocatus a phœnicib⁹ ſanior: a latinis Ermon: cuius in vertice fuit inſigne templum: quod a gentilibus cultui habebatur.

Serdemiſos mõs eſt pamphiliæ finis & lyciæ principium: vbi phaſelis ciuitas a Mopſo condita.

Sarnus mons eſt medius iᵗer pompeianum agrũ & ſalernitanũ: ex quo magnus cum murmure Sarnus erumpit fluuius: apud ſarnũ oppidum in montis radicibus conſtitutum.

Sarpedonum promõtoriũ finis fuit regni ſarpedonis regis lycię: quã a Pamphilia diſtinguit in littore

Saturnius mons vrbis Romę eſt qui & Capitolin⁹ & tarpeius dictus eſt.

Scalcide montes ſunt prope libanum.

Sarabrum promontoriũ paphlagoniæ: tauri iuga proſpectans.

Scillaceum promontoriũ italiæ: haud longe a ſcilla freti ſiculi.

Scipiades promontorium eſt epyri.

Seir mõs eſt Idumeę ſub damaſco: i quo eſau habitauit: a quo cũ eſſet hirſutus & hyſpidus dictus eſt.

Semeir ſeu ſemer mõs eſt in iudęa: & ſuper eum ſepulchrum Ioſeph: & ciuitas ſamaria olim regia iſraelitarum: quę poſtea ab Herode antipatris Sebaſten nuncupata eſt.

Semeron mõs iudęę eſt: quem leg'mus ab Amri rege iſrael emptum a quodam ſemera: & i eius vertice ciuitatẽ ędificaram: & vendentis nomine Semeron appellatã: hũc ego idẽ puto cũ ꝓxio ſuperiori.

Seneus promontorium eſt Hiſpanię: propinquum promontorio ſacro.

Septem fratres: ſeptem ſunt mauritanię mõtes interno mari ex ordie ſuppoſiti: & a numero ſeptem: & a ſimilitudine fratres appellantur. Hi quidẽ olim frequentes elepgantibus fuere. hodie pręter idiã nemo habet.

Seriphion promontorium eſt thracię: Hebro fluminí propinquum.

Serius mons eſt thracię.

Siagrium arabię promontorium eſt.

Sigeum promontoriũ eſt aſię: ea in parte vbi helleſpontus apertius dilatatur: oppoſitum vrbi caliſię quę in europa eſt: & in eo oppidũ ſigeum ęque dictum: & Hecubę monumentũ quod Cynoſema dicitur. Huius in ſinum xantus ſimoenti iunctus immittit. Dicitur aũt ſigeus ꝓpter Herculis taciturnitatẽ: quẽ cũ nollet hoſpitio Laomedõ ſuſcipere: tacens finxit abire: & demum redijt hoſtiliter cuncta diſſipans. Sige quippe ſilentium ſonat.

Signia mons ẽ minoris aſię circũfuſus flumie Marſię: cuius in radicibus Tiboron ciuitas ſita eſt.

Silla ſeu ſilleum mons eſt leucanię.

Silios mons eſt atticę regionis.

Sinay mons eſt in regiõe madyã ſuper arabiam: q̃ & Coreb & Ereb aliquando ſacris in litteris nominatur: Hic excelſus plurimum eſt: & altitudine cęteros ſuperare videt. In eo deũ habitare veteres crediderẽ: cum Moſi paſcẽti gregis ardens in rubo apparuerit: pręcipiens illi: vt calciamenta ſolueret. Venerabilis qppe plurimis ex cauſis eſt: In hoc lex Moſi ab ipſo deo data eſt: cuius virga diuino opere in ſerpentem conuerſa eſt: & mox in virgam: cuius man⁹ leproſa & demũ ſana eſt facta. Ex petra huius virgę ictu aqua excepta eſt: & ne eꝗcta vetuſtiora recitẽ. nouiſſime Catharinę virginis & ob chriſti nomen paſſę corpus poſt ſupplicium exanime a diuinis miniſtris in ſummitatem delatum atque pie tumulatum eſt.

Sion paruus in hieruſalem mõs eſt: cuius in vertice

quondam ciuitatis arcē conſtrui fecit Dauid: a quo ſacro carmine plurimum celebratus eſt.

Sipilus mons eſt maximus inter lydiā & phrygiam tatalus olim dictus. In hoc quidem dixere priſci locum eſſe: qui dicitur Achiloon: in quo nympharum cubilia. Clarus vero eſt tumulis filiorum Niobes: & mutatione ipſius i ſaxum: in eo lapidem cylindro ſimilem naſci dicunt: non permittentem filios inobedientes eſſe parentibus.

Sipilus mōs fuit in magneſia. & in eodē loco cypꝰ ciuitas fuit: q̄ vna cū mōte ab hiatu terrę abſorpta ē

Sira mons in tribu Dan eſt in quo Thannaſara ciuitas Ieſu filij Naue: in qua diu etiam poſt eiuſdem ieſu ſepulchrum viſum eſt.

Sithon mons thracię eſt: perpetuis dānatus niuibꝰ

Sithonis mons eſt a chio inſula diſtās. lxiij. mil. paſ.

Silanius mons eſt hyberniæ inſulæ altiſſimus: dictꝰ a ſilanio Rege in vertice eius ſepulto.

Smaragdon mons eſt ęthiopiæ: mari ſupereminēs rubro: qui ſurgente ſole flammas emittit vſque ad horam quintam.

Sophim mons eſt effraim.

Siophora mons eſt indiæ oriētalis: iuxta quem habitauerunt filij iectan filij heber: ad quem Salomō claſſem quandoq; tranſmiſit non minus triennio itineri immorantem.

Solis promontorium in mauritania eſt.

Solimi poſſidiæ montes ſunt.

Soloxiꝰ mōs terraconēſis hiſpanię ē: & ex oretanis iugis carpētaniſq; & a betica atq; luſitāia diſtiguitur

Solurius mons eſt hiſpaniæ a ſingularitate dictꝰ: cū ſolus altior omnium videatur: vel ꝙ ſolis radius in eo appareat antequam alibi oriatur.

Somorus mons eſt ſyriæ.

Soractis mons eſt hirpinorum: ſecundū alios faliſcorum: olim diti patri ſacer: ſed ſecūdū alios Apollini: in quo ſpelunca comperta latebram ſibi elegit Siluester pōtifex ſummus Conſtantino Cæſare auguſto imperante Romanis.

Spames mons eſt atticæ regionis.

Sperchium promontorium thraciæ eſt: nobile Orphei vatis origine.

Steſſiarus mons eſt moloſſorum.

Stimphalon mons eſt archadiæ: in quo Hercules ſtimphalidas occidit aues.

Stopedon promontorium eſt ciliciæ: haud longe a flumine callidado in conſpectu inſulæ cypri.

Strimon mons eſt thracię: ex quo hebrus & neſſon flumina emittuntur.

Subat mōs ē in galilea: iſignis Helię ꝓphetę raptu & helyſei memoria ob fontē ab eo ibidē benedictū

Sueuus mons es ab ortu ſolis germanię initium faciens: & cum permaximus ſit. ad cymbrorum vſq; promontorium tenditur. Ab hoc autem ſueui nuncupati ſunt.

Suiſmocum mons eſt galliæ ciſalpinę apud ligures

Sunium promontorium eſt atticæ regionis: finiens ad littus ellados: quod ſpectat ad orientem. apud hoc aiunt ab Apolline ſagittis occiſum pythionem onitoridem gubernatorem nauis Menelai: & a menelao ibidem ſepultum.

Surrentum promontorium maritaneæ: in occaſum excurrens: monteſque bracæ includens.

Tabim mōs ē iter antropophagos ſcythas eminēs: oceano ſeptētrionali iūctꝰ: iter quē & taurū ſeres habităt.

Tabor mōs ē i medio galilleę: mira rotūditate ſpectabilꝫ atq; ſublimis: quē penes Nazareth ciuitas: ex q̄ denomiatꝰ ſaluator hūani gn̄is xp̄s: venerabilꝫ q̄dē mōs iſte ē: cū ſolꝰ i terris i ſuā trāſfiguratū diuinitatem chriſtum viderit nondum paſſum.

Christi transfiguratio.

Taburius ſyriæ mons eſt: iſacar terminans ſortem

Taburnus mons eſt in ſamnio oliuetis conſpicuꝰ.

Tager mons ē in hiſpania: oliſipo propinquꝰ: i quo equæ ſunt ſtatuto anni tempore ex vento cōcipientes fauonio.

Eq̄ vēto cōcipientes.

Taygeta mons laconum inter lacedemoniā & mare poſitus: libero patri & Apollini ſacer olim.

Taman mōs eſt aſiæ maioris: inter quem & taurū montem habitauerunt filij Iaphet.

Tamus promontoriū eſt: quod taurus attollit: collis credo idem cum ſuperiori.

Tarpius epyri mons iuxta leucadam.

Tarpeius mons eſt Romæ: qui olim Saturnus: poſtea capitolinus dictus eſt.

Taunus mons eſt germanię altiſſimus.

Tauromitanus Sicilię mons eſt aſper: eo ꝙ acutiſſimos habeat lapides.

Taurus mons a multis idem cum caucaſo creditur Nam aſiam omnem ab eois incipiens: & in cilicium mare deſinens: in duas fere ęquales diuidit partes Sane quantumcunq; de caucaſo multa dicta ſint: & ſi reiterari fere videātur: de hoc veterum opiones ſcripſiſſe non pigebit. Is igiꝛ a primis orientis littoribus ſurgens Celidonio diſterminatur promontorio. Et vbi primo ab idico ſeſe extollit oceano i occiduum tendens per varios circumagitur flexus. Hinc phoenicum: inde ponticum. Illinc caſpium hircanumq; aduerſꝰ Meotidas paludes agitur. Ergo ſic inter hęc clauſtra coactus: poſtq̄ ſuperās flexuoſus euadit: ad cognita ripheorum mōtium iuga: infinitis fere nominibus & extraneis clarꝰ icedit. Nā primo Edigis: mox Paropaniſus: circius: compages: pariadis: coatras: orages: orātes: impetꝰ: taurus q; dictus eſt. Et vbi ſemetipſum exuperat caucaſus. Vbi ingentia emittit brachia: ſarpedō: toraces garas: iterūq; taurꝰ nominatur. Vbi vero declinat: ſeq; populis facilem exhibet: portarum ſibi tunc vendicat nomina: quę alibi armenicę: alibi caſpię: alibi cilicię nominantur: & quia nunc contractus & effugiēs aliquando maria plurimis immiſceatur gentibus: a dextris hircanus & caſpius: a leua vero pariedrus: mortius: aromanicus: toroſicus: cythicus appellatꝰ eſt. ab vniuerſa vero gręcia Ceraunius: & tandem dum in noſtra exit maria: taurus dictus eſt. Ex quo & ſi longe plura ſcribi poſſint: hęc ſuperioribus vbi de caucaſo iuncta dicta ſufficiant. Solers autem lector quod verius arbitrabitur: id ſequatur.

Totum hoc ex Ply. quinto excerptū Capitu. xxvij. Vide Strab. in xi.

Temiſtea promontorium eſt in conſpectu iſularū aphrodiſiaꝝ poſitum: initio perſidis propinquum.

Solin⁹. Tenarus laconiæ promõtorium eſt circa finẽ Mal/
lei montis: in quo quia hiat⁹ eſt: & ex eo agente ſpi
ritu quidã audiũtur rumores: & murmura progre/
di: inferorum veteres dixere deſcenſum.
Tenintrus macedoniæ mons ẽ: ꝓximus apollonię
Tenothema mons eſt æthyopũ: iunct⁹ oceano oc
cidentali: flãmis flagrans aſſiduis.
Thermopyle mõs eſt longiſſim⁹ a leucade in occi/
Strabo x. dente incipiens / & mægeũ mare haud longe a de
metriade ciuitate finiens: omnemq; gręciã per me
dium diuidẽs: marathonum: epyrum: perebiam:
magneſiam: atq; theſſaliã: & optiotas cũ ſinu mal/
liaco derelinquens. In auſtrũ autem oetoliæ partẽ
maiorem: arcaniam: locridẽ atq; phocidẽ: & boeo/
tiam cum iſula euboea & attica regione in modum
promontorij ſeſe in eum extolente & vna cum iſtis
a tergo pelopõnenſum. Inſignis quippe multorum
egregiorum fatinorum tam græcorum q̃ exterorũ
ducum: ſed potiſſime inclyta atq; memorabili mor
te Leonidæ cõmilitonumq; ſuorum: & tam grandi
q̃ turpi ſtrage perſarum.
Tetercus Italiæ mons fiſcello proximus.
Tetricus mons ſabinorum eſt aſperrimus.
Temeſõ mõs Thebis ꝓpinqu⁹: ex quo aiunt ſe prę
cipitem dediſſe vna cum Melicerta filio Inonem
Cadmi filiam & Athamantis coniugem. Volunt
apud hunc.
Herculem alterum ex leonibus occidiſſe.
Ticiunta mons eſt græciæ ſeu vnus ex cacuminib⁹
thermophilarum dicitur.
Tiphata campanię mons eſt: Capuæ ſupereminẽs
ciuitati.
Tiphernus mons eſt in ſamnio.
Tilarus mons eſt apud moloſſos: & ibi dodonei Io
uis templum circa huius montis radices centum vł
vltra fontes exundare creduntur.
Timmam promontorium eſt thraciæ: & in eo vr/
bes helmideſon & phylias: & phinopolis helleſpõ
to propinquum.
Solin⁹. Cap. xlix Tmolus mons eſt Ciliciæ vel mœoniæ: & nõnulli
liciæ dicunt croco & vitibus abundans & melle: ha
bens ex parte vna ſardos ex altera ipeplos: & ex
eo pactolus aurifer fluuius oritur. Hic molus in ſu/
perioribus nuncupatur.
Tiſcus mons græciæ excelſus: Demetriadi ciuitati
propinquus.
Tomarus ambrachię mons eſt.
Trapeze: quod troezam aliqui vocãt: promõtoriũ
europę eſt: a quo primo ſe concitat helleſpontus.
Trebanorum mons eſt: ex quo anio fluuius ortus
in tyberim effluit.
Triſone promontorium: in quo bizantium ante li/
gos dictum: Conſtantinopolis vltimo.
V Aticanus mons eſt: in quo iouem nutritũ
dicunt aliqui.
Vecilius mons italię prope algidum.
Veneris promontoriũ cilicię: cum eiuſdẽ
nominis oppido: Cypro propinquum.
Veſeuus ſeu veſulus mons eſt ligurię iuxta alpes:
inter ceteros alpium clariſſimus: cuius ex imis radi
cibus padus erumpit fluuius.

Veſunius campanię mons eſt: nulli mõtiũ coniun/
ctus: vndique vinetis atq; frutetis abundans. Hinc
ab euro auſtro pompeios in radicibus habuit: at q̃
farnum ab euro fere: ſed remotius beneuentum: &
a vulturno capuam: & a circio Neapolim calciden/
ſium parthenopem dictam in tumulo ſirenę ſeden
tem Ex hoc enim maximo cum incolarum pauore
Nerone Cęſare imperante repente tã grandis eru
pit circa verticẽ fumus: vt omnis breui tractu tem/
poris ab eo tegeretur regio nec euanuit ilico: q̃ni
mo per dies plures adeo cõdẽſus permãſit: vt ſub
latis omnino ſolaribus radijs noctẽ faceret plurĩũ
dierum continuam. Tandem cum ablacẽtia omia
& ipſum mare quod in conſpectu ſub radicibus eſt
ab occiduo compleſſet cineribus: ceſſaus flammã
ingẽtem e culmine montis euaporantẽ vidiſſe per/
miſit: quę multis ſęculis poſtea exuſtos euomẽs la
pides perdurauit. Hodie nec fum⁹ nec ignis emitti
tur. Stat tamẽ in montis vertice hiatus ige[illegible] pręte
riti teſtis incendij. Huius autem in radicib⁹ pugna
fuit cõmemorabilis inter Romanos atque latinos
in qua P. decius vnus conſul ſe pro victoria obtinẽ
da deuouit dijs manibus: & inde decubuit. Incolę
hodierni montem hunc vulgo ſummam vocitant.
Viminalis mõs ẽ Romę a Ioue viminio nũcupat⁹.
Virinius mons eſt hiſpaniæ.
Voſegus mons eſt in finibus ligonum: & ex eo mo
ſa progreditur. fluuius.
Vranius mons eſt: hunc in eppicantia chalcedonẽ
ſium aiunt eſſe ſiluis omnimodis abundantẽ: atq;
verſicoloribus floribus variatum: & ex eis viatori/
bus icoliſq; plurimum odoris fundentem: & quod
longe maius eſt: in eo olei fontem aſſerũt habẽtis
odorem corticis cedri: cui volentem propinquari
nudum eſſe neceſſe eſt: & ſic etiam ſi hauriatur ex
illo oleum augeri Pręterea penes hunc fontẽ lapi/
dem ingentis magnitudinis ortum dicunt: & eum
ęſtate flãmã emittere. Hyeme ãt eis ex partib⁹ vn
de exalauerat ignis aq̃ ſcaturigies apparere: adeo
frigidę: vt glaciei ſimillima videatur: nec hoc clã cõ
tingere: aut per tempuſculũ perdurare: quinimmo
quandiu durat ęſtas & ignis: & econuerſo tota hye
me proſilit aqua.
Vultur mons eſt apulię.

Z Apaorten⁹ mõs partorũ ẽ: ĩ quo ſita ci/
uitas Darã ab arſace primo parthorũ
rege cõdita. Mõs quidẽ amœnus pluri
mum & natura loci adeo munitus: vt inexpugnabi
lis videatur.
Zephirium promontorium italię protendens in io
nium mare: in quo petilia ciuitas.
Ziph mons eſt ſqualid⁹ vel caligans: ſeu nebuloſ⁹:
puto in ſyria eſt.

¶ De Montibus finis.

¶ De Syluis tractatus.

S YLVA nem⁹: & lucus idẽ. Verũ ſylua pri
mũ vbicũque lõge lateq̃ apd' latinos ar
borũ & potiſſime ſilueſtriũ & plurimũ in
fructuoſorum multitudo freq̃ns excreuit:

dicta eſt quaſi ſolitaria:eo ꝙ raro ab hominibus
frequentetur quæ ſi alicui nomini more gentili/
um ve.uſto forſitan dicata fuiſſet:ilico a numie ne
moris ſortiebatur nomẽ: quod tamen ſuperſtitio
nibus illis ceſſantibus ſyluis minoribus in hodier
num vſqꝫ tribuitur. Lucus autem & ſylua & nemus
eſſe poreſt:dummodo per ætatem & negligentiã
frequẽtia arborum & ramorum condẽſetur: adeo
vt diei lux auferaṫ ſolo:ex quo per ãtiphraſim ſyl/
ua vel nemꝰ quod obſcuꝝ eſt:lucꝰ poſtea appella
tur. Cæteꝝ quia ſyluę vti barba hominum & mu/
lierum crines mõtium ſunt ornamenta : ferarum
domicilia:ac paſtorum armentorumqꝫ perſæpe re
fugia:necnon & multis mortalium oportunitati/
bus preſtẽt commoda:poſtq̄ de montibus dictum
eſt:de eis & nemoribꝰ luciſqꝫ :& potiſſime de his :
quæ apud auctores priſcos famoſæ ſunt : ſingula/
ris mẽtio faciẽda ẽ:i quibꝰ vti ante fecimus :etiã ſe
quemur ordinẽ alphabeti:& ab Albunea:quæ pri
mũ ſe offert dei noie inuocato ſumemus exordiũ.

ALbunea hetruſcoꝝ fuit famoſiſ/
ſima ſylua:i qua & ſi tetri odoris
fõs eſſet:non obſtitit quin ad eã
oĩs italiæ multitudo vetuſto er/
rore decepta ꝓ reſpõſis cõcur/
reret. Erat ꝓfecto ſeu i fõte ſeu
arboris in trunco ſpiritus aliquis imuudus :q dece
ptis orantibus reſponſa daret ambigua.

Antigitia nemus marſis inclytum.

Arduẽna ſylua galliæ ẽ magnitudine ſua celebris
valde Hæc & ei per medios fines treueroꝝ a ripis
rheni flumis :& remoꝝ iitiũ ad neruſos vſqꝫ perti/
net. & mil. paſ. amplius. d. occupans.

Arcinũ nemꝰ ab arcia oppido cui ꝓpiquũ ẽ nomẽ
obtinuit:& apd' priſcos oli iſigne fuit. In hoc qdẽ
poſt reuocatũ opere æſculapii ab iferis Hyppoli/
tũ a Diana:quã perfecte colebat ipẽ trãſlatꝰ ẽ. In
hoc iſuper egeriæ fõs :apd' quẽ Numa põpilꝰ hy/
dromãtiã exercẽs ſecũ Egeria nympha de agẽdis
cõſiliũ ſumere ſiplicibꝰ oſtẽdebat. Apd' hoc etiam
nemꝰ & Symõ magꝰ Petri & Pauli aduerſariꝰ clau
dus iam poſt caſum factus miſere expirauit.

Arſia hetruſcoꝝ ſylua fuit penes quã dũ Valeriꝰ pu
blicola cõſul Romanoꝝ aduerſꝰ veniẽtes & hetru
ſcos bellũ pro tarquiniis pulſis gerẽtes in aciẽ de
ſcẽſurus eſſet:repente e ſylua prodeuntẽ igẽtẽ vo
cem audiunt atque dicentem:vno plus hetruſci ca
dent. Quod poſt obtentã victoriam a Valerio: ve
rum fuiſſe cõpertũ ẽ:& ſyluanũ deũ Romanis fa/
uentem hoc dixiſſe creditum.

Angui ſeu anguiciæ lucaniæ nemus eſt.

BAcenis germaniæ ſylua eſt :infinitæ ma/
gnitudinis :Cheruſcos diuidens a ſueuis
& quaſi natiui muri loco alternis eorum
aduerſus ſe incurſionibus obſtaculũ eſt

Bebryacum nemus in bithynia eſt:i quo aiũt qnõ
dam bebryciorum Regem conſuetum vim hoſpi/
tibus inferre:quam cum i eodẽ Polluci a colchide
redeunti facere conaretur :a Polluce occiſus eſt

CImina ſylua hętruriæ ẽ olim permaxima
& horrẽda:adeo vt nec mercatoribꝰ eẽt
peruia nec habitata latronibꝰ:poſtea ta
mẽn apertiſſima facta ẽ. Nam quom nemo præ/
ter ducem eius eam eſſet intrare auſus : diſponẽti/
bus Romanis in hetruſcos agere bellũ. M. Fabio
& C. Mario rutiliano cõſulibꝰ:primꝰ qui illam trã
ſire auſus eſt Fabius in habitu paſtorali vno tan/
tum ſociatus ſeruo fuit.

Clariũ nemꝰ ẽ colphõiæ:apollini clario cõſecratũ.

Coiicũ nemꝰ thebis ꝓpinquũ eſt: ab ogigio rege
ſuo thebanis poſtea Ogigium nominatum.

DAunia ſylua apud apulos :vt arbitror eſt:a
Dauno rege eorum nuncupata.

Dodona celebris inter poetas plurimum
ſylua eſt. Hæc in dodoneo monte. Chaoniæ fre/ Ait ora/
quens eſt:& in ea templum fuiſſe diciṫ. Dodoneo culũ do/
ioui ſacrum. Fertur præterea in hac duas de cælo donęum
columbas deſcendere ſolitas :& veteribus inſide
re quercubus :& ex eis poſtulantibus dare reſpon
ſa Tãdẽ ex eis :vt aiũt altera trãſuolauit i delphos
bœotie ciuitatẽ & ibi Apollinis delphici claꝝ fecit
oraculũ. Altera ad ãmonis iouis tẽplum in africã
tranſmigrauit et ſic dodona mutata relicta eſt. Vidę ſtra

HErcynia mltis ſyluis nomẽ ẽ Sed maior bonis ſe
atqꝫ notior ea ẽ:quã apd' germanos etiã ptimum,
græci veteres cognouere:eamqꝫ dixere
oricіniam. Huius quidem latitudo nouem dierum
iter expedito homini patet. Oritur autem ab Elue
tiorum & Nemetum atqꝫ cuiiacorum finibꝰ:& re/
cta danubii fluminis regione ad fines Daciorum
& anaritium vſqꝫ contingit. Inde ſe ſiniſtroſum fle
ctens propter imenſam ſui magnitudinem multa
rum gentium fines attingit & quadraginta dierũ
in longitudinẽ eius progreſſus factus ſit. Nemo ta
men ex germanis eſt:qui ſe audiſſe aliquẽ ad eius
deueniſſe finẽ dicat :aut quo ſub cælo oriatur: ſeu
potius finiatur accepit. Multa quidem in ea ferarũ
ſunt genera:cũ quibus pro gloria robuſti iuuenes
ſyluæ propinqui exercentur.

PHoloe theſſaliæ ſylua ẽ:a pholo cẽtauro i
cola denominata. Simonis

GRineum nęmꝰ i finibus Ionii ẽ: & apol/ magi
lini conſecratũ:i quo ferunt priſci Mo/ mors.
pſum vatẽ fuiſſe apollinis qui & grineꝰ
etiam exinde cognominatus eſt. Addẽtes
in eodem aliquando calcantem cum Mopſo de di
uinandi peritia diſputaſſe.

IDda ſylua ẽ phrygiæ ab Ida mõte:i quo
excreuit denominata. apud hanc ad oſtẽ
tum ſomnii Hecubæ effugięndũ expoſi/
tus eſt Alexander:qui poſtea paris dictꝰ
eſt & huius in vallibus de pulchritudine ſeu digni
at e dearum ab eodem iudicium latum eſt.

Idalium nemus inſula cypri eſt veneri ſacratum.

Ideũ græciæ nemus eſt:in quo liberi patris filiꝰ cũ
furto ſubtraxiſſet paſtori iuuẽcum & ad reſtitutio
nem cogeretur :patris auxilium iuocauit :qui cõfe
ſtim iuuencum tranſformauit in ceruum:& ſic filiũ/
rubori ſurripuit:& ditauit rapina.

Inia ſylua eſt in rhetia:in qua rhenum & danubiũ
oriri quidam tradiderunt.

Hircania igẽs ſylua ẽ adeo vt ab ea hircania regio
noieṫ ſcythis cõtigua:alit quippe aĩalia ſilueſtria

plura:ſed tygres præcipue.

L Aurea ſylua olim in latio propiqua tyrrheno littori fuit inſignis tamẽ exciſa vbi erat vicꝰ ædificatus eſt: cui ab ea laurẽtũ nomen impoſitum eſt.

Libiſtris ſylua ẽ: vt qdã dicũt theſſaliæ alii vero illã apd' Biſtonas eẽ cõfirmãt: q̃ & ſi multorꝫ aialiũ altrix ſit: vrſos tamen p̃grãdes alit & validos.

MIcana ſylua eſt in gallia ciſalpina: ĩ qua galli legiones romanorũ trucidauere.

Micioſa vel licioſa olim ſylua fuit in cãpo ſabino: penes quam Tullius hoſtilius romanorum Rex aduerſus ſabinos hoſtes habuit pugnam & ſyluam victoria ſua fecit inſignem.

Marathonidis ſylua apud marathonem mõtem in regione attica eſt: in qua Icarus a ruſticis ebriis occiſꝰ ẽ: & ab Erigõe filia requiſitꝰ & canis ductu repertꝰ. In hac Theſeꝰ taurũ regiõi ĩfeſtũ occidit.

Molorcus nemus eſt & nemea ſylue vocatũ: ſed ſic eo dictũ: quia dum accederet Hercules aduerſꝰ leonẽ nemeũ a Molorco paſtore ſuſceptꝰ & hoſpitatꝰ ẽ: ob quod beneficium nemus poſtea molorcum nuncupatum eſt.

NAſamonſinemꝰ apd' naſamones eſt: ad qd' ſũt q velint Herculẽ acceſſiſſe: & ibidẽ oppreſſiſſe leonẽ.

Strabo in viii. Nemea ſylua ẽ inter agros & thebas: apud quã regnauit Lycurgꝰ Hec qdẽ clara ẽ ob leonẽ ab Her

Grã: um balneũ. cule i eadẽ ſuperatũ & ob agonẽ ãnuũ i honorem Archemori occiſi a ſerpente: dũ hypſypile nutrix langiam monſtraret argiuis celebratum.

P Arthenium nemus eſt Archadie: in quo quondam Iupiter tranſformatus in Dianam Caliſtonem virginẽ vitiauit. Dictũ enim parthenium a virginibꝰ: quæ in eo conſueuerant venatiõibus exerceri. Nam parthenos græce latine virgo ſonat.

Peliũ nemus apud pelion mõtẽ & ab eo denoiatum credo: Chironis centauri domicilio clarꝫ.

Plantus ſylua ẽ haud lõge a hieroſolymis: ĩ qua dudũ Dauid retinuit exercitum ſuum.

Roſinne ſilua eſt: argo propinqua.

Stymphalis ſilua ĩ ſtymphalio mõte: ĩ qua Hercules ſtymphalidas occidit aues.

TEgea ſilua ẽ archadiæ: ĩ qua Pan archadũ deꝰ honore plurimo celebrabatur. Tẽpe nemꝰ ẽ hẽmoniæ ĩter oſſã & olympũ: cuiꝰ per mediũ peneius amnis a pido mõte veniens diſcurrit.

Vñ ſpollo thymbreus. Thymbra ſilua ẽ troiæ propiqua: ſacra apollini: & in eo eius templũ tymbrei apollini nominatum: in quo Achilles ab hecuba deceptꝰ per iſidias noctu a Paride vulneratus & occiſus iermis eſt. Dicitur aũt ſilua hæc a tymbra herba qua abũdat plurimũ. Hanc autem herbã aiũt latine vocari cyanẽ.

Vrbis ſilua prope ticinũ galliæ ciſalpinæ.

Nonæ nemora ſũt: haud lõge ab hebro flumie: & promontorio Seriphione thraciæ: quæ qdẽ ſecuta dicunt canentẽ cythara Orpheum.

De Syluis Finis.

De Fontibus eiuſdem tractatus alius.

POſtq̃ de montibus & eorum ornatu: ſiluis atq; nemoribus expeditum eſt: anteq̃ pgrediamur ad flumina: de fõtibus his quos celebres ãtiquorꝫ fecere traditiones nõ erit abſurdum. Eſt igitur fons cuiuſque fluminis ſeu alterius congregationis aquarum initium: a fundendo dictus. Et ideo cum parentes filiis præponendi ſint. fontes loco parentum lacubus fluminibuſque præponemus & quaſi montium partus poſt eos explicitos adnectemus. Fons igitur aliqualis in primo e viſceribus terræ exitu aquarum congregatio ẽ in ſe nonnunq̃ aliquandiu ſubſiſtẽs. Eſto vt plurimum poſtea aut in riuum tenuem aut in amplum flumẽ procedat: quos cũ eorꝫ mirabilibus exponẽtes vt in prælibatis factũ eſt: ſic præſtante deo ordinem ſeruabimꝰ alphabeti. Et quoniã perſæpe amœniſſimi ſũt. & venereis delitiis ſuopere videãtur eſſe cõformes ab Acidalio fonte olim veneri conſecrato ſumemus initium.

ACidaliꝰ fõs ẽ ĩ Orchomẽo ciuitate boeotiæ: qui qdẽ veneri ſacer fuit: & ab eo Venus aliquãdo acidalia noiata ẽ. In hoc autem dixere poetæ gratias tres iouis filias: q̃ veneri obſequẽtes ſũt: lauari cõſuetas: volentes oſtẽdere ſub figmẽto qualis ſit fõtis huius pprietas: cũ nomẽ etiã faciat manifeſtũ. Acida q̃dẽ græce latine cura ſonat: qua plurimũ ĩfeſtãtur amãtes & in qua lauare. i. a ſordibꝰ excutere debemus gratias: vt non concedamus indignis: aut illas ſincero animo meritis largiamur.

Acidulus agri veneſrani in cãpania fons eſt: ægris oculis mederi conſuetus.

Acilꝰ fõs ẽ i ſicilia: ex quo talis fertur fabula. Acis iuuenis quidã ſiculꝰ Galatheam nympham amauit: & ab illa amabatur: quam cũ amaret Poliphemus cyclops: & ſperni ſe cerneret: vidiſſet q̃ acim Galatheæ miſceri iratꝰ eũ occidit: Qui Galatheæ nymphæ dilectæ ſuæ precibus i fontẽ ſui nominis a Neptunno conuerſus eſt.

Aganippe fõs eſt boeotiæ celebris plurimũ: eo ꝙ muſis dicatꝰ ſit a quo & ipſæ muſæ aganippæ nõnũquam nuncupatæ ſunt.

Albunea fõs ẽ in altiſſimis montibus tyburtinis: qui ſic ab aquæ qualitate denominatus eſt. hunc nonnulli Leucotheam vocauere.

Alis fõs eſt i potionibus adeo ſuauis: vt nulla potius aqua deſideretur.

Amimoneꝰ fõs ẽ apud argos: ab amimõe Danai regis argiuorꝫ filia deoniatꝰ: ex quo talis conſueuit narrari fabula. amimone cũ ſtudioſe i quadã ſilua iaculo venaretur: minus aduertens percuſſit ſatyrũ: quã cum vellet ſatyrus vitiare: illa Neptũni auxiliũ p̃cata ẽ. Ipſe aũt fugato ſatyro illã oppreſſit: & ex ea ſuſcepit Naupliũ poſtea Palamedis patrẽ: fõtẽq; loco ppiquũ & flumen ab ea denominauit. alii dicunt eam vitæ tedio affectam in fontem ſui nominis fuiſſe conuerſam.

Anxir fõs volſcorum fuit haud lõge a terracina: q̃ anxir antea dicta ẽ. Qui eo ꝙ ignatis lœtalẽ hau

flum præberet:ab incolis iniectis lapidibus & terra oppletus eſt.

Aon fons eſt ab aonia regione ĩ qua eſt denoiat⁹: muſis ſacer: a quo & ipſæ vocantur aonides.

Apollinis fons eſt in lycia turius appellatus.

Archemorus fons eſt ĩ nemea ſylua:iuxta quẽ celebraſ agon ĩ honore archemori Lycurgi regis filii:& ab eodẽ denoiatus:cũ ante diceref langia.

Archidemia ſiciliæ fõs ẽ ĩ agro effluẽs ſyracuſano

Areth fons eſt ſyriæ: apud quẽ gedeon aduerſus madianitas tendens caſtrametatus eſt.

Arethuſa fons eſt ſiciliæ:ſyracuſarũ ꝓxima muris ea in parte q̃ dicif archadina celebris plurimũ poetarũ carminibus. Ex quo cõſueuit talis fabula recitari. Arethuſã ꝑlidis fuiſſe nymphã: & ſe lauantẽ ĩ elidis flumine ab eodẽ fuiſſe dilectã:quẽ cũ ipſa fugeret:eiuſq; ſequẽtis circuitionibus teneret:aiunt deorũ iploraſſe auxiliũ:quo ĩ fontẽ ſui noĩs verſa eſt: cuius vndis cũ miſceri vellet ſe alpheus:deorũ miſeratione per ſubterraneos meatus euaſit ĩ Siciliã:quã etiã ſecutus per eoſdẽ meatus alpheus ibidẽ imixtus eſt.alii eã ſiculã dicũt fuiſſe nympham:& ab alpheo ex elide veniente ĩ ſiciliã fuiſſe dilectã. Sed ſeu ab Elide fons veniat:ſeu in ſicilia oriaſ hoc ꝓ cõperto habef:alpheũ ab elide in ſiciliã penetrare:fõtiq; p̃dicto miſceri. cu⁹ rei euidẽtiſſimũ aiunt eſſe argumentũ:fontẽ arethuſam de quinquẽnio in quiquẽniũ emittere purgamẽta necilla aliud apparere q̃ ſtercora hoſtiaꝝ ĩ alpheum apud Elidẽ ĩ ſacris olympiacis ſecũdo flumie ꝓiecta.& ſic in arethuſã delata Hũc inſuper fõtẽ dicunt nõnulli de quinquennio in quinquennium tranſlocari.

Arethuſa fons eſt.alter a ſuperiori in Ytacia: erũpens apud petrã quę corax denoiatur. Ex quo talis recitatur fabula. Fuit corax venator quidã:qui quacunq; de cauſa fecerit:ex petra illa in mare ſe præcipitẽ dedit:a ſe petre nomẽ relinquẽs. Cuius arethuſa mater p̃cipitium videns ægre ferens : in ꝓximũ ſe fontẽ deiecit miſeranda & fonti nomen dedit mortua.

Arethuſa & hic a ſuperioribus fons eſt alius : vt quibuſdã placet in agro thebano.

Arthacus fons eſt apud leſtrigonas.

Aſinanicus fons eſt circa thiana. Ertio ioui ſacer: eo ſic vocitatus:quia ſic icolæ vocẽt aquas. Is qdẽ plurimũ mirabilis eſt. Nã vt ferſ aquæ eius ex ſub terraneis meatibus frigidiſſimæ ĩ fontẽ veniũt in quo ilico feruẽt:& ex aſſãtibus icolis his: qui ꝓ rẽ aliqua recte iurauerunt ſuauis potui & dulcis eſt. Deierantibus vero aduerſa : & ex fonte ꝓſiliens tanq̃ in hoſtes oclos pedes manuſq; taliũ feriens hydropiſim atq; deflationis ægritudines infert: Nec eſt læſis abire poſſibile : donec periuriũ ſuũ confiteantur his : quorum in præiudicium deierarunt.

Baiarũ fontes memoratu quidẽ digniſſimi fũt. Nã paruo ſoli ſpatio plurimi ſalubreſq; oẽs ſcaturiũt. Baiæ aũt locus eſt ĩter puetolos & miſeni monimẽtũ:ſecus cãpanũ mare nõ longũ littoris tractũ occupans: tanta cœli benignitate: & agrorũ fertilitate : atq; nemorũ:& maris amœnitate cõſpicuus:& optabilis:aut olim in ſe poſſet romanos attrahere ꝓceres:& roma relicta hyeme atq; vere detinere toto qd' ſatis ædificia igẽtia & vetuſtate ſemeſa teſtãf Et q̄ nõ parũ eis ignominiæ iferrt: apparẽt adhuc cõchilioꝝ & piſciũ medio igurgite carceres. Eſt & ꝑterea tẽplorũ iſignis. Nã ibi videre eſt Apollinis oraculũ ingens opificũ artificio nõ deitate numis venerabile. Sibyllæ iſuper auerno ſupereminens lacui : vetuſtiſſimã atq; ingentẽ ædẽ: & q̄ nõnulli templũ fuiſſe veneris arbitrãtur præceteris neglectum. Quid multa:fontiũ abundãtiſſimus eſt : & omnes ꝓ diuerſitate diuerſis ægritudinibus p̃ſtãt remediũ ſalutare. Et quod mirabile eſt: vbicunq; in littore fodias :facile & fere circa ipſã ſoli ſuperficiem tepentes cõperies vndas morbiſq; aliarũ more medentes. Quibus vero cõferãt: præbet experientia documentũ. Sed inter alios a ceteris ſe motus eſt in littore p̃cipuus riuus : quẽ tritolim indignę vocãt Hic quidẽ exciſo manibus monte ſuperba teſtudine atq; amplo habitaculo cõſpicu⁹ æſtuatius oceani maris more bis in die feruidas eructat vndas:& totidẽ tepentes ab ſorbet:& opitulans infirmitatibus variis ceteros excedit incly ta fama.

Baiarũ amenitas.

Blanduſiæ fons eſt lympidiſſimus.

Biblis fons eſt Meſopotaniæ haud lõge a Carris ex quo fabula talis. Biblis Cauni fuit ſoror:eũq; infauſto amore dilexit:qui cũ ſororis amorẽ horreſceret & fugeret:infœlix illũ vſq; Carras fruſtra ſe quuta eſt:ibi aũt doloris ipatiẽs miſeratiõe deoꝝ in fontem ſui nominis conuerſa eſt.

Bituminis fons eſt:vt arbitrari poſſũ:apud ethiopas iuxta corambim.

Blandus fons eſt iuxta ſenã iuliã aquarũ abũdãs et quia oportunitatibus incolarũ copia ſua blãdiri videtur:blandi nomẽ cõſuetus eſt.

Capharnaum fõs eſt galileę:quẽ pleriq; credũt per ſubterraneos tramites a nilo flumie deriuari:eo q̄ piſcẽ ꝓcreet coratinũ nuſq̃ alibi præter hunc fontem q̃ in nilo repertum.

Callirhoe fõs eſt attice regionis:& medicę ſalubritatis fert gloriã:haud lõge ſcaturiẽs a hieroſolymaſ:ſic ab ipſo aquarum pręconio nominatus eſt.

Calipia fons eſt in epheſo ciuitate :penes eximiũ amazonum opus dianę epheſię templum.

Camœnarum fons romæ fuit.

Clamione fons eſt calidas aquas habẽs citra fer uorem:quas ſi vino miſcueris : triduo potionis calorem ſeruant. *Ply. lib. xxxi.*

Carmamenis meonię fons eſt.

Caſtalius fons eſt poetis familiaris plurimũ:cum muſis ſacer ſit. Hic in parnaſo mõte eſt : & dicitur caſtalius a virgine quadã caſtalia : q̃ cũ illi' Apollo vim velle iferre:in fontẽ ſe p̃cipitẽ dedit:& fonti eo nomen vitamq; reliquit.

Chebron fons eſt iudeę:apud quem expugnatus fuit Iſmael vir nõ ex genere dauid:qui poſt Solatam hieruſalẽ a Naburzada principe regis Babylonię multos iudęos occiderat.

Celpſia fons eſt atticæ regionis.

Chii fons eſt in iſula chio: a qua etiã denoiatur: ex
cuius aqua ſi quis potauerit hebes efficitur.

Cianæ Cicilie fons eſt i agro ſyracuſano: de quo
talẽ veteres fabulã recitabãt. Fuit cianæ ſicula ni/
pha: & ꝓſerpinæ ſocia: q̃ cũ cerneret illã aſportari
a plutone: iter raptoris voluit ĩpedire: nec potuit.
Tandẽ ſe ſpretã vidẽs dolore deflens nimio in fõ
tem ſui nominis mutata eſt. Eſto ſint qui dicant
eam ſtagnum eſſe: ſeu paludem.

Vide ply lib. xxxi cap. ii.

Ciceronis fons haud longe a puteolis eſt: calidas
euomẽs aquas: q̃ ægris oculis plurimũ cõferunt.
Et ideo Ciceronis vocaẽ: quia in vila eius quã aca
demiã vocauerat: ea i via: q̃ ab Annio lacu fert pu
teolos: ẽ. Nec tamẽ eo viuẽte fons erat: ſed breui
interpoſito poſt eius necẽ tẽpore: illã antiſtio vete
re poſſidẽte eius in parte prima prorũpit: quẽ etiã
laurenas tullius vn⁹ ex libertis olim Tullii carmi
nibus celebrẽ reddidit: vt appareret clarũ hoiem
dũ viueret ſciẽtia ſua mẽtalibus mortaliũ ocl'is ꝓ/
ſtitiſſe medelã: et eius poſt nomẽ eo defuncto prę
ſtare corporeis.

Cyzice fons apud cyziũ aſiæ ciuitatẽ ſic exiſtimo:
& a ciuitate denoiatus. Eſto cupidinis fons ab a/
liquibus nũcupetur: a quo putarũt veteres vene/
ris incendia aboleri.

Clanius in campania fons eſt apud acerras: quẽ
aiunt incolæ: dũ creuerit: circũ adiacentiũ agrorũ
præſagire peſtem.

Cleon fons eſt aſiæ minoris haud longe a cilene
marſiæ ciuitate.

De qro & Ouid. i metha.

Clitorius archadiæ fõs eſt: q pot⁹ odiũ iducit vini.
Clitũnus: vt quidã dicũt Meuaniæ fons eſt: alii vm
briæ lacũ: & circa cũ maximos boues gigni. Alii ve
ro Meuaniæ flumen aſſerunt.

Coralis fons carpati.

Crimeſcon ſeu crimos atticæ regionis fons eſt.

DAn fons eſt in libano monte: ex quo ꝓ/
gredię fluuius: qui nomen fontis tandiu
ſeruat donec alteri ex eodẽ mõte effluẽ-
ti: cui nomẽ Ior iũgatur. Iuncti autem ſi
mul Iordanem faciunt flumen.

Detris a ply. vo/ caẽ in. v. Hic eſt fons am monis i Libya.

Daulotos fons eſt ſabęorum.

Debris fons eſt apud maceglę oppidũ garamãtũ
miræ cõditionis. Eius quidẽ aquæ a meridie vſq; in
mediã noctẽ feruẽt. ſſime ſunt: a media vero nocte
in meridiem vſq; e contra frigidiſſ me.

Delius fons dianę ſacer eſt: & ab eo ipſa delia de
nominata eſt.

Dirce fons eſt boeotiæ thebis ꝓximus: ex qua ta
lis narraẽ fabula. Antiopa nictei regis filia nupſit
lynceo regi thebarũ: qui eo ꝙ cõperiſſet eã ex Io
ue cõcepiſſe: illã abdicauit: & Dircen ſuperiduxit:
quæ timẽs ne lynceus traheret in amorẽ antiopæ
illã carcerari iuſſit. Sane cũ antiopa Amphionẽ &
zetũ peperiſſet: carcere liberata adultos filios ir/
ritauit i lynceũ & dircẽ: q occiſo lynceo & thebaꝝ
occupato regno: Dircen i domitis tauris alligaue
re: qui dũ eã traxiſſent atq; occidiſſent: vbi poſtea
fons dirces erupit reliquere: quẽ quidẽ ex eadem
dirce miſeratiõe deorũ in fontẽ mutata factũ atq;
denominatum quidam volunt.

Dora fons eſt Sabęorum.

OEdipode fons eſt bœotię: credo ab œdi
po rege thebarum denominatus.
Egeria fons eſt i aricino nemore Aricię
ꝓpinquũ: quẽ nũma pompil⁹ romano/
rũ rex camœnis dicauit: & cũ ex opaco ꝓgredere
tur: ad fidẽ dictis augendã ibidem ſe clam conſul/
turum de agendis fingebat: cum hydromantiam
exerceret ſolus.

Egelon fõs eſt i phrigia haud lõge a fõte marſię.

Ena fons eſt: a quo & locus i quo eſt ena denoia
tus vbi quõdam igens idolũ fuit toti regioni vene
rabile. Hic aũt locus ꝓpinquus taimæ nicogran/
di intra heliam & diopolim.

Enuſcabeles fons eſt in arabia: quod nomen ca/
melorum fons ſonat.

Epigramea fons eſt bœotiæ: apud quẽ quidã arbi
tranẽ cadmũ characteres litterarũ excogitaſſe.

Fſculapii fons athenis eſt: & que in eo mergũtur:
in phalerio flumie in attino cãpo delata cõperiũẽ
Eſus fons fodi.

Exampeus paruus fons apud Caliopodas eſt: q
ſcythe ſũt. hic adeo amaras emittit aquas: vt hyp
parie permaximũ ſcytharũ fluuiũ q̃cito illi miſceẽ
omnẽ reddit amarũ: cum eouſq; dulcis atq; pota/
bilis fuerit.

f

Rigidi fontes in agro ſũt ardeatino: odo
re ſulphureo fœtidi.
Fultia fons eſt Siciliæ.

GArga fons eſt euboeę: in quo ſe balneã
tem Dianam vidit Actęon: a qua muta
tus in ceruum: ſecus hũc fontem a ſuis
canibus laceratus eſt.

Gargaphie fons eſt boetię Diane quondã ſeu he
catiſacer: quem eundẽ cum ſuperiori quidã putãt
nec obſtat locorum diuerſitas: cum facile vnus ꝓ
altero ſumi potuerit. Non enim euboea alio me/
dio q̃ Euripo a boetia ſeparatur.

Geon fons eſt in iudea: apud quẽ Salomon a Na
tam propheta & Sadoch ſacerdote in regem iu/
deorum vnctus eſt.

Geron meſciacodice fons: ex quo bibẽtes oues
ſi albe ſint efficiuntur nigræ.

IEzara fons eſt ſamariæ ꝓpinquus: in quo
ſamariæ corpus occiſi Acab regis ſui refe
rentes ſamariã: currũ eius ſanguine regio
reſperſum lauerunt.

Imea fons eſt atticæ regionis.

Ineſſa fons eſt apud rhodios: a quo & Siciliæ fõs
nuncupatur.

Iob fons i iudea eſt: qui vt aiũt colorẽ mutat qua/
ter in anno: puluerulentũ: ſanguineũ: viridẽ atq;
limpidum: ternis mẽſibus vnũquẽq; conſeruans.

Iouis fons in dodone eſt duplici de cauſa mirabi/
lis. Nã cũ frigidus ſit: ſi mergãtur ardentes faces:
illas more aliorũ extinguit: extinctas autem accẽ
dit. Pręterea ſemper in meridie deficit: cũ circa me
dium noctis exundet: quam ob cauſam anapauo
menon vocatur ab incolis

Ippocrene fons eſt bœotię hũc aliq̃ fingũt ob eq̃
Pegaſi percuſſionẽ factum & hinc denominatum
Quod quidam figmentũ facile detegitur: ſi ſecun
dum quoſdã inſpiciatur hyſtoria. Volunt quidam

cadmum equo inſidentem:dum ſedem ſibi ſociiſq;
perquireret primo apud hunc fontem conſtitiſſe:&
quia litterarum gręcarum repertor fuit quarū for/
ſan meditationem ibidem ſumpſit illum muſis ſa/
crum eſſe voluit.

Iuturna fons ē i Italia apud Numicū fluuiū.& quia ſaluberrimus ſit Iuturnę a iutando nomē ſortitus ē de hoc enim fonte Romā ad ſacra deferre ſemper conſueuit antiquitas.

L Angia fōs eſt i nemea ſylua quē penes agō ānuus celebrat̄ Archemoro lycur/gi filio:a quo poſtmodū archemor⁹ de nominatus eſt.

La i.ie fons eſt atticæ regionis.

Lerneus fons eſt quē aiūt Neptūnū poſtq̄ Amymonem filiā Danai a ſatyro liberatam cōpreſſit:locū tridente percuſſiſſe & fontē produxiſſe lerneum:& eū qui ex eo progredit̄ fluuiū amymonē a cōpreſſa virgine nominauit. Hunc tamē alioꝝ ſecuti opinionem ſupra amymonē ſcripſimus.

Lerneus fōs eſt archadiæ cuius aquas aiūt abort⁹ fieri non pati.

Leucogei fontes inter puteolos & neapolim ſūt:q̄ oculis medentur ægris.

Libetros magneſie fons eſt muſis ſacer:a quo muſæ dicunt̄ libetrides.

Linus archadię fons qui abortus fieri non patitur.

Linope fons eſt i quo aiūt ſe primo vidiſſe narciſū:& amore ſui captū eū penes occubuiſſe.

MAgia ſicilię fons eſt in agro ſyracuſano.

Marſia fons eſt in phrygia ad cylenaꝝ oppidum.

Melle fons eſt i heſtię eutiche ex cuius aqua ſi biberint nigræ oues albæ efficiuntur.

Menais fons eſt in ſicilia apud leōtides:per quē iurare timent.

Meſſis theſſaliæ fons eſt.

Molus fons eſt in inſula delo:quem aiunt eodē tē/pore cū nilo flumine creſcere atq; decreſcere.

Mitumion fons eſt in argolico ſinu.

NAſt fons eſt i tribu beniamin:quē alii naptovocant.

Neminica fōs ē i agro reatino.

Neptūnus fōs fuit apud terracinā ex quo q iaduertētes biberāt:occidebātur:quāobrē ab ātiqs obſtructus ē:hūc ſupra Anxurem nominauimus.

Nympheus fōs eſt:penes quē gentiles nymphaꝝ nomina celebrabāt.

Nyobea fons eſt in argolico ſinu.

O Eſtrum fons eſt ſiciliæ:apud quē muſæ coluntur.

Ortorum fons iuxta collē libani mōtis effluens flumē facit:quod inter tripolim & totroſā mari miſcetur.

PAne⁹ fōs ē ſub libano mōte:i quo ſi q̄ natātia proiciantur i lacum:cui phiala nomē:cuncta reperiuntur.

Pegaſe⁹ fōs eſt i mōte parnaſo muſis ſacer:& a pegaſo equo vngula fact⁹:& idē pegaſeus nuncupatus:cū & alia ſint illi nomina plura.

Pileus fōs eſt macedoniæ muſis ſacer:& a quo muſæ vocitatæ pileæ ſūt.

Pirene fōs corynthi. Ply. lib. xxxi.

Piconia fōs eſt ſaluberrim⁹ apud marſos. oritur q dem vltimis pelignorum mōtib⁹:& amplius e gurgitationibus effluens Marſos tranſiēs:& lacū fucinum mergitur iu ſpecu.& in tiburtino agro effunditur iterum:ex quo factis fornicibus primus perducere Romam Ancus Martius ex regibus vn⁹ auſpicatus eſt poſt quem Quintus Martius rex tunc prætor:& poſt eum vltimus reſtaurauit. M. Agrippa. De Langia Sta. i iiii. the.

Prothefis fōs eſt apud theſiphontem perſarum ciuitatem.

Pſamate fons eſt apud thebas.

REgiæ aq̄ fōs ē epyri haud longe a caſtello macroceraunis & cuna.

Rogel fōs ē i tribu beniamiquē penes adonias victimas imolatus ē

Rodiorꝫ fōs ē i cherſonēſo q de nouēnio i nouēniū egerit purgamēta

Rotrini fōtes i phrygia ſunt agro agalaſeno ꝓpinqui & apamiæ ciuitati.

Rubrus fons ē æthiopiæ:ex quo q biberit lymphatus efficitur.

SAcer fōs in epyro eſt frigidiſſimus:& ſpectatę diuerſitatis.nam ſi i eo ardētem demerſeris facē extiguit:extictas inflāmat hunc ſupra iouis fontem diximus.

Salmacis fōs eſt in caria ſecus Alicarnaſſum ciuitatem qui falſa multorum opiniōe creditur venereū morbum implicare bibentibus:& ob id figmētum illud poeticum exortum putāt:quod legitur de Hermere puero:a nympha ſalmace captum:& ex duobus eius precibus corpus vnum vtrumq; ſexū habens factum ſit. Sed longe alia cauſa locum pręſtitit fictioni:& a minus intelligentibus infamia fonti exorta eſt. eſt & enim fontis huius aqua perlucida & egregio ſapore delectabilis guſtu:& cum iudas quidam & arenanias ab argis veniētes troezen coloniā deduxiſſent:barbaros incolas carras.ſ.& lelegas eiecerunt:qui pulſi ſedibus montana adiacētia petierunt:& latrociniis cœperūt nouos iſeſtare iquilinos. Cæterū cū ex colonis vnus ſecus fōtem aquæ bonitate tractus tabernam meritoriam cōdidiſſet:eāq; rebus omnibus quęſtus cauſa ad alliciēdos in cibum homines compleſſet cōtinuādo per tempus factus eſt:vt ex barbaris ſeu neceſſitate cibi ſeu delectatiōe quoſdā traheret poſt quos & alii aduenere loci fama atrahente:& ſic conſuetudinē cum græcis ſumētes paulatim efferatos cœpere liquere mores:& humanitate quadam molliri:& tādem ex belluis mites effici hoies:& ſic nō effœminatos in venerē:vt quidā intelligūt:reddidit:ſed ex aſperitate nimia & ſylueſtri ad humanam manſuetudinem reuocauit & ex aduerſis hoſtibus conciues faciens in amicitiā pepertuā copulauit.

Sarſula fons eſt narbonenſis ꝓuinciæ nō dulcibus aquis defluens:ſed ſalſioribus q̄ ſit maris:vt nomē merito ſortiretur. diſtat autem modicum a lacu iu/

breſo:qui atacē recipit fluuium.
Sames fons eſt in tribu beniamin.
Siala fons eſt in radicibus montis ſyon nō iugibus
effluens aquis:ſed horis certis & diebꝰ aliquibꝰ bu
lit hunc quidā volūt ex piſcina probatica fluere.
Sinomotoe notiſſimus achaiæ fons eſt:haud lōge
ab oppido patras.
Solis fons i cyrenaica regione ē:i medio nemoris
Ply. i.v. qđ amomius dicitur:qui ꝑfecto habita conſidera/
tiōe ad mutationes eiuſdem mirabilis eſt. Sole eq
dem ſurgente aiunt aqua eius emanare tepidas ca
leſcente meridie frigidas:eo in veſperam iclinā te
tepefieri:nocte autem intēpeſta feruescere & i tepi
ditatē reuerti dum diei propinquior nox accedit.
Sorgia a ſurgendo dictus in narbonenſi prouincia
loco qui vulgo dicitur vallis clauſa:fōs nobiliſſimꝰ
eſt. nam e ſpecu quadam abditiſſima ſaxei montis
tanta aquarum erumpit abundātia vt abyſſi putes
aperiri fontes. mitius tamē āni tempeſtate quadā
exūdās:& cū clariſſima aqua ſit & amœna guſtui
ilico facta fluuius optimorum piſcium ferax eſt pro
ducens in fundo ſui herbam adeo bobus ſapidam
vt demerſis ad illam carpendam ſub vndis capiti/
Lacꝰgd. bus aſſidue paſcentes fere ad ſuffocationem vſq;
detineāt:inde inter aſperrimas cautes effluēs par
uo contenta curſu in rhodanū mergitur. Celebris
qdem & antiquoꝝ præconio:& aquaꝝ copia:& pi
ſciū atq; herbarum fertilitate eſt Sed longe celebri
or in poſterum factus noui hoſpitis carmie & inco
Frā: Pe/ latu. Apud hūc quidem noſtro æuo ſolitudinis aui/
trarche dus:eo q a frequātia hominū omnino ſemotus vi
domici/ deretur locus:vir inclytus Frāciſcus petrarcha poe
liū. ta clariſſimus concius atq; præceptor meꝰ ſeceſſit
noua babylone poſtpoſita:& paruo ſibi compara
to domicilio & agello:agricultoris ſui cōtentꝰ obſe
quio:abdicatis laſciuiis omnibꝰ cum honeſtate ac
ſanctitate mirabili ibidem iuuentutis omnem flo/
rem fere cōſumpſit Et ſi ſolitudinis amœnitate plu
rimum teneretur:non tamen deteſtabili:aut vano
ocio tempus triuit:quinimo ſacris & aſſiduis vacās
ſtudiis:inter ſcopulos montium:vmbraſq; nemoꝝ
teſte ſonoro fōte africā librū egregium heroico car
mine geſta primi Scipionis africani cātans arte mi
ra compoſuit. Sic & bucolicū carmen conſpicuum:
ſic metricas epiſtolas plures:ſic & proſaice inuecti
uas i medicos:& epiſtolas mixtas:& laudabiles ad
amicos. Ac inſuper ad Philippum caualicēſem epi
ſcopum de vita ſolitaria librum tam exquiſito atq;
ſublimi ſtilo:vt diuino potius q̄ humano editus vi/
deat i igenio:quāobrem quaſi obſoleto veteri aqua
rū miraculo poſt eius diſceſſum æſtatis feruore ſu/
perato tanq̄ ſacrarium quoddam. & quodā numi/
ne plenum eius hoſpitium viſitant incolæ/oſtendē
tes loco miraculi ignaris & peregrinis:nec dubitū
quin adhuc filii nepotes:& qui naſcētur ab illis am
pliori cum honore tam vatis adminiſtratione veſti
gia veneretur.
Spandeus fons eſt in inſula aſiæ.
TAmaritiæ cantabriæ fontes ſūt. nā cum
tres ſint inter ſe octonis dictantes pedi
bus in alueum vnum coeunt vaſto amne. hi quidā
ecto eis vicinus fons ſit ſine intermiſſione affluen/
tiſſimus. ſingulis tamen diebus duodecies ſiccan/
tur:& vigeſies aliquando:quod in augurium canta
bri ſumunt.
Tanios fons arabum eſt haud longe a monte eo.
Teſpiearū fons eſt conceptus mulieribꝰ reſpſētās.
Tima fons eſt apud colophoniam i apollinis clari
ſpelunca:ex potu cuius miranda reddūtur oracula
vita tamen bibentium breuiore.
Turius fons eſt in ꝑmontorio æthiopiæ:a nauigā/
tibus expetitus.
VElini fōtes italiæ vltra interranas ſūt.
Virminus apud laconas fons eſt.
Zame fōs ē i africa:ex cuius aq̄ ſiqs bibe
rit:canoram faciet vocem.
Hucuſq; fontium terminus.

De Lacubus eiuſdem tractatus alius.

ERat animꝰ mihi cū de fontibus di
ctū eēt vt de fluminibus ſcriberē.
Sed quia perſępe cernimꝰ fluuios
quoſdam e lacubꝰ exundare:aut
ſuſceptos ex eis emergere :mu/
tare propoſitum ſatius eſſe ratus ſum:& lacus pri
mo famoſos apponere:ne ſi poſtpoſuerim ab ho/
ſtiis in fontes videar flumina reuocaſſe. Eſt ergo
lacus aquarum prægrandis copia ex occultis ter/
ræ meatibus i vnū deueniēs atq; conſiſtēs locū. Ex
quo nonnulli aiūt lacum dici quaſi aquarum locū.
Hos quidem maximo mortalium commodo per
terrarum ambitum paſſim natura rerum diſpoſuit
& quicquid aliqui dixerint lōge a fōtibus alienos.
Augentur autem fontes & minuuntur facile pluuiis
aliiſq; ſuperuenientibus atq; ceſſātibus vndis:vbi
lacus abſq; incremento aut ſorbere ingentia flumi
na aut tanq̄ hoſpites ſuſcipere & emittere ilico cer
nimꝰ. habēt & exitus fontes in riuos vel fluuios la
cus non dicā omnes:ſed vt plurimum nullos habēt
Eſto ignoremus quonam recondat pluuias & tor
rentes. Ferunt & grandia nauigia lacus:fontibus
nec minimi innatant cortices. Præterea fontes nul
los aut paruulos alunt piſces:vbi ex lacubus fere
omnibꝰ maximos atq; ſapidos piſcātes aſſumimꝰ
Sūt & qui dicant q longe iconuenientius eſt:lacus
idē eſſe cum ſtagnis:cum vulgo galli facta diſtinctio
ne ſic vocitent. abſurdum qppe eſt cum ſtagnātes
aquas deficere:& nō nōnunq̄ aridum ſolum lique/
re cōtingat:& aliquādo extenuatis æſtiuo feruore
aqs reliquas lāguētes paucitate putreſcere & odo
re tetro adiacentia inficere loca quod lacubus cōti
giſſe fere nunq̄ cōpertum eſt. quid i multa procedā
cum liquido pateat fontes ſtagna lacuſq; iter ſe fo
re diuerſos:ad quos ſcribendos fauente ſemper q
arida fundauit illos:per alphabetum more ſolito
venientes acheros ſeu acheronta cum ſe primum
offerat ordini alioꝝ principē faciemus.
ACheros vel acheron volunt quidā lacū
eē:& ad inferos deferri:& ibi acherontē
fluuium facere.
Acronius in alpibꝰ lacus eſt quem deſcendēs a fōr/

te rhenus facit. *vulgo dicitur lago di Costanza.*

Aeticus apolloniæ lacus eſt.

Amphion lac⁹ eſt cui⁹ aq̄ habet vitiligines tollere.

Albanus lacus ē in albano monte haud lōge ab vr
be: ex quo vaticiniū fuit: nūq̄ romāos veiū capturos
ni primo ex albano lacu emitteretur aqua.

Alce lac⁹ eſt per procidamum: quē apud Indos pu
to: in quo cum nil mergatur fluitant omnia.

Alotrine lacus eſt i minori aſia in mōte alotrine ex
quo meander oritur fluuius.

Alumis lac⁹ eſt ſuper huſtropolim: haud lōge ab ho
ſtiis hiſtri fluuioli.

Aſconius lacus eſt in bithinia ꝓpiquus olimpo mō
ti & heuſæ ciuitati olim ab hānibale conditæ.

Ampſanctus lac⁹ eſt apud lucanos: ex quo tā lœta
lis euaporat odor vt volātes deſuper aues necent
eo ſuſcepto.

Anaus lacus eſt i aſia qui a circūnaſcēte abſinthio
inficitur.

Aneticus lacus ægyptiorum eſt: circa quem papir⁹
naſcitur ex quo primæ chartæ factæ ſunt.

Anius lacus puteolis vicin⁹ eſt: quem ego arbitror
hodie ſudatorii lacum vocari a balneo: quod i eius
eſt margine: cum lacus alter præter hūc in partib⁹
illis inominatus ſit. Si is eſt nullum alit animal præ
ter ranas. Et inſuper nullo artificio reperiri fundus
vt aiunt incola poteſt: cum altorum mōtium i thea
tri formam circundatus ſit. & cum nullos habeat
exitus: non amplius octo millia paſſuum ambitus
eſt. Eminet inter alios huic ad auſtium mons fili/
cibus plenus: ex quo iunio veniente menſe tot ſer/
pentum inuicem glomeratorum globi ſe præcipi/
tant vt mirabile viſu ſit: oēſq; in ſubditum ſe demer
gū: lacum. nec eſt qui vnq̄ exeuntem viderit aliquē:
aut innatantem vel aliter prodeuntem.

Arethuſſa armeniæ maioris lac⁹ eſt i: quem impe/
tuoſo curſu tygris intrans nō aliter q̄ ſi contineatur
a ripis nulla in parte miſcetur lacui. Quinimmo ſer
uato alueo i partem exit oppoſitam. Semper quic
quid ingerit ſecum trahēs: quod aquarum teſtatur
diſſimilitudo. Hunc lac⁹ verſa vice adeo libere ire
permittit: vt prout nihil illi de ſuo concedit fluuius.
Sic nec illi largitur lacus. Quod quidem patet in pi
ſcibus: quorū vnum tantum genus lacus alit: cum
plurima tygris ex quibus nunquam a piſcatoribus
aliquis in aquis lacus repertus ē. Sic nec ex ſpecie il
la quæ in lacu naſcitur: nunquam in aquis tranſcur/
rentis tygris vllus inuentus viſus aut captus eſt tā/
ta ſeruat diligentia quiſq; ſuos.

Aricinus lacus haud lōge a roma eſt ab aricia ꝓpin
quo oppido dictus: apud quē Diana Hippolytū ab
æſculapio ad ſuperos reuocatū mutato nomine la
tere voluit qui virbius nominatus ibidem dianæ ſa
cra tranſtulit.

Amaricus lacus eſt troiæ propinquus:

Aſanius lacus ē: cuius aquæ in ſūmitate ſūt dulces
atq; potabiles: ſi ad profūdiores proceſſeris: vitio
ſas comperies.

Aſphaltes lacus eſt ſyriæ ea in ꝓuincia quæ iādudū
pentapolis vocata eſt: qui quidem in multis mirabi
lis eſt. Nihil enim ante alia gignit: nec ex viuētium
genere quicq̄ ſuſcipit: qđ vt experiētia cerneret Ve
ſpaſianus princeps iuſſit in eum quoſdā nandi igna
ros morti damnatos ꝓiici. qui & ſi iactu merſi ſint
tanq̄ a vehementi ſpiritu ad ſuperiora viuentes im
pulſi ſūt. Sic nec aues aſſuetas mergi ſuſcipit. Quę
vita carent abſorbet omnia: vt ſi ponas ardentem
lucernam innatat viuente lumine eo mortuo confe
ſtim mergitur. aquæ eius amarę & faſtidioſæ guſtui
ingentes bituminis globos ferunt: quo agente nul
lis ventis agitari lacus pōt. Præterea nauigatiōis
impatiens eſt: cū nihil mortuum patiatur quin ſor/
beat: ea præter: quæ bitumie illuſtrentur. Eſt tamē
lauatiōibus ęgrotantium vtilis: medeturq; morbis
aliquib⁹: & eo ꝗ frigens & abſq; motu ſit: a nōnullis
mare mortuum appellatur. Quidam vero eū ma/
re ſalinarium dici volunt: includitur lōgitudine iter
Ierico & zoros arabiæ ſtadiis. dcc. lxxx. quom lati/
tudinis nō habeat ꝑter. cl. circa huius margines ſo
domorū ciuitates diuino igne cōſumptas patet: vt
adhuc earum quædam teſtantur veſtigia. & quod
mirabile eſt & memoratu digniſſimū: ſunt ibi cam
pi ꝓducētes fruteta eximiæ formoſitatis poma fa/
cientia adeo vt qui viderit: trahatur facile in deſide
rium comedendi. Verum ſi carpſerit fatiſcunt ilico
& in cinerem reſolūntur: fumanteſq; diuinum vidē/
tur teſtari iudicium. Hūc ſecus iādudum colligeba
tur balſamum: cuius frutices Cleopatra Antonii re
gina ægypti extirpatos vſq; ad vnum omnes i ægy
ptum tranſtulit: ibiq; plantari iuſſit qui permanent
etiam vſq; in hodiernum.

Ex ſolli/no Cap: xliiii.

Auernus cāpanię locus ē ſinu baiano: celebris plu
rimū carminibus poetarū. huius in margine ſeme
ſi vetuſtate parietes adhuc Sybillini oraculi teſtan
tur opus magnificum. Sūt pręterea circum ſcaturiē
tes aſſidue tepentes fontes & quia mari cōtigu⁹ ſit
eoq; æſtuātē miſceatur illi: & ob ſulphureas ſcaturi
gines circūaddiacētes ipotabiles habet aquas: pi
ſces autē paucos gignit & paruos atq; nigros: nec
humano vſui commodos. ſed multos & maximos
aliquādo ab agitato impulſoq; i eum mari ſuſcepit.
Et ſi forſan primo hauſtus aquę videatur difficilis:
aſſuefacti tamen in eo viuunt a nullis hominum pi
ſcationibus infeſtati. Dicunt veteres hūc auerni la
cum ſyluis adeo denſis fuiſſe circūdatum: vt modi/
cum illi ad exhalandum relinqueretur ſpacium. Eſt
enim modici ambitus & collibus continuis circun/
cinct⁹: & ob id volātes deſuper aues ab exhalatiōe
illa confeſtim necabantur. introrſū vero adeo vm/
bris dēſus: & ſulfureos odore oblitus erat: vt meri
to intrantibus videretur auernus quaſi αορνοσ. i. ſi
ne aue & iō quia ibi dēſa caligo erat fœtida: & quia
ſępe ob ſcœnū illud ſacrum humano ſanguine cōfe
ctum inferis agebatur ab ignaris inde eſſe iter ad i
feros creditum. Nec deſunt q arbitrētur ibidem ab
Vlyſſe primo occiſo Helpenore vi ſacrorum & car
minum ab inferis euocatos manes: & de futuris cō
ſultos. Sic & poſtea ab ænea mactato Miſeno: oſtē
diturq; ab incolis iter in ſpecū i domum Sibyllæ &
alia quędam huic opinioni facientia fidem. Tandē
aiūt Octauianum cæſarem factis vndiq; excidi atq;
eradicari ſiluis locum amœnum atq; ſalubrem red
didiſſe. Vidi ego ex hoc lacu Roberto inclyto: Hie
ruſalem & Siciliæ rege viuente tam gra ndem pi/

Strabo i ſexto.

Aſphaltiten Ply. vocat.

ſcium copiam electam in margines:vt monſtro ſimile videretur. Et quom omnes eſſent mortui:introrſum nigri erant:& ſulphure fetidi:adeo vt nullum ex illis guſtaret animal. Creditum ex eo eſt a prudentioribus incolarum eruptas diebus illis i lacum ſulphureas venas tantivigons:vt infectis aqs piſces occiderit.

De Curtio Lacu vide Liuium.

Anien lacus eſt velinorum:& per tiburtinoꝝ fines infunditur:in tyberim fluit:ab aniene filio Apollinis nuncupatus.

Benacus lacus galliæ Ciſalphinæ ē inter arctas montiū fauces ſituatus:adeo vt coacti ipetu inter eos venti eū more maris æſtuationes vndarum atq; tempeſtates facere cogant hunc aiunt aureas harenas euoluere:& ex eis nutriri piſces:quos vocant indigenæ carpiones nuſq̄ alibi repertos. Ex hoc Verg. Mintius fluuius excurrit in padum.

Beobis lacus eſt theſſaliæ.

Boriſtenes lac⁹ eſt apud boriſtenas ſcythas flumē eiuſdem nominis habentes.

Biguntinus ſeu brigātinus lacus ē i agro retico muſtellas murenis emulas generans.

Buſeſagore lacus ē apud ſcythas a meotidis paludibus petroſo dorſo diſcluſus.

Caldaici lacus inter ſeleuciam& theſiphōtem ſunt:in quos tygris fūditur qui. lxv. mil. paſſuum ampliati illum vaſto effundunt alueo:forsā caldaici dicti:quia aut i caldæa aut caldææ nomen dederint.

Calearcium lacus eſt africæ.

Caſpi⁹ lac⁹ ē eſto caſpiū dicat mare:ſicuti& a ſphaltidis lacum mare mortuum appellamus. Verū huic conuenientius ob immenſam eius magnitudinē dicimus Eſt igitur inter caſpios & hyrcanos tam lato longoq; tractu diffuſus:vt mare non incongrue nuncupetur Sed conſtat eum ex concurſu maximorum fluminum ab aquilone cadentium iter aquas perpetuas& maximas ampliatum:nullos exit⁹ patentes habentem:nec ſe vſq̄ alicui mari iungentē. Eſt præterea nationibus multis conterminus habens i circuitu portus:& littora:& nauigia vehit ingentia patiens inſuper tempeſtates & maris accidentia reliqua.

Caulas lacus eſt i iudæa haud lōge a fonte chebrō

Clitorius lacus ē Italię:cuius ex aqua ſiquis potauerit in vini odium incidit.

Clitūnus lacus eſt vmbriæ:apud quem aiunt maximos boues gigni. ſupra eum fontem diximus

Cocytus ſecūdum quoſdam lacus eſt apud iferos alii dicunt fluuium.

Copæ ſūt lacus in Syria Arabia:& numidia:apud quos a circunhabitantib⁹ bitūinis igentes colligūtur moles.

Cotanicus in Sicilia lacus eſt.

Corbſitaria lacus eſt ex quo non ſolum q biberint: ſed qui ex aquis lauerint moriuntur.

Cumini⁹ lacus eſt apud hetruſcos i monte:cui & ciminius nomen eſt:quem taliter natum fabuloſe dicebat antiquitas. nam quom aliquando ad hoſpopulos deueniſſet Hercules:& ad oſtēdendam virtutem ſuam forte prouocaretur ab eis. defixit in ſolo vectē ferreum quem cum nullus poſſet auferre: rogatus ſuſtulit:eum confeſtim aqua ſequuta eſt:q̄ lacum fecit.

Curtius olim lacus fuit:vbi nunc Roma eſt. Verum dū excreſceret ciuitas factis ſubterraneis cloacis exhauſtus eſt Nominis huius triplicem cauſam tetulerunt antiqui. Quidam dixerunt eo in loco terrę hiatum apparuiſſe:& ab auruſpicibus fuiſſe reſpōſum deum Manio poſtilionem poſtulare. i. ciuem fortiſſimum eodem mitti:quāobrem Curtiū quemdam ſtrēnuum virum tanq̄ ipſe poſtularetur armatum aiunt conſcendiſſe equum:ac ſeſe in hiatū præcipitem dediſſe eoq; facto coiſſe terram:& ſic eius corpus humatum fuiſſe:locoq; nomen datum viſū eſt:& ſic non lacus fuiſſe videtur aquarum:ſed ſic locus pro libito vocitatus. Alii dicūt ſabino bello:qđ inter Romulū & Tatiū ob raptum ſapinarum ſuſcitatum eſt:Metium Curtium virū fortiſſimū vnum ex ducibus ſabinorum dum pugnaret acriter vrgēte romanorum acie ſeſe in paludem ibidem exiſtētem cōiecisse:ex qua cum ſuaſione ſuorum emerſiſſet:eoſq; in capitolium collegiſſet:a ſe lacui nomen dediſſe. Nōnulli volunt eum locum fulguratū fuiſſe:& ex ſenatuſconſulto circūſeptum:eumq; curtiū appellatū:q a Curtio conſule factū ſit:qui ea tempeſtate Marco genitio collega erat.

Cutilenſis lacus eſt i qua inſula mobilis ē:& ide cutilenſis dictus.

Electrides lacus eſt ſyrię:i quo electrum naſci dicitur

Eptabolus lacus eſt apud mauritaniā.

Epilis lac⁹ ē galliæ ciſalpinæ:i quo ꝓgredit Lambrus fluuius in padū defluens.

Exquilinus lacus Romę fuit ſub monte:qui Oppi⁹ dicitur.

Facultalis lacus romæ fuit regiōe exquilina:apud quem Seruius Tullius romanorum rex ſepultus fuit.

Feronia terracinæ lacus fuit.

Fiala haud multū lōge a libano Lacus modicus ē: ex quo ſunt q credāt Iordanē oriri:& patruo diſcurſo tractu a terra ſorberi:& ad radicē libani iterum ebulire. quod aiunt deprehendiſſe primum phillippum Tetracham palleis in fialā poſitis:eiſq; apud paneam recollectis Paneam enim vocant fontem ſub libano ex quo Iordanis effluit. Dicitur autem lacus iſte fiala a rotonditate:qui quidem cum ſeper plenius ſit. nunq̄ vt exundaret compertum eſt.

Fleuo Lacus ē:quem Rhenus maximā aquarū copiam trahens de ſe ipſo poſt longum diſcurſum facit:& in eius medio inſulā eque fleuo nominatam amplectens demum exinde exiens iterum ſeſe colligit in ripas.

Fucinus lacus eſt apud marſos. ſeu vt quidā dicunt equiculanos forſan ambobus cōtermin⁹. nam hodie vulgo dicitur lac⁹ marſi. opimos autem piſces nutrit. Ab hoc autem lacu volūt quidam hauſtum ſeu abſorptū fuiſſe oppidū Archippe:qđ olim Marſias lydoꝝ dux:a quo marſi dicti ſunt. cōdiderat.

Furialis lacus ē Boeotiæ iſani generator amoris. Dicūt quidā qui ex eo biberint in tantum libidinis ardorem incendi:vt fere agi furiis videātur ob hoc

nomen ſortitus eſt furialis.
GAlileę lacꝰ ē quē hebræi more ſuo mare
noiant. Omnē enim aquarū recollectio
nem tarſu vocāt: qđ latine mare ſonat.
Is aūt dulces habet aq̄s tāq̄ q ex Iorda
ne fluuio efficitur. Et galileæ dicitur qa præterfluit
galileam. Et nonnunq̄ etiam tyberiadis mare: eo
ꝙ illi ſupereminent ciuitas tyberiadis. Pręterea &
ſtagnū Geneſareth appellatur aliquādo eo ꝙ cri
ſpantibꝰ vndis ex ſe aurā generaret. ſeu a geneſa/
tæ regionę quam pręterfluit admirabilem diuerſis
generibus arborū: & extenditur ſtadiis. clx. quom
latitudinis nō amplius habeat. xl. i hoc enim piſca
batur Symon bariona: quando acceſitus i diſcipu
lū fuit a Ieſu. Sic & Andreas frater eiꝰ: & Zebedei
filii. in hoc tempeſtatem paſſi ſunt dormiente Chri
ſto. & huius in littore quom iam ſurrexiſſet a mor/
tuis: illi panem & aſſatos parauere piſces.
Gebennenſis lacus eſt Gallię quem idem volūt cū
lacu lemanno ex quo rhodanus effluit:
HYlas bithiniæ lacus eſt abluens truſladē
vrbē. apud hūc ſeu in hoc reſediſſe credi
tur Hylas dilectiſſimꝰ Herculi puer nim
pharum rapina: & ab eo lacū atqꝫ fluuiū
ex eo manantes denominatos volunt: eiuſqꝫ i me
moriam annis ſingulis ſolenni tripudiatione popu
lus lacum circuit Hylam vocans.
L Arius lacus ē galliæ ciſalphinę ꝓpinquꝰ
ciuitati como: piſcium abundantiſſimus
ex quo addua progreditur fluuius.
Lemānus galliæ tranſalpinæ lacus eſt grandis ex
quo ſuſceptus egreditur rhodanus & a quo adiacē
tes populi nominantur lamanni Hūc ſupra geben
nenſem vocaui.
Licomedes lacus ē ęthyopię ꝓpinquus pſillis po/
pulis q ore ſerpētū exhauriūt venena vulneribus.
Loriſma lacus. ē in minori aſia in aſpectu ferre inſu
læ rhodiorum.
Lucrinus lacus ē cāpanię iter meſenū baiaꝝ caput
& euboicas cumas: lucrinꝰ: vt veteres dicūt a lucro
dictus. nam cū in eodē multitudo piſciū caperet: ex
qbus maximū mercatores conſequebāt lucrū: Lu
crinus dictus eſt. Verum cum plurimū æſtuans ma
re quod penes ē: obeſſet piſcātibꝰ: & ob id minui vi
deret vectigal: quod exinde perſoluebāt romanis
a ſenatu Iulio cæſari datum ē opus: vt lucrinū a ma
ris īpetu īmunē redderet: q labore maxio atqꝫ ſum
ptu oppoſitis molibus: & paruo relicto mari hoſtio
lucrinū ab ęſtu maris ſecurū reddidit. Quamobrē a
nōnullis poſtea aquæ iuliæ appellatæ ſunt. Alii ma
ris ocia vocauere. a quibuſdam mare mortuum ap
pellatur. Sane & ſi non omnino repletus arenis ſit
modicum tamen vacui reſeruauit: qđ magis aliqui
bꝰ nauibus quietā: aliquando ſtationē pręſtat: q̄ pi
ſcatoribus lucri cōmodum.
Lumie lacus ē apud babyloniā caldæorū plurimū
liquidi bituminis euomens: quo creditur quondā a
Semiramide aſſyrioꝝ regina: & teſtaceo latere ba
byloniam omnē muris inſtauratā.
Lunæ lacus eſt athamanię tenuia accēdens ligna:
ex cuius aqua ſi quis potauerit: aut i iſaniā labitur:
aut ſoluitur in ſoporem.

MAleficus lacus i Scotuſſis: quem etiam i
ſanū vocant. hic dte fit amarus ac ſalſꝰ:
tantūdemqꝫ dulcis atqꝫ potabilis. nocte
vero ſerpētes albos vicenū cubitorum
emittit in aridam. Ply. idē dicit. li. xxxi.
Mandalus lacus apud æthiopas eſt.
Mareotis lacus ē: qui olim crapotes dicebatur: pē
nes quem Alexander macedo Alexandriā inſignē
ægypti ciuitatem conſtituit.
Mendis lacus eſt in ęgypto ciuitati Memphis pro
pinquus: qui vt quidam dicunt. ccl. M. paſſuū. & vt
alii. cccc l. longitudinis habuit: & latitudinis: l. ma/
nufactus opera Mendi regis ęgyptiorum: a quo &
denominatus eſt.
ONoleꝰ alias Monoleꝰ lacꝰ ē ęthio
pię: had' lōge aptholomaida epi
thea cognomiata: ad venatꝰ ele
phātoꝝ a philadelpho condita.
Oeris alias Moeris lacꝰ ē i ęgypto
vigiti milia paſſuū ābitus: q cāpꝰ ſit aliquādo: poſt
modū lacus altior q̄ ad ferenda nauigia opus ſit.
Oaxus lacus eſt indiæ: cuiꝰ oras icolūt bactriani at
que exoſtriſtæ: ex quo qdē oaxes emittitur fluuius
PAndoſus lacus archanię: quæ vocari cōſue
uerat curretis.
Pelſeis pānoniæ lacus eſt.
Perguſa ſicilię lacus eſt olim nemoribus circunda/
tus: quem penes dicūt ſpaciabatur Proſerpina flo
res legens: dum Plutoni placuit: & ab eodem ra
pta eſt.
REgillus lacꝰ eſt i agro Tuſculano penes
hūc aiūt dum Paulus poſthumius dicta
tor aduerſus Mamiliū tuſculanorū du/
cem pugnaret: viſi ſunt caſtor & pollux
pro partibus romanorum acriter dimicantes. Sic
& ab eiſdem dicunt Valerio Publio Vatonio rea/
tinæ pręfecturæ viro noctu romā petente nūciatū
die pręcedente ab ęmilio paulo perſen regem ma
cedonum victum captūqꝫ.
Rubreſus lacus eſt Narbonenſis prouinciæ: cui ſu/
per innatat fluuius atax fuſus e pyreneo.
SAlentinus lacus ē Salentinorū iuxta an
duriam oppidum. hic ad margines vſqꝫ
plenus neqꝫ exhauſtꝰ minuitur: neqꝫ ſu/
per infuſis augetur aquis.
Salinarum lacus eſt africæ inter ruſicadam & mon
tes azare.
Sara iudeæ lacus ē nō āplius ābitus occupās q̄. xvi
M. paſ. urbibus pluris atqꝫ celeberrimis circūſeptꝰ
Scaphagiolus modicus lacus eſt in appēnino: qui i
ter agrum piſtorienſem atqꝫ mutinenſem ſublima
tur miraculo magis q̄ aquarū copia memorabilis.
Nam vt omnes teſtātur accolæ ſi quis ſpōte vel for
tuitu lapillum vel rem aliam: quæ aquas moueat i
eum proiiciāt: repente aer in nubes cogitur: & tan
ta ventorum tempeſtas oritur: vt nonnunq̄ vicinæ
validiſſimæ quercus fagiqꝫ veteres aut truncentur
aut radicitus euellātur. Quid animalia dicā: ſi qua
ſint: ſi arbores euertantur? & ſic infeſtationibꝰ per
diem totam aliquando perſeuerat.
Seriphus lacus eſt in quo ranæ nō coaxant: quom
id faciant ſi alibi deportentur: qui denominatus eſt

a ſeripho inſula in qua eſt.

Sebinus ciſalpinæ galliæ lacus eſt:ex quo olius flumē exundat.

Sicendus theſſaliæ lacus eſt:in quo ranæ nullo modo coaxant:quom alibi delatæ faciant.

Semeconitis lacus eſt galileæ:qui a iordane fluuio interſecatur.

Sirbonis lacus eſt. Caſſio monti arabię iūctus fuit: habuitq; vt tradunt veteres. cl. M. p. circuitus:poſtea in modicam deuenit paludem.

Speculum dianę lacus ē haud longe ab aritia:quē ſuprā aricinum nominauimus:

Age lacus eſt ęthiopię.

Tarentin⁹ lac⁹ ē apud Tarentū Italię ciuitatē:q ęſtiuo ęſtu ſiccat̄ i ſalē

Targniēſis lacus a ciuitate ętrurię targniēſi denominatur:i quo duo magna circunferunt̄ nemora:nūc triq̄ſtrā faciētes figurā:nūc rotundā ſpellētibus ventis:quadratam autem nunq̄.

Tepidus lacus ē per quē tigris ipetuoſo curſu rapit̄

Teſprotie lacus eſt ābrachiæ:ex quo Acheruſia fūditur fluuius.

Tiberiadis lacus eſt galileæ:hunc pauloante a galilea denominauimus.

Toloſēſis lacus eſt toloſæ ciuitati ꝓpinquus:& ab ea denoīatus:i quo tectoſagi peſte oppreſſi monitu aruſpicum omne aurū atq; argentū:qđ ꝑdātes

Flumen quæſierant proiecere:& abiit peſtis.

Fluuius Traſimenus Tuſcię lac⁹ eſt:hinc peruſiū & cortonam inde

Riuus. aretinum & Senæ iuliæ agrum habēs in

Torrēs. ſignis clade Flāminii romanorum conſulis. Hannibalis pœni victoria.

Tragoditis lacus eſt:qui ter ī die amarus:& totidē dulcis fit.

Adimonus lacus eſt in quo natat inſula.

Ply. li. xxxj. Velinus lacus iuxta agrū veſulanū fuit. hic ſecūdū quoſdā exaruit. Alii dicunt in piceno eſſe & lapideo cortice cuncta iiecta obducere. Alii illū in reatino agro deſcribunt. Alii innarem fluuium a quodam romano cōſule dicunt eſſe diffuſum.

Veneris lacus i ſyria ē apud Hieropolim:ex quo vocitantibus edituis piſces veniunt:vt fertur & adulātur auro exornati:atq; ſcalpuntur:& hiantia ora ꝓſtant manibus inferentis.

Venetus lacus ē i alpibus a rheno flumine edit⁹ vt & actonius:ex qbus effluēs efficitur fluuius.

Viturnæ lacus eſt haud longe a roma:cuius i margine oli fuit ędes caſtori & polluci ſacra:eo q; apud eundem viſi ſunt:quom pro romano pugnaſſent imperio equos lauantes ſuos

Verban⁹ lacus eſt Galliæ ciſalpinæ:ex quo Ticius emergitur fluuius. ſeu vt dicunt alii:per quem Ticinus ex alpibus veniēs ſua celeritate ſeruata decurrit ad padum.

Vulſinus lac⁹ a vulſinis opiddo:cui adiacet nominatus piſcium fertilis in ætruria eſt.

Oroanda lac⁹ eſt ſub tauro mōte:vbi abſcōditus vltra montē tygris fluuius exit in lucem:quod quidē patet:eo q; ea quę in flumine ſpecum intrante ꝓiecta ſunt:

Z

altera ex parte montis redduntur in lacu.

Finis de lacubus.

De Fluminibus eiuſdem tractatus alius.

Figmēto poetico traditū eſt flumina ab oceano & terra fuiſſe ꝓgenita. Nec eqdē credēdū eruditos hoies tāta fuiſſe caligine obfuſcatos:vt animaliū more arbitrarēt̄ hęc ꝓcreatio facta ſit. q̄nimo ſub tā tenui velamēto ſēſerūt ex āpliſſimo oceani fōte:qbuſdā agētib⁹ mediis omnē humorem in terram deduci. cuius in viſceribus poſtq̄ amaritudo digeſta ē omnis:& cœptus meat⁹ i exitum vſq; peractus eſt:his i locis ad quos aut traxit aut impulit potentia maior:fontes parturiantur & lacus ex vrbertate:quorum vt iam prætactū eſt deriuant̄ & flumina Et quia de fontibus atq; lacubus pro qualitate laboris aſſumpti ſatis dictum eſt. & ſi opportunitas exigat:reaſſumetur:& iterum de fluminibus congrue dici poteſt:principia fluxus & fines paucis explicādo. De his potiſſime dico quos ad noticiam noſtrā antiquoꝝ deduxit ſolertia:ſeu ipſi ſumpſimus oculis regiones varias peragrātes. Sūt igitur flumen:fluuius:riu⁹:& torrēs:in ſe alıqd diuerſitatis habentes. Eſto nonnunq̄ ſcriptores ſecundum ſtili exigentiam improprie vno vtantur ꝓ altero. Flumē quipe omnis aqua ē:quę ab ipſo exitu vt ita loquar ex vtero vſq; i finem. eo ſcilicet quo cōmixtione alterius nomen extinguitur continet. Fluuius is eſt locus per quē flumen perpetuo curſu deducit̄. Riuus aūt tenuis aqua:quę ex fonte vel lacu exuberante procedit:vel quę aquatiōis ſeu oblectatiōis alterius cauſa a fluuio in partē deflectitur aliquā. Torrens is eſt qui agentibus hymbribus repente fit turgidus vel impetuoſus ſeſe e montibus precipitē ferens i valles:& pluuiis ceſſantibus exareſcit. Verum in præſenti opere nil nobis ē cū riuis aut torrentibus:quorū curſus aut flectuntur facile aut auferūtur æſtate. Et iccirco veniētes ad fluuios quos amnes quandoq; loci amœnitas:per quē vadūt nūcupari facit:eo propitio iuſſu cuius eorū flexib⁹ apparuit arida:cœptus alphabeti ſeruabit̄ ordo:lōgoq; agmini dux dabitur Arn⁹ florētię ciuitatis fluuius:non quidē tanq̄ ob litteraꝝ ordinē meritus:ſed quia patrię flumen ſit:& mihi āte alios oēs ab ipſa infantia cognitus. Bona ergo legētium pace fiet:eoq; paucis expedito cōfeſti ordo reaſſumetur in reliquis.

Arnus Tuſciæ fluui⁹ eſt ex appennino effluens mergitur in tyrrhenū:cuius lapſ⁹ paulo propenſi⁹ oſtēdend⁹ eſt. Is igitur ex dextero appennini latere:eo ex loco cui vulgo dicit̄ falterona prorūpens inter cōfragoſa vallium occiduum petēs:ab initio paucis fertur vndis. Inde adiutus ab aliis grādiuſculus a ſiniſtris Aretiū vetuſtate nobilē ciuitatē liquens:poſ q̄ floręntinū intrauit agrū:eo vſq; labit̄ vt anchiſam praeterfluat maiorū eximii iubaris Franciſci petrarchæ poetæ cōſpicui vetuſtiſſimā ſedem. inde florētiā totius Italiæ ſingulare decus paruo curſu cōtingit:& eius per medium currēs petit alpeos:quorū āntiqſſimā vrbē Piſas poſtq̄ in partes diuiſit duas haud lō

geab ea vt diximus: effunditur in tirrhenum: qui & ſi nauigabilis non ſit: nec piſcium fœcunditate famoſus: ſi quis recitare velit plurimum clariſſimorũ facinorum facile efficietur inſignis. Ex quibus vt alijs præſtetur locus vnum recitaſſe ſatis eſt. Is ꝗppe certantib⁹ de orbis ĩperio Romanis atq; carthaginẽſibus pro romanis partibus vires poſuit ſuas. Nam cum iam alpes ex hiſpania veniens Hãnibal pœnus ſuperaſſet: & apennino tranſcẽſo ex gallia veniſſet in thuſciam: a feſulis iturus aretium quaſi ex compoſito totus effluens in tantum ripas exceſſit: vt Pœnũ maxima exercitus parte priuaret: eumque ducem cogeret medijs in vndis elephanto ſuperſtiti inſidere: quem adeo nocturnis ac paluſtribus auris affecit: vt oculo caperetur vno: & ob hoc arbitror a veteri fama in hodiernum vſque ſeruatũ vt obſemicæcatũ hoſtem Florentini: quorum forſan in agro contigit: cognominati ſunt cęci: & ſi tantundem fluuius egiſſet alter: aut cecus pugnaſſet pœnus: aut quietam italiam omiſiſſet.

Abana fluuius eſt damaſci in radicibus libani montis exortus in ſyriacum effunditur mare.

Abiga fluuius eſt numidiæ.

Abſepus fluuius eſt Aſiæ apud Lampſacũ oppidũ præterfluens ex quo priapus fuit obſcœnitate virilium cognitus.

Abſartus fluuius eſt in pachieris mõtibus aſię ort⁹ in pontum effluit: haud longe a Trapezonta quũ Emochorum fluuius ſit.

Abſilis ſeu abſilia perparuus fluuius eſt aſiæ: latiã præterfluens ciuitatem.

Abſirtus fluui⁹ colchorum: quem fingũt ex ſanguine abſyrti fratris medeæ: & ab eadem fugiente cũ iaſone occiſi ortum: & ideo ſic vocatæ. Ego autem puto ſecus hunc fluuium abſyrtum a medea occiſum: & ob id vetere fluuij nomine ſubtracto abſyrtus denominatus ſit.

Abus fluuius epyri in finibus apolloniatum.

Abona fluuius eſt britanniæ.

Achates ſiciliæ fluuius in quo ſoliti reperiri lapides qui & achates a flumine dicti ſunt.

Acapſeonſis fluui. eſt aſiæ apud emocos colchorũ gentes.

Acapſis flu. ẽ aſiæ apud laros q & Colchi ſunt ppli:

Achelous fluuius eſt græciæ e Pindo theſſaliæ mõte effluens aetoliam ab armenia diuidit: & in maliacum ſinum effluit. hic autem apud poetas famoſiſſimus eſt: & de eo narrantur multa. Sunt qui dicãt hunc primum erupiſſe terram. alij vero dicũt eum primum vinum cum poculis immiſcuiſſe. Præterea talis ex eo fabula recitaẽ. Qui deianiram Meleagri ſororem in coniugium volens cum hercule qui eam deſponſauerat: certamen habuit: & quom ſe in varias verteret formas tandem verſus in taurum longam cum hercule luctam exercuit. Poſtremo altero priuatus cornu ſe victum confeſſus eſt. Hercules autem deæ copię dicauit illud: nimphiſq; exhibuit. Cuius rei veritas fuit: quod cum eſſet achelous bicornis & multum occuparet agri: quidã rex conatus eſt eum in vnum alueum cogere. quod quidem etſi difficillimum fuerit: tandem peregit. & locus ille qui a curſu fluuij remanſit immunis: quõ eſſet pinguiſſimum; ſolum maximam frumenti vini atq; fructuum copiam incolis attulit.

Cornucopie vñ

Acheron fluuius apud moloſſos oritur & in helleſpontium effluit ſinum: ſeu potius vt placet alijs ex lacu theſprocię oriens in ambrachium ſinum cadit hunc poetę inferorum dicunt fluuium eo ꝙ liuentibus eueatur vndis & eius nomen ſonet triſticia.

De Arno Strabo ĩ quinto.

Acheron fluuius lucanorum eſt Conſentiam ciuitatem circundans. apud hunc Alexander epirotarũ rex & olimpiadis frater qui Brutijs aduerſus lucanos auxilio venerat: in trãſitu a lucano ſatellite occiſus eſt.

Aceſinus fluuius eſt perſię: & in indum fluuium cadit nauigabilis quidem & magnus circa quem feiunt arundines tantę magnitudinis atque groſſitiei naſci vt ſingula earum internodia incolis pręſtẽt naugia.

Aceſtis indię pręgrandis eſt fluuius atq; nauigabil' quem iuxta Alexãder Macedo Bucephalam fecit conſtrui ciuitatem dimiſſiſq; taxile & poro indianis regibus: naues intrauit oceanum petiturus. hunc ego arbitror in gangem effluere.

Acis fluuius eſt ſicilię ex ętna monte procedẽs: ex cuius ripis fertur Poliphemum ſaxa ĩ vlyſſem egiſſe. hunc vbi de fontibus fontem diximus: & ibidẽ fabulam ſcripſimus mutationis eiuſdem.

Acris Italię fluui⁹ eſt hereacleę ciuitati propinqu⁹

Addua fluuius eſt gallię ciſalpinę: ex alpib⁹ ſecundum quoſdam fuſus egreditur larium lacum: & ex eo integer emergens in padũ effluit. alij dicunt ex lacu orginem trahere Bonos quidem piſces nutrit & potiſſime timulos.

Adonius fluuius. ſunt qui dicant: naſitur haud longe a tyberiade ciuitate: & lõgo defluens curſu a cretico recipitur mari: quod michi impoſſibile videtur quum in ſyriacum potius credam.

Adima Numidę fluuius eſt.

Adumen fluuius haud longe a Roma.

Aduſa epyri flumẽ eſt a quibuſdam eas appellatũ apollonię propinquus.

Aecis vel acras macedonię fluuius eſt: & decurrit ĩ ionium: quod non credo.

Aeſis fluuius eſt ĩ piceno ex apennino fluẽs ĩ adriaticum cadit haud longe a ſenogallia ciuitate.

Aegos fluui⁹ eſt ĩ cherſonẽſo naufragio atticę claſſis inſignis: cuius ꝓximus ſextos ẽ abido oppoſit⁹.

Afas fluuius eſt moloſſoꝝ ĩ ſinu cadẽs ambrachio.

Afroſidi⁹ fluuius ĩ pyrea ẽ: reddẽs ſterileſ mulieres

Agaſinus fluuius pręgrandis & clarus ĩ ludum defluit flumen.

Quis primũ vinũ miſcuit.

Agecin minoris aſiæ fluuius eſt.

Ager fluuius eſt mauritaniæ: ex athlante monte ꝓfluens in occiduum quum ex ſeptentrionali regione ſit ortus in lacum eptagonum ſeu eptabolũ tẽdit. inde ſub deſertis montib⁹ fluens per meridiana loca manat & in paludem mergiẽ quandam: ex qua emergẽs progreditur: & meroem inſulam cingit &c. q̃ de nilo: cuius hic videẽ initiũ narrabuntur.

Agilaa fluui⁹ eſt mauritanię cęſarienſis.

Agiſines fluui⁹ eſt oriẽtalis apd' cenſonas & aphilos: per quem Alexander macedo ad oceanum tẽdens deuectus eſt.

Agnices fluuiꝰ ẽ armeniæ celebris q in tygri effluit.

Agon fluuius eſt æthiopiæ.

Agera calabriæ eſt fluuiꝰ haud longe a freto ſiculo

Agatenia ſiciliæ fluuiꝰ ẽ a colonia terme nõ diſtãs:

Alabaſtros fluuius eſt phrygiæ: haud lõge vbi Troia fuit.

Idẽ dicit Ply. lib. xxxi. Cap. ij.

Haliachmon fluuius eſt macedoniæ: ad quem pecora quæ candida naſci volunt: deducunt incolæ: cumq; nigra velint: ad axum.

Alader fluuius eſt gallogræciæ haud longe a vico: quem tiſco vocant incolæ.

Alachim fluuius eſt megarenſium: cuius fontẽ Dædalus dilatauit: agrumq; tradidit & regionem fertilem quam idem fluuius deuaſtabat.

Alanus fluuiꝰ eſt ſcythiæ a quo alani populi denominati creduntur.

Alauria britanniæ fluuius eſt.

Strabo ĩ ſeptimo.

Albis germaniæ fluuius eſt: & ſueuos a cemetijs diuidens mergitur in oceanum.

Albæ bambleæ flumen eſt in vaſconia.

Albaneis fluuius albaniæ cui amazones: & ſauromathæ propinqui.

Albula fluuius dictus eſt qui hodie tyberis per vrbem labitur.

Alces bithiniæ flumen eſt.

Alchione ſiciliæ fluuius eſt.

Alduaſdulis fluuius volſontionis circuit ciuitatem.

Alemo fluuiꝰ macedoniam diſtermiat a theſſalia.

Alere vaſconiæ fluuius eſt.

Aleſus fluuius aſię minoris eſt per colophoniam effluens.

Abunde de hoc Stra l. vi.

Alpheus fluuius eſt elidis iuxta Piſam decurrens: de quo cencordantibus omnibus viris clariſſimis mirabile recitatur. ſ. ꝙ in achaiam mergatur: & in fontem arethuſam apud ſyracuſas in ſiciliam exeat & in mare ſiculum vadat: quod olim piatis ſacris percipitur: vt ſupra vbi de arethuſa dictum eſt: ſcribitur: vbi amoris eius in fontem. Sunt præterea qui dicunt fontem in archadia eſſe: ex quo alpheus & arethuſa procedunt ſeparatis alueis: & demum poſt aliqualem curſum coeuntes in vnum terram ſubeunt: & in ſyracuſanum agrum effluunt.

Alfidamus theſſalię fluuius eſt.

Aliartes boetię fluuius eſt.

Alibocrus fluuius eſt orientis: naſcitur ex monte lyleo & in oceanum tendit.

Alis fluuius eſt cappadocię inter calibes decurrẽs iuxta lycaſtam ciuitatem inſignis victoria Manilij Vulſonis: & clade gallogręcorum qui ibidem ducibus Louorio atq; lutario ſumpſerant ſedes. oritur quidem in radicibus tauri montis.

Cladis allienſis erũnæ.

Allia fluuius eſt non ampliꝰ. xi. Mil. paſſuum via ſalaria ab vrbe diſtans e montibus cruſtumerijs effluens in tyberim: Romanis quippe abominabilis eſt. nam ibidem a gallis Brenno duce. xv. cal. auguſti vires eorum omnes attritę ſunt: ex quo ilico vrbis ſubſecuta ruina & patrum cędes atq; capitolinę arcis obſidio.

Alintos lucanorum fluuius eſt lucaniam a velienſibus diuidens.

Alſicus macedonię fluuius eſt.

Al. non paruus eſt fluuius Romę proximus: in quo ſimulacrum Cybelis quum trahi non poſſet per tyberim lotum eſt: & exinde. vi. cal. aprilis lauari in eodem annis ſingulis conſuetum.

Alloa bagoizan flumina ſunt in terra mœdorũ ad quos montes populus iſrael captiuus deductꝰ eſt.

Almanicus armeniæ maioris fluuius eſt.

Alpon taringiæ fluui. eſt inclytus Sigiberti regis frãcorum victoria ex aduerſum ſe venientibꝰ habita.

Alotis calabriæ fluuius eſt.

Alſa fluuius eſt prouinciæ aquilegienſis.

Alto fluuius eſt dyrrachii in illyricum decurrens.

Alnus fluuius dacis conterminus in oceanũ effluit

Amaſenus volſcorum fluuius eſt: vltra quem Metabus volſcorum rex fugiens telo alligatam proiecit Camillam filiam ſuam.

Ameſa numidiæ fluuius eſt.

Ameſus fluuius Romę vicinus.

Amphita fluuius circa initium numidię.

Amphriſus fluuius eſt theſſalię: penes quem apollo poſita deitate propter fulminatum ęſculapium ſuum ſeptem annis ſub forma paſtoris Admeti regis pauit armanta.

Amimon argiuorum fluuiꝰ eſt ab amimone danai regis filia nuncupatus vt pręmonſtratum eſt ſupra vbi de amimone fonte.

Amis germanię fluuius eſt in occeanum effluens.

Ampſaga vel ampſacus initium eſt numidię: in mare decurrens apud coloniam auguſtam.

Amiſſis germanię fluuius eſt in oceanũ ſe fundens

Amiſſus fluuius eſt haud longe a pilo ciuitate Neſtoris Meſſenam interfluens ciuitatem.

Anas fluuius eſt hiſpanię Luſitaniam a betica ſeparans. oritur quidem in lauminicano agro hiſpanię citerioris & modo in ſtagna ſe fũdens: & nũc in anguſtias reſorbens aut in cuniculis totum ſe condẽs ad vltimum in atlanticum cadit oceanum.

Anapis ſicilię fluuius eſt leniter fluens. hunc quidã anapaſolios vocant.

Anathis fluuius eſt Sicilię haud longe a ſyracuſis.

Anathis fluuius eſt africę.

Anaurus theſſalię fluuius eſt ſic denominatus: eo ꝙ ex ſe neque auram neque nebulam emittat. in hoc calciamentum iaſon ad ſacra pelie veniẽs dereliquit: quod cernens Pelias intellexit ſe moriturum cito: & eum in colchos miſit.

Anarius fluui. eſt propinquus bactris: alexandriã: quam ibi conſtrui fecit alexander: pręterfluens.

Aneus Sicilię fluuiꝰ. eſt qui per. ij. Mil. paſ. ſub terrã ſe mergens ſyracuſis miſcetur mari: appellaturque anopos.

Androchius fluuius eſt cilicię ex amano monte progrediens.

Anemon fluuius eſt prope Romam.

Aniene fluuius eſt inter ſabinos & Romanos: quẽ aliqui anio vocant: & ex trebanorum montibꝰ oriri dicunt: inſignis victoria Tulli Hoſtilij regis qua fidenates fudit Romanorum hoſtes.

Aniger fluuiꝰ eſt theſſaliæ: in quo centauri ab Herculevulnerati lauerunt vulnera ſua. quamobrem cũ primo habuiſſet aq̃s dulces atq; potabiles. habuit poſtea fœditas atq; turpes.

Anxer fluuius tuſcię propinquus piſis.

Antrum britanniæ flumen.

Anulo fluuius eſt mauritaniæ in quo iādudum con
ſueuerant elephanti noua viſa luna deſcēdere & ſe
ſe lauare. ide exeūtes eā ſalutare & i ſyluas redire

Anxius fluuius vt quidam volūt ex monte armenio
naſcitur :& per caucaſum in meſopotaniam tranſi/
ens occurrit pactolo flumini:ex caucaſo cadenti:&
vnum facti in euphratem demerguntur.

Aous fluuius apollonię inter meropum & aſuaum
montes decurrit in meoniam.

Apidamus theſſaliæ fluui eſt in quo enifeꝰ melax
& phoenix miſcent:quos ipſe ſecū i peneon defert.

Apet fluuius eſt inter apolloniam & ruſiam.

Appior fluuius eſt germaniæ inter ſarmatas naſci/
tur:& effluit in danubium.

Apius fluuius galliæ ciſalpinæ in padum mergitur.

Aponus venetorum fluuius haud longe a patauio

Arcoſia fluui. circa aratoſiam ciuitatem olim a ſe/
miramide regina conditam fluens.

Arabis fluuiꝰ carmanię apud cenolophagos labēs
qui qdem ſunt homines teſtudinū cōchis caſas te/
gentes hirti corijſq; piſcium veſtiti incedentes.

Aranta fluui. eſt lacedæmoniæ ciuitati vicinus.

Arar Celtarum fluui. eſt e vogeſo effluens mōte:&
per fines eduorum atq; ſequanorum adeo leniter cur
rit vt vix intelligi poſſit quam in partem deſcendat
tandem miſcetur rhodano.

Aratus moloſſorum fluuius eſt.

Araxes igēs armeniæ fluui. eſt:& ab eniochorum mō
tibus originē trahens q̄diu ſecat arua armenię:pla
cidus quietuſq̄ deſcendit adeo vt vtram in partem
effluat facile non poſſis dignoſcere. cum vero rupi
bus premitur:tanto pernicior effici videtur quanto
venerat illuc vſque quietior. Rapit quidem ſe & va
ſto cum murmure voluitur adeo velox : vt antequā
alueum attingat ſeſe vltra vehat vnda. Demū vbi
curuatur iterum fit tranquillus : & qui vno exiuerat
alueo diuiſus in duos cadit in caſpiū. Huius in mar
gine perſepolim olim perſarum metropolim:& ab
Alexandro macedone deletam fuiſſe volunt adeo
ad nihilum iandiu retractam vt arbitrentur potius
q̄ ſciant incolæ quo in loco tam clara ciuitas ſita fu/
erit. aliqui putauerunt hunc in tyrum ferri: & a tyro
in caſpium mare.

Araſaces fluuius eſt principio rubri maris propin/
quus per deſerta loca & cineri magis q̄ terræ ſimi/
lia effluens.

Arauis ſabæorum fluuius eſt.

Arbrin parthorum eſt fluuius.

Arbor armeniæ maioris fluuius.

Arceſim indiæ fluuius eſt & in indum fluit.

Ardalio fluuius eſt inter tebaſtem & metrideram
ciuitates.

Areda flu. eſt hiſpanię a quo arenates denoīati ſūt

Arethon fluuiꝰ ex archanania cadens grādis atq;
nauigabilis efficitur:& circūdatis curſu ambrachiæ
ciuitatis muris in ſinum cadit ambrachium.

Argaon hiſtriæ fluuius eſt.

Anmaſpus fluuiꝰ eſt aureis harenis effluens inter
ſcythas.

Ariminus fluuius italiæ penes ariminum oppidum
a ſe denominatum.

Arinocolita fluuius eſt ęgypti:& terrę promiſſionis
terminus.

Arint fluuius eſt apud dacos.

Armodius fluuius apud ęthiopas naſcitur & in ſinu
mergitur perſico.

Armilla fluu. eſt inter polloniam defluens & ruſiā

Arnus fluui. eſt arabiæ diuidēs meotidem ab amo
niade:& qui in montibus arabiæ natus fuerat in la/
cu Aſphaltidis terminatur.

Amꝰ fluui. apud vaſconas eſt. De florentino in pri/
cipio dictum eſt.

Aroſopon fluuiꝰ in india eſt in regiōe aricina feruo
ribus exuſta atq; circundata deſertis: cuiꝰ cultores
circa fluuium hunc arcon ciuitatem incolunt.

Arapſus fluuius aſiæ eſt cui arapſa ciuitas eſt appo
ſita vltra lycum fluuium lydiæ.

Arabris fluuius indię quem codroni incolunt:quos
quidam in ſinu rubri maris dicūt. hi quidem domo
rum fores ex maxillis beluarum faciunt:oſſibus te
cta contingāt:vt alexandro Macedoni relatum eſt

Armoniacus numidiæ fluuius eſt.

Arſania armenię fluuiꝰ eſt in euphratē defluēs quē
tygri miſceri quidam volunt:& demum quum leniꝰ
fluat ſeparari:& in euphratem mergi.

Arcandus fluuius influit in limira haud longe a mō
te maſitico.

Arſena gallię fluuius eſt.

Arſia fluuius illyrici eſt.

Arula fluuius rheno propinquus.

Aruſoraſines fluuius eſt haud longe a boſphoro.

Artemon fluuius minoris aſię.

Aruina fluuiꝰ africę haud longe ab hippone regio.

Aſanus fluuius meſię eſt.

Aſana mauritanię fluuiꝰ eſt ex athlante ſcaturiens
hauſtu ſalſꝰ: crocodilos atq; hyppotamos nutriēs

Aſaſſus fluuiꝰ eſt theſſalię ſecꝰ heracleam ciuitatē:
quę in radicibus eſt montis oetę effluens.

Aſarinaxis fluuius eſt germanię.

Aſcanius fluuius eſt myſię.

Aſcelphus fluuius eſt colchis propinquus.

Aſdrubala fluuius naſcitur in montibꝰ Bodua: & in
mare caſpium fluit.

Aſiaces fluuius eſt ſcytharum inter calipodas aſia/
caſq; diſcurrens.

Aſinus fluuiꝰ eſt in Sicilia apud carinam in littore
truromenitanorum deſcendens.

Aſima fluuius eſt britanniæ.

Aſopus boetię fluuiꝰ eſt:ex quo talem veteres reci
tant fabulam : q; quū iuppiter in aquilam transfor/
matus Eginam filiam ſuam vitiaſſet:totis aquis p
viribus vlturus iniuriam ignominiāq; ſi poſſet exur
gebat in cælum : quo auſu iratus iuppiter eū fulmi/
nauit. Hic tamen in epidanum influit.

Aſopus alter a ſuperiori fluuius eſt aſię prętefluēs
vna cum capro flumie laodiceam celeberrimam vr/
bem Lyco impoſitam flumini.

Aſſis fluuius eſt apud illyricum.

Aſoſima Sicilię fluuius eſt.

Aſtago venetorum fluuius eſt.

Aſtabores fluuiꝰ eſt inter africam & ęthyopiā apꝺ
meroem inſulam:qui vna cum aſtabo flumine iun/
ctus nilū facit:de quo plene īfra vbi de nilo ſcribe.

Vide Strabo/nē in. ix.

Aſtab⁹ & hicfluuius ē meroē iſulā æthyopū altera ex parte circunfluens vt ꝓximo ſupradictū eſt.
Aſtrua Hiſpaniæ fluuius ē:a quo aſtures Hiſpāi populi denominati.
Aſterion achaiæ fluuius eſt:in nemea iſula placide effluens.
Aſtron fluuius eſt phrygię.
Aſtras fluuius eſt armenie maioris
Aſtragus fluuius ē æthyopię cui⁹ ripas icolūt æthyopes nomades in occidentē vergentes.
Aſubula fluuius eſt africę ꝓpinqus ſalaat portul.
Strabo i quarto. Atax fluui⁹ ē ex pyrrheneo mōte effuſus:curſu leis & inter laudanū & rhemos effluens. Narbonē attigit vbi nauigabilis efficit̃. hymbribus adeo turgeſcit vt ſeipſum capere nō poſſit. hic in rubreſo lacu mergit̃:& inde tenuis in tyrrhenū mare.
Atelmes indię fluuius eſt permaximus.
Atern⁹ fluui⁹ eſt Italię:quē penes adria colonia ē. hic per marſos decurrit in adriaticum.
Atheſis fluuius gallię ciſalpine ni tridētinis oritur alpib⁹: curſu rapidus tridentū radit. ide Veronā in duas diuidit partes:& poſtremo padi paludes āpliſſimas ſuprafluens haud lōge a brūdulo integer ī adriaticum mare funditur.
Athenis gallię fluuius eſt.
Atir fluuius ē tambardię ciuitatis aquitanię ī oceanum defluit.
Atiras fluui⁹ inter cōſtantinopolim & thraciā labit̃
Atiſa fluuius eſt aquilegiæ in adriaticum fluens.
Atrax fluui⁹ eſt oetoliæ:a quo dictiſunt attraces populi hic in ionium funditur mare.
Aua fluuius eſt ſcythiæ & in pontum cadit.
Auentius britanniæ fluuius.
Auelimphius fluuius eſt hibernię per dublinam effluens regionem.
Auenimorus in hibernia eſt fluui⁹ liſmonenſem rigans prouinciam.
Aſuphetus volſcorum fluuius ſupra quem terracina ciuitas.
Strabo i quinto. Auphidus apuliæ fluu. eſt:ex hirpinis exiēs mōtib⁹ Canuſium præterfluit & in adriaticum mare ruit.
Cannenſis pugna hic tamen ab aliquibus canna vocatus ē quo nomine vicus eiſupereminēs nuncupatur. Celebris quidem eſt illa romanorum ingēti clade:ex qua victor Hannibal ex occiſorum manib⁹ nobilium tria collegit modia annulorum.
Auocelad⁹ Hiſpaniæ fluu. eſt inter celticos efluēs.
Axon fluuius apud ionas in minori aſia.
Axius paphlagonum eſt fluuius.
Axona fluuius eſt in extremis rhemorum.
Axus ma edonum fluuius eſt cuius ex aqua ſi pecora potent:nigros pariunt fœtus.
Arbena fluuius in illyricum currens.
Baptus apud dareſios fluuius eſt.
Bactrus fluui⁹ eſt circa fines ſcythiæ ſub monte effluens parapanis vbi bactrorū ciuitas zaneſtes dicta eſt. ſed & ipſa & populi a fluuio nomen ſortiti ſunt.
Bacchus hiſpaniæ fluuius eſt Cordubę ciuitati propinquus.
Balchus fluuius eſt colchorum in ora emochianorum atque prenſtelorum.

Bacunti⁹ fluui. ſeptentrionalis credo pānonię ꝓpīquus. hic i Sao flumine apud ſyrinthū oppidū fluit.
Bacturnigeron eſt fluui. propinqu⁹ portui patēno.
Bamborus fluuius eſt apud ęthiopas claradditas confertus hyppopotamis & crocodillis.
Bana ſyrię fluuius eſt:quem ſub libano ſupra diximus. & albana nominauimus.
Banna fluuius eſt hibernię per vlconiam effluens regionem. nam exiens ex lacu eiuſdem prouincię permaximo in borealem oceanum decurrit. in hoc enim olim piſcis repertus eſt formam ſalmonis habens tantę magnitudinis vt nullo modo integre in margine trahi poſſet.
Balgis germanię fluuius eſt: montibus ſcaturiens ſarmatarum.
Barbarus fluuius eſt indici oceani:per quem tranſiuit Alexander macedo.
Bargens numidię fluuius.
Bargus thracię fluuius eſt in ebrum cadit.
Baſtros maioris armenię fluuius eſt.
Batinias fluuius eſt cherſonēſo vt arbitror ꝓxim⁹.
Bautica fluuius gallię ciſalpinę in padum fluens.
Baſile⁹ fluu. inſulę cypri:ſyriacū prorūpens i mare.
Bedeſe fluuius eſt Rauennę. quam ſabinorum oppidum quidam dicunt.
Bellus fluui⁹ phœnicis ex candea ſeu candebra palude in radicib⁹ montis carmeli procedens: & paruo contentus curſu apud Ptolomaidam Claudij cęſaris coloniam:quę quondam acron dicta eſt:mari miſcetur harenas quidem habet vitro accommodas plurimum.
Berua fluuius eſt hibernię:quę & Scotia:ex monte blagme effluens:& per Lichiniam currens.
Bethis fluuius eſt terraconenſi prouincia demiſſus per mediam fere hiſpaniam ſicut naſcit̃ alueo vno decurrit:nomen imponēs regioni Poſt autem mari propinquus ingentem ex ſe lacum facit: ex quo duplex egreditur tantus vtroque gurgite:quantus ſolus intrauerat lacum:& ſic geminatus in oceanū labitur occiduum.
Betulus paruus fluui. barginonis littori proximus.
Bibilus fluuius eſt hiſpanię:cuius aquę circa ferri tēperamenta acerrimi vigoris ſūt:adeo vt nullum telum approbent incolę niſi quod in eodem tingatur aut in calibe:quem ęquę virtutis aiunt.
Bicornius germanię fluuius ē:& in eadem naſcitur
Billus aſię minoris fluuius circa paphlagoniam.
Biſingibilia fluuius albię eſt:& in oceanum fundit̃.
Blexa fluuius gallię.
Boandus hibernię fluuius eſt & per regionem mediam funditur.
Bombos fluuius haud longe a ſeleucia calidano flumini imminente.
Borcani ſadinię fluuius eſt.
Boreus fluuius boreo promontorio oceano ſerico iuncto proximus eſt.
Boriſteus fluui⁹ eſt ſcytharū nomen incolis ſibi adiacentib⁹:atque lauci tribuens. & quum cæteri ſcytharum fluuij turbidi fluāt: ſolus hic clarus atq; potabilis labit̃: pabula lęta alens & piſces optimi ſaporis q̇buſq; nulla ſūt oſſa. Ex longinquo plurimū effluit:& ex incognito fōte adeo vt per ſpacium itiı

ncris quadraginta dierum ſtringatur alueo: & tā/
to eſt nauigiis aptꝰ ſpacio:& iuxta boriſtenidā atq;
olbiam græca oppida cadit in euxi"um.
Boua oriētalis atque nauigabilis eſt fluuius ī gā/
gem fluens.
Bouzimelo ciliciæ fluui. eſt haud lōge a Lyco āne.
Bragada fluuius ē africæ iuxta oppidū muſti. Huic
quom vicinꝰ eſſet caſtrametatus. M. Attilius Re/
gulus cōſul romanorum bellum agens cōtra car/
thaginēſes:querentibus militibus ſuis q ad flumē
aquarum ibant ſe a ſerpente ifeſtari acceſſit:& cō
perit ſecus flumen ſerpentē longiſſimum:in quem
quom baliſtis aliiſq; machinis bellicis nil agere
poſſet:cōuocato ad opus exercitu lapidibꝰ obrui
fecit. demū ſublato ei mortuo corio lōgitudinis pe
dum. cxx. Romam quaſi mirabile miſit.
Briſon ægypti fluuiꝰ:& a Nilo implet:cuius in con
finio abundate elephantes conſueuere.
Bricrates fluuius eſt ex timaro monte progrediēs
miſceturq; arino.
Brenta fluuius Venetorum ſecus patauium fluēs
in extremo ſinu adriatici.
Brixa fluuius ē i extremo perſarum latere tātū li/
mi trahēs vt cœno illam oram inacceſſibilē faciat.
Bruxa fluuiꝰ eſt i confinio italiæ galliam ciſalpinā
pergentibus adriatico littori adiacentem qui iam
dudum rubicum ductus eſt.
Bronona vaſconiæ fluuius eſt.
Bugenis flu ias eſt ſcytharum. in lacu baleſicoræ
cadens meotidi vicino.
Buſtricius pannoniæ fluuius eſt.
Bura fluuuius eſt arabum ſeu arabis propinquus
Briches fluuiꝰ eſt ſcytharū cui proxiquitur ſarma
tæ & agatyrſi.
Burrotꝰ fluuiꝰ in extremo italiæ angulo:penes lo/
cros profluens.
CAabriꝰ perſaꝝ fluuiꝰ hoſtio portuoſꝰ.
Caicus miſiæ fluuius eſt:veniēs a teutrā
ta loco vltra pergamū ciuitatē. quæ teu
trāta iam pars eolidis atq; troadis fuit.
Caiſtrus fluuius eſt labens præter aſiam paludē
aſiæ:ex albanis iugis cadens & ciuitatem abluit
Ptelæ ſub piono monte.
Calamac fluuius eſt ſyriæ.
Calcanius campaniæ fluuius eſt.
Calibs hiſpaniæ fluuius eſt:cuius aqua ſi tēpereē
ferrū longe acrius aquæ violentia redditur īq̄ ſua
fuerit ante natura:adeo vt nullum approbent Hi/
ſpani telum ni ſumpſerit ex calibe tēperamētum.
Calydon oetoliæ fluui. eſt quē ego Acheloū puto a
calydono oppido oetoliæ qd̓ p̄terfluit denoiatū.
Calor fluuius eſt in ſānio Beneuento iūctꝰ clarus
Caroli regis Siciliæ victoria & cæde Manfredi.
Calicadnus fluuius eſt propinquus corico monti
Calos Meſiæ fluuius eſt.
Scamander fluuius ē troianus q̇ aliter Xanthꝰ dici
tur fama longe maior q̄ facto. iunctus autē Symo
enti paludem faciūt:quæ etiā ſcamāder dicit. Hic
ex ida nati in portū effluūt acheorum. Ab hoc flu
uio Hector aſtyanactem filiū nominauit camādrū
Cambiſes fluuius eſt hircaniæ ortū habens ī mōti
bus caucaſi:cui quom propinquus ex coraxici mō
tis radicibꝰ erūpat cyrus abeūtes ī diuerſa hybe
ros & hyrcanos longo interuallo diſtātes irrigāt
inde longe a mari in vno eodemq; lacu ſeſe recipi
unt:& in hircanum ſinū vno alueo deueniunt.
Cambri fluuiꝰ eſt apud ſeres qui oſſeres vocātur:
quod latine ſonat ſyluarum nobiles. Hi quidē mi Serici cō
tes ſūt homines & aqua perfuſa frondium depe/ ſectores
ctunt canitiem:aliorum mortalium conſortiū fugi
unt & commertia appetunt.
Cāpicapes ſcytharum fluuius ē: Nomadas diſter
minans & georges. Verum ſunt qui confluere eū
dicant infra olbiam vna cum boryſtene.
Campania galliæ fluuius eſt.
Canucos ſiciliæ flu. monti aduſto ſimili africano
iunctus
Cannas bragmadorū fluuiꝰ nauigabilis quem at
togaligæ populi incolunt. hic in gangem effluit.
Canthabaru fluuiꝰ eſt orientalis qui ſuſceptis aliis
tribus fluminibus in indum labitur fluuium.
Cappadox annis capadocū ē qui Galatias mori Strabo
nas terminat:& de ſe capadociæ nomen dedit. li. xii.
Caper aſiæ fluuius eſt loadociam lico flumini ap/
poſitam abluens.
Carectes fluuius ē pāphiliæ ſic dictus:quia ſe præ
cipitat iuxta quē perga oppidū & Diane templū
quæ & Perga ab oppido dicta eſt.
Carcines fluuiꝰ ē nauigabilis i extremo Italiæ po
ſitus haud longe a petilia ciuitate.
Carābucis fluuiꝰ eſt ſub arctaoo vbi ripheoꝝ mō
tiū iuga deficiunt apud quē habitant populi quos
arimpheos dicūt hyperboreis gētibꝰ ſimiles. his
quidē ſedes ſunt nemora:cibus baccæ dementes
habent ritus.
Careſus fluuius ē ex ida troianorum monte diffu
ſus Homeri vatis carmine celebris eſto nulla eiꝰ
videantur veſtigia.
Carie fluuius eſt colchorū in phaſim profluens cu
ius ripas ſalciæ gentes incolunt.
Carūtis aſiæ fluuius eſt ſupra bithyniam Nicome
dienſem fluens.
Carco fluuius eſt in regione carnorum aquilegiā
prætetfluens. Caſilini
Caſilinus campaniæ fluuius:a quo & oppidū Caſi laus.
linū dictum inſigne oppidanorum fide erga Ro/
manos. dum obſideretur ab Hannibale pano.
Caſpaſus fluuius eſt apud ſcythas.
Caſus fluuius per albaniam flueus.
Catimon Siciliæ fluuius eſt.
Caularius fluuius in agro idenſium eſt:haud lōge
a carallite palude.
Cecinia fluuius eſt tuſciæ per agrum effluens vol/
teraum cadit in arnum.
Cephalcidis ſiciliæ fluuiꝰ ē himere oppido p̄ximꝰ
Cepheſꝰ nauigabiſ fluuiꝰ ē i finibꝰ pādoꝝ perſaꝝ
Cephiſꝰ boeotiæ fluuiꝰ eſt ſub parnaſi radicibꝰ flu
ens:cuius in marginibus aiūt fuiſſe templum deæ Themi/
Themidis:ad qd̓ Deucaliō & Pyrrha conſulturi dis ora/
de reſtauratione hūani generis poſt diluuium ac/ cula.
ceſſerūt & ob id aq̄ cephiſi fatidica nuncupata eſt:
quam aiūt eū ex eodem lacu flumine mela exeat
& ille nigras aues faciat:albas facere nigras: ni/
gras āt rufas. Hūc p̄terea dicūt narciſſi fuiſſe p̄rem

Cephne fluuiꝰ eſt orīētalis :inter quem & indiæ re/
gionē :quæ dicitur gerra:habitarūt qui ex Ofir:qui
de genere fuit heber:deſcēderunt:& ex inde Salo
moni aurum deferebatur.
Cheladon arcbadiæ fluuius.
Chelonates fluuiꝰ i ea ora ĩ q̃ cyllene & calipollis
Cherati indiæ fluuius .eſt q piſciculos ꝓducit errā
tes per aridā & demū in fluuiū redeuntes.
Cherius fluuiꝰ ē i euia regiōe:ex quo ſi potēt oues
albæ nigræ efficiūtur:quum in neleo flumine huic
propinquo contingat contrarium.
De cyro Celeus fluuius eſt phrygiæ.
vide ſtra Cerretonū torrēs eſt fere iter piſtorīēſē agrū atq̧
bonem, lucenſem. hinc habens izamū oppidū:inde piſciā
in xv. qui miraculo ſuo ſolus torrens meruit iter flumina
memorari. hic vt aiunt incolæ:paruo montis decli
uo cadēs nō hymbre turget vt reliqui : qnimmo vt
idem aſſerūt de decēnio in decēniū:ſeu paulo am
plius non determinato tempore ſed fortuitu:& dū
minus ab ipſis expectatur:ex imo telluris vētre re
pente & fere in momēto tam grādem lapidū euo
mit copiā cū igenti ſtrepitu ſeſe illidentiū ſaxorū vt
qui viderint obſtupeſcāt:eoq̧ in modū habētis aq̃
ipellit etiā leuiter in decliuū vt ſeſe lapides mouē
tes videas:motus vero cauſā videre nō poſſis. Et
hoc ter vel q̃ter i die per dimidiā horā perſeuerās
agit:nec vnica die tātū:quinimmo duobꝰ vel tribꝰ
aliquando continuis & ſereno cælo decurrēs in ad
mirationem ſui nō ſolū externos:ſed etiam trahit
indigenas:& demū ſubſiſtēs expectat donec decē
ſum more ſolito elabatur.
Cerbalus apuliæ fluuius ē olim in finibus dānorū
Chereſte fluuius ex tauro profluens in oppoſitū
inſulæ mergitur rhodiorum.
Cheſimon fluuius e caucaſo monte proſiliēs erū/
pit in pontum.
Ceſtros fluuius eſt pamphiliæ nauigabilis inter q̃
& carachtes perga oppidum ſitum eſt:& dianæ tē/
plum quæ & perga ab oppido denominata eſt.
Ciaos fluuius eſt colchorum vaſtiſſimus & in fau
cibus phaſis eidem miſcetur phaſidi.
Cidara fluuius eſt inſulæ taprobanes ex megiba
ſtagno effluens & in oceanum verſus ſetentrionē
Ply:quin & indiam cadens.
to.& Cydnus fluuius cecilia eſt:vt aliqui dicunt ex tau/
Strabo. ro monte fuſus. Alii vero ex alueo coidapſi: eo q̧
xiiii. dulcedine & ſuauitate saporis illi perſimilis videa
tur. Tharſum inſignem cilicum ciuitatem curſu di/
uidit & magis liquore q̃ ſpacio memorabilis leui
tractu effluit a puro ſuſceptus ſolo:cuius placidū
curſum nec torrentes vrgent:aut alueum turbant
frigiditate plurima & riparum amœnitate deſide
rabilis:adeo vt Alexander macedo eſtuans ob la
borem dum ſe lauaret in eo fere lætalem ægritu/
dinem traxit. Qualis emanat e fontibus talis ſali
Ply:li. miſcetur vndis. vere tantum cum liquantur niues
xxxi. turgeſcit
Cidnꝰ a cādore denoiatꝰ. Nam incolæ q̄dq̄d albū
cidnū vocāt. Præterea podagricis eiꝰ medēt aquę.
Cidrinus fluuius eſt inter ianeos & ceraſmos.
Cinibs arabiæ fluuius eſt gemmarum plurium ge
nerum abundans adeo vt aſſumptæ camelis de/
portentur in oppidum rybreſtum.
Cinos fluuius eſt nomadum:qui quidē vltra ineō/
pertam nauigationem in perſico mergitur ſinu.
Cinyps fluuiꝰ ē in libya defluens per vberrima ar
ua haud longe a lepti oppido:circa quē aiūt gran/
des hircos oriri.
Cinga fluuius rapax eſt a cingēdo dictꝰ i hiſpania
& effluit in hyberum.
Chios fluuius eſt miſiæ.
Cinthus laconiæ fluuius eſt.
Ciren fluuiꝰ ē hiſpaniæ qui alio noīe bethis dicit.
Cirta maſilienſiū fluuius eſt iuxta vrbem agathā.
Cyrus fluuius eſt radicibꝰ montis coraxici prorū/
pens haud longe a cābiſo :& poſtq̄ diſtantibus al
ueis hyberos hircanoſq; circuiuere:quaſi ex cōpo
ſito haud longe a mari in lacum vnū redeūt :& in
ſinum hircanum vno tramite currunt.
Cithios fluuius eſt vltra bithiniam nicomedīēſem
Clauius campaniæ fluuius eſt haud longe a nea/
poli accerras præterfluens.
Clerath fluuiꝰ ē africæ in quo crocodilli gignuntur
Claudus fluuius aſiæ minoris Lyſiæ oppido atq̧
ocruſæ vicinus.
Cled fluuius eſt hiberniæ.
Clerus hiſpaniæ fluuius eſt.
Clitūnꝰ vmbriæ fluuius apud meuaniā & ſpoletū
defluēs:ex quo vt qdam volūt ſi confeſtim poſtq̄
cōcepit bos bibat albū pariet. quāobrē romāi ma
gnas hoſtias ioui immolaturi ad hūc locū ꝓ albis
tauris mittebant. hūc alii fontem:alii lacum dicūt
Clius ſeu clinis fluuiꝰ ē mauritaniæ ex atlantis ſe/
ptētrionali plaga progrediēs in occidētem tēdit:
& in lacū funditur epytagonum:& mutato nomi/
ne di it agger. & poſtremo miltis peragratis regio
nibꝰ nilus efficit. & ideo vbi de nilo ſcribet iſta ple
nius apponetur.
Clodianꝰ fluuius eſt ex pyreneo exundans :& ad
emporia ſe ferens.
Coaſpis fluuiꝰ eſt mediæ ſeſe in tygrum deferēs
apud perſas. huius fluminis dulcis ē aqua:& perſa
rum reges quādiu iter ripas perſidis effluebat ſoli
ex eius aquis potabāt. & ꝓfecturi peregre adhuc
etiam illas deportabant.
Cobar babyloniæ fluuius eſt.
Cobulatus fluuius eſt minoris aſiæ : gallogræciæ
propinquus.
Cocytus infernalis eſt fluuius poetarum carmini/
bus celebris.
Conderō fluuiꝰ ē arianæ regiōis feruore ſolis exu
ſtus:deſertis circundatus non lōge a bactris : cuiꝰ
quidem cultores circa hunc fluuium & alium no/
mine Aroxapem omnes inhabitant.
Coeranis minoris armeniæ fluui. iſignis habetur.
Cophata ſeu cophinus fluuiꝰ eſt indiæ: ꝓpinquus.
oppido indorum quod dicitur peucodatim.
Coganꝰ fluuius eſt aſiæ minoris ꝑterfluens radi/
ces Tmoli montis:cuius in marginibus loreni &
philadelpheni habitant.
Colaphis fluuiꝰ ē pānoniæ q fluit i ſauum per cola/
pianos breucoſq; fluetē & cū duplici mergat alueo

facit inſulā quam ſegeſtiam incolæ vocant.

Copem fluuiꝰ ē indiæ in Indum fluuium cadēs.

Coralꝰ fluuiꝰ ē phrigiæ & ſuſceptis tēbrogio.& gal
lo fluminibus in boſphorano littore ponto miſce
tur.hic a multis ſangarius appellatur.

Corine_s fluuius eſt haud lōge ab eritriis:& pro/
montorio mimantis & clazomene.

Coronalos fluuius eſt haud longe a palude : quæ
olim adramiteos dicta eſt.

Corex perſarum fluuius carmaniis proximus.

Conſuagus fluuius indię nauigabilis eſt & in gan
gem cadit

Corus fluuius eſt aſię minoris ſub amanno deflu
ens monte:non longe ab oppido egrę.

Crathis fluuius eſt calabrię. verum ab aliquibus
cratim dicitur:& pręter taurum oppidum labitur:
ex quo ſecundum quoſdam qui biberint flaui effi/
ciuntur. Alii vero dicunt ſi qua biberint pecora:cā/
dida fieri:quō nigras faciat ſibaris huic ꝓpiquus
nec icolas carere bñficio dicūt.Nam ſibarim bibē
tes nigriores fiūt atque duriores:& criſpo capillo
quom qui cratim bibūt candidiores ſint & coma/
dimiſſa.

Cremera fluuius eſt inter Romam & veios quē pe
ues.ccc.vi.ex inclyta familia Fabiorum die vna pu
gnantes a veientibus cęſi ſunt:quom non niſi vnꝰ
& hic paruulus ſupereſſet.

Crenactas fluui.ē idię nauigabilis & i gangē fluēs

Crianos fluuiꝰ eſt paludi propinquus cui dicebať
olim adramiteos.

Crimiſus fluuius eſt Sicilię quem aiunt Aceſtis re/
gis fuiſſe patrem.

Criſas ſyracuſaꝝ fluuiꝰ ē mōte:veniēs ætneo.

Criſcitoras fluuius eſt ſub imano monte:qui cau/
caſi finis eſt.

Criſorus fluuius ex tmolo mōte ꝓgreditur: ſardi/
bus propinquus:vulgatiori nomine pactolus nū/
cupatus:qui eo ꝙ aureas habeat harenas Chry/
ſori nomen ſortitus eſt.

Croconus ſeu crocacalus fluuius ē brutiorum:ſeu
ſalentinorum nauigabilis:in quē ſi ſignum fuſtē ve
deieceris:vel frondes lapideo cortice obdurantur

Cruſtumiū flumē ē haud longe ab arimino:a quo
oppidum denominatum ē & defluit in adriat cū.

Currinanta fluuius naſcitur in campis comagenæ
& in perſicum decidit ſinum.

Cuta fluuius ē perſaꝝ:a quo : cutes dicti ſuut per/
ſæ:qui ad incolendam ſamariam ob iudæorum ca
ptiuitatem vacuam a perſis regibus miſſi ſunt.

Cuuentus fluuiꝰ ǫtoliæ calidonem ſecus fluens.

Alterus fluuius eſt indiæ & in oxum fluui/
um terminatur.

Danapris ſcytharū fluuius in pontū fluēs

Danes fluuius eſt ſyriæ crocodillo monti propin/
quus.

Dania fluuius eſt mauritaniæ Peroſis: quem alii
turbulentam dicunt.

Danius acerrarū campaniæ fluuiꝰ quē ſupra clau
dius diximus / Vtrum horum veꝝ ſit nomē ignoro

Danubius fluuius europæ permaximus oritur i iu
gis noriæ germaniæ mōtis ex aduerſo oppidi ga/
lorum ſcaurici:& effluēs ab occiduo in oriētē pe
innumerabiles labitur nationes a ſiniſtris liquēs De hoc
germanicas & a dextris theutonicas:pānonias:at ſtrabo in
ꝙ meſias.& poſtꝗ plurimum ſui curſꝰ lapſꝰ ē: mu/ vii.
tato nomine dicitur hiſtrus ſeu hiſter:&.lx.perma
ximis fluminibus auctus per ſeptem ora:vel ſecun
dū alios per ſex in euxinum mergitur mare:vltra
xl.mil.paſſuū ifra amaras vndas impetu ſuo dul/
cem quærentibus exhibens hauſtum:ex quibꝰ ho
ſtiis quattuor nauigabilia ſūt:reliqua vero non ap
ta nauigiis. Primum quidem hoſtium aiunt vocari
peucos:& ea peuces appellatur iſula:cui alueꝰ ꝓ
ximus eſt:ex quo & palus oritus ingens:& lacꝰ ſu
per iſtropolim quem aluū vocāt.Secundū aūt ho
ſtiū varatuſtoma nūcupatur:& tertiū calauſtoma
ſecus ſarmaticam inſulā. Quartū vero pſeudoſto
mō:& inſulam canopondiabaſis. Quintū bonoſto
ma.Sextū quidē ſpireboſtoma. Septimū nomen
non habemus.Sunt iſuper q videātur arbitrari ex
eo tria progredi flumina eas.ſ.Secus appolloniā De cra/
effluēs:& narliburnos ſeparās & phileos & hiſtrū thide
qui per hiſtros labitur:& nomen largitur eiſdem. ſtrabo in
Dardanus fluuius ē meſiæ aquo puto dardanos nono.
populos vocitari.

Daſibaris fluuius eſt garamantum:

Diana fluuius ē apud camarinā cuius aq̄ niſi pudi
ce hauſte ſint:in vnū corpus cū vino non coeunt.

Diardeꝰ fluuius eſt:qui ab vltimis idiæ veniēs cro
codilos:vt nilus & delphinos atq; alias gētibꝰ ico
gnitas beluas alit:in gangem tandē elabitur.

Dipſas fluuius ex tauro monte cadens.

Dirnꝰ fluuius eſt:apud illyrios cuius i ripis moni/
uolanū oppidū:quod antea colchinum dictum ē:
eo ꝙ a colchis ſit cōditum:& ſcodra hilliorum: ca/
dit enim ex palude ligiſti.

Drauus ē pannoniæ fluuius & in danubium labiť

Drica fluuius apud dacos:& in danubium finitur.

Druētia fluuiꝰ ē ex alpibus fluens:& apud allogo
bras i rhodanū ſeſe mergēs:tranſitu præ cæteris
galliæ fluminibus difficilis. Nā quū maximā aquæ
vim vehat:nullas tamē naues patitur:eo ꝙ nullis
includatur ripis:ſed in amplum hinc & inde vadit
& vlterius poſtea alueos faciēs atq; permutās : et
aſſidue glareoſa ſaxa reuoluens:nullā etiā expe/
dito pediti viam violentiſſimus ꝑbet tutā : quem
druciā nūcupari arbitror:quia obices diruat omēs
nouæ quidem babyloniæ propinquus eſt.

Durda fluuius eſt a tauro defluēs monte: quā qui
dam ſcribunt clurda.

Duder fluuius minoris Aſiæ haud lōge ab Anthio
chia:cuius in ripis meadropolis & eumenia opida
fuere menādro flumini propinqua.

Durius Hiſpaniæ vlterioris eſt fluuiꝰ:a quo luſita
nia incipit.is enim vltimi ꝓmōtorii radices abluit

As fluuius a quibuſdā aduſa vocatꝰ quē
quidam dicunt ab hiſtro moueri:& apđ
Appolloniā olim corynthiorum coloni
am in epyro poſita fluere:& in ionio mi/
ſceri ſalo.

Euenos fluuius eſt:quem centaurum aliqui deno
minant:eo ꝙ in eo Neſſus centaurus ob raptam
a ſe Deianiram ab Hercule confoſſus ſit qui i ma
re effluens habet in ripis litneto s &mſletos.

Plyꝛ quarto.

Ebrus inter thraciæ fluuios celeberrimus eſt:q fu
ſus a ſtrimone adamãtos odriſarũq; gẽtes abluit
& a colẽtibꝰ carbiletis pirogetis atq; drugeis:nec
nõ & ſalætas maiores hemo ſubditos:atq; mino
ri rhodope ſubiacẽtes itꝰ ſecat:hĩs ex parte vna
cicones & doriſcos ex altera relictis primatibꝰ &
dolõgis:tinis corpulis:aliiſq; barbaris:habẽs vbi
mare miſcetur portũ tentoris:& Polydori tumu/
lum:& vltra ſe apollinis terũtil.

Ecos fluuius ingens ẽ:naſcitur quippe ex monte
taumeſce:& i qnq; diuiſꝰ alueos per caucaſũ eue/
hit omnes loco:qui appellatur ſcelantes:inde ſe
in gangem proripit.

Edabis mœdorũ fluuius eſt:penes quem populꝰ
Iſrael captiuus religatus eſt.

Edas fluuiꝰ eſt prouinciæ ſeptimanæ:in mare de/
clinans gallicum.

Edripis fluuius eſt ſuſianorum perſarum in eule/
um flumen decurrens.

Ait:fon/ tes ibi mi/ rabiles.

Egos fluuiu eſt propontidi vicinus:cuius in ripis
tenſuſa appoſita eſt.

Eladus archadiæ fluuius eſt ſeruans anhelitum.

Elauer fluuius eſt apud aruenos gorgoniam op/
pidum præter fluens.

Eleorus Sicilie fluuius eſt:pachino promontorio
vicinus.

Strabo de erida/ no plura in quinto

Eleuteruꝰ fluuiꝰ in cãpis Syriũ naſcit:& phœniceo
finitur mari:in quo maximæ teſtudines capiũtur:
vltro ſtatuto anni tempore effuſa multitudine ve/
nientes in flumen.

Eliſius fluuius eſt Siciliæ.

Eliſos fluuiꝰ eſt atticæ regionis ſica flexibꝰ nomi/
natus Aiũt quippe hunc a cocyto fluuio inferorũ
augmẽta ſuſcipere:& ob hoc furias ifernales feſ/
ſos ſiti ſerpẽtes aquis huiꝰ recreare ſolitos dicũt

Elles fluuius eſt minoris Aſiæ cingens ſmyrnã ci/
uitatem ſuis vndis.

Ellorus Siciliæ fluuius ẽ:qui more nili ſuprafũdit
hunc ſupra eleorum dixi.

Elſa fluuius ẽ tuſciæ in agro florẽtino paulo ſupra
oppidum:quod collis dicitur ad orientem ex loco
cui vnci incolæ tanta aquarum abundantia effun/
ditur vt mirabile videatur:& circa eius initiũ quic/
quid eius in aquas proieceris:infra breue dierum
ſpatium lapideo cortice circundatum comperies:
quod poſtmodum in proceſſu ſui curſus nõ facile
facit. Hic ſuis tantum vndis perpetuo curſu i exitũ
vſque clariſſimus effluit. Hymbribus tamen vt cæ
teri turbatur & augetur:& quom oppida plura hic
inde labens videat:a dextro modico elatũ tumu/
lo Certaldũ vetus caſtellum lingt:cuius ego libẽs
memoriã celebro. ſedes quippe & natale ſolũ ma
iorũ meorũ fuit:antequã illos ſuſciperet florentia
ciues. Multas præterea & diuerſarum ſpecierum
maritimarum tamẽ omnium tadens curſu ſolum
detegit cõchas vacuas:& vetuſtate candidas: atq̃
vt plurimũ aut fractas aut ſemeſas Quas ego arbi
tror diluuium illud ingens:quo genus humanũ fe
re deletũ ẽ:eſt:dum agitatu aquarum maximo ter
ras circumuolueret fundo illis reliquit in partibus.
Hic demum ſub inſigni caſtro miniatis in arnum
funditur flumen.

Autoris patria vbi ſit.

Enipheꝰ theſſaliæ fluuiꝰ eſt:ex othri monte ꝓrũ
pens:& celeri ſe curſu vehẽs in epidaunũ ruit.

Eniſes ſiclie fluu. ẽ haud lõge a tauromẽo colonia

Enticinꝰ galliæ ciſalpiæ ex apœnio decurrit i padũ

Eorcus fluuius ẽ hyberniæ:qui i radicibꝰ blagmæ
montis exortus per Oſiriã effluit regionem.

Eonus fluuius eſt idiæ nauigabilis ingãgẽ fluens.

Epidanus fluuiꝰ ẽ theſſaliæ:ſatis leni defluẽs cur/
ſu antequã ſibi miſceatur enipheus:q quum rapi/
diſſimus ſit:epidanũ velociſſimũ facit.

Epilas fluuius eſt macedoniæ in heraclea ora.

Eracleus fluuiꝰ colcborũ eſt:promontorio eiuſdẽ
nominis proximus:& oppido mantio.

Erãdatꝰ fluuius ante lycus nominatus:aſiã Bythi
niãq; diſterminãs oritur quidẽ in ſtagno artinia pe
nes miletopoli megeſtõ alioſque recipiens.

Eraſinus fluuius ẽ Nemeæ adeo ſuperbꝰ curſu:vt
ripis contineri nequeat pterfluit autem driopas.
Alii autem Litiæ fluuium dicunt.

Ericinnume bœotiæ fluius ẽ ad trophoniũ deum:
quẽ penes duo ſunt fontes:quorũ alter potus me
moriam affert:alter vero obliuioſum facit.

Eridanus fluuius ẽ italiæ celeberrimus apud græ
cos aliaſq̃ nationes omnem ciſalpinã irrigat gal/
liã:& quoniã hic idẽ & padus ẽ:nihil de eo præter
ea quæ ad græcos ſpectant nũc dicemus. Reliqua
vbi de pado. Fingunt græci hunc apud inferos na
tum:& in terras ac ſuperos euaſiſſe:nihil aliud ſẽ/
tiẽtes q̃ q ex vogeſo monte.qui propinquus ẽ in
fero.ſ.tyrrheno ꝓfuſꝰ tẽdit i adriaticũ quod græ/
ci ſuperũ vocant. Eridanus aũt nũcupatur ab euẽ
tu. Nã fingunt patræ Eridanũ ſolis fuiſſe filiũ:cui
quũ falſũ eſſe ei obiiceretur ab Epapho ægyptio
iuuene:ad obtinẽdã filiationis fidẽ currus lucis du
cere temerarie ipetrauit a ſole pr̃e Qui quũ equos
nequiret regere. exeuntibus ipſis orbitã:in parte
cælum exuſtum:& in terris multa exhauſta flumi/
na, Quã obrẽ ab irato Ioue fulminatus eſt:& i pa/
dum cadens ſuũ illi tribuit nomẽ. Alii ſunt:qui di/
cant Eridanum ægyptium iuuenem:cum mutatis
ſedibꝰ veniſſet i ligures:eiſq; imperaſſet:caſu i pa
dũ recidiſſe:& in eo necatum. Quamobrem in ſo
latium ſui regis mortui nomen flumini poſuere:&
hinc eridanꝰ dictꝰ. Quẽ & veteres ægyptii in hono
rem ſui iuuenis hircornem inter alias cæli imagi/
nes poſuere:& pluribꝰ decorauere ſyderibꝰ. Reli
qua ad hunc ſpectantia:vbi de pado vide.

Erigonꝰ fluuius eſt prope dorchiopũ:qui ex illyri
co per perniam fluens maximum flumen efficit.

Ermandus fluuius ẽ indiæ:currens apud parabe/
ſten racoſiorum.

Erimantus fluuius eſt archadiæ:ex monte pane/
te fluens in alpheum.

Eritraſalcos fluuius i corporibus gignens pilos.

Erginus propõtidis fluuius:haud longe a lyſima/
chia cherſoneſi.

Erinus ſecundũ quoſdã fluuius ẽ lydiæ:alii dicunt
ex doricilio phrygiæ natum eumq; illam a Caria
diuidere. Demum campos ſmyrnæ aureas trahẽ
tem harenas fœcundare.

Eſia galliæ fluuius in ſecanam cadit.

Eſeris flu. ẽ Calabrie crotonenſi ciuitati ꝓpinquꝰ.

Eſipius fluuius eſt licyæ.

Eſicius f.uuius eſt hiſpaniæ: qui ãte hauſtu dulcis
fuit: poſtea amarus factus eſt.

Eſper fluuius apud quẽ ſecundũ quoſdã Neſſus
centaurus Deianiram trãſuadans rapinã fugãq;
meditatus ab Hercule ſagittis occiſus eſt: quod
ſupra in ebano flumine contigiſſe diximus.

Eternus fluuius apud Daunos quos nos apulos
vocamus: eſt. Alibi vero cõperio eum aput apruti
nos inter ſalinas et theanũ mauruncinũ.

Ethilia ſeptẽtrionalis fluuius eſt permaximus: vt
quidã ferũt: maior euphrate æſtate creſcẽs: vt ni/
lus: a maiori burgaria deſcendẽs in calpiũ mare.

Ethimãthus fluuius eſt indiæ variis flexibus icur/
uatus: qui cũ ab incolis irrigatiõis cauſa diſtrahat̃
tenuis et iam ſine noĩe in mare recipitur.

Eudon fluuius eſt: Anthiochiam alluit a thebaida
veniens: vbi pygmeos fuiſſe tradũt.

Euphrates iter ceteros fluuios mẽoratu plurimo
celebris eſt: tam veterũ litteris q̃ exundationibus
ſuis. Hunc quidã volũt ex paradiſi fonte mortali/
bus quidem incognito deriuari: quod ego credo.
Alii tamen dicũt in armenia maiori in monte: cui
parocoatra nomen: haud longe a fõte tygris oriri
Nonnulli aſſerunt eũ ex radicibus montis arme/
niæ: cui catopen dicũt icole: ſupra zizimã ſeu zima
ram erumpere Nec deſunt qui dicãt ex aga eiuſdẽ
armeniæ monte effundi. Et poſt hos affirmãt ali/
qui: q; in vallibus mõtis capontis appareat prio:
haud lõge a zimara de qua ſupra Præterea aiunt
& ſi vaſtis e montibus exũdet: vndis nõ e veſtigio
ſeſe in fluuiũ effundere: quinimo factis ex ſe duo/
bus lacub⁹: ſegnis ſedet & iers. Ex his tandẽ mar
gine facto erũpens ripis aſſumptis vere flumẽ ap
paret & maxio ſtrepitu: atq; celeri curſu armenios
cappadocaſq; diſterminãs nũcupat⁹ ab ĩitio pixu
rates: deizena & anetica regiõibus relictis excur
rit: & iã aliq̃bus ſuſceptis fluminibus validior factus
ĩ taurũ mõtẽ vires experit̃ ſuas: vbi elegeã vocãt:
cui cũ nõ reſiſtat taurus: ꝑgredit̃ victor: ſed ſaxo/
ſus atq; violẽtus ad dextrã Comagenã. ad leuam
aũt relinq̃t arabiã. Verũ ſunt q velint eũ in alueos
duos diuidi: quoꝝ aliũ in tygrim effundi dicũt: re/
liquũ vero permeatis mœdorũ gordianorũq; ter
ris in Meſopotamiã ferri & Babyloniã quondam
caldeorũ regiã in partes duas curſu medio ſepa/
rare. Inde hic idem poſtq̃ aliquandiu effluxit: qui
nauigabilis & ingens ante fuerat in paludibus di
ſperſus ampliſſimis tenuis efficitur riuus: & inco/
gnitus: vt aiunt nuſq̃ aperto exitu effluit: eſto ſint
qui dicant eũ in mare rubrũ fundi. Sunt tamẽ q pu
tent hunc illi ruborẽ iniectũ a Cyro perſarũ rege
ob ſuſceptã iniuriã: ſeu ob glorie alicuius magni
facinoris cupiditatẽ: vt in riuulos deductus pluri/
mos alueus cũ nomine deperiret. Volunt inſuper
hunc nili more: & fere eodẽ tẽpore Meſopotamiã
irrigare: atq; fœcundã facere: & ſeſe in alueũ ſta/
tuto tẽpore reuocare. Quãobrem eũ nomen Eu.
phratis ſortitũ volũt: cũ hebraice euphratas fer/
tilitas appellet̃. Dicũt & alii aquas eius eſſe vita/
les: & ob id a priſcis auxeneũ fuiſſe vocatũ.

Euleus fluuius eſt: & in medis oritur: & haud lon
ge ab ortu ſoi beſ: & demũ in terras exl:s per me
ſopotamiã funditur: arcẽ Suſarũ circuiens: & Dia
næ templũ gẽtibus illis venerabile plurimũ: poſtq̃
ſuſianã ab elmaide diſterminauit. Habet̃ hic a per
ſis adeo ſacer: vt nõ ex alio reges bibãt: ſecũq; ex
eius aquis deferãt: ſi forſan pergere ꝑfecturi ſint.
Facit tãdẽ vna cũ tygri lacũ iuxta Cariacẽ: ex quo
quorſum exeat non habetur.

Euenenius fluuius eſt hiſpaniæ ꝑpinquus tradu/
lis veteribus: & callabrici oppido.

Eurimedon pamphyliæ fluui⁹ eſt a ſade oppido
miſſus iuxta arpedon mõtẽ fluit iſignis Cimonis
athenieſiũ ducis nauali victoria: & phœnicũ atq;
perſarum clade.

Eurotas fluuius Laconũ ſub ipſis lacedæmoniæ
muris currẽs: huius ripe lauris abundant: & ideo
apollini ſacrum dicunt.

Euxinus fluuius ꝑpontidis: quẽ ab euxino mari i
quo effluit: denominatũ quidã volunt.

Exalmis fluuius eſt argiuorũ: quẽ aiunt terris im/ De Eu/
margi: & iterũ poſt exactũ aliqualẽ curſum in pu/ phrate.
blicum reuerti. Strabo.

Exemontus Meſiæ fluuius eſt. lib. xi.

Exrhodus æque eſt Meſiæ fluuius.

FAbaris hic & farfarus dicitur. fluuius ſa
binorum eſt: et corrupte faber nuncupa
tur a pluribus.

Fecelinus ſiciliæ fluuius eſt peloro ſũct⁹
et Dianæ templo cõterminus.

Fanes ſannitũ eſt fluuius: qui et ſyris dicitur: be/
neuento vicinus.

Farfarus ſyriæ fluuius ĩ radicibus libani mõtis e/
mittitur: & per anthiochiam fluens in ſyriaco mi/
ſcetur mari apud ſymeonis portũ.

Farnicas fluuius eſt haud lõge a iulionopolytis.

Phaſis colchorũ fluuius eſt igens maxima defe/ Strabo;
rens diu nauigia: quẽ in monoſchis ortũ aliqui di lib. xii.
cũt: alii i moſcoꝝ mõtibus: et quidã a garamante
monte effuſũ: cu⁹ in margibus oppida fuere plu
ra & celeberrima. Sed iter alia Tindariceũ & pha
ſim ea i parte apud ipſos: & Ciaos permaximi flu
uii miſcẽtur eidẽ: Poſt habuit ſuriũ apud qđ et ſu/
rius fluu⁹ influit. Recipit p̃terea Glaucũ et abſar/
cũ: et cobũ e caucaſo deſcẽdẽtes. Tandẽ poſt lon
giſſimũ curſũ vltra hoſtia tanais i põtũ effluit: cla
rus qdẽ & aliis p̃ter iã dicta inſignibus fluuiis eſt.
Penes eũ phrixi tẽplũ fuit: et lucus ob aureũ vel/
lus veteri fabula celebratus. Medeã fugiẽtẽ cũ Ia
ſone tulit: et exilio ſulmoneſis Ouidii memorãd⁹
eſt. Aiunt iſuper in eo virgã oriri: quã leucoſiphilõ
vocãt tante virtutis: vt aſſerũt: q; ſi thalamis ho/
minũ apponatur matrimonia habet pudica atq; i
uiolata ſeruare.

Fatiſſus olim dacorum fluuius.

Fœnix theſſaliæ fluuius eſt.

Ferior fluuius Ienuæ oppido propinquus.

Firrites fluuius ꝑpinquus caiſtro flumini pegaſe
um impellit ſtagnum.

Feſterus miſiæ fluuius eſt.

Feſus fluuius eſt boſphori: quem alio nomine re/
bas vocant.

Finus hiberniæ fluu⁹ eſt: per cheneleoniã effluẽs

regionem.

Phiſon fluuius: q̄ & ganges in paradiſo delitiarũ oriri quidã viri celebres aſſerũt: & exinde irrũpere: eo: vbi aiũt oriri gangẽ: qui talia perſcrutati ſũt de quo vbi de gange plenius diſſeret. Dicũt autẽ phiſon dici: ꝙ inundationẽ ſignificet: excipit autẽ ab oceano orientali.

Fitaras fluuius eſt apud ſeres: de quibus iã ſupra dictum eſt: vbi de cambri flumine.

Flautaſis fluuius in finibus dacorum eſt

Phlegeton inferorũ fluuius poetis familiariſſimꝰ eſt ignem quidem ſignificat: ſeu ardorem.

Floxus fluuius ẽ hiſpaniæ ꝓmõtorio celticovicinꝰ

Focias fluuius eſt theſſaliæ: & in epidaurũ effluit.

Forion armeniæ maioris flu. in tygrim mergitur.

Forinus fluuiꝰ aqlegiæ ꝓpinquus eſt.

Fricinius nauigabilis fluuius apud perſas.

Phrigius fluuiꝰ eſt minoris aſiæ: qui & phrigiæ prouinciæ nomẽ dedit: & eã a Caria diuidit; eſt quidẽ magneſiæ: quæ ad ſypilũ eſt iunctus inſignis Lelii Scipionis aſiatici romanorũ cõſulis victoria & clade antiochi aſiæ & ſyriæ regis penes eũ ſuſceptæ.

Furhi fluuius eſt mauritaniæ: & a quo adiacẽs regio furhenſis appellata eſt.

GAbellꝰ ciſalpinæ galliæ flu. i padũ cadit

Gadus fluuius ex monte tauro effluẽs in mare ſuſcipitur cycladũ.

Gaſus Ioniæ fluuꝰ eſt: prieni ciuitati propinquus.

Gagatis fluuius eſt liciæ: a quo & locus cui ꝓximꝰ fuit: denoiatus eſt.

Galeſus calabriæ fluuius nõ amplius quinq̃. M. paſſuũ a tarento ſemotus.

Galbiã fluuius eſt Cariæ: haud longe ab allicarnaſo: infamis ob malã habitantiũ valitudinẽ.

Gallus lycaoniæ fluuiꝰ: a quo denoiati ſunt ſacerdotes Cybelles. Hic quidẽ in ſangarũ terminatur Potantes in furorem cõuertit.

Strabo li. xv. Mela in endia. Ganges fluuꝰ indiæ ꝑgrandis atq̃ famoſus. De eius vero origine ambigit apud priſcos Nã alii ex incertis fõtibus: vti nilũ eũ naſci volũt. alii ex ſcythicis mõtibus vaſto cũ fragore loci erũpere: atq̃ ſeſe per ſcopulos & aſpreta locorũ præcipitẽ dare donec in ꝑlanũ deuenerit: & ibi quaſi ſuſceptũ ab hoſpite in lacu quodã cõgeſcere: & ex eo tandẽ lenem manſuetũq̃ ꝓcedere. qui in orientẽ tendẽs a xix. maximis atq̃ nauigabilibus fluminibus auget: et vltimo ſecundũ quoſdã: vt nilus ſeptẽ hoſtus oceanũ ingredit. alii dixere nouẽ: & tria quidã tãtũ eſſe voluerũt. Dicitur aũt gãges a gangaro vetuſtiſſimo indiæ rege: vt placet aliquibus. aliis vero placet hũc illũ eſſe fluuiũ: quẽ vocant ſacræ litteræ phiſon: de quo paulo ante pauca dicta ſunt. Qui quocũq̃ vocet nomie: aut quotcũq̃ exundet alueis in mare: adeo grãdis eſt: vt vbi minus occupet latitudinis octo milia paſſuũ pateat: vbi plurimũ centũ: altitudis nuſq̃ minus. xx. paſ. repent: aduer-

Cyri opꝰ mirabile ſus quẽ Cyrus perſarũ rex: quaſi cœpti oblitꝰ bellũ inauditũ ſũpſiſſe fert. Nã quom vnum ex regiis equis cãdore atq̃ forma ꝑpopuũ: quẽ fiducia tractꝰ tranſuadare perſuaſerat a vortigibus vndarũ circũagi atq̃ abſorbi: vna cũ incidente cerneret: aiũt ſtatũ iuraſſe ſe illũ adeo extenuaturũ: vt qui equũ atq̃ equitẽ optimũ abſorbuiſſet: mulieribꝰ vix genua tingẽtibus vadoſum faceret. Nec verbis opꝰ defuit Nã totis i hoc expoſitis copiis i. ccclx. alueos flumẽ detraxit ãno itegro operi dato: nõ obſiſtente ꝙ nili more augeri dicat certo anni tẽpore: et adiacẽtes fœcundare agros.

Gardo fluuꝰ eſt in prouicia Narbonenſi: neumaſo ciuitati ꝓpinquus. Hũc aiunt ſæpiſſime æſtiuo tẽpore abſorberi apud eũ locũ: quẽ campianacũ vocãt: & ſub caſtello prinati ampliorẽ renaſci.

Gargarus fluuꝰ eſt in iſula: quã hydrophagi habitant: barbã vſq̃ ad genua nutriẽtes: & piſces crudos etiã comedẽtes vltra quẽ dicũt formicas eſſe catulorũ magnitudinẽ excedentes.

Garumna fluuꝰ eſt ex pyreneis delapſus mõtibꝰ gallos ab aquitanis diſterminãs: vadoſus quidẽ i hymbribus: aut ſolutis niuibus intumeſcat: & i eo inſula eſt aneros nomie: quã quidã pendere & extolli aquis creſcẽtibus: deprimiq̃ eis deficiẽtibus credunt & cũ oceano occidẽtali miſceatur: i exitu ſui amplior & turgidior factus more æſtuantis maris huc illuc nauigãtes impellit.

Gela ſiciliæ fluuius eſt: a quo & oppidũ illi appoſitũ denoiatũ eſt inter Camerinũ & agrigentũ.

Geneſus epyri fluuꝰ eſt quẽ a dyrachio theſſaliã euntes inuenũt.

Genuſus paleſtinæ prouinciæ fluuius eſt.

Geon fluuius meridionalis: quẽ aiunt in paradiſo delitiarũ oriri: & vniuerſam æthyopiã irrigare. Hic idẽ cũ nilo eſt & ideo q̃ multa de eo dicẽda veniũt: vbi de nilo ſcribit apponitur.

Gercus ſchytarũ fluuius in lacu buſeſagoræ ſuſcipitur: qui a meotidis palude ſaxoſo tantum diſcluditur dorſo.

Gerros fluuꝰ eſt baſſitidarũ & nomadũ: & iũctus hyppacari fluuio. Carcinẽ vrbẽ ꝑterfluit.

Geſſus fluuꝰ eſt apud iones ea i regiõe: q̃ troglea apellatur: ioniis omibus ſacra.

Getilos fluuꝰ eſt mauritaniæ portui tiſadro ꝓpinquus. Hũc Oetebes quidã vocant.

Ger fluuꝰ eſt æthyopiæ garamẽtũ inter deſerta & harenoſa effluens loca.

Glanes fluuꝰ eſt tardus atq̃ piger: adeo vt potiꝰ palus videat q̃ flumẽ: iſamis plurimũ aduerſa valitudine incolarũ. Fert aũt tardus: vt dictũ eſt ſub Cluſio vetuſtiſſima tuſciæ ciuitate: & amplo occupato ſpatio ſœne iuliæ campos a peruſinis diuidit.

Glaucus fluuius eſt apud minturnas liris nomiatus. illas curſu diuidens puto hodie vocari vulgo garigliano.

Glaucus fluuius eſt loniæ pedalio promontorio propinquus.

Glauais colchorũ fluuius eſt: & in phaſim mergit habẽs eius iexitu in phaſim inſulã abſq̃ noie.

Gloſpes fluuius eſt haud longe ab olga oppido et bithyniæ propinquus.

Gna mauritaniæ fluuꝰ eſt: Ampeluſiæ promontorio vicinus.

Gozã fluuꝰ eſt medorũ: quẽ penes Salmanaſar Babyloniæ rex Iſraelitas captiuos habitare iuſſit

Grateis fluuius i extremo Italiæ ſiciliæ ꝓpinquus

& ſcilleo oppido:quã fabulæ ſcyllæ immanis mõ/
ſtri finxere matrem.

Granius perſarũ eſt fluuius per ſuaſianũ fluẽs: &
paruas deferẽs naues cuius dextrũ latus incolũt.
Vbi montani bitumen perficiẽtes.

Gnilio ſolus fluuius eſt in aphrodiſia regione:cori
phæ oppido ꝓpinquus.

Granicus phrigiæ fluuiꝰ eſt ĩ ꝓpontidẽ cadẽs cui zi
zicon ciuitas ꝓxima clarus quidẽ prima Alexãdri
macedonis victoria in perſas.

Guatta britãniæ fluuius eſt in cãbrie regione:quã
vulgus ab eo denoiat guallitam

Guendalus guendalorũ eſt fluuius.

Guatalus fluuius penthim baſtrinæ:quę dacis eſt
cõtermina:qui in oceanũ mergitur.

IAboot fluuiꝰ eſt:penes quẽ iacob noctu
cũ angelo luctatus eſt: fluens iter phila
delphiã: & garaſan : ꝓcedenſq; ſuſcipi/
tur a Iordane.

Iacrus fluuius eſt indiæ ꝓpinquus:in meuum flu/
uiũ effluens. Nam pompeii magni edicto explo/
ratũ eſt mẽbratos ſeptẽ diebus ex india perueni/
ri ad iacrum flumen.

Iader fluuius eſt apud Salonas:qui in adriaticũ ſe
miſcens forte Iadræ oppido nomẽ dedit.

Ianaus fluuius eſt in armixia regione.

Iardanus fluuius eſt cretæ iſulæ:ciuitatẽ phias cir
cundãs:cuius & in ripis Cidones habitãt.

Iarothus fluuius eſt indiæ inter opaca nemorũ ex
arboribus inuſitatis effluẽs & ſilueſtriũ pauonum
abundans.

Iberus famoſiſſimus Hiſpaniæ fluuiꝰ eſt:& a quo
ipſa hiſpania iberia apellata eſt. Hic ſecũdũ quoſ
dã apud vacanos orit̃:ſecundũ alios apud canta/
bros & cũ nauiũ ferax ſit: Tulã opulẽtiſſimã eius
regionis ciuitatẽ ex ĩferiori parte radit: demũ ſub
tortoſa ciuitate balearicũ ingredit̃ mare.

Iberus fluuiꝰ eſt:& per moſcorũ tractus ĩ cyrũ flu
men effluit apud ſcytas ſeu hyrcanos.

Idaſpes iſignis fluuiꝰ magnitudine:& ꝙ harẽnas
habeat atq; gẽmas ferat: per parthiã ſeſe ferẽs e/
uadit in idiã: & amplo atq; ꝓfundo gurgite meãs
crebras facit inſulas:& ingẽtia trahit ſaxa ſub vn
dis. Poſtremo quattuor ſuſceptis fluminibus miſce
tur indo ĩ regiõe inio:apud arcẽ ſoborũ:qui ex ex/
ercitu olim. Herculis fuiſſe teſtant̃ pellẽs veſtimẽ
torũ loco & clauas ꝓ armis geſtãtes Ab idaſpe
vero antiqſſimo medorũ rege:vt placet aliqbus
nominatur.

Idros fluuius eſt ciliciæ Tarſo ciuitati ꝓpinquus:
ideo idros dictus:qa ĩ forma idri tortuoſus ſit.

Iectuus fluuiꝰ eſt ĩ quo optimi capiũt piſces:& iter
alios vnꝰ q lupꝰ vocat̃:q guſtui carniũ ſaporẽ ꝓbet

Iera fluuiꝰ eſt aſiæ: diſterminãs galatiã atq; bithy
niã. Ieros fluuius eſt colchorum.

Iene fluuius eſt:vt arbitror hiſpaniæ:oceanoq; ſe
mergẽs cãtabrico:vbi velabri habitãt:& luceni in
oppoſitũ hiberniæ inſulæ.

Ietris fluuiꝰ eſt Meſſæ:quẽ iterũ quidã vocãt.

Ignaboo britãniæ fluuiꝰ eſt:& mergit̃ oceano.

Ilas fluuiꝰ eſt bithyniæ pręterfluẽs vrbẽ truſciadẽ
quã & lacꝰ ilas alluit : apud quẽ ilas herculis puer
a nymphis dicitur raptus.

Ilerda hiſpanie fluuiꝰ:a quo ilerdũ oppidũ dictũ.

Iliſſon fluuiꝰ eſt:cui oliua ꝓpinqua.lx.ſtadiis eſt;
quã ſiqs tetigerit:dãnũ maximũ cõſequet̃.

Illiſus fluuius eſt in iſula ſlubro:quã arbitror ægei
maris.

Illa fluuius eſt Heluetie(quæ nũc Alſatia)amœniſ
ſimus:qui nõ procul a Vogeſo ortus:Heluetẽſem
perluit agrum. Heluetũ oppidũ qđ nũc Slettſtat
vulgo appellant radens:piſciũ variorũ copia vene
rabilis. Hinc per fertiliſſimũ agrũ Argẽtoracũ inſi
gnẽ vrbẽ alluit:vbi pruſce influẽs leni curſu ſeſe in
in Rhenũ exonerat.

Imala Sabinorũ eſt fluuius prope caſperiem ciui/
tatem:qui & imele dicitur.

Imandis fluuiꝰ eſt indiæ:penes quẽ aiũt hoies in/
gentis ſtaturæ habitare: & quia viuis vtũtur piſci/
bus:lecyphani vocantur ab indis.

Imera memorabilis ſicilię fluuiꝰ. Hic fere circa mẽ
diũ inſulæ fuſus ĩ duos diuidit̃ alueos:quorũ alter
in tyrrhenũ mare decurrit & dulces atq; optimi ſa
poris aquas trahit:alter ĩ libycũ tendit: ſed ama/
rus plurimũ. alii cõtrariũ dicũt: ꝙ qui in meridiem
pergit dulcis ſit. & amarus vergẽs aquilonẽ:ab hoc
Imera oppidũ ſicilię denominatũ eſt.

Iminus ſicilię fluuiꝰ eſt:oppido camerinæ ꝓpiquꝰ.

Inachus arginorũ fluuius eſt ab inacho rege de/
nominatus.

Indus fluuiꝰ eſt indiæ permaximꝰ in Cibatharũ iu
gis ad ſeptẽtrionẽ:alii eũ ex caro pernaſo dicũt ef
fluere:ęquantẽ magnitudine gangem.

Inor mauritaniæ fluuius eſt per deſerta effluens:
eſto veſtigia vinearũ atq; palmarũ reliqas aliquã/
do circa eũ inuenta ſunt.

Inſtigia ſarmatarũ eſt fluuius.

Inſurgis germanię fluuius eſt apud baſtrinas da/
cis cõterminos.

Iomanes meridianus eſt fluuiꝰ per balibotros de
currẽs iter oppida mecora:atq; catiſobora ; mal/
leæ monti propinquus.

Iordanus fluuiꝰ eſt diuidẽs iudęam & arabiã. Ve/ De hy/
rũ de origine eius ambigit̃ apud veteres. Nã ſunt daſpe ſo
qui dicũt ex libano mõte duos exoriri fõtes inter li. ca. xlvi
ſe diſtantes:quorũ alter dicit̃ Ior:& alter dan. Qui
dan fere ab ortu ſuo ſubterraneũ agẽs gurgitem
vſq; ad planitiẽ meldã abſcõſus icedit : ibi erũpẽs
obliquãſq; ſe in galileã gẽtiũ ab vrbe cedar iuxta
ſpineti balnea ſub mõtibus gelboe riuo acior fõ/ Vide ply
ti altero excurrenti iungitur: & fluuiũ faciunt:hicq; li. quito.
ex ſe nomẽ cõponunt iordanis. alii vero dicunt ex
ior iordanẽ fieri:ſed eo ꝙ trãſeat ſecus dan olim
ciuitatẽ:in qua rex ieroboan vitulũ erexit aureum
quę latine riuus ſonat:ſeu fluuiꝰ dictus eſt iordan
quaſi fluuius ior. Quidã vero dicũt apud paneа/
dam vbi templũ Cæſari dicauit Herodes: ſpelun
cam in mõte eſſe aquis imobilibus plenam:& ex
ea iordanem effluere. Nõnulli aſſerũt hoc iorda/
nis non eſſe principium : quinimmo fontem eſſe.
cxx. ſtadiis vltra Cæſaream:cui a rotũditate phia
la nomẽ eſt: & ex eo aquas ſub ſpelũca peneadis
accedere. Quod quidem a Philippo tetrarcha cõ/
pertũ dicunt proiectis in phiala paleis:& per ſub/

terraneos meatus apud peneadem redditis. Sed vndecunq; oriatur effluēs aquaꝝ primo facit congenē/q̄s aquas vocitāt maron iſignes victoria Ioſue: & labis regis Aſor clade. Ab his ꝓſiliēs lacū facit igētē: quē alii mare galileæ: alii tyberiadis lacū vocāt. Inde aūt auctior factus pluribus ſuſceptis flumibus euadēs iter ſochoth & ſalin ſub hermon: & cale oppida atq; betheſinuth accedit in cōfinia ierico: vbi ſuis aqs a ioāne baptiſta lauari dignatus eſt xp̄s: homo deꝰ equæ mūdi creator atq; redēptor: vt ex hoc itelligeremꝰ regenerationis lauacrū: & eius imitātes veſtigia ab originali crimie lauaremur: nec multū & in lacū aſphaltitis ſeu mortuum mare colligitur.

Chriſti la uacrum.

Ipachares fluuiꝰ eſt vno hoſtio: q̄q̄ ex diuerſis fōtibus cū gero in carcinæ ſinu in ſcythia mari ſe miſcēs. Hyppanis ſcythiæ fluuiꝰ eſt: ex ganoi palude iter auenetas ꝓcedēs: quā incolæ eius vocitāt matrē ſcytarū: fluuioꝝ priceps: q diu qualis naſcitur effluit: tandē apud callipidas: quos circuit: miſcetur illi fons modicus / qui exampheus dicitur: qui eū adeo reddit amarū: vt mirabile videatur: quom eouſq; fuerit dulciſſimꝰ. Et ſic amarus ſecūdū quoſdā fertur in pontū: ſecundū alios ab ſeſagore lacu: haud lōge a meotide ſuſcipit. Is quidē inſignis eſt Alexādri macedonis termio. Moratꝰ eſt eni iter eius: vt aræ ab eodē alexādro eius in ripis poſite teſtātur. Pręterea naſcūtur ab eodē aialia quedā paulo mu cis maiora quattuor pedes & pēnas habētia: vt ſatis quadrupedes videātur: & aues: quorū vita die vna tantū terminat: in mane infātes / meridie iuuenes / ſero aūt ſenes ſint: & ob ſeniū ſatis expertū dicūt: deficiūt: quæ icolæ ephimera vocant.

Vide Herodotū i ſilelpomene.

Iparis fluuius eſt: quē & lectarim vocāt: ex quo camerinis aqua inducta eſt

Ipatos ſyriæ fluuius eſt: cui & ipatos opidū: & ſeleucia atq; berithos ciuitates propinquæ.

Iperis fluuius eſt perſarū nauigabilis & medio in ſinu perſico funditur.

Ipſa hiſpaniæ fluuius apud vrbē vecon currit: quē herculi fuiſſe gratū ferunt.

Ipſos fluuius eſt colchorum grandis & in phaſim fluuium ſe condens.

Iris fluuius eſt minoris armeniæ lycū ſuſcipiens.

Iſanus dirrhachii fluuius eſt.

Iſara galileæ fluuius eſt i rhodanum fluens apud quintianum.

Iſaurus fluuius eſt galliæ ciſalpinæ haud longe a Ceſena in adriaticum mare prorumpens.

Iſepis indiæ fluuius nauigabilis eſt inidū cadens.

Iſmeneus boetiæ fluuꝰ eſt: ꝓpinquꝰ olim thebis.

Iſpaſus fluuius eſt indie: adeo ſub ſolſtitio poſitus æſtiu ali: vt exeūte ſole in fine geminorū: & principio cācri perpēdiculares i ſe ſolis radios recipiat vltra hūc ampliſſimę ſunt ſolitudines.

Iſter fluuius eſt: q & danubiꝰ dictus: q hoc noie a fontibus veniens: q̄cito tangit illyricū iſter relicto danubii nomie appellatur: de cuius ortu progreſſu & exitu in pontū ſupra ſatis dictū eſt: vbi de danubio. Hic replicādū nō cēſeo. Sūt tamē q credāt ex danubio ramum progredi: qui vocatur iſter: et ab eo iſtria denoietur: & per eū iaſonē in adriaticū penetraſſe nauigio a colchis veniētem: quod ego ridiculum puto.

Iūculꝰ apđ baſternas eſt fluuiꝰ: haud lōge a dacis

Iuſtula fluuius in cōfinio eſt ſarmatarum in oceano effluens.

l Adon fluuius eſt archadię: nō quidem ab initio terris datus: ſed terręmotu quodā e paludibus panetę emiſſus. Hunc aliq fingūt patrē fuiſſe daphnis: quā reliqui dicūt penei: forſan & hic lauris abundat in ripis.

Laeros hiſpaniæ fluuius eſt lambracæ ciuitati propinquus.

Laphias fluuꝰ ē i miori aſia: haud lōge a iulopoli

Lamber fluuius eſt ciſalpinæ galliæ: ex vpili (tis. lacu in padum fluens.

Lamiſſus theſſaliæ fluuius.

Langueus fluuꝰ eſt ſcytharū apud caraſtraſios & anthiadas: ex mōtibus catheis cadēs / opharūq; ſuſcipiēs flumen apud catadas & opharitas.

Lar fluuius eſt galliæ.

Lanos fluuius eſt apud ſeres.

Lanus fluuius eſt vltra danubiū: a quo lani populi dicti ſunt.

Lariſſus flu. eſt gręciæ eliū agrū dirimēs a dymeo

Laueſina mauritaniæ fluuius eſt.

Lauth fluuius eſt mauritaniæ vltra abilā montē nauigabilis: & tumidæ oppido propinquus.

Laxarus: laxares: laxartes credo idē ſit fluuꝰ apđ ſcythas: quē ſi ſic eſt ſcythę ſcythim vocāt. Is q̄dē Semiramidi cyro & Alexādro terminꝰ fuit / finēq; dedit ipetuoſo itineri: & per deſerta ſcythiæ & ſurdianorū regiōibus vaſtus fonte ſuo ſeſe penes dacos flectēs i ſeptētrionē verſus iter mardos & perſicados penetrans in ſcythicū ad extremū effluit oceanum.

Ledus fluuius eſt galliae haud lōge a ſtagnis volcarū: & caſtello lerara & rhodano fluuio.

Lentulus ſub arctoo fluuꝰ eſt i ſuperiori capite riphęorū montiū: & medius inter alanū fluuiū atq; tanaim in meotidem funditur.

Leta fluuius circa auguſtam ciuitatem effluens.

Lethe fluuꝰ eſt figmēto poetarū apud inferos fluens. & aīabus defunctorū potus pteritorū habet obliuionē inducere. Sane vt aliqbus placet omiſſis figmētis hic fluuius in africa eſt apud extremū ſyrtium cornu nō longe ab cronice ciuitate. Verū incolae priſci fictione ducti prędacti arbitrātur eū ab inferis in terras erumpere.

Lethecus fluuꝰ eſt inſulae cretae: ſic dictus vt placet aliqbus: eo q penes eū dicat hermionā Martis & veneris filiam cadmi viri oblitam.

Liber fluuius eſt ſyriae inferioris: haud longe a ciuitate Iopen.

Libeus fluuius minoris aſiae eſt: inter galatiam et bithyniam fluens.

Libius fluuius eſt mauritaniae: cui quondā fotos vel futh nomen erat ab adiacente prouincia. Verum ab vno filiorum Merſan: qui Libius vocatus eſt: poſtea ſic dictus.

Licaſtris coe fluuꝰ eſt: a quo & lica ciuitas noiata

Liceos fluuius ē in ora ſubiecta libāo apud phœni
ces:haud lōge ab oppido cui leonthos nomē eſt
Liceſius thraciæ fluuiꝰ eſt:cuius aquas vt ferūt ſi/
quis potauerit:ebrius efficitur.
Licus aſię fluuius eſt:qui quidem ab origine ſua ly/
cus non dicitur:quinimmo marſus fabuloſis gręco
rum carminibus inclytus. Hic autē e ſummo verti/
ce montis Cillenæ vrbis funditur:& in ſubiectam
decidēs petrā vaſto cum ſtrepitu vndarum decidit
& ſuas tantum vndas euoluens campos liquidꝰ ri/
gat appoſitos:& quia eiꝰ placidus eſt color:mariꝗ
perſimilis:fictioni poeticæ locus adinuētus eſt. Ibi
dem.ſ.amore eius tractas conſediſſe nymphas:q̃
q̃diu itra mœnia ciuitatis labitur:marſus eſt:exiēs
vero & maior factus lycus denominatus abicolis
cui laodocia celeberrima ciuitas appoſita eſt:& in
heraclea & neopharia cæſarea:tandē ſecūdū quoſ
dam i euphratem decurrit. ſecūdum vero alios di/
ſterninata armenia minori ruit in trim. poſſibile ta
mē vt duo ſint. Siue vnus ē:ſeu vnus e duobus:me
morabilis eſt victoria Antiochi regis:& itaclis par
thorum ducis clade:nec minus ſecunda Alexandri
macedōis i perſas gloria:& Darii regis ignominio
ſa fuga:cum apud vicum iter macedonas perſaſꝗ
pugnatum eſt.
Lycus fluuius ē cypri iſulæ ſe fundēs i mare ſyriacū
Liger fluuius eſt:aquitanos a celtis diuidēs:ſeu Bi
thuriges ab eduis a quo aquitana denominata eſt
eo ꝙ ſuis obliquis aquis fere omnem i circuitu cin/
gat:& poſtremo in oceanum britannicū euoluat.
Limira fluuius eſt poſt tauri promontorium noſtra
contingens maria apud limitam defluēs oppidum
Limoteus ſiciliæ fluuius eſt.
Lynceus ſeu linceſtius fluuius mira inſignitus virtu
te. Nā ſi quis minus moderate ex eiꝰ vndis potaue
rit:nō aliter titubabit q̃ ſi vinū imoderate potaſſet
Lineus fluuius ē i creta iſula p̄ter cortinā vrbē efflu
ēs:per quē aiūt europā a tauro ioue fuiſſe portatā.
Liparis ciliciæ fluuius mirabili proprietate nomina
tus. Aſſerunt.n.natantes in eo:aut ſe lauantes nō
aliter vngi ab ipſa aq̃:q̃ ſi oleo lauarētur vel adipe.
Liquētia fluuius eſt galliæ ciſalpinæ:ſeu Venetiaꝝ:
in adriaticū mare cadens.
Lirceus fluuius eſt œtholiæ.
Liris fluuius eſt minturnā coloniam curſu diuidēs
qui & glanicus appellatus eſt:cuius in ripa fuiſſe di
citur templum nymphæ maricæ minturnienſis.
Liſis fluuius eſt aſiæ:mandropo ciuitati ꝓpinquus
Linternus campanię fluuius eſt:haud lōge avultur
no fluuio & oppido.
Lichus fluuius eſt aſię.qui terras ſubit:& demū red
ditur terris.
Lithos fluuius eſt phœnicum:haud lōge a ſeleucia
hipatho & beritho ciuitatibus.
Lirra fluuius ē mauritanię atri coloris exitimis exu
ſtiſꝗ ſolitudinibus torrēte ſole propinquo & pluſq̃
ignito eff.uens.
Lixꝰ mauritanię fluuius:a quo lixa ciuitas denomi
nata eſt eiuſdem regionis.
Lucta fluuius ē iuxultanoꝝ apud oceanū degētiū.
Lunia fluuius hiſpaniæ:haud longe a gallitia & du
rio flumine.
Lurda fluuius eſt:ex tauro monte cadens.
Luno fluuius eſt mauritanię propinquus gna colo
nię atꝗ promontorio apeluſiæ.
Lupia fluuius eſt cadens in rhenum. Que aq̃
Luſius archadiæ fluuius:quē penes diu oſtenſum ē inebriet
ſepulchrum æſculapii aſſipi & arſionę filii:qui primꝰ Euulſio
alui purgationem:atꝗ dentis euulſionem adinue/ nis den/
niſſe dicitur. tiū inuen
Macra fluuius eſt in initio apēnini fluens i tor
ter ligurum mōtes:& demum penes lu
nam ciuitatem defluit in tyrrhenum.
Mageſton fluuius eſt aſię:metrādo:ſeu
lyco rinmie ſuſceptus iuxta melicopolim.
Magrada cantabrorum fluuius eſt vna cū ſueſa tri
nobellontem cingens & decium.
Malua fluuius eſt africę diuidens mauritaniam ſcy
thiſcenſem a tingitana.
Madrageus ſcytharū fluuius apud ſages populos
Mādrus fluuꝰ eſt idiæ iter aremādros atꝗ ianecas.
Maran fluuius eſt:penculis & liphorte oppidis pro
pinquus.
Margus fluuius ē per ſeleuciā currens:quę prīꝰ ale
xandria dicebatur ab Alexandro cōtra Parthiā cō
dita:ſed a barbaris diruta:& ab Antiocho ſeleuci
filio reſtaurata. Hūc aliq apud dalmatas eē dicunt
Marſia fluuius eſt. Hic oritur haud longe a fontibꝰ
meandri:& currens apamiam diuidit:& inde tibo/
ron in radice montis ſigniæ ſitā circuit. Deinde me
andro mixtus icareum mare petit:in quo vna fun/
duntur ambo:& littore micaleo:& hoc ſecundum
quoſdam:qui volunt hūc illum eſſe marſiā:de quo
fabula vetus extat:qui cum apolline tibiis certauit
ſuperatuſꝗ atꝗ pelle nudatus in fluuium ſui nomi
nis conuerſus eſt. Alii vero dicunt marſiam fluuiū
in vertice montis ſupra celenem ciuitatem irrigare De Lyri
& eam exiens lycū vocari:eūꝗ lycum in inmimet/ ceſtio vt
gi:ſeu binomiꝰ ſit meāder:ſeu hic marſias ſeu mar de Ouid
ſus alius ſit a marſia:quod non credo:diuerſitatis xv. Met.
cauſam:nec intelligo nec aduerto.
Mathis Dyrrhachii fluuius non longe a lyſſo
Matrona fluuius eſt gallos a belgis diuidens.
Mazithis fluuius ē ex caucaſo mōte cadēs citra flu/
men ſyderi propinquus hircano mari.
Meāder fluuius i mōte alotrine lacu oritur:& adeo
deſcendens ſinuoſis circūagitur flexibus:vt nōnun
quā in fontem videatur velle reuerti:& Apameam
primo irrigat regionem:inde moxeum regis Olim
midiæ:poſt hæc hyrgaleticos campos:& vltimo ca
riam:omnes fertiliſſimo limo fœcundans. poſtre/ Strabo
mo apud vrbem hippum haud longe a mileto ciui xii.
tate in careum effluit mare. Alii ſibi attribuunt eā
originem:quam ſupra marſiæ deſcripſimus. Is qui
dem multos ſuſcipit fluuios:eiuſꝗ ſunt margines
cōſpicui plurium ciuitatum ſuſcipit quidem marſiā
obriulam atꝗ orbam & alios. inſignitur magneſia
ciuitate:Comene:Nihiliuia:Prienne & aliis. aiunt.
inſuper in eo naſci lapidem:quem per antiphraſim
Euphronam vocāt:quē ſiquis pectori alicuius alli/
get:in inſaniam eum vertat adeo vehementem:vt
aliquem ex propinquis occidat.
Meduacus Venetorum fluuius.
Melas boetiæ fluuꝰ ē mineruæ ſacer:eo ꝙ oliuetis

abundet. Hunc tamen aliqui volũt athenarum eẽ
Mira fluuiũ: cum ille ſit moelus in ſichinatũ finibus Hic
buꝰ flu· tamen melas eodem fonte cum cephiſo exundãs
potos greges ſi albi ſint nigros facit: quom cephi/
ſus agat contrarium: & ex hoc nomẽ traxit Nã me
lam grece nigrum ſonat latine.

Melas fluuius eſt cherſoneſi: a quo ſinus: in quem
effluit melas dicitur.

Melas ſeu methas theſſalię fluuiꝰ i epydãnũ fluẽs

Melas fluuius lyſimachiæ ciuitati propinquus: quẽ
puto idẽ cum mela quẽ in cherſoneſo diximꝰ: & ſic
eundem arbitror cũ melena in radicibus oetæ mõ
tis fluente: & ſi ſic eſt: paruus eſt fluuius.

Mella gallię fluuius eſt: ea abũdans herba: quę ab
eo vocitatur amella.

Vide pompo Melam. Melas fluuius ẽ pamphyliæ nauigabilis: apud quẽ
bethires burſitiq́ȝ icolunt: eum ciliciæ veterem ter/
minum dicunt.

Meles fluuius eſt i aſia ſmyrnam circundãs: haud
procul naſcens ab ea: quem inter aſiatica flumina
ꝑcipuum aiunt.

Melpes fluuius buxentio oppido vicinus.

Menotaurꝰ flu. apud cautadas & opharitas gẽtes

Menuba hiſpaniæ fluuius apud cauraſitas.

Menus germaniæ fluuius eſt: i quo ſylurũ aiunt pi/
ſcem equos innantes deorſum trahere.

Merula fluuius ẽ ꝓpinquus albouintimilio oppido

Strabo Sexto. i Meſtus thracię fluuius: cui ꝓximi habitãt berſi boſ
ſiq́ȝ: pagei montis radices ambiens.

Metaurus fluuius eſt Vmbriæ deſcẽdãs i adriaticũ
ſinũ: haud lõge a phaneſtri colonia verſus ſenogal
liã clarꝰ q̄ppe victoria Salinatoris Liuii & Claudii
Neronis conſulum: & clade atq́ȝ cęde Haſdrubalis
pœni ex hiſpania venientis.

Meus fluuius eſt indorum ſogdianorum.

Milam fluuius eſt ſicilię inter ſyracuſas & leontinũ
fluens.

Milla fluuꝰ ẽ hiſpaniæ apud celticos: cui cognomẽ
obliuionis attribuunt.

Mintius Venetiarum fluuius eſt: ex benaco lacu ꝓ
diens: q exundans vſq́ȝ mantuam labitur. Ibi autẽ
lu circuitu ciuitatis altero lacu facto: cum ex eo pro
greditur. Mincii nomen aſſumit: & breui curſui pa
dum mergit: & quom de ſe tenuis ſit: adeo hymbri
bus augetur: vt aſſerant nullum eſſe tam modici
curſus: qui tantum vſq̄ ſuſcipiat incrementi. Equi/
dẽ memorabilis Maronis Vergilii diuino carmine
Vergilꝰ decãtatus: & eius origine. Nam in ando villa eius
Andinꝰ. i marginibus ſita natum aiũt: haud plus. ii M. paſ.
a mantua: vocant tamẽ hodie pietola: & gloriatur
tanti vatis incolatu: ad cuius ſeruandum memoriã
paruo cumulo eius contiguo Vergilii montis impo
ſuere nomen: aſſerentes ibidem agros fuiſſe ſuos

Miniius fluuius eſt iuxta arinam in mare fluens.

Minio fluuius eſt Italiæ: haud longe a Roma: & cę
retæ propinquus.

Minius fluuius eſt hiſpanię a colore pigmenti: quo
plurimũ abundat denominatꝰ. Hic prope pyrenũ
naſcitur: & ab obuca veniẽs Leunos Seubros Bra
ctos & auguſtam oppidum ſuper gallitia irrigat: &
mergitur oceano.

Miſia fluuius eſt vltra aquilegiam in finibus Italię

Miſius fluuꝰ ẽ plageę: & ſadacis paruis pelaſgorum
coloniis: & olimpo monti propinquus.

Moadus hibe.niæ fluuꝰ: per concantiam regionẽ
currens.

Modarnus fluuius & hic in hibernia ẽ: per chenelo
niam regionem currens.

Mœnis fluuius eſt cadens in rhenum.

Morgus ciſalpinæ galliæ fluuius in padũ tendens.

Moſella fluuius eſt belgicæ: cuius i ripis treueris ſe
det ciuitas: & in rhenum influit.

Moſa fluuius eſt: ex vogeſo monte funditur: qui i fi
nibus ligonum eſt. & recepta quadam parte rheni
quę vocatur vaſus: inſulam facit batauorũ: & idẽ
mergitur oceano.

Muluca fluuius eſt numidæ: olim dirimens Iugur/
thæ Bochiq́ȝ regna: numidium. ſ. a mauritania.

Muſecros fluuius eſt camari inſulæ meridionalis.

Munda fluuius ẽ Hiſpaniæ: a quo oppidũ denomi
natum eſt: apud quem iter iulium Cęſarem & Cn.
Pompeium magni filium clade Cneii ingens certa
men commiſſum eſt.

Mutien fluuꝰ ẽ apud cautadas & opharitas gẽtes.

N Abar fluuius eſt iter iocoſiũ & rutiſiam
ciuitatem currens.

Nabarus fluuꝰ nauium capax ẽ haud
lõge ab Alexandria a Leonato iuſſu alexãdri ma
cedonis condita.

Nais fluuius ex tauro mõte naſcitur: & in pontum
mergitur.

Namnaſa fluuius eſt apud cãtabros: auarigines &
orgeno mes diſterminans.

Nar ſeu nana fluuius eſt ſecundũ quoſdam ſabino
rum de fiſcello defluens monte: & vt quidam dicũt
ex naribus cuiuſdã tauri ænei: & ideo nar dictus eſt
Alii dicunt eum vmbrorum fluuium. vicini ſunt ſabi
ni & vmbri. Difficile forſan terminos diſtinguere
veteres. Sulphureis præterea miſcetur aquis: & iõ
plurimum a veteribus cognominatur ſulphureus:
& ſub Narina ciuitate ab eo denominata fluẽs i ty
berim labitur.

Nar fluuius eſt alter a ſuperiori: q a Danubio videẽ
deriuari: & deſcendere inter phileos & liburnos.

Narane fluuius eſt dalmatiæ: ab epidauro co lonia
nõ diſtans amplius centum. M. paſſuum.

Natabur fluuius eſt apud gramantes capſado op
pido propinquus.

Natiſus fluuius ẽ Venetiarum aquilegię ciuitati vicinꝰ.

Nauia flu. ẽ apud cãtabros iter albiões & barthos

Nauportus fluuꝰ eſt oriens iter Emonã & alpes:

Nepis Hiſpanię fluuius eſt apud celtas.

Neetus Italiæ fluuius eſt: haud lõge a crotõe oppi
do effluens.

Neleus fluuius eſt in euia: ex cuius aqua ſi poiẽt al
bæ oues: nigræ efficiũtur: quũ nigrę efficiãtur albę
ſi ex cherio euſdem prouincię flumine potent.

Neoris fluuius eſt albanię taſiæ regionis.

Neſeſtenes fluuius eſt ſub caucaſo mõte: ſigotoni
occurens flumini.

Neſton thraciæ fluuius eſt a ſtrimona fluens: ſecus
abderem ciuitatẽ: vbi quondã Diomedes eqs ho/
ſpites ſuos dabat in cibum.

Niagoras phœnicũ flu. ẽ i ora libão mõti ſubiecta.

Nidam fluuius eſt ind ie
Nienma fluuius eſt aquitaniæ.
Niger fluuius orit̃ iter caulas æthyopes & getuliã
ciuitatem omnem atq; æthyopiam ab Africa diui/
dit. eum autem patrem nili putant: eo q̃ eodẽ tem
pore augeat̃ atq; decreſcat: quom eadem anima/
lia gignat & nutriat: & calamum: & papirum: & iõ
ſtatim de eo paulo poſt vbi de nilo.
Nilus totius orbis permaximus fluuius arbitrat̃.
Huic ſecundũ quoſdam latine nomẽ eſt melo. Alii
dicunt hunc eſſe quem theologi Geon nuncupãt:
& ex paradiſo delitiarum effluere. Incolę nilum vo
cant propter limum: quem trahit: & eo ægyptia ar
ua fœcundat: cuius tam grandis eſt copia: vt etiam
ſint qui arbitrentur ab hoc pharon inſulam a conti
nenti longo tractu diſtantem: eo aucto iamdiu fuiſ
ſe coniunctam. Sed nominis quæſtio minor ẽ. Hic
vt ab aliquo termino eius ad ægyptios progreſſus
ſumamus initiũ e nigro flumine: de quo ſupra: quẽ
accolæ nili patrem dicũt nondum nilus vocatus ra
pido venẽs curſu africam omnem ab æthyopia ſe
parat: & plurimas atq; pręgrandes iſulas faciẽs ve
nit ad eam clariſſimam Meroem a dextris eius no
minatus aſtuſapes: quod idem ſonat qđ latens. A
leua vero vocatur aſtobores: ex quo ĩtelligitur e te
nebris veniens: quam poſtq̃ reliquit aliquãdiu: nõ
giris ab aliquibus appellatur: ab ægyptiis vero ho
mo. A quibuſdã Tricon. Et partim aſper: partimq;
nauigia deferens in ampliſſimum effunditur lacũ
Ex quo rapido ſeſe proripiens impetu alteram in/
ſulam quam talenſium vocitant: amplectitur & va
riis incitatus irritamentis montium coarctatur ru/
pibus: ex quo torrentior factus ad eum ęthyopum
locum deueniẽs: qui Catadupa vocatur: tam vio
lenter iter obuios ſcopulos ſuo impellitur impetu:
vt vaſto aquarum ſe frangentium rumore incolarũ
aures in ſurditatem vſq; lędat: exiſtimat̃: & adhuc
atrox: ſpumanſq; amplo gurgite ad elephantilẽ vſ
q; ciuitatem ægyptiam euoluitur. Hinc lenis violẽ/
tia poſita placidus ac nauigabilis efficitur. Et prio
circa cercaſorum oppidum ĩcipit eẽ triplex. Cuius
pars vna ad deletam & meliam declinans iterũ ſe
paratur. & ſic diuiſus atq; vagus aliis etiã alueis va
rie ſeparatis in ſeptem poſtremo totus diuiſ⁹ parti
bus omnem ægyptum irrigat annuo incremento.
& demum ęgyptio mari per ſeptem igentia miſce/
tur hoſtia. Quorum primum quod in Syriam verſũ
eſt peluſion appellatur. Secundum Tananticon
ſeu Patameticon vocitatur. Tertium autem mendi
ſiacum vel mendeſion. Quartum Factamicen vel
Carapticum nominant. Quintum autem Sceue/
niticum. Sextum voluptionem clamitant vel volbi
tium. Septimum & vltimũ canopon a Menelai gu/
bernatore nauis ibidem tumulato denominatum
Sed poſtq̃ de eius progreſſu aliqua dicta ſunt quid
de origine eius opinati ſint veteres aduertendum
eſt: & veritate ſacrarum litterarum præpoſita: qui/
bus legitur eum ex paradiſo delitiarum procede/
re ſub nomine geon: de quo ſupra: Sunt qui vulga/
tiori adhærent opinioni: qua creditur huius omni/
no ignorari principium: iu cuius credulitatis confir
mationem dicunt quoſdam a Nerone Cæſare miſ
ſos ad huius fluminis caput inueſtigandum retuliſ
ſe poſt longum a ſe peractum iter ęthyopiæ regis
auxilio atq; conſilio ad vlteriores deueniſſe reges
quorũ opera ſe eo vſq; fuiſſe perductos: vt immen
ſas reperiẽt paludes: quarum exitũ nemo nec ico
læ nouerant: aut ſperare poterãt. Erãt enim aquæ Nilus
adeo herbis implicitæ. vt nec expeditus homo ne Melo
dũ nauigium penetrare poſſe videretur: niſi q̃ par Geon
uum eſſet: & vnius tantum capax: infra quam non
abſq; graui difficultate progreſſos ſe referebãt pe
tras vidiſſe duas: ex quib⁹ vis ingẽs fluminis ema/
nabat. Vtrum hoc eſſet initium: an ex patentibus
terris acceſſio aliunde foret: nõ ſatis certum firmã
tes: quom ad vlteriora procedere nequiuiſſent Alii Ex hiis
vero ſunt alter ſentiẽtes: ſed iudicio meo magis cõ ply. vn⁹ ẽ
iecturis q̃ experientia certa ſe adinueniſſe Nili fõtẽ
teſtari videntur aientes in mõte inferioris maurita
niæ haud procul ab oceano lacum eſſe ſtagnãtem Vide ply
quem vocant incolæ nilidem in quo piſces alabe li. v. cap.
tę coratini ſiluri ac etiam crocodilli reperiuntur: & ix & Stra
ſqualentibus niuibus lacũ excreſcere: ex quo: quia bo xv. &
hæc eadem piſcium genera Nilus alit: lacum hunc abũde
nili cõiecturãtur initiũ: ſumẽtes ex progreſſu aqua ẽt i xvii.
rum lacus aliquale etiam argumentum: dicẽtes ex
hoc lacu primo perfuſum nilũ per harenoſa & ſqua
lentia loca: quaſi dedignetur excurrere hiatu terræ
comperto ſeſe condere: & aliquot dierũ itinere iuſ
ſum ſeferri. Mox apud maxillos mauritaniæ Cęſa
rienſis populos in ampliorem lacũ proſilientem fũ
di: cuius rei argumẽtũ: q̃ idem ſit: qui ſe merſerat:
nil aliud reſtat: p̃ter q̃ eodẽ aialia is ſecũd⁹ q̃ prior
gignat & nutriat. Demũ iterũ ab harenis receptus
abſconditur: nec apparet anteq̃ excurſis vigiti die
rum itinerib⁹ per deſerta atq; iacceſſa loca: vbi pri
mum: quaſi habitantes homines ſenſerit: erump it
in terras iterum: & ex eo fonte proſilit: quam nigrũ
vocauere: exinde palam procedẽs ad exitũ vſq; p
vt ſupra demonſtratum eſt Nõnulli putant eum ex
fõte quodã prodire: qui apud heſperos æthyopas
eſt ab icolis aliter pyrũ ſeu pirũ appellatus Et hui⁹
nullum aliud extat argumentum: niſi q̃ quom alia
flumina: quæ ea in regione oriuntur omnia in ocea
num tẽdant: & is ſolus ex fonte iam dicto p̃cedẽs
Mœdiam capiens regionem tendit in oriẽtem. Nu
trlatq; & gignat: eſto minora: ea animalia: que nu/
trit & nilus. Aſſerit tamẽ quoniam exeat: ſed cõie/
cturis eũdem eẽ percipere volũt Et alii non in occi
duum naſci nilum: ſed in littore rubri maris emer/
gere: loco vbi dicitur moſſilone: & in occaſum pro/
fluere vſq; in iſulam: quam meroẽ de ſuperi nomina
uimus. Demũ in ſeptẽtrionẽ flecti pluribus auctus
incrementis: & ægypti æquora ſubintrare Ego qui
dem quod a primis dictum eſt: nulla. ſ. ratione com
pertum: ex quibus erũpat fontibus arbitror: quom
Cæſarem dictatorem talium idagatorem egregiũ
originis huius legamus incertum. Sed de acciden/
tib⁹ pauca ſuperextãt. Scripſere igitur veteres hũc
eſſe ſyluarum altorem permaximũ & beluarũ im/
manium productorem: & crocodillorũ & hippopo
tamorum: & aliorum ſimilium. Præterea calami at
que papiri: & agrorum fœcundatorem inclytum ſu
is annuis incremẽtis: quę fieri cõtingit: vt plurimum

tenente ſole leonis finem:& ad mediũ vſq; virginis augeri:demũ declinare:& ripas reuocare aquas ĩcipere:donec ſol virginis in finẽ vel libræ principiũ venerit:& tunc totũ infra veterẽ alueũ contineri:cuius excremẽti cauſas multiplices oſtẽdere antiqtas conata ẽ:quas qa minus huic operi cõueniũt appoſuiſſe ſuperfluũ ratus ſũ. Hoc tamẽ omiſiſſe nolim Habent loci accolæ paſſim per oppida erectas colũnas:in quibus ĩcremẽtorũ varietates ſignis notatæ ſũt per q̃ optie futuri tẽporis abundantiam atq; penuriã frumentorũ vaticinant̃ ſecũdum maius & minus incrementũ. Afferũt inſuper aliqui fluminis hui⁹ aquas talis eſſe virtutis:vt nõ ſolum fœcũdas faciãt mulieres:ſed quæ diu videbant̃ ſterilitati dãnatæ ad conceptũ harũ beneficio relaxent̃:efficianturq; fœcundæ. & hæc de nilo dixiſſe ſatis ſit.

Vis Nilliace aq̃ mirãda. Niphates:vt quidam:dicũt fluui⁹ eſt mœdorũ. alii vero parthorũ:nõnulli armeniorũ:cũ ſint qui illum aſſerãt eſſe ſcytharum. Cadit enim e mõte nyphate:curſui cuius poſſunt adeo prædictæ gentes eẽdiſpoſitæ:vt poſſit ad oẽs aliquando peruenire:& ſic omnium eſſe.

Niphe⁹ italiæ flu. eſt:haud lõge ab aſtura volſcorũ.

Ninius fluuius eſt muſeo propinquus.

Nognis colchorum eſt fluuius inter emochianos: atq; putelzos.

Nonimbarus fluuius eſt propinquus Seleucię:quę calicadmo ſupereminet flumini.

Nouanius fluuius eſt trãs apẽninũ cõditionis inauditæ. Nam quũ in agro ſit pitiniatæ æſtiuis ſolſtitiis oĩbus pleno effluit alueo:bruma autẽ ſiccatur.

Nouargitis fluuius eſt æthiopum. Hic aliqua ĩ parte nilus eſt:vt paulo ante aduerti poteſt.

Nubis fluuius ẽ nauigabilis:cui propinqui habitãt alontigi:atq; cæliſtotigi.

Nundiana fluuius eſt apud nouium.

Numicius ſeu numicus fluuius eſt laurentis agri:in quo volũt qdam æneã troianũ cecidiſſe:& ex ei⁹ alueo ſublatũ corpus conſecratũ fuiſſe:ex quo quidẽ flumine ſolo veteres conſueuere ĩ ſacris Veſtę libare. Sane hic fluuius vt quidã volunt hodie non eſt. Nã paulatim decreſcens primo in fontem redact⁹ eſt:Demũ & fõs ĩpe exaruit:& ſic q plurimũ Maronis carmie. & aliorum latinorũ poetarũ celebris factus eſt deuenit ad nihilũ.

Nuchul fluuius eſt æthiopię:aliũt aliq ſic nilũ aliqua in parte vocari.

Strabo hũc flu. oxũ vocat li. ii. & Solin⁹ lvii. ca. OXus fluuius eſt ex oaxo lacu oriẽs:per deſerta ſcythiæ ex regiõib⁹ ſurdianorũ aliorũ ſuffragio grãdis ab oriẽte veniẽs aliquãdiu in occaſũ ĩpellit̃. Poſt hæc iuxta dacas flectit̃:& ĩ ſeptrionẽ verſ⁹ iter ad Mardos & peſicaſos illi aperit̃:& limo plurimo ſẽper turbid⁹:ĩ ſcythicũ oceanũ ĩ grãdi mltitudie aurea deferẽs fruſtra:vt aſſerũt qdã:labit̃:Hui⁹ quidẽ ripas incolũt dribices:bactriani:& Exoſtaſtæ.

Oaxes:vt placet aliquibus fluuius alter a ſuperiori ẽ & per inſulã cretę fertur:& ab eo ciuitas oaxia nũcupatur. Verum timeo ne decipiãtur tales Vergilii

Locus Vergilii notatus carmine:vbi dicit:pars ſcythiam & rapidum cretæ veniens oaxem:quum ibi cretæ nomẽ non ponat pro inſula:ſed pro limo:quem ſemper ſecum trahit oaxes.

Obrinia fluuius eſt tyboroni ciuitati ſitæ in radicib⁹ ſignię montis proximus:in meandrum fluuium cadens.

Ocazane fluuius eſt conterminus albanis:& hybero atq; tyro fluminibus vicinus.

Oceanus fluuius eſt:vt quidam volũt ĩ extremo occidente. Ego quidẽ inſpecta homeri littera & mõ loquẽdi:nõ credo fluuiũ:ſed ipſum mare oceanum

Octarius fluuius eſt ſcytharum:tranſiens per canticos & ſapheos.

Ochus fluuius indię apud ſogdianos.

Odeſus fluui⁹ eſt macedonię apud mẽleſios:haud longe a dionyſiopoli.

Odona fluuius eſt indorũ:in oceanũ tẽdens:cui⁹ ĩ ripis aiũt oriri arundines tãtę magnitudinis:vt vix vnã. xxx. poſſint homines ferre.

Oeagrius fluuius ẽ:quẽ aiũt Orphei vatis patrẽ. Ex eo qdẽ quũ in thracia ſit:hebrũ naſci dicunt.

Opharus fuuius eſt apud cantabros & ophaltas ĩ langoum fluuium defluens.

Ollius fluui⁹ eſt gallię ciſalbinæ ex ſebino lacu manans in padum.

Otonus fluuius eſt theſſaliæ

Opadrus fluuius eſt prope bactros.

Ormigus fluuius e poetis ſacer:cygnis abundans boeotię proximus.

Oratus fluuius eſt perſas ab elymade diuidens.

Orba fluuius ẽ haud lõge a tyboroẽ oppido ĩ radicibos ſignię mõtis ſito:ĩ meãdrũ fluuiũ emergẽs.

Orcus fluuius eſt theſſalię in peneũ defluẽs amnẽ: quem penes quum puriſſimus ſit:eum non ſinit ſuis aquis miſceri:quinimmo deſuper fert nõ aliter q̃ ſi eẽt oleũ:nec etiã hoc modo diu patit̃:& eũ ab ſe abdicat. Aiunt ei ex ifernorũ dite genitas has eſſe aquas & iõ flumini nomẽ ĩpoſitũ cõueniẽs vndis.

Orcatia fluuius eſt cõfinio perſarum tãtum limi deferens vna cũ brixa eiuſdẽ regionis fluuio:vt cœno in acceſſibilem faciant perſidẽ ex parte illa.

Oretus Sicilię fluuius eſt apud panormũ.

Origeus fluuius eſt Carmoniæ. hircanis portuoſ⁹: & auro fertilis.

Ornadus fluuius eſt:vt ego arbitror armanię. Nã nõ multũ diſtare videtur a tygri.

Orodius fluuius eſt poſt olympũ montẽ:q miſi⁹ dicitur olympenę ciuitati propinquus

Orõ fluuius eſt haud longe a memphi ciuitate ęgyptiorum.

Orõtes fluui⁹ eſt ſyriæ ex libano pfluẽs iuxta Eliopolim oppidum. Alii vero dicunt q; ex caſio monte ei ſupereminẽte naſcatur. Anthiochiam epiphanẽ cognominatam preterfluit.

Ortorogœra fluui⁹ eſt aquilonaris apud mõtanos paropaniſadas & hircanos ſcythas effluẽs in oceanum ſuſcipitur:& incipit ab eius hoſtio oceanus ſericus.

Orſinus fluuius ẽ meãdro propinquus:vna ſecũ circuncurrens ãtiochiam Simecos Cranaoſq; oppida

Oſcorus ſcytharum eſt fluuius.

Oſphagus fluuius eſt græcia haud lõge ab apollonia verſus macedoniam.

Oſſigitanus fluuius eſt hiſpaniæ:& in bethim fluui/
um effluit.

Oſtata ſeu oſta britaniæ fluuius eſt:cui ſupereminet
clamargantia ciuitas.

Oſtura fluuius eſt hiſpaniæ circa:quem aſtures mõ/
tibus ſiluiſq; circũcepti habitant a flumine nũcupati.

Otelecanticus fluuius eſt inter muſiam & troadem il
las diſterminans.

PActol⁹ fluui⁹ eſt Lydiæ aureis harenis ſmyr/
neos irrigans agros:quæ quidem vetuſtate
fabulæ inuenere locum:ſcilicet in eo midam
regem:qui a Baccho impetrauerat vt quicqd tange/
ret aurum fieret. Pachiſos fluuius eſt ſiculæ ciuilis ſã
guinis notatus infamia. Nam apud eum Sextus Põ
peius Pompeii magni filius occiſus eſt.

Padus fluuius eſt galliæ ciſalpinæ totius italiæ maxi
mus:qui quidem in celſiſſimo Veſuli montis cacu/
mine in finibus ligurum gabienorum ex pſeudo fun
ditur monte:ſeq; condens cuniculo in agro foroiuli/
enſium iterum venit in lucem. Alii dicunt in ifimis ra
dicibus veſuli oriatur:& inter Nabumos & mantua
nos arripiat primo curſum. Sed qualitercũq; ſit:egre
ſſus veſuli montis ſuſus primo tenuis incipit iter.de
mum fluminibus auctus:placido tamen inceſſu tau/
rinorum auguſtam linquit a dextris:& Placentiam
Romanorum coloniam atq; Parmam Regium Le/
pidũ mutinamq;:& vetuſtiſſimam cum aliis pluribus
Rauennam a ſiniſtris auguſtam prætoriam curiam:
Ticinum Mediolanum:Laudum Pompeii Vero nã
Mantuam:Vicentiam & paulo longius Patauium.
Et ſuſceptis triginta fluminibus tam ex alpibus ſini
ſtris q̃ e dextris ex apennino cadẽtibus:vt ſcripſere
quidam ſeptem hoſtiis adriatico miſcetur ſinu. Que
diſtinxiſſe forſan erit accommodam. Is igitur turbu
lentus incedens vt plurimum & incipientibus ſqua/
lere niuibus aprili et maio menſibus:vix ſeſe infra
alueum aggeribus hincinde coactus relicto. Vero/
nenſi agro bipartit:& duo de ſe grandia facit flumi
na:quorũ qd' a dextris labit inuento a ſiniſtris inſigni
oppido:qd' olim phorũ alieni vocauere veteres ho/
dierni vero vocant Ferrariã:iterũ i duos diuidit fluui
os. Qui a dextris eſt recto tramitte Rauẽnã petit:&
fere vſq; mutinam & inde aliquantiſper vſq; Imolã
maximis factis paludibus:& aliquibus ſuſceptis flu
minibus haud longe a Rauenna ingredit mare hoc
hoſtio portos magnitudinem faciens:adeo vt clau/
dius Cæſar ex britannis triumphaturus adriaticum
per illud intrauerit:non ſolum ingenti nauigio:ſed
pregrandi palatio ſpectantium illud iudicio. Hoc
priſci dixere Vatrenum:quum ante eridanum hoſti/
um dictum ſit:nonnulli ſpinetiem vocauere a ſpina
ciuitate inclyta:quam a Diomede conditam ex del/
phicis theſauris creditum eſt hoſtio propinqua:ex q̃
hodie nullum extat veſtigium:& nominis fama per
dita ẽ. Vatrenum autem dictum eſt:eo q. Vatrenus
fluuius a foro Corneliẽſi veniens:quẽ quidam ho/
die vocari ſanternum exiſtimant:pado ibidem mi/
ſcetur. Hoc tamen hodie primarum vocant incolæ:
quaſi primum & inter alia præcipuum. Ea vero pars
quæ ſub oppido ferrarienſi diuiſa diffunditur mul/
tas faciens inſulas:quas polyſenos vocãt indigenæ
ſyluis plenas & accolis:poſtq̃ aliquãdiu delapſa eſt
pro parte:ſtagnũ intrat ingens.quod etiã in mare ef
funditur:ſecundũ fluuius faciens hoſtiũ:quod olim
capſiæ dictum eſt. Noſtro autẽ æuo:vt nõnulli ex.ſti/
mant vulgo dicitur magiauacca. Reliquũ autẽ quod
fluuii more effluit tertium facit hoſtium quod voca/
uere veteres & moderni volanũ ſeu volane:ante ta
men colane dictũ. Id vero flumen quod diuiſum ſub
agro Veronenſi diximus in ſiniſtrã deſcendere:eſto
ſiniſtrorſum maximas impleat paludes:recto tamẽ
curſu mari ſe miſcens hoſtiũ facit quartum:cui phila
ſtena fuiſſe nomen aliqui arbitrantur:quũ hodie vul
go vocetur Codigore idiomate incolarũ. Verum re/
liqua tria hoſtia:quibus carbonaria foſſiones & phi
liſterna:vt placet aliis vocata ſũt:et ſic quarti hoſtii
vetus nomen perditũ plena videntur:quum a parti/
bus per paludes emiſſis ab eo quod ab agro Vero/
nenſi diuiſum veniebant:naſcerentur. Repletionis
autẽ cauſa foſſa in tranſuerſum dicta ad impetũ flu/ Vide qui
minis moderandũ videtur quã autẽ foſſam aſſagi fe tum.
cere tuſci:quorum adria fuit colonia & ex tranſuerſo Strabõ/
adrianorum paludum:quæ ſeptẽ maria vocabantur nis et me
deduxere. Quã ob cauſam ſunt qui velint apud brun lã Põp.
dulum effundi quicqd ex pado obturatis effudebat Tertium
hoſtiis quod ego nec credere nec firmare audeo:quũ quo.p
et atheſis & brinta flumina paludes augeant:et per ply.
medias ſub laureto vico atheſis i adriaticũ pleno pe
netret alueo. His tamẽ omnibus remittit in adriaticũ
multa ex vbertate gallorũ nauigiis:et multa vſq; et i
am i taurinos adriatico ſinu nauigiis peregrina ſuſci
pit maximo incolarum atq; negociatorum cõmodo.
Volunt quidã hunc tam impetuoſo curſu ex vno ho/
ſtiorum effluere:vt impetum ſeruet:donec ad iſtrum
ab oppoſito iſtriæ littore æque ipetuoſe ruentẽ deue/
nerit eiq; miſceatur in mari:et ſic per adriatici ſinus
vbiq; dulcis aquæ hauſtũ nautis præbeat:quod ego
ridiculum puto:quum nec iſter accedat:nec proce/
dat purus tam diu Padus. Hunc græci Eridanum vo
cauere a phaetontis ſolis filii caſu:vt iam ſupra:vbi
de Eridano ſatis plene dictum eſt. Padus autẽ quũ
Italos pudeat:vt plurimum ſuis rebus a græcis mu/
tuaſſe nomina:dictus eſt:eo q circa fontem eius ar/
bores abundẽt:piſceam ſudantes:quas galli padi vo
cant:et ſic ab illis oriens nomen adeptus eſt. Ligu/
rum vero lingua non padus:ſed bodincus appella/
tus eſt:quod ſonat fundo carens:cui rei argumẽtũ
eſt oppidum penes eum:et proxime vbi fluminis
incipit altitudo vetuſto nomine bodincomagum
appellatum.

Paduſa fluui⁹ eſt:quẽ aiunt padi brachium quoddã.
Rauẽnã vſq; perductum:Maſſanicum alio nomie ap
pellatum. Quẽ ego fluuium nõ exiſtimo:ſed foſſam
potius:qua a flumine nauigia traherent ad vrbem.

Paneus fluui⁹ eſt colchorũ cui oppidum iminet ſui no
minis:habẽs poſt ſe bemocorũ multimodas gentes

Pamiſus ſeu paniſus fluuius eſt achaiæ in aſineo fla
ens ſinu.

Paniſia fluuius eſt ſcytharum:haud longe a ſtagno
deuelcono et boſphoro.

Pantanus fluuius portuoſus eſt:ꝓpinquus ꝓmon/
torio gargani montis.

Pantagia fluuius eſt ſiciliæ pontagius ante dictus vl/

cinus megarenſibus atq; ſyracuſanis ſic denoiatus:
eo ꝙ fluens per omnem audiretur inſulã: cui ſilentiũ
Mela vi/ dicũt a Cerere dum ꝓſerpinã quæreret offenſa ſono
deatur. fuiſſe impoſitum.

Panus ponti fluuius eſt.

Paradiſus fluuius eſt ciliciæ.

Parapaniſus: ſeu ꝓpaniſus fluuius eſt ſcytharũ gla/
cie duratus plurima & in ſeptẽtriõalẽ emergẽs ocea
num: quẽ incolæ almatiũ vocãt quod latine cõgela/
tum ſonat: ſeu ſecũdũ Cymbros Mormoruſa: quod
mortuum mare ſonat.

Parteius armenie fluuius eſt: in tygrim effluens.

Parthenius fluuius eſt paphagonũ: haud longe a ca
rambi ꝓmontorio paphagonũ & vrbes Seſamum
et crominũ: in pontũ ſeſe mergens.

Parma fluuius eſt galliæ ciſalpinæ: parmã ciuitatem
ab apenino veniens diuidẽs: & in padũ cadens.

Patiris fluuius eſt garamiti ſinu: ꝓpinquus pontico
et nauaro atq; cortinæ oppidis.

Vide ply Peneus fluuius eſt theſſaliæ plurimum poetaꝝ car
q̃rtũ. ca. minibus celebratus: hunc quidã dicunt caſu exortũ.
octauo. ſ. cum oſſa mons theſſaliæ ab olympo mõte agente
terremotu ſeparetur: primo terras erupiſſe: & palu/
des q̃bus laborabat theſſalia exhauſiſſe. Alii dicũt
ꝙ a pindo fundatur monte: ſed iuxta Gomphos ori
ri: qui clariſſimis effluens vndis Orcon: ſeu ſecundũ
alios himerton turpiſſimis ſeſe vndis miſceri conan
tem ſpernit: illaſq; ad inſtar olei aliquandiu quaſi na
tantes vehit: demum a ſe repellit. Et cum ſtygi & in
ferorum paludi aquas ſumminiſtrare veteres dixe/
rint: arbitror has orconis vndas alicubi in ꝓgreſſu
tanq̃ leuiores hyatu reperto mergi quum oẽs aſſerẽ
tes iuenrã: eum illas diu nõ ferre. Is igitur per nemo
roſa cõualia defluens quingentis ſtadiis nauigia de/
fert. Inter quæ famoſiſſimus locus eſt: quẽ tẽpe voca
uere priſci. v. M. paſſuum in longitudinẽ tendens ar/
boribus ſe in cælum attollẽtibus ab vtraq; ripa: & iu
ga montium viſum hoim excedentia vmbram præ/
bent placidam. et gramine veſtitis marginibus inter
ſonoros calculos labens canoro auium cõcentu lę
tior videtur incedere. Eſto nõnunq̃ exhalet fumos &
nubila condat: & ingenti ſono adiacẽtia cũcta cõcu/
tiat. Tandẽ apertiori ſub cælo fluẽs a magneſia ma/
cedoniam dirimit & in termũ effluit ſinum. Inſignis
fabula natæ Daphnis quam a phœbo dilectam a/
iunt: & in laurum verſam: eo ꝙ lauris eius abun/
dent ripæ.

Peonius fluuius eſt theſſaliæ.

De Rhe Permeſus fluuius eſt boeotiæ: ex helicone mõte de
no ſtrab clinans: poetis gratus.
in ſep. & Perſus indorũ fluuius eſt nauigabibilis: in cambirũ
mela ply ſuarorũ fluuiũ cadens.
in q̃rto. Pingus meſiæ fluuius.
& Ceſar Piles tuſciæ fluuius apud populoniã vetuſtum oppi/
in cõmẽ/ dum atq; deletum.
tariis a/ Pinarus fluui. eſt ciliciæ ſub amano effluens monte
bunde. Pira fluuius eſt in finibus hiſtrorũ callipidas aſiati
cas ab eis diſterminans.

Piradas ſeu piratidas fluuius eſt ſelimbriæ oppido
atq; bithyniæ fluminis vicinus. Arbitror hũc haud lõ
ge a bizantio fluere.

Piram⁹ flu. eſt ciliciæ: cui Mopſos oppidũ ſupra ipo/
ſitum in cilicum effluit mare apud ammodẽ ꝓmon/
torium. Piſaurus fluuius eſt ciſalpinæ galliæ: ſeu po/
tius piceni: a quo ciuitas piſaurũ ei ſuperipoſita de/
nominata eſt: in adriaticum fluit.

Pitomus Marſorũ flu. eſt curſu volucri vectus per
fucinũ lacum abſq; mixtione aquarum tranſit.

Pixurates flu: eſt orientalis ſub radicibus montis
Caponte ſupra Cimaram ciuitatẽ fluit: quẽ aiunt vo
cari poſtea euphratem.

Plabes fluuius venetorum eſt inter forum iulii et tar
uiſium ciuitatem.

Plemirus fluuius eſt apud orthygiã inſulam: in con/
ſpectu ſiciliæ.

Poagrius fluuius eſt in ora Locrorum iuxta marato
nium in mare fertur.

Poleſimũdus flu. eſt in taprobane inſula oriẽtali ef/
fluens e ſtagno cui Magiba nomẽ & iuxta oppidũ
eiuſdẽ nois currẽs tribus alueis oceano miſcetur.

Policarn⁹ flu. eſt ĩ quo vt ferũt gignit herba cõferẽs
plurimũ ad cecitatis ægritudinẽ remouendã.

Politimetũ flumẽ eſt apud Sogdianos in india per
amplas ſolitudies a ripis tenuis coactus alueo va/
gans et cõperta cauerna: quaſi cælũ horreat fugit: &
mergitur: eiuſq; curſum aquæ labẽtis ſono volentib⁹
notum facit. Præterea & idicio alio. Nam quũ areat
ſolum vndiq; id quod curſui ſuperpoſitũ eſt humore
ſemper aliquo deſudat.

Ponanus indorum fluuius eſt nauigabilis: pandoꝝ
fluens i fluminibus.

Ponthus flu. eſt inter ſcytos mœdos. per terrã thra/
ciam nuncupatã: vt aiunt labitur: ex quo ſumũtur la
pides mire operatiõis. Igne quidem vti ligna cremã
tur: quos ſi percuſſeris extingũtur facile: ſi aqua per
ſuaderis in maius excitantur incendiũ: tetrum habẽ
tes odorẽ a ſphalto perſimilẽ adeoq; abomiandũ vt
nulla ſit auis aut ſerpẽtum ſpecies: quę his ardenti/
bus loco poſſit propinqua cõſiſtere.

Potamia flu. eſt miſię: per mediã Martianopolim flu
ens ciuitatẽ: quã quidẽ Traianus Ceſar amore ſoro
ris martiæ cõſtruxit & noiauit.

Potercus flu. eſt in inſula cretæ: inter gnoſon & gor/
tinam defluens ciuitates.

Prinas fluuius eſt indiæ: apud quẽ Actocaligę in gã/
gem fluit.

Propeaſia flu. eſt haud longe a dorigene ciuitate in/
diæ.

Acinus fluuius eſt: aut perſarũ: aut perſis
r propinquus.

Rannus fluuius indię eſt nauigabilis: i gã
gem defluens.

Rebas fluuius eſt: quẽ aliqui feſſum dixerũt boſpho
ri faucibus proximus.

Reganus flu. eſt turingorũ: et in danubiũ fertur.

Rhenus flu. ex lepontiis: qui alpes icolũt oriẽ exiſtẽ/
tibus Vemionenſibus atq; ſarmetis origini ſue ꝓpi/
quis: Hic paruo adhuc effuſus curſu duos facit lacus
venetũ ſcilicet et acronũ. Mox in vnum ex eis redã/
ctus alueum per fines nantuantiũ heluetiorũ / ſequa
norum: mediomatricũ: tibutiorũ: atq; treuerorum:
velox afferẽ: ac poſtq̃ ꝓpinquat oceano multis iam
ſuſceptis fluminibus in plures diffuſus partes: mul/
tas facit inſulas: quas olim barbaræ nationes inco/

luere:ex qbus & ij q piſcibus ouiſq̃ auium nutriuntur fuere. Ex his tamē nobilior batanoꝝ iſula ferſ in:et helenīū ac fleuū fluminis hoſtia ſane late reddētib⁹ ripis ingentē facit lacum. Fleuo dictus vbi cāpos ſun dauit:& eiuſdem nois inſulam amplexus eſt. In occi duum vero in amnem moſam ſe fundit & poſt inſulā fleuo dato multis alueis oceanum petat:ſuo tamen nomini tenuem ſeruat: per quem cum cæteris miſce tur oceano gloriæ iulij Cæſaris dictatoris. a quo pri mo ponte ſuperatus eſt teſtis perpetuus.

Rhenus flu. ē galliç ciſalpiæ bononiā latioꝝ coloniā i tuſcoꝝ poſitā: matrēq̃ inclitam ſtudioꝝ radens.

Rexinis fluui. germaniæ eſt:in oceanum effluens.

Ridagius fluuius eſt hircaniæ grandis : zobetem ſu ſcipiens amplißimum fluuium.

Rindaces flu. ē minoris aſiæ:poſt olympū mōtē. quē miſiū vocāt icole :vltra quē fluuiū Daſali & Miſtella a colophōijs collocata. Circa āt ripas eius inmanes naſcūt angues nō q̄dē magnitudie corporis ſed pro prietate virtutis. Nā ſole feruēte oēs i eius merguntur alueū:& frigefacti emergūt:& hiatu patulo ꝓſpectā tes in altū ſuperuolētes aues etiā ſi altißimæ ſint:& pernicitet ferant: q̄ ſi vnco tractæ e veſtigio decidūt: & abſorbentur ab eis.

Rinatorus fluuius eſt ægypti:qui a factis litteris Tor rens aliquendo vocatur.

Riſaſte fluuius eſt in ponto :haud longe ab anthio oppido:cui poſtea apollonia dictum eſt.

Riſus fluuius fuit olim troiæ ꝓpinquus :ex quo nunc vt q̄dam ferunt nullum extat veſtigium quom ante ex ida mōte defluens per ſeptē vada ferret in mare.

Rhodanus flu. ē galliæ:a rhodāo oppido rhodioꝝ: ꝓ ter q̄d fluit: denoiatū. Hic vero ab alpid⁹ orit: haud lōge a fontibus Danupij atq̃ rheni:& citato deſcen dēs curſu:per lemanū lacū ipetū ſeruās effert:iteger q̃ exiēs i occiduū gallias aliq̄diu dirimens :tardūq̃ ararim deferēs labit tādē i meridiē flexus ſuſceptis i ſara atq̃ Druētia nō minus ſeve locibus iſcruolcas & cauares apd̄ heracleā oppidū vno hoſtio & paulo vl terius duobus alijs i tyrrhenū mare ipetuoſißimus diffūdit. Ex his hoſtijs vnū dr̄ hiſpanieſe: aliud meta pinū: tertiū vero q̄d ampliſſimum eſt Meſſelioticum vocauere priores. Inſignis q̄dē nō ſolum magnificis euērid⁹: quos ſe penes tādudū vidiſſe potuit. ſed aui nione ſibi ſuperpoſita ciuitate babylone noua: apd̄ quā & ſummus pontifex ſacrūq̃ fratrꝰ eius collegiū humana atq̃ diuina tractantes: & cernere & exorci ſmos audire poteſt: potuitq̃ iā diu.

Rho li⁹ flu. ē troiāus ex ida defluēs mōte: ex quo ne dū aq̄: ſed nec quorſū effluxerit etiam a perquirenti bus inueniri poteſt. Rhoda indiæ flu. eſt:

Rhode fluuius eſt ſcythaꝝ apud crobiſgos effluens.

Rubicon fluuius eſt : vbi quondam italiæ ꝓuincia in ter Ariminum & Rauēnam a prouincia galliæ ciſalpi næ a Romanis ducibus ſeparatur: paruus quidem e vicinis montibus in adriaticum effluit: hodie vocat⁹ ab incolis piſciatello: vix cognitus.

Rubriacus ſeu rubricatus flu. ē hiſpālæ apud hylerge tas ſeu littora bargiōis iter ſuber & colobim fluens.

Rutuba fluuius eſt ſecūdum quoſdam ex apennino in tyberim fluuium defluens. Alij videntur eum dice re propinquum oppido Albonintimilio: quod propi quum reor promontorio monico in finibus ligurum.

Sabaris calabriæ flu. apd̄ ciuitatē Turim: cuiꝰ aq̄ vt ferūt nigredinē bob⁹ atq̃ pecudi bus potæ afferūt vbi cataris ei ꝓpinquus affert albedinē : q̄d & icolæ teſtāt nā q ſa bariam incolunt:& criſpos habent crines & fuſci co loris ſunt. Qui vero catarim candidiores ſunt & co ma porrecta.

Sabi flu. eſt in ōra carmeniæ: a quo coli vineas agros q̃ incipiunt. Sabim flu. eſt normorum.

Sabarus fluuius eſt inter hiſtrum & nauportum.

Sabris fluuius eſt britanniæ: a quo ſabro quodam in eodem demerſo iuſſu Gontolcenæ cuiuſdam britā nicis imperantis denominatus.

Sagaram calabriæ fluuius eſt: victoria locrenſium: & crotonenſium clade memorabilis.

Sala fluuius eſt mauritaniæ: cui & ſala oppidum ſu perimpoſitum eſt: a quo per auctolorū gentes in at lanticas ſolitudines deuenerunt.

Sala germaniæ fluui⁹ ſalabas diuidens a Toringis.

Salia hiſpaniæ fluuius eſt.

Salſus hiſpaniæ fluuius eſt haud longe a Corduba.

Samarius hiberniæ fluuius eſt per chenelcunniliam.

Seffluens regionem.

Sandis perſaꝝ flu. eſt ſetis per carmaniā deffluēs.

Sanga cantabrorum eſt fluuius.

Sangari⁹ flu. ē ex adoreo oriens mōte & per hircāos phrygeſq̃ decurrens aureis harenis gradis q̄dem ſu ſceptus a gallo & tymbro ſeu tymbrogio:& medius fere inter ponticū & cilicū mare haud lōge a troia in ꝓpontidē labit: hūc q̄dā corialum vocauerunt cui ſu perincidit egradiū ciuitas olim regia Midæ:& caſtel lum Berecynthium & ab eo incipiunt mariandri.

Sanguinus fluuius eſt ex apenino iter ſulmonem & vulturnum fluens: ad vltimum vulturno infunditur.

Sapis fluuius eſt galliæ ciſalpinæ Ceſennam ciuitatē ſubter labens. & in adriaticum ſeſe fundens. De Rho da. fl. Strai. vi.

Sardana fluuius eſt mauritaniæ: Trinicho atq̃ tigra ni ciuitatibus vicinus.

Sarmaticus fluuius eſt apud ſarmatas in oceanum fluens: & ab eo mare Sarmaticum eſt.

Saron fluuius eſt vltra taurum montem: inſignis He raclij iperatoris victoria:& Coſdroe perſaꝝ clade.

Sarnus flu. ē cāpaniæ ex apenino i Capreā iſulā tē dente pluribus in locis vaſto ſaxei mōtis murmure fundit adeo abūde vt nō ante exierit q̄ ampliſſimas paludes fecerit incolis nebulis: q̄bus ſēper abūdant infeſtas nimiū: ex qbus tandē in alueū coactus Pom peianū ſub veſubio monte irrigat agꝛs: & pauco cō tentus curſu nec alicuius alterius comitatus vndis: ſatis tamē aquarum copioſus: haud lōge a ſtabia tyr rhenū ingredit mare: hic apud ſarnū oppidū: q̄d fon tibus ei⁹ iminet ligneos fuſtes paleas frōdes : & q̄d cunq̃ in eū cadat lapideo paucis i diebus cortice te git: & aſſidue agens materiam præbet incolis ex qua domos cōficiant. Ex hoc Neronis Cæſaris iuſſu pau lo altius a radice mōtis inchoatus pilis fornicibuſq̃ latere cocto factis: ſuperædificatus aquæ ductus ē: & ad miſenū vſq̃ ꝓtractus ē habēs vt arbitror. xlv. M. paſ. lōgitudis. ibi vero: eo q̄ baiaus ſinus ob ſulphur potabiliū aquaꝝ penuriā patiat in piſcinā vaſtiſſimæ magnitudis fūdebat:& defectu totius oræ illius ſua copia maxio icolaꝝ cōmodo reſtaurabat. hūc Samū aliq̃ mius aduertētes arnū flotētię fluuiū putauere.

Auiniōis laus.

Rubicon clar⁹

Strabōe Ply: Cę ſare. &c.

Sardabale numidiæ fluuius eſt: & vltra communem regię gentis monumentum.

Sars flu. ē per agros fluēs nō lōge ab eiꝰ ortu & turrē auguſti quā cognomināt memorabilē potū intrat.

Sarmōetus flu. ē cilitię iuxta pidaſum ciuitatē fluens.

Satur flu. ē italię: quē penes. G. Meniꝰ cōſul romāus aricios lauios: veliternos: & ācios volſcos acie fudit.

Sauum hūc fl. appellat Ply. l. iij. Strabo i Sept. Sabum.

Saus: quē ſupra ſabū diximus: flu. ē pānonię: i norico naſcēs ex mōte Alpione. Alij dicūt ex alpibus carneis: in qbꝰ forſan alpiō ē per colapiāos ac breucos cadēs i quo Colaphis mergit fluui. iuxta oppidū ſiſcię alueo gemino iſulā faciēs q̄ ſegeſtia appellat. Preterea & bacūtius deſcendit i ſaū apud oppidū ſirmiū: Demū ipſe ſaus apud taurinū miſcet dāubio. Alij dicunt vbi mirſe vocatur. Volunt quidā per hunc fluuium iaſonem a colchis remeantem argon traxiſſe nauem in adriaticum tranſiturus.

Sauercinus fluuius eſt hibernię effluens per regionē corgagiam blagmęmontis in radicibus natus.

Sauniꝰ flu. ē cantabroꝝ per auariginos & orgenēos fluēs. Sauſus & hic cantabroꝝ eſt fluuius, ſonoro curſu cadens a caria.

Saxum flumen eſt mauritanię preter ſurrentinum promontorium vltra quod ęthiopes incolunt.

Scalde fluui. eſt gallię apud belgas in moſam fluens

Scaldiſi flu. ē i armēia maiori: haud lōge ab athiſo oppido. Scitra flu. ē apud mauritaniā ceſarieſem.

Scophias flu. ē minoris aſię: bythiniā diſterminēs a galitia. Scultenna fluuius eſt galliæ ciſalpiæ ſeu emiliæ inter bononiā mutināq̧ fluens tendit in padum.

Scura etiā ciſalpinæ galliæ flu. ē æque i padum fluens

Seberꝰ vt qdā dicut cāpaniæ flu. ē apud neapoli. quē ego vidiſſe nō mēmi: niſi is ſit riuus potius q̄ e paludibus ſub mōte veſeno inter radices eiuſdē mōtis atq̧ neapolim i mare effluit inominatus nec alterius nedum aquæ: ſed nec veſtigia vſq̧ apparent.

Sebonitides fluuius eſt galliæ

Sellius meſſaloꝝ ē flu. a quo Selinis denoiata ciuitas plurimo abūdat apio. Credo vbi meſſaloꝝ ſcripſi: dici velit meſſaniorū: quum per quoſdam claros viros hunc eſſe fluuium manifeſtum ſit.

Selliens fluuius eſt epyri.

Sena flu. ē i littore adriatico īter ſapim & aufidū. hūc ego arbitror apud ſenogalliā fluere: tamē nō aſſero.

Seq̄na flu. ē galliæ: a bellicis celtas ſeparās: ſecatq̧ i partes pariſium & luteciā pariſioꝝ inſulam facit

Cæſar in cōmentarijs.

Seniris minoris aſiæ fluuius eſt: inter bithiniam currens atq̧ galatiam.

Setheres fluuius eſt ſcytharum, haud longe a promontorio crimora.

Sethis perſarum eſt fluuius per carmanios fluens.

Seur:s in extremo verſus ſiciliā brutiorum fluui. eſt.

Sexus fluuius eſt apud menubam.

Siborus flu. ē italiæ p̄ſtāo ſinui atq̧ oppido ꝓpiquus.

Sicilienſis fluuius eſt apud ſogo:nam.

Saiſus fluuꝰ eſt perſarū: arbitror vbi macedonū portus & alexandri aræ ſunt.

Sigania fluui. eſt ſcytharum apud agniticā regionē.

Sicranas flu. ē iudicio meo perſaꝝ quū i ꝓmontorio quodā ſit vbi macedonū portus & alexādri aræ ſunt.

Sidenus fluuius eſt apud ſidonos: eoq̧ alluitur oppidum balemonium.

Sideus flu. eſt mari hircano ꝓximus & maziti fluuio.

Sicoris flu. hiſpāię ē iuxta ilerdā iter ſurdonū gētes ef fluens. ab hoc ſe denominatos aiunt ſicani: quia ide ſiciliā ſeu auſoniā priores venere ſui.

Sigota ſeu ſigoton fluuius eſt indię ex caucaſo prorumpens & in gangem fluens.

Sigrada fluuius eſt minoris aſiæ ex didimo fluēs mōte: & propinquus marſo.

Silarus fluuius lucaniæ: ſalerno ciuitati ꝓximus quę & ab eo creditur nuncupata.

Siler venetorum eſt fluuius de montibus exiens taruiſinis: & Taruiſium ciuitatem alluit.

Silis fluuꝰ eſt pregrandis: adeo vt ab alexandri macedonis exercitu creditus ſit tanais. hunc quū ſcythę omnes ſilim vocent: bactriani ſoli laxatem noiant.

Silus perſaꝝ fluu. eſt ex ſuſianis deſcendēs mōtibus.

Simetos flu. eſt ſicilię iuxta quem ex matris aluo paliſci iouis filij excerpti ſunt: & vſq̧ ad tempus partus in foſſi: haud longe ab vrbe catinenſi in mare effluit.

Simiberꝰ flu. ē per cataoniā cappadociāq̧ decurrēs.

Sinope fluuius eſt ſymbeio propinquus.

Simois flu. ē ex ida troiāo defluens mōte ſub iliōe decurrēs ꝓpe mare mixtus Xātho facta palude apd' Sigeū ꝓmōtoriū i mare cadit: nobilitatus qdē carmine poetarum: & Aeneę troiāi natiuitate. nam apud eum aiunt illum Anchiſi Venerem peperiſſe.

Singilis hiſpanię fluuius aſtigitanam coloniam alluit nauigabilis ab ea eo vſq̧ quo beti miſcetur.

Sinneus fluui. eſt hibernię: ex lacu maximo Conantiam Momoniam que regiones diſterminante Prorumpens: Et quum inter ceteros inſulę obtineat principatum non vno cōtentus alueo: in duas effunditur partes: quarum vna verſus auſtrum tendens chileſonenſem alluit ciuitatem & complectitur limericum: diſtinctiſque meatu duabus momonijs Brendanicū ingreditur oceanum. reliqua vero in arctoum iter arripiens mœdiā & vlteriores Vltonię partes a Conantia ſegregans in oceanum labitur boreum.

Sinnus ſyrię fluuius ē lyco flumini atq̧ oppido iſſo: quod & Alexandria dicitur vicinus.

Sirapus lucanię fluuius eſt.

Sirnus thracię fluuius eſt cadit in hebrum.

Siris fluuius eſt faucibus boſphori propinquus.

Sirius flu. eſt minoris aſię iter bithyniā & galatiam.

Sirus fluuius eſt italię apud brutios ſeu ſalentinos: i quo quicquid inieceris cito ſaxeo veſtitur cortice.

Siſius fluuius eſt germanię in oceanum emergens.

Sitecus fluui. eſt ſicilię haud longe a catina ciuitate.

Sitrogradus in ſinu perſico ſeu perſis propinquus.

Siurus fluuius eſt hibernię ex blagnię montis radicibus profluens: & per archiphiniam & tribraciam fūditur: atq̧ apud ganceſordiam a mari ſuſcipitur.

Slana & hic hibernię fluui. ex eodem monte prorumpens. ſed per gueſſefordiam curſum agens.

Slicheius & ęq̄ flu. ē hibernię per chenelcunilā exiēs regionem. Soban fluuius eſt africę: nili pars.

Sodinus fluuius apud perſas eſt clarus.

Sorobin hiſpanię fluuꝰ eſt in hebrum ſeu in ſuprонē ſeu alterū ex alueis eiꝰ mergit.

Spargetꝰ gręcię flu. taumacis atq̧ hippate oppido propinquꝰ. Sperchiꝰ theſſalię flu. eſt: cuiꝰ in faucibꝰ thermopilarū anguſte ſūt. in pegaſū exit ſinū: ex quo argonautę colchidum petentes ſoluere nauem: huic ſperchio ſi rediſſet: vouerat comas ſuas achilles.

Spinon fluuius eſt hand longe a Roma.
Stenos flu. eſt thraciæ cui mauronia adiacet regio:&
nemora zone q̄ orphei cytharæ cantum ſecuta ſunt.
Straga perſarũ eſt fluuius vehementia niuium adeo
cõgelaſcens vt more ſolidi ſaxi viã præſtet eũtibus.
Straor fluuius eſt ex caucaſo cadẽs citra ſiderim flu/
uium in hircanum mare.
Strymõ thraciꝫ flu. ẽ i hęmo mõte natus: macedoniã
diuidẽs a thracia. hic in ſeptẽ vt aiũt diffundit̃ lacus:
atq; coartat̃ ripis: vel curſũ dirigat: cuius ĩ marginibꝰ
dextro a latere thraces dẽſaletæ & medi lapides ha
bitant: alueo ãt diggeres atq; beſſi multo cogit̃ gelu
Subi fluuius eſt ceſſaconiæ regionis vbi colonia tha/
racon a ſcipiõibus olim cõd t a vt a pœnis carthago.
Subulus fluuiꝰ eſt occiduæ africæ: nauigabilis atque
egregius defluens præter coloniam bonaſam.
Suero fluuius eſt hiſpaniæ in eum hiberi alueus: qui
ſupranenſis dicitur. defluit.
Sura perſaꝝ flu. ẽ cui imiet oppidũ ſuſis [illegible] vt a/
iunt opus. Suria flu. perſaꝝ eſt: & ab ea ſuria oppidũ
eidem imminens: vbi phaſi colcoꝝ miſcet̃ fluuio.
Surgis fluuius eſt in neueis: cuius i exitu oppipum ab
eodem denominatum.
Sathul fluui. ẽ numidiæ a meridie trahens originem.

T Abſus ſeu tarſus fluuius eſt epyri inter a/
pollοniam & dyrrachium.
Tader fluuius in terraconẽſi prouicia car/
taginenſium rigans agrum.
Tagus hiſpaniæ flu. eſt aureas vt ferunt habẽs hare
nas: & ob id iſignis plurimũ quẽ a carthagie hiſpana
cui ꝓximus orit̃: denoinatũ quidã dicũt: qđ ego non
credo. Huius in marginibus ſegobricẽſes celtiberũ
caput capetani atq; toletãi inſidẽt nec a betula lon/
ge funditur in oceanum prope vliſyppum mergitur.
Taigeta ſecundũ quoſdã laconiæ flu. ẽ i quo vetuſto
more lacones frigore aquæ filios durare cõſueuerãt
Talander ſeu talendrꝰ fluuius eſt italiæ iter heracleã
& metapontũ ciuitates brutiorum ſeu ſalentinorũ.
Taliamentum fluuius eſt Venetiarum concordię co
loniæ propinquus nec ab aquilegia longe diſtans.
Tamaris fluuius eſt ſcytharum apud archos ppłos
ponto vicinus: & vt placet aliquibus a tamiri ſcytha/
rum regina denominatus.
Tameſis celeberrimus britannis eſt fluuius ab intri
ſecis inſulæ veniens: & in oceanum cadens: nauigijs
mediterraneis incolis accommodus eſt.
Tamuda fluuius eſt mauritaniæ nauigabilis cui & ta
muda oppidum fuit ſupra impoſitum.
Tanager fluuius eſt lucaniæ.
Tanais boreal' eſt flu. ĩgẽti cognitꝰ fama. nã quũ a ta
nao oli ſcythaꝝ rege denoiatus ſit: ex ripheis mõti/
bus ſub arctoo ꝓrũpẽs ꝓcipiti curſu tẽdit in oriẽtẽ: &
poſtq̄ diu oberrauit: velocitate ſua pugnãs ne frigo/
ribꝰ cogat̃ i glaciẽ: i occiduũ vertit̃: multas ſarmatum
atq; ſcythaꝝ irrigãs natiões: nec diu ante in meridiẽ
mergit̃ q̄ a palude ſcuſcipiat̃ meoride: quã adeo late
lõgeq; ampliat vt ꝓgrãdis ab ignaris mons arbitret̃
ſinus quã meotici aliſerni: ſerei: citigni: pſidrãi: aliiq;
ĩcolũt populi. ide tamẽ curſu ſuo europa ab aſia ſepa
rata in pontũ Euxinũ iuxta theodoſiã vrbẽ ingredit̃.
Huius i ripis apud roboſtoros terminũ aiũt itineris
Alexandri macedonis aris ab eodem impoſitis fuiſ
ſeſignatum. Tanam fluuius eſt africę.
Tanarꝰ flu. ẽ gallię ciſalpię i padũ tendens.
Tanatis fluui. eſt meſſiæ oppido pitanę propinquus
Tapſus fluuius. eſt africę iuxta ruſicadem.
Taras fluuius eſt adrię.
Tarus flu. ẽ gallię ciſalpinę: ex apẽnino ĩ padũ fluẽs.
Tabellicus flu. vt nõnulli dicunt ſanctonẽſiũ: ego ãt
credo qđ aſię minoris haud lõge a marſia fluuio.
Taurominius fluuius eſt ſicilię iter ſyracuſas & meſ/ De Stry
ſanam: a quo oppidum taurominium dictum: quum mone
aliter euſeboncora appelletur Ply. i. iiij.
Taurus flu. eſt minoris aſię: propinquus pamphilię.
Telaulus fluuius eſt liburnorum.
Telis fluuius eſt ſordonum.
Tembrogius fluuius eſt phrygię ſeu miſię in ſanga/
rum fluuium decidens.
Temedius flu. eſt ionię qui a glauco ſuſcipit̃ fluuio.
Theodorus fluu. eſt hyberię: auri ſecũ plurimũ ferẽs
Terbis fluuius eſt arabię per gurdiachos & alanos
fluens cadit in tygrim.
Teſpontia fluuius butroto oppido propinquus: i am
brachio ſinu.
Tereſas fluuius ẽ ſicilię nõ longe a biterme colonia.
Teria ſicilię fluuius catinę proximus ciuitati.
Teriodes fluuius eſt naſcens in campis ſcythicis: & ĩ
caſpium cadens mare.
Termus fluuius eſt vmbrię. alij dicunt q̄ de monte
tauro naſcitur: forſan alius eſt.
Thermodon flu. ẽ apud calibes paphlagõibꝰ ꝓximꝰ Strabo.
haud lõge a themiſcyro oppido. huius quidẽ ripę ab Li. xi.
amazõibus diu habitatę fuere. & ideo mazonius ab
aliq̄bus vocatus ẽ. nã & labit̃ pręter radices amazo/
nij montis. alij dicũt thracię fluuiũ fuiſſe. Quidã in ſi/
nu ſmirneo miror. Forſan alij ſunt eodẽ noie nuncu/
pati. is quidem a colchis diuidit amazonas.
Terſos fluuius eſt colchorum agnitię regionis.
Tybris flu. ẽ italię cui perituraꝝ reꝝ ſub romãis duci
bus vidiſſe gloriã cõceſſum eſt. hic in apęnino naſcit̃
paulo altius q̄ noſter Arnus: & deſcendẽs primo tu/
ſciã ab vmbris diſterminat: hic peruſio ide Aſſiſio po
ſtergatis: ẽt pluribus auctus fluminibus: Veio iã omiſ/
ſo Romã reꝝ dominã in partes diuidit duas: & apđ
hoſtiã ſeparatis ętruſcis a veteribꝰ latinis tyrrheno
miſcet̃ mari tituloꝝ multitudie iſignitus. Huius autẽ
nois quom antea vetuſtiſſimo vocabulo albula di/
ceret̃: multiplices priſci reddidere cãs: q̄s eo q̄ ſolus
habuerit iperiũ: & perſępe ꝓcioſo martyꝝ ſãguie co/
loratus ſit: pixiſſe nõ pigebit: & q̄ ꝓter hoc hũerit no
mina ſuperaddã. Opinio igr̃ vulgatior ẽ hũc a tyberi/
no rege albanoꝝ caſu i eodẽ ſũmerſo ex albula tibe
rim noiatũ: eũq; eius dixere eſſe ſepulchꝝ. Sunt q di
cant lõge ante hoc illi nomẽ ipoſitũ aſſerẽtes regem
quendã fuiſſe tuſcoꝝ cui tiberis nomẽ erat: q quũ py
ratica infeſtaret mare: ſeu vi: ſeu aliter nõ dicũt. hunc
aiunt eũ i fluuiũ fuiſſe demerſũ: ex quo illi tybris no/
mẽ appoſitũ. Alij volũt a Tebri quodã vicino veiẽtũ
Regulo tebrim fluuium primo appellatũ. Nõnullis
placet eũ dictũ a Tybri rege aboriginũ iuxta eũ dimi
cando iterẽpto. q forſan is fuit: quẽ alij aiũt a glauco
ſeu a taditico minoris regis filio ibidẽ occiſo. Quidã
vero q̄ a cędibus regũ lõge aliã rationẽ conant̃ oſtẽ/
dere cur tybris ex albula vocitatus ſit dicentes vetu
ſtiſſimis temporibus athenienſes a ſyracuſanis ſicu
lis ſuperatos: ex qbus cum igens multitudo captiua

eſſet:ois a ſyracuſāis ad effodiēdos mōtes & muni/
mēta addere ciuitati expoſita ē:ac ide coacta ad foſ
ſā ītriſecꝰ peragēdā q̄ admiſſio flumie repleta muni
tiorē reddidit ciuitatē q̄ forſſam:eo ꝙ pœna & iīuria
hoſtiū ſuperatoꝝ facta ſit ybrī vocauere diu Demū
quū ad Italiā trāſfretaſſet:& eā partē vbi poſtea Ro
ma cōdita ē:tenuiſſet:& vſq rutulos & ardeā . q̄re a
poeta dictū ē fines vſq ſicanos. Albulā fluuiū ex per
te vna loco munimēti habētes vt foſſā apud ſyracu
ſas habuerāt fluuio nomē īpoſuerūt qđ āte Syracuſa
næ foſſe idederāt :& eū addita ī pricipio. T .vocaure
tybri. Varie qdē:ſed īpoſſibilis nulla. q̄ potior lecto/
ri videbiť:illā ꝓbet. Fuerunt p̄terea ēt poſt cōditā ro
mā & alia q̄dā fluuio noīa. nā & ab aliquibus Rumō
appellatꝰ ē q̄ſi ripas ruminās & extēdēs:& ī ſacris ſo
rianus a pōtificibus dicebať:& nōnulli ī parte vrbis
illū vocauere Tarentū:ad quē Valeſius ruſticus a fa
miliaribus ꝓ ſalute filiorum obtinēda miſſus eſt. &
ara ditis patris atq ꝓſerpinæ comperta obtinuit qđ
petebat. Sic autem vocatus eſt eo ꝙ ripas terat Eſt
præterea aliquādiu nauigabilis & potui accōmoda/
tus totus & de eo iſta ſufficiant.

Strabo ī quinto. Ticinꝰ fluu. ē galliæ ciſalpinæ ex vrbano lacu ꝓcedēs
adeo limpidis effluit vndis vt ēt minimi calculi ītuēri
ꝓfundū aluei nō abſcōdāť. Alluit ēt ticiniū : q̄ & pa/
pia olim nobiliſſima ciuitas & lōgobardoꝝ regū re
gia. Trahi præterea vt fertur aureas harenas & piſ/
ces optimos nutrit & potiſſime thimolos. Pado po
ſtremo miſceť inſignis clade Cn. Scipionis & Han/
nibalis pœni prima poſt ſuperatas alpes victoria.

Ticis fluuius eſt ex pyrrheneo monte ad Clodianū
rhodam hiſpanorum oppidum.

Ticiꝰ fluuiꝰ eſt apud arſias liburnorum gentes:non
longe ab aquilegia.

Ticius fluuiꝰ eſt fuſus a monte prādaſo & pergamū
clariſſimum aſiæ oppidum præterfluit.

Ticra fluuius eſt hiſp ãiæ propinquus empotij ab hi/
ſpanis græcis atq Romanis mixtim habitatis.

Tiphernus fluuiꝰ eſt Italiæ:larino & Ditorinæ oppi/
dis propinquus:nec a gargano monte remotus.

Ply. li. vi. Et Mela abunde. Tygris Armēiæ maioris flu. toto orbe cognitꝰ. Nā a
nr̄is vnus ex q̄tuor paradiſi delitiaꝝ exeūtibus affir/
mať. Is tamē ſecūdū alios ex Panchoatra mōte eſō
te cōſpicuo hiſpāiæ loco:q deges appellať:prio ter/
ris euomiť nec qdē totus aut velox:q̄nimo tarde ef/
fluēs Diligiro appellať. At quū mœdoꝝ fines attigit
repētinus factus Tygris nomē aſſumpſit. ſic. n ſagit
tā volucrē mœdi vocāt:nec diu & cōperto aritiſſa la/
cu curſuq ſeruato violētꝰ & iteger atq diſcolor per
illum efferť adeo iamicabilis lacui vt ex eis quos gi/
gnit piſcibꝰ nullū ſuſcipiat. nec ex his quos ipſe fert
aliquē lacū itrare permittat:quē poſtq̄ p̄rijt facto tau
ro mōte obuio antro mōtis imergiť:& per latebras
merſū in aduerſā partē vluas & purgamēta plurima
ſecū trahēs effundiť apud lacū:q Zorāda ſeu zoma
da appellať oia demerſa ferens :factuſq iteꝝ fluuiꝰ
lacū cui tepidis nomē ē: trāſiēs ī cuniculos mergitur
iterato:& poſtq̄. xxvi. Mi. paſ. occultꝰ excurrit:tertio
reddiť terris ī regiōe ſophē circa nymphen adeo ꝓ/
pinquus arſaniæ f uuio in regiōe arthēi vt quū q̄cun/
q ex eā itumuerit ſeruatis ſibiq q̄ſq vndis ſuis cōflu
ant vna:cuius rei teſtimoniū lenior Arſanię curſus ē:
qui mox diuiſus in euphratē iter dirigit relicto tygri.
Qui ſuſceptis ex armēia claris flumibus :parti:ēos s
agnices :phoriōes. arabas :oreos :adiaben eſq diſiū
git & vt aſſerūt aliq : Niniuē ī pertes diuidit : & Meſo
potamiā faciēs luſtratis radicibꝰ mōtiū coridnoꝝ cir
ca Apamiā:Seleuciā:atq babyloniā. xxv. Mi. paſ. ī
alueos diuiſꝰ duos fūdit:quorū vnꝰ quē mendiēſem
vocāt ſeleuciā atq meſſenē alluit Alter āt ī ſeptētrio
nē verſus cāpos caucaſi irrigat:& vbi ī vnū redieť al
ueū tygris dictus ē. Idaſpē nobiliſſimū flumē recipit
atq coaſpē ex mœdia. Inde inter ſeleuciā & caldia/
cos lacꝰ deſcēdit:quos vna ſecū auget Euleꝰ flu. eoſ
ꝙ dicūt aliqui eufratis hoſtia. Veꝝ quū hoc. lx. Mil.
paſ. āpliauit vaſto effuſꝰ alueo dextra Carnicis oppi
di perſicū ī mare deferť. Nec vno tm̄ hoſtio ſed pluri
bus miſceť eidē. nā vni dr̄ artoch:alteri ſuffiene : ter/
tio ſeptentrionali barbetaſſe inſidet oppidum. alij
vero dicunt hunc Rubro infundi mari.

Timatus fluuius eſt Meſię:in quem ſolum aiunt lapi
dem quem toticulum appellant reperiri.

Timauꝰ venetoꝝ flu. ē:cōcordiæ atq tergeſtæ oppi/
dis ꝓximꝰ. Ex mōte qdē grādi per. ix. ora effuſꝰ am
pliſſimū ante alia fontē facit ex quo vno tandē exiēs
alueo ī adriaticū fundiť mare ī ſinu tergeſtino. Fue/
re tamē qui putauere hūc fluuiū apud antenoridas
eſſe & ex euganeo monte fundi:quod falſum eſt.

Timbra fluuius ē troianus ī Sangariū flumen exiēs:
penes quem tēplū erat Apollinis qui & timbreꝰ a flu
mine denominatus eſt. Verum alibi dicitur a Tym/
bra herba qua locus abundans eſt. in hoc templo
per inſidias a paride Achilles occiſus eſt.

Tipnis fluuius eſt occenſi ciuitati propinquus.

Tira fluuius eſt macrocēis montibus propinquꝰ:op
pidū eiuſdem nois in ripis habens:non amplꝰ lon/
ge a ſeudo ſcomo hiſtri hoſtio. c. xxx. M. paſſu.

Tyrus fluuius lyburnoꝝ eſt: iadræ colōiæ ꝓpinquꝰ.

Tyrus fluuius eſt armenię. Ego puto quem ſupra cy
rum diximus : eo ꝙ proximum cambiſi dicant eſſe.
Sed in hircania & ſcythia illi ſunt.

Titanus fluui. eſt meſiæ a quo ciuitas denoiata eſt.

Titareſus flu. eſt ī peneū fluuiū effluens : nec recipiť
tm̄. hunc ſupra orcon vocauimus . & quia ibidem de
eo:& poſt hæc vbi de peneo dictum eſt:ſufficit.

Togiſonus fluuius eſt venetorum:ex agris patauo/
rū in paludes quas padus & atheſis fecere effluens
apud brundulum in adriaticum mixtus cadit

Tobus flu e caucaſo mōte ruit & per ſuauos defluit

Tonat ſabeorum eſt fluuius.

Torius alias torin fluuiꝰ eſt hiſpaniæ valentiæ ſagū
toq propinquus.

Tormaidon ſiciliæ fluuius eſt.

Tormeniū flu. ē nauigabilis: circa quē paritæ & ioti/
phagi deinde ſunt haud longe ab Alexandria : quā
alexandri macedonis iuſſu conſtituit leonnatus.

Tragodites flu. ē ęgypti: Arſicē ciuitatē p̄terfluit:quē
ptolomæus philadelphus a ſe ptolomęum appella
ri iuſſit. Tarſimenus lydiæ fluuius eſt.

Trebia alias treuia fluuius ē gallię ciſalpinę haud lō
ge a Placentia ciuitate ex apœnino in padum fluēs:
nobilitatꝰ ſecunda victoria Hannibalis pœni & cla/
de. L. Sempronij conſulis.

Triopolo qui & aſſolus flu. ē iuxta albomagarenſiū

Tripolis fluuius cui focitæa oppidum proximum &
tripolis ſupereminet caſtellum.

Triſotcas fluuius ē colchoꝝ apđ baſiles : & ſenaſto
poli caſtello propinquus.
Tritiobelſũte flu. ē cãtabroꝝ: deuales cigēs & deciũ
Triton flu. eſt africæ ad philenoꝝ aras ex palude va
ſta: cui & triton nomē eſt memorabilis aduentu pri/
mo in terras mineruæ: vt icolæ veteres credidere.
Trito flu. ē alter a ſuperiori ſecundũ quoſdã in cãpis
naſcitur dardanijs: & in ægeum effluit mare.
Truētus fluuius in adriatico littore hodie picenos ſe
parans ab apruitinis : cui eſculum oppidũ ſuperemi
net: & firmum picenum propinquus eſt.
Tubero flu. ē per deſerta æthiopiæ iter cieres pulue
reſq; potiꝰ q̃ ripas ſolidas ĩ rubrũ effũditur mare.
Tucia flu. eſt nõ amplius. vi. mil. paſ. ab vrbe diſtãs.
Turbidus ægypti flu. ē ab ægyptijs ſegregãs philiſti
nos. Turia flu. ē hiſpanię: Valẽtiã paruo iteruallo
præterfluens: & in ſupronẽſem hiberi ſinũ decidit.
Tuſca. flu. eſt numidiæ: haud lõge ab hipone regiõe

V Adaflu ē mauritaniæ citra mõtes quibus
ſeptẽfres nomẽ ē: cui ruſigada & Siga par
uæ vrbes ꝓpinquę: & portus cui ab ampli
tudine magnus cognomen eſt.
Valdaius fluuius eſt pãnoniæ non ignobilis in da/
nubium fluens. Vallus phrygiæ fluuius eſt.
Vãdalicꝰ flu. ē ab extrẽis erũpẽs galliæ a quo deriua
ti ſunt vandali populi in ripis habitantes eiuſdem.
Varianus venetorũ eſt flu. & labitur apud anaxum.
Varaga flu. cuiꝰ babylonij margines icolũt: cadẽs ĩ
varrogã. Varroga & hic babyloníoꝝ fluuius.
Varꝰ flu. ē grãdis ex alpibus fluẽs vltra niceã galliã
trãſalpinã a ciſalpina ſeparãs vetuſtiſſimꝰ Italię ter/
minus. Vaterus flu. ē apud cappadocas claricę op/
pido ꝓpiquus. Variſius flu. ē apud foroiulienſes.
Vaternus flu. ex agro foricornelieſis i padũ defluẽs:
quẽ hodie arbitror ſaternum vulgo vocent.
Vduba flu. ē hiſpaniæ ĩ regiõe lergaonũ ꝓpinquꝰ ſa/
gũto oppido fide itegra i romãos ſocios clariſſimo.
Vebar fluuius eſt apud extremas indoꝝ ſyluas: quẽ
penes naſcuntur elephantes plurimi.
Velo fluuius eſt celticus cognominatꝰ apud celtas:
& promontorio celtico propinquus.
Veſtigia flu. eſt in extremis Italię verſus ſiciliã: haud
longe ab eo loco vbi iãdudũ caulõ oppidum fuit.
Vfens fluuius eſt gallię ciſalpinę: inter quem & athe
ſim fluuiũ biſeſones habitauere : q Romanos apud
Alliã expugnauere: qui ex alpibus cadẽs fluit i padũ
Vfens alter a ſuperiori fluuiꝰ eſt volſcorum haud lõ
ge a terracina in tyrrhenum defluens.
Virdus fluuius circa Auguſtam fluens.
Virdis fluuius a picenatibus diuidens aprutinos & ĩ
truentum cadens: memorabilis: eo ꝙ eius in ripam
quæ ad picenates verſa eſt: iuſſu Clementis pontifi/
cis ſummi: oſſa olim Manfredi regis ſiciliæ: quæ ſecꝰ
Calorem beneuenti fluuium ſepulta erant abſq; vl/
lo funebri officio deiecta fuerũt a Conſentino con
ſule: eo ꝙ fidelium cõmunione priuatus occubuerit.
Virbius flu. eſt laconũ: apud quẽ ſunt q dicãt hippoly
tum equis tractum arte æſculapij medici in vitam re
uocatũ: & ob id poſtmodũ virbiũ a flumine noiatũ.
Viſera fluuius eſt germanię.
Viſcilia ſeu vinculus vel veſtilia fluuius eſt germanię
& Dacis propinquus tendit in oceanum.
Vluleus Dyrrachij fluuiꝰ eſt: ex quo dyrrachio mini/
ſtrantur aquę.
Vmber flu. ē grãdis albaniã a loegria diuidẽs ſic no/
minatus ab vmbero quodã i eũ locrini iuſſu deiecto.
Vmbro fluuius eſt tuſcię nauigabilis inter vadas vo
literras & populoniam etruſcorum vetuſtiſſimam
ciuitatem in tyrrenum effluens.
Vogeſus fluuius eſt Lingonenſium ripaſ corrodẽs.
Voniãus flu. ē Italię: adrię colõię aputinę ꝓpiquus.
Vrbanus fluuius eſt pannonię non ignobilis i danu
bium effluens haud longe a taurino.
Vrgis flu. eſt germanię clarus: & in oceanum fluens.
Vſarienſis fluuiꝰ ē: haud lõge ab anſaga atq; nabale
Vulturnus flu. ē i ſamio oriẽs & rapidiſſimo curſu vol
uẽs ſaxa per cãpaniã labit̃: capuãq; olĩ potẽtiſſimã ci
uitatẽ alluit: & i tyrrhenũ haud lõge a cumis mergit̃.

X Antus: quẽ ſcribũt xãthꝰ auctores:
fluuiꝰ ē ex ida mõte ſecꝰ iliõnẽ deflu
ens: lõge maior fama q̃ vndis. hũc Xanthꝰ
icolę vocauere ſcamãdrũ: q Symo/ Homeri
entiſ iũctꝰ facta palude quã paleſca ꝑconio
mãdrꝫ dicũt in ꝓpõtidem ifunditur. Clarus
Xanthus alter a ſuperiori fluuius eſt per Lyciam flu
ens a quo & ciuitas nominata.

Z Arotis fluuius ē perſarum cui propinqui
ſunt diſimontani populi bitumẽ arte per/
ficientes : id perſicum autem ſinum exit
hoſtio imperitis difficili.
Zelia fluuius ē propinquus lampſaco oppido quod
ante pituſſa dictum eſt. inſigne incola priapo.
Zitas fluuius eſt thracię Dionyſiopolim crunos an/
te dictam alluens.
Zebetis fluuius eſt hircanię in qua nemus ē vmbro
ſum altiſſimis arboribus & in eois oritur ſuis vndis
pinguefaciens ſolum. qui poſtq̃ aliquandiu iter fecit
interueniente ſaxo in partes diuidit duas ęque diſpẽ/
ſatis aquis: & pręceps inter ſaxa cauteſq; vallium diſ/
currẽs terram ſubit: &. ccc. ſtadijs occultus elabitur:
& quaſi ex fonte nouo prorumpẽs iterum exit in ter
ras: nec diu & in Ridagium fluuium cadit. & ꝙ idem
eſſet qui & ſuperior . Alexander macedo experien/
tia patefecit . nam quum iuſſiſſet in ſuperiorem ca/
uernam duorũ cadauera proijci: ab his quos pręmi/
ſerat: ad exitum emiſſa fuiſſe compertum eſt.
Zonus ſeptentrionalis eſt fluuiꝰ cui attiac & amar
bi & Iſani populi propinqui ſunt. Finis.

De Stagnis & paludibus eiuſdem tractatus alꝰ.

E T ſi nõnunq̃ e ſtagnis atq; paludibus orirĩ
flumina: ſeu effluere teſtent̃ monumenta
maiorũ: vt plurimũ tamẽ exundationibus
earũ ſtagna paludeſq; fieri certiſſimũ eſt.
Quãobrem poſtq̃ expediuimus: quę de fluminibus
dicenda venerũt. De ſtagnis & paludibus congrue
deſcribemus . Sane quia putauere paludẽ & ſtagnũ
idẽ: eo ꝙ indifferẽter vnũ ponat̃ pro reliquo: & perſę
pe ꝓ lacu: & quod lõge incõuenientius eſt : a poetis
larga eis cõceſſa licentia: ꝓ flumine: quos etiã non/
nunq̃ qui ſoluto ſcripſere ſtilo : ampliatis ſibi legum
fimbrijs imitati ſunt. Anteq̃ ad vlteriora progredia/
mur : idem paludẽ ſtagnũq; nõ eſſe mõſtrãdũ ratus
ſum. Palus igitur aquarũ quedã lata cõtentio eſt. vt
ſępius altitudine carẽs: ſeſe vltra citraq; mouens: ꝓ
ut & ipſe qui fecit fluuius quacunq; ex cauſa minuitur
vel auget̃: quas vt plurimum in mediterraneis . atq;

depreſſis locis fluuioꝝ exuberat õe fieri cõſpicim⁹.
Stagnũ. Stagna ãt iertes ſunt aquæ:q̃ a ſtãdo ſibi nomẽ occupauere:q̃ nuſquã alibi q̃ ſecus maris littora videm⁹ ĩpleri æſtu maris obſtãte:& ĩ cõtrariũ nitente: ne fluuius ĩ ſe totis viribus effluens ĩgredi poſſit libere:ex quo aduenıẽtes aq̃ cõtinuo vt ripas excedãt:& inde ꝑſſiora loca ſi ſint amaris ĩmixtæ abſqꝫ regreſſu cõtẽdãt neceſſe eſt & ꝗcioſæ cõſiſtãt: & cũ ſint ſimplices aq̃ paludũ:ſtagnoꝝ marinis ĩmixtæ ſũt ſẽper. Alunt paludes quos ſecũ effert fluui⁹ gẽitor piſces: ſtagna iniectos vnda marios nutriũt. Putreſcunt ſtagna ſæpiſſime:cũ raro paludes: eſto ãbo nebulas auraſqꝫ exhalẽt peſtiferas:ſẽper ſtagna letiferas: adeo vt ſatis pateat aliq̃do apud paludes ſeu ſaltẽ apď aliq̃s tolerabiliorẽ aerẽ eẽ: cũ apď ſtagna nũq̃. E iõ circa fluuioꝝ fauces tetri pallẽtiſqꝫ coloris icolas & aduerſa ĩfectos valitudie ſẽper cernim⁹. qd verbis ĩmoror Profecto nõ idẽ ſũt. Sed q a fere eodẽ gignunť mõ:& ꝓ eiſdẽ habeť opione vulgata. A cõſueto alphabeti ordie nõ deuiãtes:eo ꝑſtãte:q vndis ĩperat atqꝫ vẽtis ĩuicẽ tractabim⁹:de ãbob⁹:& ab Acheruſia paludeq̃ plus cæteris ꝓfunditatis hẽre vr̃ ſumem⁹ initiũ.

Cheruſia cãpaniæ pal⁹ eſt:phlegreis cãpis
A cumiſqꝫ euboicis ꝓpiqua:quã ego puto ab exundatõe flumis aceraꝝ initiũ ſumere:& imbribus aucta cũ vnde effluãt nõ ſit inter Capuam & Auerſã ciuitates per patentia plana vſqꝫ prope cumas diffundi:& inde acheruſia nominata.

Aeſtate tamẽ areſcit: cũ hyeme abũdãtiſſima ſit aq̃rũ. Hãc ſunt q fabuloſe dicãt ĩ ſtygias paludes diffũdi:& ab Acheronte fluuio Acheruſiam nuncupari.

Ambratia palus eſt achaiæ:vt aiunt aliqui.

Artiminia ſtagnum dicıť minoris aſiæ olim pomiſio monti propinquũ : atqꝫ iuxta miletopolim ciuitatẽ: ex quo aiunt effluere Errandacum fluuium licũ antea nominatũ:aſiam bithiniãqꝫ diſterminantem.

Aſia palus eſt(vt quidam dicunt)Lydiæ:caiſtro propinqua flumini:circa quam iter alias aquaticas aues grues plurimæ conuerſantur.

Auerigũ ſtagnũ ẽ regiõis Auerigę:& ab ea denoiatũ de quo mirabile quoddã ſcripſere priores :aſſerũt ãt ꝙ ſi cõtingat aliquẽ per ſtagnũ naue vectũ aliq ignominioſum ĩ ſtagnũ dicere:repẽte ſtagni aq̃s turbari: q̃ſi idignãtes :& tãta tẽpeſtate moueri: vt demergať atqꝫ periclitetť qui oblocutus fuerat neceſſe ſit.

Hyrie. de q̃ Vide Ouid. li. vii. Metha.

Biſtoniũ ſtagnũ ẽ thracię ĩter ſperchiũ ꝓmõtoriũ & Maroniã regionẽ:a quo & Biſtões thraces appellati ſũt. ꝓpe q dẽ illi ẽ albera ciuitas :fuitqꝫ oppidũ ĩgẽs tyrida Diomedis regia:apď quã cõſueuerat hoſpites dare equis ĩ cibum. Bobrida ſtagnum eſt græcię.

Bobẽ ſeu Bebẽ pal⁹ ẽ gręcię:& vt ſatis percipi põt cũ cercinio ciuitati ꝓpinq̃ ſit:eã Macedonię ꝓximã eẽ.

DAleſcamandꝝ ſtagnũ eſt troadis :haud lõge ab Ilione:ſecus acheoꝝ portũ: qď q dẽ faciũt Xãthus & Symois flumia ab Ida venientia atqꝫ illud agentia.

Camerina palus eſt Siciliç Syracuſis ꝓpiqua:q̃ ań heſperia dicta eſt:q̃ quũ deſiccata ſemel accolis peſtilentiã iniecıſſet : cõſultus Apollo an eã penitus auferrent prohibuit. Q ui quũ neglexiſſent, eſto exhauſta palude peſte carerent: ex ea tñ perte oppidi q̃ tuta aq̃s paluſtrib⁹ eẽ cõſueuerat :ab hoſtibus captum eſt:& ſic nõ obedientes pœnas dedere

Caprea paul⁹ haud lõge a Roma ẽ : apď quã cõcionãte Romulo romanoꝝ rege exorta tempeſtate a patribus occiſus eſt:& in eandem deiectus.

Caralites aſię pal⁹ eſt iter campos idenſium & caularem amnẽ atqꝫ mandrapum ciuitatem torpens.

Cẽdebera palus ẽ ſyrię:quã nõnulli candeã:hęc ſub radicibus carmeli mõtis ptolomaidi Claudij Cęſaris colonię ꝓpinq̃ quieſcit emittẽs bellũ fluuium.

Celaunium qď celonium quidã vocant ſtagnũ ẽ ſicilię fetido odore amouens proximantes.

Ciane ſicilię ſtagum eſt non longe a ſyracuſis : hoc nympham Cyanen proſerpinę ſociam finxere poetę:quę quũ vellet rapinę Plutonis obſiſtere: & ſpreta nequiret lachrymãs in ſtanum verſa eſt.

Ciphiſis argiuoꝝ ſtagnum ẽ:illi ciuitati propinquũ.

Crines ſecundum quoſdam palus eſt: a qua & apollo quia ibidem colatur denominatus eſt.

Cimmerię paludes vltra taurorum ſunt clauſtra.

DEulcũ ſtagnũ qď ãte deultoniũ dicebať ĩ regiõe aſcithe ẽ riſaſto flumini atqꝫ ameldeſo & phiopoli oppidis boſphoro ꝓpinquum.

Dianę ſtagnum apud ſcythas eſt : quod penes diana colitur:a qua denominatur : quũ & ipſa a ſcythis ſcythica nuncupetur.

Lię paludes ſunt in calabria haud longe a
E palinuro : quibus ineſt velia oppidum ab eis u. ſuperaddita nominatum.
F Idem apud idos ſtagnũ ẽ: Cuius ĩ aq̃s q̃tũcũqꝫ leue ſit nil natat:ſed mergitur omne.

GAndis pal⁹ ẽ apď ſcythas callipidas :ex q̃ hyppãnis fluuius egreditur . Q uãobĩ ẽ incolę matrem fluminis paludẽ vocant.

Gelonium ſtagnum eſt fetẽs :vt ſibi quẽq̃ fieri proximum non permittat.

Geneſareth eſt galilęę ſtagnum in tribu zabulõ: cui ſuperinſidet magdalum oppidum Marię magdalenę. hoc ſupra lacum diximus.

Gigeum ſtagnum eſt miſię:ĩ latere Tmoli mõtis : ꝓpinquum pactolo flumini:& lidię ciuitati.

Glanes tuſcię pal⁹ ẽ ſub cluſio ciuitate : quam ſupra fluuium diximus :& ibi plene de eo.

Guſeri ſta. ẽ britãnię a gulfero denoiatũ r̃ge:ea ĩ perte q̃ ĩ galliã it ĩ quo quũ permittunť piſcari q volũt piſciũ abũdãtiſſimũ ẽ:ſi arceať cõfeſti ſuccedit pẽuria.

HIrie ſtag. ẽ:qď & lacũ aliq noiant. Ex quo talẽ veteres reliquere fabulã: Irıẽ mulierẽ fuiſſe dicunt:& cycni matrẽ: q̃ quũ vidiſſet filiũ in auẽ ſui nois trãſformatũ. adeo tulit ęgre:vt flendo & ipſa in ſtagnũ ſui nominis mutata ſit:& ſic filium ſuis oblectat vndis.

Angelinũ ſtagnũ ẽ hybernię denoĩatũ ab
L altero filioꝝ Batolaui filij Serę de ſtirpe aipheth primi hitatoris ĩſulę cui nomẽ fuit lãguinus. Lacerna ſtag . ẽ ꝓuicię narbonẽſis in agro nemuſenſiũ:ĩ quo oli mirabilis ãnua piſcatio videri cõſueuit. Aiũt q dẽ ĩ eo delphies q̃ſi ex cõpoſito ſocietate cũ hoib⁹ facta piſcari Nã quũ ĩnũera vis mugilũ in ſtagnũ alať & ſtatuto tp̃e vt eos natura docet expectata ęſtus maris reciprocatõe:arctũ ſtagni hoſtiũ conãť exire rhetibus nõ põt põderoſe multitudini obuiari:quũ exeũtib⁹ ẽ: reciprocũ faueat mare Sed adſũt opportũe piſcatorib⁹ fautores delphies

In tēpore igr̄ exitꝰ mugilū a piſcatoribus cognito ad ſpectaculū tā pulchri certamis ois ciatis multitudo cōcurrit:& obſtato qbus poſſūt hoſtio expectāt mugilū motū:quos quū vident ad exitū pparan:clamore igenti ſublato ſymo ſymo vocat mltitudo ois. Verū delphies ex alto ſi faueat aqlo confeſti audiūt Si vero auſter paululū tardiꝰ clamitantiū voces ſuſcipiūt Et eveſtiguo acie fctā a cōſpectu hoſtiū ſtagni veniūt nō aliter q̄ ſi pgrediāt̄ i bellū qbꝰ viſis ſtati territi cōſiſtūt mugiles. Tūc piſcatores retia iactant:furciſq̄ ſuppoſitis adiuuāt:qbꝰ ipediri delphies non curāt trāſeūteſq̄ nōnūq̄ aliq obſtacl'a a piſcatoribus appoſita hoſtio adeo ſēſi iter naues piſcātiū enatātvt i nichilo quemq̄ ledant & ſi contingat impetu mugilum ab aliquibus vt fit ſaltu tranſilire retia : a delphinis interimuntur & ilico ſola tunc talium occiſione,contenti eis omiſſis ad officium redeunt:donec inter retia mugilum multitudo omnis trepida a piſcatoribus capiatū.Quo peracto nil amplius ea die q̄ quos occiderit mugiles i cibū capiūt Piſcatores aūt ne ſuo fraudēt delphies labore:illos aut piſciū aut i tritu pāis & vini faciūt cōtētos Laurētia palꝰ ē iuxta alpes ſub veſulo liguriæ mōte . Lerna archadiæ fuit palꝰ poetaꝝ nobilitata carmibꝰ l:āc hydrā ſeptē hētē capita fixer̄ poetæ :& ex dānis mltiplicātē ſuis & igne poſtrēo ab hercl'e iterēptā Q.d' ego peſtiferꝝ fuiſſe ſtagnū intelligo:hydra dictū:eo q hydros græce aq̄ latie ſit:qd' auferre volētes :cōtigebat q vno obturato hoſtio ſcaturigies exoriebāt̄ pluriæ. Verꝝ cōperto meatu aq̄ꝝ principali:eo q deuolutionē alibi deſiccato ſtagnū ſeu paludē illā peſtiferā abſtuler̄ Licinia ſtagnū ē græciæ iter argos thebaſq̄. Liligua ſtagnū ē i cōfinio galliaꝝ ſn cābriæ ſabio flumi ppiquū. Hoc eſtꝰ maris igētes i modū voragis ſuſcepit atq̄ abſorbet:& mirabile dictu q̄tūcūq̄ maris igurgitet. Solitos tñ margies nō excedit demū reciprocāte mari ſuſceptas euōit ūdas ripaſq̄ oēs aſpergit tegitq̄:& qb lōge mirabile ē:dū aſperſionē illā euomēs facit ſi quē q̄ i ſe cōuerſū aſpexerit vix euadit:& perraro cōtigit aſperſꝰ:qn tractꝰ ſubmergat̄ a ſtagno:i quē qui terga detinēt verſa ēt ſi iſūdāt̄ oēs ab oi periculo ſūt imūes Lumonoi ſtagnū ē igēs:i quo.xl.dicūt reperiri iſulæ quū totidē ſuſcipiat fluia :nec ē ex ill'aliq̄ abſq̄ pcelſa rupe:i q̄ nidificat̄ aqla & ſic quot iſulæ tot aquilarum nidi ſunt:ingenti clamore cuncta cōplētes

m Egiſba ſtagnū ē i iſula taprobāes maitudie i clitū ābitꝰ qdē.ccclxv.M.p.iſulas i ſe cōtinēs plures pigui pabulo iotas Ex eo duo erūpūt fluia Paleſmūdꝰ.ſ.& cydara i mare fluētia Melſiagū palꝰ ē apd' germāos celeberria maitudie Meotis palꝰ ē igēti fama cognita & magnitudine memorabilis ē Hec qdē apd' ſcythas hēt ābitꝰ:vt qdā fer̄t.dcc.M p.quū nuſq̄ ſex pedū altitudie ſuperet Can̄t a tanai ab aqlōe veniēte quē iuxta theodoſiā vrbē pōto cōcedit:gelu āt pm̄it acri:ad'o vt durāte glacie iter facile trāſmeātibꝰ pſtet Eiꝰ icolūt margies meotidi ppli a qbꝰ & ipa nomē ſortita ē Præterea & aliſerni ſerei & q̄plures Metia grādis ē germāiæ palꝰ Mitna palꝰ pxia ē miturnis i cāpāia a q̄ denoiata ē iſignis qdē C. Marii fuga Nā fugitiuꝰ ex ea cœno perlitꝰ ab iſeq̄ntius ſyllāis militibꝰ i aridā tractꝰ ē Murais ſtagnū ē arturi britonū regis victoria claꝝ. aiūt.n.ſcotos pictos atq̄ hybernīēſes ab eod' i hoc ſtagno obſeſſos i deditionē coactos. Nareotis palꝰ ē apd' qnā vuæ naſcūtur albæ famoſæ a loco mareotides appellatæ.

Att:hic miā piſcationē Delphioiūq̄ cū hoibꝰ familiaritatem.

n Vthul ſtagnū ē iferioris mauritāiæ: haud lōge ab oceāo qd' alii lacum dnt:i quo alabethe piſces coracini:ſiluri atq̄ crocodilli iueiūt:q quū nuſq̄ pter i nilo reperiāt & eo q obſeruatū ſit ſq̄lētibꝰ mauritāiæ niuibꝰ hoc ſtagnū & ide nilū excreſcere creditū ē ſtagnū iſtd' nili caput exiſtere.

p Aduſa ciſalpiæ galliæ palꝰ ē a pado flumie :vt ſatis ſonat denoiata:eſto ſit q illā dicāt fluuiū: vt ſupra dictū ē:qd' ego nomē puto vnicuiq̄ paludi a pado fctē dicēdū:q̄ multiplices ſunt:vt ptactum eſt. Paliſcoꝝ ſtagnū ē i ſicilia ſulphurei odoris ifectū a pd' hoc aiūt veteres ex Ioue & ætna gēitos natos fuiſſe paliſcos & ab eis d'noiatū volūt Nā apd' hoc deteſtabili ritu ſuo illos perſāctæ colier̄ pores d'os ex iſtimātes Pegaſeū ſtagnū ē mioris aſię haud lōge ab āne cayſtro ex quo dicūt phiritē fluuiū exūdare. Peltrēſiū aiūt eē ſtagnū miræ virtutis Nā quū hoibꝰ ſalubre ſit ſerpētibꝰ dicūt eē letiferꝝ Pōtia palꝰ ē apd' volſcos :ē āt lōge a terracia penes Appii foꝝ mēorabil' ob ipedimētū a ſe neroni cæſari datū Fuerat huic aiꝰ ſubterraneū atq̄ nauigabilē meatū a meſeno romā deducere q̄ quū vſq̄ ad pōtias paludes deduxiſſent foſſores & i mōtiū ſaxea fūdamēta penetraſſēt& curſꝰ fluminū labētiū d'ſuper pteriſſēt:a putri paludis ſolo nec foſſurā patiēti morati ſūt. Et ſic qd'.xl.M.p.& āplꝰ pceſſerat opꝰ omiſſū Sūt tñ q dicāt diſpoſitum Neronē muris & fornicibꝰ paludis ſolubile ſolū ſuperare ni cura maioꝝ & inde mors retraxiſſet i aliud

Vide ſuetonium.

r Aphaꝝ ſtag. ē apd' lydiā :i quo aiūt a piſcatoribꝰ nullos pter nigros capi piſces Reatia palꝰ ē italiæ:& q̄ i parte nomē oñdit Huiꝰ i exitu aiūt excreſcere ſaxa aqs aliā ppetatē ſuperaddētes q eaꝝ ſuffragio durer̄ ūgulæ iumētoꝝ Ruturgiū ſtag.ē hybernię:cui bartalāi feræ filii de ſtirpe iapheth primi inſule habitatoris Rutugꝰ filiꝰ a ſe nomē impoſuit.

Nigri piſces.

ſ Alpia palꝰ a ſalpi citate amoris hānibal' pœni idice dctā ē:quū eidē i cāpis apuliæ ppiq̄ ſit.Samacēitides palꝰ ē ſyriæ:cui ſuppoſiſa ē citas a ſorith.Satura palus ē Italiæ:iter ātiū oli volſcorum nobilē citatē & circeū mōtē:quā alii trāſmutatis primis duabꝰ lr̄is Aſturā vocāt & ab ea oppidū Aſturā mari iminēs claꝝ coradini ſueui captiuitate ab Antio nō āplꝰ x.M.p.diſtās Septē maria ſeu paludes ſeu ſtagna vel adriatico pxia ſūt littori tā a pado atheſi aliiſq̄ ſuperuenietibꝰ flumibꝰ & a nōnūq̄ æſtuāte mari fctā atq̄ perpetua ſūt plimū telluris occupātia ſic nūcupata qa iādudū i ſeptē grādia erāt ſtagna diſtīcta Hodie uero & ſi aliq̄s diſtictiōes hēāt magis tñ vt locoꝝ teſtāt̄ icolę videt̄ ānexa Sūt tñ q dicāt nō ſolū de his q̄ littori fere iūcta ſūt ab ātiqs ſeptē maria dictū veꝝ de qbuſcūq̄ paludibꝰ a pado vl' ab aliis fluībꝰ i partibꝰ ill' factis eo q adeo igētes fuer̄t:vt maria videret̄. Ex qbus tres circa padū fuer̄ vt puta q̄ verſꝰ mutinā occupat oia q̄ verſꝰ bononiā & Imolā & q̄ rauēnā circuē oēm Sic & iter hoſtia padi igēs fuit q̄rta. Reliq̄ vero tres vltra padū oēs vſq̄ fere patauiū cōtigētes In his āt q̄ littori pximiores ſūt q̄rūdē citatū exiſtētibꝰ aqs claris oñdūt veſtigia:& potiſſie adriæ tuſcoꝝ colōiæ & aq̄ adriatic' denoiatꝰ ē ſinꝰ cuꝰ rei cām aliq dicūt ſolū i partibꝰ ill' terræmotu depſſū ſuperficie nō mutata & aq̄s ide oia occupaſſe qd' ego

De meotide ſtrabo primo & ſeptimo.

nõ credo Alii volũt mſtis i ſcřis euomentib⁹ aſſidue
marinis aquis arenas littus in ſublime dedi ctum in
aliquib⁹ orbis locis :& ibi potiſſime & ſic agrũ exitũ
ĩpeditũ:& ab eis de neceſſitate loca hũilia occupata
Ply li: xxxi. Nec deſũt dicentibus ad roborãdã opionẽ ſuã vera
aut veriſimilia argumẽta:q̃ & ſi recitaſſe p̃ſentis itẽ
ri nõ ſit:i fidẽ tamẽ trahor eo⁊:quũ ex his multa pa/
teãt ĩtuẽri. Siderium ſũt q dicãt apđ ĩdos ſtagnũ eẽ:ĩ
quo nil penit⁹ inatet:ſed imiſſa oia ſorbeãĩ. Staleo/
bith ſtag. ẽ meõiæ ĩ aſia·quo ĩ loco videnĩ eẽ qui velit
quaſdam iãdudũ fuiſſe ciuitates videlicet Daphnim
Hermeſtã & ſipilũ:qđ ãtea tãtalis vocabaĩ meoniæ
caput:& ſeu motu terrę vel alio dei iudicio abſorte
ſunt:ſtagno tamen reliquere locum.
Styx pal⁹ ẽ africæ ꝓpinq̃ Sieni ciuitati circa extrema
ægypti verſus æthyopas:quã aiũt limoſã plurimũ &
papiris eẽ refertã:adeo vt difficillimũ ſit ad iſulã quã
circuit noie bathos trãſire Hãc.n. ſtygẽ vocãt qđ tri
ſticia ſonat eo ꝙ ob difficultatẽ ſuã periculũ:& ĩñ tri
ſticiam trãſeũtib⁹ afferat. Styx palus ẽ apud inferos
poeta⁊ carminib⁹ iclyta Hãc ditẽ iferno⁊ ciuitatẽ cir
cũdare dicunt:nec immerito. Qui.n. ibi poenam luit
abſq; ſpe veniæ aut leuioris poenæ ĩ perpetuã perſe/
uerat triſticiã per hãc ſuperos iurare dicebãt veteres
q̃ſi per triſticiã glioſis aduerſã. Strimõ pal⁹ thraciæ.
Sueuia palus ẽ Germaniæ magnitudine inclyta.
Iraca ſiciliæ pal⁹ ẽ ꝓxia Syracuſis. Tritõ palus
t ẽ africę ſupra ſinũ ſyrciũ:haud lõge ab aris phi
lenio⁊:vaſta marginũ ãplitudine circũdata:ex
tritone flumine edita quẽ ipa a meridie veniẽtẽ ſuſci
Vnde tri/tonia. pit:& ab eo denoiata ẽ Celebris qđẽ plurimũ ẽ ap/
paritõe Mineruę textricis quã apđ eã primũ ĩ terris
viſã aiũt eãq; Tritoniã a palude nũcupatã arbitrati
ſũt penes quã diu veteres ludicris virginũ itere ẽ de/
certãtiũ ãnis ſingulis ea ĩ die ĩ q̃ p̃ri viſa ẽ tãq̃ natalẽ
ſibi celebrãtes fidẽ fabulę fecere. Triton palus ẽ al/
ter a ſuperiori ĩ thracia forſan a tritõe dardanio⁊ fiu/
mie denuata:in q̃ aiũt ſi qs ſe merſerit vertiĩ ĩ auẽ.
Elia palus ẽ italię apđ calabros:nõ lõge a pa
v linuro elia oli dctã & ab ea elia ciuitas ei ſuper
oppoſita Ve⁊ addita.u.& pal⁹ & ciuitas velia
dctã ẽ. Volſco⁊ ſtagna ſũt gallię. iter rhodãi hoſtia
& ledum flumen. Hic finis Paludum & ſtagnorum.

De diuerſis nominibus maris.

MOdica laboris aſſũpti particula ſuperẽ vt
ſ. poſtq̃ mõtes:fõtes:lacus fluia:paludes
& ſtagna peſcripſim⁹ tot aqua⁊ p̃rẽm at/
q; hoſpitẽ per ſua ſcđm loco⁊ diuerſitates vocabu/
la quibus ãtiqtas vſa ẽ:eẽt deſcribam⁹:ne forte qđ
exũdatũ flumẽ ĩ oceanũ athlãticũ dixius:in eo ũ ru/
dis nouitas perſcruteĩ:gnimo plagis & noib⁹ ãnota
tis imixtionũ loca q̃ſi p̃ſẽs aduertat Eo igĩ p̃uio cui⁹
ẽ mare & ipe fecit illđ:alphabeti morẽ cõſuetũ ſer/
uãtes ſinuũ & maris diuerſa noia tã mediterranei q̃
exteri appõem⁹. Eſto vt plurimũ ab inſulis ꝓuinciis
& ciuitatibus qbus adiacent ſibi maria ſumãt agno/
mina. Et quid vnã ẽ dato perraro ab aliqbus accidẽ
tibus multis nominibus nuncupatur. Nos autẽ ante
Mare a/chaicum pygmei. alia de mari achaico videamus.
a Chaicũ mare id ẽ:qđ achaię greco⁊ ꝓuicię a l
iacet pars qđẽ ſcđm quoſdã Ionii maris ẽ eo
ꝙ illđ cõtigat eis ĩ partib⁹ qb⁹ achaia meridiẽ & occi
duũ ſpectat Acheoũ limẽ ſin⁹ ẽ maris tã greco⁊ glia
q̃ ilioĩs excidio ſatis iſignis Hic.n. apđ troadẽ icuruãs
littora ſibi ſupereminẽtẽ hẽt iliõnẽ ſic noiat⁹ eo ꝙ ibi
ois acheo⁊ claſſis bello permanente hoſpitata ſit:
fuit p̃terea ĩ eo ſigeũ oppidũ Sigeo ꝓmõtorio ipoſitũ
acheo⁊ ſtatio & Scamãder atq; ſimois ab ida veniẽtia
fluia ĩ eũ cadũt Adriaticũ ma. lõgiſſimus ſinus ẽ:& a
dextris intrãtib⁹ portuoſus plurimũ:a ſiniſtris ãt nõ
ſic Incipit.n. a ceraunis mõtib⁹ epyri & perthẽos daſ
ſaretesq; atq; paulãtos encelas ac pheaces & ĩñ illy
rios pyreos:liburnos:& hyſtros ĩ ſinũ vſq; polaticũ
littorib⁹ alluẽs. Poſt hos ãt & venetos & ĩ altinũ vſq;
extremũ ſui ĩpet⁹ ĩpellẽs ĩñ littus oppoſitũ prio liqt
Anthẽoridas & ĩñ circa Padi hoſtia ciſalpinos alluit
gallos picẽnates Ferẽtãos:Daunos:Apulos:Cala
bros:atq; ſalẽtios Italos oẽs circa quos ei⁹ ambitus
terminaĩ Et quũ ſibi plura ſint noia de qbus ſuo loco
quũ fiet mẽtio oñdeĩ. Adriatic⁹:qđ ei⁹ p̃cipuum atq;
antiqſſimũ nomẽ ẽ:ab Adria tuſco⁊ ciuitate vetuſiſ
ſimo⁊:q̃ ei⁹ oli fuit in littore ſortitus ẽ. Africum ma/
re ẽ ab africa ꝓuicia:cuius alluit littora denominatũ
Qđ ãt icipit a ꝓmõtorio metagono:qđ mũdi & ma
ris eſt finis:& ĩ oriẽtẽ tẽdẽs nõ añ finẽ facit q̃ ad oras
vſq; perueniat philẽo⁊:& ĩ eo ſinus aliq & ꝓmõto/
ria memoratu digna Eſt ãt ſardo ſiculo ionicoq; ma/
ri cõterminũ. Almachiũ ma. vocaĩ ea oceãi pars ſub
arctoo q̃ a ſcythis denoĩata ẽ. Apđ quã parpãiſ⁹ ſcy
tha⁊ fluui⁹ effluit Hoc Cibri haud longe ſtãtes ꝓp̃ĩ
morimoruſam vocant:& cũ ſuperiori noie cõgelatũ
ſignificetur:hoc maĩ mortuum deſignatur.
Amazonũ mare volũt qdã eã euxini maris partẽ quã
oli ab amazõib⁹ cõtermia colchis ſeu enochis occu
pata ẽ cui iminẽs temiſcu⁊ aiũt fuiſſe oppidũ & ama
zõia caſtra Alii calibũ noie ſignatũ hoc litt⁹ volũt &
a tabarenis finitũ quos iter & calibes ſcđm alios a/
mazonũ continẽ. Ambrachius ſinus in epyro eſt a
driatici maris pars ſeu poti⁹ eidẽ cõtermius ab. Am
brachia citate cui ſubiacet denoiat⁹ Hic faucib⁹ non
ãpli⁹. M. p. aper is ãpliſſimũ ſuſcipit mare Cui⁹ in cir
cuitu actiũ argi ãphilochis & ipa ãbrachia oli ęacida
rũ regia & p⁹ hãc pyrrhi regis Bitiotõ mõteſq; cerau
nii ſũt qb⁹ terminaĩ. Arabicũ mare duplex ĩ mediter/
rãeo parui tract⁹ vnũ ẽ. Aliud vero apđ rubri maris
litt⁹ extẽdiĩ ſpacio ãpliori:qđ in mediterrãeo ẽ a pe
luſio ægyptio⁊ oppido ſumit iitiũ & in orientem tẽ/
dẽs:& demũ ſe verſus ſyriacũ litt⁹ flectẽs a paleſti/
nis ꝓp̃ĩs terminaĩ azotũ habẽs portũ mercũ ſuarũ
ẽporiũ Qđ ãt rubro iniet mari eã bicipitis rubri ma
ris partẽ ſuo aſcribit noi q̃ occiduo ꝓximior eſt & ex
oppoſito ab ægyptiis occupata & ĩñ ſe ĩ eoũ vertẽte
ſinũ q a perſis denoĩat⁹ ẽ Oẽ littus occupãt vſq; ĩ ꝓfũ
diorẽ ei⁹ ꝓgreſſũ quũ qcqd terræ hos iter duos ſin⁹
eſt:arabia nũcupeĩ cinami thuris alio⁊ũq; odoramẽ
to⁊ũ feraciſſima Ex q̃ ſabæi maximã hoſtioq; ſinus
ꝓpinqorẽ partẽ icolũt habẽtẽ ab ea plaga q̃ itranti
b⁹ dextra ẽ vrbes claras vtpote Chariã Arabiã & Ca
dinũ Ex altera vero ſũt ab extrẽo icipiẽtes ſinu be/
ronices iter hieropoliticũ & ſtobilũ Deide iter ꝓmõ
toria mœrotenõ & collaca philoteris ẽ & piõtalis &
vlteri⁹ arſenoæ atq; alia beronices poſtq̃ ea ſylua ẽ q̃
hebenũ odoreſq; gignit. Inde vltra fluuiũ mãufactũ
aliq̃tiſper deſerta ĩfeſtãtib⁹ feris loca. Cui⁹ tñ partẽ
Pãchai icolũt & ophiophagi a coẽdẽdis ſerpẽtib⁹ no
miati Fuẽ iſuper & pigmei ꝓpiq cõtra grues oli ꝓ fiu
gib⁹ dimicãtes tñ ꝓmõtoriũ ẽ arabicũ ſinũ dirimẽs ab
ęthiopico oceão plures p̃terea ĩ hoc ſinu ſũt iſulæ Sed
iter ceteras que ſit egens dicĩ clarior:eo ꝙ ibi ſepul
chrũ ſit. Erithræ regis a quo & ſinus a græcis erithræa

Iaſſon appellaꝛ. i. mare eritræũ hũc ſinũ arabicũ nõ
nũquã i mediterraneũ vſq; maꝛ deducere alueo ma
nu facto ægyptii cogitauere reges: & territi ne aqua
rum multitudo oppleret omnia: deſtitere.
Aſiaticũ ma. & hoc duplex ẽ. id nãq; vnũ qḋ a medi/
terraneo alluiꝛ aſia pelago. Reliquũ qḋ ab oceano
Et quoniã multa maria cõtiet vnũqḋq; de qbꝰ vt or
do ſũpt ꝓſtabit: ſigillati dicemꝰ. noiati per ea diſcur
riſſe ſufficiat. Incipit ergo i mediterrãeo ſinu aſiatici
maris teriꝰ a canopo nili hoſtio cyrẽis cõterimio: vbi
& ægyptiũ mare: ide arabicũ de quo ꝓxio dictũ ẽ: ide
ſyriacũ cui ſilicũ ſeqꝛ: & huic pãphiliũ: & liciũ demũ:
atq; icareũ & ioniũ: Inde æoliũ ſeu miſiũ: & poſt hæc
helleſpõtũ atq; ꝓpõtidẽ. ide boſphoꝝ thraciũ & pa/
phlogoniũ litꝰ: cui & iũcti calibes: quos amazoniũ
ſeqꝛ maꝛ: & ide tabarenũ & colchidũ atq; boſphoꝝ
chimericũ hoſtio tanais iũctũ: vbi poſt icipit europa.
Noia ãt qbꝰ ſignaꝛ aſiaticꝰ oceãus i pauca apḋ nos
ſũt. Nã ab æthyopico oceão q afer ẽ idicꝰ icipit oẽm
fere vſq; in oriẽtẽ orã: ſub diuerſis tñ vocabulis occu
pãs ibi Eous ẽ oceanꝰ. Inde iter tabũ ꝓmõtoriũ qḋ
taurꝰ extollit & tabi mõtẽ ſericꝰ eſt boreanꝰ: ide caſpi
us ſinũ itromittẽs ad ſcythas atq; hircãos. Poſt hũc
hyperboreꝰ ſub aqlõari fere cardie & ſcythico iũctus
ſubſeqꝛ: vbi finis ẽ aſiatici littoris & europici pricipiũ
Athlãticũ ma. africãi pars ẽ. hic mediteraneũ ide ocea
nũ occupãs noie. Nã i mediterraneo a mulucha fluuio
q mauros ſeparat a nũidis icipiẽs: i occiduũ tẽdit ma
gnũ p ortũ ruſicadã oppidũ mõtes qbꝰ ſeptẽ frẽs no
mẽ ẽ: et ide abilẽ mõtẽ a calpe hiſpão opione veti ſe
paratũ alluit Hic oceanũ itrãs tige oppidũ ãthei hẽt
i littore & ãpeluſiã ꝓmõtoriũ apḋ qḋ finis ẽ illi: quũ
poſt illḋ æthyopũ heſperidũ ſeqꝛ maꝛ. Athlãticũ ãt
denoiatũ eſt ab Athlãte mõte igẽti ei ſuperiminẽte.
Auſoniũ ma. tyrrhẽi maris pars eſt: ab auſoniis po/
pulis: q iã dudũ iter cãpaniã latiũq; (vt placet aliqbꝰ)
ſedes habuere nũcupatũ. Axenũ ma. dr̃: qḋ & põti/
cũ dicimꝰ & euxinũ: ſic a rudi trucịq; barbarie icolaꝝ
ãte dictũ. Quoꝝ poſtq̃ aduẽaꝝ cõmercio molliti ſũt
mores & habilior extis ligua fctã ẽ: euxinũ dictũ ẽ: &
iõ vbi de euxio ifra q̃ explicãda ſũt latius apponenꝛ.
Aiãus ſinꝰ pars ẽ tyrrhẽi maris paruꝰ ẽ a loci a
b mœitate atq; medicoꝝ fõtiũ ſalubritate famo
ſus. Apḋ eũ qppe ois rõana fũdebaꝛ laſciuia:
teſtãtibꝰ adhuc ædificioꝝ veſtigiis a puteolis & miſe
no termiaꝛ i littore. Sibyllæ atq; apollinis euboici o/
ratoria hñs ab ipis bais quõdã ſpecioſiſſima vila nũ
cupatꝰ. Baleancũ ma. circa baleares mediterrãei ma
ris iſulas ẽ i cõſpectu traconẽſis hiſpãiæ: ab ipis ba/
learibꝰ noiatũ. Hodie vero nõ baleares. ſed duę quũ
ſint maior Maiorica: mior miorica nũcupãꝛ. A tergo
quidẽ nũidico iũgiꝛ mari quũ ad oriẽtẽ cirneũ ſeu cor
ſicũ hẽãt & hiſpanũ ſi͞liter ab occaſu. Baſilicus ſinus
Icarei ma. eſt inter iaſũ ſinũ & ianiũ mare. Boſphoꝝ
cimeriũ ẽ pars põti a cimeriis pplis icolẽtibꝰ denoia/
tũ hoc a tanai circa pricipiũ europe eſt i quo murme
ciõ pãticapeo theodoſia & hermiſiũ oppida ſũt chi/
merica. Boſphoꝝ thraciũ ma. eſt põtici maris pars
in europa ſitũ: ab ea thraciæ parte denoiatũ q̃ frõte
vna extẽdiꝛ i euxinũ vſq;. Occupat qdẽ arctiſſimũ eu
xini maris greſſũ & in eo Bizãtiũ eſt. Britãnicũ ocea
nũ in circiũ vergit ab igẽti iſula Britãnia denomiatũ
gallico: hyberno/hiſpanoq; cõterminũ: in eo aũt pi/
ſcãtur ꝑ perlis icolæ: vt ferꝛ. Bubaſus ſinus eſt ma/
ris icari ſcœno ſinu tetraticoq; cõterminus.
Aphareũ ma. ægei maris pars eſt a caphareo
c monte eubœæ denoiatũ: naufragio græcoꝝ a
troia redeũtiũ & naupli perfidia iſigne. Calo/
ſu limẽ ſinꝰ eſt põtici maris ſic a græcie denoiatꝰ: q̃a
portuoſus ſit: qḋ iuenire raro cõtigit i põto. Hic tñ in
ter duo europæ ꝓmõtoria claudiꝛ: quoꝝ aliud Criui/
meropõ: aliḋ vero perthemõ appellaꝛ. Carſinites ſi
nus eſt euxini maris hñs a lateris iitiũ: i quo eſt vrbs
carcine a qua denoiaꝛ: quã vrbẽ gręcos & ypacares
e diuerſis regiõibꝰ fluia veniẽtia & vno effluẽtia ho/
ſtio attigũt. Carpathiũ ma. dictũ a carpato iſula me
diterrãei maris: ægypto ꝓpiqua: cui ꝓtheꝰ ſenex ali/
qñ rex fuit: q & ægyptiis ipetrauit vates ãtiquus atq;
permaximꝰ quẽ neptũni regis cuſtodẽ finxere poetę
aientes illud apud carpathiũ illos ſeruare. Caſpiũ
duplex eẽ ma. cõperio aliḋ i mediterrãeis nullo cõi/
cãs mari: aliḋ vero ab oceano ꝓcedẽs haud lõge ab
oceão ſcythico & ſcythas hircanoſq; deſcẽdẽs: arbi
tror. n. ſcriptoꝝ i curia ex vno duo fctã ſint. Sane nec
ipe de duobꝰ vnũ velle facere videar de vtroq; q̃ ſũt
cõperta ſub breuitate deſcribã. Primũ qdẽ moderni
q nr̃o ęuo ſcythica peragrauere regna: dicunt caſpiũ
maꝛ iter hircãos caſpioſq; mõtes imẽſũ occupaꝛ ſpa
ciũ: nec vllũ hr̃e exitũ aut itroitũ: ſed ex maxis q i eũ
cõcurrũt fluibꝰ factũ & i medũ lacꝰ redactũ Eſto ãbi
tus ſit imẽſi. Veꝝ tñ pedibꝰ circũiri poſſe: & eiꝰ litto/
ra caſpii icolũt & hircani: de reliquo ſic veteres reliq̃
re. Dictũ. n. hoc. ſ. maꝛ caſpiũ ex õceão hiperborico
ore ãguſto et more fluis terras itrãte: et vbi lõgo fre
to diu ſeſe tulit: ãpliſſimũ occupat ſpaciũ: ſe deide in
tres ꝑgrãdes ſinꝰ diffũdẽs quoꝝ is q itrãti oppoſitꝰ &
vocari dicũt hircanũ: q ad dextrã ſcythicũ: q ãt ad ſi/
niſtrã caſpiũ eẽ: reliquoꝝ ẽt noia ſuo noie occupare:
et ſæuũ aſſerũt atq; iportuoſũ maꝛ: & vndiq; turbini &
ꝓcellis expoſitũ. A dextris aũt itroeũtis ſcythas no
mades litꝰ icolæ ad caſpiũ ſinũ caſpios & amazõas
q̃s ſauromatidas vocãt: ad hircanũ ãt albanos emo
chos & hircãos ad ſcyticũ amardos & peſticos & ad
fretũ drebices. multos aũtes iſuper atq; ꝑgrãdes an
nes i eos effũdi ſinꝰ Quę ãt ex his opioibꝰ vera ſit di
ligẽtioribꝰ ſcrutari permittã: quũ ab ãtiqs fidẽ amouẽ
nõ audeã: & moderni s de viſu teſtãtibꝰ negaꝛ nõ poſ
ſim. Cilicũ ma. a cilicia aſię ꝓuicia: cuiꝰ i cõſpectu eſt
denoiaꝛ ſe cõtra cypꝝ iſulã hñs Eſt. n. itiũ huic apḋ
amãũ mõtẽ ciliciã, a ſyria diuidẽtẽ Finẽ ãt nemuriũ fe
cit ꝓmõtoriũ: qḋ et ꝑ ãphilici maris itiũ ẽ. Cuiꝰ i ora
mẽorãda ſũt q̃dã. Nã ãte alia ſinus eſt iſſicus ab iſſo hic maio
oli inclyta citate denoiatꝰ. hic aminodes ꝓmõtoriũ tica vaſa
pyrramũ cidnũq; fluia i mare ꝓcurrẽs tarſus ide cili/ in ꝑcio
cia totiꝰ metropolis paulo ſemota a littore eſt. hinc ſunt.
ſoloc: q̃ poſtea põpeiopolis noiata ſeqꝛ & coricos:
ſpecu mẽorabili iſignis. Deide ſarpedõ ꝓmõtoriũ a
liqñ ſarpedonis regni finis. Poſt qḋ cẽtrãdis atq; na
tidos ſamioꝝ coloniæ ſũt: ide namuriũ ꝓmõtoriũ:
qḋ diximꝰ mari finẽ poneꝛ cilico. Cymbricũ oceanũ
ſub arctoo dicũt a ꝓmõtorio cibrico teriatũ atq; ab
ipis cibris circũ icolãtibꝰ pplis noiatũ. Cirneũ ma.
tuſci maris pars eſt ab iſula cirne q̃ poſtea corſica a Corſica
muliere liguſtia: q̃ illã primũ icoluit dctã denoiatũ ẽ. vnde
Codanus ſinꝰ eſt oceani igẽs vltra hoſtiũ albis fluii
bꝰ i ſeptẽtrionẽ patulꝰ magnis paruiſq; iſulis plenꝰ.
Colchiũ ma. in põto dr̃: qḋ q̃d maris littori colchoꝝ
adiacet amazonibus ſeu ſecundũ alios ab emochis

ab auſtro termiatũ ab aqlone ãt cymerio boſphoro
Corithius ſinꝰ ionii maris pars ẽ. Nã ex aduerſo ce/
phalãiæ iacitho dulichię atq; itachæ iſulis paruo ho/
ſtio more freti i naupactũ penetrãs vſq; ad iſthmon
mõs cui corithus iſidet citas & q illud ab ęgeo tenui
ſeparat ſpacio: tẽdit ab œtholis peloponeſum ſepa/
rãs oppida hñs littori peloponeſiaco iſidẽt. a ægio/
nẽ. Eguã oliros: & ſcironẽ ecõtra ãt pagẽ. Creuſi An
ticirã: œãthiã chitiã atq; calidonã tydei pñã & eueos
Tydei patria. q qdẽ ſinus phõ alio noie nũcupaẽ. Creticũ mare a
creta iſula nomẽ hẽt: multa cõtigẽs maria. Nã ab ar
to iole carpatiũ avultumo icareũ litiũq;: a ſeptẽtriõe
ęgeũ ab occiduo ioniũ ab auſtro africũ ęgyptiũq; ve
rũ qd mẽorabilꝰ eſt. Hæc iſula medio i mari poſita
hẽt eos cõfines: quos alteri nulli cõtigit hũiſſe. Nã ſi
recte cõſiderẽmꝰ recte i cõfinio triũ orbis partiũ poſi
ta ẽ. Hẽt. n. ab oriẽte aſiaticũ mare ab auſtro & occi/
duo africũ ab occiduo & aqlõe europũ exquo patet
Creta orbis vmbilicus. eã orbis eẽ ũbilicũ ꝓ mõtoniis & cẽtũ oli vrbibꝰ iclytã
Egeũ mare iſularũ ęq̃ & regnorũ atq; virorũ illu
a ſtriũ & mirãdarũ rerũ plenũ fuit. hodie vero tot
per turpi ſeruitio obnoxiũ. Eiꝰ nois ãt e alia du
plex reddiẽ cã. alii volũt iter tenedũ et chiũ iſulas ſur
gẽte: & effigiẽ capręquã græci vocãt ægã: hñte: & iõ
ægeus dr denoiatũ. alii vero altiꝰ ſentiũt: et ab ęgeo
athenarũ rege & pr̃e theſei: eo q eũ mortuũ apd cre
Vñ dictũ ægeum. tã crediderit: & ob id ſe pcipitãe ſpecula i mare dede
rit: nũcupatũ dicũt. Incipit ãt apd eleũ helleſpõtiaci
maris finẽ: et i occiduũ vẽiẽs maſuſianũ iundat q latꝰ
alterũ alluit: cherſoneſi a iugo phaciæ vallis iclusꝰ me
las cognoiatꝰ a noie fluuii quẽ ſuſcipit. Inde thraciã
alluẽs vſq; pallenẽ vbi litꝰ macedonũ icipit: ex quo ſi
Macrobii qui. nꝰ igẽs vſq; theſſalonicã i arctoũ effũdiẽ: & a dextris
theſſalos alluẽs: & ſipiadẽ ꝓmõtoriũ: & demetriadẽ
ſinũ facit ide pegaſũ quũ iã in meridiẽ aliq̃diu littora
iã dictorũ peragrauerit cõtigẽdo. Poſt ãt pegaſũ ma
liacũ facit ſinũ & opũtiũ: ide oppidis nobilibꝰ multis
perfuſis i ꝓmõtoriũ vẽit ſũmũ & hic pireũ athenẽſiũ
portũ & ſcirõia ſaxa atq; megarẽſiũ tractũ & iſthmõ
alluit tẽdẽs i meridiẽ vſq; malleã: & i eurũ ſeſe flectẽs
africũ mare dimittit ab auſtro & i creticũ atq; rhodiũ
vſq; ꝓgrediẽ. Aſt ide i aqlonẽ voluiẽ et icareũ ioniũ eo
liũq; cõtigẽs mare finẽ facit vnde cœperat apd ellũ.
Hoc moderni Agios pelagũ vocitãt. Aegyptũ ma. a
Formie ſine viris fecunde. ſiatici pars ẽ: icipiẽs a valle cathabatmõ cyrẽaicã ꝓ/
uĩciã ab ægypto ſeparãte: vbi hoſtiũ nili vnũ qd cão
põ a gubernatorẽ nauis menelai ibidẽ ſepulto appel
latũ & i littorẽ alexãdria igẽs citas atq; clara pharoq;
lũcta: & tẽdit vſq; peluſiũ qd arabis cõtminũ finẽ fa/
cit ęgypto. hñs ex oppoſito cyprũ. Elleſpõtũ ma. in
cõfinio troadis: ab aſia ſeparat europã: te ſtioniũ ſer
uãs æternũ ſuperbiæ xerſis: q ab Abido i Seſtũ illi op/
Helleſpontũ vnde. poſitũ oppidũ leãdri amore clarũ pontẽ ſtrauit: & ex
ercitũ oẽm ſiccis pedibꝰ i europã ex aſia itrodux t. cu
ius ãteq̃ littora deſcribãẽ nois cã apponẽda Helles.
n. athamãtiſ filia cũ phrixo fr̃e iſidias fugiẽs nouerca
les aureo vecta ariete ifortũio ſuo has i vndas ceci/
dit: et abſorpta de ſe nomẽ dedit ũdis perpetuũ. Vt
qd põtũ dicebaẽ ãte: diceretẽ poſtea helleſpõtũ. Hẽt
igr̃ maẽ iſtd iitiũ a retheo littore. vbi aiacis ſepulcrũ
et i ſe cõtiet bithiios & mariãdieos: et i europã cher
ſoneſũ eiq; finẽ facit ꝓpõtidis ſeq̃ntis iitiũ. Eous iſvo
caẽ q recte ſub oriẽte ſole eqnoctii tpe cõſpiciẽ: ſic di
ctꝰ q eoos gręce ſplẽdor latię dicaẽ ſub quo prio tris

adueiẽte iſpe i eũ gãges effluit fluuiꝰ. Foliũ mare aliq̃
ꝓ utãt apd eolidas iſulas ſicilię i cõſpectu iacẽtes qd
et ſic forſan ab eis aliq̃n vocitatũ ẽ: Verũ de quo nũc
agiẽ aſiatico littori adiacet icipiẽs fere a thermodoõ
te & leuchad citate ionię: ab æoliis denoiatũ. Poſtq̃
pulſis vetibꝰ colõis oras iſpi hitauere: quũ ãte miliũ
diceretẽ. pria qdẽ huic mari citas im nẽs miria ẽ a mi
rio cõditorẽ vocata. ide cymẽ pelopis opꝰ et caicis flu
mis hoſtia: et cina citas et aq̃ i radices idę mõtis fa/
cile peruẽiẽ apd q̃s maris huiꝰ finis ẽ: et iitiũ troadis
Eritrę talaſſõ ma. rubrũ ẽ: d quo pauca ſupra i bi de
arabico ſinu et ifra plura vbi de rubro ma. dice. et iõ
nomẽ hoc qd latię ſonat maẽ eritrei appoſuiſſe ſuf/
ficiat. heſperiũ ma. ęthyopici oceẽãi pars ẽ ab heſpe
ridis virgibꝰ denoiatũ. nã vt aliqbꝰ placet: vltra athlã
ticũ oceãũ iſulę q̃dã ſũt euripis diſtictęet a cõtiẽti mo
dicũ ſeparate: i qbꝰ aiũt aliq hitaſſe gorgõas. Alii ve
ro heſperidũ domos illas fuiſſe aſſerẽ. Poſſibile tñ vt
aut ex pluribꝰ aliq̃s illẽ et reliq̃s aliis cõtigiſſe vẽ eaſdẽ
ſucceſſiue hitaſſe heſperidas et gorgões: heſperidis
plꝰ fama fauet et q ęthyopes et ecõtra hitãte s vocãẽ
heſperidi. In his poetę fixerẽ aurea mala et peruigilẽ
ſerpẽtẽ eaq; ab hercle capta. greges qdẽ fuerẽ pcioſa
hñtes vellera. Incipit ãt ma. hoc ab ãpeluſia ꝓmõto
rio vbi athlãtici fis. Alii vero dicũt ab heſperucera ꝓ
mõtorio. Q̃tũ ãt verſꝰ eurũ extẽdaẽ: iuẽiſſe nõ memi.
Ethiopicꝰ oceanꝰ lõgo ſub feruido ſole tractu ꝓtra/
hiẽ: nec ab aliquo ſatis plene cognitꝰ. nos ãt q̃ illi ſut
littora: vt accepimꝰ breuiẽ expõemꝰ. Incipit ergo ab
eo ꝓmõtorio: qd ſup̃ arabicũ finiẽ ſinũ diximꝰ. Cuiꝰ
orã q̃ciꝰ ſolẽ fęcũditas et cęli feruor hitare permittit
macrobios hẽt pplos ſic denoiatos eo q vitę ſpaciũ
fere mediũ vltra alios mortales ꝓductũ i lõgũ i quo
rũ pars: eo q ab ęgypto venerit automales dicti ſũt
forma pſtãtes & moribꝰ regẽ ſibi pulchritudie et viri
bꝰ potiorẽ eligẽtes æs q̃ aurũ pcioſiꝰ arbitrãtes. Infe
ſtãẽ tñ a beluis nobis icognitis plurimũ. Tãdẽ i occi/
duũ eũtibꝰ ſolitudies vaſte pciſi mõtes ripæq; potiꝰ
q̃ litꝰ reperiũẽ qbꝰ deficiẽtibꝰ muti iuẽiũẽ ppli qbꝰ ꝓ e
loqo nutꝰ ẽ. Aliiq; adeo deformes & ab hũanis riti/
bꝰ aliẽi: vt potiꝰ recitaſſe fabuloſũ q̃ credibile videaẽ
Sũt iſuper & alii qbꝰ ignis adeo ignotꝰ ẽ: vt prio dũ vi
derit: tãq̃ pulcherrimũ qd ãplectanẽ: vltroq; ſinu ipo
nãt ſuo dõec exuſtiõe vexati deſiſtãt. Super hos grã
dis ẽ iſula i q̃ fœias tãtũ eẽ vetes tradidẽ: hirſutas cor
pore toto: & qd icredibile ẽ ſñ marĩbꝰ ſua tãtũ ſpõte
fęcũdas: efferatis viuẽtes moribꝰ adeo fortes: vt vix
poſſẽt viclis detieri. has vltra mõs altiſſimꝰ ẽ: & ad'o
iã a nr̃is cognitꝰ vt peõ noieẽ a gręcis quẽ aiũt ignibꝰ
flagraẽ perpetuis: & qd ridiculũ videbiẽ aſſerẽt vltra
mõtẽ lõgo tractu virẽ colles i littore: ex qbꝰ parẽtes
cãpi lõge magis videẽ q̃ ſufficiat ituitu viſꝰ. Et q a nec
i cãpis nec i collibꝰ hitatio vlla eſt nec aliqd culti aut
hũãũ cerniẽ & per diẽ ſolitudinẽ atq; ſilẽtiũ igẽs nocte
vero ignes per totũ crebri & cibalorũ atq; tipanorũ ti
nitꝰ et tybiarũ ſonꝰ maior q̃ q ab hoibꝰ fit: audiẽ: credi
tũ ẽ. Panũ ſatyrorũq; opꝰ. hic rurſꝰ æthyopes icipiũt
apparere: ſed pauperes & iã dictis forma miores & i
culti heſperides cognoiati: i q̃rũ finibꝰ ſũt q velit nili
fontẽ eẽ. hos cõtra dicũt iſulas eẽ orchadas oli gor
gonũ ſeu heſperidũ domos. hi tñ ab heſperucera ꝓ
mõtorio terminãẽ. Et hi õs icipit i occiduũ recte cõuer
ſa: in q̃ æthiopico iũgiẽ Athlãticus oceanꝰ: huius frõ
tis partẽ primã æthyopes tenẽt: quæ ſequitur exuſta

& harenis obducta & ſerpētibus occupata ē Cuius in cōſpectu aūt aliq iſulas eē: q̄s heſperidas dicim⁹ In cōtinēti vero ab harenis mōtē exurgere tantæ altitudinis: vt celū etiā penetrare videaf: tradītū ē: cui ex oppoſito fortunatas iſulas aſſerunt. Solitudini āt dictæ ꝓximi ſequunt ſimātopodes: & iflexilētis cruribus: q̄ potius ſerpere q̄ ꝓgredi arbitrant Deide pharuſii poſt quod lętiores apparēt agri: quos iter Terotæ. Berini. Acebores hitant: & Zegitræ getulorūq̄ vagantiū opera cognoſcunt: q̄bus athlanticus iūgitur oceanus finem faciens æthyopico.

Euboicū mare i mediterraneo duplex ē Aliud i ęgeo aliud in cāpano ſeu tuſco mari. Q̄ď in ęgeo eut oeo adiacet iſulę a qua denominatū ē. Quod aūt i tuſco cumas: baiaruq̄ alluit oram ab euboicis aduenis & cumarum cond toribus nuncupatum.

Eurip⁹ maris ē ſinus in ęgeo iter euboeā iſulā & boetiā ſeu phocidē in longū arctūq̄ ꝓductus. Quē aiunt aliq ſepties iter diē & noctē ſtatutis horis reciprocas agere vices: & iō iſidñ eē catinis. Verū q̄ fide digniores ſunt: dicūt hunc iter altiſſimos mōtes tā cōtinētis q̄ iſulę nunc huc nūc illuc aſſiduis & ipetuoſis ventis ac motibus ꝓpriis adeo temere rapi: vt nō nunq̄ ex altiſſimo mōte videaf deijci pceps inflexuoſis reuolutus ꝓcellis tā vaſto abſq̄ itermiſſione agitatur. ipulſu: vt nulla in eo nauigiis ſtatio tuta ſit. Volūt tamē nōnulli hoc noīe euripus: q̄ď tēpeſtuoſus ſonat: alicuius maris i ſingularite nō eē: ſed oium ob arctū meatū impetū acrius facientium: vt fretū eſt. Sane quia hic ſinus ipetuoſior cæteris exiſtimaf nomen in ſingularitate ſibi hoc quaſi per excellētiā occupauit.

Euxinū mare ē q̄ď vulgatiori vocabulo pōtū dicitur. Ab euxio fluuio: q in eū effluit: vt q̄buſdā placet: denoiatū: quū ante vocaret axenū: vt ſupra dictum eſt. Hoc extremū mediterranei maris totū i aqlonē vulturnūq̄ recedēs maximi ambitus ē: & artiſſimo hoſtio per boſphoꝝ thraciū imiſſum atrox atq̄ nebuloſum: & raris ſtatiōib⁹ nautis gratū: nec molli & harenoſo littore ſicut reliq circūdatū: aqlonibus patulū oē: & ob multā aquarū multitudinem fluctuoſum feruēſq̄: & nōnunq̄ cogente gelu cōdenſatū eſt. Hoc intrātibus hēt a dextris Calcedonē ciuitatē ab Archia megarēſiū pricipe conditā. Inde mariādineos cū ſpecu Acheruſia: per quē Herculē cerbeꝝ ad ſuperos traxiſſe credebant: & inde Paphlagonū littora Calibes & amazēia caſtra: tabarēos: & in moſios per oē corp⁹ notis inſignes: ac poſt hos Macrocephalos: diſcaros: buſedoſq̄ trapetis & cęra cognitos Hic colchos phaſis fluuius: & Phrixi tēplū cū luco & i hemochoꝝ finibus dioſcorias a Caſtore & polluce cōditā ciuitatē. inde fermthos & boſphoꝝ chymericū: tanais hoſtiū meoticas paludes aſiæ finē & initiū Europæ. Aſt hinc ſinū cabolimē cortonū oppidū vt ferē: a Diana cōditū: & ſpecu: nympheū ſinū: carcinitē: boroſtenis hoſtiū: calipidas: hyſtroſq̄: & hyſtri hoſtia ſeptē. Acide thraces i orā vſq̄ euxini penetrātes: apd̄ quos ꝓximā hoſtio hyſtri hyſtropoli inde portū cariā & promōtoriū piſti & bizonis motū terræ lapſi veſtigium portucrinos Dionyſiopolim: meſembriā: anchialos magnāq̄ apolloniā: thimniā ꝓmōtoriū: vbi elmideſonē philas & phinopolim boſphoro thracio iſidūā: apud quē inutti euxinū a mediterraneo certiſſimum ē. Sūt pterea q dicāt huius aq̄s fere duces eē rōne ingentium fluuiorum in illud continue euomentium.

P Farus nomē ē maris vbicūq̄ facta quocūq̄ caſu diuiſione fretens incidit: vtputa inter Italiā & Siciliā: q̄s q̄dā exiſtimant olim fuiſſe cōiunctas: & terræmotu poſtea ſeparatas a qua ſeparatione id mare: quod medium inter eas impetu fertur phar⁹ dicit nā pharos græce latine diuiſio ſonat. Verū hoc nomē Siciliæ pharus pceteris ſeruauit: ſeu quia manifeſtior fuit diuiſio: ſeu q̄a notior grecis atq̄ latinis: huic ſupereminent ab Italia rhegium & a Sicilia meſſana ciuitas inclyta.

Phœniceū mare ſyriaci maris pars ē: a phœnicibus littus illud icolētibus dictū: a meridie, arabū habens ab arctoo aūt cilicū: & in cōſpectu cyprīcū.

Fiō ma ſic. n. ab antiqs noiatū ē: q̄ď corithū diximꝰ.

Fretū mare: & hoc potius generale ē nomē vnicuiq̄ mari per arctos meatus trāſeūti: vt de Euripo diximꝰ q̄ recte ꝓpriū alicuius: & iō niſi apponatur quod velis: de quo dixeris non itelligetur: vtputa fretū boſphoranum vel ſiculum: & ſic de cęteris.

G Aditanū mare a gade iſula extremi occidentis nomē accepit oli a phœnicibus habitata vltra ꝓmontoriū calpem.

Galileæ mare lacus ē: vt ſupra ſcripſimus. Sed ſic more ſuo a iudæis qui omnes aquarum congregationes nominant denominatus.

Gallicū mare duplex eſt: aliud iter hiſpanū ſpatiaf & tuſcū aliud inter hiſpanū & germanicū oceanū. Q̄ď aūt iter tuſcū & hiſpanū a nōnullis pars tuſci credit Denoiatū aūt ē ab adiacēte gallia bracta ſeu narbonēſi: hēns ſecundū quoſdā a Monico liguſtinoꝝ pro/ Melius
montorio initiū: & ſic prima eius in littore ciuitas eſt Ply. de
nicea q̄ alpibus ſubiacet. Alij volūt q̄ huius initiū ſit Euxinoī
ab hoſtio vari fluminis vetuſto Italiæ termio: ſed nō ſexto,
refert. nō ſumus emptuii nūc: vt acrē qōnē in determinis faciamus. Quū igiť in ꝓgreſſu habeat lacedōnē maſſilienſiū portū & ipſam maſſiliam a Phocēſibus olim conditam & hoſtia rhodani & vlterius betras & littus cui leucata nomē: & ora ſardonū: vicum cliberrę magnæ quondā ciuitatis atq̄ opulentiſſimę veſtigium tenue: & inter ꝓmontoria pyrenei ſinum ſalſum apud ceruariā finem ſumit: vbi hiſpanięſis initiū. Aliud aūt i britānicum mare verſū & pirenei promontorio pricipium faciēs & i arctoū tēdēs: hēt iter alia garūnæ fluminis hoſtium: ſantones populos: & oſſiſmos morinoſq̄ vſq̄ ad rheni fluminis hoſtium: apud q̄ď germanicus incipit oceanus.

Germanic⁹ oceanus ab hoſtio rheni icipiēs lōgo tractu vſq̄ ad Codanū ꝓtēdiť ſinū: gelido ſub cælo fere littora hēns icognita: quorum ſuſceptus gremio ſinu quā late patet iſulis plurībus nō lōge diſtātibus. Circa eū tamē ſunt cibri & teutoni: & q vltimi germaniæ ſunt hermiōes ſcithi ſarmatis: nec deſunt q velint ad Cimbros vſq̄ protendi.

Iaſus ſinus eſt icarei ma. ab alicarnaſo cariæ tēdens in ioniū. Cui⁹ initiū a neapoli eſt Cariæ ciuitate: finis vero baſilici ſinus initiū & in eo barcilos ciuitas eſt.

Icareū mare aſiatici maris pars ē a Telmeſo licioꝝ ciuitate: q̄ liciū finit: icipiēs & ide poſt pedalionē & citriā ꝓmōtoria caunū hēt oppidū ſecus āne galbrū: & ide alicarnaſū mauſoli regis tūulo iſignē & i ꝓgreſſu ſinus timinā ſcœnū & bubeſiū & cnidū oppidū icornu pene iſulę: & ſinū tetr aticū: & vltraleucæ litt mitidos: & neapoli ſinū iaſiū atq̄ baſilicū: q̄ ioniæ iunct⁹

kaꝰ o finē facit: quod a caria addita.i.denoiatū puto
Icare ūmare aliud a ſuperiori nullis cogiť littoribus
q̄ immo iter ſardū mare & ſiculū eē dicūt. ſic a caſu
Icari cum dædalo patre fugiētis dictum. Hoc alij vo/
lunt inter creticum & ſiculum eſſe.

Hyper/ boreiu/ ſti

Illiricū ma. pars ē adriatici. Eſto & adriaticū totū ēt
voceť Illiricū Nā illiriū a quo denoiatū ē perſeuerat
vſq̧ tergeſtū. de hoc ſupra vbi de adriatico dictū eſt.
Indicū mare permaximū ē: & ſatis patet vñ denoia
tū. Crediť q̄dē tātū ꝑgredi: vt. lx. dieꝝ noctiūq̧ tēſis
velis aſſiduæ nauigationi ſufficiat. Incipit āt ſub vul/
turno: vel q̄ſi ab eo ꝑmōtorio: apud qđ ſericū termi
nať: & ab ide ad gāgis hoſtiū vſq̧ paliboṙtos habet
populos. Ex aduerſo āt hoſtij gangis iſulā eē dicūt:
cui nomē argiræ: argēteum ſolu habētē. Præterea &
taprobāe iges iſula hoc i mari ē diues: & a plurimis
poſſeſſa populis: & hic ꝑpe ſunt ea hoſtia: q̄ ſolis ap

Paradiſi ingreſſꝰ.

pellāť adꝰo hita: ōi aduerſa: vt igreſſo ſcircūfuſi aeris
æſtus cōfeſtim exāimet Eq̄dē nō forſan abſurdū pa
radiſi delitiaꝝ ibidē igreſſū fore Inde dicūt ꝙ a ſolide
vſq̧ cudū recta ſint littora & i oriētē ſpectātia: eaq̧ in
coli a timidis effœmiatiſq̧ populis. Veꝝ marinis opi
bus affati ditibus. Poſt hos ꝑmontoriū Tamū eſſe
dicūt At eius i cōſpectu iſulā criſcem nūcupatā: adeo
auri abūdātē: vt hr̄e dicať aureū pauimentū. A tamo
vero a quo flecti tellus icipit in meridiē vſq̧ ad rubri
maris hoſtiū deſertā oīno a feruoribus aſſerūt regio
nē. Sed alii aliter. Nā ab hoſtio gangis i rubrū mare
veniētibus cōpertū aiunt prio per litꝰ aboridonē re
gionē & nicedoſioꝝ ciuitatē & barbari fluminis ho/
ſtia: & mocites popl'os: quos penes Alexāder mace
do cōdidit ciuitatem: & macroſios icolas introduxit
Poſt hos vero aſperā atq̧ ſterilē iueniri regionē dicūt
palmas tamē alētē: & hoies oīno icultos: & mapalia
coriis tegentes piſciū: & itōſis vnguibꝰ ac piſciū aut
beluaꝝ coriis corpora veſtiētes & beſtiali ritu crudas
mādētes carnes habētē. Aſt poſt iſtos crodoſiā repe
riri ꝑuiciā fertilē reꝝ oium hūano vſui opportūaꝝ Et

Inferum mare.

ide Tamādā: & poſt hāc ſagarā a perſis hoibꝰ cultā:
q̄dē perſę rubro mari ꝑpiq ſūt: cuius i hoſtio idici ma
ris finis ē. Inferū mare tuſcū ē: ſic. n. illud perſæpe ve/
teres per reſpectū ad adriaticū qđ ſuperꝰ ē vocauere

Endy/ mion.

Ioniū mare aſiatici maris pars ē ab Ionia ꝑuicia cui
adiacet nūcupatū. Incipit n. a fine ſinus baſilici: quē
icarei maris vltimū diximꝰ & prio a Poſſidoo ꝑmōto
rio oraculū cigēte apollinis: cui oli cognomem bara
macii: & poſtea didymi fuit. Protēdiť miletꝰ ide vrbs
thaletis aſtrologi pr̄ia: Menādri hoſtiū & lamiꝰ mōs
clarus Endymiōis fabula reperiť: & poſt hūc geſi flu
minis hoſtiū pānoniū: regio phigeta atq̧ epheſꝰ cla
riſſima tēplo Dianę ab amazoniis cōſecratū: ide cai
ſter āns libedros & clarii apollinis phanū a mātho
tireſiæ filia cōditū. & poſt epigonos colophon: mo/
pſi māthōis filii opus. Inde Smimeus ſinus othos &
clazoniæ thermodoontis fluminis exitus & leuca ci
uitas atq̧ criſonea finē mari ionio faciēs eoliiq̧ itiū.
Ioniū mare aliud a ſuperiori a ꝑmōtorio maleæ ſūit
initiū: circa qđ termiatur ægeū. Inde laconicā alluit

Sclaui q̄

oēm. & maleā vſq̧ tenarō ꝑmontoriū: & pꝰ acritā &
ithi ꝑmōtoria atq̧ tiſmeū ſinū: & ide littora q̄ icolūt
chelonares & taraxi: quos iter cyllene Mercurii nati
uitate celebris hētur Inde corithius ſinus epiri regio
nē cū Ambrachio littore vſq̧ mōtes ceraunos: a qui
bus finiť: hēns a circio adriaticū: ab occiduo ſiculū: a
meridie africū ab oriēte creticū mare. Ioni. ū aūt no/
miatū aūt a ionia vetuſtiſſimo: atq̧ inclyto rege: de
quo ꝑter nomen nil aliud legiſſe memini.
Hyperboreꝰ oceanꝰ aſiatici littoris ſub actoo ꝑmꝰ ē
vbi nō ſol quotidie: ſed a verno æqnoctio vſq̧ ad au
tūnale ibidē cōtinue perſeuerās: reliquū āni regionē
illā nocti perpetuę derelīq̄t Aūt hic ab hyperboreis
cultoribꝰ noiatus: quos iuſtiſſimos eē dicūt & āguſtā
ſed apricā terrā hr̄e: & diutiꝰ viuere q̄ reliqui morta
les faciāt: qđ ego miror plurimū vñ tā repente mite
illis oriať cælū: ſed de hoc videant alii. Is aūt verſus
vulturnū a caſpio termiať oceano: vt q̄dā dicūt Ego
āt eū hr̄e a circio cib rogr. & a vulturno ſcythaꝝ ocea
nū arbitror. Eius āt i littore nil mēoratu dignū dicūt
Hipponēſis ſinꝰ maris africi pars ē a cādido & Apol/
linis ꝑmōtoriis fctū s: & ab ippōe diarīcto denoiatꝰ
Hircanꝰ ſinꝰ caſpij maris eſt: de quo q̄ a vbi de caſpio
ſcripſimus dictū ē. ordini tātū appoſuiſſe ſatis eſt.
Hiſpanū ma. diffuſiſſimi circuitus ē: q i mediterrāeo i
cipiēs deſinit i gallico oceāo. A ceruaria igiť incipiēs
vbi gallici maris finē diximꝰ: Emporia phocēſium al
luit & Iouis mōtē: i quo hānibalis ſcalæ atq̧ tarraco
nē Scipionū opus: Bratulū: Bracinū & opulētiſſimā
maritimaꝝ vrbiū Tulcim: vallētā: & ſagūtū: & inde
carthaginē: ſpartā vegentanū ſinū: & malacā: & cal/
pi cō: igēs exit i oceanū vbi prio carthaginēſiū iplens
ſinū: & ad Iouis ꝑmōtoriū veniēs terris cadētibus i
littora flectiť occiduū ſpectantia recte: & ſic fretum
egreſſus Gadē alluit iſulā: & cepiōis monumētū ſco
pulo potiuſq̄ iſulæ poſitū Bethis hoſtia: & ide luſita/
niā vltra anā fluuiū i tribus ꝑmōtoriis diſtinctā: vltra
quā retrahēte ſe ſolo i euꝝ flectiť: & effundiť lōge la
teq̧ oceano ifundēs veteres turaulos: & oppida tur
duloꝝ & flumē mundā ſuſcipiēs: & ide durium a quo
lōgo tñ tractu vſq̧ ad ꝑmōtoriū celticū celtas alluit
Inde ad ſcythicū cōtinuo obſeruať littore: infūdens
artabros & ianaſos: & poſt hos aſtures quoꝝ i litto
rettes ſūt aræ: quas ſeſtianas vocant icolę penei iſu
la ſedētes & Auguſto Cæſari ſacræ: deinde ſe coartā
te hiſpania Cantabros irrigat: & inde vardulos pyr
renei promontorio iunctos quo penes hiſpanienſis
finitur oceanus & gallicus incipit.
Iſſicꝰ ſinus eſt in mari cilico ſic denominatus ab Iſſo
olim celeberrima ciuitate Eſt enim inter amanum
montem & ammodem promontorium.

L

Aconicū mare ęgei pars ē & ionii: a ſcylleo ꝑ
mōtorio achaiæ vbi eius initium eſt vſq̧ ad
ꝑmontorium malleū: Ionii autē a malleo vſ
q̧ ad tenaron: vbi finis: Laconicum autem a regiōe
quam alluit dicitur: in qua lacedæmona.
Laturus ſignꝰ ē i mari numidico iter auiſa caſtellū &
ſardabalē fluuiū citra cōe gētis regiæ monumentū.
Libycū mare iter africū atq̧ ægyptū ē cyrenaicę ꝑui
ciæ adiacētes: & iō a nōnullis cyrenaicū nūcupať. In
cipit q̄dē ab aris philenoꝝ: apđ q̄s africi finis ē Hēt ꝑ
mōtoria zephiriō nauſtarinos & Parethoniū portū.
Inde catabathmos deuexa vallis ē cuiꝰ i cōfinio ma
ris huius ē finis: & ægyptiaci pricipium: Libycum au
tem a libya dictum: cuius pars cyrenes eſt.
Liburnicum mare adriatici pars eſt a liburnis Illyriis
denominatū: quos hodie ſclauos dicimus.
Lycū maꝛ aſiatici pars ē a lycia ꝑuicia cui adiacet de

nomiatū. Incipit aūt a phaseli pāphiliæ ciuitate:quā
penes pāphilij maris ē finis:a q̄ sequit̄.cāriam eūti ī
de portus:& tauri ꝓmōtorium igēs:& ide limita flu
mē.& ciuitas & patara cū apollinis delubro atq; ora
culo fide delphico simile Post at mōs gratius & thel
meso ciuitas q̄ finē mari facit:huic & icareo præstat
initiū. Ligustinū mare tusci maris pars ē:a liguria ꝓ
uicia:cui adiacet denoiatū. Hoc itiū sumere qdā vo
lūt ab hostio arni fluminis:vt pisaꝝ ciuitas media li
guꝝ sit & tuscoꝝ reliq. Alii vero dicūt ab hostio ma/
cræ fluminis lunæ ciuitati ꝓpiquo initiē:qđ verius cre
ditū:ex quo & corui scopulo ꝓcedens venens portū
facit radicesq; montiū optimi vini feraciū alluēs. Ge
nua isigni citate relicta extēdit ad sabatiā seu saonā
& albigaunū & vitimiliū atq; mōichi ꝓmōtoriū:qđ
penes sc̄d'm quosdā maris hu⁹ ē finis:sed addūt ali
qui niceā ciuitatē. & qđ littoris est vsq; ad hostiū vari
flu.qđ Italiæ pariter & ligustini ma. terminū dicunt

M Are aquaꝝ maximaꝝ generale nomē. Si
gulare aūt eius q̄ oceani tātū ē:& iō mare
dictū:qa sit amaꝝ salsedine nimia:& iō si
absolute mare dixeris ꝓ totius aq̄ elemē
to.f.oceano sumeī. Tūc autē ꝓ parte:quum cogno/
men apponiī. Maliacus sinus ægei maris pars est
inter signum pegasum & opuntium.
Maurū mare & mediterrāei partē occupat & occidē
talis oceani. Nā ab hesperucera ꝓmōtorio:qđ ocea
nū hesperidū finis ē icipiēs vsq; ad mulucā fluuiū q in
mediterraneo a mauritania numidiā separat:tractū
ducit qđ qdē & athlāticū dr̄:& iō satis sit qđ de athlā
tico dictū ē. Mauꝝ tñ seu mauritanū dictū ē a mauri
tania cui adiacet. Macedonicū mare ægei nō mima
pars:a macedonia denoiatū qđ quidē icipit a palle/
ne mōte:q thraciæ finē facit:&(vt qbuidā placet)ex/
tendit vsq; megarā:quo isthmos iterpositus misceri
ægeū ionio nō permittit. Cuius littora ciuitatibus si/
gnant īnūeris. Inter q̄s clarissima pella tā Philippi
pris q̄ Alexādri filii regia. Est p̄terea & flexus megi/
bernus iter ꝓmōtoria Dyri & panestreū:& q copos
dr̄ ꝓ portū ide torōis mistella & megiberna ciuitates
Post q̄s canastreo ꝓmōtoria ꝓpiq̄ sena megibernea
sa i medio q̄ dat gremiū terra lōgis i altū emissis la
teris⁹ igēs iter maria sin⁹ ē. Inde eū axi⁹ per macedo
nas thessalosq; excurrit:anteq̄ thessalonices & iter
vtrūq; cassādrea ē Inde cindra:aloros icaris:apeno
ad sepida:cortutra:melibæa:castaneaq; a qbus vsq;
megarā ellas appellaī græcia:quā macedōiæ partē:
vt supra dixim⁹ qdā arbitrati videī:& si sic cōcedaī a
sapide ꝓmōtorio per demetriā:& balō & ptoleō &
tehmō in pegaseū deuenit sinū:a quo vrbs pegasa &
sperchii ānis hostiū Inde malliac⁹ & opūtius:i qb⁹ la
conū gloria aduersus persas thermopilæ:ide oroes
carphagnemides:alope:ātedō:glauci:larinæ & au
lis agamenonia:maratō isignū ntulo:ꝫ mēorabilis
& tanais:i q̄ Amphiarai delubrū nemesis phoricos
& sauronia & ꝓmontoriū suniū:& ad meridiē se fle/
ctens Ella pyreneū atheniēsiū portū feruido obiicit
soli ide schirōia saxa:& vltio megarēsiū tractū apud
isthmon terminatū:qua macedonici maris finis est.
Mediterraneū mare:& id rudibus demōstrādū ē:et
n.qcqd maris hēmus ab Abila mauritaniæ & calpe
hispāiç ꝓmōtoriis herculis colūnis ab oceano hēm⁹
i o mediterraneū nūcupatū quia per medias effūda
tur terras:quum in circuitu sit et oceanus.
Megiberne⁹ sin⁹ macedōici ma. pars ē:de quo paulo
supra: Misiū ma. asiatici particula ē:cui⁹ pars ab æoli
is icolis denoiata supra descripta est. Reliq̄ troas di
cit a troianis tota misiū a ꝓuicia cui adiacet sic olim
denomiata. Incipit.n. ab idę mōtis radicib⁹:& cythe
riā andrimetionē austrā & cressam oppida in littore
alluit. Inde Antandrum & gargara:atq; assonā ętho
lorum coloniam & acheon limen:de quo supra:& ri
theum quod penes huius maris finis est.
Myrtoū ma. apđ ꝓmōtoriū lacōię malleā paruū iter
ęgeū & ioniū ē:sic a myrtilo mercurij filio dictū q̄ quū
eēt oenomai regis e lidis auriga:& illi hippodamia
eēt filia q̄ cū procerib⁹ petētib⁹ se aurigatus inibat
certamē victosq; morte mulctabat:Cōtigit vt pelops
& peteret & iniret certamen:clam corrupto Myrtilō
auriga:hoc pacto si victorē faceret se illi primum hip
podamię cōcubitū cōcessuꝝ:q factis cæteris axibus
quadrigis:eisq; i cursu dissolutis Pelopē fecit victorē:
cui quū posceret pactum a pelope in mare deiectus Mare
ē:in quo monēs mari nomen perpetuum dereliquit. vnde.
Mormonisa oceanus sub septētriōe vocatur a cym/
bris:quibus proximus est:quod idē sonat quod mor
tuum mare:eo q̄ ibidem cogente frigore congeleī.
Mortuum mare Asphaltiten lacum noiari iam dixi
mus supra:eo q̄ in eo nil viuum recipiatur.
Maussusianus sinus in mari thracio:quod ægei pars
ē cōsistit alterū chersonēsi latus occupās. Hic a iugo
phaciæ vallis includiī:& ex fluuio quē recipit melas
etiam nūcupaī:duas i se vrbes cōplectiī Alopocho
nēsū & i altero isthmi littoris latere positā cardiā:in
de sequitur Aenea ab ænea troiano conditore deno
minata:quum iam finis fuerit huic sinui.
Magnū mare id dr̄ vulgo:qđ nos & euxinū & axeniū
iā dixim⁹:qđ iō magnū illud vocant:eo q̄ i iter cæte
ros mediterranei maris sin⁹ ip̄e sit maxim⁹.& sēper i
reliquū videī effluere:& nō ut alii sinus faciūt:aliqdo
suscipere:qđ cōtingit ꝓpter iestimabilē aquaꝝ copiā
q̄ in illud a plurimis maximis fluminib⁹ funditī:q̄ per
artissimā faucē bosphori thracii i mediterraneū im
pellit cursu cōtinuo:a quo ignari existimant reliquo
mari aquas concedi omnes nō aduertentes vnde
deueneriunt tam huic mari q̄ reliquis.

N Eptūnus cuiuscūq; maris aut toti⁹ aliqndo
nomē est:quē eiusdē deitas poetica fictione
ip̄m mare aut maris designet potentiam.
Nā de se neptunus hō fuit:& Ioui frātq; Plutōis. Et
quum paternum diuiderent regnum:quæ circa ma/
ris oram erant in sortem deuenere. Neptunni:ex
quo fabulæ locus assumptus est.
Numidicū ma. iter mauritanū seu athlāticū ē:& afri/
cū:a numida regiōe cui adiacet nūcupatū. Incipit āt
a muluca flumie:& i oriētē tēdēs hēt in littore ampsa
ci fluminis hostiū & cæsariā oli iolā Iubæ regis regiam
Inde cartimiā & arsimiā oppida & latuꝝ sinū & sar/
dabalis fluminis fauces quē vltra cōe regiæ gētis mo
nimētū est:& pōst emēsū aliqđ ulittus Metagonū ꝓ
mōtoriū:qđ huic mari finē faciens africo p̄stat initiū
Saue & si i littore nō sit:qa aliqdo ad mare pertinuiī
se vr̄:mirabile quoddā nō erit icōgruū recitasse. Est
ergo ad itriseca Numidiæ loc⁹:in quo spīæ pisciū mu
ricū ostrearūq; fragmēta saxa attrita vt i sien solet as
siduo maris motu:infixę p̄terea cautibus ancoræ &

alia plura teſtantia ibidē iam mare & portuoſum ē
fuiſſe nil fidei minuēte ſolo: quū nil herdidū alat.

Oceani Vis & magni/tudo.

OCeaꝰ hic pr̄ & aq̄ꝝ perpetuꝰ hoſpes ē adꝰo
grādis vt ſoli deo creatori ſuo cōphē.ibils
ſit. Oēm p̄terea ābiēs & cōtinve idéficienti
bus vndis terrā: quā & pluribus atq̄ varijs
incurſionibus intrās commercijs reddit habiliorem
& humectatōſbus fœcūdiorem facit: illāq̄ circū ſta/
tuis viciſſitudinibus adeo ipetuoſo invadit æſtu: vt
feras ex littore repētio reditu rapiat: & nonnunq̄ ma
rinas beluas ī ſicco deſtituat Cuius æſtus cās plures
reddidere maiores: q̄s ego quū alterius videanṫ cōſi
deratōis omittā. Cur dicaṫ ēt oceāus: plures dicūṫ rō
nes. Nā alij: eo q̄ more circuli terrā ābiat. Alij q̄ ocīꝰ
currat: qđ magis & noi & operi adaptaṫ. Alij q̄ vt in
cælū purpureo colore cōſpicuū ſit: & hmōi: q̄rū q̄ ma
gis placet accipiēdā lectori reliquo In eo iſulæ ifinitæ
& beluaꝝ ifinita mōſtra: & ex eo q̄cq̄d fontes: q̄cq̄d
lacus & flumia: q̄cq̄d vbicunq̄ ſit liquoris hūiditatis
vel cuiuſcūq̄ aq̄ ſumiṫ & deriuatur exhauriētibus ter
ræ viſceribus.

Vide Strabo/nē i pri/cipio.

Vide Strabo/nē in pri/mo.

Opūtius ſinus ē i ægeo mari ab opum
tio ciuitate denoiatus: Termopylis p̄ximus.

Orcadꝰ oceāus ab iſulis orcadibus: q̄bꝰ circūfuſus ē
dr̄. Hæ āt nūero. xxx. ſūt anguſtis iter ſe diſtictæ ſpa
cijs: ex q̄bꝰ. vij. q̄ emodes appellāṫ germāico littori
oppoſitæ ſūt in eo ſinu quē ſupra codanū diximꝰ. Ex
ijs āt codānonia: quā teutoni icolūt vt fœcūditate ali
as ſic & magnitudie excedit. Reliq̄ ſarmatis ſunt ad/
uerſæ: & fluxu atq̄ refluxu pelagi q̄doq̄ iſulæ appa/
rēt: & aliquādo cōtinēti ānexæ. In his oenes q̄dā aſſe
rūt hitare hoies: ex auenis atq̄ ouis paluſtriū auīū vi
uētes. & hippodas eq̄nos hn̄tes & ſanalos: q̄bꝰ ſūt
igētes aures & ad tegēdū oē corpꝰ habiles & alioꝝ
hmōi: q̄q ego fabuloſū credo potiuſq̄ credibile reor.

PAgaſus ſinus i ægeo ē mari iter demetriadē
theſſaliȩ ciuitatē & malliacū ſinum: a pagaſa
denoiatus vrbe: ſperchiū recipiens amnē fa
moſus quidē & apđ veteres iclitus. Aiūt. n. q̄ miniæ
colchos ituri: ex eo argō nauem ad iter ſoluūt. Pam
philicū mare aſiatici ma. ē pars iter cilicū & lycīū po/
ſitū. Nā a nemurio p̄mōtorio qđ eum a cilico ſepa/
rat incipiēs hēt ante alia melā fluuiū: aſperidos ciui/
tatē ab argiuis oli cōditā in mōte. Deinde ceſtros &
caractes fluuios & iter eos pergamū oppidū. Vltra
vero ſardemiſū mōtē & phaſelis ciuitatē amopſo quō
dā conditā: & finem Pamphiliæ facientem.

Perſicus ſinus oceani pars ē: & ſi āpliſſimo hoſtio ter
ras itret: & poſtmodū diuidaṫ in perſicū. & arabicū ſi
nū. Indiā tn̄ ab ęthyopia diſgregat. Is igr̄ q̄ perſicꝰ dr̄
cū orbe maxīo terras occupauerit: & i fine ſui hūani
fere capitis veſtigiū fecerit: hēt circa iītiū ſui carmani
os ſine veſte: ſine fruge. ſine ſedibꝰ acſi e pecoꝝ hoies
cute velāṫ piſciū: & eoꝝ carne paſcunṫ: hirſuti corpus
oē p̄ter caput Per hos ſetis i mare flumē fundiṫ: inde
credo ſi perſęq̄ ſequūṫ Ea vero i parte ſinꝰ q̄ itrāti ma
ri vr̄ oppoſita: Caldęi inſidēt. Parte vero ex altera ſi/
nus: q̄ carmaniis oppoſita ē: arabes hitant oēm tenē
tes orā.

Miran/dū hoim genus.

Polaticus ſinus adratici ma. pars ē: & ſcđm
quoſdā Italiā ab hiſtris diſtermiat a pola dictus: quā
quōdā icoluere colchi. Mare q̄dē p̄celloſū: & ora illa
nauigātibꝰ pernicioſa plurimū. Nūcupaṫ āt vulgo q̄r
naro. credo a pp̄lo carnoꝝ: q iā dudū circa adiacētia
hitauit

De pon/to.

Pontus is eſt ſinus: quē ſupra euxinū diximus
ſe mare magnū. hūc denoiatū pōtū volūt aliq a pon
to mitridatis r̄gno: qđ ego p̄ter hūc ſinū nuſq̄ reppe
ri. aliq dicūt dictū pōtū: q̄ breuis ſit q̄ ip̄ūctus: & tūc
breuē ſumā q̄rū ad p̄funditatē: q̄ illi modicā diximꝰ.
Et ob id tinos: phocas: delphineſq̄ tātum: & nullas
alias marias beſtias ſuſcepit a lōge plurimum p̄fe/
cto talē nois huꝰ cām piſcati ſūt. aliqui dicūt q̄ pōtꝰ
idē ſit & æquor. Scio qui a vnūqđq̄ hoꝝ mare ē. Sed
q̄liter pontus æqualitatē ſignificet aquarū: vt æquor
facit: nō video. Sic dicunt & pōtū maris ipetum. Sed
tūc cū illi magiſq̄ oceano qui lōge ipetuoſior eſt. Di
cūt p̄terea pōtū idē qđ marinū decꝰ: qđ ego audio:
ſed nō itelligo. dabo igr̄ & ip̄e nouā nois cām. Arbi/
tror quidē a priſcis latinis denoiatū: q̄a aliq̄ro tēpore
āni i glaciē coactū trāſire volētibꝰ per aliquā ſui partē
pōtū. i. tranſitū ſui faciat: ſeu q̄a ob maximā aq̄ꝝ dul
ciū i illū effluētiū & eiꝰ reſpectiue breuitatē ſemidulce
vel fere dulce factū pontū p̄beat. Veꝝ hæc ſuperflua
curioſitas eſt. Propōtis ma. ē inter thraciū boſphoꝝ
& helleſpōtum: ab oriēte aſiā alluēs: ab occidēte ve
ro europā: & iccirco fere in modū lacus circūdatum.
Propōtis āt vocaṫ q̄ſi pōtū p̄ueniēs ſeu iuxta pontū.
Incipit exeūtibꝰ helleſpōtū: & i pōtū tēdētibꝰ a dex
tris apđ lāpſacū oppidū: finē ibidē faciēs helleſpon
to: cui p̄pinquus fundiṫ grācus fluuꝰ: vltra quē cizius
ciuitas a cizio denoiata: quē miniæ i colchos tēdētes
pugna fuderūt atq̄ occiderūt Poſt hāc plagea & ſida
ce pelaigoꝝ coloniæ. Inde ridacis fluminis hoſtiū vl
tra qđ diſcilos oppidū & miſerla Hic ſinꝰ ſequūṫ duo
quoꝝ alteri nō ē nomē quē chiō ēporiū phrygiū āple
ctit Alter vocaṫ olbianos in gremio hn̄s aſtaconam
olim a megarenſibꝰ cōditā Inde ſequiṫ fretū illud exi
guū per qđ itur in euxinū: vbi thracius boſphorꝰ hēt
initiū: & iō a ſinu olbiano in europā paruo trāſfretan
tes tractu & verſus helleſpontū venientes relicto bi
zātio thraci boſphori finem hēbūt a dextris ſilibriā
perintos bithinū & hoſtia argini & atyræ fluuioꝝ: &
inde eā partē thracię quā iādudū theſus tenuit rex &
biſaltem ſamioꝝ & gipſelam: & eū locum quem ma
crontios dixere græci. Et inde lyſimachiam in radi/
ce magnepen: quam penes in fretū helleſpōtiacū co
gi incipit mare. & iō p̄pontis ibidem terminatur.

R Vbrū ma. iter indicū & æthyopicū oceanum
āpliſſimo ore ab auſtro i ſeptētrionē fundiṫ
& ne i mediterraneū exeat a terris perſaꝝ a
rabūq̄ teneṫ. De quo q̄a ſupra vbi de arabico & per
ſico ſinu ſcripſimꝰ fere oīa q̄ dici poſſūt ſūt oppoſita:
nois tātum cām reddidiſſe ſat erit. Diciṫ āt rubꝝ q̄a
rubri coloris appareat: nō quidē q̄a ſit: ſed quia adia
cētia littora minio fere ſimilia ſūt: per eundē limpidū
atq̄ trāſparēs ſuum colorē mōſtrantia: ab ignaris ru
bras eē aquas arbitrari faciūt: & ide rubrū denoiari
Inſulaꝝ cōfertū ē: quaꝝ notiſſimas q̄ ſepulchrū Eri/
trę regis ſeruat: a quo ēt denoiatū ē: iſigne p̄ſtiti itine
ris ſicco veſtigio hæbraico populo moſe duce ex ęgy
pto fugiente: & Pharaonis cum exercitu ſuo demer
ſi: vt litteræ teſtantur ſacræ.

S Alinaꝝ mare diciṫ: qđ nos alibi aſphaltitē la
cū diximꝰ: iter hierico & zorā ciuitates iudeę.
Sardū mare a ſardinia inſula: dictū eo q̄ illā circū al
luat. ab oriēte ſiculum ſeu Icareum hēt mare. Ab ar/
ctoo tuſcū. Ab occaſu balearicū. Ab auſtro africum.
Sarmaticus oceanꝰ a ſarmatis populis littori adiacē
tibus dictus ē: iter cymbricū q magis extendiṫ ab ar
ctoo & codanū ſinū q i germaniā ſurſū p̄tēdiṫ: in con

ſpectu aũt littoris huius pars eſt orcadũ iſularum.
Scyllaceus ſinus in adriatico ſeu ſiculo mari eſt inter
laciniũ & zephiriũ ꝓmontoria:habens in littore pe
taliam carcinum & ſcyllaceũ a quo dicitur.
Scyticũ ma. a ſcythis ẽ nũcupatũ:& quia lõgꝰ ẽ tractꝰ
terræ a ſcythis occupaꝰ ab oceano. ſ. i euxinũ tẽdẽs
triplex ẽ:alios i oceanũ:alios i euxinũ alios circa caſ
piũ termios occupãs. Nã qđ i oceanũ deſcribit̃ ſub
ĩpo ſyderꝝ cardie a ꝓmõtorio cĩbrorꝝ hr̃e initiũ credi
tur:ſcđm quoſdã terminari a limite hyperboreo Alii
volũt hyperboreũ iter cĩbrꝝ eẽ & ſcythicũ. Aiũt tñ eiꝰ
littoris i cõſpectu q̃ſdã deſertas iſulas eẽ:nec alio q̃
ſcythicas noie apellari:nec littoris cultores deſcribũ
tur vlli:ꝑter adropagas & ſagas Et hi qdẽ beluarꝝ fe
rocitate ſegregati ſũt:qđ a caſpio in ſcythas emitti
abſq; certis termis cõperi Verꝝ eiꝰ littora habitari ab
amerdis:piſbcis:ſeu peſicaſis atq; debricis ſcythis ĩ
ueni & illđ plira miſceri fluina:& iter alia araxẽ laxar
tẽ & oxũ. Qđ autẽ põtici pars ẽ ab hoſtio paludum
meotidarꝝ atq; tanais incipit:& vſq; ad hoſtia hyſtri
fluminis perſeuerat ſinum calis limẽ ſinum carcinitẽ
domos achilleos boriſthenis hoſtia callipidas:hy/
ſtroſq;:qui hyſtro flumine terminant̃ includens mul
ta ꝑter dicam ſuſcipiẽs flumina. Schœnus ſinus ẽ ica
rei maris:inter ſinus thiſminam & babæſum poſitus.
Sericus oceanꝰ ſub vulturno ẽ iter tabi & tauri ꝓmõ
toria:ſericũ littꝰ alluẽs:qui qdẽ ſeres:vt ferũ:iuſtiſſimi
ſunt hoies. Siculũ ma. ſiciliã ãbit iſulã. Ab occaſu ſar
dõ hẽns. Ab aqlõe tuſcũ:a ſurgẽte ſole ionũ:a meri/
diano africũ Syriũ ma. aſiatici pars ẽ:a ſyria cui adia
cet denoiatũ Cuiꝰ initiũ ab initio ẽ paleſtiæ:vbi arabi
cũ termiat̃:& ꝓcedẽs i ſeptẽtrionẽ pꝰ paleſtinũ phœ
nicũ littus alluit oẽ:in quo tyrus & ſydon quõdã cele
berriæ ciuitates:ꝓmõtoriũ euproſopõ:& antiochia
atq; ſeleutia:& vltimo mõs amãus:i quo ſtati mariã
dri cyliceſq; icipiũt:& ſyriũ deſinit mare:cui in cõſpe/
ctu cyprus eſt inſula. Syrtiũ geminus ſinus ẽ in africo
mari:quorꝝ primꝰ a neapoli africana citate ſumit ini
tiũ:finẽ ãt apud oea oppidũ cinypſo fluuio ꝓpinquũ.
Importuoſꝰ ẽ & æſtu plurio ferox ob vadorꝝ freq̃ntiã
& ab alternos motꝰ fluẽtis atq; refluẽtis pelagi:& in
termiſtos vadis euripos. Littori cuius tritona palus
famoſiſſima ꝓxia ẽ:ob ibidẽ prio viſã i terris mineruã
Scđus ãt ſyrtiũ ſinꝰ i ægyptũ a prio tendẽtibus:haud
lõge reperit̃ a lepti ſuperiori ſumẽs initiũ & vti noie ſic
opere par priori ẽ. Hẽt ꝓmõtoriũ bonõ:a quo ea inci
pit ora quã lothophagos tenuiſſe aiũt:vſq; ad phicõ
ta:qđ & iportuoſo littori ꝓmõtoriũ ẽ. Inde ſequũtur
philenorꝝ arę:q̃s penes ſyrtis huiꝰ ẽ finis. Syrtes aũt
a tractu nũcupatæ ſũt:q2 oia ad ſe trahere videant̃.
Scylleũ ma. qđ iter ſiciliã & italiã pharõ dicimꝰ a ſcyl
la mõſtro ex parte Italię adiacẽte denoiatũ. qđ aiũt
ſaxũ eẽ igẽs fere i ſuperiori parte hũanã hẽns effigiẽ:
quũ iferiori plres & reſectos hẽat ſcoplos:iter quos
dũ ęſtuoſũ itrat mare ab eiſdẽ refractũ:& ide tumltu
ans tã rõe ſui q̃ augẽtis ex cõcauitate ſpecꝰ ibidẽ exi
ſtẽtis latrãtiũ rabie pluria canũ vi̇ reddere ſonũ:qđ
vetuſtæ fabulę cãm dedit:ſcyllã. ſ. virginem a glauco
dilectã:dũ ſe lauaret ibidẽ veneficio circis a canibus
marinis vſq; ad iguina fuiſſe abſortã & ibidẽ detentã
perpetuo Volunt tñ quidã mulierẽ rapaciſſimã fuiſſe
ſcyllam & hoſpites nudare conſuetam:& in mare in
de deiectam ſaxo nomen & fabulæ locum dediſſe.
Smunteꝰ ſinꝰ ionii maris pars ẽ:icipiẽs o ꝓmõtorio q
illũ a colophonia claudit hẽns ſupra ãguſtias per q̃s
ingredit̃ mari hinc otos & illinc Clazomenã. In ſinu
autẽ eſt corina Thermodoõ ãnis & vrbs Leuca:quũ
extra ſequat̃ phocã eolio mari proxima. Clarus qui
dem vna cũ ciuitate a qua dicit̃ Homeri ſvatis orig. e
Sucronẽſis ſeu ſupronẽſis ſinꝰ hiſpanũ ſuſcipit mare
quẽ poſtq̃ ipetuoſe itrauit:obuio facto ferrarienſi ꝓ/
mõtorio in duos diuidit ſinus:quorꝝ prior ſupronen/
ſis dicit̃ ſeu ſucronẽſis:qđ potiꝰ credo:cũ recipiat:So
boritiuriã:& ſucronẽ flumia. Amplectit̃ qdẽ inſignes
vrbes valẽtiã atq; ſagũtũ:ſcđus illicitanus vocat:alo
nẽ hẽns & lucecã citates:& eã vnde ſibi nomẽ illicẽ.
Superum ma Adriaticum nuncupatur per reſpectũ Superũ
ad tyrrhenum:quod gręci inferum vocauere:de quo mare
vbi de adriatico ſatis dictum. quod

Arẽtinꝰ ſinꝰ adriatici maris pars ẽ i extremis
t fer̃ Italiæ a Tarẽto architæ phi pr̃ia vocitatꝰ Archite
iter Salen & Lacinium ꝓmõtoria coactus:in patria
quo ſũt ꝑter tarẽtũ:Metapõtꝰ herclea:croto & turiũ
ciuitates Teſpontius ſinus ẽ adriatici ſeu Ionii maris
pars:i quo Acherõtꝰ flu. apud moloſſos oriẽs effluit
Timinas ſinꝰ ẽ Icarei maris:iter pãdionis mõtis col/
lẽ mare imiſſum:& ſchœnum ſinum alterum ſitus.
Tyrrhenũ ma. gręci vocãt:qđ latini tuſcũ dicũt Verꝝ
vt placet aliquibꝰ tuſcũ lõge plus occupat ſpacii q̃ tyr
rhenũ cũ tyrrhenum a tuſcia i Brutios vſq; ꝓtẽdat̃ tã
tũ. Qđ aiũt dictũ a regulo quodã lydo tyrrheno qui
partis in aſia copus cũ lydo frẽ ſorte ſuſcepta nouas
ſũpturꝰ ſedes venit i tuſciã & Italiã ſuperiorẽ:eãq; oc
cupauit:& de ſuo noie tyrrhenũ appellauit:mariq;
nomen impoſuit qđ in hodiernum vſq; conſeruat. Vide
Tuſcũ ma. lõgiſſimo di tractu. Nã q̃diu in auſtrꝝ ſpe Strabo
ctat Italia:& aliq̃tulũ ãplius:tantũ illi ſpacii vetus tu nis ſecun
ſcorũ ceſſit gloria. Ergo a vari fluminis glã galliã dum
trãſalpinã ab Italia ſeparãtis hoſtio ad fretũ vſq; ſici
liæ & Zephirꝝ ꝓmõtoriũ. hoc iſignitũ mare vocabu/
lo ẽ:cũ tuſci ãn Romanũ iperiũ aduẽtũq; i Italiã gallo
rũ hetruriã oẽm & ciſalpinã galliã totã ꝑter Veneto
rũ ãgulũ ſub ſuo Iperio tenuere:& tuſciã vocauere:&
ſcđm numerꝝ nationũ ſuarꝝ vltra apœninũ miſere co
lonias:ex qbus adria a q̃ adriaticũ mare dictũ ẽ vna
fuit. Incipiẽs igr̃ a Vari hoſtio Liguſtinũ oẽ qđ ſupra
deſignatũ ẽ ſuo ſub noie cõtiet. Inde iter lunã ciuita/
tẽ & piſas vbi Liguſtinũ termiari diximꝰ reſumentes
hẽt i littore Piſas oli a græcis piſanis cõditas:arni flu
minis hoſtiũ:vadas:volteiranas:vmbronis fluuii exi
tũ. Populoniã vetuſtiſſimã hetruſcorꝝ ciuitatẽ:ſeu po
tius ciuitatis veſtigia & Telamõis portũ. Coſã oppi
dũ:portũq; herculis nauigiis tutũ:icolis ãt aduerſũ:
poſt hæc & amonẽ & Pirgi & hoſtia tyberis. quorꝝ al
tius paululũ Roma rerꝝ dña ſedet Hinc littore i vete
ris laurẽtii atq; lauini latinorꝝ vetuſtiſſimorũq; oppi
dorꝝ veſtigia:& ſic ancii quondã volſcorꝝ metropolis
Inde aſturã & Circeum montẽ. Circis veneficæ ſedẽ:
Terracinam volſcorꝝ:fondoſq; ac formias & Aeneę
troiani opus caierã & miturnas & lyris hoſtiũ ſinue
ſã literniũ ſcipiõis africani exilio atq; tumlo cõſpicuũ
Vulturni exitũ & paulo ſupra capuã tuſcorꝝ coloniã
oli iter tres maxias orbis ciuitates tertiã. Inde cũas
euboicas Miſenũ baianũ ſinũ atq; neapolitanũ ad ꝓ
mõtoriũ vſq; mineruæ ſeſe porrigẽtẽ. Amalphiã:ſal/
lernũ:ſilarꝝ fluuiũ. palinuri portũ: Velias. Buxentiũ:
clãpeciã:enũ:lubouẽ:ioniũ:maticanã metaurꝝ:tauri
nũ:ſcyllã:regiũ regiã colũnã:locros:cauloniã:conſ:

tiã atq; Brutiũ a Zephiro ꝓmõtorio terminatũ. Eſto
ſint q velit a regio finiri oppido. In cõſpectu habens
corſicã atq; ſardiniã: Capreã: ſilluã ferri aluã: Igilium
Vñ dictũ põtiã: pictacuſas: Careas: & clariorem mediterranei
Mare. maris ſiciliã. Dictũ autẽ tuſcũ a tuſcis: qui a thure ſacri
Tuſcum ficiorũ denominati ſunt: eo ꝙ fuerint iuxta antiquorum
ritum doctiores in ſacrificiis peragendis.

V Enetũ ma. id ẽ qđ adriaticũ diximꝰ: nõ qdẽ a
paphlagõibꝰ venetiſq; ab excidio Iliõis ãthe
norẽ ſecuti ſũt: Q uinimo a piſcatoribꝰ Pata
uis q nuper occupatis altini ſinꝰ aliqbꝰ ſemitectis iſu
lis aq: cõgregatiſq; ex circũadiacẽtibꝰ vicis coæq̃lium
hoium turmis ad cõmodũ piſcatõis vltro venientibꝰ
venetos ſedes ſtatuere ſibi: illaſq; qđ multarũ erat vrbiũ no
notat. mẽ: iõ igẽtis ꝓuiciæ vocauere venetias. Q uibꝰ adeo
fortũa & aſtutia fauit: vt elati audeãt nr̃o æuo & ma
ris īperiũ vſurpare ſi poſſint: & nouo noie vetus dele
re conãt a ſe venetũ apellãtes: qđ per lõga retro ſæ
cula a tuſcis adriaticũ dictũ. De quo quoniã ſub vo
cabulo vero vbi ſcilicet adriaticum nominauimus ſa
tis ample dictum eſt: hic repetere non curamus.

Vrgitanus ſinus ẽ hiſpani maris haud longe a mala
ca ab vrgi oppido: quod in eo eſt: nominatus.

Vrias adriatici maris ſinus ẽ apulo cinctꝰ littore ſub
Gargano mõte: cuius aſperum aiũt introitum: & ex
tra eũ dicunt eſſe ſipontum diomedis opus vt a non
nullis hactenus creditum eſt.

Epilogꝰ I Am peragratis mõtibꝰ ſiluis: nemoribuſq; lu
Boccacii ſtratis & fontibus: lacubꝰ atq; flumibus: vna
cũ ſtagnis & paludibus i ſinus maris oceanũ
q; ꝓut a veteribus traditũ accepimus: deductiſq; eis
ẽt receptaculis perfunctorie deſignatis: i finẽ laboris
aſſũpti eo cõcedẽte: q rerũ oium pricipiũ ẽ & finis de
uenimꝰ. Nec dubitẽ q̃n perſæpe iteruenerit error & re
Neminẽ ꝓhẽdẽda crebro cõpareãt. Q uis. n. tãti ẽ. vt iperfectꝰ
nõ aliqñ perfectũ poſſit opꝰ cõponere? Eſto (vt abũtio teſtatꝰ
errare. ſũ) ꝗetis cã nõ ãxiũ acreq; ſed iocoſũ laborẽ aſſũpſi:
a quo ne aduerſus itentionẽ meã defatigarer: q̃ q̃d i
Negligẽ mẽoriã vẽit nulla idagie ſolertiori peracta cõceſſi ca
tie ſe ip lamo. Verũ defectꝰ quoſdã q forſã aliẽa magis q̃ mea
ſũ accu culpa occurriſſe nõnũq̃ potuerũt nõ aliq̃liter purgaſ
ſat. ſe: nil eẽt alid q̃ qđ alienũ ẽ meũ feciſſe crimen: & iõ
aduertẽdũ: ſi ſæpiꝰ idẽ fluuius aut mons ſeu lacus vel
quẽ mauis ex aliis ſub diuerſis noibus vel diuerſis in
partibꝰ nulla ex hoc facta mẽtõe ponaſ aut diſſidẽtiũ
autorũ opus ẽ: aut ſcriptorũ: imo pictorũ ignauia cõti
giſſe potuit. Autores cũ oia vidiſſe nequerint: relatis
credere opportunũ fuit: q̃ & ſi ſũma cura exq̃ſiuerint
vera a falſis: tñ aliq̃ñ decipi potuere: & iõ meo iudi
cio veniũt excuſandi. Scriptores ãt nõ ſic. Conſueue
re iã dudũ celebri offõ ſolũ hoies exq̃ſiti ingenii & in
itelligẽtes aſſumi: vt ſatis antiq̃ (ſi q̃ ſũt) teſtanť volu
mi apoſtea ne q̃d icorruptũ ſupereſſet itẽ riſqbuſcũ
q; volẽtibus permiſſũ ẽ. Q uãobrẽ eo deuenimꝰ vt q
lrãe ſeu caracteris formã apte calamo deducere no
uerit: Illoſq; cõgrue iuicẽ iũgere: temerario auſu nil a
li ꝑ itelligẽtes ſe ſcriptores audẽt ꝓfiteri: & appoſito
ꝓcio ſcribere quærũcũq; volumina: q ꝑ ẽt turpius reli
ctis colo textriniſq; perſæpe auſæ ſũt: & audẽt mulie
res: & ſic dũ potius viſa q̃ itellecta deſignãt: q̃doq; va
cillãte mẽoria: & nõnũq̃ dũ ex nõ intellectis mlta ſu
perflua arbitrãť & auferũt aut caſu aut eorũ permutãt
iudicio: eo ãte alia itũ ẽ: vt ſi orthographia deiecta di
phthõgi aut ſublatæ: aut debitis priuatæ notulis pun
ctatio ois omiſſa & ſigna perdita: quorũ opere locu
tionũ variatões percipi cõſueuere: ac iſuper opere ta
liũ dimiutis aut additis aut permutatis idictõibꝰ lrĩs
aliť hodie legãť q̃ veteres illuſtreſq; ſcripſerit aucto
res neceſſe ẽ: & qđ lõge pernicioſiꝰ: eſto hmõi ſcripto
res aduertãt ſe minꝰ recte pixiſſe: ne delẽtes errorẽ
maculã operi ſuo iieciſſe videãť. vltro ꝓtereũt: corre
ctis pulchros ꝓponẽtes codices. Q uos qdẽ errores
& ſi nõnũq̃ admonẽte grãmatica circa cõſtructõẽs re
ducãť i rectũ ꝓpria aut huium aut locorũ fluuiorũ ſeu
hmõi noia & potiſſie peregria niſi diuitas ſit i hoibꝰ i
ſita emẽdari nõ poſſũt: cũ dubiũ falſa veris iniecerit.
Ex qbꝰ ſatis aduerti põt de neceſſitate cõtingere: vt
dũ quis rẽ mius oibꝰ cognitã iuxta ſcriptorũ errores
varie noiatã legimꝰ: ex vna plurias arbitremur: & de
ducti per deuia delirẽmꝰ. Q đ cũ ꝓſẽs opuſculũ totũ
fere & noibus ꝓpriis barbaris & peregrinis cõſtet:
cõtigiſſe nõ erit mirabile: ſi ex vnu feceri plures: ſeu
aliq̃do de vno i alterũ locũ trãſtuleri. Nec ego aliq̃do
cõiecturis aduertẽs deſiſtere volui quin potiꝰ duo vel
tria noia ſuperflua ponerẽ q̃ i vno deficerẽ: & de vna
re duas vel plures facere malui q̃ falſo iaduertenter
noie vnã i nullã q̃doq; cõuertere. Q đ ſi correctioribꝰ
libris q̃ quos videri v ſi lectores aduertãt: ſint q ſo ad
itelligẽtiã faciles & emẽdẽt. Pręterea ſi aliq̃do fõs ꝓ
flumie: fluuius ꝓ lacu: ꝓ ſtagno lacus: vel verſa vice:
hi ꝓ aliis poſiti cõperianť: nõ mea auctoritate factũ
affirmo: Maiorũ imitatꝰ monumẽta: & potiſſime poe
tarũ illuſtriũ: circa quos plurimũ hactenꝰ verſatus ſũ:
& qbus licẽtię multũ ẽ circa imutationẽ fere taliũ ſcri
pta ſũt oia fere dixi: qa arbitrio meo pauca q̃dam vi
ſa aut fide dignis audita vltra q̃ ſcripta cõpererim ap
poſui: nec iſiciabor: vidi q̃dã ſe aliť hr̃e q̃ veterũ rões
oſtẽdãt: qbus tãtũ idulgẽs fui vt mallẽ potius eorum
auctoritati q̃ oculis credere meis: & hoc dictũ velim
ne qs putet eo ꝙ dixeri q̃dã viſa me ob viſa antiq̃ta
ti i aliquo derogaſſe. Inſuper ſi ęquo nõ icedo paſſu.
nũc. ſ. pingui & ãpliſſimo ſtilo ꝓcedẽs: nũc tenui atq;
macilẽto: antiq̃s auctoribꝰ aſcribať: q ãpliora de his
q̃ exãgui ſcribãť calamo nõ liq̃re. Abũdãtiora vero
aduertẽs ſcripſi: quũ cetiſſimũ habeã eruditos his nõ
idigere: rudibꝰ donec i ãpliorẽ venerint facultatẽ nul
la tã lõga demõſtratio ẽ: q̃ nõ videať eẽ breuiſſima.
Sed erit forte q dicat: ſi adeo rudes tibi erãt aio: cum
hodie fere locorũ noia permutata ſint oia: nec aliq̃d
cõſtet antiquũ: cur vſꝰ nõ es vbi opportunitas exegiſ
ſet noibus hodiernis? his facile reſpõdeť. Non. n: ẽ q
hanc doctrinã tradiderit: aut memoriale reliq̃rit: niſi
pauca ſint. Eſto per cõiecturas aliq̃ plura deꝑhendi
poſſint: vt puta quẽ Peruſinũ hodie lacũ dicimꝰ: trãſi
menũ fuiſſe cõiecturamus: eo ꝙ flãminiũ cõſulẽ Hã
nibalẽ apđ aretiũ expectaſſe legimus & e veſtigio ſe
cus tranſimenũ lacũ cõſeruiſſe. Et q a lacꝰ alter ꝓter
peruſinũ aretio ꝓpiquꝰ nõ ẽ: Satis illũ percipimꝰ trãſi
menũ: & ſic de aliq̃bꝰ feciſſe fuerat poſſibile. In reli
qs potiꝰ diuiaſſe neceſſe erat: q̃ alicuius poſſe imita
ri veſtigiũ qđ qdẽ ego non didici. & ſi nouiſſem: libri
veterũ q talibꝰ vtũť vocabulis: ad quorũ itelligẽtiã o
puſculũ hoc elaboratũ ẽ: oẽs erãt etiã imutãdi: qui la
bor erat ideficiẽs: nec ꝑ meũ: nec ẽt hõeſte alterꝰ eẽ
põt. Poteras dicet alter & noua & vetera poſuiſſe. Iã
vltro cõfeſſus ſũ me oia nõ nouiſſe: q̃ ẽt ſi nouiſſẽ ſa
tius forte fuerat ſcripſiſſe vt factũ eſt: vt aliq̃lis labor
ſtudẽtiũ reliquereť igẽiis. Ad hoc vt dũ talia perquirẽ

do fatigabűtur:& memoriam firmēt:& illud ad ma/
iora ſublimēt:& magis delectētur inuento. Et ſi q̄dā
prater materiā aliquādo cōperiant̄ inſerta:ad aufe/
rendū cōtinue lectionis faſtidiū factū eſt. Sane dum
rapti cœptū ſtadiū ad metā cupiēs deuenire percur/
rerem:ecce & laureæ delectabil' odor, oculos meos
alterā traxit i partē:& vidi inſignē atq; venerabilem
virū Frācıſcū Petrarchā inclytū præceptorē meum
honeſta facie & laurea virēti cōſpicuū per idmet ſta
diū:lento tamē incedētē gradu:nō equidē labore at/
tritū:ſed altioribus cogitationibus preſſum: & cele
bri atq; cōmendabili grauitate deductum. Obſtupui
aſpectu primo miratus:qd circa tā infimū limen de
duceret̄ hō ſublimis. ide memor Maronē ſolitū non
nunq̄ gregem per imas valles deducere:& aliquādo
æneā ſuū etiā ſupra aſtra transferre:rubore ſuffuſus
plurimo conſtiti:& fortunā an̄ alia dānaui meam:q̄
eo me in diſcrimen deduxiſſet:vt auditor ex mini/
mis cū præceptore luctaret:pendēſq; multa eueſti/
gio animo circūuolui:an irē. ſ. & incœptū iter perfice
rem:vt ſtarē:ſeu potius oino redirē:& preſſa humo/
veſtigia exturbarē. Occurrebāt aūt mihi plurima ſua
dentia reditū:& ante alia clariſſimi p̄ceptoris mei
ſublīitas ſtili ornatu redimita mirabili:& ſententiarū
ponderoſitate plurima ſtabilis:& iſuper lepiditate
verborum delectabilis nimium:quantūcunq; extra
nea videat̄ materia. Praterea notitia rerū cuius plu/
rimū indiget labor iſte:quā adeo ſibi familiarē noue/
ram:vt vidiſſe omnia:& tenaci ſeruaſſe memoria vi/
deret̄. Et cū his ruditas mea ſtil⁹ exoticus. hiſtoria/
rum penuria:īgeniū hebes:et fluxa memoria venie/
bant:a q̄bus perſuaſ⁹ cū iam eſſem ſemiflexus in re
ditum:et ecce ꝓuerbium vetus venit in mētem:quo
aūt cōtraria iuxta ſe poſita magis eluſceſcūt. Et ex
eo arbitratus fulgoris ſui radios quātūcūq; de ſe cla
riſſimos opacitatis meę tenebras penetraturos poſ
ſe,videri ītuētib⁹ clariores:mutaui cōſiliū:et ad eius
reuerentiam nō pugil:ſed obſequoſus ſeruulus et iti
neris ſtrator i finē vſq; deductus ſum:volēs iubenſq;
ſi qd' meritū mihi laboris huius expectādum eſt cau
tos eſſe lectores:vt ſi qd in hoc opere operi viri incly
ti comperiat̄ aduerſum:dānet̄ ilico:et ſua ſequatur:
tanq̄ vera ſtāſq; ſentētia. Scripſi quidē:quod in buc/
cam venit. Ipſe aūt ſi mores noui ſuos:oia multipli/
ci trutinatione digeſta:omnia pōderoſo librata iudi
cio,ſcripſit:ſcribetq;. Si quid vero cōgruū ſuis confor
me ſcriptis compenatur: diuinæ bonitati doctrine
aſcribatur ſuæ.

Honeſte ſe au/thor de/mittit.

Ad lectorem.

HAbes candidiſſime lector:Genealogiam Boccacianā cum ceteris adiectis libris minime pœniten
dis:iam fœlici vt reor auſpitio ad vmbilicū q̄ emēdatiſſime fieri potuit deductam. Tue igitur par/
tes erunt boni quicquid id eſt conſulere:obuiiſq; vt aiunt manibus:tam vtilē tibi librū ſuſcipere.
Quo quidem duce facile omnem humanitatis ſtudii puluerem excuſſeris:liberoq; tādē greſſu ac
pene ſine ductore/per humanarū literarum aſpreta/voti tui compos verſaberis. Ignoſces aūt & libēs(que
tua eſt benignitas) ſi quidpiā inter legendū non ſatis tuo arbitrio emaculatū:obeliſq; negligētius q̄ decue
rat expunctū occurrerit. Homines ſumus:& hominis errare eſt:quocirca ne id quidē a nobis prorſus alie/
num putam⁹. Singula preterea ad amuſſim abſoluere:ac ne in minima quidem re peccare:potius diuini q̄
humani īgenii negociū eſſe arbitrabor:Ceriteq; cūprimis cera dignus q id ab homine extorquere conare
tur. Scatebat inſuper Boccaci⁹/neſcio an Librarioꝝ incuria:vel alio quopiā infortunio:tot mendis vt doctiſ
ſimū quēq; ab emendandi ꝓuincia haud dubie deterruiſſet. Nos tamē lectorū benignitate freti:hanc licet
difficilimā audenter ſubiuimus.pluraq;ꝓ noſtra virili:priſtine vereq; lectioni/abſit dicto arrogantia reſtitui
mus. Neq; vero inficias imus Boccaciū noſtrū non vbiq; doctis auribus ſatiſfacere:vtpote in quo maior ve
tuſtatis ſciētia diligentior ſtili cura ſolidiorq; autorꝝ quos citat fides deſideretur. Quod quidē omne etati ſe
culoq; quo vitam egit:condonandū cenſeo. Siquidē non patiebatur paulo ſuperior illa etas:fatis inuidenti
bus:nobis poeticen/velut matres pueris manſum in os/inſeri. Poſtremo quicquid in hoc eruditio:elegācia
autoritas peccauit:facile tibi diligentia labor:ſtudiūq; reſarciet. Hoc tibi creta:illud vero carbone/modo
equum iudicem te agas/notandum relinquo. Vale fœlix.

Parrhiſiis excuſum eſt ſtanneis hoc opus
notulis opera et expenſis Dioniſii
roce Lodouici hornken & ſoci
orum eius viceſima ſecunda
die Auguſti anno domi
ni milleſimo quin/
genteſimo vn/
decimo.

Regeſtum huius operis.

a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t v

Omnes ſunt quaterni preter a qui eſt duernus & v qui eſt quinternus.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA